

151MS

yashwanth

Ms 131 29

131 Ms

PUNJABI DEPARTMENT
Patna & East Punjab States Union
PATIALA.

31
NHS

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਮਾ ਉਗ੍ਰਿਰੀਥਸਾਹਿਬਜੀਕੋ॥ ਚਕ੍ਰ ੧
 ਵਿਸਨਖਟਚਕ੍ਰਾਤੇਆਦਿਚਿਨਕੇਈਨਹੀ ਨਹਿਨਾਜਿਹ ਨਹੀਹੋਜਿਸਦਾਅ
 ਨਭਉਪ੍ਰਕਾਸਭੂਤੇਰਹਿਤਜਿਸਦਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਵਾਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਹੋਅਮਿਤੋਜਕਰਿ
 ਜੈਅਮਿਤਹੀਜਿਸਦਾਬਲਕਹੀਦਾਹੋ॥ ਕਿਟਿਏਇਦਾਇਦ੍ਰਿਏਕ੍ਰੋੜਇਦਾਂਦੇਜੇਇ
 ਦ੍ਰੋਸਾਹਸਾਹਾਣਗਾਇਜੈਸਾਹਾਦੇਜੈਸਾਹਾਗਿਣੀਦੇਹੋ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹੀਪਤਿਨ
 ਭੋਕਾਂਦੇਗਾਜੇਜੇਹੋਸੁਰਨਰਅਸੁਰਦੇਵਤਾਤੇਮਨੁਖਤੇਗਾਖਸਬਨਤ੍ਰਿਣਸੁਖਮਅ
 ਸਥੁਲਨੇਤਨੇਤਕਹਤਬਿਅੰਤਾਬਿਅੰਤਕਹਿਦੇਹੋਜਿਸਕੋ॥ ਵਤੇਰੇਸੁਮਤੇਸੁਸੁਟ
 ਮਤ੍ਰਕਕੋ॥ ੨॥ ਅਲੇਖੇਲਿਖਣਤੇਰਹਤਹੋ॥ ਅਕਾਏਸਰੀਰਤੇਰਹਤਹੋ॥ ੫॥ ਅ
 ਬਾਹੇਅਚਲਹੋ॥ ਅਨਾਦੇਅਨਾਦੀਹੋ॥ ਅਗਾਧੇਗਾਹੁਣਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ ਅਗੀਜੇਅ
 ਗਿਤਹੋ॥ ਅਭੁਤੇਤਤਾਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ ਅਜੁਪੇਜੁਕ੍ਰਿਆਤੋਇਆਨਹੀਹੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤੇ
 ਲੋਕਉਪਮਾਕਰਤੇਹੋ॥ ੧੦॥ ਨਿਧਾਤੇਮਾਇਆਤੇਬਿਨਾਹੋ॥ ੧੧॥ ਨਿਧੁਤੇਸੁਧ
 ਪਹੋ॥ ਅਲੋਕੇਲੋਕਾਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ ੧੨॥ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇਤ੍ਰਿਲੋਕੀਮੰਨਦੀਹੋਤੇਨ੍ਹਾਂਨਮਸਤੁ
 ਤ੍ਰਿਬਰਗੇਨਮਸਕਾਰਹੋਤੇਤੇਤਾਈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਸਿਵਰੂਪਹੋਤਾ॥ ਅਸਰਗੇਮ
 ਲਿਆਹੋਇਆਨਹੀਹੋ॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭੋਗੇਭੋਗਾਤੇਪਰੇਹੋਸੁਜੋਗੇਭੋਗਣਵਾਂਬਿਨੁਹੀ
 ਹੋ॥ ੧੫॥ ਮੇਸੁੰਦਾਜਲਾਸਰੇਜਲਸਾਂਈ॥ ੧੬॥ ਅਜਬੇਅਜਾਇਬਹੋ॥ ੧੭॥ ਅਦੇਸ਼
 ਅਦੇਸ਼ੋਨਮਸਕਾਰਹੋਹੋਅਦੇਸ਼ੇਦੇਸਕਾਲਤੇਬਿਨਾ॥ ੨੦॥ ਸੁਬਨਮੇਜਲਸਾਈ॥
 ੨੩॥ ਕ੍ਰਿਤਾਰੇਖੇਟੇਕਰਮਾਂਦੇਨਾਸਕ੍ਰਨਵਾਲਾਹੋ॥ ਅਬਿਧੇਬਿਧਨਾਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ ੨੪॥
 ਨਿਬਾਕੇਭੂਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ ੨੫॥ ਗਾਗੇਪ੍ਰਿਤਰੂਪਹੋ॥ ਸੁਹਾਗੇਭਰਤਾਰੂਪਹੋ॥ ੩੦॥ ਅ
 ਧੇਹੋਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨਰੂਪਹੋ੩੧॥ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇਤ੍ਰਿਲੋਕੀਮੰਨਦੀਹੋਤੇਨ੍ਹਾਂਤ੍ਰਿਬਰਗਾਏਬ
 ਹਮਾਬਿਸਨਤੋਸਿਵਤਿਨੇਰੂਪਹੋਤਾ॥ ਅਸਰਗਾਹੋ॥ ਮਿਅੰਤੁਆਹੋਇਆਨਹੀ
 ਕਿਸੇਨਾਲਾ॥ ੩੩॥ ਅਭਰਨਹੋਭਰਣਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ ੩੪॥ ਅਰੀਜਹੋਗਿਣਤੀਤੇਰ
 ਹਤਹੋ॥ ਅਸੁਧੁਤੇਸੁਗਭੂਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ ਅਸੁਧੁਤੇਸੁਧਨੇਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ ਅੰਗਤੇਰੇ
 ੩੫॥ ਅਮੀਕਹੋਰੂਪਾਹੋ॥ ਰਫੀਕਹੋਪਿਆਰਾਹੋ॥ ੩੬॥ ਅਲੀਕਹੋਕਲੀਕਤੇਰਹਿ
 ਤਹੋ॥ ਅਸੀਰਹੋਅਸੀਰਾਲਹੋ॥ ੪੪॥ ਨਮੋਸਰਬਗਉਣੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਭਉਣੇਨਮ
 ਸਕਾਰਹੋਤੇਰੇਕੇਸਰਬਭਉਣਾਵਿਖੇਗਉਣਕਰਨਵਾਲਾਹੋਤਾ॥ ੪੭॥ ਨਮੋਬਾਦਬਾ
 ਦੇਨਮਸਕਾਰਹੋਤੇਰੇਕੇਚਰਚਾਦਾਚਰਚਾਰੂਪਹੋਤਾ॥ ੪੮॥ ਪ੍ਰਭੀਗੀਪਮਾਥੇਵਿਸੇਸ
 ਕਰਕੇਭੰਗਪਾਉਣਵਾਲਾਹੋਮਾਇਆਤੇਪਰੇਹੋ॥ ੫੦॥ ਪਰਮਾਸਿਧੇਬਡੀਸਿਧੀਵਾ
 ਲਾਹੋ॥ ਪਰਮਾਬਿਧੇਬਡਾਬਿਧਹੋ॥ ੫੧॥ ਨਮੋਲੋਕਮਾਤਾਨਮਸਕਾਰਹੋਲੋਕਾਂਦਾਮਾ
 ਤਾਪਿਤਾਹੋਵਾਮਾਇਆਰੂਪਹੋ॥ ੫੩॥ ਕੁਰਕਰਮੇਭੁਆਨਕਕਰਮਾਵਾਲੇਹੋ॥ ਨ
 ਮੋਪ੍ਰਤਅਪ੍ਰਤਨਮਸਕਾਰਹੋਤੇਰੇਕੇਪ੍ਰਤਅਪ੍ਰਤਕੁਣਵਾਲਾਹੋਤਾ॥ ਦੇਵੇਸੁਧਰਮੇਤੋ
 ਦੇਵਾਤੇਆਂਦਾਈਸਰਹੋਸਸਟਧਰਮਵਾਲਾਹੋ॥ ੫੫॥ ਇਸਨਾਨੀਪਾਵਿਤਰੂਪਹੋਤੁ
 ੫੬॥ ਅਪੀਓਘਪਾਂਪਾਂਦੇਸਮੁਹਪਦੀ॥ ਪਰਮਪਰਮਪਰਮੇਸੁਰੀਪੋਛਪਾਲੀਬਹ
 ਮਾਤੇਬਿਸਨਉਨਾਦਾਬੀਪ੍ਰਮੇਸਰੈਛਪਕੇਪਾਲਣਾਕਰਤਾਹੋ॥ ੬੫॥ ਅਪਾਲੇਪਾਲੀਆ
 ਹੋਇਆਨਹੀਕਿਸੇਦਾ॥ ੭੦॥ ਨ੍ਰਿਸ਼ੀਅਸਥੁਲਹੋ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀਸੁਖਮਰੂਪਹੋ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਗੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਪ੍ਰਸਿਧੇਮਿਲਿਆਹੋਇਆਹੋ॥ ਅੰਤਬ੍ਰਿਤਧਰਮੇਬਿਰਤੀਤੇਰਹਤਤੇਰਾਧਰ
 ਮਹੋ॥ ੭੪॥ ਅਖੁਲਧਰਮੰਸਪੁਰਣਧਰਮਵਾਲਾਹੋ॥ ੭੬॥ ਸਰਬਮਾਨਸਭ
 ਨੁਮਾਨਦੇਣਵਾਲਾਤੇਹੋਤ੍ਰਿਮਾਨਤ੍ਰਿਲੋਕੀਤੇਨ੍ਹਾਂਮੰਨਦੀਹੋਸਰਬਘਾਲਕਸਭਨੁਉਤ
 ਪਤਕਰਣਵਾਲਾਹੋ॥ ਜਤ੍ਰਤੇਤ੍ਰਜਹਾਤਹੋ॥ ੭੯॥ ਜਾਕਰਜਿਸਦਾਅਸੇਖਸਪੁਰ
 ਣਰੂਪਹੋ॥ ਹੋਇਸਾਹਦਿਸਾਚਾਰੇਦਿਸਾਂਤੇਚਾਰੇਕੋਣ॥ ਸਰਬਮਾਨਸਰਬਨੁਤੀਮਾਨਦੇ
 ਣਵਾਲਾਹੋਸਰਬਤ੍ਰਮਾਨਸਭਤੇਨ੍ਹਾਂਮੰਨਦੇਹੋਸਦੇਵਮਾਨਤਤਾਹੋਸਦਾਹੀਮੰਨਦੇ

13/11/20
 PANJABI DEPARTMENT
 Patiala & East Punjab States Union
 PATIALA

ਹਾਂ ਰਿਸਕੋ ਏ ਕਮੁਰਤ ਇਕਮੁਰਤ ਤੇ ਕੀਨਰੁਪ ਅਨੇਕ ਕੀਤੇ ਨਰੁਪ
 ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ ਅਨੇਕਾ ਹੀ ਤਿਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੈ। ੧੬੦ ਲਖੇ ਲਾਮਖੇ ਲਖੇ ਲਾਮ
 ਫਿਰ ਏ ਕਖੇ ਲਾਨੁਖੇ ਲਖੇ ਲਕੇ ਜਦਾ ਮਖੇ ਲਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਨੁ ਫਿਰ ਇਕ ਹੋ ਜਾਵਾ ਹੈ ੬
 ੧। ਜੇ ਬ ਸੋਭਾ ੬੪। ਅਨਾਤਮ ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੈ। ੬੨। ਅਲਿਸਮ ਕਰਮ ਕਰ
 ਆਲਸੀ ਹੈ। ੬੩। ਹਰੀ ਅੰ ਹਰ ਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੬੪। ਦਾਨੇ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
 ੭। ਪਾਸੇ ਨਿ ਆ ਗਾ ਹੈ। ੧੦੦। ਨਾਚਿ ਤੇ ਨਹੀ ਟਿਕੇ ਲਾਏ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੇ। ੧੦੧। ਅਦੀਸੇ
 ਦਈ ਸੁਧੇ। ਅਦਿਸੇ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਹੈ। ਅਕ੍ਰਿਸੇ ਅਸਥੁਲ ਹੈ। ੧੦੪। ਕਿਰਾਜੀ ਪੁਰਾਣੇ
 ਸੋਭਰ ਹੀ ਹੈ ਪੁਰਾ। ੧੦੭। ਰਿਹਾ ਕੇ ਖਲਾਸੀ ਕ੍ਰਿਦਾ ਹੈ। ੧੦੮। ਕਿ ਅਫਵਲ ਜੇ ਬਖਸ਼ਿ ਦੇ
 ਲਾਗ ਨਾ ਹਾਵੇ ਤੇ। ੧੦੯। ਕਿ ਕਰਮੀ ਕਰੀਮ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਲੀ ਹੈ ਵਲਾ
 ਇਤਾ ਦਿਚ ਹੈ। ੧੧੨। ਦੀਨੈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਭਾਂਡੇ ਭਾਂਡਾ ਹੈ। ੧੧੪। ਗੀਤਾ ਗਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
 ੧੧੭। ਥਾਪਯੈ ਪੁਜਰੂਪ ਹੈ। ੧੧੯। ਕਿ ਪਰਮੀ ਫਹੀਮੈ ਜੋ ਬਡੇ ਧਿਆਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਲਾਮੇ
 ਵਡੇ। ਕਲਾਮੈ ਬਾਣੀ ਵਾਹੈ। ੧੨੦। ਕਿ ਪੁਸ਼ਨ ਲਵਜੂ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਿਤਾ ਵਾਲੀ ਤ੍ਰਾਹੈ।
 ਰੁਜੂ ਹੈ ਤਮਾਮ ਜਿਸ ਕੇ ਦੀਨ ਹੈ। ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੈ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹਮੇਸ਼ਾ। ੧੨੧। ਬਿਲਿਦਲ ਉਦਾ
 ਮਕਾਨ ਬਿਰੂਹੈ ਤੇਰਾ ਸਮੀਨੁ ਲਜਮਾਨੈ ਜੋ ਮੀਅਕਾਸ ਵਿਚ ਪੁਰਣ ਹੈ। ੧੨੨। ਤਮੀਜੁ ਲਤਮਾ
 ਮੇਤਮਾ ਮਤਮੀ ਜਾਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਰੀ ਫੁਲਾ ਮਜੀਮੈ ਚੜਵਡਾ ਹੈ। ਅਜੀਜੁ ਲਪਾ ਆਰਿਅ
 ਨੁਗਨੀ ਮੁਲਾਖਿ ਰਾਜ ਹੈ ਹੀ ਕਾਰੀ ਅਨੁਫਿਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੧੨੪। ਰਿਮੁਕਤਾ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ਰਿ
 ਲੋਕੀਨੁ ਮੁਕਤ ਕਣ ਵਾਲੀ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ। ਸੁਜਗਤਿ ਸੁਧਾ ਹੈ ਸੁਸੁਟੁ ਜਗਤ ਵਾਲ
 ਹੈ ਅੰ ਮੁਤਰੂਪ ਹੈ। ੧੨੭। ਚਿਅੰ ਆਰਿਕੁ ਪੇਠਿ ਪੁਨਤੋ ਬੀ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਹੈ। ੧੨੮।
 ਰਿਕਰਗ ਬਰਹਮਾ ਹੋ ਕੇ ਪਾਲਦੇ ਹੈ ਬਾਧੇ ਸਿਦ ਹੋ ਕੇ ਬਾਪ ਕ੍ਰਦੇ ਹੈ। ਸੁਸਰ ਬਾਮਨ ਰਾਗੇ
 ਸੁਬਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ। ੧੩੯। ਪ੍ਰਿਥੀ ਉਲਪ ਵਾਸ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਉਪਵਾਸ ਹੈ ਤੇਰਾ। ੧੪੦।
 ਰੁਕਤ ਕਥਨ ਤੇ ਗਹਿਤ ਪੁਰਾ ਹੈ। ੧੩੪। ਅਬੈ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ। ੧੩੬। ਅਭਗਤ ਹੈ
 ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪਾਪਤ ਹੈ। ੧੩੮। ਅਸੰਭੂ ਹੈ ਅਸੰਭਾ ਲੈ ਹੈ। ਅਗੀਰੂ ਹੈ ਅਗਤੇ ਜਲਰੂਪ ਹੈ
 ਅਨੀਲ ਹੈ ਆਗਿਣਤ ਹੈ। ਅਜਾਦੇ ਹੈ। ੧੪੦। ਖਿਆਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ। ੧੪੪। ਪ੍ਰਮਾਥੀ ਪ੍ਰਮਾਥ
 ਵਿਸੇ ਸਕੁ ਕੇ ਮਥਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੋ ਰਿਨਾ ਦੇ ਬੀ ਮਥਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦਾਪਰੇ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਬਿਪ੍ਰਿਛੇ
 ਬੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਪਰੇ ਬੀ। ੧੪੮। ਦਿਆਗ ਹੈ ਸੁਭਾਉ ਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੁ ਸਨ ਲਦਗਾਗ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਿਤ
 ਤਾਈ ਦਾ ਰੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਮ ਲਕਰੀਮ ਹੈ ਜੋ ਵਡਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੧੫੦। ਕਿਰਾਜੇ ਕਰ
 ਰਿਦੇ ਹੈ ਜੋ ਰਿਜ ਕਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਤੇ ਦੇਰ ਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਮਾਲ ਹੈ ਵਡਾ ਹੈ ੧੫੧। ਹ
 ਰੀ ਫੁਲ ਸਿਕੀਨ ਹੈ ਚੜਗਾਖ ਸਾਂਦੇ ਤੇ ਕੁਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਿਰਾ ਸੁਲਫਿਕੀਨ ਹੈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰ
 ਨੂੰ ਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੧੫੨। ਅਗੀਜੁ ਲਗਨੀਮ ਹੈ ਵਿਸੇ ਸਕੁ ਕੇ ਹੀ ਕਾਰੀ ਅੰਦੇ ਨਸਟ ਕ
 ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੧੫੩। ਜਬਾਏ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਕਿਰਾ ਹੈ ਦੇਵਤਿਆਈ ਦਾ ਹੈ। ੧੫੪। ਹਮੇਸੁ ਸਰ
 ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੧੫੫। ਜਬਾਏ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਕਿਰਾ ਹੈ ਦੇਵਤਿਆਈ ਦਾ ਹੈ। ੧੫੫। ਪਰੀਪਰਮਈਸ
 ਵਨ ਹੈ ਹਮੇਸਾ ਹੀ ਉਚਾਰੇ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾ ਅਜੀਜ ਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗ ਹੈ। ੧੫੫। ਪਰੀਪਰਮਈਸ
 ਹੈ ਦੇਵਤਿਆ ਤੇ ਵਡਾਈ ਸੁਧੇ। ਅਦੀਸ ਹੈ ਅਦੇਸ ਕੁਣੇ ਲਾਇਕ ਹੈ। ਅਦੇਸੁ ਲਦੇਸ
 ਕਾਲ ਤੇਰਹਤ ਹੈ ੧੫੬। ਕਰੀਮੁ ਲਕਮਾਲ ਹੈ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਿਜਰ ਅਤ
 ਜਮਾਲ ਹੈ ਜੋ ਜਕੇ ਵਾਲਾ ਤੇਰਾ ਹੈ। ੧੫੭। ਸੁਬਾਸ ਹੈ ਸੁਸੁਟੁ ਪ੍ਰਵਾਲਾ ਹੈ। ੧੫੮
 ਪਸਾਏ ਪਸਾਰੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਿਆਤ ਮਪੁਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਪਣੇ ਮਾਪ ਸੋਭਾ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੧੫
 ੯। ਮੁਨਿਮਨਿ ਮੁਨੀਆ ਦੇ ਸਿਰੇ ਮਣੀ ਗੁਨਗਨੁ ਗੁਣਾ ਦੇ ਸਮੁ ਮੁਦਾਮ ਹਮੇਸਾ ਹੀ। ਅ
 ੧੬੧ ਰਬਰਾ ਅਗੀਜ ਸੁਬਲੀਆ ਤੇ ਅਗੀਜ ਹੈ ਗਤਿਮਿਤ ਉਦਾਰ ਪਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਯਾ
 ਦਾ ਸੇਸਟ ਹੈ। ੧੬੩। ਅਭੰਡ ਅਨਿਦਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਤ ਪਰਧਰਾਸ ਪਤੀ ਨੁਪਾਰ ਹੈ ਹੋ
 ਪੁਰੇ ਹੀ ਆਸਰਾ। ੧੬੫। ਗੁਰਬਰ ਬਡੇ ਸੇਸਟ ਹੈ ੧੬੭। ਅਨਬ੍ਰਿਤ ਗਾਠ ਬ੍ਰਨੇ ਤੇਰਾ
 ਤਸਰੀਰ ਹੈ। ਅਨਰਿਜ ਬਾਤ ਪੀਕਾ ਤੇਰਹਿਤ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ। ੧੬੮। ਅਣਬ੍ਰਣ ਬਿ
 ਨਾ ਜਖਮ ਤੇ ਹੈ। ਦਾਤਾ ਮਹਿਤ ਦਾਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪੁਜ ਹੈ। ੧੭੩। ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਥ
 ਣ ਹੈ। ਅਜਪਾਜ ਪੈ ਜਪਣੇ ਤੇ ਅਜਪ ਹੈ ਅਥ ਪਾਥ ਪੈ ਬਪਣੇ ਤੇ ਅਥ ਪ ਹੈ। ੧੭੪

ਤਾਕਿਤ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੇ ਅਕਰਮ ਹੈ। ਅਮਿਤਾ ਅਮਿਤ ਹੈ। ਅਮਿਤਾ ਬੀ ਅਮਿਤ
 ੧੧੬। ਅਮਿਤਾ ਮਿਤ ਹੈ। ਅਮਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਰਣਾ ਕਿਤ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕ੍ਰ
 ੮। ਸਾਕੇ। ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕਿਤ ਹੈ। ਕਿਗੁੰਤੋਂ ਅਕਿਰਤ ਹੈ। ੧੧੭। ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕਿਤ ਹੈ। ਅਪਾ ਅਕ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਸਿਖਰ
 ੧੧੮। ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕਿਤ ਹੈ। ਅਮਿਤਾ ਮਿਤ ਹੈ। ਅਪਾ ਅਮਿਤ ਹੈ। ਰਣਾ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੧੧੯
 ਸਥਾ ਕਿਤ ਹੈ। ਅਜਾਇਬ ਤੇ ਰੇਖ ਮਹੀ। ਅਮਿਤਾ ਮਿਤ ਹੈ। ਵਿਸੇ ਸਕਰ ਕੇ ਮੇਤਨ ਮਾਹਣਾ
 ੧੧੯। ੧੧੯। ਸਰਬ ਪਾਇ ਕਹੈ ਸਰਬ ਤੇ ਰੇਖਾ ਹੈ। ੧੨੦। ਅਕਲੀ ਕਿਤ ਹੈ। ਕਲੀ ਕਤੇਰਹਿਤ
 ਕਮ ਹੈ। ਸਰਬਾ ਕਿਤ ਹੈ। ਸਪੁਰਣਾ ਮਾਕ੍ਰਿਤੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਕਰਤਾ ਕਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਕੇ ਕਣਵ
 ੧੨੧। ੧੨੨। ਮਾਤਾ ਮਥਸਰੁ ਅਪਣੇ ਅਪਦੇ ਬਸਤੈ। ੧੨੩। ਪਰਮਤਤੀ ਈ ਸਰੂਪ
 ਰਤੀ ਜੀਵ ਸਰੂਪ ਹੈ। ੧੨੪। ਕਲੀ ਕਾਰ ਰੂਪੇ ਕਲੀ ਕਾਰ ਅਰੀ ਰੂਪ ਹੈ ਰੇਰਾ ਅਲੀ ਕਾਰ ਅਲੀ
 ਕੇ ਰੂਪਣਾ ਦਰੂਪਣ ਰੂਪ ਹੈ। ਬਾਕ ਬੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਬਿਭੀ ਗੀ ਕੇ ਕਾਲੇ ਬਿਭੀ ਗੀ ਕੇ ਕੇਤਿਨ ਲੇ
 ਕਾਦਾ ਕਾਲ ਕਰਦੇ ਹੈ। ੧੨੫। ਅਥੇ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਹੈ। ੧੨੬। ਅਕਾਸ ਚਿਦਾਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ।
 ੧੨੭। ਅਨਾਥੇ ਨਥੇ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਤੇ। ੧੨੮। ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ ਨਮ
 ਸਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਤੇਤਾ ਈ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕ੍ਰਣੇ ਯੋਗ ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ਸਪੁਰਣ ਦੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਸ
 ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਰੀਜੁਲ ਨਸਟ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਨਿਕਾਮੀ ਬਿਭੂ ਤੇ ਕਾਮਨਾ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕ੍ਰਣ ਵਲੀ
 ਹੈ ਨਾ ਮਰੂਪੀ। ਬਿਭੂਤੀ। ਸੁਧਰਮੀ ਬਿਭੂ ਤੇ ਸੁਸਟੁਧਰਮ ਰੂਪੀ। ਬਿਭੂਤੀ ਦੇ ਪਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ। ੧੨੯
 ੧੩੦। ਕਰੀ ਮੁਲ ਕੁਨੀਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ। ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਐ ਗਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਕਾਠੀ ਅੰ
 ੧੩੧। ੧੩੨। ਸੁਖੀ ਰਵ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਭੰ ਸੇਭਰ ਹੈ। ਦਾਸ ਤੇ ਉਤਪਤ ਹੈ ਰਹੇ ਹੈ। ਦੁਕਾਲੀ ਪ੍ਰਣ
 ਸਿਧ ਕਮਰਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ। ਅਰੀਰੀ ਬਿਭੂ ਤੇ ਬਿਗਰੇ ਰਹਿਤ ਤੇ ਰੀਨਾ ਮਰੂਪੀ ਬਿਭੂ
 ਤੀ ਹੈ। ੧੩੩।
 ੧੩੪। ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਉਤਾਰ ਖਾਸੇ ਦਸਖਤ ਕ ਉਤਾਰ
 ਰੀਗੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦਸਮੀ ਤੇ ਨਾ ਦੇਹ ਬਦਾਖਤ ਹੈ। ਸੁਬਲੇਹਾ ਸੀ ਸਾਹਿਬਾ ਸਰਬ ਬਲੇਹ
 ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ। ਪ੍ਰਣਵੇ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ। ੧੩੫। ਅਥਿਗਾਮੀ ਰੀਮਤਾ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ। ੧੩੬। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ
 ਨੁ ਜਿਸ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਬਿਸਨੇ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ। ੧੩੭। ਉਪਾਇ ਦੁ ਬਾਵਨ ੬। ਫਨਿਦ ਸਰਪ ਸੁਭਰਾ
 ਰਾ ਸੁਭਕਰ ਮਾਂਦਾ ਲੋ। ਭਵਨ ਅਥਾ। ੧੩੮। ਅਥ ਗਤ ਪਾਪਤੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਵਧੁਤ ਸੁਧਰੂਪ
 ਹੈ। ੧੩੯। ਚੇਤਨਾ ਕੇ ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਮੇਸਕੇ ਸੁਰਗਨ ਦੇ ਵਗਣ ੧੪੦। ਕਾਬਹੁਇ ਕੇ ਕਵੀ ਸੁਹੇ ਕੇ ਨਿਰਾਨ
 ਤਾਤਪ੍ਰਜ ੧੪੧। ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਦਿਵਾਨੇ ਮੇਥਿਗਾ ਜਮਾਨ ਦੇਵਤਿ ਅੰਦੇ ਦਿਵਾਨ ਵਿਚ ਬਿਹਸਪਤ ਹੈ
 ਕੋ ਬਿਗਾ ਸਰ ਹੈ। ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇਤ ਹੈ। ਦਾਨਵਾਨ ਗੁਮਾਨ ਦੀ ਮਤਾਇ ਦੇਹੋ ਸਕਹੇ ਕੇ।
 ਨਿਕੇਤ ਹੈ ਪਰਹੇ ਰਹੇ ਹੈ। ੧੪੨। ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਸਹੀ ਸਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਅਮ ਰਾਤ ਸੇਤ ਹੈ। ਦਿਨੋ ਰਹੇ ਹੈ।
 ਜੇਟਾ ਪਾਰੀ ਬੀਨਿਆਸੀ ਕਹੁ ਕੀਠੀ ਪਰੇ ਕਿਤੇ ਬੇਗਾਗੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ। ਕਾਨਫਾ ਰੇ ਜੋਗੀ ਰੂਹੀ ਹੁਇ ਪ
 ਧਾਰੇ ਤਿਤੀ ਰੀ ਸੀਨਿਆਸੀ ਹੋ ਕੇ ਫਿਰੇ ਹੈ। ਸਿਲਾ ਹਨ ਕੇ ਸਸਤਾਨ ੧੪੩। ਕਤਰੀ ਪ੍ਰਯੁਗਾਇ ਕੇ ਪੀ
 ਦਰਪਿਵਾਦ ਰਹੇ ਕਿਤੇ ਦਧਰੇ ਕੇ ਪੀਦੇ ਪ੍ਰਮਾਥਿ ਦੇ ਮਯੁਖ ਅਮਿਤ ਉਖ ਖਿਖਰੀ ਰਹਿਤ
 ਹੈ। ਅਦਪਾਨੇ ਸਰਾਬ ਪੀਦੇ ਹੈ। ਕਹੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਦੇਵਤਿ ਅੰ
 ਦੇਇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਰਹੇ ਹੈ। ਕਹੀ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਕਿਤੇ ਬ੍ਰੇਗਾਈ ਬਹੋ ਕੇ ੧੪੪। ਕਹੀ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਜੈਕ
 ਕਿਤੇ ਇਸਤੀ ਸੰਜੁਗਤ ਪਲਪ ਪ੍ਰਥੈ ਹੈ। ਹਰਮ ਪ੍ਰਾਕਤ ਸਤ ਕੁਕਰਮ ਕ੍ਰਿਨਿ ਦਤ ਕੁਕਰਮ
 ਵਾ। ਪਾਇਆ ਤੇ ਪੇਟੇ ਰੂਮਾ। ਛਾਲਾ ਪਥੈ ਛੈਲ ਭਾਰੀ ਮ੍ਰਿਗ ਛਾਲਾਨੁ ਪਾਰ ਕੇ ਸੰਦਰਭਾ ਹੀ ਹੋ ਰਹੇ
 ਛਕ ਵਾਰੀ ਸੋਰਹੇ ਰੇਜਲ ਦਿਚ ੧੪੫। ਲਾਖਨ ਲਵਨਾ ਮਖਣੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਲਖਾ ਹੀ ਤੇ
 ਨਿਤਿ ਚਾਰੇ ਹੈ ੧੪੬। ਨਿਰਜਰਤਾ ਪਤੇ ਰਹਿਤ ਕਿਥੇ ਬਹੁਤ ਮਾਨੀ ਮਹਾਂ ਮਾਨੋ ਮਾਨੀ ਹੋ ਕੇ ਬ੍ਰੇ
 ਮਾਨੁ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ। ਸੁਰਤ ਮੁਰਤ ਹੈ। ਜੋਬਨ ਕੇ ਜਾਲੇ ਜੋਬਨ ਕੇ ਤਾਈ ਜਾਲ ਪ੍ਰਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰੇ ਰੇ
 ਕੁਝ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦ ਕਿਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਚ ਕੇ ਰਹੇ ਕਹੀ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਖਾਰ ਕਿਤੇ ਬਿਅਨ ਬਿਖਾ ਦਿ
 ਪ੍ਰਜਾਣ ਦੇ ਰੇ ਕਹੁਨਾ ਦੇ ਕੇ ਕਿਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰੇਲ ਦੇ ਰੇ ਨਾਦ ਕਹੁ ਕਿਤੇ ਮੇਨੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ। ੧੪੭। ਜਾਅਲ
 ਸੀ ਜਗਤ ਹੈ ਅੰਗਨ ਸਾਰਥੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੇ ਹੈ। ਇਕਾਂਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸਦਾਨਾ ਮਾ ਕਹੀ ਬਰਦੇ ਸਿਵ ਹੈ
 ਕੇ ਕਹੀ ਛਲਾ ਸਿਉ ਛਿਨਾਇ ਲੇਰ ਕਿਤੇ ਛਲ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਲੇ ਦੇ ਰੇ ਦਰ ਦਿਤੇ ਹੈ ਨੁਪਾਰ ਬਤੀ ਹੈ ਕੇ
 ਰੁਸਮਾਂ ਤੇ ਪੇਰਿਅਸੀ। ੨੦। ਮੇਯੋ। ਸਾਵਗਾ ਸੁਧੁ ਰੀਗਾ ਸੇਵਾ ਸੁਰ ਸੁਗਾਰਨ ਦੇਵਤਾ
 ਤੇ ਗਾਖ ਸੁਧ ਸੁਧਾਇਕ ਸੁਧ ਜੇਰੇ ਸੁਧ ਤੇ ਅਇਲੈ ਕੇ ਮਤ ਮਤ ਵਾਲਾ ਭਾਇ ਹੁਇ ਤੇ ਬਿਨ ੨੧। ਉ

8

ਤੁੰਗ ਉਚੇ ਗੀਸਤ ਗੁਰਗ ਜਾਨ ਕੇ ਬੋਲ ਦੇ ਹੈ ਸਮੁਹ ਹਾਥੀ ਆਰੇ ਹੀਸਤ ਹੀ ਹਿ
 ਹੀਰਾ ਜਹ ਜਾ ਰੇ ਉਚੀ ਸਵਾਸਾਰ ਖੇਹ ਜਾ ਰਾਹੀ ਘੋੜੇ ਟਾਹ ਜਾ ਰੇ ਦੇਸ ਦੇ ਘੋੜੇ ਟਾਹ ਜਾ
 ਪਏ ਜਿਨਾ ਘੋੜੇ ਆਹਾ ਮੁਲ ਹੋ ॥ ੨੨ ਅੰਤ ਕੇ ਜਮ ਕੇ ੨੩ ॥ ਦਮ ਦਮ ਦਮ ਦਮ ਦਮ ਦਮ ਦਮ
 ਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੇ ਸਭ ਨਾਨੁ ਦੇਖਿ ਆਹੈ ਸੀਭਿ ਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੁਪੁਤ ਏ ਕਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏ ਕਰਤ
 ਬੇਨਤੀ ਸਿਜੁ ਗਤ ਇਕਰਤੀ ਮਾਤੁ ਭੁਗਵਾਨ ਦੇ ਭਜਨਾ ਬਿਨੁ ਏ ਕਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏ ਕਰਤੀ ॥ ੨੪ ॥
 ਸਿਪਾਹ ਚੇਗੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦੁਰਿਤੁ ਬਿਅੰਤੁ ਦਬਾਹ ਸੁਰਮੇ ੨੫ ॥ ਬਹਿ ਆਰ ਬਲਦਾ ਘੁਮ
 ਚਾਰ ਸੀਘਰੀ ਆਗੇ ਤਕੜੇ ੨੬ ॥ ਫਨਿੰਦ ਸਰਪਾ ਅਵਲੇ ਕਚ ਪੇਗੇ ਦੇਖ ਕੇ ਖਿਸਟ
 ੨੭ ॥ ਗਾਜਿੰਦ ਮੇਗਵਤ ਜੋਨਿ ਜੋਨਿ ਸੇ ਕਰੇਗੇ ਕਰ ਦੇਸਨ ਬਥੇਗੇ ਬਰ ਦੇ ਹੈਸਨਾ ਅੰਤੁ
 ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੇਗੇ ਅੰਤੁ ਜਮ ਦੀ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਫਸ ਪਰੇਗੇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਏ
 ਤਸਮੁੰਦ ਨਾਉ ਦਾ ਫਿਰਿ ਆਵਾਸ ਨਾਨੁ ਲੈ ਕੇ ਸਤਾਸਮੁੰਦ ਵਿਚ ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੇ ਬਿ
 ਖਈ ਆਂਦੇ ਸਾਥ ਬੈਠ ਕੇ ਅੰਮੇਹੀ ਅੰਮੇਸੁ ਬੈਸਾ ਬਿਤਾਇ ਅੰਮੇਸਾ ਹੀ ਅੰਮੇਸਾ ਵਿਚ ਅਵਸ
 ਥਾਨੁ ਬਿਤੀਤ ਕੀਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਅਵਾਹੀ ਵਿਸਾ ਮਹਿ ਪੁਰਬਾਰੇ ਸਜਗਨ ਨਾਥ ਹੋ ਪਮੇਸਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਚਾਰ ਸ੍ਰਿੰਦ ੩੧ ॥ ਤਰੀਤ ਨਾਮ ਤੁਰਤਾ ਜਸ ਤਿਲ ਕੁ ਜਾਸ ਦਾਟਿਕਾ ਹੈ ਭੂਤਿ ਤੁਰਤਾ ਖਿਥੀ
 ਤੇ ਸੁਰਜਾ ਜਿਸ ਦੇ ਦਾਸ ਹੈ ॥ ਦਸੁ ਚਾਰ ਚਾਰ ਬਿਧਾਨ ਚੋ ਦਾ ਬਿਦਿਏ ਘੁੜ ੨ ॥ ਸਭ ਬੇਕ ਸੇ
 ਕ ਉਦਾਰ ਸਪੁਰਣ ਲੋਕਾਨੁ ਜੋ ਸੇਕ ਉਤਪਤ ਹੋਇ ਆਹੋਇ ਆਹੋਇ ਸਦਾ ਅਹੀ ਹੋ ॥
 ੩੬ ॥ ਜਿਹਾ ਅੰਤੁ ਬਹੁ ਮੰਡਾ ਕੀਨੇ ਸੁਚੇ ਦਹਿ ਪੰਤਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਇਕ ਅੰਤੁ ਤੇ ਬਹੁ ਮੰ
 ਰੁਸ ਪੁਰਣ ਚੋ ਦਾ ਲੋਕ ਤੋਨੇ ਪੰਡ ਕੀਤੇ ਹੋਨ ॥ ੩੭ ॥ ਨਾਗੀ ਦੁ ਸੁਮੇਗ ॥ ੩੮ ॥ ਫਨਿੰਦੁ ਸੇ
 ਜਨਾਗਾ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਆ ੩੯ ॥ ਬਾਰ ਬਹਾਰ ਦਰਵਜੇ ਉਪਾਧੂ ਦੇਵ ਦਾ ਲੋਹੇ ॥ ਫੁਰੇ ਫੁ
 ਏ ਫੁਟੇ ਸਰਪਾ ॥ ੪੧ ॥ ਕਈ ਉਰਧਰਾ ਪਦਰੰਤ ਕਈ ਪੁਰੇ ਹੋ ਕਤ ਪਕੁ ਦੇ ਹੈ ਬਿਅੰਤ ਹੀ
 ਉਰਧਰਾ ਹਉਚੀ ਆਂਬਾ ਹਾਕਰ ਕੇ ੪੨ ॥ ਦਰੰਤ ਬਿਅੰਤ ਨਿਫਲੀ ਕਰਮ ਨੇ ਤੀ ਪੰਤੀ
 ੪੩ ॥ ਕਹੀਨਿ ਆਇਰਾਜ ਬਿਭੂਤ ਕਿਤੇ ਨੋ ਹਿਸੇ ਦੇ ਕੇਗਾ ਕਰ ਕੇ ਦਸਵਾ ਅਪਲੇ ਕੋ ਬਿ
 ਭੁਤੀ ਇਕ ਤੁਕਰ ਦੇ ਹੈ ॥ ੪੭ ॥ ਕਹੁ ਏ ਕਭਗਤ ਅਧੀਨ ਕਿਤੇ ਇਕ ਭਗਤੀ ਦੇ ਅਧੀ
 ਨੋ ਰਹੇ ਹੈ ॥ ੫੯ ॥ ਅਭੀਰੁ ਹਰੀ ਆਨੰਦ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ੬੦ ॥ ਅਤੇ ਵਹਰੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕੇ ਹ
 ਰੀ ਹੈ ॥ ਅਜੇ ਵਹਰੀ ਆਜਿਤ ਹਰੀ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥ ਬਪੋਹਰੀ ਪੁਜਦਾ ਬੀਹਰੀ ਨੁਹਾ ॥ ੬੨ ॥
 ਨਦਿ ਸਤੁ ਹੀ ਸਮੁੰਦ ਬੀਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ੬੩ ॥ ਉਰਧ ਸਤੁ ਹੀ ਅਕਾਸ ਵਿਚੁਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ੬੪ ॥ ਰਟਸ
 ਉਚਾਰ ਦੇ ਹਾਤੈ ਨੁ ਰਟਸਤੁ ਅੰਬਣਾ ਉਬੀਤੇ ਰਾਹੀ ਬਣਾ ਉਦੇ ਹਾ ॥ ੬੫ ॥ ਜਮਾਤੁ ਹੀ ਅ
 ਕਾਸਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ਮਕੀਤੁ ਹੀ ਮਕੀਨ ਪੁਰਸ ਬੀਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ਮਕਾਤੁ ਹੀ ਮਕਾਨ ਬੀਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ੬੬ ॥
 ਬਿਚ ॥ ਤੁਹੀਤੁ ਹੀ ॥ ਤੁਹੀਤੁ ਹੀ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਬੀਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬੀਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ਚਾਰੇ ਅਵਤਾ ॥
 ਗਾਂਦਿ ਚਬੀਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ਚਾਰੇ ਦਿਸਾ ਬਿਚ ਬੀਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ੭੦ ॥ ਖੁਕ ਨਾਮ ਸੁਰਦਾ ਅੰਗ
 ਨਾ ਅਧੀਨ ਇਸਤੀ ਆਂਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਨ ਬਿਹੀਨ ਬਿਨਾ ਛੀਨ ਮਾੜੇ ੭੧ ॥ ਛਉਨ ਬਾਲ
 ਕ ਬਛੇ ਬਛੇ ਰੇ ਬਿਖਭਯ ਬਲਦ ਬਡ ਯਾਰੇ ਤ ਬਡਿ ਆਈ ਦੇਈ ਦੇਈ ਹੈ ਬਿਕ ਬਘਿ ਆਰੂ
 ਠਾਨੀ ਅੰਤੁ ਹੈ ਠਗਈ ਦੇਈ ਲਾਪੇ ਬਹੁੜੇ ਪਪੰਚ ਛਲ ੭੨ ॥ ਭੂਚਰੀ ਕੇ ਜਯਾ ਕਹੇ ਸਿਉ
 ਕਰੀ ਜਾਈ ਸਿਉਕਾ ਆਦਿ ਸਾਫਿ ਰਯਾ ਅਵਿਸਟ ਫਿਰੇ ਤੇ ॥ ਰੀਗੇ ਰੀਸੀ ਕਹਤੁ
 ਲਉ ਪੁਤ੍ਰ ਨਵਾਲਾ ਜਲਾਹ ॥ ਸਿਵਯਾ ਜੇਵਨ ਵਾਲੇ ਨੁ ੭੩ ॥ ਨਾਗਾਇਕ ਫਛ ਮਛ ਤਿੰਦੁ ਆਕ
 ਹਤ ਕਛ ਮਛ ਤੇ ਤਿੰਦੁ ਆਏ ਭੀਨਾ ਗਇਣ ਹੀ ਕਹੀ ਦੇ ॥ ਲਹੀ ਅਤੁ ਹੈ ਜਾਣੀ ਦਾ ॥ ਮਾ
 ਧਵ ਭਵਰ ਮਾਧਵ ਨਾਮ ਭੋਰੇ ਦਾ ਬੀ ਹੈ ਅੰ ਬਹੁੜੇ ਅਤੇ ਭੁਕ ਕਨਯਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਭੁਪੰਡੀ
 ਦਾ ਨਾਮ ਬੀਘ ਨਈ ਆਹੈ ॥ ਭੁਕ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪੀਟ ਤਨੁ ਤਨਵਾਸਤੋ ਪਿਟ ਦੇ ਹੈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਤਾਕਾ ੭੪ ॥ ਬੈਰੀ ਸਾਲ ਬੈਰੀ ਆਂਨੁ ਸਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਤੀ ਸਾਚੇ ਸਤਵਾਦੀ ਜੋਸ ਚੇ ਹੈ ੭੫
 ਭਵ ਸੀਸਰੀ ਨਾਮ ਨਤੁ ਹੈ ਰੋਭ ਦੀਨੀ ਹੈ ॥ ੭੬ ॥ ਏਕਾ ਸਿਵ ਭਏ ਇਕ ਸਿਵ ਹੋਏ ਹੁਣ
 ਏਕ ਗਏ ਇਕ ਹੋ ਗਏ ਪਿਛੇ ਏਕ ਫੇਰ ਭਏ ਇਕ ਫੇਰ ਹੋਣ ਗੇ ਅਗੇ ॥ ਮੋਨਰੀ ਮੋਨਰੀ ਨੀ
 ਏ ਮੁਸਮਾਨਾ ਦਾ ਫਿਰਕਾ ਹੈ ਮਾਰ ਮਦਾਗੀ ਏ ਬੀ ਫਿਰਕਾ ਹੈ ॥ ੭੭ ॥ ਦੁਪਕੇ ਹੀ ਕਾਰ ਕੇ ਭੁਮਭੁ

੫੮ ਭੇਸ ਕਪਟ ਦੇ ਭੇਸ ਟਾਲਾ ੧੮॥ ਉਰਧ ਮੁਖ ਹੇਠਾਨ ਮੁਖ ਕੁਰਖਿਆਂ ਮੁੰਡ ਨਿਹ ੩
 ੫੯ ਸਿਰਨਾ ਨਿਟਾਇਆ ਰਾਮਨਾ ਦੇ ਮਾਂ ਦੇ ਚਾ ੧੯॥ ਸੀਸ ਪਟ ਕਤ ਦੇ ਦੀਰਾਇ
 ਲਹੇਈ ਹੈ ਸਿਰਨੁ ਪਟ ਕਾਂ ਉਦਾਹੇ ਬੋਕਸੀ ਬਕੇਸਾਰ ਖਾਹੈ ਸੋ ੧੮॥ ਘਨ ਘੋਰ ਸਬਰ
 ਵਗ ਸਰੇਉਰੇ ਮਹਾਂਦਾਨ ਮੇਨ ਹੁਜੈ ਲੀਨ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਪੁ ਮੇਸੁ ਬਿਖੇਨ ਹੀ ਹੀ ਦੇ ਲੀਨ ਭਾਵ
 ਜਕੀਨ ਦੀਨ ਨਿਸਚੇ ਰੁਪੀ ਭਾਵਾ ਨ ਤੇਜੇ ਖਾਲੀ ਹੈ ੧੯॥ ਹਾਥ ਪੇਲਗਾ ਦੇ ਬਾਗੀ ਹਥ ਉਪ
 ਗਾਉਦਾ ਹੈ ਖੇਤੀ ਨਾਚ ਨ ਸੇ ਸੇਜੇ ਨ ਚਣ ਹੈ ੨੦॥ ਨਿਦਾ ਜਾਂ ਪੁਥਾਇ ਪੰਚ ਬਾਰਗੀਦਰ
 ਕਾਹੇ ਸਿਆਲ ਦੇ ਸੇ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਪੰਜਵਾਰੀ ਗਿਰ ਤੁਥੇ ਲਾਹੇ ਹੈ ਗਾਰ ਗਾਰ ਪਾਪਾ ਕੇ ਫਾਹੀਆਂ
 ੨੧॥ ਮੁੰਡੀਆ ਬੋਰਾਗੀ ਉ ਕੈ ਇਕ ੨੫॥ ਦੇਹਰ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰੇਵ ਦੇ ਤ ਏਕੈ ਬਾ
 ਨ ਏਕੈ ਹੀ ਬਾਣੀ ੨੬॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ਤੁਹੈ ਪੁਰ ਦੇ ਕਿਣਕੇ ਹੈ ਨਰ ਨਰੀਤੇ ਬਿਸੁਰ ਪਤੇ ਪੁ ਮੇਸੁ ਤੇ ਅ
 ਭੁਤ ਦੇ ਵਤੇ ਭੁਤ ਜੀਵਾ ੨੭॥ ਅੰਛੁ ਆਤਿ ਆਤੇ ਵਛੁ ਬਚੇ ਹੋਕੇ ਸਪੁਛੁ ਸਹਿਤ ਪੰਖਾਂ ਦੇ
 ਅੰਛੁ ਪੰਛੁ ਆਤਿ ਆਤੇ ਜੇ ਪੰਛੀ ਹੋਏ ਹੋ ਜਲ ਕਹਾ ਜਲ ਵਿਗਹਿ ਵਟਾਲਾ ਮੁਛੁ ਰ
 ਕਹਾ ਬਲ ਕਹਾ ਬਲ ਵਿਚਰਹਨ ਟਾਲਾ ਮਿਗ ਕਹਾ ਗਗਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਹਾ ਅਕਾਸ ਵਿ
 ਚਰਹਨ ਟਾਲੀ ਇਲੁ ਕਹਾ ਜਲ ਪੀਣ ਟਾਲਾ ਮਤੇ ਮਿਗ ਆਇਆ ਮਛੀ ਨੇ ਤੇ ਸਦਾ ਮੁੰਡੁ
 ਲਾਇ ਸਾਸ ਪੁਟਣੇ ਤੇ ਮਿਰਗਾਇਆ ਉਸ ਮਿਗ ਨੇ ਮੁਖ ਬਾਹਰ ਖਿਚਿਆ ਮਛੀ ਬਾਹਰ ਆ
 ਪਈ ਮਿਰਗਾਈ ਤੇ ਇਲ ਅਕਾਸੇ ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਆਈ ਮਿਗ ਦੇ ਸਿਗਾ ਵਿਚ ਲਗੀ ਚਿਰੀ
 ਮਰਗਾਈ ਤੇ ਜਾਜਿਉ ਅਤੇ ਜਮੇ ਇਨ ਜੇ ਸੇਰਾਤ ਵਿਖੇ ਮਿਲ ਜਾਵਾ ਹੈ ਗਤ ਜੇ ਸੇਰਿ
 ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ੨੮॥ ਭੁ ਮੇਰਾ ਭੁਤ ਕੇਤੇ ਪ੍ਰਬੀ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਦਬਾਉਦੇ ਹੋ ਕਿਤ
 ਨੇ ਜੋਗੀ ਜਕਜਾਹੇ ਹਰ ਦੇ ਜਾਣੇ ਹੋਏ ੨੯॥ ਬੋਧ ਕ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਸੀ ਜਾਪ ਕੁਣਵ
 ਲੇ ਗਾਹ ਗਾਰੋਗਨ ਜਾਕੇ ਹਾਰੇ ਵੀ ਆਂਦੇ ਪਾਸ ਛਾਪ ਸੀ ਤਿਲ ਕਛਾ ਪੇ ੩੦॥
 ਦੇਹੀ ਛਲ ਪੈ ਧਾਮ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭੁ ਮੇ ਇਸਤੀ ੩੧॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਾਨੀ ਆ ਬੁਝੀ ਬੁਝੀ ਟਾਲਾ ਅ
 ਛੁ ਪੈ ੩੨॥ ਗਾਥੇ ਕਿਲੇ ੩੩॥ ਸਨਾਥੇ ਸਹਿਤ ਕਾਲੀ ਆਣਤਾ ਦੇ ਹੋ ਉਦੈ ਰੇ ਵਿਸ ਸਕ ਕੇਦੀਰ
 ਦੇਣ ਟਾਲੇ ੩੪॥ ਨਚੇ ਭੁ ਨਾਚਾ ਹੀ ਹੈ ਅਭੁਤ ਪੰਜਾਤ ਤਾਂ ਤੇਰਹਿ ਤੇ ਹੋ ਸਦੇ ਟੇਸਰਾ
 ਸਦਾ ਹੀ ਸਦਾ ਅਜੇ ਨੀ ਅਛੁ ਅਜੇ ਨੀ ਹੈ ੧੦੦॥ ਅਭੁਤ ਨੀ ਦਾਤੇ ਹਹਿ ਤੇ ਨ ਭਾਇ ਅੰਨ ਭੁ
 ਨ ਹੀ ਹੋ ਨ ਤਾ ਮੰਭੇ ਹੈ ਨ ਪ੍ਰਾਸੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਸ ਚਤੁਰੀ ਹੈ ੧੦੨॥ ਨਿਉ ਕਤੀ ਪੁਰਾ ਕਥਨ ਤੇਰਹਿ ਤੇ ਸੇ
 ਭਾਹੈ ਅਨਉਕਤ ਕਥਨ ਤੇਰਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪ ਹੋ ਤੇਰਾ ਆਵੈ ਕਤੇ ਸੁਖ ਮਰੁਪ ੧੦੩॥ ਅ
 ਤਾਕੈ ਅਤਕ ਪੈ ਏਕ ਤੇਤੇ ਇਕਤ ਰਸ ਰੁਪ ੧੦੪॥ ਨਬਾ ਕੇ ਨ ਭੁ ਤੇ ੧੦੫॥ ਕਹੈ ਕੀਜ ਕੇ
 ਮੀ ਮੇਰੇ ਭਰਮ ਭੁਲੇ ਕਿਤੇ ਕਟਲ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕੇ ਉਪਭਉ ਹੋ ਕੇ ਭੁਲ ਰਹੇ ਹੋ ਅਲੁਲੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾ
 ਜਤਾ ਮੇ ਬਾਜਾਨੁ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੇ ੧੦੬॥ ਅਛੁ ਕੇ ਇਸ ਲੋਕ ਦੀ ਆਇਸਤੀਆਂ ਪੰਛੁ ਕੇ ਅ
 ਪੰਛਾਂ ਦੇ ਸਿਧ ਸਾਧੇ ਸਿਧੀ ਆਨੁ ਸਾਧ ਰਹੇ ਹੋ ਬਿਧ ਲਾਧੇ ਬਿਧ ਤਾਈ ਨੁਲ ਭੁਦੇ ਤੇ ਕ
 ਹੁ ਅੰਗੀਰੰਗ ਕੇ ਸੰਗ ਦੇਖੇ ਕਿਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਥੋ ਕਹੈ ਜੰਗ
 ਕੇ ਰੰਗ ਕੇ ਰੰਗਾ ਪੇਖੇ ਕਿਤੇ ਰੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਜੰਗ ਦੇ ਪੁਰੇ ਹੋ ੧੦੭॥ ਹਰ ਮੁਜਾਨੇ ਘੋਜਾਣੇ
 ਹੈ ੧੦੮॥ ਕਹੈ ਦੇਹ ਦੇਖੇ ਕਿਤੇ ਦੇਹ ਨ ਦੇਖ ਜਾਣੇ ਹੋ ੧੦੯॥ ਭੁ ਮਕੀ ਭੁ ਗਤ ਮੇ ਭੁ ਮਦੀ ਭੁ ਗ
 ਤ ਰੁਪ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ਭੁ ਮ ਭੁ ਗਤ ਕਿਤੇ ਭੁ ਮ ਜਾਣੇ ਹੋ ਭੁ ਗਤ ਨਾ ਮਾਨ ਦੀ ਹੋ ਭੁ ਮ ਖਾਂਦੀ ਕੀਨੀ ਆਤੇ
 ਰਹੇ ਹੋ ਕਹੈ ਸਿਸਟ ਕੀ ਪਿਸਟ ਕੀ ਰਿਸਟ ਪੰਨੀ ਆ ਕਿਤੇ ਸਰਪ ਹੋ ਕੇ ਪਿਠ ਉਪਾ ਸਿਸਟ ਦੀ
 ਰਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਹੁ ਅਦੁ ਸਾਰੀ ਕਿਤੇ ਪਾਰਬਤੀ ਰੁਪ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ਕਹੈ ਭੁ ਰੁਪ ਪੰਨੀ ਕਿਤੇ ਸਿ
 ਦੇ ਰੁਪ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ਅਦੁ ਬਾਨੀ ਕੀ ਰੀਨੀ ਆਸਾਨੇ ੧੧੦॥ ਕਹੈ ਕਲੀ ਕਸ ਰੁਪ ਹੋ ੧੧੨॥ ਚਾਰ ਸੀ
 ਪ੍ਰਾਚੇਤਿ ਕੇ ੧੧੩॥ ਸੁਧ ਸੇਖੀ ਜੇ ਬਾਮਣ ਤੇ ਮੁਲ ਮਾਨ ਹੋ ਦੇ ਸੇ ਹੋ ਤੇ ਸੁਧ ਸੇਖਾ ਕਹੈ ਜੁਆਂ
 ਲੁਸ ਰੁਪ ਪੰਨੀ ਆਨ ਸਰੁਪ ਹੈ ਟਾਜੁ ਆਲਾ ਸਰੁਪ ਹੈ ੧੧੪॥ ਕਹੈ ਰੇਗਾਰੀ ਕਿਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ
 ਗਰੁਪ ਜਾਣੇ ਹੋ ੧੧੫॥ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਸਹੇ ਸਕਿਤੀ ਰਾਜ ਬੀਰੀਆ ਰਾਜ ਨੀਤ ੧੧੬॥ ਪਿ
 ਠਾ ਲ ਸੇਸ ਨਾਗ ਦੀ ਬਿਰੇ ਆਪਿੰਗੁ ਲਹੇ ਰਹੇ ਹੋ ਚਾਰਣੀ ਭਟਾਂ ਦੀ ਬਿਰੇ ਆ ੧੧੭॥ ਨ ਕ
 ਗ ਬਾਨੀ ਨਾਗ ਫਾਸਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦਾਨਾ ਮੀ ਕਹੈ ਅਛੁ ਗ ਇਸ ਲੋਕੀ ਆਇਸਤੀਆਂ ਪੁ
 ਛੋਰ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਦੀਆਂ ਇਸਤੀਆਂ ਮਛੁ ਰਾ ਪਤਾਲ ਲੋਕ ਦੀਆਂ ਇਸਤੀਆਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ
 ਕਹੈ ਛੋਲ ਛਾਲਾ ਪੁਰੇ ਕਿਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮਿਗ ਛਾਲਾ ਪਾਰ ਰਹੇ ਹੋ ਛੋਰ ਧਾਰੀ ਕਿਤੇ ਛੋਰ ਧਾਰੀ

ਅਛੁ

ਹੋਰ ਹੋਰ ਕਹੀ ਗਜ ਸਾਜੀ ਕਿਤੇ ਗਜ ਸਾਜੀ ਦੇ ਸੀ ਜਗਤ ਹੋਰ ਕੇ ਧਿਰਾਜਾ ਧਿਕਾਰੀ ਗਜ
ਧਕਾਰੀ ਹੋਰ ਹੋਰ ॥ ੧੧੯ ॥ ਤੁਅਸਤੀ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਏ ਅਭੁਤੇ ਰੇ ਅਸਚਰਜਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹੁ
ਨਾਤ ਸਦੀ ਵਕਾਲਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਬਿਓਤ ਬਾਨ ਨਾ ਬਾਣੀ ਦਾ ਜੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ॥ ੨੪ ॥ ਪਿਤ੍ਰ ਪਿਤ੍ਰ
੭ ॥ ਕਾਜ ਦਾਸਤੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਉਰਧ ਮਧ ਸਿਰਤ ਲਾਵਾਏ ਰੇ ਕੇ ਅਗਾਵਿਚ ॥ ੧੩੦ ॥ ਮੁਤਕੇ ਮਿ
ਸਾਕ ਸਾਗ ਪੈ ਦੁਪ ॥ ੧੩੩ ॥ ਬੀਗ ਬੀਗਿਆ ਬਦੇ ਜਾ ਬੀਗ ਦੇ ਬਸ ਕਰਣ ਦੀ ਬਿਦਿਆ
ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਨਿਗਧਾਰ ਨਿਗਸਰੇ ਰੇ ਕੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕਲਪ ਪੰਖੀਤ ਬਹਮਾ ਦੇ ਦਿਨ ਤੇਰੀ
੪ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਹੁ ਜੁਗਣ ਜੁਹ ਜੁਅੰ ਜੈ ਜੈ ਜਪ ਦੇ ਪੈ ਜੁਗ ਦੇ ਸਮੁਹ ਜਿਸਨਾ ਬਲੀ ਬਲਰ
ਜਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਅਛਿ ਮੰਠੀ ਅਸੁਅੰ ਮੇਸਾਏ ॥ ੧੪੩ ॥ ਰੁਖੀ ਮੁਖ ॥ ੧੪੪ ॥ ਛੁਤ ਛੁਤ ਛੁਤ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ॥ ਦਾਗ ਕਲੰਕ ਨਹੀ ਦੇਖ ਪਾਪ ॥ ੧੪੫ ॥ ਦਸਹਾਰਾ ਕਰੀ ਚੋ ਦਾਲੇ ਕਾ ਦੀਰਗ ਨਾਕ
ਗੀਏ ਸਾਚਿਓ ਬਣਾਏਏ ॥ ਤੇਜ ਦਿਨ ਅਤੇ ਜਗਤਾ ਅਨਭਉ ਪਦ ਅਪਾਪ ਚੰਡੀ ॥ ੧੪੬ ॥
ਕੁੰਤੇ ਰਹਿਤ ਤੀਖਣ ਪਦ ਅਪਾਲਿਆਏ ॥ ੧੪੬ ॥ ਸਿਆਸੀ ਪਰ ਸਿਰਜੇ ਪੈ ਦਿਗ ਪਾਲ
ਹਾਥੀ ਨਗਿਰ ਸੁਮੇਰ ਨਗੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬਤਾ ਭੁਜੇ ਛੋਟੇ ਸਪਾ ਨਰ ਪਾਲ ਲਿਖ ਪਾਲ ਰਾਜਿਆ
ਦੇ ਗਜੇ ਕਰਾਲਾ ਤਿਰੀ ਭੁਇਨ ਕਸਪਾ ਅਦਕ ਜੋਨਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਭੁਜੇ ਗਾਦੀਏ ਭੁਜੇ ਗਰਦੀਏ
ਭਵ ਸੀਮਾਰ ਵਿਖੇ ਭੁਤ ਪਿਛੇ ਭਵਿਖ ਅਗੇ ਭਵਾਨਤ ਅੰਦਰ ਮਾਨ ਵਿਖੇ ਤੁਹੀਏ ॥ ੧੫੧ ॥ ਭੁ
ਅਮੇਰ ਭੁਗੋਲੁ ਦਾਸੁ ਮੇਰ ਦੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈ ਦੀਪਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈ ਦਿਤੀਏ ॥ ੧੫੨ ॥ ਜੈ
ਹੋਲੇਕ ਚੰਦਰਾ ਚਾਰ ਚਰੇ ਜਿਸਨੇ ਚੋ ਦਾਲੇ ਕਸੀ ਦੁਰ ਚੋਏ ॥ ਸਚੇ ਬਣਾਏਏ ॥ ੧੫੩ ॥ ਚਾਰ
ਚਤ੍ਰ ਦਿਸ ਮੁੰਦਰੇ ਦਿਸਾਵਿਚ ਰਹੀ ਰਗਾਂ ਨਹੀ ॥ ੧੫੪ ॥ ਅਧਿਕ ਆਦਿ ਤੇ ਲੋਕੇ ਫੇਰ ਸਿ
ਰਜਣ ਵਾਲਾਏ ॥ ੧੫੫ ॥ ਪੁਰ ਮਤ ਪੁਰ ਮਤ ਦਾਲੇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸਰਾਸਭੇ ॥ ੧੫੭ ॥ ਸੁਤ ਸਿਧ
ਸਮੁੰਦਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ਪੁਨਰ ਬਹੁਰੇ ॥ ੧੫੯ ॥ ਇਮ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੇਦਾਂ ਦਾ ਅਧਿਓ ਉਚਾਰਦਾ ਪੈ ਬਹਮਾ ਦਾਰ ਸਕ ਉਸਰ ਸਕੇ ਚਸਕੇ ਰਸ ਪੈ ਚਾਕ
ਕੇਰ ਸੇਏ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਪੈ ਸਦਾ ਅਦੇਵਾ ਦਾ ਬੀਰੇ ਵੇ ਤੇ ਦੇਵਾ ਤਿਆ ਦਾ ਬੀਰੇ ਵੇ
ਸਬ ਦਾ ਕਾਲ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਥ ਪੈ ਅਪਾ ਅਨਾਥ ਪੈ ਨਾਥ ਦਾ ਨਾਥ ਪੈ ਅਗੇ ਜਗੀ
ਜਗੀ ਗੀਜਣ ਤੇ ਅਪਾ ਅਗੇ ਜਗੀ ਪੈ ਰੇ ਰਨਾ ਦੇ ਗੀਜਣ ਵਾਲਾਏ ॥ ਅਨੁਪਰੁਪ ਸਰੁਪ ਪੈ ਜਿ
ਸਦੇ ਰੁਪ ਦਾ ਸਰੁਪ ਅਨੁਪ ਪੈ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤ੍ਰ ॥ ੧੬੨ ॥ ਅਦੇਖ ਪਾਪਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਦਾਗ ਕਲੰਕ ਤੇਰ
ਹਿਤ ਅਦਗ ਦਗੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਸੇਖ ਸਪੁਰਣ ਤੇ ॥ ੧੬੩ ॥ ਬਿਸੁੰਭਰ ਬਿਸਦੇ ਕੁਨ ਵਾਲਾ ਪਿਛੇ
ਸੀ ਬਿਸੁਨਾਥ ਬਿਸਦਾ ਨਾਥ ਹੁਣ ਪੈ ਬਿਸਖਾ ਬਿਸੁਭਰ ਨ ਪੈ ਬਿਸੇ ਸਕ ਕੇ ਬਿਸੁਦੇ ਕੁਨ ਵਾਲਾ
ਅਗੇ ਰੇ ਦੇਗਾ ਕਰ ਮਭਰਨ ਪੈ ਸਰੀਗਾਂ ਦੇ ਕੁਨ ਵਾਲਾਏ ॥ ੧੬੭ ॥ ਜਿਯਾਰ ਗਿਰ ਵੇ ੧੭ ਨ
੧ ॥ ਸੁੰਭੁਰ ਪੈ ਨਾਨੀ ਦਾ ਹੀਏ ॥ ਨਸੀਗ ਪੈ ਨਾਓ ਕਿਸੀ ਦੇ ਸੀਗ ਪੈ ਨਸਾਥ ਪੈ ਨਾਉ ਸਦਾ ਕੋਈ ਸਾ
ਥੀਏ ॥ ੧੭੨ ॥ ਨਪਾਮ ਪੈ ਨਾਬਰਫ ਪੈ ਨਪਾਮ ਪੈ ਨਾਪੁ ਪੈ ॥ ਨਾਛਿਰ ਪੈ ਨਾਦੇ ਸਹੀਏ ਨਾਛਿ
ਰੁਕੀ ਪਾਪ ਕੀ ੧੭੩ ॥ ਨਬਾਲ ਪੈ ਨਾਅਦਿ ਦਿਆਹੀਏ ॥ ੧੭੬ ॥ ਅਰੀਜ ਸੀ ਅਰੀਜ ਸਾ
੨ ॥ ਰਖੀ ਬਿਭੁਤੀ ਨਾਮ ਰੂਪੀਏ ॥ ੧੭੭ ॥ ਨਹਾਉ ਪੈ ਨਭਾਉ ਪੈ ਨਾਕੰਧ ਹੀ ਕਰਦਾਏ ਨਹਾਉ
ਨਾਮ ਛਲਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ਗਜਾਧ ਪੀ ਇੰਦੁ ਨਰਾਧ ਪੀ ਬਹਮਾ ਸਿਤ ਸੁਤੀ ਪਾਰ ਬਤੀ ਤਪਸਪ
ਤੀ ਸਿਦ੍ਧੀ ਬਿਅੰਤ ਕੋ ਬਿਅੰਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰਾ ॥ ੧੭੯ ॥ ਗਜਾਤ ਪਾਤ ਗਜਾਦੀ ਅੰ ਪੰਗਤੀਆ
ਸਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਜੇ ਪੈ ਸਨੇ ਹਜਾਨੀ ਅੇ ਸਭ ਨਾਲ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰੇਸਾਣੀ ਦਾਏ ॥ ਤੁਰੰਤ ਤੁਰਤ ਹੀ ਹੋਰ
ਛਲ ੧੮੨ ॥ ਸਨ ਕੇ ਬਹਮਾ ਹਸੇ ਬਹਿਸਾ ਬਨਾ ਮਰਗ ਪੰਛੀ ੧੮੩ ॥ ਪੀਰਾ ਜਗਜ
ਪ੍ਰਥੀ ਨਰਾਜੇ ਅੰ ਦਾ ਅਧ ਪਤੀਰਾ ਜਹਰ ਹਿ ਅਹੋ ਚਤ੍ਰਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ਸੁਦੁਤੀ ਵਹਨ ਪੈ ਸੁ
ਦਾਵੇ ਖੇਭੀ ਉਹੀ ਸੁਆਮੀਏ ॥ ਗੂੜ੍ਹ ਸਮੁਹ ਭੀ ਕਰ ਭੀਲਾਂ ਦੀ ਜਤ ਪੈ ਉਰਧ ਉਤਕਿ
ਸਟ ੧੮੬ ॥ ਗਰੁਗਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰੇਯਾ ਤ੍ਰਿਤਨੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਨਾਮ ਦੁਰੰਤ ਨਾਮੀ ਦਾ ਨਾਮਾ ਬਿਅੰ
ਤ ਪੈ ॥ ਸੇਬ ਹਿਸਾਬ ੧੮੭ ॥ ਮਾਨੋ ਮਨੁਖ ਜੇਬ ਸੇਭਾ ਭੁਬ ਅਗੇ ਭਵਾਨ ਅਬ ੧੮੮ ॥ ਚ
ਕੁਰਿਹਨ ਅਕਾਰ ਚਕੁਰਿ ਨਦਾ ਅਕਾਰ ਬੀਹੇ ਗਹਿਆਏ ॥ ੧੮੯ ॥ ਗਾਥ ਕਥਾ ਭੁਬ ਚਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਵ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਵ ੧੯੨ ॥ ਜੇਤਕ ਜਿਤਨੇ ਕੋਈ ਕੁਣ ਵਾਲੇ ੧੯੩ ॥ ਅਪੇਤ੍ਰ ਤਣ ਪਾਪੀਅ
ਦੇ ਰੰਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ੧੯੪ ॥ ਨਿਜ ਭਾਮ ਅਪਧਿਆਏ ॥ ੧੯੬ ॥ ਚਾਰ ਸੁੰਦਰ ਸਬ ਚਾਰ ਸਤਿ
੩ ॥ ਤਾਬਿ ਚਾਰੇ ॥ ਮਹਿੰਦੁ ਗਜਾਏ ॥ ੧੯੮ ॥ ਭੁਬ ਅਗੇ ਭਵਾਨ ਅਬ ਦੇਰ ਮਾਨ ਕਾਲ

॥ ਇਕਸਮੇਸੀਆਤਮਾ ਇਕਸਮੇਸੁਭਾਇਵਾਨੁਜੀਵਾਤਮਾਨੇਉਚਰਿਚਿਮਤਸਿ ४
 ॥ ਨਉਤਮਬੁਧੀਤਾਈਕਹਿਆਬਚਨਾਪਸਣਾਕਹੈਕਹੁਸਕਲਾਬਿਧਤੈਨਸਪੁਰਣ
 ॥ ਧਿਕੁਕੇਤੂ ॥ ੨੦੧ ॥ ਕੋਕਰਮਹੈਕਮਕੋਣਹੈ੨੦੨ ॥ ਕਹਜੀਤਬਜਿਤਣਾਕਿਆਹੈਕ
 ॥ ਤਰਕਤਿਆਗਕਿਆਹੈਅਵਤਰਕਗਹਣਕਿਆਹੈ ॥ ਸੁਸਮਕਾਸੈਕਹੈਸੁਸੁ
 ॥ ਟੋਰਾਗਕਿਸਨੋਕਹਿਤੈਦਮਕੋਕਹਾਂਕਹਿਤਦਮਕਿਸਨੁਕਹਿਦੇਹੈ ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਹੈ
 ॥ ਤੋਤਕੋਮੰਤਕਹਤੀਕੋਣਹੈਤੋਮੰਤਕੋਣਹੈ ॥ ਵਾਤਤਦਮੰਤਕੋਣਹੈ ॥ ਪੰਜਦੋਰਿਆਂ
 ॥ ਵਿਚਪੁਸਣਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਇਨਾਅਗਲਿਆਪੰਜਦਿਚਉਤ੍ਰਹੈ ॥ ਕਹਾਰੰਕਰਾਜਾ
 ॥ ਕਵਨਾਗਿਆਨਵਾਨਕੀਰਿਸਟੀਦਿਚਿਕਿਆਹੈਕੰਗਾਤੋਰਾਜਾਕਿਆਹੈਕਹੈਤਤੁ ८
 ॥ ਮਹਿਤਵਨਕਹਿਰੀਹਾਂਤਤਮੇਤੇਰੇਤਾਈ ॥ ੨੦੬ ॥ ਸਿਸਟਕੋਸੇਸਟਕੋਣਹੈਕ੍ਰਿਸਟਹੈ
 ॥ ਕ੍ਰਿਸਟਕੋਣਹੈ ॥ ੨੦੭ ॥ ਕਹਾਭਰਮਕੋਨਾਸਭਰਮਦਾਨਾਸਕਿਆਹੈ ॥ ਅਚੇਤਪ੍ਰਕਾ
 ॥ ਸਕਿਭੇਅਚੇਤਤਾਈਨੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈਹੈ ॥ ੨੦੮ ॥ ਕਹੈਬਿਚਾਰਅਬਿਚਾਰਕਹਿਆਹੈ
 ॥ ਬਿਚਾਰਬੀਤੇਅਬਿਚਾਰਬੀਦੇਮੇਵਾਕਰਿਆਹੈ ॥ ਬਿਚਾਰਨੁਸੀਘ੍ਰੀ ॥ ੨੧੦ ॥ ਵਾਅ
 ॥ ਇਅਮਾਦਿਚਹੀਸਭਹੈਨਸੇਮਾਇਆਦੇਵੀਭੁਪ੍ਰੋਕੇ ॥ ਦੁਰੰਜਨਦਲਦੇਰੁਣਦੁਰੰਜਨ
 ॥ ਦੇਦਲਨਦੇਰੁਣਵਾਲੀਹੈ ॥ ਗੁਰਗੁਰਪੰਡਉਦੇਰੁਭੰਡਵਾਲੀਆਉਤਕਿਸਟਹੈ ॥ ੨੧੧ ॥ ਪੁਸਟਉਦੇ
 ॥ ਮਕਪੰਰਦਨਉਦੁਰੁਦੇਵਾਲੀਹੈ ॥ ਛਤਛਿਤੇਪ੍ਰਥੀਦਾਛਤ੍ਰਹੈ ॥ ੨੧੨ ॥ ਪੁਸਟਉਦੇ
 ॥ ਰੁਣਵਡੀਪੁਸਟਹੈਉਤਕਿਸਟਹੈ ॥ ਰੁਜਾਤੰਡਜਿਸਦੇ੨੧੨ ॥ ਰੁਵਰੁਰੁਦੇਕੋਰੁਉਰੁਬਜ
 ॥ ਦਾਹੈਬਬਰਬਦੇਕੋਛੇਰਬੋਲਦਾਹੈਬਡੀਬਲੀਅਤਸਿਤਤਮਕੈਅਤਸੈਕੁਕੇਚਿਟਾਸ
 ॥ ਰੁਪਾਤਮਕਦਾਹੈ ॥ ਫੁਕਫਨੰਫੁਕਾਰਹੈਸਪੁਰੀਨਿਆਈ ॥ ੨੧੩ ॥ ਖੁਨਖਿਤੇਖੰਨਕੁਣ
 ॥ ਵਾਲੀਹੈਪ੍ਰਥੀਉਤੈ ॥ ਪੁਸਟਪ੍ਰਹਰਖਣਪੁਸਟਹੈਤੇਰਾਦਿਸੇਸਕੁਕੋਹਰਖਣਾ ॥ ਰੁਮ
 ॥ ਅਕਾਸਤਲਉਰਪਾਅਪੇਰੁਮੀਅਸਤਲਤੇਲੈਕੈਅਕਾਸਤੇਪਤਾਲਤਿਹਾਲੈਕਾਵੈਰ
 ॥ ਪੁਰਣਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਨਿਦੇਨਗਚੰਨਗਖਸਾਨਖਣਵਾਲੀਆਉਤੀਪੀਣਵਾਲੀਅਨਲ
 ॥ ਬਿਟੀਤੀਅਗਦੇਉਗਲਾਛਣਵਾਲੀਹੈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਬਾਘਬਕਾਰਣਛੇਰਤੇਰਾਬੋਲਦਾਹੈ
 ॥ ੨੧੬ ॥ ਚਾਚਰਚਮਕਾਰਣਬਿਜਲੀਵਤਚਮੁਕਾਰਾਹੈਤੇਰਾਪੁਕਾਰਣਦੁਕਾਰਣਵਾਲੀ
 ॥ ਹੋਰੁਪਮਥੇਹੈਕਾਰੀਮਥੇਹੈ ॥ ਵਾਕੁਦੀਪ੍ਰਦੇਤੇਅਨਾਰੀਨਿਆਈਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਦੇਹੈ
 ॥ ਤੋਰੇਮਨੁਜਕਾਮਦੇਵਤਾ ॥ ੨੧੭ ॥ ਘਮੰਕਣਬਜਦੇਹੈਅਸਟਾਟਪ੍ਰਹਾਸਨਬਿਜਲੀਵ
 ॥ ਰੁਟਾਟਾਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਤੇਰਾਹਾਸਾਹੈ ॥ ਚਕੁਗਤੇਚਕੁਤੇਰਾਚਲਗਹਿਆਹੈ ॥ ਕੇਸਰੀਛੇਰ
 ॥ ਤੇਰਾਬਾਹਨਹੈ ॥ ੨੧੮ ॥ ਨਿਕੰਦਨਦਿਸੇਸਕੁਕੋਕਣਵਾਲੀਹੈ ॥ ਕਾਵਰੁਕਮਾਰੇਕਾਉਰੁ
 ॥ ਦੇਸਦੀਕਮਾਛਿਆਦੇਵੀ ॥ ਕਿਕਣੀਤਕਾਰੀ ॥ ਜਿਘਾਰੇਹਣਛੇਰਉਪ੍ਰਚਰੀਹੈਉਤੈ
 ॥ ਬਿਤਲਤਲੇਪਤਾਲਤੇਲੈਕੇਸਭਨਾਂਦਿਚਪੁਰਣਹੈ ॥ ਅਨਲੇਅਗਨਾ ॥ ੨੧੯ ॥ ਪ੍ਰਕੁਖ
 ॥ ਏਤੰਲੀਪ੍ਰਕਾਰਖਿਚਣਵਾਲੀਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਦਤਬੇਤੀਛਣਵਾਚੇਗੇਸੁਭਾਉਦਾਲੀਹੈ ॥ ਰੁਰ
 ॥ ਕਾਬਿਤਰਕਣਤਿਆਗਦਾਬੀਤਿਆਗਹੈ ॥ ਤਪਤਪ੍ਰਤਾਪਣਜਪਤਾਜਿਦੇਤਪਦੇਤਾਈ
 ॥ ਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਤਪਣਵਾਲੇਜਪਦੇਹੈ ॥ ਜਿਸਤੇਨੁਹੇਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਕੁਖਣਖਿਚਣਵਾਲੀਹੈਤਾ ॥
 ॥ ੨੨੦ ॥ ਚਿਚਲਾਚਖੀਗੀਚਿਚੁੰਨੇਤ੍ਰਤੇਅੰਗ ॥ ਅਲਕਭੁਜੀਗੀ ॥ ਅਲਕਾਸਪਵਤੀਤੈ
 ॥ ਦੁਰੰਗਣਤੀਪਣਹੈਤੇਰਾਘੋਰਾਛੇਰਤੁਰਤੁਜੇਉਚੀਆਂਭੁਜਾਹੈਤੇਰੀਆਕੋਹਰਲੈਕੋ
 ॥ ਕੋਹਰਵਤਲਕਹੈਤੇਰਾਕੁਰਕਥੇਭੇਅਨਕਕਥੇਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀਭੁਚਕੁਤਸ੍ਰੀਭਦੇਚਕੁਤਕੁਣਵਾਲੀਹੈ
 ॥ ੨੨੧ ॥ ਬ੍ਰਿਤਨਾਥ ॥ ਮੋਚਨਬ੍ਰਿਤਾਦੇਕਣਵਾਲੀਹੈ ॥ ਕਉਚਕਸੇਸਿਜੋਕਸੀਹੈਈਹੈ ॥ ਸ
 ॥ ਕਸਰਨਾਸੇਤੇਤੇਸਕੁਸਨਾਸਾਹੈ ॥ ਸੁਬਾਸੇਘ੍ਰੇਬੇਦਪ੍ਰਸੰਗੀਬੇਦਦਿਚਤੇਹੈਪ੍ਰਸੰਗਹੈਤੇ
 ॥ ਤੁਰੰਗੀਛੇਰਪਾਘੋਰਾਉਰਪੀਉਰਾਕਿਸਟਹੈ ॥ ੨੨੨ ॥ ਘੰਟਕਛੁਵਘੰਟਕਾਤਕਾਗੀਰਿ
 ॥ ਤ੍ਰੇਖਿਝਦੇਹੈ ॥ ਸਭੈਨਭਮੈਰੋਹਰਣਸਹਿਤਭੈਦੇਨਹੀਭੁਜਦੀਜਰੋਗਸੇਤ੍ਰੀਹੈਜੁਪਦਿਚਾ ॥
 ॥ ਚੰਡਹਕੁਤਚੰਡਦੇਨਾਸਕੁਨਵਾਲੀਹੈ ॥ ੨੨੩ ॥ ਚਾਚਰੀਪ੍ਰਜੇਧਨਬਿਜਲੀਵਤਸੁਰਮੀਹੈ ॥ ਪੁ
 ॥ ਜੀਸਨਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਜੀਆਂਦੀਜਗਾਬੀਪ੍ਰਿਸਨਪਾਰਬਤੀਹੈਕੋਰਛੁਵਾਜਗਨਾਸਕੁਣ
 ॥ ਵਾਲੀਹੈ ॥ ਜਾਲਪਾਜਅੰਤੀਜਅੰਤੀਦੇਵੀਹੈਕੇਜਾਲਪਾਉਣਵਾਲੀਹੈਵਾਦੇਨਾਮਹੈਜਾਲਪਾ

ਤੇਜ ਅੰਤੀ ਗਾ ਕੁਮਤੇ ਤਕ ਕੇ ਮਤੁ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਖੜੀਆਣ ਖੜੀਆਣ
 ਰਾਹੇ ਖੜੀਗੀ ਬਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਸਿਸਟ ਕਰੇ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੨੨੫ ॥ ਉਨਤਨ
 ਤੇ ਤੇ ਦੀ ਨਿਆਂ ਚੀ ਚੀ ਆਂ ਨਾ ਸਾਂ ਵਾਲੀ ਹੈ ਵਾਉਨ ਦੇ ਤਨ ਨਾ ਸਕੁਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਪ੍ਰਧਰ
 ਣ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਅਸਟਾਇਧ ਬਾਹਣ ਅਠਾਂ ਬਾਂ ਗਾਂ ਟਿਚ ਅਠਸਸਤੁ ਪਕਰੇ ਹੋਏ
 ੨੨੬ ॥ ਸਾਰੀਗ ਪਨਖਪਕਰਿ ਆਹੋਇ ਆਹੋ ਜਨਾਹੇ ਸਿਜੇ ਅਤੁਲ ਪਦਾਨੇ ਅਤੁਲ ਤੇਰਹੁ
 ਕਾ ਮਧੈ ॥ ਸੰਤ ਜਮਾਨੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਮਨਾਹੇ ਆਹੋ ਅੰਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਦਛਨ ਸਾ
 ਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਖ ਹੈ ॥ ੨੨੭ ॥ ਜੋਤ ਜਤੀਲੀ ਜੋਤ ਦੇ ਜਿਤਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ੨੨੮ ॥ ਏਕ ਭਟੇ ਅਦੁਤੀ
 ਸੁਰਮੀ ਹੈ ॥ ਚੰਦਾਨ ਨਚਾਰੇ ਚੰਦਾਮਾ ਵਤ ਮੁਖ ਹੈ ਸਿਧ ੨੨੯ ॥ ਅਰਦਨ ਦਲਣ ਵਾਲੀ
 ਹੈ ॥ ਅਤੁਲ ਅਮਰ ਖਣ ਅਤੁਲ ਜਿਸਦਾ ਗੁਸਾ ਹੈ ਸ੍ਰੇਣ ਤੁਰੇ ਸਨ ਲਹੁ ਨੁਹੁ ਸਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੨੩੦ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿ ਦੇ ਤੇ ॥ ਤੁਮ ਕਹੇ ਦੇ ਵਸ ਰਬੀ ਬਿਚਾਰ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿ ਦੇ ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ
 ਸਪੁਰਣਾ ਬਿਚਾਰਾ ਸ੍ਰੇਣ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਈ ਤਤਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਉ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ੨੩੨ ॥ ਉਗ੍ਰੀ ਬਿ
 ਰਹਤ ਹੀ ਕਾਹਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ੨੪੦ ॥ ਮਹੀਪ ਰਾਜਾ ਹੈ ਪੈਰ ਪਾਰ ਤਰ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥ ੨੪੨ ॥ ਕਲਕੇਕ
 ਲਜੁ ਗਾ ਦੇ ਜੀ ਆਹੋ ॥ ੨੪੩ ॥ ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ ਖੰਡ ਤੇ ਜੇ ਅਖੰਡ ਥੇ ਪ੍ਰਾਸਾ
 ਸਾਰ ਖੋਤਿ ਨਾਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਪਦਮਾਪਤੁ ਲਛਮੀ ਜਿਸ ਪਤੀ ਦਾ ਵਾਲ ਛਮੀ ਤੇਲ
 ਛਮੀ ਦਾ ਪਤੀ ਬਿਸਨਾ ਰੋਜੀ ਹੀ ਹਮੇ ਸਾਂਹੀ ਰਾਜ ਭੇਦ ਬਿਲੋਕਤ ਦੇ ਖਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਕਰਿ
 ਕਰੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ਕਾਹੇ ਕੇ ਤੋਲਤ ਹੈ ਕਿਸਦਾ ਸਤੇ ਤੋਲਦਾ ਹੈ ੧੪੮ ॥ ਸਿਧ ਸਨਾਥ
 ਸਿਧ ਸਾਹਿਤ ਨਾਥਾਂ ਦੇ ਸਨ ਤਨ ਸਨ ਤਕ ਮਾਰ ੨੫੦ ॥ ਨਿਪਾਨ ਰਾਜੇ ਪੈਦਤ ਹੈ ਦੁਖੀ ਹੀ ਹੋਏ ॥
 ੨੫੧ ॥ ਭੇਸਤ ਪੰਥਨ ਭੇਸ ਕੇ ਰਿਖੀ ਆਹਾਂ ਪਨ ਕੇ ਸਧਰੇ ਪਨ ਦੇ ਸਾਧਣ ਦਿਚ ਜੇਲਗ ਰਹੇ ਹੈ
 ੨੫੨ ॥ ਕਾਲੁ ਹੋ ਕੇ ਕਾਲੁ ਸਮੇਦਾ ਬੀਸਮਾ ਹੈ ੨੫੩ ॥ ਪੁਰਬੀ ਪੁਰਬ ਦੇ ਸਦੇ ਗੋਰ ਗੋਰ ਖੀਏ ਬਾ
 ਪੈ ਬੰਨ ਦੇ ਹੈ ਸ੍ਰਾਸਨ ਨਿਜ ਕਾਮ ਹੈ ਆਪਣੀ ਆਕਾਸ਼ ਨਾ ਵਾਸਤੇ ॥ ਆਪਣੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਕੇ ੨
 ੫੪ ॥ ਤਿਬਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਂ ਵਲਾਇ ਤੁਰੇ ੨੫੫ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤਾਨ ਕੇ ਦੇਵ ਤਿਆਂ ਵਾਂ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਪ
 ਤ ਸੁਰੇਸਦਾਨ ਵਾਨ ਕੇ ਰਾਖਸਾਂ ਦੇ ਮਾਰਣ ਨਾਇ ਤੁਰੇ ॥ ਰੰਗ ਮੇਰੀ ਗੀਨ ਰੰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਗੀ ਗਿਆ
 ਹੋਇ ਆਹੇ ਕਾਹੁ ਪੈ ਨਦੀਨ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾਂ ਦੀਨ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਮੇ ਸਮੁਹ ਤੇ ਜਸ ਬੁਪ ਹੈ
 ੨੫੬ ॥ ਸਸਗਾ ਸੀ ਚੰਦਾਮਾ ਹੈ ਨਾ ਕ੍ਰਿਣ ਵਾਲੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਮਹੀਮਾ ੨੫੭ ॥ ਪੁਰਨਾਮ
 ਵਤਾਗਨਿ ਗਾਧਾਰ ਪੁਰਨਾਮ ਵਤਾਰਹੇ ਨਿਗਸ ਰੇਹੇ ਨਪਾਗਾ ਵਾਰ ਪਾਈ ਮੇਨ ਪਾਰ
 ਜਿਦੇ ਪਾਰ ਤੇ ਉਗਰਦਾ ਪਾਰਾ ਵਾਰਨ ਹੀ ਪਾਉ ॥ ਮਾਜਾ ਦਾ ੨੫੮ ॥ ਤੇਜ ਹੀ ਕੋਤਰ ਹੈ
 ਤੇਜ ਦਾ ਸਮੁਹ ਹੈ ਸਰਹੇ ਤਲ ਉਹੇ ੨੫੯ ॥ ਕਿਕੋ ਪਕੇ ਅਭੁਤ ਹੈ ਜੇ ਅਸਚੋਰ ਜਕੋ ਪ
 ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਤਾ ਕੀ ਬਾਸੀ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪ ਹੈ ॥ ੨੬੧ ॥ ਪਾਈ ਮੇਨ ਪਾਰ ਪਾ
 ਰਾਵਾਰ ਹੀ ਕੇ ਪਾਗ ਜਾਂ ਕੇ ਪਾਰ ਜੇ ਪਮੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਰ ਤੇ ਉਗਰਦਾ ਪਾਰਾ ਵਾਰਨ ਹੀ
 ਪਾਈ ਮੇਨ ਅਨਾਸ ਹੈ ਹਰਤ ਹੈ ੨੬੨ ॥ ਕੁਮਛਾਲ ਹੈ ਵਲ ਕਲ ਦੇ ਬਸਤੁ ਪਾਰਨ ਵਾਲੇ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਹੈ ੨੬੩ ॥ ਛੀਗਾ ਵਧ ਖੀਰ ਸਮੁੰਦ ਛਪਾ ਕਰਨਾ ਮਚਾਨ ਦੀਦਾ ॥ ਹੀਸਨੀ
 ਸੀਸੀ ਹਾਂ ਰੁਮ ਮੇ ਹੀਸਨੀ ਸਾਰ ਖੀਸੀ ਹਾਂ ਤੇ ਰੁਮ ਵਲ ਤੁਰਿ ਚਹੇ ਰਹੀ ਹੈ ਰੁਲ ਕੇ
 ਹਟਾ ਕੇ ॥ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ਮਾਲਤੀ ਦਾ ਫੁਲ ਚਿਟਾ ਹੈ ਦਾ ਹੈ ੨੬੪ ॥ ਫਟ ਕਸੀ ਬਿਲੋਰ ਸ
 ਰਖੀ ਕੋਲਾਸ ਤੇ ਕਮਾਉਗਾ ਵਤੇ ਕਾਂਸੀ ਪੁਰਤਿ ਹਾਦਿ ਚਹੇ ਰਹੀ ਹੈ ਕੀਰਤੀ ਹੀ ਮਾਸੀ
 ਬਰਫ ਸਾਰ ਖੀ ਹਰਹਾਰ ਸੀ ਮੋਤੀ ਆਹੇ ਹਾਰ ਸਾਰ ਖੀ ਜੋਨ ਜੋਣ ਸੇ ਬਕਨ ਸੀ
 ਰਾ ਬਹੁ ਲੇਸਾਰ ਖੀ ੨੬੫ ॥ ਫਾਂਸੀ ਫਗਾ ਸੀ ਦੇਸ ਦੇ ਦਰੀਗੀ ਦੁਕਾਸੀ ਏ ॥ ੨੬੭ ॥ ਪੁਰੁਲ
 ਈ ਵਿਸਤੀਰਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ਫੁਲ ਤੇ ਪੁਫੁਲ ਫੁਲ ਦੀ ਨਿਆਂ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੁਲ ਹੋਂਦੇ ਲ
 ਹਲਹਤ ਮੇਰ ਲਹ ਲਹ ਕਰ ਰਿ ਆਹੇ ॥ ਮੰਗ ਮੁਕਤ ਰੇ ਰਾ ॥ ਸਿਰ ਰੁਗ ਹੀ ਜਾਨ ਮਨ ਮ
 ਬਹ ਚੇਰ ਸਿਰ ਉਪੁਫੁਲ ਰਹਿ ਆਹੇ ॥ ਮਾਨੇ ਕਾਮ ਦਾ ਚੋਰ ॥ ਕਜਰ ਤਕ ਮਾਲ ਕਰ
 ਰਤ ਵਡੀ ਪੈ ਤੇਰੀ ਕਾਮ ਲਕਰੀ ਮ ਵਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੨੭੦ ॥ ਮਹੀਪ ਰਾ
 ਜਾ ਹੈ ॥ ਅਵਿਸਟ ਜਿਹ ਕਰਮ ਜਾਰਿ ਬਿਸਤੀਰਣ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ॥ ਅਵਿਸਟ ਕਰਮਾ ਰੂਪੀ
 ਜਾਲਾ ॥ ਉਸਤ ਸਪੁਰਨੀ ॥

੧ ਓਸਾਤੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਸੀਖ ਕਰ ਕੇ

ਸਕਾਰਹੈ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾਨੁ ਪੁਰਨ ਕਹੈ ਗਿਰਿਥਾਇਹ ਸਪੁਰਨ ਕਰਾਈ ਥੁਏਹ ॥ ੫ ॥
 ਗਾਥੀ ਗਾਥੀ ਹੋਇ ਪਲਦਲ ਪੁੰਡੀ ਪਲਾ ਦੇਦਲ ਜੇਖੰਡੇ ਤੋ ਬਿਨਾਹੈ ਸੇਖੰਡੇ ਕੁਕੇ
 ਬੰਡੁਣਕੀ ਤੋਹੈ ਨ ਬਰਬੰਡ ਬਰਾਂ ਦੇ ਬੰਡੁਣਵਾਲੀਹੈ ਭਾਨ ਪੁੰਡੀ ਸੁਰਜਵਤ ਮੋਭਾਹੈ
 ਅਸਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਣਹੈ ॥ ਜੇ ਤੋਰੀਹੈ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵੀ ਤੇ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਦੇਹਾਂਦੀ ਉਸਤਤਹੈ ॥ ਕਲਿਕਾਰਣ ਅੰ ਕਲਾ ਦੇ ਕੁਣਵਾਲੇਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ਨਿਲੇ
 ਪਹੇ ॥ ੬ ॥ ਅਜੇਹੀ ਦੇਖਣੇ ਤੇਰਹਿਤਹੈ ॥ ੭ ॥ ਭੁਵਣਿ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ॥ ਭੁਵਣੀ ਵਿ
 ਆਪੁਰਹੇਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਨਰੇ ਅੰ ਨਰਦਾਸ ਰੂਪ ॥ ਦੇਵੀ ਘੀ ਦੀਵੀ ਅੰ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹੈ ਫੁਲੈ
 ਕੈ ਭਲੇ ਗਾਜ ਫੁਲੈ ਕਿਤੇ ਗਾਜ ਫੁਲੈ ਕੈ ਭਲੀ ਪੁਕਾਰ ਫੁਲ ਰਹੇਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਦਹੈ ਕੈ ਕਿਤੇ ਪੰਗਾਹੈ ਕੇਦਾਸ ਬਰਹੈ ਕੇ ॥ ਕਹੈ ਪਾਰਧੀਹੈ ਕਿਤੇ ਫੰਧ ਕੇ ਕੇ
 ਰੇਬਾਨ ਗਾਜੇ ਬਾਣ ਪਾਰਕੇ ਸੋਭਰਹੇਹੈ ॥ ਕਾਂਅਕੀ ਕਾਂਅਦੀ ॥ ਜੰਝਿ ਨਿਅਾਂਈ १੪ ॥
 ਨਸੈ ਨੰਨ ਸਾਥੀ ਨਸੈ ਨਾਹੈ ਨਾਸਾਥੀਹੈ ਕਿਸੇਦਾ ਨਾਓਦਾ ਕੇਈ ਸਾਥੀਹੈ ਨਾਓ ਕਿਸੇਦੇ
 ਸਾਥਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸੀਹੂੰ ਅਸਚਰਜਹੈ १੬ ॥ ਅਦਾਰੀ ਕਲਿਕਤੇ ਬਿਨਾਹੈ ਅਦਰੀਦ
 ਗੋਤੋ ਬਿਨਾਹੈ १੭ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣਿ ਕਰਾਲੀ ਸੀਸਾਹਿ ਬਭਾਇਅਨ ਕਹੈ १੮ ॥ ਸਿਤਾਸੇਤਚਿ
 ਟਾਪੁਕਾਲਾ ॥ ਹਹਾਹੁਹਹਾਸੀ ਹਹਾਤੇਹੁਹਰੀਧ ਬਾਂਦੁਤਤੇਗਾਹਾਸਾਹੈ ॥ ਪੁਲੇਕਾਲ
 ਕੇਕਾਲਕੀਜਾਲਜੇਸੀ ਪੁਲੇਦੇਸਮੇਦੀਕਾਲਭਗਵਾਨਦੀਅਗਨੁਦੀਹੈਸੇਸੇ ॥ ੧
 ਦੀ ॥ ਘਣਿ ਘਣੇਈ ੨੦ ॥ ਭੁਯੇਸਰਏਦੀਹੈਇਅਸਬਦਾਇਸਤਾ ॥ ਹਰਿਓਨੀਰਧੇਦੀ

੨੧ ॥ ਏਸੁਨਿਅਾਹੈਓਨੀਰਧੇਦੀ
 ਬਜਰਹੇਹੈਪੁੰਘੁਪੁੰਘੁ ॥ ਪੁਣਿਨੇਵਰੇ
 ਲਾਦੀ ਬਭੇਨਗਾਹਿਅਾਂਦੇਸ
 ਮਾਲਾਸੋਭਰਹੀਹੈ ॥ ਕ੨ ॥ ਲ
 ਸਚੇਕੁਕੇ ॥ ੨੪ ॥ ਬੀਗਬੀਦੀਬੀ
 ਰੂਪੀਕਲਮਵਾਲੇਹੈਦੀਟੁਟੁ ਕਲਮ
 ਦੀਨਮਹੀਮਦ ਸਮੇਅਵਸਥਾ
 ਨਿਆਤੇਕਲਖਪਿਅਨਾਅ
 ਮਾਨਧਾਤਾਹਿ ਮਾਨਧਾਤਤੇ
 ਲਾਏਹੈ ॥ ਬੀਨਾਸਾਮਤਾਂਕੀਬਿ
 ਣਿ ਅਸਚਰਜਭਾਉਅਨਕ
 ਮੇਖੀਬੀਕੇ ੨੪ ॥ ਦੁਗੀਅੰਸਮਾ
 ਕਾਹੀਕੋਧਕੁਦੇਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਸਾ
 ਤੇਲੇਕੇਦਿਆਪਕਹੈਤਿਨਾਂਕਾ
 ੪੩ ॥ ਦਿਪੇਕੁਰਬਕੀਪੁਕਾਸ
 ਭਿਅੰਲੇਕਾਤੋਅਲੋਕਕਸੋਭਰ
 ਰਹੇਹੈ ੪੫ ॥ ਦੁਖਣਿ ਦੁਖਦੇਣ
 ਣੀ ॥ ਉਥਾਰਲਾਜਮੇਰੀਘੀਰ
 ਤਾਦੇਵਲਿਸੁਆਮੀਹੈ ॥ ੫੦ ॥
 ਹੈ ਨਵੀਨ ਨਵੀਨ ਪੁਜੁਆਲਾਅ
 ਮਰਮ ਬਡੇ ੫੨ ॥ ਮੁਖਬਿਜਲਜੁ
 ਦੁਤਪੁਕਾਸਰਹਾਹੈ ॥ ੫੩ ॥ ਭੁ
 ਭਖੀ ਸੋਭਰਹੀਹੈਟਾਸਤਨਾਹੈ

ਗਰਜਿਆਹੈਸਮੁੰਦਾਇਸਪੁਕਾਰਾਪੁਰੀਘੁੰਘੁਰੇਖੀ
 ਘੀ ਪੁਨਝਾਂਜਰਾਂਦੀਹੋਰਹੀਹੈਇਸਪੁਕਾਰਾਮਹਾਨਰ
 ਬਦਹੋਰਹੇਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਰੀਮਾਲਗਾਜੇ ਸਿਰਾਦੀ
 ਰਜੀਕੈਬਦੇਹੈ ॥ ਸੁਵੇਸੋਣਚਲਦਾਲਹੁ ੨੩ ॥ ਏਦੀਨਿ
 ਰਾਂਦੇਸਮੁਹਾ ॥ ਕਰੀਲੋਹਕਲਮੀ ॥ ਕਰੀਹੈਹੁਕਮ
 ਤੇਕੀਗੀਹੈ ॥ ਜੇਰਤਲੇ ॥ ਉਪਾਰੇਉਪਦੇਹੈ ੨੬ ॥ ਮਹਾਂ
 ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਤਿਓਕਾਲਖਾਪਾਨਤਿਤਿ
 ਉਲੀਆਅੰਬੀਆਫਿਕਕੇਹੈਮੁਸਲਮਾਨਾਦੇ ੨੮
 ਆਦਿ ਕਾਲਜੇਲੇਚਲਾਏਕਾਲਨੇਇਕਠੇਕੁਕੇਚਲ
 ਨਾਸੁਣਤਿਸਕਾਲਭਗਵਾਨਦੀ ॥ ੩੦ ॥ ਅਭੁੰਭੁਅ
 ੩੧ ॥ ਚਾਰੰਭੁੰਦੁ ਗਦਾਪਾਸ ਗਦਾਤੇਫਾਹੀ ੩੨ ॥ ਏ
 ਲੋਹਮੀਕੋਟਕੋਹੈ ਹਾਸੇਤਮਾਰੇਪਾਸਦੇਖਕੇਸੁਰਜਕੋ
 ਨੰਨਗਾਹੇ ੩੪ ॥ ਭੁਵਿਖਿਅੰਭੁਵੇਅੰਭੁਵਿਖਤਕਾਲ
 ਲਾਂਮੇ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਭੀਰੁੰਡੁੰਡੀਸੋਭਰਹੇਹੈਧਵਾਂਦੇਸਮੁਹ
 ਰਹਿਆਹੈਭਾਉਅਨਕਮਖ ॥ ੪੪ ॥ ਅਲੋਕਲੋਕਸੋ
 ਹੋਹੈ ॥ ਬਿਲੇਕਲੋਕਲੋਕਿਅੰ ਦੇਖਕੇਲੋਕਲੁਭਾਇਦਾਨੋ
 ਵਾਲੇਹੈ ॥ ਗਦਾਗਿਸਟਗਦਾਤੁਚੀ ੪੭ ॥ ਘਣਿਕਘਣੇ
 ਖਲੋਲਾਜਿਆਮੇਰੀਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਅਦੇਵ ਗਾਖਸੁ ਦੇਵ ਦੇਵ
 ਅਲੀਕ੍ਰਿਤੀਭੁਖਤਤੇਹੋਰਹੀਹੈਦੇਹਾ ॥ ੫੧ ॥ ਘਮਕੁਰੋਰਹੀ
 ਗਾਨੀਬਿਜਲੇਜਲੀਬਿਲੀਦੀਨਿਅਾਂਈਪੁਕਾਸਰਹੇਹੈ
 ਅਲਾਘਣਿਪੁਜਲੇਮੁਖਾਬਿਜੁਲੀਦੀਜੁਆਲਾਤੇਬੀਬ
 ਦੁਸੀਸਾਗਦਿਖੇਭੁਵੇਪੁਰਣਹੋਰਹੀਹੈ ॥ ਨਵੀਨਵੀਨਹੈ ॥ ਸ
 ੫੪ ॥ ਦਿਤੁਤੁ

ਰਦਾਰਚਰਾਚਰਖੀਹੁਹਰੀਚਲਦੀਹੈਜਦੋਚਾਲਜਕੁਚੇਤਨਹੈਗਨੋਹੋਰਹੇਹੈ
 ਚਲਦੀਦੁਹਿਚਕੁਨਚਕਾਫਿਰੀਚਲਕੇਦੇਦਾਂਲੋਕਾਦੀਖੇਚਕਾਫਿਰਰਹਾਹੈਹਰੀ

ਨਵਾ ਲੇਹੋ ॥੫॥ ਜਾਣ ਮਾਨੇ ਰਾਵਰੇ ਆਪਕਾ ਹੁਲਸੀ ਪਾਸਿ ਨਹੇ ਰਹੇ ॥੫॥
ਵੇਈ ਘੁਮਕ ਬਜਰਹੀ ॥੧॥ ਮਣੀ ਨੀਲ ਨੀਲ ਮਣੀ ਨੀਲ ਮਣੀ ਨੀਲ ॥੧॥ ਕਰਕੇ
ਬਣਾਵੇ ਕੇਟਾਂ ॥੬॥ ਕਰਕੇ ਕਾਲੇ ਅੰਤ ਲੈ ਕੇ ਬਿਚਾਰੇ ਤੇ ਅੰਤ ਨ ਕਾਲੇ ਲੈ ਕੇ ਬਿਚਾਰੇ
ਕੀਤੇ ॥੬॥ ਸੋਣ ਤਖੀਜੀ ਰਕਤ ਬੀਜ ਪੁਰੇ ਜੇ ਪੁਰੇ ਜੀ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ॥੬॥ ਤਿਨੇ ਅੰਤ ਕੇ ਅੰ
ਤ ਕੋ ਤਿਨਾਨੁ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇ ਓੜਕਨੁ ॥੬॥ ਛੋਣ ਪ੍ਰਥੀ ਛੋਣਾਈ ਖੋਲਈ ॥੬॥ ਲੀਨੇ
ਲੈਏ ਪੈ ਦੁਕ ਕਿਲੇ ਪਟਾਰੇ ਪਾਏ ॥੬॥ ਵੇਈ ਨ ਦੇਖੇ ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ਓਭੀ ਕਲ ਦੇਖ
ਓਭੀ ਗੇਹੇ ਵੇਈ ਨ ਦੇਖੇ ॥੬॥ ਰਸੀ ਮਿਠੇ ਆਨਰਸੀ ਪਟੇ ਮਿਠੇ ॥੬॥ ਦੋਹਰਾ ਰੀਤੀ
ਰੀ ॥੧॥ ਦੇਵਗਾ ਅੰਤਿ ਦੁਆਤਿ ਓਕਾਲ ਲੇਖੀ ਤਿਤਨਿ ਆਨੁ ਕਾਲ ਨੇ ਲਾਇਆ ॥੧॥
ਮੁਹਾ ਮਛਮੁਤੀ ਬੁਝੇ ਮੁਝਵਾਲਾ ॥੧॥ ਮਛਮਵਤਾਰਾ ॥੧॥ ਓਕਾਲ ਲੁਝੀ ਬੀਨੀ
ਪੈਕਾਲ ਨੁਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਨਿਦਾਨ ਓੜਕਨੁ ॥੧॥ ਬਾਚਿਤ ਚਾਗ ਬਿਤੁ ਅੰਤ ਨਾਪਕ
ਗਾਂਦੇ ਸੁੰਦਰਿ ਕੇ ਲਾਏ ਹੋਏ ॥੧॥ ੮॥ ਚਮਕ ਚੰਦਰ ਚਾਗੀ ਚਮਕ ਰਹਿ ਆਪੇ ਚੰਦ ਮਾਸੀ
ਦਮ ਖੋਭੀ ॥੧॥ ੯॥ ਤਿਤੇ ਜੇਰ ਕਾਲ ਤਿਤਨੇ ਵਸੀ ਕਾਰ ਕਾਲ ਦੇ ॥੧॥ ੧੦॥ ਕਾਲ ਚੜ੍ਹੀ
ਹੁਕਮ ਕੁਪੀ ਚੜ੍ਹੀ ਬੜੀ ਦੇਵੀ ਆ ॥੧॥ ਕਹਾਂ ਕਿਆ ॥੧॥ ੧੧॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸਮਾਪਾ ਕੇ ਕ
ਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸਮਾਪਾ ਕੇ ॥੧॥ ਭਯੋ ਜੁਗੀ ਆਪੇ ਆਰਕੇ ਸਿਸਟੀ ਨੂੰ ਦੇਰਾ ਰਹੇ ਇਸਾ ਸਿਵ ਜੀ
ਇਸ ਕੁਝੇ ਜੋਗ ਸਮਾਪਾ ਕੇ ਦੇਵੇ ਠਗਾਏ ॥੧॥ ਅੰਤ ਸਕਾਲ ਠੰਡ ਸਹਿਤ ਸਮੇ ਦੇ ਪੈ ੮੫॥
ਨਿਰਭਾ ਆਣਿ ਨਿਰਭੇ ੮੬॥ ਨਮੋ ਖਗਾਖੀ ਨੁਸਕਾਰ ਹੈ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਖੰਡੇ ਕੋ ੮੭॥
ਜਿਨੇ ਤਲੀ ਅੰਤਿ ਰਬੀ ਯੋਨ ਬੀ ਅੰਤਿ ਸਦੇ ਬੋਝ ਸੁਰਮਾ ਉਤਪਤ ਨਹੀ ਹੋਇ ਆਦੁਸ
ਅੰਗ ॥੧॥ ੮੮॥ ਮਹਾਂ ਗਿਸਟ ਗਾੜੀ ਬਗੀਭਾਰੀ ਆਂਤ ਤੋ ਕੜੀ ਆਪੇ ॥੧॥ ੮੯॥ ਘੋਪੀ ਪ੍ਰੇਰੇ
ਪੈ ੯੦॥ ਦੰਤਾ ਕੇ ॥੧॥ ੯੧॥ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ਮੇਨ ਜਿਸਨੇ ਨੁਭਲ ਨਹਾਰ ਕਹੀ ਕੋਭੀ ਮੇਸੇ ਨਹੀ
ਕੇ ਭਲਣ ਹਾਰਾ ਕਿਤੇ ਬੀ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਸਾਰਖਾ ॥੧॥ ਤਿਨੇ ਸੁਭ ਹੀ ਰਿਹਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤ ਦੁਬਭ
ਰੋਸੇ ॥੧॥ ਤਿਨੇ ਸੁਭ ਨਾ ਦੇਖ ਦੇਖੀ ਦੇਖੈ ਦੁਬਨਾ ਲਭੇ ਹੋਏ ॥੧॥ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਕਲਭ
ਗਵਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਅਪੀਨੇ ਭਾਰੀ ਭਜਾਨ ਕੇ ਆਪਕੀ ਆਭਾਰੀ ਆਭੁਜਾਂ ਦਾਂਭਾ
ਰੀ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ੯੨॥ ਕਹਾਂ ਕਿਆ ੯੩॥ ਤੇਰੇ ਤੇਰਾ ਅਲੋਕ ਅਸਚਰਜ ੯੪॥ ਘ
ਟਕਾਨ ਹੁਸੇ ਕੁੰਭ ਕਾਨ ਮਾਥੇ ॥੧॥ ਬਾਰਨਾ ਦਮੇ ਪਨਾਣ ਅਕੀਪਨ ਗਵਣਾ ਪੁਤਾ ਕੁੰ
ਭ ਅਕੀਪਨ ਕੁੰਭ ਕਣ ਦੇ ਬੇਰੇ ਬਿਕਟੇ ਭਇਆਨ ਕੁ ਕਾਰਿਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਕਾਲ ਦੇ ਹਥ
ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ੯੫॥ ਕਿਹ ਕੁੰਟ ਕੋੜੀ ਕੁੰਟੇ ਛਾਜਤ ਪੈ ਛੁਰਦਾ ॥੧॥ ਅੰਤ ਸੇਨੇ
ਗਯੋ ਕੋਈ ਸੁਦਾਵਰੇ ਮੇਸਾਨ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਇਆ ਕੋਈ ਬੀ ਬਚਾਉ ੯੬॥ ਸੁਭ ਬਿਓਭਿ
ਦਾਨੁ ਪੁਜਿਆ ਤਿਹ ਤੇਤਹਿ ਕੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ਤੇਤੇ ਨਾ ਕੋਟ ਕਹੀ ਤਪੁ ਜਾਇਨ ਕੋਟ ਕੋਟ ਕੋਟਾਂ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁ ਕੋਟਾਂ ਹੀ ਦਿਨ ਕਾਨੂੰ ਕੋੜੀ ਕੋਕਾਮ ਕਦਾਯੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋੜੀ ਦਾ ਕੋ ਮਨਾ ਕਾਓ
ਆਤੇਗਾ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਾਮੀ ਤੁਕਾਮ ਨਾਵਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਸੀਰੇ ਕੋਕਾਮਨਾ ॥੧॥ ਧੋਲੇ ਦੇ ਕੋ ਮਬੀਨ
ਹੀ ੯੭॥ ਕੁਰ ਝੁਣੇ ਦਾ ਕਾਇਗਾ ਕੋ ਪਕਰਾਲ ਕੀ ਪਾਵ ਕੁੰਭ ਮੇ ਕੋ ਪਰਪੀ ਅੰਗ ਨੀਦੀ ਭਇ
ਆਨ ਕੋ ਕੋੜੀ ਦੇਖੋ ॥੧॥ ਚੇਤ ਹੇ ਚੇਤ ਅਜੇ ਜੀ ਅਮੇ ਜਹੁ ਹੇ ਜਹੁ ਜੀ ਅਵਿਖੇ ਅਜੇ ਬੀ ਦੇ
ਤ ਅਜੇ ਬੀ ਚੇਤ ੯੮॥ ਪਾਪ ਕੋਰੇ ਪ੍ਰਮਾਦ ਬਕੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਦ ਬਜਾਣ ਕੋ ਸਿਵ
ਨੁਭਲ ਚੜ੍ਹਾਉਣੇ ਤੇ ਕੋਤੇ ਬਕਰੇ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ੯੯॥ ਲਿਖ ਬੇਹੁ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾ ਜਬਨੇ ਹੋ
ਲਿਖਣੇ ਦੇਵਾਸਤੇ ਲਿਖਣ ਬਾਣਾਈਏ ॥੧॥ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੋ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਪਾਰਨਵਾ
ਲੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਥਮਾ ਪਿਆਉਇ ਤਸੀ ॥੧॥ ੧੦੦॥ ਜੋ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹਾਇ ਜੋ ਕਾਲ ਭਗਵਾ
ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹੇ ॥੧॥ ਸੁਧਾਰੀ ਬਣਾ ਲੇਹਾ ॥੧॥ ਕਹਾਂ ਤੇਵਨ ਕਾ ਕਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਭੇਦ ਕ
ਹੇ ॥੧॥ ੧੦੧॥ ਕਸ ਸਕਤ ਕਿਆ ਸਕਤੀ ॥੧॥ ੧੦੨॥ ਸੇ ਸਨਾਗਾ ਸਿਰ ਸਹਸ ਬਨਾਈ ਸੇ ਸਨਾ
ਗਾ ਦੇ ਸਿਰ ਓਪੁਹ ਜਾਰ ਫਣਾ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਬਿਰਧ ਸੁਭੁ ਪ੍ਰਸੰਗੁ ਸੁਭੁ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਨਿਆਈ ਕਹਾਤਾ ਬਣਿਆਉ ਦੀ ॥੧॥ ੧੦੩॥ ਕਾਲ ਸੇਣ ਬਿਸਨ ੧੦੪॥ ਕਾਲ
ਕੋਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਰਬਰ ਸਮਿਵ ਜੀ ਕਾਲ ਪੁਜ ਚਤੁਰ ਬੁਝਿ ਪਸੰ ਮਹਾ ਬਿਸਨ
ਚੋ ਬਾਗ ਜਾਸੇ ॥੧॥ ਭੁਦਾ ॥੧॥ ਸਹਸਰਾ ਛੁਹ ਸਾਰਾਂ ਨੇਤ੍ਰ ਤਨ ਮੇ ਹੋ ਤਨ ਵਿਖੇ ॥੧॥ ਸਾਧ

ਮਸੇਸਟਕਰਮਾ ਕਰਿਤਕਰਮਖੋਟਾਕਮ ੧੫॥ ਤਿਨਤੋਹੇਤਬਹੁਤਨਿਖਮਾਏ ੬
 ਤੁਸਬਹਮਾਤੇਲੇਕੋਬਹੁਤਗਜੇਹੇਦੇਆਏ ੧੬॥ ਭਵਿਤਿਅੰਦਿਤਿਨਿਤੀਦੇਤਾਂਦੀ
 ਮਾਈਅਰਿਤੀਦੇਤਿਅੰਦੀਮਾਈਯਾਏਰਿਖਬਰੀਬਨਾਇਕਸਪਰੇਖੁਨੇਬਰੀਆ
 ਚਾਏ ੨੦॥ ਗਜਪਾਟਗਜਸਿੰਘਸਨ ੨੧॥ ਸਤਾਬਿਦਾਰਸਤੁਪਾਣਾਸਿਧਾਏ
 ਚਲੇਗਏ ੨੩॥ ਅਮਰਾਵਤਦੇਦੁਪਰੀ ੨੪॥ ਜਾਲਕਾਲਤੇਅੰਤਫਸਾਏਤਿਨ
 ਨਾਮੰਤਕੇਤਾਈਕਾਲਨੇਜਾਲਦਿਚਫਸਾਇਆਜੇਦਏਜੇਵੇਹੀਦੇਭਏਏ ੨੭॥
 ਕਾਲਕੇਤਕੁਸੁਦੀਉਲਾਦਦਿਚੇਸੀਕਾਲਗਾਇਲਉਦੀਕੁਲਦਾਸੀਸੋਦੀਰ ੨੮
 ਇਧਰਾਤਿਹਨਾਮਾਤਿਸਦਾਨਾਉਸੋਦੀਗਾਇਰਖਿਅੰ ੩੦॥ ਅਤਪਤਛਤਦਏ
 ਰਤੇਛਤਤੁਰ ੩੧॥ ਤਿਹਸਾਥਤਿਸਨੁਸਾਧਕੇਬਨੇਤਬੁਣੇਹੇਅਖੰਡਲਅਖੰਡਾ
 ੩੨॥ ਜਿਨਕਾਮੁਆਕਰਤਜਗੰਘਗਾਜਿਨਾਦਾਘੇਰਾਕਰਾਇਆਜਾਹਾਜਗਤ
 ਮਰਗਿਆਏ ੩੫॥ ਕਰਨਸਮਾਗਹਥਾਨਲੰਮੁਰਿਆਜਾਸੇਚਾਹਤਸਭੋਕੇ
 ਮੁਆਜਿਸਲੇਭੁਦੇਸਾਥਮਿਲਕੇਸਭਕੋਈਮਰੰਆਚਾਹੁਦਾਏ ੪੦॥ ਸਗਧੇਆ
 ਚਿਉਤੀ ੪੧॥ ਸੁਧਾਰੀਬਣਾਕੇਅਲੇਹਅਛਤ ੪੨॥ ਪੁਐਭੋਭਮਾਲਪਰੇ
 ਦਾਹੇਮੁੰਡਾਂਦੀਮਾਲਾਵੇਚਾਕਹਿੰਡਾਕਰਉਰੁਕਿਤੇਡਕਿਆਲਲਤਉਰੁਬਜਰੇਹੈਕ
 ਉਰੀਕਿਤੇਹੁਕਦੇਨਕਲੀਕਾਰਕੰਕੀਕਲੰਕਾਰੀਆਮਾਰਦੇਹੈਕਉਗਾਥੀਲੁਬਜੁਥੰ
 ਹੀਦੀਹੋਈਹੋਲੇਥਾਦੇਸਮੁਹਾ ੪੩॥ ਹਰੇਹਾਥਡਾਰੇਉਭੇਉਰਪਪੁਛਦੇਮੇ
 ਹਥਡਾਰੇਈਹਰਗਏਉਤਾਹਾਂਮੁਛਾਨੁਖਿੰਰੀਘੇਰੇਖਤੰਗਬਾਣਾਡਾਕਡਕਾਰੰਬੀ ੬
 ਰੀਬਾਂਕੇਹੀਕੰਹਕਾਰਕੇ ੬੦॥ ਫੇਲਪੇਲੀਹੋਲਾਠੇਲੀ ੧੦॥ ਹਠਰੇਲੀਹਠਦਾਲੇਪਕੇਲ ੧੧
 ਦੇਹੇ ੧੧॥ ਬਿਰਧਕੇਜੁਧਰੁਪੀਸਅੰਬਕੂਕੇ ੧੨॥ ਸੋਝੀਤਲਵਪਹੀਅੰਪਟਾਸਸ
 ੩੦॥ ੧੪॥ ਸੁਰਗਾਨੀਗਾਨੀਸੁਰਮੇ ੧੪॥ ਨਰਨਾਰੀਨਗਾਰੀਆਂਦੇਸਬਰ ੨੦॥ ਪਕਾਧੀ
 ਕਧਰੀਧਕਾਧਕੀਹੋਰਹੀਧਾਕੋਆਦੀ ੨੧॥ ਹਕਬਕੀਹਕੇਬਕੋਹਕੇ ੨੧॥ ਦੀਹਬਤਾਪੁ ੫
 ਯੇਘੰਪਹਾਰੀਕਹਾਕੇਮਾਰਦੇਹੈ ੨੨॥ ਥੰਗਲੀਜੋਗਣੀਆ ੨੩॥ ਅੰਡੇਲੋਹਕੋਹਕਰਿਆ
 ਹੈਜੁਧਲੋਹੇਲਾਖੇਹੋਕੇ ੨੪॥ ਛਕੇਲੋਹਛਕੀਪੁਰੇਹੋਲੋਹੇਨਾਲਬਣਹੋਏ ੨੫॥ ਥਾ
 ਜੀਪੇਦੀਏਚਿਰੇਖਿਝਕੇਚਾਹੋਹਾਡਫਾਤੇਦੁਕੇਅਨੇਸਿਧਗੀਠੀਮਨੇਗੀਗਾਨਸਿਧੋਰਕੀਖ
 ੨੬॥ ਛਹੇਛਾਲਦੁਕੀਛਹਿਅੰਤੋਇਆਦੇਮਦਾਲਾਂਨਾਲਦੁਕੇਗਏਏ ੩੦॥ ਮਹਾਅੰ
 ਸਾਮਭੇਦੀਮਹਾਂਅਭੇਦੀਦੀਅੰਸਜੇਹੈਭੁਲੇਭੁਤਚੰਗੇਸੁਰਮੇ ੩੨॥ ਗਜੀਗਾਹਥਾਧੇ
 ਘੋਰੇਨੁਚਾਰਚੋਰਬੀਨੇਹੋਏਹੋਏਉਸਦਾਨਾਉਗੰਜਗਾਹੋਏ ੩੫॥ ਬਾਨੇਬਜਾਕੇ ੩੬॥ ਜਲ
 ਜਿਉਰੀਗੋਰੀਜੁਲਾਹਪੰਛੀ ੩੭॥ ਅਭੁਤੰਭਯਾਣੀਅਚਰਜਭੁਇਨਕਾਨਦਸਬਰ
 ਤੰਨਾਲ ੪੦॥ ਕੁਹਜੁਹੀਉਹੀਡੁਰਕੋਲੁ ੪੨॥ ਬਬਰੀਤਬੋਲਦੇਹੈਬਿਰਗਾਧੀਬਿਤ
 ਸੁਖ ੪੪॥ ਦੇਲੇਸਮੁਹਾਪਰਮਪੰਜੀਬਰੀਆਪਗਾ ੪੭॥ ਹੀਕੀਹੀਕਾਰੀਖੇਤਤੇਭੁ
 ਮੰਡੁਪਾਮਾਹੁਦੇਵਤਨੁਮਕਾਨੁਹਿਰ ੪੮॥ ਸਾਨਧਾਰਪੁਸੁਮਸਾਰਦੀਧਾਨ
 ਰੁਪੀਤਪਨਧਾਰਕੇਹੁੰਮੰਤੋਘੰਨਿਪੰਮਕਾਲਿਅੰਦੁਤਗਜੇਨੇਹੋਜੇਆਦੁਤਕਾ
 ਸੀਨੀ ੨॥ ਸਖੇਪਾਸੋਫੇਸਤਾਈਚਰਾਈਸਰੇਭਾਈਸਭਾਦੇਬਿਚਬੈਠਕੇਸੁਣ
 ਦੇਹੋਏਕਰੇਭਾਦਹਥਕਰਦੇਨੁਭਾਉਹਥਾਂਦੇ ੫॥ ਹਰਹੋਹਰਲੇਨੀਮੇਰ
 ਹਰਾਜੇਨੁਲੇਕਥਣਨੁਨਾਜਾਹਾਂਦੇਥਾਧੇਆਉਇਤੀ ੪॥ ੧॥ ਕਰਮਕਾਲ
 ਕਾਲਕੁੰਗਾਵਾਨਦੀਕੀਰਿਆ ੨॥ ਕ੍ਰਿਸਾਨੀਖੇਤੀ ੬॥ ਬਪਧਰਾਸ਼ੀਰਧਰਿਆ
 ਪੁਚਰਪੁਚਾਟ ੪॥ ਸ਼ੀਨਾਨਕਸਮੰਗਦਕਰਮਾਨੁਸ਼ੀਗੁਨੁਨਾਨਕਜੀਦਾਸ
 ਰੁਪਸ਼ੀਗੁਰਅੰਗਦਗੀਨਮੰਨਿਆਹੋਮੇਯਾਨੇਅਮਰਦਾਸਾਮੰਗਦਪੁਰਿ
 ਅਮਰਦਾਸਜੀਨੁਅੰਗਦਾਸਰੁਪਪੁਰਿਚਾਇਆਹੋ ੧॥ ਅਮਰਦਾਸਰਾਮ
 ਦਾਸਕਹਾਯੇਅਮਰਦਾਸਜੀਨੇਨਾਮਦਾਸਕਹਾਇਆਹੋ ੧੧॥ ਹਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨਤਿਨਕੇਸੁਤਦਏਹਕ੍ਰਿਸਨੁਸਾਹਿਬਜੀਤਿਨਾਦੇਪੁਤੁਹੋਏਤਿਨਤੇਤੇਗ

ਤਿਨਤੋਹੇਤਬਹੁਤਨਿਖਮਾਏ

੧੨॥ ਤਿਲਕ ਜੀ ਏਗਾ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕਾ ਤਿਲਕ ਤੇ ਜਨੇ ਉਗਾਖਿਆ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨੇ ਤਿਨ
 ੧੩॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਜਾ ਕਾ ਧਰਮ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਕਿਸਾ ਸਿਰਹੁ ਹਠਾ ਕੀਏ ਕਥਾ ਜਾ ਕਾ
 ੧੪॥ ਭਾਵੇ ਕੁਏ ਕੁਏ ੧੪॥ ਠੀਕ ਕਰੇ ਰਜਰੀ ਰੂਪੀ ਠੀਕਰਾ ੧੬॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮਾਖਿਆਉ
 ੧੫॥ ਹੇ ਮਕੰਟ ਪਰਬਤ ਹੈ ਜਹਾ ਸੁਮੇਰ ਪ੍ਰਬਤ ਦਾ ਅਸ ਬਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸੱਪ
 ਸਿੰਗ ਸਤ ਟਿਕਾ ੧੬॥ ਪੰਡਰਾਜ ਪੰਡਰਾਜਾਨੇ ੪॥ ਆਵਣ ਕਹ ਆਵਣ ਨਾ ਜੀਉ ਤਿ
 ਉਕ੍ਰੇ ੫॥ ਪੁਜਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਗਏ ਮੈ ਜੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਪੁਜਣ ਤੇਰ
 ਹਿ ਗਏ ੬॥ ਤਮਕ ਗੁਸੇ ਹੋ ਕੇ ਬਲ ਬਲੀਆਂ ੭॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਲ ਸੁਆਮੀ
 ਕਿਸੇ ਨਾ ਪੁਛਾਇਆ ੧੦॥ ਕੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰਤ ਭਰਪਾਨ ਕਿਤਨੇ ਕਰਮਾਨੁ ਕਰਦੇ
 ਪੈ ਭਰ ਕੁਏ ਸੋ ਕਰਮਾਨੁ ਸਾਖੀ ਮੰਨਦੇ ਹੈ ੧੧॥ ਪਰਤ ਸੇਭ ਭੀ ਸੇਭੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ
 ਸੇਭਾਨ ਪੈ ਰੇਭਏ ੧੫॥ ਪੇਡ ਪਾਤਾ ਆਪਨ ਤੇਜ ਲੈ ਪੇਡ ਆਪਣਿਆਂ ਪਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਜਲ ਜਾਦਾ
 ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਆਪਣਿਆਂ ਕਰਮਾ ਦੇ ਕੁਏ ਆਪਣੀ ਜਲਦਾ ਹੈ ੧੬॥ ਅਚਾਰ ਤੇ ਭਯੋਦਿ
 ਨਾ ਮੇਰੇ ਚਿਹਾਰੇ ਭੋਰੇ ਇਆ ਕਮਲਾ ੧੭॥ ਅਨੁਗਾਠੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾਨ ੨੦॥ ਜੇ ਜੇ ਸਤਿ
 ਜਾਤਨ ਸੇ ਦੇਹਿ ਜੇ ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਸਹਾਰ ਦੇ ਲੀ ਭਾਨੁ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਉਪਾ ੨੫॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇ
 ਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ਵਡੇ ਪੁਰਖ ਉਤਪਤ ਕੀਤੇ ੨੬॥ ਮਹਾਂਦੀਨ ਮਹਿਮ
 ਦ ੨੮॥ ਜਾਹਿਤ ਹਾਂ ਜਾਤਿਥੇ ਵਾਸਿਥੇ ਤਿਥੇ ੩੨॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਰਤਿ ਕਹਾ ਸੇ ਕਹਿੰਤੋ
 ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਨੇ ਮੇਨੁ ਕਹਿ ਆਹੇ ਸੇ ਮੇਜਰਾਤਨੁ ਕਹਾਗਾ ੩੪॥ ਤਵ ਕਨਾ ਮਗਤਿ ਅੰ
 ਤੇਰੇ ਇਕਨਾ ਮੇਰਤਾਰ ਹੁਗਾ ੩੬॥ ਤੁਮੈ ਵਡੇਰੇ ਨਿਸਚੇ ਕਾ ਆਰਿਯੰ ਪਾਸਿ ਲੋ
 ਵਾਗਾ ੪੦॥ ਬਹਾ ਸਿਬ ਹਸਿ ਜਿਦ ਜਿਦ ਕੇ ੪੨॥ ਉਬਾਰਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ੪੬
 ਨਿਦਾਨ ਚਿਕਨੁ ੪੭॥ ਨਾ ਆਵਾ ਨਾ ਆਇਆ ੪੮॥ ਕਿਰਪਿਨ ਕਿਰਪਿਨ ਕੇ ਕੀਮੇ
 ਨਾ ਤਿਨ ੪੯॥ ਸਭ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਜੇਦ ਕੇ ੪੨॥ ਉਬਾਰਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ੪੬
 ਨਿਦਾਨ ਚਿਕਨੁ ੪੭॥ ਨਾ ਆਵਾ ਨਾ ਆਇਆ ੪੮॥ ਕਿਰਪਿਨ ਕਿਰਪਿਨ ਕੇ ਕੀਮੇ
 ਵਾਡਿਭੁ ਰਾਬ ਵਾਉ ੫੦॥ ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾ ਮੰ ਪੁਰਣ ਹੋਵੈ ਸਰਬ ਕਾ ਮਨਾ ੫੪॥ ਖੋਜ
 ਟਿਰੇ ਸਰਹੀ ਕੋ ਕਾਹੀ ਖੋਜਦਾ ਟਿਰੇ ਸਭ ਕੋਈ ਕਿਤੇ ਤਾਂਈ ੫੬॥ ਲੋਗਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਕਾ
 ਰਾਧਾ ਸੇ ੫੭॥

੧੬॥ ਤਿਲਕ ਜੀ ਏਗਾ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕਾ ਤਿਲਕ ਤੇ ਜਨੇ ਉਗਾਖਿਆ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨੇ ਤਿਨ
 ੧੭॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਜਾ ਕਾ ਧਰਮ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਕਿਸਾ ਸਿਰਹੁ ਹਠਾ ਕੀਏ ਕਥਾ ਜਾ ਕਾ
 ੧੮॥ ਭਾਵੇ ਕੁਏ ਕੁਏ ੧੮॥ ਠੀਕ ਕਰੇ ਰਜਰੀ ਰੂਪੀ ਠੀਕਰਾ ੨੦॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮਾਖਿਆਉ
 ੧੯॥ ਹੇ ਮਕੰਟ ਪਰਬਤ ਹੈ ਜਹਾ ਸੁਮੇਰ ਪ੍ਰਬਤ ਦਾ ਅਸ ਬਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸੱਪ
 ਸਿੰਗ ਸਤ ਟਿਕਾ ੨੦॥ ਪੰਡਰਾਜ ਪੰਡਰਾਜਾਨੇ ੪॥ ਆਵਣ ਕਹ ਆਵਣ ਨਾ ਜੀਉ ਤਿ
 ਉਕ੍ਰੇ ੫॥ ਪੁਜਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਗਏ ਮੈ ਜੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਪੁਜਣ ਤੇਰ
 ਹਿ ਗਏ ੬॥ ਤਮਕ ਗੁਸੇ ਹੋ ਕੇ ਬਲ ਬਲੀਆਂ ੭॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਲ ਸੁਆਮੀ
 ਕਿਸੇ ਨਾ ਪੁਛਾਇਆ ੧੦॥ ਕੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰਤ ਭਰਪਾਨ ਕਿਤਨੇ ਕਰਮਾਨੁ ਕਰਦੇ
 ਪੈ ਭਰ ਕੁਏ ਸੋ ਕਰਮਾਨੁ ਸਾਖੀ ਮੰਨਦੇ ਹੈ ੧੧॥ ਪਰਤ ਸੇਭ ਭੀ ਸੇਭੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ
 ਸੇਭਾਨ ਪੈ ਰੇਭਏ ੧੫॥ ਪੇਡ ਪਾਤਾ ਆਪਨ ਤੇਜ ਲੈ ਪੇਡ ਆਪਣਿਆਂ ਪਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਜਲ ਜਾਦਾ
 ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਆਪਣਿਆਂ ਕਰਮਾ ਦੇ ਕੁਏ ਆਪਣੀ ਜਲਦਾ ਹੈ ੧੬॥ ਅਚਾਰ ਤੇ ਭਯੋਦਿ
 ਨਾ ਮੇਰੇ ਚਿਹਾਰੇ ਭੋਰੇ ਇਆ ਕਮਲਾ ੧੭॥ ਅਨੁਗਾਠੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾਨ ੨੦॥ ਜੇ ਜੇ ਸਤਿ
 ਜਾਤਨ ਸੇ ਦੇਹਿ ਜੇ ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਸਹਾਰ ਦੇ ਲੀ ਭਾਨੁ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਉਪਾ ੨੫॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇ
 ਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ਵਡੇ ਪੁਰਖ ਉਤਪਤ ਕੀਤੇ ੨੬॥ ਮਹਾਂਦੀਨ ਮਹਿਮ
 ਦ ੨੮॥ ਜਾਹਿਤ ਹਾਂ ਜਾਤਿਥੇ ਵਾਸਿਥੇ ਤਿਥੇ ੩੨॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਰਤਿ ਕਹਾ ਸੇ ਕਹਿੰਤੋ
 ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਨੇ ਮੇਨੁ ਕਹਿ ਆਹੇ ਸੇ ਮੇਜਰਾਤਨੁ ਕਹਾਗਾ ੩੪॥ ਤਵ ਕਨਾ ਮਗਤਿ ਅੰ
 ਤੇਰੇ ਇਕਨਾ ਮੇਰਤਾਰ ਹੁਗਾ ੩੬॥ ਤੁਮੈ ਵਡੇਰੇ ਨਿਸਚੇ ਕਾ ਆਰਿਯੰ ਪਾਸਿ ਲੋ
 ਵਾਗਾ ੪੦॥ ਬਹਾ ਸਿਬ ਹਸਿ ਜਿਦ ਜਿਦ ਕੇ ੪੨॥ ਉਬਾਰਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ੪੬
 ਨਿਦਾਨ ਚਿਕਨੁ ੪੭॥ ਨਾ ਆਵਾ ਨਾ ਆਇਆ ੪੮॥ ਕਿਰਪਿਨ ਕਿਰਪਿਨ ਕੇ ਕੀਮੇ
 ਨਾ ਤਿਨ ੪੯॥ ਸਭ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਜੇਦ ਕੇ ੪੨॥ ਉਬਾਰਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ੪੬
 ਨਿਦਾਨ ਚਿਕਨੁ ੪੭॥ ਨਾ ਆਵਾ ਨਾ ਆਇਆ ੪੮॥ ਕਿਰਪਿਨ ਕਿਰਪਿਨ ਕੇ ਕੀਮੇ
 ਵਾਡਿਭੁ ਰਾਬ ਵਾਉ ੫੦॥ ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾ ਮੰ ਪੁਰਣ ਹੋਵੈ ਸਰਬ ਕਾ ਮਨਾ ੫੪॥ ਖੋਜ
 ਟਿਰੇ ਸਰਹੀ ਕੋ ਕਾਹੀ ਖੋਜਦਾ ਟਿਰੇ ਸਭ ਕੋਈ ਕਿਤੇ ਤਾਂਈ ੫੬॥ ਲੋਗਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਕਾ
 ਰਾਧਾ ਸੇ ੫੭॥

ਕਰਮਕਾਮਕੀਤਮੁਕਾਮ

ਭੀਮਚੰਦਰੇਨਾਲਥੇਸੈਨਕੋਚਨਕੀਕ੍ਰਿਪਾਲਕਟੇਚੀਏਦੀਸੈਨਾਤਦੇਘੋਰ
ਏਅਰਗਏਗਜਕੇਪਿਪਾਚਲੇਨਾਗਲੁਗਲਸਹਿਰਦੇਚਲੇਪਾਂਗਲੁਪੰਗਲ
ਸਹਿਰਦੇਦੇਰੇਲੀਦੇਦੇਲੀਏਭੀਚਲੇਜਪਨੁਟੇਲਤੀਮਣਾਬਾਜਿਯੋਲੁਕਿਆ
ਮਹਾਂਬੀਗਦੇਆਲੰਬਡਾਸੁਰਮਾਦੇਯਾਲਥਿਏਤੁਵਾਲੀਆ॥੧੧॥ਸੁਸੰਥਿਯੰ
ਮਜੇਹਥਨਾਲਮਾਰੇਲਗੇਆਲਗੇਨਾਂਕਛੁਜਾਣਪਾਏਲਗੇਈਲਗੇਨਹੀਕਛੁ
ਜਾਣੇਜਾਂਦੇਵਾਬਿਅਰਥਨਹੀਜਾਣੇਪਾਏ॥੧੨॥ਤਿਨੈਖੇਦਕੈਤਿਨਾਨੁਭਜਾਕੇਬਾਹਿ
ਕੇਬੀਚਤਾਰੀਬਾਰਦੇਬਿਚਸਿਟੇ।ਬੁਝੀਮੋਗਚਿਆਤੇ॥੧੩॥ਪੇਲੇਪਰੇਦੇਹੇਏਤੇ
ਊਜਾਇਪਾਰੀਰਹੇਬਾਰਕਰੀਤੇਪਾਰਜਾਰਹੇਜਲਦੇਕਲਰੇ॥ਅਲਪਖਾਨਤੇਲੋਕੋ
ਰਸਾਰੇਜੇਉਸਦੇਨਾਲਥੇ॥ਭੁਈਗਤਗੁਬਾਰਕੇਰਾਤਰੀਗੁਬਾਰੀਹੀਤੇਅਰਥ
ਜਾਮੀਚਾਰਘੜੀਰਾਤਗਈਤੇਚਲੇਗਏ।ਬਾਰਦੇਦੇਦਮਾਸੰਬਾਨੁਨਗਾਰਾਬਜਾ
ਉਣਵਾਸਤੇਇਕਨੁਛਡਗਏ।ਖਰੀਖਿਲਾਣੀਖੀਡਿਆਂਦੇਖਿਲਾਰੀਥੇਜੇਰੇ॥੧੪॥
ਸੁਲਹਨਮਿਤਵੇਉਤਹਿਸਿਧਾਏਸੁਲਾਕੁਣਵਾਸਤੇਓਪਹਾੜੀਏਓਪਮਲਫ
ਖਾਂਨਵਲਗਏਭੀਮਚੰਦਰਤੇਆਵਿਲੇਕੇਸਭੇ।ਸੀਧੀਏਨੈਉਨਕੇਸੀਗਕਈਮਿ
ਲਲਉਨੀਪਹਾੜੀਆਨੇਅਠਖਾਨਦੇਨਾਲਕੁਲਈ॥ਹੇਤਕਥਾਪੁਰਨਇਤਭਈਨਿ
ਤਰੀਕਥਾਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇਹੇਭੀਮਚੰਦਨਾਲੇਪੁਰੀਹੋਈ॥ਮਾਲਸੁਨਕਹਆ
ਲਸੁਨਪਿੰਡਨੁਮਾਰਕੇ।ਇਹਦਿਸਅਨੰਦਪੁਰਜੀਨੂੰਨੈਮੋਧਿਆਉਇਤੀ॥ ॥
੨॥ਜਬਦਲਪਾਰਨਦੀਕੇਆਯੋਜਦੇਦਲਨਦੀਦੇਪਾਰਲੇਪਾਰਆਇਆ॥ਅਲਾਅ
ਮੇਆਕੇਆਲਮਾਸਿਖਨੇਹਮਹਿਜਗਾਯੋਸਭਨਾਨੇਜਗਾਰਿਤਵਾਸਾਨੁਜਗਾਰਿਤਾ॥
ਸੋਗਪਰਾਹੋਲੁਪਾਇਆ॥ਕੁਰਗੁੰਤਿਭਾਇਆਨਕਤਾਲ॥ਭੇਰੋਭੁਕਾਰਭੇਰੀ
ਆਂਦੀਭੁੰਕਾਰਧੁੰਕੇਬਜੇਬਕਾਰੇਬੋਲਦੇਹੇਭਏਬਾਹਆਘਾਤੁਹੇਏਬਾਹਾਂਦੇਸਬਦ
ਨਚੇਮਗਲੀਨਚੇਘੋਰੇ॥ਦੁਸਰਾਅਰਥਭਏਬਾਹਆਘਾਤੁਹੇਏਬਾਹਾਂਨਾਲੁਮਾਰੇ
ਹੇਏਸਸਤਾਰੇਘਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਾਲੀਗਾਰਜੀਕਗਲੀਕ੍ਰਿਪਾਰੀਸਮੁੰਦਕਾਲੀ
ਦੇਵੀਵਤਗਜੀਮਹਾਗਜਰੀਤੇਪਾ॥੫॥ਕਾਲਗਤਸਮਾਨੀਕਾਲਰੀਗਤੇਦੇਤੁਲਾ॥
ਵਾਕਾਲੀਗਤਦੇਸਮਾਨਪਿੰਗੀਪੁਮਾਨੀਪਿੰਗਲੇਦੇਤੁਲਾ॥੧॥ਨਿਹਾਰਨਾਰਿਲਜਹੀਦੇ
ਖਕੋਇਸਤੀਆਨੁਲਜਾਕਰਦੇਹੇਦਾਨੀਦੀਕਰਕੇਗਕਰਣਨਲਜਤਹੋਰਹੇ॥ਬਰ
ਦਾਗਾਂਉਬਕਣਾਪਿੰਡਲਾਨੁਸਹਿਰਦਿਚਤੁਰਕਾਂਨੇ॥੬॥ਤਵਬਲਤੇਰੇਬਲਕੁਕੇ
॥ਸਾਲਿਨਰਸਮਾਸਦੇਰਸਕੁਕੇ॥ਦਸਮੋਧਿਆਉਇਤੀ॥੧੦॥ਗਯੋਖਾਨਜਾ
ਦਾਦਿਲਾਵਰਖਾਂਦਾਬੇਟਾ॥ਹਨੇਸੁਰਲਜੇਮਾਰੇਹੇਏਸੁਰਮੇਲਾਜੇਆਦੇ॥ਸਿਲਾਸਾਜ
ਸਸਤਾਰਾਸਾਜਅਵਾਨੀਪਿੰਡਦਾਨਉਦਾਜਤਸੀ॥੨॥ਕੁਤਸਤੰਕਨਿੰਦਤਕਾਜਕੰ
ਮਕੀਅੰਕੀਤਾ॥ਗੁਆਲੇਰੀਅਨਕੀਪੁਰਤਭੀਆਨਮਿਲਨਕੀਬਾਤਗੁਆਲੇਰੀ
ਆਕੇਮਿਲਨਕੀਬਾਤਮਾਪੇਦੀਭਈ॥੪॥ਤਬਆਵਤਅਰਗਇਤਾਂਆਉਦੇਤੁ
ਰਕਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇਹੇਗਜਕੇਹੁਸੈਨੀਦੇਨਾਲਾ॥ਗਮਸਿਧਚੰਦੇਰੀਆ॥ਚਤਰਥ
ਆਨਮਿਲਤਭਏਜਾਮੀਚੈਥੇਪਹਿਰਦਿਨਦੇਆਕੇਮਿਲਦੇਹੇਏ॥ਫੁਟਗਈਲਖਿਨ
ਜਰਗੁਲਾਮੀਫੁਟਗਈਦੇਖਕੇਗਜਿਆਨੁਨਜਰਹੁਸੈਨੀਜੇਪਾਤੁਸਾਹਦਾਗੁਲਾਮਥੀ
ਉਸਦੀ॥੬॥ਛੋੜਨੀਚ॥ਲਹਿਰੇਖਕੇ॥ਜਾਨਾਨਮੋਸਰਿਮਹਿਮਹਿਜਾਣਿਆਹੁਸੈਨੀ
ਨੇਹੋਰਨਹੀਮੇਰੇਬੁਝੀਪੁਥੀਦਿਖੀ॥੮॥ਦੇਤਲੇਤੁਪਹਾੜੀਏਦੇਣਹੁਸੈਨੀਲੁਟੇਨਾ॥ਆਪਨਕੁ
ਰਗਨੇਆਪਸਾਦਿਚੀਧੁਗਕੁਪਏ॥੯॥ਤੇਜਤਤਤਪਤੇਜਨਾਲਤਤਹੋਇਆ॥ਛੋੜ
ਬੰਦਛੋੜਬੁਝੁ॥੧੦॥ਦਾਵਾਘਾਵਦਾਉਬਚਉਣਾ॥ਸਿਧਹਿਪੇਰਿਸਸਾਕਹੁਤਰਾ॥
ਛੋੜਨੁ॥ਸਹੇਨੇਘੋਗਪਾਏਆਹੇ॥ਗਿਰਦਘੋਗਤਿਨਾਦਾਕੀਤਾ॥੧੧॥ਜਾਮਕਰ
ਨਹਿਤੇਮਿਲਣਵਾਸਤੇ॥੧੨॥ਦਸਸਹੀਸੁਦਸਹਜਾਰਅਬਹੀਕੋਦੇਹੁਹਣੇਕੇਤਾਰੇਦੇਓ
ਸਿਧਸੰਗਤੀਆਸੰਗਤਸਿਧਸਾਹਿਬਦੁਲੇਸੀਤਹਾਪਠਾਏਉਥੇਭੇਜੇਸੰਗਤੁਸਿਧ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਰਗਾਇਗਜਕੇਪਏਕੋਟੇਚੀਏ। ੫੯॥ ਭ੍ਰਿਪਾਰਾਮਗਾਜੀਕ੍ਰਿਪਾਰਾਮ
 ਜ ਮਾ। ਚਲੇਸੇਲੇਕੇਚਲਿਆਜਸਲੇਕੇਕਿਆਮਰਗਾਇਆ॥ ੬੧॥ ਨਿਬਖਾਰੇਇਕਰ
 ਸਾ। ਬਜੇਰੂਰਫੁਡੀਬਜੇਰੂਰਫੁਡਾ॥ ੬੨॥ ਹੀਰੀਕਾਰੀ॥ ੬੪ ਨਾਚਤਕੁਮੇਗਪਾਲ
 ਨਚਦਾਹੋਇਆਗਲਗਲੇਰੀਆਰਾਜਾ॥ ੬੫॥ ਖਨਹੁਮੈਨਕ੍ਰਿਪਾਲਕੇਹੀਮਤਰ
 ਟਜੁਝੀਤਹੁਮੈਨਖਾਤੇਕ੍ਰਿਪਾਲਤੇਹੀਮਤਾਇਨਾਰੇਰਣਵਿਖੇਮਾਰੇਗਾਏਤਿਨੇਜਦਾ॥
 ੬੬॥ ਭਾਮਾਸਿਧਚੀਰੇਗੀਏਨੇਗੋਪਾਲਸਿਧਿਕਹਾਗੋਪਾਲਗੁਲੇਰੀਏਨੁਕਹਿਆ॥ ੬੭
 ਅਨਤੇਹੋਰਨਾਉਤੇਗੋਗਿਆਰਾਮਾਧਿਮਾਉਇਤੀ॥ ੧੧॥ ਭੁਬਕਨਕੇਮਾਰੇਸਿ
 ਦਾ ਰਦਾਰਾਤਰਕਾਸਿਰਦਾਰਮਾਰਿਆਹੁਮੈਨੀ। ਰਿਸਤਨਖਾਨਦਿਲਾਵਰਤਏ। ਰਿਤੁ
 ਨਖਾਨਤੇਦਿਲਾਵਰਖਾਨਦੇਮੇਤਤੇਹੋਏ। ਦਾਗੁਮੈਨਾਲਾਦਿਲਾਵਰਖਾਨਤਤੇਹੋਏ
 ਇਤੇਸਭਿਰਪੁਨਾਵਤਭਏਏਧਰਪਹਾੜੀਆਂਵਲਸਭਿਰਖਾਂਨੁਤੇਜਿਆਦਿਲਾਵਰਖਾਂ
 ਨੇਸ। ਉਤੇਪਸਿਧਿਉਨਸਿਧਿਪੁਜਾਭਾਓਧਰਪਹਾੜੀਆਂਨੇਜੁਝਾਸਿਧਿਭੇਜਿਆ
 ਤਿਭਲਾਨਤੇਖੇਦਨਿਕਾਰਾਤਿਨਨੁਭਲਾਣਸਹਿਰਤੇਭਜਾਕੇਕਵਾਦਿਤਾਜੁਝਾਹਸਿਧਿ
 ਨੇਸਭਿਰਖਾਂਨਾ। ਇਤਗਜਸਿਧਿਪੀਮਾਦਲਜੋਗ। ਇਸਤਫੇਗਜਸਿਧਿਨੇਤੇਪੀਮੇਨੇ
 ਦੇਹਾਂਨੇਰਣਜੋਰੇਆ॥ ੨॥ ਆਡਾਤਕੜਾ ਰਨਖੰਭਰਨਭੁਮਕਾਦਿਖੇਰਣਬੀਰਾਗਾਤਿ
 ਆਂਗਾਇਆਉਦਾਹੋਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਾਗਾਡਾਚਲੇਝੂਡਾਚਲਾਇਦਾਨਹੋਇਜਾਇ
 ਨਹਾਡਾਚਲਿਓਨਾਰਜਪੁਤਚਲੇਗਾਜੁਧਤੇ। ਉਤੇਚੀਦੇਲਾਇਤੇਸਸਦਾਰਾਉਪ
 ਰੇਚੀਦੇਲੀਏਇਧਰੇਜਸਵਾਲੀਏਆਪਸਦਿਚਲਵੇ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਯੇਕੁਹਾਵੇਚਾਪਦਿ
 ਗਤੇਪ੍ਰਿਅਾਂਤੇਬਰੰਗਨਅਪਛਰਾਂਨੁਦੀ। ਜੁਝੇਚੀਦਨਹਾਇਣਨਾਮਾ। ਨਗਾਇਣਚੀਰ
 ਪੀਮਾਮਾਰਿਆਗਾਇਆ। ਦੁਰਸਮੈਧਿਮਾਉਇਤੀ॥ ੧੨॥ ਸਹਜਾਦੇਕੋ
 ਆਗਮਨਮਦ੍ਰਦੇਸਬਹਾਦਰਸਾਹਮਾਇਆਮਾਝੇਨਾ। ਲੁਝਾਰਾਸੁਰਮੇ॥ ੧॥ ਬਤੁਬ
 ੩ ਰੇਗਿਰਹੇਰਲੁਕਾਨੇਬਤੁਬਪ੍ਰਬਤਦੇਖਕੇਜਾਲੁਕੇ। ਹਮਹੁਲੋਕਨਅਧਿਕਭਰਾਯੇਸਾਹਿ
 ਬਕਹਿਰੇਹੋਸਾਨੁਬੀਲੋਕਾਨੇਬਹੁਤਭੁਗਾਇਆ। ਕਾਲਕੋਰਮਕੋਕਾਲਦੇਕਰਤਤਦਾ
 ੨॥ ਗਿਰਵਰਪ੍ਰਬਤਮੁਜੀਅਨਕੋਕਾਇਗਦਾ। ਤਿਨੇਉਬਾਰਨਅਪਨਾਜਾਨਾ। ਤਿਨ
 ਨੇਅਪਣਾਬਚਾਉਨਾਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਜਾਦਾਜਦੇਨਾਮਾਇਆਮਹਾਰਾਜਰੀਤੁਫਾ
 ੬॥ ਅੰਤਹਿਕੁੰਡਨੋਰਕਕੀਬਾਸਾ। ਅੰਤਨੁਨਰਕਦੀਕੁੰਡਾਦਿਚਵਾਸਾਤੀਦਾਹੋ॥ ੧॥ ਨਹੀ
 ਫਿਰੇਨਹੀਫਿਰਦੇਕਿਆਮਰਜਾਂਦੇਹੋ॥ ੪॥ ਦੀਨਸਾਹਧਰਮਦੇਪਾਤਸਾਹਦਨੀਪੁ
 ਤਦਨੀਆਂਦੇਪਤੀਉਨਕੋਅਨਮਾਨੇਉਨਕੋਨਿਸਚੇਕੋ॥ ੫॥ ਜੇਬਾਬੇਕੇਦਾਮਨਦੇ
 ਪ੍ਰੇਜੇਬਾਬੇਕਿਆਂਕੇਦੀਮਨਹੀਦਿਦਾ॥ ੧੧॥ ਸਭਤੇਗੁਰਦਰਸਨਕੋਮੇਰੇਤੇਸਭੇ
 ਫੇਰਗਾਰਾਂਦੇਦਰਸਨਕੋਆਉਦੇ॥ ੧੩॥ ਜੇਜੇਗੁਰਚਰਨਨਰਤਏਏਜੇਵੇਜੇਵੇਗੁਰਾਂ
 ਦੇਚਰਣਾਵੇਪ੍ਰੀਤਵਾਨਹੋਨਾ। ਤੇਨਕੋਕਸਰਨਦੇਖਣਪੈਹੋਤਿਨਾਵਲਕਸਨਦੇਖਣਾਹੀ
 ਪਾਉਦਾ॥ ੧੪॥ ਤਿਹਮਲੇਛਵੈਪੈਨਹੀਛਾਂਤਿਨਨੁਮਲੇਛਾਂਦੀਛਾਇਆਬੀਲਹੀਛੈ
 ਸਕਦੀ। ਹਾਸਕਰਤਹਾਸੇਮਾਤ੍ਰ॥ ੧੫॥ ਮਿਰਜਾਬੈਭਾਮੇਧੀਏਦਾਨਾਉਸੀ॥ ੧੭॥ ਭਾਰ
 ਆਨਾਗੁਰਾਂਦੀਸੁਣਨਾ। ਤਿਨਪੁਨਿਗੁਰਾਮਹਦੀਅਹਿਜਾਨਾ। ਤਿਨਾਪਨਾਗੁਰਾਅਹਿ
 ਦੀਏਨੁਜਾਇਆ। ਮੁਤਡਾਨਤਿਨਸੀਸਮੁਡਾਏਮੁਤਪਾਕੇਖੇਮੁਖਾਰੇਸਿਰਅਹਿਦੀ
 ਏਨੇਮੁਨਾਏ। ਪਾਹਧਿਜਾਨਗਿਹਲੇਆਏਮਾਨੇਪਾਹਲੁਲੇਕੇਘਰਨੁਆਏ॥ ੧੮
 ਪੁੰਡਪੁੰਧਿਰਮੁੰਨਕੋਤਿਨਦੇ। ਜਨੁਮਾਨੇਜਾਨੁਕਮਾਨੇ। ਸਿਖਸਖਾਹੇਭੁਝੇ। ਸਿਖਪਿਆ
 ਹੋਏਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਛਿਕੋਤੇਬਰਾਬਦਨਚੜਾਏ। ਖਿਚਕੋਤੇਬਰੇਮੁਖਨੁਚੜਾਏ
 ਜਨਾਹਿਹਖਾਨਮਲੀਦਾਆਏ। ਮਾਨੇਪ੍ਰਤੇਚੁਰੀਦੇਖਾਂਦੇਆਏਏ। ਜੇਨੁਕਰੀਰੀ
 ਕਾਰੇਏਖਨਾਉਮਾਨੇਤਿਲਕਕਰਦੇਏਬਣਕੇ॥ ੨੩॥ ਚਾਰਈਦੇਹਾਭਟਦਾਦਹਰਕਹਿ

॥ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਨਿਹਫਲ ਜਗਇ ਗਵਾਰ ਨਿਸਫਲ ਜਾਦਾ ਹੈ ਉਦਮ ਗਵਾਰਦਾ ॥ ੯ ॥
 ॥ ਦਿਤੀਭੀ ਨਿਮਰਾਖ ਹੈ ਦੰਦਿਖੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਭਰਖਦਾ ਹੈ ਦਸਟ ਅਰਿਸਟ ਸੰ
 ॥ ਪਾਰ ਦਸਟ ਜੋਖੇ ਟੇਰੇ ਤਿਨ ਨੁਮਾਰ ਕੇ ਜੰਤਾ ਨੁਰਖਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਾ ॥ ਤ੍ਰਿਦਸ ਮੋਧਿ ਆਉਇ ਤੀ
 ੧੩ ॥ ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਅਸਚਰਜ ਗਤੀ ॥ ਸਬ ਕੰਟਕ ਸਭ ਦੁਖਦਾਈ ਕੰਟਕ ਜਿਸ ਪਾ
 ॥ ਏ ਕੰਡੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਕਢ ਸਿਟੇ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਜੋ ਜੋ ਮੇਲ ਖੇਤ ਮਾਸਾ ਅਬ ਜੋ ਜੋ ਮੇਲ ਖੇਤ
 ॥ ਮਾਂਦਿ ਚਦੇ ਖੇਤ ਮਾਸੇ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰੇ ਤਮੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਦਾ ਹਾਤ ਮਾਰੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ
 ॥ ਦਿਖੈ ਚੰਦਿ ਖਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿਹੋ ਸਪੁਰ੍ਹਾ ਕ੍ਰਮ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਬਲ ਕ੍ਰਮ ਸੋ ਕਹਿ ਦਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬ
 ॥ ਕਾਲ ਹੋ ਪਿਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੁਬਦਾ ਜੋ ਕਾਲ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲਾ ਅਪਾਰ ਹੈ ਸੋ ਪਿਤਾ ਹੈ ॥ ਦੇਵ ਕਾਲ ਕਾ
 ॥ ਮਾਤੁ ਹਮਾਰਾ ਕਾਲ ਕਾਰੇ ਵੀ ਹਮਾਰੀ ਮਾਤੁ ਹੈ ॥ ਮਨੁ ਆਗਰ ਸੁਧ ਮਨ ਗੁਰੂ ਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥
 ॥ ਮਰਿ ਮਨ ਸਾਮਾਈ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਉਣੀ ਸੁਪੁ ਬੁਧੀ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਜਬ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮਾਯਾ
 ॥ ਬਿਚਾਰੀ ਜਦੋ ਬੁਧੀ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਰਪਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆਕਹ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆਨੁਕ
 ॥ ਰਿਆ ਬਣਾ ਕੇ ॥ ੬ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਦਯੋ ਯਾਦ ਕਰਾ ਦੇਰੇ ॥ ਲੋਹਰ ਛੁਰੇ ਵੀ ਦੀ ਗਛੁ ਆ
 ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਰਛਾ ਸਭ ਕਾਲਾ ਸਭ ਨਾਦਾ ਜੋ ਕਾਲ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੋ ਰਛਾ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇ
 ॥ ਆਹੋ ਸਭ ਨਾ ਕਾਲਾਂ ਵਿਖੇ ॥ ਲੋਹਰ ਛੁਰੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗਛੁ ਆਹੋ ਸਰਬ ਦਾ ਬਿਸਾ ਲਾਸ
 ॥ ਰਬ ਦਾ ਕਾਲ ਬਡੀ ॥ ਛੀਠ ਭਯੋ ਨਿਤ ਰਹੇ ਇਆ ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਖਾਈ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਜੋ
 ॥ ਜਾਣ ਲਈ ਬਾਰਤਾ ॥ ਅੰਤੋ ਫਿਰੇ ਸਭ ਨੁਭਯੋ ਗਈ ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨਾ ਆਕ੍ਰਿਪਾ
 ॥ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਸਭ ਨਾਦਾ ਜਾਹੋ ਇਆ ਹਾਂ ॥ ੯ ॥ ਲਹ ਲਖਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਨਖਾ ਸਿਖ ਤੇ ਅ
 ॥ ਦਤੇ ਅੰਤ ਤਾਂਈ ॥ ਫੋਰ ਕਥਾ ਖੋਲ ਕੇ ਕਥਾ ॥ ਚੰਦ ਮੋਧਿ ਆਉਇ ਤੀ ॥ ੧੪ ਅਫਜੂ ॥

੧੬ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ॥ ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤ ਬਿਲਾਸ ਇਸਤੇ ਉਪ
 ॥ ਰੰਤਰੰਡੀ ਦਾ ਚਾਲਿਤ੍ਰ ਰੂਪੀ ਦਾ ਬਿਲਾਸ ਵਾਕਥ ਨੀ ਦਾ ਬਿਲਾਸਾ ਕ੍ਰਿਮਿ ਦਸ ਕਤ ਦੇ ਸਿ
 ॥ ਵਤੇ ਸਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਤਿ ਤੇ ਸੁਤ ਚਾਰ ਚਾਰੇ ਬੇਰ ਕ੍ਰਿਤਿ ਤੇ ਰਜੋਤ ਮਸਤ ਰਜੋਤ ਤੇ ਮੇਤੋ ਸ
 ॥ ਤੇ ਤਿਨ ਗੁਣ ਰਚਾਰਿ ਤੇ ਤਿਹੁ ਪੁਰਬਾਸਾ ॥ ਤਿਨਾ ਪੁਰਾਣਿ ਖੇਬਾਸਾ ਹੋ ਜਿਸ ਦਾ ॥ ਦਿਉ ਸਨਿਸਾ
 ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਗਤ ਕ੍ਰਿਤਿ ਤੇ ਸਸਿ ਸੁਰਕੇ ਚੰਦ ਮਾਏ ਸੁਰਜ ਕ੍ਰਿਤਿ ਤੇ ਵੀ ਪੁ ਸਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਰੇ ਸੁ
 ॥ ਸਿਸਟਰ ਚੰਦ ਪੰਚਤਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਿਸਟਰ ਚੰਦ ਪੰਚਤਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ॥ ਸਿਧ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਭ ਸਭ ਹੋਇ ਬਾਣੀ ਸੁਭ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਜੋਤ ਜਗ ਮਗੇ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹੀ ਹੈ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਚੰਡ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦੇ ਗਈ ਬ
 ॥ ਹੁਣੇ ਮਾਹਨ ਵਾਲੀ ॥ ਭੁਜੰਡ ਨੁ ਭੁਜਾ ਰੂਪੀ ਡੰਡੀ ਆਨ ਲ ਦੇ ਡੰਡੀ ਅਸੁਰ ਦੇ ਡੰਡੇ ਵਾਲੀ
 ॥ ਹੋ ਗਾਥ ਸਾਨੁ ਮੰਡ ਨੁ ਭੁਇਨ ਵਖੰਡ ਬਣਾ ਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਨਵਾਂ ਖੰਡਨੁ ॥ ੩ ॥ ਬਾ
 ॥ ਰਨਈ ਈਸ਼ਵਰਾ ਬੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਲਾ ਕਮਲਾਹਰਿ ॥ ਬਿਸਨੁ ਦੀ ਲਛਮੀ ਦੀ ਬੀਸ ਕਤੀ ਹੈ ਅਰੁ
 ॥ ਸੁਤ ਪਾਰਬਤੀ ਜਹ ਦੇ ਖੰਡਿ ਹੀ ਹੈ ਜਹ ਦੇ ਖਰੇ ਹਾਂਤ ਹਾਂ ਨੈਣ ਦੇ ਵੀ ਹੀ ਦੇ ਖੀਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਮਸਤ
 ॥ ਤਮੋ ਗੁਣ ਮਮਤਾ ਰਜੋ ਗੁਣ ਨਮਤਾ ਸਤੇ ਗੁਣ ਤਿਨੇ ਗੁਣ ਰੂਪ ਜੋ ਦੇ ਵੀ ਹੈ ਵਾਤਾ ਮਤ ਮੋ ਗੁਣ ਸ
 ॥ ਤਾ ਸਤੇ ਗੁਣ ਮਮਤਾ ਰਜੋ ਗੁਣ ਨਮਤਾ ਨਮਸਕਾਰ ਹੋ ਤਿਸ ਦੇ ਵੀ ਕੇ ਗੁਣੀ ਹੈ ਹੀਰੀ ਹੋਈ
 ॥ ਹੋ ॥ ਕੀਨੋ ਹੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਜਗਤ ਮੇ ਪਾਰਸ ਮੁਰਤ ਜਾਹਿ ਛੁਹੀ ਹੈ ਪਾਰਸ ਰੂਪ ਹੋ ਦੇ ਵੀ ਜਿਸ ਨੇ
 ॥ ਤੁਛ ਹੀ ਹੈ ਕਰਿ ਆਹੋ ਲੋਹੇ ਤੇ ਸੁਇਨਾ ਤਿਸ ਨੇ ॥ ੪ ॥ ਪਰਮ ਦਕਰਨ ਅਨੰਦ ਦੇ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲੀ
 ॥ ਗਾਸ ਜਿਸ ਦਾ ਬਚਿਤ੍ਰਤ ਅਨਾਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ਰਤਨ ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਲ ਬਚਨ ਚੀਨ ਤਾਮੇ
 ॥ ਗਹੋ ਹਤਨਾ ਰੂਪੀ ਜੋ ਬਚਨ ਦੇ ਵੀ ਕੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲੇ ਚੀਨ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਖਚਤ ਕਰੇ
 ॥ ਗਾਧਰਿ ਕ੍ਰਿਤ ਮੇ ਪੁਰਾ ਕਵੀ ਸਹੀ ਵਿਖੇ ॥ ੬ ॥ ਬਨ ਰਾਈ ਬਨ ਵਿਖੇ ਰਾਜਾ ॥ ਨਾਮ ਸੁਰਬ
 ॥ ਮੁਨੀ ਸਰਬੇਖ ਸੁਰਬ ਨਾਮ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਰਾਜਾ ਮੁਨੀ ਦਾ ਭੇਖ ਬਣਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸਮਾਧ ਸਮਾਦ ਲਗਾ
 ॥ ਵੀ ਸਮਾ ਦੇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਤ ਸਮਾਧ ਲਾਈ ਰਾਜੇ ਨੇ ॥ ਫੋਰ ਸਮਾ ਦੇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਵੀ ਸਮਾਧ ਪੁਲ
 ॥ ਗਈ ਸੁਰਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪਾਛਿ ਆਤਿਸਨ ਮੇ ਨੁ ਉਪ ਦੇ ਸਕਰ ਸਮਾ ਦੇ ਨੇ ਕਹਿ ਆਮੇ ਬਾਣੀ ਆਹਾ
 ॥ ਮੇਨ ਹੀ ਉਪ ਦੇ ਸਕਰ ਤੇ ਮੇਧਾ ਵੀ ਮੇ ਗਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਉਸਤੇ ਪੁਛ ਦੇ ਵੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸਮਾ ਦੇ ਨੁ ਕਿਸ ਪ੍ਰ
 ॥ ਕਾਰ ਸੁਣਾਈ ਹੈ ॥ ਮੇਨ ਤਾਂ ਦੇ ਵੀ ਦਾ ਉਪ ਦੇ ਸੁਇਤਾ ਹੋ ਮੇਰੇ ਤੁਰੀ ਕ੍ਰਿਮੀ ਹੈ ॥ ਚੰਡਾ ਅਖੰਡ ਖੰਡੇ ਕਰਕੇ
 ॥ ਰੋਕ ਪਾਈ ਗੀ ਨਿਕਰ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਅਖੰਡ ਜੋ ਰੋਕੇ ਖੰਡ ਕੀਤਾ ॥ ਬੁਧ ਹਜਾਇ ਤਿਨੇ ਤੁਮ ਸਾਧਾ

ਗਾਧਕਥਾਕਿਹਤਾਤਿਸੁਨਾਈਪੁਛਜਾਕੇਤਿਸਮੇਧਾਵੀਰਿਖੀਨੁਤੀਹੇਸਾਧਅਗਾਧ
 ਦੇਵੀਦੀਕਥਾਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਸਣਾਈਹੈਸਮਾਰੇਨਾ॥੧੦॥ਸੈਨਸੇਧੂਨੁਤਿਥੇਜਲਜਾ
 ਮਹਾਂ ਲਕਗਲਜਲਦਾਸਮਹਾਭੁਇਆਨਕਬਿਸਾਲਬਡਾਜਹਾਂਜੈਥੇਭਯੋਨਾਭੁਸ
 ਰੇਜਤੇਹੋਇਆਨਾਭੀਕੋਓਲਤੇਬਿਸਕਰਤਾਬ੍ਰਹਮਾਸ੍ਰੁਤਮੇਲਤੇਬਿਸਨਦੇਕੰਨ
 ਦੀਮੇਲਤੇਦੈਤਰਚੇਜੁਗਤਾਦੈਤਬਣਾਏਹੋਤਿਸਲੇਲੁਕੇਸਬ੍ਰਹਮਾਦਿਛੁਟੀ
 ਚੰਡਪੁਲਗਈਜੇਗਾਨੀਦਾਜਿਉਜਿਸਪ੍ਰਕਾ॥੧੦॥ਨਮਾਰਸਕੇਨਾਮਾਰਸਕਰੇ
 ਹੋਏਨਹਿਬਾਂਹਟਲੀਹੋਬਾਂਹਨਹੀਟਲੀਆਕਹਿਓਹਰਿਸੀਸਨਦੇਹਭੁਲੀਹੋ
 ਮਹਾਂਬਿਸਨਨੇਕਹਿਸਿਰਾਂਨਦੇਵੇਮੇਨੁਚੰਗੀਬਾਤਹੋਏਹਾਧਾਰਿਓਰੁਪਰਧਾਰਕੇਪਟਾਂ
 ਉਪ੍ਰਾਪ੍ਰਥਮਾਧੇਅਯੋਏ॥੧॥ਭੁਜਾਂਜੋਰਕਰਿਜੁਧਭੁਜਾਂਵੇਬਲਸਾਥਜੁਧ
 ਕ੍ਰਕੇ॥੧੩॥ਕੈਕੈਦੁਟੁਕਦਏਅਰੁਖੇਤਸਤੁਆਂਦੇਦੇਦੇਟੁਕ੍ਰੇਕਰਦਿਤੇਖੇਤਾਵਿਚ
 ਮਹਾਂਬਰਬੰਡਬਡੇਬਲਵਾਲੇਨਾਸਨਿਓਸਨਿਘਪੁਰੇਇਆਹੋਇਆਨਿਸਰਿ
 ਓਨਿਕਾਲਿਆਕੁੰਡਕੋਛੇਤਮੇਕੁੰਡਬਣਾਕੇਕੁਰਛੇਤੁਵਿਖੇਰਾਮਜੂਨਾਇਓਪ੍ਰਸਰਾ
 ਮਜੀਨਾਤੇਹੋ॥੧੪॥ਗੁਥਜੁਥਗੀਰੇਹੋਏਹੈਸਮੁਹਸੇਧਘੋਰੇਗੁਦਸੇਨੇਮਿਝਨਾ
 ਲਸਨਿਘਧੋਹੋਏਹੋਏਸਿਰਚਿਟੋਹੋਰਹੇਹੋਲੋਹੁਮੇਲਾਲਲਹੁਵਿਚਜੋਪਏਹੋਸੇਸਾ
 ਲਹੈਕਰਾਲਪਰੇਰਨਮੇਗਜਕਾਰੇਭਾਇਆਨਕਪਏਹੋਰਣਵਿਖੇਕਾਲੇਹਾਥੀਜਿ
 ਉਦਰਜੀਜਮਾਮਿਰਕੇਸੀਤਮੇਬਾਗੋਅਨੇਕਕਤਾਕਰਗੁਰੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਦਰਜੀ
 ਜਾਮੇਮਿਣਕੇਸੀਤਕਾਲਦੇਸਮੇਪੁਛਕੇਅਨੇਕਾਂਹੀਕਤਾਕਰਕੋਸੀਟਾਇਹਾਹੈ
 ਚ ਦਰਜੀਰੀਨਿਆਜਮਨੇਮ੍ਰਿਤੁਰੁਪੀਸੀਤਕਾਲਦੇਸਮੇਵਿਪ੍ਰਸਾਕੇਅਨੇਕਹੀਕ
 ਤਾਕਰਕੇਸਿਟੇਹੋ॥੧੫॥ਕੋਰਦਾਰਸੀਸਾਹਿਬਹਕਾਰਪਚਾਰਪ੍ਰਹਾਰਠੀਕਾਰਕੁ
 ਕੇਵੰਗਾਰਕੇਪਾਉਮਾਰੇਭਾਓਵਿਸਟਾਂਤ॥੧੬॥ਕਬੀਧਧੜਜੀਬਕਗਿਰਧਗਿਰਧ
 ਤੇਗਿਰਧਾਂਮਦਮਾਤੇਸੁਰਾਬਦੇਮਦਨਾਲਮਸਤਹੋਕੇ॥੧੭॥ਲਖਿਕੇਦੇਖਕੇਭੁਟਲੇ
 ਬਸੁਰਮਿਆਰੀਆਲੇਥਾਨੁਪ੍ਰੀਸੀਫਿਰਦੇਹੈਸਿੰਗਾਲਗਿਦਰੁਹੈਕੀਥਾਖੀਥਾ
 ੧੮॥ਸਿਵਾਕੋਪਾਰਬਤੀਦਾ੧੯॥੨੦॥ਕਰੀਹੋਹਕੀਕਤਮਲ
 ਮਖੁਰਆਪਣੀਤਰਾਮਲੁਮਕਰਾਈਹੋਦੇਵੀਦੇਸਾਥਾਦੀਜੇਬਾਜਦੇਸਹਮੇਮੋਹੀ
 ਐਕਲੇਜਲੇਸਦੇਈਏਉਚੀਸੁਵਾਘੋੜਾਤੇਦੇਸਹਮਾਰਾਵਾਟੇਰਦੇਈਦੇਸਹਮਾਰਾ
 ਸਾਨੁਮੇਟਦੇਈਏਕਲੇਸਦਾਲੇਸਅਭੇਸਬੁਰਹਾਲੇਕਕਰਕੀਮਾਰਤਨਕੋਉਕੁ
 ਤੇਨਮਾਰਦਾਕੇਈਨਹੀਨਾਮਲੇਕੋਤਾਹਿਮਾਰਤਪੈਤਾਕੇਲੇਕੋਖਾਵੇਦਕੋਨਾਮਹੈਉਸ
 ਨਮਾਰਦੇਹੈਤਿਸਕੇਲੇਕੋਖਾਵੇਦਦੇਨਾਮਨੁਸੁਤੇਰਨਾਮਲੇਕੇਸਾਨਮਾਰਦੇਹੈਹੇਮਾਤਾਜੀ॥
 ੨੧॥ਬਸਉਦੇਵਪੁਰੀਜਾਇਦੇਵਪੁਰੀਵਿਚਜਾਬਸੇਗੋ॥੨੫॥ਦੌਰਨਦੀਰਘਭਇ
 ਆਨਕਬਡੇਰਿਗਜਸੇਰਿਗਪਾਲਹਾਥੀਆਂਸਾਰਖੇਦੇਦੇਛੋਰਦੇਬਲਸਿੰਘ
 ਹਿਕੇਬਲਾਸਿੰਘਧਰੇਹੈਬਲੀਆਂਛੋਰਾਂਦੇਬਲਤੁਛੋਰਨੇਧਾਰਿਆਹੈਰੋਮਮ
 ਨੇਸਰਕਾਲਹਿਕੇਰੋਮਜੇਸੇਰਦੇਹੈਸੇਕਾਲਦੇਬਾਣਤੋਜਨਪ੍ਰਾਹਨਪੀਤਪੋਬਿਛਹਰੇਹੈ
 ਪੀਲਿਆਂਟੀਕਿਆਦਿਚਜੇਹਰੇਟਿਕੇਸੇਰਦੇਸਹੀਰਓਪ੍ਰਜੇਹੈਸੇਪੀਲੇਪਥਓਪ੍ਰਬਿਛ
 ਹਰੇਹੈਮੇਰਕੇਮਧਮਨੇਜਮਨਾਲੁਰਸਮੇਰਵਤਸਹੀਹੈਸੇਰਦਾਕੰਗੋਰੁਦੇਉਪ੍ਰਜੇ
 ਕਾਲੀਧਾਰੀਹੈਸੇਸਮੇਰਦੇਵਿਚਮਨੇਜਮਨਾਰਾਲੁਰੁਹੈਕੇਤਕੀਪ੍ਰਜਪੇਕ੍ਰਿਗਦਰੇਹੈ
 ਜੇਚਿਟੋਬਿਮਹੈਜੇਕੇਤਕੀਦੇਛਲਾਂਦਾਸਮੁਹਹੈਜੇਕਾਲੇਬਿਮਹੈਸੇਭਉਗੋਫਿਰਰਹੇ
 ੨੬॥ਜੇਪੇਰਾਪ੍ਰਸਬਹੁਤੇਕਾਲੇਦਿਮੁਣਹੈਮਾਨੇਮਹਾਪ੍ਰਥਲੇਕੋਕਮਨਸੁਭਪਰਭੁਮ
 ਤੇਨਿਆਰੇਕਰੇਹੈਮਾਨੇਬਡਾਜੇਪ੍ਰਥਰਾਜੇਨਿਕਮਾਣਲੇਕੋਤਸਦੇਗੋਸੇਨਾਲੁਪ੍ਰਬਤਪ੍ਰ
 ਥੀਤੇਨਿਆਰੇਕੀਤੇਹੈਟਿਮਕਣਨਹੀਪ੍ਰਬਤਹੈ॥੨੭॥ਬਿਕਟੇਬਿਕਟਜੇਦੇਤਸੀ॥੨੮॥

ਨਾਮ
 ਦੇਵੀ
 ਕੋ
 ਰੋ
 ਰੁ
 ਤੇ

ਅਸਰ ਅਸਰ ਨਲੀਨ ਅਸਰ ਨੇ ਸਿੰਘ ਹਿਬ ਵਾਸੇ ਸਾਰਣ ਕੀਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਖਾਂਡ ੧੦
 ਦੁਜਾਰਨ ਕੀ ਅਗਨੀ ਖਾਂਡ ਬਣਦੇ ਜਾ ਲੂਨੇ ਜੁਦ ਅਗਨੀ ਪਾਸੇ ੩੨ ॥ ਸਲਭੁ ਪ
 ਤੀਰੇ ਦੀ ਅਨੁਹਾਰ ਬਰੇ ਬਰੇ ਗਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਦੈਈ ਤਦੈ ਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੈ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬ
 ਲਕੁ ਕੇ ਲਾਇ ਓਗ ਹਿ ਨਾਰ ਗਰਦਣ ਤੇ ਫੜਕੇ ੩੪ ॥ ਕੁਵੰਡ ਧਨਖ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤੀਖਣ
 ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਬਡੇ ਬਲਵਾਲੀਨੇ ਸੁਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਮਾਜ ਕੇ ਜੁਧ ਕੁ ਕੇ ਕਾਟ
 ਕਤਾ ਕਰ ਲੀਨੇ ਕਟ ਕੇਟ ਕੇ ਬਣਾ ਲਏ ॥ ੩੬ ॥ ਚਮੁੰ ਸੈਨ ੩੬ ॥ ਦਲੁ ਇਉਂ ਬਿਹਰਿ
 ਓਹੋ ਦਲ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਤਾਨ ਵੇਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩੭ ॥ ਪ੍ਰਵੇਖ ਪ੍ਰਵਾਹ ੪੦ ॥ ਦਫਨ
 ਬਾਮ ਸਜੇ ਖਬੇ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਬਹੁ ਤੇ ਬਾਣਾ ॥ ੩੮ ॥ ਅਰਕੇ ਤਨ ਤੇ ਭੀ ਨਿਆਂ ਹੋਇਆਂ
 ਸਤੁ ਆਂਦੇ ਤਨਾ ਤੇ ੪੨ ॥ ਕਵਲਾਸ ਕੈ ਲਾਸ ਕਾਰਿ ਕੇ ਬਰਕਾ ਹਥ ਦੇ ਬਲਦਾ ਛਿਛਲੀ
 ਠੀਕਰੀ ੪੩ ॥ ਰਨ ਅੰਨ ਰਣ ਭੂਮਕਾ ਵਿਚ ॥ ੪੪ ॥ ਕੈ ਬਰਿ ਬਲਕਰ ਕੇ ਤਾਤ ਨ ਉਪਰਾ ੪੦
 ਬਿਓ ਤਿਸ ਦੇ ਤਲ ਉਪਰ ਮਾਹਿ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰਾਹਤ ਪੈ ਕਰ ਲਾਉ ਦੇ ਪੈ ਲੀਕੇ ਲੈ ਕੇ
 ਦੇ ਹੋਏ ਪੈ ਤਹ ਕੀਟ ਨ ਭਛੋ ਕੇ ਉਰੇ ਭੁਜੇ ਗੋਤਿ ਬੇਭੁਜੇ ਗਾਂਇ ਭਛਣੇ ਨ ਕੀ ਕੇ ਦਾ ਕੇ
 ਸੁਰਮੇ ਸਾ ਪਤੇ ਸੰਜੇ ਆਂਦੀ ਆਂ ਕੀ ਆ ਕੀ ਕੇ ॥ ੪੭ ॥ ਮਨ ਤੇ ਤਨ ਤੇ ਜ ਚਾਲਿਓ ਨਾਲੇ
 ਜਗਾ ਮਾਤ ਕੇ ਮਨ ਦੇ ਬੀਸਤਾ ਬੀਤੇ ਜ ਚਾਲਿਓ ਮਾਤਾ ਦਾ ॥ ਦਾ ਮਨ ਜਾਨ ਚਲੇ ਪਸਾ ਜਗਤ ਦੀ
 ਬਿਜਲੀ ਮਾਨੇ ਬਦਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੪੮ ॥ ਮੈਨ ਹਿ ਬੇਖ ਕਰੇ ਬਹੁ ਦੇ ਤਮਰੇ
 ਨਹੀ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖਾਂ ਨੁ ਕਰੇ ਪੈ ਤਉ ਬਰਬੰਡ ਤੇ ਬਲਵਾਲੀਨੇ ੪੯ ॥ ਸੁਰਕੋਰਾ ਮਜਲਾਜ
 ਲਦੀਨੇ ਸੁਰਜਨੁ ਪ੍ਰਸਗਾਂ ਮਨੇ ਤਿਲਾਜ ਲੀਨੇ ਤੀਰੇ ॥ ੪੯ ॥ ਜਗਾ ਮਾਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਨੇ ਸੁ
 ਰਤਾਪੁ ਜਗਤ ਦੀ ਮਾਤਾਨੇ ਮਾਰੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਤਿ ਆਂ ਨੁ ਤਾਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਾਖਸਾ ॥
 ਬਹੁਰੇ ਅਗਸੀ ਪੁਰ ਕੇ ਦਲ ਪੈ ਠਕੇ ਫੇਰ ਸਤੁ ਆ ਦੇ ਦਲ ਵਿਚ ਬੜਕੇ ੫੧ ॥ ਕਹਰੀ ਕਹਿ
 ਹਰੁਣ ਵਾਲਾ ਕਾਜ ਵਾਸਤੇ ਸੇਧਾਰ ਕੇ ਬਣਾ ਕੇ ॥ ਅਭਿਖੇ ਕਤਿ ਲਕ ਮੰਡਲ ਸਮੁਹ
 ਹਰਿ ਸਿਵ ਜੀ ਹਰਿ ਅੰਬਰ ਬਾਘ ਬ੍ਰਕ ਗਾਰਿ ਕੇ ਵਿਛਾ ਕੇ ॥ ਦੁਤੀ ਆਧਿ ਆਇ ਇਤੀ ॥
 ੨ ॥ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਬਾਲਿ ਜਾਵੇ ਇਦ੍ਰ ਦੇ ਬਾਲਿ ਹਰ ਜਾਵੇ ॥ ੫੪ ॥ ਦਾਨ ਤਦਫਨ ਦਾ
 ਤੇ ਦਫਣਾ ਦੇ ਪੈ ਕੇ ਕਮ ਕੇ ਸਰ ਅਛਤ ਚਾਉਲੁ ਕੁਲਾਹਲ ਸਬਰ ੫੫ ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਚੇ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਦੇਵਨ ਬਾਢਿ ਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਅੰਧੇ ਸਾਰੇ ਵਤਿ ਆਂਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਾਧਿ ਆ
 ਹੋ ॥ ਸਤਿ ਜਾਪ ਸਤ ਸਈ ਰਾਜਾ ਪਕਰੇ ॥ ੫੭ ॥ ਕੰਭ ਹਾਥੀ ੫੮ ॥ ਸਸੀ ਕੁ ਸਹਿਤ ਸੰਕ
 ਦੇ ਪਉਰੇ ਰੇਉ ਢੀ ॥ ਸੁਰਮੇ ਸੁਰਜ ਵਿਖੇ ੬੦ ॥ ਸੇਖਰੇ ਵਗਨ ਜੇਹੁ ਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਵਤਿ ਆਂਦੇ ਜੇ
 ਗਣਗ ਹਿਰੇ ਬੇ ਬਦਰਾ ਬਦਲ ਬਗਪੰਤ ਲਸੈ ਜਨ ਦੰਤ ਗਟਾ ਦੇ ਦਾਂਦੇ ਸਮੁਜੇ ਹੋ ਸੇਖ
 ਗੁਲਿ ਆਂਦੀ ਪੰਗਤੀ ॥ ਬਿਜਛਟਾ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀ ॥ ਉਮਭਿਓ ਓਰ ਰੇ
 ਘੋਰ ਸਬਦ ਕੁ ਕੇ ਘਮੰਡ ਚੰਹਾਂ ਤਰਫਾ ਤੇ ਘਟਾਂ ਬਦਲਾਂ ਦੀ ਆਂ ਘਟਾਂ ॥ ੬੩ ॥ ਅਸੁਗਰ
 ਕੀ ਅਸੁਗਰੇ ਅਰੀ ਦੇ ਵਤਿ ਆਦੀ ਸੈਨਾ ਦੁਮਰੀ ਰਾਘ ਜਿਉ ਗਜ ਬਾਜਹਲੇ ਬਡੇ ਬ੍ਰਿਛ
 ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਾਥੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ਹਿਲਦੇ ॥ ਭੋਧ ਪਾਇ ਕਜਿ ਉਛਲ ਛਲ ਕਲੀ ਰਥ ਤੇ ਪਿ
 ਆ ਦੇ ਫੁਲ ਫੁਲ ਤੇ ਕਲੀ ਆਂਦੀ ਨਿਆਈ ਖਿਤੇ ਪਏ ॥ ਅਘਟਾ ਇਦ੍ਰ ੬੪ ॥ ਪੁਰੰ
 ਦਰ ਦੇ ਵਚਰੇ ਇਦ੍ਰ ਦੇ ਵਤਾ ਚਰੇ ॥ ੬੫ ॥ ਹਰਿ ਕੋਰ ਵਿਤੇ ॥ ਇਦ੍ਰ ਕੇ ਸੁਰਜਨੁ ਜੇ ਸੇ ਬਦਲ ਘੇ
 ਰਲੇ ਦੇ ॥ ਵਾਕਿਸਨ ਨੁ ਜੇ ਸੇ ਕੇਰਵਾਂ ਨੇ ਪੇਰਿਆ ਸੀ ॥ ਸਰਫੇ ਕਸਲੇ ਬਾਣ ਬਾਗ ਕਾਤਾ
 ਦੀ ਲੈ ਹੋ ਗਏ ਕਰਾਰ ਕੰਦਗਾ ਵਿਖੇ ਸਾਰਕ ਜੇ ਸੇ ਸਾਰਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਨਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੬੭ ॥ ਗੀਰ
 ਮਿਥਾ ॥ ਸਿਤ ਚਿਟੀ ਪੁੰਜ ਸਮੁਹਾ ਮਾਨੁ ਮੰਨੇ ਇਸ ਬਾਤ ਨੁ ੬੮ ॥ ਫੇਨ ਝਗਦੀ ਨਿਯ
 ਦੀ ॥ ਕਰ ਅੰਗੁਲ ਕਾਸ ਫਗੋ ਹਥਾਂ ਦੀ ਆਂ ਅੰਗੁਲੀ ਸੋ ਮਛੀ ਆਂ ਤਰਫ ਦੀ ਆਂ ਤੇ
 ਜਕਾਟ ਭੁਜੇ ਗ ਬਾਹਾਂ ਕੇ ਕਟੀ ਆਂ ਤੇ ਈ ਆਂ ਸੇ ਸਰਪੈ ਕੇ ਕੇ ਕਰਤਾ ਬਣਾਏ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਨੇ ॥ ਹਥ ਨੁ ਘੇਰੇ ਬਦੇ ਹੋਏ ਨਕੁ ਹੋ ਵਿਚਲ ਹੁਰੇ ਪੁਜਾਦੁ ਪੁਜਾ ਬ੍ਰਿਛ ਹੋ ਸ੍ਰਿਛ ਤਨੀ
 ਰੇ ਮੇਲੁ ਭੁਪੰਜ ਲਾਵਿਖੇ ਚਕ੍ਰ ਨਿਉ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੇ ਗਰਤਾ ਚਕ੍ਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪਈ ਆ
 ਤਰਦਸੁ ਰਦਾ ॥ ੭੦ ॥

ਨਾਲੇ
 ਜਗਤ ਦੀ

ਜਾਇਥੇ ਸੁਰਧਾਮ ਤੇ ਉਜਾਬ ਸੇ ਦੇ ਤੁਰਗ ਵਿਚ ੧੧॥ ਇਹੋ ਬਿਚਾਰਿ ਚਿੰਮਨ ਵਿਖੇ
 ਵਿਚਾਰਿ ਆਰੇ ਵਤਿ ਆਨੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਲੇਹਾ ਬਿਦਾ ਤੇ ਰਾਜ ਪਾਰਬਤੀ ਤੇ ਰਾਜ ਲੇਲਾ ॥
 ੧੩॥ ਜਮਰਾਜ ਰੇ ਮ੍ਰਿਤ ਮਨੋ ਭਵ ਲੀਨੇ ਧਰਮ ਰਾਤੇ ਮਨੋ ਮ੍ਰਿਤ ਨੇ ਜਨਮ ਲਾਇ ਮਾਏ ॥
 ੧੪॥ ਗੁਰੂ ਦੇ ਭਾਗੇ ਲਰਜੀ ਪੈ ਕੀ ਬੀਹੇ ਹਰਿ ਕੀ ਛਤੀ ਆਤਰਜੀ ਤੇ ਬਿਸਨੁ ਦੀ ਛਾਤੀ ਕੀ ਬੀ
 ਪੈ ਚੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਲੀਏ ਕਰ ਚੰਡੀ ਜੋਤੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਵਿਸੇ ਸਕ ਕੇ ਖੰਡ ਲੇ ਕੇ ਹਥ ਵਿਚ
 ਕਾਲ ਕਾਲਗੀ ਜਿਉ ਅਰਜੀ ਪੈ ਕਾਲ ਕਾਂਦੇ ਦੀ ਦੇ ਅਗੇ ਕਾਲ ਜੋ ਸੇ ਮਹਾ ਕਾਲ ਅਗੇ ਅ
 ਰਜ ਕਰੇ ਮੇਸੇ ਅਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਪੈ ॥ ੧੬॥ ਪੈਠੀ ਧਾਇ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੁ ਜਾਵੀ ਪੈ ॥ ੧੭॥ ਸੁਖ
 ਮਸਕੂਰੀ ਪੈ ਸੋਭਾ ਸਕੋ ਚਕੋ ਪਾਪ ਤੋ ਹੋਰੀ ਪੈ ॥ ਲੇਕਰ ਤਾਰ ਸੁਧਾ ਕਰ ਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੇ
 ਕੇ ਹਥ ਦੇ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਮਧ ਮੂਰਤ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਮੂਰਤ ਸਾਰ ਖੀ ॥ ਆਨ ਨ ਕੀ ਸਰ
 ਕੇ ਸਸਨਾਹਿਨ ਮੁਖ ਦੀ ਸਦ੍ਰਸਤਾ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਥੀ ਨਹੀ ॥ ਸਿੰਗਟਿਲਾ ॥ ੧੮॥ ਚੰਦ੍ਰ ਹਾਸ ਖੰਡ
 ਬਰਸੇ ਸਟ ੨੪॥ ਇਹ ਸੁਨ ਦਾਨ ਦਚ ਪਲਗਤੁ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰ ਗਤੀ ਫਾਲਾ
 ਦਾਨ ਦਯੋ ਪੈ ॥ ਫਿਲ ਲਗੀ ਗਾਖ ਸਤੁ ੨੫॥ ਹਰਿ ਸੇ ਮੁਖ ਪੈ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਸਾਰ ਖਾ ਮੁਖ ਪੈ
 ਆਲਿਕੇ ਜਲ ਫਾਂ ਹਾਰੇ ਹਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਹਰਨੀ ਪੈ ਸਪਾਂਦੇ ਹਥ ਦੀ ਸੋਭਾ ਭੁਬੀ ਹਰਨ ਫਾਲੀ
 ਆਪੈ ॥ ਲੇਚਨ ਪੈ ਹਰਿ ਸੇ ਸਰਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪੈ ਮ੍ਰਿਗ ਸੇ ਬੀ ਚੰਗੇ ਹਰਿ ਸੀ ਭੁਰੂਟੇ ਧਨ ਖਸਾ
 ਰਖੇ ਭਰਵਟੇ ਪੈ ਹਰਿ ਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ ਪੈ ਬਾਣਾ ਸਾਰ ਖੀ ਆਂ ਸਿੰਮਟੀ ਆਪੈ ॥ ਕੇਹਰਿ ਸੋਲ
 ਕੇ ਕਰਹਾ ਚਲ ਬੇ ਮਕਨੇ ਗਾਥੀ ਵਤ ਚਲਨਾ ਪੈ ਹਰਿ ਪੈ ਪਰਬਤ ਦੇ ਉਪ੍ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਹ
 ਰਨੀ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਰਨ ਫਾਲੀ ਪੈ ਤਰਨੀ ਪੈ ਜੁਦਾ ਅਵਸਥਾ ਪੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਮੇ ਹਰਿ ਪੈ
 ਹਥ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹਰਿ ਸੇ ਬਿਸਨ ਸਾਰ ਖਾ ਹਰਿ ਰੂਪ ਕੀਏ ਹਰ ਰੂਪ ਤਿਸ ਨੇ ਕੀਤੇ ਪੈ
 ਹਰਿ ਕੀ ਧਰਨੀ ਪੈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਾਰਨ ਫਾਲੀ ਪੈ ੨੬॥ ਮੀਨ ਮੁਰਖਾਨੇ ਕੀ ਜਖੰਜਨ ਖਿ
 ਸਾਨੇ ਨੇਤ੍ਰਾਨ ਦੇ ਖਕੇ ਮਛ ਤੇ ਕਉਲ ਤੇ ਮੇਲੇ ਸਗਮੀ ਦੇ ਤੇਰੇ ਪੈ ॥ ਕੀਰਾ ਅਭਿਰੁਪ
 ਤੇ ਤੇਤਾਨਾ ਸਕਾਂਤ ਦੇ ਖਕੇ ਕਬੂਤਰ ਗਰਦਣ ਨੂੰ ਦੇ ਖਕੇ ਬਿਬ ਗੀਲਾ ਤੇ ਠਾਨ ਦੇ ਖਕੇ ਕ
 ਕਲਾ ਕਲਾਪੀ ਕੋਇਲ ਤੇ ਮੇਰਾ ਈਨ ਸੁਣ ਕੇ ॥ ਦਾਰ ਮਦਰ ਕਰ ਗਾਏ ਓ ਅਨ
 ਰਫਟ ਗਾਇ ਰੂਪ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਾਤ ਰੂਪ ਦੀ ਹੀ ਕ੍ਰਾਤੀ ਪੈ ਸਿਤ ਹੀ ਜੇਤਰੀ ਗਾਵਾਲੀ ਪੈ
 ਸੁਨਾਗਰ ਚੜ੍ਹੇ ਨੈਨ ਕੇ ਰਚਿਤ ਹੀ ਨੇਤ੍ਰਾ ਦੇ ਕਟਾਖ ਦੇ ਦੇ ਖਾਇ ਆਹੀ ਵਾ ਨੇਤ੍ਰ
 ਦੇ ਰਚਾਓਇ ਆਹੀ ॥ ੨੭॥ ਤਿਹ ਘਾਤ ਤਿਸ ਦੀ ਤ੍ਰਾ ॥ ੨੮॥ ਲੇਚਨ ਸੁਮਨ ਓਸੀ
 ੨੯॥ ਖੀਏ ਜੁਪ ਕਰਾਹੁ ਖਿਏ ਤਾ ਜੁਪ ਕਰੇ ਹਰਾ ਕੇ ਪਕੜ ਲਿਆਈ ॥ ਗਜ
 ਰਾਜ ਬਤੁ ਹਾਥੀ ੩੦॥ ਗਿੰਗਾ ਜਤਟ ਕੇ ਲਾਸ ਦੇ ਪਾਸ ਖੜ੍ਹੇ ਕੋ ਬੇਗ ਦੇ ਸਤਾ
 ਬੀ ਦੇ ਕੇ ੩੧॥ ਸੋਨੀ ਸੋਨਾ ਪਤੀ ॥ ਦਾਂਤ ਰੀਗਾ ਜਮਨ ਤਨਾ ਸਿਆਮ ਸੇ ਲੇਹੁ ਬਹਿ
 ਓਤਿ ਹਮਾਹਿ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਚਿਟੇ ਦੇ ਦੇ ਜੋ ਸੇਰੀ ਗਾਹੇ ਸਰੀ ਤਿਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਜੋ ਪੈ ਸੇ
 ਜਮਨਾ ਪੈ ਲਹੁ ਮੁਖ ਵਿਚੋ ਜੋ ਨਿਕਾਲਿਆ ਪੈ ਸੇ ਸੁਰਸਤੀ ਪੈ ਮਿਲੀ ਪੈ ਤਿਨਾ ਵਿਖੇ
 ੩੨॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਪਾਇਗਾ ਦਾ ਦੇ ਕੀ ਪੈ ਗਾਵਾ ਫੜ ਕੇ ਮਾਤਾ ਸਿਵਾ ਪਾ
 ਰਬਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਧਰਾਧਰ ਉਪਰ ਕੇ ਜਨ ਕੇ ਪੁਰੰਦਰ ਬਜ੍ਯ ਪ੍ਰਹਾਰਿ ਪਰਬਤ
 ਤੇ ਦੇਟਿ ਲੇ ਉਪ੍ਰੇ ਪ੍ਰਕੇ ਮਾਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਬਜ੍ਯ ਮਾਰ ਕੇ ਹੇਠਾ ਸਿਟਾ ਦਿਤਾ ਪੈ ॥ ੩੩॥
 ਕੁਰਮਾ ਕੇ ਕੁਰਮਾ ਤਾਨ ਬਲਨਾ ਲਾਹਰਿ ਚੰਡ ਲਾਇ ਓਬਰੇ ਕੇ ਕਰਤੇ ਚੰਡੀ ਨੇ ਖੋਲ
 ਇਆ ਬਲ ਕਰ ਕੇ ਖੰਡਾ ਅਸੁਰ ਪੁਰਮਾ ਗਾਖ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣਿ ਖੋਸਿ ਟਿਆਵਾ
 ਸਮੁਹ ਰਾਖ ਸਾਂਝੇ ਚਾ ॥ ਖੁਰਮਾ ਖਜੁਰਾਂ ਦਾ ਗੁਫਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆ ਓਇਤੀ
 ੩੪॥ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆ ਤੁਛ ਟਿਓ ਮੁਨ
 ਕੇ ਸੁਨਿ ਕੇ ਸੁਨਿ ਪੁਨ ਸੁਣ ਕੇ ਮੁਨੀਆ ਦਾ ਹਰੀ ਨਾਲੇ ਧਿਆਨ ਛੁਟ ਗਾਇਆ
 ਖਗੋਸ ਗਰਤ ਪਖੀਆ ੩੫॥ ੧੦੩॥ ਕੀਤੁ ਹਾਥੀ ॥ ੧੦੪॥ ਅਸ ਦਾ ਲ ਸੀ ਸਾਹਿ
 ਬ ਤੇ ਦਾਲਾ ॥ ੧੦੫॥ ਆਉ ਬੀਦਨ ਰਿਦੇ ਕੁ ਕੇ ਬੀਦਨ ॥

੨੫

੧੦੦

੧੧ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਪਾਨਦਏ ਪਾਨਦਾਬੀਰਾਇਤਾ ੧੦੬। ਨਿਜਕਟਕੋਫੈਟਾਦਇਓ ੧੧
 ਆਪਣੇਲਕਦਾਜਾਹਾਇਤਾਅਰਜਮਧਰਕਰਵਾਰਬਹੁਕੋਟਾਰਤੇਸੀਸਾਹਿ
 ਬਾਇਤਾ। ੧੦੭। ਪਰਾਲਰਜੀਧਰਤੋਕੋਬਗਈਜਲਮਧਤਰੰਗਨਨਾਵਹਈਜ
 ਲਵੇਤਰੰਗਾਵਿਚਜੇਸੇਬੇਰੀਹਲਦੀਹੋ। ਬਹਮਕੇਲੋਕਚਲੀਬਹਮਾਦੇਲੋਕਪੁਕ
 ਰਨਵਾਸਤੇਚਲੀਹੋ। ੧੦੮। ਸਬਲਸਹਿਤਬਲਦੇਜੇਹੋਪੁਬਲਬਲਵਾਲਾਕਲਾ
 ਹਲਸਬਦਕੀਤਾ। ੧੦੯। ਬੇਰਨਕੋਪੁਬੇਰੀਆਂਦੇਉਪ੍ਰਾਨਭੁਤੇਬਹਰੀਲਖਛੁਟਪਰੀ
 ਬਹਰੀਅਕਾਸਤੇਦੇਖਕੋਟਟਕੋਪਈਹੋਜਨਕੁਕਕਲੰਗਨਕੋਗਨਮੇ। ਆਨੋਕੁਕਕੋ
 ਕੁਜਾਂਦੇਸਮੁਹਉਪ੍ਰਾ ੧੧੦। ਗਉਨਭਏਚਲਾਵੇਆਂਹੋਇਆਜਨਾਆਨੇ ੧੧੧।
 ਅਗਧਾਠੇਲਹੁਦੀਧਾਰਮੰਗਾਂਤੇਨਿਕਲੀਵਾਅਗਦੀਧਾਰਨਿਕਲੀ। ਬਹਰੀ
 ਕੋਬਦੀਹੋਕੋਉਪਮਾਕੋਣਉਪਮਾਅਪਾਇਰਜਕੋਜਿਮਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਆਪ
 ਨੀਜੀਭਨਿਹਾਂਏਆਪਣੀਜੀਭਨੁਦੇਖਦਾਹੋਖਾਣਵਾਲਾਲਹੋਈਹੋਕਿਨਹੀ।
 ੧੧੨। ਕਾਨਪ੍ਰਮਾਨਲਉਕੋਪ੍ਰਜੇਤੋਤੋਰੀ। ਮਾਨਹੁਕਰਮਪੀਠਪੇਮਾਨੋਕਛੁਦੀਪਿਠ
 ਉਪ੍ਰਾਨੀਠਭਏਇਸਾਥਿਤੋਹੋਏਸਹਸਫੈਕੋਫਨਠਾਢੇਸੇਸਨਾਗਦੇਫਣਤਕਤੇ
 ੧੧੩। ਬਰਚੰਡਸੇਸਟਚੰਡੀਨੇ। ਆਰਕੋਪੁਰਿਕੀਏਰਕਚੁਰਮਾਰਕੋਚੁਰਣਕਰ
 ਕੋਪੁਕਨਾਲਮਿਲਾਵਿਤੇਅਰਿਪੁਰਸਤੁਸਮੁਹ ੧੧੪। ਘੋਨਮੇਤਕਰਾਤਤਮੰਡੀ
 ਬਦਲਾਵੇਦਿਗਬਿਜੁਲੀਨੇਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈਬਣਾਈਹੋ। ਬਹਬੰਡੀਬਝਵਾਲੇ ੧੧੫।
 ਬਰਚੰਡਬਲਵਾਲੀਚੰਡੀ। ਆਹਦਕੀਨੇਜੁਧਕੀਤਾਕੋਬਰਕਰਕੋਬਲਮਾਰਜੁਦਾਕਥਿ
 ਦੀਨੋਬਰਛੀਮਾਰਕੋਜੁਦਾਕਰਦਿਤਾਸਿਰਨਾ। ਚੰਡਕੀਓਜਨਮੁੰਡਾਬਿਹੀਨੋਪਕੁਕਰਦਿਤਾ
 ਮਾਨੋਸਿਰਤੋਬਿਨਾਚੰਡਥਾਪਿਆਉਇਤੀ। ੪ ਘੋਟਬਣਾਕੇ ੧੧੭। ਛਾ
 ਜਗਤਰਾਜਾਂਦੇਸਰੀਹਨੇ। ਮਾਰਿਹੋਮਰਾਗਾਜੀਅਤਨਛਾਡਹੋਜੀਉਦੇਨੁ
 ਨਹੀਛਰਦੀਦੇਵੀਕਹਿਓਸਤਿਨਹਿਅਉਰਅਕਾਸਬਾਣੀਨੇਕਹਿਅਸ
 ਤੇਤਹੋਹੋਰਬਾਤਨਾਂਦੇਰਾ। ੧੧੮। ਤੰਡਸੁੰਭਕੋਚੰਡਕਾਹਦਿਬੋਲੀਇਹਬਾਇ
 ਸੁੰਭਦੇਮੁੰਚੰਡੀਚੰਡਕੋਬੋਲੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰ। ੧੨੦। ਪਾਥਗਜਿਉਗਿਹਾਰਕੋ
 ਪਥਰਦੀਨਿਆਈਪ੍ਰਥਤਤੇਸਿਟਕੇ ੧੨੪। ਦੇਸਿਰਤਾਜਦਿਤਾਛਤ੍ਰਰਿਝਵਾ
 ਇਕੋਲੀਨੋਰਿਝਾਉਣਾਕਰਿਲਾਇਆ। ਚੰਡਕੋਰੋਬਿਨਮੁੰਡਾਬਿਹੀਨੋਚੰਡਸੁੰਭਾਬਿ
 ਨਾਕਰਗਾਮੁੰਡਚੰਡਾਬਿਨਾਕਰਗਾਮੇਘਅਰੁੰਬਰਤੰਬੁਰਦਿਤਾ। ੧੧੫ਗੈ
 ਕੋਹਾਬੀਦੇਅੰਤਕਦੇਤਕੋਲੋਕੋਚਾਲਿਓਰਨਹੋਤਜੁਛੈਕੋਜਮਦੇਤਨੁਲੋਕੋਚਲਿ
 ਆਹੋਵਾਸਤੇਨਾਸਦੇ। ੧੨੬। ਮਥਈਆਮਲਾਦਿਤਾਸੀਜਿਨਾਨੋਕਉਚਸ
 ਤੇਸਿਜੇਆਪੇਰੀਆਂਹੋਈਆਕਟਿਬਾਂਧਤੁਬਈਆਲਕਾਂਨਾਲਬੀਪੋਹੋਏ
 ਤੇਤਰਕਸਾ। ਸਮਾਨਕੋਬਰੋਬ੍ਰੇਸਾਥਲਏਜੰਬਈਆਨਾਲਲਏਜੋਸਾਥੀਥੇ
 ੧੨੭। ਚੰਡਰਗਾਜਕੋਲਾਸਦੇ। ੧੨੮। ਗਾਜਗਾਜੇਭਿਜਲੀਫਤਰਾਜਕੋ। ੧
 ੩੦। ਮੀਨਨਕੋਰਿਪਧਤਰਿ। ਸਰਤਾਨੇਨਦੀਵਤਨਿਕਸੇਕਰਬਾਨੇਨਿਕਲੇਹੋਲੋ
 ਲਬਾਣਕਰਕੇ। ੧੩੧। ਦਾਮਨਰਸਾਛੇਦਕੋਰੇਦਕੋਕਟਕੋਪੋਟੀਦੇਪਕੁਦੇਨੁ। ੩
 ੨। ਤੋਰਕੋਤੋਰਕੋਛੇਰਨੁਮੇਰਕੋਮੇਰਕੋਦੇਤਾਰੇਮਖਘੋਰਕੋਘੋਰਸਬਦਕਰਜੇ
 ਰਕੋਕੋਰਕੋਬਲਕੁਕੋਅੰਨੇਕੀਤੇਰੋਰਕੋਬਜਾਕੋਖੋਰਕੋਖਾਲੀਕੁਕੋਤੋਰਕੋਤੋਰ
 ਕੋਬੋਰਕੋਰੋਬਕੋਲਹੁਦਿਚਜੀਉਦਵਾਹਰਿਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਤੋਰੀਅਗਨਕ੍ਰਿਸ਼
 ਪੀਗਾਇਆਰਿਖਪੀਨੇਅਗਸਤਨੇਪਤਿਤਾਸੀ। ੧੩੩। ਆਨੇਹੋਰਾਪਚਿਨਕੋ
 ਗਉਨਕੋਤੇਜਪਤਾਪਤੇਪਨਣਦੇਚਲਣਦੇਪਤਾਪਤੇ ੧੩੪। ਹਰਿਖਰਗਭੇ
 ਦਲਹਾਥੀਆਂਦਾਦਲਝੁਮਿਘੁਮਕੇ ੧੩੫। ਲਗਤਿਹਤਾਸਤਿਸਦੇਵੀਦੇਲਕੁ
 ਨਦੇਭੈਕੁਕੋ। ੧੩੬। ਤਨਤਨਾਵਿਖੇ ੧੩੭। ਬਲਵੰਡਬਲਵਾਲੀਨੇ। ਬੁਰਜਕੀ
 ਕਿਰਨੇਸਰਬਾਣਸਹਜਦੀਆਂਕਿਰਣਾਹੈਮਾਸੁਹਿਰੇਨਅਨੇਕਤਹਾਕਿਰਿਤਾਹਿ
 ਓਮਾਸਦੇਅਨੇਹਾਹੀਰੇਸਕਰਕੋਸਿਟਵਿਤੇਤਿਥੇ। ੧੩੮। ਦਇਓਧਨਧਨਖ

ਮਾਰਿਆ ਜਿਉ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਚਿ ਜੈਸੇ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੋ ਬਿਜਲੀ ਨੇ ਮਹਿਲਿ ਸਿਟਿ ਮਾਰੇ ॥ ੧੪੧ ॥ ਗਾਜ ਕੇ ਚੰਤ੍ਰ ਬਿਜਲੀ ਮਾਰ ਖੀਉਂਤੀ
 ਨੇ ਅਪੀਧਰ ਕੇ ਧਰ ਮਾਰੇ ਅਧੇ ਅਧੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜਿਸੀ ਤੇ ॥ ੧੪੨ ॥ ਬੀਆਬ
 ਕਵੀ ਨੇ ਕਹੀਐ ॥ ਕਾਠਿ ਲੋਥ ਕਰਾਰੇ ਹਾਥੀ ਆਂਦੀ ਆਂ ਲੋਥ ਕਰਾਰੇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਾਮ ਕਰੇ ਕੇ ਮਕੀਤੇ ਅਰਸੇ
 ਸੋ ਬਿਆਲ ਬਜਾਵਤ ਹਾਥੀ ਸਾਬੁ ਹਾਥੀ ਮਾਰ ਕੇ ੧੪੩ ॥ ਕਾਮ ਕਰੇ ਕੇ ਮਕੀਤੇ ਅਰਸੇ
 ਸਤ੍ਰਾਮਾ ਸਾਥ ਅਰਈਐ ਅਤ੍ਰੀਐ ॥ ਗਲਿ ਚਿਥਿ ਤਿਬੰਤ ਰਨੀਐ ਬਹਿ ਚਲਿਆਐ ਜੇਨੇ
 ਸੋ ਬੰਤ ਰਣੀ ਨਦੀਐ ॥ ਸਿੰਧੂ ਸੀ ਉਤ੍ਰ ਸਾਹ ਖੀਆ ਬਾਹੁ ਦੁਇ ਪਰਨੀਐ ਦੇਸ ਪਟੀਆਂ
 ਪੰਜ ਮੁਹਾਂ ਦਾਨੀਆਂ ॥ ੧੪੪ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਤਿਨੇ ਤਾਪ ੧੪੫ ॥ ਫਨ ਸਪੁ ਕਾਤੁ ਰਕਾ
 ਇਹ ਕੁਰਤੇ ਚਾਤੁ ਤੇ ਚੇਤੁ ॥ ਸਿੰਧੂ ਤੇ ਛੇਤੁ ਸਾਤੁ ਰਿਦ ਕੁਰਤ ਰਦਾਐ ਏਇ ਤੁਰਨੇਇ
 ਸਪੁ ਕਾਰ ਤੁਰਨਾਐ ਦੇਵੀ ਤੇ ਦੇਤਾ ॥ ਭਰਮ ਸੁਭੁ ਧਤੇ ਭਰਮ ਸੁਭੁ ਧਧੀਤੇ ੧੪੬ ॥ ਤੁਰਨ ਤੇ
 ਜਤੀ ਛੁਣ ਤੇ ਸਕ ਕਰੇ ਤਰੀਗ ਤੁਰਾਏ ਘੋੜੇ ਦੁਝਾਏ ॥ ਪੁਰਨ ਤੇ ਸਮੁਹਾਤੇ ੧੪੭ ॥ ਤੁੰਬੇ ਤੇ ਬੇਧੇ ॥
 ਪੁੰਬੇ ਜੋ ਸੇਰੁ ਦੇ ਫੀਥੇ ਉਤ੍ਰ ਦੇ ਤੇ ਨੇਨਾਲਾ ਬੁੰਬੇ ਬੁਰ ਬੁਰੇ ॥ ੧੨੮ ॥ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਤੇ ੧੨੯
 ਬਾਰਨ ਬਾਰਨ ਜਿਉ ਨਿਰਵਾਰ ਹਾਥੀ ਬਦਲਾਂਦੀ ਨਿਆਈ ਹਟਾ ਕੇ ਕਰ ਭਾਨੁ ਸੁਰਜਰੀ
 ਆਂਕਿਰਣਾਐ ਦੇਤ ਗਈ ਦੁਤਰੀਆ ਰੀਵੇ ਵਤ ਦੇਤਾਰੀ ਦੁਤ ਚਲੀ ਗਈਐ ॥ ੧੫੦ ॥
 ਗਾਉਂਦੁ ਹਾਥੀ ੧੫੨ ॥ ਬਕੁ ਬੀਕਾ ਪਤ੍ਰ ਬਾਣਾਧਾਇ ਭੁਜਾ ਬਲਾ ਆਪਨੇ ਧਾਈਐ ਆ
 ਪਈਭੁ ਜਾਇ ਖੋਬਲ ਕੁਕੇ ਹਮਸੇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਤਿਨ ਘੋੜੇ ਤਿਸ ਦੇਵੀ ਨੇ ਵਿਆਹੀ ਤੇਇ
 ਸੀਤੇ ੧੫੩ ॥ ਮਨ ਨਾਹਿ ਗਿਰਿਓ ਮਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਗਿਆਐ ਤਿਸ ਦਾ ॥ ਮੇਰੇ ਕੇ ਮਧ ਪਰਿਓ
 ਸੁਮੇਰਨੁ ਦਿਚਰ ਖਿਆਐ ੧੫੪ ॥ ਨਦ ਸੋਨੇ ਕੇ ਪੇਰ ਕੇ ਲਹੁ ਦਾਨ ਦਤਰ ਕੇ ਪਾਹ ਪਧਾਰਿ
 ਓ ਪਾਰ ਚਾਲਿ ਆਗਾਇਆ ॥ ਚਿਰ ਕੁਵਿਡ ਤੇ ਚੰਡੀ ਦੇ ਪਨ ਖਤੇ ਭਾਤ ਭਰ ਬਨੇ ੧੫੫ ॥ ਮ
 ਨਕੀ ਹਗਨੀ ਮਨ ਦੇ ਹਰਨ ਦਾਲੀ ਉਪਮਾ ਦਾਨ ਉਗਖਿਆਐ ੧੫੬ ॥ ਭੁਹੇਲੀ ਗੁਸੇਵ
 ਲੀ ॥ ਪੇ ਬਹੁ ਪਲ ਮੇਰ ਲਮੀ ਜੇਦ ਇਓ ਪਲਾ ਦਿਖੇ ਦਲ ਮਲੁ ਦਿਤਾ ਰੰਗ ਰੇਜ ਕੀ ਰੰ
 ਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਰੇਨੀ ਮਟੀ ॥ ਰੀਪੁ ਕਮਾਧੇ ਫਨੁ ਸਕੀ ਖੋਲੀ ਫਲੁ ਕੀ ਖੋਲੀ ਦਿਚਰੀ ਦਾ
 ੧੫੭ ॥ ਹੀਰਾਐ ਜੋ ਸੋਧਾ ਬਹੁ ਰੇ ਭਏ ਫੇਰੇ ਹੇ ਗਏ ਬਿਬਰੇ ੧੫੮ ॥ ਝਾਝੀ ਪਤ ਬਿਬਾ ॥ ੧੫੯ ॥ ਬਿ
 ਲਨ ਤੇ ਬਿਲ ਦੇ ਬਿਛੁਤੇ ੧੬੦ ॥ ਬਾਨ ਨਬਾਰ ਦਜਾਨ ਵੁਟੇਐ ਬਾਣਾ ਦੇ ਬਦਲ ਮਾਨ ਬਰਖੇਐ ॥
 ਪੁੰਚਿਤਤੀ ਪੁਣ ੧੬੧ ॥ ਅਵਸਾਨ ਉਦਮ ਗੁਮਾਨ ਨਿਸਚਿਤ ਤਬਿਰ ਗੁਮਾਨ ਨਹੀ ਸਚਿਰ
 ਤਾਬਿਰ ਦਾਗਾਇਆਐ ॥ ੧੬੨ ॥ ਬਸਾਇ ਚਿਕੁ ਪੇਰੇ ਪਦਾ ਕੁਛ ਨਾ ਬਸ ਚਲਿਆ ॥ ਫੁਲ
 ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਜਿਉ ਪਖੀਆਂ ਫੁਲਾਂ ਵਾਲੇ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਬੂਟੇ ਦੀਆਂ ਜਿਸ ਤਾਂ ਪਖੀਆਂ
 ਉਪਰੋਕਟ ਕੇ ਬਣਾਇ ਦੇਐ ਇਸ ਤਾਕਟੇ ਰਾਖ ਸਾਧੋ ਜਿਹਾ ॥ ਜਨੁ ਜੈ ਜਹੀਆ ਜਤੀਏ
 ਨੇ ਲਾਲ ਮਨੀ ਜਬ ਨਾਰਖੀਆ ॥ ਸੁਇ ਨੇਦੀ ਨਿਆਈ ਮਾਰਾ ਦਾਸ ਹੀਰੇ ਜੋ ਲਹੁਰੀ ਦਿ
 ਟਾ ॥ ਟਪਈਐ ਉਸੇ ਲਾਲ ਲਈਆਂ ਬੰਦੇ ਜਤੀਆ ਹੋਈਆਐ ॥ ੧੬੪ ॥ ਭੁਯਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਸੀ
 ਭੁੰਦੀ ਭੀਰੁ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸਾਰਖੀ ॥ ਜਮਨਾਸੀ ਜਮਨਾਸਾਰਖੀ ॥ ੧੬੫ ॥ ਨਜ਼ਰੀ ਨਾਰਹਿਆ
 ਧਿਆਨਾ ਸਿਵਜੀ ਦਾ ਕਰਕਾ ਲੁਸੀ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਹਥ ਦਿਚ ਕਾਲਸੀ ਖੀਕਾ
 ਲੀ ਨੇਤ ਲਵਾਰ ਸੰਭਾਲੀ ॥ ੧੬੬ ॥ ਦਵਾਪੇ ਭਉਰੀ ਅਗ ਜੈ ਸੇਬਣੁ ਘੋਰ ਲੇਰੀਐ ਸਾਰੇ
 ਨ ਜੈ ਸੇਈਟਾ ਅਵਾਪੇ ਜੈ ਸੇਇਟਾਂ ਸਕਰੀਆਐ ਆਵੇ ਉਪਾਭਵਾਪੇ ਦੇ ਉਪਾਤਵਾਪੇ ਦੀ
 ਤੇ ਦੇ ਉਪਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਮਨੁ ਛੁਟੇਲੀਏ ਮਨੁ ਖਨੇ ਸੁਸਾਲ ਨਲਾਸ ਹਿਥੇ ਮਾਸ ਨੁਸਣੇ ਤਰੀ
 ਦੇ ਪੀ ਕੇ ਬਹੁਤਤਾ ਭਲੀ ਗਜੀਆ ॥ ੧੭੦ ॥ ਮਾਨੇ ਅਤੀਤ ਕਾਰਿਯੋ ਚਿਤ ਕੋ ਮਾਨੇ ਦੇਗ
 ਗਵਾਨ ਕੀਤਐ ਚਿਤਨਾ ॥ ਪੰਚਮੋਧੀਆਇ ਇਤੀ ॥ ੧੭੧ ॥ ਕਟ ਕੇ ਭਰਨ
 ਕੋਟੀ ਪਾਵਾਲੇ ਬਰੇ ਪਰ ਬਤ ਉਤੇਐ ॥ ਗਿਰਗਾਜ ਕੋਲਾਸ ਦਾਸ ਮੇਰਾ ॥ ੧੭੬ ॥ ਤੁ
 ਰਾਕ ਰਿਤੇ ਜਤੀ ਛਨ ਤੇ ਜਕ ਕੇ ਕਨ ਕਿਣਕੇ ॥ ਭਉਰ ਅਤੀਫ ਕੇ ਜੋ ਕਰ ਬੇਕਾਰਿ ਅਤ੍ਰਿ
 ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਜਤਨ ਤੇ ਜਮਨੇ ਮਨ ਸੀਖਨਾ ॥ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਮਾਨੇ ਤੇ ਜਤਾਈ ਸਿਖਣ
 ਆਏਐ ॥ ੧੭੭ ॥ ਉਤਗ ਸਿੰਗ ਗਿਰਗਾਜ ਤੇ ਉਤਰ ਕੇਟਿ ਲੋਕੇ ਲਾਸ ਦੇਤੇ ॥ ੧੭੮ ॥

੧੨
 ਤੁਮਾਜਿਉਜਮਜਾਨੈਭੈਹੋਇਆਜਮਦੀਨਿਆਜਾਇਤਿਸਨਾ॥੧੧੬॥ਸਿਆਮ੧੨
 ੨੫ਹਾਰਸੇਕਾਲੇਪੁਹਾਰਸਾਰਖੇਕੈਸੇਕੈਸੇਕਹੇਅਮੇਸੇਕਹੈਭੀਮਕੈਭੀਮਸੈਨਦਾ
 ੧੮੦॥ਬਨੀਠਨੀਬਣੀਤਈਦੇਵੀਦੇਉਪਾਏਕੈਕੈਬਲਬਲਕੁਕੈਅਨੀਸੈਨਾਭਿ
 ਚਲਚਲਾਬਿਚਲਹੋਕੈਬਿਬਥਖਿਬੁਗਾਏਕਨੀਕਿਣਕੈਕਿਣਕੈਹੋਕੈ॥੧੮੧॥ਦਬਟੇਪੈ੮੧੮੨
 ੨ਬਾਏਗਾਏਪੈ॥ਲਟੇਪੈਕਾਇਰਹੋਗਾਏਹੋਸਤਸਹਾਇਹਕੇਨਮਿਤਸਕਤੀਅਸਹਾਇ
 ਤਾਰੇਵੀਦੀਬਾਸਤੇ੧੮੩॥ਆਇਸਪਾਇਮਹਾਰਾਜਦੀਆਗਿਆਪਾਕੇਆਈਭੁ
 ਲੇਜਨਆਈਆਹੋਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਮਾਨੋਬੋਲਪਠਾਈਬੁਲਾਭੇਜੀਅਸੀਆ॥੧੮੪॥
 ਕਾਲਿਕਾਲਕਾਂਪਤਿਭਾਲਕਜਾਮਵਿਤਗਿਰਗਾਜਚਲਾਏਬੁਧੁਬਤ੧੮੫॥ਮਾਗਥਿ
 ਹਾਰਸੀਘਚਦਏਸੁਚੇਤਥੇਜੇਤ੍ਰਮਾਰਕੇਸੀਘਾਗਸਿਟੇਤੁਸਾਰਪਰਿਓਬਰਫਦਾਸਮੁ
 ਹਆਪਾਇਆਹੋ॥ਭਾਰਥਾਜ਼ਰਿਰਨਮੇਭਾਰਥਜੁਧਰੇਸਮੇਰਣਵਿਖੇਕਰਨੈਸੇਕਰਨਨ੧੮੬
 ਮੇਸਾਜੁਧਕੀਤਾਮਨੋਅੰਗਸੁਰੀਕੀਜਾਗੀਕਰੀਮੈਮਾਨੋਸੁਹੋਰੰਗਦੀਸਾਵੀਅੰਗਾਦਿ
 ਹਕੀਤੀਹੋ॥੧੮੭॥ਬਰਜੇਸਟਾ॥੧੮੮॥ਮਾਨਹੁਗਾਹਰਾਸਿਓਨਤੁਭਾਨਮਾਨੋਗਾਹੇ
 ੩ਫਾਇਆਹੋਅਕਾਸਵਿਚੋਸੁਉਨਤਕੋਅਤੰਉਨਕਰਿਓਤੰਰਦਾਸੁਰਜਲਹੁਕੋਉਗਸੁਰਜ
 ਲਫਨਾਕਰਗਹਿਆਹੋ॥੧੮੯॥ਪਟਫਾਰਮਨੈਸੇਪੜਦੇਨੁਪਾੜਕੋਅਣੀਮੇਸੇ॥ਤੰ
 ੧੯੩॥ਤੰਬੋਰਕੀਪੀਕਨਵੀਨੀਪਾਂਨਖਾਕੋਜੇਸੇਪੀਕਰੀਪੁਟਨਵੀਲੀਪਾਉਦੇਹੋ
 ਅੰਤਤਾਂਜਗਮਾਉਦੀਹੋਉਪਰੇ॥੧੯੪॥ਨਹਿਭੀਖੁਮਨਭੀਜਮਪਿਤਾਮਾਨੋ
 ਨਾਦੇਣਾਚਾਹਜਨੇਨਾਕੁਪਾਅਚਾਰਜਨੇਅਹਬਹੁਦੇਦੋਣਜਅਸਸਤਾਮਾਨੋ
 ਨਾਅਰਜਨੇਅਉਤਰਨੈਸੇਨਾਮੇਸਾਜੁਧਕਰਨੇਕੀਤਾਹੋਮੇਸਾਜੁਧਦੇ
 ਵੀਨੇਕੀਤਾਫਰਨੈਫਲਾਦੋ॥ਖੀਆਭਿਭਾਸਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ੧੯੫॥ਰਿਸ
 ਰਿਸਵਾਲਿਆਗਾਖਸਾਨਾਲਾ॥ਲਾਹੋਕੈਦੇਖਕੈਦਹਿਕੈਚਾਕੁਕੈਹਨੁਮਾਨਜੁਆ
 ਨਨੇਗੁਰੁਏਭਾਗੀ॥੧੯੬॥ਬਰਬਲਨਾਲਕਾਕਕਰਾਲਭੁਜੰਗਮਖਾਇਓਭੁ
 ਇਆਨਕਸੁਪਦਾਖਾਧਾਹੋਇਆਕਾਉਡਿਗਿਆਹੋ॥੧੯੭॥ਬਿਕ੍ਰਮਬ
 ਲਹੋਦਾਨਵਤਾਮਹਿਤਾਦਾਨਵਦੇਸਿਗਵਿਖੇਚੋਟਮਾਰੀ॥ਮੰਡਹਿਤੰਡਹਿਰੰਡ
 ਹਿਚੀਰਪਲਾਨਸਿਰਤੇਮੁਖਤੇਧੜਨੁਚੀਰਕੇਕਾਠੀਨੁਚੀਰਕੇਕਕਾਨਘੋਰੇਨੁਚੀ
 ਰਕੇ੧੯੮ਪਗਾਇਉਡਕੇ੧੯੯॥ਜਾਨਨਿਦਾਨਕੋਜੁਪੋਜਾਣਕੋਓਕੁਕਦਾਜੁਧ
 ਗਖੜਗਾਮੰਗਰਲਾਇਮੋਲੂਲਾਕੇਤਰਬਿਛਕਾਛੀਨੇਮਾਲੀਨੇਪੋਡਤੇਤੁ
 ੪ਤਗਿਗਾਏਮੁਫਤੇਲੇਕੇਸਾਰੇਤਤਹਲਾਏਤੁਤਸਭਾਡਿਗਪਦੇਹੋਮੇਸੇਰਿਗੇਗਾ
 ਖਸਾ॥੨੦੦॥ਪਟੀਹਚੰਦਨਸਾਰਖੇਦੈਰਹੀਕਾਰੀਪਗਾਰਵੰਗਾਰਕੇਜੰਘਾਰੇ
 ਮਾਰੇ॥ਸੁਤਭਾਨਛਨਿਛਨੇਮਨੋਸਸਕੇਸਭੁਟਕਜਦੇਕਰਭਾਰੇਮਾਨੋਚੰਦਮਾਕੇਸਭੁਟ
 ਕਵੇਕੁਕੇਜੁਦੇਜਦੇਸਿਟੇ॥ਚੰਦਮਾਨੋਬ੍ਰਿਹਸਪਤਦੀਇਸਤ੍ਰੀਨੁਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾ
 ਗਨੁਉਸਨੇਦੇਖਿਆਚੰਦਮਾਨਦੇਹਾਂਦੀਪ੍ਰੀਤਲਗਾਗਈਚੰਦਮਾਮਾਪਣੇਘਰਲੈਗਾ
 ਇਆਤਾਰਨੁਬ੍ਰਿਹਸਪਤਨੇ॥ਇੰਦ੍ਰਪਾਸਜਾਕੇਬਡੀਆਗਾਲੀਆਂਦਿਤੀਆਤੁਮੀ
 ਦੇਵਤੇਹੋਕੋਏਕਰਮਕਰਦੇਹੋਮੇਰੀਇਸਤ੍ਰੀਨੁਚੰਦਮਾਲੈਗਾਇਆਹੋਇੰਦ੍ਰਨੇਕ
 ਹਿਮਾਚੰਦਮਾਨੁਫਰਲਓਚੰਦਮਾਭੁਜਕੇਤਾਰਕਰਾਖਸਦੇਪਾਚਾਲਿਆਗਾਇ
 ਆਦੈਤਾਨਕਹਿਆਮੇਨੁਗਾਖਸਕਰਲਓਤਾਫੇਰਦੈਤਾਦਾਤੰਦ੍ਰਤਿਆਂਦਾਜੁਧਹੋਇ
 ਆਤੁਨਿਛਨੇਚੰਦਮਾਦੇਟਕਕੇਕੀਜੁਧਾਦਿਚਾ॥੨੦੧॥ਕਰਵਾਰਕਰੀਕਰਤਲਵਾ
 ਹਕਰਵੀਕੁਕੇਹਥਵਿਚਫੜੀ॥ਤਰਵਾਤਰਕਲਵਤੁਹੋਰਹੀਓਸਤਫਤੇਇਸਤ੍ਰੀ
 ਹੋਗਈ॥ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਦੇਟਕਕੇਹੋਕੇਓਆਇਖਸਟਮੋਇਤੀ॥੨੦੪॥ਨ
 ਛੋਭੁਸਮਾਇਓਕ੍ਰੋਧਨਾਸਮਾਇਆ॥ਲੋਥਪਰੀਲਖਲੋਥਾਂਪਈਆਂਦੇਖਕੇਓਮਤੀ
 ਓਰਵੀਹੋ੨੦੫॥ਬੰਧਕਬੰਧਭਾਈਦੁਪੜਪਾਇਆਦੇਖਕੇਲੰਗਪਰਿਓਸੋਕਪੋ
 ਗਾਇਆਹੋ॥

20੬॥ ਗਜਗਜ ਬਥੇਹਾਥੀ ਰਥੀਰਥਰਥੀਰਥਾਵਾਲੇ ਪਾਇਕ ਪਿਆਰੇ॥
ਘਨਘੋਰਘਮੰਡਘਟਾਂਨਿਸਨੇ ਬਦਲਦੇ ਹਾਂ ਤੁਫਾਂਤੋਂ ਭੁਇਆਨਕ ਸਬਦ ਕੁਕੇ
ਉਮਰੇ ਓਰੇ ਥੇਕਰ ਭਾਇਆਨਕ ੨੦੬॥ ਗੁਰਿਬੀਰਮਾਰ ਕੇ ਭਾਈ ਮਾਰਕੋ ਸਿਟਾਰੇ
ਤਾਂਹੋ ਪ੍ਰਥੀ ਉਪਾ ਪੈਰੇ ਪ੍ਰਦੇਸਕੀਤਾ ਗਟੀ ਮੰਡਲ ਛਪਾਨੇ ਸੁਰਜਦਾ ਅਸਥਾਨ
ਅਕਾਸ ਛਪਗਇਆ ਸਲਭ ਨਾਮਾਟਿ ਰਦਾ ਪੁੰਜ ਸਮੂਹ ਪੀਖਨ ਸੁਧਾਰ
ਕੇ ਟੰਘਾਂ ਨੁਬਾਣੇ॥ ੨੧੦॥ ਅਲਾਤੁ ਰੁਆਤੀ ਬਾਡਬ ਪੂਰਨ ਪੈਣੇ ਬਰੇ ਲੋਨ ਲੋਬੀ
ਛੜਨੀ ਸਮਛਤ ਬੀਨੀ ਤਿਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾ ਫਿਰਦਾ ਅਭਿਖਰ ਸਾਨੇ ਬਹੁਤੇ ਸਾ
ਣ ਬੀਮੇ ਸਾਨੀ ਫਿਰਾਦਾ ਜੇ ਸਾਛੇ ਰਜੁ ਪਾਇ ਚਿਫਿਰੇ ਆਪੇ॥ ਜਲ ਭੋਰਨ
ਹੀ ਜਲਦੀ ਭੋਰੀ ਬੀਨੀ ਸਰ ਸਦਾ ੨੧੧॥ ਅਸੁਰੇ ਗਨ ਸਮੂਹ ਗਾਖ ਸਾਦੇ ਨਲ
ਹਕਾਰ ਵੇਗਾਰ ਕੇ ਸੁਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਬੀਦਾਰ ਬੁਚੇ ਤੋਰੇ ਕੇ ਕਾਰੀ ਕਾਲੀਨੇ॥ ਜਿਥੇ ਤੇ
ਬਲਵਾਲੇ ਸੇ ਬਰ ਬਲਨਲ ਜਿਉ ਪਤਿ ਝਾਕੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤ੍ਰੀ ਦੇ ਹਨ॥ ੨੧੩॥
ਦਮੁ ਮੈਨ ਚਤੁਰੰਗ ਲਈ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਰ ਲਈ ਆਗਾ ਅਗਾਠੇ ਕਿ ਆਗ
ਰਿਜੁ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤੇ ਸਿਵ ਜੀ ਛੇਰ ਦੇ ਆਸ ਨਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਪਾਂਦਾ ਹਾਰ ਸੁਖੀ
ਕਤਿ ਅੰਕ ਮਹਾਂ ਭਾਇ ਓਜਾਗਾ ਸੇ ਸੇ ਕਾਟਾ ਨਾ ਸਿਵ ਜੀ ਹੋਇਆ ਅੰਗਾਂ ਦਿਖੇ ਬਡਾ
ਜਾਗਾ ਹੋਇਆ ਲਾਗਾ ਰਹਿ ਓਲਗਾ ਰਹਿ ਆਪੇ ਸਪਗ ਲੇਨ ਲ ਬਾਨੀ ਬਾਣਾਵ
ਲੇ ੨੧੪॥ ਜਮ ਰਾਕੁ ਕੀ ਕਟਾਰ ਦੀ ਚੋਟ ਸੀ ਢੀ ਪੈਰੀ ੨੧੫॥ ਜਿਥੁ ਕੁਚੁ ਗਨ ਗਿਝ
ਏ ਮਜੁਰ ਪੈ ਰਕਤ ਕੀ ਕੀਚੇ ਮੇਈ ਸਨਾ ਚਿਓ ਲਹੁ ਦੇ ਚਿਕਕੁ ਵਿਚ ਜੋ ਸਿਵ ਜੀ ਨ
ਚਰੇ ਪੈ ਸੋਘਾਣੀ ਕੁਦਾ ਹੋ॥ ਸਿਤਗੁ ਦਚਿਟੀ ਮਿਝੈ ਜੇ ਕੀ ਸੋਕਲੀ ਮੇਦ ਲੇਤਾ ਹਿ
ਗਛਿਓ ਪੈ ਚਰਬੀ ਜੇ ਕੀ ਪਈ ਪੈ ਚੁਨਾ ਵਿਚ ਖਚਤ ਕੁ ਕੇ ਗਾਚ ਬਣਾਇਆ ਹੋ॥ ਕ
ਗਮਾ ਵਿਸ ਵਿਸ ਕਰਮਾਨੇ ਚੇਤੁ ਚੇਦਰ ਬਾਚਿਤੁ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗਾਰ ਕੁ ਕੇ ਬ
ਲਤੇ ਗਾਰ ਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਬਲ ਕੁ ਕੇ ਲਟੀ ਘਕਪੀ ਪੰਚਮੁ ਖੀ ਜੁਗ ਸਾਪਨ ਕਾਰੀ ਪੰਜਮੁ
ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਆਂਦੇ ਸੁਪਣਾਂ ਕਾ ਲੂੀਆ ੨੧੬॥ ਮੁਖ ਤੇਤਨ ਕੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਪੁਰ
ਤੇ ਪਰਵਾਸ ਸਜੇ ਸੇ ਪੁਰਨ ਮਾਸੀ ਵਿਚ ਪੜਵਾਲ ਗਣੇ ਤੇ ਜੇ ਸੇ ਚੰਦਮਾਰੀ ਇਕ ਕ
ਲਾਘ ਟਜਾਂ ਦੀ ਹੋ॥ ੨੧੭॥ ਧਰ ਤੇ ਗਾਇ ਓ ਅਕਾਸ ਧਰ ਤੀ ਤੇ ਉਡ ਕੇ ਅਕਾਸ ਵਿਚ
ਗਾਇਆ ਸੁੰਭਾ॥ ੨੨੦॥ ਕਰਵਾਰ ਕੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਚੋਟ ੨੨੩॥ ਬਡੇ ਗੁਨ ਸਤ ਸੰਤ
ਦੈ ੨੨੪॥ ਸਪਤ ਮੇਧਿ ਆਇ ਪੁਰਨਾ॥ ॥ ਤੇਈ ਗਾਖ ਸ ਦੇ ਚਿਰੇ ਵੀਰਨ ਹਾਰਨਿ
ਹਾਰ ਰਣ ਵਿਖੇ ਹਾਰ ਦੇ ਖਕੇ ਆਪਣੀ ਜੁਗ ਜਾਮਨ ਬੀਤੇ ਦੇ ਜਾਮਨ ਥੇ ਜੇ ਰੋਸੇ ਮੁਰ
2੨੫॥ ਗਾਏ ਅਛਤ ਚਾਉਲ ਕੁੰਕਮ ਕੇ ਸਾਤ ਛਨ ਲਛਨ ਰਿਸ ਛਿਨ ਵਿਖੇ ਲਖਾਂ ਨੇ ਹੀ ਜਿਯੇ
ਤੋ ਹੁਭਾਵ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਿਥੇ ਰਿਸੁ ਤੋ ਹੋਇਆ ਹੋਇ ਪੈ ੨੨੬॥ ਏਹੋ ਹੋ॥ ਰਿਜਗ
ਜੁਥਿਆ ਸਾਮਾਦਕ ਤਹਾ ਹੀ ਤਿਥੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਚ ਦੇਵੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰ ਦੇਹੇ ਆਪ ਹੋ
ਜਲ ਹੋਇ ਆਗਾ॥ ੨੨੭॥ ਦੇਹ ਅਸੀਸ ਦੇਵੀ ਆਪੇ ਅਸੀਸ ਜਛਨ ਜਛਾਨੇ ੨੨੮॥ ਸ
ਕੁਹਿ ਸਜਿਸ ਮਾਜ ਦੇ ਇੰਨੁ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਾਜ ਦੇ ਕੇ ਚੰਡੀ ਮੇਦ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਬਡੀ
ਗਈ ਪੈ ਰੋਰ ਹੀ ਹੋ॥ ਓਪ ਦੁਈ ਪੈ ਓਪ ਮਾਦਿਤੀ ਪੈ ੨੨੯॥ ਪ੍ਰਥਮ ਮਧ ਕੈਟ ਮਦ
ਮਥਨ ਪਾਹਿਲੇ ਮਧ ਕੈਟ ਬਦੇ ਮਾਨਨੁ ਮਥਨ ਵਲੀ ਪੈ ਮਹਿ ਖਾਸੁ ਰੇ ਮਾਨ ਮਰਦਨ ਕਰ
ਮਹਿ ਖਾਸਰ ਦੇ ਮਾਨਨੁ ਮਰਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੈ ਤਰਨ ਤਰਨ ਅਦਸ ਥਾਪੈ ਬਰਬੰਡ ਕਾ
ਬਗਾ ਦੇ ਬੰਡ ਵਾਲੀ ਹੋ॥ ਪੁਮੁ ਰਿਗ ਧਰਨ ਪੁਏ ਵਤਨੇ ਤਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਮੁ ਲੋਚ
ਨ ਪਰ ਪੁਰ ਧਰੀ ਕਰਨ ਪੁਰਤੀ ਵਿਚ ਨਾ ਸਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੈ ਗਡ ਰਿਸ ਮੰਡਕਾ ਰਿਸ ਕਕੇ
ਪੁਗਰੇ ਦੇ ਮੰਡ ਵਾਲੀ ਪੈ ਕਰਵਾਰ ਕਾਰਿਤ ਲਵਾਰ ਬੈਕੋ ਹਥਾ ਦੇ ਖਲੁ ਮੁਰਖ ਅਸੁ
ਰਦਲ ਜੇਤ ਗਾਖ ਸਾਦਾ ਦਲਾ ਜੇਤਿਆ ਜੇ ਚੰਡਕ ਜੇ ਹੋਵੇ ਚੰਡਕ ਮਾਰਾ ਹੀ॥ ਅਮਰ
ਸਿਖ ਹੋ ਅਗ ਸਿਖਾਵਾ ਅਪਣੇ ਮਨਨੁ ਹਉ॥ ਮਾਗਨ ਤਉ ਚਿਰੇ ਗਣਗਾ ਉਚਾਰਦਾ
ਅਉਧ ਚਿਕ ਨਿਦਾਨ ਸਾ ੨੩੧॥ ਰੱਸ ਭੁੰਦੁ ਮਈ ਪੈ ਕਲਿਆਣ ਰਾਪੇ॥ ੨੩੨॥ ਗਿ
ਥਾ ਸਤਿ ਸੇਇ ਆ ਕੇ ਕਥਿਓ ਕੀ ਬਸਤੁ ਸੇ ਆ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋ ਸੁਰੇ ਹ ਚੰਡਕ ਸੇਇ

੨੪। ਸੁਧੀ ਚੰਗੀ ੨੫ ਭੁਜੀਐ ਮੈਨ ਭੁਜੀਐ ਮੈਨਾ। ਦੁਤੀ ਧਿਆਇ ਇਤੀ॥੨
 ਚਲੀਅਵਾਸ ਪਦਲਾ ਦੇਵੀ ਚਲੀ ਘਰੇ॥੨॥ ਪਠਾਏ ਭੇਜੇ ਘਾਤੁ ਧਿਆਏ। ਤੇ ਪਦਲਾਗੇ
 ਰਚਿਰ ਪਠਾਏ ਤੇ ਹਮਾਲੇ ਪਬਤ ਦੀ ਤਰਫ ਭੇਜੇ ਵਾਕੇ ਲਾਸਟ ਲਭੇ॥ ਤਨਕ ਭਨਕ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ॥
 ੨੫। ਦਾਜ ਨਿਜ ਭੀ ਨਿਕਲੀ ਪਾ। ਰੇਲ ਭੇਲ ਚਲੇ ਹਏ ਦੁਨ ਸਕੋਂ ਪਕੇ ਲਚਲੇ॥ ਪੈਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਸਟਾਰ
 ਨੁਪੇਲ ਪੇਲ ਦਗਲੂ ਦਗਲੂ ਕੇ॥ ਭੇਲ ਭੇਲ ਭੁਲ ਦੇ ਭੁਲ ਦੇ॥ ਤੇਲ ਤੇਲ ਹਲਾ ਹਲਾ ਕਰੇ ਰਿਪੇ
 ਦੁਇ ਦੁ ਦੇ ਸਤੁ ਰਾਖਸਾ॥ ੬॥ ਮੇਲ ਸੇ। ਪੁਬਤਾਂ ਸਾਰਖੇ ਸੁਰਸੀ ਸਪਖਾਨ ਸੁਰਸੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਿਰਖ
 ਥਰਾਵਤ ਪਏ॥ ਬੰਕਨ ਕੁ ਬੰਕੇ ਤੇ ਦੁਏ ਚਕੁ ਸੇਰ ਥਰਕੁ ਤੁਰੀਆ ਸਾਰਖੇ ਰਥਾ ਦੇ ਚਕੁ
 ਮੈ। ਕੇਸ ਪਾਸਾ ਸਿਥਾਲ ਸੋਹਤ ਕੇਸ ਤੇ ਫਾਂਹੀਆ ਜਾਲਾ ਸੇਭ ਦਾਤੇ ਅਸਥ ਚੁਰ ਸਰਕੁ
 ਮੇਤਾਏ ਅਸਤੀਆ ਜੇ ਚੁਰਣ ਹੋਈਆਂ ਪਈ ਹੈ ਏ ਸਰਕ ਕਰਾਏ॥ ੭॥ ਸੰਜਿ ਸੰਜਿ ਚਲੇ ਬਣ ਬ
 ਟਾਕੇ॥ ਬੰਨਿ ਬੰਨਿ ਸਬਜ ਬਾਜਨ ਬਜਾ ਬਜਾ ਕੇ ਸੁਸਟੁ ਬਾਜਿ ਮਾਨੁ ਬਾਜਿ ਮਾਦਾ ਲਿਖਾ ਮੈ
 ੮॥ ਗੋ। ਅਮੀ ਰਣ ਸਿਰੀ ਗੋ ਬਾਕੇ ਗੰਜੀ ਪੀ ਅਰਸੰਜੀ ਘੰਗਿ ਪਗਜ ਗਾਜ ਕੇ ਸਾਜ ਦਾ ਹੋਇ
 ਮੈਤਾਨੁ ਰਿਪਾਦਾਰਾ ਜਾ ਪੁਰੀਅੰ ਬਜੇ ਗਦਾਣ ਗਦਾਨਾ॥ ੯॥ ਅਛੁਏ ਅਪਛੁਗਾ ਬੀਨ ਬੀ
 ਨਿਬੰਧੇ ਬਰੀਗਨ ਚਗਾ ਚਗਾ ਕੇ ਬਰੇ ਪੈਸੇ ਸਟਾਇ ਸਤੀਆਂ ਨੇ॥ ੧੦॥ ਲਿਖਾ ਲਿਖਾ ਪਾਕੇ ਲੇਗ
 ੧੦। ਈਆ ਬਿਦਾਨ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਰਿਫੇ ਰਿਸ ਬੀਰ ਮੁਕੁਮੁ ਕੇ ਸੇ ਸੁਰ ਮੇਰਿਆ ਕਰ ਦੇ॥ ੧੦॥ ਹਾਂਕਿ
 ਦਗਾਰ ਕੇ ਕਪਾਲੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਗੁਟਿ ਗੁਟਿ ਕਰਦਲ ਤਾਕੁ ਤਾਕੁ ਕੇ ਹਾਥੀਆ ਦਾਲ ਸੁਰਪੰਗ ੨
 ਪੰਬਾ ਪਿਸਾਨ ਦੇ ਦਤਿਆ ਦੇ ਪੁਬਤੁ ਨੇ ਕੇ ਪੈਰਾਨਾ ਲੁਪੀ ਹਣ ਵਾਲੇ ਸੇ। ਕਰਦਾਰ ਤਲਦਾਰਨਾ
 ਲਾ। ਤਿਤੀ ਧਿਆਇ ਇਤੀ॥ ੧੧॥ ਦੇਵਨ ਲੋਗਲਉ ਦੇਵਤਿਆ ਦੇ ਲੋਕ ਤੇਰੀ ੩॥ ਪਦਲਾ
 ਗਿਰ ਕੋਲਾਸ ਕੁਲਾਹਲ ਸਬਰ ੪॥ ਛੁਹ ਬਰਲਾਇ ਖੁਰਖਾਲਾ ਕੇ। ਜਨ ਕਰਕਟੇ ਬਿਰਛ
 ਜੇਗਾ ਮਾਗ ਮਾਨੋ ਬਿਰਛ ਮਾਰੇ ਨਾਲ ਕਟਣਾ ਕਰੇ॥ ੫॥ ਲੋਹੇ ਹੋ ਕੇ ਤਲਦਾਰ ਲੋਕੇ ਅ
 ਭੁਤੀ ਭੁਆਣੇ। ਅਚਰ ਜਭਾਇਆਨ ਕਾ॥ ੬॥ ਬਜੇ ਭੇਰ ਭੇਰੀ ਨਰਮਾ ਦੀ ਜੁਝਾਰੇ ਏ ਕੇ ਸੁਰ
 ਮਿਆ ਦੇ ਸਸਤੁ ਤਣ ਕੇ। ਨਫੀਰ ਰਣਿ ਕੇ ਨਫੀਰੀਆ ਬਜੀਆ। ਬੰਕੇ ਬਬਕੇ ਚੰਗੇ ਬੋਲ
 ਕੇ॥ ੭॥ ਸੋਣਾ ਬੰਦੇ ਸੁਬੀਰੇ ਰਕਤ ਬੀਜ ਸੁਸਟੁ ਸੁਰਮਾ॥ ੮॥ ਕਾਲ ਕੁਟੇ ਕਾਲੀ ਨੇ ਕੁਟੇ॥ ੯॥ ਆ
 ਸਮੁਛੰ ਮਾਸ ਮੁਛੁ ਪਏ॥ ੧੦॥ ਗਾਏ ਤਕ ਤੋਹੇ ੧੧॥ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਕੇ ਬੋਲ ਕੇ ਹਾਂਤ ਕਟਾਂਤੇ
 ਚੁਕੇ॥ ਪਛੇ ਆਹੁ ਰੇ ਆਪਣੇ ਪਖਨ ਚਿਰੇ॥ ੧੨॥ ਦਵਿਜਾਨ ਦੀਰੀ ਦਾਵਾ ਮਗਨ ਮਾਨੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ੧੩॥ ਕਰੇ ਬਾਣ ਅਰਚਾ ਕਰ ਦੇ॥ ਬਾਣ ਨਾਲ ਪੁਜਾ॥ ੧੪॥ ਗਲੇ ਗਲੇ ਰੁਛੇ
 ਭੇਤ ਮਲਾਨੁ ਫੇਰ ਦੇ॥ ਮਹਿ ਪੁਆਸ ਪਨਖ ਕਰਖੇ ਖਿਚੇ॥ ੧੫॥ ਚਰਮ ਢਾਲੇ ਪੀਲ ਪਰ
 ਮੋਹਾ ਬੀਬੰਡੇ ਕਟੇ ਬਾਜ ਬਰਮੰ ਕਟੇ ਗਏ॥ ਪੈਰੀਆਂ ਦੇ ਸੇਜੇ॥ ੧੬॥ ਮਹਿ ਪੁਆਸ ਚਾਰੀ
 ਪਨਖ ਲੋਕੇ ਦਿਚਰੇ॥ ੧੭॥ ਚਰੀ ਚਾਰਣੇ॥ ੧੮॥ ਦਿਚਰ ਦੇ ਤੇ ਭੁਟਾ॥ ਹਮੇ ਸਿੰਧਾ ਸਿ
 ੧੯। ਪ੍ਰੇਸੇ ਸੇਨ ਸਮੀਦਾ ਸਿਧੀਆ ਦੇ ਵਾਹ ਸੇਨ ਸਿਧੀਆ ਸਿਧੀਆ ਡਾਕੇ ਭਕਾਰੀ ਆਏ॥
 ਹਕਾ ਹਕਾਰਾ ਕੇ ਯਕਾਜ ਕੀ ਹਕਾਰੀ ਆਏ॥ ਭੁਮਕ ਭੁਮਾ ਮੇਰੀ ਸਬਰ ਹੋਰਾ ਤੇ
 ਤੁਝਿ ਭੁਆਂਦਾ ਭੁਕਿਆ ਕਰਕੇ॥ ੨੦॥ ਪਰਾਗੇ ਮਗਜੇ ਪਰਤੀ ਦਿਖੇ ਰਣ ਸਿੰਗੇ
 ਬਜੇ॥ ਬਜੇ ਲੜੇ॥ ੨੧॥ ਦਾਨਦ ਪੁੰਗਦ ਦਾਨਦਾ ਦਿਖੇ ਸੇਸਟ ਪੇਗਨ ਗਾਜੇ ਕਰ
 ਮਮਾਤੁ ਮਗੇ ਕੇਨਾ ਗਾਜੇ॥ ਭੁਮਿ ਭੁਪਰਭ ਯਤੇਨ ਗਭਾਜੇ ਭਰਮੇ ਹੋਏ ਇਦੇ ਭ
 ਯਤੇ ਪੁਬਤ ਭੁਜ ਕੇ॥ ੨੨॥ ਸੀਜ ਗਨਾਬ ਦੇਵੀ ਨੇ ਪਮਾ ਬਨ ਸੰਖ ਸਾਜਿਯੇ ਭਲੀ ਪੁ
 ਕਾਰ ਮਥਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਨੀਲ ਰਚਿਆ ਬਬਕੀਤ ਸਿੰਘ ਬੋਲ ਦਾ ਹੋਛਰ ਅਭੇ
 ਦਹਿ ਅੰਗ ਸੁਰਗ ਚਿਤੀ ਗਾਸੁ ਸੇਭਤ ਸੁਧੀ ਦਿਸੇ ਸਕ ਕੇ ਭੋਰਿਆ ਅੰਗਾਨੁ ਸੁਸਟੁ
 ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਚਿਤ ਕਿਸਟ ਮੇਸੇ ਭੁਦੇ॥ ਚੰਗੇ॥ ਜੁਆਲ ਲਾਟਾ ਚਿਧੀ ਚਿਧੀਆ॥
 ੨੩॥ ਭਵ ਭਰ ਸਮੁਹ ਸੀਸਾਗ ਦਿਖੇ ਧਨੁ ਹਧੁ ਨਿ ਧਨਖਰੀ ਧਨ ਨੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਲ
 ਸਾਯੇ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਹੋਇਆ॥ ੨੪॥ ਸੀਘ੍ਰ ਪੁਰਿ ਪਰੇ ਸਮੁਹ ਪਏ॥ ਰੁਛੇ ਗਿੰ ਸ੍ਰਿਦ ਗਿਰੇ
 ਭਟ ਚੁਰਣ ਜਾਨ ਕਥੇ ਦਬਨਾ॥ ੨੫॥ ਭਟ ਚੁਰਣ ਮਾਨੇ ਬੇਦ ਨੇ ਬਨਾਇਆ॥ ੨੬॥ ਕਾ
 ਗੜਦੀਗ ਕਕੇਦਾ ਮਾਗਾ ਕਹਿ ਤੇ॥ ਸ਼ਾਗੜਦੀਗ ਨਾਗਾਏ ਭੁਗੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ
 ਨਗਾਰੇ ੨੭॥ ਭੁਕਾਰੇ ਬੋਲ ਦੇ॥ ਵਾਕ ਕਾਰ ਦੇ॥ ੨੮॥ ਤਿਛਤੀ ਰਿ ਤਿਥੇ ਤੀਰ ਬਸੇਗ
 ਹੀਰੀ ਲੜੇ॥ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ॥ ਕਵਾਯਾਨ ਕਥੇ ਕਥੀਰੀ ਕਟੀ ਆਨੇ ਕਥੀਆਂ ਬਾ
 ਰਾ ਮੁਰਮਿਆਂ ਦੀਆ॥

੩੭॥ ਪੇਛੜਾ ਕੇ ਪਏਛੜਾ ਕੇ॥ ੪੨ ਦਾਸ਼ਰੇ ਉਨਾਉ ਪ੍ਰਮਾਰੇ ੪੩॥ ਛੀਨੀ ਮਾਣੇ॥ ੧੪
 ਤਰਖਾਇਆ ਓਇਤੀ॥ ੪॥ ॥ ੧੧ ਪਰਸਾ ਅਰਪਾਸ ਪੁਰਾਣੇ ਤੇਫਾਹੀਆ॥ ੨॥
 ਫਟੀਨ ਪਾਸਿਯੋ ਮਖੰਡੁ ਫਕੇਲੀ ਸੁਰਦੇ ਮੁਖਦੀਦਾ ਕਉ ਪੁਲੀਧਰਤੀ ਛੇਰਦੇ ਨਉਹੰ
 ਨਾਲ ਫਟਗਈ॥ ਰੂਮਾ ਕੀ ਮਿਭਉਰੂ ਰੂਮਾ ਰੂਮਾ ਬਦਰੂ ਉਰੂ ਮਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਰੂਕਾ
 ਰੂਕ ਰੂਕ ਰੂਕਾ ਰੂਕਾ ਬਦਰੂ ਹੋਇਅਤ ਬਲਬਾਜਾਦਾ ਰੂਗਿਆ ਨਾਲਾ ਰੂਕੇ ਬੇਲਦੇ
 ੩॥ ੩॥ ਸਿੰਧਾ ਬਿਧੀ ਸਮੁਦਾਤੇ ਬਿਧੀਆ ਚਲਾ ਕਿਲਕਾਰ ਜੇਮੀ ਕਿਲਕਾਰ ਕੇਤੁ
 ਹੀ ੫॥ ਛੁਹੀਰੋਇ ਪੁਰੰ ਅਕਾਸ ਨੁਪੁਕ ਛੁਹੀਰੋ॥ ੬॥ ੫੫ ਏਜੇ ਮ ਬਦਲਦੀ ਨਿਆ
 ੭੧॥ ਸਕਤੀ ਬਰਛੈ ਸਹੀ ਬਿਸਟ ਬੁੱਠੇ ਬਾਣਾ ਦੀ ਬਖਾਬਾਉ ਦੇਰੋ॥ ੧੦॥ ਕੀਕ
 ਯੀ ਕਾਉਣੀਆ ਬਾਹਿਬਹਿਤ ਬੀਰ ਬਾਹੁਦੇ ਬਾਹੁਦੇ ਹੋ ਸੁਰਮੇ॥ ਗਹਗਾਹਤ ਛੇਰੇ
 ੨੧॥ ੧੧॥ ਰੂਵਰ ਰੂਮੀ ਕਯੀ ਰੂਉਰੂ ਮਾਂਦਾ ਰੂਗਿਆ ਨਾਲਾ ਲਹਲਹਤ ਤੇਗਾਤ ਰੂਮੀ ਕਯੀ
 ਲਸਲਸਤੇਗਾ ਕਰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲੀਆ॥ ੧੫॥ ੧੫॥ ਮਤਸਾਂਗਾਧਮੀ ਕਯੀ ਪ੍ਰਮ
 ਪ੍ਰਮਸਬਦ ਹੋਰਹਾਏ ਸਾਂਗਾਏ ਪ੍ਰਮਾਕਿਆਂਦਾ॥ ੧੨॥ ਹਰਖੰਤਖੇਤਖਤਾਣੀ
 ਹਰਖੇਨਖੇਤਵਿਖੇਖਤੀਆ ਦੀਆਣਜਿਨਾਨਾ ਰੂਹਰੰਤਬਜਦੇਹੈ ਰੂਮਰ ਰੂਕਣੀ
 ਰੂਉਰੂ ਰੂਕਿਆ ਨਾਲ॥ ੧੩॥ ਉਫਟੇਤ ਉਠਦੀਆਂ ਛਿਛਯੀ ਛਿਟਾਂ ਛਿਕਰੀਤਸਿ
 ਆਰਬਸੇਖੀਯੀ ਬੇਲਦੇਹੈ ਗਿਦਰਾ ਬਿਸੇਸਕਰਕੇ॥ ੧੪॥ ਤਰੰਗਣੀ ਨਦੀ॥ ਬਿਹ
 ਰੰਤਦੇ ਬਿਅਭੰਗਣੀ ਬਿਚਰਦੀਹੈ ਦੇਵੀਅਭੰਗਣੀਜੇਹੈ॥ ਰਣਰੰਗਾ ਅਭੰਗਾ ਰਣਰੂ
 ਮਕਾਵਿਖੇਇਕਰਸਾ॥ ੧੫॥ ਫੁਮਕਯੀ ਫੁਮਾਕਿਆਦਾ॥ ੧੬॥ ੧੬॥ ਪ੍ਰਮਾਕਿਆਦਾ ਬੁੱ
 ਹਬਹਤ ਬਾਹੁਦੇਹੀ ਬਾਹੁਦੇਹੈ॥ ੧੭॥ ਨਿਸੰਭੁ ਸੰਭੁ ਕੋਪਕੋ ਸੰਭਨੇਕੋਪਕੋ ਨਿਸੰਭਨੁ ਪਠਯੋ
 ਸੁਪਾਵਰੋਪਕੋ ਰੂਜਿਆਗੁਈ ਪੇਰਤਕ ਰੂਕੇਲਕਨ॥ ੨੦॥ ਬੁਲਿਯੋ ਮਹੇਸ ਬੁਲੇਸਿ
 ਵਜੀ ਜੁਝਾਰ ਸੁਰਮੇ॥ ਕਉਨੇਚਰਿਤ ਕਉਣਸਾਚਰਿਤ ਕਉਣੀਏ ਜਾਤੇਸੁਮਾਇਜਿਸਕੁ
 ਕੋਸੇਮਾਤਾਜੇਹੈ ਹਨਿਹੈ ਰਿਸਾਇਮਾਰੇਗਾਮੇਹੋਕੇ॥ ੨੪॥ ਚਲੀਸੁਕੀਤਸੀਘ੍ਰੀ ਚਲੀਆਂ
 ਹੋਸੁਕਦੀਆਸੀਘ੍ਰਤਾਸਾਰਖੀਆਂ ਉਰ ਮੀਰ ਰੂਕਣੀ ਰੂਣਾ ਰੂਕਾਰਕੋ ਰੂਕਾਰਮਾਰਕਾ॥
 ਸੇਸਕੀਕਬੀਕਯੀ ਹਸਦੇਨ ਕਾਉਬਾਕੋ ਕਬਧਾਮੀ ਪਉਠਹੀ ਅੰਨੇਪਕਉਠਦੇਹੈ॥ ੨੭॥
 ਚਾਰਚਰਮੀ ਸੁੰਦਰਾ ਲੋਕੂਰ ਰੂਇਆਨਕ॥ ੨੮॥ ਲਹਜੇ ਕੀਬੇਕਟੇਚਉਰਚੀਰੀਕਟੇ
 ਹੋਏਹੈ ਚੋਰਤੇਬਸਤਾ ਗੁਰੂ ਸਮੁਹਾ॥ ੩੧॥ ਕਰਖਾ ਛੇਰ ੩੨॥ ਦਲੀਦੈਤਮਾਰਿਯੋ ਦੈਤਦਾ
 ਦਲਮਾਰਿਆ ਪੰਚਮੋਧਿਆਉਉਤੀ॥ ੫॥ ॥ ਚਉਪਚਾਯੀ ਖਿਧੁਕੇਚਾਉਨਾਲਾ॥
 ੧॥ ਰੂਰਿਯੋ ਚਾਰਬਕੁਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ੍ਰਜੇਸੁਰਸਾਜੀਰਚੇਹੈ ਸੁੰਦਰਾਜਾ ਹੁਦੇਹੈ ਕੋ ਪ੍ਰਿਯਾਗਦੇਕੋ
 ਰੂਰੇ ਲੋਹਕੋਹੀ ਰੂਰੇਹੈ ਲੋਹੇਤੋਕੋਪਨਾਲਾ॥ ੨॥ ਪਰਿਯੋਲੋਹਕੋਹੀ ਪਉਆਹੈ ਸਨਪਬਧਹੋਕੋਕੋ
 ਪਨਾਲਾ॥ ੩॥ ਉਠੀਕੁਹਜੁਹੀ ਉਠੀਹੈ ਰੰਗਰੰਗੀਜੁਵਿਚ ਗਾਛਤੀਰੀ ਬਾਛੜਤੀਰੀਦੀ॥ ੫॥
 ਚਹਾਦੁਕਛਾਲੀ ਛਾਲਾਂਨਾਲਨੇਕੇ ਛਕਕੇਛਾਹੁਦੇਹੈ॥ ਹਾਲਹੁਲੀ ਰੂਰੰਗੀਲੋਗਨਾ
 ਹੀ ਪਰਾਲਤਾਈ॥ ੬॥ ਨਚੇਕੀਪਹੀਣੇਕਬੀਧੀਕਪਾਲੀ ਨਚਦੇਹੈ ਮੋਢਿਆਂ ਬੁਨਾਪਕੁਤੇ
 ਸਿਰਪਾਜੁਆਲੀਲਾਟਹੈ ਰੂਯੋਆਪਰੂਮੀ ਹੋਇਆਹੈ ਰੂਪਸਰੂਪ॥ ੧੦॥ ਨਿਰੰਗ ਸੁਰਮੇ
 ਪਲੰਗਾ ਛੇਰੇਵਤਛਾਲਾਮਾਰਦੇਹੈ॥ ੧੧॥ ਰੂਮਕ ਕੁਪਕੁਕੇਲਹਕ ਦੇਖਕੇ॥ ੧੨॥ ਉਤੰਤਉਤੰ
 ਦੇਹੈ॥ ੧੩॥ ਪਵੰਗਘੋਰੇ ਸੁਰੰਗਸੁਰੰਗੀਰਾਂਦਾਲੇ ਸੁਸ਼ਾਣ ਮਰਗਏ॥ ੧੪॥ ੫੫ ਬਾਕਘਬੋ
 ਦੇਹੈ ਰੂਭਾਕ ਜਖਮ॥ ੧੫॥ ਕਰਮੁਕਉਧੀ ਪਨਖਉਤਕਿਸਟ॥ ੧੬॥ ਜਟਾਜਟੀ ਜਟਾਜੁਟੀਹੈ
 ਹੁਹੀਹੈ ਜਮਾਨਾਂਦੀ॥ ੧੭॥ ਰੰਗੀਰੰਗਾਦੇਹੈ॥ ੧੮॥ ਸੁਮੀਤੋਗਸੁਟੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀਹੈਤੋਗਸੁਟਦੇ
 ਕੋ॥ ਛੇਪਛੇਟ ਸਤਾਬੀਛਟਦੀਆਂ॥ ਗੁਰੰਗਾਰਜਗਟੀ ਗੁਰੰਗਾਰਜਾਂਦੇਸਮੁਹਾਪਿ
 ਲੰਗੀਪਿਸਟਛੇਰਦੀਪਿਠਪ੍ਰਮਾਰਦੇਹੈ ਰਾਖਸਾ॥ ੨੦॥ ਹੁਹ ਰੂਰੰਗੀ ੨੨॥ ਬਣਿਜਮੁਹਾ॥
 ਕਿਤੇਖਨਖਟੀ ਕਿਤੇਖਨਖਟਦੇਹੈ॥ ੨੩॥ ਤਾਕੁਦੇਹੈ॥ ੨੪॥ ਰੰਗੀਉਹਰੰਟੀ ਛੇਰਦੇਹੈਰ
 ਟਰੀਨੋਆਈ॥ ੨੫॥ ਲਏਖਗਾਮਾਰੇਲਏਨਖੇਤੇਮਾਰੇਵਤਾ॥ ੨੬॥ ਸਹੀਰਪਕਾਰੇ
 ਨਿਸਚੇਕੁਕੇਕਾਲੇਰੂਪਹੈ॥ ਮੋਨਸਿੰਧਪਾਰੇਮਾਰੇਖਾਰੇਸਮੀਦਦਾਨੀਲਾਪਾਈਹੈ॥ ਗਾਰੇ
 ਕਿਆਮਾਰੇਹੈ॥ ੨੭॥ ਜਵਾਜੇਮਜਾਹੈ ਜਉਆਦੀਅਹੁਤੀਦੀਨਿਆਈਜਾਲੇਹੈ॥ ੨੮॥

੩੬

ਕਰੋਕਠਾਰੇਦਜਾਕੋਠੀਢੇਕੀਤੇਕਿਆਮਾਰੇਛਮਕੇਢਢਾਰੇਢਮਾਰੇਹੋਏਢਡਾਰੇ॥੨
੧॥ਬਹੇਬਾਣਇਆਰੇਬਾਯੇਹੋਬਾਣਬਾਣਵਾਲੇ॥ਕਿਤੇਤੀਰਤਾਰੇਕਿਤੇਨੇਤੀਹਾਂ
ਲਤਾਫੇਲਖੇਹਾਥਬਾਰੇਦੇਖੇਹਥਬਾਲਾਰੇ॥ਦਿਵਾਨੇਦਿਵਾਰੇਕਮਲੇਹੋਏਦਿਵਾਰਕੇ
੨੮॥ਹਣੇਰੁਮਿਪਾਰੇਮਾਰਕੇਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਸਿਟੇ॥ਬਾਏਬਾਲਾਰੇ॥੨੯॥ਬਾਰਿਆਰੇਬਲਟਾ
ਲੇਕਰੋਕਰੋਭੁਇਆਨਕਤਕਰੋ॥੩੦॥ਲਪਕੇਲਲਾਰੇਲਸਕਦੇਹੋਮਥੇ॥ਅਗੀਲੇ
ਅਯੋਰਿਆਰੇਅਨ੍ਹੇਹੋਮਕੂਨਵਾਲੇ॥ਹਣੇਕਾਲਕਾਰੇਮਾਰੇਕਾਲਕਾਰੇ॥੩੧॥ਬਾਣਬੁ
੩੬੨੫ਥਮਬਰਖਬਾਣਾਰੁਪੀਪਹਿਲੇਬਰਖਾਕਰਕੇ੩੪॥ਹਣੇਤੇਜਮਾਣਿਹਣੇਨਤੇਜਦਾਲੇ
ਹੋਕੇਹੋਕਾਰੇਹੋਕੇਬਜੇ੩੫॥ਪਾਣਪਰਖੇਹਥਪਰਖੇ॥ਨਿਪਨਕਹੀਨਾਸਨੁ੩੧॥ਸੀਭ
ਕੋਥੋਸੋਇਜੇਸੀਭਕਰੇਗਾਸੋਹੋਏਗਾ॥੩੮॥ਸਿਵਦੁਤੀਸਿਵਦੁਤੀਨਉਮੀਇਤਦੁਗੰ
ਬੁਲਾਈਏਧੁਦਰਗਾਨੇਬੁਲਾਈ॥੩੯॥ਸਿਵਹਿਦੁਤਕਰਿਉਤੋਪਠਾਵਸਿਵਾਨੁਦੁਤ
ਕੁਕੇਓਧੁਰੋਜਿਅਸਾ॥੪੦॥ਕਹੋਤੁਮੇਜਗਮਾਤਾਕਰਿਆਹੋਤੋਨੁਜਗਤਦੀਮੋਤਾਨੇ
ਦੇਵਨਕੇਦੋਕੋਠਕਗਾਈਦੇਵਤਿਆਨਦੇਣੀਕੁਦੇਠਕੁਗਈ॥੪੧॥ਗਾਰਜਤਕਾਲਕੰ
ਲਜਿਉਜਹਾਂਗਾਰਜਦੀਹੋਕਾਲੀਕਾਲਦੀਨਿਆਈਜਿਥੇ॥ਭਿਭੁਰੇਭੈਨਾਲਭੁ
ਠੇਗਏਭਈਰਵਭੈਰੋਭੀਮਅਨੇਕਾਭੁਇਆਨਕਅਨੇਕਾ॥੪੩॥ਨਾਇਸਰਨਾਈਆ
੪੪॥ਸੁਕੋਨਿਝਕੁਸੁਕੋਨੇਨਿਝੇ॥ਬਜੇਉਥਕਲਕੇਹੋਓਛਲਕੇ॥ਛਟੇਚਵਾਣਛਟੇਮੁਖ੪
੮॥ਗਾਂਜਪੁਤ੍ਰਗਾਂਜਪੁਤ੍ਰਦੇ੪੯॥ਉਠੀਕੁਹਜੁਹੀਉਠੀਹੋਤੋਤੋਰੇਕੁਸਮੁਹਰੇਲਪੇਲੋਠੇਲਾ
ਠੇਲੀ॥ਕਹੋਹਥਮਥਿਕਿਤੇਹਥਤੇਮਥੇਪਏਤੋ੫੨॥ਜਬੈਬਾਢਿਤੇਅੰਬਜਦੇਹੋਬਾਜੇ॥
੫੩॥ਬੁਠੇਬੁਠਾਉਦੇਹੋ੫੪॥ਕਿਤੇਕੁਠੀਅੰਕਿਤੇਕੁਠੇਹੋਏਸਾਂਤਨੇਵੇਸਾਂਤਲਗਾਜਾਨੇ
ਨਿਸਚੇਕਰਕੇ॥੫੫॥ਗਾਜੇਗੰਜੀਅੰਗਾਜੇਨਸੁਗਮੇਪਦੀਠੀਘੋਡੇ॥੫੬॥ਢਲਾਢੁਕਢਾ
ਲੰਢਲਕਾਕੇਢੁਕੇਢਾਲਾਨੁ॥ਗਾਂਜੁਹਗਾਜੇਜੋਗਾਦਿਚਸਮੁਹਗਾਜੇਹਮੰਹਾਲਚਾਲੀ
ਘੋਡੀਅੰਦੀਹਲਚਲੀਹੋਈ॥ਖਹਾਖੁਨਖਰੀਖਹੋਨਖੁਨੀਖੰਡੇ॥ਨਾਲਲਾਟਅਗਰੀ
੫੧॥ਉਠੇਅੰਗਿਨਾਲੀਉਠੇਨਾਮਗਦੇਹੋਰੀਆਣੇਖਹੋਖੋਲਖੋਰੀਖਹੋਨੋਪਾਂਨਾਲ
ਖੰਡੇ॥ਨਿਸਮਾਵਸੀਜਾਣਅਮੁਸਿਆਦੀਮਾਨੇਗਾਭੁਇਖੇਮਾਸਾਣਸੀਠੀਮਸਾਣਜਾਗੀ
ਆਹੋ॥ਡਾਮਰੁਸਬਦਭਉਰਭੁਕੰਡਉਰੁਆਂਦਾਕੁਕਿਆਨਾਲਾਭਭੁਕੰਬੋਲਦੇਖੋ੫੮॥ਸ
ਰਾਮਪਕਾਲੀਛੁਡੀਅੰਤੀਰਆਪਕਾਲੀਨੇਛੁਡੇ॥ਸਰਬਾਸਤ੍ਰਸਤ੍ਰਾਬਿਹੰਡੀਅੰਸਪੁਰਣ
੫ਅਸਤ੍ਰਸਤ੍ਰਮਾਰੇ੬੧॥ਕਾਲਕਰਾਲੀਅੰਕਾਲੀਨੇਭੁਇਆਨਕਾਟਿਅੰਗਪਾਣਉਛਾਲੀਅੰ
ਖਟੀਗਸਜੋਰੁਥਾਦਿਚਉਛਾਲੀਆ॥ਸਿਰਮੁਭਹੋਥਦਛੁਡੀਅੰਖੰਡਦੇਸਿਰਉਪੁਦੇਹ
ਹਥਾਂਨਾਲਮਾਰਿਆ॥ਦੁਸਟਬਿਹੰਡੀਦੁਸਟਮਾਰਿਆ॥੬੨॥ਜਿਮਸੀਭਾਸੁਰਕੋਹ
ਨਾਜਿਸਪੁਕਾਰਸੀਰੁਅਸਰਨੁਮਾਰਿਆ॥ਚਾਬਤਜਾਹਿਕਰਾਲਚਬੇਗਾਂਦੇਹੋਭੁਇਆਨ
ਕਾਛਟਮੋਧਿਆਉਇਡੀ॥੬੩॥ਸਬਫੁਲਫੁਲਨਗਾਰਹੀਸਭੇਪੁਫੁਲਤਹੋਕੇ
ਫੁਲਾਂਨੁਸਿਟਵੇਹੋ॥ਘਨਸਾਰਕਪੁਰਕੁੰਕਮੁਕੇਸਰ॥ਬਹਮਕਵਚਕੇਦੇਵੀਦਾ
ਜਾਪੁ॥ਪੁਫੁਲਤਪਾਸੀਨਹੋਏ॥੬੪॥ਅਰਿਸਟਉਪਦੀ॥੩॥ਨਮੋਜੋਗਾਂਜਦੁਲੀਧ
ਹੀਅੰਜੁਆਲੀਨਮਸਕਾਰਹੋਜੋਗਾਰੁਪੀਜਾਮਾਲਾਰੇਧਾਰਨਵਾਲੀਜੁਆਲਾਰੇਦੀ॥੪
੮॥ਕੁਰਕਾਲੀਭੁਇਆਨਕਕਾਲੀਦੇਵੀਹੋ॥ਜਾਮਾਲਾਜਯੰਤੀਨਾਮਹੋਦੇਵੀਕੀਅੰ॥੪
੮॥ਬੰਕਮਾਤਾਹੋਚਿਤ੍ਰਰੁਪੀਟਿਕਿਆਵਾਲੀਹੋ॥ਪਰਮਪ੍ਰਾਗਿਆਬਡੀਬੁਧੀਵਾਲੀ
੫ਪਰਮਰੁਪਾਬਡੇਰੁਪਵਾਲੀਨਮੋਕੁਰਕਰਮਾਨਮਸਕਾਰਹੋਭੁਇਆਨਕਕਰਮਾਵਾਲੀ
ਗਾਂਜਸਾਤਕਾਰਜੇਸਤੋਪਰਮਬਰਮਾਬਡੀਸੀਜੋਰੁਪੁਹੋਤਿਖਣੀਸੋਖਣੀਪੁਰਣ
ਵਾਲੀਹੋਤੇਸਕਾਓਣਵਾਲੀਹੋ॥ਸੁਰਬਾਇਰਈਸਰੋਭੁਨਾਨਕਰਜਤੇਬਿਨਾਹੋ॥੬॥
੬ਦਿਜਾਗੀਦਿਆਰਦਨੀਅੰਨਮੋਗਮਾਘਾਬਾਮਣਾਰੇਖਾਣਵਾਲੇਜੋਗਾਖਸਾਤਿ
ਨਾਦੇਭੁਖਣਵਾਲੀਹੋਤੇਜੋਗਮਾਘਾਸਰੁਪੁਹੋ॥ਭੁਈਰਵੀਭੈਰੋਦੀਸਕਤੀਭਾਰਗ
ਵੀਭਿਗਦੀਸਕਤੀਭਵਾਨੀਸਿਵਦੀਸਕਤੀਸਰਬਮਾਨੀਸਭਨੇਮੰਨੀਹੋ॥ਅ
ਧੀਉਰਪਵੀਪਤਲਦੀਸਕਤੀਤੇਅਕਾਸਦੀਸਕਤੀਵਾਅਕਾਸਤੇਪਤਾਲਵਿਚੁ
ਰਣਹੋਆਪਰੁਪਾਅਪਾਰੀਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਹੋਤੇਅਪਾਰਹੋ॥ਚਮਾਰਸਟਰੀਲ

ਛਮੀਰੂਪੈਰਥਿਆਕਰਣਵਾਲੀਏਕਾਮਰੂਪਾਕਮਾਰੀਕਾਉਰੇਸਦੀਕ ੧੫
 ਮਥਿਆਦੇਵੀਏ। ਭਵੀ। ਜਮਰੀਸਕਤੀਕੁੰਦਨੀ ਸਰਧਾਭੂਪਏਭੀਮਰੂਪਾਭਇ
 ਆਨਕਰੂਪਵਾਲੀਏ। ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿੰਗਲਾਜਵਾਲੀਦੇਵੀਪਿੰਗੁਲਾਸੇਸਲਗਾਰੀ
 ਸਕਤੀਦੇ। ਸੁਧਕਰਮਾਚੀਗੋਕਰਮਾਦਵਾਲੀਏ। ਪਾਰਸਿਤੀਪਾਰਸਨਾਥਦੀਸਕਤੀ
 ਸਿਵੀਬਾਸਵੀਬ੍ਰਹਮੀਰਿਧਕੁਪਾ। ਸਿਵਦੀਸਕਤੀਉਂਦਰੀਸਕਤੀਬ੍ਰਹਮਾਰੀ
 ਸਕਤੀਰਿਧੀਆਂਦਾਕੁਪਏ। ੧੬। ਮਿਤ੍ਰਾ ਮੁਰਦਬਾਹਨੀ ਮਾਰਜਨੀਮਚਣਵਾਲੀ
 ਏ। ਸੁਰਤਵੀ ਸ੍ਰੀਸੁਰਤਵਾਲੀਏ। ਮੋਹਕਰਤਾ ਮੋਹਦੇਕਰਣਵਾਲੀਏ। ਪ੍ਰਧਾਪਉ
 ਸਦਈ ਬਡੀਰਿਸ਼ਟਪੁਸਟਏ। ਤੇਤਲਾਅੰਤੋਤਲੇਵਚਨਾਵਾਲੀ। ਕਰਤੀਕਿਆਨੀ
 ਸਿਆਮਕਾਰਤਕਦੀਸਕਦੀਏ। ਸਿਵਾਸੀਤਲਾਯੀ ਪਾਰਬਤੀਸੀਤਲਾਂਦੇਵੀ੨੬
 ਜਾਮਾਜਾਮਾ। ਜਿਤਏਤੇਅਜਿਤਏ। ਚਰਮਣੀਢਾਲਦੇਧਾਰਨਵਾਲੀ। ਚਾਵਡਾਯੀ
 ਇਲਦੇਵੀਏ। ਕ੍ਰਿਪਾਕਾਲਕਾਅੰਨਾਅੰਨਿਤਿਨਿਆਅੰਨਿਤਿਪਾਦੇਕਰਣਵਾਲੀਕਾ
 ਲੀਦੇਵੀਨਵੀਨ੍ਰੇਨਿਤਿਨਿਆਉਦੇਕੁਣਵਾਲੀਏ। ਚਿਤ੍ਰਮਾਣਿਟਿਕਿਆਦੇਮਾ
 ਟਨਵਾਲੀਏ। ਸੂਲਣੀ ਤ੍ਰਿਸੂਲਦੇਧਾਰਨਵਾਲੀ। ਨਮੋਗਿਆਨਾਬਿਗਿਆਨਕੀ
 ਗਿਆਨਗਿਆਨਤਾਨਮਸਕਾਰਏਗਿਆਨਗਿਆਨਦੀਬੀਗਿਆਨਤਾਏਤੇਬਿ
 ਗਿਆਨਗਿਆਨਦੀਬੀਗਿਆਨਤਾਏ। ਮ੍ਰਿਤ੍ਰਾਲੀ ਮੁਰਦਬਾਹਨੀ ੧੩। ਨਮੋਸ ੧੨
 ਸਤ੍ਰਈ ਸਸਤ੍ਰਾਦੇਧਾਕਣਵਾਲੀ। ਰਿਸ਼ਟਈਪੁਸਟਈਰਿਸ਼ਟਪੁਸਟਏ। ਪਰਮਜੁ
 ਆਲਾ ਬਡੀਜੁਆਲਾਦੇਵੀ ੧੪। ਦਾਕੁਗਾਤ੍ਰੇ ਸੰਘਣੀਆਂਦਾਕੁਦਾਤਕਦੀਆਦਾ
 ਛੋਟਵਾਲੀ। ਖੰਗਦੋਰੀਧੁੰਮਾਧੁੰਮਬੰਦੀ ਖੰਡਾਦਗਰਹਾਏ। ਸੁਮਸੁਮਬਾਦੁਕਰਹਿ
 ਆਏ। ੧੪। ਰੁਕੁਗੁਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀਰੁਗਾਤ੍ਰੇਏ। ਨਿਤਨਾਗਾਇਣੀਨਿਤਏਤੇਨਾਗਾਇਣੀਸ
 ਕਤੀਏ। ਮਾਰਜਨੀਅਦਸਥਾਭੂਪਏ। ਮਾਰਜਨੀਕਾਲਗਤੀ ਮਾਰਣਵਾਲੀਏ
 ਪੁਲੋਕਾਲਦੀਗਤਏ। ਸਰਬਦਾਤ੍ਰੀਸਰਬਦੇਤਾਂਈਦਾਨਦੇਣਵਾਲੀਏ। ੧੬। ਛੁ
 ਲਾਮਾਛਲਾਛਲਤੇਅਛਲਏ ੧੭। ਨਮੋਰੇਚਕਾਪੁਰਕਾ ਰੇਚਕਪੁਰਕਕੁੰਭਕ
 ਤ੍ਰਿਨੇਸਰੂਪਏ। ਪਾਤਮੀਧਿਆਪਾਤਕਾਲਤੇਮਧਿਆਨਕਾਲਤੇਸੰਧਿਆਕਾਲਤਿ
 ਨੇਰਪਏਤ੍ਰਾ। ਉਬਾਰਣੀਸਰਬਸਸਤ੍ਰਾ ਬਚਾਉਣਵਾਲੀਏ। ਸਰਬਸਸਤ੍ਰਾਤੇਗੰਜਨੀ ੧੮
 ਦੁਸ਼ਟਗੋਰਬ ਗੰਜਨਵਾਲੀਏ। ਦੁਸ਼ਟਾਦੇਗਰਬਨਾ। ਸਕਤਈ ਬਰਛੀਵਾਲੀਤੇਖ
 ਖਣੀਪੋਖਣੀਸੰਤਸਰਬਾ ਭਰਣਪੋਖਣਵਾਲੀਏ। ਸਰਬਸੀਤਾਂਦੇ ੧੯। ਰੂਪਕਾਲੀ
 ਕਪਾਲੀਅਨੰਦੀ ਕਾਲੇਰੂਪਵਾਲੀਕਪਾਲਾਂਦੇਧਾਰਨਵਾਲੀਅਨੰਦਸਰੂਪਏ। ਚੰ
 ਦ੍ਰਣੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਸਕਤੀਭਾਨਵੀ ਸੁਰਜਦੀਸਕਤੀ ਗੁਥਿੰਦੀ ਗੋਬਿੰਦਦੀਸਕਤੀ
 ਛੋਲਰੂਪਾ ਸ੍ਰੀਰੂਪਵਾਲੀ। ਕਾਰਣੀਕਰਣਵਾਲੀ ੨੦। ਹਰਖਣੀਬਰਖਣੀਸਸਤ੍ਰ
 ਧਾਰਾਪ੍ਰਸਿਨ੍ਰੇਕੋਬਰਖਾਉਦੀਏ। ਸਸਤ੍ਰਾਂਦੀਧਾਰਾਜੋਗਣੀ ਜੋਗਧਾਰਣਵਾਲੀ
 ਏ। ਰੋਗਣੀ ਰੋਗਾਭੋਗਣਵਾਲੀਏ। ਦੇਵਦਣੀਤਾਇਨੀਦੇਵਦੇਵਤਿਆਤੇਦੇਤਾਂਦੀ
 ਸਮਾਮਣੀਏ। ਦੁਰਗਿਆ ਦੁਰਗਾਮਾਤਾ ੨੧। ਚਾਰਨੈਣਾ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰਨੈਣਾਵਾਲੀਏ। ਬਕ ਕਰੀ
 ਬੈਣਾ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰਬਚਨਾਵਾਲੀ ਵਾਟੇਢਿਅੰਬਚਨਾਵਾਲੀ। ਬ੍ਰਿਧਬ੍ਰਧੀਬਡੀਬ੍ਰਧਵਾਲੀ
 ੨੨। ਜੋਗਜਾਮਾਲੀ ਜੋਗਦੀਜੁਆਲਾਏ। ਚੰਡਮੁੰਡੀ ਚੰਡਦੇਮੰਨਣਵਾਲੀਏ। ਦੁਸ਼ਟ
 ਪੁਸ਼ਟਾਰਣੀ ਦੁਸਪੁਸ਼ਟਾਂਦੇਖਾਣਵਾਲੀਏ। ਛੇਸਕਰਣੀ ਕਲਿਆਣਦੇਕੁਣਵਾਲੀ
 ਵਾਰਥਿਆਦੇਕੁਣਵਾਲੀਏ ੨੩। ਸਸਤ੍ਰਗਾਮੀ ਸਸਤ੍ਰਾਦੇਚਲਾਉਣਵਾਲੀਏ। ਜ
 ਛਾਬੀਦਿਆਪਰੀ ਜਛਾਂਦੀਬਿਦਿਆਦੇਧਾਰਨਵਾਲੀਏ। ਪੁਰਣਕਾਮੀ ਕਾਮਨਾਦੇ
 ਪੁਰਣਕਰਣਵਾਲੀਏ ੨੩। ਜਾਪਣੀਸਰਬਲੋਗਾ ਜਪਦੇਏਸਰਬਲੋਕਾਜਿਸਨੇ
 ਬਪੋਖਾਪਾਛੀਬਾਪਣੀਸਰਬਸੇਗਾ ਬਾਪੋਏ। ਆਨੁਖਪਾਉਣਵਾਲੀਏਤੇਫੋਰਉਤਪ
 ਤਕਰਣਵਾਲੀਏ। ਸਰਬਕੇਤਾਈਸੇਕਦੇਣਵਾਲੀਏ। ਲੋਕਕੁੰਭੀ ਲੋਕੁੰਭੀਦੇਦੀਈਸ

ਰਣੀ ਨਮੋ ਨਾਗ ਕੋਟੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੋਏ ਨਗ ਕੋਟ ਦੀ ਗਈ। ਕੋਟੀ ਓਟ ਦੇ ਕੁਣਵ
 ਲੀਏ। ਕਾਲ ਰਾਤੀ ਪੁਲੇ ਕਾਲ ਦੀ ਗਤ ਹੋ ਕਪੂਰ ਦੀ ਕਾਲੀ ਆਈ ਜੁੜੇ ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ
 ਆਟ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋ। ੨੫। ਸਰਬ ਆਲਮ ਪਨਾਹ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂ ਰਾਮ ਆਸਰਾ
 ਹੋ। ੨੬। ਦੇਵ ਅਗਾਏ ਆਰਾਏ ਆਰਾਏ ਨੀ ਦੇਵ ਤਿਆਂ ਦੇ ਅਰਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
 ਰਾਖ ਸਤਿਨਾਏ ਅਰਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋ। ਸਿਤਾ ਅੰਧਿਤਾ ਗਤ ਤੇ ਵਿਨੁ ਰਾਖ ਹੋ
 ਜਲਾਤੀ ਅਨੰਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸੋਭਾ ਰੂਪ ਹੋ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਹੋ ਅਲਾਸੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ਹੋ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਹਰੀ ਸੀ ਮੁਕੰਦੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹਰੀ ਸਾਰਖੀ ਹੋ ਮੁਕੰਦ
 ੨੭ ਦੀ ਸਕਤੀ ਮੰਗਲਾ ਦੇਵੀ ਪਾਤੀ ਏਅੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹੋ। ਸੁਆਹਾ ਸੁਧਾ ਅੰ
 ਬਸੰਤ ਦੀ ਸਕਤੀ ਸੁਧ ਰੂਪ ਹੋ ਸੀਤਲੇ ਅੰ ਸੀਤਲਾ ਦੇਵੀ ੨੮। ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਾਇ
 ਦੀ ਅਧ ਚੰਦ੍ਰਾਮਾ ਵਾਲੀ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਹੀ ਚੰਦ੍ਰਾਮਣੀ ਹੋ। ਏਏ ਜਿਸਦਾ ਇ
 ਰੂਭਿਰਧਾਇ ਰੂਤੇ ਉਤਾਰੇ ਸਟ ਤੇ। ਸਸੀ ਸੇਖਰੀ ਚੰਦ੍ਰਾਮਾ ਵਰਗੀ ਗਤ ਹੋ ਜਿਸਦੀ
 ਮੋਤੀ ਆਕ੍ਰ ਕੋਚਿਟੀ ਹੋਈ ਹੋ। ਚੰਦ੍ਰ ਭਾਲਾ ਭਵਾਨੀ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਹੂ ਮਸਤਕ ਵਿਚ ਪਾਰਨ
 ਵਾਲੀ ਪਾਰਬਤੀ ੨੯। ਕਾਲੀ ਕਾਰਣੀ ਕਾਲੀ ਦੇਵੀ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕ
 ਕਰਮਾ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ਕਮਾਛੀ ਅ ਇਛਾ ਕਮ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਹੋ। ਜੋਯਾ ਜਿਤ ਏਵ
 ਲੀ ਹੋ। ਸੁਭਾ ਸੋਭਾ ਵਾਲੀ ਹੋ। ਸਿਸਟ ਜਾ ਸਿਸਟ ਦੇ ਉਤਪਤ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ੩੧। ਪਦਿ
 ਤੀ ਪੁਨੀਤਾ ਪਦਿਤ ਤੇ ਪਦਿਤ ਹੋ। ਪ੍ਰਭੀ ਸੁਆਮਣੀ ੩੨। ਸੁਧਰਮ ਸੁਸਟੁਧਰਮ
 ਵਾਲੀ ਹੋ ਨਮਿਤਿ ਅੰ ਕਾਰਣ ਰੂਪ ਹੋ ਅਕਿਤ ਅੰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਨਹੀ। ੩੩। ਗੁਰੀਗ
 ਉਰਜਾ ਬਡੀਗ ਉਰਜਾ ਹੋ ਕਾਮ ਰਾਮੀ ਕੰਮ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ਬੀਰਣੀ ਸੁਰਮੀ ਹੋ
 ਬਾਵਨ ਬਾਵਨ ਦੀ ਸਕਤੀ ਜੰਗਿ ਆਜਮਾਲੀ ਜਗ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਜੁਆਲੀ ਦੇਵੀ ਹੋ
 ਤੇਖਣੀ ਪੁਰਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸੋਖਣੀ ਸੁਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਰਬ ਭਰਣੀ ਸਰਦੇ ਭਰਣ ਵਾਲੀ
 ਹੋ। ੩੪। ਪਿਲੀਰੀ ਪਦੀਰੀ ਛੋਰ ਤੇ ਰਾਘੋ ਰਾਘੋ ਚਗ ਚੇਤੀ ਹੀ ਪੁਜਤ ਹੋਏ ਹੋਏ ਅੰਗ
 ਹੋ। ਗਿਰੀਗੀ ਭਿਰਨੇ ਵਾਲੀ ਹੋ ਰੁਦੀ ਸਿਵਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਭਵਿਖਿ ਅਤਾ ਤਿਨੇ ਕਾਲ ਰੂਪ ਹੋ
 ੩੫ ਗਇਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਜਟੀ ਜਟਾਂ ਦੇ ਪਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮੁੰਡੀ ਚਮੁੰਡੀ ਮੁੰਡਚ
 ਮੁੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਵਾਲੀ ਰੂਪਾਨੀ ਰੂਪਾਨ ਦੇ ਪਾਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋ। ਸਪਤ ਮੋਧੀ ਆਉਇਤੀ
 ੧ ਚਉਸਠ ਚਉਸਠੇ ਚਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਚਲੀ ਠਾਮਠਾਮ ਚਲੀ ਆਥਵਾਂ ਥਾਂ ਵਾਨਾ।
 ਭੁਰੇ ਨੇ ਹਰੇ ਹੀ ਗਏ ਕੀਕ ਬੰਕੀ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪੇਮਨ ਲਗਾਏ ਪਰਨੁ ਕਾਂਉ ਬਾਂਕੇ। ਅਹਾਤ੍ਰ ਰ
 ਛੁਮਕਾਏ ਖੇਨਿ ਸੰਕੀ ਸੰਕਾਤੋ ਬਿਨਾ। ੧। ਬੁਨੇ ਬਾਰਹੀ ਤਿਕੁ ਉਰੁ ਬਜਾਏ ਬਣ ਕੇ ਸਿ
 ਵ ਜੀਤੁ ਕਿਆਨ ਲਭ ਉਰੁ ਬਜਾ ਕੇ। ਗਾਨੀ ਮੁਰਮੇ ਗਾਨੀ ਬੀਰ ਖੇਤੀ ਗਜਾਂ ਵਾਲੇ ਸੁ
 ਰਮੇ ੨। ਅਧੀਕ ਮਧੀ ਅੰਨੋ ਪਤ੍ਰਾ ਬੰਧੇ ਬੰਧ ਗੋਪਾ ਮਾਰੇ ਬੰਧੇ ਬੰਧੇ ਸਿਨਾਨੇ ਗੋ ਪੁਇ ਗੋ ਸਿ
 ਤਾਣ ਬੁਧੀ ਦਸਤਾਂ ਨੇ ਬਢੇ ਪੁਏ ੩। ਪਰੇ ਪਰਮ ਜੋਗੀ ਧਾਰਵਾ ਹੋ ਬਡੇ ਜੋਗ ਕੇ ਲਹੇ ਸਿ
 ਪਤਾ ਕੇ ਲੇਵਾ ਹੋ। ਸਿਪਤਾ ਕੇ ਅਰਚੇ ਤਤਾਤ ਪ੍ਰਯਾਚਿਤ ਵਿਖੇ। ਅਸਟ ਮੋਧੀ ਆਉਇ
 ੩੬ ਟੀ ੧੬ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਥਮੋਂ ਸਿਮਰਕੋ ਹੋ ਮਨ ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ ਨੂ ਸਿਮਰਕੇ ਰੁ
 ਰਨ ਨ ਕਲਈ ਧਿਆਇ ਗੁਰਨ ਨ ਕਜੀ ਨੂ ਧਿਆ ਲਈ। ਸਰੁਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ
 ਹੋ ਮਨ ਸਰੁਥਾਈ ਤੇਰੇ ਸਹਾਇ ਹੋਨਗੇ। ੧। ਧੰਤਾ ਮਾਇਆ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਮਾਇਆ
 ਦਾ ਰਚਾਇ ਬਣਾਇਆ ਚਕ੍ਰੇਤਾਨੁ ਬਣਾਇਆ ਸੀਸਾਹ। ਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਹੀ
 ਦਰਗਸਾਜ ਕੇ ਹੋ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੀ ਦਰਗਾਨੁ ਬਣਾ ਕੇ। ੨। ਸਾਪੁਸਤ ਜਗ ਸ੍ਰੇਸਟ
 ਸਤਸੁਗ। ਅਧਸੀਲੀ ਤੇਤਾ ਅਧਇਆ ਤੇਤਾ ਅਧਇਤਾ ਅਧਸੀਲ ਰਹਿਆ
 ਸਰੋਸਰੀ ਦਰਵਦਰ ਕਲਨਾਰ ਦਰੁ ਉਹੁ ਦਾਇਆ ਕਲਾਤੇ ਨਾਰਦਨੋ ਉਰੁ ਦੁਜਾ
 ਇਆ ਵਾਕਲਾ ਪਾਉਣਾ ਵਾਲੇ ਨਾਰਦਨੋ ਉਰੁ ਦੁਜਾਇਆ। ਸ੍ਰਿਤੁ ਸਰਮਾ ਦਾ
 ਨਵੀ ਦਾਨਵਾਤੇ ੩। ਗਦਗਰਾਸਾ ਯਕਿਲੇਰੀ ਸਾਹਣੀ। ਖੰਡੇ ਵਾਇਦ ਪਾਈ ਤੇ ਅ
 ਮਰਾਵਤੀ ਵਧਾਈ ਵਜਾਇ ਬੈਨ ਤੇਗਾਖ ਸੁਰਗਾ ਪੁਰੀ ਵਿਚਾ ਵਾਹੇ ਵਪਾਰੀ।

ਭੁਗੀਤੀ

੪ ਮਹਾਮਾਈ ਮਹਾਮਾਈ ੬ ਵਹਾਂਕੀ ਪਾਗ ਰਹਾ ਸੈਨਾ ਦੇ ਇਕ ਜਾਨ ਜਾਣਨ ਬਲੇ ੬
 ਇਕ ਜਾਤ ਦੇ ਰੁਜਨ ਹੀ ਜਾਣੇ ੭੧ ॥ ਜੀਗਾ ਮੁਜਾਫਾ ਬਾਜੇ ਆ ਮੇਰਾ ਨਦਿਰ
 ਜੀਗਾ ਮਾਚਿਆ ਚਾਵਲੇ ਚਾਉ ਵਾਲੇ ॥ ਲਸਾਵਲੇ ਲਸਕਣ ਵਾਲੇ ਪਉਣ ਦੇ ਪਖੇ
 ਚੀਜਟ ਵਲੇ ਸੀਨਿਆ ਸੀਨੀ ੭੨ ॥ ਚੀਗਿਰ ਦੇ ਰਾਹੇ ਚੀਹਾਂ ਰਫਾ ਤੇ ਰੁਹੇ ਜੁਆਨਾ ॥
 ਉਤਾਰੇ ਮਾਗ ਸਿਟੋ ॥ ਜਾਪਨ ਮਾਨੇ ॥ ਸਿਰਕਾਰ ਮੁਨਾਗੇ ਸਿਰਪੇਣ ਮੁਨਾਰੇ ਸਿਟੇ ੭੩ ॥
 ਸੀਹਣ ਬਰਛੀ ਪੇਟ ਮਲੀ ਦੇ ਲਾਈ ਮਲਦੇ ਅਸਥਾਨ ਪੇਟ ਵਿਚ ਮਾਰੀ ਤਾਰੇ
 ਸੁਮਕੇਤ ਸੁਮਕੇਤ ਤਾਰੇ ੭੪ ॥ ਅਣੀਆਂ ਸੈਨਾ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਨੇ ਸੰਘਰੇ ਜੁਧ ਵਿ
 ਚਾਜੀਓ ਗੇ ਰੁਬਾ ਬਤਰਾ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੇਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬਤ ਤੇ ਜਲ ਉਤਰਾ ੭੫ ॥ ਪਾਈ
 ਪ੍ਰੀਮ ਸਵਾਰੀ ਰੂੜ ਰੋਲੀ ਪਾਈ ਸਵਾਰੇ ੭੬ ॥ ਰੋਹੇ ਰੋਹ ਲੇ ਰੋਹ ਵਾਲੇ ਰੋਹੇ ੭੭ ॥
 ਰੋਹੇ ਰੋਹਾ ਤੁਫਾ ਦੇ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ਸੰਗਲਾ ਵਾਲੇ ॥ ਪੁਹਰੇ ਪੁਸਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਿਰ
 ਦਾਰ ਜਟਾਲੇ ਜਟਾਵਲੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਦਾਰ ਵਡੇ ਮਲੀਗਾ ਜਣਾਪਣੀ ਅਰਕਾਲੇ
 ਮਾਨੇ ਬਦਲ ਕਾਲੇ ੭੮ ॥ ਖਰਚਾ ਮੀ ਖੇਤੇ ਦੇ ਰੰਮਲ ਮਹੇਰੇ ॥ ਅਲਾਮੀ ਚਤੁ
 ਦੇਵਤਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਮਹਾਖਲ ਸੰਜੋਆ ॥ ਜਾਪਨ ਤੇ ਰੀਆਰੇ ਜਾਣੀ ਦੀਆਨ
 ਤੋਗਾ ਅਮਾਠਿਆ ਵਤਾ ॥ ਪਬਾਜ ਦੇਹਣੇ ਪ੍ਰਬਤਾ ਜੇਹੇ ੭੯ ॥ ਉਮਲਲ ਥੇ ਚਿਰ
 ਰੁਕੇ ਆਏ ੮੦ ॥ ਕੋਬਰੀ ਬਾਣਾ ਦੇ ਬਿਜੁਰੇ ਬਿਜੁਲੀ ਦੇ ਅਹਾੜੇ ਜੁਧ ਵਿਚ ਹਜਾ
 ਰੀ ਹਜਾਰਾਂ ਵਿਚੋ ਇਕ ਚੁਣ ਮੇ ॥ ਜਾਪੇ ਚਲੇ ਪੁਨਾ ਲੇ ਚਲੇ ਸਲਲੇ ਜਟ ਪਾਰੀ ਜ
 ਲਾ ਸਿਵ ਜੀ ਦੀ ਜਟਾਂ ੮੧ ॥ ਜਮਾਧਾਈ ਮਹੇਰੇ ਚੀਮ ਦੇ ਮਹੇਰੇ ਰਾਕ ਸਖਾ
 ਈ ਗਾਖ ਸਾਂਦੇ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ॥ ਕੋਪਰ ਚੂਰਾ ਸਿਰਨ ਚੂਰਣ ਕਰ ਕੇ ਚਵਈ
 ਮੁਖ ਚੀਰ ਕੇ ਲਥੀ ਕੁਰਗਲੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਚੀਰ ਹੇਠਾਲ ਥੀ ਪਾਖਰ ਕਾ ਠੀ ਚੀਰੀ ਪਲਾਈ
 ਪਲਾਣ ਚੀਰ ਕੇ ਤਰਾ ਪ੍ਰਣਾ ਚੀਰ ਕੇ ਲਹਿਲਾਈ ਲਹਲਹ ਕਰਦੀ ਗਨ ਦੇਵੇ ਬਿਧ
 ਣ ਦੁਖ ਦੀ ਘੜੀ ੮੨ ॥ ਇਤੀ ਮਹਾਸੁਰ ਮਾਰੇ ਦਰਗਾ ਅਮਾਇਆ ਏਧਰੇ ਮ
 ਹਿਖਾ ਸਰਜੇ ਦੇ ਤਲੇ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਸੇ ਦਰਗਾ ਨੇ ਮਾਰੇ ॥ ਦਲੀ ਦਲ ਵਿਚਾਜ
 ਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਈ ਸੁਣ ਕੇ ਗਗਨ ਮਾਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਸਰੋ ਦੇ ਗਗਨ ਸਮਾਈ
 ਕੀਤੀ ਹੋ ਪਠਾਣਾ ॥ ਫੁਲਾਇਆਣੀ ਪੀਤਾ ਸੁਗਾ ਬਾਇਆਣੇ ੨੦ ॥ ਈਸਰੀ
 ਬਰਦਾਨੀ ਸਿਵਾ ਦਾਤ ਪ੍ਰੀਆ ਸੁੰਦਰੇ ਪਿੰਤਾਨੇ ॥ ਸਿਵਾਂ ਦੇ ਬਰਦੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਸਿ
 ਸਰਿਨਾ ੨੧ ॥ ਸੀਜ ਪਟੇਲਾ ਸੰਜੋਆ ਤੇ ਪੋਟੀਆ ॥ ਜਮੇ ਤੁਰਹੈ ਅਛੁਹਣੀ ਵਿਸੇ
 ਸਕ ਕੇ ਖੁਈ ॥ ਸਿਧਾਇਆ ਭੋਜੇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਰੋਹ ਗੁਸੇਨੇ ਰੋਹ ਰੋਹੇ ਹਾਂ ਰੋਹਾਂ ੨੩ ॥
 ਅਨਾਰੀ ॥ ਇਕਰ ਸਹੁਮ ਰੂਪ ਮਨੁ ਜਾਗੀ ਰੂੜ ਰੋਲੀ ਮਚੀ ॥ ਘਤੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ੨੪ ॥
 ਸਾਮੁ ਸੁਣ ਦੇਵਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ੨੫ ॥ ਚੋਈ ਪਉ ਸਬ ਜਾਈ ਚੋਬਾਨਾਲ ਪੇਸਵ ਜਾਈ
 ਜਾਪੇ ਰਿਤੀ ਸਾਈ ਮਾਰਨ ਸੁੰਦਰੀ ਮਾਨੇ ਸੁੰਦਰੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਈ ਰਿਤੀ ॥ ੨੬ ॥ ਦ
 ਹਸਤ ਭੈ ਖਾਕੇ ॥ ਬਚੇ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਰਹੇ ਗਾਇਬੇ ਜੋ ਮਾਰੇ ਸੇ ਮਾਰੇ ਬਚ ਦੇ ਜੋ ਰੋਹੇ ਥੋ
 ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਏ ॥ ੨੭ ॥ ਜਾਪੇ ਛਪਰ ਛਾਏ ਬਣੀਆ ਕੋਜ ਮਾ ਮਾਨੇ ਛਪਰ ਛਾਏ ਹੋ
 ਪੈ ਮੇਸੀਆ ਬਣੀਆ ਹੋ ਕਾਠੀਆ ॥ ੨੮ ॥ ਰੋਹ ਰੋਹੇ ਲੇ ਆਏ ਉਤੇ ਰਾਕ ਸਾ ॥ ਰੋਹ ਵਾਲੇ
 ਰਾਖ ਸਾਂ ਉਤੇ ਰੋਹ ਆਇਆ ॥ ੨੯ ॥ ਪਟੇਲਾ ਪੋਟੀਆ ॥ ਚਿਲ ਕਤ ਚਿਗਨੇ ੩੦ ॥ ਉਭਾ
 ਰੀ ਉਠਾਈ ਅਹਾੜ ਵਿਚ ਜੁਧ ਮਕਾਵਿਚ ਜਾਪੇ ਮਾਨੇ ੩੧ ॥ ਪੁਮਰ ਬਰਗ ਸਤਾ ਪਾਈ
 ਈ ਰੂੜ ਰੋਲੀ ਪੋਟੀਆ ਵਾਲੇ ॥ ਸੁਰਮਿਆਨੇ ਸੁਰਲਾਈ ਕੋੜ ਕਕੇ ੩੨ ॥ ਉਭਰੀ
 ਉਠਾਈਆ ੩੩ ॥ ਪਗਾਂ ਸੰਗਲੀਆਲੀ ਪਗਾਂ ਸੰਗਲਾਂ ਵਾਲੀਆ ਸੰਘਰਵਾਇ
 ਆ ਜੁਧ ਵਿਚ ਤਿਨ ਨੁਵ ਜਾਇਆ ॥ ਸੁਰੇ ਸੰਘਰੇ ਪੈ ਸੁਰ ਮੇ ਮਾਰੇ ॥ ਬੀਰਾਲੀ ਉ ਜਾ
 ਰਮੀਕਾ ਮਹਾਗਲੀ ਮਰੇ ਲਾਈ ਰੋਹ ਵਾਈ ਲੀ ਰੋਹ ਮਛੀ ਫੁਸੀ ਹੈ ਜਾਲ ਵਿਚ ਲੇਖੀ
 ਜਮਾਪੁਰੀ ਲੇਖਾ ਵਿਚ ਮੇ ਸੇਕਟਾਰ ਫਸੇ ਪਏ ॥ ਛੋਛਾਲੀ ਬਿਜੁਲੀ ॥ ਪੁਮਰ ਅਮਿ

੨੩
 ਮਹਾਮਾਈ ਮਹਾਮਾਈ

ਸਿਆਲੀ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਪਾਈ ਹੈ ਗਿਰਦ ਨੇ ਬਣੀ ਅੰਕੇ ਜਾਂ ਬਾਣੀ ਏ ਦੇ ਨਿਸਪ
 ਕਾਰ ਮੇਰੀ ਖਾਨੇ ਜਮਾ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋਏ ਮਨੁਖ ॥ ੩੯ ॥ ਪਗਾਂ ਸੁਲਿਬ ਜਾਈਆਂ ਪਗਾਂ ਤੁ
 ਨਾਲ ਬਜਾਈਆ ੪੦ ॥ ਚਿਤਾਰੀ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਗ ਸੁਜੀ ਮੀਜੁ ਪਤੁ ਜੁਪਤੁ ਪੀ
 ਦੁਪਦੇ ਜਮਾਉ ਏਵਾਸ ਤੇ ਜਾਗ ਜੀ ਮੀ ਹੈ ਕਾਲੀ ਜਰਵਾਣਾ ਜਮ ਜਣ ਮੱਰ ਕਾਇ
 ੪ ਕੋ ਅਰਕਾ ਕੋਆ ਪਾਇ ਸੁਲਾਹੋਇਆ ਅੰਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਵਾਇ ਚੋਲਾਹੋਇ
 ਆ ਤਿਹ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਖੁਨ ਸਾਇ ਕੋ ਤਿਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਲੋ ਗੁਮੇ ਹੋ ਕੇ ਵਣੀ ਰਾਖਸ
 ਦੁਖ ਦੇ ਹੋ ਰੋਲੋ ਕੀਨੁ ਰੋਗ ਸਿਧਾਈਆ ਚਕ੍ਰ ਪਾਣ ਗੁਮੇ ਹੋ ਕੇ ਚਲੀਆਂ ਦੇ
 ਵੀ ਤੇ ਕਾਲ ਕਾਂਚ ਕਾਲੋ ਕੇ ਹਥ ਵਿਚ ਕਰ ਨਿਦਾ ਖੜਕਾਉਣਾ ਇਕੋ ਰਾਖਸਾਂ ਦੀ ਨੀ
 ਦਾ ਕਰ ਕੇ ਖੜਕਾਉਣਾ ਕੁਕੇ ॥ ੪੧ ॥ ਥਰ ਥਰ ਥਰ ਥਰ ਪਾਪਕ ਰੂਪ ਛਾਡੇ ਰਾਖਸਾਂ ਦਲ ਦੇ ਤਾਂ
 ਅੰਦਰਿ ਜਾਇ ਕੋ ਦੋਤਾ ਦੇ ਦਲ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਪਕੜ ਕੇ ਪਛਾਹਿ ਆ ਰਾਖਸਾਨੁ ॥
 ਪੁਮਰਚਾਇ ਕੋ ਰੂੜੋ ਰੰਗੀ ਰਚਾ ਕੋ ॥ ੪੨ ॥ ਅਣੀਆਂ ਰਚੇਈਆ ਮੈਨਾਰਚੀਆ
 ੪੩ ਚੋਈ ਪਉਸਾ ਪਾਈਆਂ ਪਉਸਿਆਉ ਪ੍ਰਚੇ ਬਾਂਸੀਆਂ ਗਿਪੀਆਂ ਗਿਪੀ
 ਆਂ ਗਿਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੋਧਣ ਦੁਖ ਦੀਆਂ ਦੇਵਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਤਜ ਦੀ ਕਥ ਤਜ
 ਏਰੀਆਂ ਕਥਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਥੈ ਸੀ ਭੁਪਾਸਾ ਕਾਲਕੀਆਂ ਮਰਣ ਦੀਆਂ ਜਾਣਨਾ ਏ
 ਮਾਈਆਂ ਮਾਂ ਨੇ ਜਾਏ ਨੀ ਮਾਈਆਂ ੪੩ ॥ ਕਰਹਾਲੀ ਤਾਜੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਿਸਰੀ
 ਤਥਾਲੀ ਤਪਲ ਬਾਜਾਂ ਉਪ ੪੪ ॥ ਆਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਹਰੀ ਆਹਰ ਦਲਿ
 ਆਨੁ ਆਹਰ ਹੋਇਆ ਮਕਤਬ ਮਸਤਿ ਖੁਨ ਸਕੈ ਖੁਨ ਸਾਇ ਨਤਾਜੀ ਕੋ ਪਕ੍ਰ
 ਕੋ ਰੋਪ ਵਾਨ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਪੋਰਿਆਨੁ ਪਾਜੀ ਏਲੀਏ ॥ ੪੫ ॥ ਸੇਧ ਰੋਹ ਰੋਹ ਰੋਹ
 ਵਿਚ ਦੇਹਾਂ ਤੁਫਾਂ ਦੇਹਾ ਠਾਜੇ ਕੋ ਰੋਹ ਤੁਫਾ ਜੋਰ ਕੋ ॥ ੪੬ ॥ ਸੁਲਹੋਈਆਂ ਕੰਗਾਂ ਤੁਫਾ
 ਲੁਹੋਈਆਂ ਮੈਨਾ ਖਤੰਗਾਂ ਬਾਣੀ ॥ ਬਦੁਲਾਹ ਨਿਮੰਗਾ ਬਦੁਕੇ ਲਾਂਦੇ ਦੇਨ
 ਅੰਗਾਂ ਨੁ ॥ ਨਿਹੰਗਾ ਸੁਰਮਿਆਂ ਦਾ ੪੭ ॥ ਕੰਧਾਰੀ ਕੰਧਾਰ ਦੇਸ ਦੇ ॥ ਗਨ ਲੇ ਏ ਏ ਲਕੜੀ
 ਦੇ ਪੈ ਫੁਲ ਜੇਹੇ ਬਾਗੀ ਸਿਰਪਗਾਂ ਦੇ ਸੰਗੁਗਤ ਜੇ ਪਏ ਹੋ ਜੇ ਬਾਗੀ ਵਿਚ ਫੁਲ ਹੋਏ
 ਮੇਸੇ ਪਏ ਹੋ ॥ ੪੮ ॥ ਪੁਰਵਾਰ ਕਉ ਖੋਤੇ ਦੇ ਚੰਮ ਵਾਲੇ ਕੋ ॥ ਤਕਤਕ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੋ ਚੰਗੇ
 ਤੀਰ ਸੰਜਾਂ ਬਾਗਾ ਸੋ ਜੋ ਆਂ ਵਿਚ ਦੀ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਾਗਾ ॥ ਏਦੁ ਪਾਰੋ ਓ
 ਤਪਾਰ ਏ ਸਪਾਸ ਤੇ ਓਸ ਪਾਰੋਈ ਹਰਿ ਨਾਕ ਸਿਕਈ ਹ ਜਾਰ ਕਉ ਹਰਨਾ ਖਸਵਰਗੇ
 ਕਈ ਹਜਾਂਗੇ ॥ ਜੇਣਾ ਏ ਕਾਰੀ ਕੰਧਾਰ ਕਉ ਇਕ ਦੇਵੀ ਹੀ ਜਿਤ ਰਹੀ ਹੈ ਮੈਨਾ
 ਕੋ ॥ ਸਦਰ ਹਮਤੁ ਸਦਾ ਛਾਵਾ ਛੇਤੇ ਰੇ ਵਾਰ ਕੁਣੇਨੁ ॥ ੪੯ ॥ ਖੰਗ ਪੋਰਾ ਗਲ ਉਪ
 ਬਰਗਸਤਾਣ ਕਉ ਰਾਲ ਕੋ ਉਪ ਪੋਰੇ ਦੇ ਸੰਜੇਨੁ ॥ ਫਕੀਰ ਬਿਲੰਦ ਬਹੁਤੀਆਂ ਫਟੀ
 ਆਂ ਵਾਧਾ ਪਨਖ ਉਤਨ ਨਿਉਂਤਨ ਸਿਜਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਸਾਬੰ ਸੋਲੇ ਖਾਨਕ ਉਸੇ ਸ
 ੫੦ ਭੋਕਿਏ ਹੈ ਨਿਉਂਤਨੁ ਸਾਵਾ ਖੋਤੇ ਰੰਗ ਲੁਣੇ ਖਾਣੇਨੁ ॥ ਤੁਰੀਫਾਂ ਸਾਬੰ ੫੦ ॥ ਗਹਿਲੀਘ
 ਰਕਥੇ ਜਾਗਾ ਜੁਪਦੀ ਦੇ ਜੁਪਕਥੇ ॥ ਤੁਫੀਰ ਕੋ ਥਰੀ ਬੰਦੁ ਕਾਕਟੀਆਂ ਬਾਣੀ ॥
 ਦਬਗਾਹਿ ਨਿਕਥੇ ਦਲ ਨੁਗਾ ਕੋ ਪਾਰ ਨਿਕਲ ਗਏ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਏਵਾਸ ਤੇ ੫੧ ॥
 ਜ ਸੰਜੇ ਆਂ ਸਥਿਪਨਾ ਲੋ ਤਕ ਲੋ ਨਾਲ ੫੨ ॥ ਭਗਉਤੀ ਸਿੰਘ ਹਿਥ ਵਰਜਾਗਨ
 ਭਾਰੀ ਸੋਸਟ ਜਗਜਗ ਕਦੀ ਪੈ ਭਾਰੀ ਰਜਾਰੀ ਰਜਪੁਤਣੀ ਪੈ ਨਜੁਹੀ ਸਾਡੀ ੫੩ ॥
 ਨਕੇ ਸੁਹੇਰੇ ਗਦੀ ਸਾਡੀ ॥ ੫੩ ॥ ਸਥਾਹੀ ਪਾਤਾ ਕਾਲਾ ॥ ਪਜੁ ਤੇ ਪਕੜੇ ਵਥ ਜੇਹੇ
 ਸਾਹੀ ਏਸ ਤੁਰੇ ਸਾਈ ਬੇਜੇ ਰੋ ॥ ੫੪ ॥ ਸਦ ਬੁਲਾਇ ਅ ਬੁਲਾਭੇ ਜਿਆ ਗਜੇ ਅ
 ੫੫ ਭੇਖੇ ਕੋ ਗਜ ਤੇ ਲਕਣੇ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਦਾ ਸਿਧ ਕਰਮੀ
 ਕਲਿਆਣ ਤਾਈ ਤਾਕਰਮ ॥ ੧ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਲੋਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਮ ਸਕਾਰ ਹੋ ਲੋਕਾਂ ਲੋਕਾਂ
 ਜੇ ਲੋਕੇ ਸ੍ਰੀ ਲੋਕ ਨਾਥੀ ਤਿਨ ਲੋਕ ਦਾ ਨਾਥ ਹੈ ॥ ਸਦੇ ਏਸ ਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥ ਅਕੀ
 ਰੂਪੀ ਤਾਹੋਇ ਆਨ ਹੀ ੩ ॥ ਅਗਤੀ ਅਗਿਣਤ ੪ ॥ ਆਉ ਖੰਡ ਵਾਨੀ ਵਿਸੇਸ ਕੁਕੇ ਭੀ

ਖਤਕਾਲਤੇਭਵਾਨਕਾਲਤੇਭਤਕਾਲਤਿਨੇਕਾਲਰੂਪਹੈ॥ਅਭੁਮੇਭੁਮੀਤੇਰਹਿ ੧੧
 ਤੁਧੇਪ॥ਕਹਾਕੇਕਹਾਵੈਕਿਅਕਕੇਕਹਾਉਰਾਹੈ॥ਕਹਾਕਿਆਵੈ॥ਮਹਾਂਸੇਸਟ
 ਅਗੰਜੁਲਗਨੀਮੇਵਿਸੇਸੇਕਕੇਗਨੀਮਾਨਗਾਲਣਵਾਲੇਹੈ॥ਅਮਰੰਜੁਲਪੀਤਾਤੇਭਿ
 ਨਾਹੈਅਗਾਧੇਅਗਾਧਣੇਸੇਗਾਹੈਰਹਾਕਲਰਹੀਮੇਰਹਿਮਕਰਕੇਖਲਾਸੀਕਰ
 ਹਾਹੈ॥੧॥ਲੋਕਲੋਕੇਸੁਵਰੀਲੋਕਗਿਆਤਾ॥ਲੋਕਾਲੋਕਾਂਦੇਈਸਰਜੇਹੈਤਿਨਾਲੋਕਾਂਦਾ
 ਗਿਆਤਾਹੈ॥ਅਛੈਹੈਦਰੀਤੀਭਿਅੰਤ੮॥ਭਰਮਭੇਦਹੈਅਭਰਮਹੈਅਭੇਦਹੈ॥੯
 ਬਿਚਿਤਾਚਿਤਚਾਪਹੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਦੇਭੇਤੀਆਹੈਇਆਪਨਖੁ॥੧੦॥ਚਿਤਤੀਛਣ
 ਸਰੂਪਹੈ॥ਪ੍ਰਚੇਤ੍ਰਸਰਬਸਰੂਪਹੈਪ੍ਰਕਾਸਣਵਾਲਾਸਰੂਪਹੈ॥੧੧॥ਭਜ
 ਸਤ੍ਰਯੰਭਜਦੇਹੈਰੋਨੁ ੧੪॥ਤੁਥਸਤ੍ਰਯੰਤੈਸਾਹੀਹੈਤੁ॥੧੫॥ਜਪਸਤ੍ਰਯੰਜਪਦੇਹੈ
 ਤੈਨੁ॥ਅਹਾਂਸਮੇਨਮਾਨਹੈਥਡੇਮੁਨੀਮੰਨਦੇਹੈ॥ਪੁਰਾਨਪ੍ਰੇਤਪੁਰਾਣਦੇਤਪ੍ਰਾਸਨੰਭੁਲੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰਆਸਨਹੈ॥੧੬॥ਪ੍ਰਚੇਤ੍ਰਅਖੰਡਮੰਡਲੀਤੀਖਣਅਖੰਡਹੈਸਤ੍ਰਸੰਗਤੇ
 ਚਾ॥ਉਦੰਤੁਰਾਜਸੁਥਲੀਉਤਕਿਸਟਹੈਗਜਧਾਸੀ॥ਜੁਆਲਕਾਜੁਆਦੀਨਿਆਲਾ
 ਈਦੀਮਾਲਕਾਦੀਵਿਆਂਦੀਪੰਗਤੀ॥੧੭॥ਮਚੰਬਾਣਮੋਚਨੰਕਾਮਦੇਬਾਣਨੇਕਟ
 ਏਵਾਲਾਹੈਕਰੀਟਮੁਕਟਦਿਨੇਸਾਕਿਰਹਾਗੀਅੰਸੁਰਜਦੇਮੁਕਾਸਨੇਬੀਹਰਾਉਣਵਾ
 ਲੀਹੈਤੇਹੀਸੇਭਾ॥ਸੁਭੀਤਸੀਸੁਪ੍ਰਭਾ॥ਜੋਭਰਹੀਹੈਕਲਗੀਸੁਸੁਟਪ੍ਰਭਾ
 ਵਾਲੀ॥ਚਕ੍ਰੰਤਚਾਰਚੰਦ੍ਰਕਾਚਕ੍ਰਤਹੈਦੀਸ੍ਰਿਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਚਾਨਈ॥੧੮॥
 ਛਕ੍ਰੰਤਚਾਜਸੁਪ੍ਰਭਾਪੁਰਣਹੈਰਹੀਹੈਗਾਜਿਅਦੀਨਿਆਈਸੁਸੁਟਪ੍ਰਭਾ॥
 ਜਗੀਤਜੋਤਜੋਰਸੀਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈਜੋਤਿਜਿਤਸਾਰਖੀ॥ਬਦੰਤਕ੍ਰਿਤਈਸੁ
 ਰੀਉਚਚਦੀਹੈਕੀਰਤੀਪਾਰਬਤੀ॥੨੦॥ਅਨਕਾਦਿਸਰੂਪੀਅਨਕਤਾਤੇਅੰ
 ਦਿਸਰੂਪੀ॥ਅਗਾਧੀਅਗਾਧਹੈ੨੧॥ਅਧਰਣਧਰਣਨਿਰਾਸਰਿਆਂਦਾਆ
 ਸਰਾਹੈਬਰਬਲਵਾਲਾਹੈ੨੨॥ਉਦੰਤੁਉਤਕਿਸਟਹੈਅਮਿਤਮਿਤੰਮਿਰਜਾ
 ਦਾਤੇਰਹਿਰਹੈ੨੩॥ਅਗਾਥੇਕਥਾਤੇਰਹਿਤਹੈ੨੪॥ਜਗਤਾਵਲਕਰਤਾ
 ਜਗਤਰੂਪੀਪੰਗਤੀਦੇਕਰਣਵਾਲਾਹੈਸਿਧਭੁਰੀਸਿਧੀਆਨਾਲਭੁਰੀਆ
 ਹੋਇਆਹੈ॥ਰੂਪਸੁਗਾਸੀਸੁਸੁਟਰੂਪਦੀਗਾਸਹੈ੨੬॥ਗਵਤਛੋਟਾਗਾ
 ੨੭॥ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤੀਕ੍ਰਿਤਾਤੇਅਕ੍ਰਿਤਹੈ॥ਏਕਦਈਇਕਪ੍ਰਮੇਸ਼ਹੈ੨੮॥ਸਰਿਗ
 ਪਨਖੁਜਗਜੋਤਪ੍ਰਕਣੀਆਂਦਿਚਜੋਤਕਵਾਲਾਹੈ॥ਅਹਾਬਾਹੁਬਤੁਆਂ
 ਬਾਹਾਵਾਲਾ॥ਬੀਦੁਭਰਭਰਣੇਬਿਸਦੇਭਰਣਵਾਲੀਆਂਕੋਭਰਣਵਾਲਾਹੈ॥
 ੨੯॥ਚੰਚਲਚਖਚਾਰਣਮਛਬਿਗਰਣਚੰਚਲਹੈਨਨੇ੩੦॥ਸ੍ਰਿਮਛਦੇਗਲ
 ਏਵਾਲੇਮਾਹਿਮਾਹਿਪ੍ਰਿਥੀਵਿਖੇਸਰਬਮਈਸਰਬਸਰੂਪਹੈ॥ਬਨਤਿਣਕਹਿਤਾ
 ਸੁਖਮਅਸਬੁਲਕਾਹਿਦੇਹੈਸੁਨਰਸਹੀਸੁਸੁਟਨਰਹੈਨਿਸਚੇਕਰਕੇ॥੩੦॥ਅ
 ਤਿਬਾਲਿਸਦਦਲਦਸਟਨਿਕੰਦਨਅੰਤਸੇਕਕੇਬਲੀਜੋਦਸਟਾਦੇਦਲਹੈਭਿ
 ਨਾਦੇਕਟਣਵਾਲੇਹੈ॥ਚਿਤ੍ਰਕਰਚੰਦਨਟਿਕੇਕੀਤੇਹੈਏਚੰਦਨਦੇ॥੩੧॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਬ੍ਰਹਮਾਨਹੀਬ੍ਰਹ੍ਮੇਬ੍ਰਹ੍ਮਬ੍ਰਹਮਾਨਹੀਜਾਣਸਕਦਾ॥ਸਨਕਾਦਿਸਨਕਾਦਕਾਤੇਅੰ
 ਦਿ॥ਸਨਤਿਕੁਆਰਸਨਕਾਦਿਸਨਤਕੁਮਾਰਤੇਸਨਕਾਦਕਿਸਰਬਜਉਸਮਾਨ
 ਸਪੁਰਣਜਿਸਦੇਸਮੇਨੁਨਹੀਪਉਦੇਹੈ॥ਨੇਤਭਿਅੰਤ॥ਅਖੰਡਰੂਪਅਸਚਰਜ
 ਰੂਪਅਨਭੇਪ੍ਰਭਾਭੇਰਹਿਤਸੇਭਾਹੈਅਤਿਬਿਲਿਸਟਅਤਸੇਬਲਵਾਲਾਹੈ
 ਅਖੰਡਪ੍ਰਭਲਦਲਵਿਸੇਸਕਕੇਖੰਡਣਵਾਲਾਹੈਬਲੀਦਲਗਾਧਸਾਦਾ॥ਅਤ
 ਮਸਰੂਪਆਪਣਾਆਪਸਰੂਪਹੈਰੰਜਨਪ੍ਰਸੰਨਕਰਣਵਾਲਾਹੈ॥ਭਵਭਰਨਕਰ
 ਨਸੰਸਾਰਦੇਭਰਨਕਰਣਵਾਲਾਹੈ੩੩॥ਮੁਖਸੰਤੁਲਪਰਲਸਤਜੋਤਮੁਖਜੋਤੰ
 ਤਲਕਾਰਤਿਸਉਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈਜੋਤਾ॥ਉਦੰਤਉਦੰਤਹੈਰਹੀਹੈਜਟਤਜੋਤਜਗਮ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਈ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੀ ਹੈ ਨਿਖਤ ਪਤਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ
 ਕ੍ਰੋਢੇ ਚਕ੍ਰ ਤਚਉ ਦਕ੍ਰ ਕਰਿਧਰਿ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜੇ ਚਕ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ ਚਕ੍ਰ ਤਹੀ ਦੇ
 ਏ ਚਰਿਧੀ ਖਾਕੇ ਚਕ੍ਰ ਜਦੋ ਹਥਾਵਿਖੇ ਧਾਰੇ ਹੋ। ਪਦਮ ਨਾਥ ਖਦਮਾ ਛੁਲਛ
 ਲ ਮੀਦੋ ਨਾਥ ਹੋਕਵੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਨੇੜੇ ਨਵਲ ਨਵੀਨ ਹੋ। ਕਾਲ ਖਾਥਿ ਰੰਗਣ
 ਪਾਪਾਂ ਰੂਪੀ ਕਾਲ ਖਦੇ ਨਾਸ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਖੰਡਣ ਅਖੰਡ ਮੰਡਣ ਅਖੰਡ ਅਖੰਡ
 ਰੂਪ ਖੰਡਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ਮੰਡਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ੩੪ ਨਿਦਾਇਕ ਵਿਸੇਸ਼ ਕ੍ਰਕੇ
 ਦੋਇ ਅਕ੍ਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਿਮਰੂਪ ਨਿਮਤਾਰੂਪੇ ਅਰੀਜਣ ਵਿਸੇਸ਼ ਕ੍ਰਕੇ
 ਜਣਵਾਲਾ ਹੋ ਅਭੰਜਨ ਭਜਨ ਰੂਪ ਹੋ। ਅਛੈ ਅਖੈ ਅਖੈ ਹੋ। ਅਖੈ ਦਾਨਖੈ
 ਦਨ ਖੈ ਦਾਤੇ ਅਖੈ ਦਹੈ। ਨਰਵਰਨ ਰੇਸਨਾ ਇਕਤਿਪਣ ਨਗਾਵਿਖੇ ਸੇਸਟ ਜੇ
 ਰਾਜੇ ਨਾਇਕ ਤਿਨਾ ਤੇਜੇ ਬਡੇ ਰਾਜੇ ਹੋ ਨਿਪਾਣੇ ਤਿਨਾ ਦਾ ਬੀਰਾਜ ਹੈ ਨਮੋ ਨਵਲ
 ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਨਵੀਨ ਹੈ ੩੫ ਮਹਮੰਡੂ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋ। ਅਛੈ ਅ
 ਅਛੈ ਤਮਛੈ ਅਛੈ ਨਮਛੈ ਛਰਛਰ ਹੋਤੇ ਗਹਿਤ ਹੋਭੂ ਮੀਤੋ ਗਹਿਰ ਖੈ ਤੇ ਗਹਿਤ ਛ
 ਪਣੇ ਤੇ ਗਹਿਤ ਛਲਣ ਤੇ ਗਹਿਤਾ। ਅਥਿ ਬੰਦਤ ਸਰਬ ਚਿਰ ਕ੍ਰਕੇ ਬੰਦਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ
 ੩੬। ਕਲਕ ਲੋਕ ਕਰਹੀਨ ਸਮੁਹਤੁ ਕਲਿ ਕਤੇ ਬੰਨਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਾ
 ਗਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੈ ਕਰਣਾ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲਾ ਹੋ। ਵਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਖਾਣੇ
 ਮੁਰਤ ਮੁਰਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਤ ਧਰ ਕੀਰਤੀ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੋ। ਕਾਲ ਕਰਮ ਕਰਹੀ ਸਮਾ
 ਅਕਰਮਾ ਦੇ ਕਰਣ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਮਾ ਜਿਹ ਕੋਈ ਨ ਬੁਝੇ ਕੋਈ ਬੀ ਕ੍ਰਿਮਾ ਜਿਸ ਕੋ
 ਨਹੀ ਬੁਝ ਸਕਦੀ। ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹਾ ਕਾਲ ਕੋ ਸੁਝੇ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕੋਈ
 ਕਹੈ ਪੁਰਸਕਿਅਾ ਕਾ ਹਿਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਤੇ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰਦਾ ਹੋ ਕਾਲ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲਾ ਸੁਝ
 ਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਜਲ ਕਨੈਨ ਕਵਲ ਵਤਨੇਤ ਕਬੂਗ ਵਿਕਬੂਤ ਵਤਗਰ ਦਣ ਕ੍ਰਿਜਰਗ
 ਵਨ ਹਾਥ ਵਿਤਚਲਣ ਵਾਲੇ। ਕਦਲੀ ਕੋਲੇ ਵਤ ਜੰਘਾ ਕਰੰਕ ਮਿਗ ਵਤਨੇਤ ਪੁ
 ਰਗਤ ਪੁਰਣਗਤੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਿਨ ਅਕਾਲ ਦੁਜੇ ਕਵਨ ਬਿਨ ਅਕਾਲ ਤੇ ਦਸਰਾ
 ਕਉਣ ੩੭। ਅਖੈ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਅਭੰਜਨ ਭੰਨਣ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ ਅਗੰਨ ਨਾਸ
 ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ। ਅਭੰਜਨ ਭੰਜਨ ਅਭੰਜਨ ਭੰਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਡੇ ਬਖਤ ਬਡਿਆਂ
 ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕੋਟਕਿਪਤਾ ਪੁਰੁਸ ਭਾਨ ਜਿਮਤ ਪੁਤ ਤੇ ਜਾਇਸ ਬਿਤਤ ਖਤ
 ਜੜ ਇਸਾ ਬਿਤਜਦ ਹੀ ਦੇ ਹੋਤ ਖਤ ਉਪ ਕ੍ਰੋੜ ਸੁਰਜਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪੁਤ ਪਦੇ ਹੈ ਸੇਸੇ ਤੇ ਸੇਤੋ ਜ
 ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ਦ੍ਰ ਕ੍ਰੋੜਾ ਸੁਰਜਾ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਭਾ ਦਾ ਤੇ ਜਤ ਪਰ
 ਹਿਆ ਹੈ ਇਸਤਰ ਹੋਰ ਹੋਰ ਤੇ ਖੰਤ ਪ੍ਰਾ ਚਕ੍ਰਤ ਚਾਰ ਕ੍ਰਵੇ ਚਕ੍ਰਤ ਚਉਕੀਟਰ
 ਵਗਨ ਚਕ੍ਰਤ ਹੀ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਂ ਕੋਟਾ ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚਕ੍ਰਤ ਹੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਚੋ
 ਗੁਣੀਆਂ। ਕੋਟ ਸੁਰਸਾ ਮੰਤ੍ਰੇ ਜੋ ਕ੍ਰੋੜ ਸੁਰਜਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਤੇ ਜਹੈ ਨਹੀ ਤੇ ਜਦੁਨ ਚਦ
 ਗੁਨ ਤੇ ਜਦੁਣਾ ਚਉਗਣਾ ਹੈ। ਕੋਟ ਚੋਦ ਚਕਪਥੇ ਕ੍ਰੋੜਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕ੍ਰੋਪਦੇ ਨਾਤ
 ਹਿਬ ਸੁਘਰ ਸਾਹਿਬ ਚਤੁਰਾਦਾ ਹੈ ਅਛੈ ਅਛਲ ਅਛਲ ਹੈ। ੪੪ ੩੯। ਅਗਾ
 ਹਕੈ ਕੋਗਾਹੀ ਅਤ ਅਗਾ ਸੁਕ੍ਰ ਕੋਵਿਚਾਰੀ ਦਾ ਹੈ ਸਾਧਕਰ ਅਗਾ ਪੁਣਾ ਕਰ ੪੦। ਪਾ
 ਤਮੇਨ ਅਦੈ ਪੰਗਤੀ ਵਿਖੇ ਜੋ ਨਹੀਆ ਓਦਾ ਅਪਾਤ ਕੋਜੈ ਅਪੰਗਤੀ ਕ੍ਰਕੇ ਬੁਲਾਈ
 ਦਾ ਹੈ। ਖਿਆਲ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਕਰੀਏ ਖਿਆਲ ਮੇਨ ਅਦੈ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਜੋ ਨਹੀ
 ਆਉਦਾ ਹੈ ਗਮੁਤਾ ਕੋਸਦਾ ਖਈ ਅਮੇ ਭੈਤਿ ਸਦਾਈ ਸਦਾ ਰਖੀਏ। ਤਾਂ ਕੋਧਿਆ
 ਨੁਕੀਜੈ ਧਿਆਈ ਅਮੇ ਤਿਸਦਾ ਧਿਆਨੁ ਕਰਕੇ ਧਿਆਉਣਾ ਕਰੀਏ। ੪੧। ਛੋਟੀ
 ਕਰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਛੋਟੀਆ ਬਰਮਾਇਆ ਬਲੀ ਹੋਤੇ ਰੀ। ਬਾਲਾ ਕਰਬ
 ਜੀਗਾ ਛੋਟਾ ਮਾਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਜੀਗਾ ਚਦੀ ਨਿਆਈ ਬਾਨਧਾਰੀ ਬਾਣਧ

ਹੀਏ ਬੰਧਨ ਬਤਾਈਐ ਬੰਨ੍ਹੇ ਰਹਿਤ ਕ ਹੀਦਾਹੈ ॥ ਨੈਕ ਧਿਆਨ ਹੁਨ ਪਾਈ ੧੮
 ਅਥੇ ਕੇ ਮਾਤ ਬੰਧਿ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਪਾਸ ਕਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ ਮਲਾਖਾਣੇ ਛੁੱਟੀ
 ਉਕੇ ਛੁੱਟੀਆ ਪ੍ਰਥੀਰੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾਹੈ ਸਧਈਆ ਸਾਧਣ ਵਾਲਾ ਪੁਸ਼ਪਾ
 ਨੀਕੇ ਪੁਜਈਆ ਪ੍ਰਥੀਰਾ ਮਾਸ ਰਾਹੈ ਧੋਮ ਪਾਰ ਕੇ ਧਰਯਾ ਪੁਏ ਦੇ ਪਾਰਨ
 ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ ਤਿਸੇ ਦੇ ਪਾਰਨ ਵਾਲਾਹੈ ੪੩ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਕਾਮ ਨਾਰੇ
 ਪੁਰਣ ਕਵਾਲਾਹੈ ਖੇਰ ਖੁਬੀ ਕੋਰੀ ਹੀਦਾ ਖੇਰ ਤੇ ਭਾਇਆਈ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾਹੈ
 ਗਜਗਾਨੀ ਕੋ ਗਾਜੀਦ ਗਜਕੇ ਸੁਰਮਿ ਮਾਂ ਨਗਰ ਕਕੁਣ ਵਾਲਾਹੈ ਸੇਕ ਨਿੰਦੇ ॥
 ਕੈ ਬਤਾਈਐ ਸੇਕੁਣ ਵਾਲ ਕਕੇ ਬਤਾਈਦਾਹੈ ॥ ਚਮਕੇ ਚਾਲੇ ਰਾ ਮਨ ਭਾਵਤ ਬਾਹੁ ॥
 ਦੇ ਕੁਣ ਵਾਲਾਹੈ ਘਾਠਿ ਘਾਮ ਤੇ ਬਚਿੰਦਾ ਘਾਉ ਰੂਪੀ ਪੁਪਤ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾਹੈ ਛੜਛੇ
 ਨੀਕੇ ਛਾਲਿੰਦ ਪ੍ਰਥੀ ਦੇ ਛੜਨੁ ਛਲਣ ਵਾਲਾਹੈ ਸੋਰੀ ਹੀਦਾ ਕੇ ਮਨਾਈਐ ਸੇਰੇਣ ਵਾਲਾ
 ਕੁਕੇ ਮਨਾਈਦਾਹੈ ॥ ਜਰਕੇ ਦਿੰਦਾ ਧਨ ਕੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾਹੈ ਜਨ ਮਾਨ ਕੇ ਜਨਿੰਦਾ ਜਾ
 ਨ ਤੇ ਮਨ ਕੇ ਜਣਨ ਵਾਲਾਹੈ ਜੇਤ ਜੇ ਬਕੇ ਗਾਜੀਦਾ ਜੇਤ ਤੇ ਸੇਭਾ ਕੇ ਗਰ ਕਕੁਣ ਵਾਲਾ
 ਲਾਹੈ ਜਾਨ ਮਾਨ ਗਾਈਐ ਜਨਣ ਵਾਲਾ ਕੁਕੇ ਗਾਈਐ ॥ ਦੇਖ ਕੇ ਦਲਿੰਦਾ ਦੀਨ
 ਦੇਖਾ ਕੇ ਦਲਣ ਵਾਲਾਹੈ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਨ ਸਾਹਿ ਹੀਦਾ ਬੁਧੀ ਕੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾਹੈ ਦੇ
 ਖੜ ਜਨ ਦਲਿੰਦਾ ਦੇ ਸਤੇ ਦੁਜਨਾ ਦੇ ਦਲਣ ਵਾਲਾਹੈ ੪੪ ॥ ਸਾਲ ਸਾਹਿੰਦਾ ਭ
 ਲਿੰਦਾ ਅਦੀ ਸਿਹਿਤ ਹੈ ॥ ਸਿਧਤਾਈ ਦੇ ਸਾਧਿੰਦਾ ਸਿਧਤਾਈ ਦੇ ਸਾਧਣ ਵਾਲਾਹੈ ਅ
 ਦਿੰਦਾ ਅਗੰਇਆ ਹੋਇਆ ਖੁਗਾ ਮਾਨ ਕੇ ਖੁਨਿੰਦਾ ਖੁਗਾ ਸਾਨੀ ਅਦੇ ਖੁਨ ਸਾਉ ੪੫
 ਣ ਵਾਲਾਹੈ ਗੋਲ ਗੰਜ ਖੁ ਤੇ ਮਲਾ ਦੇ ਗਰ ਕਕੁਣ ਵਾਲਾ ਕਹੀਦਾਹੈ ॥ ਗਾਲ ਬ
 ਗਾਹਿੰਦਾ ਗਰ ਬਵਾਲਿੰਦਾ ਗੇਗਾਲਣ ਵਾਲਾਹੈ ਜੀਤ ਤੇ ਜਕੇ ਦਿੰਦਾ ਜਿਤ ਅਰੇ
 ਜਕੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾਹੈ ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪ ਕੇ ਗਲਿੰਦਾ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਧਨ ਖਦੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾਹੈ
 ਸਤਤਾ ਦਿੰਦਾ ਸਤਤਾਈ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾਹੈ ਸਤਤਾਈ ਕੇ ਸੁਖਿੰਦਾ ਸਤਤਾਈ ਦੇ ਸੇ
 ਖਣ ਵਾਲਾਹੈ ਕਰਮ ਕਾਮ ਕੇ ਕੁਨਿੰਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਪੀਕਿ ਮੇ ਦੇ ਕੁਣ ਵਾਲਾ ੪੫ ॥ ਜੇਤ
 ਕੇ ਗੰਗਾ ਦਾ ਜੀਗ ਜਾਵੰਗ ਦਿੰਦਾ ਜੇਤ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਣ ਵਾਲਾਹੈ ਜੇਗ ਦੀ ਛਤੇ ਦੇਣ
 ਵਾਲਾਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਰੀ ਕੇ ਮਾਉਂਦਾ ਵੇਦ ਤਿਅ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ ਖਸਤਿ ਨਾਨੁ ਮਲਣ
 ਵਾਲਾਹੈ ॥ ਪਾਲਕ ਪੁਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਮ ਪਾਰਸੀ ਪ੍ਰਗਿੰਦਾ ਪੁਨਾ ਦੇ ਪਾਲਨ ਵਾਲਾਹੈ ॥
 ਰੂਪਾ ਰਸੀ ਦਾ ਗਿਅ ਮਾਤਾਹੈ ॥ ਮਾਰ ਜਾ ਦਿੰਦਾ ਅਦੁਸ ਥਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾਹੈ ॥
 ਰੰਗ ਗੰਗਾ ਕੇ ਬੰਦਿੰਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਪਿਲਾ ਤੇ ਗੰਗਾ ਉਣੇ ਜੇ ਦੇ ਇਨਾ ਦੇ ਬਧਾ
 ਉਣ ਵਾਲਾਹੈ ਦੁਸਟ ਦੇ ਹਕੇ ਦਲਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਜੇ ਦੇ ਹਕਰਣ ਵਾਲਾਹੈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਦਲ
 ਣ ਵਾਲਾਹੈ ॥ ੪੬ ॥ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਜੇ ਸਦਾ ॥ ਸਿਧਤਾ ਸਰ
 ਪਤਾਹਿ ਸਿਧਤਾਈ ਵਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ॥ ਅੰਗ ਬੰਦਿੰਦਾ ਰੰਗ ਤਹਿ ਰੰਗ ਕੇ ਸੁ
 ਰਾਉ ਹੈ ਅੰਗ ਬਹੁ ਦੇ ਸੁਰੂਤ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲਾਹੈ ॥ ਸਿ
 ਤੇ ਸੋ ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਹੈ ਪਰਮਤਾ ਪਰਮਤਾ ਪਾਦਿਤ੍ਰ ਟਿਕੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਸੀ ਦੇ ਨਾਨਾ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਵਰਾ ਪਾਦਿਤ੍ਰ ਹੈ ਗਵਨ ਕੇ ਰਾਉ ਹੈ ਛੋਟੇ ਮਾਰਾਸੀ ਮਾਰਾ ਜਾਹੈ ॥ ੪੭
 ਬਹਿਰਤ ਦੀ ਲਛਣਾ ॥ ॥ ਕਿਅਰੀ ਜਸ ਜੋ ਮਰੀ ਜਹੈ ॥ ਕਿਅਰੀ ਜਸ ਜੋ ਪੀ
 ਰੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਕਿਅਦਾ ਗਸ ਜੇ ਦਗੇ ਤੇ ਬਿਨਾਹੈ ॥ ੫੧ ॥ ਕਿਅਛਾ ਦਸ ਜੇ ਛਾ
 ਇਆਂ ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ॥ ੫੨ ॥ ਕਿਅਸੇ ਮਸ ਜੋ ਮੇਸਾਈ ਮੇਸਾਹੈ ॥ ਕਿ
 ਅਪ੍ਰਮਾਸੁ ਜੋ ਮਾਪਿਸ ਦਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕੰਜਸ ਜੋ ਇਕ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ੫੪ ॥ ਕਿਉਂ ਕਰ
 ਸ ਜੋ ਓਅੰ ਕਾਰ ਸਰੂਪ ਹੈ ਕਿਨਿ ਕਾਰਸ ਜੋ ਨਿਰਗੁਣ ਹੈ ॥ ਕਿਅਖੀ ਜਸ ਜੋ ਅ
 ਭੈ ਹੈ ਕਿਅਕਿਅਤੁਸ ਜੋ ਮਰੇ ਹੈ ॥ ੫੬ ॥ ਕਿਅਤੁਸ ਜੋ ਦੇਖੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ੫
 ॥ ਕਿਅਦਾ ਦਸ ਜੋ ਟਿਕਿਅ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਅਤੁਸ ਰੂਪ ਦੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥

ਅੰਗਰਾਸਚਰੰਗਤੇਰਹਿਤਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਅੰਗਰਾਤੇਰਹਿਤਹੈ ੧੧॥੫੫॥ਅੰ
 ਤਾਨਚਤਾਨਤੇਰਹਿਤਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਥਾਨਤੇਰਹਿਤਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਰੰਗਤੇਰਹਿ
 ਤਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਅੰਗਰਾਤੇਰਹਿਤਹੈ ੧੨॥੫੬॥ਅੰ ਪਰਸਚ ਪੁਨਾਅਪਾਰਹੈ
 ਅੰਗਰਾਚ ਅੰਸਰਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਅੰਗਰਾਸਚ
 ਮਾਨਸਚ ਪੁਨਾਮਾਨਤੇਰਹਿਤਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਹਲੀਤੇਰਹਿਤਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਅੰਗਰਾ
 ਅੰਗਰਾਸਚ ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਤੰਗਰਾਤੇਰਹਿਤਹੈ ੬੧॥ਅੰਗਰਾਸਚ
 ਪੁਨਾਸਚ ਪੁਨਾਸਚ ਅੰਗਰਾਸਚ ਸਰੀਰਤੇਰਹਿਤਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਵਿਸਸਕਕੇਜੇਧ
 ਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਵਿਸਸਕਕੇਬਲਵਾਲੇਹੈ ੬੨॥੫੭॥ਅੰਗਰਾਸਚ
 ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ
 ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚਿਹੈ ੬੩॥ਉਕਾਰਸਚ ਉਕਾਰਦੀਪ
 ਨਰੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ
 ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੬੪॥ਕਿਅਤਾਪਹਿਜੇਅਤਾਪਹੈ ਕਿਅਥਾਪ
 ਹਿਜੇਅਥਾਪਹੈ ਕਿਅਨੀਲਹਿਜੇਅਨੀਲਹੈ ਕਿਅਨੀਲਹਿਜੇਅਨੀਲਹੈ
 ਨੀਲੇਸਚੁਪਹੈ ੬੫॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਸਜਰਹਿਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੬੬॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੬੭॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੬੮॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੬੯॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੦॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੧॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੨॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੩॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੪॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੫॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੬॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੭॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੮॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੭੯॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੦॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੧॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੨॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੩॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੪॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੫॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੬॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੭॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੮॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੮੯॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੦॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੧॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੨॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੩॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੪॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੫॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੬॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੭॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੮॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ
 ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੯੯॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ ਅੰਗਰਾਸਚੁਪਹੈ ੧੦੦॥ਸਜਸਚੁਪਹੈ

੧੧੧॥ ਅਮਿਕਤਾ ਦਿਗੁਗਤੀ ਨਾਮਿ ਲਏ ਤੇ ਮਾਦਿ ਭਗਤ ਜੋ ਹੈ ॥ ਮਾਦਿ ਕਤਾ
 ਦਿਬ ਕਤੀ ਸੁਖ ਮਰੁਪਤੀ ਮਾਦਿ ਲੋਕੋ ਬਿਕਤ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਫਸਤੁ ਵਾਪਜਾ ਪੰਭੁ ਲੀਪਕਾ
 ਰਛਾ ਪਿਅਮੋ ਹੋਇ ਮਾਹੋ ਜਾਪੁ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭਗਤਾ ਮਥਾ ਪੰਭੁ ਗਤੀ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ਮਥਾ
 ਪਰੇ ਵਾ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੁਗਤਾ ਦੇ ਦਿਸੇ ਸਬ ਏਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ੧੧੨॥ ਸੁਭਗਤਾ ਦੇ
 ਕਰਣੇ ਭਗਤੀ ਤੇ ਮਾਦਿ ਸਾਧਨ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਅਜਗਤਾ ਮਾਪੁ ਹਰਣੇ ਦਿ
 ਸੇ ਸਕ ਕੇ ਜਗਤ ਦੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਬਿਰਕਤਾ ਮਾਪੁ ਕਾਸੀ ਬਿਰਕਤਤਾ
 ਈ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਮਾਦਿ ਗਤੁ ਮਾਪੁ ਣਾਸੀ ਪਾਪਤੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਤੇ ਨਾਸ
 ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੧੧੩॥ ਸਮਸਤੁ ਮਾਪੁ ਧਾਨੀ ਸਪੁਰਣ ਦਿਖੇ ਪਾਨ ਹੈ ॥ ਪੁਜਸਤੁ ਮਾ
 ਧਗਨੀ ਪਤੀ ਦਾ ਮਾਸਗਾ ਹੈ ॥ ਮਾਦਿ ਕਿਤੁ ਮਾਮਭੰਗੀ ਸੁਖ ਮਰੁਪਤੀ ਤੇ ਮਰੁਗੀ
 ਇਕਸਤੁ ਮਾਮਨੀਰੀ ਇਕਰੁਪਤੀ ਤੇ ਮਨੀਗਾ ਹੈ ॥ ੧੧੪॥ ਉਮਸਤੁ ਮਾਮਕਥੀ
 ਉਤ੍ਰੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮਕਾਹ ਸਰੁਪਤੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਸਤੁ ਮਾਕ੍ਰਿਪਾਰੀ ਕਕ੍ਰੇਦਾ ਮਾਰਕ
 ਰਿਦੇ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਰੇ ਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਖਿਤਸਤੁ ਮਾਮਖੰਡੀ ਖਖੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮ
 ਖੰਡ ਹੈ ॥ ਗਤਸਤੁ ਮਾਮਰੀਡੀ ਗਗੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਗਤਿ ਮਾਹੋਇਆ ਨਹੀ
 ਕਿਸੇ ਨਾਲਾ ॥ ਘਗਨੀ ਘਗਵਾਲੀ ਇਸਤੀ ਹੈ ॥ ਘ੍ਰਿਹਾਲੀ ਘਗਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਅਤਾਪੀ ਅ
 ਤਾਪ ਹੈ ॥ ਅਛਾਪੀ ਛਾਪਾ ਮਾਹੋਇਆ ਨਹੀ ॥ ੧੧੫॥ ਅਜਾਪੀ ਅਜਾਪ ਹੈ ॥ ਇਕ
 ਸਤੁ ਮਾਮਸਾਪੀ ਸੁਝੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਫਕਿ ਮਾਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਅਨੇਕੀ ਅਨੇ
 ਕਰੁਪ ਹੈ ॥ ਟਟਸਤੁ ਮਾਮਟੇਟੀ ਟਟੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮਿਲਾਪ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਟਟ
 ੧੧੭ ਟਟੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਮਠਾਟੀ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਅਡਾਟੀ ਤਾਡਨ ਤੇ ਰਹਿ ੧੧੮
 ਤ ਹੈ ॥ ਅਢਾਪੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ॥ ਅਣਾਪੀ ਅਮਿਣਤ ਹੈ ॥ ਅਤਾਪੀ ਤਾਪ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਅ
 ਥਾਪੀ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ ॥ ਦਲਸਤੁ ਮਾਦਿ ਦੇਖੀ ਦਦੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ
 ਦੇਖਾਂ ਦੇ ਦਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਨਹਿਸਤੁ ਮਾਮਨੇਖੀ ਨਨੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮੋਣਖ
 ਹੈ ॥ ੧੧੯॥ ਅਪਕਤੁ ਮਾਮਪਾਨੀ ਆਡੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਪਾਣੀ ਆਦਕਤਤਾ ਤੇ
 ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਫਲਾਨੀ ਫਲਰੁਪ ਹੈ ॥ ਬਦਕਤੁ ਮਾਬਿਸੇਖੀ ਬਬੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਬਿਸੇ
 ਦੇ ਸਰੁਪ ਹੈ ॥ ੧੨੦॥ ਹਰਿਕਤੁ ਮਾਹਿਰਦਾਨੀ ਹਰਣੇ ਵਾਲਾ ਹਿਰਦਾ ਹੈ ॥ ਅਰੀਰੀ ਅ
 ਰੁਆਹੋਇਆ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਚਹੈ ॥ ਰਿਕਸਤੁ ਮਾਰਿਤੁਰੀ ਰਤੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ
 ਹੈ ਰਿਤੁਰੀ ਹੈ ॥ ੧੨੧॥ ਰੰਗਸਤੁ ਮਾਮਰੀਰੀ ਗਗੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮਰੀ
 ਗ ਹੈ ॥ ਲਵਸਤੁ ਮਾਮਲੀਰੀ ਲਲੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮਲਗ ਹੈ ॥ ਯਕ
 ਪ੍ਰੀਤਿਕਾ ਮਾਪੋਸੀ ਪਛੇਥੀ ॥ ਇਕਸਤੁ ਮਾਇਕਾਪੀ ਈਡੀਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ
 ਹੈ ਏਡੀ ॥ ਇਕਾ ਮਾਪੁ ਹੈ ॥ ਲਵਸਤੁ ਮਾਮਲੇਖੀ ਚਿਹਾਰੇ ਤੇ ਰੇਤਾਂ ਲੇਖ ਤੇ ਬਿੰਦੀ
 ੧੨੨ ਨਾਏਹ ਅਗਲੀਤੁ ਕਹੈ ॥ ਵਰਿਸਤੁ ਮਾਵਰਦਾਨੀ ਵਾਵੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਵਰ
 ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਯਕਸਤੁ ਮਾਇਕਾਨੀ ਯਯੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਯਗੋਬੀ ਇਕਾ ਮਾ
 ਪੁ ਹੈ ॥ ਪਿਛਲੀ ਅਰੇ ਮੇਤੁ ਕਾ ਹੈ ॥ ਅਰੇਖੀ ਰੇਖਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਰਿਤੁਰੀ ਰਿਤੁਰੀ ੧੨੩
 ਹੈ ॥ ਹਰਿਸਤੁ ਮਾਹਰੀਗੇ ਹਾਰੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਹਰੀਗਾਂ ਦੇ ਚਹੈ ॥ ਵਾਹਰਣੇ
 ਵਾਲੇ ਹੋਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਰਿਦੇ ਨੇ ॥ ਮਹਿਸਤੁ ਮਾਮੁਹੇਸੀ ਮੰਮੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮੁ
 ਥੀ ਦੇਈ ਸੁਹੈ ॥ ਅਭੇਸੀ ਅਭੇਸਹੈ ॥ ਬਰਾਨੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਮੁਖ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ ਪਲਸਤੁ ਮਾ
 ਫਲਾਨੀ ਪਾਲਣ ਵਾਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਹੈ ॥ ਨਰਸਤੁ ਮਾਨਰੇਖੀ ਨਨੇਦਾ ਮਾਰਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਨਰ
 ਦੇਈ ਸੁਹੈ ॥ ਵਲੇਸੀ ਵਲਾਦਾਈ ਸੁਹੈ ॥ ੧੨੪॥ ਪਾਛ ਵੀਛੀ ਦ ਰੂਪੁ ਸਾਦਿ ॥
 ਰਿਨ ਅਜਬ ਏਕ ਮਾਤੁ ਮਾਰਾ ਮਾਇਕਾ ਦਿਨ ਅਸਦ ਹਜਜੇ ਜੀਵਾਤ ਮ
 ਜੋ ਹੈ ॥ ੧੨੫॥ ਉਚਰਿਆਤ ਮਾਪੁ ਮਾਤੁ ਮਾਸੀਗ ਜੀਵਾਤ ਮਾਨੇ ਪੁਮਾਤੁ ਮਾਨੁ
 ਬਚਨ ਕਹਿਅ ॥ ਉਤੁਰੁ ਜਸਰੁਪੁ ਮਾਬਿਕਤਾ ਮਰੀਗਾ ॥ ਉਤਕਿਸਟ ਰੂਪੁ

ਵਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਭੰਗ ਰੇਗ ਹਿਤ ਹੈ ॥ ਇਹ ਕਉਨ ॥ ੨੦ ॥
 ਹਿਅਤ ਮਾਸ ਰੂਪ ਇਹ ਜੇ ਅਤਮਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ਸੇ ਕਉਣ ਹੈ ॥ ਜਿਹਾ ਅਮਿਤ ਤੇਜ
 ਅਤਿ ਭੂਤਿ ਬਿਭੂਤਿ ਜਿਸਦਾ ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਹੈ ਅਸਚਰਜ ਬਿਭੂਤਿ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ॥
 ੧੨੧ ॥ ਪਰਾਤਮਾ ਬਾਚਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ॥ ਯਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਹਿਅ
 ਅਤਮਾ ਗਾਮ ॥ ਇਹ ਜੀਵਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ॥ ੧੨੨ ॥ ਨਬਾਹਿ ਅੰਬਰਾਇਨ
 ਬਾਲੂਆ ਬਲੂਦਾਹੀ ਹੈ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਤਸਸਤ੍ਰ ਦੇ ਪ੍ਰਹਿਤਾਰ ਕਰੇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸਤ੍ਰ
 ਸਹਿਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਪ੍ਰਾਪਾਇ ਸਤ੍ਰ ਹਜਾਰਾਂ ਹੀ ਸੇ ਸੰਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਉਮਾਹੇ ॥ ੧
 ੨੦ ॥ ਇਕ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਤਮਾ ਦੇਵ ਇਕ ਪ੍ਰਸਣ ਕੀਤਾ ਜੀਵਾਤਮਾ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾ
 ਤਮਾ ਪਾਸਾ ॥ ਯਾਹਿ ਚਤੁਰਗਾਮੀ ਸਾਰਦਾ ॥ ਇਹ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਜੇ ਸੀ ਸਾਰ ਵਿ
 ਖੇਦਾਨ ॥ ੧੨੪ ॥ ਕਿਹੁ ਚਤੁਰਵਰਗਾ ਕਿਜੈ ਵਖਿਅਨ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਦਾ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਕਥਨਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਭੁਮਕ ਹੋ ਚਤੁਰਤ੍ਰੇ ਬਿਚਾਰ ਹੋ ਚਤੁਰੇ ਤੇ ਹੋ
 ਈਹੋ ਹਾਦਾ ਬਿਚਾਰ ਕਹਿਦਾ ॥ ਜੇਤ੍ਰ ਕਾਲ ਭੁਏ ਜੁਗਾ ਅਪਾਰ ਜੇਤ੍ਰੇ ਤਿਨਾ ਕਾਲ
 ਵਿਖੇ ਤੇ ਹੋ ਜਗਾ ਵਿਖੇ ਅਪਾਰ ਹੋ ਹੋ ਪ੍ਰਮਾ ॥ ਸਾਤਿ ਜੁਗ ਕਰਮ ਸੁਤਦਾਨ ਲੇ
 ੧ ਸਤ੍ਰ ਜੁਗਾ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਹੋ ਦੇਵਤਿ ਅੰਨ੍ਹ ਦਾਨ ਦੇ ਤ੍ਰੇ ਜੇਤ੍ਰੇ ॥ ਅਕੰਥ ਅਕਥਾ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਅਗਾਤ ਅਗਾਧ ਹੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਰੂਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਰਣ ਸੁਤੇਣ ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ
 ਦੇ ਰੇਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੇ ਬਰਣ ਕਰਾਵਾ ਗਤਿ ਨਾਨਾ ॥ ਏਣ ਇਸਦਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਚਤੁਰਬ
 ਤੇ ਹੋ ਗਾਇ ਸਾਦੇ ॥ ਜੁਝਾਰ ਸੁਰਮੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਮੰਤ੍ਰੇ ਮਹੀਪ ਮਲੇ ਹੋ ਗਾਏ ੧੩੦
 ਪਗ ਖੰਡ ਖੰਡੀ ਤੇ ਮਹੀਪ ਖੰਡੇ ਕੇ ਖੰਡ ਖੰਡੀ ਜਿਹੇ ਗਾਏ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸੁਪਤ੍ਰ
 ਤ੍ਰਕਾਭੇ ਜੀਆ ਅਸੰਭ ਅਚਰਜ ॥ ੧੩੨ ॥ ਰਿਖਜੁ ਅਹੁਡੀਆ ਪਾਉਣ
 ਲੇ ॥ ਸਮਗਕਾ ਸਮਗੀਆਨਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਭਖਾਰ ਉਨਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕੁਕਮ ਰੁਪਾ ਦੁ
 ਤ ਬਿਅੰਤ ਵਿਨੰਤ ਦਿਤੇ ॥ ੧੩੫ ॥ ਬਿਜਨ ਮੇਵੇ ਲਪਟ ਬੁਧਟ ਕਗਰ ਲਾਟਾਰੀ
 ਅੰਤ੍ਰ ਪਟਾਂਗੁਇਆਨਕਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਜਿਉਨਾਰ ਸਮਗੀਆ ॥ ਦਿਨੀ ਬਰਸੇ ਸੁ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੀਤ੍ਰ ਹੀਨਗਨ ਹਰਾਜਾ ਯੋਸਟਰਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ਭੁਮਕੁਰ ਉਨੀ ਜਾਇ
 ਪੁਨ ਸਮੁਹ ਭੁਮੀ ਪਰਉਠੀ ਹੈ ਜੇਦੀ ਪੁਨ ॥ ੧੩੮ ॥ ਅਸਨ ਅਸਥਾਨੁ ਅਰਬ
 ਖਰਬ ਛਿਨਾਇ ਅਣਗਿਣਤ ਪਨ ਖੇਕੇ ਕਰਗਾਇ ਯੁਪਿਸਟਰਗਾ ॥ ਪੁਪ੍ਰ
 ਪੀਐ ਪੁਪ੍ਰ ਪੁਖਾਈਦੀ ਹੈ ॥ ੧੩੯ ॥ ਮੁਖ ਕਿਸਨ ਕੇ ਮਤਿ ਭੁਯੈ ਮੁਖ ਜੇ ਕਿਸਨ ਤੇ
 ਸਕੇ ਮਤ ਅਨਸਾਰਾ ਬੇਦਾ ਬਿਆਸ ਮਤਿ ਤ ਬੇਦਾ ਬਿਆਸ ਦੇ ਮਤ ਅਨਸਾ
 ਰਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਗ ਸਮਾਪਤ ਹਿ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਰਣ ਬਧੁ ਸੁਭਾਇ
 ਵਾਨਯੋ ਵੇਦਾ ਬਧਾ ਚੰਦ ਬਰਣ ਚਿਟੇਰੀ ਗਦਾਯੋ ॥ ਸੁਵਰਨ ਪੁਛ ਸਮਾਨੁ ਸੁ
 ਇਨੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪੁਛ ਹੈ ॥ ਰਤਨ ਤੰਗ ਨੇਤ੍ਰ ਉਤ ਕਿਸਟ ਉਤੀ ਗਬਾਜ ਉਤ ਕਿਸਟ
 ਯੋਰ ਉਚੀਗ ਸੁਵਾਹ ਸਮਾਨ ਉਚੀ ਸੁਵਾਯੋ ਵੇਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭਾਏ ਪ੍ਰਕਾਰਾ
 ਛਕੈ ਪੁਰਣ ਹੋਏ ॥ ੧੪੧ ॥ ਸੁਰਨਾਇ ਸੁਰਨਾਈ ॥ ਖੰਜਕਾ ਖੰਜਕੀਆ ॥ ਜੰਗ
 ਘੁੰਗ ਜੰਗ ਬਾਜ ਘੁੰਘਰਾ ਆਦਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਰੇਹਰੀਤ ਰੇਹੀਆ ਪੁਛ ਲਾਗੀ ਪਿ
 ਛਲੇ ਗੇਹੀ ॥ ਜਉਨ ਬਾਧੇ ਤਰੀਗ ਜੁਝਤ ਜਉਣ ਸਾਖੀ ਨਦਾਯੋ ਵੇਨੁ ਤਿਸਦੇ ਨਾ
 ਲਜੁ ਝੁਟੇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਬਾਜ ਮੇਧ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਨਦੈ ਦ੍ਰਿਸੈ
 ਨਿਪ ਬਾਂਟ ਬਾਂਟ ਲੁਟਾਇ ਕਟ ਕਟ ਕੇ ॥ ਬੰਡ ਬੰਡ ਕੇ ਬਾਮਣ ਨੁਲੇ
 ਟਾਇ ਨਾਦੇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਪਲਕੈ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਇ ਮਾਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਚਾਰ ਭਾਗਾ ॥ ਹੋਮ
 ਮੇਵ ਹਿਕਨੀ ॥ ਹੋਮਾ ਵਿਖੇ ਹੋ ਪਾਉਣਾ ਕੀਤਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨ ਤੇ ਹੀ ਰਜਕੇ
 ਹਾਜਕ ਕੇ ਰਸਾਤਲ ਹਿਮਾਲੇ ਵਿਚਾ ॥ ਭੁਮਤ ਰਥ ਭੁਏ ॥ ਪਰੀਛਤ ਭਾਗ ਬਖੀ
 ਰੇਦੀ ॥ ਮਕਾਦੇ ਪਰੀਛਤ ਰਾਜਾ ਹੋਏ ਪਰਮ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ॥ ਬਡੇ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਤੇ ਪੁਜੈ

ਮੰਤ੍ਰਮਹਾਨ ਬੁਧੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲਾ ਸਦਾ ਧਾਨ ਸਦਾ ਧਾਨ ਹੋਕੇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸੁਮਿਤ੍ਰ
 ਮੰਤ੍ਰਨ ਸੁਸੁਟ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੇਥੇ ਬੋਤ ਦੰਤ ਚਿਟਾ ਹਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ਬੁਧ ਜਗਤ ਸੇ ਅਥਿਰਾ
 ਬਹੁਤ ਜਗਤ ਨਾਲੇ ਸੀ ਘੁਰੀ ॥ ੧੫੮ ॥ ਰਿਤੁ ਜ ਅਹੁਤੀਆ ਪਾਉ ਏਵਾ ਲੇ ॥ ੧
 ੫੯ ॥ ਦਾਨ ਮਾਨ ਰਸਾਲ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਮਾਨ ਦਿਤਾ ਸੁਦਾ ॥ ਬਹੁਤ ਜ ਕੇ ਨਿਪਰਾਜ ਬ
 ਹੁਤ ਗਾਜੇ ਮਾਨੇ ਗਾਜੇ ਮਾਨੇ ਗਾਜੇ ਯਾਧਿ ਸਦਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਕਰਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲ
 ਉਦੇਕਨ ਸਠ ਬਰਸਾਂ ਤੋਂ ਤ੍ਰੀ ਤੀਸ ਬਰਸ ਦਾ ਇਕ ਕਰਣੁ ਦਾਧੇ ॥ ਕਾਜਾ ਅਖੇਟ ਵ
 ਸੋਤੇ ਸਿਕਾਰ ਦੇ ॥ ਦੇਖ ਮਿਗਤਾ ਇਓਤ ਹਾ ਮਿਗਨੋ ਤਿਥੇ ਦੇਖ ਦਾਭਾਇ ਮਾਗਾ
 ਜਿਹਾ ਅਗੁ ਰੋਸੇ ਮਗੇ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਖ ਉਘਾਰ ਲਖੇ ਕਹਾਂ ਮੁਨ ਅਖ ਉਘਾਰ ਕੇ
 ਕਿ ਅਦੇਖੇ ਮੁਨੀ ਸਰਪ ਦੇਖ ਰਾਨ ਸਮੀਕ ਮੁਨੀ ਸਪ ਦੇਖ ਕੇ ਰਿਅਾ ਅਹਿ
 ਗਾਇ ਤਛਕਾ ਸੰਤ ਸਾਪ ਸਦਾ ॥ ਸਤ ਸਰਾਪ ਕਹੀ ਦਾਧੇ ॥ ੧੬੨ ॥ ਤਹ ਰੀ ਮਤਾ
 ਤਿਥੇ ਸਕਤੀ ਪੈ ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਮਾ ਪਾ ਕੇ ਤਹਿ ਤਿਥੇ ॥ ੧੬੩ ॥ ਜੇਤ੍ਰਿ ਜੇਤ੍ਰਿ ਬਿਖੇਰ
 ਲੀ ਨਿਪਰਾਜ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ਗਾਜੇ ਅਕੇਰਾ ਜੇਦੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਜੇਤ ਦੇਵਿਖੇ ਜੇਤ
 ਰਲਗਈ ॥ ਗਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤਾਇਤੀ ॥ ੧੬੪ ॥ ਸਰਪ ਮੇਧਕ ਹਿਓ ਲਗੇ ਮ
 ੧੬੫ ॥ ਖ ਸਰਪ ਮੇਧ ਜਗ ਕਨ ਲਗੇ ਭੁਮ ਭੂਰ ਉਦਾ ॥ ਸਮੁਹ ਭੂਮੀ ਵਿਖੇ ਸੇ ਸਟਰਾਜਾਰੀ
 ੧੬੬ ॥ ਭੁਸ ਮਭੁਤ ਭਸ ਮਭੁਤ ੧੬੭ ॥ ਏਕ ਸੋਹ ਸਤੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਇਕ ਸੋਹ ਥਪੁ ਜੇਤਾ
 ਸਹੀ ਸਹ ਸਤੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਓ ਹਜਾਰ ਹਥ ਪ੍ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਤ੍ਰੀ ॥ ੧੬੮ ॥ ਸਰੇ ਸਰ ਬਕਾਜੇ
 ਸੋਹ ਜਾਣ ਸੁਭੇ ਕਾਰਜਾ ॥ ਭੁਜੇ ਭੁਗਾ ਅਨੰਤ ਸਕੁ ਦੇਹੇ ਸਪਾ ਅਨੰਤ ਹੀ ਜੁਗੇ ਹਾ
 ਜਦੁਆਰੇ ਜੋਗਾਏ ਹੋਗਾ ਜਦੁਆਰਾ ਵਿਖੇ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਾਇ ਨਾਤ ਸਤੁ ਹਥਾਂ ਮੁਜੇਤ
 ਗਰਦਣਾ ਹੋ ਜਿਨਾ ਦੀਆ ॥ ੧੭੦ ॥ ਦਹੇ ਭੁਮ ਭੁਗਨ ਸਕੇਨ ਭੁਮੀ ਦੇ ਭੁਗਨ ਵ
 ਲੇ ਸਪਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ਛੇ ਮੇਘ ਤਜੇ ਸੇ ਸੇ ਮੇਘ ਨੁਘਿਉ ਦਾਧੇ ਕਹੇ ਅਗਨ ਤੋ
 ਮੰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਗਨ ਹੋ ਮਤਿ ਸਦਾ ਤੇ ਸੇ ਸਪ ਸਕੁ ਦੇਹੇ ॥ ਫਟਿ ਫਟ ਕੈ ਫਟੇ ਟਕਾ
 ਫੋਤ ਕਾਰੇ ਫਟਨੁ ਫਟ ਕਾਉ ਦੇਹੇ ਤੇ ਫੋਕਾਰੇ ਮਾਰ ਦੇਹੇ ਮਖਾਵੇ ਹੋ ਸਗਾਨੇ ਕਲ
 ਦੀਥੇ ॥ ਛੇ ਲਪਟ ਜਾ ਆਲਾ ਅਗੇ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਛਟ ਦੀਆਂ ॥ ਬਸੇ ਬਿਖ
 ਪਾਰੀ ਬਸਦੀ ਹੈ ਬਿਉਰੀ ਧਾਗਾ ॥ ੧੭੨ ॥ ਭਛ ਕੇ ਜੇ ਮਕਾਈ ਭਛਣੇ ਕੇ ਸੀਤਾ
 ਦੇ ਬਰਣ ਦੇ ਅੰਗੁ ਠੇਨੁ ਕਾਂਉ ਜ ਅੰਤਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਇਆ ਸੀ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕੁਲੀ
 ਕੋਟ ਹੋ ਮੇ ਕੋਟ ਕਲ ਦੇਹੇ ਮੇ ਬਿਖੇ ਵਹਿਣ ਕੰਡੀ ਅਗਨੀ ਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਵਿਖੇ ॥
 ੧੭੪ ॥ ਆਰੇ ਆਸਤੀ ਕੀ ਮਹਾ ਬਿਪਾਸਿਧੀ ਅਹਿ ਮੰ ਸਤੀ ਕਤ ਛਕਦਾ ਦੇਤਾ
 ਮਭੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਿਧੀਆ ਵਾਲਾ ॥ ਭੁਤਿਯੋ ਭੇਤੁ ਭੁਪੰ ਭਿਰਿਅ ਭੇਤੁ ਰਾਜੇ ਨਾ
 ਲ ॥ ਇਓ ਏਤੁ ਏਤੁ ਇਕ ਕੇ ਏਤੁ ਏਤੁ ਛਾਤ੍ਰਿਆ ॥ ਤਣੀ ਤੇਤੁ ਤਣੀ ਤਣੀ
 ਅੰਤੋਤੁ ਤਾਤੁ ਕੇ ॥ ੧੭੫ ॥ ਤਜਿਯੋ ਸਪ ਮੇਧ ਜਿਯੋ ਏਕ ਨਾਥੀ ਰਜੇ ਸਪ ਮੇਧੁ
 ੧੭੬ ॥ ਭਾਨੀ ਰੁਪਾ ਤੇਜ ਸੁਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਤਪਦਾਧੇ ॥ ੧੭੭ ॥ ਏ ਮੇਧ ਸਪ ਦੇਓਗਾ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਪਾਗਾ ਤੇਤੁ ਕਣਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾਉ ਚਾਰਣ ॥ ੧੭੯ ॥ ਰਲੀ
 ਸੋਨ ਸੁਕਰ ਚਲੀ ਸੋਨਾ ਸੁਕਰੀ ਬਾਗਾਣ ਸੀ ਮੰ ਬਨਾ ਰਸੀ ਦਾਗਾ ॥ ਏਕਣੀ ਸੀ ਇ
 ਕੇ ਸਿਵਾਨੁ ॥ ੧੮੦ ॥ ਗਿਰੇ ਅਧਵ ਧੀ ਅਲਪੀ ਬਿਪਾਤ ਭਿਰੇ ਹੋ ਅਧੇ ਅਧੀ ਸਨਧ
 ਧਹੇ ਏਵੇ ਸੇ ਸਕ ਕੇ ਪਰਿਹਾਗ ਨਾਲਾ ॥ ੧੮੧ ॥ ਗਿਰੇ ਖੇਤੁ ਖੇਤਾ ਏਖਤੀ ਖੇਤਾ
 ਭਿਰੇ ਹੋ ਖਤੀ ਅੰਦੇਖੇਤ ਵਿਚ ਖਤੀ ਜੇ ਖਤੀ ਅੰਦੇਖੇਤ ਖਦਾ ਲੇ ॥ ਕਹੇ ਪੈ
 ਜਦਾ ਕੇ ਕਰ ਦੇਹੇ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੇ ਕਦਾਰਨ ॥ ੧੮੨ ॥ ਪ੍ਰਛੇਦੋਤ ਨਾਨ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਛੇਦੋਤ ਨਾਨਾ ॥ ਕਹੇ ਮਰਦਨ ਅਰਦਨ ਮਰਦਾਨੀ ਕਰ ਦੇਹੇ ਮਰਦਾਨੀ ਦਲਣ
 ਮਰਦਾਨੀ ਦਲਣੀਆਂ ॥ ੧੮੩ ॥ ਕਾਸਕੀ ਸੀ ਕਾਂਸੀ ਦਾਗਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ਸਿਅਉ ੨

ਸੇ ਜਨਨੀਧਾਨੀ ਦੇ ਪੁਤਰੇ ਮੇ
ਜਾਈਆਂ ਸੇਹਾਂ ਸੀਆ ਚਿਤਾ ਕਾ ਰਹੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਰੀ ਤੇ ਮਾਰ ਲਾਇਆ।

ਗਿਰਿਓਤਉਣ ਗਿਰਿਅਹੋਇਆਤਿਸਦੇ ਯੁਧਿਸਟਰੰਗਜਥਾਪਿਓਧਿ
 ਸਟਰਨੁਗਜਾਥਾਪਿਅਮਾ॥ ੨੧੪॥ ਭੁਇਓਮੈਣਮਾਲੀਬਲੀਮੁਲਸਾਲਿਅੰਕੋਰ
 ਵਾਰੀ ਤਰਫੋਹੋਇਆਮੈਨਾਪਤੀਬਲੀਜੇਸਲਗਦਖਦੇਣਵਾਲਾਸੀ॥ ੨੧੫॥
 ਰਹਸਤਜੁਧਿਸਟਰੰਸਕਤਬੇਦੇਪਨਾਹਥਦੇਨਾਲਜੁਧਿਸਟਰੰਸਲਨੁਬਰਛੀ
 ਨਾਲਬੋਧਿਅਮਾਬਲੀਭੁਪਬੇਦੇਬਲੀਗਜਾਨੇਜਾਇਆ॥ ੨੧੫॥ ਭੁਇਓਮਸ
 ਤਾਮਾਅਸਸਤੁਮਾਮੈਨਪਾਲਹੋਇਆਕੋਰਵਾਰੀਤਰਫੋ॥ ਇਕਜਾਮਾਇਕ
 ਪਹਿਰਦਿਚ॥ ੨੧੬॥ ਧਿਸਟਰੰਨੁਮਾਰਿਓਅਤਰਥੀਧਿਸਟਰੰਮਨਮਾਰਿ
 ਆਅਸਸਤੁਮਾਮੈਨੇਅਤਰਥੀਹੋਅਸਸਤੁਮਾ॥ ੨੧੭॥ ਕਰੋਉਰਸਜਦੁਰ
 ਜੇਧਨ॥ ੨੧੮॥ ਨਿਰਘਾਤੁਇਕਰਸਅਪਾਤੁਬੀਰਿਘਾਓਮਾਰੇਹੋਏਸੂਮਿ
 ਆਰੇ॥ ੨੧੯॥ ਛੁਪੈਛੋਰੇਅਸਸਤੁਦੀਧਾਗਾਰੇ॥ ਦੁਰਸਿੰਦੁਰਖੇਤੋਹਾਥੀਸੀ
 ਪੁਰੇਹੋਏਖੇਤਦਿਚ॥ ੨੨੦॥ ਆਵਧਸਸਤੁਕੁਕੇਸਾਵੇਤਖੇਤੋਸੁਰਮੇਖੇਤਦਿ
 ਚਾਜਾਗੈਸੁਚੇਤੋਕੋਥਾਨੈਅਸਥਨਾਵਿਚਾਫਟਾਕੋਗਜਾਨੈਫਟਾਰੇਉਰੇਪੋਗ
 ੨੨੧ ਦਾਰੇਗਜਾਮੈਗਦਾਵਿਖੋਲਖੀਕੋਪੁਜਾਮੈਦੇਖਈਕੀਤੀਪੋਪੁਜਾਦੇਖੋ॥ ਭੁਮੇ
 ਟੁਰਦੇਹੋ॥ ੨੨੨॥ ਕਰੋਚਿਤੁਪਾਵਿਤੁਬਾਚਿਤੁਕਰਮੰਨਰੇਹੋਏਹੋਇਕਪਾਵਿਤੁਚਿ
 ਦਨਦੇਨਾਨਾਪੁਕਾਰਦੇਕੀਤੇਹੋਏ॥ ੨੨੩॥ ਦੁਮਾਲਿਅੰਹਾਣੀਦੇਦੇਮਲਹਾਣਦੇਏ॥
 ਦੇਉਮੀਰਥੀਰੋਨੋਪਾਤਸਾਹਧੀਰਜਟਾਨਹੋਨਦੇਉਪਰਮਓਜੀਦੇਮੇਬਤੁਬਲ
 ਟਾਲੇਏ॥ ੨੨੪॥ ਬਾਨਾਬਧੈਅਧਾਮੁਧੀਬਾਣਾਨਬੰਨਣਵਾਲੇਅਧੋਅਧੀ॥
 ੨੨੫॥ ਦੇਉਛਾਲਛੀਚਾਲਦੇਮੇਛਾਲੇਹੋਏਸੀਚੋਦਿਚਹੋਨਹੀਦਹਿਦਾਨੀਰਿ
 ਦੁਮਾਤੇਸੋਸਟਹੋ॥ ੨੨੬॥ ਦੇਉਥੰਡਖੰਡੀਦੇਉਮੰਡਮੰਡੀਦੇਮੇਖੰਡਿਆਨਾਲ
 ਥੰਡਣਵਾਲੇਹੋਤੇਬਣਾਉਨੁਬਣਾਉਣਵਾਲੇ॥ ਬਾਹਯਾਹੀਅਜਾਨਬਾਹੁਹੋ॥
 ਦੇਉਸੁਰਮਾਹੀਦੇਮੇਸੁਰਜਤੇਚੰਦੁਮਾਫਤਹੋ॥ ੨੨੭॥ ਚਿਤੁਜੋਤੀਸੁਦੁਜੋਤ
 ਵਾਲੇਹੋਦੇਉਚਿਤੁਚਾਪੰਦੇਮੇਚਿਤੁਹੋਏਧਨਖਾਂਵਾਲੇਹੋ॥ ਚਿਤੁਰਮਾਸੁੰਦੁ
 ਸੰਜੇਅੰਦਾਲੇ॥ ਦੇਉਮਤਬਾਹੰਨਾਬੀਕੁਮਸਮਾਨੀਦੇਮੇਮਸਤੁਹਾਥੀਦੇਲ
 ਦੇਸਮਾਨੀ॥ ੨੨੮॥ ਹਥੋਹਰਦੁਰੋਕੋਭਜਾਪਾਇਗਾਜੇਹਥਾਨਦੇਬਾਹਾਂਪਰ
 ਪਾਉਠੋਕਦੇਹੋਤੇਗਜਦੇਹੋ॥ ਦੇਉਛੋਤਮੰਡੀਦੇਮੇਖੇਤਦੇਬਣਾਉਣਵਾਲੇ॥ ੨੨੯॥ ਖੰ
 ਡਾਮੁਬਾਹੀਖੰਡੀਆਨੁਬਾਹੁਦੇਹੋ॥ ਖੰਡਹਾਣੀਖੰਡੀਹਾਣਦੇਹੋ॥ ਦੇਉਖਤੁਖੇਤਾਰੇ
 ਉਛੋਤਪਾਣੀਦੇਮੇਖਤੀਖੇਤਦਿਚਹੋਦੇਮੇਛਤੁਪਣਵਾਲੇਹੋਫਾਛਤੁਹਥਾਂਦਿਚ
 ਪਾਰਣਵਾਲੇਹੋ॥ ੨੩੦॥ ਬਿਬਾਅਸਤੁਧਾਰੇਨਿਹਾਰੇਦੇਅਸਤੁਧਾਰੇਹੋਏਦੇਖੀ
 ਦੇਹੋ॥ ਰਹੋਬੀਯੋਅਮੋਭੁਪਗਉਨੋਹਕਾਰੇਅਕਾਸਦਿਖੇਦਿਚਰਨਵਾਲੇਦੇਦੁ
 ਤੇਗਜੀਅੰਨੁਦੇਖਕੋਹਕੋਬਕੋਹੋਰਹੋ॥ ਹਕਾਹਕਲਾਗੀਹਕਾਬਕੀਲਗਾਰ
 ਹੀਹੋਜੋਛਰਾਜੀਕੁਬੋਰਚਲੀਧਾਮਪੁਮੰਚਲੀਸੈਨਾਦੀਤੋਤਰੋਲੀਪੋਦੀ॥ ੨੩੧॥
 ਕਉਰਪਾਲੀਯੁਧਿਸਟਰੰਗਜਾ॥ ੨੩੨॥ ਤਹਏਕਰੀਧੁਬਾਮਿਉਜੁਧਮਾਚਿ
 ਯੋਤਿਥੇਜਾਂਦਿਆਂਹਿਵਾਲੇਨੁਦਰਜੇਸਨਦਾਮਿਤੁਗੀਧੁਬਾਸੀਤਿਸਦੇਨਾਲਭੀਅਸੈ
 ਟਹਾਜੁਧਮਚਿਆ॥ ਤਹਾਭੁਰਪਾਲੀਪੁਰਾਡੀਗਾਰਚਿਓਤਿਥੇਭੁਰਪਾਲੀਧੁਪੁ
 ਨੇਪੁਸਰਾਡੀਗਾਰਚਿਆਹੋ॥ ਤਹਾਸਤੁਕੋਭੀਮਹਸਤੀਚਲਾਏਤਿਥੇਗੀਧੁ
 ਪੁਨ੍ਹਅਕਾਸਦਿਚਜਾਕੋਭੀਮਖੋਨਉਪਹਾਥੀਮਾਰੇਓਹੋਈਹਾਥੀਫਟਕੋਭੀ
 ਮਸੈਨਨੇਅਕਾਸਨੁਮਾਰੇਚਲਾਕੋ॥ ੨੩੩॥ ਮੇਠਿਨਾਕੋਚੜਾਇਆਨਕਨਾਫੁ
 ਤੀਸਦਾਨਛੋਤੀਸਦਾਹਿਮਾਕੁਸਟਰੰਗਾਇਆਜਨਮੇਜੇਨੁ॥ ੨੩੪॥ ਇਤੀਜੋਨਮੇ
 ਜਾਸਮਾਪਤਭੁਇਆ॥ ॥ ਅਮੁਮੇਧਾਅਰੁਅਸਮੇਧਾਰਅਸਮੇਧ

ਤੇ ਬਹੁ ਹੋ ਅਸ ਮੇ ਪਾਨ ਦੁਸਰੇ ਦਾ ਨਾਉ ॥ ੨੩੯ ॥ ਅਜੇ ਸਿੰਘ ਤੀਸਰਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨੨
 ੨੪੯ ॥ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਭੂਪਤਿ ਅਭਯੋਕ ਮੇਰ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਹੈ ਕਿਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤਿਲਕ ਜੇ
 ਕੋਰੇ ॥ ੨੪੩ ॥ ਜੈ ਪਤਿ ਭਾਖਿ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ਜੈ ਹੋਵੇ ਪਤੀ ਕੀ ਕਹਿ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜ
 ਨੇ ੨੪੬ ॥ ਨਾਚ ਬਸੁਖ ਆਇ ਛਿਤ ਕਾਰੀ ਨ ਦੇਖਣੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨੪੭ ॥ ਦੁਸਰ
 ਭਾਇ ਭਏ ਮਦ ਅੰਧਾ ਦੁਸਰੇ ਦੇ ਮੇਭਾਈ ਮੰਦ ਕੋ ਅੰਧੇ ਹੋਏ ॥ ੨੪੯ ॥ ਅੰਤ ਸਚੇ
 ਪਰਖੇ ਲਖਿ ਲਾਨਾ ॥ ਛੋਟਾਇ ਆਚੋ ਪੜ੍ਹੀ ਖੇਲ ਦਾ ਖੇਲਣਾ ॥ ੨੫੨ ॥ ਕਹਾ ਕ
 ਹੈ ਦਾ ਕਹ ਪਰੈ ਕਹ ਯਹ ਬਾਂਧੈ ਸੁਤ ਕਿਆ ਕਹੇ ਗਾਵਾਉ ਇਸ ਨੁਕਿਆ ਪਰੇਗਾ
 ਕਿਆ ਇਹ ਬੰਨੇ ਗਾਤਾਨਾ ॥ ਕਹਾ ਸੁਤ ਯਾਤੇ ਮਥੈ ਕਿਆ ਸੁਤ ਇਸ ਤੇ ਮਰੇਗਾ ॥ ੨
 ੫੪ ॥ ਤੀਨ ਹੁਤੀਨ ਬਾਟ ਕਰ ਕੀਆ ਤਿਨ ਨੇ ਤਿਨ ਬੰਨ੍ਹਿ ਮਾਂ ਵਾਕਰਣਾ ਕੀਤਾ ॥ ਕਸ
 ਦਾਟਾ ਕਸ ਕੇ ਦਾਉ ॥ ਕਹਾ ਖੇਲ ਪੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵਾ ਕਿਆ ਬਹੁ ਰੋਖੇ ਲਕਰੇ ਗਾਕਰਾ
 ਉਣਦਾ ਲਾ ॥ ੨੫੫ ॥ ਸੁਫਰ ਪਾਬਾ ਢੀ ਈਰਖਾ ਬਧਗਈ ਕਾਢੀ ਕਢੀ ਹੋਈ ਅਗ
 ਨਾ ॥ ੨੫੬ ॥ ਕਟਨ ਸੁਹਿਤ ਭਾਇ ਕਟਨੇ ਸੇਹਿਤ ਹੋਤਾ ਭਾਇਆ ਬਹੁਤ ਹਠਾਇ ਓ ਬਹੁਤ
 ਹੀ ਹਠਾਇ ਤਾਦੇ ਹਾਂਭਾਈਆਂ ਨੇ ॥ ੨੫੭ ॥ ਸਪਰਧਾ ਬਾਦਾ ਸਪਰਧਾ ਦਾ ਬਧਣਾ
 ਇਆ ॥ ੨੫੮ ॥ ਸਿੰਘ ਗਿਦਰੀਆਂ ਕਹੁੰ ਕਹੁੰ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ੨੫੯ ॥ ਰੰਡ ਭੁੰਡ
 ਅਪਾਰਾਧ ਸੁਹਮਿ ਆਂਦੇ ਅਪਾਰਾਧੀ ॥ ੨੬੦ ॥ ਬਿਸਤਕ ਹਾਰਿ ਰੇ ਗਜ ਬਿਸ
 ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਭਿਗੋ ਹੋਏ ਜਾਬੀ ਕਿਤੇ ॥ ਛੋਟਾ ਤਾਂ ਹਣ ਵਿਖੇ ਤੇ ਹੋਏ ੨੬੦ ॥ ਸੋਲੇ ਕਪਠਾਏ ਸੁਸੁ
 ਟੁਲੇ ਕਪਠਾਏ ਹੋਏ ॥ ਕਉਰਾ ਅਰਚਰਮਾ ਕਉਰਾ ਬਹੁ ਰੋਵਾ ਲੋ ਬਰਮਾ ਸੰਜੇ ॥ ੨
 ੬੧ ॥ ਗਾਰਾ ਸਿੰਦਉਰਾ ਸਿੰਧਰਾ ਗਾਰਾ ॥ ੨੬੨ ॥ ਰਣ ਅਸਕਾਲ ਜਲ ਨਿਮਗਾ
 ਪ੍ਰਥੇ ਜ ਰਣ ਵਿਖੇ ਸਿੰਘ ਹਿਬੰ ਕਾਲ ਦੇ ਬਦਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਗਜ ਦੇ ਹੋ ॥ ਭੀਰ ਭੇਭਾਜਾ
 ਭੀਰ ਦੇ ਭੇਕ ਕੇ ਸੁਹਭਜ ਗਏ ॥ ੨੬੩ ॥ ਖਰਾਕੀ ਟੇਕ ਖੰਡੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾ ਅਸਰਾ
 ਮੁੰਡ ਭੁੰਡ ਅਨੇਕਾ ਸਿਰ ਸੁਰਮਿ ਆਕੇ ਅਨੇਕਾ ਹੀ ॥ ਬਿਡਾਰਾ ਬਾਹਰ ਬਿਲੇ ਅ
 ਧਕ ਅਧ ਅੰਧੇ ਸਤ ਮਾਝ ਰੋਹੇ ਗਵਤ ਗਤਿ ਹੋਟੇ ਕਾ ਮੰਡਰ ਹੋਏ ਗਾਜੇ ਗਤ ਕੇ
 ਬਰਛੀਆ ਨੁਆ ਸਗਾ ਕਰ ਕੇ ॥ ਮੰਦਰ ਤੂਰ ਢੇਲ ਤੇ ਤੂਰਵਾਜੇ ਕਰੁਰ ਕਰੇ ਰਾ ਭਾਇ
 ੨ ॥ ਆਨ ਕਰੇ ਰਾਹੀ ੨੬੫ ॥ ਕਰਵਾ ਰਾਤ ਲਵਾ ਰਾਂ ॥ ੨੬੭ ॥ ਓਰੁ ਵਧੇ ਸਉ ਭੀ ਸਾਦੇ ਸਾ ॥
 ਰਾਜਾ ਨਿਪਤ ਤਿਲਕ ਸੁਭਲਛਨ ਨਿਪਤ ਤਿਲਕ ਰਾਜਾ ਸੁਭਲਛਨਾ ਦਾ ਲਾ ॥ ੨੬
 ੮ ॥ ਛੀਨ ਛਾਨ ਖੋਖਾ ਕੇ ੨੬੯ ॥ ਰਾਜ ਪਾਠ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘਾ ਸਣ ਸਭੁੰ ਕੀ ਪੁਜ ਸਭੁ
 ਦੇ ਪੁਜਾ ਕਰਣੇ ਲਾਇ ਕਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ਕਹੁ ਬਹਮ ਬਾਨੀ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ਕਿ
 ਤੇ ਬੇ ਮੰਦੀ ਬਾਈ ਬੇਦ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰੇ ਹੋ ॥ ਬਹਮ ਅਰਚਾ ਬਹਮੀ ਪੁਜਾ
 ਕਰੇ ਹੋ ॥ ਤਹਾਂ ਬਿਪਸਨਾ ਢਤੇ ਏਕਲਛਨ ਤਿਥੇ ਇਕ ਸਨੇ ਦੀ ਬਾਹਮਣ
 ਬੀ ਇਕਲਛਨ ਦਾ ਲਾ ॥ ਕਰੈ ਬਕਲ ਬਸਤੀ ਫਿਰੇ ਬਾਇ ਭਛੇ ਤੇ ਜਪੁਤ
 ਦੇ ਬਸਤੀ ਕੀ ਤੇ ਹੋਏ ਫਿਰਦਾ ਹੋਏ ਟੁਛ ਦਾ ॥ ੨੭੨ ॥ ਕਹੁ ਰਿਗ ਬਾਚੇ ਮਹਾ
 ਅਰਥ ਬੇਦੀ ਕਿਤੇ ਰਿਗ ਬੇਦ ਬਾਚੇ ਦੇ ॥ ਅਥਰ ਬਣ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ॥ ਕਹੁ
 ਬਹਮ ਸਚਾ ਕਹੁੰ ਬਿਸਨ ਭੇਦੀ ॥ ਕਿਤੇ ਬਹਮ ਨੁਸਚਾ ਕਹਿ ਦੇ ॥ ਕਿਤੇ ਬਿਸ
 ਨ ਦੇ ॥ ੨੭੩ ॥ ਕਿਤੇ ਅਸਟ ਦੇ ਅਫਤਾਰ ਕਥੇ
 ਕਥਾਨੀ ਕਿਤੇ ਦਸਾ ਅਫਤਾਰਾਂ ਦੀ ਕਥਾਨੁ ਕਥਾ ਦੇ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਡਾ ਚਤੁ
 ਹੈ ॥ ਹੋਏ ਕਾ ਅਸੀ ਨਿਰਾਸੀ ਬਿਹੀਨ ॥ ਇਕ ਦੀ ਆਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਨਿਰਾਸਹੀ
 ਦਾ ॥ ੨੭੪ ॥ ਕਹੁ ਕੇ ਕਸਬੀ ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਨੀਤ ਪਰਮੀ ਕਿਤੇ ਕੇ ਕਮਾਰ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ॥ ਕਿਤੇ
 ਨੀਤੀ ਪਰਮ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਿਸਾਇ ਸਾਸਤੀ ਪੜ੍ਹੇ ਛੜਕ ਰਮੀ ਕਿਤੇ ਨਿਆ

ਇਸਾਸਤ੍ਰੀਪਤ੍ਰਦੇਹੈਛਤ੍ਰਕਰਮਨੇਕਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਬ੍ਰਹਮਥਿਦਿਆਪ੍ਰਕ੍ਰਿਥਿਓਮ
 ਥਾਨੀਕਿਤੇਬ੍ਰਹਮਦੇਪਾਉਣਦੀਜੇਬ੍ਰਹਮਥਿਦਿਆਉਸਨੇਪਤ੍ਰਦੇਹੈਕਿਤੇਅਕਾਸ਼
 ਬਾਣੀਬਿਚਾਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਪ੍ਰੇਮਥਿਉਪਾਠਪਾਠਿਅੰਪ੍ਰਿਥਾਨੀਕਿਤੇਪ੍ਰੇਮਸਾਥਪਤ੍ਰਦੇ
 ਹੈਪਾਠਮੁਰਦਬਾਹਨੀਦੇਵੀਦਾ॥ ੨੭੫॥ ਕਹੁਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਨਾਗਭਾਖਾਉਗਾਰੈਕਿਤੇਖੰ
 ਟੀਕਰਕੇਨਾਗਾਂਦੀਭਾਖਾਨੁਬਿਚਾਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਸਾਕ੍ਰਿਤਾਬਿਯੋਮਬਾਨੀਬਿਚਾ
 ਰਹਿਕਿਤੇਸਹੀਸਾਕ੍ਰਿਤਪਤ੍ਰਦੇਹੈਅਕਾਸਬਾਣੀਨੁਬਿਚਾਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਸਸਤ੍ਰਸੀ
 ਗੀਤਮੇਗੀਤਗਾਏਕਿਤੇਸੰਗੀਤਸਾਸਤ੍ਰਦੇਅਨਸਾਰਗੀਤਗਾਉਦੇਹੈ। ਕ
 ਹੁਜਛਰੀਪ੍ਰਬਾਥਿਦਿਆਬਤਾਏਕਿਛੋਤੇਰੀਪ੍ਰਪਾਂਦੀਬਿਦਿਆਨੁਬਤਾਉਦੇਹੈ
 ੨੭੬॥ ਕਿਤੇਨਿਆਇਮੀਮਾਸਕਾਤਰਕਸਾਸਤ੍ਰਕਿਨਿਆਇਤੋਮੀਮਾਸਕਾ
 ਤੇਤਰਕਸਾਸਤ੍ਰਨੁਪਤ੍ਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਅਗਨਬਾਣੀਪਤ੍ਰਕਿਤੇਅਗਨਗਾਉਣਦੀ
 ਬਾਣੀਪਤ੍ਰਦੇਹੈਬ੍ਰਹਮਅਸਤ੍ਰਕਿਤੇਬ੍ਰਹਮਅਸਤ੍ਰਚਲਾਉਣਾਸਿਖਦੇਹੈ। ਕ
 ਹੁਬੇਦਪਾਤੰਜਲੈਸੇਖਕਰਣਕਿਤੇਬੇਦਵਿਚੋਕੀਤਾਹੈਇਆਸੇਸਨਾਗਦਾਜੇ
 ਪਤੰਜਲਹੈਉਸਨੇਪਤ੍ਰਦੇਹੈ। ਪਤ੍ਰਚਕ੍ਰਚਕ੍ਰਦਹਾਬਿਦਿਆਨਿਧਾਨਪਤ੍ਰਦੇਹੈ
 ਚੋਹਾਂਚਕਾਦੀਆਂਚੋਹਾਂਬਿਦਿਆਏਜੇਘ੍ਰੇ॥ ੨੭੭॥ ਕਹੁਭਾਖਬਾਢੇਕਹੁ
 ਕੇਮਰੀਅੰਕਿਤੇਭਾਖਾਪਤ੍ਰਦੇਹੈਕਿਤੇਕੇਮਰੀਲਘੁਆਦਕਪਤ੍ਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਸਿਧ
 ਕਾਸਸਤ੍ਰਅੰਸਸਤ੍ਰੀਅੰਕਿਤੇਸਿਧੀਆਦਾਸਾਸਤ੍ਰਪਤ੍ਰਦੇਹੈਕਿਸਸਤ੍ਰਦੇਹੈ
 ਲਾਉਣਦੀਬਿਦਿਆਸਿਖਤੇਹੈ। ਕਿਤੇਥਿਆਕਰਣਕਿਤੇਥਿਆਕ੍ਰਣ
 ਸਿਕਾਲਾਪਕਥੇ
 ਕ੍ਰਿਆਕਾਸਕਾਸ੍ਰਬਮਥੇਕਿਤੇਬਾਣੀਕ੍ਰਕੇਸਰੇਉਰਿਅੰਦਾਸਾਸਤ੍ਰਸਪੁਰਣਮ
 ਥਨਾਕ੍ਰਰਦੇਹੈ॥ ੨੭੮॥ ਕਹੁਬੈਠਾਨੇਰਮਾਰੀਥਬਾਢੇਕਿਤੇਬੈਠਕੇਅਨੇਰਮਾ
 ਰੀਥਨੁਪਤ੍ਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਗਾਇਸੰਗੀਤਮੇਗੀਤਨਾਚੈਕਿਤੇਗਾਇਕੇਗਾਗਦਿਖੇ
 ਗੀਤਨੁਚਦੇਹੈ। ਕਹੁਸਸਤ੍ਰਕੀਸਰਬੁਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰੈਕਿਤੇਸਾਰੇਸਸਤ੍ਰਾਂ
 ਦੇਚਲਾਉਣਦੀਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਅਸਤ੍ਰਬਿਦਿਆਬਾਢੇਸੇਕਟਾ
 ਰੈਕਿਤੇਅਸਤ੍ਰਦੇਚਲਾਉਣਦੀਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰਦੇਹੈ॥ ੨੭੯॥ ਕਹੁਗਜਾਕੇ
 ਜਧਕੈਕੈਦਿਖਾਏਕਿਤੇਗਦਾਕਾਜਧਕੈਦਿਖਾਉਦੇਹੈ। ਜੁਝੇਅਨਪਾਏਜੁਝਕ
 ਕੇਮਾਨਪਾਉਣਨਿਸਕ੍ਰਕੇ। ਕਹੁਬਾਂਕਾਬਿਦਿਆਕਿਤੇਬਾਂਕਸਸਤ੍ਰਦੇਚਲਾਉ
 ਣਦੀਬਿਦਿਆਸਿਖਦੇਹੈ। ਛੋਰਪ੍ਰਬਲੀਬਾਣਛਰਣੇਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਸਿਖਦੇਹੈ। ਕ
 ਹੁਜਲਤਰੀਬਾਕਾਬਿਦਿਆਬਾਢੇਕਿਤੇਜਲਉਪਰਤੁਰਣਦੀਸ੍ਰਿਦਾਬਿਦਿ
 ਯਾਕਹਿਰਦੇਹੈ॥ ੨੮੦॥ ਕਹੁਬੈਠਕੇਗਾਰਤ੍ਰੀਰੀਥਬਾਢੇਕਿਤੇਬੈਠਕੇਗਾਰਤ੍ਰ
 ਮੰਤ੍ਰਦੇਰੀਥਾਨੁਬਾਚਦੇਹੈ। ਕਹੁਸਾਂਭੁਦੀਕਿਤੇਸਿਦਾਦੀਬਿਦਿਆਪਤ੍ਰਦੇਹੈ
 ਸਭਾਖਾਸੁਗਾਢੇਗਾਸਪਾਉਣਦੀਬਿਦਿਆਵਿਖੇਸੁਸੁਤ੍ਰਜਾਣਕੇਰਚਰਦੇਹੈ।
 ਕਹੁਜਾਮਨੀਤੇਰਕੀਬੀਗਬਿਦਿਆਕਿਤੇਜਾਮਨੀਵਿਦਿਆਤੇਤੇਰਕੀਬਿਦਿਆ
 ਤੇਬੁਰਮਿਅੰਦੀਬਿਦਿਆਪਤ੍ਰਦੇਹੈ। ਕਹੁਪਾਰਸੀਕਉਚਾਬਿਦਿਆਅਭਿ
 ਦਿਆਕਿਤੇਪਾਰਸੀਬਿਦਿਆਪਤ੍ਰਦੇਹੈਜੇਜੇਦੇਅਭੇਦਚਖਣਦੀਬਿਦਿਆ
 ਪਤ੍ਰਦੇਹੈ॥ ੨੮੧॥ ਕਹੁਸਸਤ੍ਰਕੀਘਾਉਬਿਦਿਆਬਤੋਰੈਕਿਤੇਸਸਤ੍ਰਦੇਘਾਉ
 ਦੀਬਿਦਿਆਬਤਾਉਦੇਹੈਕਹਿਕੇ। ਕਹੁਅਸਤ੍ਰਕੇਪਾਤਕਾਂਪੇਚਲੇਹੈ। ਕਿਤੇਅ

ਸਤ੍ਰਕੋਪਾਤਕਾਪੈਚਲੇਗੋ ਕਿਤੇ ਅਸਤ੍ਰਦਾਪਰਿਹਾਰਕਿਸਰੇਉਪ੍ਰਚਲਾਉ ੨੩
 ਟਾਕਰਾਂਕਹਿਦੇਏ। ਕਹੁੰਚਰਮਕੀਚਾਰਬਿਦਿਆਬਤਾਵੇ ਕਿਤੇਢਾਲਦੀਮੈ
 ਦੁਬਿਦਿਆਬਤਾਉਦੇਏ। ਕਹੁੰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਕਰੇਦਰਬਪਾਵੇਕਿਤੇ
 ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰਕਰੇਦਰਬਪਾਉਦੇਏ॥ ੨੪॥ ਕਹੁੰਨਿਰਬਿਦਿਆ
 ਕਹੁੰਨਦਰਭੇਦੀਕਿਤੇਨਿਤਕਾਰੀਦੀਬਿਦਿਆਸਿਖਦੇਏਕਿਤੇਨਾਦਾਵੇਭੇਦਸੀ
 ਖਵੇਏ। ਕਹੁਪਰਮਪੋਰਾਨਕਥੈਕਤੇਬ ਕਿਤੇਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਣਤੇਕਤੇਬ੍ਰਹਮਕਥਦੇਏ
 ਸਭੇਅਛਗੋਬਿਦਿਆਸਭਨਾਅਛਗਾਂਦੇਜਾਣਨੇਦੀਬਿਦਿਆਸਿਖਦੇਏਕਹੁੰ
 ਦੇਸਥਾਨੀਕਿਤੇਦੇਸਾਂਦੀਬਾਈਸਮਝਈਏਸਿਖਦੇਏ। ਸਬਦੇਸਪੁਜਾਸਮਝੇ
 ਤੇਪ੍ਰਧਾਨੀਸਭਨਾਦੇਸਾਂਦੀਪੁਜਾਦਾਪ੍ਰਕਾਰਸੰਪੁਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਧਾਨਮੁਖਤਾਜਿਸ
 ਕਰੇਹੋਵੇਸੇਸਿਖਦੇਏ॥ ੨੫॥ ਫਿਰੈਸਪੁਨਿਕ੍ਰਪਤੋਨਿਸਥਲਾਨੀਫਿਰਦੇਏਸ
 ਪ੍ਰਾਥਿਨਾਕ੍ਰੋਧਤੋਤਿਸਅਸਥਾਨਵਿਖੇ। ਕਹੁੰਸਾਸਤ੍ਰੀਸਤ੍ਰਕਥੈਕਥਾਨੀਕਿਤੇਸਸਤ੍ਰਾ
 ਤੇਅਸਤ੍ਰਾਂਦੀਕਥਦੇਏਕਥਾਨਾ॥ ੨੬॥ ਤਥਾਸਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਤਥਾਮਿਤ੍ਰਸੰਤ੍ਰਜਥਮਿ
 ਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਤੋਤਥਾਮਿਤ੍ਰਸੰਤ੍ਰਏ। ਜਥਾਏਕਛਤ੍ਰੀਤਥਾਪਰਮਛਤ੍ਰੀਜੇਸਾਏਕਛਤ੍ਰੀ
 ਪੈਤੇਸੇਬਥਾਛਤ੍ਰੀਏ। ਹਨਿਏਅਸਮੇਧੀਕਰਿਓਪਰਮਜੁਧੀਮਾਰਿਛਾਹੋਇਆ
 ਅਸਮੇਧਬ੍ਰਹਮਜੁਧਦਾਜਿਥੇਗਇਆਸੀ॥ ੨੭॥ ਗਹੀਸਰਣਬਿਧੀਬੁਧਿ
 ਯੋਇਵਥਾਤ੍ਰਿਗੁਣਕੀਤਿਸਰਣਬਾਮਣਦੀਬੇਲਿਅਇਸਪ੍ਰਕਾਸਾਰਤਨਾਗ
 ਪੈਸਰਬੀਮਿਲੇਪਾਣਦਾਨੀਪਕਤੇਸਭਨਾਬਾਹਮਣਾਦੇਚਰਣਪਾਣਦਾਨਮਿਲੇਇਉ
 ਬਚਨਕਹਿਆ॥ ੨੮॥ ਤ੍ਰਿਪਤਸਕਲਵਿਜਕੀਏਭੋਜਨਕ੍ਰਕੇਸਾਰੇਬਾਹਮਣ
 ਤ੍ਰਿਪਤਕੀਤੋਅਸਮੇਦਹਾਗਾਅਸਮੇਧਾਨਾਭਾਜਪਰੇਪ੍ਰਤਾਕਤਿਹਾਗਭੁਜਕੇਅ
 ਪ੍ਰਣੇਨਬੁਆਡਾਪ੍ਰਦੇਖਕੇ॥ ੨੯॥ ਨਾਤੁਧਰੇਦਜਨਵਤੋਹੁਨਹੀਤਾਥਾਅਭੇਦਿ
 ਚਦਰਜਨਭਾਉਧਾਰਨਕਰੇਗਾ॥ ੩੦॥ ਕਹਾਮਿਰਤਕਕਿਆਮੁਰਦੇਏ੨੯॥ ਤੋ
 ਖੇਪੁਰਣਕੀਤੇਕ੍ਰਕਮਖੇਰਕੇਸਰਦੇਟਿਕੇ੨੯॥ ਅਖਲਸਪੁਰਣਾਹਮਥੈਠੇਤਮ
 ਦੇਹੁਅਸੀਸਾਅਸੀਤਾਂਤੁਹਾਂਨੁਪ੍ਰਰਥੈਠੇਅਸੀਸਾਂਦਿਦੇਹਾਂਜੀ॥ ਤੁਮਗਾਜਾਗਾਜ
 ਨਕੇਈਸਾਤ੍ਰਿਗਾਜਾਹੋਗਾਜਿਐਆਦਾਬੀਈਸੁਏ॥ ੩੧॥ ਸਬਹੀਕਰੇਅਗਨਕਾਭੁ
 ਜਾਸਭਨਾਦਾਹੀਅਗਨਵਿਚਭੀਨਣਾਕਰੁਗਾ॥ ੩੨॥ ਬਿੰਜਨਾਦਬਨਾਵੇਭੋਜਨਅੰ
 ਦਿਕਬਣਾਉਦੇਹਾਂਹਮਤੁਮਦੇਤੀਨੇਮਿਲਖਾਵੇਮੇਬੀਤੇਤੁਸੀਬੀਤਿਸਨੇਮਿਲਕੇਖਾ
 ਈਏ॥ ੩੩॥ ਭੋਜਭੋਜੇਤਉਛਟੇਕਰਮਾਭੋਜਨਦੇਖਾਣਕਰਕੇਕਰਮਾਪ੍ਰਣਾਛੁਟ
 ਲਜਾਦਾਏ॥ ੩੪॥ ਗਜਦਲੰਮੰਗਜਕੇਦਲਮਲਸਿਟੇਏ॥ ੩੫॥ ਜਬਯੋਬਾਚਗ
 ਜਾਤੇਭੁਨਯੰਜਦੇਇਉਬਚਨਗਾਜਾਤੇਸੁਣਿਆਅਜੈਮੈਨਅਜੈਰਟਅਜੈਸਿਧ
 ਅਜਿਤਸੁਰਮਾਰਾਸੀਦਾਪੁਤ੍ਰੀ॥ ੩੬॥ ਜਨਮਜਰੀਜਨਮਰੀਜਤ੍ਰਜਾਂਦੀਹੈਕਾਲਮ
 ਰੀਕਾਲਮਾਰਦਾਏ। ਜਿਹਭਾਤਰਹੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਰਹੇਦੁਸਰਾਪਾਠਜਿਹਭਾਗਾਰਜਿਸਦੇ
 ਗੁਣਕਏਕ੍ਰਕੇ॥ ੩੭॥ ਵੇਆਨਜਸੁਸਬਤਾਇਦੇਓਓਆਕੇਹਗਲਨੇਦਸਾਰਿ
 ਤੇਇਨਾਦੇਘੁਏ। ਰੋਸਬਛੀਕ੍ਰੋਧਰੁਪ੍ਰਾਅਗਨਬਧੀ॥ ੩੮॥ ਰਿਜਸਾਮਘਰੀਜਿਸਬ੍ਰ
 ਮਣਦੇਘੁਰੀਸੁਣਲਈਸੀਉਨਾਂਦੇਘੁਗਾ॥ ੩੯॥ ਗੋਦਲੀਯੇਮੰਡਲਾਕਾਰਹੋਕੇਬੈ
 ਠਦੇਹੋਏ। ਨਿਪਸਾਬਰਹੇਨਹੀਏਉਮਰੇਗਾਜਾਨਾਲਬੀਬਾਤਬਣੀਰਹੇਤੇਏਭੀਨਾ
 ਮੁਰਣਦੇਮੇ॥ ੪੦॥ ਇਹਭਾਤਿਕਹੀਤਿਹਤਾਹਿਸਭੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹੀਗਾਜਾਨੇਤਿ
 ਥੇਤੇਨਾਸਭਨਾਨਾਜੇਉਮਾਨਿਕਹਿਯੋਸੇਈਲੇਤਭੁਏਜੇਤ੍ਰੇਸੇਗਾਜੇਦੇਕਹੇਨਮੰਨਲੇਤੇ
 ਭੁਏਭਾਨਜਕੇਰਤਭੁਏਬਣਜਕਰਦੇਹੋਏ॥ ੪੧॥ ਜਿਹਤੇਰਜਨੇਭੋਨਕੀਨਹੰਮਿ
 ਨਾਨੇਤੇਤੇਨਾਜਨੇਉਹਠਕਰਕੇ। ਭੋਜਕੀਓਇਕਠੀਭੋਜਨਅਜੈਸਿਧਤੇਉਨਾਬ੍ਰਾਮ
 ਟਾਨੇਇਕਠਿਆਜੇਗਾ॥

ਹਿਨੇਮੇਓਨਮੇਇਕਬੇਦਗਹਿਓਇਨਓਨਾਵਿਚਇਕਬੇਦਗਹਿਅਇਕਨਾਨੇ
 ਕੁੰਜਨਖੋਧਾਇਕਨਾਨੇਨਾਖਾਧਾ॥੩੦੪॥ਨਹਿਛਤਤੁਦੇਹੁਸੁਤਾਹਿਤੁਅੰਨਹੀਛ
 ਤੀਜੇਥਾਅਭੇਪਾਸਤਾਦੇਵਪਤੀਅੰਤੁਸੀਮੇਨ॥੩੦੫॥ਵਹਿਬਾਧਥਾਹਿਅਤਠ
 ਅਤਰੇਓਹਠਓਹਬੰਨਬੈਠਹੈਅਤਮੈਕੁਕੇਹਠਨ॥ਹਮਏਦੇਓਭੁਤਚਲੈਇਕਠ
 ਮੇਤੇਏਦੇਮੇਰਾਤਚਲੀਏਇਕਠ॥੩੦੬॥ਬਿਯੋਪੇਟਸੋਨੇਦੁਤੇਪੁਤਭਏਸੋਨੇਦੀਏ
 ਸਤੀਆਂਦੇਪੇਟਤੇਜੋਪੁਤਹੋਏ॥੩੦੭॥ਉਤਛਤੀਅਜਾਤਿਅਨੇਕਭਏਓਥੇਛਤੀ
 ਅਜਾਤਨੁਨਜਾਤਅਨੇਕਾਹੀਹੋਏ॥੩੦੮॥ਜੇਨਸਾਕਦਏਨਹਿਰਾਰਬਦੀਜਿਨ
 ਨੇਸਾਕਨਾਦਿਤੇਤੇਲਤਾਈਬਧੀ॥ਦਲਤੇਬਲਤੇਧਨਟੁਟਿਗਏਦਲਬੀਨਾਰ
 ਹਿਆਤੇਬਲਬੀਨਾਰਹਿਆਤੇਧਨਬੀਨਾਰਹਿਆਸਭਾਕਿਸੇਨਾਲੇਟਟਗਏ॥
 ੩੧੦॥ਅਨਹੀਪਜਰੇਮੁਹਾਂਕੰਡਅਨਲੀਨਿਰੀਜਲਗਏਬਡੇਅਗਨਦੇਕੰਡ
 ੪ ਵਿਚਾਭਾਇਓਛਤੀਅਮੇਮਹਾਪ੍ਰਬਲੀਹੋਈਆਛਤੀਆਦੇਮਾਸਦਾਜਗਬ
 ੪ ਤਾਪ੍ਰਬਲਾ॥੩੧੧॥ਅਜੈਸਿੰਘਦਾਰਾਜਾਇਤੀ॥ਪੁਨਿਨਿਪਕੋਨਿਪਗਾਇ
 ਬਹੁਤੋਰਾਜਿਆਦਾਰਾਜਾਨਿਪਨਾਮਗਾਜਾਹੋਇਆ॥੩੧੨॥ਜੁਨਿਰਾਜਗਜ
 ਮਹਾਨਸੁਣਗਾਜਿਆਦੇਗਜੇਬਡੇਮੁੰਤੀਕਹਿਦੇਹੈ॥ਦਸਦੇਇਦੁਆਦਸਮੰਤ
 ਦਸਤੇਦੇਭਾਗਾਂਅਖਰਾਂਦਾਮੰਤਓਨਮੇਭਗਵਤੇਬਾਸਦੇਦਾਏ॥ਧਰਨੀਧਰ
 ਨਮਹੰਤਧਰਤੀਦੇਧਾਰਨਦਾਲਾਜੋਪੁਜਾ॥੩੧੪॥ਪਸੁਮੇਧਜਗਛੜੇਬਕ੍ਰੇਤਿਨ
 ਦੇਮਾਸਦਾਜਗਗਹਿਆਦਿਜਪ੍ਰਾਕਜੋਤਬੁਲਾਇਬਾਮਣਜੋਤਸੀਬੁਲਾਏ॥
 ਅਪਿਕਾਮਰੁਪਕਹਾਇਆਪਉਦ੍ਰਸਰੁਪਕਹਾਇਆਤਿਸਨੇ॥੩੧੬॥ਆਬੈਚ
 ਹਸੀਘ੍ਰੀ॥ਆਬੈਮਾਧਿਹੋਮਕਗਾਇਹੁਣਵਿਚਹੋਮਕਗਾਦੇਓਇਕਹਿਦੇਹੈਓਉ
 ਸਛੜੇਕੇ॥੩੧੮॥ਪੁਨਕਠਨਕਾਲਕਰਵਾਲਬਹੁਤੋਕਠਨਜੋਹੋਕਾਲਭਗਵਾਨਤ
 ਲਟਾਚਟਾਲਾ॥੩੧੯॥ਅਬਪੰਚਮੋਹਾਜਾਇਤੀ॥ਪੁਨਿਭਏਮੁਨੀਛਤਰਾ
 ਇਪੁਨਾਹੋਏਮੁਨੀਛਤਨਾਮਕੁਕੇਰਾਜਾ॥੩੨੦॥ਛਿਤਛੀਨਛਤੁਛਿਗਾਇਪ੍ਰਿਥੀ
 ਦਾਖੰਕੇਛਤੁਆਪਣੇਸਿਰਪ੍ਰਫਿਗਾਇਆਤਿਸਨੇ॥੩੨੧॥ਅਨਮੰਤਗਜਜੁਝਾ
 ਰਮਲਨਤੇਹਹਿਤਹੈਗਾਜਾਸੁਰਮਾ॥ਅਨਖੰਡਰਾਜਾਮਮੰਤੁਇਕਰਸਹਾਜਹੈਤੇਮ
 ਲਣਤੇਹਹਿਤਹੈ॥੩੨੪॥ਅਤਿਮਿਤ੍ਰਮੰਤੁਓਚਾਰਮਿਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰੀਆਂਨੇਮੰਤੁਓਚਾਰ
 ਆ॥੩੨੫॥ਤਬਬੋਲੀਓਨਿਪਗਾਇਤਬਬੋਲੀਆਰਾਜਿਆਦਾਰਾਜਾ॥੩੨੭॥
 ਬਹੁਤੇਖਕੀਨਪਸੇਸਬਹੁਤਪ੍ਰਾਸਿਨਕੀਤਾਸਿਵਜੀਨ॥੩੨੮॥ਤ੍ਰਿਤਸੇਸਇਦੁਛਿ
 ਤਛੀਨਛਤੁਛਿਗਾਇਪ੍ਰਿਥੀਖੰਕੇਰਾਖਸਾਂਤੇਛਤੁਛਿਗਾਇਆਇਦੇਸਿਰਪਗਾ॥੩੩
 ੧॥ਤਬਬੋਲੀਯੋਮੁਖਚਾਰਤਦੇਬੋਲੀਆਬ੍ਰਹਮਾ॥ਜੁਨਿਚੰਡੀਚੰਡੀਜਹਾਹਸੁਨਹੋਚੰ
 ਡੀਚੰਡਣਵਾਲੀਤੇਹੋਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥੩੩੨॥ਪਲਖੰਡਮਾਸਦੇਟਕੜੇ॥੩੩੩॥ਬੋਲ
 ਕੈਮੁਖਚਾਰਬੁਲਾਕੇਦੇਵੀਨੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਪੁਨਿਮਿਤ੍ਰਮੰਤੁਅਸੰਭਸੁਣਮਿਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰੀਅ
 ਚਰਜਬਾਰਤਾਗਾਜਾਨੇਕਾਹੋਆ॥੩੩੪॥ਮਾਸਕੇਪਲਮਾਸਦੇਟਕੜੇਪੁਨਿਗਾਜਗ
 ਜੋਆਬੈਚਾਰਸੁਣਹੋਗਾਜਿਆਦੇਗਜੇਮੰਤ੍ਰੀਕਹਿਤਾਹੈਸੀਘ੍ਰੀ॥ਵੇਦਿਓਛਗਥਿ
 ਤਾਰਾਸੁਰਪੁਲਿਕਗਹਿਖੁਪਾਇਕਟਕੇਓਛਗਤੁਤੇਬਿਤਾਲਰਾਖਸਨੁਤੇਪੁਲਿਕਰ
 ਠਨਖਪਾਕੇ॥ਅਖਦੇਤਮੇਧਬਨਾਇਯਗਦੇਤਾਂਦੇਮਾਸਦਾਬਣਾਕੇਕੀਤਾ॥ਜੋਸੇਦੇਵੀਨੇ
 ਕੀਤਾਹੈਜਗਤੇਸਹੀਮਖਕੀਜੀਐਤੇਸੇਹੀਜਗਕਰੀਏਪ੍ਰਚੰਡਤੀਖਣਾਤੇਸਹੀਮ
 ਖਮਾਰਕੈਜੋਸੇਮਹਿਖਾਸਰਕੇਮਾਰਕੇਸੇਗਿਏਦੁਛਤੁਛਿਗਾਇਸਿਰਇਦੇਛਤੁ
 ਛਿਗਾਇਆਸੀਆਤਨੇ॥ਜੋਸਮੁਰਸਖਪਾਇਓਤਿਵਸੰਤੁਹੋਹਸਹਾਇਜੋਸੇਦੇਵ
 ਤਿਆਂਨੇਸੁੰਪਾਇਆਸੀਤ੍ਰਿਸੇਤੁਮਭੀਸੰਤਾਦੇਸਹਾਇਹੋਵੇਹੋਗਾਜਾਜੀ॥੩॥੩੩
 ੬॥

੧ ਓ ਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੋਪਾਤੁਸਾਹੀ ੧੦॥ ਚੌਥੀਸਮਉਤਾਰਾਚੌਪਈ ੨੪
 ਅਖਾਰਾਕੋਤਕਾ॥ ੪॥ ਜਾਨਮੋਤਬਤੇਪਿਆਰੇਮੇਤਦੇਤੇ॥ ੬॥ ਭਵਗਾਯੰਤਰ
 ਮਾਏਹੋਏ॥ ੮॥ ਗੁਲਾਰਖਿਆਸਿਖਿਆਕਥਾ ੧੦॥ ਸਾਧਵਨਸਾਧਾਂਦੇ ੧੨
 ਕਿਨਹੁੰਕਹੁੰਨਤਾਹੋਲਖਾਯੋਕਿਸੇਨੁਭੀਕਿਤੇਬੀਆਪਣਾਮਾਨਹੀਤਿਸਨੇਲ ੫
 ਖਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਬਿਚਾਰਾਗਰੀਬ॥ ੧੬॥ ਮਾਲਮਮਲੁਮ ੨੧॥ ਮੀਤਪ੍ਰਮੇਸ
 ੨੨॥ ਮੰਡੀਆਬੈਰਾਗੀ ੨੪॥ ਰਾਵਰਾਜਾਕਾਹੁਕੋਕਹਤਾਕੋਣਕਿਸੇਨੁਕਹ
 ਦਾਂ॥ ੨੫॥ ਸਿਰਹਰਹਰ ੨੭॥ ਕਹਾਲਗੈਕਹਾਂਤੋ੨੮॥ ਤੇਜਨਾਮਸਕਤੀਕ
 ੨੯॥ ਸੋਪੁਨਪੁਰਜਗਤਮੋਰਹਾਉਸਪੁਨਦਾਸਬਦਸਾਰੇਜਗਤਵਿਖੇਪੁਰ
 ਅਣਹੋਰਹਾ॥ ੩੧॥ ਬਲੀਬਲੀਦੈਤਦੇਵਤਾਬਪੁਧਰਕਾਲੁਬਲੀਬਲਦਾਨ
 ਸਰੀਰਧਾਰਕੇਕਾਲਜੇਬਲੀਹੋਬਲਵਾਲਾ॥ ੩੨॥ ਜਿਮੁਦੇਹਧਰਾਏਜਿਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰਦੇਹਧਾਰਕੇਆਏਹੋਅੰਤਸੋਭਿਅੰਤਨੁਸੋਭੀਤਿਹਮਾਧਿਮਿਲਾਯੋ
 ਤਿਲਨੁਆਪਣੇਵਿਖੇਮਿਲਾਲਇਆ॥ ੩੩॥ ਬਨੈਬੋਕਹੀਦਾਹੋਰਿਸਟਅ ੩੪
 ਗੋਚਰਆਵਤਰਿਸਟਅਗੋਵਿਚਰਦਾਰਿਸਟਾਹੋ॥ ੩੬॥ ਗਵਤਤਿਕਾ
 ੩੮॥ ਸੁਕਥੋਰਨੁਕਰਾਹਲਾਉਣਾਰਹਿਆ॥ ੪੦॥ ਸਿਖਸੀਖਾਸੁਰਧਜੇਲੋਹ
 ਚੀੜੀਪੇਰੀਆਜੇਜੇਆਚਿਤਰਬੇਦਪਾਤੀਕੀਯੋਸਿਧਮਧੀਚੋਹਾਂਬੇਦਾਨੁਸਮੁੰ
 ਦਵਿਚਪਾਉਣਾਕੀਤਾ॥ ੪੨॥ ਅਸਟਿਨੈਣਕਰਿਯੋਜੁਧਸੁਧੀਭੈਦਾਇਕ
 ਤੇਇਆਬ੍ਰਹਮਾਕਰਿਆਜੁਧਚੰਗਾਮਛਾਅਵਤਾਰਨੇ॥ ੪੧॥ ਤਬੈਸੰਭਰੇਤ
 ਦੇਆਪਣੇਆਪਨੁਸੰਭਾਉਿਆਧਰੇਲੋਹਕੋਹੀਧਰੇਹੋਸਸਤ੍ਰਕੋਧਕ੍ਰਕੇਮਹਾਂ
 ੩ ਸੰਪਾਤੀਕਰੇਸਤ੍ਰਪਾਤੀਬ੍ਰਹਮਾਸਤ੍ਰਦਾਪਰਿਹਾਰਕਰਦੇਹੋਸਤ੍ਰਦੇਪਾਤਦਾਸ
 ਤੇ॥ ੪੪॥ ਟਰੇਟਲਗਾਏਗਿਰੇਲੋਕਸਾਤੀਡਿਗਪਏਸਤੇਲੋਕਾਫਾਗਜੁਪੀਫਗਣ
 ਦੇਮਹੀਨੇਜੁਆਖੇਲਕੇ॥ ੪੩॥ ਖਗਤਲਦਾਰਖੰਗਖੰਡਾਸੰਜਾਨਸੇਸੰਜੇਆ
 ਸਾਥਾ॥ ਗਉਰਗਾਬਡੇਸੁਰਮੇਹਾਥਿਬੰਧੀਹਥਬਖੀਅੰਤੋ॥ ੪੫॥ ਰੁਦਰ੍ਹੇਰੁਦ੍ਰਭ
 ਇਆਨਕਨਚੇਮਛਮੱਥੰਨਚੇਹੋਮਛਦੇਮਥੇਵਾਲੇਮਛਅਤਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਢਲਾ
 ਢੁਕਢਾਲੀਢਲਕਾਕੇਢੁਕਢਾਲਾਨੁ॥ ੪੬॥ ਤੇਗਕਾਲੀਪ੍ਰਕਾਸੀਅੰਤੇਗਾਕਾਲ
 ਹੀਨਿਆਈ॥ ਕਟਾਕਟਬਾਏਕਵਾਕਵੀਬਾਹੁਦੇਹੋ॥ ੪੬॥ ਤਮੀਤੇਗਾਅਤੀਕੀ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀਅੰਤੇਗਾਅਤਕਾ॥ ਗਉਰਗਾਜੀਬਡੇਸੁਰਮੇ॥ ਤੀਰਚੀਗੇ॥ ੪੭॥ ਬਕੜੀ
 ਮੁਖ੪੮॥ ਦਮਾਮੀਦਮੀਕੋਨਗਾਰੋਵਜੋ॥ ੪੮॥ ਕੇਬੋਲੇ॥ ੪੯॥ ਆਯੁਧੀਸਸਤ੍ਰਸੰ
 ਯਧੀਚੰਗਾਕਮਧੀਧਰੁਖਿਆਲੀਖਤੀਤੀ॥ ਧਿਆਨਕੀਤਾਬਾਣਦਾ॥ ੫੦॥ ਭਿ
 ਕੋਭੈਭਰੇਭੂਤਭੂਮੀਨਿਤੀਬੋਲੇਭੈਦੇਭਰੇਹੋਏਸੁਰਮੇਸਸਤ੍ਰਾਤੋਬੀਨਾ॥ ਭੰਗਭੂਮੀਜ
 ਧਭੂਮਕਾ॥ ੫੧॥ ਦੰਦਜੁਧੀਦੇਹਾਦਾਤੁਪਮਨੈਦੇਗਿਰੰਮਾਨੈਦੇਪ੍ਰਬਤਫੰਗੋਵਲੇ
 ੫੨॥ ਟਰੇਭੁਗਾਏ॥ ਸੀਖਾਸੁਰਬਧਾ ੧ ॥ ਗਾਜੀਬਾਜਬੀਣੀਬਿਨਾਰਤਨੁ
 ਪੰਗਾਬੀਤੇਘੋੜਾਤੇਬੀਨਬਾਜਾਤੇਰਤਨਾਬੀਨਾਜਾਇਆਇੰਦਰਾਜੇਨੁਮਹਾਰਾਜ
 ਨੇ॥ ਪੁਰਿਦ੍ਰਿਦ੍ਰਨੇ॥ ਉਪ੍ਰੰਧਾਢੁਕਾਤਿਭਾਵੀਬਿਚਾਰੀਭਾਈਭਾਉਵਿਚ
 ਹਕੇ॥ ੫੩॥ ਬਾਇਯੋਨਟਿਆਕਰੇਮਥਨੀਕੁਟਸਮੁੰਦਾਚਲੇਯੋਕਰੇਮਧਾਣੀਮੰ
 ਦਾਚਲਪੁਰਬਤਦੀ॥ ਦੇਅੰਮਦੇਅੰਦੇਵਤਿਆਤੇਰਾਖਸਾਨੇ॥ ੫੩॥ ਕਰੀਮਥਕ
 ਬਾਸਕਾਸਿਧਮਧੀਕੀਤੀਨੇਤੀਬਾਸਕਦੀਸਮੁੰਦਾਵਿਚ॥ ੫੪॥ ਧਰੇਭਾਰਧਰੀ
 ਅਸਾਧਰੇਪ੍ਰਬਦਾ॥ ਕਛਹੁਪਧਾਰਿਆਕਛਦਾਰੁਪਧਾਰਿਆਮਹਾਰਾਜਨੇ॥ ੫੫
 ਤੀਆਉਤਾਰਇਤੀ॥ ੫੬॥ ਕਬਸਿਖਾਂਮਕਵੀਸੁਜਾਹਿਬਨੇ॥ ਅਸਿਤਾਨਿਸੰ ੧
 ਕਾਲ੍ਹਗਿਰਾਤੁਵਿਖੇਬਿਗਸੇਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਅਸਰਾਂਤਕਸੀਸਕੀਓਰਹਾਅੰਗਾਖਸਦੇਵ
 ਤਿਆਂਦੇਮਾਂਹਣਦਾਲੇਸਿਰਵਲਲਗਾ॥ ਜਨਪੁਟਨਲੋਤਾਅਮੀਰਸਕੇਮਾਨੇਘ

ਟੁਲੇ ਦੇ ਰੋਖਣ ਵਾਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਧਨੁ ਸਾਇ ਸੁਖ ਸਿਤੀ ਧਨ ਖਤੇ ਬਾਣ
 ਚੰਗੇ ਚਿਟੇ ॥ ਮਧੁ ਪਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਇ ਮਤਿ ਘੜਾ ਮਦਰਾ ਦਾ ਮਸਤ ਹੋਵੇ ॥ ੬
 ਬਿੰਦੁ ਲਤਾ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਬਿਜੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਕਲ ਪਾਤ੍ਰ ਮ ਕਲ ਪਾਇਓ ॥
 ਹਰ ਮੰਗ ਅਉਰੰਭ ਬਹੁ ਰੋਰੰਭਾ ॥ ਮਨ ਕੋ ਸਤ ਕਭਜ ਰੂਪ ਸੁਭੰ ਕੋ ਤਕ ਮਣੀ ॥
 ਕਲੀ ਗਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਸੁਭੰ ਜਿਸ ਨੇ ॥ ਗਵਰਾਜ ਸੁਪੇਨ ਭਲੀ ਗਉ
 ਅੰਦੀ ਗਾਣੀ ਕਾ ਮਧੇਨ ਚੰਗੀ ॥ ਸਹਸਾ ਸਤੁ ਬਲੀ ਸਹਿ ਸੁਬਾਹੁ ਬਲੀ ਨੇ ॥ ਗਨ
 ਰਤਨ ਗਿਣੇ ਹੋਰਤਨ ਗਨ ਉਪਰਤਨ ਅਖੈ ॥ ਗਿਣ ਦੇਹੈ ਉਪਰਤਨ ਹੁਣ ॥ ਪਾਗ
 ਨ ਜੇਕ ਗਿਣ ਕੇ ਜੇ ਕਪੈਲੇ ਹਰੀਤ ਦੂਸਰੀ ਹਰਤ ਓਰ ਮਧੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ਜਨ ਪੰਚ ਸੁਨ
 ਮਾਮੀ ਪਸੁਭੰ ਪੰਚ ਜਨ ਨਾਮਾ ਸੀਖ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋ ॥ ਸਸ ਬੇਲੁ ਚੰਦ ਬੇਲ ਬਜਾ
 ਭੰਗ ਭੁਵਰਾਜ ਬਾਵਨ ॥ ੬ ॥ ਧਨ ਸਾਰੰਗ ਨੰਦ ਗਖੰਗ ਭੁਣਿ ਸਾਰੰਗ
 ਨਖ ਨੰਦ ਗਖੰਗ ॥ ਸਿਵ ਸੁਲ ਸਿਵਾ ਦਾਤਿ ਸੁਲ ਬਢ ਵਾਨ ਲ ਬੜ ਵਾਨ ਲਾਅ
 ਗਨੀ ਕਪਲ ਮੁਨੀ ਕਪਲ ਮੁਨੀ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਮਤ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਣੀ ॥ ੮ ॥
 ਸਿਤੀ ਰੁਕਮੰ ਚਿਟਾਰੁ ਪਾ ॥ ਸਿਬਲ ਖਾਰ ਚੀਖੀਆ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਸੰਖ ਮੁਰਦਾ ਸੰਖ ਮ
 ਨਾ ਸਿਲ ਮਨਾ ਸਿਲ ਅਕੁ ਕਯੀ ॥ ਅਬਰ ਕਹੈ ਜੋ ॥ ਲੋਣ ਰਸੀਲ ਵਣਿ ਲੁਣ ਜੇ
 ਸਦਾ ਸਲੁਣਾਰ ਸਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕੁੰਤੁ ਕਮਾਇ ਕਿਤੇ ਬਣਾਇ ਬੀਲੇ ਦੇਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਰਿ
 ਰਬ ਮੇਸ ਬਹੀ ਮਾਂਇਆ ਸਰੂਪ ਹੋ ਸਭੇਹੀ ॥ ਤਿਹਤ ਬਹੀ ॥ ਤਿਨਾਨ ਤਰੇਹੀ ਅ
 ਵਰਨ ਬਾਟ ਅਵਰਨ ਹਿਰਾਯੇ ਹੋਰ ਨਾਦਾ ਬੰਡ ਹੋਰ ਨਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਂਚਾਮ
 ਹਲੇ ਪੰਚ ਜਨ ਨਾਮਾ ਸੀਖ ਲੋਕੋ ਸੁਲ ਪਿਨਾ ਕਾ ਬੀਸਹ ਤਿਸੁ ਲਤੇ ਧਨ ਖਪਿਨਾ ਕੀਤੇ
 ਬਿਖ ੧੩ ॥ ਲੋਤ ਪੁਰੰ ਸਸਤਾਨ ਲਪੁਰੇ ਹੋਏ ॥ ਅਨੀ ਦਾਨ ਵੀ ਦੇਖ ਓਠੀ ਅਪਾਰੰ
 ਸੈਨਾ ਦਾਨ ਵਾਈ ਓਠੀ ਦੇਖ ਕੇ ਅਪਾਰਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਨਰੀ ਅਉਨਾ ਗਾਇਣ ਨਰਨਾ
 ਰਾਇਣ ਦਾਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਮਹਾ ਗਾਜਨੇ ॥ ਕੁਤੈ ਮੇਠ ਫੈਟੇ ਕਿਤੇ ਆਕੜ ਕੇ ਸਾਫੇ ਬੀ
 ਨ ਕੇ ॥ ਬਜੇ ਸੁਲ ਸੇਲ ਬਜੇ ਤਿਸੁ ਲਤੇ ਸੇਲੇ ਭਏ ਆਪ ਰੂਪ ਹੋਏ ਕੋਧ ਰੂਪ ॥ ੧੫
 ਲੋਹਿ ਕੋਹੀ ਸਸਤ ਲੋਕੋ ਕੋਧ ਨਾਲਾ ॥ ਧਾਰਿਯੋ ਮੇਸ ਕੇ ਧਾਰਿਆਇ ਸਪਕਾਰ ਕੁ
 ਕੇ ੧੬ ॥ ਪੁਰੰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਛਹੀ ਮੇਣ ਗੋਟਿ ਛਹੀ ਆਕਾਸ ਦੇ ਘਨੁ ॥ ੧੭ ॥ ਰਿਸਾ
 ਮਉਨ ਆਈ ਰਿਸਾ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਮਿਉਦੀ ਸੰਜ ਪੁੰਜੀ ਸੰਜੇ ਆਰੇ ਸੰਮੁਹ ਪੁਹ ਪੰਕ
 ਗੀਤ ਕਰੀ ਰਦਾ ਬਾਟਾ ॥ ੧੮ ॥ ਭਯੋ ਅੰਤਾ ਪਿਯਾਨੰ ਛਪਗਾਇਆ ॥ ਨਰਨਾ ਗਾਇ
 ਣ ਅਵਤਾਰ ਚਤੁਰਥ ਸਪੁਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਫੰਧੇ ਪ੍ਰੇਮ ਫਾਂਪੀ ਫਸ ਗਏ ਪ੍ਰੇਮ ਰੀਫਾਹੀ
 ਵਿਚਾਲ ਗੋਨੈ ਨ ਬੈਨੈ ਪਯੋ ਪਾਨ ਪੀਣਿ ਲੁਗਾਰ ਹੋਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਤਿਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਾ
 ਇਆ ਹੈ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ॥ ਜਾਨ ਬਾਣਿ ਮਾਨੋ ਬਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਚੇਤੁ ਹੀਣਿ ਚੇਤਨ ਤਾਤੋ ਬੀਨਾ
 ਅਰਬ ਖਰਬੀ ਅਣ ਗਿਣਤਾ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਜੇਰੀ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਜੇਗਾ ਫਾਂਧ ਫਾਂ
 ਪੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਗਾਜ ਜੇਸੇ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਕਾਲੂ ਮ੍ਰਿਗ ਜੇਸੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੇ ਰਤਨ ਬਾਂ
 ਟੇਤੁ ਮਉਤਾਂ ਹੋ ਜਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਰਤਨ ਬੰਡੇ ਸੇਤੁ ਸੀਤਿ ਸਲੋ ਜਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਮਣੀ ॥
 ਉਰ ਗਾਖੀ ਤਿਹਤੇ ਛਾਤੀ ਵਿਖੇ ਰਖੇ ॥ ਪੰਚ ਮਾ ਅਵਤਾਰਾਇ ਤੀ ॥ ੫ ॥ ਅ
 ਮਾਇਯੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਈਤ ਜਿਤੇ ਜੁਝਾਰੰ ਦੋਤ ਸੁਰ ਮੇਜਿਤੇ ॥ ੧ ॥ ਹਿਰਿ ਨਿਹਰ
 ਣ ਕਸਪ ॥ ਗਹੀਰੰ ਗਹਿਰੰ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰ ਮੇ ॥ ੨ ॥ ਦਾਸੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰੀ
 ਪਰੀ ਗੁਸਟ ਸੰਗ ਪੇਰ ਦੇ ਅੰਗੁਠੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਇਆ ॥ ਟਿਲਾ ਸਮੇਰਦਾ ॥ ਬਨੰ
 ਬੇਦ ਰੁਮੰ ਕੀਏ ਸਰਬ ਭੰਗੀ ॥ ਜਲਾ ਵਿਚ ਡੁਬ ਕੇ ਬੇਦ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾਨਾ ਸਕਰ
 ਦਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਧਸੀ ਭੂਮ ਬੇਦੰ ਹੀ ਹੁਮੇ ਪਤਾਰੰ ਧਸ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਬੇਪਤਾਲ
 ਹੀ ਹੋਰ ਹੀ ॥ ਦਾਰੂ ਗਾਰੂ ਤਕੜੀਆ ਦਾਰੂ ਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਲ ਅੰਗੀ ਓਠੇ
 ਗਿਆ ਫੇਅ ਗਾਏ ॥ ੬ ॥ ਨਿਚੇਤ ਅਚੇਤ ਹੋਏ ॥ ੭ ॥ ਕੁਰੰ ਕਾਲੰ ਕੁਇਆਨ ਕ

ਤੇਰੁਇਆਨਕਾ॥੧॥ ਕਾਪੁਭਾਨੀਮਾਧਿਆਨੀ ਕੰਬਗਾਇਆਦੁਪੇਰਦਾਸੁਰਜ ੨੫
 ੮॥ ਜਲੇਬਾਥਲੇਯੰਥਲੀਤਥਨੀਰੰਜਲਵਾਲੇਥਾਓਥਲਹੋਗਾਇਆਥਲ੯੦
 ਲੇਥਾਓਜਲਹੋਗਾਇਆਪੇਗੰਨਾਲਾ॥੧੦॥ ਰਘੁਇਵਬੀਰੰਗਾਮਚੰਦਨੋ॥ ਕਰੈਦੈ
 ਤਾਮਾਘਾਤਕੁਦਾਹੈਦੈਤਸਸਤੁਦਾਮਾਕੇਘਾਓ॥੧੧॥ ਰਿਯਾਰੀਘਰਿਯਾਰੀਘ
 ਰਿਮਾਲੀਮਾਘਾਤਿਮਾਲਉਪ੍ਰ॥੧੨॥ ਦੰਤਾਰੇਦੰਤਾਰੇਦੰਦਾਵਾਲਿਆਨਾਬ
 ਦੰਦਾਂਵਾਲੇ॥੧੩॥ ਰਣਿਰੰਗਾਰਤੇਸਭੈਰੰਗਭੂਮੰਰਣਦੇਰੰਗਵਿਚਰਤੇਹੋ
 ਏਹੋਸਭੇਜੁਧਭੂਮਕਾਵਿਖੇ॥੧੪॥ ਸਬੈਸੰਤੰਨੀਤਾਂਨਕੇਸਭਸੰਤੰਨਤਿਸਨੇ
 ੧੫॥ ਛਿਦਾਮਵਤਾਰਬੈਰਾਹਇਤੀ॥੧੬॥ ॥ਦੇਵਰਾਜਰਾਜਇੰਦਨੇਰਾਜ
 ਕੀਤਾਦੇਵਤਿਆਦੇਗਜ਼ੇਨੇ॥ਗਾਰੁਗਾਰਬਾ॥੧੭॥ ਬਾਦਿਤਣੇਕਬਾਜੇਅਨੇਕ
 ੨॥ ਨਿਰਕਤਪੀਰਵਾਂਨਹੋਇਆ॥੩॥ ਸਬੁਕਰਾਨਿਕਾਜਸਪੁਰਨਕਾਰਜ
 ਕੁਨਵਾਸਤੇ॥੪॥ ਸੁਯਤਾਹਿਰਤੋਪੁਤ੍ਰਸੇਪਤ੍ਰੇ॥੫॥ ਮਨੀਮੈਬੀਰੰਗਾ॥ਅਬਹੀ
 ਇਹੱਬਾਧਤਬੀਮੰਭਉਹੁਣੇਈ॥ਇਸਨੇਥੀਮਨਾਲਬੀਨਦੇਓ॥੧॥ ਨਿਕਸੇਬ
 ਗੁਪਾਲਕਹਿਦੇਹੋਨਿਕਸਿਆਹੈਅਬਗੁਪਾਲਬਚਾਉਣੇ॥ਚਕਚਉਧਰ
 ਹੋਚਉਧੀਖਾਕੇਚਕਤਹੋਰਹੇ॥ਹਾਰਿਫਾਰਿਕਿਵਾਰਤਬੈਨਰਸਿਘਅਵਤਾ
 ਰਬੀਮਦੀਆਂਫਟੀਆਂਪਾਤ੍ਰਕੇਤੁਦੇ॥੧॥ ਲਖਿਦੇਵਦਿਫਾਰਦੇਖਕੇਦੇਵਤੇ
 ਤੇਗਾਖਸਸਬੈਬੁਹਰੇਸਭੈਕੰਬੇ॥ਹਿਹਰੇਅਚਰਜਹੋਰਹੇ॥੧੦॥ ਲਰਜੇਕੰ
 ਬੈਕੇਹਰਕੇਨਰਸਿਘਕੋ॥ਰਣੁਰਣਧੀਰਬਦਾਨਟਕੇਰਣਵਿਖੇਹੋਏਰਣਵਿਖੇ
 ਜੇਪੀਰਜਵਾਨਸੇਨਟਦੇਬਟੇਵਤਅਗਾਹਾਂਪਿਛਾਹਾਂਨਕੀਜਾਸਕਦੇ॥੧੧॥
 ਹਹਿਰੇਮਨੀਕਿਸਕਸੇਣਸਣੇਲਹੁਨਾਲਭਿਜੇਹੋਏਮੇਸੇਰਹਿਗਏਹੈਮਾਨੇ
 ਕੇਸੁਫੁਲੇਹੋਏਹੈ॥੧੨॥ ਫਹਰੰਤਪੁੰਜਾਜਨਬੀਰਕੁਪੰਫਰਕਦੀਆਂਹੋਪੁ
 ਜਾਵਤਤਲਵਾਰਾਸਰਮਿਆਂਦੀਆਂਕੋਪਨਾਲ॥੧੩॥ ਹਹਰੰਤੋਗਾਨਹੋਕੇਬਹਿ
 ਯੇਦਸਰੰਬਾਹੁਦੇਨੰਦੋਹਾਤਫਾਤੇਬਾਣਮੈਸੇ॥ਹਹਰੰਤਹਯੰਹਿਣਕਦੇਹੋਯੋ
 ਤੇ॥੧੪॥ ਬਿਚਲਿਯੋਦੈਕਭੁਜਿਆਦੇਕਪੇਰਾ॥ਲਖਸੁਗਮਿਹੋਰਹਸੇਦਮਕਿ
 ਯੇਦੇਖਕੇਸੁਰਜਨੇਕਵਲਪਿਰਿਆਹੈ॥੧੫॥ ਤੁਰੰਗਨਘੋਰਿਆਂਦਾਇਆ
 ਦਾਵਾਤਫੰਗਨਬੀਦੁਕਾਦਾ॥ਸਿਲਾਸਿਤਸਿਲਨਾਲਤਿਖੇਕੀਤੇਹੋਏ॥ਨਭਿਓ
 ਰਪਗਾਦੇਉਪੁਰਹੇਅਕਾਸਦੀਤਫਤੇਧਰਤੀਦੇਮੇਪੁਰਣਹੋਰਹੇ॥੧੬॥ ਹੁ
 ਰੁਹਰੁਜਿਯੋਹੋਰੁਹੰਰੁਜਿਸਪੁਕਾਰਾ॥੨੨॥ ਰੁਟੰਗਣਸਮੁਹਸੁਰਮੇ੨੩॥ ਪੁਰਪ
 ਰੇਪ੍ਰਿਥਿਤੇਪ੍ਰੇਰੁਹੰਰੁਹੇ੨੪॥ ਬਾਂਧਿਚਲਿਯੋਰਣਕੋਕਰਗਾਨਬੀਨਚਲਿਆਹੈ
 ਰਣਦਾਹਥਨੁਗਾਨ॥੨੫॥ ਕਪਾਈਸਟਾਸਿਘਕੀਪਾਈਗਾਰਦਣਨਰਸਿਘ
 ਨੇ॥ਰਜੀਪੁਤ੍ਰ॥੨੬॥ ਦਾਨਦੇਸੁਲਤਾਨੀਦਾਨਦਾਦਾਪਤੁਸਾਹ॥੨੭॥ ਤੰਦੁਰਤਮੁਰ
 ੩੭॥ ਮੁਸਤਮਾਤੰਮਸਤਤਾਈਨਾਲਮਸਤਹੋਏਹੋਏ॥੩੮॥ ਕਰਖੰਛੋਦਾ॥੪੦
 ਕਰਿਯੋਨਿਪਛਤਫੇਰਛਤਫੇਰਣਕੀਤਗਾਜਦਾ॥ਨਰਿਸਟਉਪਦੁਕਰਣ
 ਵਾਲੇ॥ਨਰਸਿਘਅਵਤਾਰਾਇਤੀ॥੧॥ ॥੨॥ ਲਾਹਿਓਦੇਖਕੇ॥੪॥ ਸੁਧਾਰ
 ਕੰਬਣਕੇਮਾਲਿਆਗਰਮੁਕੁਕਾਦਯਚੰਦਨਦੀਚੋਕੀਦਿਤੀ॥੧॥ ਪੇਗਾਮਫੰ
 ਇਫਾਈਕਰਮਾਂ॥੯॥ ਲਘਾਦਿਜਛੋਟਾਜੇਹਾਬਾਮਣ॥੧੦॥ ਪ੍ਰਹਬਸੇਉਜਤ੍ਰੇਘਰ
 ਵਾਲੇ॥ਸਾਸਿਕਸਮਾਸਸਹੇਦੇਸਮਾਨਨੀ॥੧੧॥ ਤਿਮਾਦਿਜਬਰਨਰਨਹਿਤਿਸੀਪੁ
 ਕਰਦਾਬਾਮਣਹੋਹੋਗਾਜਨਾ॥੧੨॥ ਅੰਸਾਅੰਸਬਚਨਕਹਿਕੇ॥੧੩॥ ਧਾਰਮਕਰ
 ਕੇਜਾਰਸਰਪਧਾਰਕੇਮਕਰੀਜਾਲੇਵਾਲੀਦਾਸਰੁਪਾ॥੧੪॥ ਦਾਨਸਮੇਰਿਜਬ
 ਰਕੀਭਈਦਾਨਦੇਸਮੇਦੀਘੜੀਬਾਹਮਣਦੀਹੋਈ॥

੧੬॥ ਇਕ ਚਛਹੁ ਮੇਰੈ ਨੀਚ ਇਕ ਅਖਰੇ ਦੇਗਾ ਨੀਚ ਫਾਇਸ ਦੇ ਨੀਚੇ ਇਕ
 ਕਖਰੇ ਦੇਗਾ ॥ ੨੧॥ ਭਿੰਦੇ ਯੋਮੰਤੁ ਬਿੰਨਿ ਮਾਗਾਇ ਮਾਮਾਂਤੁ ਬੁਧਮੰਤੁ ਅਪ੍ਰ
 ਗਾ ਅਪ੍ਰਬੁਧਮੰਤੁ ਦਾ ਬਾਵਨਾ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ ॥ ੨॥ ॥ ੩॥ ਅਪ੍ਰਬੁਧਮੰਤੁ
 ਹਤ ਪਾਂਪਾਂ ਦੇ ਸਮੁਹਾਂ ਨਾ ਸਕਰਦਾ ॥ ੪॥ ਜਯੋ ਜਾਮਦਗਨੀ ਵਿਜੇਆਵ
 ਤਾਰੀ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇ ਮਾਜਮਾਦਿਗਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੁਧਮੰਦੇ ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਸਗਮਾ ॥ ੬॥
 ਯੇਰੇ ਏਕਾ ਤੇਕਵਾ ਚੀਕੁ ਠਾਰੀ ਹੋਇ ਆਰੇ ਏਕਾ ਤੇ ਸੰਜੇ ਤੇ ਕੁਹਾਵੇ ਸੰਜੁਗਤਾ ॥
 ਜਥੇ ਸਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰੰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਵਾਲੇ ਗਾਜੇ ਨਾ ॥ ੫॥ ਰੀਮ
 ਏਤੀ ਸਕਤੀ ਇਤੀ ॥ ਹਤੀ ਨੀਦਨੀ ਸਿਧ ਜਾਕੀ ਸੁਪੁਤੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਾਈ
 ਕਾਮ ਪੋਨ ਕਾਮ ਪੋਨ ਦੀ ਪੁਤੀ ਨੀਦਨੀ ਨਾਮ ਕ੍ਰਕੇ ॥ ੬॥ ਗਮਤਾਤੁ ਪ੍ਰਸਗਮਦਾ
 ਤਾ ਪ੍ਰੰਜਮਾਦਿਗਨ ਮਾਰਿਆ ॥ ੭॥ ਗਈ ਬਾਲ ਤਾਂ ਤੇਲੀ ਯੇ ਸੋਧਤਾ ਕੇ ਗਈ ਇ
 ਸਤੀ ਜਮਾਦਿਗਨ ਦੀ ਲਈ ਖੁਬ ਪ੍ਰਸਗਮਦੀ ॥ ੮॥ ਹਠਿਯੇ ਖੇਤ ਖੁਨੀ ਦੇ
 ਜੇ ਖੇਤ ਹਠਿਯੇ ਹਠ ਕਰਦਾ ਹੋਇ ਆਖੇਤ ਵਿਖੇ ਪੁੰਨੀ ਬ੍ਰਾਮਣੁ ਖੇਤ ਵਿਚਮਾ
 ਰੇ ॥ ੧੧॥ ਸੋਧ ਸੋਧ ਚਾਖੀ ਸਗਾ ਦੇ ਸਮੁਹ ਲਹੁ ਚਖਦੇ ਹੋ ॥ ੧੨॥ ਚਟਾਕ ਚਾ
 ਬਕੀ ਚਟੇ ਚਟਾਕੇ ਚਾਬਕਾਂ ਦੇ ਉਠਦੇ ਹੋ ॥ ੧੬॥ ਗਾਜੇ ਜੁਹੁ ਕੇ ਗਜਾਂ ਦੇ ਸਮੁਹ
 ਕੁਹਾਏ ॥ ੧੭॥ ਪਣੇ ਢੇਲ ਨਗਾਰੇ ਤੇ ਢੇਲ ਬਜੇ ॥ ੨੦॥ ਦਵੰਦਾ ਨੀਦੀ ਰੂਪੀ
 ਅਗਨ ਮਾਨੇ ਦਗਰ ਹੀ ਹੋ ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਿਯੇ ਸਾਰਬਧੀ ਖੇਲ ਦੇ ਪੈਨ ਕਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾ
 ਜੀ ॥ ੨੬॥ ਕੀਏ ਆਪੁ ਰੁਪ੍ਰੰ ਕਰਿ ਕੇ ਕ੍ਰਪਦਾ ਰੁਪਾ ॥ ਮਾਨੇ ਮਾਨ ਦਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਕ ॥
 ਲਮਾਨੇ ਸਰੋਰ ਸਮਭਾਨੇ ਸੋਭਾ ਕਲਦੀ ਹੈ ਮਾਨੇ ਬਾਣਜੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਸੋਭਿਕਾ
 ਹੈ ਸੁਰਜ ਦੀਆਂ ਮਾਨੇ ਬੀਗ ਬਿਤਾ ਸੁਰੇ ਇਦ੍ਰ ਜੇ ਸੇ ਮਾਨੇ ਸੁਰ ਮੇ ਬਿਤਾ ਸੁਰ ਦੇਨਾ
 ਲਾਇਦ੍ਰ ਜੇ ਸੇ ਲਹਿ ਆਸੀ ॥ ੨੮॥ ਕਰੀ ਕਾਲੀ ਟਿਕਹਿ ਆਹੋਇ ਆਕਾ ਲਾ
 ਮਾਹੀ ਨਾਨੇ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ ॥ ੯॥ ॥ ਲਈ ਛੀਨ ਛੁਨੀ ਖੇਲਈ ਪ੍ਰਥੀ ਹਰੀ
 ਫੇਰ ਛਤੀ ਯੋਦਿ ਜੀਤ ਜੁਪ੍ਰੰ ਖੇਲਈ ਬਾਮਣ ਤੇ ਛਤੀ ਮਾਨੇ ਜੁਏ ਵਿਚ ਜਿਤ
 ਕੇ ਚਾਲੇ ਯੋਰੇ ਸਸੀਰਾਮ ਚਾਲਿਆ ਗਾ ਸੇ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਸਗਮ ॥ ੩॥ ਛਤੀ ਕੀਸ
 ਬਾਰੀ ਪ੍ਰਥੀ ਇਕੀ ਬਾਰੀ ॥ ੩੩॥ ਛੇਰੇ ਲੇਸੁਨਾ ਉ ਖੇਲ ਕੇ ਆਦ ਤੇ ਲੇਕੇ ਸੁਨਾਵਾ
 ਹਿੰਦੇ ਹਿੰਦੇ ਤੁਰਾਉ ਤੁਰਾਉ ਦਾ ਹਾਂ ॥ ਅਖਾਰ ਕੋਤ ਕਾ ਨਵ ਮੇ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ ॥ ੬॥
 ੧॥ ਚਤੁਰਾਨ ਨਕਰ ਜਗਤ ਉਚਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ੍ਰਕੇ ਜਗਤ ਕਹਿਦਾ ਹੋ ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਚਰ
 ਪ੍ਰਗਟ ॥ ੩॥ ਪਾਪ ਤੇ ਹਰਤਾ ਪਾਪ ਤੇ ਹਰਿਤਾ ॥ ੪॥ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਹੰਡਾਰ ਪਾਪ ਕਰਮ
 ਨਾ ਸਿਟਕੇ ॥ ੬॥ ਇਮ ਕਹੀ ਮੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੀਦਾ ਹੋ ॥ ੭॥ ਦਸ ਮੇ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ
 ੧੦ ॥ ਜਨ ਕੋਟ ਸਰੂਪ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗਢੇ ਮਾਨੇ ਕ੍ਰਕੇ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ
 ਘਰੇ ਹੋ ॥ ੨॥ ਤਿਹ ਕੇ ਸੁਪ੍ਰੰ ਤਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਕੇ ॥ ਜਗਜੀਤ ਸੁਖੰ ਬਰਮੇ
 ਸੁਪ੍ਰੰ ਜਗਦਿ ਖੇਜੇਤ ਕੇ ਸੁਸੁਟੁ ਪ੍ਰਭਾਵਾ ਲਿਖਿਆ ਜਿ ਅੰਨ ਸੇ ਕਥਾ ਕਹਾ
 ਗੇ ॥ ੬॥ ਕਰਾਂਤ ਦੁਖੀ ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਲਯ ਨਾਮ ਨਾਸਦਾ ॥ ੮॥ ਤ੍ਰਿਪੁਰੀ ਤ੍ਰਿਨਾ ਪ੍ਰਗਵਾਲਾ
 ਤ੍ਰਿਪੁਰੀ ਤ੍ਰਿਨਾ ਪ੍ਰਗਵਾਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਮਹਾ ਸੁਰ ਮੇ ਸਰੂਪੇ ਸਿਟਾ ਦੇ ਬਰਦਾ
 ਦੇਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਰੇ ਰਾਖ ਸੋ ਹੋਇ ਆ ॥ ੯॥ ਦਰੀ ਕਨਨ ॥ ੧੦॥ ਸਿਤ ਸੁਪ੍ਰਸ
 ਰੇ ਤਿਖੇ ਹੋਗੇ ਬਾਣਾ ॥ ੧੧॥ ਜਯੋ ਸਦਹੁ ਮੰਜੇ ਹਾਂ ਸਬਦ ਹੋਇ ਆ ਗਿਰੇ ਮੇ
 ਹਲਾ ਚਲ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਮੰ ਸੁਮੇਰਾ ਹਿਲ ਗਾਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨੁਭ ਚਾਲਾ ਆਇਆ ॥
 ੧੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰਕਿਟਿ ਸਿਟਾ ਨੇ ਕੇ ਪਾਕਿਸ ਉਪ੍ਰਕੀਤਾ ਹੋ ॥ ੧੩॥ ਗਨਿ ਹੋ ਨਿਰਖੰਤ ਮਰ
 ਰਸਰੀ ਆਰੇ ਅੰਧ ਕਨੇ ਮਰਗਾ ਖੁਸਨੁ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਗਰੀ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ॥
 ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਹਰਿ ਯੋ ਜਿਮ ਕੇ ਤ੍ਰਿਪੁਰੀ ਤ੍ਰਿਨਾ ਪ੍ਰਗਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਪੁਰਨੁ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾ

ਰਿਆਸੀ ਹੋਸਿ ਫਜੀ ਦੇ ਵਤੇ ਕਹਿ ਦੇ ਪੈਸੇ ਅੰਧ ਕਨ ਮਾਰੇ ਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਦੁਜੀ ਦੈ ੨੬
 ਤਾ ॥ ਰਣ ਰੰਗ ਰੰਗੇ ਰਣ ਪੀਰ ਰਣ ਬੀਰ ਰਸ ਵਿਖੇ ਰੰਗੇ ਰੋਏ ਰੋਏ ਰਣ ਦੇ ਪੀਰ ਜਨਾ
 ਨਜੁ ਪਾਇਖੇ ॥ ਪਾਵ ਕਜੁ ਮਾਲ ਅਗਰੀ ਲਾਟ ਬਣ ਬਣ ਦਿਖੇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਨੁ ਅੰਤ
 ਪੁਲੈ ਪਾਨ ਸੇਬ ਰਖੇ ਜੈ ਸੇਸ ਮੇ ਪੁਲੈ ਦੇਬ ਲਬ ਰਸ ਦੇ ਹੈ ਮੇ ਸੇਬਾਣ ਬਰ ਸੇ ॥
 ੧੬ ॥ ਸੁਗਾਰ ਦਨ ਗਾਖੁ ਸ ਕੋ ਪੁਓ ਪੁਮਿ ਟਾਇ ਕੋ ਪਦੀ ਉਪਮਾ ਮੁਮਿ ਟਾਕੇ ॥ ਅੰਧ
 ਕਾਪਿ ਅੰਧ ਕਦੇ ਤਾ ॥ ਪੇਲ ਪੇਲ ਪਕੇਲ ਪਕੇਲ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇ ਲਹੇਲ ਸੋ ਲਿਆਂਦੀ ਪਕਾ
 ਧੁਕੀ ॥ ਅਨੇ ਕਨ ਹੇ ਰਿਹੇ ਰਿਸੁ ਹੁਰ ਅਨੇ ਕਾਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਚੰਗੀ ਹੁਰ ਵਰ ਦੇ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥
 ਬੇਤਮ ਉਤਮ ਰਥਾ ॥ ਬਿਅੰਤ ਰੂਪ ਦਰੀਤ ਬਿਅੰਤ ਤੋ ਬਿਅੰਤ ਰੂਪ ਫਲੀ ॥ ਤਾਜ ਛ
 ਤਾ ਅਨੇ ਕਾਂ ਹੀ ਡਿਗੇ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਕਮੀ ਪੁਅੰਧ ਪਕਾ ਅੰਨੇ ਪਿਨਾ ਕਪਾਣੇ ਹਤੇ ਸਿਵ ਜੀ
 ਨੇ ਤੇ ਮਾਰੇ ਅਨੇ ਤੁਸੁ ਰਮਾ ਬਣੇ ਅਨੇ ਤਹੀ ਸੁਰਮਾ ਬਣ ਗਏ ਤਿਨਾ ਤੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿ
 ਲਹ ਸੀਜ ਸਜੇ ਸੋ ਸਤੁ ਤੇ ਸੀਜੇ ਅਨੁ ਸਜ ਕੇ ॥ ਡਿਕੇ ਡਕੇ ਹੋਏ ॥ ੨੩ ॥ ਮਹਿ ਪੁਆਸ
 ਧਨ ਖੇ ੨੫ ॥ ਤੇਜ ਮਾਣੇ ਤੇਜ ਟਾਲੇ ੨੬ ॥ ਰੁਝੀ ਸਿਵ ਛੁਝੀ ਨੀਚਾ ॥ ਸਿਲਾ ਹਿਸਸ
 ਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਕਤ ਬਰਛੇ ਗਾਣਿ ਗਾਨੂ ਗਾਜੇ ਸਿਵਾ ਦੇ ਗਣਤ ਕਰੇ ਹੋ ਕੇ ਗਜੇ ॥ ਰੁ
 ਦਗ ਜੇ ਰੁਦ ਸੋ ਰੁਰ ਹੋ ਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਭਾਣੇ ਸੁਰਜ ਵਤ ਤੇਜ ਟਾਲੇ ॥ ਘਟਿ ਜੇ ਮਟੁਟੇ ਬ
 ਦਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਟੁਟ ਕੇ ਪਏ ਸੁਰਮੇ ॥ ੩੫ ॥ ਓਹ ਪਾਨ ਕਰ ਉਸਤੁ ਫੇ ਉਸ
 ਤੁ ਫਨਿ ਕਲ ਗਏ ॥ ੩੬ ॥ ਸਤੁ ਕਰੁ ਸਤੁ ਨੁ ਸਿਰਸਤੁ ਪੁਹਾਰਿਯੋ ਸਿਗਟਿ ਰਸ
 ਤੁ ਦੇ ਬਾਣ ਮਾਰਿਅਾ ਸਿਵ ਨੇ ॥ ਗਾਨੁ ਬਿਜੁ ਲੀਨੇ ੩੭ ॥ ਰਿਪ ਚੇਤ ਰਯੇ ਸਤੁ ਚੇਤ
 ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਕੁਟਿ ਡਕਰੰ ਕਰ ਖਿਯੇ ਧਨ ਖਹ ਥਨਾ ਲੀਖਿ ਚਿਅਾ ॥ ੩੮ ॥ ਨਿਸੇ
 ਦੁਸਰੀ ਨਿਕਲੇ ਦੁਸਰੀ ਤੁਫ ॥ ਅੰਧ ਕਬ ਧਹਿ ਇਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਇਸ ਕੇ ਇਸ ਪੁ
 ਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿ ਹੇ ਰਿਹਰੀ ਹਾਥੇ ਆਹ ਰਿਯੋ ॥ ਏ ਦੁਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸਿਵਾਨੁ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਰਿਅਾ ॥ ਅੰਗਾਰ ਅਪਾਰ ਲੀਯੋ ਅੰਗਿਅਾਰ ਅਪਾਰ ਨੇਜ ਨਮਲਾਇ
 ਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਉਗਾਰ ਦੀਆ ਸਿੰਧ ਮਾਰੇ ਅੰਨ ਗਯੇ ਸੇ ਸਿਟਿ ਆਹੇ ਇਅਾਸ
 ਮੁੰਦ ਵਿਚ ਨਾਹਿ ਆਬਾਹ ਰਾਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪਕਰਸ ਮਸਤੇ ਫੜ ਕੇ ਦਾਤੀ
 ਤੇ ॥ ੪ ॥ ਅਸੁਗਾਰ ਦੇਵਤੇ ॥ ੫ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਇਸ ਦੀਆ ਪੁਤ੍ਰੀਨਾ ਮਾਰਿਅਾ ਰਿ
 ਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਸੁਗਾਰ ਨਰੇਸਾ ਸੋ ਰੋਪ੍ਰਗਾਜੇ ॥ ਕਿਨਹੁ ਨ ਭੂਪਤੁ ਤਾਰਿ ਚਿਤਾ ਰਾ ਕਿ
 ਸੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੀਨਾ ਜਾਦ ਕੀਤਾ ਸਿਵਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜੁਟ ਜਟਾਨ ਉਖਾਰ ਸਤ ਬਹੀ ਜ
 ਟਾਂ ਦੇ ਜੁਟੇ ਵਿਚੋ ਇਕ ਜਟ ਪਟੀ ਤੋ ॥ ੧੯ ॥ ਜਨ ਸਰਗ ਕੇ ਹਨੇ ਕਨਾਗ ਮਾਨੇ ਨ
 ਦੀ ਨੇ ਕਨਾਗਾ ਦੁਹਿਕੇ ਸਿਟਿ ਆਹੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪਲ ਨਚਾਰ ਪਾਣੀ ਨਹੀ ਉਚਾਰਿਅਾ
 ੨੨ ॥ ਜੁਝਾਏ ਜੁਝੇ ਟਾਲੇ ॥ ਅਪੁਰਿਸ ਬਢੇ ਅਪਾਰਾਂ ਹੀ ਗੁਸੇ ਬਪੈ ਕੁਕੇ ॥ ੨
 ੫ ॥ ਬਾਇਹ ਨੇ ਪੈਣ ਦੇ ਮਾਰੇ ॥ ਚਿਤੁ ਬਾਚਿਤੁ ਮੁੰਦ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ॥ ਅਯੋਧਨ ਜੁ
 ਧਕੀਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਰੁਦੁ ਰੁਦੁ ਸਿਵ ਭੁਇਆ ਫਕ ਹੋ ਕੇ ॥ ੨੭ ॥ ਅਖੰਡਾ ਅਖੰਡ ਥੇਜੇ ਰੁ
 ੩੦ ॥ ਅਰੁਧੇ ਕਿਕਾਈ ਰੁਕ ਗਏ ਘੋੜਿ ਆਟਾਲੇ ॥ ੩੧ ॥ ਗ੍ਰੀਪਾਣੀ ਤਲ ਦਾਰਾ
 ਪਰੇ ਪੁਰ ਪਾਣੀ ਫੜੇ ਹੈ ਸੁਰਮਿਅਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪਕਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਚਲੇ ਕਹਿ ਕੇ ਮਾਰ ਕੇ
 ਸਜੁ ਚਲੇ ॥ ਪੁਅੰਡ ਪੋਰ ਸਾਵਣੀ ਅਪੋਗ ਜਿਉ ਘਟਾਉ ਠੀ ਚੋਹਾਂ ਤਰਫਾਂ ਤੇ
 ਨੇ ਸਾਉਣ ਦੇ ਮਹੀ ॥ ਪੋਰ ਸਾਵਣ ਕੇ ਘਟਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਉਦੀ ਹੈ ॥ ਸੇ ਸੇ ਸੇ ਸਕ ਕੇ
 ਭੁਇਆਨ ਕਸੈ ਨਾਉ ਠੀ ॥ ਅਨੰਤ ਬੁਦ ਬਾਣ ਪਾਰ ਸੁਪ੍ਰਕ ਪਕੇ ਬੁਠੀ ਅਨੰਤ ਹੀ
 ਬੁੰਦਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬਾਣ ਦੀ ਪਾਰਾਂ ਚੰਗੀ ਕੋ ਪਕ ਕੇ ਬਰ ਪਾਉਦਾ ਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਉਘਾ
 ਵੇਹੀ ਬੋਲ ਦੇ ਹੈ ॥ ਅਪੁਇਘਾਇ ਉਠੀ ਰਜ ਕੇ ਪਾਵਨਾਲ ਉਠ ਦੇ ਹੈ ॥ ੩੫ ॥
 ਪੁਅੰਡ ਪੋਰ ਜਿਉ ਘਟਾ ਚੋਹਾਂ ਤਰਫਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਘਟਾ ਆਉਦੀ

ਪੈ। ਥਟਾ ਬਣਾਉ। ਸੁਤਾ ਸੁਨਾਹ ਲੋਭਹੀ ਸੋਤਿ ਨਾਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਲੋਭਹੀ
 ਆਏ। ੩੮। ਹੁਕਾਰ ਕੈ ਹਿਕਾਰ ਕੇ। ਅਨੰਤ ਘੋਰ ਸ਼ਾਵਣੀ ਦਰੰਤ ਜਿਯੋ ਓਠੀ ਘ
 ਠਾ ਸ਼ਾਵਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬਿਅੰਤ ਹੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਠਦੀ ਹੈ ਘਟਾਂ ਤੇ ਸੋ ਬਿਅੰਤ ਸੇ
 ਨਾਭਾਇਆਨ ਕਸਬ ਕਰ ਕੇ ਉਠੀ। ਸੁਸੋਭ ਸੁਰਮਾਨ ਚੈ ਛੀਨ ਛਤ੍ਰ ਕੀ ਛਟਾ ਜੋ ਸੇ
 ਭੁਦੇਹੈ ਨਚ ਦੇ ਸੁਰਮੇ ਖੋਲਈ ਹੋ ਛਤ੍ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈ ਛਿਰਣਦੀ। ੩੯। ਪ੍ਰਕੇਲ
 ਰੇਲ ਪ੍ਰਕਦੇ ਹੋ ਠੇਲ ਕੇ ੪੦। ਪ੍ਰਬੀਨ ਦੀਨੁ ਹੁਮੇ ਬਰੇ ਚਤ੍ਰਾਨੁ ਦੀਨੁ ਹੋ ਕੇ ਬਰਦੀ
 ਆਏ। ੪੨। ਅਯੋਧਨ ਸਾਜਾ ਜੁਧਾ ਸਾਜ ਕਰੇ। ੪੫। ਕੁਟ ਸਥਲੀ ਬਿਛ
 ਮੁਲੀ ਪਰਬਤ ਤੇ ਤ੍ਰਿਗਿਆ ਆ ਬਿਛ ਜਤਾਤੇ। ਹਨਿ ਅੰਜਨ ਬੰਨ੍ਹ ਯੋ ਪੰਥ ਪਾਤੰ ਅਰਿ
 ਆਹੋਇਆ ਬ੍ਰਜਦਾਮਾਨੇ ਪ੍ਰਬਤ ਤ੍ਰਿਗਿਆ ਆਏ। ੪੬। ਚਲਿਯੋ ਭਾਜ ਅੰਤਹੁ ਪੁ
 ਛਿਹੁ ਮੇਅ ਧਰਿ ਭੁਜ ਕੇ ਗਣੀਆ ਆਵਿ ਚਜਾਵਾਇਆ ਕਾਇਰ ਹੋ ਕੇ। ਗਾਰੇ ਅੰ
 ਚਗਾ ਬਾਰ ਗਲਾਵਿ ਚਪਲਾ ਪਾਕੇ ਸਿਵਾਂਦੀ ਪੈਰੀ ਪਈ ਗਣੀ ਦਛਦੀ। ਗਉਰ
 ਬਧਹਾਇਤੀ। ੧੧। ॥ ਭਨਗਤਿ ਨਾਲਗਤਿ। ॥ ਭਨ ਨਾਲ ੪॥ ਬ੍ਰਿਦਾਰਿਕ ਬ
 ਤਾਉ ੬॥ ਜੁਠਨਾ ਮਭੇ ਜਨਦਾ ਦੀ। ਪ੍ਰਮਕੇ ਸਦਾ ਨਵਦਾਨ ਉਠੀ ੧੩॥ ਪ੍ਰਕਪ੍ਰਕਉ
 ਛਲ ਉਛਲ ਕੇ ੧੪॥ ਹਰਹੰਤਹ ਅੰ ਹਿਣ ਕਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰੇ ੧੫॥ ਜਗੇ ਜਗਰਿਆ
 ਹੈ। ਹਰਹੰਤ ਹੋਗਾਨ ਹੋਰ ਹੋ ੧੬॥ ਸਚ ਸੁਖਿ ਸਿਵੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗ ਨਾਲਾ ਸਿਵਾਨੁ। ਅਸੁ
 ਗਰਇਵੇ ਅਸਰ ਜੇ ਅਰੀਹੋ। ੧੭॥ ਬਹਗੇ ਜਨ ਕਿਸਕ ਸੇਣ ਸਨੇ। ਲਹੁਨਾ ਲੁਸਨਿ
 ਪ੍ਰਧੋਹੋਏ ਮੇਰਾ ਹਿਰੇ ਜੇ ਸੇਕੇ ਸੁਆਵਾਲਾ ਪਲਾਖੁ ਡਾਹੁ ਡਾਹੇ। ੧੮॥ ਹਕ ਕੋ ਹ
 ਕਾਬਕਾ ਹੋ ਕੇ। ੧੯॥ ਕਲਕਾਲ ਸੁੰਦਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ੨੦॥ ਕਰਿਯੋ ਨਾਥ ਯੋਆ
 ਪਨਾਠ ਉਧਾਰਿ ਕਰਿਆ ਨਾਥ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾਉਧਾਗ। ੨੨
 ਹਠੇ ਜੁਹਿ ਇਹ ਠਕ ਕੇ ਤੇ ਜਤੇ ਹੀਣ ਜੇ ਸਿਵ ਜੀ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ੨੫। ਉਤਹ
 ਰਿਲਯੋ ਨਾਰਿ ਰਿਪਸਤਹ ਰਿ ਓਧਾ ਬਿਸਨੇ ਬਿਦਾ ਦਾਸੁੰਦਰ ਕਰਦਿਤਾ। ਤੇਜੇ
 ਬੀਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਤੇ ਜਕ ਕੇਤਕਤਾ। ੨੬॥ ਜਲੀ ਪਰੀਤਾ ਦੈਨ ਤੇ ਨਾਮ। ਤਿਸਦਿਨ
 ਤੇ ਜਲੀ ਪਰੀ ਦੇਵੀ ਦਾਨਾ ਉਹੋਇਆ। ਗਹੀਰ। ਬਡੇ ਪਾਪ ਲੇਜਾ ਦੇਹੈ। ਬਾਰਦਾ
 ਅਵਤਾਰਾਇਤੀ ੧੨। ॥ ਭਾਰਾ ਭਾਰਾ ਕਰੇ। ੧॥ ਭਰਭਾਰ ਭਾਰਾਨਾ ਭਰੀ
 ਹੋਈ। ੨॥ ਤਤਾ ਆਪਨ ਸਾਰ ਆਪਣਾ ੪॥ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਬਿਧ ਕਹਤ ਬਿਸਨ ਦੀ ਕਥ
 ਕਹਿੰਦਿਆ ਬਕੇਵੇਨੁ ਪਾਉਗਾ। ਗਾਖਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਖ ਲੈਹੋ ਅਬਿਨਾਸੀ। ੫। ਇ
 ਤਤੇਰ ਦਾ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ। ੧੩। ॥ ੧॥ ਸਿਧਾ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਜਹਗਾਨਿ ਯੋਨ ਜਾਣੀ ਸਮੁੰ
 ਦਤੇ ਬਿਧਿ ਆਚਲਾ ਜਿਥੇ ਗਿਣਨ ਹੀ ਜਾਦੋ। ਸੈਨ ਸੇਜਾ ਕਰੇ ੨॥ ਤਨ ਜੰਗਾਨ
 ਲਹ ਜਾਹ ਹੀ ਜੰਘਾ ਹੈ। ਕਰਸਹੀ ਸਹਜ ਚਾਂਹੀ ਹਥ ਅਭੇਗਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਸਾਛੁ ਹ
 ਜਾਹਾ ਹੀ ਨੇ ੩੪॥ ਪ੍ਰਭਾਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇਹੈ। ਆਯਾਤ ਜਤ ਬਿਸਨ ਹੋਤ ਬਹੀ ਜੋਗਨਿ ਕ
 ਦਾ ਬਿਸਨ ਕੋਤਿ ਆਗਾ ਦੀਹੋ ਤਦੇਹੀ। ਚਤੁਰਦ ਸਮੇ ਅਵਤਾਰਾਇਤੀ। ੧੪॥
 ॥ ਸੁਰਮ ਅਰਗੁਰ ਮੰਦਰ ਚਲਗਾਏ। ਗਾਖਾ ਸਮਿਲ ਕੇ ਸੁਕ੍ਰ ਪਾਸਗਾਏ॥
 ੧॥ ਅਸੁਗਾ ਦੇਵਤੇ। ਕਿਛੁ ਪਾਤ ਕਛੁ ਦਾਉ। ੨॥ ਤੁਮਦਾਨ ਦੇਨੇ ਤੁਮੀਦਾ
 ਨੇ ੪॥ ਅਸੁਗਾ ਅਸੁਗਾ ਦੇ ਅਰੀਹਿ। ੫॥ ਅਨਮੋਕਵਲਾ ਸਿਜੇ ਗਿਯਾ
 ਨਾ ਮਨਦਿਖੇ ਕਵਲਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਕਰਿਆ ਧਿਆਨ। ੧੦॥ ਕਰਬ ਕਰਣਾ ੧੧
 ਜਿਜੀਅਹ ਨੇਹੋਇ ਉਪਹਾਸਾ ਜੇ ਡਾਜੀਨ ਮਾਰੇ ਓਸਨੁ ਹਾਸੀ ਹੋਵੇ। ੧੨॥ ਅ
 ਪੰਥ ਪੰਥ ਖੋਟੇ ਰਸਤੇ। ਪਰਮ ਕਰਮ ਕੋ ਉਕਰੇਨ ਪਾਯੋ ਪਰਮ ਕਰਮ ਦਾ ਕਰਣਾ
 ਕੋਈ ਨਾ ਪਾਉਦਾ ਹੋਇਆ। ੧੬॥ ਮੇਸੁ ਪਾਜਾ ਮੇਸਾ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ। ਛੀਨ ਨਾ
 ਸ ੧॥ ਬਾਧਾਵਾ ਅਨੰਦ ੧੮॥ ਅਮਰਾਵਤਿ ਸੁਰਨਗਰ ਮੇ ਅਮਰਾਵ
 ਤੀ ਜੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਾਨਗਾ ਤਿਸਦਿਖੇ ੧੮॥ ਸ਼ਾਵਗੋਸ ਅਰਹਿਤ ਦਾਉ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਨਹੀਂ ਤਨ ਕੇ ਮੇਸਾਧਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਭੀ ਤਨ ਤਨ ਕੇ ਮੇਸਾਧਾ ਤਨ ਕੇ ਮੇਸਾਧਾ ਤਨ ਕੇ ਮੇਸਾਧਾ ਤਨ ਕੇ ਮੇਸਾਧਾ

ਤਰਤਕ ਦੇ ਦਸ ਬੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਕਢੇ ਹੋਏ ਦਸ ਲੁਕਾ ॥ ੨੫ ॥ ਕਉ ਧਿਤ ਪ੍ਰਕਾ
ਸਦੀ ਹੋ ॥ ੨੬ ॥ ਨਿਸਾਚਿਤ ਅਸਰ ਸਮੇਰ ਸਰਤੇ ਭਯੋ ਨਿਦਾਨ ਸੁਰਜ ਦੇ ਬਾਣਕ
ਕੋ ਅਸਰ ਸੋਧ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਿਦਾਨ ਹੋਇਆ ॥ ਅਸਟ ਦਸ ਮੋ ਅਵਤਾਰ
ਇਤੀ १੮ ॥ ੧॥ ਨੌਕਰ ਸਬੋ ਕੁਖੇ ਤੀਥੀ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ॥ ੧॥ ਅੰਧ ਨਿਸਾ ਅੰਨੇ
ਗੀਰੋ ३॥ ਲੀਨੇ ਹੀ ਰੋਸਾ ਫਿਰੇ ਜੀ ਅਸਾਥੀ ਜੀ ਅਦੇ ਨਾਲ ਰੋਸ ਹੀ ਲਈ ਫਿਰਦੀ ਹੈ
ਕਾਂ ਮਨ ਕਾਂ ਮੁਕੁੰਨ ਸੀਤਾ ਦੇ ਕਾਂ ਮਨ ਨੁਕਾਂ ਮ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀਤਾ ਉਦਾ ॥ ੪॥ ਮੇਠੀ ਟਿ
ਰੈ ਜੀ ਅਸਾਥ ਅਕੜੀ ਅੰਫਿਰਦੀ ਅੰਧੇ ਜੀ ਅਨਾਣਾ ਦੁਖ ਦੇ ਦੁਖਾ ਉਦਾਨ ਹੀ
ਤਾ ਤੇ ਨ ਬਿਨ ਵਤ ਬਾਂ ਮ ਤੇ ਸੀ ਤੇ ਨ ਹੀ ਹੋਦੀ ਅੰਨੇ ਮੁਤਾ ਪੁਰ ਬਕ ਇਸਤੀ ਅਸਾ ॥
ਗੁਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਗੁਰਾਂ ਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਾਣ ਕੇ ॥ ਨਹੀਂ ਅਨ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਬਾਤ ਬਿਚਾ
ਰੇ ॥ ੧॥ ਧਰਿ ਹੋ ਦਿਨਾਂ ਤਵਤਾਰ ਧਾਰੇ ਦੇ ਨਦੇ ਅੰਤ ਕੁਣ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਤਿ ਸਦਾ ਅਵ
ਤਾਰਾ ਜਿ ਤੁਹੋ ਇਜਗਤ ਕੁਮਾਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਣ ਜਗਤ ਵਿਚ ਬਾਣਕੇ ॥ ੬॥ ਦੇ
ਵ ਮਹਾਂ ਬਿਸਨਾ ॥ ੧॥ ਜੋਨ ਦਾਨ ਦੀ ॥ ਸਬ ਭੁਏ ਸਿਧਾ ਬਿਚਾਂ ਸਭਾ ਬਿਚਾਰ ਸਿਧ ਹੋਏ ॥ ੧
੧॥ ਬਾਢਿਯੋ ਗਰਬ ਲਹਿ ਪੁਅਪਾਰ ਬਧਗ ਇਆ ਗਰਬ ਦੇਖ ਕੇ ਸਰੁ ਪਅਪਾਰਨਾ ॥
੧੨॥ ਅੰਬਰ ਕੀ ਦਾਗ ਅਬਦਾਰ ਨੁ ਭੁਜਦਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਸਨ ਅਰਜਨ ਕਾਲ੍ਹਾ ਸਿ
ਟਾ ਮਿਗਦਾ ਚੰਮ ਚਲਾਇਆ ॥ ੧੩॥ ਮੁਨ ਸੰਦਾ ਮੁਨੀ ਦਾ ॥ ਪਦਤ ਬਢਤ ਬਿਹ
ਸਪਤ ਦੇ ਸ੍ਰਾਫ ਕੇ ਪਟ ਦਾ ਬਪਦਾ ਹੋ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾ ॥ ਗਰਬਾ ਮਖਰਬ ਗਰਬਾ ਬਿਅੰਤ
੧੪॥ ਛੁਈ ਹੋਗ ਦਛ ਦੇ ਸ੍ਰਾਪ ਕੇ ਖਈ ਹੋਗ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾ ਸਾਤੀ ਰਬ ਦੇ ਨ ਉਣ
ਕੁਕੇ ਹਟ ਗਇਆ ॥ ਉਚ ਨਿਦਾਸਾ ਉਚਾ ਘੁੰਹੋਇਆ ਸੁਰਜ ਤੇ ॥ ਇਤ ਸੀ ਚੰਦ੍ਰ ਅਵਤਾਰ
ਰਉਨੀ ਸਦੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਭ ਮਸਤਾ ॥

੧ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਥ ਬੀਸਵਾਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨ ॥ ੧ ॥ ਕਲ
ਕੋ ਪੁਨਾ ਮਾਰਤ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਆਰਤ ਹੋਇਆ ਦੀ ਪੁਨ ਕੀਨੀ ਪਈ ॥ ੩ ॥ ਮਿਦਹਾ
ਸਕਰੀ ਕਰ ਕਾਲ ਪੁਨੀ ਬੇਰਾ ਜੇਹਾ ਹਸ ਕੇ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਬਾਣੀ ਦੀ ਪੁਨ ਕੀਤੀ ॥ ਅ
ਵਤਾਰ ਪਰੇਗ ਪ੍ਰਨਾਥ ਹਰੇ ॥ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦਾ ॥ ਬਿਸਨੇ ਸਪੁ
ਣ ॥ ੪ ॥ ਬਿਸਨੇ ਸਪੁਣ ਸੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਮੁਖੀ ਬਿਸਨੁ ਦਾਈ ਸ੍ਰਬ੍ਹ ਮਤਿ ਸਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਪੁਨ
ਸੁਣ ਕੇ ॥ ਛੋਰ ਕਥਾ ਖੋਲ ਕੇ ਕਥਾ ਰਛੈ ਕਹੇ ॥ ੫ ॥ ਬੀਨ ਕਥਾ ਚੁਗ ਕੇ ਕਥਾ ॥ ੧ ॥ ਨ੍ਰਿ
ਪਤ ਕਥਾ ਨ੍ਰਿਪਤਾਈ ਦੀ ਕਾਥਾ ॥ ੬ ॥ ਰਘੁ ਰਾਜ ਭਇਓ ਰਘੁ ਬੀਸ ਮਣੇ ਰਘੁ ਰਾਜਾ
ਤੇਰਾ ਪਦਾਂ ਦਾ ਬੀਸ ਮਿਰੇ ਮਣ ਹੋਇ ॥ ੭ ॥ ਬੀਰਾ ਰਫਿਰਦਾ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਸੁਮਿਤ੍ਰੇ ਸਮਹੀ ਪੁਸ਼
ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਾਈ ਸ੍ਰਦ ਸਰਬ ਰਾਜਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋ ਤੇ ॥ ਬਨੈ ਸਨ ਬਣਦੇਈ ਸ੍ਰਬ ਰੇਬਣ
ਦਾ ॥ ਰਾਮ ਜਯਾ ਕੁਸਾਇਆ ਮਾਤਾ ਉਪਬਾਤ ਮਾਗਈ ॥ ੧੦ ॥ ਕੁਸਲੀ ਕੁਸਲਿਆ
ਸਸ ਅੰਸ ਕਲਾ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਦੀ ਅੰਗ ਕ੍ਰਿਣਾ ਦੀ ਕਲਾ ॥ ਚੀਨ ਦੇ ਖਕੇ ਬਰਿਆ ॥ ੧੧ ॥
ਪੁਨ ਸੈਨ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਫੋਰ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਸੇਸਟ ਜੇਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗਣਯਾ ਹਿਭੋਣ ਕ
ਸਟੁ ਅਰਨਿਰ ਪੀਰਿ ਟਕੋ ਇਨਾ ਨੁਕਹਿ ਦੇਹੈ ਕਸਟੁ ਆਰਦੇ ਸਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕਥਾ
ਸੁਪ੍ਰਭੀ ਸੁਸਟੁ ਪ੍ਰਭਾ ਵਾਲੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤਬ ਕੇ ਕਈਨਾ ਗਬਿਚਾਰ ਕਰੀ ਤਰੇ ਕੇ ਕਈ
ਇਸਤੀ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਕੀਤੀ ਬਿਆਉਣੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਹ ਸਾਰਥੀ ਰਥ ਦਾ ਹੀ ਮਰਗਾਇ
ਆ ॥ ਸਿਧੀ ਦਨ ਨਾਹ ਹਕਿਯੇ ਰਥ ਇਸਤੀ ਨੇ ਮਾਪ ਹਕਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹੀਨਾਟਕ
ਮਥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਥਾ ਕਉਤ ਕਰੀ ਕਥਾ ਚਲਿਤ੍ਰਾ ਦੇ ਵਿਚ ਕਹੀ ਹੋਇ ਸਦੀ ॥ ਜਾਯਦੀਨ
ਸੁਰੇਸਨ ਰੇਸ ਜਥਾ ਫਤੇ ਦਿਤੀ ਹੋਰਾ ਜਾਨੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਨ੍ਹਨ ॥ ੧੭ ॥ ਅਗਨਿ
ਤੀ ਅਏਕ ਅਨੇ ਕਬਿਧੀ ਸਤ੍ਰਾ ਇਕ ਰਾਜਾਨੇ ਅਨੇ ਕਬਿਧਾਂ ਦੇ ਜਿਤੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਅੰ
ਪ੍ਰਤਾ ॥ ਮੁਨ ਨੇ ਦਿਤ ਕਾਲ ਮੁਨੀ ਦਾ ਉਦੇਹੋਇਆ ਕਾਲ ਸਿਧਾਰ ਤਹਾਂ ਗਇਆ
ਤਿਥੇ ॥ ੧੯ ॥ ਪਤ ਉਅਨ ਬਾਧ ਜਹਾਂ ਪਤਾ ਦੀਟਟੀ ਬੰਨ ਕੇ ਜਿਥੇ ॥ ਸੁਧ ਮੁਨੀ ਚੰਗੀ ਮ

ਮੁਨੀ॥ ਨਿਸਰੀ ਨਿਕਲੀ॥ ੨੦॥ ਮਿਗਨਾਤ ਕਹਾਂ ਨਿਪ ਜਾਇਕੇ ਮਿਗਾਦੇਅੰ ੨੮
 ਤਕੁਣਵਾ ਲਾਗੈ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜਾਕੇ॥ ਦਉ ਕਰਦਾ ਤਗੈ ਦੇਨੇ ਹਥਾਂ ਦੇ ਨਹੁ ਮਖ
 ਵਿਚ ਲਏ ਭੈ ਕਰੇ॥ ੨੧॥ ਨਿਕਰੰਤ ਕਹਾ ਜੀਆ ਬਿਪ੍ਰਿਧੀ ਜੀਅ ਦੇ ਨਿਕਲਾਇ
 ਆਬਾ ਮਣੇ ਗਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਅਆ॥ ਨਿਪਾਧ ਮਰੇ ਰੇ ਨਿਪਾਧ ਮਾ॥ ੨੨॥ ਪਲਟ ਜਾਨ
 ਕੀ ਫੇਰ ਜਾਣਦੀ ੨੫॥ ਕਾਲ ਕਰਮੇ ਅਧੀਨ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹਥਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵਾ ਸਮੇ
 ਤੇ ਕਰਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ॥ ੨੭॥ ਸੁਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾਵਚਾਰ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਚਾਲ॥ ੨੮॥ ਕਹੈ
 ਕਿਥੇ ਅਵਾਰ ਭੈਰ ਕਸੂਤ ਖੋਟੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ॥ ੨੯॥ ਪਾਨਤਿਹ ਪਾਨ ਜਾਇ ਪਾਇਤਿ
 ਜੁਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਜਾਕੇ॥ ੩੦॥ ਸੁਦੇਸ ਸੁਸੁਟਾ ਅੰਗਾਂ ਵਾਲਾ॥ ਆਇ ਆਕੇ॥ ੩੧॥ ਸਲ
 ਕਉ ਬਨਾਇ ਚਿਖਾ ਬਣਾਕੇ॥ ਸਿਰਾਇ ਸੀਤਲ ਹੋਗਈ॥ ੩੨॥ ਦੁਹਿ ਮਰਨ ਜਰਨ ਕੋਰੇ
 ਹਾਨੇ ਸਕੁ ਮਰਨ ਦਾ ੩੪॥ ਜਿਸ ਤਜੇ ਪਾਣ ਦਿਜ ਸੁਤ ਬਿਛੋਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਥਾਮ
 ਟਨੇ ਤਜੇ ਨ ਪਾਣ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਕੇ॥ ੩੫॥ ਕੇ ਕਿਆ ੩੬॥ ਜਿਸ ਨਾਇਵ ਦੇ ਵਾਸਿ
 ਸਤੋਗੇ॥ ੩੭॥ ਕੀਰਤੀ ਸੋਭਾ ੩੮॥ ਨਾਚਿਤ ਭੂਪਚਿਤ ਚਿਤਾ ਤੇਰਹਿ ਤੋਹ ਚਿਤਾ ਵਿਖੇ ਹੋਗਾ
 ਜਾ ਧਾਮ ਘੁ॥ ੩੯॥ ਸੋਤ ਪਤ੍ਰ ਫਤੇ ਨਾਮਾ॥ ਅਖਰ ਬਗਰ ਬਜੇ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਗਾਰਬਨਾ
 ਲਜੇ ਭੈਰੋਹੋ ਏਹੈ ਸਸਰ ਬਗਰ ਬਘਾ ਲਿਖੈ ਸੋਸਤ ਨਾ ਦੇਗਰ ਬਨੁ ਦੁਰਕਰਣਗੇ
 ਫਿਗਾਇਛੁ ਤੁਸੀ ਸੋਪੇਛੁ ਤੀਸ ਛੋਟ ਪਾਲਹੋ॥ ਫਿਗਾ ਕੇਛੁ ਤੁਸੀ ਸੋਉਪ ਛੁਤੀਆਂ
 ਦੇਈ ਸਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨ ਪਾਲਣਗੇ॥ ੪੦॥ ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੇ ਖੰਡ ਟੁੱਟੇ ਜੋ ਅਖੰਡ ਤਿ
 ਨਾਨੁ ਖੰਡ ਕੇ ਅੰਡੇ ਭੰਡ ਭੰਡ ਪੈ ਭੰਡ ਟੁੱਟੇ ਜੋ ਅੰਡੇ ਭੰਡ ਪੈ ਤਿਨਾਨੁ ਭੰਡੇ ਟੁੱਟੇ ਗੇ॥ ਅਜੀਤ ਜੀ
 ਤਜੀਤ ਕੇ ਜਿਤ ਟੁੱਟੇ ਜੋ ਅਜੀਤ ਪੈ ਤਿਨਾਨੁ ਜਿਤ ਕੇ ਬਸੋ ਖਗ ਜਮੰਡ ਪੈ ਬਸੇ ਸਕੁ ਕੇ
 ਗਾਜਨ ਬਣਾਉਣਗੇ॥ ਗਾਰਬਈ ਸਕੇ ਮਿਟਾਇ ਹੈ ਗਾਰਬਈ ਸੁਦਾ ਹੋ ਜੇਹਾ ਮੇਮਿਟ
 ਉਣਗੇ॥ ੪੧॥ ਸਿਧਾਰ ਜਾਹਾ॥ ਗਵਗਾਜ ਗਾਜਿਅੰਦਾ ਗਾਜਾ॥ ਸਿਧਾਰੀਅੰ ਗਾਇਆ
 ਸੁਧਾਰੀਅੰ ਬਣਾਇਆ॥ ੪੨॥ ਅਨੇਸ ਗਾਜੇ ਛਿਤੇਸ ਗਾਜਾ ਦੇਘ ੪੩॥ ਕਰੋਕਰੋਰ
 ਕਰੋਕਰੋਰ ਕੁਰਪ ਏਦੀ॥ ਅਰੰਭਤਾ ਅਰੰਭਤਾਈ ੪੪॥ ਨਟੇਸ ਨਟਾ ਦੇਈਸ॥ ਬਿਆਨ
 ਦੇਵਤੇ ੪੪॥ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਪਾਵਹੀ॥ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਪਾਉਦੀਅੰ ਹੋ ਬੇਸਦਾ॥ ਬਿਲੋਕ
 ਅੰਛਗਾਨ ਕੇ ਦੇਖਕੇ ਇਸ ਲੋਕ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਚਦੀਆਂ ੪੫॥ ਨਿਪੇਸ
 ਪਾਇ ਪਾਰੀਅੰ ਗਾਜਿਅੰ ਦੇਈਸੁ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਾਏ॥ ਮਹੇਸ ਜੀਤ ਕੇ ਸੋਥੈ ਗਾਜੇ ਜਿਤ ਕੇ
 ਸਭੇ ਸੁਛੁਤ ਪਤ੍ਰ ਚਾਰੀਅੰ ਛੁਤ ਛੁਤ ਲੂਇਆ॥ ੪੬॥ ਜੀਤ ਜੀਤ ਨਿਪੀਨ ਰੇ ਸੁਰਜਿਤ
 ਜਿਤ ਕੇ ਗਾਜੇ ਦਸਹਰਾ ਨੇ ਗਾਜਿਅੰ ਸਤੁ ਮਿਤੁ ਬੁਲਾਇ ਸਤੁ ਤੇ ਮਿਤੁ ਬੁਲਾਕੇ ਅਵਗਾ
 ਹਿਗਾ॥ ਹਿਸ ਦੇਸ ਜੇਹੇ ਨਹੀਗਾ ਹੋ ਜਾ ਦੇ ਸੇ ਦੇਸ ਤਿਨਾਨੁ ਗਾਹੋ ਕੇ॥ ਅਵਨੇਸ ਖਿਥੀ ਦੇ
 ਈਸੁ ਗਾਜੇ॥ ੪੭॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਨ ਦੇਲਏ ਸਨਮਾਨ ਆਨ ਨਿਪਾਲ ਭਾਂਤਾਂ ਭਾਂਤਾਂ ਦੇਗਾ ਜੇਸ
 ਨਮਾ ਕੁਕੇ ਅਗੇ ਆਕੇ ਲਏ ਗਾਜਾਨੇ॥ ਅਰਬੁ ਖਰਬੁ ਅਣਗਿਣਤ ਗਾਜਗਾਜ ਬੁਝੇ
 ਹਾਥੀ ਬਾਜ ਬਿਸਾਲ ਬੁਝੇ ਪੈਏ॥ ਹੀਰਚੀ ਹਨ ਕੇ ਸਕੇ ਗਾਨ ਹੀਰੇ ਤੇ ਬਸਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਗਿਣ
 ਸਕੇ ਜਟਤ ਜੀਨ ਜਰਾਉ ਜੜੀਆਂ ਹੋਈ ਕੀਠੀਆ ਜੜਾਵਾਨਾ ਲਾਗੁ ਉਭੁ ਖਨ ਕੇ ਕਹੈ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੋਇਆਂ ਦਾ ਕੋਣ ਕਹੇ ੪੮॥ ਰੂਪੁ ਸਰੂਪੁ ਸੇਭਿਤ ਜਿਨਾ ਦੇ ਰੂਪੁ ਦਾ ਸਰੂਪੁ ਅਨੁ
 ਪਮ ਸੇਭਦਾ॥ ਗਿਗਾਇ ਸੁਮੇਰਾ ਕਾਟਿਕਾਟਿਨ ਦੇ ਮੁਝੈ ਨਿਪ ਬਾਂਟਿ ਬਾਂਟਿ ਲੁਟਾਇ ਕਟ
 ਕਟ ਕੇ ਬੰਡ ਬੰਡ ਕੇ ਮੇਰੁ ਗਾਜ ਲੁਟਾਇਨਾ ਦੇ॥ ੪੯॥ ਹੋਮ ਤਨੁ ਰਿਤ ਜਹੇ ਮਕੁਣਵਾ ਲੇਖੁ
 ਮਣ ਅਮੀਤੁ ਅਚਰਜ ਦਾ ਅਮੀਤੁ ਲਾਜਗਾ ਪੁਰਖੁ ਬੈਸੀਤ ਦੇਵਤਾ॥ ਅਕਲਾਇ
 ਕਾਲੀਨਾ ਲਾ॥ ੫੦॥ ਖੀਰ ਪਾਤ੍ਰ ਲੈ ਕੇ ਦਯੋ ਖੀਰ ਦਾ ਪਾਤ੍ਰ ਲੈ ਕੇ ਬਸੀਤ ਦਾ ਵਿਤਾ ਹੋਇਆ
 ਕਰਦੀ ਨਿਪ ਕੇ ਆਨ ਬਾਮਣ ਨੇ ਗਾਜੇ ਦੇ ਹਥ ਆਕੇ ਦਿਤਾ॥ ੫੧॥ ਰਿਯੋ ਤਿਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ
 ੫੨॥ ਬਾਜਨ ਦਾ ਆਰ ਬਾਜੇ ਦਾ ਆਰੇ ਪਾ॥ ੫੩॥ ਲਾਲ ਜਾਲ ਪ੍ਰਦੇਸਟ ਰਿਖ ਬਰਬਾਜ
 ਗਾਜ ਸਮਾਜ ਲਾਲ ਦੇ ਸਮੁਹਾਂ ਕੁਕੇ ਦੇ ਰਿਖ ਆਹੋਇ ਆਬ ਭਾਂਘੇ ਰਾਇਤਾ ਸੇਸਟ ਰਿਖੀ
 ਨੁਸਮਾਜ ਦੇ ਸੇਜੁ ਗਤਾ॥

ਸੁ
 ਰ
 ਸ
 ਆ
 ਪ
 ਤੁ

੫੪॥ ਕਿ ਕਣੀ ਨ ਕੇ ਜਾਲ ਭੁਖਤ ਹਿ ਮੇਲ ਦੇ ਸਮੁਹਾ ਕਰ ਕੇ ਭੁਖਤ ਹੋ ਏ ਏ ਪੈ ਕੇ ਬੀ
 ੫੫ ਤੇ ਹਾਥੀ ਬੰਨੇ ਤੁਰਤ ਮੁਰਤ ਤਰਿ ਗਤਾਨ ਅਨੇਕ ਗਾਨ ਦੇ ਤਰਿ ਗਉਰੇ ਪੈ ਅਨੇਕਾ ਹੀ ਬੀ
 ਨ ਬੀ ਨ ਬਾਜੇ ਤਛੀ ਨ ਪ੍ਰਬੀ ਨ ਬੀ ਨ ਬੀ ਸੇਖ
 ੫੬ ਉਠਾ ਵਿਖੇ ਜੇ ਪ੍ਰੀ ਨ ਬੀ ਨ ਛੀ ਨ ਵਿਸੇ ਦੁਗਾ ਰੁਗ ਕੇ ਲਏ ਹੈ ॥ ਨਾਹਿ ਨਗਾਰੇ ਨੀਆਨ
 ਸਨਾਈਆਂ ਮੇਰੇ ਹਿ ਮੇਰੇ ਹਿ ਗਿਰੇ ਮੁਹਤ ਹੋ ਕੇ ਬਾਜੇ ਨਾਲ ਪੁਰਛਾ ਹੋਏ ॥ ੫੬ ॥ ਸਨੇਹ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕੁਕੇ ਫੁਲ ਫੁਲ ਫੁਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਫੁਲੇ ਹੋਏ ੫੭ ॥ ਭੁੰਮ ਭੁਰ ਭੁਰੀ ਜਯਤ ਪੁਨ ਸਮੁਹ ਭੁ
 ਮੀ ਉਪ੍ਰੈ ਗੈਨ ਅਕਾਸ ਦੇ ਗੇ ਮੇਨ ਮੇਨ ੫੮ ॥ ਵਿਖੇ ਬਾਟ ਬੰਦ ਨਵਾਰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਨ
 ਵਾਰ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹੈ ਗਾਟ ਪਾਟ ਬਜਾਰ ਸਹਿਰ ਤੇ ਬਜਾਰ ਤੇ ਹਟਾਏ ਦਰ ਨਾਲ ਲਿਪਿਆ ੫੯
 ੬੦ ॥ ਇੰਦੁ ਦਰ ਸਮਾਨ ਇੰਦੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਗਾਇ ਨ ਕੇ ਪੁਰ ਮਨੇ ਵੇਰ ਬੰਨੇ ਚਲਦੇ ਹੈ
 ਮੋਗਾ ਇਨ ਕੇ ਪੁਰ ਪੈ ਮਨੇ ॥ ਅਸਟਾ ਦਿਯੋ ਸਨ ਮੋਗਾ ਏ ਲੇ ਸਰ ਬਗ ਮਕੁਮਾਰ ਅਠਾਰੇ
 ਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਬੀ ਦਿਆਲੇ ਗਏ ਗਾਮ ਚੰਦ ਕੁਮਾਰ ਵਸਤਾ ॥ ੬੦ ॥ ਪਿਛੋਰ ਕਰ ਭੁਪ
 ਟੇਕਰ ਕੇ ਉਪ੍ਰੈ ਬਿਹਰੰਤ ਫਿਰਦੇ ਹੈ ॥ ਰੰਗਤ ਰੰਗ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਰੰਗ ਨਾਲ ॥ ੬੧ ॥ ਮਹੰਤ ਰਿਖੀ
 ੬੨ ॥ ਹਾਵਿ ਪ੍ਰਮ ਸਮਰਾਜ ॥ ਤਤ ਤਤ ਕਾਲ ੬੩ ॥ ਗਨਿ ਨਾਮ ਗਿਣੀ ਦਾ ਹੋ ਨਾਉ ॥ ੬੪ ॥
 ਵਕੋ ਪੈ ਪ੍ਰਮੋ ਸਕੇ ਗਾ ਕੀਆ ਬਾਟ ਚਾਪੇ ਜਾਤ ਹੈ ਰਸਤੇ ਨੁਰ ਬਾਈ ਜਾਰੇ ਹੈ ੬੫ ॥ ਮੰਡਲ ਮੰ
 ਤੇ ਜਗਦਾ ਅੰਸ ਥਾਨ ਬਣਾਇਆ ॥ ਦੀਹ ਬਡੇ ਪਚੰਡ ਤੀਛਣਾ ॥ ੭੦ ॥ ਫੁਲਾ ਫੁਕਫੁ
 ਲੇ ਫੁਲ ਕਾ ਕੇ ਦੁਕੇ ਫਾਲਾਨਾ ॥ ਚਲੀ ਪਤਿ ਪਾਲੇ ਚਲੀਆਂ ਪ੍ਰੀ ਲੂਆਂ ਪ੍ਰੀ ਗਤੀ
 ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ਚੋਲੇ ਬਾਛ ਮੀਚੇ ਚਲੇ ਇਛਾ ਕਰ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀ ॥ ੭੩ ॥ ਸਸੀ ਜੇ ਮਕਾ
 ਮੰ ਚੰਦ ਮਾਨਾ ਜੇ ਸਪੁਕਾਰ ਸੇ ਨਾਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ ॥ ੭੪ ॥ ਲਖੀ ਮ੍ਰਿਚ ਨੈਣ ਦੇਖੀ
 ਮ੍ਰਿਚ ਨੇ ਨੈਣੀ ॥ ੭੫ ॥ ਉਧੀ ਉਤ ਕਿਸਟਾ ੭੬ ॥ ਤੁਰੇ ਤੇਰਤਾ ਜੀ ਤੁਰੇ ਪੈ ਤੀਛਣ ਪੈ ਕੇ
 ਗਜਾ ਜੁਹ ਗਜੇ ਹਾਥੀਆ ਦੇ ਸਮੁਹ ਗਜੇ ॥ ੭੭ ॥ ਸੁਭੀ ਪੀਤਲਾਲੇ ਸੋਭਰੀ
 ਪੈ ਪ੍ਰੀ ਲੂ ॥ ਤੇਲਾਲ ਪ੍ਰੀ ਗਤੀ ॥ ੭੮ ॥ ॥ ਭਯੋ ਮਾਪੁ ਭੇਸੀ ਹੋਇਆ ਕ੍ਰੋਧ ਸਰੁ ਪਾਪੁਣ
 ਅਭੁਲਾ ਜੇ ਪੁਨ ਸੁਣ ਕੇ ਬਦਲ ਲਜਤ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ੭੯ ॥ ਰੂਪੇ ਰਾਮ ਰੂਪੇ ਬਜਰੇ ਪੈ
 ਰੋਭੇ ਰੂਪੇ ਕਿਆ ਨਾਲ ॥ ਨਿਸਾਣੇ ਨਗਾਰੇ ਕਣਿਛੇ ਕਿਕਾਣਿ ਹਿਣ ਕੇ ਪੈ ਕੇ ॥ ੮੦ ॥
 ਹਾਧੁ ਹੋ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਹੋ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀ ॥ ਟਕਾਟ ਕਟੇ ਪ੍ਰੀ ਟਕਾਟ ਕੀਟੇ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀ ॥
 ਪ੍ਰੀ ਲੀਯੋ ਛਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮੰ ਪ੍ਰੀ ਲੀਯੋ ਛਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮੰ ॥ ੮੧ ॥ ਭਯੋ ਜੀਤ ਕਰ ਪ੍ਰੀ ਹੋਏ ਜੀ
 ਤੇ ਛੇਦਾ ਕਰੇ ਦੇਵ ਅਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਦੇਵ ਤੇ ਪੁਜਾ ਰਰੇ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ਉਚਾਰਦੇ
 ਪੈ ਬੇਦਾਂ ਚਰਚਾ ॥ ਸੁਬਾਹ ਮਰੀ ਚਬ੍ਰਹੁ ਇਤੀ ॥ ੮੨ ॥ ਮਹਾਂ ਸੁਧਗੀਤ ਬਡਾ ਚੰ
 ਗਾ ਜੇ ਸਦਾ ਜਸ ਹੋ ॥ ਬੀ ਪ੍ਰੀ ਚਾਰ ਬੇਣੀ ਕੋਇਲ ਵਤ ਬ੍ਰਿਧ ਬਚਨਾ ਵਾਲੀ ॥ ਮਿ
 ਰਗਿ ਜਨੈਣੀ ਹੀਰੇ ਹਰਣ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਵਾਲੀ ॥ ੮੩ ॥ ਸੁਣਿਯੋ ਮੇਨ ਨੇਸੀ ਸੁਣਿਯੋ
 ਮੁਨੀਆਂ ਦੇਈ ਸੁ ਬਿਸੁਆ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨੇ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਾਰ ਦੇਸੀ ਚਤ੍ਰ ਪੈ ਸੀਧਾ ਮੰਗਾ ਵਾਲੇ ਗਾਮ
 ਚੰਦਾ ਚਾਲਿਯੋ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮ ਚਾਲਿਯੋ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮ ॥ ੮੪ ॥ ਸੀਆ
 ਬਾਝੀ ਬਰਕੀ ਨੇ ਸੀਤਾ ਦਾ ਸੁਖੀ ਬ੍ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ੮੫ ॥ ਬਲੀ ਪਾਨ ਬਾ
 ਕੇ ਰੋਬਲੀ ਸੁੰਦਰ ਬਾਵਾਲੇ ॥ ਨਿਪਾਤੋ ਪਿਨਾ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਨਖਨ ॥ ੯੦੦ ਨਿਖੰਗੀ ਤ
 ਰਕਸਾ ॥ ੯੦੧ ॥ ਸਹੀਕਾਂ ਮਲੇਖੇ ਨਿਸਚੇ ਕੁਕੇ ਕਾਮ ਸੁਪ ਜਾਣ ਵੀਆ ਹੈ ॥ ੯੦੨ ॥ ਸਿ
 ਸੀਥਾਲ ਰੂਪ ਬਾਲ ਕਿਆ ਨੇ ਬਾਲ ਸਰੂਪ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ॥ ਲਾਰਿਯੋ ਭੁਪ ਭੁਪੀ ਗਾਜੇ
 ਅਨੇ ਗਾਜਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ॥ ਤਪਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹਾਰੀ ਤਪੀਆਂ ਨੇ ਤਪੀ ਰੂਪ ਜਾਣਿ
 ਆ ਹੈ ॥ ੯੦੩ ॥ ਗਣਿ ਰੂਪੇ ਰਿਖੀ ਗਣਾ ਨੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਿਆ ਹੈ ॥ ਸੁਰਿਯੋ ਇੰਦੁ ਦੇਖਿ
 ਯੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਇੰਦੁ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ॥ ੯੦੪ ॥ ਚੁਰੰਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਿਯੋ ਬੇਦਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰ

੧॥ ੬੮॥ ਪ੍ਰੀ ਸੁਧਗੀਤ ਬਡਾ ਚੰ
 ਗਾ ਜੇ ਸਦਾ ਜਸ ਹੋ ॥ ਬੀ ਪ੍ਰੀ ਚਾਰ ਬੇਣੀ ਕੋਇਲ ਵਤ ਬ੍ਰਿਧ ਬਚਨਾ ਵਾਲੀ ॥ ਮਿ
 ਰਗਿ ਜਨੈਣੀ ਹੀਰੇ ਹਰਣ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਵਾਲੀ ॥ ੮੩ ॥ ਸੁਣਿਯੋ ਮੇਨ ਨੇਸੀ ਸੁਣਿਯੋ
 ਮੁਨੀਆਂ ਦੇਈ ਸੁ ਬਿਸੁਆ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨੇ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਾਰ ਦੇਸੀ ਚਤ੍ਰ ਪੈ ਸੀਧਾ ਮੰਗਾ ਵਾਲੇ ਗਾਮ
 ਚੰਦਾ ਚਾਲਿਯੋ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮ ਚਾਲਿਯੋ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮ ॥ ੮੪ ॥ ਸੀਆ
 ਬਾਝੀ ਬਰਕੀ ਨੇ ਸੀਤਾ ਦਾ ਸੁਖੀ ਬ੍ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ੮੫ ॥ ਬਲੀ ਪਾਨ ਬਾ
 ਕੇ ਰੋਬਲੀ ਸੁੰਦਰ ਬਾਵਾਲੇ ॥ ਨਿਪਾਤੋ ਪਿਨਾ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਨਖਨ ॥ ੯੦੦ ਨਿਖੰਗੀ ਤ
 ਰਕਸਾ ॥ ੯੦੧ ॥ ਸਹੀਕਾਂ ਮਲੇਖੇ ਨਿਸਚੇ ਕੁਕੇ ਕਾਮ ਸੁਪ ਜਾਣ ਵੀਆ ਹੈ ॥ ੯੦੨ ॥ ਸਿ
 ਸੀਥਾਲ ਰੂਪ ਬਾਲ ਕਿਆ ਨੇ ਬਾਲ ਸਰੂਪ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ॥ ਲਾਰਿਯੋ ਭੁਪ ਭੁਪੀ ਗਾਜੇ
 ਅਨੇ ਗਾਜਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ॥ ਤਪਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹਾਰੀ ਤਪੀਆਂ ਨੇ ਤਪੀ ਰੂਪ ਜਾਣਿ
 ਆ ਹੈ ॥ ੯੦੩ ॥ ਗਣਿ ਰੂਪੇ ਰਿਖੀ ਗਣਾ ਨੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਿਆ ਹੈ ॥ ਸੁਰਿਯੋ ਇੰਦੁ ਦੇਖਿ
 ਯੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਇੰਦੁ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ॥ ੯੦੪ ॥ ਚੁਰੰਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਿਯੋ ਬੇਦਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰ

ਰੰਮਰੁਪਜਾਇਆਹਰੀਬਿਸਨਲੇਖਿਯੋਲਛਮੀਨੇਬਿਸਨਦੇਖਿਅਸੀਆਰਦ
 ਰਾਮਦੇਖੇਸੀਅਨੇਗਮਚੰਦਮਾਪਣੇਸੁਆਮੀਦੇਖੇ॥੧੦੫॥ਮਦੀਜਾਣਪੁਮੰ
 ਮਦਪੀਕੇਮਾਨੇਪ੍ਰੀਮਗਹਿਆਰੇ॥੧੬॥ਸਸੀਜਿਉਚਕੋਰੀਚੰਦਮਾਨੁਜੇਸੇਚਕੋਰੀ
 ਦੇਖਦੀਹੋ॥੧੦੭॥ਟਰੇਨਾਹਿਕੋਨੇਟਰਦੇਨਹੀਕੋਣੇਨੇਤ੍ਰਾਂਦੋ॥੬॥ਕੋਣੀਨਹੀਟ
 ਲੁਦਾ॥੮॥ਨਰੇਸੇਦਿਖਾਰੇਗਾਜਿਅੰਨਦਿਖਾਲਿਆ॥੧੧੦॥ਪਨੰਬਹੁਤੇ੧੧੧
 ਤਿਹੁਲੋਕਪੀਨਿਆਤਿਤਾਲੋਕਾਵਿਚੰਪੰਨਤਾਜੇਗਾ॥੧੧੨॥ਦੇਵਤਾਸੀਦੇਵਤਿ
 ਆਦੀਪੁਤ੍ਰੀਸਾਹਖੀਹੋ॥ਕਿਧੋਸੁਰਜਜਾਬਹੁਤੋਸੁਰਜਦੀਪੁਤ੍ਰੀਹੈਸੁਧਸੋਧੀ
 ਸੁਧਾਸੀਸੁਧਸੋਧੀਹੋਈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਹਖੀਹੋ॥੧੧੩॥ਭਾਗਪੁਰੇਰਚੀਹੋਪੁ
 ਰਿਆਭਾਗਾਂਨੇਰਚੀਹੋ॥ਚਿਤ੍ਰਕੀਪੁਤ੍ਰਕਾਹੋਚਿਤ੍ਰੇਦੀਪੁਤਲੀਹੋ॥੧੧੪॥ਕਿਥੋਥੇ
 ਚਿਤ੍ਰਕੀਪੁਤ੍ਰਕਾਸੀਬਨੀਹੋਬਹੁਤੋਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀਦੀਮੁਰਤਸਾਹਖੀਬਣੀਹੋਈਹੋ॥
 ਕਿਧੋਗਾਗਪੁਰੇਭੁਗੀਗਾਗਮਾਲਾਬਹੁਤੋਪੁਰੇਗਾਗਦੀਭੁਗੀਹੋਈਗਾਗਾਂਦੀਪੀਰ
 ਤੀਹੋ॥ਬਰੀਗਾਮਤੇਸੀਸੀਆਆਜਬਾਲਾਜੈਸੀਪਿਛੇਕਹੀਹੋਤੈਸੀਗਾਮਚੰ
 ਦਨੇਸੀਤਾਇਜਤੀਅਜਬਰੀਹੋ॥੧੧੫॥ਛਕੇਪ੍ਰੇਮਦੇਨੇਪੁਰੇਗਾਏਪ੍ਰੇਕਕੇਦੋਨੇ
 ਮਨੋਫਾਪਫਾਧੇਮਿਗੀਗਾਜਜੈਸੇਮਨੋਫਾਹੀਵਿਚਫਾਸਿਆਹੋਇਆਮਿਗਾ
 ਹੁੰਦਾਹੋਜੈਸੇ॥ਬਿਧੀਥਾਕਬੈਣੀਕਟਦੇਸਛੀਣੀਕੋਕਲਾਵਤਬਚਨਾਦੀਬਾਣੀਹੋ
 ਲਕਦਾਅਸਥਾਨਸੁਖਮਹੋਰੰਗੇਰੰਗਰਾਮੰਸੁਨੈਣਪ੍ਰਬੀਨੰਰੰਗਾਏਹੋਰੰਗ
 ਵਿਖੇਰਾਮਚੰਦਦੇਨੇਤ੍ਰਚਤ੍ਰ॥੧੧੬॥ਗਾਮੰਪਸਰਾਮਨੇ॥ਗੀਸਿਯੋਤਉਨਜਾਮੰਗ
 ਸਿਆਤਿਸੀਪਹਿਗਵਿਚਰਾਮਚੰਦਨੇ॥ਲਖੇਆਜਕੇਸੇਭੁਏਬੀਰਗਾਢੇਦੇਖੰ
 ਗਾਅਜਕੇਸੇਸੁਰਮੇਹੋਏਹੋਤਕਤ੍ਰੇ॥੧੧੭॥ਭੁਟਹੁੰਕੇਪ੍ਰੇਕਬੰਕਾਰੇਸੁਰਮੇਹੰਕਾ
 ਰਕਕੇਦੋਰੇਦੰਗਾਰਕੇ॥ਰਣਬੰਜੇਗੰਜੇਨਗਾਰੇਰਣਵਿਚਬੰਜੇਨਗਾਰੇਗੰਜੇਸੁ
 ਰਮੇ॥ਰਣਹੁੰਲਕਲੇਲੀਹੁਲਾਲੀਜੁਧਵਿਖੇਹੁਲਾਸਪੁਰਬਕਲੇਲਕਰਤੇਹੋ
 ਹੋਏਹੋਏਲਾਲਗੁਲਾਲਾਢਲਹੱਲੀਢਲੀਉਛਾਲੀਢਲਕਾਕੇਢਾਲਾਨੁਹਲਾਕ
 ਰਦੇਹੋਉਛਾਲਕੇਢਾਲਨੁ॥੧੧੮॥ਰਣਉਠੇਕੁਠੇਮੁਛਾਲੇਜੁਧਤੇਉਠੇਕੁਠੇਹੋਮੁ
 ਛਾਂਢਾਲੇਸੁਰਮੇ॥ਸਰਛਟੇਜੁਟੇਭੀਹਾਲੇਬਾਣਛਟੇਜੁਟੇਹੋਭੈਦਾਵਿਕਾਰਤਾਤ੍ਰਿ
 ਗੋਰਤਵਿਚਾਰਿਗਾਕੇਭਿਜੇਹੋਸੁਰਮੇ॥ਕਣਣਿਛੋਕਛੋਕਿਕਾਣਿਹਿਣਕੇਕਛੀਦੇਘੇ
 ਰੇ॥੧੧੯॥ਭੀਖਣੀਖੰਭੇਰੀਭੁਕਾਰੀਭਾਇਆਨਕਭੇਰੀਆਬਜਰਹੀਆਹੋ॥੨
 ਲਲੀਕੇਖੰਭੇਦੋਧਾਰੀਸੁਲਕੇਖੰਭੇਦੋਧਾਰੇ॥ਜੁਧੰਜੁਧਾਰੀਬਥਾਭੇ॥ਜੁਧਵਿ
 ਖੇਸੁਰਮੇਗਪਾਂਮਾਰਦੇਹੋ॥ਚੁਲੀਏਪਖਰੀਏਆਹਾਹੁੰਲਦੇਹੋਪਾਖਰਾਂਢਾਲੇਸੁ
 ਰਮੰਜੁਧਵਿਚ॥੧੨੦॥ਬੰਕੇਬੰਥਾਢੇਬੰਕਾਰੇਬੋਲਦੇਹੋਗਪਾਂਮਾਰਦੇਹੋਢੰਗਾਰੇ
 ਕੇ॥ਜੁਧਾਰੀਸੁਰਮੇ॥ਭੀਹਾਲੇਭੈਦਾਵਿਕਾਰਣਰਤੇਮੰਤੇਮੁਛਾਲੇਰਣਵਿਖੇਰਤੇਹੋਏ
 ਮਸਤਹੋਏਹੋਮੁਛਾਢਾਲੇਸੁਰਮੇ॥੧੨੧॥ਉਛਲੀਏਕਛੀਕਛਾਲੇਉਛਲੇਹੋਕ
 ਛੀਦੇਘੇਢੇਬਣੇਹੋਏਦਾਸੁਰਮੇ॥ਮੁਛਾਲੇਬਾਣਾਪਖਰਾਲੇਸੁਰਮੇਢਾਘੇ॥੧੨
 ੨॥ਬੰਜੇਸੀਪੁਰੰਨਗਾਰੇਬੰਜੇਹਾਥੀਆਦੇਨਗਾਰੇ॥ਕਛੇਕਛੀਲੇਲੁਧਾਰੇਬਣੇਹੋ
 ਏਹੋਕਛੀਦੇਸੁਰਮੇ॥ਅੰਜਨਅੰਮੰਜੇਨੈਣਾਘੰਇਸਤੀਆਨੇਸੁਰਮੇਨਾਲਨੇਤ੍ਰਅੰ
 ਜੇਹੋਏਹੋ॥੧੨੩॥ਰਣਣਿਕੇਨਾਦੰਨਫੀਰੰਬੰਜੇਨਗਾਰੇਤੇਨਫੀਰੀਆਂ॥ਬੰਥਾਢੇਬੀ
 ਰੰਗਾਬੀਰੰਬੋਲੇਸੁਰਮੇਰਤਕਰਨਵਾਲੇਸੁਰਮਿਆਂਦੇ॥ਉਘੇਜਣਨੇਜੇਜਣਾਲੇ
 ਚਿੰਨ੍ਹੇਹੋਨੇਜੇਆਨੇਸੀਨਿਆਸੀਆਂਦੇ॥ਛੁਟੇਸਿਲਾਸਿਤੀਖੰਮੁਛਾਲੇਸਿਲਾਨਾਲ

ਤਿਖੇਕੀਤੇਹੋਏਬਾਣਛੁਟੇ॥੧੨੪॥ਅਪਾਧੀ ਹਜੇਹੋਏਤਨਸੁਭੇਅਪੋਅਪਾਧੀ
 ਤਨਸੋਭਦੇਹੋਅਪੋਅਪਾਧੀਹੋਏਹੋਏਹੋ॥ਦਲਗਾਂਜੇਬਜੇਨੀਸਾਣਿ ਨਗਾਰੇਬਜੇਤੇ
 ਦਲਗਾਂਜੇਚੀਚਲੀਏਤਾਜੀਚੀਹਾਣਿ ਚੀਚਲਤਾਜੀਚਿਣਕਦੇਹੋ॥੧੨੫॥ਚ
 ਦਦਿਸਾਚੀਕੀਚਾਵੀਭੂੰ ਚੋਹਾਂਦਿਸਾਦਿਖੇਚੀਕਦੀਆਪੈਇਲਾ॥ਖੰਡੇਖੰਡਿਕੇ
 ਆਖੰਡੇਜੋਅਖੰਡਥੇਸੋਖੰਡਿਅਨਾਲਖੰਡੇ॥ਰਕੁਵੀਕੇਗਿਪੀਉਧਾਣਿ ਬੋਲੀ
 ਅਗਿਰਬਾਉਚੀਆ॥ਜੇਜੀਪੋਸਿਧੀਸਧਾਣਿ ਜੇਜੀਜਪਦੇਹੋਸਿਧੀਚੀਰੇ॥੧੨੬॥
 ਫੁਲੇਜਣਕਿਸਕਬਸੰਤੰ ਫੁਲੇਹੋਮਾਨੇਕੇਸੁਬਸੰਤਦਿਚ॥ਸਾਮੰਤੰ ਸਾਉ॥
 ਤਿਗੋਰਣਸੰਭੀਸੁੰਡਾਣਿ ਤਿਗੋਰਣਦਿਖੇਹਾਥੀਉਡਾਵਾਲੇ॥ਧਰਭੂਰੀਪੁਰੀਸੁੰਡਾ
 ਣਿ ਧਰਤੀਪੁਰੀਗਈਸਿਰਾਨਾਲਾ॥੧੨੭॥ਤਰਭੂਰਰਾਮੰ ਅਤਸੋਕੋਧਨਾਲਭ
 ਰਿਆਪੁਸ਼ੰਗਾਮਾਪੁਰਹਰਕਾਮੰ ਪੁਰਾਣਾਕੁਦਾਹੋਸੈਨਾਨੁ॥ਧਰਬਰਧੀਰੰ ਧਾ
 ਕੇ ਰੰਸੇਸਟਧੀਰਜਨੁ॥ਪੁਰਹਰਿਤੀਰੰਪੁਰਾਣਾਹੋਤੀਰਾ॥੧੨੮॥ਦਰਬਰਗਿ
 ਯਾਨੰਦਲਿਆਗਾਇਆਗਿਆਨਾ॥ਪੁਰਹਰਿਧਿਆਨੰਤਿਆਗਾਦਿਤਾਧਿ
 ਨਾ॥ਥਹਰਕੀਪੇ ਥਰਥਰਕੀਬਦਾਹੋ॥ਹਰਿਹਰਿਜੀਪੇ॥ਸਿਦਾਜਿਦੁਜਪਦਾਹੋ॥
 ੧੨੯॥ਕੋਧੀਗਾਲਿਤੰ ਕੋਪਦਿਚਗਲਤਾਨਹੋਇਆਹੋਇਆਹੋ॥ਬੋਧੀਦਲ
 ਤੀਬੋਧੀਦਲਿਆਗਾਇਆਜੇਸਦਾ॥ਕਰਸਰਸਰਤਾ ਕਰੀਬਾਣਾਕੁਕੇਲਹੁ
 ਦੀਨਦੀ॥ਧਰਮਰਹਰਤਾ ਧਰਮਦੇਅਰੀਪਾਪਾਂਦੇਦੁਰਕਰਣਵਾਲਾਹੋ॥੧੩੦॥
 ਸਰਬਰਪਾਣਿ ਸੇਸਟਬਾਣਹਥਾਵਿਚਹੋ॥ਧਰਕਰਮਾਣਿਧਾਰਕੇਮਾਨਨੁ॥ਅਰਉ
 ਰਸਾਲੀ ਸਤੁਅਮਦੇਉਰਸਲਦਾਹੋ॥ਧਰਉਰਮਾਲੀ ਧਰੀਹੋਈਹੋਛਾਤੀਉਪੁਬ
 ਜੰਤੀਆਲਾ॥੧੩੧॥ਕਰਬਰਕੋਪੰਕਰਿਆਬਲੀਨੋਕੋਧਾ॥ਥਰਹਰਧੋਪੰਕੰਥਦੀ
 ਹੀਧੋਪੁਫੜੀਹੋਈ॥ਗਰਬਰਕਰਣਿਡੰਡੋਲਾਪਾਉਣਵਾਲਾਹੋ॥੧੩੨॥ਧਰਬਰਹਰ
 ਣਿ ਸੇਸਟਘਰਾਂਦੇਹਰਣਵਾਲਾਹੋ॥੧੩੩॥ਛਰਹਰਮੰਰੀ ਛਕਦਾਂਤਮਾਮਮੀਗਨੁ ੩
 ਾਚਰਖਰਮੰਰੀਲਕੜੀਦਾਅਰੀਕੁਹਾਕੁਹਾਤਿਸਦੇਨਾਲਾ॥ਜਰਬਰਜਾਮੰਜਲ
 ਬਲਗਾਇਆਸਰੀਰਾ॥ਧਰਹਰਰਾਮੰ ਬੁਕਦਾਹੋਤਮਾਮਨੁਪੁਸਰਾਮੰ॥੧੩੪॥
 ਟਰਧਰਜਾਮੰ ਧਰਤੀਦੀਜਾਗਾਤੇਟਲਦਾਭਾਇਆ॥ਠਰਹਾਰੀਪਾਧੀਠਹਰਉ
 ਦਾਭਾਇਆਪੈਰਾ॥ਫਰਹਰਫਾਲੀ ਫਲਕਾਕੇਫਾਲਨੁ॥ਥਰਹਰਕਾਲੀਥਰਹਰ
 ਕੰਥਦਾਹੋਕਾਲਫਤਾ॥੧੩੫॥ਅਰਬਰਦਰਣਿ ਬਲੀਸਤੁਅਨੁਦਲਣਵਾਲਾਹੋ
 ਨਰਬਰਹਰਣਿ ਸੇਸਟਨਗਨੁਮਾਣਵਾਲਾਹੋ॥ਧਰਬਰਧੀਰੰ ਧਾਰਕੇਸੇਸਟ
 ਧੀਰਜਨੁ॥ਫਰਹਰਤੀਰੰਉਡਾਉਦਾਹੋਤੀਰੰਕੋ॥੧੩੬॥ਬਰਨਰਦਰਣਿ ਬ
 ਲੀਨਰਾਂਦੇਦਲਵਾਲਾਹੋ॥ਭਰਹਰਕਰਣਿਭਰਵਾਟੇਕੇਕਰਣਵਾਲਾਹੋ॥ਹਰਹ
 ਰਰਕੁਤਾ॥ਸਿਵਾਸਿਉਚਾਰਤਾਹੋ॥ਥਰਹਰਗਰੁਤਾਤਮਾਮਬਲੀਅਨੁਘਰੁ
 ਹਿਆਹੋ॥੧੩੭॥ਸਰਬਰਹਰਤਾਤੀਰਬਲਸਾਥਮਾਰਹਾਹੋ॥ਚਰਮਰਧਰਤਾ
 ਕੁਹਾਕੁਪਾਰਹਰਾਹੋ॥ਥਰਮਰਪਾਣਿਖੰਡਾਹਥਾਵਿਖੇਫੜਰਹਾਹੋ॥ਕਰਬਰਜ
 ਣਿਕਰਹਾਹੋਬਲੀਆਦਾਨੁਕਸਾਨ॥੧੩੮॥ਹਰਬਰਹਾਰੰਤਮਾਮਬਲੀਅਨੁ
 ਹਰਾਉਦਾਹੋ॥ਕਰਬਰਬਾਰੰਕਰਰਹਾਹੋਬਲਕੁਕੇਪੁਹਾਰਾ॥ਗਰੁਬਰਗਾਮੰ
 ਗਰੁਬਰਕੁਰਰਹਾਹੋਪੁਸਰਾਮਾ॥ਗਰੁਬਰਧਾਮੰ ਡੰਡੋਲੇਦਾਘਾ॥੧੩੯॥
 ਧਰਾਖਿਆਤਾ ਖੰਡੇਦੇਚਲਾਉਣੇਦਿਖੇਪੁਗਾਟੇ॥ਗਿਆਨਗਿਆਤਾ ਗਿਆ
 ਨਾ॥ਦਾਗਿਆਤਾਹੋ॥ਉਤਬਰਮਾ ਸੁੰਦਸੀਜੇਵਾਲਾਹੋ ਚਾਰਚਰਮਾਉਦੁ
 ਢਾਲਪਕੁਰਹਾਹੋ॥੧੪੦॥ਸਸਤੀਖਿਆਤਾ ਸਸਤਾਦੇਚਲਾਉਣੇਮੇਪੁਗਟ

ਮੇਧਗਟਪੋ। ਚਿਤ੍ਰਿਜੋਧੀ ਸੁੰਦਰੋਧੀ। ਜੁਧਿਕੋਧੀ। ਜੁਧਾਵਿਖੇਬਡਕੋਧੀ ੩੦
 ੧੪੦। ਬਿਰਿਬਰਣਿ ਬੁਰਮਿਆਨੁਜਪੰਮੀਕੁਰਹਾਏ। ਭਰਿਭਰਣਿ ਕਾਇ
 ਰਾਨਭੇਨਾਲਭਰਦਾਏ। ਸਤ੍ਰਿਹਰਤਾ ਸਤ੍ਰਿਆਨੁਮਾਰਹਾਏ। ਅਤ੍ਰਿਧਰਤਾ
 ਅਤ੍ਰਿਧਰਾਏਧਾਰਨਵਾਲਾਏ। ੧੪੧। ਸਤ੍ਰਿਮੀਛੋਦੀ ਧਰਮਦੇਕਟਣਵਾਲਾਏ
 ਛਤ੍ਰਿਹਿਤਾ ਛਤ੍ਰਿਆਂਦੇਹਤਕੁਣਵਾਲਾਏ। ਅਤ੍ਰਿਗਤਾ ਅਸਤ੍ਰਾਂਦਾਗਿਆਤਾ
 ੧੪੨। ਜੁਧਿਧਾਮੀ ਜੁਧਧਾਪਾ। ਬੁਧਿਗਾਮੀ ਬੁਧਾਵਿਖੇਗਵਨਕੁਣਵਾਲਾਏ
 ੧੪੩। ਜੁਧਾਮਾਲੀ ਜੁਧਦਾਮਾਲੀ। ਸੁਰਮਾਏ। ਕਰਿਤਸਾਲੀ ਕਰਿਤਸੇਸਟੇ
 ਜਿਸਦੀ। ਧਰਮੀਧਾਮੀ ਧਰਮਦਾਪਾਏ। ਭੁਪਿਰਾਮੀ ਪ੍ਰਸਰਾਮਦਾਚੁਪਾ। ੧੪੪
 ਸਸਤ੍ਰਿਨੇਤਾ ਸਸਤ੍ਰਾਨਾਲਪੁਰਿਅਹੋਇਆਏ। ੧੪੫। ਦੁਰਦੇਗਾਮੀ ਹਾਥੀਦ
 ਤਚਲਦਵਾਲਾਏ। ਧਰਮੀਧਾਮੀ ਧਰਮਦਾਪਾਏ। ਜੇਗੀਜੁਵਾਲੀ ਜੇਗਾਅਗ
 ਨਭੇਪਾਰਣਵਾਲਾਏ। ਜੇਤੀਮਾਲੀ ਜੇਤਵਾਲਾ। ਸੁਰਮਾਏ। ੧੪੬। ਹੇਗਾਮਾ
 ਜਿਨ ਮਤਾ। ਜਿਨਸੁਸੁਮਰੇਪਲਨਾਦੁਰੇ। ਮਤਪਲਮਾਤ੍ਰਖਰੇਹੋਜੁਸੁਕੇਮ
 ੧੪੭ ਰਜਾਓਗੇ। ਤੇਨਕੁਹਾਰਣਾਅਜਗਹੇਗੇ। ਤੇਜੇਤਸੀਕਿਆਰਣਾਅਜਗਹਣਕ
 ਰੇਗੇ। ਬੀਬਬਜੇਬਾਜੇਦੇਬਜਿਆ। ਕੁਦੀਓਮਹੇਗੇ। ਕਿਤੇਓਰਕੁਨਗੇ। ੧੪੮।
 ਬਲਕਾਨੇ ਬੋਲੇ। ਸਮ੍ਰਿਦਨਲੇ ਸਤਾਸਮ੍ਰਿਤ੍ਰੀਗਰਦੇਗਿਰ ਭਾਰੀਪ੍ਰਬਤਸਰ
 ਤਾਨੇਬਾਣਖਿਓਆਏ। ੧੪੯। ਪਰਸਰਾਮਸਾਚਰਾਮਜੇ ਪ੍ਰਸਰਾਮਰਾ ਮਚੇਦਕੋਕ
 ਹਿਤਾਏ। ਜੁਪੇਫੇਰਿਗਹੇਤਪੇਫੇਰਿਨਲੇਹੇ ਜੇਕੁਬਹੁਕੇਫੇਰਫੇਰੇਗੇਤਾਫੇਰਿਨਲੇਣ
 ਜੇਗੇਹੇਗੇ। ਗਾਮਰਿਮਿਰਏ। ਪ੍ਰਸਰਾਮਗੁਸੇਹੋਇਆਰਣਵਿਖੇਕਤਕਿਥੇ ੧੫੦
 ਪਾਨਖੇਹੇ ਖੁਆਓਗੇ। ਮੇਠਆਕੜਕੇ ਲਾਹਿਏਤਮਕੇ ਲਾਖਾਂਗਾਂਤਮਾਰੇਕੇ ੧
 ੫੧। ਪ੍ਰਭੁਭਾਮਾਮੀ। ਬਿਹੰਡੀ। ਜਿਉਕਰ ਤੇਰਿਆਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੁਕੇ। ਤਉਹੀਗਰੇ
 ਕਰਸਾਰੰਗਚਕੁਲਤਾ। ਭ੍ਰਿਗਕੀਉਰਮਪਸੁਹਾਓ ਤੁਹੇਹੀਹਥਵਿਚਗਦਾਤੇ
 ਸਾਰੰਗਧਨਖਤੇਚਕੁਤੇ। ਭ੍ਰਿਗਦੀਲਤਾਦਾਚੈਨਉਰਮਪਸੁਹਾਉਗਾ। ਲੀਅ
 ਚਾਪਚਟਾਕਚਕੁਇਬਲੀ। ਬਲੀਗੰਮਚੇਦਨੇਧਨਖਨੁਚਟਕਦੇਕੋਚਕੁਲਾਇ
 ਇਆਚੇਲਾਗਤਿਤਾਹਿਹਤੀਸਰਸੇਪਾਪਤੀਨਾਸਕੀਤੀਬਾਣਨਾਲਅਧਵੀ
 ਚਹੀਬਾਤਰਹੀਬਾਸਿਕੇਅਧਵਿਚਹੀਬਾਰਤਾਬਸਣਾਕੁਰਹੀਹੋਕਿਆਨਾਸੁ
 ਰਗਨੁਗਾਇਆਨਾਇਸਲੋਕਰਹਿਆਪਰਬਤਾਂਦਿਚਰੇਦਾਏ। ਨਬਸਾਤਕ
 ਛੁਨਦੇਕੇਬਟਾਜਿਉ ਨਹੀਬਸਚਲਦਾਕੁਛਨਟਦੇਬਦੇਦੀਨਿਆਈਭਵਪਾਸ
 ਨਿਸੀਗਰਹੇਫਾਸਿਕੇ ਸੀਸਾਰਦੀਫਾਹੀਦੇਵਿਚਨਿਸੀਗਹੀਫਸਣਾਕੁਰਹਿਆਏ।
 ੧੫੨। ਅਥਅਉਧਪ੍ਰਦੇਸਕਥਨੀ। ॥ ਭੇਟਭੁਜਾਭੁਰਮੀਕੁਭਲੇਬਾਂਹਾਂਦੀਜਫੀ
 ਭਰਕੇਮਿਲੇਛਾਤੀਨਾਲਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ। ਗੀਜਤਾਭ੍ਰਿਗਕਪੋਲਨਉਪ੍ਰੀਜਾਰਕੁਰ
 ਰਹੇਹੋਭ੍ਰਿਕੇਕਪੋਲਾਉਪ੍ਰਜੇਬਰਵਟੇਹੋ ਨਾਗਲਦੀਗਰਹੇ। ਲਿਵਲਾਈਜੇਜਲ
 ਫਾਹੇਦੇਨਾਗਾਂਦੇਬਚੇਲਿਵਲਾਹੇਹੋ। ਕੀਜਕਰੰਗਕੋਲਤੇਮ੍ਰਿਗਨੇਤਾਨੁਦੇਖ
 ਕੇਕਲਾਂਪੁਚੇਦਮਾਮੁਖਨੁਦੇਖਕੇ ਕੇਹਰਿਲਕਦੇਖਕੇ ਕੋਕਲਬਾਣੀਨੁਸੁਣਕੇ
 ਹੇਰਹੀਏਹਹਗਾਈਦੇਖਕੇਅੰਗਾਂਨਹਿਰਦੇਵਿਖੇਹੇਗਾਨਹੇਰਹੇਹੋ। ਬਾਲਲਖੇ
 ਛਬਖਾਟਪਰੇਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੇਖਕੇ ਛਬਗਾਮਚੇਦਦੀਨੁਮੀਜੇਪਰਭ੍ਰਿਗਪੇਦੀ
 ਹੋਨਹਿਬਾਟਚਲੇਨਿਰਖੇਅਧਿਕਾਈਨਹੀਰਸਤੇਚਲਦੇਗਾਹੀਦੇਖਕੇਅਧ
 ਕਤਾਈਨਾ। ੧੫੪। ਅਥਹੀਹੁਣਤੇਹੀਨਿਜਭਾਗਭਲੇਆਪਣੇਭਾਗਬੁਰੇ।
 ੧੫੫। ਭ੍ਰਿਗੁਲਲੋਕਾਫਿਰੇਸਭਹੀਭਗੀਫੇਲੋਕਮੁਰਿਆਸਤੇਅਧਕਾਈਅਧ
 ਧਕਤਾਈ। ਸੀਅਠਹੀ ਸੀਤਾਬੀਰਖਲਈਅਵਧੇਸਰਗਜੰਦਸਰਬਨੇ ੧੫੬
 ਪਧਾਰੇਤਹੇਅਖਾਰੇਬੋਸਾਦੇ। ਅਗਾਅ ਅਗੇ ੧੫੭। ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਹਾਇਆ।
 ੧੫੮। ਪਖਰੀਆਚਲੇਪਾਖਗਾਂਵਾ ਲੇਤੁਰੇਪ੍ਰਤੋ। ਧਨਰਧਰ ਧਨਖਧਾਰੀ। ੧੬

੧੪੭

ਸਾਹਿਬ

ਗੁਰਮਤਿ

੬

ਪਰਾਕੁ

੬

ਦਾਨਸੁਰਣਸਰਤਾਹੁਇਬਹੀ ਸੁਰਣਦੇਦਾਨਦੀਨਦੇਹੋਬਹੀਹੋ। ਬੀਸਕਥਾਤਥਸਤ
 ਗੋਣੇ੧੬੨॥ ਰਾਪੁਨੀਦਨਰਾਪਾਦੇਪੁਤ੧੬੩॥ ਉਮਡਚਲਤ ਚਰਕਕੇ੧੬੪॥ ਕਛੁਨਪੁ
 ਰਤਕਛੁਨਹੀਪਾਈਦਾ੧੬੫॥ ਜਨਦਇਰਤਨਨਿਰਧਨੀਪਾਏਮਾਨੇਦੋਹਾਂਨਿਰਧਨੀ
 ਮਾਨੇਰਤਨਪਾਏਹੋ। ਜਥਗਾਏਗਾਮਪ੍ਰਜਦੇਗਾਏਭਰਥਸਤੁਪ੍ਰਣਤੇਲਛਮਣ
 ਗਾਮਚੀਦਦੇਪ੍ਰ॥ ੧੬੬॥ ਗਾਮਬਿਦਾਕਰੇਗਾਮਚੀਦਨੇਭਾਈਥਿਦਾਕੀਤੇ ਪਾਨਪੀਠਧ
 ਰੇਹਥਪਿਠਪ੍ਰਥਖੇਤੀਬੋਰਪਾਂਨਾਂਦੇਬੀੜੇ ਕੋਟਿਆਨਧਰੇਪੈਕੋਵਾਸਰੁਪਾਮਾਕੋਪ੍ਰਤੋਪੈ
 ਰੁਪਗਾਗਾਕੇਸੁਹਾਗਾਭਾਗਾਭਰੇਪੈਰੁਪਤੇਗਾਗਾਤੇਅਨੰਦਦੇਭਾਗਾਂਨਾਲਭਰੇਹੋਏ
 ਤੇ। ਕੋਰਿਕਕਾਲਿਯੋਗਾਕੋਧੋਕਰੇਪੈਕਰੇਵਾਸਰੀਗਕਿਥੋਥਨਾਏਹੋ॥ ੧੬੭॥ ਨਿਸਾਰਿ
 ਚਲੇਨਿਕਲਚਲੇਪਲੇਸੋਭਾਰੁਕੇਧਾਮਕੇਸੋਭਾਦੇਪ੍ਰਦੇਪਲੇਹੋਏਹੋ। ਸਿੰਗਾਰਅਵਤਾ
 ਰਅੰਤਾਰਾਂਦੇਸਿੰਗਾਰਪੈਵਾ। ਸਿੰਗਾਰਵਸਤੁਦੇਮਾਨੇਅਉਤਾਰਹੋ॥ ੧੬੮॥ ਅਸੁਬਰਨ
 ਨਨੀ॥ ਨਾਗਾਗਾਕੇਨੈਨਪੈਚਤੁਗਾਇਸਤੁ੧ਅਵੇਨੇਤੁਪੈਮੇਸੇਘੋੜੇਚੀਚਲਤੇਬੁ
 ਘੁਲਾਮਾਨੇਗੋਨਕੇਸੇਬਰੇਲੂਮਾਨੇਅਕਾਸਕੇਪੈਤੁਸੇਥਹਰਤਪੈਤੁਸੇਥਰਕਰਹੋਪੈ
 ਘੋੜੇ। ਨਿਤਕਾਕੇਪਾਵਪੈਨਿਤਕਾਰੀਕੁਨਵਾਲੇਕੇਪੋਰਪੈਕਿਜੁਪੈਕੇਸੇਦਾਉਜਏਕੇਦਾ
 ਉਸਾਰਖੇਪੈਕਿਛਲਕੋਦਿਖਾਉਕੋਉਕਿਛਦਾਦਿਖਾਉਪੈਕੋਉਤੁਸੇਥਹਰਤਪੈਤੁ
 ਸੋਥਿਚਰਦੇਪੈਘੋੜੇ। ਹਾਕੇਥਾਜਬੀਰਪੈਬਲਾਏਹੋਏਬੀਰਪੈਕਿਘੋੜੇਤੋਫੇਰਕੇਸੇਪੈ
 ਤੁਫੰਗਾਕੇਤੀਰਗੋਲੀਪੈਕਿਅੰਜਨੀਕੇਧੀਰਪੈਕੋਇਸਤੀਦੇਅਖਦੀਪੁਤਲੀਪੈਕਿ
 ਪੁਜਾਸੇਹਰਤਪੈਕੋਧਜਾਸਾਰਖੇਫਰਕਰਹੋਪੈ। ਲਹਰੇਅਨੰਗਕੀਸੋਰਕਾਮ
 ਦੀਆਂਪੈਤਰੰਗਕੇਸੋਗੰਗਕੀਫੇਰਕੇਸੇਪੈਗੰਗਾਤੁਰੰਗਾਂਦੀਆਲੇਗਾਪੈਅਨੰ
 ਗਕੇਸੇਅੰਗਾਜਿਫੇਰਕੇਸੇਪੈਕਾਮਦੇਅੰਗਾਦੀਨਿਆਈਪੈਨਕਹੀਠਹਰਤ
 ਪੈਨਹੀਕਿਤੇਬੀਗਾਹਰਦੇਘੋੜੇ॥ ੧੬੯॥ ਰਾਜਿਆਦੇਬੋਟਿਆਂਦੀਸੋਭਾਪੈ॥
 ਨਿਸਾਨਿਸਨਾਥਜਾਨੇਗਤਨੇਚੰਦਮਾਸਰੁਪਮੰਨੇ। ਦਿਨਦਿਨਪਤਮਾਪੈਦਿ
 ਨਨੇਸੁਰਜਕੁਕੇਮੰਨੇਭਿੰਛਕਨਦਾਤਾਕੋਪ੍ਰਮਾਨਮਹਾਦਾਨਪੈਭਿੰਛਕਾਨੇਦਾ
 ਤਿਆਂਦਿਚੋਬਰਦਾਤਾਕੁਕੇਨਿਸਚੇਕੀਤੇਹੋ॥ ਅਉਖਦੀਕੋਰੋਗੰਰੋਗਾਅੰ
 ਨੇਅਉਖਦੀਕੁਕੇਜਾਣੇਪੈਅਨੰਤਰੁਪਜੋਗਨਜੋਗੀਆਨੇਪ੍ਰਮੇਸੁਜਾਣੇਪੈ॥
 ਪਰਾਕੁਸਮੀਪਕੋਬਿਯੋਗਨ। ਬਿਯੋਗੀਆਨੇਸਮੀਜਾਣੇਪੈਮਹੇਸਮਹਾਮਾਨਹੋ॥
 ਗਾਜਿਆਨੇਬਡੇਗਾਜੇਮੰਨੇਪੈ। ਸਤ੍ਰੇਖੰਗਾਖਿਯਾਸਿਸਰੁਪਨਕੋਮਾਭਾਸਤੁ
 ਅੰਨੇਬੀਡੇਦੇਧਾਰਨਵਾਜਾਣੇਪੈਪਗਟਮਾਤਾਨੇਬਾਲਕਰੁਪਜਾਣੇਪੈਮਹਾਰਿ
 ਆਨੀਯੋਗਿਆਨੁਗਿਆਤਾਬਡੇਗਿਆਨੀਆਨੇਗਿਆਨਦੇਗਿਆਤਾ
 ਜਾਣੇਪੈ। ਬਿਧਾਤਾਕੋਸਮਾਨਪੈਫਲਪ੍ਰਦਾਤਾਕੇਸਮਾਨਪੈ। ਗਨਨਗਨੇਸ
 ਮਾਨੇਸੁਰਨਸੁਰੇਸਜਾਨੇਗਣਨੇਗਣੇਸਜੀਜਾਣਾਦੇਵਤਿਆਂਨੇਇਵ
 ਕੁਕੇਮੰਨੇਜੋਸੇਪੇਖੇਤੋਸੇਈਲਖੇਬਿਗਾਜਮਾਨਪੈਜੋਸੇਕਿਸੇਨੇਭਾਉਕ
 ਰਕੇਦੇਖੇਪੈਤੋਸੇਹੀਬਿਗਾਜਮਾਨਲਖੇਪੈ॥ ੧੭੦॥ ਸਧਾਸੇਸੁਧਾਰੇਰੁਪ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਬਣਾਏਹੋਰੁਪਸੁਧਾਰਕੇਬਣਾਕੇ। ਨਮਿਤੋਵਾਸਤੇਸੁਧਾਰਕੇ
 ਬਣਾਉਣੀਆਕਰੇ॥ ੧੭੧॥ ਸੀਮਤਜਹਦਤਿਆਗਕੇਜੋਹਜਾਨਕੇਚੰਗੇਜ
 ਣਕੇ। ਵਾਜੋਨਾਲਾਗੀਤਰੁਕਸਬਕੀਨੇਗੀਤਾਂਦੇਬਣਾਉਸੀਵਕੀਤੇਸਭੇਧੋਰੇ
 ਥੇਦਕੋਬਿਧਾਨਕੇਬੈਠੇਬੈਦਦੀਆਬਿਧਾਂਕੁਕੇ॥ ੧੭੨॥ ਬਾਨੇਫਹਰਾਨੇਪ੍ਰਸਾਦ
 ਫਰਕੇਪ੍ਰਹਰਾਨੇਦਿਦਭੁਥਜੇਨਗਾਰੇਅਰਗਨੇਅਰਕਾਏਚਾਰਣਉਚਾਰੇ
 ਨਕੀਬਬੀਸਾਵਲੀਉਚਾਰਦੇਪੈਕਹੀਭਾਟਜੁਪਕਾਰੈਕਿਤੇਭਾਟਪ੍ਰਕਾਰਦੇਪੈਕ
 ਬਿਤਾਨਾਅਸਖਅਸੀਰਵਾਦਅਸੇਖਸਪੁਰਣਦੇਤੋ॥ ੧੭੩॥ ਬਿਆਸ

ਤੇ ਬਧਾਈ ਬੇਰ ਬਿਆਸ ਤੇ ਬਨਾਈ ਬੇਰੀ ਸਿਰਪਾਇ ਨਤੇ ਸਿਰਤੇ ਲੇ ਕੇ ਪੈਰ ਤੇ ੩੧
 ਤੀ ਮੋਤੀ ਮਾਨ ਕ ਕੇ ਬਰਖ ਮੇ ਘਗਾਏ ਹੈ ਮੋਤੀ ਤੇ ਮਾਣਕਾਂ ਦੇ ਗਜਾ ਜਨ ਕ ਕੀ ਬ
 ਦਲ ਬਰਸ ਗਏ ਹੈ ॥ ਸਿੰਧੁ ਲੀ ਤਰੇ ਸਿੰਧੁ ਵਲਾਇ ਤਰੇ ਘੋਰੇ ਦੇ ਤੇ ਨਮੇ ੧੧੬ ਨਿ
 ਪਕੀ ਨਿਪ ਬਾਲੀ ਰਾਜੇ ਜਨ ਕ ਕੀ ਆਪੁ ਤੀ ਆਨੁ ਰਾਜੇ ਦਸ ਰਬ ਦੇ ਬਾਲ ਕੋ ਸਾਜ
 ਨ ਬਾਜ ਸਾਜ ਕੇ ਘੋਰੀ ਆਨੁ ਚਲੇ ਗਜ ਸੀ ਜਤ ਚਲੇ ਹਾਥੀ ਆਂ ਸੀ ਜਗਤਾ ਏਸ
 ਨਏ ਸਨ ਰੇ ਸਨ ਕੇ ਜਤ ਈਸ਼ਾਂ ਦੇ ਈਸ਼ੁਰ ਰਥ ਤੇ ਆਏ ਹੋਰ ਗਾਜੀ ਆਏ ਬੇਟੀ ਅੰ
 ਦੇ ਸੀ ਜਗਤਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬੀਨ ਸਕੋ ਬਿਧ ਨਾਨ ਹੀ ਤਉ ਨੈ ਬ੍ਰਮਾ ਬੀਤਿ ਨਾਨੁ ਚਗਨ ਹੀ ਸ
 ਕਰਾ ॥ ਬੇਸਨ ਬੇਸਰੰਗਾ ਰੰਗਾ ਦੇ ਬਾਜ ਮਹਾਮਤ ਘੋਰੇ ਬਡੀ ਮਤ ਵਲਾ ਲੀ ਆਂ ਦੇ ॥
 ਭੇਸਨ ਭੇਸ ਤੇ ਸਾਂਭੇ ਸਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥ ਮਹਾਮਨ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਥਣ ਵਲੇ ਬਡੇ
 ਅਸਿਰੋ ਮਣੀ ਆਂ ਦੇ ॥ ਅਉਧ ਪੁਰੀ ਨੀਰੰਗ ਜਹੀ ਜਬ ਜਿਥੇ ਅਯਾਸਿ ਆਪੁ ਰੀਥੀ
 ਨੇਰੇ ਹੀ ਜਹੇ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਰਘੁ ਨੀਰਤ ਹੀ ਤਬ ਆਏ ਗਾਘਵਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਥੇ ਤ
 ਦੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਛਾਬਿ ਮਨੀ ਛਾਬਿ ਵਾਲੇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਰੂਪੁ ਜਬਿ ਆਹ ਗਾਜੇ ਹੀ ਆਂ ਪੁਤ੍ਰੀ
 ਅੰਗ ਬਿਆਕੋ ॥ ਤਾਤ ਬਾਸਿ ਸਟ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਬਲਾਏ ਪਿਤਾ ਦਸ ਰਬ ਨੇ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਨੁਭੇ ਜਕੇ ਬਾਸਿ ਸਟ ਬੁਲਾਏ ॥ ੧੨੦ ॥ ਘੋਰ ਉਠੀ ਘਹਾਇ ਪਟਾਤ ਬਭੁਇਆ
 ਨ ਕਗ ਜਕੇ ਉਠੀ ਆਂ ਪਟਾਂ ਤਰੇ ॥ ਦਗ ਦਾਹ ਲਖਿ ਯੇ ਸਬ ਅਗਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਦੇ ਖਿਆਜ ਹੋ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੋ ਅਕੁਲਾਨੇ ਸਬੁ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਏ
 ੧੨੧ ॥ ਪੈਰਿ ਤਜਗ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਰਣੇ ਦਾ ਅਹੰਭ ਕਰੀਏ ॥ ੧੨੨ ॥ ਜੁਤ ਰਿ
 ਤਾ ਮਜ ਸੀ ਜਗਤ ਹੁਤੀ ਆਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਛਾਵੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ਅਸਿਤ ਕਰ
 ਨ ਪ੍ਰਭਾਸਿ ਕਾਲੇ ਕੰਨ ਤੇ ਸਰੀਰ ਹੀ ਸੇਭਾਏ ਤ ਕੇ ਕਯ ਮਿਹਵਤ ਪਾਇ ਲਪਾਉਦਾ
 ॥ ੧੨੪ ॥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬੀਨ ਕੋ ਲਏ ਚਤੁਰ ਗਣ ਕਲਏ ॥ ੧੨੫ ॥ ਬਨਾਇ ਦੇਵਤਾ ਧਰੇ
 ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਵਤੇ ਮਿਟੀ ਦੇ ਰਖੇ ਹੈ ॥ ਸਮਾਨ ਜਗਇ ਪਾਪ ਹੈ ਸਹਿਤ ਮਾਨ ਦੇ ਜਾ ਕੇ ਪੈਰੀ
 ਪੈਰੇ ਹੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਨਾਚਾਤ ਚਾਹ ਮੰਗਨ ਨ ਚਦੀ ਆਏ ਸੁੰਦਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਂ ॥ ਸੁਜਾਨ
 ਦੇਵ ਅੰਗਨ ਮਾਨੇ ਦੇਵਤੀ ਆਂ ਦੀ ਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਂ ॥ ਪ੍ਰਭਾਵ ਗਾਮਰਾਜ ਕੀ ਸੇ
 ਭਾਰਾ ਮਚੇ ਦੇ ਗਾਜਦੀ ॥ ੧੨੭ ॥ ਬਾਹਨਾਗ ਸਿੰਗਾਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਂ ਦੇ ਬਾਲਾਂ ਦਾ
 ਸਿੰਗਾਰ ਬਾਲ ਬਾਲ ਮੋਤੀ ਪਰੇਣਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜੈਤ੍ਰ ਕੀ ਫਤੇ ਨਾਮੇ ਦੀ ॥ ੧੨੯ ॥ ਬਾਟ ਤੀ
 ਨਾਇ ਸਾਤਿ ਹੁੰਦੁ ਮਨ ਵਿਚਾ ਵਿਚਾਰਿ ਆਬੰਡੁ ਰਿਐ ਆਂ ਤਿਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੁ ਤਿਨੇ ਦੇ ਸਾਗ
 ਜਧਾਨੀ ਗਾਮ ਰਜਧਾਨੀ ਦੇ ਰਿਐ ਆਗਾ ਮਚੇ ਦਨੁ ॥ ੧੩੦ ॥ ਬਾਰਚਾਰ ਆਰਤੀ ਸੁੰਦਰ
 ਕੰਕਮ ਕੇਸ ॥ ਮਥਗਾਇ ਕਗਾਂ ਪ੍ਰਬੀ ਮਥੰਗਾਏ ਲਨ ਕ ਕੇ ਈਦੀ ਤਿਸ ਦੇ ਪਾਸ
 ॥ ਈਕਰੀ ਪ੍ਰਬੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਭੇਜੀ ਤਿਸ ਸਮੇ ॥ ਬਾਜ ਸਾਜ ਸਣੇ ਚੜ੍ਹੀ ਸਭ ਸਭ ਰੋਇ
 ਆਬ ਸਤ੍ਰਾ ਦੇ ਸੀ ਜਗਤ ਚੜ੍ਹੀ ॥ ਸੁਭੁ ਪਉਲ ਉਤਾਲ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦੁ ਉਤੇ ਸੀ ਪ੍ਰਹੀ
 ੧੩੧ ॥ ਸੁਮਭੂ ਮਾਰੀ ਗੀ ਪ੍ਰੰਮਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਤਿਗੀ ਸੁਰੰਗ ਸੁਸੁਟੁਰੰਗ ਵਾਲਾ ੨੦੦
 ਨਿਜ ਗਾਜ ਆਪਣਾ ਗਾਜਾ ॥ ਸਤ ਸੀਲ ਸਤੀ ਜਤ ਬੰਤ ਨਿਸਚੇ ਕ ਕੇ ਸੀਲ ਸਭਾਉ
 ਤੇ ਸਤ ਬੰਤ ਵਾਲਾ ਜਤ ਬੰਤ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਤਉ ਪਛਾਨੇ ਤੇ ਹਿਰਾਂ ਪਛਾਣ ਗੀ
 ਤੇਨੁ ॥ ੨੦੧ ॥ ਭਸਮ ਆਨਨ ਤੇ ਗਈ ਕਹਿ ਕੇ ਸਕੇ ਆਸਿ ਬਾਢੁ ਸੁਆਹਨਾ ਤੇ ਰੇ ਮੁਖ
 ਪੈਗਈ ਕਹਿ ਆਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਧ ਕੇ ਬਚਨ ਤੇ ॥ ਤਕਛਾਡੀ ਮੇਤੁ ਹਿਬਾਲ ਦੇਖ
 ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਛੁਡ ਦੇਹਾਂ ਤੇਨੁ ॥ ੨੦੨ ॥ ਨਰ ਦੇਵ ਦੇਵ ਗਾਮ ਹੈ ਨਗ ਦੇ ਬੀਸੁ ਆਮੀ ਤੇ
 ਦੇਵਤੀ ਆਂ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਹੋ ॥ ਤੇ ਮਨੇ ਤੇ ਮਨੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ॥ ਬਿਸਧ ਬਾਤ ਕ
 ਸਾਧ ਬਾਤ ਕੇ ਕਹਿ ਦੀਹੇ ॥ ੨੦੩ ॥ ਅਗਾਧ ਦੇਵ ਮਨੀ ਰਹੇ ਅਗਾਧ ਹੋ ਸੁਆਮੀ
 ਰੇ ਅਨੰਤ ਹੋ ॥ ਅਭੁਤ ਅਚਰਜਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਮ ਕਾਰਣ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਦੇ ਕੁਣ ਵਾਲੇ ॥ ਰੇ ॥ ਬਿਹਾਲਾ ਰਿਐ ਆਲਤਾਰਣ ਬਿਹਾਲਾ ਹੁਇ ਆਲਤੋ ਕੇ

ਤਾਰਣਵਾਲੇ ਹੋ॥ ੨੦੪॥ ਸੁਰੇਸ਼ਭਾਇਰੂਪੁਣਿ ਇਦ੍ਰਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਰਪੁਰੇ॥ ਸਮਿਪਾਸਿ
 ਪ੍ਰਕੁਪੁਣਿ ਸਮਰਗਿਆਂ ਤੋ ਸਿਧੀਆਂ ਦਾ ਬੁਧੇ॥ ੨੦੫॥ ਨਸੰਗ ਗਾਜ਼ ਪਾਰੀਐ ਨਾਸੰਕ
 ਰਾਜਨ ਪਾਰੀਐ॥ ਨਬੇਲ ਬੇਲ ਹਾਗੀਐ ਨਾਬੇਲ ਕੇ ਬਚਨ ਹਾਗੀਐ॥ ੨੦੬॥ ਨ
 ਲਾਜੀਐ ਨਾ ਲਜਤ ਹੋਈਐ॥ ਨਭਾਜੀਐ ਨਾਭਾਜੀਐ ਬਚਨ ਤੋ॥ ਰਾਪੁਐ ਸਕੋ ਗਾਮਦੰਦਕੋ
 ਬਨੇ ਸਕੋ ਬਣਦੇਈ ਸਬਡੇ ਬਣਕੋ॥ ੨੦੭॥ ਪਰਾਹਰੇ ਸਰਤੀਖੋਲਵੇ॥ ਬਿਰਾਜੀਐ
 ਇਸਾ ਬਿਤ ਹੋਈਐ ਬਚਨ ਪਾ॥ ੨੦੮॥ ਦਿਨਿ ਸਟਕੋ ਬਾਮਣਾਪਣੇ ਇਸਟਕੋ॥ ਪਠਾ
 ਈਐ ਭੇਜੀਐ ਬਣਕੋ ਗਾਮਦੰਦਕੋ॥ ੨੦੯॥ ਓਸੇ ਸਲੀਉ ਭੇਸਾ ਸਲੀਤੋ॥ ਪ੍ਰਮੋਪਿ
 ਹੋ ਪ੍ਰੇਰੀਖਾਕੇ ਪ੍ਰਮੋ॥ ੨੧੦॥ ਕਾਬਿਤ ਕਾਰੀ ਖੋਟੀ ਬਿਤ ਦੇ ਕੁਣਵਾਲੀ ਹੋਤਾ॥ ਸ ੧੩॥ ਸ
 ਮਿਧ ਹਰਣੀ ਸਮਰਗਿਆਂ ਦੇ ਹਰਣੇ ਵਾਲੀ ਹੋ॥ ਆਕੀਤ ਕਰਮਾ ਖੋਟੀ ਆਂਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕੁ
 ਣਵਾਲੀ ਹੋ॥ ਨਿਲੋਧਰਮਾ ਨਿਲੋਧਰਮਾ ਵਾਲੀ ਹੋ॥ ੨੧੪॥ ਅਲਜਧਰਮਾ ਨਿਲ
 ਜਤਾਦਾ ਪ੍ਰਾ॥ ਨਿਲੋਧਰਮਾ ਨਿਲਜਾਇ ਸਤੀ ਹੋ॥ ਸਸੇਭ ਹਰਣੀ ਚੁਸੁਟੁ ਸੇਭਾ ਦੇ
 ਹਰਣਵਾਲੀ ਹੋ॥ ਅਕਜਕੁਪਾ ਅਪਕੁਦਤਾਦਾਖੁਐ॥ ੨੧੬॥ ਪ੍ਰਤਿਪਿਟ ਆਰੀ
 ਛਪਾਉ ਦੀ ਪਾਟਿ ਆਰੀ ਮਰਣੀ ਮਰਣ ਜੋਗਾ॥ ੨੧੭॥ ਬਾਦਿਯੋ ਸੁਰੇਹੁ ਜੋ ਦੇਓ
 ਕਹਿ ਆਹੋ ਸੇ ਦੇਹਾ॥ ਬਰੇਦੁ ਮੇਹੁ ਬਰਦੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹੇ ਥੇਜੇ ਹੋ॥ ਨਭਰ ਮਟਾਰੇ ਨ
 ਭਰਤਣ ਨੁਟਾਲੇ॥ ੨੧੮॥ ਅਪੁਰਬਾਇਸਦੇ ਅਚਰਜ ਵਾਪੁਗਤ ਨਜੋਇਸਟ ਹੋ॥
 ਕਹੀਸੀਐ ਸੇ ਕਹੀਵਾਰ ਤਾਕ ਕੋਈ ਨੇ ਸੀਤਾ ਦੇਈਸੁ ਨਿਕਾਰ ਦੇਸੇ ਨਿਕਾਲ ਦੇ ਦੇਸ
 ਤੋ॥ ੨੨੧॥ ਬਕੇਤ ਭੁਭਿਗੀ ਬਕਦੀ ਹੈ ਰੁਭਿਰਭੁਭਿਗੀ ਹੋਈ ਹੋਈ॥ ੨੨੨॥ ਦੁਬਾਕ ਬੈਠੀ
 ਖੋਟੇ ਬਚਨਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕਹਿਦੀ ਹੋ॥ ਨਿਰੇਸਛੈਣੀ ਫਾਜਾ ਦੇ ਕਟਣ ਨੁਛੈਣੀ ਹੋ॥ ੨੨੩॥
 ਨਿਕਾਰਗਾਮੀ ਨਿਕਾਲ ਕੋਗਾਮਨੁ ਅਧਰਮਧਾਮੀ ਅਧਮਦਾ ਪ੍ਰਾ॥ ਹਤਿਯੋ ਨਿਜੇ ਸੇ ਮਾਰਿ
 ਆਆਪਣੇਈ ਸੁਨੁ ਕੁਕਰਮਭੇਸੇ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਸਰੁਪੁਐ॥ ੨੨੦॥ ਉਗਾਂਥਾ ਛੈ
 ਦਾ॥ ਅਥਾਹ ਬਾਹੇ ਅਚਲ ਚਲਾ ਦਿਤੇ॥ ਅਭਿਭੁਭੰਡੇ ਆਨੀਦ ਥੇਜੇ ਹੋਸੇ ਨਿ
 ਦ ਦਿਤੇ॥ ਅਭੰਗ ਭੰਗੇ ਭੰਗੀ ਤੋ ਬਿਨਾ ਥੇਜੇ ਹੋਤਿਨਾ ਦਿਚ ਭੰਗ ਪ੍ਰਾਦਿਤੀ॥ ੨੨੫॥ ਅਲ
 ਖਲਖੇ ਦੇ ਖਣਤੋ ਬਿਨਾ ਥੇਸੇ ਦੇ ਖਲਐ॥ ੨੨੬॥ ਅਕਿਤਕਿਤੇ ਅਕਿਤ ਥੇਜੇ ਹੋਸੇ
 ਕੁਮਾਰਿ ਚਲਾ ਦਿਤੇ॥ ਅਮੁੰਤ ਮਾਭੇ ਅਮੁੰਨ ਮੁੰਨਲਐ ਅਮਲੁ ਮਲਾਸਿਟੇ॥ ੨੨੭॥
 ਅਦਾਗਦਾਗੇ ਅਦਗਦਗੇ ਦਿਚਲਾ ਦਿਤੇ॥ ੨੨੮॥ ਅਦਗਦਗੇ ਅਕਲੀਕਾ
 ਨੁਕਲੀਕਲਾ ਦਿਤੇ॥ ੨੨੯॥ ਅਤੋਕੁਤਾਕੁ ਅਤੋਕੁਤੋ ਕੁਦਿਤੇ ਅਗਕੁਤਾਕੁ ਦਿਤੇ॥
 ਅਪੰਗਪੰਗੇ ਜੇਕੁ ਨਿਦੇਸਥੇ ਸੇ ਦੇਸਵਾਲੇ ਕਰਾ ਦਿਤੇ॥ ੨੩੧॥ ਅਭਿਰਭੀਰੇ ਅਕਾ
 ਇਰਥੇਜੇ ਹੋਸੇ ਕਾਇਰ ਕਾਦਿਤੇ॥ ਅਕੰਗਕੰਗੇ ਸੈਨਾਤੋ ਬਿਨਾ ਥੇਜੇ ਹੋਸੇ ਸੈਨਾਦਾਸੇ
 ਕਰਾ ਦਿਤੇ॥ ੨੩੨॥ ਅਹੇਹਹੇਹੇ ਅਜੇਹੇਜੇਹੇ ਥੇਜੇ ਹੋਸੇ ਅਜੇਹੇ ਕਰਾ ਦਿਤੇ॥ ਦਿਰ
 ਚੰਨ ਨਾਰੀਤ ਸੁਖਕੋ ਦੇਸੇ ਸਕੁਕੋਰਚੇ ਹੋਜੇ ਇਸਤੀ ਆਂਦਿਖੇਤਾਂ ਸੁਖਕੋ ਹੋ॥ ੨੩੩॥
 ਪਾ॥ ਗਾਹਿ ਅਉਹਨ ਬਹੁਕੋਹਨੁ ੨੩੬॥ ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਕਾਲਾਹਰਣ ਬਾਧਿਯੋ ਮਾ
 ਰਿਆਹੋਇਆ ਬਾਰਿਥਾਨ ਸੇਸਟ ਬਾਣਨਾਲਾ॥ ੨੩੭॥ ਤਜਤ ਮਾਧਿਸਫਰ
 ਸਰਬਾਰ ਤਲਾਉ ਦੇ ਜਲ ਦਿਚਗਹਿਣਵਾਲੀ ਮਛੀ ਤਜਦੀ ਹੈ ਜੇਸੇ ਪ੍ਰਾਣਨ
 ਜਲਾ ਬਿਨਾ॥ ੨੩੮॥ ਬਿਤ ਇਸਾ ਬਿਤ ੨੩੯॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਨ ਨਿਪ ਬਰਸਤੋ ਸਾਹਿ
 ਬਕਹਿਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਦਾ ਪਤਨ ਹੋਣਾ ਗਾਜਾਨੇ ਸਹਾਰੀਆ ਧਰਮ ਨਛੋਰਾਂ ਜਾਇਓ
 ਮਨੁਹੀਤਿ ਆਗਿਆ ਜਾਦਾ॥ ੨੪੩॥ ਤਰਕਸੀ ਭੁਥੀ ੨੪੫॥ ਅੰਗਤੇ ਹੋਇ ਮ
 ਨੰਗਕਿਨ ਅੰਗਾਂ ਤੋ ਬਿਨਾ ਕੋਉਨ ਹੋਵਾ॥ ੨੪੬॥ ਕ੍ਰਿਸੇਦਰ ਸੁਖਮਉਦਵਾਲੀ॥ ਠ
 ਟ ਬਣਾਉ ਮੋਈ ਗਾਠਗਠੀਉ ਮੋਈ ਗੀਫੁਗਾਢਾ ਦੇਵਾ॥ ਟਕ ਥੋੜਾ ੨੪੭॥ ਗੀ
 ਜਤ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਕੋਲ ਸੁਰਭਕਾਰਤ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ੨੪੮॥ ਸੁਲਦੁਖ ਤਨ ਸੁਕਰਹਉ
 ਤਨ ਸੁਕਰਹੋਭਾਵੇ ਸਿਰਸੁਸੁ ਸਿਰਉਪ੍ਰਦਖ ਸਹਾਰਗੀ॥ ਬਾਸਕਹਾ ਪ੍ਰਕਿਅਹੋ
 ਗਹਾਮਾਸਰਹਉ ਪਰਮੇਨਰਹਉਗੀ ਪ੍ਰਦਿਚਾਮਾਸਰਹੋ ਪ੍ਰਮੇਨਰਹਉਗੀ॥

ਟਾਪੂ ਦੇ ਉਪਰੋਕੇ ਮੇਨਾਰ ਹਾਰੀ ਗਾਸ ਕੋਲੋਂ ਸਚ ਕਹਿ ਦਾਹਾ ਕਾਲੀ ਬਾਸਬ ੩੨
 ਨੇ ਮਿਗਲੋਂ ਚਨ ਕਲਹੀ ਬਸ ਕੇ ਬਨ ਬਿਖੇ ਸਿਧਾਤ ਬਨੈ ਗਾਇਆ ਹੀ ਬਣਦੀ ੨੫੦
 ਕੁਥਾਂ ਭੁ ਕਨਿਦਤ ੨੫੧ ॥ ਮੇਠਨ ਮੇਠਨ ਮੇਠਨ ਲੀਏ ਆਕੁਣਾਂ ਵਾਲੀ ਨੇ ਆਕੁਣ
 ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਾਜਾ ਜੀ ॥ ਸਉਤ ਨ ਸੀ ਸਹੁ ਮੇਈ ਸਕੋਈ ਸਪਿਥੀ ਸਜਿ
 ਉਚਾ ਮਕੇ ਦਾ ਮਚ ਲਾਵੈ ਸੁਮਿਤਾ ਤੇ ਕੁਸਾਲਿਆ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪਈ ਸੀ ਆਂਦੀਈ
 ਸੁਣੀ ਹੋ ਕੇ ਗਾਜੇ ਵਤ ਮਨ ਭਾਵਤ ਬਾਂਤਾ ਕਰਦੀ ਹੋ ॥ ਕੁਰਕੁ ਜਾਤ ਕੁਪੀ ਬਸੁਨੀ
 ਮੁੱਖੋਟੀ ਜਾਤ ਵਾਲੀ ਹੋ ਖੋਟੇ ਰਸ ਤੇ ਵਾਲੀ ੨੫੨ ॥ ਲੋਗ ਕੁਟੇ ਵਲਗੇ ਉਨ ਕੀ
 ਲੋਕ ਖੋਟੀ ਖੋਟੀ ਖੋਲ ਗਰਹੋ ਕਾਲ ਸਮਾ ॥ ਇਹ ਕਾਲ ਇਹ ਸਮਾ ॥ ਇਹ ਪਾਤਗ
 ਈ ॥ ੨੫੩ ॥ ਬਲਾਇ ਲੇਉ ਬਾਲਿ ਹਾਰ ਜਾਵਾ ੨੫੪ ॥ ਬੇਹਤ ਸੀ ਪਣੇ ਬਣ ਵ
 ਬਾਸਾਂ ਦੇ ਬਣਾ ॥ ਉਪਰ ਕੇ ਮਰਣੀ ਬਰਤੇ ਗਜਾਨੁ ਬਰਹੁ ਪੀਰਿਣ ਤੇ ਮਰਿਣੀ
 ਕੁਕੇ ੨੫੫ ॥ ਕਤ ਕਿਥੇ ਸੁਮ ਸੁਰਾਕ ਮੁਰਛਾ ਖਾਕੇ ਸੁਹੀ ਸੁਟ ਬਾਲ ਤਿਹੀ ਸ
 ਰਾਬੀ ਇਸਤੀ ਬਿਸਾਲ ਦਵਾਉਨ ਕੀ ਉਰਲਾਗੀ ਬਡੀ ਰਉ ਵਤ ਅਗਨੀ ਉ
 ਨਾ ਦੇ ਦੁਖ ਦੀ ਉਰ ਵਿਖੇ ਲਗੀ ॥ ੨੫੬ ॥ ਪਪਾਤ ਸਗਪ੍ਰ ਡਿਗ ਪਈ ਧਰਤੀ ਪਪਾ
 ਤ ਨਾਮ ਤਾਹਾ ਸੁਮਾਰ ਜਖਮ ॥ ੨੫੭ ॥ ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਲੋਕ ਤੇ ਪੁਲਕ ਭਰਮ ਗਏ
 ਭਰਤਣ ਗਾਇਆ ਨਾਹਨ ਪਾਤਤ ਨੇਹਨ ਮਾਨਿਯੋ ਪੁਤੀ ਦਾਇਸੇ ਸਕੁ ਕੇ ਮਾਰਦੀ
 ਨੇ ਨੇਹਨ ਕੀ ॥ ੨੫੮ ॥ ਬਨ ਕੇ ਪਰ ਕੇ ਪਰ ਕੇ ਬਨ ਜਾਨੇ ਪਰਨੁ ਬਣ ਕੁਕੇ ਜਾਣਨ
 ਬਣਨੁ ਪ੍ਰਕੁਕੇ ਜਾਨਣਾ ॥ ੨੫੯ ॥ ਆਨ ਨ ਬਿਬ ਪਰਿਯੋ ਬਸੁਧਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿ
 ਬਿਬ ਪਇਆ ਪਿਥੀ ਉਤੇ ਫੈਲ ਗਹਿਯੋ ਫਿਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥ ਖਿਲ ਗਗਾਇਆ
 ਫਿਰਹ ਬਨ ਹੀ ਆਇਆ ਤਾਹੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਯੀ ਕਕਹਾਇਯੋ ਤਿਸੀ ਤੇ ਨਾਮ ਚੰਦਮ
 ਕਹਾਇਆ ॥ ੨੬੦ ॥ ਚੰਦ ਕੀ ਅੰਸ ਚਕੋਰ ਨ ਕੇ ਕਰ ਚੰਦ ਮਾਦੀ ਅੰਸ ਚਕੋਰ
 ਕੁਕੇ ਜਾਣੀ ॥ ਬਿਦਲਤਾ ਬਿਦਲੀ ਇੰਦ ਬਧੁ ਸਚੀ ਭੁਨ ਸਾਰ ਛਟਾ ਗਵਿਕੀ ਪ੍ਰ
 ਤਾ ਕਾਲ ਨੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਕ੍ਰਿਣ ਕੁਕੇ ਦੇਖਨ ਕੀ ਹਰਤਾ ਪਾਰਬਤੀ ਅਰਦੇ ਵਨ ਕਾਲ ਕਿ
 ਰਿਆ ਕਰਮਾਨੀ ਗਾਖ ਸਾਂ ਨੇ ਕਾਲ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨੀ ਹੋ ॥ ਦਿਸੇ ਸਨ ਬਿੰਬ
 ਇਗ ਪਾਲਾਂ ਨੇ ਬਡੀ ਕੁਕੇ ਜਾਣੀ ॥ ਜੋਗੇ ਸਨ ਸਿਵਾਨੇ ਚੰਗ ਕੇ ਚੰਗ ਪਛਾਨੀ ਚੰਗ
 ਸਰੂਪ ਪਛਾਣੀ ॥ ੨੬੧ ॥ ਸਾਜ ਬਸਤ ੨੬੨ ॥ ਕ੍ਰਿਸ ਕਲੇਸ ੨੬੩ ॥ ਮਕਲ ਯੋਕ
 ਗਦ ਭੇਜੇ ਕਾਗਤ ਪਠਾਏ ਮਾਗ ਪਭੇਜੇ ਦੁਤ ਸੰਕਰੇ ਸਾਵਤ ਇਕ ਠੋਹੇ ਦੇ ਸਾਉ ॥
 ਮਤੁਏ ਮਤੰਤ ਸਲਾ ਕੀਤੀ ॥ ਮੁਕਲੇ ਕੇ ਦੁਤ ਭੇਜੇ ਕੀ ਤੇ ਦੁਤਾ ॥ ੨੬੪ ॥ ਚਰਬਾਖ
 ਚਤਰ ਬਚਨਾ ਵਾਲੇ ॥ ੨੬੫ ॥ ਮਿਤ ਕੇ ਕੇਭੇਸ ਮਿਤ ਕੇ ਸਰੂਪਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਦੁਖ ਸੁ
 ਮ ਖਸ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੇ ਪਰਦੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੁਕੇ ਮੰਨੇ ਬਣ ਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕੁਕੇ ਮੰਨੇ ॥ ੨੬੭
 ॥ ਅਦਾ ਪੇਸ ਦਸਰਬ ਪਰਮਾਂਤ੍ਰਿਓ ਪਰਬਣਾਇਆ ਕੁਲ ਸਮੁਹਾ ਮੁਨ ਮਾ
 ਮੁਨੀ ਸਿਰੇ ਮਣੀ ਬਾਸਿਸਟ ੨੭ ॥ ਲਖ ਬਲਗਾਮੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਲੀ ਗਾਮ ਚੰਦ ਖਲਦ
 ਲੁਭੀ ਹੋ ਸਤੁ ਆਂ ਦੇ ਦਲਦੀ ਭੀਰਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ਅਮਰ ਗਾਖ ਸ ੨੭੨ ॥ ਭੁਟ ਮਣ
 ਗਾਮੀ ਸੁਰਮਿ ਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਮਣੀ ਗਾਮ ਚੰਦਾ ਤਿਸ ਕਰਕਾਮੀ ਤਿਆਗ ਕੇ ਮੈਨਾ ੨੭੩
 ਰਿਪਹ ਸਤੁ ਪਨ ੨੭੪ ॥ ਭੋਵਤ ਤੇਰ ਉਤੇ ਮਹਿਤਾਰੀ ਬੋਲੀ ਮਾਹੀ ॥ ੨੭੫ ॥ ਬਿਨਾਗ
 ਤਤਗਤੋ ॥ ਗਾਖ ਲੋਗ ਸਾ ਬਿਖੇ ਚਰਣ ਮਤਰ ਖਲੋ ਗਜ ਦੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਚ
 ਰਣਾ ਵਿਚ ਮਤਾ ॥ ੨੭੬ ॥ ਚੰਡਾ ਬਿਹੀ ਨ ਸੁਪਛਾ ਜਿ ਮੰਕਰ ਅਖੀ ਆਂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਜਿਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੰਛੀ ਹੋ ਦਾਹੇ ॥ ੨੭੭ ॥ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਕਰਣਾ ਹੋ ਚਤਰਾਤ ਬੁਭਰ ਬਜੀ ॥ ਮਾਤੁਸ
 ਮੇਧੁ ਮਾਤਾਨੇ ਉਪ ਦੇਸ ਦੇਣਾ ਸੁਪਾਵਰ ਲੀਨੀ ਪਉ ਆਂ ਦੀ ਜੋ ਕੀ ਲਈ ੨੭੮ ॥ ਜੋਜ
 ਭੁਯੇ ਸੁਰ ਸੁਰ ਗਜਿ ਉਤਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਇਆ ਸੁਰ ਕੀ ਸੁੰਦਰੀ ਨਿਆਈ ਤਨਾ ਭਾਸ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਦੇ ਨਹਾਈਆ ਦੇ ਨਹਾਏ ਸੁਰ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਸਧਾ ਪੱਖ ਪਖਰੇ ਤੇ ਪਾਪੇ ਦਾ ੩੩
 ਰਾਕਰਿ ਦੇ ਪਾਪਗਾਵਾ ਲੇਧੇ ਤੇ ਭੁਭਖਘਾਇ ਨਿਰਮਲੇ ਭੁਭੇਦਾ ਆਗਾ ਕਰਿ ਦੇ ਪਾ
 ਘਾਉ ਨਿਰਮਲ ਲਗਾ ਦੇ ਪਾਪ ਲੁਥ ਲੁਥਾ ਬਿਥੁਰੀ ਲੇਥਾਂ ਉਪਲੇਥਾਂ ਖਿਤੁਰੀਆਂ
 ਪੇ ਅਮ ਬਜੁਥ ਬਿਥਲੀ ਬਿਨਾ ਸਿਰਾ ਤੇ ਸਮੁਹ ਉਛਲ ਦੇ ਪਾ ੧੦੫ ॥ ਅਮੁਥ ਲੁਥ
 ਬਿਥ ਵਿਸੇ ਸਕ ਕੇ ਸਮੁਹ ਲੇਥਾਂ ਖਿਤੀਆਂ ਪਾਪਾ ਮਘਾਇ ਪੁਮੁਏ ਮਘ
 ਮਥੇ ਜੇ ਰੇ ਸੇ ਘਾਵਾਂ ਕੇ ਪੁਮਰਹੇ ਪੇ ਬਬ ਕਬੀਰ ਦੁਪਰ ਬੇਲੇ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਗਾਂਤ
 ਰਫਾਂ ਦੇ ਕਿਲੇ ਕਰੀਤ ਖਪਰੀ ਕਿਲਕਲੀਆ ਮਾਰਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਪੇ ਖਪਰਾਂ ਵਾ
 ਲੀਆਂ ਪਿਪੀਤ ਸੇਣ ਪਾਣੀ ਪੀਦੀਆਂ ਲਹੁ ਹਥਾਨਾਲ ਵਾਪਾਣੀ ਵਡਾ ਹ
 ਹਕ ਭੇਰ ਵੀ ਸੁਰੰ ਹਕਾ ਬਕਾ ਹੋਇਆ ਭੇਰ ਓ ਸੁਣ ਕੇ ਓਠੰ ਤੇ ਲੁਥੀ ਓਠਦੀ ੩੪
 ਪੇ ਜੁਧਦੀ ਅਗਨ ॥ ੩੦੫ ॥ ਫਿਕੀਤ ਫਿਕੀਤ ਫਿਕੀਤ ਬੇਲਦੀਆਂ ਫਿਕੀਤੀਆਂ ਪੇ
 ਗਿਦੜੀਆਂ ਰੜੀਤ ਗਿਧਾ ਬਿਧਣ ਬੇਲਦੀਆਂ ਗਿਧਾ ਬਿਧੀਆਂ ਰੁਹਕਤਾ
 ਮਰੀ ਓਠੰ ਸਬਦ ਰੁਭੁਆ ਦਾ ਓਠਦਾ ਪੇ ਬਕਾਰ ਬੀਰ ਬੇਤਲੀ ਬੇਲ ਦੇ ਪੇ ਸੁਰ ਮੇਰੇ
 ਪੈਤਾਲਾ ਪਹਿਤ ਖਗਾ ਖਤੀਆਂ ਖਿਮੀਤ ਧਾਰ ਉਜਲੀ ਖਹਿਦੇ ਨਖਗਾ ਖਤੀਆਂ
 ਦੇਖਿ ਉਦੈ ਉਜਲ ਧਾਰਾਂ ਪਾਣਕ ॥ ੩੦੬ ॥ ਪਾਣਕ ਜਾਣ ਸਾਵਣ ਬਦਲ ਸਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚ ਲਸੀਤ ਬੇਗਾ ਬਿਜੇ ਲੀ ਪੁਕਾ ਦਿਆਂ
 ਜਦਾ ਹੋ ਬਿਜੁਲੀ ਦਾ ਬੇਗਾ ॥ ੩੧੦ ॥ ਹਕਾਰ ਵੀਰ ਸੀਭਿ ਤੇ ਹਕਾਰ ਕੇ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਰੁਰੇ
 ਪੇ ਲੁਧਾਰ ਧਾਰ ਦੁਪਰ ਸੁਰਮਿਆਂ ਨੇ ਧਾਰੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਧਾਰੇ ਖੀਤਾ ॥ ਮੰਗ ਗੁਰੀਆਂ
 ਅੰਗਾਂ ਤੇ ਦੁਖ ਸਹਾਰਦੇ ॥ ਬਿਹਾਰ ਦੇਵ ਮੰਦਲੀ ਬਿਚਰਦੇ ਪੇ ਦੇਵ ਤਿਆਂ ਦੇ ਮੰਦ
 ਰਾਂ ਵਿਚ ਕਟਿਤ ਖਗ ਧਾਰ ਘੀ ਕਟੇ ਹੋਏ ਖੀਤ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ॥ ੩੧੧ ॥ ਪੁਚਾਰ ਵਾਰ
 ਪੇ ਜਕੇ ਵੀ ਗਾਰ ਕੇ ਵਾਰ ਕੁਦੇ ਪੇ ਪੁਤਗਿਆ ਕੁਕੇ ਖਮਾਰ ਘਾਇ ਪੁਮਹੀ ਘਾਵਾਂ ਦੀ ਖ
 ਮਾਰੀ ਕੁਕੇ ਪੁਮਰੇ ਪੇ ॥ ਤਪੀ ਮਨੇ ਅਧੇ ਮੁਖੀ ਸੁਪੁਮਾ ਆਗਾ ਪੁਮਹੀ ਰਪੀ ਮਨੇ ਹਿ
 ਨਾਹਾਂ ਮੁਖ ਕੁਕੇ ਪੁਣੀਆਂ ਦੀ ਅਗਨੀ ਤਪਰਹੇ ॥ ਤੁਟਿਤ ਅੰਗ ਭੀਗਾ ਪੀਟ ਕੇ ਅੰ
 ਗ ਭੀਗਾ ਹੋਏ ਪੇ ਬਹਿਤ ਅਸਤੁ ਧਾਰ ਘੀ ਬਹਾਰੇ ਪੇ ਅਸਤੁ ਦੀ ਧਾਰਾਨਾ ਓਠੰ ਤੇ ਛਿਛ
 ਇਛ ਘੀ ਓਠਦੀਆਂ ਪੇ ਛਿਛਾਂ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਪਿਪੀਤ ਮਾਸਹਾਰ ਘੀ ਪੀਦੀ ਪੇ ਜੋਗਣੀ
 ਆਲਹੁ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਪੇ ਕਾਂਉ ॥ ੩੧੨ ॥ ਅਧੇ ਰਘਾਇ ਅਧਏ ਭਇਆ ਨਕ ਘਾਂਵਾਂ
 ਨਾਲ ਰਿਪੁਭਹੇ ਪੇ ਕਟੇ ਪਰੇ ਸਪਾਸ ਨੀ ਕਟੇ ਪੁਏ ਪੇ ਉਪਾਸ ਨਾਂ ਦੇ ਪਮੰਤ ਜਾਣ ਗਾਵ
 ਲੀ ਲਗਾ ਸਾਸਿਧਾ ਆਸਣੇ ਪੁਮਰੇ ਪੇ ਮਨੇ ਜੋਗੀ ਲਗੇ ਹੋਏ ਸਿਧਾ ਆਸਣੇ ॥ ਬਹਿ
 ਤ ਜਾਣ ਬੀਦੀ ਘੀ ਸਾਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤਾ ਅਪਾਰ ਘੀ ਉਚਾਰਦੇ ਪੇ ਜੇ ਸੇ ਬੀਸਾ ਵਲੀ ਬੀਦੀ
 ਜਨ ਕੀਰਤੀਆਂ ਵਿਚੇ ਸਸੁਟੁ ਅਪਾਰ ਕੀਤੀ ॥ ੩੧੩ ॥ ਬਜੀਤ ਤਾਲ ਤੀ ਬੁਰੀ ਬਜ
 ਦੇ ਪੇ ਤਾਲ ਤੇ ਤਮੁਰੇ ਬਿਸੇ ਖਬੀ ਨ ਬੇਣ ਘੀ ਬਿਸੇ ਸਕ ਕੇ ਬੀਨ ਤੇ ਬੀਨ ਬਾਜਾ ਬਜਰ
 ਹਾਂ ॥ ਮਿਦੀ ਗਾਣਾ ਲਨਾ ਫਿਰੀ ਮਿਰਾ ਤੇ ਛੇਟੇ ਤੇ ਨਫੀਰੀਆਂ ਸਨਾਇ ਭੇਰ ਭੇਰ ਕਰੇ
 ਸਨਾਈਆਂ ਤੇ ਭੇਰੀਆਂ ਭਇਆ ਨਕਾ ਓਠੰ ਤੇ ਨਾਇ ਨਿਰਮਲੇ ਤੁਟਿਤ ਤਾਲ ਤੇ ਬਿ
 ਘੀ ਓਠਦਾ ਪੇ ਸਬਦ ਨਿਰਮਲ ਤੁਟਦਾ ਪੇ ਤਾਲ ਤੇ ਬੀਆਂ ਬਹਿਤ ਕਿਤ ਬੀਦੀ
 ਅੰਕਾ ਬਿਕਾ ਬਿਯਕਾ ਬਿਯ ਓਚਾਰਦੇ ਪੇ ਕੀਰਤੀ ਬੀਦੀ ਜਨ ਬੀਸਾ ਵਲੀ ਓਹ
 ਰਣ ਵਾਲੇ ਕਬੀਆਂ ਦੇਈ ਸੁਕਾ ਬਕਥ ਦੇ ਪੇ ॥ ੩੧੪ ॥ ਫਲੀਤ ਫਾਲ ਮਾਲ ਘੀ ਫਲ
 ਕਾ ਕੇ ਫਾਲਾਂ ਦੀ ਪੰਗਤੀਨ ਖਹਿਤ ਖਗਾ ਖੇਤ ਘੀ ਖਹਿਦੇ ਪੇ ਖਗਾ ਖੇਰਾ ਵਿਚਾ ਚਲੀ
 ਤ ਬਾਣਤੀ ਛਣਿ ਅਨੰਤ ਅੰਤ ਕੀ ਕਰ ਚਲਦੇ ਪੇ ਬਾਣਤੀ ਛੁਨੀ ਬਿਅੰਤ ਨੁਮਾਰਣ
 ਕਰਦੇ ਪੇ ॥ ਸਮਿਟ ਸਾਂਗਾ ਸੁਕਰੀ ਫੜ ਕੇ ਸਾਂਗਾਂ ਨੁਇਕ ਨੇ ਹੋਏ ਸਟਕ ਸੁਲਸੇ
 ਲਘੀ ਸਟਾਕੇ ਹੋਏ ਪੇ ਸੁਲਾਂ ਤੇ ਸੇਲੀਆਂ ਦੇ ॥ ਚਲੀਤ ਰੁਮੁੰਡ ਘੀ ਚਲੀਤ
 ਲਾਮਾ ਲੀ ਰੁਲਦੇ ਪੇ ਧੜਤਾ ਸਿਰ ਲੁਲਦੇ ਪੇ ਲੁਲਸਾਤਾ ਦੀ ਅਲਖੇ ਜੇਹੇ
 ੩੧੫ ॥ ਬਾਹਿਰ ਚਿਤ੍ਰ ਤੇ ਸਰੀ ਬਹਿਤ ਦਾਰ ਵੀ ॥

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਬਾਣ ਬਾਹੁ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਅਨਕਣ ਦਿਖੇ। ਢਲੀਤ ਢਾਲ
 ਅਢਲੀ ਢਲਕਾ ਕੇ ਢਾਲ ਨਾਮਾ ਸਗਲੇ ਦੇ ਹੋ। ਢਲੀਤ ਚਾਰ ਚਾਅ ਢਲ ਦੇ ਹੋ ਸੀ
 ਢੋਰੇ ਗ। ਢਲੀਤ ਨਿਰਦਲੇ ਢਲੀ ਦਲ ਦੇ ਹੋ ਨਿਰਦਲ ਦਲ ਨੂ ਪਪਾਤ ਭੁੱਤਲੀ ਦਿਓ
 ਡਿਗ ਦੇ ਹੋ ਪਿਥੀ ਉਪ ਦੇ ਤਾ। ਓਠੀਤ ਗਾਂਦ ਸਾਂਦਿ ਯੰ ਓਠ ਦੇ ਹੋ ਗਾਂਦ ਦੇ ਸਬਦਾ। ਨਿ
 ਨ੍ਰੇ ਨ੍ਰੇ ਦਿਦੁ ਭਰੀ ਵਿਸੇਸ ਕ੍ਰਕੇ ਸਬਦ ਨਗਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੋ ਦੇ ਹੋ ਗਾਂਦ ਤੇ ਭਾਰੀ।
 ੩੧੬ ਕਿਲੀ ਕਖੇ ਚਰੀ ਕਰੀ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਇਲਾਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋ। ਫਿਰੀਤ ਹੁਰ ਪੁਰਿਯੰ
 ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੋ ਹੁਰਾ ਸਮੂਹ ਬਰੀਤ ਦਧਰੀ ਨਰ ਬਰਦੀਆਂ ਹੋ ਦੇ ਹਾਂ ਪਿਰਾਂ ਦੇ ਨਗਾਂ
 ਨਾ। ਸਨ ਪਥ ਪਥੋਂ ਪਥੋਂ ਸਨ ਪਥ ਪਥੋਂ ਪਥੋਂ ਪਿਥੀ ਪਥੋਂ ਕ੍ਰੇ ਦੇ ਹੋ ਸਸੇ ਭਾਅ ਲਾ ਤ੍ਰੇ ਤ੍ਰੇ
 ਚੋ ਭਰ ਹੋ ਦੇ ਸਤਾਨੇ। ਡਿਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਣੀ ਕ੍ਰਮ ਡਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਡੇਣਾ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੋ
 ਭਖੀਤ ਆਮਿਖੀ ਰਣੀ ਭੁਖਦੀਆਂ ਹੋ ਮਾਸ ਨੂਰਣ ਦਿਓ। ੩੧੭। ਕਿਲੀ ਕ੍ਰੇ ਦੀਯੰ
 ਕਰੀ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੋ। ਡਿਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਮ ਡਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਡੇਣਾ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੋ
 ਅਮਾਂਦਾ ਸੁਰਨਾ ਲਾ ਕ੍ਰਕ ਕ੍ਰਕ ਤੀਯੰ ਓਠੀ ਕ੍ਰਕ ਕ੍ਰਕ ਤੀਯੰ ਓਠ ਦੇ ਹੋ ਪਰੀਤ ਪੁ
 ਰਪਖਰ ਪ੍ਰੇ ਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪ ਪ੍ਰਾਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸੁਰਮੇ। ਨਿਘਾਤੁ ਸਲ ਸੈਹ ਥੀਯੰ ਵਿਸੇਸ ਕ੍ਰ
 ਕੇ ਪਾਉ ਹੋ ਦੇ ਹੋ ਸੁਲਾਂ ਤੇ ਬਹੁ ਛੀਆਂ ਵੋ। ਭੁਭੁਰੀ ਭੇ ਦੇ ਭੁਰੇ ਹੋ ਏ। ੩੧੮। ਅਰੰਭ
 ਪ੍ਰਕਲੋ ਜਣੇ ਫਸੇ ਹੋ ਦੇ ਲਜਾ ਪ੍ਰਾਚਿਕ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ
 ਲ੍ਰੇ ਹਨੂ। ਓਠੀਤ ਮਾਸ ਕਰਦੇ ਮੀ ਓਠੀਆ ਲੁਹੁ ਤੇ ਮਾਸ ਦਾ ਚਿਕੜਾ। ਖਿਲੀਤ ਜਾਣਕ
 ਦਵੀਸਮੇਂ ਸੁਕਾਨੁ ਗੋਪਿਕੀ ਖੇਲ ਦੇ ਹੋ ਮਾਨੇ ਖੇਨੁ ਦੀ ਖੇਲ ਗੋਪੀਆਂ ਵਿਚ ਕਾਂਨ ਜੇ ਸੇ।
 ੩੧੯। ਰੁਹ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ
 ਰੋ ਸੁਰੀ ਉਰਦੀ ਪ੍ਰੇ ਲਗਾਂ ਰਥਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਿਨ ਦ ਨਾਨੇ ਨਾਨੇ ਫਰੀ ਬਜੀਤ ਭੇਰ ਭੀ ਪਣਿ ਵਿਸੇ
 ਸੁਕਰ ਕੇ ਨਗਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬਦ ਬਜਦੀਆਂ ਹੋ ਭੇਰੀਆਂ ਭੁ
 ਇਨਕਾ। ਪ੍ਰਰੀਤ ਪ੍ਰੇਰ ਦੇ ਰਥੀ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ
 ਤੇ ਕਾਨ ਡੇਰ ਗਾਰੀ ਸੁਰਾ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ ਕ੍ਰਕ ਤ੍ਰੇ
 ਸੁਰ ਸਦ ਬਜਦੀਆਂ ਹੋ ਬਾਂ ਸੁਰੀਆਂ ਸੇ ਸਟਾ। ੩੨੦। ਚਾਚਰੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਬਿਜਲੀ ਦ੍ਰਿਤ
 ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਲਿਖੀਤ ਲੀਕ ਉਰਥੀਆਂ ਸੁਭੀਤ ਕ੍ਰਿਤ ਲੀਕਰੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਲੀਕ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰ
 ਥੀ ਉਪ੍ਰੇ ਸੇ ਕ੍ਰਿਤ ਲਾਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਓਠੀਤ ਪੁਰ ਭੁਰਿਯੰ ਖੁਰੀ ਨਿਰਦਲੀ ਨਭੀ ਉ
 ਠ ਦੇ ਹੋ ਪੁਰਾਂ ਕ੍ਰਕੇ ਵਿਸੇਸ ਦਲੀ ਹੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪ ਮੁਕਾਸਨੇ। ਪ੍ਰਰੀਤ ਭੁਰ ਭੁਰਿਯੰ ਪ੍ਰ
 ਦੀਆਂ ਹੋ ਭੇਰੀਆਂ ਸਮੂਹ ਰਣ ਦਿਖੇ ਸੁਭ ਉਰਥੀ ਰਾਜੀ ਓਜਲੀ ਸੁਭ ਭੁਰਿਯੰ ਭੁਰਿਯੰ
 ਪ੍ਰਦੀਆਂ ਹੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਲ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਦਿਓ। ਭੁਜੀਤ ਧੀਰ ਥੀਰਣੀ ਭੁਜ ਦੇ ਹੋ ਧੀਰ
 ਜਵਾਨ ਸੁਰਮੇ ਚਲੀਤ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਲੇ ਚਲ ਦੇ ਹੋ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਲੇ ਕੋ। ਢਲੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀਯੰ
 ਦਲ ਦੇ ਹੋ ਪੰਗਤੀ ਗਾਥੀਆਂ ਦੀ ਰਹੇ ਛੁਰ ਥੀਆ ਕ੍ਰੇ ਸੁਹਾਥਿਰਾ ਮਨਿਰ ਮਲੀ ਸੋਧ
 ਗਾਮ ਚੇ ਦਸੁਧ ਕੋ। ੩੨੧। ਤੁਹੰਗਾ ਏ ਭੁਪਤ ਹਾਗਾ ਏ ਬਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਗਾਖ ਸਧਰ ਦੁਖ
 ਣਾ। ੩੨੨। ਪਾਤਿ ਦੋ ਕ੍ਰਕੇ ਲਹੇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਕੇ ਵਰ ਸਗੀਰ ੩੨੩। ਕ੍ਰਕੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਕੇ
 ਕਿਹ ਕ੍ਰੇਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਬਰ ਉਪਾ। ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰੰਗਾਏ ਵਿਗਦੁ ਪਰ ਪ੍ਰਮ ਕ੍ਰਕੇ
 ਗਾ ਵਿਚਰੀ ਗੀ ਗਾਈ ਗਾਈ ਨਾ ਦੇ ਹਾਂ ਨੇ ਤ੍ਰਾਉ ਪ੍ਰਾ। ੩੨੪। ਤਹਾਂ ਤਿਥੇ ਅਵਿਲੋਕ
 ਦੇਖ ਦੇ ਸੁਖ ਮਉ ਵਦਾਲੀ। ੩੨੪। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਹ ਮੇਰੇ ਤਿਥੇ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿ
 ਤਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਤੁਝ ਜੀ ਆਹੇ ਸਾਡੇ ਫਾਸ ਤੇ ਮਨ ਦਿਓ। ਕਸ ਕ੍ਰੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕ੍ਰਕੇ ੩੨੫
 ਪ। ਸਬ ਸਾਗਰੀ। ਦਨੁ ਬੀਸ ਬੁਲੀ ਸਬ ਦਾਨਵਾ ਦੀ ਬੀਸ ਦਿਓ ਬਲੀ ਸਭੇ।
 ੩੨੬। ਸੁਬਾਹ ਦੁਰੀ ਗਤ ਸੁਰਮੇ ਪ੍ਰੇ ਦੀ ਤ੍ਰਾਵਾਲੇ। ੩੨੭। ਚਖ ਨੇਰ ਸੋਣ ਤੇ ਸੇਸ
 ਰਲ ਹੋ ਦੇ ਤਲਾ ਉਸਾਹ ਕੋ। ੩੨੮। ਓਰ ਚਹਿਰੇ ਓਰ ਚਰ ਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਨਚਹਿਰੇ
 ਚੇ ਦੇ ਹੋ ਨ ਅਵਧ ਅਬਧ ਗਾਜ ਹਿਰੇ ਗਾਜ ਦੇ ਹਨ। ੩੨੯। ਸਰ ਚਿਪ੍ਰ ਚਿਪ੍ਰ
 ਬਾਣਾ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਮੂਹ ੩੩੦। ਸਰ ਸੇਕ ਅਸੀਕ ਤੁਝਾ ਹਿਰੇ ਬਾਣਾ ਸੇਕਾ ਤੇ
 ਨਿਸੇਕ ਹੋ ਕੇ ਮਾਰੇ ਣਗੇ। ਭਯਾ ਹੋ ਭਾਈ। ਫਿਰ ਤੁਝਾ ਬਿਲੁ ਥਾ ਬਿਲੁ ਥਾ ਹਿਰੇ

ਪ੍ਰਥਮਿਉਪਲੇਥਾਉਪਲੇਥਾਖਿਡਾਉਦੇਹੈ। ਤਰਸਣੈਸਮਲਉਪਾਰਹਿਗੋ। ਬਿਛਾ ੩੪
 ਤੁਸਣੈਮੁਲਦੇਪਟਦੇਹੈਨਾ। ੩੪੨। ਗਲਗਜ ਭੰਡੁਰੈਨਾ ਦੁਸਾਹਕਦੇ ਦੁਸਲੁਕ
 ਦੇਨਾ। ਸੁਅਤਛਕਕੇਜਨਰੂਪਮਦੇਤਛਕਦੇਪੁਤਮਾਨੇਲਾਲਰੂਪਨਾਲਮਕੇਰੈਹੈ
 ੩੪੩। ਸੀਨਾਹਰਿਖੁਹਾਰੇ। ਸਰਸੁਪਥਾਣਚਿਗੇ। ਸਿਲਾਸਿਤਛੇਰਤਹੈਸਿਲਾਨ
 ਲਤਿਖੇਕੀਤੇਹੈਛਰਦੇਹੈ। ਰੇਸਹਲਾਹਲਗਸੇਰੂਪੀਬਿਉਲੁਤਹੈਲੁਕਦੇਹੈ
 ੩੪੪। ਜੰਘਸਦਨਨਰਿਜੇਦੇਸਬਦਨਗਾਰਿਆਨਾਲੁ ੩੪੫। ਗਣਗਿਪਨਬਿ
 ਪਰਤੰਤਨਭੰਸਮੁਹਾਰਿਧਾਬਡੀਆਬੋਲਦੀਆਹੈਅਕਾਸਦਿਚਾਡਾਕਣਰੋ
 ਣਾ। ਕੁਮਛਾਡਤਭੈਨੁਛਡਕੇਭਕਾਰਤਭੂਤਭੂਅੰਬੋਲਦੇਹੈਸੁਰਮੇਪ੍ਰਥੀਪਾ। ੩੪
 ੬। ਬਿਹਰਇਕਰਸਾ। ਰਣਪੀਰਅਪੀਰਦੇਉਪਰਖੇਰਣਾਵੇਚਸੁਰਮੇਤੇਕਾਇ
 ਰਦੇਮੇਪਰਖੇ। ੩੪੭। ਗਵਲਜੇਗੀਹੈਕੇਘਰਜੀਘਰਵਾਲੀਧਰਿਲਿਖੇਹੈ
 ਪਕੜਾਲਿਆਵਾਗਾ। ੩੪੮। ਅਕਟੀਬਿਕਟੀਨੁਠੀਬਠਲੀ। ੩੪੯। ਤੈਨਲ
 ਗੋਹਮਰੇਸਠਬੋਲਨਤੁਨਹੀਲਗਦਾਮੇਰੇਕਹੇਮੁਰਖਘਣਾਕ੍ਰਿਪਾ ੩੫੧। ਸੀਅਦ
 ਪੋਸਮਕੇਦਮੁਗਾਹੀਚੁਭਾਇਵਨਅਯਾਪਿਆਰੇਈਸਮੁਕਤਦੇਣਵਾਲੇਮੁਰਾਹੀ
 ੩੫੪। ਅਟਿਲੇਕਦੇਖਕੇ ੩੫੫। ਸੁਧਾਰਨਿਹਾਰਭੁਲੇਬਣਕੇਦੇਖੇਭਲੀਪਕਾਰਾ।
 ੩੫੬। ਪੁਕਾਰਬਕਾਰਥਕੇਪੁਕਾਰਪੁਕਾਰਕੇਥਕੇ। ਲਪੁਭਾਤਭੁਏਬਹੁਭਾਤਭੁਏ
 ਛੋਟੇਭਾਈਨਾਲਹੈਬਹੁਤਪੁਕਾਰਾਇਥੇਕਿਆਖਿਏ। ੩੫੭। ਪਕਫੁਟਗਈਪਕਾਯੁਗ
 ਕੇਫੁਟਗਈ। ਦਵਜਿਯੋਤੁੰਦੀਨਿਆਈ। ਤੁਟਆਸੁਆਰਣੈਨੋਨੁਤਰੀਤੁਟਕੇ
 ਅੰਧੁਆਲਾਲਨੇਤਾਤੇਸਿਰੀਰਪਰਪਈਅੰਮਨੇਤਾਤਤਵਾਪਰਬੁੰਦਪਰੀਆ
 ਨੇਤਾਤੇਤਵੇਉਪ੍ਰਬੁੰਦਪਈਅੰਮੇਸੇਸਰਗਈਆਬੁਦਾ। ੩੬੧। ਤਜਧੀਰਸਰੋ
 ਵਰਮਾਧੁਦਰੀਤਜਕੇਪੀਕਜਨੁਸਮੁੰਦਵਿਚਲੁਕਗਈ। ਸਤਪਤਰਹੇਕਰਿਭ
 ਪਤਰਹੈ। ਜਣਜੰਤਪਰਤਣਪਤਰਹੈਜਲਦੇਜੀਉਤੇਚੁੰਤੀਸਭੇਦਘਧੋਹੈ ੫
 ॥ ਪੈਨਪੁਛਤਜਿਯੋਬਹੁਤਪਖਨਾਤਿਆਗਿਆ। ੩੬੩। ਚੋਰਪੁਲਾਤੁ ੩੬੪
 ਤਿਨਬੈਠਗੈਠਇਕੈਠਹੈਤਿਨਾਨੇਇਕਠੇਹੈਕੇਰੀਦੁਣਗੀਫੁਆ। ਕਪਥੀਰਪੀ
 ਰਕਪਥੀਰਸੁਗੀਵਪੀਰਜਵਾਨ। ਸਧੀਰਕੇਭਟਮੰਤ੍ਰਥੀਰਬਿਚਾਰਕੇਸਹਿਤਪੀ
 ਰਜਕੇਸੁਰਮੇਗਾਮਚੰਦਥੀਰਮੰਤ੍ਰਬਿਚਾਰਣਾਕਰਕੇ। ੩੬੫। ਬਨਟਾਰਕੇਬ
 ਣਨੁਪਟਕੇ। ਕਿਤਚਾਰਜੋਅਮੁਗਾਰਕੇਕੋਰਤਉਰਜੇਗਾਖਸਾਂਦੀਹੈ ੩੬੬। ਕੋਰ
 ਕੋਰਲੇਕੋਰਸੈਨਾਂਦੀਆਂਪੰਗਾਰੀਆਂਘੋਰਤੇਰਘੋਰਤੇਰਕੇਕਪਿਪੁਤਜੁਥਪੁਤੁ
 ਥਲੇਕਪਾਦੇਪੁਤਸਮੁਹਾਂਦੇਸਮੁਹਲੇਕੇ ੩੬੭। ਪਾਦਥਾਰਿਪਗਜਕੇਬੰਨਕੇਸਮੁੰਦਨੁ ੩੬
 ੮। ਥਾਪਰਥਫਾ ੩੬੯। ਲੇਕਛਪੁਰਕੇਹੀਏਸੁਭਮੰਤ੍ਰਆਵਤਸੇਕਰੇਜੇਕਛਆਪਕੇ
 ਹੀਏਵਿਚਸੁਭਮੰਤ੍ਰਆਉਦੈਹੈਸੇਕਰੇ। ੩੭੦। ਪੁਰੀਭਯੋਪੁਰਣਹੈਇਆ। ੩੭੧। ਸੁ
 ਲਹਲੇਤਤਰਵਾਰਸੁਲਮਲਸੁਲਮਲਕਰਦੀਆਹੈਤਲਵਾਰਾ। ਖੜਹਤੰਤਖਹਥੈ
 ਲਖਾਹਿਦੈਹੈਖੋਲਖੜਹਤੰਤਸਭਦਹੈਦਾਹੈ। ਇਕਇਕਲੇਚਲੈਇਕਨੁਇਕਦਥਾ
 ਕੇਲੇਚਲਦੇਹੈਇਕਤਨਇਕਅਭੁਏਇਕਦੇਨਾਲਇਕਫੁਸਦੇਹੈ। ਸੁਮਹੈਸਾਮਣੈਹੈ
 ਉਸਮਹੈਸਾਪਦਿਚ ੩੭੨। ਹਥਬੰਥਮਿਲਗਈਬਖੀਅੰਹਥਾਨਾਲਮਿਲਗਈਆ
 ਬੀਕਫੇਬਥੀਕੋਬੋਲੇਗਜਾਫਾ। ਭਵਸਿਸਾਰਵਿਚ ੩੭੩। ਭਕਭੁਭਕਭਕਕਦੇਹੈਪਤੁ
 ਸੁਛਬਕਰਸੁਸੁਟਛਬਵਾਲੇਹਥਾਥੈਦਗਅਦਗਭੈਕਰਕੇਦਗਤੇਅਦਗਗਹਿ
 ਗਹਿਪਕੜਪਕੜਕੇ ੩੭੪। ਕਪਿਪਤਸੁਗੀਦਿ। ਕਹੀਕਥਾਤਿਹੈਸੁਗਥਕਰਿਤੰਥ
 ਸੁਗਾਇਯੋਕਹੀਕਥਾਤਿਸਦੇਸਾਥਕਥਾਕਰਕੇਤੈਸੇਹੀਸੁਨਾਇਯੋਜਾਕੇ। ਤਨਪਸ
 ਜੀਯੋਤਨਪਾਸਿਜਿਆ ੩੭੫। ਮਿਗਾਸਿਯਾਰਖਵੈਹੈਮਿਗਾਨੁਤੇਗਿਦਰਾਨਖਾਉ
 ਗਾ। ਸਾਰਥਾਗਵਾਇਘਨੇਰਘਨਇਸਗਰਥਨੇਗਵਾਇਹੈਬਹੁਤੇਘਰਵੈਗਵਦੇਕ

ਨਿਵਾਰੇ ਇਸ ਗਰਬਨੁ ਧਾਰ ਕੇ ਮੇਘ ਏਘ ਗਾਲੇ ਪੈ ਦੀਨ ਨਰ ਗਰੀਬ ਪੁਰਸ਼ ॥ ੩੭ ॥
 ਪਾਕ ਕਹੁ ਕਹੈ ਭੋਜਨ ਨੁ ਕਰ ਦਾਧੈ ॥ ੩੮ ॥ ਅਰਕੁ ਲਵੇ ਵਜ੍ਹਰਾ ਰਤ ਦੇਵ ਤਿਆਂ ਦੇ
 ਸਤੁ ਗਾਖਸਾਂ ਵੀ ਕੁਲਨ ਮਸਕਾਰ ਕੀ ਹੈ ॥ ਦੇਤ ਧਨੁ ਦਿਜ ਛੁਮੋ ਹਿਕਰ ਵਿਦਾ ਹੈ ਕੁਬ
 ਰੰਜ ਛਮੇ ਨੁ ਰੰਗ ॥ ੩੯ ॥ ਬਿਮਨ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲੇ ਚਲੀ ਯੋ ਬਭੀ ਛਨ ਭੂਤ ਤਿਹ ਬਾ
 ਲ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਸ ਦੇ ਭਾਈ ਬਭੀ ਛਨ ਨੁ ਲੋਚ ਲਿਖਿਆ ਅੰਗ ਦ ਧੁਸਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ॥
 ਭਟ ਹਟ ਕਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਟ ਸੁਰ ਮੇਹ ਟਾਨਾ ਸਕੇ ॥ ੪੦ ॥ ਗਾਜੀ ਵਲੋ ਚਨ ਕਵਲ ਨੇ
 ਰਾ ਕੁਟਲੁ ਅਲੁਕ ਮੁਖ ਛੁਕੋ ਟੇਵੀ ਆਂਜੁਲ ਫਾਕੁ ਕੇ ਮੁਖ ਪੁਰ ਰਹੇ ਰਹੇ ਸਕਲ ਸੰ
 ਤਨ ਦੁਖ ਮੇਚਨ ਸਪੁਰਣ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਨਾ ਸਕੁਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ਬੈਠ ਚੋਖੀ ਹਣ ਵਿਚ
 ਲੋਲਾਈ ॥ ਪਰਣਿ ॥ ਮਦੈ ਰਹੀ ॥ ਧੁੰਧਿ ਸੰਤ ਤੁਥਿ ਬਿਸਰਤ ਭਈ ਸੁਧਾਂ
 ਸਤੋ ਤਿਸਨੋ ਬਿਸਰ ਗਈਆ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਯੁਹ ਮੈਨਾ ਸਜੇ ਸਮੁਹ ਮੈਨਾ ਨੋ ਬੀਸ ਜਣ
 ਭਾਵੇ ਸਾਜ ਸੀਜੇ ਅਸੀ ਬੁਹ ਮੈਨਾ ਸਬੈ ਸਾਜ ਛੁਕੈ ਸੇ ਬੁਹ ਮੈਨਾ ਨੁ ਸਭੇ ਜੀ ਤੋ ਕਰੇ ਜੀ
 ਤਣਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ਜਛੁਗੈ ਤੋ ਧਨੀ ਕੁਬੇਰ ਨੁ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਧਨ ਤੋ ਜੁਆਲਾ ਜਥੈ ਕੋ ਧਰ
 ਪੀਜਾ ਅਥਾ ਕਰ ਕੇ ਲਲ ਦੇਹੈ ਬਾਰਿ ਹੈ ਗਾਮ ਕਾ ਮੇਰ ਕੁਪੈ ਬਚੇ ਗਾਗਾ ਮਕਿਆ ਮੇਰੇ ਕੋ
 ਧਕੋ ਕੋ ॥ ੪੨ ॥ ਖੇਤ ਖੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਥਾਂ ਰਖੇ ਸਿਆਰ ਕੋ ਸਿੰਘ ਜਿਯੋ ਗਿਰ ਕੁਛੇਰ ਨੁ ਖਾ
 ਲੈ ਦਾਹੇ ਜਿਸ ਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਅਰਬ ਖਰਬੀ ਪੁਰੰ ਅਣ ਗਿਣਤ ਖਜਾਨੇ ਭਰੇ ਹੋ ॥ ਖੇ
 ਰ ਬਸਰ ਬੀ ਕਰੇ ਚਬੁਟੇ ਸਭ ਕੀਤੇ ॥ ੪੪ ॥ ਗਾਵਰੀ ਦੇਹ ਕੀ ਆਪ ਕੀ ਦੇਹ ਦੀ ॥ ੪੫ ॥
 ਪ੍ਰਤੋ ਪਾਧਰੇ ਮੇਰ ਬੈਠੇ ਕਹਾ ਆਕੁ ਕੋ ਕਿਆ ਬੈਠੇ ਹੋ ॥ ਖੇਰ ਹਰਾ ਮਹਰੀ ਫਕੀ ਆ
 ਖਤੈ ਚਾਮ ਕੇ ਜਾਤ ਕੇ ਸੇਚ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਮਖੋਰ ਚੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਆਖਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਚੰਮ
 ਦੇ ਦੀ ਮਕੈ ਸੇਚ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ॥ ਬਿਸੀ ਆਰਖਾ ਨਾਤੁਰਾ ਤੇਵੇ ਗਾਖੁ ਆਂਬ ਡਾਘ
 ਤੇਗਾ ॥ ੪੬ ॥ ਕਾਢੁ ਹੋ ਬਾਸ ਦੇ ਬਾਨ ਬਾਜੀ ਗਰੀ ਬਾਜੀ ਗਰਦੀ ਨਿਆਈ ਬਾ
 ਜੀ ਬਣਾ ਕੇ ਜੋ ਆਇਆ ਹੈ ਕਦੁ ਗਾਤਿ ਸਨੇ ਬੰਡ ਵਿਚ ਬਾਸ ਦੇ ਕੋ ॥ ਸਿਰੀ ਸਿਰੇ
 ਮਣ ਉਹਾਂ ਉਸੇ ॥ ੪੭ ॥ ਏਕਏ ਕੀ ਹਿਰੈ ਇਕ ਨੁ ਇਕ ਦੇ ਪੇਗਾ ॥ ਸੁਮੁਸੁਮੀ ਮਰੈ ਧੁਮ
 ਧੁਮ ਕੇ ਮਹ ਜਾਣਗੇ ਹਾਂ ਕੁਆਰੈ ਹਾਕ ਹਾਂ ਜਾ ਯੋਗੇ ॥ ਫੁਲ ਯੋ ਪੱਕ ਹਾਂ ਤੇ ਉਬਾਰੇ ॥
 ਤੇ ਜੋ ਫੁਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਚਾਏ ਬਚਰੈ ਟਗੇ ॥ ਫੁਲ ਵਤ ਜੋ ਹੈ ਕਿਥੇ ਜਾਣਗੇ ਆ
 ਪੁਨ ਬਚਾ ਕੇ ॥ ਸਾਜ ਬਾਜੇ ਸੇ ਸਾਜ ਬਾਜੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਸਭੇ ਲੋਲ ਉਗਾ ਅਜਾ ਗਾਸੁ ॥ ੪੮ ॥
 ਕੈ ਸੋ ਕਰੈ ਕਾਜ ਮੇਰੇ ਗਾਜ ਕੈ ਸੇ ਕਰੇ ਗਾਕੀ ਮਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਲਛੈ ਹਰੇ
 ਰਾਮ ਤੇ ਲਛੁ ਮਣਨੇ ਆਗਾ ॥ ਜੀਤ ਹੋ ਹੋਤ ਤਉ ਆਨ ਤੇ ਸੇ ਸੁਰਤ ਜਿਤੁ ਗਾਤਾਂ
 ਆ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ ॥ ੪੯ ॥ ਗੁਨੀ ਕਹੀ ਆਸਾਰ ਭਾਰੀ ਪਰੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਭਾਂਗ ਲਪੁ
 ਰੇ ਪਏ ਪੈ ਲੋਹ ਕੀ ਛਿਟ ਛਟੈ ਲਹੂ ਦੀ ਆਂਛਿ ਟਾਂਛੁ ਟਾਂਛੁ ਦੀ ਆਪੈ ॥ ਚੰਡ ਧੁੰਕ ਧੁੰਕ
 ਪੁਰੈ ਧੜ ਉਠ ਉਠ ਕੇ ਪੁਰੈ ਪੈ ਘਾਇ ਭਕ ਭਕ ਕਰੇ ਘਾਇ ਭਕ ਭਕ ਕਰੇ ਪੈ ਬਿਥੁਰੀ
 ਜਥ ਸੇ ਲੋਥ ਲੁਟੈ ਖਿੰਡੀ ਆਂਚੋਈ ਆਂ ਲੋਥਾਂ ਸਮੁਹ ਲੋਟ ਦੀ ਆਂਹੋ ॥ ੫੦ ॥ ਨ
 ਦੇ ਸਬਦ ਬੀਰ ਬਲੀ ਸੁਰਮਿ ਆਂਬਲੀ ਆਂਦੇ ਹੁਹ ਕੁਹੀ ਭੁਰੀ ਰੰਗੁ ਰੰਗੀ ਨਾਲ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਰੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫੰ ਅਤ ਸੈਨਿਸ ਚੇਕੁ ਕੇ ॥ ੫੧ ॥ ਲੁਲਹਲੀ ਸੁਮਕੀ ਗ
 ਲਗਾ ਜੀਘ ਗਲਗਾਜ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਆਰਣ ਰੰਗ ਰੰਗਿਯੋ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾਰੰ ਗਬਣ
 ਇਆ ॥ ਸੀਸਾ ਗੜ ਦੀ ਸਸੇਦ ਆਗਾ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਫੰਕ ਫੁਣੀ ਅਰਕ ਕੇ ਫੁਕਾਰੇ ਸਪ
 ਮਾਰਦੈ ਹੈ ॥ ਸੀਸਾ ਗੜ ਦੀ ਸਮਟੈ ਸੀਕੁ ਹੈ ਫੁਣ ਪਾਤਿ ਫਾਇ ਫਿਫਿ ਰਿਧੈ ਸਸੇ
 ਦੁਆਗਾ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਇਕ ਠਾਹੇ ਕੇ ਸੀਕੋ ਚਲਾਏ ਫੁਣ ਸੇ ਸਨਾਗ ਨੇ ਫੇਰ ਫੇਰ ਕੇ ਫੁਣ
 ਪੁਧਰਤੀ ਰਖ ਦਾਹੈ ਭਾਰ ਕੁ ਕੇ ॥ ੫੨ ॥ ਫੰਕ ਫਿਕਰੀ ਬੋਲ ਦੀ ਆਂਹੋ ਗਿਰ ਦੀ ਆਂ
 ਗਿਧਰ ਕੁਕੈ ਗਿਰ ਸੁਬੇਲ ਦੇ ਹੈ ॥ ਗੰਜ ਸੀਜੇ ਰੈ ਹਾਥੀ ਸੀਜੇ ਆਵਾਲੇ ਕੁਛੇ ਕੀ ਕਾਣੇ

[illegible]

॥ ४१९ ॥ ਭੁਭਿੰਗਜਾਨੀ ਬਹੁਕੋਭੁਭਹਾਥੀਆਂਦੇ। ਸੈਣਕੋਧੀਵਲਕੋਧੀਆਂਦੇ
 ४२०॥ ਇਮੀਤੋਗਪ੍ਰਕਾਸੀਤੋਗਤੋਜੀਤੋਜਵਾਲੀਸਰੋਸੀਪਹਾਰੀਸਹਿਤਗਾਸੇਦੇਮ
 ਰਦੇਹੈ। ਜਾਣਜੈਸੇਕਸੇਸੁਰਵੀਰੀਕਸੇਲਕਾਨਸਾਫੇਸੁਰਬੀਰਾਂਨੇ। ਫਲੀਫਾਲ
 ਮਾਲੀਫਲਕਾਈਫਾਲਾਈਪੰਗਤੀ॥ ४२१॥ ਹੋਕਹਾਕਾਂਡਾਕਣੀਭੁਕਭੀਭੁਭੁ
 ਕਾਰਮਾਰਦੀਆਰੇ॥ ४२२॥ ਸਮਰੋਸੀਘਰੀਸਾਮਣੇਹੋਏਸੁਪਭੁਮਕਾਰੇ। ਹੁਹਕਹੀਭ
 ਰੀਭੀਭੀਪੁਰਦੇਹੋਰਹੀਹੈ॥ ४२३॥ ਅਛਰੀਓਛਰੀਅਪਛਰੀਭੁਭਿਤਸਾਹਰੀਓਆ
 ਸਿਪੁਰੇਸਿਧਰੀਸਿਪੁਰੇਹਾਥੀ। ਚੁਰੀਓਚੁਰਦੇਹੈ। ਬੰਗਗਜੇਸਰੀਲਕੇਗਜਾਂਦੇਈਸ
 ४२४॥ ਉਝਰੇਲੁਝਰੀਓਰਕੇਚੁਰਮੇ। ਸੁਮਰੇਜੁਝਰੀਝੁਕੇਜੁਧਨੇ। ਰਮਰੀਭੁਭੁ
 ४२५॥ ਗਿਰੇਚਓਰਚਾਰੀਭੁਗਦੇਹੈਚਓਰਸੁੰਦਾ। ਸੁਆਰੀਅਸਟਾਰ॥ ४२६॥
 ਪਾਰੀਪਾਰਦੇਹੈ। ਓਠੀਅੰਗਿਆਰੀਓਠੀਅੰਗਿਆਰੀ॥ ४२७॥ ਸੁਪੇਜੀਪਚਾਰੀਪ
 ਤਾਗਿਆਕੁਕੇਵੰਗਾਰਦੇਹੈ। ਇਕੋਕੀਪਚਾਰੀਇਕੋਨੇਇਕਵੰਗਾਰਦਾਹੈ॥ ४
 ੨੮ ਜਰੀਜੁਧਜੁਧੇਲਕੁਦੇਹੈਜੁਧਵਿਚਜੁਧੇਹੈਹੈ। ਰਣੇਰੋਸਰੁਣੇਰਣਵਿਚਰੋ
 ਸਕੁਕੇਰਸੇਹੈਹੈ॥ ੪੨੯॥ ਫਲੀਫਾਲਓਠੀਫਲਕਾਕੇਫਾਲਾਂਓਠਾਈਆ॥
 ੪੩੦॥ ਲੋਠੇਲੋਟਦੇਹੈ। ਬਹੇਬਾਹੇਹੈ॥ ੪੩੧॥ ਚੀਰੀਬਸਤੁਘਾਤੀਸਬਦਾ॥ ੪੩੨
 ਇਠੇਬਾਨਗਜੀਏਪਰਬਾਦਗਾਂਦਾਗਜਾਸਗੀਦਾ। ਉਠੇਕੁੰਭਕਾਜੀਓਧੇਕੁੰਭ
 ਕਾਨਾ। ਗਿਰੀਘੇਦੀਹਭਾਤੀਭੁਗਿਆਸੁਰਮੇਗਵਣਦਾਭਾਈਕੁੰਭਕਾਨਾ॥ ੪੩੩
 ਇਠਿਘੇਕੁੰਭਕਾਣੇਝਾਕੁਰਿਤਾਕੁੰਭਕਾਨਨਾ॥ ੪੩੪॥ ਹਣੇਮਾਰੇਪ੍ਰਥੀਪ੍ਰਮਥੇ॥
 ॥ ੪੪੦ ॥ ਕ੍ਰਿਤੀਚਿਤ੍ਰਜੋਪ੍ਰੀਕੀਰਤੀਓਰੋਹੇਜੋਧੇਦੀ॥ ੪੪੧॥ ਫਲਹਲ
 ਚੁਫਲੀਫੁਲਾਣੀਫਲਕਾਈਆਂਦਾਲਾਤੇਹੋਏਫੁਲਾਂਦਸਬਦਾ। ਭੁਣਣਕਸੁਨਾ
 ਦੀਨਫੀਰੀਭੁਣਣਕਸਬਦਨਗਾਂਗਿਆਤੇਨਫੀਰੀਆਂਦੇਹੈ। ਬਰਣਕਸਬਜੇਮਜੀ
 ਰੀਬਰਣਕਸਬਦਕਰਕੇਬਜੇਛੋਣੇ॥ ੪੪੨॥ ਭਰਣਕਸਬਦਭੇਰੀਆਂਦੇਹੈ। ਇਅ
 ਭੁਇਅਨਕਮੇਗਣੀਮੇਰਬੋਲਦੇਹੈ। ਉਛਲੀਏਪਖਰੇਪਦੀਰੀ। ਉਛਲੇਪਾਖਾਵਲੇ
 ਪ੍ਰੀਤੋਮਚੇਜੁਝਾਰੇਜੋਧੀਰੀਲਕੇਨਜੁਝਣਵਾਲੇਜੋਧੇ॥ ੪੪੩॥ ਸਿਪੁਰੀਏਸੁਰੀ
 ਦੀਤਾਲੇ, ਚਾਥੀਸੁਰੀਵਾਲੇਤੇਦੀਵਾਲੇ। ਮੁਛਾਲੇਸੁਰਮੇ। ਓਰਕੀਏਸਰਬੀਸੇਣ
 ਅੰਓਰਕੇਸਭੇਸੇਨਾਵਾਲੇ॥ ੪੪੪॥ ਝੁਲੀਅਵਝੁਲੀਓਝੁਲੀਝੁਲਦੇਹੈਜੋਰੋਨਹੀ
 ਸੀਕਦੇਝੁਲਦੇਓਝਾਕੁਵਿਸੇਸਕੁਕੇਝੁਲੇਹੈਏਸਸਤਾ। ਬਥਾਕੁਗਾਪਾਂਮਾਰਦੇਹੈ॥
 ਪ੍ਰੇਘੁਮੇਘਾਘੀਅਘਾਘੀਘਾਵਾਸਾਥਘਾਏਹੋਏਘੁਮੁਦੇਹੈਅਘਾਓਥੇਜੇਝੇ॥ ੪੪
 ੫॥ ਹਿਸਮੀਭੈਭੈਅਓਛੈਭੈਕੋਧਕਹੇਹੈਓਛੈਭਾਨੁਛੈਰਦੇਹੈ। ਜੋਧੇਦੇਖਦੇਹੈ॥ ੪੪੬॥
 ਰਣਮਰਝੇਲੁਝੇਲੁਝਾਰੀਰਣਵਿਚਫਸਕੇਲੁਝਦੇਹੈਲੁਝਣਵਾਲੇਸੁਰਮੇ॥ ੪੪੭॥
 ਚਰਮਾਘੀਫਾਲਾਂ। ਉਘੇਜਣਨੇਜੇਮਤਵਾਲੇਓਰਕੇਹੈਨੇਜੇਮਾਨੇਮੁਢਵਾਲੇਆਕੇ॥
 ਗਵਲਜੋਗੀ॥ ੪੪੮॥ ਹੋਰਤਰਵਰੀਏਹਠਕਰਦੇਹੈਏਤਲਵਗਾਂਵਾਲੇਹੀਕਾਰਕੇ। ਸੁ
 ਰਾਹੀਗਾਖਸਦੇਵਤਿਆਂਦੇਸਤਾ। ਅੰਕਰੀਅੰ। ਇਕਠੇਹੋਏਵੀਰੀਐਠਾਲੇਸੁਰਮੇ
 ਆਕਰੁਵਾਲੇ। ਪਤੀਏਪਤਾਲੇਪਤੀਏਬਾਣਪਤਾਵਾਲੇ॥ ੪੪੯॥ ਨਵਨਾਮਕਛੈ
 ਰਜਦਾਪੁਰਪੁਰਿਆਗਾਇਆਥਾਨਾਲਾ॥ ੪੫੦॥ ਪਹਰਪੁਰਕਰਪੁਰਣਕਰਕੇ
 ਬਾਣਸਾਰਦੇਹੈ। ਪਰਖਭਉਰਨਹਦੇਖਦੇਹੈਛਾਤੀਆਂਨਗਾਂਦੀਆਂਨਿਸਰਤਉਹ
 ਪੁਰਨਿਕਲਦੇਹੈਉਸਤਫਾ॥ ੪੫੧॥ ਓਝਰਤਜੁਝਕਰਨਿਕਲਦੇਹੈਜੁਧਕਰਨਨੇ
 ਬਿਝਰਤਜੁਝਰਾ। ਪਿਡਾਇਦੇਹੈਜੁਧਕੁਕੇਮਨੁਖਾਂਨੂੰ॥

ਮਸਹਰ ਮਸਹਰੀ ਸਿਤਸਰ ਤਿਖੇ ਬਾਣਾ ॥ ੪੫੧ ॥ ਝੁਰਝੁਰਕਰਕਰ ਝੁਰਕੇ ੩੬
 ਝੁਰਨਾ ਕਦੇ ਹੋ ॥ ਝੁਰਝੁਰਧਰਧਰ ਝੁਰਝੁਰਕੇ ਕੀ ਬਦੇ ਹੋ ॥ ਹਰਬਰਧਰਕਰ ਸ੍ਰੇਸਟ
 ਬਾਣਧਾਰਕੇ ॥ ਬਿਹਰਤ ਉਠਨਗਫਿਰਦੇ ਹੋ ਉਠਕੇ ਮਨੁਖਾ ॥ ੪੫੨ ॥ ਧਸਿਨਹ ਬਡ
 ਕੇ ਮਨੁਖਾਂ ਵਿਚਾ ਥਰਕਤਨਰਧਰ ਕੀ ਬਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰੇਸਟ ਵਤਮਨੁਖਾ ॥ ਬਰਖਤਭੁਅਨਰਤਿ
 ਗਦੇ ਖੇਪਿਥੀ ਉਪਮਨੁਖਾ ॥ ੪੫੩ ॥ ਚਟਾਕਚੋਟੇ ਚਟਾਕੇ ਚੋਟਾਦੇ ਹੋ ॥ ਅਟਾਕਚੋਟੇ
 ਅਟਾਕਸਬਦਕੁਕੇ ਚੋਟਦੇ ਹੋ ॥ ਤਤੁਕਤਾਤੁ ਤਤੁਕਸਬਦਕੁਕੇ ਤਤੁਦੇ ਹੋ ॥ ੪੫੪ ॥
 ਰਣਕਜੇ ਪੀਰਣਾ ਵਿਖੇ ਇਕਦੇਖਦੇ ਹੋ ॥ ਉਠਤਕੁਰੇ ਉਠਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰੋਧਨਾਲਾ ॥ ੪੫੫ ॥ ਜਲੰ
 ਤਜਗਨੀ ਜਲਰਹੀ ਪੋਜਗਨੀ ਚੀਲਦੀਲਕੜੀ ॥ ੪੫੬ ॥ ਜੁਟੇਤੋਲੇ ਜੁਟੇ ਹੋ ਸਮੁਹ
 ੪੫੭ ॥ ਪਪਾਤਸਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦੇ ਹੋ ਸਸਤ੍ਰਾ ਅਘਾਤ ਅਜਤ੍ਰੀ ਸਬਦਹੋਦੇ ਹੋ ਅਸਤ੍ਰੀ
 ਦੇ ॥ ੪੫੮ ॥ ਹਰਅਰਫਿਰਿਯੋ ਸਕੂਪ ਇੰਦੁਰਾ ਅਰੀ ਮੇਘਨਾਦ ਫਿਰਿਆਸਹਿ
 ਤਕੋਧਦੇ ॥ ਧਿਆਇਸਮਾਪਤਾ ॥ ੪੫੯ ॥ ਮੁਸਾਹਰਾ ਮਿਲਾਪਹੋਇਆ ॥ ਵੇ
 ਗਾਣਡਰਾਰੇ ਪ੍ਰਥਮ ਕੇ ਬਰੀ ਵਰਸੇ ਹੋ ਡਰਵਾਲੇ ਬਦਲਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਣਬ
 ਰਸੇ ਹੋ ॥ ੪੬੦ ॥ ਹਾਂ ਸੋਨਾ ਖੇਤਬਹੇ ਮੁਛਾਲੇ ਕਹਰਤਤਾਰਚੇ ਖੇਤਵਿਚਚਲੇ
 ਹੋ ਬਾਣਕਾਰਿਹਰਦੇ ਸੁਰਮਿਆਰੇ ਵਾਤਤਾਰਚੇ ਬਾਣਦੀ ਜਾਤਹੋ ॥ ਹਿੰਗਾਫੂਟੀਆਂ
 ਹੀਕਾਰਸਬਦਾ ਖਿਰਰਹਾਏ ੪੬੧ ॥ ਝੁਲਾਰੀ ਝੁਲਾਰੀ ਨਿਆਈ ਝੁਲਾਰੀ ਬਰੀ ਬਾ
 ਠਾਰੇ ਝੁਲਾਰੀਆਂ ਹੋਇਆ ॥ ਪਾਈ ਪੁਮਲੁਝਾਰੀ ਗਵਣਗਮਰੀ ਪਾਈ ਡੂੰਡਰੀਲੀਸੇ
 ਨਾਗਮਚੀਦਰੀਤੇ ਗਵਣਦੀਨੇ ॥ ੪੬੨ ॥ ਵੇਗਾਈ ਵੇਗੀ ॥ ਤਰੇਤਤਾਰਚੇ ਚਲੇਬਾ
 ਠਾ ॥ ਹੁਲੇਹੋਈਆ ਤਾਨਾਲਹੋਈਆ ॥ ਸੁਰਮਾ ਪਾਕੇ ਬਸਤ੍ਰਪ੍ਰੇਨਕੇ ॥ ੪੬੩ ॥ ਇੰਦੁ
 ਚਵੀਰ ਇੰਦੁਰੇ ਭਖਣੇ ਵਾਲਾ ਸੁਰਮਾ ਕੁਪਿਯੋਕਾਲ ਕ੍ਰੋਧਹੋਇਆ ਭੁਇਆਨਕਾਮੁ
 ਕਤੀਤਬਾਣ ਛਡਦਾਹੋ ਬਾਣਾ ॥ ਫਰਕੀਤਬਾਹ ਫਰਕਦੀਆਪੋ ਬਾਹਾਂ ॥ ੪੬੪ ॥ ਸਰ
 ਖੀਤਸੇਲ ਚਲਦੇ ਹੋ ਸੇਲੇ ॥ ਜੁਮੇਜਟਾਲਜਣਰੀਗਮੇਲ ਚਲੇਹੋ ਜਟਾਂਵਾਲੇਮੇਲੇ
 ਰੀਗਾਂਨੁਮਿਲਕੇ ॥ ਚੜ੍ਹਚਉਪਚਾਇ ਖਿਝਕੇਚਾਉਨਾਲਚੜ੍ਹੇ ॥ ੪੬੫ ॥ ਸਮੁਲੇਸੁ
 ਰਾਮਾ ਤੁਰੇਜੇਗ ਸਮਾਲੇਸਸਤ੍ਰਸੁਰਮਿਆਂ ਨੇ ਚਿਰਵੇਜੀਗਨੁ ॥ ਸੁਮਾਰਜਖਮੀ ॥
 ਸਰਦਾਰਚੀਨ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੁਦੇਖਕੇ ॥ ੪੬੬ ॥ ਸੀਅਭਜਹੁਆਜ ਸੀਤਾਨੁਗਾਹਣ
 ਕਰੇਅਜਾਸੀਘਰੇਸੀਘਾਰੇ ੪੬੭ ॥ ਨਿਧਾਨਚਤ੍ਰਸੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਨਾਗਮੀਤ੍ਰਸੀਘ
 ਰੀਪਾਸਗਰਤ੍ਰਮੀਤ੍ਰਪ੍ਰਕੇਨਾਗਫਾਹੀਕਟਾਵੇਤੀ ॥ ਪਤਭਾਤਜਿਯਾਇ ਪਤੀਤੇਪਤੀ
 ਦਾਭਾਈਜਦਾਕੇ ਚਿਤਭਿਯੋਹੁਲਾਸ ਚਿਤਵਿਚਅਨੰਦਹੋਇਆ ॥ ੪੬੮ ॥ ਅੰਗਰ
 ਇਰਾਮੁਆਕੜਕੇਗਮਚੀਦਾ ॥ ਵਲਸਹਿਤਭਾਤਜੁਤਪੁਰਮਧਾਮਦਲਦੇਸਹਿਤ
 ਭਾਈਦੇਸੀਜੁਗਰਧਰਮਦਾਘਾ ॥ ੪੬੯ ॥ ਸਰਮੇਘਧਰਣ ਮੇਘਵਤਸੁਰਧਾਰੇਣਾ
 ਲਾਮੇਘਨਾਦਾ ॥ ਬਲਗਿਯੋਨਕੁੰਭਲਾਹੇਮਕਰਣ ਨਕੁੰਭਲਾਦੇਵੀਦੇਅਸਥਾਨਹੋਮ
 ਕਰਣਗਾਇਆ ॥ ੪੭੦ ॥ ਲਪਧੀਰਤੀਰਲੀਕੇਸਆਨ ਗਵਣਦਾਛੋਟਾਭਾਈਬ
 ਠੀਛਣਮਹਾਰਾਜਦੇ ਪਾਸਆਇਆ ॥ ਅਭਿਹੋਸਤ੍ਰਇਹਘਾਤਹਾਥ ਆਇਆ
 ਹੋਸਤ੍ਰਇਸਤ੍ਰਾਨਾਲਹਥਾ ॥ ਇੰਦੁਰਬੀ ਮੇਘਨਾਦ ਅਰਬਰਪਮਾਥ ਬਲੀਸੁ
 ਤੁਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਮਥਣੇਵਾਲਾ ॥ ਬਹਹਰਤਭੁਮ ਕੀਬਰੀਖੇਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ੪੭੧ ॥ ਚਿ
 ਤੀਭਚਿਤਦੇਵੀਪ੍ਰਚੰਡ ਚਿਤਨਕੀਤੇਚਿਤਵੇਖੇਦੇਵੀਤੀਛਣਾ ॥ ਉਤਭਜੇਦਈਤ
 ਚਿਪੋਰਭਜੇਦੈਤਦਲਦੇਪਤੀਨੁਮਰਵਾਕੇ ॥ ੪੭੨ ॥ ਕੁਰਭਇਆਨਕਾਬਜੇਜੁਝਾਰ
 ਲਵੇਸੁਰਮੇ ॥ ੪੭੩ ॥ ਗਹਿਰ ਗਹਿਰੀਭੀਰਨੇ ॥ ਦੇਕੁਰਕੇਅਨੇਕ ਇਕੁਨੇਅਨੇ
 ਕਾਂਠੇ ॥ ਸੀਪਬੇਲਾਥੀਬੇਕਸਮੁੰਦੁਨੁਜੈਸੇਕੀਫੁਆਨੇਰੋਕਿਆਹੋਦਾਹੋਮੇ

ਜੀ ਪੁਰੋਹਿਤੋ ਦਸਤਾ ਨਿਆਨਾ ਲਹਥਾ ਭਿਗੋਚੇਤੀ ਭਿਗੋਮਚੇਤੋਹੋਕੇ ॥ ੫੨੫ ॥ ਭਿ ੩੭
 ਗੋਨੁਰੀ ਭਿਜੋਹੋਏ ਪਕਾਸ ਵਿਚਾ ਕਮੰ ਪੁਰੀ ਕਮਨਾ ਪੁਰਣ ਕਰੇਹੋ ॥ ਧਿਆਉਇਤੀ ॥
 ॥ ੫੨੬ ॥ ਜਿਓ ਕਿਸੇ ਜਿਤਿਆ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੇ ਚਪਿਯੋ ਚਿਤੰ ਖਿਓ ਮਾ ਚਿਤ
 ਵਿਚਾ ਬੁਲਿਯੋ ਬੁਡੰ ਬੋਲਿਆ ਮਾ ਪਣਾ ਬਲਾ ਭਜੀ ਰਿਯੰ ਭਜਗਈ ਮਦੇਦਰੀ
 ਕੁਮੀ ਭੁਯੰ ਕੁਮੀ ਹੋਈ ਬੈਕੁ ਕੋ ॥ ੫੨੭ ॥ ਰਿਯੰ ਇਸੇ ਇਸਤੀਆਂ ਦੀ ਇਸਤੀ ਮਦੇਦਰੀ
 ਗਹਿਯੋ ਕਿਸੇ ਪਕਾਸ ਮਾ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੇ ॥ ੫੨੮ ॥ ਕਰੋਹੋ ਹੋਇਹਾ ਇਕਦੀਆਂ ਨੇ ਅ
 ਰੇਦਯੰ ਹੋਪੁ ਮੇਸਾ ਕਰੋਗਈ ਛਮੋਭਈ ਜੋਹੋਈ ਹੋਸਾਤੇ ਸੇਬਖਸੇਤੇਗਈ ਕਰੋਬਾ
 ਤਾ ॥ ੫੨੯ ॥ ਸੁਣੀ ਸੁਤੰ ਸੁਣੀਏ ਬਾਣੀ ਗਵਣੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚਾ ਪੁਣਿਉਤੰ ਧੁਨਉਚੀ ॥
 ੫੩੦ ॥ ਰਿਣਿਣਿਣਤੀ ਰਿਤਤੇਦੁਆਰਾਤੀਰਾ ਫੁਣਣਣਢਾਲੀ ਢੁਢੇਦੁਆਰਾਢਾਲੰ
 ਜੁਲੰ ਅਗਉਠਦੀਹੋ ੫੩੧ ॥ ਲੁਣਣਣਲੁਝੇ ਲਲੇਦੁਆਰਾਕਹਿਦੇਹੋਲੁਝਗਏਸੁ
 ਰਮੇ ॥ ੫੩੨ ॥ ਸਾਥੀ ਹਥਢਾਨਾ ੫੩੩ ॥ ਬਾਟੇ ਬੰਡੁਦਿਤੇ ॥ ੫੩੪ ॥ ਜੀਤਾ ਜਿਤਿਆ
 ਰਾਮਚੰਦਾ ਸਰਣਣਸੀਤਾ ਜਿਸਰਾਮਚੰਦਦੀਸੁਣਸੀਤਾਹੋ ॥ ੫੩੫ ॥ ਗੀਣਅ
 ਕਾਸਾਮੇਣਿ ਪ੍ਰਾਪਰਣਣਪੁਰੀ ਪਰਣਪੁਰਾਕੀਤਾ ॥ ੫੩੬ ॥ ਸੁਝੇਦੇਥੇ ਜੁਝੇਮਰਗ
 ਏ ॥ ੫੩੭ ॥ ਗਗਗਗਜੀ ਗੋਗੋਦੁਆਰਾਕਹਿਦੇਹੋਗਾਜੀ ਸੁਰਮੇ ॥ ੫੩੮ ॥ ਰਿਣਿ
 ਜਲੁਵਿਚਾ ੫੩੯ ॥ ਸੰਸਸਾਪੈ ਸਸੇਦੁਆਰਾਕਹਿਦੇਹੋਸਾਪੈਦੇਥੇ ਬਾਪੈ ਬੰਨਦੇਹੋ
 ਅਮੰਮੰਗੀ ਆਡੇਦੁਆਰਾਕਹਿਦੇਹੋਅੰਗਾਨਾ ਜੰਜੰਗੀ ਜੰਜੇਦੁਆਰਾਕਹਿਦੇ
 ਹੋਜੰਗਾਵਿਚਾ ॥ ੫੪੦ ॥ ਬਬਬਾਜੇ ਬਬੇਦੁਆਰਾਕਹਿਦੇਹੋਬਾਜੇਬਜੇਗਾਜੇਗਾਜੇਸੁ
 ਰਮੇ ॥ ੫੪੧ ॥ ਸੁਕੇਟਾਪੁੰਮੇ ॥ ੫੪੨ ॥ ਰਕੋਗੋਣ ਰੋਕਿਆਅਕਸਾ ॥ ਮਤੁਸੁਰਰਤੇਨੇਣਮ
 ਸਤਹੋ ॥ ਏਸੁਰਮੇਲਾਲਨੇਤੁਕਰਕੋ ॥ ਢੁਕੇਢੇਲੁਢੁਕੀਢਾਲਢਮਾਂਕੇਢੇਟਾਂਦੇਹੋਏਦੁ
 ਕੀਆਂਢਾਲੁੰ ॥ ੫੪੩ ॥ ਸੁਮੇਭੁਮ ਸੁਕੇਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਾਬਜੇਸੇਖਜਦੇਗਦਬਜੇਸੇਖਤੁਮੇ
 ਬਦਗਦਾਦੇਹੋਏ ॥ ਭੋਗੀਨੇਰਭੋਗੀਆਂਦੇਸਬਦਾ ॥ ੫੪੪ ॥ ਮਤੀਪੁੰਮਤੀਮੀਪੁਰਪਾਈਹੋ
 ਏਡੰਡੋਰੋਲੀਨਾਲਪ੍ਰਿਥੀਪੁਰੀਗਈ ॥ ੫੪੫ ॥ ਭਿਓਅਪਬੰਧਕਮੰਧ ਭਿਓਦੇਹੋਧੁਕਵਿ
 ਚੋਬਢੇਹੋਏ ॥ ੫੪੬ ॥ ਖਰਗਗਾਖੋਲਸਨਪੁ ਪਾਖਗਾਂਤੇਦਸਤਾਨੇਤੇਖੋਲੁਨਾਲਸਨਬਾਹੋ
 ਏਹੋ ॥ ਛੋਕੇਛੋਭਛੋਟੇਕੇਸ ਪੁਰੋਹੋਏਹੋਕੋਪਨਾਲਕੇਸਛੋਟਰਹੋਹੋ ॥ ਸੀਘਰਸੁਗਧਿਘ
 ਨਭੇਸਜੁਧਾਵਿਚਸੁਰਮੇਛੋਰਦੀਨਿਆਈਸੁਰੁਪਵਾਲੁੰ ॥ ੫੪੭ ॥ ਟੁਟਗਟੀਕਟੁਟੇ
 ਏਪੁਟੁਟਗਏਟਿਕੇਟੁਟੇਟੇਪਾਭਨੀਧੋਪੁਭੰਜਗਈਆਂਧੋਪਾਂਘੁਮੇਘਾਇਸੁਮੀਭੁ
 ਮ ਘੁਮਦੇਨਘਾਉਕੁਕੇਸੁਕੀਆਂਹੁਰਾਂ ॥ ਪੁਮੰਪੁਮ ਪਾਈਡੰਡੋਰੋਲੀ ॥ ੫੪੮ ॥
 ਬਜੇਨਦਬਾਦਾਮਪਾਰ ਬਜੇਨਗਾਰਿਆਂਤੇਲੋਕੋਗਾਜੇਅਪਾਰਾਂਹੀ ॥ ਮਤੇਮ
 ਤਜਾਣਾਮਚੇਤ ਮਤੇਹੋਏਮਦਾਨਾਲਮਾਨੇਅਚੇਤਹੋਰਹੋਹੋ ॥ ੫੪੯ ॥ ਖੁਲੇਅੰ
 ਧੁਧੁਧਹਾਥਿਆ ਖੁਲੇਹਾਥਿਆਰਤੇਅੰਧੁਧੁਧਪੇਗਈ ॥ ੫੫੦ ॥ ਮਚੋਕੋਟ
 ਭਗੀਏਕ ਲਕੋਕੋਰਾਤੇਭਜੇਕੋਈਇਕਾ ॥ ਲੁਝੇਜੁਝੁਝੁਕ੍ਰਿਪਾਣਲਕੋਨਕੁਕ
 ਕਕੋਕ੍ਰਿਪਾਣਨਾਲਾ ॥ ੫੫੧ ॥ ਸਿਮਟਸਾਂਗਾਮੀਗਾਹੋਇਕਰੋਹੋਕੇਸਾਂਗਾਂਪਕ
 ਕੁਕੇਬੁਝਹੀਪਛਦੋ ॥ ਖੰਡਧਨਖੰਡਰਣ ਖੰਡੇਹੋਏਧਨਖੰਡਨਾਲਰਣਕੁਮਕਾ
 ਵਿਚਾਭਨਕਤਨਕਲਗਜਾਂਹਿਅਸਨਕੀਪਾਰਭਨ ਰਤੀਰਤੀਪਜੀਤਹੋਜਾਂ
 ਦੇਹੋਸੀਸਾਹਿਬਦੀਪਾਰਨਾਲਾ ॥ ੫੫੨ ॥ ਰਿਪਗਜਗਵਣਾ ॥ ਅਨੁਜਓਰਤਬ
 ਲਛਮਣਦੀਛਾਤੀਤਕਕੇ ੫੫੩ ॥ ਭਰਹੋਰੇਕੀਬੇਰਣਰੋਸਪੁਜਾਰੀ ਰੋਸਕੁਕੇ
 ਸੈਨਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਸਾੜੀ ॥ ਜਾਣਜੁਝਗਾਇਓਜਾਣਿਅਮਰਗਾਇਆ ॥ ਧਿ
 ਆਉਸਮਾਪਤਾ ॥

੫੬੩॥ ਧਰੁ ਹਰਿਯੋ ਕੀ ਬਿਆ ਕੇ ਰੰਭ ਕੜਕਿਯੋ ਕਛੁ ਕੀ ਬਿਆ ਭਰੁ ਹਰਿਯੋ
 ਬਗਈ ਜਨ ਪੁਲੈ ਪੁਲੈ ਟਿਯੋ ਮਾਨੋ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਦਾਸ ਮਾਪਲਟ ਕੇ ਮਾਇਆ
 ੫੬੪॥ ਦੁਧ ਬਿਦੁਧਾਰੀ ਵਾਹੇ ਹਾਂਡ ਫਾਤੇ ਸੁਭਰੀ ਭੀੜਾ ਭਕਾਰ ਭੇਰ ਭੇਕ
 ਰੰ ਸਬਦ ਭੇਰੀਆਂ ਵਾਹਿਦਾ ਹੋਭੁਇਆ ਨਕਾ ਬਕਾਰ ਬੀਦਣ ਬਰੀ ਬੋਲਦੇ ਹੋ
 ਬੀਦੀ ਜਨ ਸੇਸਟਾ ॥ ੫੬੫॥ ਧੁਮੰਤ ਅਧੁ ਓਧੁ ਧੁਮੰਤ ਮਰਹੇ ਹੋ ਸਮੁਹ ਪਾਂਪਾਂ ਦੇ
 ਕੁਣਵਾਲੇ ਰਾਖਸਾ ਬਦੰਤ ਬਕੜ ਤੇਜ ਯੰ ਕਹਿ ਦੇ ਮੁਖ ਤੇ ਬਲਾ ॥ ੫੬੬॥ ਕ
 ਰੰਤਰਾ ਚਰੇ ਚਰੰ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਹੋਣੀ ਦਾ ਓਚਾਰਣਾ ਨਚੰਤ ਨਿਰਤਣ ਹਰੰ ਨਚ ਦੇ
 ਹੋ ਨਿਤ ਕਾਰੀ ਵਿਚਾ ਸਿਵ ਜੀ ॥ ੫੬੭॥ ਭਕੰਤ ਭਾਕਣੀ ਰੁਲੰ ਭਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭੇ
 ਣਾ ਫਿਰ ਦੀਆਂ ਹੋ ॥ ਭੁਮੰਤ ਬਾਜ ਕੀ ਭਲੀ ਫਿਰ ਦੇ ਹੋ ਘੋੜੇ ਕੀ ਭਲਾਕਾਰਾ ਰੜੰਤ
 ਬੀਦਣੇ ਕ੍ਰਿਤੰ ਉਚਾਰ ਦੇ ਹੋ ਭਟਕੀ ਰਤੀ ॥ ਬਦੰਤ ਮਾਰਾ ਪੋਜ ਯੰ ਕਹਿ ਦੇ ਬੀਸਾ
 ਵਲੀ ਉਚਾਰਣ ਵਾਲੇ ਜੇ ਜੇ ਕਾਰਾ ॥ ੫੬੮॥ ਢਲੰਤ ਢਾਲ ਓਢਲੀ ਢਲਕਾ ਕੇ
 ਢਾਲਾਂ ਓਟ ਲੇ ਦੇ ਹੋ ॥ ਢਲੰਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰੰ ਢਲਾ ਓ ਦੇ ਹੋ ਰਾਜੇ ਬਾਣਾ ॥ ੫੬੯॥
 ਉਰਵੀ ਅੰਨਰੰ ਪੜ ਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਮਨੁਖਾ ॥ ੫੭੦॥ ਭੁਭਕੁ ਭੁਭਕੁ ਭੁਭਕੁ ਸਬ
 ਦ ਸੁਰ ਮੇਭਾਇਆ ਨਕ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ॥ ਚਚੰਕ ਚਉਦਣ ਚਕੰ ਚੌਕੁ ਤਹੇ ਦੇ ਹੋ ਦਾਲੇ ਕਾ
 ਚਤੁੱਖ ਪਾਖਰੇ ਤਰੇ ਤੀਖਣ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਘੋੜੇ ॥ ਬਜੇ ਨਿੱਕ ਦਾ ਸਿੱਧਰੇ ਬਜ
 ਨਗਾਰੇ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ॥ ੫੭੧॥ ਬਬਰ ਖਤੀ ਖੋਣੇ ਸਰੰ ਬਰਖਾਂ ਉਦੇ ਹੋ ਤੀਖਣ ਬ
 ਣਾ ॥ ੫੭੨॥ ਤਾਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਕਾਸ ਤੇ ਜਾਨ ਓਰੇ ਅਕਾਸ ਤੇ ਮਾਨੋ ਗੜੇ ਪੈਦੇ
 ੫੭੩॥ ਗਾਗਾ ਰੁੰ ਗਾਗਾ ਜੀਵੀ ਰਤਾ ਗੇਗੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿ ਦੇ ਹੋ ਗਾਜੀ ਸੁਰ
 ਮੰਤਾ ਰੇ ॥ ੫੭੪॥ ਸੁਰਾਨ ਜੀਆਨ ਪੇਖਾ ਸੁਰਮਾ ਛੋਟਾ ਭਾਈਆ ਕੇ ਦੇਖਿਯੋ ॥
 ਪਾਨਾਨ ਤੇ ਪਾਨ ਲੇਖਾ ਪਾਣਾ ਤੇ ਬੀ ਪਿਆਰਾ ਜਾਇਆ ॥ ੫੭੫॥ ਪਾਜੀ ਉਤਪ
 ੫੭੬॥ ਤਹੇ ਈ ॥ ਭੈ ਕੇ ਤਤੇ ਹੋ ਕੇ ਪਾਵਰੇ ਪਾ ਪੈਰ ਰਖਿਆ ॥ ੫੭੬॥ ਸੁਨੇ ਹੋ ਸੁਣੇ ਹੋ ਗਮ
 ਚੰਦ ਠੇਕੇ ਪਿਠ ਪ੍ਰਥਾ ਪੀਆਰੇ ॥ ਹਰੇ ਆਜ ਪਾਨੀ ਸੁਰੰ ਮੋਹ ਠੇਕੇ ਬੋਲਿਆ ਵਾਅ
 ਮ੍ਰਿਤ ਦੇਵਤਿਆ ਨ ਬਜਾ ਕੇ ॥ ੫੭੭॥ ਨਕੀ ਤੀਵ ਵੀ ੫੭੮॥ ਦੁਗਨੀ ਬੋਟੇ ਮੁਖ
 ਵਾਲਾ ਕਾਲੇ ਮੀਂ ॥ ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਜੁਟੀ ਇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਜੁਟੀ ਹੋਈ ਕਿਆਇ
 ਕੇ ਜੇਹੀਆ ॥ ੫੭੯॥ ਤੇਜ ਮੰਤਾ ਤੇਜ ਵਾਲਾ ॥ ਸਿਧਾਰੀ ਤਰਿਆ ॥ ੫੮੦॥ ਨ
 ੫੮੧॥ ਦੰ ਲਹੁ ਦੇ ਨਦਾ ਨਨਾਦ ਵਿਸੇ ਸਕ ਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਪਾਕ ਸਹੀ ਦੇ ਹੋਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਹੀਰ
 ਹੋਏ ॥ ੫੮੨॥ ਮੱਚੇ ਲਹੇ ॥ ਲੁਲਹ ਲੰਤ ਉਜਲ ਅਸਧਾਰੀ ॥ ਲੁਲਾ ਮੁੱਲਾ ਮਲਕ
 ਲ ਰਵੀਆ ਓਓ ਜੰ ਅਸਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਾਂ ॥ ੫੮੩॥ ਕਰਣ ਲੁਲਾ ਹੀ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰ
 ਮਿਆਂ ਦੇ ਸੁੱਬਿਧ ਸੁਧਾਰੀ ਅਰਗਾਰੀ ॥ ਸੁਸੁਟੁ ਬਿਧ ਦੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈ
 ਆਂ ਸੁਤਾ ਆਂ ਦੇ ਗਾਲ ਵਾਲੀਆਂ ॥ ਜੈ ਪ੍ਰੰਦਾਤੀ ਫਤੇ ਨਾਮੇ ਦੇ ਦੇ ਵਾਲੀ
 ੫੮੪॥ ॥ ਭਰਹਰੀ ਤੇ ਭੀ ਆਤਰ ਹੋ ਕੇ ॥ ਭਰੁ ਭਰੁ ਬਜੇ ਸਤਾ ਬੀਨਾਲ ਬਜ ਦੇ ਹੋ
 ੫੮੫॥ ਤਬਲਾ ਅਰਭੁਰੀ ਨਗਾਰਾ ਤੇ ਤੁਰ ਵਾਜਾ ॥ ੫੮੬॥ ਨਭੁਤੁ ਰੁਪੁਰੀ ਅਕਾਸ ਸੁਤੀ
 ਵਤ ਪੁਰਣੇ ਹੋਰ ਹਾਹੀਆ ॥ ਭੁਣਤ ਨ ਬਾਣੀ ਲਾਲਤ ਨ ਦੇ ਬਾਣੇ ਹੋ ॥ ਅਣਦੁਤ ਖਾ
 ਣੰਤ ਨ ਸੋਹੀ ਆਣ ਕੇ ਸੋਹਾਰੀ ਖਾਣਤ ਨ ਸੋਭਦਾ ਹੋ ॥ ਕਾਛੁ ਨੀ ਸੁਰੰ ਰੀ ॥ ਅੰਗੀ
 ਸੁਸੁਟੁ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਛਾਬੀ ਅੰਗ ਅੰਗੀ ॥ ਛਬ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋ ਅੰਗਾਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਲ
 ਜਤ ਅੰਨੀ ॥ ਲਜਤ ਹੋ ਦਾ ਹੋ ਕਾਮ ਦੇ ਖਕੇ ॥ ਰੂਪ ਨਾ ਸਾਇਕਾ ਰਿਗ ਹਰਣੀ

ਮਿਗਦੇਬਚੇਦੇਨੇਤਾਂਦੀਸੋਭਾਨੁਹਰਣੇਵਾਲੀਕੁਮਤਪ੍ਰਜਰਣੀਕੁਮਤਦੇਤਾਈਭੁ੩੮
 ਲੀਪ੍ਰਕਾਰਜਾਲਣਵਾਲੀਹੈਬੱਰਬਰਬਰਣੀਸੇਸਟਬਰਾਂਨੁਬਰਣਵਾਲੀਆਂਹੈ
 ਬੁਧਕੁਪੀਬੁਧੀਦਾਕੁਪਹੈ੫੯੧॥ਕਮਲਬਰਨਕਮਲਵਤਮੁਖਵਾਲੀਆਮਪ
 ਛਹਾਂਰੂਪਗਸਰੂਪਦਾਸਮੂਹਸੁੰਦਰਪਿਕਬੈਣੀਸੁੰਦਰਕੋਕਲਾਦੀਨਿਆਈਥਾ
 ਣੀਵਾਲੀਆਹੈ॥ਮਿਗਪਤਕਟਛੋਰਵਤਲਕਗਜਗੋਣੀਹਾਥੀਵਤਚਾਲਵਾ
 ਲੀਆਂ॥੫੯੨॥ਸੁਰਪਿਕਬੈਣੀਕੋਕਲਾਦੀਨਿਆਈਥਾਣੀਦੀਸੁਰਹੈ॥ਮ
 ਸੁਗਬਿਧਿਬਦਨੀਸੁੰਦਰਚੰਦਮਾਦੀਨਿਆਈਮੁਖਵਾਲੀਆਂਸੁਬੁਧਿਨਸ
 ਦਨੀਸੁਸੁਟੁਬੁਧੀਦਾਘੁਹੈਕੁਮਤਿਨਕਦਨੀਕੁਮਤਦੇਕਟਣਵਾਲੀਹੈਛੁ
 ਥਿਮੈਣੀਕਾਮਦੀਨਿਆਈਛਬਵਾਲੀਆਹੈ॥ਅੰਗਕਾਸਰੀਰੀਅੰਗੀ
 ਸੁਸੁਟੁਰੰਗਵਾਲੀਹੈਨਟਵਰਰੰਗੀਨਟਦੀਨਿਆਈਸੇਸਟਰੰਗਵਾਲੀਆ
 ਧੇਸੁੰਦਰਉਤੰਗੀਸੁੰਦਰਗੰਭੀਰਿਸਟਪ੍ਰਗਧਾਰੀਪ੍ਰੋਗਦਿਚਪਾਈਆਂਹੋਈਆਂ
 ਧੇਸੇਸਰਨਥਗਜਗਰੰਗਜਰੇਪੁੰਚਅਪਾਰੀਪੁੰਚੀਆਮਪਾਰਾਹੈਆ
 ਹਾਰੀਵਿਸੇਸਕੁਕੇਹਾਹਪਾਏਹੋਏਹੈ॥੫੯੩॥ਚਿਥਕਚਾਰਸੁੰਦਰੋਂਭੀਹੈਨਿ
 ਰਥਮਦਨਦਤਹੋਤਸੁਮਾਰੀਦੇਖਕੇਕਾਮਤਿਨਾਦੀਛਬੋਨੇਹੋਦਾਹੈਜਖਮੀ॥
 ੫੯੪॥ਸੋਭਿਤਛਾਥੀਧਾਰੀਸੋਭਦੀਆਂਹੈਛਬਦੇਧਾਰਣਕੁਕੇਰਸਨਹਸਥਿ
 ਰਸਨਾਰਸਾਂਦਾਮਾਲਾਘੁਹੈਸੁਬਿਧਸੁਧਾਰੀਸੁਸੁਟੁਬਿਧੀਨਾਲਬਣਾਏਹੋ
 ਏਉਰਧਾਰੀਉਗਦਿਚਪਾਏਹੈ॥ਸੋਹਤਚਖਚਾਰੀਰੰਗਾਰੰਗਾਰੀਸੋਭਤੇਹੋਨੇ੩
 ਸੁੰਦਰਮਦਾਦੇਰੰਗਾਦਿਚਰੀਗੋਹੋਏਹੈ॥ਬਿਥਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੀਆਤਿਆਂਜੇਬਿਥਿਧਅ
 ਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੁਕੇਅਤਸੈਅੰਜਨਸੰਜੁਗਤਹੈ॥ਬਿਥਿਧਰਸਪ੍ਰੰਜੇਸੇਹੈਜਲਜਨਤੇਮਿਗ
 ਏਸੇਕਵਲਬੀਨਹੀਉਨਾਸਾਹਖੇਸਸੀਅਰਜੇਸੇਸਰਆਜੇਚੰਦਮਾਹੈਕਿਬਾ
 ਣਹੈਕਿਨੇਤ੍ਰਹੈਅੰਜਨਸੰਜੁਗਤ॥੫੯੫॥ਤੁਮਲਭਾਰੀਜੁਧਉਧੀਉਤਕਿਸਟਾ॥
 ੫੯੬॥ਦੁੱਧਰਹਕਾਰੇਦੇਹਾਤੁਫਾਤੇਹੀਕਾਰਕੇਹਰਗਜੇਛੋਰਗਜੇ੫੯੭॥ਬਖਤ
 ਹਫਟੇਜੇਬਜਰੇਘੋਵਿਆਵੇਬਖਤਤੇਸੀਜੇਸੋਭਨਾਲਜਵੇਹੋਏਹੈ॥ਸਸਤ੍ਰਨਫਟੇ
 ਚਾਏਨਫੇਰਿਫੇਰੇਸਸਤ੍ਰਨੁਨਚਾਕੇਫੇਰੇਨਹੀਫੇਰੇ॥ਰਣਰੰਗੀਰਣਭੁਮਕਾ
 ਫਿਚਾ॥ਜੇਜੰਗੀਜੇਹੋਏਜੰਗਾਫਿਚਾ॥੫੯੮॥ਮੁਖਤੀਬੋਰਾਮਹਰੰਗਸਰੰਗੀਮੁਖਦਿਕੁਕੇ
 ਚਪਾਂਨਾਦੇਬੀਰੇਖਾਰੀਆਂਹੈਬਹੁੰਦਰੰਗੀਸੁਸੁਟੁਰੰਗਵਾਲੇਹੋਠਹੋਰਹੈ॥ਲਿਪਤਮ
 ਲੇਘਨਸਾਰਸਰੰਗੀਚੰਦਨਤੇਕਪੂਰਦਾਲੇਪਨਕੁਕੇਸੁਸੁਟੁਰੰਗਵਾਲੀਹੋਰਹੀਹੈ
 ੬੦੦॥ਰਸਨਰਸਾਰੇਮਿਦਬੈਣਰਸਨਾਦੁਆਰੇਰਸਵਾਲੇਕੋਮਲਬਚਨ
 ਕੈਦੀਆਹੈ॥ਦੇਨਸਪ੍ਰਕਾਸੀਸੁਰਜਵਡਪ੍ਰਕਾਸਹੈਜਨੁਸਸਭਾਸੀਮਾਨੇ
 ਚੰਦਮਾਰਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈਤੇਸੇਸੋਭਰਹੀਆਂਹੈ॥ਦੇਵਦਿਵਾਰੀਲਖਲੋਭੀਦੇ
 ਵਤੋਤੰਗਾਖਸਦੇਖਕੇਲੋਭਰਹੈ॥੬੧॥ਚੰਦਹਾਸਤਲਵਾਰਗੋਫਨ
 ਗੋਪੀਆ॥੬੦੨॥ਪਟੇਸਹਸਪਟਾਸਤਮੇਹਥਾਦਿਚਹੈਛੋਰਕਾਰੀਕਰਦਵ
 ਸਮੇਹਥਾਵੇਚਹੈ॥ਜਬੁਧਾਜਬੁਆਸਸਤ੍ਰਗਿਆਰਮੇਹਥਾਦਿਗਲੇਲੀ
 ਗਲੇਲਪਾਸਫਾਰੀਪਰਸਕੁਹਾਫਾਹਾਥਿਨਾਲੀਬੰਦੁਕਪਟਾਗਤਕਾਫੇ
 ਰਕੇ॥੬੦੪॥ਤਜਿਕਲਣਤਜੀਹੋਈਹੋਸਾਂਤੀਜਿਸਹਨੁਮਾਨਨੇ॥ਤਕਤਪਪੁੰ
 ਤਤਕਦਾਹੈਮਾਰਣੇਨੁਕਪਦਲਾਮਪੁਤਕਪਾਦੇਲੁਦਾਪਤੀਸਗੀਦਿਨੁ
 ਤਤਾਤੀਲਛਮਣਦੇਸੰਜੁਗਤਗਮਚੰਦਨੀ॥ਨਿਰੋਧੋਬੋਨਤੀਕੁਦਾਹੈਵਸ
 ਯਨਬੈਰੀਰਿਸਰਾਡੀਦਸਮੇਸਿਰਨਾਲਬੈਰੀਆਂਦੇਨਾਲਰਿਸਕੁਕੇਰਤਹੈ॥

੬੦੫॥ ਰਵਾਕਰਦਮਰਕੁਬੰਯਲੋਤੇਜਾਇਮਸਬਚੁੰਤੰਦੰਮਜਦਹੋਓਮਿਅੰ
 ਜੰਗਾਹੇ॥ ਰਵੰਨੇਕੀਤਘੋਰੇਸੁਰਮਿਆਂਨੇਤੇਜੀਸੇਓਸੁਪਕਾਰਗਤਦੇਸਮੇ
 ਤੀਛਣਸਰਪਆਉਦਾਹੋਮੇਸੇਸੁਰਮੇਜੰਗਾਦਿਚਆਏ॥ ਕੀਹਾਂਕਹਾਏਵੁ
 ਕਿਆਹੈਕਰੇਘਾਇਜੀਹਾਂਕਰਾਂਗੇਘਾਉਜਿਥੇਜਾਏਗਾਭਿੜੇਭੇਕੁਭਜੇ॥
 ਜਾਤਾਸਾਭੇਨਾਲਲੜੇਨਹੀਤਾਂਭੁਜਜਾਏ॥ ਕਹਾਏਅਣੀਰੋਧਣੀਨੇਨਿਹਾਰੇਕਹਾਂ
 ਹੋਸੇਨਾਦੇਸੁਆਮੀਨੁਦੇਖੀਏ॥ ੬੦੬॥ ਭੁਮੀਫਿਰੀਆਂ॥ ਵਲੇਵਲਸਾਈਯਾਂ
 ਕਹਿਦੀਆਂਹੋਸਾਂਈਗਵਣਤੇਰੇਬਾਂਲੁਹਾਰਥਾਲਿਹਾਰਜਾਂਦੀਆਂਹਾਂਮ
 ਨਕੁਕੇਤੈਰੇਘੋਲੇਜਾਂਈਅਲਾਵੀਤਮੇਸੇਤੇਰੇਬਾਲਿਹਾਰਜਾਂਦੀਆਂਹਾਂਬਾ
 ਈਕੁਕੇਮੇਸੇਕਹਿਦੀਆਂਹੋ॥ ਲੁਗੇਲੁਹਾਰਥਾਨੇਲਗੀਆਂਹਾਂਲੜਤੇਰੇਬਰੇ
 ਹਾਜਮਾਨੇਬਰੇਗਜਾਜੀਹਮਾਰੇਕੋਕਹੋਅਭਰਕਾਨੇਹਠੀਛਾਡਥੇਸੇਜੇਕਹੋਮੇ
 ਏ ਨਹੀਵਹਦਾਤਾਹੁਗਕਹਿਦੀਆਂਹੋਕਹੋਤਾਂਹੋਰਕਿਸਨੁਵਹੀਹਠੀਛਾਡਕੇਤੇ
 ਰੇਸਾਰਖਾ॥ ਬਰੇਆਨਮੇਕੋਬਰੇਆਕੇਮੇਰੇਕੋਭਜੇਆਨਤੇਕੋਗਹਿਣਕਰੇ
 ਸਾਨੁਤੈਨੁਛਡਕੇਹੋਰਕਿਸਨੇਗਹਿਣਕਰੀਏ॥ ੬੦੭॥ ਕਉਸਾਲਿਸੀਕਉਸਲੁ
 ਦੇਸਦੇਈਸੁਗਮਚੰਦਦਿਵਾਰਦਨਗਾਖਸਾਪਟਸਪਟੇਲੋਹਹਥੀਸਾਂਗਾਂ
 ਪਰਸੀਕੁਹਾਕੁੰਗੜੀਏਬਰਛੇਜੰਥਵੇਸਸਤੁਜਮਦਾਕੁਚਲਾਏਕਟਾਰਚ
 ਲਾਏ॥ ੬੦੮॥ ਪਤ੍ਰਪਤ੍ਰਾਦੀਨਿਆਈਅਨੇਕਾਂਹੀਪਏਹੋਕੋਣਗਿਏਬਨਪਤ੍ਰ
 ਨਤੇਜਨਪਤ੍ਰਉਡਾਨੇਬਿਰਛਾਤੇਮਾਂਨੇਪਤ੍ਰਉਡੇਹੋ॥ ੬੦੯॥ ਪਾਰਪਧਾਰੇਪਾਰਨਿ
 ਕਲਗਏ॥ ਬਾਜਗਜੀਘੋਰੇਹੋਗਾਥੀਆਵਾਲੇਰਬਰਾਜਬਰੇਰਥਾਵਾਲੇਰ
 ਥੀਵਾਰਥਾਂਵਾਲੇਰਾਜੇਤੇਰਥਵਾਹੀ॥ ਜਾਨੇਬਸੰਤਕੇਅੰਤਸਮੇਜੇਸੇਬਸੰਤ
 ਅੰਤਦੇਸਮੇਜੇਰਹਾਕਾਵਿਚਕਦਲੀਦਲਪਉਨਪੁਚੰਡਉਖਾਰੇਕੋਲਿਆਦੇਸ
 ਮੁਹਤੀਖਣਉਣਨੇਪਟਕੇਸਿਟੇਹੋ॥ ੬੧੦॥ ਬਨਚਰਬਾਂਦਰਚਹੁਘਾਚੋਹਾਂਤੁ
 ਫਾਂਤੇ॥ ਉਮਾਂਗੀਯੋਓਗਕਿਆ॥ ਅਭੁਭਿਫਸਕੇਦਿਜਗਜਕੁਮਿਯੋਬਹਮਾ
 ਭੋਰਮਗਾਇਆ॥ ੬੧੧॥ ਭਿਭਗਨੇਭੂਦਲਗਏ॥ ਰਹਸਾਨੇਅੰਨੇਦਰੇਹੋ॥ ਪਲੇ
 ਘਨਮਾਨੇਪਲੇਕਾਲਦੇਬਦਲਮੀਨੇਖੋ॥ ਭੁਹਗਨੇਭੁਇਆਤੁਹੋਏ॥ ੬੧੨॥ ਸ
 ਰਥਿਘਪੁਥਿਘਪੁਹਾਰੇਬਾਣਸਮੁਹਾਂਦੇਸਮੁਹਮਾਰੇ॥ ਸਰਾਸਨਲੇਧਨਖਥਾਣਲੇ
 ਕੇਛੁਭਕੋਰੋਪਕੁਕੇਸਰਪੁਜਨਿਵਾਰੇਸਰਾਂਦੇਸਮੁਹਹਟਾਦਿਤੇ॥ ਜਾਨਕਭਾਨ
 ਉਦੇਨਿਸਕਉਲਖਿਕੇਸਬਹੀਤਪਤੇਜਪਧਾਰੇਜੇਸੇਸੁਰਜਉਹੋਏਕੋਦੇਖਕੇ
 ਗਤਦੇਸਭੋਹੀਤਪਤੇਤੇਜਚਲੇਸਾਂਦੇਹੋ॥ ੬੧੩॥ ਹਿਤਵਾਸਤੇਘਾਲਪਾਕੇ
 ੬੧੪॥ ਆਪਹੀਹਾਕਆਪਹੀਹਕਦਾਹੋਰਥਨੇ॥ ਬਾਨੁਨਤੇਬਿਧੁਬਾਹਨਤੇਮ
 ਨਮਾਰਤਕੋਰਥਛੋਰਿਸਿਧਾਂਨੇਬਾਣਾਤੇਬੀਚੰਦਮਾਂਦੇਬਾਹਨਮਿਗਾਂਤੇਬੀਮ
 ਨਤੇਬੀਪੋਣਕੇਬੀਛਡਕੇਰਥਸਤਾਬੀਗਾਇਆ॥ ੬੧੫॥ ਛੋਰਸਰਸਨਛਡਕੇ
 ਧਨਖਨੇਚਹੁੰਚਕਚਾਰੇਦਿਸਾਆਹਕਹੀਨਹੀਏਨਹੀਕਹਣੀਪਾਈ॥ ਛੋਰ
 ਕਰੇਟਨਚਿਟਨਕੋਟਅਟਾਨਮੇਜਾਨਕੀਬਾਨਪਛਲੇਕਟਕੇਢਾਲਾਨੇਕੋਟਾਂਦੀ
 ਨੇਚਿਟਕੇਅਟਾਹੀਆਂਦਿਖੇਜਾਨਕੀਰਾਮਚੰਦਦੇਬਾਣਪਛਾਣੇਗਏਹੋਏ॥ ੬੧੬
 ਸੀਅਸੁਗਾਰਦਨਕੇਕਰਕੇਸੁਭਾਇਵਾਨੁਗਾਖਸਾਂਦੇਅਰਦਨਕੁਨਵਾਲੇਰਾ
 ਕਮਚੰਦਦੇਹਥਦਾਜਿਨਏਹੀਬਾਨਬਿਖੇਤਨਚਾਖਿਯੋਜਿਸਨੇਇਕਬਾਣਨਿਸ
 ਚੇਕੁਕੇਤਨਦਿਖੇਚਖਿਆਹੋ॥ ਨਾਖਿਯੋਲੀਘਗਾਇਆ॥ ਸੁਆਰਅਸੁਆਰਾ
 ੬੧੭॥ ਦੇਵਅਦੇਵਨਕੇਸਿਤਈਆਦੇਵਤੇਤੇਰਾਖਸਾਂਦੇਜਿਤਣਵਾਲੇਥੇਜੇ
 ਤੇਕੋਟਹਤੇਕਰਏਕਨਜਾਨੇਕਰੇਕਾਮਾਰੇਖੋਇਕਕਰਕੇਨਹੀਜਾਣੇਥੇਵਅੇਸੇ

ਕਰੋੜਾਮਾਰੇਰਾਮਚੰਦਜੀਨੇਇਕਕਰਕੇਨਹੀਮੰਨੇ।ਭੁਗਰਾਨੇਭੈਆਕੁਹੋਏ।੬੨੬
 ਟਨਕੁਟਕੋਟਾਨੁਕੁਟਕੋਕੋਟਨਫਾਂਧਛੁਵੀਆਂਨੁਟਪਕੇ।ਬਿਲੀਕਸਿਧਾਨੇਬਿਨਲੀਕਾਤੇ
 ਬਾਹਰਚਲੇਗਏ।ਫੋਕਨਤੈਬਾਗਕਾਤੇਕੋਟੇਫਲਤੈਮੁਖੀਆਂਰੇਸੰਧਤੈਬਿਚਾਲੇ
 ਤੇਬਧਕੈਬਧਕੇਅਧਤੈਫੋਰਅਧੇਕੁਕੇਰਣਮੰਡਲਗਾਰੇਰਣਭੂਮਕਾਵਿਚੋਂ।੬੨੭ ਸਿਰੇ
 ਚਉਪਚਉਨਾਲ੬੨੦ ਪ੍ਰਹਾਰਯੋਮਾਰੇ।ਭੇਦਚਲੇਮਰਮਸਥਲਕੋਬੀਨਕੋਚਲੇਹੈ
 ਛਾਤੀਕੋਸਰਸੋਣਨਦੀਸਰਬਾਣਲੁੰਦੇਸਮੁੰਦਵਿਚਧੋਤੇ।ਆਗੇਹੀਰੇਗਚਲਿ
 ਯੋਅਗੇਹੀਤਰਚਾਲੇਆ।ਟਾਅਗੇਹੀਰਸਤੇਨਦੁਲਿਆਮਾ।ਦੋਦਸਬਾਨ
 ਬਿਮਾਨਦੋਸੋਸਿਰਕਾਦੋਸਿਵਲੇਕਪਠੈਕੈਦੋਸਾਂਸਿਰਾਨੁਕਟਕੇਦਸਾਂਬਾਣ
 ਰੁਪੀਬਿਵਾਨਦੇਕੋਸਿਵਾਦੇਲੋਕਨੁਭੇਜਣਕੀਤੇ।੬੨੮।ਇੰਦੁਰਗਕੁਲ
 ਬੋਜਿਹਕੇਰੂਰਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇ।ਇੰਦੁਬਿਅਕਲਹੋਰਹਾਥਾਜਿਸਦੇਤਰ
 ਕੋਇਨਸੇ।ਇਸਦੇਨਾਲਫਿਰਕੇਗਾਹਜਾਤਨਜੀਤੇਘਰਨੁਜਿਤਕੁਕੇ
 ਫੋਰਨਹੀਜਾਰੇਸੇ।੬੨੯।ਚਟਪਟਸੋਣਿਸਤਾਬੀਸੈਨਾਖਟਪਟਭਾਜੇ
 ਲਕਾਈਤੇਭਜੇ।ਝਟਪਟਜੁਝਿਓਲਖਰਣਗਜੇਸਤਾਬੀਜੁਝਿਆਹੋਇ
 ਦੇਖਕੇਰਣਵਿਚਗਜੇ।ਸਟਪਟਭਾਜੇਬਸਤ੍ਰਸਿਟਕੇਭਜੇਅਟਪਟਸੁ
 ਰੀਅਸਤ੍ਰਬਿਅਸਤ੍ਰਹੋਏਬੁਰਮੇ।ਘਟਪਟਹੁਰੀਘਟਦੇਪੜਦੇਦਿਹੋਹੁਗੇ।
 ੩ ੬੩੦।ਘਟਪਟਲੀਕਚਿਤਾਤੁਰਕੋਲੀਕਾਵਿਚਜਾਵਤੇ।ਹਣਤਜਸੁਰੀਸਰ
 ਧਰਬੀਕੋਰਣਨੁਤਿਆਗਕੇਬੁਰਮੇਬਾਣਾਨੁਪਾਰਣਵਾਲੇਬੀਕੇਭਜੇ।ਝਲ
 ੪ ਹੋਬਾਰੀਝੁਝੁਝੁਪੈਦਾਹੈਜਲ।ਨਰਬਰਨੈਣਿਸੇਸਟਨਗਦੇਨੇਤਾਤੇਧਕਿ
 ਧਕਿਉਚਰੇਭਕਿਭਕਿਝੁਣਿਚਿਤਾਕਰਕੇਅਸਤਾਬੀਅਸਤਬਚਨੈਂ।੬੩੧।ਨਰਕੈਣੇ
 ਬਰਗਮੀਬਰਨਰਮਾਰੇਨਗਾਵਿਖੇਸੇਸਟਗਮਚੰਨੇਸੇਸਟਨਗਰਾਵਣਨੁਮਾ
 ਰਿਆ।ਖਟਪਟਮਾਰੇਲਕਾਈਵਿਚਮਾਰੇਝਟਪਟਭਾਣਿਸਤਾਬੀਬਾਣਿ
 ੬੩੨।ਚਟਪਟਗਨੀਸਟਪਟਧਾਣੀਸਤਾਬੀਬਸਤ੍ਰਸਿਟਕੇਗਾਣੀਦੋੜੀ
 ॥ਰਟਪਟਰੇਵਤਾਅਟਪਟਆਈਲਟਾਂਨੁਪਟਦੀਅਸਤਾਬੀਅਸਤਹੋਈ
 ਆਈ।੬੩੩।ਕਾਸਿਕਾਸਿਰੇਵੇਬਰਨਰੋਬਰਣੀਓਚੀਓਚੀਹੋਈਹੋਸੇਸਟ
 ਨਗਦੀਘਰਵਾਲੀ।ਬਟਹਰਿਕੁਕੈਨਟਵਰਭੇਸੋਰਸਤੋਦਿਚਧੋਹਿਆਹੋਇ
 ਆਜੈਸੇਕੁਕਦਾਹੈਅੇਸੇਕੁਕਰਹੀਹੈਚਿਚਲਜਰੁਪਵਾਲੀਮਦੇਦਰੀ।੬੩੪
 ਧਰਕਰੋਧੁਰੀਸਰਬਰਭਾਹੈਹਥਾਂਵਿਚਪੁੜਪਕੜਕੇਸਿਰਉਪਪਾਉਦੀਹੈ।ਸ
 ਟਪਟਲੇਦੈਖਟਪਟਭੁਮੰਸਿਟਕੇਬਸਤ੍ਰਨੁਲੇਟਦੀਜੁਧਭੁਮੰਕਾਵਿਚ।ਝਟ ੩
 ਪਟਝੁਰੀਘਰਹਰਪੁਮੰਸਤਾਬੀਝੁਰਦੀਆਂਹੈਤੇਬੋਲਕੇਘੁਮਦੀਆਂਹੈ।੬
 ੨੬।ਸਬੈਨਾਰਈਸੰਸਭਨਗੀਆਂਦੀਈਸੁਣੀਮਦੇਦਰੀ।ਮਹਾਮੇਘਜੇਸੇ॥੬੩੭
 ਬਰਾਬਦਲਬਸਦਾਹੈਸੇ।੬੩੮।ਛਕੀਪੇਖਨਾਰੀਪਾਸਿਨੋਈਦੇਖਕੇਇਸ
 ਤੀ।ਬਿਧੀਰੁਪਗਮੀਬੋਧੀਗਈਰਾਮਚੰਦਦੇਰੁਪਸਾਥ।੬੩੯।ਕਰੋਮ
 ਦਬੈਣਿਕਹਿਦੀਹੈਮਿਠੇਬਚਨਾ੬੪੦।ਨੀਕੇਚੰਗੇਹਰੋਹਾਰਜੀਕੇਜੀਕੇਤਾਈ
 ਹਰਨੇਵਾਲੇਹੈ।ਲਾਏਜਾਤਚਿਤਲਈਜਾਂਦੇਹੈਚਿਤਨੰਮਨੋਚੋਗਬਿਤਮਾਨੇ
 ਚੋਰੋਧਨਦੇ॥੬੪੧।ਸਬੈਪਾਇਲਾਗੇਸੁਗੀਵਨੇਕਾਤਿਆਸਭੇਪੋਰੀਲੁ
 ਗੇ।ਪਤੀਦੋਹਤਿਆਗੇਪਤੀਦਾਬੋਗਤਿਆਗਾਦਿਓ੬੪੨।ਸਿਰਿਸਾਇਕੋ
 ਸੇਤਿਖੋਬਾਣਜੇਸੇਚੁਭਦਾਹੈ॥੬੪੩॥ਲਗੀਹੈਮਰੁਪੰਸੁਵਰਣਵਤਸਰੁਪਮਾਂ

ਗਾਜਦਾ॥੬੩੮॥ਗਾਜਦੀਦੇਖਕੈਕੈਦੇਖਣਾਹੀਕਰਰਹੀਆਂ॥੬੩੯॥ਛਕੀ
 ਰਪਗਮੀਰਾਮਚੰਦਦਾਸਰੂਪਦੇਖਕੈਤਿਪਤਹੋਰਹੀ॥ਅਹਾਂਜੁਧੰਧੀਬਡਾਜ
 ਧੰਦਿਖੇਸੁਰਮਾ॥੬੪੦॥ਕਹਾਭੁਲਹਮਾਰੀਹਮਾਰੀਕਿਆਭੁਲਹੈ॥ਚਿਤੀਚਿਤ
 ਕੀਮੈਚਿਤਦਿਖੇਚਿਤਵਣਾਕਰੀਏਪੁਨਰਦੇਸਦੀਮੈਫੇਰਦੇਸਦੇਈਏ॥੬
 ੪੧॥ਮਿਲੇਮੋਹਸੀਤਾਮਿਲੇਮੋਨਸੀਤਾ॥ਗੀਤਾਜਸਾ॥ਹੁਤੇਅਗਦੁਤੀਰੀਦਾ
 ਸੀਜੇਕਾਦਤਾਦਾਮੁਖੀ॥੬੪੨॥ਸੀਆਜੋਧਲੇਕੇਸੀਤਾਦੀਖਬਰਲੇਕੇ॥
 ੬੪੫॥ਮੇਰੇਕੈਕੈਅਨੰਦਕਰੇ॥ਉਹੀਭੁਪਲੇਖੇਓਤੇਸਰੂਪਜੇਪਿਛੇਤੀਦੇਸੇਸੇਲ
 ਧੇ॥੬੪੬॥ਬਿਧੀਬਾਕਬੰਨੀਕੇਕਲਾਵਤਬਚਨਾਦੀਬਾਣੀਵਾਲੀ॥੬੪੭॥ਭ
 ਚਿਯੋਪਾਵਕੀਸੀਚਿਖਾਨੁਗਚਿਆਬਾਦਗੰਨੇ॥੬੪੮॥ਕਵੀਕੀਦਨਪੈਕੈ॥
 ਕੀਦਨਹੋਕੁਕੇਸੀਤਾਨੇਆਪਣੀਦੇਹਮਰਾਨੀਤੇਕਵੀ॥ਕਈਕਿਤਗਾਈਕ
 ਬੀਸਗਨੇਕੀਰਤੀਗਾਈ॥੬੪੯॥ਸਬੋਸਾਧਮਾਨੀਸਭਨਸੀਤਾਨਸੇਸਟਮੰਨੀ॥
 ੬੫੦॥ਮਹਾਂਸੁਰਗਤਿਬਡੇਸੁੰਦਰਸਵਾਲੀ॥ਧਿਆਇਸਮਾਪਤੀ॥੩
 ਥੇਪੁਪਪੈਤਦੇਪੁਸਪਕਾਬਿਬਾਨਪੁਖੇਕੇ॥੬੫੧॥ਕਪੀਥਾਹਨਲੇਕੈਕਪਾਂਦੀ
 ਮੈਨਾਲੇਕੇ॥ਸੁਤੀਸਰਗਲੇਖੀਬੇਦਾਂਦਿਹਸੁਰਗਵਤਜੋਲਿਖੀਏ॥੬੫੨॥ਅਕ
 ਗਛਿਦਾ॥੧॥ਸੀਅਲੇਸੀਏਸਾਮਾਏਸੀਤਾਲੇਕੇਸੀਆਦੇਈਸਾਮਾਏ॥ਮੰਗਲਸੁ
 ਚਾਰਗਾਏਸੁਸੁਟਮੰਗਲਾਚਾਰਗਾਏ॥ਸਹਰੇਅਵਧਜਹਾਰੇਸਹਿਰਾਅਜਾਧਿ
 ਆਹੀਜੇਥੇ॥੬੫੩॥ਧਾਈਲੁਗਾਈਆਵੇਲੁਕਾਈਦੇਕੀਆਉਦੀਏ॥ਭੀਰੋਨਬਾ
 ਰਪਾਵੇਭੀਰੁਕਕਰੇਬਾਰਨਹੀਹਥਿਆਉਦਾ॥ਆਕਲਖਰੇਉਪਾਵੇਅਕਲਦੇਦ
 ਚੀਰੇਓਰਦੇਏ॥ਭਾਂਖੇਢੇਲਨਕਹਾਂਰੇਕਹਿਦੇਏਪਿਆਰਾਕਿਥੇਏਹੋਭਾਈ॥੬੫੪
 ਜੁਲਦੈਅਨੁਪਜਾਂਕੀਜੁਲਫਾਂਅਨੁਪਮੰਏਜਿਸਦੀ॥ਨਗਨਕਿਮਿਆਹਬਾਂਗੀ
 ਜੋਮਿਆਹਰੈਬਾਂਕੀਆਂਸੁਪਣੀਦੀਨਿਆਈ॥ਅਦਭੁਤਅਦਾਇਤਾਂਕੀਅਸ
 ਚਰਜਥੇਹੀਤੇਸਦੀ॥ਅੰਮੇਸੇਢੇਲਨਕਹਾਂਏਅੰਸਾਪਿਆਰਾਕਿਥੇਏ॥੬੫੫॥ਸਰ
 ਵੇਸਹੀਫੁਮਨਗਸਰੁਪੈਨਿਸਚੇਕੁਕੇਬਾਗਦਾ॥ਪਰਚਸਤਜਾਂਵਤਨਗਭਲੀਪ੍ਰਕ
 ਰਚੁਸਣਵਾਲਾਹੋਜਾਨਅਰਤਨਕੇਤਾਂਈ॥ਜਿਨਦਿਲੁਹਗਾਹਮਾਰਾਜਿਸਨੇਹਮਾ
 ਰਾਹੋਦਿਲਹਰਿਆਏ॥ਵਹਮਨਹਰਨਕਹਾਂਏਚਿਮਨਦੇਹਰਨਵਾਲਾਕਹਾਂਏ॥੬੫
 ੬॥ਜਾਲਮਾਛਿਰਾਕਰੀਨਮਾਰਣਵਾਲਾਵਛੇੜਾਦਿਤਾਏ॥ਵਹਗੁਲਚਿਹਰ
 ਕਹਾਂਏਓਛਲਦੀਨਿਆਂਈਚੇਰੇਵਾਲਾਕਿਥੇਏ॥੬੫੭॥ਮਾਤੇਮੰਨੇਅਮਲਕੇਮਾ
 ਗਾਜਗਾਮਚੰਦੇਨੇਤਮਾਨੇਅਮਲਦੇਨਾਲਮਏਰੇਏਏ॥ਹਰੀਆਕਿਜਾਵਤਨਕੇ॥
 ਜੇਹਰਨੇਵਾਲੇਏਜਾਨਤਨਕੇ॥ਮਾਲਮਕਸਾਇਖੁਬੀਸੰਸਾਰਦੀਖੋਲਣਵਾਲੇਏ
 ਸੁਫਤਾਈ॥ਵਾਸੰਸਾਰਤੇਖੁਲੀਏਕਿਆਬਹੁਤੀਏਜਿਨਦੀਉਂਦਤਾਈ॥੬੫੮
 ਜੁਲਮਾਮਦਾਇਲੀਏਮਾਰਣਵਾਲੀਖੋਕੋਲੀਏਹੋਏ॥ਬੰਜਨਖਿਸਾਨਕੀਏਅਮੇਲੇ
 ਨੇਤਾਨੇਸਗਮੀਦੇਕੀਤੇ॥ਜਿਨਦਿਲੁਹਗਾਹਮਾਰਾਜਿਸਨੇਹਮਾਰਾਦਿਲਹਰਾਏ॥ਵਹ
 ਮਹਬਦਨਕਹਾਂਏਓਚੰਦਬਦਨਕਹਾਂਏ॥੬੫੯॥ਜਾਨਕਸਗਬਪੀਨੇਮਾਨੇਸ
 ਗਾਬਦੇਪੀਣੇਕੁਕੇਲਾਲੇਏਏ॥ਰੁਖਸਰਜਹਾਂਨਤਾਂਬਾਕੁਪੋਲਜਹਾਂਨਕੇਪ
 ਕਾਸਣੇਵਾਲੇਏ॥੬੬੦॥ਜਾਲਮਜਮਾਲਖੁਬੀਮਾਰਣਵਾਲੀਚੇਰੇਦੀਉਂਦਤਾ
 ਏ॥ਰੇਸਨੁਦਿਆਗਾਅਖਸਰਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲਾਸੁਭਾਉਏਓਕੁਕਾ॥ਪਰਚਸੁਜਾਂਸਿ
 ਗਰਗਚੁਸਣਵਾਲਾਜਾਨਜਿਗਰਕੇਤਾਈਏ॥੬੬੧॥ਬਾਲਮਾਧਿਦੇਸਾਮਾਏ
 ਪਿਆਰੇਓਖਦੇਸਤੇਆਏਏ॥ਜੀਤੇਜੁਆਨਜਾਲਮਜੀਤੇਨਮਾਰਣਵਾਂਜੁ
 ਆਨਗਾਖਸਾ॥ਕਾਮਲਕਾਮਲਸੁਰਤਬਡੀਪੁਰਣਸੁਰਤਵਾਲਾਏ॥੬੬੨
 ਰੇਸਨਜਹਾਂਨਖੁਬੀਪ੍ਰਕਾਸਣੇਵਾਲੀਏਜਹਾਂਨਕੇਉਂਦਤਾਈ॥ਜਾਹਕਕਲੀਮ

ਹਫਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਤਾਂ ਵਲਾਇਤਾਂ ਵਿਚ ਆਲਮ ਖੁਸ਼ਾਇ ਨਿਲਵਾ ਆਲਮ ੪੦
 ਦਾਖੋਲੀਆ ਹੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੬੬੬ ॥ ਜੀ ਤੇ ਬਜੀਰਾ ਜਾਲਮ ਜੀ ਤੇ ਨਾ ਬਿਚ ਜੀ ਗਦੇ ਮਾਰਣ
 ਵਾਲੇ ਕੀ ਨੇਖ ਤੇ ਗਾ ਪਰਗ ਕੀ ਤੇ ਨਬਾਣ ਉਭਾਉਣੇ ਸੀਰਾਰ ਵਨ ਕਹਾਂ ਹੈ ਸੀਤਾ ਦੇਰ
 ਵਣਵਾਲੇ ਕਹਾਂ ਹੈ ॥ ੬੬੭ ॥ ਮਾਦਰ ਖੁਸ਼ਾਲ ਖਾਤਰ ਮਾਤਾ ਖੁਸ਼ਾਲੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ॥ ਕੀ ਨੇਹ
 ਜਾਰ ਫਾਵਰ ਕੀ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਵਾਰਣੇ ॥ ਮਾਤਰਾ ਸਿਤਾ ਬਧਾਈ ਜਾਮਿਤਾ ਮਾਤਾ ਸਤਾਈ
 ਦੇਵੀ ॥ ਵਹ ਗੁਲਾਚਿ ਹਰ ਕਹਾਂ ਹੈ ॥ ਹਫਲ ਵਤ ਚੇਰੇ ਵਾਲਾ ਕਹਾਂ ਹੈ ॥ ਪਿਆਉ ਸਮਾਪਤੀ
 ॥ ੬੭੦ ॥ ਕਰੋ ਬੀਰ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੁਰਮਿ ਆਂਦੀ ਆਂਬਾਤਾ ॥ ਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਭਾਈ
 ਭਾਈ ਬਾਤਾਂ ॥ ੬੭੧ ॥ ਗਨੇ ਕਉਣ ਕੋਤੇ ॥ ਗਿਣੇ ਕੋਣ ਕਿਤਨਾ ਕਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ੬੭੨ ॥ ਅਰਿ
 ਣੀ ਕੀ ਨ ਮੇ ਕੋ ਕਰ ਜਤੋ ਬਿਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋ ॥ ੬੭੩ ॥ ਹੁਨੀ ਹੋ ਸੁਹੋਈ ਜੋ ਹੋਈ
 ਸੀ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਕਹੇ ਕਉਨ ਕੋਈ ਕਹੇ ਕੋਣ ਕੋਈ ਪੁ ਮੇ ਸਨੇ ॥ ੬੭੪ ॥ ਭਾਤੀ ਭਰ
 ਬਜੀ ਨ ਮਿਲੇ ॥ ੬੭੫ ॥ ਸਤੁ ਹੋਤਾ ਸਤੁ ਘਨਾ ॥ ਸਰੀ ਸਾਸਤਰੀ ਤਾ ॥ ਧਨ ਖਬੇਦਰ
 ਗਿਆਤਾ ॥ ੬੭੬ ॥ ਪਰੀ ਗਮ ਰਾਗੀ ॥ ਗਮ ਚੰਦਰਾ ਜਾ ਦੇ ਚਰਣਾ ਦੀ ॥ ਕਰੀ ਗ
 ਜੀ ਆਂ ਨੇ ਅਰਗ ਪੁਜਾ ਗਮ ਚੰਦਰੀ ॥ ੬੭੭ ॥ ਅੰਤੁ ਨੀਕੇ ਅਸਤੁ ਚੰਗੇ ਚੀਨੀਤ ਦੇ
 ਖਕੇ ॥ ੬੭੮ ॥ ਕਹੁੰਦੇ ਕਹੇ ਕੀ ਕਿਤੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ੬੭੯ ॥ ਬਧ ਰਧੀ ਦਰੀ ਤੇ ਸ
 ਨਧ ਬਧ ਹੋਏ ਹੋਏ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ੬੮੦ ॥ ਜਰੀ ਜੀ ਨ ਸੀਰੀ ਜਰੀ ਨਾਲ ਕਾਨੀ ਅੰਬ
 ਣਾਈ ॥ ਮਾ ਦੇ ਜੀ ਗਰੀਰੀ ॥ ਮਲਾ ਮਾਖਾ ਵੇ ਵਿਚਾ ॥ ੬੮੧ ॥ ਪੀਲ ਰਾਜਾ ਪੁਆਣੇ ਪਾਹ
 ਬੀ ਆਂ ਦੇ ਗਾਜੇ ਮੇਰਾ ਵਤੁ ਰੇ ਤਲਾ ॥ ਦੁਬਾਜ ਗਾਜੀ ਸਿਰਾਜੀ ਦਿਤੀ ਮੇਰਾ ਵਤ
 ਪ੍ਰੀਤ ਆਂਦੀ ਪੰਗਰੀ ਨਿਪਾਣੇ ਗਾਜੀ ਆਨਾ ॥ ੬੮੨ ॥ ਕਿਤੇ ਪਸਮ ਪਾਟੇ ਬਰੇ ਦਸਾਲੇ
 ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ॥ ੬੮੩ ॥ ਪ੍ਰਮੰ ਚਕੁ ਚਕੁ ਸੀ ਪ੍ਰਮੰ ਹੀ ਹੋਹਾਂ ਚਕਾ ਵਿਚਾ ॥ ਮਨੇ ਬਿਯੋਤ ਬਾਗੇ
 ਤਿਸੇ ਸੀ ਅਸੋਹੀ ਮਾਨੇ ਬਿਯੋਤ ਹੋਏ ਬਾਗੇ ਪੁਸਾ ਕੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸੀਤਾ ਸੇਭਰ ਹੀ ਦੀ
 ਤੀ ॥ ਮਨੇ ਪੁਸਾ ਕਿ ਆ ਦੇ ਬਿਯੋਤ ਵਾਲੇ ਦਰ ਜੀ ਨਿਆਈ ਸੀਤਾ ਸੇਭਰ ਹੀ ਹੋ ॥ ਪ
 ਨੇ ਛਤੁ ਦੇ ਦੇ ਛਤੀ ਛਤੀ ਛਤੀ ਪਾਰੀ ਭੇਜੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਉਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇ ਪਾਰਣ
 ਵਾਲੇ ਗਾਜੇ ॥ ਪੁਰਬ ਭਾਰੀ ਜਗ ਬਭੇ ਕੀਤੇ ॥ ੬੮੪ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਾਲੇ ਦੇ ਕਟਿਆਸ
 ਮਾਇ ਸਪ੍ਰਕਾ ਗਫਿਰੀ ਆਨ ਗਮੀ ਸਿਰੇ ਸਰਬਾਰਾਜੀ ਆਗਿਆ ਫਿਰੀ ਪੈਰਾਮ
 ਚੰਦ ਦੀ ਸਭਨਾ ਗਾਜੇ ਆਉਪਾ ॥ ਕਰੇ ਗਾਜਾ ਆਗਿਆ ਪਰੇ ਬੀਰ ਛਤੀ ਕਰਦੇ ਨ ਜਿਸਰ
 ਜੇਨੁ ਆਗਿਆ ਸੇਈ ਸੁਸਤੁ ਪਾਰਦਾਹੇ ॥ ਸਹੀ ਬਿਸਨ ਦੇ ਵਾਰ ਦਨ ਦੇ ਹਰਤਾ ਗਾਜਾ
 ਸਾਨੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰੇ ਦੇ ਦੇ ਹਰਣ ਵਾਲਾ ਬਿਸਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸੀ ਆਨਾ ਬਭਰਤਾ ਸੀਤਾ ॥ ਅ
 ਭਰਤ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਿਆ ॥ ਫਿਰੀ ਚਾਰ ਚਕੁ ਚਤੁਰ ਚਕੁ ਪਾਰੀ ਫਿਰੀ ਹੋਏ ਚੰਦ ਹੀ
 ਸਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ੬੮੫ ॥ ਮਹਾਂ ਬਿਯਾਪ ਬਾਧੇ ਬਿਯਾਪ ਨੇ ਬਭੇ ਬੀ
 ਆਪ ਜਾਣੇ ਹੋ ਗਮ ਚੰਦ ॥ ੬੮੬ ॥ ਤੀ ਪੰ ਦੇ ਵਤੁ ਲੀਨ ਰਿਨਾਰਨਾ ਹੀ ਦੇਵਤੀ ਆਂਦੀ ਇਸਤੀ
 ਆਨੇ ਦੇਵਤਾ ਜਾਣੇ ਮਨੁ ਖਾਂਕੀ ॥ ਇਸਤੀ ਆਂ ਨੇ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਿਆ ॥ ੬੮੭ ॥ ਪਰੀ ਪਾਰੀ ਤਾ
 ਆਨ ਵਾਨਾ ਨੇ ਬਭਰਤਾ ਗਾਤਾ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਹਾਂ ਜਿਥੇ ਭਾਵੇ ਕੇ ਜੇਣ ਜੇ ਸੇ ਬਿਚਾਰੇ ਜਿ
 ਸਪ੍ਰਕਾਸ ਜਿਸਨੇ ਜੇ ਸੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਤਿਸੀਰਿਗ ਕੇ ਕਾਛ ਕਾਛੇ ਨਿਹਾਰੇ ਤਿਸੀਰਿਗ
 ਦੇ ਬਣਾਉ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ ॥ ੬੮੮ ॥ ਜੁਧ ਮਾਲੀ ਜੁਧ ਕਨ ਵਾਲਾ ਸਰਮਾ ॥ ੬੮੯ ॥ ਸੀ ਆਨਾ
 ਬਜਗਤ ਸੀਤਾ ਰਾਸੁ ਆਮੀ ਜਗਤ ਰਾਖੀ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਰਧ ਪਾਦ ਅਰਧ ਪੋਨਾਸ
 ਪੈਰ ਪੈਰੇ ॥ ੬੯੦ ॥ ਆਜੇ ਅਜ १੦੧ ॥ ਦਾਮੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦਿਤਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੁਰਤ ਬਾ १੧੩ ॥ ਸੁਫ
 ਚ ਖੁਸ਼ਟ ਫਾਲ ਵਾਲੇ ॥ ਪਰਧਰ ਲੋਨਰ ਚੀਨੀ ਪਰਤੀ ਤੇ ਤੀ ਪੁਰਸ ਦੇ ਖੇਰਾ ਮਚੇ
 ਨੇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਅਰਹਰ ਨਰ ਕਰ ਜਾਨੇ ਸਤੁ ਆਨੇ ਨਗ ਸਿੰਘੁ ਪੁਜਾਣੇ ॥ ਪੁਰਧਰ ਨਰ ਬਰਸੇ
 ਪੁਰਧਰ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਨਗਾਂ ਨੇ ਸੇਸਟ ਜਾਣੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਅੰਤਾ ਹੈ ਦਾਤੁਰ ਪਾਏ ॥ ੧੦੬ ॥ ਅਪੁ
 ਠਿਕੇ ਭੀਰਮੰਤ੍ਰੀ ਯੋਏ ਕਰਾਮੀ ਇਕਤੀਰ ਗਮ ਚੰਦ ਨੇ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਸਤੁ ਘਨਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਅਪੁ
 ਮਿਯੋ ਪ੍ਰਮਿਅਮਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਲਟੇ ਨਾ ਸੁਰੇ ਯੀ ਲਟੇ ਕੀਨ ਨਾਸੀ ਲਟਣਾ ਸਰਗਾ ਪੁਸਟਾਲ ਦਮੋ
 ਤੁਵਿਖੇ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕੁਰ ਭਇਆਨ ਕਸੇ ਉਸਾ ਅਸਥਾਨ ਤੋ ਪਾਤੀਤ ਸੁਰੇ ਤਿਗਾ ਪੁ
 ਇਆ ਗਾਖ ॥ ੧੧੪ ॥ ਲਟੇ ਲਾਵਣਾ ਰੀ ਸਿੰਘ ਹੀ ਸਤੁ ਘਣ ਦੀ ਦੇਹੀ ਫਿਰੀ ॥ ੧੧੫

੮੨੦॥ ਜਬ ਸੀਤਾ ਤਨ ਚਾਹਾ ਕਿ ਕਾਢੁ ਜਦੋ ਸੀਤਾ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਜੇ ਤਨ ਵਿਚੋ ਪਾਣੁ ੮੧
 ਕਢਾ॥ ਕੁਭ ਭਈ ਸੀਤਾ ਤੋਇ ਆਨੀ ਕਹਾਤ ਸੀਤਾ ਅਗਿਆਤ ਹੋਈ॥ ੮੨੧॥ ਲ
 ਯੋਆਨੀ ਤਲਿਆਉਣਾ ਕਰਿਆ ਕਰੈ ਪਾਨ॥ ਹਥ ਵਿਚ ਪਾਣੀ॥ ਨਹੀ ਹੋਰ ਦੋਖ ਆ॥
 ਤੋਹ ਪੁੰਜ ਮੈਨ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਮੰਦਾ ਵਿਸਟੀ ਕਰੇ॥ ੮੨੩॥ ਪਰੀਲਾਰੇ ਪੈਰੀਲ ਗੋਰਾਮ
 ਚੰਦਰੀ॥ ਪਰਮ ਪਾਨੀ ਪਰਮ ਦਾ ਅਸਥਾਨ॥ ੮੨੪॥ ਮਨੈ ਮਾਨੀ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਜ
 ਕੀਤੀ॥ ੮੨੫॥ ਸਮੇਧ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕੇ॥ ਅਨਿਕ ਬੇਖ ਸੇਸ ਸਤੁ ਜੁਹਾਏ ਅਨੇਕ
 ਸੁਰੂਪਾਂ ਦੇ ਬਸਤੁ ਤੇ ਸਸਤੁ ਜੁਹਾ ਰਹੇ॥ ੮੨੬॥ ਤਿਹੁ ਮਾਤ ਕੰਨ ਸੋਲਾਏ ਤਿਹਾਂ
 ਤਾਂ ਕੰਨ ਨਾਲ ਲਾਏ॥ ੮੨੭॥ ਗਿਹ ਸਪੁਤ ਦੇ ਪੁਤੁ ਜੁਹਾਏ ਘਰ ਵਿਚ
 ਪੁਤਾ ਵਿਚੋ ਸੇਸਟ ਦੇ ਪੁਤੁ ਜੁਹਾ ਰਹੇ ਹੈਰਾਮ ਚੰਦ ਦੇ ਲਭਿ ਕੁਜ॥ ਚਟ ਪਟ ਚਕਾਉ
 ਦੁਭਿਠ ਭਗਾ ਸਤਾ ਬੀਚ ਕੁਤ ਹੋ ਕੇ ਇੰਦੁ ਭਿਠ ਜਿਆ॥ ੮੨੯॥ ਫੀਨੇ ਦਸ ਬਾਂ
 ਬਾਂ ਗਾਂਗ ਜੁ ਜਗ ਕੀਤੇ॥ ਬਾਜ ਮੇਧਾ ਇਕੀ ਸਪੁਕਾਰਾ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਇਕੀ
 ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੇ॥ ਗਾਵਾਲੇ ਬੁਠੇ ਮੇਧ ਜਗ ਅਜਮੇਧ ਅਨੇਕਾ ਅਜਮੇਧ ਜਗ
 ਨੇਕਾ ਹੀ॥ ਭੁਪ ਮੇਧ ਕਰ ਸਕੇ ਅਨੇਕਾ ਗਜ ਜੁ ਜਗ ਇਕ ਨਾਕੁ ਸਕੇ ਵਾਰਾ ਜੁ ਜਗ
 ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਕੁਸਕੇ॥ ੮੩੨॥ ਨਾਗ ਮੇਧ ਖਟ ਜਗ ਕਰਾਏ ਸੁਪ ਮੇਧ ਛੇ ਜਗ ਕਰ
 ਵਾਏ॥ ਜਉ ਨ ਕਰੇ ਜਨ ਮੇਜੇ ਪਾਏ ਜਉ ਏਸੇ ਜਨ ਮੇਜੇ ਨੁਕਰਣੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਜਗ॥ ੮
 ੩੪॥ ਹਥ ਬਗ ਸਿਰ ਮਿਤੁੰ ਕਬਜਾਈ ਗਾਮ ਦੇ ਦਰੇ ਸਿਰ ਉਪ ਮੰਤਨ ਗਾਰਾ ਬਜਾ ਕੇ
 ਆਈ॥ ਸਬ ਹਨ ਸੀਸ ਤੁੰ ਕਤਿ ਹ ਬਾਜਾ॥ ਸਭ ਨਾਦੇ ਸਿਰ ਉਪ ਨਗਾਰਾ ਗਤਿ ਸਦਾ ਬਜ
 ਰਹਾ ਹੈ॥ ੮੩੬॥ ਬਹੁ ਬਿਪਕਰੇ ਗਾਜ ਕੋ ਸਾਜਾ ਬਹੁਤ ਪੁਕਾਰ ਗਾਜ ਸਾਜ ਕੋ ਕਰਿ
 ਆ॥ ੮੩੭॥ ਚਾਰ ਚਾਰ ਹੀ ਬਹੁ ਨ ਚਲਾਏ ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਚੋਹਾ ਕਰ ਮਾਂ ਵਿਚ ਚਲਾਏ॥
 ੮੩੮॥ ਜੇ ਸਕਹੁ ਤੀ ਬੇਦ ਸਾਸਨਾ ਜੇ ਸਪੁਕਾਰ ਕੁਕੇ ਬੇਦ ਦੀਆ ਗਿਆ ਸੀ॥ ਨਿ
 ਕਸਾ ਤੇ ਸਗਾਮ ਕੀਰ ਸਨਾ ਨਿਕਲਿਆ ਬਚਨ ਤੇ ਸਾਗਾਮ ਕੀਰ ਸਨਾ ਤੇ॥ ੮੩੯॥ ਰ
 ਏਹਾਂ ਕਸੀ ਪਾਠੇ ਰਣ ਵਿਚ ਫੰਗਾਰ ਕੇ ਆਏ॥ ਟਿਕ ਜਨ ਦੀਨੋ ਮਾਨੋਟ ਕਾਹਿ ਤਾਏ ੮੪੦॥ ਬ
 ਹੁ ਬਹੁ ਖਨ ਲਉ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਖਾਂਤੇ ਕੀ॥ ਬਹੁ ਮਰੰਧ ਕਹੰ ਫੇਰ ਕੇ ਦਸ ਮੇਦਾ ਆਰਨੁ ਫੇਰ
 ਕੇ॥ ੮੪੧॥ ਤਾਂ ਕਹੁ ਤੇਟ ਕਹੁ ਕਹਨਾ ਹੀ ਤਿਸ ਨੁ ਤੇਟਾ ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ ਦਾ ਨਹੀ ਪੈ॥ ੮੪
 ੨॥ ਕਾਲਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕਸ ਕਰੀ ਕਾਲ ਨੇ ਕੇ ਸੇਕਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ੮੪੩॥ ਏਕਾਦਿਵ ਸਜਾਨ ਕਤਿ
 ਆਸਿਖਾ ਇਕ ਦਿਨ ਜਾਨ ਕੀਨੇ ਇਸਤੀ ਆਂਰੀ ਸਿਖਾਈ ਹੋਈ ਨੇ॥ ਭੀਤ ਭੁਏ ਬਾਵਣ
 ਕਹਾ ਲਿਖਾ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਨਲਿਖਿਆ॥ ੮੪੪॥ ਤਾਂ ਤੇ ਚਿੰਤਿ ਚਿੰਤ ਕੇ
 ਤਿਸੀ ਤੇ ਮੁਰਤੀ ਨਾਚੇ ਤੁਕਰ ਕੇ ਦੇਖਦੀ॥ ੮੪੫॥ ਪੈਰ ਨ ਕੇ ਉਪਾਏ ਜਨਾ ਪ੍ਰਦੇਸ ਨਾ ਕੁਦਾ ਕੇ
 ਈ ਪੁਰਸ ਪਾਏ॥ ੮੪੬॥ ਸੀ ਸੁਭਾਇ ਵਾਨ ੮੫੦॥ ਜਾਨ ਗਿਰੇ ਜੁ ਤਿਜੁ ਤਿਅਰੇ ਮਾਨੇ
 ਗਿਰੇ ਜੁ ਤੁਕੇ ਸੁਰਮੇ ੮੫੧॥ ਤਮਾਸਾ ਕੰਤਕ ੮੫੨॥ ਉਪਗਾਜੀ ਉਤਪਤ ਕੀਤੀ॥ ੮੫੩॥ ਬਿ
 ਧਾਨਾ ਪੁਕਾਰੇ ਤਰ ਤਲੇ ੮੫੪॥ ਅਰਪਿਤ ਬਾਤ ਤਿਹੀ ਕਹੰਦਾ ਬਹੁ ਹੈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਤੀਨ ਭਾ
 ਈ ਆਂਨੁ ਦਾਹ ਕੀਤਾ॥ ੮੫੫॥ ਬਿਸਨ ਭੁਗਤ ਕੀਏ ਫੁਲ ਹੋਈ ਬਿਸਨ ਭੁਗਤ ਦੇ ਕੀਤਿ
 ਆਂਏ ਫਲ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਹੋਈ॥ ੮੫੬॥ ਸੀ ਮਤੁ ਸਤਗਾ ਸਹਸ ਪਚਾਵਨ ਸੀ ਮਤੁ ਸਤ
 ਗਾਮੀ ਪਚਦ ਜਾਸੀ॥ ਹਾਕੁ ਵਦੀ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਖ ਦਾ ਵਨ ਹਾਕੁ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਅਨੇਰੇ ਪਖ ਦੀਏ
 ਕਮਾ॥ ਗੀਥ ਸੁਧਾਗ ਗੀਥ ਬਣਾਇਆ ਭੂਲ ਪਰੀਲ ਹੁਲੇ ਹੁ ਸੁਧਾਗ ਭੂਲ ਪਈ ਹੋਈ
 ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮੇਧ ਲੈਣਾ॥ ੮੬੦॥ ਨੇਤੁ ਤੰਗ ਕੇ ਚਰਨ ਤਰਸਤ ਦੁਵਤੀ ਚਤ ਰੰਗ ਉਤ ਕਿਸ
 ਟੇਨੇ ਰਾਵਾਲੀ ਨੇਣਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਚਰਣਾ ਦੇ ਤਲੇ ਸਤੰ ਵਨ ਦੀ ਦੇ ਜਲ ਦੇ ਕਨਾਰੇ॥ ਸੀਭਿਗ ਵਤ ੮
 ਪੁਰਨ ਕੀਯੋ ਸੁਭਾਇ ਵਾਨ ਭਗਵਤ ਸਨ ਬੀਰੀਥ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ ੮੬੧॥ ਸਾਧ ਸਗਨ
 ਅਸਾਧ ਅਪਸਰਨ ਬਾਦ ਸਬਾਦ ਬਿਬਾਦ ਸਬਾਦ ਬਾਦ ਰੇ ਬਿਬਾਦ ਬਾਦ ਸੁਸਟ
 ਕਥਨ ਤੇ ਖੇਟਾ ਕਥਨ॥ ੮੬੨॥ ਪਾਇਗ ਹੋਜ ਬਤੇਤ ਮਰੇ ਹੋਅ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੇ ਦੇਤੇ ਤੇ ਰੋਚ
 ਹਣਗਾ ਹਿਣਕੀ ਤੇਨਾ॥ ਗਾਮਰ ਹੀ ਮਪੁਗਨ ਕੁਚਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਮਤ ਗਾਮ ਦੇ ਪੁਗਨ ਤੇਰ
 ਹੀ ਮਦੇ ਕੁਗਾ ਅਨੇਕਾ ਮਤੁ ਕਹਿ ਦੇਖ

॥ ਸੀਅਸਪਾਨਕ੍ਰਿਪਾਤਮਕੀਕਰਿਮੇਨਕਹਿ ਬੁਭਾਇਵਾਨਹੇਦੇਵੀਮਾਤਾ ਵਾਹੇਅਕਾ
ਲਪੁਰਾਸੀਸਾਹਿਬਕੇਚਥਾਵਿਖੇਧਾਰਨਵਾਲੇਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਮੇਨਹੀਕਹਿਸਭਤੇਰੀ
ਉਚਾਰਨਕੀਤਾਹੈਹੀਥਾ। ਬਾਹਿਗਹੇਕੀਲਾਜਅਸਰਗੋਬਿੰਦਦਾਸਤੁਹਾਰੇਬਾਂਦੇਪਕ
ਕਰੇਦੀਲਜਾਹੈਗੋਬਿੰਦਦਾਸਤੇਰਾਹੈ॥੨੬੪॥ ਇਤਸ੍ਰੀਰਾਮਾਇਣਸਮਾਪਤਮਸਤ
ਕ॥)

੧੬ ਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੬ ਦੁਹਿਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀ ਫਿਤੇ ॥
 ੩॥ ਗਿਆਗਾ ਸਹਸਰਿ ਗਿਆਗਾ ਸੇਵਾਰਿ ਆਗਾਹ ਜਾਹ
 ੪॥ ਜੀਅ ਪਾਰਬਿਚਾਰ ਤਬੈ ਬਰਬੁਧ ਸੇਸਟ ਬਧਨੁ ਬਿ
 ਚਾਰ ਕੇ ਸੀਅ ਵਿਖੇਤ ਬੈਧਾਰੇ॥ ਜਿਮੁ ਨਿਆਈ ਪੁਰੇ ਮਨੁ ਹ
 ਮਨ ਅਨਗਨਗਨ ਹੇਜਾਹਿ ਅਣਗਿਣਤ ਗੁਣਹੇ ਜਿਸ
 ਵਿਖੇ॥ ਜਉਦੈ ਜਦੋ ਚਿਸਰ ਸਤੀ ਮੁਤਾ॥ ੬॥ ਤਾਰਨਤਰਨ
 ਸਰਨ ਸਰਨ ਆਇਆਂ ਕੋਤਰ ਨੇਨੇ ਜਹਾਜਰ ਪੁਰੇ॥ ਆਦ
 ਜਾਕੇ ਆਹਮ ਹੇ ਆਦਾਜੇ ਸਕੇ ਜਧਹੇ॥ ਹਾਲੇ ਸੀਘਰੀ
 ੭॥ ਅਸੁਤਾ ਹੁੰਕੀ ਜੋਤਨੀਆ ਪਾਰਬਤੀ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਾਲੀ
 ਸਮਤਲ ਵਿਚਾਰ ਕੁਕੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ੮॥ ਭਰਤੇ ਭਾਰਤੇ ਬਤਧ
 ਰੀ ਬਤਕੇਧਾਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਤਿਹ ਕੀ ਤਿਨਾਰਖ ਸਾਂਦੇ
 ਖਾਈ ਵਾਤਿਸਪ੍ਰਸੇਸ ਕੀ॥ ੯॥ ਤਨਕੇਤਨੀਅ ਖਿਚਕੇ ਬੀਨੀ
 ਅੰਤਣੀ ਅੰਤਲਕਾ ਵਾਤਨ ਕਿਤਨੇ ਹੀਚਲੇ ਵਾਤਨ ਪੁਤ੍ਰ
 ਤੇ ਪੁਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਜਗਤਾ॥ ਹਨੀਆ ਮਾਰੇ ਕੁਟੇ ਹੋਇਆਂ ਦੀਨਿ
 ਆਈ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਮਲੁਟੇ ਤੇ ਅਗਜ ਚਉਧਰੀ ਕੇ ਕੁਟਵਾਰ ਪੇ
 ਕੁਕਤ ਹੈ ਬਨੀਆ॥ ਜੋ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਰੇ ਹੋਇਆ ਬਾਣੀ ਆਚ
 ਉਧਰੀ ਨਾਮਗੇ ਕੁਕੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰੇ ਤਿਸੀ ਪੁਕਾਰ ਬਾਣੀ ਇਅਸਥਾ
 ਨੀ ਪ੍ਰਥਮ ਤੇ ਚਉਧਰੀ ਕ੍ਰਮਾ ਕੁਣ ਵਾਲ ਬਿਸਨ॥ ੧੦॥ ਗਾਇ
 ਪਨਾਮ ਗਉਨੇਨ ਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਵਾਗਾਇਕੇ ਬੇਦਾ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁ
 ਨਾਮ ਕਰੀ॥ ਅਪਨੇ ਲਖ ਬਾਰਨ ਬਾਰ ਪਖਾਰੀ ਆਪਣੇ ਬਾਲਕਿਅੰ
 ਦੇ ਬਾਲਕੇ ਜਾਣਕੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ॥ ਵਾਲਖ ਜਾਣਕੇ ਬਾਠਨਹ
 ਥੀਕੀ ਬਾਰ ਜਲਾ ਵਿਖੇ ਗਧਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ॥ ਬਿਵਨ ਸਿੰਘਾਸਨ
 ਬਤਧਾਰੀ ਬਿਸਨ॥ ੧੧॥ ਗੋਧਨ ਨਾਮ ਗਉਆਕਾ ਜੋ ਸੇਗਉਆ
 ਕੇ ਹੋਰ ਲੇਜਾ ਦੇਹੋਨ ਤੇ ਫੇਰ ਮਗਰੋ ਬਾਹਰ ਪੋਕੇ ਲੋਕ ਮੋੜਾ ਲੈਉਦੇ ਆ
 ਨ ਤਿਸੀ ਤਾਦੇ ਵਾਤਿਅਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਗਏ ਹੋਏ ਫੇਰ ਹਾਥਿਆ ਏ॥ ੧੨॥ ਆ
 ਮੀਅੰਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਕਾ॥ ੧੩॥ ਈਸਨ ਕੇਈ ਸਕੋਈ ਸੁਗਾਜੇ ਤੇਨਾ
 ਕਾਈ ਸੁਉਗ ਸੇਨਾ॥ ਅਨਮਧ ਪਰਨੀ ਸਕੋ ਮਨਾ ਵਿਖੇ ਪੁਰਦੀਗ
 ਣੀਕੇ॥ ਸਾਰੇ ਜਗਾਗਾਈ ਨਿਨ ਮੋਭਾ ਜਾਕੀ ਗਾਈ ਜੋ ਤੇਏ ਕਲੇ
 ਕਕਹਾ ਲੋਕ ਭੁਦੇਈ ਸਤੀ ਸਕੋ॥ ਜਿਸ ਬਸਦੇ ਵਈ ਸੇਭਾ ਬਾਹਮਣ

ਨੇਗਾਈਉਸਬਸਦੇਵਦੀਸੋਭਾਸਾਰੇਜਗਤਨੇਗਾਈ॥ਜਿਸਬੰ
 ਹਮਣਨੇਬਸਦੇਵਦੀਸੋਭਾਗਾਈਉਸਬਾਹਮਣਦੀਸੋਭਾਸਾਰੇ
 ਜਗਤਨੇਗਾਈ॥੧੬॥ਕਲੇਕਕਿਆਬੀਸਤੀਸਲੋਕਾਏਧਕੇਕੀ
 ਰਤੀਲਿਘਗਾਈ॥੧੭॥ਲਾਲਕਰੇਪਟਪੰਡਰਕੇਸੁਲਾਲਕੀਤੇਨ
 ਬਸਤੁਉਪ੍ਰਕੇਸੁਭਾਰਕੇ॥੧੮॥ਸੇਐਸੇ॥ਕੁੰਕਮਆਨੀਦਜੇਸੇਕੇਸੁਦੇਵੀ
 ਦੇਜੇਬਸਤੁਨੁਲਗੇਹੋਏ॥੧੯॥ਸੋਅਨੀਦਹੀਉਛਲਕੇਬਾਹਨਿਕਲੇ
 ਹੋਛੋਟੇ॥੨੦॥ਹਰਖਭਯੋਹਰਖਾਇਕੈਅਨੀਦਕੇਭੀਅਨੀਦਹੀ
 ਮਾ॥੨੧॥ਦਿਵਾਦਤਮਾਵਤਦਿਦੀਆਮਾਉਦੀਆਰੇਨਾਗਰ
 ਇਸਤੀਆਂਤਾਸਨਤਿਨਾਨ॥੨੨॥ਛਾਤੀਹਾਥਲਾਇਓਬਾਹ
 ਮਣਨੇਸੀਸਨਿਆਏਉਗੁਸੈਨਨੇ॥ਗਾਜਾਉਗੁਸੈਨਮਾਨੇਕੇਚਨੁ
 ਦਾਖਦਲਬਰਖਗਾਇਓ॥੨੩॥ਹਥਫਲਨਾਮਅਨਾਗਦਾਇ
 ਉਭਚਪੇਦੇਖਹੁੰਦੇਉਸਨੁਭੁਦਖਾਕੋਹਿਤੇਏ॥੨੪॥ਇਕਲੇਇ
 ਕੋਲੀਹਸਗਾਗਾਰਪੰਡਤਤਾਰਦਏ॥ਹਸਕੇਪੰਡਤਕੇਉਪਗਾਗ
 ਰਪਾਣੀਦੀਪਾਣੀ॥ਭਾਰਦਏਲਭੁਆਗਹਝਾਟਨਝੋਲੀਵਿਚਲ
 ਰੁਪਾਦਿਤੇਵਾਲਰੁਆਂਵਿਚਝਾਟੋਪਾਣੀਆਂਹੋਈਆਂਸੀਆਂਸੇ
 ਲਭੁਪਾਗਏਜਾਦਵਾ॥੨੫॥ਗਜਕੋਸੀਚਾਲਭੁਏਗਜਸੀਖੀ
 ਚਾਲਨਾਲ॥ਭਾਵਤੇਸੋਭਾਵਤੀਭਾਵਤੇਨਾਲਭਾਵਤੀਨੇਭਾਵਤੀ
 ਨਾਲਭਾਵਤੇਨੇ॥੨੬॥ਉਤਗਜਉਤਕਿਸਟੰਕਿਗਈਰਥਤਿਗੁਣੇ॥੨੭॥
 ਰਥਾਨਾਰੇਨਾਲਜਰਭਾਰੇਜਰਦੇਭਰੇਹੋਏ॥੨੮॥ਲੋਕਰਤਾਤ
 ਕੋਤਾਤਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਕੇਲੇਚਾਲਿਆ॥੨੯॥ਘਨਨਾਮਘਣਦਾਕਰ
 ਭਿੰਨਲਈਹੋਜੀਵਤੇਦੋਹਭਿੰਨਕਰਲਈਹੋ॥੩੦॥ਚੋਰਨਤੇਘਰਗੀ
 ਜੇਚੋਰੀਰੋਦੀਹੋਦੇਵਕੀਘਰਗੁਜਦਾਹੋ॥੩੧॥ਤਮਨਾਥਪ੍ਰੋਸਨਾਥ
 ਹਮਉਪ੍ਰੋਸੇਤਮਨਾਥਹੋਕੇਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹਮਾਰੇਕੋਕੋਤੇਰੀਹਾਸੀ
 ਤੇਭੀਤਾਹਾਸੀਕਿਆਬੀਲਾਸਹੈਹਮੇਗਾਸੀਸੀਹਮਾਰੇਕੋਬਾਣ
 ਸਾਰਖੀਲਗਾਦੀਹੈ॥੩੨॥ਉਸਾਸਲਯੋਹੈਉਭਾਸ੍ਵਾਨਲਾਇਆ
 ਪੇ੪੩॥ਕਿਜੀਐਅਨਾਥਨਸਨਾਥਕਰੀਏਮੇਅਨਾਥਨੀਕੋਕ੍ਰਿਤੰ
 ਰਥਾ॥ਗਜਵਾਰੀਕੋਰੇਗਜਵਾਲੀਅਸਵਾਰੀਸਤਾਈਕਰੇ॥੪੪॥ਸੇ
 ਖਮਨੇਸੇਸਨਾਗਕੇਅਵਤਾਰਬਲਭਵਾ॥੪੫॥ਬਿਸਨਾਕ੍ਰਿਸਨਪ
 ਤਜਾਸਬਿਸਨਨੇਕ੍ਰਿਸਨਹੋਏਕੇਪਤਰਖੀਹੋਜੀਨਾਦੀ॥੪੬॥ਕਰਸਾ

ਰੰਗ ਸਾਹਿਗਾ ਸਾਹਿਗਾ ਧਨਖ ਸਾਹਿਗ ਬਾਣਾ ਪਟੇ ਪੈ ਅਨੁਗ ੨
 ਭੀ ਪੀਤ ਬਸਤਾ ਦੇ ਅਨੁਗਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਨਾ ॥ ੫੧ ॥ ਲਖਿ ਓਲਕ
 ਰਕਰਤਾਤੁ ਜਾਇਆ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਹਰੀ ਹੀ ਜਾਇਆ ਭਾਨੀ
 ਤਾਨ ਕਨਾਤ ਰਾਣੀ ਹੋ ਖਿਚ ਕੇ ਕਨਾਤਾ ॥ ੬੨ ॥ ਠਾਟ ਨਾਮ ਬਣ
 ਓਕਾ ਕਾਨਕ ਹਿਯੋ ਕਿਸਨੇ ਕਹਿਆ ਸਉਰਤੁ ਸੁੰਦਰ ਬਰਕੇ
 ਬਾਲ ਕੇ ਚਲਣੇ ਤੇਰਾ ਜਾ ਕੇ ਪਰ ਦੇ ਦਰ ਵਾਜੇ ਕੇ ਤਖਤੇ
 ਖੁਲਾ ਗਏ ॥ ਹਰਖੇ ਸਰਖੇ ਬਸ ਦੇਵਾ ਹਿਕੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋਏ ਚਲਣੇ
 ਕੁਕੇ ਬਸ ਦੇਵ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਪੁਕਾ ਬਡ ਕੇ ਹਰ ਬਡਾ ਛੋਰ
 ਖਿਜੇ ਦਖੀ ਹੋਏ ॥ ੬੩ ॥ ਮਾਯਾ ਕੇ ਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਇਆ ਨੇ ਜਲਮ
 ਲੀਆ ਜੋਧਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗ ॥ ੬੪ ॥ ਪਰ ਬਾਹਰ ਭੀ ਤਰਕੀ ਪਰ ਦੇ
 ਭੀ ਤਰੀ ਤੇ ਬਾਹਰ ਦੀ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀ ॥ ੬੫ ॥ ਕਰ ਜੇਹੇ ਕਰ ਕੇ ਬਲ
 ਅਬ ਹੁਣ ਮਾਦ ਕੇ ਬਿਖਰਾ ਖਤ ਭੁਰੇ ਅਦ ਕੇ ਭੁਲੇਖੇ
 ਬਿਖਰਾ ਦਾਹੇ ॥ ੬੬ ॥ ਅਬ ਨਾਰੇ ਹੁਣ ਨਾਲ ਉਨਾ ਦੇ ॥ ੬੭ ॥ ਬਿਯੋਤ
 ਨਾਮ ਸਲਾਹ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਜੋਗਾ ਖਸਬੇ ਛੰਦ ਬੰਦ ਛਲੂ ਬਲਾ
 ਬਾਰ ਬਾਲਾ ॥ ੬੮ ॥ ਮਾਰ ਰਹੇ ਇਹ ਹੁੰਮ ਮਹੀ ਇਸ ਕੀ ਸਨੁ ਤੇ ਸਨੁ
 ਬੀ ॥ ੬੯ ॥ ਇਹ ਕੀ ਇਸ ਬਿਜਲੀ ਕੀ ॥ ੭੦ ॥ ਹੁਨੀਆ ਨਾਮ ਹੁਨੀਆ
 ਹੈ ਢਾਈ ਰੁਪਏ ਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਮੁਨੀਆ ਹੈ ਮੁਨੀਆ ਨਾਮ ਚੀਚ ਵਹ
 ਟੀਕਾ ਹੈ ॥ ੭੧ ॥ ਬਕੀ ਨਾਮ ਪੁਤ ਨਾਕਾ ॥ ੭੨ ॥ ਬਰਮਾ ਜਾਏ ਬ
 ਹਮਾ ਦੇ ਜਾਏ ਹੋਏ ਸਭ ਮਾਰਗੀ ਸੇਸਟ ਮਾਦਾ ਦੇ ਜਾਏ ਹੋਏ
 ਮਾਰ ਦੇਵਾਗੀ ॥ ਬਿਧਤਾਨ ਹੋ ਬੁਧਵਾਨ ਕੀਸਾ ॥ ਬਾਸ ਸੁਬਾਸ
 ਵਾਸ ਨਾ ਵਿਚੇ ਸੁਸੋਟ ਵਾਸ ਨਾ ॥ ੭੩ ॥ ਤੇ ਬਲਏ ਤੇ ਬਲਾਨਾ ਲ
 ੭੪ ॥ ਪੁਖਰਾਨਾ ਮਛੇ ਪ੍ਰਕਾ ਮੁਖੇ ਨ ਬੁਆਰੇ ਮੁਖ ਨਾਲੇ ਦੀਨੀ
 ਆਰੇ ॥ ਰੰਗ ਦੁਕਲ ਭਏ ਤਿਹ ਕੇ ਭੁਜਾ ਰੰਗ ਜੇਹੇ ਸੋ ਕਨਾਰੇ ਭਏ
 ਤਿਸ ਕੇ ਬਾਰ ਬਾਲੂ ਸਿਬਾਲ ਜਾਲੂ ਸੇਖ ਗੁਤ ਪੁਆਰੇ ਟ
 ਹਾਰੇ ॥ ਖੁਰਾਮਾਰੇ ਬੇਰਾ ਪੈ ਗਈ ਗਾਲੂ ਮਾਰੇ ਨਾਮ ਗਾਲੂ ਕਾ ॥ ੭੫ ॥
 ੭੬ ॥ ਬਤਾਨਾ ਮਾਸਕਾ ॥ ੭੭ ॥ ਨਾਮ ਕਰਨ ਕਰ ਦੇਹ ਨਾਮ ਰਖਣਾ
 ਕਰ ਦੇਹ ॥ ਹਮ ਭਮ ਹਮਾਰੇ ਤਮਾਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਏ ਕੋਈ ॥ ੭੮ ॥ ਸਿ
 ਅਮੁਪਲੇਟੇ ਪਾਇ ਜਿਹ ਲਛਮੀ ਪਲੇਟੇ ਪਾਇ ਜਿਸ ਕੇ ॥ ੭੯ ॥ ਇਹ ਸ
 ਮਮੋ ਮੁਗਾਹ ਇਸੇ ਮੁਗਾਹੀ ਸਮਾਨ ਮੰਨੇ ॥ ੮੦ ॥ ਚਕਲ ਬੁਨ ਹੀ ਸਾਅਦਤਾਰ

॥ ੯੯ ॥ ਮਾਨਸਪੰਚਭੁਆਤਮਕੋ ਪੰਜਾਭੁਤਾਵਾਸਹੀਰਜੋਮਨੁਖਾਂ
 ਦਾਦੇਮਿਲਕੇਤਿਨ ਕੋਕਰਤਾਸਰਸੀਤੋ ॥ ਤਿਨਾਨਾਲਮਿਲਕੇਮਨੁ
 ਖਦੇਹਬਨਾਈਤੋ ॥ ਮਮਤਾਨਾਮਮਾਇਆਕਮਧਕੋਦਰਕਰੈਕਰ
 ਜੀਏਰਿਦੇਦੇਵਿਚਾਰਨਦਰਕਰਕੇਜੀਕਰਿਆਤੋ ॥ ੧੦੦ ॥ ਇਹ
 ਦੇਸਨਹੈਮੁਹਿਏਦੇਸਮੈਨੈਨਹੀਤੋ ॥ ੧੦੧ ॥ ਪਾਲਤਹੈਰਿਪਦੈਤਨਜੈ
 ਸੇਪਾਲਤਹੈਧਰਤੀਤੈਤਾਂਦੇਸਤਨਜੈਸੇਤੈਸੇਮਾਤਾਜਸੇਧਾਪਾ
 ਲਤਹੈਕ੍ਰਿਸਨਕੋ ॥ ੧੦੨ ॥ ਮਾਹਿਗੋਡਕੇਬਾਹਿਓਖੂਬੀਉਤੇਗ
 ਡਾਬਾਹਿਓਬਰਾਹਿਤਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਬਾਰਨਬਾਲਕਾਂਨੇ ॥ ਤਿਨਸਾਚ
 ਨਲਾਇਓਤਿਨਨੇਸਚਨਹੀਮੀਨਿਆ ॥ ੧੦੪ ॥ ਦੁਖਭੋਗਨਕੋ
 ਦੁਖਦੇਨਾਸਵਾਸਤੋ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕੇਤਸਲੀਮਨਾਮਨਮਸਕਾਰਦਾ
 ਬਉਰੁਕੇਤਬਰੁਪਧਰਿਯੋਬਰੇਲੇਦਾਤਦੇਰੁਪਧਾਰਿਓਆਗ
 ਮਜਾਨਕੇਭਾਰੀਭਯੋਆਉਣਾਜਾਣਕੇਹਰੀਭਾਰੇਹੋਗਏਮਾਤਾ
 ਨੇਹੇਠਰਪੁਰਿਤੇਬਰੇਲੁਲੇਗਾਇਆਚਕਕੋਪੁਰਭਏਪੁਰਦੇ
 ੧੦੮ ਨਾਲਾ ॥ ਤਨਚਟਾਤਨਦੇਬਲਦਕਲਾਵਾ ॥ ਤੁਰਾਸੀਪ੍ਰਤਾਕਕੋ
 ੧੧੦ ॥ ਆਇਸਨੇਅਪਨੇਗ੍ਰਹਮੇਅਪਣੇਘਰਦਿਚਮਾਕੇਨੰਦਨੇਸੁ
 ਦਿਆਤਿਹਕੋਬਿਤਾਤਤਿਸਦੇਤਕਾਬਿਤਾਸਭਕਾਹਿਦਿਤਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਬਿ
 ਸਨਮਯਾਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕਾਨਚਲੇਘੁਟੁਆਘਰਭੀਤ੍ਰਿ
 ਕਾਨਜੀਘਰਦਿਚਰਿਕਦੇਫਿਕਦੇਤੋ ॥ ਲਾਲਨਕੀਮਨਖਾਲਕਿਓ
 ਲਾਲਤੇਮਣੀਆਂਦੀਖਾਲੀਹੈਨੰਦਧੋਨੰਦਦੇਬਛੇਰੀਬਿਜੁ
 ਲੀ ॥ ਗਾਹਸਿਖਾਵਨਰਸਤੇਵਿਚਤੁਰਨੇਨਾਸਿਖਾਉਣਵਾਸਤੋ ॥
 ੧੧੬ ॥ ਨਰਨਾਹਿਨਗਾਂਕੇਸੁਆਮੀ ॥ ਵਾਹੇਗਜਾਜੀਸੁਖਦੇਵਸੁਆ
 ਮੀਕਹਤੇਹੈਬਲਕੋਪਗਮੇਪਗਾਂਕੇਬਲਮੇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਜਨਸੁੰਦਰਤੀ
 ਅਤਮਾਖਨਕੋਸਬਧਾਇਧਸੀਹਰਿਕੇਨਗਮੇ ॥ ਮਾਨੋਸੁੰਦਰਤੀ
 ਈਸੇਭਾਰੇਲੇਣਕੇਸਭਦੋੜਕੇਬੜੀਹੈਹਰਕੇਸਹੀਮੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਲਤਹੈਤੰਤਪ੍ਰੇਲਦੇਤੋ ॥ ਰੇਲਤਹੈਧਕੇਲਦੇਤੋ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹਜਾਰਨਸੇ
 ਹਜਾਰਾਂਬਰੇਸੇਜੇਗੀਜੇਗਕੁਕੋ ॥ ੧੨੨ ॥ ਲੀਗਰਚੈਚਲ ॥ ੧੨੬
 ਬੋਪਨਾਮਧਫੇਕਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਸੋਗੀਗਊਆਂਡਉਰੀਅਪਣੇਘਰਹੈ ॥
 ੧੨੮ ॥ ਬਾਤਵਹੈਬਾਤਓਮਿਟੀਖਾਣਈ ॥ ੧੨੯ ॥ ਧਰਮੁਰਤੀਬਿਸੁਦਿਖਾ
 ਰਿਯੋ ॥ ਸਾਹੀਬਿਸੁਦੀਮੁਰਤਾਦਿਖਾਈ ॥ ੧੩੨ ॥ ਬਲਕੋਪੁਰਪਤਾਲ ॥
 ਬੇਦਪ੍ਰੈਬ੍ਰਹਮਾਗਨਿਤਾਗਨਿਬੇਦਾਨੁਪ੍ਰਦੇਨਬ੍ਰਹਮਾਗੀਣਤੀ
 ਤੇਅਗਿਣਤਾ ॥ ਮਾਪਨੇਆਪਣੇਆਪਨੁਦੇਖਕੋ ॥ ੧੩੫ ॥ ਬਾਰਕਹੈ
 ਬਾਲਕਾਨੁਕਾਹਦੀਹੈ ॥ ੧੩੭ ॥ ਉਰਕੋਉਪਦਾਕਸਕੋਪਟਰੋਕਸਕੋਸਾਡੀ

ਵਾਦਪਟਾਨਾਦਾਨਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮਕੀਸੁਧਕੇ ਪਿਛਲੇਦਾਨਦੀਸੁਧਕ੍ਰਕੇ ੩
 ੧੩੮॥ ਭੁਧਫਟਿਯੋਹੁਇਬਾਸਨਤੇਦਧਉਬਾਸਿਅਸੀਬਰਤੁਣੇ
 ੧੪੨ ਗ੍ਰਹਨਗ੍ਰਹਨੀਅਨੇ ਗ੍ਰਹਨਗ੍ਰਹਨੀਅਨੇ ੧੪੩॥ ੧੪੪ ੧੪੫
 ਸੀਅਨਹੀਮਾਦੈਨਹੀਅਉਦੀਅਨਾਭੁਏਹੈਏਜਮਲਾਅਰਜਨ
 ਨਲਕੁਬਤੇਹੈਗੀਵਮਣੀਦੇਵੇਜਫੁਤੇਕੁਮੇਰਦੇਪੁਤਾ ੧੪੮॥ ਭੁਧ
 ਤੇਭਾਵਨਭਾਰੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਨੁਕਾਰੇਕੁੰਦੇਨਾ ੧੫੧॥ ਲਟਪਟਲਾਪ
 ਟਾ ੧੫੨॥ ਕਿਧੈਸੈਲਸੁਤਾਪਾਰਬਤੀਗਿਰਭੀਤਰਉਚਉਚੇਪੁ
 ੩ ਬੰਦਿਚਮਾਨੇਮਨਨੀਲਾਬਿਰਾਜੇਨੀਲੀਮਣੀਅੰਠਿਸੰਪਰਬਤੀਦਿ
 ਚਬਿਰਾਜਰਹੀਹੈਗਰਬਪ੍ਰਬਤਮਾਤਜਸੇਧਾਪਾਰਬਤੀਨਿਆਈ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਨੀਲੀਮਣੀਹੈਮਾਤਾਦੇਪਾਸਾ ੧੫੬॥ ਰੁਖਗਏਗਿਰਕੇ
 ਧਸਕੇਸੀਗਿਏਤਚਲਾਇਦਯੇਦੈਤਨਚਲਾਇਅਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਨੇਤਿ
 ਸਦੇਧਕੇਨਾਲਗੁਖਿਗਿਰਗੇ ੧੫੭॥ ਦੋਨੇਕੀਬਾਤਸੁਨੀਜਸੁਧਾਗ
 ਰਾਮਾਨੰਦਕੇਮਾਧਿਬਾਤਰੁਹੀਹੈਗਰਾਖਸਦੇਅਉਦਰੀਬਾਤਸੁਣੀ
 ਜਸੇਧਾਨੇਤਾਰੁਹੀਜਿਸਵਖਤਕਹਿਅਉਸਨਮਾਰਲਇਆਕ੍ਰਿਨੇ
 ਉਸਅਨੰਦਕ੍ਰਕੇਰੁਰਦੀਬਾਰਤਗਲੁਗਈਏ ੧੬੦॥ ਗਹਿਸੁਮੁਕ
 ਤਠਾਨਤਭਯੇਲਕੁਕਿਅਨੇਫੜਕੇਮੁਕਤਲੇਦਾਭਾਇਆ ੧੬੩॥
 ਸਿਧਸੁਰਜਾਪੁਸਿਧਤੇਸੁਰਜਪਦੇਹੈਜਿਸਨੇ ੧੬੩॥ ਦੇਵਨਦੇਵਦੇ
 ਵਾਤਿਆਦਾਦੇਵਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ੧੬੫ ਪਿਗਨੀਪਛਾਨੀ ੧੬੬ ਕਲਾਪੁਰੀ
 ਮੋਗਲਾਇਤਨੈਹਰਤਾਲਾਏਨਤਨਹਰਤਾਲਦੇਟਿਕੇ ੧੬੬
 ਸਲਏਸਿਰਵਿਚਟੀਗਲਏ ੧੬੮ ਮੁਖਬਾਏਮੁਖਨੂੰਚੋੜਾਕਰੇ ੧੬੯
 ਰੁਗਤੁਹਨਿਯੋਰੁਗਨੀਸੁਨਕੈਪੁਦਨਾਭੈਣਤੇਬਕਾਸੁਰਭਾਈ ੧੭੦
 ਹੋਰਹਰੈਦੇਖਕੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੇ ੧੭੨॥ ਤਿਹਨਾਰੇਤਿਸਦੇਨਾਲਾਨਗਰਛਕ
 ਨਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਾਭਾਰੇਸਪਨਾਅਰੀਕੇਅਰੀਕੇ ੧੭੪॥ ਮੁਨਸਿ
 ਗਮਕ੍ਰੀਕੇਜੈਸੇਮੁਨੀਮੁਨੀਦੇਉਪਖਤਾਹੈਦਾਹੈਬਰੀਕੇਜੈਮਨਦਿ
 ਚਬਰੀਹੋਈਏ ੧੭੫॥ ਕਟਖੇਸਲੀਟੰਗਲਈਲਕਵਿਚਾਕੇਛਮ
 ਕਾਬਰਖੇਛਟਕਛਮਕਾਲੇਕੇਸਜੇਹਥਾਦਿਛਿਟਾਬਰਖਾਉਦੇਨਾ ੧੭੬
 ਕਰਕੇਹਾਤਕੇਹਰਕੇਮੁਖਪਾਏਕਰਕੇਪਾਹਰਕੇਤਾਈਆਪਣੇਮੁਖ ੫੩
 ਦਿਚਪਾਲੇਦੇਹੈਨਾ ੧੭੬॥ ਹੋਇਗਏਤਨਮੇਹੋਗਏਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਰ
 ਪਹੀਨਾਮਕਖੇਲਕਰੇਨਾਉਮਾਤੁਖੇਲਕਰਦੇਨਾਨਦੇਕਰਤਾਰੇਨਾਕੇ
 ਲਏਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇ ੧੭੮॥ ਅਤਪਿਤਾਸੁਲਖੇਨਲਖੇਮਾਤਾਪਿਤਾਨੇਜਾਣੇਸੇ
 ਸੁਨਾਜਾਣੇਆਦਕੇਨਾਮਮਨੀਮਨਜਾਕੇਆਦਨਾਮਮਨਾਦਿਖੇਜੇਤਾ

੧੪੫

ਛਲਕੇ
 ਤਗਲੇ
 ਮਾਏ
 ਮਾਏ

ਹੁਮੀ

ਮੰਨਿਆਸੀਜਿਸਦਾਸੇਈਲੈਕੇਬੁਲਾਉਦੇਨ॥੧੭੮॥ਗੋਰਵਰੀ
 ਗਓਆਂਦੋਰੀਆਂਪੋਤਇਤੈਸੁਕਹੁਕਿਮਬੀਤੋਕਿਧੇਬੀਨਹੀਕਿਸੀ
 ਪੁੱਕਾਰਹੋਇਬੀਤਿਆ॥੧੮੦॥ਇਹਨਾਹਨਿਨਾਨਛੇ॥ਇਹਨਹੀਹੋ
 ਨਹੀਹੋਭੈ॥੧੮੧॥ਰੋਹੁਰੇਸੁਖਰੇਖਰੇਰੋਹਨਾਲੁਭਰੇਯੋ॥੧੮੨॥ਕਾ
 ਨਫਰੇਬਕਰਯੋਕਿਸੂਜੀਰੋਪੁਏ॥ਬਾਰਭਯੋਤੁਕੋਧਮਨੋਕੋਧਗੋਪਾ
 ਮਾਨੋਤਤਾਜਲਤੇਸੀਤਲਮੇਹਸਮੇਯੇਸੀਤਲਜਲਮੇਹਰੁਪੀ
 ਤਿਸਕੁਕੇਸਮੇਇਆ॥੧੮੪॥ਜਾਇਜਾਗਾਤਿਸਨੁ॥ਦੁੰਦਭਛੁਓ
 ਤੇਬਸਦੇਵਦਾਪੁਤ੍ਰਕਿਸਾ॥੧੮੫॥ਨਾਲਿਆਓਹੋਅੱਜਬੀਨਾਲਿਆ
 ਵਾਗਾ॥੧੮੬॥ਲੋਪਭਯੋਸੰਗਕੇਬਛਰੇਲੁਕਗਏਸਾਥਰੇਬਛੇਥੇਜੇਏ॥
 ਜੋਮਿਲਖਾਯੋਜੇਕਾਭੋਜਨਇਕਠੇਥਾਂਦੇਸੇਸੋਲਿਆਓ॥੧੮੭॥ਮਿਸ
 ਲਬਾਏਮੇਨਹੈਕਉਲਦੀਨਾਲੂਦੀਨੀਆਈਜਿਉਕੀਤਿਉਹੋ॥ਬਾ
 ਨੀਸਹਸਰਬਾਣੀਦੀਸਰਬਾਣੀਨੀਆਈਹੋ॥ਪਤਰੇਨਹੈਗਤੁਰਾਪ
 ਤੀਚੰਦਮਾ॥੧੮੮॥ਕੋਰੁਰਕੈਰੁਰਕੁਕੇਹਰਿਕੇਸਿਵਾਕੇਹਰਿਕੇਮਾਰ
 ਏਦਾਛਪਮੇਨਰਹਿਯੋਅਬਲਉਤਨਯਾਮੇ॥ਕਾਮਲੁਕਿਆਹੋਹੁ
 ਏਤਾਈਇਨਾਂਦੇਸਰੀਰਮੇ॥੧੮੯॥ਰੂਪਧਰੇਅਵਤਾਰਨਕੋਅ
 ਵਤਾਰਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੋਤੁਸੀਬਾਤਇਹੋਗਤਿਕੀਸੁਰਗਈਆ
 ਇਹਬਾਤਚਲਕੇਸਰਗਲੋਕਨੁਗਈਏ॥੧੯੦॥ਸਰਮਾਕਵੀ
 ਅੰ॥ਲੋਚਨਸੇਕੁਕੇਬਸੁਧਾਸੋਰੇਤਾਚਮਕਦਾਹੋਜੇਕਾਏਰੇਤਾਨਹੀ
 ਕਦੇਖਣੇਹਜਾਗਾਈਨੇਤੁਕੁਕੇਪ੍ਰਿਥੀਕੁਉਤਵਾਸਤੇਆਈਏ॥੧੯੧॥ਤਰਰੇ
 ਮਭਏਤਨਠਾਤੇਪ੍ਰਿਥੀਦੇਸਰੀਰਪ੍ਰਿਛਾਰੂਪੀਰੋਮਖਣ੍ਹੇਹੋਏ॥੧੯੨॥
 ਤਨਅੰਡਾਸੀਰਨੁਅਕੜਾਕੇ॥ਹਰਿਜਛੁਨਾਮਛੇਰਵਾ॥ਜਨਜੋਡਾਜੜੇ
 ਚੇਤਨ॥੧੯੩॥ਰੰਗਨਕੇਪਟਰੰਗਾਰੰਗਾਕੇਬਸਤਲੈਕੇਧਰਤੀ॥੧੯੪॥
 ੬॥ਕਰੁਆਜਿਹਦਾਖਕਰੁਆਦਾਖੁਦੇਜਿਥੇਗੁਛੇਹੋ॥ਪੁਤ੍ਰਮਨੇਮਧੁਰੇ
 ਦਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਤਲਾਉਦੇਮਾਨੋਪੁਤ੍ਰਏ॥੧੯੫॥ਧੋਨਕਕੋਧਮਹਕੁਕੇਦੇ
 ਉਪਾਇਹਿਰੇਤਹਿਸਾਥਪਛਾਰੇ॥ਦੇਵਲਤਾਧੋਨਕਨੇਬਲਭੁਰਦੀ
 ਛਾਤੀਦਿਚਮਾਫੀਅੰ॥ਹਰਿਕਿਸੂਨੇ॥੧੯੬॥ਖਲਦਾਨਨਤੁਰੀ॥੨੦੧॥
 ਦੇਹਬਧਾਈਦਿਦੀਆਹੋਬਧਾਈਆ॥੨੦੨॥ਆਤਾਨਾਕੀਸਨੁਜੀ
 ਕਹਿਆਕਹਾਣੀਸੁਨਾਉ॥ਰਾਜਗਯੋਤਰਨੇਸਗਰੋਨਲਹਿਯੋਸੁ
 ਲਾਗਿਯੋਵਹਪੀਅਨਪਾਨੀ॥ਸੁਰਜਵੰਸਕਜਗਾਜਾਦਸਰਥਰੇ
 ੩ ਰਾਤਪਈਤਾਬਣਦਾਰਸਲੈਇਆਸੂਦਣਆਂਕੋਪਾਣੀਭਰਣਲ
 ਗਾਪੀਣਵਾਸਤੇ॥ਰਾਤਪਰੀਤਬਹੀਭਰਭੈਤਿਨਸੁਉਨਸੁਨੀਅਪਨੇ
 ਇਹਬਾਨੀ॥ਰਾਜਾਨੇਬਾਣਮਾਠਿਆਤਾਸੂਦਣਨੇਕਹਿਆਹੋਰਾਮੇਮੇ
 ਮਰਿਆਇਸਬਾਤਨੁਸੁਣਕੇਗਜੇਦੇਭਾਦੀਰਾਤਪੇਗਈਭੈਨਾਲੁਪੁ

ਰਿਆਗਾਇਆ ਫੇਰਗਾਜਾ ਸੁਵਣਦੇ ਪਾਸਗਾਇਆ ਉਸਨੇਕਹਿ ੪
 ਮਾਰਾਜਾਤਜਾ ਜਾਇਕੇਅਪਣੀਪਟਗਾਈਨੁਮਿਲਿਆ ॥ ੨੦੩ ॥
 ਕਾਰੀ ਨਾਮਕਾਲੀਨਾਥਕਾ ॥ ੨੦੪ ॥ ਚਿਤਵੀ ਦੇਖੀ ੨੦੧ ॥ ਅਨਖੇ
 ਸਤਲੇ ਸਤਾਮਨਖਾਂਤਾਈਉਚਲਲਹੋਇਆ ॥ ੨੦੫ ॥ ਚੀਲੇਰਹਯੇ
 ਫੁਲਦੇਜਾਂਦੇਯੋ ॥ ੨੦੬ ॥ ਬੋਲਤਾਜਿਉਧਮੀਆਹਰਮੈਬੋਲਦੀਆ
 ਯੋਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਸੰਤਵਿਚਖਲਾਂ ॥ ਸੁਰਕੇਮਧ ਨਾਸਾਂਦਿਚੋ ॥ ੨੧੦ ॥
 ਦਫਨਤੀਚਤ੍ਰਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ॥ ਸਿਖਾਮਹਿਸਿਖਾਮ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਨੁਕਾਲਾ
 ਸਪ੨੧੧ ਅਲੀ ਸਖੀ ਬਕੀ ਪੁਤਨ ਜੋਰਛਲੀਹੈ ਚੰਗਾਛਲੀਆ
 ਯੋ ॥ ੨੧੨ ॥ ਬਕਤਨਾਮਮੁਖਕਾ ॥ ੨੧੩ ॥ ਮੇਨਗਾ ਉਡਕੇਮੁਖਰਾਤੇਜੋ ਈ
 ਭਾਉਗਈਮੁਖਰੇਤੇ ॥ ਸਹਤੀਰਨਾਮ ਸਹੀਰਦਾ ॥ ਚਹੁਪਾਤੇਹੋ
 ਹਾਤਫਾਤੇ ॥ ੨੧੫ ॥ ਅਬਜਾਨਹਮੇਹੁਣਜਾਇਆਅਜੀ ॥ ੨੧੬ ॥
 ਦਫਨਜਈਯੋ ਦਖਣਦਿਸਾਰਮਣਕਖੰਡਨੁਜਾਓ ॥ ੨੧੭ ॥ ਦੀਧ
 ਰਮੋਰਸੁਨੇਕਾਬਿਖੇਤਮਫੇਰਧਰੰਦਿਤੀਹੋਬੋਫੇਕਾਲਵਿਖਤੈਨਾ ॥ ਤੀ
 ਦੇਖਲਤਾ ਦੇਖਕੇਚਹਣਦੇਚਿਨ ॥ ੨੧੮ ॥ ਸਿੰਗਧਰੇਹਰਿਧੋਨਹ
 ਜਾਰਸਿੰਗਬਣਾਏਸੁਇਨੇਕੇਜਿਨਾਰੇ ॥ ੨੨੦ ॥ ਪੁਹਕਰੰਓਬਿਰਜੇਅ
 ਮੋਤੀਤੇਫਰੋਜੇ ॥ ਕੰਚਨਰੋਕ ਸੁਧਕੰਚਨਕੇ ॥ ੨੨੨ ॥ ਖਉਨਾਮਭੈਦਾ
 ੨੨੩ ਦੁਖਕਰਿ ਨਾਮਕਠਨਕਾ ॥ ਬਾਦਰਾ ਬਰੂਪਿਆ ॥ ੨੨੪ ॥
 ਜੋਰੀਨਾਮਜੋਰੀਕਾ ॥ ਛਟਕਾਸੰਗਾ ਛੁਟੀਆਂਨਾਲਮਾਹਤੀ ਬੈਸ
 ਨਬੋਰੀ ਅਵਸਥਾਥੇਰੀਹੈਜਿਨਾਰੀ ॥ ਧਮਾਰ ਨਾਮਧਮਾਲਕਾ ॥
 ੨੨੫ ॥ ਅੰਤਬਸੰਤਰਏਹੁਤਬਸੰਤਰਦੇਅੰਤਹੁਇਆਚੀਖਮਰੁਤ
 ਮਾਈਜੇਠਹਾਕਾ ॥ ਧਨਠੀ ਮੁਖੀਆ ॥ ੨੨੬ ॥ ਮਿਕਬਾਲਕਏਏਪੁ
 ਲੀਬਗਾਖਸਮਿਲਕੇਆਇਆਕ੍ਰਿਸ਼ਨਵਲਤੋਜਿਤਯੋਮੁਸਲੀਬ
 ਲਭਵਾਜਿਤਿਆ ॥ ਆਵਚਕੇਮਹਾਰਾਜਨੇਬਲਭੁਦਨੁਕਹਿਆ
 ਉਪਚਬਲਭੁਦਨੀਨਾਚਰੇਸੁਕਹਿਯੋਇਨ ਇਸਪ੍ਰਲੇਬੋਏਤਨੇਕ
 ਹਿਆਮੇਰੇਪ੍ਰਚਰੇਤਿਨਕੇਬਪਕੇਪਗਧਾਰੇਤਿਸਦੇਸਹੀਰਪ੍ਰਚ
 ਹਣਰਖੇ ॥ ੨੨੭ ॥ ਗਾਗਾਸਿਰੀ ਸਿਰੀਰਾਗਾ ॥ ਮੁਜਰੀ ਮੁਰਛਾਪੁ
 ਜਰੀਪੁਜਨੀਕਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਮੁਨਦੇਵਅਗਸਤਭੋਰੋਸਦੇਗੇਲੇਤਰੇ
 ਪੇਚਮਨੋਆਹਿਤੋਰੇਸਪਤੋਇਆਹੋਇਜੈਬਲੁਖਾਦਾਯੋਐਸੇਵਲ
 ਖਾਤੀਯੋਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ॥ ੨੨੯ ॥ ਕੋਕਪਤੀਸਿਤਬਾਨਨਤੇਬਹੁਰੇ ॥
 ਸਿਖਿਆਪਤੀਹੋਤੀਖਣਤਾਦੀਬਾਣਾਤੇ ॥ ਇਹਨਾਲਗੁਲਾਬੁਰ
 ਆਤਮਨੇਏਬੀਸੀਨਾਲਹੋਕਾਨਦਾਮੁਖਗਲਬਰੇਫੁਲਹੋਜੇਰੀ
 ਬੀਸੀਪੁਨਹੋਸੁਗੁਲਾਚੇਦਾਹੋ ॥ ੨੩੫ ॥ ਭਾਰਕਰੇਵਿਗਾਗਵਨਹੋਕੇ
 ਈ

ਨੇਦਰੀ ਸੋਕੋਗੇ॥ ੨੬੧॥ ਟਕਵਾ ਥੋੜੀ ੨੬੩ ਸਹੀਆਂ ਸਫ਼ੀਆਂ
 ਜੋਕਰਿਕੈ ਕਰਾਕੈ ਸਾਥ ੨੬੬॥ ਘਾਤ ਬਨੀ ਤਾਬਨੀ ੨੬੮ ਕਾ
 ਨ ਬਹਿਕਮ ਹੋਕਾਨ ਅਵਸਥਾ ਛੋਟੀ ਘਰ ਕਾਹੇ ਘਰ ਦਾਹੇ ਦਾ
 ਘਰ ਵਿਆਨਾ ਲਖੇਲਾ॥ ਹਰ ਕਾਹੇ ਹੋਲੂ ਹੋ ਦੇਗਾ॥ ਬਰ ਕਾਹੇ ਬ
 ਲਕੁ ਕੇ॥ ੨੬੯॥ ਭਾਵਨੁ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਤੁਰਾ ਦੇਨਾ ਲਾ॥ ਹਰੀਆਂ ਕਵੀਆਂ
 ਮਦਨ ਕੇ ਹਾਰ ਬਨਾਇ ਬੇਕੇ ਕਾਜ ਕਾਮ ਦੇ ਹਾਰ ਬਨਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਨਿ
 ਭਕੈ ਪਰੇ ਵਤ ਹੈ ਮੋਤਨ ਕੀ ਲਰੀਆਂ॥ ਹਿਤ ਕਰ ਕੇ ਜੋ ਬਾਤਾ ਕਰੀ
 ਆਹੇ ਏਹੇ ਸੇਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਪਰੇ ਦੀਆਂ ਹੈ॥ ੨੭੦॥ ਤਨ ਕੇ
 ਨਾਮ ਤਾਣ ਕੇ॥ ਗਾਉਹੇ ਡੁੰਘਾਂ॥ ਆਹਿ ਦਿਵਾਵਤੁ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ॥ ੨੭੧॥ ਬੇ
 ਰ ਬਨੇ ਤਿਨ ਨੇੜਨ ਕੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਨੇੜਾ ਦੀ ਬੋਟੀ ਮਾਸ ਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਇਹ ਦਾ
 ਮੈ ਇਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਰ ਪੀਛਾ ਹੀ ਹੈ॥ ੨੭੨॥ ਕਲਾ ਨਿਧ ਸੇ ਮੁਖ ਰੰ
 ਦੁ ਮਾਸਾਰ ਥੇ ਮੁਖਾ॥ ਵਾਹੁ ਮਦਾਤੁ ਅਨਾਰ ਵਰਗੇ ਦਾ॥ ੨੭੩॥
 ਸਕੇ ਹਿਰੀਆਂ ਰਸ ਕੇ ਲੈਨ ਵਾਰੇ ੨੭੪॥ ਸੁਰੁ ਚਾਰ ਭਈ ਚਾਰ ਚ
 ਸਮ ਹੋ ਗਈ ੨੭੫॥ ਕਰ ਬਾਤ ਕਹੀ ਕਰਾ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸੀ ੨੭੬॥
 ਬਰਨੀ ਇੰਮਣੀਆ ਅਲਕੈ ਹਰਿ ਜੁਲਫਾਸ ਪਸਾਰ ਥੀ॥ ੨੭੭॥
 ਸਰਤਾ ਮਗਨੇ ਹਬ ਹੀ ਹੈ ਨੇਹ ਰੁਪੀ ਸਰਤਾ ਦੇ ਰਸ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਬ
 ਹਿ ਗਈ ਹੈ॥ ੨੭੮॥ ਸਹੀ ਨਿਸਚੈ॥ ੨੭੯॥ ਸੁਰਗਿਆਨ ਵਿਬਰਿਆ
 ਨੀ॥ ਦੀਜੀ ਮੇ ਬਿਭੁਤ ਬਿੰਤੀ ਦਿਓ ਤਾ ਮੇਤੀ ਆਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇਵੇ ਬਨਾਸ ਪ
 ਤੀ ਦੀਜੈ ਬੋਣ ਬਾਸ ਦੇ ਚਿਤਾ ਮੁੰਦਾ ਦਿਓ ਕੀ ਨਾ ਦਿਖੇ॥ ੨੮੦॥ ਹਮ ਸੇ ਸੁਖ
 ਜੇ ਮੇਭੀ ਉਸ ਸੁਖ ਕੁ ਕੇ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ ਕਹਿ ਦੀਆ ਥੀਆ ਬੁਲਵਾਂਗੀ॥ ੨੮੧॥
 ੨੮੨॥ ਹਮ ਜਾਨੀ ਹਮਾਰਾ ਪਿਆਰਾ॥ ੨੮੩॥ ਘਾਤ ਸਿੰ ਦਾਓ ਦੇਨ ਲਾ॥
 ੨੮੪॥ ਇਨਹੂੰ ਦੁਹਗਾ ਬਰਚੇਟ ਕਡਾਰਾ॥ ਇਨਹੂੰ ਪੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਬਰਦੇ ਤਾ
 ਹੋ ਦੇਵੀ ਨੇ ਸੇ ਚੋਟ ਕਪਾਇਆ॥ ਮਿਨਾ ਲਕੀ ਤਾਗ ਕੋਲ ਦੀ ਨਾਲੀ ਟੁਟੀ ਤੇਜੈ
 ਸੇਤਾ ਗਨਾ ਲੁਰਹਿ ਦੀਆਂ ਹੈ॥ ੨੮੫॥ ਕਾਥਿ ਨਾਮ ਸਾਂਤੀ ੨੮੬॥ ਰਸ ਗਾਥੇ ਜੋ
 ਰਸ ਨ ਪੀਦਾ ਹੈ॥ ਕੌਰੂ ਨਾਮ ਪੋਥੇ॥ ੨੮੭॥ ਗਤੀਆਂ ਕੀ ਤਰਾਂ ਕੀ॥ ੨੮੮॥ ਖਿ
 ਸਾਨੇ ਸਰਮੀ ਦੇ ਹੋ ਕੇ ਨਾਖ ਚਲੇ ਲੰਘ ਚਲੇ ੨੮੯॥ ਚਪਾਤੀ ਨਾਮ ਫੁਲ ਕੇ
 ਵਾਸਤੇ॥ ਬਟ ਪਾਰੀ ੨੯੦॥ ਅਭਿਰਮ ਰਾਮੇ ਬਾਟ ਰਸ ਤੇ ਦਿਚ ਰਗ ਹੋ
 ਕੇ ਰਾਮਾ ਰਤੇ ਹੈ॥ ਦੋਰ ਬਗਮੇ ਹਰਿਆ ਓ ਪਸੁ ਹੋਤਾ ਹੋ ਬਗਾਵਿਚ॥ ੨੯੧॥ ਜੀ
 ਅਰੇ ਹ ਪੁਜਾਈ ਜੀ ਅਰੁ ਪਰੇ ਹ ਪਹੁ ਚਾਈ॥ ੨੯੨॥ ਪਰਤ ਚੈਨ ਪਰਮੇ
 ਕਾਮ ਪੁਸ਼ਾਤੀ ਪੇਜਾਵੀ ਹੈ॥ ੨੯੩॥ ਹੋ ਬਰਨੀ ਸਰਸੀ ਇੰਮਣੀਆਂ ਬਾਣਾਸ
 ਚਪੀਆਂ ਹੈ ਸਸਕੇ ਟਿਕ ਕੇ ਹੈ ਚੜਾ ਮਾ ਕੋੜ ਕਓਣ ਹੈ॥ ਮਾਨ ਹੁਲੈ ਸਿੰਦ
 ਰੇ ਹਿਪ ਆਪ ਦਾ ਮੇਥਿਧ ਨਾਰ ਸਯਾ ਹਿ ਨਿਚੋ ਹੈ॥ ਮਾਨੇ ਲੈ ਕੇ ਕਾਮ ਦੇਵਨ
 ਬਿਧ ਨਾ ਲੈ ਇਸ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਦਿਚ ਰਸ ਨ ਚੋੜਾ ਰਿਤਾ ਹੈ॥ ੨੯੪॥ ਜੇ ਉਚਨ ਲੀ

੨੩੭ ਅਧਰਾਪੀਅਸੇਤੋਠਾਮੀਮ੍ਰਤਸਾਰਖੇ॥ਮੁਰਤਲੇਨਕਰੇਖਰਾ ੫
 ਤੇਏ ਮੁਰਤੀਸਾਡੀਨਾਲੈਲਵੇਇਸਵਾਸਤੇਪੈਛੀਗੁਸਾਕਰਦੇ॥
 ੨੩੮॥ਤਾਬਤੇਜੀ ਸਹਾਬਕੋਆਬ ਕਸੀਭੇਰੇਰੰਗਦਾਜਲਦੇਖ
 ਕੇਖਿਸਾਨੋਸਰਮੀਦਾ॥ਨਰਗਸਕੋਗੁਲ ਦੇਪੇਰੀਦਾਫੁਲਬਰਤਾ
 ਗਨਕੈਬਰਦੇਣਵਾਲਾਗਿਣਕੈਲਹੋਨਹਿਆਨੋਦੇਖਿਆਨਹੀਹੋ
 ਹੋਕੇਈ॥੨੩੯ ਜਲਜੀਮੁਖਲਾਜੈ ਕਵਲਬੀਦੇਖਕੇਮੁਖਨੋਲਜ
 ਤਹੋਜਾਦਾਹੋ॥ਜੁਰਬਾਹੁਨ ਬਾਹਾਰੀਕੀਪੀਪਾਕੋ॥ਲਾਜਕੋਭਾਂਜਲ
 ਰਾਜੈਲਜਾਰੂਪੀਭਾਡਾਫੁਟਗਇਆਹੋ॥੨੪੦ ਉਜਲਕਾਰੀ
 ਗੋਰੀਆਂਤੇਕਾਲੀਆਂ॥੨੪੧॥ਤਿਹਜਾ ਤਿਸਜਾਗਾ॥ਇਕਠਓ
 ਲਨਕੋ॥ਇਕਤਅਸਥਾਨਕੋ॥ਹਰਿਧਉਲਨਕੋਸਾਇਨੇਕੋਮੰਦ੍ਰਾ
 ਦਾਦਾਇਕੋਮੰਦ੍ਰਾਦਾ॥ਸਰਤਲਾਉ ਕਓਲਨਕੋਕਓਲਾਂਦਾ॥੨੪
 ੨ ਠਾਨੀਨਾਮਬਣਾਈਹੈ ਸਸਸਾਨੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੇਬਰੇਬਾ॥ਸਿਤਕੈ
 ਪੀਸਕੇ ਪਾਨ ਪੇਗਕੂਕੇਪ੍ਰਦਛਨਾਦੇਪ੍ਰਦਖਣਾਦਿੰਦੀਆਹੋ॥ਤੁ
 ਤਕਿਧੋਕਿਤਕੈ ਤਪਆਰਾਬਉਤ੍ਰੋਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੂਕੇਹੋਵੇ॥੨੪੪
 ਸ ਸੁਰੇਨਾਮਾਇਤ੍ਰ ਅਉਰਜਾਨਕਤਹੈ ਹੋਰਕਿਸੀਜਾਗਾਨਹੀਹੈ॥੧
 ਅਮੇ ਅਕਾਸਮੇ॥ਦਿਨਸਨਾਮਦਿਨਕਾ ਦਿਨੇਸਨਾਮਸੁਰੇਨ
 ਕਦਿਵਾਨਮੇ ਦੇਵਤਿਆਦਾਦਿਵਨ ਸੁਪਤਮੇ ਬਿਸਨਮੇ॥੨੪
 ੫॥ਚੰਡਮੁੰਡਮੁੰਡਰਾਰੇ ਚੰਡਤੇਮੁੰਡਦੇਸਿਰਵਢਾਸਿਏ॥ਗੰਡਕਾ
 ਰੀਡਕਾਨਦੀਦੇਪੁਤਠਾਕੁਰਜੀ॥ਗਾਨਨਕੀਮੰਡਕਾਜੁਧਦੇਕਰਨ
 ਵਾਲੀ॥੨੪੬ ਰਸਕਾਨਰਕੇਸੰਗਭੀਨਾਇਨਾਦਾਚਿਤਕਾਨਦੇ
 ਰਸਨਾਲਜੋਭਿਜਿਆਹੋਇਆਹੋ॥੨੪੭ ਪਾਤਨਸਾਥਖ
 ਰੀਪੰਗਤੀਨਾਲਖੜੋਤੀਆਹੋ॥੨੪੮॥ਮਨਮੇਕੁਪੀਆਂ॥
 ਮਨਵਿਖੇਇਕੁਪੀਆਦਾਪ੍ਰੇਮਹੈ॥ਜਾਜੁਪੀਜਾਕੇਜੁਰੀਦਾਮਿ
 ਲੀਆ॥੨੪੯॥ਹਾਥਨਸਾਸੁਸਾਰੀਹਰੀਹਥਾਂਦੇਨਾਸਕੀ
 ਆਂਚੁਗਾਈਆਂਹੋ॥੨੫੦॥ਕਉਲਕਲੀਹੈਕਉਲਦੇਫੁਲਦੀ
 ਨਿਆਈਤੇਰਾਗਾ॥੨੫੧ਤਪਕੀਅਗਨੀਮਧ ਬਲੂਦੀਅਗ
 ਦਿਚਾ॥੨੫੨ ਤਸਲੀਮਨਮਸਕਾਰ॥੨੫੩ਹੋਰੀ ਹੋਰੀਸਖੀ॥੨
 ਈਹੋਸੁਆਮੀਵਾਦੇਹੀ॥੨੫੪॥ਮੋਤਿਦੁਹਾਈਮੋਰੀਸੋਹੀ॥੨੫੫॥ਬ
 ਰੀ ਬਾਲਕ ਵਾਅਗਿਆਤਾ॥੨੫੬॥ਇਸੀਮਨਏਪਟਦੇਹੋ॥
 ਇਸਬਾਤਦੇਮੰਨਿਆਪਦਦੇਦੇਵੇਗੇ॥ਜਸੁਧਨੰਦਕੀਜਸੇਧਤੇ

ਨਾਮੁ ਚੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਥਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਿਗਾਹਾ ਦੇ ਸਿਧਾਏ ਬਣਾ ॥ ੩੧੯ ॥ ਰੂਪ
ਪੀ ਕੈ ਪਾਨੁ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਮਿਦਗਾਂ ਕਰਕੇ ਮਸਤ ਹੋਈਆਂ ਜਲ ਲੋਹਕੀ ਸੁਈ ਜਲ ਦੇ
ਵਿਚ ਜੋ ਸੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਸੁਈਆਂ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੋ ॥ ੩੧੯ ॥ ਭੂਖਿ ਮਮਾ
ਤ ਚੀਗਾ ॥ ੩੨੦ ॥ ਮੁਕਤ ਫਲ ਮੁਕਤ ਰੂਪਿ ਫਲ ਪਾਠਿ ਗਿਆ ॥ ਦਾ ਬਹੁ
ਤ ਫਲ ਰੂਪਾਠਿ ਗਿਆ ॥ ੩੨੧ ॥ ਮਾਨੁ ਤਨਾਧਨ ਬੀਚ ਸੀਭਾਰੇ ਲਿਆ
ਉਦਾਨੀ ਧਨ ਨੁ ਵਿਚ ਸੀਭਾ ਲੂਦੇ ॥ ੩੨੨ ॥ ਇਨਾ ਸਿਆਹ ਭਏ ਮੁਖਿ
ਵਾਇਨਾ ਦੇ ਮੁਖਿ ਸਿਆਹ ਹੋ ਗਏ ਜਿਉਰਤ ਕਾਦਾ ਮੁਖ ਹੋਦਾ ਹੈ ਮਿਸ
ਦਾ ਯੋਜਵਤੀ ਮੁਖ ਲਾਲ ਭਏ ਫਹ ਜਿਉਰਤੀਆ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਇ ਸਤੀ
ਆਂ ਦੇ ਮੁਖ ਲਾਲ ਹੋਏ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਨ ॥ ੩੨੫
ਭਰੇ ਜਮਰੇ ਹਮਕ ਉਹ ਮਰਾਈ ਹਮਾਰਾ ਜਾਹ ਮਾਰੇ ਕਉ ਮਾਰਤਾ
ਹੋਗਾ ਇਸ ਤੇ ਨਾਗਏ ॥ ੩੨੬ ॥ ਭੁਮ ਪਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੩੨੭ ॥ ਕ
ਥਿਗ ਜਕਹਿ ਗਜਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਨਕਹਿ ਆਫੇਗਾ ॥ ਦਿਜਾ ਮਉਰ ਕਹੀ ਹੋ ॥
ਸੁਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਕਹੀ ਹੋ ਕਥਾ ॥ ੩੨੮ ॥ ਸਾਲਨ ਨਾਮ ਮਾਸਦਾ ਅਖ
ਨੀ ਨਾਮ ਮਾਸਦੀ ਤ੍ਰਿਦਾ ਬਿਰੀਆਨਾ ਮ ਬਦੀਆਂ ਕਾ ਜੁਜਤਾਹਤੀ
ਦੇ ਤ੍ਰਾਦੀ ਕਤੀ ਮਿਠੀ ਤੇ ਖਟੀ ॥ ਨੁਗਦੀ ਬੀਦੀ ਸੇਵਕੀਆਂ ਸੇਮੀਆਂ
ਲੁਭੁ ਮਾਮੋਤੀ ਚੁਰਦੇ ਲੁਭੁ ਅਰੁ ਸੁਤ ਭਲੇ ਸੁਤ ਕੇ ਲੁਭੁ ਚੰਗੇ ਬਰੇਨ
ਮ ਬਾਹਿਰੇ ਆਕਾ ॥ ੩੨੯ ॥ ਉਨ ਸੇ ਕੈ ਓਰ ਕੇ ॥ ੩੩੦ ॥ ਕੋਹੋ ਉਦਾਸ ਗੀ
ਸਾਹਿਬ ਦਸਵਾ ਪਾਤਸਾਹ ਜਕਿ ਦੇਹੇ ॥ ੩੩੧ ॥ ਸੁਬਾਸ ਗੀ ਸੁਸਟੁ ਬਾਸਨਾ ॥
ਰੂਪ ਗਾਗੇ ਨਿਹਾਰ ਰੂਪ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਤੇਗਾ ਸੁਣਕੇ ਉਡਗਨ ਤਾਰੇ ॥ ੩੩੨ ॥
ਧਨ ਫੀ ਮੁਖੀਆ ॥ ੩੩੩ ॥ ਹਰਿ ਪੁਜਾ ਕੇ ਦਿਨ ਇੰਦਰੀ ਪੁਜਾ ਕਾ ਦਿਨ
੩੩੪ ॥ ਅਨੇਕਨ ਕੇ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਭੋਜਨ ਅਰੁ ਪਚਾਂ ਮਿਤਾ ॥ ੩
੩੫ ॥ ਸਮ ਬਾਹਨ ਕੇ ਜਮ ਬਾਹ ਬਿਥਾਰੇ ਬਾਹੁ ਤ੍ਰਿਦੀ ਨਿਆਈ ਜਮ
ਬਾਹੁ ਤ੍ਰੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ਹੋ ॥ ੩੩੬ ॥ ਨਗੀ ਹੋ ਨਗਾਪੁ ਖਰੀ ਹੋ ਚੀਗੀ ਹੋ ਕਿ
ਹਕੀ ਕਿਸਕੀ ਕਹਾ ॥ ਕਿਥੇ ੩੩੭ ॥ ਗਿਰਗੇ ਗਿਰਕੇ ॥ ੩੩੮ ॥ ਹਰ ਹਸਕਹੀ
ਪਿਤਾ ਪਾਹ ਥਕੀ ਅਰਜਨ ਦਾ ਪਿਤਾ ਇੰਦਰ ਤਿਸਦੀ ਪੁਜਾ ਜੋ ਕਹੀ ਹੋ
ਇਹ ਜਾ ਇਹ ਜਾਗਾ ॥ ਹਮਰੀ ਅਨਮੋਸੇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਰ ਥਾਹੋ ਕੋਈ ਹੋ ॥
੩੩੯ ॥ ਬਾਕੇ ਕੀ ਕਰਕੇ ਮੁਰਵੀ ਪੁਨਤੀ ਨਿਮਤ ਮਹਾਸਰ ਸਾਧੀ ॥ ਬ
ਚਨਾ ਰੂਪੀ ਕਮਾਣ ॥ ਤਾਣਕੇ ਉਜਲ ਮਤਰੀ ਪੁਨ ਹੋਈ ਏਹੋ ਬ
ਤੀ ਕਾਨੀ ਸਿਨੀ ਹੋ ॥ ਕਬੁ ਪਗੀ ਫੁਰਾ ਚੰਗੀ ਜਿਮ ਫਾਧੀ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾ
ਹ ਚਿਤੀ ਫਸੀ ਹੋਈ ਫੁਟ ਜਾਂਦੀ ਹੋ ॥ ਤਿਸੀ ਤ੍ਰਾਗੇ ਪਾਂਦੀ ਕਬੁ ਪਕਰ ਹੋਗਾ
ਈ ॥ ਮੋਹਿ ਕੀ ਬਾਹ ਪ੍ਰੇ ਕਰਗਿਆ ਨਿਵਾਹਦ ਏਹੀ ਉਮ ਤ੍ਰਿਜਨ ਅ

ਪੀ। ਮੋਹਿਰੁ ਪੀਬਦੁ ਧੀ ਘਟਾ ਓਰ ਕੇ ਜੋ ਆਈ ਬੀ ਸੋ ਗਿਆ ६।
 ਰੁਪੀ ਅੰਧੀ ਨੇ ਨਿਵਾਰਦਈ ॥ ੩੪੩ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਪਤ ਇਹਾ ॥ ੩
 ੪੪ ॥ ਕੁਰਬੇ ਕੇ ਰੁਮੇ ੩੪੫ ॥ ਬਾਰ ਨਾਮ ਬਾਲਕ ੩੪੬ ॥ ਗਿਮਨ ਕਾ ਕੀ
 ਗਿਮਤਾ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਕੀ ॥ ੩੪੭ ॥ ਤਿਭਗ ਦਾ ਨਤ ਬੈ ਤਬੀ ਤਿਭਗ ਦਾ ਨਨੇ ॥
 ਗਿਆਨ ਜਨਾ ਦੁਹ ਕੀ ਲਈ ਬਾਜ ਬੈ ਰਹਾ ਨ ਕਾਨ ਦਈ ਜਬ ਚਾਖੀ
 ਗਿਆਨ ਰੁਪੀ ਜਨਾ ਦੁਹ ਦੀ ਬੋਟੀ ਕਾਨ ਨੇ ਜਬ ਦਈ ਗੁਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
 ਬਾਜ ਹੋ ਕੋ ਲਈ ॥ ੩੪੮ ॥ ਬਿਨਾਨ ਘੁ ਇਕ ਪ੍ਰਬਾਤਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਘ ਕੁਹਾਨਾ
 ਪਤ ਦਾ ਮਘ ਜਗ ਸਿੰਧਾ ॥ ੩੪੯ ॥ ਭੁਸਤ ਭੁਮਾ ਸੁਗ ਬਰਾ ਅੰਗ ਸੇਸ
 ਰਹਿ ਸਤੀਆ ॥ ਜੁਗ ਸੀਭਾ ॥ ਜੁਗ ਨਾ ਹੀ ਏਤੋਂ ਦੇ ਵਟਾਲਾ ਪੈ ॥ ਮੁਲਿਕ
 ਤਛ ਮਤ ਵਾਲਾ ॥ ੩੫੦ ॥ ਕੋਪਾ ਦੇ ਕੋ ਪਦਿ ਚਰਚੇ ॥ ਤੁਝ ਅਨ ਨਾਮਤਾ
 ਤਾਏ ॥ ਚਰਚੇ ਚਾਰੇ ॥ ੩੫੧ ॥ ਚਰੀਆ ਜੋ ਉਬਾਛੇ ਬੋਲ ਚਰਾਉ ਦਵਾ
 ਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਛਿਪੁ ਸਤਾ ਬੀ ॥ ੩੫੨ ॥ ਦੁਖ ਮਾਝਾ ॥ ਰਿਦੇ ਦਾ ਦੁਖਾ ॥ ਹੀਰ
 ਬਿਨਾ ਪਿਖੀ ਏ ਪਤਿ ਰਾਝਾ ॥ ਗਾਝੇ ਪਤੀ ਬਿਨਾ ਹੀਰ ਦੇ ਖੀ ਦੀਓ ॥ ੩੫੩ ॥
 ਕਓਲ ਨਾ ਭੁਨ ਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਾ ਕਮਲਾਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਤ ਤਿਸ ਕੋ ਪਤੀ ॥ ਕਾ
 ਹਮਾ ਹਰਨ ਕਲੀ ਕਕੇ ਦੁਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ॥ ੩੫੪ ॥ ਅਹਣੇ ਦਤ ਸੁਰਜ ਓਰੇ
 ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਰਿਸਾ ॥ ਦਾਮਨ ਦਾਂਤ ਬਿਜਲੀ ਰੁਪੀ ਦੇ ਕਛ ਕੇਤਰਾਉ
 ਦੇਨ ਸਿੰਘ ਨ ਛੋਰਣੀਨ ਸਿਆਹ ਗਿਦੜ ਕੋ ਪਲਾਟੇ ਕੋਣ ਹਟਾਵੇ ॥ ੩੫੫ ॥
 ਗਤ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਘਾਠੇ ਘਟਿਆ ਜਾਣ ਕੇ ॥ ੩੫੬ ॥ ਆਰਾ ਆਸਰਾ
 ਗਾਰਾ ਗਾਰਾ ਸੁਰਗ ਪੁਸਾ ॥ ੩੫੭ ॥ ਭੁਤ ਬਲੀ ਬਲ ਭਦਰਾ ਭਾਈ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ੩੫੮ ॥ ਮੁਹਿਤਾਏ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਆਈਓ ॥ ੩੫੯ ॥ ਅਤਾ ਅਤਮੇ ਕਰਕੇ ਗਜਾ
 ਨਗਨ ਜਿਤਾ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੰਨਿਆ ਬਿਆਹੀ ਸਤ ਬੈਲ ਨ ਖਕੇ ॥ ੩੬੦ ॥ ਬ
 ਰਨਾਮ ਬਲਕਾ ਕਰਬੀ ਚਜਥਾ ਹਥ ਦਾ ਸੀਜੇ ਕੁਝੋ ਸੇਈ ਬਲਕੀਰਾ ॥ ੩੬੧ ॥ ਸੁ
 ਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾਇੰਦਾ ॥ ੩੬੨ ॥ ਮੁਹਸਾਨੀ ਮੇਰੇ ਬਰੇ ਬਰ ਮਘਾ
 ਪਤ ਜਗ ਸਿੰਧਾ ॥ ੩੬੩ ॥ ਪੁਗ ਕੇ ਹਰੇ ਪੈਗਨ ਤਕ ਕੇ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੇ ਹੁਖ ਤਾਹੁ ਦਾਓ ॥ ਓਹ ਘੋਪੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚੇ ਪਾਣ ਕੱਢ ਦਾਓ ॥ ੩੬੪ ॥ ਦਫ
 ਨਾਮ ਸਭਾਕਾ ॥ ਜਫਾਨਾ ਚੁਟ ਕੀ ਦਾ ॥ ਸਕਨ ਇਹ ਦੀ ਸਫਾ ਬਦਲਾਈ
 ਸਭਾ ॥ ੩੬੫ ॥ ਗਰੁਓ ਨਾਮ ਭਾਰੇ ਕਾ ॥ ਅਬੈ ਨਾਮ ਅਭੈ ਦਾ ॥ ੩੬੬ ॥ ਦ
 ਓਰ ਨਾਮ ਚੜਤੀ ਕਾ ॥ ੩੬੭ ॥ ਕਾਨ ਬਲੀ ਬਰਹੇ ਬਲ ਮੇ ਬਲ ਵਾਲਿਆਂ
 ਵਿਚੇ ਕਾਨ ਬਰਾ ਬਲੀ ਬਰ ਸੇਸਟ ਹੇ ਕਿਲੇ ਸਤ ਸਤ ਕਿਲੇਟ ਪ੍ਰਕੇ ਸੇਰਮੁ
 ਰਨ ਮਾਰਿਆਓ ॥ ਓਝਲ ਮੇ ਸਮੁੰਦ ਵਿਖੇ ॥ ਨਰਕਾਸਰ ਨਾਮ ਭੁਮਾ ਸਰਦ
 ਕੋਰਸੀ ਭੁਮਾ ਹਸਾਰਖਾ ॥ ਬਿਰਥੀ ਬਿਨਾ ਹਥ ਗਰਤ ॥ ੩੬੮ ॥ ਪਰੀਧਤੀ

੩੭੬॥ ਪਤਨ ਸੈਨਾ ਜਿਹ ਕੀ ਸੁਤ ਕਉ ਲਕਲੀ ਜਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ੩੭੬॥ ਬਟੇ ਬੰਡਾ ਦਿਤਾ ॥ ਦੋਖ ਲਟੇ ਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਖ॥
 ੩੭੭ ਜਨ ਸੋਇਹਾ ਬਿਤ ਛੁਟੀ ਜਨਾ ਸਾ ਬਛੁਟੀ ਬਿਤ ਦਾ ਹੀ ਹੈ॥ ੩੭੮
 ਜਾਪਤ ਯਾ ਜਪਣੇ ਜੋਗ ਹੈ ॥ ਜਰਗ ਕਜਭੈ ਜਰਾ ਮਾਤ੍ਰ ਜਰੇ ਗਏ ਹੈ॥
 ੩੭੯॥ ਪਤਲੇ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰ ਅਣੇ ਸੈਨਾ॥ ੩੮੦ ਬਰ ਬੀਰ ਬਤੀ ਸੇਸਟ ਸੁ
 ਰਮੇ ਬਤ ਹੈ ਜਿਨਾ ਕਾ ਦੇਵੁ ਤਿਆਰੀ ਰਖਿਆ ਕੁਣੀ ਤੇਰਾ ਪਸਾਨੁ ਮਾਗਣਾ॥
 ਚੰਡ ਚੰਡੀ ਚੰਡੀ ਪੁਨਾ ਕੋਪ ਨਾਮ ਕੋਪ ਕਾ ੩੮੧ ਖਾਤਰ
 ਉਪਰਿ ਦੇਉ ਪ੍ਰ ਬਾਂਦ ਬੰਦਾ ੩੮੨॥ ਜਿਸ ਲੁਟ ਲਏ ਅਹਿ ਸੀਸੀ ਜਿ
 ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਸਪ੍ਰਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਮਣੀ ਲੁਟ ਲਈ ਦੀ ਹੋਓ ਪਛਤਾਉ ਦਾ ਹੈ
 ੩੮੩॥ ਹੁਏ ਹੈ ਪ੍ਰਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ॥ ਦਫਾ ਸਭਾ ਖਫਾ ਨਾਮ ਗੁਫਾ ਕਾ ਜ
 ਫਾ ਚੁਟ ਕੀ ਵਿਚ ਬਾਣ ਲਏ ਬਿਨਾ ਹੀ ਲਿਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਛੋ॥ ੩੮੪
 ੨॥ ਰਣਗਾਮੀ ਸੁਰਮੇ ਬਾਮੀ ਸਿਵ ਜੀ ਖਾਮੀ ਕਦੀ॥ ੩੮੫॥ ਉ
 ਰ ਛਾਤੀ ੩੮੬॥ ਲੀਲਾ ਕਉਤਕ ਬਰਤਾ ਹਰੇ ਵਰਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ
 ਲਾ ਦੁਖ ਸੀਲ ਸਤ ੩੮੭॥ ਜਿਉ ਧਰਮੁ ਰਤ ਜਿਉ ਧਰਮੁ ਕੇ ਬੁਥੀ ੩੮੮
 ੬॥ ਪਟਕਾਨ ਕਰੀ ਇਕ ਪਟੀ ਨਹੀ ਕਰੀ ੩੮੯॥ ਸੁਗਤਿ ਸੁਗਤਾ ੩੯੦
 ੯੯॥ ਮਾਰੂਰੇ ਮਾਰਵਾਇ ਦਿਤਾ ਭੀ ਮਸੈਨ ਤੇ ਸਤੀ ਸਤ੍ਰਾ॥ ਮਾਰਾ ਸੋ ਪੁਮ
 ਪੁਏ ਦੇਨਾ ਲਪੇਟ ਕੇ ਮਗਰ ਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ੩੯੧॥ ਇਕ ਲੇ ਇਲੇ ਨੇਹੀ
 ੪੦੧॥ ਭੂਮਾ ਸਰਦੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਦਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ੪੦੨॥ ਇਕ ਇਗਰ
 ਨਾਮ ਅਪਛਗਾ ੪੦੩॥ ਬਾਨ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਕਾ ੪੦੪॥ ਨੇਤ੍ਰਾ ਦੀ ਉ
 ਪਮਾ ਉਜਾਗਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾਗਰ ਚੜ੍ਹ ਨਵਲ ਨਵੀਨਾ ੪੦੫॥ ਮਨਾ
 ਨੰਦ ਯਾਦ ਭਏ ਹੈ ਮਨ ਦੇ ਅਨੰਦ ਉਤਪਤ ਹੁਏ ਹੈ ੪੦੬॥ ਬਰਨਾਂ ਗਜ
 ਬਰਨ ਦੇ ਦੁਤ ਦਗੀਆ ਵਨ ਗਜੇ ਬਰਣਨੇ ੪੦੭॥ ਕੈਕਿਸਨ ਕੀਰ
 ਏਕ ਕੇ ੪੦੮॥ ਨਦੀਆ ਪਤਿ ਨਾਮ ਵਰਣਨਾ ਅਜਨੇ ਬਿਨਾ ਜਾਣੇ ਤੇ॥
 ਤੁਮਤਾਤ ਤਮਾਰਾ ਪਤ ੪੦੯॥ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਕੀਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੀਆ॥
 ੪੧੦॥ ਬ੍ਰਿਜ ਕੋਪਤ ਨੰਦ ਜੀ ੪੧੧॥ ਇਹ ਕੈ ਇਸਨਾ ਗਿਆਨ ਹੁਏ ਪਾਰ
 ਸਗੋ ਪਨ ਲੋਹ ਕੋ ਕਾਨੁ ਸਭੈ ਕਰਿ ਕੰਚਨ ਰੂਪ ॥ ੪੧੨॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ ਰਾਮ
 ਨਰੁ ਪੀ ਪਾਰਸ ਹੋ ਕੋਗੋ ਪੁਰੁ ਪੀ ਲੋਹੇ ਕੋ ਕੰਚਨ ਕਰ ਰੂਪ ॥ ੪੧੩॥
 ਸਿੰਹ ਜਾ ਪਿਥੇ ਤੀਆਨ ਹੋ ਦੇਏ ॥ ਤਿਸ ਜਾਗਾ ਦੇਖੇ ਦੇ ਮੇਲ ਛਮੀ ਨਾਗ
 ਇਣਾ ॥ ਬੈਕੁੰਗ ਦਿਗਾ ਸਮਜਾ ॥ ਤਿਸ ਜਾਗਾ ਦੇਖੇ ਦੇ ਬਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨ ਹੀ ਕੋਈ॥

੩੮੯
 ੪੦੧
 ੪੦੨
 ੪੦੩
 ੪੦੪
 ੪੦੫
 ੪੦੬
 ੪੦੭
 ੪੦੮
 ੪੦੯
 ੪੧੦
 ੪੧੧
 ੪੧੨
 ੪੧੩

੪੭੯ ਕਾਨਸਮੇ ਸਮਾਨ ਲਖੀ ਦੇ ਦੇਖੀ ਦਾਨ ਹੀ ਦੇ ਬੇ ਬੇ ਕੁਠ ਵਿਚ ?
 ਹੋਰ ਸਖਾਤ ਮਖਣ ਖਾਦਾ ਦੇ ਕਲਾਹੇ ਸਕਰੀ ੪੨ ॥ ਮਾਪ ਰੂਪਾ ਅੰ
 ਪਣਾ ਮਾਪ ਰੂਪਾ ਦੇ ੪੨੭ ॥ ਕਪਰ ਦੀ ਜੁੜੇ ਵਾਲੀ ਜਾਲ ਪਾ ਜਾਲ
 ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਹਾ ਜੋਗਾ ਮਾ ਨਿਵਾਰੂ ਪ ੪੨੨ ॥ ਤੁਹੀ ਰਿਸਟਰੀ ਪੁ
 ਸਟਰੀ ਰਿਸਟ ਪੁਸਟ ਤੁਹੀ ਹੈ ੪੨੩ ਤੁਹੀ ਬਾਕ ਬਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸਰਸ
 ਤੀ ੪੨੪ ਭਵੀ ਭੈਰੋ ਦੀ ਸਕਤੀ ਭੁਤ ਭਾਥੀ ਭਵਾਨੀ ਭੁਤ ਕਾਲ ਭਵੀ
 ਖਤ ਕਾਲ ਵਰਤ ਮਾਨ ਕਾਲ ਰੂਪ ਭੀ ਤੁਹੀ ਹੈ ॥ ਭੁਪਣੀ ਗਈ ਮਹਾ ਬਾਹਣੀ
 ਬਡਾ ਛੋਰ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾ ਬਾਹਨ ਹੈ ੪੨੫ ਭੁਤ ਨੇ ਸਰੀ ਭੁਤਾ ਦੀ ਇੰਝੀ ਭਾਥੀ ਭੀ
 ਚੜ੍ਹ ਪਿੰਗਲਾ ਹੈ ਜੇਸ ਨਾਗ ਦੀ ਸਕਤੀ ੪੨੬ ॥ ਸੁਧਾ ਸਿਧੀਆ ॥ ਸਿਧੀ
 ਆਂ ਦੀ ਸੁਧ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ੪੨੯ ਕਰਤ ਕਿਆਨੀ ਸਿਆਮ ਕਾਰਤ ਕਰੀ
 ਸਕਤੀ ੪੩੦ ਬਾਹਣੀ ਸੁਰਣੀ ਸਿਧਣੀ ਛੋਰਣੀ ੪੩੧ ਬਿਹੀਤਿ
 ਯੇ ਮਾਗਿਆ ਹੈ ੪੪੦ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਸੁਨਤੀ ਅਨ ਕੇ ਸੀਗਿ ਖੇਲ ਨਿਵ
 ਰਹੁ ਕਾਮਾਇ ਹੈ ਬਾਸੀਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਨ ਇਸਤੀਆ
 ਕੇ ਸੀਗਾ ਖੇਲ ਕੇ ਕਾਮ ਕੇ ਨਿਵਾਰਹੁ ਇਹ ਬਾਤ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਬ
 ਸੀਆ ॥ ੪੪੧ ਬਰਨੀ ਇੰਮਣੀਆ ਦੁਖ ਰੋਸੇ ਦੁਖ ਰੂਪੀ ਜ
 ਖਮਾ ਤੇ ਸੇਨਾ ਮਤੇ ਸੇਕਾ ਕਉਲ ਕੇ ਪਤ ਕਿਧੈ ਸਸ ਸਾਥ ਲ
 ਗੇ ਚੰਦ ਮਾਮੁ ਖਨੇ ਤਕ ਵਲਾ ਦੇ ਪਤ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗੇ ॥ ਅਰੇ
 ਸੇ ਬਹੁ ਕੇ ਅੰਸੇ ॥ ੪੪੨ ॥ ਬੰਧ ਕਰੋ ਬਰਨੀ ਧਰ ਕੇ ਤੁਬਧ ਕਰੀ ਟੀਆ
 ਨਿਆ ਹੈ ਟੀਆ ਇੰਮਣੀਆ ਧਾਰੀਆ ਹੈ ਕੋਰਨ ਕੀ ਦੁਤ ਕੇ
 ਇਆ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਸਾਇਕ ਬਾਣ ਅੰਬ ਵਾਰੀਗ ਪੀਤਿ
 ਬਾਅਨ ਮੇਹ ਨ ਜਾਲ ਪੀਤਿ ਬ੍ਰਕਾਧੇ ਮਨ ਮੇਹ ਦੇ ਕੀਧੇ ਪ੍ਰਜੇ ਪੀਤਿ ਨ
 ਬਹੈ ਏ ਜਾਲ ਹੈ ॥ ੪੪੩ ॥ ਭਿਲ ਹਾਭਰ ਨੈਨ ਕੇ ਸੇਨ ਨੈਨ ਕੇ ਲੋਕ ਸ
 ਨ ਨੇਤਾ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਸਾਰਤਾ ਦੇ ਸਾਥ ੪੪੪ ॥ ਕਦਲੀ ਦਲਨਾ
 ਮਕੇ ਲੇਦਾ ਹੈ ਜੀਘਾ ਪਰਤੀਰਨ ਸੀ ਦੇ ਮੇਜੀਘਾ ਵਿਸੇ ਸਕਰ ਕੇਤੀ
 ਰਸਾਰ ਖੀ ਸਿਧੀਆ ਹੈ ੪੪੬ ॥ ਤਰੁਏ ਬਿਛੁ ਤਰ ਹੋਠਾ ਕਹਿ ਕਾਨ ਬ
 ਕੀ ਹੈ ਕਾਨ ਦੇ ਕਾਨ ਅੰਸੇ ਕਹਿਤੀਆ ਹੈ ॥ ਤਨ ਮੇ ਤਦਰੁ ਸੁਜ ਕੀ ਚੱਕ ॥
 ਤਾ ॥ ੪੪੭ ॥ ਸੁਧ ਜਾਨ ਸਖੀ ਜਿਸਤਾ ਸਾਹੁ ਰੇ ਗਈ ਸਖੀਆਈ ਸੁ
 ਏ ਕੇ ਦੁਸਰੀ ਸਖੀ ਮਿਲਣ ਆਉਦੀ ਹੈ ਇਉ ਆਈਆਂ ॥ ਠਗਡੀ ਠਲ

ਚੰਪਕ ਚੰਬਾ ਬਟ ਬੋਹੜ ਤਾਲ ਬਿਛ ਲਵੰਗ ਲਤ ਲੋਗਾਂ ਦੀ ੮
 ਆਂਬੇਲਾਂ ੮੮੨ ਭੋਲਾ ਸਿਰੀ ਭੋਲਾ ਸਿਰਾ ਦਾ ਫੁਲ ਬਾਰ ਜਲ ਦੇ ੪
 ੮੩ ਭੋਹ ਕਾਨਕੋ ਤਿਸ ਬਣ ਕੋ ਬਰ ਸੇਸਟ ਪੱਪਰ ਪਿਪਲੂ ਹੋਗੀ
 ਆਨ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਏਥੇ ਕਿਤੇ ਬੋਲ ਬੋਲਣਾ ੪੮੫ ਤਜ ਕੋ ਗਿਹ ਸੁਆ
 ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਆਗ ਕੋ ਪਰਾਵੇ ਚਾਇਕ ਸਾਹੁ ਨਹੀ ਲਾਉ ਆਪ ਬਨ ਭੂਤ
 ਹੋ ਬਿਰਛੋ ਬਨ ਦਿਓ ੪੮੬ ਯਾਦ ਉਸਦੇ ਤਾਹੀ ਕੀ ਚੋਟ ਚਟਾ ਕਲਗੀ ੪੮੭
 ਤਿਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਦੀ ਚੋਟ ਚਟਾ ਕਦੇ ਕੋ ਲਗੀ ਆਂ ਕੀਨ ਅਕੀਨ ਕਰ ਕੇ ਕਮਜੇ
 ਰੂ ਆਪ ਨੁਅ ਕਰਤਾ ਜਾਣੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੋ ੧ ਦਾਨ ਲਹੈ ਹਮ
 ਰੇ ਜੀ ਅਕੋ ਹਮਾਰੇ ਜੀ ਅਦਾ ਓਦਾਨ ਲਾਵੇ ਜਰ ਰਾ ਜਰਾ ਮਾਤ੍ਰ ੪੮੮ ਬ
 ਨ ਭੂਤ ਬਨ ਦੇ ਬਿਛੋ ੪੮੯ ਪਾਰ ਬਸੁਤ ਕੀ ਰਿਹ ਲਗਾਏ ਅਰਜਣ
 ਕਾਰ ਬਟਾਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਿਸ ਬਿਖੋ ਬਿਤੀ ਲੋਕਾ ਕੋ ਆਈ ਆ ੪੯੦ ਗਿਉ
 ਰਹੀ ਤਨ ਮੇ ਹੋਇ ਰਹੀ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਪੁ ਸਾਲ ਨਕੇ ਹਿਤ ਮਾਸ ਦੇ ਫਾਸ
 ਠੇ ਰੋਰ ਬਨਾਵੈ ਰੋ ਰਾਨੁ ਬਣਾਉ ਦਾ ੪੯੧ ਸਕ ਸੀਗਾਰਾ ਜੇ ਕਹੁ ਕਹੀ
 ਗਾਜੇ ਨੇ ਸੁ ਕਦੇ ਵਨੁ ਕਹੀ ਕਹੁ ਜੁ ਬ ਸਮੁ ਵਿਜਨ ਕੇ ਨਾਥ ਦਿਜਾ ਕੇ ਸੁ
 ਆਮੀ ੧ ਅਗਨ ਭਾਵ ਕਿਹ ਬਿਧ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਾਵ ਕੇ ਸਾਬਾ ੧ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਜੇ ਭਾਵ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਾਬਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦਿਖੇ ਅਗਨ ਭਾਵ ਕਿਹ ਬਿਧ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਸੁਆਮੀ
 ੪੯੨ ਅਰੇ ਚਕ ਭਾਂਤ ਅਰੇ ਚਕ ਭਾਂਤ ਵੀ ਰੇ ਚਕ ਭਾਂਤ ਵੀ ਦੇਵੇ ਸੁ
 ਨਾ ਤੇ ਹੋ ੧ ਅਤਹੀ ਰੁਗ ਪਾਵੈ ਜੋ ਪੀਆਂ ਨੁਅ ਸੀ ਛਤ ਕੇ ਆਈ ਆਂ ਸੀ
 ਇਸ ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਆਂ ਏ ਅਰੇ ਚਕ ਭਾਂਤ ਵੇ ਬਚਨ ਹੋ ੧ ਕਾਨ ਕੋ ਧਿਆਨ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕ੍ਰੋਕੋ ਬਿਰਹ ਦੀ ਅਗਨ ਕੋ ਬੁਝਾਵਤੀ ਹੋਏ ਕੋ ਚਕ
 ਭਾਵ ਦੇ ਬਚਨ ਹੋ ੪੯੩ ਬਰਨੀ ਇੰਮਣੀ ਆ ਸੁ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ ਸਾਜਨ
 ਸਾਬ ਕਰੀ ਸੋ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ ਸਾਬ ਸਾਜਨ ਕਿ ਆਬਣਾ ਓਣੀ ਕਰੀ ਹੋ ੪੯੪
 ੧ ਖੁਆਬੀ ਸੁਤਾ ਹੋਇ ਆ ਜੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਓਟਾ ਹੋ ੧ ੫੦੦ ਛਾਜਤ
 ਹੋ ਮਨ ਸੇ ਸੇ ਕੋ ਸਤ ਕਣੀ ੧ ੫੦੧ ਬਿਛ ਰਿਖ ਮਿਲੀ ਬਾਤ ਬਿਛ ਰੇ ਹੋਏ
 ਦੀ ਬਾਹੁ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋਈ ਆਕ ਹੋ ੧ ਬਚਾਏ ਚੋਰ ਗਾਤ ਤੇ ਚੋਰ ਦਾ ਸਹੀ
 ਰਜੈ ਸੇਫਾ ਸੀ ਤੇ ਬਚੇ ਓ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਨੀ ਲੋਕ ਮਣ ਤੇ ਕਰ ਜਾਈ ਨੁਜੇ
 ਸੇ ਮਣੀ ਪ੍ਰਪਤ ਹੋਵੇ ਓ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਭੁਖੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਜੀਰਣ ਹੋਏ ਹੋ
 ਵੈ ਆਪਾਤ ਤੇ ਸਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਸ ਤੇ ਜੋ ਤੇ ਜਿਤਨੇ ਏਤੇ ਮਨੁਖ ਏਤੀ ਇਤਨੀ ਅੰ
 ੫੦੩ ਬਾਤਾ ਤੇ ਜਹਮੇ ਜਲ ਮੇ ਹਓ ਹੈ ਹਲਾ ਓਦੀ ਆ ਹੈ ਗਾਮਨ ਚਲਣਾ ਸਵ
 ਰ ਤੇ ਹੈ ੧ ੫੦੪ ਗਿਰਦਾ ਪੋਰ ਕੇ ਤਿਸਟ ਏਈ ਆ ਖੜੀ ਆਂ ਹੋਈ ਆ ੧ ਤੀ
 ਰ ਪਾਸ ਤਰਈ ਆ ਤਾਰੀ ਆ ੧ ੫੦੫ ਭਾਨ ਸੇਭਾ ਕੋਰ ਸਕੇ ਹਰਿ ਕਾ ਚਨ
 ਬਹੁ ਰੇ ਹਰੀ ਨੇ ਰਸ ਦੇ ਵਾਸ ਤੇ ਕੋ ਕੋ ਅਬਦਾ ਕਰ ਕਸੂ ਕਸਟ ਕੂ ਕੋ

ਬੁਝੇ ਕੋਈ ਬੁਝੇ ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧਿਆ ਆਇਨ ਕੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਭੀਤਿ ਰਬੰ
 ਧੋਇ ਨਾਗੋ ਪੀਅਮ ਕੋਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਦ ਬੰਨ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਕੋਕੇ
 ਬਹੁ ਕੋ ਕਰਿਯਾਧੋ ਧੀਯਾ ਕਰਕੇ॥ ੫੦੭॥ ਨਾਹਿਨ ਏਥੇ ਤੁਸੀਨ ਮੇਰਾ
 ਨਹੀ ਥੋ। ਭਉਰ ਭਉਥੇ ਥੇ ਭਉਰ ਹੀ ਨਿਆਈ ਕ੍ਰਿਪੁ ਉਤ੍ਰ ਕੇ ਦਲੇ ਗਏ
 ਥੋ॥ ੫੦੮॥ ਨਰਏ ਕਾ ਅਕੀਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਇਕ ਪੁਰਖੁ ਬਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਰ ਦੇਹੈ ਪ੍ਰੀ ਇਕ ਕੀਨ ਕਰੇ ਇਕ ਮੇਸੇ ਹੈ ਜੇ ਉਨਾ ਸਾਥ
 ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਭੀ ਕਰ ਦੇਹੈ॥ ਇਕ ਕੀਨ ਜੁਜਾਨੈ ਇਕ ਮੇਸੇ ਪੁਰ
 ਸਹੈ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰੀਤ ਨੁਜਾਣ ਦੇਹੈ॥ ਇਕ ਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਭੇਦ ਜਨੈ ਇਕ
 ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਭੇਦ ਨੁਜਾਣ ਹੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਦਾ ਉਸ
 ਸਤ੍ਰ ਜਾਣ ਹੈ॥ ੫੦੯॥ ਦੇਜਨ ਛਾਡਿ ਪਰੇ ਹਰਿਗਯੋ ਦੇਜਣੇ ਜਿ
 ਜਿ ਸਤ੍ਰਾ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਤੁਰੇ ਹੈ ਜਿ ਸਤ੍ਰਾ ਇਕ ਨੁਦ ਸਹਾਰ ਸਤੇ ਦਿ
 ਚ ਛੁਡ ਜਾਵੇ ਹਰਿ ਲੇਵੈ ਓਸ ਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਫੇਰਾ ਅਕੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਕ੍ਰੋਕੇ
 ਚਰਾਲੇਵੈ ਜੇ ਬਟਹਾ ਜੇ ਰਸਤਾ ਮਾਰੈ ਵਾਲਾ ਪਿਖ ਕੋਆਧਿ
 ਮੋ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਦੇਖਕੇ॥ ਸਮਝੇ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਬਰੇ ਬਏ ਕਾਨ ਹੈ॥ ੫੧੧॥
 ਬਹੁ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਆਡੇ ਬੀਬਹੁ ਤੇ ਕਰਮਾਤ ਨ ਤੈ ਕਮਰਾ ਤੈ ਜੇ ਸੇ
 ਕੁੜਮਣੀ ਆਆਪ ਸਾਦਿਖੋ ਸਿਠਣੀ ਆਇਦੀ ਹੈ॥ ਅਤ ਸੋ ਉਖਰੇ
 ਅਤ ਸੋ ਕੁਕੇ ਸੋ ਚੰਗੇ ਹੈ॥ ੫੧੨॥ ਸਸਰਾ ਜਤ ਹੈ ਸਿਤ ਚੰਦ ਮਾਦੀ ਨਿ
 ਆਈ ਚੰਦੇ ਮਖਰੋ ਪੀਅਮ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ਗਰ ਹਥ ਗਲਾ ਵਿਚ ਪਾ
 ਕੇ॥ ੫੧੩॥ ਅੱਹੇ ਹੋਇ ਸਤ੍ਰੀਯੋ ਕਹੁ ਕਹਿਆ ਕਰਮੀਤੁ ਲਕੇ ਮੰਡਲਾ
 ਕਾਰ ਹੋਕੇ ੫੧੪॥ ਦੇਰ ਸਕੋ ਸਿਰ ਪਾਉ ਰਸਰੂਪੀ ਸਿਰ ਪਾਉ ਦੇ ਕੇ ਮਨ
 ਦੇ ਸੋ ਕਕੋ ਬਿਦਾ ਕਰਦੀ ਓ॥ ੫੧੫॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਗੋਨ ਪ੍ਰਥਮੀ ਉਪਜੇ ਸਮੂਹ
 ਹੈ॥ ੫੧੬॥ ਗਾਤਿਗਾ ਮਨ ਤੇ ਚਲਣਾ ਸਿਖਿਆ ਹੈ ਚਲਣ ਵਾਲੀ ਅੰ
 ਤੇ ਕਿਤਮੋ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਪਰ॥ ੫੧੭॥ ਪਿਛੁ ਉਰੀ ਚੰਨੀ ਤਾਸੁਨ ਕੈ ਤਿਸ ਬੀਸ
 ਚੰਨੁ ਸੁਣਕੇ ੫੧੮॥ ਮਨ ਭਾਵਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਨੀਕ ਨਿਠਾਵਨ ਚੰਗੇ ਅਸ
 ਥਾਨਾ ਵਿਚ॥ ੫੧੯॥ ਚਰੇ ਚਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਚੁਗਦੇ ਪੁਰ ੩॥ ਬਹੁ ਸਾਥ ਹਸੀ
 ਆਪ ਸਮੇ ਬਚਨਾ ਦੀ ਬਹੁ ਸਕਰਦੀ ਹੈ ਲਲਾ ਪਿਆਰਾ ੫੨੦॥ ਨੇ
 ਨ ਨਿਛੁਤ ਪਸਾਰ ਪਿਖੇ ਨੇਤ੍ਰਾਰੀ ਪਲਕਾਨੁ ਪਸਾਰ ਕੇ ਦੇਖ ਦੇਹੈ ਦੇਵ ਤੇ ਸ
 ਮਜੇ ਹਰ ਕੀ ਸਮਾਨ ਪੰਜੇ ਬਦੀ ਜੇ ਸੇ ਓਵਰ ਤਲਾਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਮਹਾਰਾ
 ਜ ਨੇ ਗੰਮੰਡੁ ਲਗਾਇਆ ਹੈ॥ ੫੨੧॥ ਰਸ ਕੀ ਚਨਕੀ ਸਮਤੁ ਲਮਾ ਚੰਯੋ ਹੈ
 ਰਸ ਹੈ ਜੇ ਤਾਏ ਹੋ ਕੀ ਚਨ ਦੇ ਤਲ ਬਣਹਾਇਆ ਹੈ॥ ੫੨੨॥ ਨਿਚੋਲੈ ਨ ਚੋਲੈ
 ਵੀ ਆ ਹੈ ੫੨੩॥ ਅਹੋ ਹੈ ਲਲਾ ਨੀ ਦਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਨੀ ਦਲਾਲਾ ਹੋ ਨੀ ਦ
 ਲਾਲ ਦੇ ਲਲਾ ਪਿਆਰੇ॥ ੫੨੪॥ ਗਾਰਿਨ ਨਾਮ ਹਥਾ ਦੀ ਤਾਕੀ ਕਾ ਕੀ ਕਨ
 ਤਾਕੀ ਗਾਇਬ ਗਾਉਣਾ ੫੨੫॥ ਸੁਰਾ ਮਛੂਨ ਦੇਵਤਿਆ ਦੀਆ ਅਪਛਾ

ਨੇ ਗਿਰਬੀਚਲਜਾਇਬਪੈਸਪਰਯੋਪਰਬਤਾਂਦੇਦਿਚਸਰੀਰਨੁਲਦ
 ਜਾਇਗਿਆਹੈ॥ ੫੩੨ ਸੰਭੁਤੀਆਸਭਤਿਸਦਾਰੁਪਯੋਈਆ
 ਰੋਈਆਮਕੁਈਆਚਪਕੀਤੋਆਮਧਰਾਤਸਮੇਅਧਿਗਤਦੇ
 ਸਮੇ॥ ੫੩੪ ਕਾਰਾਜੀਏਰਸਕੇਕਿਸਨਨੇਪੇਮਕੁਕੇਵਾਜੈਸੇਪੇਮਕੁਕੇ
 ਹਿਸਾਬੀਮਨੁਖਹਿਸਾਬਕਰਕੇਕਾਰਾਤਕਟਾਕਰਦਿਦਾਹੈ॥ ੫੩੬ ਸਾ
 ਕੀਪ੍ਰਭਾਜਾਅੰਗਾਕੀਸੇਭਾਸੇਉਤਾਮੇਰਜੈਸੇਤਿਸਸੇਭਾਕਰਕੇਰਜੈਹੈ
 ਏ॥ ੫੩੮ ਅੰਤੁਟਿਕਾਜਨੁਦਸਰਚੰਦਕਲਾਪ੍ਰਗਟੀਮਾਨੇਦਸਰਚੰ
 ਦਮਾਦੀਕ੍ਰਿਣਪ੍ਰਗਟਹੋਈਚੋਜੋਤਤਰੀਅਨਗੁਰਨਤੇਗੁਰਨਾਰੁਪੀ
 ਤਾਰੀਅੰਦੀਜੋਤਤੇਚੰਦਕੀਚਾਂਦਨੀਬਾਲਭਲੀਇਹਇਸਤੀਚੰਦ
 ਮਾਦੀਚਾਂਦਨੀਨਾਲੇਚੰਗੀਹੈ॥ ੫੩੯ ਮਨਤੀਅਨਤੇਸਮੰਭੁਮਨਦੀ
 ਇਸਤੀਸਤੁਰਪਾਂਲਟੀਛੋਟੀਨਹੀ॥ ੫੪੦ ਜਿਨਭਾਵਨਕੋਸਭਭਾਵ
 ਲੁਟਾਹੈਜਿਸਨੇਇਸਤੀਅੰਦਾਸਭਭਾਵਪ੍ਰਕਾਰਲੁਟਲਾਇਆਹੈ॥
 ੫੪੧ ਬਦਲਾਂਦੇਦਿਚਬਿਜਛਟਾਹੈਬਿਜਲੀਦਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ੫੪੨
 ਸੀਸਰਜੈਸਿਰਦੀਸੇਭਾਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈਛਜੈਸੇਭਰਹੀਹੈਸਾਜਸੇ
 ਸਾਜਕੈਮੇਨਅਨੀਬਣਾਓਬਣਾਕੇਕਾਮਦੀਸੇਨਾਦਾ॥ ੫੪੩ ਹੋਰੁਸ
 ਰਤੁਬਿਜਬਾਰਨਕੈਬਿਜਦੀਆਇਸਤੀਆਵਿਚੋ॥ ੫੪੪ ਰੁਪਅਨੁ
 ਪਮਈਅਨੁਪਮਰੁਪਵਾਲੀ॥ ੫੪੫ ਘਨਾਸਿਆਮਕਾਲਾਬਦਲੁਕੁ
 ਸੂਰਾਧਕੋਬਦਲਤਾਇਏਏਤੇਰਾਧਕੋਬਿਜਲੀਵਿਤਹੈ॥ ੫੪੬ ਤਨਚੰ
 ਦਨਕੇਸੀਗਲੇਪਹਿਕੇਸਰੀਰਚੰਦਨਦੇਸਾਥਾਲਿਪਕੁਕੇਗਾਮਨਚਾ
 ਲਹੈਹਾਥੀਦੀਨਿਆਈਜੇਬਨਵਾਰਨਮੇਜੇਬਨਵਾਲੀਆਂਦਿਚ
 ਮੇਸਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈਚੰਦਮਾਂਦੀਚਾਂਦਨੀਬੀਨਹੀਮੇਸੀ॥ ੫੪੭ ਨਾਹਕ
 ਬਿਅਰਥਦੁਤਗਾਧਕਾਧਕਾਂਦੀਸੇਭਾਚੰਦਕਲਾਚੰਦਮਾਦੀਨਿਅੰ
 ਏਹੈ॥ ੫੪੮ ਅਬਚਾਰਭੁਈਚਾਰਚਸਮਹੋਗਈਤਾਂ॥ ੫੫੦ ਪਤ੍ਰ
 ਧਰੇਸੇਭੀਨਦੇਧਾਰਣੇਸੇ॥ ੫੫੧ ਰਾਜਤਹੈਤਰਏਸਮਨਾਬਿਰਾਜੇ
 ਰਹੀਹੈਤਲੇਜਮਨਾਮਾਨਹੁਗਾਸਬਗੀਚਨਮੇਮਾਨੇਗਾਸਰੁਪੀਬਗੀ
 ਚੀਬਿਖੇਛੁਲਨਕੀਛੁਲਵਾਰੀਜਗੀਛੁਲਾਂਦੀਛੁਲਵਾਰੀਜੀਹੋਈ
 ਹੈ॥ ੫੫੩ ਬਿਹਸਕੇਪ੍ਰਾਸਿਨਹੋਕੇ॥ ੫੫੬ ਸੇਧਰ ਸੰਧਰ ਬੇਸਰਨਬਅੰਤੁਸਮ
 ਟਿਕਾਸੁਕੰਠਾਸਿਰੀਮੁਗਾਦੀਮਾਲਾਅਰਮੋਤਿਸਿਰੀਹੈਸੇਤੀਅੰਦੀ
 ਮਾਲੁਕੀਤਾਹੀਸੁੰਤੇਤਾਹੀਤੇਸੁ॥ ੫੫੭ ਪਾਗਿਯੋਪੈਰੋਪਗਾਇਆ॥
 ੫੫੮ ਨੈਨਕੋਰਸਦੇਭੁਲਵਾਨੇਤ੍ਰਾਵਿਚਲੇਕਾਂਜਨਪਾਕੇਬਿਖਭਾਨ
 ਠਹੀਬਿਖਭਾਨਦੀਪੁਤੀਠਗਈਨੇ॥ ੫੫੯ ਨਕਜੈਨਹੀਹੈਨਨਤਾ॥
 ੫੬੦ ਸਾਜਨਕੇਸਜਕੇਸਾਜਨੁਸਾਜਕੇਬਾਰਨਾਮਬਾਈਕੋ॥ ੫੬੧
 ਚੰਦਛਟਾਸਮਚੰਦਮਾਦੀਚਾਂਦਨੀਦੇਤੁਲਮਨਕੇਚਖੀਆਖਾਣਵਾ
 ਲੀਹੈਬਿਵਾਅਾਟਿਕੇਭਾਪ੍ਰਭਾਚੰਦਪ੍ਰਭਚੰਦਮਾਦੀਸੇਭਾ॥ ੫੬੨ ਕਈਕੁਕੇ
 ੫੬੩

॥ ਉਮਈ ਚਿਰਕੇ ਰੁਪਰਈ ਰੁਪਰਈ ਰਾਸਾ ॥ ੫੬੫ ॥ ਭਾ ਸੇਰਾ ਉਮ
 ਭੇਰੇ ਉਤਸਾਹ ਕਰਕੇ ॥ ਚਿਤੈ ਕੇ ਰੇਖਕੇ ॥ ੫੬੬ ॥ ਜਿਉਰ ਸਲੋਗਾਨ ਭਉ
 ਹਨ ਲੇ ਧਨੁ ਨੈਨ ਨ ਸੈਨ ਸੁ ਕੰਜ ਸੇ ਬਾਨ ਨ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਸੀਆਂ ਲੋਕ
 ਨੁ ਭਉਹਾਰੁ ਪੀਧਨ ਪਲੇ ਕੇ ਕਵਲਾ ਰੁਪੀਨੇ ਤਾ ਕਰਕੇ ਸੈਨਾ ਰੁਪੀ ਬਾਣ ਮ
 ਰਤਾ ਹੋ ਕਾਮਾ ॥ ੫੬੭ ॥ ਰੁਪਰਈ ਰੁਪਰਈ ਰਾਸਾ ॥ ੫੬੮ ॥ ਸਿਧ ਰਚੀ ਪੈਰ
 ਭਾਅ ਪਛਾਨ ਗਜਤ ਹੋ ਗਤਿ ॥ ਨਹੀ ਸੋਭਦਾਰਤੀ ਦਾ ਮਹਾਕ
 ਰਤਾਰ ਬਹਮਾਜੀ ਨੇ ਗਾਈ ਹੋ ਬਣਾਈ ॥ ੫੬੯ ॥ ਸੁਭਾਵਨ ਕੀ ਕਟਾਖੇ ਕੀ
 ਮਾਂਰੁ ਸਰਤਾ ॥ ਬਿਜਗੀਤ ਨ ਕੀ ਬਿਜਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਕਈ ਏਕਘਰੀ ਕਈ
 ਕਘੜੀਆਂ ਅਮਰੀ ਹੋਰੀ ਸਖੀ ਸਿੰਧ ਸੁਤਾ ਰੰਭਾ ਅਪਛਾ ਤਾਛੀਤ
 ਫੁਕਦੀ ਪੁਰੀ ॥ ੫੭੦ ॥ ਛਟਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਉਹਨ ਭਉਹਾ ਭਉ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ
 ਤਾਨ ਖਿਚਕੇ ॥ ੫੭੧ ॥ ਮੀਤਰ ਸਹਿ ਕੀਰੀਤ ਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਨੇ ਜੇਰ ਸਦੀਰੀਤ
 ਸੋਕਹਿ ॥ ੫੭੨ ॥ ਦਿਵਯਾ ਇਨ ਕਸੀਰਾ ਖੇਲ ਤੇ ਹੋ ਗਜ ਕੋ ਕਬਿ ਸਿਧਾ
 ਮਸਦਾਨ ਅਭੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿ ਤੇ ਇਨ ਗੋਪੀਆ ਨਾਲ ਖੇਲਦਾ ਹੋਗ
 ਜੋ ਕੇ ਅਭੇ ਦਾਨ ਦੇਨ ਵਾਹੇ ॥ ੫੭੩ ॥ ਦ੍ਰਾਪਰ ਹੋ ਜਿ ਨਹਾ ਮਬਲੀ ਜਕ
 ਜੀਤ ਮਾਰਿ ਸੁਧਹਿ ਯੋ ਅਤਿ ਸੀਲਾ ॥ ਤੇਤਾ ਦਿਖੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਹੋ ਕੇਰਾ ਦ
 ਏਨੁ ਜਿ ਸਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੋ ਤੇ ਸੀਲ ਧਾਰਿਆ ਹੋ ਉਹੋਈ ਦ੍ਰਾਪਰ ਦਿਖੇ
 ਗਾਉਹੇ ਹੋ ਗੀਤ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋ ਕੇ ॥ ੫੭੪ ॥ ਰਟਾਸੀ ਮੋਰਾ ਚੰਨੈ ਸੋਰੁਰ
 ਗੀਤ ॥ ਬਿਜਛਟਾਸੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੀਖੀ ॥ ੫੭੫ ॥ ਸਾਜਸ
 ਭੈ ਸਜਕੇ ਸੁਭ ਸਭੈ ਸੁਭ ਸਾਜਾਨੁ ਸਾਜਕੇ ਬਿਦੁਆਟਿਕਾਸੀ
 ਸੰਧੁਰਦਾ ॥ ੫੭੬ ॥ ਪੀਤ ਪਿਛਉ ਗੋਪਲੀ ਸਾਰੀ ॥ ਸਾਵਲੀਆਂ ਸਾ
 ਉਲੇਹੀ ਗਵਾਲੀਆ ਤੀਯ ਭਉਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਰੁਪੀ ਭਉਰੀਆਂ ॥
 ੫੭੭ ॥ ਬੀਰ ਸੁਰਮਾਜ ਸੀ ਜਸਵਾਲਾ ॥ ਰਸੀ ਹੋ ਰਸੀ ਲਾਹੇ ॥ ਕਪੋਤ ਕਬੂ
 ਤ ਭਾਨਾ ਮਸੋਰਾ ਅਰਪੰਚ ਕਸੀ ਹੈ ਕਮਾਣ ਕਸੀ ਹੈ ॥ ੫੭੮ ॥ ਸੰਗਜੁ
 ਬਾਅਲੀ ਹੈ ਸਮੁਹ ਸਖੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ॥ ਭਾ ਸੇਰਾ ॥ ੫੭੯ ॥ ਬਕਰਾ
 ਲਲੀਲੀ ਬਕਰਾ ਲਲੀਲੀ ਸੋਭਾ ਜਿਸੇ ਨਿਗਲੁਈ ਪਪੀਲੀ ਕੀਤੀ ਛ
 ਬੀਲੀ ਛਬਵਲੀ ॥ ੫੮੦ ॥ ਕੀਨ ਸਿਰੀ ਮਾਲੂ ਦਾਨ ਉ ਮਾਂਗ ਪਰੇ ਮੇ
 ਛੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸੰਧੁਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ॥ ਨਗੀਨ ਨਗਦੀਪੀ
 ਆਈ ਸੁੰਦਰ ॥ ੫੮੧ ॥ ਸੰਗ ਸੁੰਦਰ ਮੇਸੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤਾਈ ਦੇ ਸੰਜਗਤ ਇ
 ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਉਮਰੇ ਸ ਉਤਸਾਹ ਕਰਕੇ ॥ ੫੮੨ ॥ ਗੁਰਨ ਕੋ ਹਰਿ ਕੰਚ
 ਨ ਸੇਤਨ ਮੇ ਮਨ ਤਾਲਿ ਖੁਰਾ ਹੋ ਗੁਰਨੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਕੰਚ ਸਾਰ
 ਖੇਹੋ ਹਰੀ ਦਾ ਮਨ ਮਣੀ ਦੇ ਤੁਲਖ ਭਰਤ ਹੋ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਬਹਿ
 ਤ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਸੁਰਾ ॥ ੫੮੩ ॥ ਸੁਮਕੈ ਲਾਜਿ ਆਕਰਕੇ ਵਾਟਿ ਰਕੇ
 ਕੁਮਕੈ ਪਿਛਲਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁਮਕੈ ਸਨੇ ਸਨੇ ॥ ੫੮੪ ॥ ਧਮਾਰਨ ਧਮਾਲ

ਪਾਕੇ ਗਾਵਹੁ ਪੈ ਗਾਵਈਆ ਹੋਕੇ॥ ੫੯੩ ਨਾਇਕ ਗਾਗਣੀ ਹੈ ਤਸ ੧੦
 ਇੰਦੁ ਸਭਾ ਸਭਾ ਅਸਭਾ ਆਵੈ ਸਭਾ ਇੰਦੁ ਦੀ ਸਭਾ ਅਸਭਾ ਨੁ ਤਿਆਗ
 ਕੇ ਅਉਦੀਐ॥ ੫੯੪ ਸੇਧਰ ਸਿਧੁ ਰਦਾ ਟਿਕਾ॥ ੫੯੫ ਢਰੀ ਤ੍ਰਿਗੀ ੫੯੬
 ਗਜਤ ਜਿਓ ਮਹਿ ਚਾਂਦ ਨੀ ਕਿਜੈ ਨ ਸਹਿਤ ਤੇ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਾਂਦ ਨੀ
 ਵਿਖੇ ਕਵੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਤ ਤਲਾਉ ਤਲਾਉ ਰਾਸੀ ਮੰਡਲ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਹੋ
 ਪੀਆਂ ਕਵੀਆਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨੀ ਚਾਂਦ ਨੀ॥ ੫੯੬
 ਤਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਨੈਕ ਸੁਨੇ ਜਿਨ ਕੋ ਸੰਗ ਬਾਤ ਕਰਿਓ ਉਗਾਉਨਾ॥ ਤੇ ਤਾਇਖੇ
 ਪਿਤਾ ਦਸ ਰਥ ਦੀ ਬਾਤ ਕੋ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਲਛਮਣ ਨੇ ਜਿਨਾਨਾ ਓਠ ਕੇਗ ਲ
 ਵਨ ਕੀ ਰਾਹੇ ਤਾ ਕੀ ਲਟੇ ਲਟ ਕੇ ਤਿਸ ਦੀਆਂ ਜਲ ਫਾਂ ਲਟ ਕਰੀਆਂ॥
 ਸੰਦਲ ਪੈ ਚੰਨਣ ਦੇ ਉਪ੍ਰ ਅਹਿਰਾਜ ਨ ਛੁਓਨਾ ਬਤ੍ਰੇ ਸਪਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਲ
 ਕਰੇ ਹੋ ੫੯੭॥ ਉਪਰ ਉਨਾ ਦੁਪਟਾ ਖਉਨਾ ਨਾਸਨ ਹੀ ਹੋਵਾ ੬੦੦ ਤਨ ਉ
 ਰ ਕੀ ਤਨ ਉਰੀਆਂ ਕੀ ੬੦੩॥ ਸਿਆਮ ਕੋ ਜਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਿਆਮ ਕਹੈ ਮਹਾਰਾ
 ਰ ਕਬੀ ਸੁਕਹਿਤੇ ਜਿਸ ਸਿਆਮ ਦੇ ਦੇ ਖਣੇ ਤੇ ਜਾਲ ਸਮੁਹ ਸੁਭੁ ਭਾਵਨੁ
 ੬੦੪ ਸੁਭ ਜੋਇ ਸਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਹੀਰ ਗੁਜਰੀ ੬੦੫॥ ਭੁਰਤਾਰ ਕੁੰਭੁ
 ਤਾਨੁ ਬਹੁ ਕੁੰਭੁ ਇਨ ਕਛੁ ਕਹਿ ਮਾਸੇ ੬੦੬ ਨਾਕਛੁ ਮਾਕੇ ਕਹਿ ਕੇ ਆਈਐ
 ਨਾਭੁ ਰਤਾ ਕੋ॥ ਚਿਤ੍ਰੇ ਦੇ ਖਰੇ ਪੈ ੬੦੬॥ ਪੀਤਨ ਪੈ ਸੰਗੀਲੇ ਬਹੁ ਰੋਪੀ ਲੇਰੀ
 ਗਾਵਾਲੇ ੬੦੭॥ ਹਿਤ ਕੋ ਚਿਤ੍ਰ ਕੋ ਚਿਤ੍ਰਾ ਹਿਤ ਕਰ ਕੇ ਫੁਲ ਕੇ ਪੁਛ ਲਤ ਹੋ ਕੇ
 ੬੦੮॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੇ ਦੇ ਖਣੇ ਦੀ ਨਹੀ ਭੁਲ ਮੇ ਪਤਾਲ ਮੇ ੬੦੯॥ ਆਂਡੁ ਟਿਕੁ ਭਾਵ ਸਭੇ
 ਸਭ ਨਾਇ ਸੁਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ॥ ਚਿਤ੍ਰੇ ਦੇ ਖਰ ਕੇ ਬੀਨ ਸੀ ਬੀਨ ਵਰਗੀ ੬੧੦
 ਸੁਨ ਬੇਕੁ ਸੁੰਦਰ ਕਾਨੁ ਰਕਾਰੇ ਕਾਨ ਕਾਲੂ ਸੁਣੇ ਨੁ ਹੋ॥ ਸੁਣਨੁ ਝਾਂਜਰਾ॥ ੬੧੦
 ਹੋਇ ਉਠੇ ਤਹ ਬਾਜ ਮਿਦੀ ਗਨ ਗਾਰੇ ਮਿਦੀ ਗਤੇ ਨ ਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਜੇ ਹੋਇ
 ਉਠੇ॥ ੬੧੧॥ ਸਭ ਭਾਵ ਸਭ ਨਿਸਟਾਤ ੬੧੨॥ ਬਾਧੇ ਬੰਧਨ ਆਧੇ ਅ
 ਧੀਕਰ ਮਾਦਿਚ ੬੧੩॥ ਭੁਰੀ ਯਾ ਫੁਨ ਭੀਰਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੀਰਾ ਦੇ॥ ੬੧੪
 ਗਜਿਭੀਲਾ ਹਿਕੋ ਤਿਆਕੇ ਬਣ ਕੇ ਟਨਾਨੇ ਟਣਾਣਾ॥ ੬੧੫ ਗਾਇਬ ਗਾਉ
 ਏ ਕੀ ੬੧੬॥ ਬਾਧਿ ਪ੍ਰਿਥਕ ਮਾਚੀ ਬਿਧੁ ਕਰ ਕੇ ੬੧੭ ਗਾਧਿ ਗਚੀ ਹੋ ਗਾਧ ੦
 ਮਿਲ ਰਹੀਐ॥ ਮਾਨੇ ਕਰੀ ਕਰ ਲੈ ਕਰਤਾ ਮਾਨੇ ਬਣਾਈਐ ਆਪਣੇ ਹਥ ੦
 ਲਬੁ ਹਮਾਨੇ ਜੁਧ ਸੰਦਰ ਤੇ ਜੇ ਉਬਾਕੀ ਬਚੀਐ ਚੰਗੀ ਸੁੰਦਰ ਕੇ ਏਰਾਧਕਾ ਤਾਈ
 ਬਣਾਈ ਇਸਤੇ ਬਾਕੀ ਜੋ ਰਹੀਐ ਸੇਜ ਗਤ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿਚ ਹੋ॥ ੬੨੧
 ਬਰਤਾ ਬਰਦੇ ਵਾਲਾ ੬੨੨॥ ਸਥਾਵਰ ਬਿਛੁ ਸਰਜੀ ਸਰਜੀ ਤਿ ਜੜਨੀ
 ਗਮਤੇ ਜੀ ਪਾਵਾਲੀਆਂ ਤੇ ਜੜ ਹੋ ਗਏ ੬੨੩ ਕਸੀਐ ਖਿਚ ਕੇ ਬਣਾਈਐ
 ੬੨੪ ਬਿਹਸ ਕੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋ ਕੇ ਤੇ॥ ਹੋ ਸਭ ਗਾਤ ਤੇ ਰੇ ਮੰਰ ਮੇ ਸਭ ਹੋਇ ਇਸਟਾਤ
 ੬੨੬॥ ਭਾਲ ਕੇ ਭਾਗ ਹਰਿਐ ਭਾਗ ਕੇ ਭਾਲ ਤੇ ਰੇ ਨੇ ਗਰਿਆਂ ਭਾਮਨਾਇ ਸਤੀ
 ਦਾਮਨ ਬਿਜਲੀ ੬੨੮ ਭੈਸੇ ਨਾਮ ਭੈਦਾ॥ ਮਰਵਾਨ ਕਲੇਰੀ ਮੇਰ ੬੨੯ ਪੀਨਾਨ
 ਗਾਖਾਨ ਨਗਾਂ ਦੀ ਖਾਣ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤ੍ਰਾਂ ਪੀਨਾ ਹੋਵਾ ੬੩੦॥ ਸੁਸੰਗੀ ਨਾਮ
 ਗਾਗਦਾ ਖੋਰਦ ਏ ਫੁਨ ਕੇ ਸਰਕੀ ਬਹੁ ਕੇ ਸਰਦੀ ਨੀ ਕਰੇ ਕੇ ਮੁਖ ਚੰਦ ਨਾਮ

ਚੰਦ੍ਰਗਾਂਧਾ ੬੩੧॥ ਪ੍ਰਿਤਚੀ ਪ੍ਰਿਤਾਚੀ ਕਰਤਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚੰਦ੍ਰਚਿ
ਤੇਰੇ ਕੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਹੀਏ॥ ੬੩੫॥ ਭੁਖੀ ਨਾਮ ਭੁਖੀ ਨਹੀ
੬੩੭॥ ਕਾਨ੍ਹਤੀਆ ਕਾਨ੍ਹਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਮਨਾ॥ ੬੩੮॥ ਅਰਭੁਨ ਸੁਖਾ ਮਥ
ਸਤ੍ਰਾ ਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰੇਰੇ ਨਾਮ ੬੩੯॥ ਮਿਲਾ ਮੁਨਾ ਮਿਲਕੇ ਮ੍ਰਿਗਾਂਦੇ ਬ
ਹੇਆ ਓਰੇਏ॥ ੬੪੦॥ ਬਜਾਏ ਬੇਕੇ ਬਜਾਓ ਏ ਨੁਮੁਦਕੇ ੬੪੧॥ ਧਰ ਨਾਮ ਫ
ਰਕੇ ੬੪੨॥ ਤਾਤਰ ਖਿਯੋ ਅਹਿਤੇ ਸਪਦੈ ਨੈਦ ਨਹੂੰ ਖਿਆ॥ ੬੪੩॥ ਫੁਕੇਫੁ
ਤੇਤੇ ਅਖੀਆਂ ਦੇਖੇ ਪੇਲਾਹੇਤੇ ਵਾਟੇ ਪੀਆਂ ਦੇਲਾਹੇਤੇ ੬੪੪॥ ਅਤੀਕਾ
ਅਤਕ ੬੪੫॥ ਸਾਛੇ ਨਾਮ ਸੰਚੇਕਾ ੬੪੫॥ ਕ੍ਰਿਜਗਲੀ ਨਮਭੀਤ੍ਰੀਆ
ਗਲੀਆ॥ ਖਿਆਲ ਨਾਮ ਟਪੇਕਾ ਪੁਰਮੰਡਲ ਬ੍ਰਿਜਮੰਡਲ ੬੪੬
ਗਜਗਾਮਨ ਹਸਤੀਦੀ ਨਿਆਈਚਲਣਵਾਲੀਆ ਕਾਮਨਨਾ
ਮਕਾਮ ਦੇਸਰੂਪ ਹੁਈਏ॥ ਰਿਤਿਕੇਲਸਮੇ ਰਿਤਕੇਲਦੇਸਮੇ ੬੪੭॥
ਸੁਰ ਅਸਵਾਰ ੬੪੮॥ ਹਾਰਤੁਮਾਨ ਕਜੇਸੇ ਹਾਰਕੇ ਮੰਨਣਾ ਕ੍ਰਕੇ
ਸੇਸੇ ਪਚਕ੍ਰਕੇਰਹੇ ਮਨ ਨੈਨਨ ਭੁਓਹਤਨਾਇਕੇ ਮਾਰਤਲੇਸੇ॥
ਬਹੁਕ੍ਰੋਰ ਸਰੂਪੀ ਘੋਰੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਭੁਓ ਅਸਵਾਰ ਚਕ੍ਰਕੇ ਭੁਓਹਾਂ ਰੂਪੀਯ
ਨਖਨ ਖਿਚਕੇ ਬਾਣਕੇ ਮਾਰਤਾਹੇ ਕਟਾਖਾ ਰੂਪੀ॥ ੬੪੯॥ ਭ੍ਰਿਗ
ਕਾਹੇਕੇ ਹੋਤ ਸੁਨੇਹਮਹੇ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਭਜਦੀਆ ਹੋਗ੍ਰਾਚਨ ਸੁਣੇ
ਹੋਤੇ ਤੁਕਿਓ ਬੁਨਰਟਾਰਨਰਾਨੀ ਸੁਣਤੁਹੇ ਗ੍ਰਾਹਨਾਦੀ ਭਾਣੀਕੇ
ਵਾਸਤੇ ਭੁਜਦੀਏ॥ ੬੫੦॥ ਨਿਹੁਰਾਏਕੇ ਨੀਵਾਕਰਕੇ ਸਿਰਨ
ਚਿੰਰਹੀ ਅਖੀਆ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰਕਹੀ ਅਖੀਆ ਕ੍ਰਿਜਨਕਾ
ਖੀਆ ਨਾਮਤਰੀਆਕਾ ੬੫੧॥ ਬ੍ਰਿਨਹੀ ਸੁਤੁਟੇਕੇ ਬ੍ਰਿਨਾਹੀਸੁ
ਟੇਕੇਤੇ ਕਹਿਦੀਏ ੬੫੨॥ ਅਕਾਮ ਨਾਮ ਸਾਂਤੀਕੀ ਪਾਰੇ॥ ੬੫੩॥
ਤਾਤਰ ਖਿਕੇਫੁਰਜਾਦਾਹੇ ਬਗਲੀਕੇ॥ ਤਾਤਕੀਸ਼ਿ ਆਮਸੁਨੀ
ਕਥਾ ਮਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਏ ਪਿਆਰੇਦੀ ਬਾਤਤੇ ਨਹੀਸੁਣੀਹੋਰ
ਠਗੀਠਗਣੀਕੇ॥ ੬੫੪॥ ਬਾਲ ਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀਦਾ ਕਰਵਾਗਹਿਕੇ
ਬੁਓਸਦਾਫਰਕੇ ੬੫੫॥ ਸੇਤਤ੍ਰੀਆਤਨਸਿਆਮ ਤ੍ਰੀਯਾਦਾਤਨ
ਚੇ ਸਿਆਮਸੀਰਮਹਾਰਾਜਕਾ ਜੋਮਕਲਾਉਹਰਾਹਗਹੀਏ ਮਾ
ਨੇਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀ ਕਲਾਰਾਹਨੇਗ੍ਰਾਸੀਏ ੬੫੬॥ ਕ੍ਰਿਜਗਲੀਕੇ ਬੇਖੇਬਨ
ਬੇਬਨਦੀ ਕ੍ਰਿਜਗਲੀਬੇਖੇ॥ ਮ੍ਰਿਗਨੀਕੇ ਮਨੇ ਮ੍ਰਿਗੀਯਾਬਨਮੇਮ੍ਰਿ
ਗਣੀਆਨ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਗਨੀਜਾਮਿਲੀਹੋਕੇਹਰਤੇ ਫੁਰਾਕੇ॥ ੬੫੭॥ ਅਨਸਾ
ਨਹੀਯਾਭਿਯੋ ਬਧੀਵਿਖੇਏਧਾਰਿਆਮੇਰੇਨਾਲਪ੍ਰੇਮਨਹੀ॥ ੬੫੮॥
ਮੁਖਹੰਦੁਦਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀਦਾਨਾਮ ੬੫੯॥ ਚੰਦ੍ਰਫੁਟਾ ਚੰਦ੍ਰਮੰਦੀ
ਚਾਦਣੀ ੬੬੦॥ ਕ੍ਰੋਬ੍ਰਿਜਨਾਥਕਹਿਯੋ ਬ੍ਰਿਜਨਾਰ ਬ੍ਰਿਜਨਾਰ
ਗਾਧਾਕਾਂਨੇਕਹਿਆਕੰਣਹੋਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਸੁਕੇਕਨੁਈਆ ਓਜੇਕ
ਬ੍ਰਿਜਫੁਟਾਨੇਕਹਿਓ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ਨਯਾ ਕਹਿਯੋ ਕੋਣ ਕਨਾਈ ਕੋਣਹੈ ਕਨਈ ਆਮੇ ਨਹੀ ਜਾਣਤੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਲਾਲਗੀ ਕੋ ਹੇਸਖੀ ਲਾਲਕੋ ਕਹੋ ੬੨ ਹਾਗੀ ਰੀਸਖੀ ਹਾਗੇ ਹਾਗੇ ੬੪
 ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਬਾਲ ਬਲਾਇ ਬਿਉਤੇ ਤਸੀ ਤੇ ਹੇਇ ਸਤੀ ਤੇ ਰੇਮੇ ਬਾਲੇ ਹਾਰਜੰ
 ਵੀਹਾਂ ੬੬ ਦੁਹਾਈ ਨਾਮ ਸੋ ਕਾਹੇ ॥ ੬੭ ॥ ਰਾਧੇ ਬਲਾਇ ਬਿਉਤੇ
 ਰਾਧੇ ਬਾਲਿ ਹਾਰਜਾਵਾ ੬੮ ਕਹਿਯੋ ਕਹਿ ਆਰਾਧ ਕਾਂਨੇ ੬੯ ॥ ਤਉਤਿ
 ਹਿਤ ਬਓਉ ਤਬੀਤ ਓਤੈ ਨ ਓਹੁ ਬਲਾਉਤਾਹੈ ੭੦ ਰੂਪ ਮਈ ਰੂਪ ਦਾਸੁ
 ਪਾ ॥ ੭੧ ॥ ਬੀਚ ਨਾਮ ਬੀਚ ਲੀਕਾ ॥ ੭੨ ॥ ਨਹਿ ਮੇਨ ਪੁਰਾਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀ ਰੀਸਖੀ ਨਾ ਤੁਝ ਕਹਿਦੀ ਹੈ ਮਾਹਿ ਨੇ ਨਹਿ
 ਹੋਰੇ ॥ ਮੇ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਆਹੈ ਰਾਧੇ ਨੇ ਕਹਾ ॥ ੭੩ ॥ ਕਹਿ ਮੇਨ ਪੁਰਾਨੇ ਕ
 ਹਾ ॥ ੭੪ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਛ ਸੋਗੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਤਾਪੁ ਛਕੇ ਨਹੀ ਆਈ ਰੀਸ
 ਖੀ ॥ ੭੫ ॥ ਉਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੀ ਸਬੁਧ ਸੇ ਸੁਬੁਧੀ ॥ ੭੬ ॥ ਬੈਠ ਰਹੀ ਬ
 ਕਾਧਿ ਆਨਧਰੇ ਸਭੁ ਤੋਤਾਏ ਬੇਬੈਠ ਰਹੀ ॥ ਓਬਗਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪਿਆ
 ਨ ਧਾਰ ਰਹੇ ਹੋਤੇਗਾ ॥ ੭੭ ॥ ਦਿਸਾ ਨਾਮ ਤਾਦਾ ਕੰਧ ਪੇਰੁ ਰਬ ਘੰਬਰੇਗੀ
 ਛੇਰ ਦਾਖਲ ਕਾ ਕੋ ਪ੍ਰਸਿਟ ਕੇ ਜੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਚਲਿਆ ਜਾਈ ॥ ੭੮ ॥
 ਕਹੁ ਪ੍ਰੇਮੇ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ਹੋਉ ਤੇਗਾ ॥ ਬਰਾਬਰ ਕ੍ਰੇਮੇ ਕੋਣ ਵਸਤੁ ਹੈ ॥ ੭੯ ॥
 ੮੦ ਪਰਵਾਹ ਪਹੀ ਲੋਰੁ ਪਈ ਹੈ ਸਖੀ ਨੇ ਕਹਿ ਆਹੀ ਨੁਤਾਂ ਤੇਗੀ ਲੋਰੁ ਹੈ ॥ ੮੧ ॥
 ੮੨ ॥ ਹੋਰ ਤਪੋਰਿ ਪਚੰਦ ਹਰੀ ॥ ਚੰਦ ਮਾਦਾਰਿ ਪਗ ਹਰੀ ਤੇਗਾ ਰਾਦੇਖ
 ਦੇਹੈ ਆਉਦੀ ਹੋਕਿ ਨਹੀ ॥ ੮੩ ॥ ਤੇ ਮੁਖੀ ਬਾਲਿ ਦੇਖਣ ਕੋ ਰੀਸਖੀ ਬ
 ਲਿ ਹਾਰਜਾਵਾ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਦੇਖਣੇ ਕੋ ਬਿਓਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾਨ ॥ ੮੪ ॥ ਕਰਤੈ ਮਧਅੰ
 ਪਨ ਆਪਣੇ ਗਿਦੇ ਵਿਚ ਤੇਗਾ ਪਿਆਨ ਕੁ ਕੇ ॥ ੮੫ ॥ ਅਸੋ ਕਬਾਹ ਨੇ ਅ
 ਨੰਦਨ ਬਹਾ ਕੇ ਮਨ ਵਿਸੋ ਕਰ ਰਖਿਆ ਹੈ ॥ ੮੬ ॥ ਤਮਰੀ ਧਉਕ ਹਾਗ
 ਤਪ੍ਰੇ ਹੋਦਈ ॥ ਤੇਰੀ ਬੰਹੁ ਕੋ ਕਿਆ ਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਹੋਪੁ ਮੇ ਸੁਖ ਬੁਝੈ ਲੈਹੀ ॥ ੮੭ ॥
 ਵੇਗਾ ਮੇਨੁ ॥ ਮੁਕੁਮਈ ਮੁਰਖ ਰੂਪਈ ॥ ੮੮ ॥ ਲਲਨਾ ਇਸਤੀ ॥ ੮੯ ॥ ਤਿਹ
 ਤੇ ਨਹੀ ਆਪੁ ਕਹੈ ਤਿਨ ਮੇ ਤਿਸ ਤੇ ਅਧਾ ਬੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀ ਤਿਨਾ ਵਿਖੇ ॥ ੯੦ ॥
 ਅਕੁਲਾਇ ਬਿਖਾਕੁਲੁ ਹੋ ਕੇ ॥ ੯੧ ॥ ਸਿਆਮ ਰੰਗ ਮਨੇ ਤਨ ਜੇ ਸਿਆ
 ਮਚ ਕੋਰਦੀ ਨ ਆਵੈ ਨੇ ਤੁਜੇ ਰਗਿ ਮਾਹੈ ਜੇ ਬੋਚੈ ਦੁਮਾਨਾਲ ਚਕੋਰ ਜੇ
 ਕਤਾਹੈ ਨੇ ਤਾਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਰੀਸਖੀ ॥ ੯੩ ॥ ਸੁਸਲ ਉਰਾ ਸੁਸਲਾਇਆ ॥
 ੯੪ ॥ ਰਛਾਹੈ ਤੇਰ ਪਤ ਬਿਬੁ ਦਾਪੁ ਰਛਾਵਾ ॥ ਪੈ ਉਪੁ ਕੋਹੈ ਕੋਣ ਹੈ ॥ ੯੫ ॥
 ਸੁਨੈ ਤਹਿ ਲਾਲਾਹੀ ਇਮ ਪ੍ਰੇਮੇ ਸਣ ਲਵੈਗੀ ਹੋਪਿਆ ਰੇ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਜੇਚੈ
 ਕੁਝ ਗਾਵਈ ਹੋਈ ਹੋਉ ਤੇਨੁ ਖਛਾਹੈ ਓਗੀ ਬਈ ਰਾਧੇ ਪਾਸ ਗਾਇਆ ਸੀ ॥ ੯੬ ॥ ਨਹ
 ਕੁਝ ਕੁਰਮੀ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਤੁਝ ਮੀ ॥ ੯੭ ॥ ਖੇਲਹਿ ਯਾਰੀ ਖੇਲੀਏ ਆਰੀ ਵਾ
 ਇ ਬੇਖੇਲੀਏ ॥ ੯੮ ॥ ਮਾਨਸਖੀ ਹੋਮਾਨ ਵਾਲੀ ॥ ੯੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੁ ਮਰੀ
 ਹੋਰ ਜੰਤੁ ਮਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਰੇ ਸੇਰੀ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੇਰੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬਿਧੁ ਕੇਪੁ

ਹਿਜਿਓ। ਚੰਦਮਾਦਾ ਤੇਰੀ ਸੇ ਪੇ ਮਨ ਹੀ ਤੈ ਸੇ ਹਮਾਗਤ ਮਾਗਾ ਪੇ ਮਨ ਹੀ। 78
 ੨॥ ਅਲਕੈ ਜਲ ਫਾ ਜਾਤਗ ਮੇਤ ਜਯਾ ਹੀ ਨ ਭੇਰੇ ਇਸਨ ਤਿਯਾਗ ਕੇ ਭੇਰੇ ਨ ਹੀ ਜਾ
 ਇਆ ਜਾਦਾ 78੪॥ ਨਿਜ ਕਾਨੀ ਨ ਜੀ ਕਾ ਆਈ 78੫॥ ਛੋਰੇ ਗੋ ਛਲ ਲਓਗੇ ਲਵੇ
 ਇ ਲਜਾ ਕੇ 78੬॥ ਤਿਹ ਕੋ ਫਗਾਗੇ ਤਿਸਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸੋਭਾ ਨ ਬੀ ਫਗਾਗੇ ਫਗਾਨੀ
 ਰਾਧਕ 78੭॥ ਗਹਿਗਾ ਤੇ ਬੁਝੇ ਸੀ ਪਦੇ ਅਨੀ ਕਤੇ ਅਨੀ ਗਤੇ ਅਨੀ ਕਤੇ ਅਨੀ ਗਜਿਸ
 ਵਖਤ ਭਰੇ ਹੋਏ ਤਰਕੀ ਪੈਤ ਨੀ ਟੁਟਗਾਈ ਹੋਤਈ ਦਰਕੀ ਅੰਗੀਆ ਪਾਟਗਈ ਕੁਰੂ
 ਤੀ ਅੰਗਰਾ ਚੀ ਗਿਆਣੇ 7੫੨॥ ਭਾਂਤ ਭਰਾ 7੫੬॥ ਅਸੇ ਵੀ ਨਹੀ ਸੇ ਵੀ 7੫੭॥
 ਸਰਖੇ ਨਾਮ ਤਰੇ ਪੁਰਖੇ ਦਬਾਏ 7੬੨॥ ਸਸਛੀ ਨ ਲਯੋ ਚੰਦਮਾ ਬੇਸਲਾਇਆ
 ਰਿਪੁ ਦਰਕਾਰੇ ਯੋਧੇ ਸਤੁ ਦਰਕੀ ਤਪੈ ਜੇ ਸੁਸਪੁ ਵਿਚੋ ਬਾ ਮਨ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀਜੇ
 ਚੰਦਮਾ ਤੇ 7੬੩॥ ਚੰਦੁ ਪੁਕੋ ਚੰਦਾ ਤਰਫਾਕਾ 7੬੪॥ ਅਤੁਰ ਪੀ ਸਰਕੇ ਸੁ
 ਤਕੇ ਦੁਰਬਾਸਾਜੀ ਸਾਪੁ ਸਹੇ ਸਪਹੇ 7੬੫॥ ਪੈਗਾ ਪੈ ਕਦਮਾਉ ਪੁ 7੬੬॥ ਤੁਭ
 ਗਾਨੀ ਪਤਨੇ ਦਸੁਤਾ ਹਰਿਗੋਰਿ ਪਵਾ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪਤੀ ਬਸਦੇ ਨੇ ਦਦੀ ਪੁਤੀ ਚੁ
 ਰਾਖੀਆਇਆ ਤੇਰਾ ਸਤੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਸਦੇ ਪੁਛਾ ਭਿਆਇਆ ਦਾ ਪਾਇਆ
 77੧॥ ਬਿਥਾ ਪੀੜਾ ਬਨ ਜਾਇ ਬਨ ਦੀ ਜਾਗਾਤੇ 77੨॥ ਡਬ ਜੀ ਜੀਰਨ ਪਾਕੇ ਬੇੜੀ
 ਆਂ 77੩॥ ਵਾਕਹਿ ਉਸਨ ਕਹਿ ਆਇਉ ਇਸ ਪੁਕਾਰਾ ਬਿਉਤਾ ਨਾਮ ਬਣਾਉਕੇ
 ਹਰੇ ਮਿਤ ਕੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਮੈ ਤੇ ਦੇਨੇ ਮਿਗਵਾ ਮਿਗਨੇ ਕਹਿ ਕੇ ਹਰੇ ਨੇ ਉਤਾ ਕਹਿ ਆਂ
 ਕੇ ਹਰੀ ਛੋਰਨ ਨਿਉਤਾ ਸੋਹਿ ਪੁਕਾਰੇ ਹਰੀ ਆਈ ਰਘੁ ਸੋਜੇ ਸਤੁ ਕੇ ਸੀਧੇ ਰਾ ਬੁਝੇ ਹੋਕੇ ਆ
 ਇਆ ਕਾਨਕੇ ਮਾਰਣ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪੀਰਭੁਯੋ ਖੜੇ ਹੋਏ ਮਾਰਾ 77੪॥ ਚਾਰ ਸੈ ਪੈਗ ਚੰ
 ਰੁ ਸੈ ਕਰਮ ਪੁਜਾਇ ਪਾਇਆ 77੫॥ ਵਾਰਿ ਪੁਕਾਰ ਪਸਾਰ ਮੁਖ ਪਸਾਰ ਕੇ ਵਾਅਗ
 ਲੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ਕੇ 77੬॥ ਸਭੈ ਹਰੇ ਸਭੇ ਦਰਹੇਗੇ 7੭੦॥ ਨਰਕਾ ਸੁਰ ਨਾਮੁ ਭੁਮਾ
 ਸੁਰਕਾ 7੭੧॥ ਸਭ ਹੀ ਅਤਿ ਕੇਫ ਨਾਮਾਨੇ ਦੁਪੈਤ ਨੇ 7੭੨॥ ਸਭੇ ਹੀ ਅਤ ਸੈ ਕੇ ਕੋ ਬਹੁ ਫੁਨ
 ਅਨਿਦਰ ਨਾ ਵਿਖੇ ਕਰਕੇ ਸਭੇ ਹੀ ਫੁਨਾ ਬਹੁ ਫੁਨਾ ਵਿਖੇ ਅਤ ਸੈ ਅਨਿਦਰ ਕਰਕੇ 7੭੩॥
 ੨॥ ਹਿਤਾ ਤਿਸਨ ਕੇ ਤਿਸਦੇ ਹਿਤ ਕੇ ਸਾਥਾ ਸਿਆਮਤ ਰਪਗਨ ਕੇ ਸਿਆਮਦੇ ਪੈਗਦੇ
 ਤਲੇ ਮਹਾਂ ਸੰਗਲਗਾਨ ਕੇ ਬਝੇ ਲਗਾਣੇ ਨਾਲਾ 7੭੪॥ ਕਬਾ ਲਿਆਗਿ ਰਕੇ ਕਬ
 ਲਿਆਗਿ ਰ ਨਾਮ ਹਾਥੀਕਾ 7੭੫॥ ਸੁਕ ਬਲ ਸਾਥ ਚੰਦੁ ਰਹਿ ਮੁਸਟ ਤੇ ਚੰਦੁ ਰਬਲਦੇ
 ਨਾਲ ਬਨ ਆਸੁਰ ਕੇ ਕਰਕਾਟ ਸੈ ਅਸੁਰਾ ਰੁਪੀ ਬਣੇ ਕੋ ਕਟ ਕਰਕੇ ਸਭੇ ਧੋਰ ਪੈਤ ਹੋ
 ਧਰਤੀ ਉਪਾਸਿਟੇ ਗੋਤਾ ਮੇ ਉਸਤਤ ਕੁਰਗਾਨਾ ਹਦ ਜੀ ਕਹੇ ਹੋ 7੭੬॥ ਅਨਾਹਿ ਮਨ
 ਵਿਖੇ ਕਿਆ ਅੰਤੁ ਪਿਆਨ ਹੋਗਾਇਆ 7੭੭॥ ਗੁਰਨ ਸੇ ਗੁਆ ਲਿਆਂ ਸੇ 7੭੮॥
 ਹਿਗਲਿਆ ਯੋ ਮੋੜ ਲਿਆਯੋ 7੭੯॥ ਬਿਜਰਾਜ ਨਾਮ ਨੇ ਦਦਾ ਅਨੇਰ ਦਰਨ
 ਕੇ ਮਾਨੇ ਗੁਲਿਆ ਕੇ 7੮੦॥ ਫਿਰਿ ਗਏ ਮੋੜ ਕੇ ਰਖ ਲੇ ਵੈ 7੮੧॥ ਸੋ ਕੇਫੀ ਠਕ
 ਰੈ ਜੀ ਯਸੇ ਅਸਾ ਕੇਈ ਤਕੜਾ ਕਰਕੇ ਚਿਤਨੇ 7੮੨॥ ਪਵਾ ਗਾਜਾ ਕੀ ਸਨੇ 7੮੩॥
 ੬॥ ਰਥ ਉਪਮਾ ਹਾਗਾ ਜਗੇ ਰਥ ਚੜਕੇ ਤੁਜਗੇ ਹ ਪੁਰਦਾ ਰਥ ਤਿਆਗ ਕੇ
 ਮਹਾਰਾਜ ਰਥ ਉਪਚੜਕੇ ਗਏ ਮਥਰਾ ਕੇ 7੮੪॥ ਗਜਗਾਮਨ ਗਜਦੀਲਿ
 ਆਈ ਚਾਲ ਚਲਣ ਵਾਲੀਆ ੮੦॥ ਫੁਰਾਮਾ ਨਾਮ ਫਾਉਰੀਕਾ ੮੦॥ ਪੁ
 ਮਤੁਰੈ ਉਈ ਪਵਾਗੀਆਂ ੮੦॥ ਸਿਆਮਕ ਹੋ ਕਾ ਬੀ ਚਿਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਹਰਿ ਉ
 ਪਰਿਉ ਅਤਿ ਮਾਇਲਾ ਕਬਾ ਸਿਆਮਕ ਹਿਤੈ ਹੋ ਚਿਤ ਹਰਨ ਵਾਲੀ ਆਹਰਕਾ

77੬

ਭੁ

ਹਰਦੇਉਪਰਮਸਤੋਰਹੀਆਹੈਨਾਗ੍ਰਿਗਮੁੰਦਰਹੋਨੇਤਾਨੁਮੁੰਦਰਹਿਈਅੰ ੧੩
 ਏਉਪਰੇਉਪਾੜਦੀਆਂਹੈ ੮੧੦॥ ਮੇਨਕੀਸਨਸੋਸਾਨਕਾਮਰੀਸਾਣਦੇਸਾਥ
 ਬਨੀਬਣੀਆਹੈਦੇਉਭੋਹਮਨੋਦੋਨੋਭੋਹਾਕਮਾਣਅਖੀਆਸਮਗਾਸੀਅ
 ਦੇਖੀਆਕਟਾਖਸਮਾਨਬਾਣਦੇਹੈਨਾਸਿਯਾਮਾਬਿਨਾਸਸਕਬਸਿਯਾਮਮਹਾਰਜ
 ਕਹਿਤੇਚੰਦਾਮਾਸਿਯਾਮਤੋਬਿਨਾਪੈਬਹੁੜੇਜਲਕੀਮਨੋਕੰਜਮੁਖੀਭਈਸੁਕਜ
 ਰਾਸੀਜਲਦੀਆਕਵੀਆਸਕਕੇਜਗਾਸਾਰਖੀਹੋਈਹੈ॥ ੮੧੨॥ ਇਹੋਕੀਇ
 ਸਕ੍ਰਿਸਨਕੀਚਿਤਾਜੁਦੇ॥ ੮੧੮॥ ਜਿਹਕੇਜਟਤੇਨਗਭੀਭਰਜਿਸਮਥੁਗਪੁਰੀ
 ਚਦੀਆਂਕੰਧਾਰੇਵਿਨਗਜਰੂਹੋਏਹੈਬਿਜਛੁਟਾਸੀਬਿਜਲਦਿਪ੍ਰਕਾਸਸ੍ਰੀਖੀਅ
 ਟਾਨਾਮਅਟਾਰੀਆਂਧਰਹੈਪੁਰਧਾਮਧਾਰਹੋਹੈਪੁਰੀਕੇਘਾ॥ ੮੧੯॥ ਅਗੁਲ
 ਕਾਅੰਗੁਲੀਦਾਠੋਲਾ ੮੨੧॥ ਬਾਕਤਤ੍ਰੀਆਆਨਦਰਜੀਨੇਆਕੇ ੮੨੨॥ ਏ
 ਬਰਤਾਤ੍ਰੀਅਕੇਦੇਕੇਬ੍ਰਹਮਜੀਕੇ ੮੨੪ ਕਰਿਤਾਤ੍ਰੀਅਕੇਕਾਮਕਰਕੇਦਰਜੀਦਾ
 ਕੀਮਾ॥ ੮੨੫ ਬਗਵਾਨਨਾਮਬਾਗਵਾਨਕਾਬਰਟਾਉਹਬਰਉਸਨਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੮
 ੨੭॥ ਇਸਸਾਰਿਓਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਆਯਾਨਾਮਇਸਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੋ ੮੨੮॥ ਉਪ
 ਚਾਰਨਾਮਉਪਾਦਕਾਤਾਕਦੇਖੋ॥ ੮੩੧॥ ਗਾਵੀਤਕਤ੍ਰੀਕਸੀਸਖਿਚਦਾਨਾ
 ਮਝਿਕਨੈਤਕਤ੍ਰੇਕੋਪੇਰ ੮੩੨॥ ਭੁਪਠਾਢੁਭਯੋਪੇਗਨਹੇਕਕੇਬਰਨਾਮਬਲੀਕਾ
 ਤਿਖੇਸਤਾਬੀ ੮੩੪॥ ਅਸਹਾਬੰਨਹੀਗਹੇਕੇਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਹਥਾਵਿਦਫਤ੍ਰੇਈਹ
 ਹੋਅਸਘੋੜਨਕਰਨਾਕੁਆਂਦੀਤੰਗਹੇਕਰਬਹੇਜਾਦੇਹੈਸੋਓਸਮਬਨਹਰਹਰ
 ਤਾਤੇਸੋਰਾਖਸਸਮਾਨਬਣਦੇਹੈਹਰਜੀਬਸੰਤਤਤੇਸਮਾਨਹੋਕੇਕਹਿਅਹੋ
 ਕਰਕੇ॥ ੮੩੭॥ ਨਿਘਾਇਨਘਾਰਾ॥ ੮੪੨ ਪੇਗਨਕਓਇਕਕਦਮਬੀਨਾਖ
 ਰੋਹੋਏ ੮੪੪॥ ਨਿਪਸੇਵਕਲੋਇਨਸੰਗਿਚਲ੍ਹੇਰਾਜਾਦਾਸੇਵਕਲੋਕੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਦੇਵਕੋਨਾਨਾਚਾਲਿਅਨਿਪਕੋਘਰਹੈਏਰਾਜਾਦਾਘਰਹੈਮਾਨੋਪੁੰਨਕੋਉਪਰਧਾਪ
 ਸਿਧਾਯੋਮਾਨੋਪੁੰਨਾਦੇਉਪ੍ਰਧਾਪਜੈਸੇਆਉਦੇਹੈਸੋਨਸਟਹੋਜਾਦੇਹੈਤੇਸੋਰਾਬੀ
 ਨਾਸਹੋਗਇਆ॥ ੮੪੬॥ ਏਕਦਈਇਕਮਾਰੀਚੋਟਆਗਮਆਉਣਾ ੮੪੮
 7 ਤਾਤਪਿਤਾਨੇਜਾਇਆ ੮੪੯ ਥਾਪਰਸੇਧਫੇਨਾਲ ੮੫੧ ਗਹਿਗੋਡਨਤੇਤਬਘੀ
 ਜਾਯੋਪਕੜਕੋਗੋਡੀਆਂਤੇਪ੍ਰਤੀਸਿਆ॥ ੮੫੪ ਰਿਪਕਰਮਕਰੇਸੁਰਦੇਕਰਮਕੀ
 ਤੇਪਿੰਡਭਾਏਜਲਾਇਤਾ॥ ੮੫੭ ਤਕੇਭਾਵਕੇਪ੍ਰੇਮਦੇਪ੍ਰਕਾਰਕਰੇ॥ ੮੫੬॥ ਜਾ
 ਹੁਕਹਿਯੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇਕਹਿਆਨੰਦਕੇਜਾਹੁਘਰਕੋਤਮਬਤੀਆਸੁਨ
 ਮਹਪ੍ਰਜਾਬਿਜਭੰਨੀਬਾਤਾਂਕੇਸੁਣਕੇਬਿਜਦੀਪ੍ਰਜਾਮੋਹਕੇਬਿਖੇਭੰਜ
 ਹਜਾਦੀਭਈਸੁਕਹਿਯੋਮੰਗਜਨਕਹੀਬਿਜਕੀਬਿਨਕਾਨਭਈਸੁਪੁਆ
 ਰੀਸਭਹੀਨੀਬਿਨਾਕਾਨਤੇਸੁਬਿਜਕੀਪੁਰੀਸਭਹੀਨੀਭਈ॥ ੮੫੭॥
 ਜਿਉਕੋਉਤਾਤਮਰੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਪੁਤ੍ਰਮਰੇਨੁਸੁਣਕੇਪਛੁਤਾਊਹੈਛਦਾ
 ਯੋਧੇਨਾਮਨਾਸਹੋਣਕਾਹੈ॥ ੮੫੮॥ ਜਿਸਨਾਜਬੰਡੇਰਿਪਰਾਜਕੀਪੇਰਨਮੇ
 ਪਤਥੋਇਗਯੋਹੈ॥ ਬਹੁੜੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਭੇਰਾਜਾਕੀਸੁਰੁਜਛੋਟਾਰਜਾ

ਪਤਨੁਗਾਵਾਇਜਾਵੇਓਪਛਤਾਉਦਾਹੈ॥ ਬਸਰੇਠਗਾਸਿਆਮਮੇ
 ਪਨਲੁਟਲਯੋਹੈ॥ ਬਸਰੇਵਰੁਪੀਠਗਨੇਸਿਆਮਰੁਪੀਪਨਲੁਟਲ
 ਇਅਮਨੇਦਪਾਸੋ॥ ੧੬੦ ਤਨਹੀਨੇਬਿਨਾ ੧੬੨ ਹਗਾਰੀਹੀਸਖੀਹਰੇ
 ੧੬੬॥ ਮਾਨਤਮੇਮੰਨਕੁਕੋਇਛਾ॥ ੧੬੭ ਪਟਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾਰੰਗਾਏ
 ਬਸਤਾ॥ ਇਕਾਸਿਆਮਸੀਗਾਰਸੁਗਾਵਤਹੈ॥ ਇਕਨੀਲੇਸਿਗਾਰਾਂ
 ਵਾਲੀਆਂਗਾਓਦੀਹੈਰਿਤਨਾਮਹਿਸਿਆਮਭਯੋਰਿਤੁਦਾਨਾਮਬੀ
 ਸਿਆਸਹੀਹੋਇਆਛਾਜਸੁਸਾਜਦੀਏਬਣਾਉਬਣਹੋਏਅੰਗਾ
 ਵਿਚਪਹਿਰੇਹੋਏ॥ ੧੬੮ ਇਕਸਮੇਰਹੋਕੋਸਕਫੁਇਕਸਮੇਕੋਸਫੁਲਰ
 ਹੋ੧੬੯ ਇਹਅਉਸਰ ਇਸਮਾ ੧੭੦ ਜੀਤਲਪਾਟਕਕੋਸੀਤਲ
 ਪਾਟੀਆਬਿਛਟਾਈਬਿਛਾਕੇ੧੭੩॥ ਤਾਸੀਗਮੇਤਿਸਰੇਸੀਗਾਵਿਖੇ॥ ੧੭੪
 ੭੪॥ ਰਤਖੇਲਤਪ੍ਰੇਮਕੁਕੇਖੇਲਦੀਸੀ੧੭੬॥ ਨਾਰਿਸਕੁਭੀਜਕੀਨਾਬਿ
 ਖੇਬੀਜਬਿਖੇਸਭਨਾਰੀਆਂਕੀਨਕੀਤੀਆਂਸੀ੧੮੨॥ ਅਪਨੇਰਿਪ
 ਕੋਫਿਰਤਾਤੁਛਗਾਯੋ॥ ਅਪਣਾਸਤੁਕੰਸਾਤਿਸਦਾਪਿਤਾਉਗਸੈਨ
 ੧੮੩॥ ਤਿਹਕੋਇਮਕੋਫੁਨਚੰਨਲੀਨੋਤਿਸਦਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕੁਕੇਬਹੁਤੋ
 ਚੰਚਕਮਾਤੁਨਹੀਲਇਆਉਗਸੈਨਤੋ॥ ੧੮੪॥ ਬਿਨਤੀਇਹਕੀਨੀਏ
 ਹਬੇਨਤੀਕਰੀਕਾਨਨੇਸੀਦੀਪਨਅਗੇਮਹਾਰਾਜੇਆਗੇਆਮੇਨਹੋਵੇਸੋਕ
 ਲਾਂ॥ ਸੁਤਹੀਕੀਥਾਤਪੇਮਾਗਕੇਲੀਨੀਪੁਤਸਾਨੁਲਿਆਵੇਵੇਏਬਾਤਮੰ
 ਗਲਈਗੋਰਾਂਨੇ॥ ੧੮੬ ਨਦੀਆਂਪਤਮਾਏਸਮੁੰਦਦੇਉਪਆਏ॥
 ੧੮੯॥ ਸੁਰਜਕੇਸੁਤਮੰਡਲਮੇਧਮਰਾਉਦੇਅਸਥਾਨਾਵਿਖੇਕਾਕਿਏ
 ਰਨਛਲਬਲਨਾਕੁਵਾਮੇਰਨਾਕੁ॥ ੧੯੨॥ ਮੋਹਿਬਿਬੇਕਹਿਕੋਝਗਾਰਈ
 ਯੋ॥ ਮੋਰਪੀਗੋਪੀਆਂਬੇਬੇਕਵੁਪੀਉਧੋਇਨਾਨੁਝਗਾਈਏ॥ ੧੯੪
 ਪੇਚਕੋਏਛਲਕੀਤਾ॥ ੧੯੭॥ ਸਭਪੇਪ੍ਰਭਜੁਨਹੀਛੀਨੇ॥ ਥਹੁਰੇਸ
 ਭਨਾਤੇਪ੍ਰਭਜੁਖੇਤਾਨਹੀਲਾਇਆਕਿਸਨਾ॥ ੧੯੮॥ ਵਾਹਿਕਹਿਯੋਉ
 ਸਨੇਕਹਿਅੰਧੇ॥ ੧੯੯॥ ਦੁਖਮਠਉਰਰਹੇਸੁਤਹਾਂਬਿਛਾਤਿਸਾਅ
 ਸਥਾਨਦੇਮੁਰਝਾਇਕਿਆਕਮਲਾਰਹੇਹੈ॥ ੨੦੩ ਜਸੁਸਾਰਿਯੋਜ
 ਸੁਕਹਿਆ॥ ੨੦੭॥ ਬਲਬਾਲਹਾਰਜਾਵਾ ੨੦੮ ਤਟੀਕਧਰਾਏਤਨ
 ਉਰੇਪਾਏਬਜਹੀਰੇਛਟਾਚਮਕੇਬਿਜੁਲੀਚਮਕਦੀਹੈ੨੧੦॥ ਹੋਏਗਈ
 ਅਬਹੁਣਧੋਬਹੁਰੇਪੁਰਤੀਯਕੋਮਥਰਾਪੁਰੀਕੀਆਂਇਸਤੀਆਂਉ
 ਛਕੇਤ੍ਰਿਪਤਹੋਰਹੇਕਸਕਿਯੋਖਿਚਿਆਰਹਿਯਾਨਕਸਾਈਨਹੀਉ
 ਸਨੁਖਿਚਿਆਈ॥ ੨੧੧ ਬਰਕੇਬਲਕੁਕੇ ੨੧੩॥ ਇਹਜਾਇਸਜਾਗਾ
 ਸਿਆਮਹਿਮੇਨਕਾਝਾਈਕਾਮ ੨੧੩॥ ਸਰਸਾਰਸਮੁੰਦਤਲਾਉਦਿ
 ਚਕਉਲਸੰਦੁਸੁਕਸੁੰਦਰਕੋਕਿਲਕਾਜੁਭਤੇਤਿਅੰਦੇਸੰਜਗਤਕੋਇ

ਲਾਂਦੇ ੯੧੪॥ ਅਰਬਾਸਤੁਰੁਮ ਬਾਸਨਾਕੁਕੇਪਿਥੀਨੇ ਮਕਰੰਦ ਨਾਮਸੁਰੀ ੧੩
 ਪ ਪੇਰਪਰਾਗਰਹੀ ਬਿਸਥਾਰਕੁਰਹੀਹੇ ਧੁਰੁ ਲੇਬਕਰੇਰਸਕੋ ਲੇਣਾਕੀਤਾਹੇ
 ਰਸਦਾ ਵਾਰਸਰੁਪੀਬਕਰਾ ਲੇਲਾਇਆਹੇ ੯੧੫॥ ਉਤਰਉਤਰਦੇਨਤਕ
 ਤਰੈਤਨਤਾ ਤਕਕੋਤਲਾ ਬਿਛਾਕਾ॥ ਅੰਮੇਸੇ ਸਕਿਯੋ ਸੁਕਗਾਇਆ ਸਸਕਿਯੋ
 ਨਿਘੁਗਾਇਹੈ ਸਸਕਿਯੋ ਸੰਕੋਚੇਆਗਾਇਆਹੇ ੮ਸਕਿਯੋ ਨਟੈਕਿਆਨੀ +
 ੯੧੭॥ ਤੈਸੇਘਟਾਨਛਟਾਨਮਿਲੀ ਤੈਸੇਹੀਘਟਾਨੁ ਬਿਜੁਲੀਮਿਲੀਹੈ ਅ
 ਤਹੀਪਪੀਹਾ ਅਤਸੈਕੁਬਬੀਹੇਨੇ ਪੀਘਟੇਹੇ ਪੀਘਾ ਅੰਮੇਸੇਦੇਰਲਗਾਈਹੇ ੯੧੮
 ਅਰੁਗਤਛਟਾਸਰ ਬਹੁਰੋਗਤੁ ਬਿਜੁਲੀਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸਤੁਲਹੇ ਤੰਗਅਟਾਸਿ
 ਮਕੋਦਰਸਾਈ ਓਚੀਅੰਮਟਾਗੀ ਬਿਓਦੀਆਹੈਦੇਖੀਦੀਆਹੈ ਤੇਲਨਾਲੁ
 ਛੀਨਸੁਦੇਖ ਥੋਹੋਹੇਏਦੇਖਕੇ ਤਿਨਸੋਬਿਥਕਿਯੋ ਤਿਨਸੋਬਿਥਕੁਗਯੋ ੯੨੦
 ਕਾਤਕਮੇਗੁਨਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਕਤੇਦੇਮਹੀਨੇਦੀਵਾਵਟੀਕੁਕੇਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ
 ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁਭਏਘਰਾਅੰਨਦੇਖ ਚਿਤੁਕਾਰੀਨਾਲਪਰਦੇਵੇਤੋਚਿਤੋ
 ਹੋਏਦੇਖਕੇ ੯੨੧॥ ਸਰਪੁੰਜ ਸਮੁਹਤਲਾਵਾਵਿਖੇ ਘਟਾਈ ਘਟਗਈਹੈ॥
 ਕੰਜਤਕੰਤਾ ਬਿਨਾਕਲਹੰਸਕਲੇਸਬਛੇਸੁਨਕੋਤਿਹਮਾਈ॥ ਬੋਲਤੇਹੈ
 ਸਮੁਹਹੰਸ ਕੰਤਤੇ ਬਿਨਾਸੁਣਕੇਕਲੇਸਬਧਦਾਹੈਰੀਸਖੀ॥ ਜਾਤਨਹੀਜਾ
 ਦਾਹੀ ਤਿਨਸੋਮਸਕਿਯੋ ਤਿਨਸਾਬਮਿਲਗਯੋ॥ ੯੨੨॥ ਕੁਲ ਪਾਸਦੇ
 ਦੁਕੁਲਦੁਪਟੇ ੯੨੨॥ ਬਿਲਾਤਤਾਦਿਯੋਸਨਬਿਲਾਪਤਾਈਵਿਨੁਦੀ ਰੋਨਕੀ
 ਬਿਰਭਈਅਧਕਾਈ ਗਤੁਦੀਪੀੜਾਅਧਕਹੀਬਿਧਭਈ॥ ਕੋਕਿਲਦੇਖਿ
 ਕਪੋਤਮਿਲੀਮੁਖਕੰਜਤਏਸੁਨਕੋਡਰਪਾਈ ਕੋਇਲਮੁਖੋਬੋਲਦੀਸੁ
 ਣਕੇ ਕਪੋਤਕਬੂਤਨਾਮਿਲੀਹੋਈਕਬੂਤੀਦੇਖੇਡਰਪਾਉਦੀਹਾਂ॥ ੯੨੪
 ਫਾਗੁਨਫਾਗੋ ਫਗੁਣਦੇਮਹੀਨੇਹੋਲੀਦਾਅਨੰਦ ਸੁਹਾਗਨਭਾਗ ਭਾਗ
 ਵਾਨਾਸੁਹਾਗਣਨੁ ਸੁਹਾਗ ਭਰਤਾ ਸੁਹਾਈਸੁਖਾਉਦਾਹੈਸੋਛਾਬਿਮੇ
 ਨਲਖੀ ਸੋਛਬੋਲਖੀਹੈਮਹਾਗਾਜਕਹਿਤੇ ਮੋਨ ਕਾਮਨੇ ਵਾਰਸਮਾਸਕੀ
 ਬਾਗਮਹੀਨੇਕੀ ਸੇਵਤ ਸੁਤੀਹੋਈ ਆਗਾਜਗਾਈ ਅਗਾਜਗਾਈ
 ਹੋ॥ ੯੨੫॥ ਓਦਟਾਯੋ ਓਦਾਸਕਰਲੀਯੋ॥ ੯੨੬॥ ਹਿਤਅਖਨਸੋਚਹੀ
 ਯੋਕ੍ਰਿਪਾਕੁਕੇਸਾਡੀਵਲਦੇਖਣਾ॥ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮਕੁਕੇਅਖੀਆਨਾਲਦੇਖਦੇ
 ਗਹਿਅਕਰੇਜੀ॥ ੯੨੭॥ ਬਿਜੁਲੀਨੇ ਬਿਜਨੁਖਾਲੀਕੀਤਾ॥ ਘਟਕੀਨੇ
 ਪੇਟਾਕੀਤਾ॥ ੯੨੮॥ ਹਮਓਰਤੇਗਧਕਾਦੀਵਲੇਅਥਾਏਕਣਾ ੯੨੯॥ ਭਰਿ
 ਤੋਰਿਗਪੇਦੀਹਾਂ॥ ੯੩੦॥ ਚਤਕੀਛਨਸਾਨੀ ਰਤੀਦੇਬਰੋਥਾ॥ ਸਫਰੀ
 ਮਛੀ ੯੩੧॥ ਬਸਗੋ ਬਸਗਏਨੇਤਾ ੯੩੨॥ ਓਮਕੋਕੋਉਤਸਾਹ
 ਕਰਕੇ॥ ਅਨੋਨੋਨਨਿਪੇਰੁਚਾਏਨਿਚੁਰੇਕੇ ਅਨੋਨੋਤਾਗੁਪੀਰਸਤੇਦੁ
 ਆਗਾਨਿਚੁਰਕੇਚਾਲਿਆਹੈਗਧਕਾਦਾਮੁਖਚੰਦ੍ਰਮਾਕਜ ਸਾਕਲੰਕਸੀ

ਸਸਕਿਯੋ ਅਰੁਗਤ ਅਰੁਗਤ

ਸੇਰੁ ਰਹੋਇਗਾਇਆ॥੯੫੬॥ ਤੁਮਰੇ ਮੁਖ ਭਾਂਸ ਨਿਹਾਰਤ ਹੀ ਤੁਮਾਰਾ
 ਨਸਰ ਜਗੁ ਪੀਮੁ ਖਦੇਖ ਕੈ ਤਮ ਸੇ ਦੁਖ ਥੋ ਸੁਰੁ ਕਰਿਯੋ॥੯੫੭॥ ਦੁਖੁ ਪੀ
 ਅਧੇਰਾ ਦਰਹੋਇਆ ਹੈਓਧ ਨੇਕਾਹਿਆ॥੯੫੮॥ ਅਭਿਰਨ ਬਾਤ ਨਰੁ
 ਰੋਹਰਨਾ ਬਾਤਾਨੁ ਛਕੋ ਸੁਣੇ॥੯੫੯॥ ਸੋਸੁਧ ਸੋਖ ਬੁ ੯੬੦॥ ਗਮਹੁ
 ਹੈਸੀਭਾ ਅਸੀਯਾ ਦਨਹੀ ਕੀਤੀਆ॥੯੬੧॥ ਜਿਹ ਕੀ ਸੁਰਤੇ ਜਿਸ ਰਾਧਕੁ
 ਵੀਸਰਤੇ ੯੬੨॥ ਹੇਜ ਦੁਰਾਮਗ ਜਜ ਸੁਧਾ ਸੁਤ ਹੇਜਾ ਦਵਾ ਕੇਰਾ ਜੇਜ ਸੋਧਾ
 ਕੇਪਹਿਲੇ ਪੁਤੁ ਆਵਨ ਗੋਕਲ ਨਾਥ ਨਛੀਜੈ ਗੋਕਲ ਦਿਖੇ ਆਓਣੇ ਕਰ
 ਕੇਤੇਰਾ ਕੁਛ ਛਿਜਦਾਤਨਹੀ॥ ਅਬੈ ਕਰਤਾਰ ਚਕੋਰਨ ਰਾਗ ਨਿਕੀ ਸੁਖ
 ਦੀਜੈ ਹੇਕਰਤਾਰ ਚਕੋਰਨ ਸੀਗਾਰ ਨਕੋ ਅਬੈ ਸੁਖ ਦੇਵੇ॥੯੬੩॥ ਪੁਵਾ ਬਿਧ
 ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਪਿਛੇ ਸਨੁਭੇਜੇ ਆਸੀਉ ਸੀਬਿਧ ਉਸ ਪਾਸ ਫੇਰਭੇਜੇ॥੯੬੪॥
 ਪਸੀਜੈ ਪਾਸਿਨੋਇਆਨਹੀ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਨੁਭਾਵਤ ਦੀਜੈ ਤਮਾਰੇ ਮਨੁ ਕੇ
 ਜੋਭਾਉ ਦੀਯੋ ਕਬਜਾ ਸੋਪਿਠ ਦੇਵੇ ਚਮਾਨੁ॥੯੬੫॥ ਜੋਕੋ ਉਦੁਤ ਪੁਨੇਨ ਕਹਿ
 ਯੇ ਜੋਕੋਈ ਦੁਤ ਕਹਿਕੇਨਾਭੇਜੇ ੯੬੬॥ ਹਰਸਾਇਤ ਹਰਾਘੜੀ ਛਿਨ ਮੇਕਸ
 ਟਾਰੈ ਛਿਨ ਛਿਨ ਦਿਖੇ ਕਸਟਹੇ॥੯੬੭॥ ਭੁਮਾਰੀ ਗੋਬਿਧ ਜਾਮਤ ਦਾਰ ਜਿਸ ਪਰੇ
 ਬਿਧ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਤਿਗਦਾਹੈ ਗਿਰ ਕੋਧ ਰਪੇਸੋ ਉਤਿਉ ਜੋਗੀਆਂ
 ਪਰਤੀਉ ਪ੍ਰਾਗੀਆਂ ਤਿਉ ਪਨ ਲੋਭ ਕਾਜਿਉ ਪਨ ਦੇਲੇ ਭੀਟੀਨੀਆਈ
 ਹਉਦਖ ਇਉ॥ ਮੇਨੁ ਦੁਖਾਇਉ ਤੇਦਾਹੇ॥੯੬੮॥ ਤੁਮਰੇ ਰਿਯੋ ਉਤਮ ਰਚਿਅੰ
 ੯੬੯॥ ਖੜਗ ਪਾਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ੯੭੦॥ ਆਪਦ ਉ
 ਧਵਲੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਆ ਪਣੇਨ ਲਉਧੋ ਨੁਲੈਕੇ ਘਟਾਘਰ ਗਯੋ ਘਟਾਂਦੇ ਗਜੇ
 ਟੇਨੁ ਸੁਣਕੇ ਮੇਰਤੇ ਬਬੀਰੋ ਚਿਤਨੁ ਹੁਲਾਸਹੀਦਾਹੇ॥੯੭੧॥ ਸੁਭਮ ਸੁੰਦਰ
 ਦੀਮਰਤਾਂ ਲੋਬ ਕੰਲੀ ਬਦਾਬਿਛਾ॥ ਵੀਪਕ ਦੀਪ ਦੇਵੇ ਜਗਦੇ ਦੇਖੇ ਸੂਛ ਚੰਗਾ ਬਛ
 ਬਣੀਆ ਉਣਾਬਿਛਾਇਆ ਮਭਿਰ ਅੰਬਦਾ ਬੁਰ ੯੭੨॥ ਭੁਗਤ ਜਨਾਇ ਬਗਤੀ
 ਤੇਕ ਬਜਾ ਨਜਣਾਕੇ॥੯੭੩॥ ਕਾਨ ਪਤਾਤ ਬੈਠ ਪੀੜੇ ਕਓ ਕਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੁਕੇਤੋ
 ਉਠਕੇ ਉਧੋਨੇ ਪੀੜੇ ਕੇ ਦੀਨ ਉਠਾਇਕੇ ਦਾਹੀਘਰੀ ਉਠਾਇਕੇ ਤਾਉਸੀ
 ਘੜੀ ਵਿਚਾਪੇ ਇਤਨੇ ਕਰਕੇ ਭੀਅਬੈ ਠਿਗਹਿਯੋ ਗਹਿਪਾਇਨੇ ਹਛ
 ਗੀਮੇ॥ ਬਹੁਰੇ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਛੜੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਬੈ ਠਗਹਿਯੋ ਪਕੜਕੇ
 ਮਹਾਗਾਜ ਕੇ ਚਰਣਾਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਪੀ ਛਿਟੀ ਨੁਪਕੜਕੇ ਪੇਰਾ ਪਾਸ ਭੁਮ
 ਕਾ ਪ੍ਰਬੈ ਠਗਹਿਯੋ॥੯੭੪॥ ਸਹਰਾਏ ਨਾਮ ਝੁਜੇ ਹੈ॥੯੭੫॥ ਸੀਤ ਸਹਾਰ
 ਤ ਸੀਤ ਉਧੋ ਸੁਸਦਾਹੈ ਚਰਣ ਸਿਆਮ ਕੇ ਪਲੇਟਤ ਸੁਸਦਾਹੈ ੯੭੬॥ ਤਿਹੰ
 ਧਚਲਿਯੋ ਤਿਸਦਾਰਿਦਾਵੁ ਵਿਹਲਿਆ॥ ਇਨ ਸੀਤਨ ਕੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਇਹੰ
 ਤਜੋ ਅਕੁਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖੋ ੯੭੭॥ ਦੇਵ ਕੀ ਲਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਿਸਕੀ ਪ੍ਰ
 ਮਦੀਲੀ = ਪ੍ਰੀਮਿਅੰਕੀਤੀਆਂ ਅਕੁਰਨੇ॥ ਬੇਨਾਮਥਾ ਮਨਮੋਸੋ ਉਬਾਛਤਮ

ਨਵਿਖੇਸੋਜੇਅਕੁਰਚਾਹਦਾਸੀਇਛਵੇਓਹੋਇਛਾ ੧੦੧੧ ਸਤਪਾਪਨਸੰ ੧੪
 ਗਲਾਰਯੋਨਟਰਿਯੋਸੋਕਰੇਪਾਪਦੇਨਾਲੁਲਾਡੀਆਅਕੁਰਟਾਲਿਆਲੀ
 ੧੦੦੨ ਕਮੰਧ ਕਬੀਧਰਾਖਸਦਾਨਾਮ ੧੦੦੩ ਅਕੀਹੋਰੋਰੋਮਮਤਾ ਮੇਰੀ
 ਮਮਤਾਹਰੀਗਈਏ ੧੦੦੬ ਗਜਾਪੁਰਹਸਤਨਾਪੁਰਾ ੧੦੦੭ ਭੂਪਕਤੀਧਿੜੰ
 ਟਰਨੇਕਰੀ ੧੦੦੯ ਅਕੀਪੀਸਤਾਅਸਸਤਾਮਾ ਸੁਰਜਕੋਸੁਤ ਕਰਣ ਭਰਸ
 ਵਾਕੋਰਵਾਇਚਥਾ ਪਾਰਥਕੁਤਾਅਰਜਣਦਾਭਾਈਭੀਮਸੈਨ ਰਾਜਵੰਸ਼ੋਪਨ
 ਮਾਤਲ ਵੰਸ਼ੋਪਨਰਾਜੇਦਾਮਾਮਾਸਕੁਨੀ ੧੦੧੦ ਨੀਕੀਨਾਮਰਾਜੀਦਾ
 ੧੦੧੧ ਬੈਦਰੁ ਨਾਮਾਬਿਦਰਦਾ ਤਾਰਸਮੋਅਨੁਰਾਗੀਯੋਤਿਸਦੇਪੇਮਾਵਿਖੇ
 ਪ੍ਰੇਮਕਰਤਾਹੋਇਆਵਾਹਿਕਹਿਯੋਉਸਅਕੁਰਨੇਕਹਿਆ ੧੦੧੨ ਨਾ
 ਬਮਰਿਯੋਪੰਡਰਾਜਾਮਰਗਾਇਆ ੧੦੧੩ ਅੰਧਰਿਸੈਸੋਅੰਧਰੇਰਿਸਣੇ
 ਸੋਵਾਹਿਕਹਿਯੋਅਕੁਰਨੇਕਹਿਆਕੁੰਤੀਨਾ ੧੦੧੪ ਨਾਮਕਈਹਉਮਰਨ
 ਹੀਗਈਹਾਂਨਾਮਮਾਤ੍ਰਜੀਉਦੀਹਾਂਸੋਕਛਈਹਉਸੋਕਵਿਖੇਬੁਥਗਈਹਉ ੧੦੧੬
 ੧੦੧੬ ਵੈਦੇਵੇਗੋਹਰਿਸੁਤਕੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਸਤੁਆਕੋਵਾਮਾਰਕੋਸਤੁਆਕੋ ੧੦੧੭
 ੧੦੧੭ ਕਾਸੀਗ ਕਿਸਦੇਨਾਲਲੋਕਾਦਾਹਿਤਹੋਇਹਚਿਤਕਰੀਇਹਚਿਤਵਿਖੇਬਾ
 ਤਕਰੀਅਕੁਰਨੇਕ੍ਰਿਪ੍ਰਤਿਇਨੀਸੰਗਜੋਪ੍ਰਤਿਲੋਕਾਂਦੀਗਜਾਯੁਧਿਸਟਰਦੇਨਾਲੋ ੧੦੧੮
 ੧੦੧੮ ਕੁੰਹਵਾਹਿਕਹਿਯੋਉਸਨੇਕਹਿਆਕਹੁ ੧੦੧੯ ਅੰਤਰਰਾਜਨਕਈਯੋ
 ਭੇਦਹੋਰਾਜਨਨਾਕਰੀਯੋ ੧੦੨੧ ਤੁਹਿਰਾਜਬਹਾਨੋਤੇਰਾਰਾਜਨਾਸਹੋਜਾਵੇਗਾ ੧੦੨੩
 ੧੦੨੩ ਹਰਿਮੇਹੋਰਿਆਕੋਹਿਤਸੋਚਿਤਦੈਹਿਤਦੇਕੋਚਿਤਸੋ ੧੦੨੪ ਅਬਿ
 ਜਮੁਰਬ੍ਰਿਜਦੀਜੇਉਣਬੁਟੀ ੧੦੨੫ ਬਿਹਰਿਓਮਾਰਿਓ ੧੦੨੬ ਸੁਛੀਨ
 ਆਕ੍ਰਿਸਹੋਈਹੋਈਆਮਲੀਨ ਮਲੀਨਬਸਤੁਪਤਭਯਨਕੇਬਧਬੇਕੀਬਿਥਾ ੧੦੨੭
 ਪਤੀਦੇਭਾਈਆਂਦੀਮਾਰਨੇਦੀਬਿਥਾਪੀੜਾ ੧੦੨੮ ਸੋਨਸੋਨਾਦੇਸੰਜੁਗਤਾ ੧੦੨੯
 ੧੩੧ ਸਿੰਧੀਸਦਾਬੀਕਲਗੀਬਣਾਈ ੧੦੩੪ ਬੰਬਨਗਾਰੇਮਾਨਹੁਕਾਲਪੁਲੈ ੧੦੩੫
 ਇਨਬਾਰਧ ਮਾਨੇਪੁਲੈਕਾਲਦੇਇਨਸਮੁੰਦੈਖਿੰਡਿਆਹੈ ੧੦੩੫ ਨਾਗ ਹਾਥੀ ੧੦੩੬
 ਪੇਦਲਬਲਜੇਤੀ ਪੇਦਲਾਂਦੀਸੋਨਾਜਿਤਨੀਸੋਮਛੀਆਹੈ ਪੇਭਏਬੋਚਨਤਲਯੋ ੧੦੩੭
 ਕੇਬੁਲਣਾਦੇਬਰੋਬਹੈਨ ਬਹਰੈਬਰਛੀਦੁਤਸੇਤੀ ਬਗਦੀਆਂਹੈਬਰਛੀਆਂਦੁ ੧੦੩੮
 ਤਪ੍ਰਕਾਸਨਾਲਏਲਹਗਾਹੈ ੧੦੩੯ ਹਰਿਕੋਹਰਿਕੋਹਰਿਕੋਗੁਨਗੋਹਉਬਿ ੧੦੪੦
 ਸਨਕੇਬ੍ਰਹਮਾਕੋਸਿਵਾਕੇਗੁਨਗਾਉਦੇਹਾਵਾਹਰਿਜੇਕੋਹਰਿਕੇਫਤਹੈਤਿਸ ੧੦੪੧
 ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉਦੇਹਾ ੧੦੪੨ ਅਖਬਾਇਰਹੇਮੁਖਨੁਟਰਹੇਹੈ ੧੦੪੩ ਅਮ ੧੦੪੪
 ਹਵਤੇਜੁਧਭੁਮਕਾਤੇ ੧੦੪੫ ਭੁਟਦਾਨੀਸੁਰਮੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਸੀਪਤਜਾਨੀਲਛ ੧੦੪੬
 ਮੀਦੇਪਤੀਬਿੰਸਨੇਜਾਈ ੧੦੪੭ ਗੰਨਦਨ ਪ੍ਰਸੰਗਮ ਗਾਫਨਬਾਨੀ ਗਾਫਨਬਾਨੀਵਲ ੧੦੪੮
 ੧੦੪੯ ਸਿਤਤੀਖਣਬਾਣਸੋਉਸਾਜਜਰਾਇਨਸਾਬਜਰੇਜਿਨਾਦੇਸਾਜਜਰਾ ੧੦੫੦
 ਵੇਸਾਬਜਰੇਹੋਏਹੈ ੧੦੫੧ ਕਹਿਰਉਪਭਰੇਚਾਉਕਰਕੇਭਰੇਹੋਏ ੧੦੫੨

ਨਿ
 ਭਿ
 ਭਿ

ਕੁਸੇਏਕਹਾਰੇਜਾਕੇਤਾਕਤਨਤਨਮੇਭੈਕਰਕੇਭਜੇਇਕਹਾਰੇਜਿਨਾਦੇਸਰੀ
 ਗਵਿਖੇਤਾਗਤਨਹੀ १੦੫੪॥ ਅੰਗਵਾਇਦਾ १੦੫੫॥ ਤਿਹਮਾਸੁਗਿਰ
 ਸਮਵਾਸਓਦਾਸਹਾਇਗਿਧੁਸਮੇਨਰਹੀਧਰਕੇਆਕੀਸੁਰਮਿਆਦੇਸਾ
 ਸਦੇਗਿਰਾਸਕੁਕੇਓਦਾਸਹੇਕੋਗਿਧੁਸਮੇਨਧਾਰਰਹੀਹੈ ॥ ਬਰਬੀਰਨਕੀਬ
 ਲੀਸੁਰਮਿਆਦੀਓਰਮੇਰਿਦੇਵਿਖੇਬਰਿਕੇਫਰਿਕੇਬਲਕਰਕੇਫਰਕਦੀ
 ਆਏ ॥ ੧੦੫੬॥ ਜਿਮਤਾਤਧਗਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਧਰਤੀਦਾਪੜਭੁਮਾਸੁਰਾ
 ਹਰਿਭੁਤਬਲੀਬਲਭੁਤਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸੁਤਰਾਫਨਕੇਇੰਦ੍ਰਜੀਤਭੀਖ
 ਮਸੇਭੀਸਮਾਪਿਤਾਮਸਾਰਖਾਸਰਬੇਕਹੁਹੈਮਾਰਣੇਕੇਹੈਰਾਮਬਲੀਬਰ
 ਜੇਹੈਰਾਮਚੰਦ੍ਰਬਲੀਬਰਸੇਸਟਜੇਹੈਸੇਏਹੈਬਲਭੁਤ ॥ ੧੦੫੭॥ ਨਯੋ
 ਨਵਾਅਰਯੋਸਟਕੇਸਤਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਭਜਗਏ ੧੦੫੮॥ ਮਾਰਤਦੇਪੈਣਹੋਕੇ
 ਪਾਵਸਸਾਓਣਦੇਮਕਿਨੇਦਾਬਦਲਦੁਰਕਾਇਤਾ ॥ ੧੦੫੯॥ ਅਰਿਸਾਧੁਰਿਸੇ
 ਇਹਕੀਨੋਇਸਨੇਗੁਸੇਹੋਕੇਸਤੂਆਨੁਸਲਿਆਆਗਨਲਾਲਰੰਗਵਾ
 ਲਾਲੇਕਨਵੀਨੋਨਵਾ ॥ ੧੦੬੦॥ ਹਰਿਕੋਹਰਿਕੀਬਿਧਾਜਿਉਹਰਿਕੋਹਰਿਕੀਬਿ
 ਧਾਜਿਉਤਾਭੁਜਦੰਡਭੁਜਾਤੰਡਿਓਕੇਸਾਥਅਦੰਡਨਖੰਡਨਕੇਅਦੰਡਨਖੰ
 ਡਕਰਕੇਰਿਸਕੇਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰੋਧਦਲਖੰਡਨਖੰਡਕਰਿਯੋਦਲਟਕਟੇਟਕਟੇਕਰ
 ਯੋ ॥ ੧੦੬੧॥ ਧਨਸੇਧੁਲਖੀਨਾਲਧੁਨੀਆਪੇਜਾਸਿਤਨਾਮਤਿਖੇਬਾਣਾ
 ਲਧੁਨੀਯੋਓਡਾਇਆ ॥ ੧੦੬੨॥ ਪ੍ਰਤਿਗਿਰੇਪਿਆਦੇਡਿਗੇ ॥ ੧੦੬੩॥ ਗ
 ਹਿਪਾਨਕਟਾਰੀਪਕੜਕੇਹਥਾਵਿਚਕਟਾਰੀ ੧੦੬੪॥ ਬਿਕਟਿਭਾਇਆਨਕਾ
 ਭਟਓਘਭੁਟਾਦੇਸਮੁਹਘਟਾਘਟਘਟਾਂਦੇਘਟਸਮੁਹਾਚਪਲਾਬਿਜਲੀ
 ਸਟਾਸਟਛੇਤੀਛੇਤੀਅੰਗਕਟਾਕਟਅੰਗਾਨੁਕਟਾਕਟਾਕੇਰਟਾਰਟਾਸਤਾ
 ਬੀਸਤਾਬੀ ॥ ੧੦੬੫॥ ਦਰਕੈਜਰਹੇਭੁਛਪਕੈਗੱਠਆਏ ੧੦੬੬॥ ਅਲਹਿਕੀਪਿ
 ਰਸੇਭਧਰੇਮਲਾਂਦੇਪਿੜਦੀਲਿਆਂਈਸੇਭਾਧਰਰਹੇ ॥ ੧੦੬੭॥ ਬਨੈਤਬਾਣਾ
 ਵਾਲੇਪਖਰੈਤਪਾਖਗਾਂਵਾਲੇਅਰੈਤਅੜਨੇਵਾਲੇਅਰੇਅੜੇ ੧੦੬੮॥ ਗਹਿ
 ਫੇਟਫੜਕੇਲਕਦਾਸਾਫਾ ੧੦੬੯॥ ਬਾਰਜਾਬਿਊਹਕਵਲਾਂਦਾਸਮੁਹਾ ॥ ੧੦
 ੭੦॥ ਹਟਿਕੈਠਰਕੇਹਟਕਰਕੇਠਰਿਥਗੋਭਟਕੇਭੁੜਕਦੇਹੋਏਰਿਦੇਦਿਜਾ ॥ ੧੦੭੧॥
 ੩ਛਓਨਾਬਾਲਕਾ ॥ ੧੦੭੨॥ ਬਗਮੇਲਬਾਗਮੇਲਕੇ ੧੦੭੩॥ ਗੜਦੁ
 ਰਨਜੈਸੇਬਰਛੀਭਿਆਨਕਜੈਸੇਜੈਸੇਬਰਛੀਆਂਵਾਲੇਹਾਬੀਨੁਰੋਕਲੇ
 ਹੋਤੈਸੇਬਲਭੁੜਕਉਹੋਕਿਆਹੈਸੁਰਮਿਆਲੇ ॥ ੧੦੭੪॥ ਸਗਅੰਗਬਾਣਦੇ
 ਅੰਗ ੧੦੭੫॥ ਸਟਕਾਇਸਸਾਦੇਕੁਗਲਿਆਸਹਾ ॥ ੧੦੭੬॥ ਮੇਰਕੋਸਿ
 ਗਹੁਤੇਓਤਾਰਿਓਸਮਨੇਗਵਿਅਸਤਕੇਪਾਤਭਯੋ ॥ ਮਾਨੇਸੁਮੇਰਕੋਸਿਗਤੇਓਤ
 ਰਕੇਅਸਤਾਹਲਗਾਇਆਤਾਇਧਰਗਤਹਈਓਧਰਦਿਨਹਾਇਆ ॥ ਅੰਧੇ
 ਸੁਹਮੇਕੇਮੁਖਕਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਇਆਏ ॥ ੧੦੭੭॥ ਤਨਤਾਨਲਯੋਗਿਯੋਤਨਤਨਤ

ਕਣਲਾਗਿਆ ॥ ੧੦੮੮ ॥ ਹੀਸਕੀਅੰਸਤਚਾਈ ॥ ਸੁਰਜਕੀਕਿਰਣ ੧੫
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੧੧੦੩ ॥ ਅਰਮਾਬਨਰਾਰਦਾਇਯੋ ਸਤ੍ਰੰ ਸਿਰਕਰਕੋਸਿਟੀ ਦਾ
 ਤਾ ॥ ਕਾਛੀ ਨਾਮ ਮਾਲੀਦਾ ॥ ੧੧੦੪ ॥ ਖਰਸਾਨੇ ਖਰੇ ਕੁਸਾਨ ਜਿਸਤਾ
 ਫਿਰਦੀਰੀਹੇ ਨਿਪਪਾਲ ਬਡਾਰਾਜਾ ਦਾਛਤ੍ਰ ਜਿਸਤਾ ਫਿਰਦਾਹੇ ਇਸਤ੍ਰ
 ਸਰਮੇਦਾਖੰਡਾ ਫਿਰਿਆਜਪਦਿਹਾ ਭੁਖਿਮਕਉਹਰਿਚਕੁਰੁਮਾਇਯੋ
 ਭੁਖਿਸਮਪਿਤਾਮਹੁਦੇਖਕੋਕ੍ਰਿਸਨਨੇ ਪਈਆਜਿਸਤਗੁਰੁਮਾਇਆਸੀ
 ੧੧੦੬ ॥ ਨੈਨਤਚਾਈ ਨੇਤ੍ਰਨਤਾਕੁਕੋ ॥ ੧੧੦੭ ॥ ਬਸੰਧਗਾਕੀ ਧਿਖੀਕੀਧੀ
 ਰਜਤਾਰੇਖਕੇ ਨਿਜ ਆਪ ਅਗਬਿੰਦ ਕਉਲਦੇਫੁਲਨਾਲਾ ॥ ੧੧੧੦ ॥ ਹਲ
 ਕੇ ਤੰਮਲ ਦਲਕੇ ਦਲੁਕੁਕੇ ਹਲਕੇ ਹੋਲੇ ਕਾਰਿਡਾਰੇਕਰਕੋਸਿਟੇ ॥ ੧
 ੧੧੦੮ ਤਰਕੀਮਨਮੇਖਿਚੀਹੋਈਮਨਦਿਖੇ ॥ ੧੧੧੫ ॥ ਰੰਗਗਤੋਲਹੁਦੇ
 ਰੰਗਨਾਲੁਲਾਹੁਦੇਹੋਅੰਗਾਰਾਮਕੁਹੇਰਾਮਾਨਾਮਕਵੀਸੁਸਾਹਿ
 ਬਕਾਰਿਤੇਹੇ ਹਰਿਸੋਹਰੇਛੇਰਦੇਨਾਲੁਛੇਰਜੇਸੇਲੜਦਾਤੇ ॥ ੧੧੧੬ ॥
 ਨਿਸਮੇਸਸਕੀਫੁਗਾਜਿਉਲਖਤਾਰੇ ॥ ਰੜਦਿਖੇਜੇਸੇਚੰਦਮਾਦੀਫਿ
 ਗਪਾਸਤਾਰੇ ਧਨਜਿਘਚੰਦਮਾਜੁਧਰੁਪੀਚਾਤਾਦਿਖੇਜਾਦਵਤਾਰੇਦੇ
 ਖੀਦੇਹੋਨਾ ॥ ਹਰਿਲਉਹਰਤਾਈ ਬਾਨਨਸੋਬਿਰਮਾਯੋ ਬਾਣਨਾਲਪ
 ਰਚਾਲੁਇਆ ॥ ੧੧੧੭ ॥ ਬਿਕਟੇ ਬਿਕਟ ਹਰਿਲੋਕਾਸਿਧਾਏ ਬਿਕੁੰਨੁ
 ਗਏ ॥ ਭਾਰਗਲਿਕਾਇਰ ੧੧੨੧ ॥ ਪਰਲੋਕਸੁਲੋਕਰਹੇਸੁਾਬਿਚਾਰਯੋ ॥
 ੧੧੨੨ ॥ ਇਲੋਕਤੇਪੁਲੋਕਾਤਿਸਸਦਰਗਏਏਹਬਿਚਾਰਿਆ ॥ ੧੧੨੩ ॥ ਸਿਖੰ
 ਦਨਪੇਨਿਹਾਰਿਯੋਰਬਦੇਉਪਨਿਉਗਾਇਆ ਤਬਹੀਛੜੀਤਰਹਾਇ
 ਇਹਭਾਤਅਰਿਯੋਤਦੇਰਬਦੀਛੜੀਦੇਤਲੇਹਇਕਰਕੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰ
 ਆਰੁਆਮਾਨਹੁਕਾਲੀਦੁਕੇ ਕਲਿਦੁਪਰਬਤਤੇ ੧੧੨੩ ਬਰਛਾਤਿ
 ਹਕੇਕਰਸੇਖਿਚਲਾਇਆਤਿਸਦੇਹਥਦਿਚੇਬਲਭਦੁਨੇਤ੍ਰਿਛਾਸੁਭਰ
 ਮਾਯੋਟੇਛਾਕਰਕੇਕੁਮਾਇਆ ॥ ੧੧੨੪ ॥ ਪਉਨਕੇਭਛਕ ਪਉਣਦੇਭਛ
 ਏਵਾਲੇਤਛਕ ਤਛਕਸੁਪੁਲਛਕਲਖਾਂਹੀਲੋਕੇਨਾਲੁਬਲਭਦੁਦੀਸ
 ਰਣਆਇਯੋ ॥ ੧੧੨੬ ॥ ਸੇਸਸੇਸਨਾਰਾ ਸੁਰੇਸਇੰਦ੍ਰਾਇਨੇਸ ਸੁਰਜੰਧਨੇ
 ਸਕੁਬੋਰਮਹੇਸਸਿਵਜੀ ਨਿਸੇਸਚੰਦਮਾ ਖਰੇਸਗਾਰਕੁਗਹਿਯੋਏ
 ਇਨਾਸਭਨਾਨੇਮੇਛੜਕੇਛੜਿਆਏ ॥ ਕਸਜੀਵਗਹਿਯੋਏ ॥ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰ
 ਜੀਵਗਹਿਆਏਭਾਗ ॥ ੧੧੨੭ ॥ ਉਗਪਾਕੁਮਕੋ ਭੁਖਾਨਕਬਲਕਰਕੋਮਾਨ
 ਹੁਪੰਖਨਕੋਆਹਿਵਾ ਫੰਗਾਵਾਲਾਸਰਪੁ ਖਰਗਾਰਜਗਾਰਕੁਉਤੰਗਹਉ ॥ ੧੧੨੮
 ਉਚਾਹੇਕੇਕੁਰਮਕਛੁਨੇ ੧੧੨੮ ॥ ਸੁਰਾਬਿਛਗਿਰਿਯੋਅਯੋਜੋਤਮਾਏ
 ਯੋ ॥ ਕਲਪਕ੍ਰਿਛਾਡਿਗਿਯੋਪ੍ਰਕਾਸਦਾਮਾਰਿਆਹੋਇਆ ॥ ੧੧੩੦ ॥
 ਸਰਸਤ੍ਰਨੇਕੇਬਾਣਸਤ੍ਰਆਦਾ ॥ ੧੧੩੨ ॥ ਅਨੰਤਕੇਉਪੁ ਬਲਭਦੁਕੇਉਪੁ
 ਬਿਜਹੀਦੁਤਤਾਰਨਕੋਪ੍ਰਗਟਾਯੋ ॥ ਬਿਜਹੀਦੇਪ੍ਰਕਾਸਨੇਤਾਰੇਪ੍ਰਗਟਕੀਤੇਨ

੧੧੩੩। ਸੁਰਭਾਨ ਸੁਰਜ ਦੇ ਉਤਾ ਹਨਿਯੋ ਮਾਹਿਅ ੧੧੩੧। ਅੰਗਰੇ
 ਚ ਅੰਗਾਵਿਦਸੀਜੇ ਪਹਿਰੀ ੧੧੪੦। ਸੋ ਉਤਰ ਉਦਧ ਲਧੁਦਾਸ ਮੁੰਦ
 ਲੋਹਾ ਅੰਚ ਬੜਵਾਨ ਲਸੀ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਬੜਵਾਨ ਲਸਾਰ ਖੀ ਪੁੰਨਿ ਬਾ
 ਨਕਲੇ ਬੀਗਤਿ ਨਿਭਿਜਰਤ ਹੋ ਬਾਣ ਚਲਦੇ ਜੋਹੈ ਤਿਲਾ ਦੀ ਪੋਣ ਨਾਲ ਸ
 ਹਮੇ ਕੁਖਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਜਲੁ ਤੇਹੈ ੧੧੪੧। ਨਿਦਾਨ ਕੀ ਓੜਕ ਦੀ ਕਾਢਿਕੁ
 ਕਦਕੇਤ ਲਵਾਰ ੧੧੪੫। ਜਕਿ ਕੈ ਚਕੁਤ ਹੋਕੇ ੧੧੪੮। ਤਾਜ ਜਰੇ ਛਤ
 ਜੜਾਉ ੧੧੪੮। ਲੋਕ ਰਿਵਾਜ ਲੋਕੇਤ ਲਵਾਰ ੧੧੫੨। ਭੁਫਕੇ ਹੀ ਅਕ
 ਓ ਜਾੜ ਕੈ ਹਿਰਦੇ ਕਓ ੧੧੫੩। ਭਾਸਕਰ ਸੁਰਜ ੧੧੫੬। ਏਕ ਸੁਜਾਨ
 ਇਕ ਸੁਰਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਵਾਤਿ ਸਦਾ ਨਾਮ ਸੁਜਾਨ ਬਾ ਮੇ ਚਾਮਕੀ ਓਟ ਚ
 ਮਨਾ ਮੋਢਾਲਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਦੀ ਚੋਟ ਲਾਈ ਤਾਨ ਖਿਚਕੇ ਵਾਬਲ ਕਰਕੇ ੧੧੫੮। ਅਸਭਾਲ ਸੀਸ
 ਹਿਬ ਬਛਾ ਲੋਹਾ ਥੀ ਸਾਂਗਾਂ ਬਰ ਸੇਸਟ ੧੧੬੦। ਬਰਮਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਬ
 ਰਮਾ ਅਕੁਨ ਮੇ ਬਦਲਾਂ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੁਰਜ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧੧੬੨। ਹ
 ਨਿਕੇ ਮਾਰਕੇ ੧੧੬੩। ਅਰਕੇ ਰਥ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸੁਰਮਾ ਮਾਰਕੇ ਉਸਦੇ ਰਥ
 ਉਪਰ ਅਣਗਾ ਸਿੰਘ ਚੜਿਆ ਤੇ ਉਨਾ ਦਬੀ ਤੋਂ ਨੀਦ ਬੇਗਏ ੧੧੬੫। ਦੁਬ
 ਲਕੇ ਮਲਕੇ ਦਲਕੇ ਮਲਕਰਕੇ ਬਲ ਓਰ ਬਲ ਭੜਕੀ ਵਲ ੧੧੬੬। ਦੁਬ
 ਪਾਕਾਰਿ ਹਨਿ ਲੋਹ ਦਾ ਬਿਧਾ ਕੁਕੇ ਦੋ ਬਿਧਾ ਕਿਆ ਅਧੋ ਇਸਦੇ ਅਗੇ ਹੋ ਜਾਓ
 ਅਧੋ ਪਿਛੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਰਲਦੇ ੧੧੬੮। ਭਟਕੇ ਭੜਕਕੇ ਨਟਿਕੇ
 ਨੀਟਿਕੇ ਭਟਕੇ ਘੁ ਸੁਰਮਿਆ ਦੇ ਸਮੁਹ ਮਧੁਦਖਨ ਕਉ ਮਧੁਰਾਖ ਸਕੇਤ
 ਜੇ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ੧੧੭੩। ਲੋਧੋ ਭੁਸੁਤ ਪਧਾਰਿਯੋ ਰਣਨ ਛਤੁ ਕੇ ਕ੍ਰਿ
 ਸਨ ਨੁ ਲੋਕੇ ਰਥ ਵਾਹੀ ਚ ਲਾਗਾਇਆ ੧੧੭੩। ਨਰਲੇ ਲਕਣੀ ਮਨੁਖ ਨੇਲ
 ਨੀਲੇ ੧੧੭੫। ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਿਤੈ ਕਰਨੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੁ ਦੇਖੈ ਕੈ ਨੇਤ੍ਰੀ ੧੧੭੬। ਜੇ ਬਲ
 ਪ੍ਰੇਕਾਹਿ ਹੈ ਜੇ ਬਲ ਨੁ ਕਹਿਣਗੇ ਬਹੁ ਕੇ ਕਥਾ ਵਿਖੇ ਪੰਤਤ ੧੧੮੦। ਬਿਨ ਬੰਤੁ
 ਜੋ ਬਿਨਾ ਸਿਰਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਇਆ ੧੧੮੮। ਸਿਨਾਹਿ ਸਨਕਾਰਕ ੧੧੮੦। ਇਕ
 ਮਲਕੀ ਦਾਇ ਇਕ ਮਲਾਂ ਦੀ ਤ੍ਰਾ ੧੧੮੯। ਗਹਿਛੇਟ ਨਿਛੇਟ ਕਟਾਰ ਨਸੇ ਪ
 ਕੜਕੇ ਸਾਫੇ ਲਕਕੇ ਕਟਾਰ ਲਾਲ ਲੜਕੇ ੧੧੮੨। ਦੇਕੇ ਕਸੀ ਸਨ ਦੇ ਕੇਖਿ
 ਚਾਂਈ ਸਨਿ ਚਾਂਪਨ ਗਾਜ਼ੀਆਂ ਲੇਧਨ ਪਾਨ ੧੧੮੩। ਕਾਰਿਕੇ ਹਰਿਛੇਰਿਯੇ ਕੋਹ
 ਚਦਾਛੇਤ ਨਾਕਾਰਿਯੋ ੧੧੮੬। ਚਿਤ੍ਰ ਬੰਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦ ਨਾਨਾ ਪਾਕਾਰ ਕੀਤਾ
 ੧੧੮੭। ਅਭਗਾਹਨੇ ਜੇਤ੍ਰੇ ਅਭਜਥੇ ੧੧੮੮। ਕੋਪ ਅਯੋਧਨ ਮੇ ਕੁਧਕੁ
 ਕੇਜੁਧ ਭੁਮਕਾ ਵਿਖੇ ੧੨੦੬। ਛੀਨ ਨਾਮ ਨਿਰੁਰਕ ੧੨੧੦। ਕਲਧ ਓਤ
 ਕੇਭੁਖਨ ਸੁਵਰਣ ਕੋ ਗੋਣੇ ੧੨੧੪। ਹਿਤ ਅੰਗਨ ਕੇ ਵਾਸ
 ਤੇਤਰਨਾ ਕੇ ਰਿਸਕੇ ਗੁਸੇ ਹੋਕੇ ਰਨ ਪਾਰਿਯੋ ਜਧ ਪਾਇਆ ਹੋ ੧੨੧੫।
 ਬੈਸਾਕਿ ਸੋਰ ਸੋਲਾ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਮਨੋਹਰ ਮੁਰਤੁ ਸੁੰਦਰ ਮੁਰਤੁ ੧੨੧
 ੬ ਬਿਧਾ ਅਹਵਜਾ ਕੇ ਜਧ ਦੀ ਬਿਧਾ ਮਾਉ ਦੀ ਪੈ ਜੀਸਨੇ ੧੨੧੬। ਭੁਟ ਸੁਰਮਾ ਸਿੰਘ
 ਰਕਹਾ ਕੇ ਗਿਰਕੁ ਹੋ ਕਹੀ ਕਾ ੧੨੧੮। ਲੋਛ ਬਨਾਯੋ ਨਿਸਾਨਾ ਬਨਾਇਆ

१११२१८ ਕਵੀਗਨਰੋਦਨਆਯੋਸਮੁਹਕਵੀਆਨਮਲਨਆਇਆ १੬
 १੧੨੨੫ ਕਰਿਭਾਗਿਰਣਾਸੁਰਜਦੀਆ १੨੨੬ ॥ ਬਿਰਪਾਨੁਹਮਾਰੇਇ
 ਸਾਥਿਤਹੈਨਪਾਣਮੇਰੇ ॥ ੧੨੨੮ ਅਯੋਧਨਬੀਚਜੁਧਭੁਮਥਾਬਿਰਾ १੨੩੦
 ਗਾਤਪਸੀਨੇਸੀਰਨੁਪਸੀਨਾਆਇਆਆਪੇਈਅੰਗਸਿਵਤਨਕੀਨੇਆ
 ਧੋਅੰਗਾਵਿਖੇਪਾਰਬੰਤੀਦਾਤਨਕੁਕੇ ॥ ੧੨੩੨ ॥ ਰੰਗਸਿਯਾਮਜਗੋਮਹਾਰ
 १੨ ਜਕਹਿਤੇਰੰਗਜਾਗਿਆਹੈਮਨੇਆਗਲਗੇਗਨਸਾਲਦਗਯੋ ॥ ਅਮਰ
 ਦੇਲਗਏਕਰਕੇਸਮੁਸਾਲਾਬਿਛਾਦਾਰੰਗਦਗਦਗਕਰਦਾ ॥ ੧੨੩੪
 ਬਾਂਧਿਤਬਾਨੇਬੰਨਕੇਚੰਗੋਬਾਣੇਪੁਛਾਕਾ ॥ ੧੨੩੭ ॥ ਨਿਧਿਬਾਰਬਿਖੇਜਲਦੇ
 ਸਮੁੰਦਵਿਖੇਬੈਠਕੇਸਿਵਗੀਤਪੋਧਨਮੇਸਿਵਨੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕੇਰਿਖੀਆਂਵਿਚੇ
 ਈਸਨਕਹਿਆ १੨੩੮ ॥ ਅਗਬਿੰਦਨਰਿੰਦਸਤੁਆਂਗਜਿਆਂਦਾਸਮੁਹਬ
 ਲਬੀਰਤਬੇਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਹਿਸਨਤਦੇਮਿਤਕੀਬਿਧਪੁਛਇਸਦੇਮਰ
 ਟਰੀਬਿਧਪੁਛਗਾਕਿਸਤਗਮਰੇਗਾਭਰਮਾਏ ॥ ੧੨੪੨ ਬਲਬਾਰਨਜਿਉਬ
 ਲਭਦ੍ਰਦਾਬੀਦੀਨਿਆਈਭੁਜਜਾਵੇਗਾਉਸਸੁਰਮੇਕੇਹਰਨੁਦੇਖਕੇ ॥ ੧੨੪੩
 ਹਰੇਬੋਲਬਲਯੋਕਹਿਯੋਹੋਲੀਬੋਲਕੇਬਲਭਦ੍ਰਨੇਕਹਿਆ १੨੪੬ ॥ ਹਉਜ
 ਬਜੁਪਕੇਕਾਜਚਲਿਯੋਮੇਜਦੇਜੁਪਦੇਵਾਸਤੋਚਲਿਆਸੀਤਮੇਨੁਤਮ
 ਕਾਲਕਹਿਯੋਹਰਿਜੁਹਮਸੇਸਿਵਨੇਕਹਿਆਤੁਅਕਾਲਹੋਇਆ ॥ ੧੨੪੭
 ਹਕੋਕਹਿਯੋਤਿਸਸਿਵਦਾਕਹਿਆਕਾਨਕੀਤਬਮੇਕੀਨਾਵਿਚਸੁਣਕੇਮੇ
 ਤੁਅਹੋਕਰਕੈਤੈਨੁਦੇਖਕੇਅਯੋਹਉਆਪਨੀਗਉਆਪਣੀਲੇਕੁਵਾਸਤੋ ॥ ੧੨੪੮
 ਹਤੇਦਿਪਬੀਰਕਹਿਯੋਤਿਸੀਤੇਗਜੇਸੁਰਮੇਨੇਕਹਿਆਉਸਦਾਕਹਿਆਸੁਨ
 ਕੇਤਜਸੀਕਤਜਕੇਸੀਕਾਨੁ १੨੪੯ ॥ ਤੁਲਕਕਾਲਰਕਾਫਲਤੁਲਕਕਾਹੋਲ
 ਕੁਕੇਕੀਫਲਪਾਵੇਗਾ १੨੫੨ ॥ ਅਪਨੀਪਤਕੀਘਾਤਕਹੋਆਪਣੇਮਰ
 ਏਕੀਤਗਾਕਹੁਸਾਮੁਹੇਮੇਹਿਨਕੋਉਹਨੇਸਾਮਣਮੇਨੁਕੋਈਨਹੀਮਾਰਜਕਦਾ
 ਸਹਾਰਾਜਨੇਕਹਿਆਪਿਛੋਨਾਮਾਰੇਓਪਿਛਾਹਾਵੇਖਣਲਗਾਤਲਦਾਰਮਾ
 ਰਕੋਸਿਰਕਾਟਿਆਤਿਸਦਾ १੨੫੪ ॥ ਨਿਸਕੋਕਰਭਾਨਗਤਕੋਸੁਰਜਦੀ
 ਅੰਗਕਿਰਣਾਸੁਰਜਨਾਲਮਿਲਜਾਂਦੀਆਹੇਨ ॥ ੧੨੫੮ ਇਤਜਦਬਿ
 ਬਸਤਗਹਅਯੋਇਧਾਕਿਸਨਜੀਗਹਾਬਿਖੇਅਕੇਬਸਦਭਏ ॥ ੧੨੬੧
 ਬਰਦਲਾਸਿਯਾਮਸੇਸਟਦਲਾਸਿਯਾਮਦੇਸੀਜਗਤਾ ॥ ੧੨੬੩ ॥ ਬਲ
 ਬਲਭਦ੍ਰਾਅਉਹਰਿਬਹੁਕੋਕ੍ਰਿਸ਼ਤੇਜਾਦਵਸੇਨਟਰੇਗੋਜਾਦਵਾਤੇਨ
 ਟਰੇਗੋ ॥ ਨਾਹਟਾਗੋ ॥ ੧੨੬੬ ॥ ਦ੍ਰੋਤਰੰਗਨਕੇਭਾਇਦੋਨਦੀਆਂਦੀ
 ਦਾ १੨੬੮ ॥ ਨਿਰੋਤਮਹੈਨਗਾਵਿਖੇਉਤਮਜਾਇਆਹੈ ॥ ਛਮਹੈ
 ਸਾਤਦੇਕਰਨਵਾਲਾਹੈ १੨੬੯ ॥ ਮਹਾਤਮਹੈ ॥ ਮਹਾਤਮਾਭੁਪਹੈ ॥ ਹਰਿ
 ਜਿਉਹਰਿਨੀਛੇਰਜਾਇਆਹੈਹਰਨੀਨੇ ॥ ਤਿਨੇਦਮਪੈਤਿਨਾਨੁਸਮਦਮ
 ਸਾਧਨੁਰੁਪਹੈ ॥ ੧੨੭੧ ॥ ਧੁਮਧੁਮਸਿੰਘਧੁਜਾਸਿੰਘਧੁਰਿਗਬਿੰਘਕਰ
 ਲਭਾਇਆਨਕਾਧਾਇਯਲੀਬਲਦੋਰਕੇਬਲੀਜੇਬਲਭਦ੍ਰਹੈ १੨੭੨

ਬਰ ਅਤ੍ਰ ਨਕੇ ਸੇਸਟ ਅਸਤ੍ਰਾ ਕੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਬਹੁ ਸਸਤ੍ਰ ਨਕੇ ਬਹੁਤ ਸ
 ਸਤ੍ਰਾ ਕੇ ਪਕੜ ਨੇ ਵਾਲੇ ਦਲ ਬਾਂਟ ਦੀ ਯੋਗਤਿ ਨਾਨੁ ਦਲ ਬੀਰ ਕੇ ਦਿਤਾ ਜਗ ਸਿ
 ਧਰ ਜਾਨੇ ॥ ੧੨੭੪ ॥ ਯਾਹੀ ਹਨੇ ਇਸ ਬਲ ਭਰ੍ਹ ਨੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਲਖ ਕੇ ਦੇਖ
 ਕੇ ॥ ੧੨੭੫ ॥ ਅਧੀ ਧਰ ਕੇ ਅਧਾ ਅਧਾ ਧਰ ਕਰ ਕੇ ਸਬ ਲੇਸ ਸਬ ਲ
 ਸਿਧ ਧਰਾ ਪਟਾ ਕਿਯੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਟ ਕਾ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ੧੨੭੬ ॥ ਆਰਿ
 ਸਿਧ ਧਰੀ ਅਰ ਸਿਧ ਮਾਰ ਕੇ ॥ ੧੨੭੭ ॥ ਜਿਉ ਬਾਸ ਫਾਸਿ ਚਿੰਤਾ ਜਿ
 ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਭਾ ਚੁਰਨੇ ਨਧ ਕੀਤਾ ਹੋ ॥ ੧੨੭੮ ॥ ਹਾਥ ਨਕੇ
 ਬਲ ਹਥਾ ਦਾ ਬਲ ਕੋ ਉਕਰੇ ਕੋ ਈਕਰੇ ॥ ਬਰ ਜਿਉ ਨ ਸਤੀ ਸਤਿ ਛਡ
 ਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੇਸਟ ਜੇ ਸਤੀ ਪਤਿ ਬੁਝੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤ ਨਹੀ ਛਡਦੀ
 ਜਿਉ ਸਿਧ ਜੇਗਾ ਮੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਧ ਜੇਗਾ ਦਿਖੇ ਧਿਆਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ॥
 ੧੨੮੦ ॥ ਅਤਰ ਬੀ ਸਤਿ ਸੋ ਮਾਰਿਆ ਮਹਾਰਥੀ ਜਗ ਸਤ ਮਹਾਰਥੀ
 ਦੇ ਸੇ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਨੇਹਾ ਜ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੇ ਹਾਜੇ ਮਾਰੇ ਰਧ ਰੰਗੀਨ ਲ
 ਹੁਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਭੁਮਕਾ ਰੂਮੀ ਤਲੇ ਲਾਲ ਰੂਹ ਕੇ ਅਤਲ ਮੇ ਰੂਮਦ
 ਲਾਇਤ ਕੀਆਂ ਅਤਲ ਸਾਲ ਲਹੇ ਠਾਵਿ ਛਾ ਕੇ ਚੁਤੇ ਹੋ ॥ ੧੨੮੩ ॥ ਜਿ
 ਆਰ ਗਿਰਤ ਸਿਧ ਛੇਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ॥ ੧੨੮੪ ॥ ਬਰ ਬੀਰ ਲਰਈ
 ਆ ਸੇਸਟ ਬੀਰ ਲੜ ਨੇ ਵਾਲਾ ॥ ੧੨੮੫ ॥ ਨਿਜ ਪਾਨ ਪੈਪਾਨ ਧਰੇ ਘਨ
 ਸਿਆਮ ਆਪਣੇ ਹਥ ਦੇ ਉਪ ਪਾਨਾ ਦਾ ਬੀਰਾ ਰਖ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸਕੋਇ
 ਨ ਬੀਰ ਨ ਲਾਜ ਧਰੇ ਸੋ ਕੋਣ ਹੋਇ ਨਾ ਸੁਗਮਿ ਆਵਿ ਚਲ ਜਾਰਖੇ ॥ ੧੨
 ੮੬ ॥ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਬੈਰੋਗ ਸੀਨ ਪਾਤ ਕੋ ਸੀਨ ਪਾਤੋਗ ਕਉ ਬੈਰੋਗ ਕਰ
 ਦਿਦਾ ਹੋ ॥ ਸੁਕਾ ਬਿਕੁ ਕਥਿ ਸੇਸਟ ਕਵੀ ਸੁਥੇਟੇ ਕਵੀ ਸੁਦੀ ਕਵੀ ਸਿਰੀਦ
 ਖਿਕਾਰਿ ਮਾਨ ਤਨ ਬਾਤ ਕੇ ॥ ਦੁਖਣ ਉਸਾਵਿ ਚ ਜਾਣ ਕੇ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ॥
 ਨਾਗ ਹਾਥੀ ਕੋ ਅਮਲ ਸੁਰਗਾਰ ਕੇ ਅਮਲ ਗਾਰੀ ਸੁਰਨ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ
 ॥ ਸਚਿਤ ਨਰਗਾਤ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਸਹਿਤ ਜੇ ਸਰੀ ਕੋ ਉਸਨ ਚਿੰਤਾ ਮਾਰਦੇ ਤੀ
 ਹੋ ॥ ੧੨੮੯ ॥ ਆਖਏ ਆਕੇ ਖਾਹਿ ਦੇ ਭੁਏ ॥ ੧੩੦੦ ॥ ਘਨ ਕਵਾਰ ਕੇ ਬ
 ਦਲੁ ਅਸੁ ਕੇ ਮਹੀ ਨੇਦਾ ॥ ੧੩੦੨ ॥ ਕੂਰ ਕਰੁ ਪੁਜਗਾ ਖਸਾ ॥ ੧੩੦੩ ॥ ਹੀ ਸੀ
 ਪ੍ਰਹੀ ਸਚ ਖਿਯੋ ਤਰਿ ਯਥੈ ॥ ਚਪਲਾ ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੇ ਦਮਕੇ ਚਮ
 ਕਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀਓ ਕੋਰ ਖਿਯੋ ਖਿਯੋ ਆਮੇ ਘਪਰੇ ਬਰ ਬੀਰ ਨ ਜਿਉ
 ਬਦਲ ਤੇ ਪੈਦੀ ਆਹੈ ਸੇਸਟ ਬੀਰਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੧੩੦੬ ॥ ਦਉਰ ਪ
 ਰੇ ਅਰਿਗਾਇ ਦਉਰ ਕੇ ਬਦਲ ਗੋਜ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਮੀਹਾ ॥ ੧੩੦੭ ॥ ਤਿਹ ਕੇ
 ਤਿਨਾ ਦਾ ਬਰ ਕੇ ਬਲ ਕੂਕੇ ॥ ਬਾਨ ਬਨਾਇ ਬਾਣ ਬਣਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਕ੍ਰਪਕ
 ਹਾਯੇ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਪਕ ਹਿਰੇ ਸੇ ॥ ਚਿਨਏ ਚਿਰ ਕੇ ॥ ੧੩੧੨ ॥ ਦਮੋ ਕ੍ਰਿਸ
 ਕ ਕੇ ਸੁਆਹੇ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਲਾਲ ਹੋਏ ॥ ੧੩੧੬ ॥ ਜਿਹ ਉਪਰ ਕੇ ਚੰਨ ਕੀ ਸਬ
 ਅਯੋਕ੍ਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਰ ਕੇ ਚੰਨ ਕੀ ਬਹੁਤ ਸੇਭਾ ਹੋ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋਹ ਮਈ ਲੋਹੇ ਰੂਪ

੧੩੧੬॥ ਸੁਰਜ ਕੀ ਕਹਿਲੀ ਲਲਈ ਸੁਰਜ ਦੀ ਕ੍ਰਿਣ ਨਿਗਲ ਲਈ॥ ੧੩੧੭
 ੨੬॥ ਕਲਾ ਸਕਤੀ ਬਿਮਲਾ ਉਜਲ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਵਾ ਕੇ ਕਮਲਾ ਪਤਿ ਕੋ ਬਿ
 ਸਨ ਕੇ ਕਮਲਾ ਤਨੁ ਮੇ ਕਮਲਾ ਕਾਤਨ ਪੁਤ੍ਰ ਬਹਮਾ ਪੁਖਨ ਮੇ ਸੁਰਜਾ ਵਿਖੇ
 ਮਘ ਵਾਇਦਿਖੇ ਘਨ ਮੇ ਬਰਲਾ ਵਿਖੇ ਭੁਵਾਨੀ ਕਲਾ ਪਾਰਬਤੀ ਦੀ ਸ
 ਕਤੀ ਜਗਮਾਨੀ ਜਗਤ ਨੇ ਜੇ ਮੰਨੀ ਹੈ ੧੩੨॥ ਸਕਤਿ ਸੇ ਸਕਤੀ ਪਾਸੇ॥ ੧
 ੩੩॥ ਸੁਪਥ ਪੇਹ ਉਪੁਜਾ ਕਰੂਗਾ॥ ੧੩੩੧॥ ਯਾ ਅਰਿ ਇਸ ਸਤ੍ਰੁ ਨਾਮਾਰ
 ੧੩੩੨॥ ਬਰਬਰਿ ਬਲੀ ਹੁ ਸੇਸਟ ਸੁਰਮੇ ਬਲੀ ਆਕੇ ੧੩੩੪॥ ਅਨ ਚੰਡ ਭਾਜੇ
 ਅਨ ਵਿਖੇ ਚੰਡੀ ਨੁ ਜਪਿਆ ਤਿਹ ਕੋਤਨ ਤਿਸਰਾ ਸਹੀ ਤਾਹਿ ਕੇ ਤਿਸ ਦੇਵੀ ਦੇਲੇ
 ਕਨੁਗਾਇਆ॥ ੧੩੪॥ ਨਿਪਾ ਆਚ ਸੁਬੇਸ ਬਨਾਯੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਅਗਨ ਦਾ
 ਸੰਤੁਪ ਬਨਾਇਆ ੧੩੪੩ ਦੁਰਮਦ ਬਡੇ ਮਦਵਾਲੇ ੧੩੪੪ ਉਸਨੇ ਸਉ
 ਸਨਾ ਸਿੰਘ ੧੩੪੬॥ ਓਰੁ ਯਾਮ ਨੇ ਨਾਗਤ ਸਾਯੇ ਉਡੇ ਵਾਲਾ ਸਪਲਾਇਆ
 ਹੈ॥ ੧੩੪੮॥ ਲੋਹ ਮਈ ਲੋਹੇ ਰੁਪ ਗਰੁਓ ਭਾਰਾ ਬਲੀ ਬਲੁ ਕੇ ਬਲੀ ਨੇ ਬਲੁ
 ਕੁ ਕੇ ਬਲ ਕੇ ਬਲ ਭਰੁ ਕੇ ਬਲ ਕਾਰਿਯੇ ਵੰਗਾਰਿਆ॥ ੧੩੫॥ ਬਲਾ ਮਾਵਤ
 ਕੋਤਿਹ ਬਲ ਭਰੁ ਨੇ ਤਿਸ ਆਉ ਦੇ ਕੋ ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ॥ ੧੩੫੬॥ ਆਇ ਕੋ ਸਿ
 ਘ ਅਨੁਪ ਪਿਥਿ ਓ ਆ ਕੁ ਕੇ ਅਨੁਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ਕ੍ਰਿਤਾ ਸਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘ
 ਦੇ ਹਾਨੈ ਬਲ ਭਰੁ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁਪ ਕਾਰਿਆ॥ ੧੩੫੭॥ ਈਸਰ ਸਿੰਘ ਸਕੰਧ
 ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੇਸੁਰ ਮੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਵਲੋ ਬੇ॥ ੧੩੫੮॥ ਪੰਜ ਰਾਜੇ ਕਰਮਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਆ
 ਦਿਲੇ ਕੇ ਸਿੰਘਾ ਮਦੀ ਕੁਛ ਤੇ ਆਏ॥ ਤਮਲ ਕਾਰਿਯੇ ਸੰਗਾ ਮ ਬਡਾ ਕਰਿਆ
 ਜੁਧ ਘਨੇ ਮਾਰੇ ਜਾਦ ਦਨਗਾ ਬਹੁ ਤੇ ਮਾਰੇ ਜਾਵ ਵਾ ਦੇ ਨਰਾ ਨੇ ਜਗਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੁਰ
 ਮੇ॥ ੧੩੬੧॥ ਸੁਬਨੈ ਤ ਬਨੇ ਬਾਣੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਵਾਸੁਰ ਮੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ੧੩੬੨॥ ਸੀ
 ਸਹੀ ਹਾਥ ਪੁਰਾ ਰਿਯੇ ਸੀ ਓ ਪੁਰ ਬਨਾ ਸੁਸੀ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ॥ ਸਾਲ
 ਹਿ ਬੀਜ ਪਰੀ ਸਾਲਾ ਬਿਛ ਪ੍ਰਾਬੀ ਜਲੀ ਪਈ ਤਿਸ ਨੇ ਦੇ ਕਰ ਕੇ ਸਿਟਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰ
 ੧੩੬੩॥ ਮਤ ਦੁਰਦ ਮਸਤ ਹਾਥੀ ੧੩੬੪॥ ਸਸਹੀ ਨਿਸਚੇ ਆਸੁ ਹੀ ਸੀਘ੍ਰ
 ਹੀ ੧੩੬੮॥ ਪਰੇਸ ਮਰਸ ਮੁੰਦ ਬਹੁ ਤਰੇ ਪੈ ਜੁਧ ਰੁਪੀ ਸਮੁੰਦ ਬਹੁ ਤੇ ੧੩੭੧
 ਬਹੁ ਬਾਜਤ ਸਜਤ ਬਹੁ ਤ ਬਾਜਿ ਆਂ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤਾ ਘੋਰ ਮਨੇ ਨਰ ਬੇਲੀ ਯੋਗਾ
 ਦੇ ਪੈ ਬਦਲਾ ਮਨੇ ਬੇਲ ਦੇ ਪੈ ਨਰਾ॥ ੧੩੭੩॥ ਚਾਰ ਚਾਰ ਚਾਰ ਗਾਜੇ ਸੀ ਦੁਮ
 ਤਵਾਲੇ ਧਾਏ ਇਨ ਕੇ ਅੰਤੁ ਦੇ ਕੇ ਪੈ ਇਨ ਕੇ ਜਮਾ॥ ੧੩੭੪॥ ਸਰਸਾ ਸਿੰਘ ਮ
 ਹਾ ਸਿੰਘ ਸਾਹ ਸਿੰਘ ਬਹੁ ਕੇ ਬੀਗ ਸਿੰਘ ੧੩੭੫॥ ਹਰਿ ਕੋ ਦਿਸਤੇ ਚਤੁਰ ਸਿੰਘ
 ਹਰਦੀ ਤਰਫ ਦੇ ਚਾਰ ਗਾਜੇ ਆਨੇ ਤਿਨ ਵਹਾ ਲੀ ਨੇ ਮਾਰ ਤਿਨ ਨੇ ਓਖੁ ਰੁਗਾ ਸਿ
 ਘ ਦੇ ਗਾਜੇ ਆਚ ਹੁਨੁ ਮਾਰਿਆ॥ ੧੩੭੮॥ ਚਾਰ ਨਾ ਸਿਓ ਚਾਰ ਨ ਭੁਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭ

ਟਲਕਦੇਹੈ॥ ੧੩੮੧॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿੰਘੁ ਰੁਪਰਨ ਰਹਿਯੋ ਚਰਨ ਨੂਤਕ
 ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਗਾ ਹੈ ੧੩੮੨॥ ਜਿਉ ਭੋਲਤ ਰਨ ਨਿਰੁ ਰਹੁਇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰਿ
 ਭਰਹੋ ਕੇਰਣ ਵਿਖੇ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ਮਾਨੋ ਖੋਲਤ ਫਾਗ ਮਾਨੋ ਫਾਗ ਖੋਲਤ ਹੈ॥
 ੧੩੮੩॥ ਤੇਈ ਕਿਕਮ ਮਾਨੋ ਤੇਕੁ ਮਕੁ ਮੇਹੈ ਨ ਹਥ ਨਾਲ ਸਪਾਹਿ ਮਾਵਾਲੀ
 ਥੀ ਦੁਕ ਕੇ ਸਰਬਾਰੀ ਕੇ ਸਰਦੀ ਪਿਚਕਾਰੀ ਪਾਈ ਨਵਲਾਸੀ ਲੀਏ ਛਟੀ
 ਮਾਛੁ ਲਾਂਦੀ ਮਾਲਈ ਅੰਹੋਈ ਅੰਹੋਈ ਕਰਵਾਰ ਕਟਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇਕ
 ਟਾਰੀ ਅੰਦੇਵਾਰ ਜੇ ਕੇ ਕਰਦੇਹੈ ੧੩੮੪॥ ਅਰਥਾਵਾ ਵਿਖਾਵੈ ਅਰਥਾ ਵਿ
 ਖਾਉ ਦਾਹੈ ਮੇਸੇ ਮਾਰੀਏ ਇਉਂ ਕਹਿ ਦਾਹੈ॥ ਕਰਨਿ ਤੁਅਉ ਗਾਨੁ ਸੁਨਾਵੈ ਜੇ
 ਕੁਦਦੇਹੈ ਜਪਾਵਿ ਚਏ ਨਿਤ ਕਾਰੀ ਹੈ ਅਉਗਾਨੁ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਾਗ
 ਸਟਾ ਤੇਹੈ॥ ਸਤੁ ਨ ਕੇਸਿਰ ਅਤੁਤ ਗਾ ਕਲਰੀ ਸਤੁ ਆਦੇਸਿਰ ਅਸਤੁ ਦੇ
 ਤੋ ਕਾ ਕੇਲਗਾ ਦੇਹੈ ਨਤਾਲ ਕੇ ਤਾਲਾ ਦਾ ਨਿਕਾਰ ਠੰਡਕਾਰ ਹੈ॥ ਧਰਿ ਧਰਤੀ ਪ੍ਰ
 ਰੀ ਝੁਕੈ ਪ੍ਰਾਸਿਨ ਹੋ ਕੇ ਦੇਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਦਾਨ ਬਡੇ ਰਿਝੁ ਵਾਰਾ॥ ਦਿਵੇਹੈ ਪ੍ਰਾਣੁ ਪ੍ਰੀ
 ਦਾਨ ਬਡੇ ਰੀ ਝੁਤਾਵਾਲੇ॥ ੧੩੮੫॥ ਰੰਗ ਭੂਮ ਮਲਾ ਦੇ ਅਖਾਵੇ ਦਾਨਾਉ ਸਿ
 ਸਤੁ ਨ ਕੇ ਪਰ ਅਤੁਲ ਗੋਤ ਤਕਾਰਤ ਗਾ ਕਨਤਾਲ ਲੀਯੋ॥ ਸਤੁ ਆਦੇਸਿ ਪ੍ਰ
 ਅਸਤੁ ਲਗਾ ਦੇਹੈ ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਉਨ ਕਾਤੁ ਦੁਕਿ ਮਾਰੁ ਪੀਤਾਲ ਲੈ ਰਹੇਹੈ॥ ੧
 ੩੮੬॥ ਬਾਜਹ ਨੇ ਸਤ ਸੋਧੋ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਦੁਇ ਅਰੁਰੇ ਦੇਸੈ ਸਤੁ ਦਾਹਾ ਥੀ
 ਮਾਰਿਆ ਤੈ ਸਤਿ ਬੀਰ ਤੇਸੈ ਸੁਰਮਾ ਮਾਰਿਆ॥ ੧੩੮੭॥ ਹਨੇ ਸਤੁ ਗੋ ਸੋਹ
 ਥੀ ਹੈ ਦੁਇ ਸਤਿ ਘੋੜਾ ਦੇਸੈ ਅਯੇਤ ਪਦਾਤ ਹਨੇ ਦਸਹ ਜਾਰ ਪਿਆਰੇ ਮਾਰੇ
 ੧੩੮੮॥ ਜਿਹ ਕਾਨ ਸੋਚਿ ਲਾਖਿ ਚਕੇ ਕੰਨ ਨ ਲਾਇਆ॥ ੧੪੦੩॥ ਕਾਬਿਭਾ
 ਉਧਰਿਓ ਕਬੀ ਸੁਨੇ ਕੇ ਸਟਾ ਤੁਰਖਿ ਮਾਰੇ॥ ੧੪੦੪॥ ਦਿਨ ਆਧਿਕ ਮੇਰਿ
 ਦਗ ਜਾਬਿਰਾ ਜੋ॥ ਅਧੋ ਦਿਨ ਵਿਖੇ ਸੇਸੇ ਸੁਰਜਾ ਬਿਰਾਜਦਾ ਹੈ॥ ਕਾਲ ਪੁਲੇ
 ਜਿਉ ਕਿਗਾਰਨ ਤੇ ਪੁਲੇ ਕਾਲਾ ਵਿਖੇ ਕਨਾਰੇ ਮਾਨੁ ੧੪੧੩॥ ਤਿਨ ਅੰਗ ਡਾਢਿ
 ਯੋ ਤਿਨਾ ਦੇ ਅੰਗਾਨੁ ਸਾਹਿ ਮਾਨੁ ਨਿਪ ਕਉਤ ਨ ਕ੍ਰੋਨ ਮਾਨੋ ਸੁਨਾਰਗ ਦਾਇਯੋ
 ਰਾਜਾ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸੁਇਨਾ ਹੈ ਏਜੇ ਸੁਰਮੇ ਸਸਤੁ ਮਾਰ ਤੇਹੈ ਮਾਨੋ ਸੁਨਿਆਰ ਘੁ
 ਕਤੇਹੈ॥ ੧੪੧੪॥ ਮੁੰਡਨ ਹੀਨੇ ਸਿਰ ਤੋ ਬੰਨਾ ਨਿਦਾਨ ਵਹੀ ਓਕੁ ਕਨ ਓਕੁ ੧੪੧੬॥ ਬ
 ਜੁਭਏ ਬਜੁਨਾਲ ੧੪੧੭॥ ਜੈਥੀ ਸਾਂਗ ਪਾਛੇ ਨਾ ਕਰਤ ਭਗ ਪਿਛੇ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਪੈਰਾ
 ੧੪੨੦॥ ਇੰਦੁ ਤਲਾ ਬਿਕ੍ਰਮ ਜਿਨੈ॥ ਇੰਦੁ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਬਲ ਜਿਨਾ ਦਾ॥ ੧੪੨੧॥ ਘੋਰ
 ਨਕੀ ਖਰਥਾਰ ਪੋਕੀ ਅੰਕੀ ਖਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ੧੪੨੩॥ ਪ੍ਰਤ ਛਡਾ ਦਿਯੋ ਪ੍ਰਤ ਖਸਾਹਿ
 ਆ॥ ਤਮਾਜਿ ਓਰ ਕੇ ਅਰਿਭਾਜ ਗਏ ਅੰਧੇਰੇ ਦੀਨੀਆਈ ਭੁਰ ਕੇ ਸਤੁ ਭਜਗਏ
 ਇਸੁਰਨ ਹੀ ਇਹੁਰ ਮਾਲੀ ੧੪੨੪॥ ਛੁਹੇਹੈ ਛੁਕੀ ਤੇਹੈ॥ ਜਨ ਦੀਨੀ ਅਸਓਪਾ॥
 ਮਾਨੋ ਤਲਵਾਰ ਕੇ ਓਪਣੀ ਸਾਣ ਚੜਾਈ ਹੈ ੧੪੩੪॥ ਖਲੁਛੈ ਮੁਰਖ ਦਾਨਾ ਸੁਜਾਣ ਕੇ

ਗਿਰਗੋਧਨਪੈ ਗੁਵਰਧਨਪੁਬਤਉਪਰਾ ॥ ੧੪੩੬ ॥ ਕਾਇਰਗਜਦਹੈ ੧੮
 ਕਹਿਣਗੇਕਾਇਰਜੇਜੇਓਹੈਨਾ ॥ ੧੪੪੦ ॥ ਪਤਨਘਾਏ ਤਨਨੁਮਾਰੇ ॥ ੧੪੪
 ੧ ॥ ਅਤਿਬਿਅਕਲ ਅਤਸੋਬਿਅਕਲਸਰੀਰਕੁਕੇ ਬੁਧਨਿਗਕੁਲਬੁ
 ਧੀਤੋਬਿਅਕਲਹੋਗਏ ॥ ੧੪੪੪ ॥ ਮਕੇਦਮਚਲਾਇਲਏ ਮਨਭਾਉਦੀਆਂਚਾ
 ਗਲਾਂਕਰਲਈਆਂਹੈਨਾ ॥ ੧੪੪੮ ॥ ਦਿਵਸੰਡਲਛਾਯੇ ਅਕਾਸਮੰਡਲਛੰ
 ਇਲਾਇਆਹੈ ॥ ੧੪੫੦ ॥ ਦੀਯੋਬਹੁਖੰਡਨਖੰਡਨਕੈਕੈ ॥ ਟੁਕੜੇਟੁਕੜੇਕੁਕੇ
 ਸਿਟਰੀਯੋ ॥ ਭੁਪਕੋਪਉਰਖਹੈ ਮਹਬੂਬ ਰਾਜੇਦੇ ਬਲਰੁਪੀਮਸੁਕਹੈ
 ਨਿਹਾਰਹੈਸਬਆਸਕਹੈਕੈ ਸਭਆਸਕਹੈਕੁਕੇਨਿਹਾਰਹੈਪੈਕਿ
 ਆਦੇਖਰਹੈਹੈ ॥ ੧੪੫੧ ॥ ਬਲਬੰਡ ਨਾਮਬਲਵਾਨਕਾ ਭੁਵਕੋਖੋਲਕੀ
 ਯੋਰਨਮੇਸਿਵਾਕੀਕ੍ਰਿਆਈਪੁਲੇਕੀਤਿਜੁਧਵਿਖੇ ੧੪੫੨ ਸਰਸਿਉਤੀ
 ਰਾਂਨਾਲ ਕਮਲਾਪਤਕੋਤਨਤਾਲਰੁਕਿਯੋਲਛਮੀਕੋਪਤੀਕ੍ਰਿਸਤਿਨਦਾਸ
 ਰੀਰਤਾਲਬਾਣਾਹੁਪੀਉਦਾਕੁਕੇਭਗਦਿਤਾਹੈਖਕੁਗਸਿਧਨੇ ॥ ੧੪੫੩ ॥ ਸੀਧੰ
 ਨਸਿਨਿਆਮਸੰਤਨਸਿਅਭਮੰਤੁਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾਦੇਨਾਲਪੁਜਕੁਕੇ ੧੪੫੪ ਦੇ
 ਵਰਵਾਦਿਕ ਸੁਰਜਤੇਆਰਿਕਦੇਵਤਾ ਤਏਪੈਤਤੇਹੋਏਹੈ ॥ ੧੪੫੭ ॥ ਧਾਰਪ
 ਰਾਏਪਾਰਲੇਘਗਏ ॥ ੧੪੫੮ ॥ ਸਰਕਾਟਦਈ ਬਾਣਨਾਲਬਰਛੀਕਾਟਦਈ
 ਬਾਨਭੁਯੋਖਗਗਜਮਨੇ ਬਾਣਤਾਮਾਨੇਗਰਕੁਹੋਇਆਹੈ ਬਰਛੀਜਨੇਨਾਗ
 ਨਭਛਗਈਹੈ ॥ ਬਰਛੀਜਾਣਨਾਗਨੀਉਸਕਾਭਛਗਈਹੈਖਾਣਵਾਸ
 ਤੇਥਾਲੀ ॥ ੧੪੬੩ ॥ ਸਰਸਉਨਤਕੇਲਹੁਦੋਤਲਾਓਦੀਨਿਆਈਹੈ ੧੪੬੪
 ਰਾਛਸੁਕੈਤਕੁਕਾਕੁਕੇ ੧੪੬੫ ॥ ਦਯੰਤ ਵੰਤ ਰਹੈਬਿਰਹੈਇਸਾਥਿਤਹੋਰਹੈ
 ੧੪੬੬ ॥ ਸਲੂਨੀਸੀਮੁਰਤ ਸਲੂਣੀਹੈਤੇਰੀਮੁਰਤਾ ॥ ੧੪੬੭ ॥ ਮਾਤਾਦੁਧਅ
 ਪਾਇਮਾਤਾਦਾਦੁਧਅਪਾਵਨਹੈ ੧੪੮੦ ॥ ਏਕੋਗਜਾਤਇਕਹੈਦੋਆਪਅੰਜੇ
 ਕਾਬਿਦਾਗੇਅੰਜੇਕਾਹੋਕੇਮਾਰਦਾਹੈ ॥ ੧੪੮੧ ॥ ਬਰਨਸਿਧ ਨਾਮਬਰਣ
 ਰਾਜੇਕਾਹੈ ॥ ੧੪੮੨ ॥ ਕਾਕਨ ਕਾਂਉਣੀਆਂ ਸ਼ਾਕਨ ਇਲਦਾਨਾਉ ॥ ਕਾਕਨ
 ਰੁਗਉਣਾ ੧੪੮੩ ॥ ਧਨੁਲੇਸਰ ਧਨਖਤੇਬਾਣਲੇਕੇ ੧੪੮੬ ਸਟਕਿਯੋਰ
 ਲਿਆ ੧੪੮੮ ॥ ਤਲਾਥਿਤਲਾਤਲੇਦੇਲੋਕਾਥਿਤਲਤੇਲੋਕੇਕੋਬੋ ॥ ਹੋਹੋਭਾਈ
 ੧੫੦੦ ॥ ਸਿਵਸਿਵਜੀ ਸਿਖਬਾਹ ਮੋਰਜਿਸਦਾਬਾਹਨਸਿਆਮਕਾਰਤਕਾ ॥
 ੫੦੧ ॥ ਪੁਲੇਕਾਲਕਰਤਾਜਹੀ ਪੁਲੇਕਾਲਦੇਕਰਣਵਾਲਾਹੈਜਿਥੇਖਕੁਗਸਿਧ
 ੧੫੦੨ ਦੇਖੋਨੈਨਨਿਹਾਰ ਦੇਖਦੇਹੈਨੇਕੁਖੋਲਕੇ ॥ ੧੫੦੩ ॥ ਚੇਤੇਨਾਮਯਾਦਕਰੋ ॥
 ੧੫੦੪ ॥ ਲਹੁਤੇਤੇਛੋਟਾਕਰਦੇਵਾਗੋਤਿਤਨਾ ॥ ੧੫੦੮ ॥ ਹਰਿਮੋਹਿਰਹਿਯੋਸਿ
 ਵਾਂਨੁਮੁਰਛਾਹੋਗਈ ੧੫੧੦ ॥ ਤਿਰਛੋ ਨਾਮਟੇਛੋਕਾ ੧੫੧੧ ॥ ਚੇਤਭੁਯੋਸੁਚੇ
 ਤੋਹੋਇਆਨਤੀਚਕਤਾਸਭਯੋਹੈ ਖਕੁਗਸਿਧਕੋਰੰਗਕਮਾਤੁਭੋਨਹੀਹੈ
 ਇਆ ॥ ੧੫੧੨ ॥ ਅਰਿਬਧਹਿਤਜੀਅਜਾਨਸਕੁਦੇਮਾਰਣਵਾਸਤੇਹਿਦੇਵਿ
 ਖੋਜਾਣਕੋ ॥ ੧੫੧੩ ॥ ਕਾਰਤਕੇਅਸਿਆਮਕਾਰਤਕਾ ੧੫੧੬ ॥ ਟੇਰਸੁਨੇਅਵਾ
 ਜਸੁਣਕੇ ੧੫੧੭ ॥ ਮੁਖਰੇਮੁਖਰਾਵੈਓਅੰਤਕੇ ਅਤਨਅੰਤਕਸੇਜਮਸਾਰਖੇ
 ੧੫੧੮ ॥ ਭੁਪਤਕੋਚਿਤਯੋਚਿਤਮੇਰਾਜਦਾਚਿਤਾਵੈਆਚਿਤਕੋਵਿਖੋਬਧਾ ॥

੧੫੨੦ ਜੁਗੀਆ ਕਰਣੀ ਜੁਗੀਆ ਕਰਣੀ ਜੁਗੀਆ ਕਰਣੀ ਜੁਗੀਆ ਕਰਣੀ

੧੫੧੯ ਨਾਦਸੁਨਾਰ ਸੰਖਦੇਸਬਦਨਾਲ ਸਗਬਿਧ ਬਡੇਤਲਾਓ ਸਹ
ਸਾਨਨ ਸੇਸਨਾਗ ੧੫੨੧ ਸਿਧਜਗਜੈ ਜਗਸਿਧਕਜਿਹੋਦੇ ੧੫੨੨ ਤਾਲ
ਜਹਾਰਥ ਰਥਾਦੇਪਈਏਜਿਥਕੋਜੀਆਹੈਨਰੁਖਪੁਜਬਿਛਪੁਜਾਹੈਭੁਟਪੰਛ
ਨਾਸਿਉ ਸੁਰਮਿਆਰੂਪੀਪੰਛੀਆਂਕਰਕੇਰਨਬਾਗਭਰਿਓਹੈਜਧਰੂਪੀਬਾਗ
ਪਾਰਿਆਹੈ ੧੫੨੩ ਗਨਛਉਨਾਗਨਰਾਜਸੀ ਗਣਾਵਿਚੋਛਉਨਾਗਪ੍ਰਣ
ਕਾਸਦਾਸੀ ਮਹਾਂਬੀਰਮਨਗਇਆਬਡਾਸੁਰਮਾਜੇਮਨਗਇਗਣਹੈ ੧੫੨੪
ਬੀਰਨਕੀਮਨ ਸੁਰਮਿਆਕੀਸਿਰੇਮਣੀਗਹਿ ਪਕੜਕੇਜਾਜਮਰਾਜਜਿਸ
ਨੇਜਮਰਾਜਕੋਖਿਲਉਨਾ ੧੫੨੬ ਕਛਮੀਰਿਆਪਾਈਕਛਕਚੇਤਨ
ਤਾਸਿਵਾਨੇਪਾਈ ੧੫੨੭ ਕਰਮੋਹਿਤਕੁਕੇਮੁਰਛਾ ੧੫੩੦ ਕੀਸਕਉਕੇ
ਸਨਤੇਗਹਿਕੇਸਦ ਕੇਸਨੁਕੇਸਾਂਤੇਛਕੀਆਸੀਕੇਸਦਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇ ੧੫੩੧
ਐਸੀਬੀਧਿਬੀਧਿਹਗਹਿਪ੍ਰਬੋਧੇ ਇਸਾਬਿਧਬ੍ਰਹਮਾਨੇਹਰਕੇਡਾਈਪ੍ਰਬੋ
ਧਕਾਰਿਆ ੧੫੪੨ ਭੋਗਨਮੋਹਕੀਬਾਤਕਿਤੀ ਭੋਗਿਆਂਦੇਮੋਹਣਕੀ
ਬਾਤਕਿਭਨੀਕਹੈ ਸਨਕੇਮਨਜੋਗਨਕੇਵਦਨਾਵੈ ਸਨਕਰਕੇਮਨਜੋਗੀਆ
ਕੇਵਦਨਾਵੈਹੈ ੧੫੪੩ ਰਦਨਛਰ ਹੋਠਕਾਨਉਮਰਿਕੇਸੁਅਪਛੁ
ਤਾਹਿਬਰੈ ਅਕੁਕਕੇਅਪਛਗਾਂਬ੍ਰੀਆਹੈ ੧੫੪੪ ਵਿਨਪਰੇਬਿ
ਪਤਾਦੇਦਿਨਪਏ ੧੫੪੫ ਗਿਆਰਹਰੁਨਕੇਸਰਵਾਇਸਗਿਆ
ਰਾਂਰੁਨੁਬਾਈਬਾਣਮਾਰੇਇਦਸਹਿਸੁ ਇਦਨੁਹਜਾਰਬਾਣਮਾਰਿਆ
ਖਨਾਨਕੋਖਰਸਿਆਮਕਾਰਤਨੁਛਬਾਣਮਾਰੇਪਾਂਚਸਿਕਾਨਕੇਪੰਜਸੈਬਾ
ਣਕਾਨਕੇਮਾਰਿਆਸੋਮਕੇਸਾਠਚੰਦਮਾਨੁਸਠਬਾਣਮਾਰੇਗਨੇਸਕੇਸ
ਤਰਗਣੇਸਨੁਸਤ੍ਰਬਾਣਮਾਰੇ ਆਠਬਸੁਨਕੇਚਉਸਠਮਾਰੇ ਅਠਾਬਸੁ
ਆਨੁਅਠਅਠਬਾਣਮਾਰੇ ੧੫੪੬ ਕਲਕਾਲ ਕਲਾਵਾਲਕਾਲ
੧੫੪੭ ਇਹਤੇਤਾਕਰਿਮੋਹੈ ਇਸਦੇਹਥਵਿਚਤੇਤਾਮੰਤ੍ਰਹੈ ਬਜਸੁਲਪ
ਰਕੇਹੈਇਦਤੇਸਿਵਕੋਣਹੈ ੧੫੪੮ ਮੁਕਟਗਮਤੇਜੋਇਹਪਾਯੋਮੁ
ਕਟਲਛਮੀਤੇਜੋਇਸਨੇਪਾਇਆਹੈ ੧੫੪੯ ਹਰਿਬਿਧਿਆਯੋ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਤੇਬ੍ਰਹਮਾਆਏਤਬਤਿਨਾਸਿਆਮਬ੍ਰਹਮਤਬਤਿਸਨੇਕ੍ਰਿਸ਼
ਤੇਬ੍ਰਹਮਾਨੁਜਾਣਲਾਇਆ ੧੫੫੨ ਬੇਖਕੀਓਹਰਿਬਾਮਨਕੇਹਰੀਨੇ
ਬਾਮਣਦਾਸਰੂਪਬਣਾਇਆ ਬਲਬਾਵਨਜਿਉਛਲਬੇਕਹੁਆਯੋ
ਬਲਨੁਬਾਵਨਹੋਕੇਛਲਿਆਤਿਸੀਤਾਛਲਣਕੇਆਇਆਹੈ ੧੫੫੫
ਨਮੋਨਕਰੇਨਾਮਨਕਰ ਬਸਦੈ ਧਨਦੇਕੇ ਅਸੁਦੈ ਪ੍ਰਾਣਦੇਕੇ ੧੫੫੬
ਬ੍ਰਹਮਕੀਰਟ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇਮੁਕਟਲਾਇਆਤਵੀਤਲਯੋਹਰਿਤਵੀਤਲਾਇ
ਆਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇਚਪਚਿੜਕੇਰੋਸਕੇਆਰਮਰੁਰੇਗਸਾਕੁਕੇਮਾਰਦੇਹੈਮਰੇ
ਹੈ ੧੫੬੦ ਗਮਨਾਮਮਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਹੈਕਰਕੀਕਰਕੀ ੧੫੬੨
ਸਿੰਘਹੁਤੇਬਲਵੰਤ ਬਲਵੰਤਸਿੰਘਹੁਦਾਸੀਜਾਦਵਬਾਹਬਲੀਬਰਮਾ
ਕ੍ਰਿਤਬੀਧ ਬਲੀਬਾਹੁਕ੍ਰਿਤਬਰਮਾਦਾਭਾਈਸੀ ੧੫੭੨ ਕਰਵਾਰਕੁਕੇਵਾਰ

ਤਾਨੁਦਈ ਤਾਣਕੋਚੋਟ ਦਿਤੀ ੧੫੧੫ ॥ ਦੁਰਸ ਸੁਰ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ੧੮
 ਨਿਸੇਸ ਚੰਦਮਾ ਧਨੇਸ ਕੁਬੇਰ ਜਲੇਸ ਵਰਣ ਪਦੇਸ ਪਧਾਰੇ ਸਿਵਨੀ
 ਸਭੁਭਜ ਗਏ ॥ ੧੫੧੬ ॥ ਪੜ੍ਹਹਨੇ ਪਿਆਰੇ ਮਥੇ ੧੫੧੭ ਤਨਲਛ ਬਨ
 ਏ ਸ੍ਰੀਰਲਿਸਾਨੇ ਬਣਾਏ ॥ ੧੫੧੮ ॥ ਅਗਨੇ ਅਗਿਣਤ ੧੫੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀਹਰਿਹਿ
 ਸਭੁਰਬਲ ਕਰ ਅਰਿ ਪਰਜ ਬਧਨ ਪਰਿਕਰਿ ਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਬਲ
 ਕਰ ਕੇਸੁਰੁ ਧਰਿਜ ਦੇ ਪਨ ਖਨੁ ਫੜ ਕੇ ਦੋਹਿਅ ਕੋ ਪਹੁੰਕਾਰ ਬੁਲਾਯੋ ਕੋ
 ਧੜ ਕੇ ਦੋਹਾਰ ਕੇ ਬਲਾਯੋ ॥ ੧੫੨੦ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇ ਤਨ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੋਟਰ
 ਸਨ ਦਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਛੁਆ ਦਰਸਨ ਕੋ ਜਿਹ ਨਿਸਮੇਨੇ ੧੫੨੧ ॥ ਏਹੁ ਸੁਨੇ ਅ
 ਵਾਜ ਸੁਣਕੇ ਠਟਕਾਰੇ ਠਠੀ ਬੁਗਏ ॥ ੧੫੨੨ ॥ ਕਰਿਤਾਹਿ ਕਟਿਅਾਉਤੁ
 ਤਿਸਦਾ ੧੫੨੩ ॥ ਹਿਤ ਕੇ ਕਾਜ ਹਿਤ ਦੇਵਾਸਤੇ ॥ ੧੫੨੪ ॥ ਕਵਚੀ ਸਿੰਧੇਆਂ
 ਵਾਲੀ ਖੜਕੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਲੀ ਸਕਤ ਪਹਿ ਬਰਛੀ ਅਧਾਰੀ ਅਹੋਈ
 ਆਪੇ ੧੫੨੫ ॥ ਏਹੁ ਦਰਨ ਛਦ ਪੀਸਕੇ ਦੇਹਾਂ ਹੇਠਾਨ ਪੀਸਕੇ ੧੫੨੬ ॥ ਬਿ
 ਚਲਾਇ ਕੈ ਭਜਾ ਏਹੀ ਏਵਾ ਅਸਤਾ ਬਿਅਸਤ ਕਰ ਰੇਤੋ ॥ ਸਾਦਕ ਫਰੀਦ ਸੇ
 ਖ ਸੇਖ ਫਰੀਦੀ ਏਤੋ ਸਾਦਕਾ ਹੇਠ ਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧੫੨੭ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜੁ ਤੇ
 ਪਿਸਟ ਰਨੇ ਕਹਿਅਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਨੇ ਜਮਕੀ ਪ੍ਰਮਾਉ ਕੀ ਜਮਨ ਕੀ ਤੁਰਕਾਰੀ
 ਧਨੇਸ ਕੁਬੇਰ ਕੀ ਲੁਕੇਸ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਪਸੇਸਿ ਪੀਰਦਈ ਹੈ ॥ ਸਿਵਨੀ ਨੇ ਪਿ
 ਠਾਦਿਤੀ ਹੈ ॥ ਹਾਹ ਦੇਖੋ ਬਰਾ ਅਸ ਚਰਜ ਹੈ ਬਾਜੀ ਲਈ ਹੈ ਜੁਪਹੁ ਪੀਬੰਸੀ
 ਜਿਤਲਈ ਹੈ ॥ ੧੬੦੦ ॥ ਸੁਦਧਾ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਵ ਕੜੇ ਕੀਤੇ ॥ ਸੁਤਿਧਾ ਕਰਿ ਤੁਗੀ
 ਸੁਤਿਨਟ ਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਸਿਟੀ ॥ ੧੬੦੧ ॥ ਮਾਟਿ ਕਿਯੋ ਟਪਾਇਯੋ ॥ ੧੬੦੨ ॥ ਤਿ
 ਉੜੀ ੧੬੦੩ ॥ ਮੇਦ ਚਰਬੀ ਮਾਜਿਯਾ ਮਿਝਾ ॥ ੧੬੦੪ ॥ ਸੁਟ ਪਟੀ ਸੁਟ ਪਟਖ
 ਟਪਟੀ ਲੜਾਈ ਲਟੀ ਸੀਹਟੀ ਸੀਲਗਾਰੀ ਹੇਠ ਫਟੀ ਫਟੀ ਸੀ ਫਟੀ ਫਟੀ ਭਜੀ
 ਟਟੀ ਹੋਈ ਕੁਟਕਟੀ ਸੁਗਮਿਅਾ ਦੀ ਕਟਟੀ ਬਨਕਟੀ ਸੀ ਬਣੇ ਜੇ ਸੇ ਬਾਇਆ
 ਹੁਕਿਅਾ ਹੁਦਾਯੋ ॥ ੧੬੦੫ ॥ ਇਥੁ ਪੀ ਨਾਮ ਤੁਕਸ ੧੬੧੧ ਬਨ ਅਭਿਰਬ ਸੰਤ
 ਸਮੀਰ ਬਣਕੇ ਤਾਈ ਬਸੰਤ ਹੁਤਰੀ ਪੈ ੧੬੧੨ ॥ ਲਹਿਕੈ ਚਹਿਕੈ ਦੇਖਕੇ ਚਾਹ
 ਹਕਰਕੇ ॥ ਇਕ ਸੁਰਲਟੇ ਇਕ ਸੁਰਮੇ ਲਿਟੇ ਹੋ ਜਿਮੀ ਪਾ ॥ ੧੬੧੩ ॥ ਬ੍ਰਾਤ ਦੇ ਉਨੁਕ
 ਲਸੈ ਦੇਵ ਸੈ ਲਸੈ ਕੇ ਆਏ ਜਧਨੁ ਵਈ ਉਹ ਚਿਰ ਦਿਖਾਈ ਦੁਸਰੀ ਤੁਫਰਿ
 ਪਾਈ ਨਿਕਲੁ ਕਰਈ ॥ ੧੬੧੪ ॥ ਏਕ ਚਟਾਕ ਚਪੇਟ ਹਨੇ ਇਕ ਚਪੇਟ ਦੇ ਨਾ
 ਲਚਟਕ ਦੇ ਕੇ ਮਾਥੇ ੧੬੧੫ ॥ ਅਵਸਾਨ ਉਦਮ ਬਲਟੇਰ ਬਾਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਉ
 ਚੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਧਨੇਸ ਨਾਮ ਅਠਜਣਕਾ ॥ ੧੬੧੬ ॥ ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ ਅਨੰਦ ਕੀ
 ਅਨੰਦ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ॥ ਕਿਧੀ ਮਖਚੰਦ ਬਹੁ ਕੇ ਮੁਖਰੁ ਪੀ ਚੰਦਮਾ ੧੬੨੧ ॥ ਮਿਦ
 ਮੁਰਤ ਕੋ ਮਲ ਮੁਰਤ ਚਲਾਨ ਕੀ ਘਾਤੈ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਤਰਾ ੧੬੨੨ ॥ ਸੰਦ
 ਰਨੈ ਨਨੈ ਨ ਆਕੇ ਨਾਤੇ ਸੰਦਰਹੀ ਨੇ ਤੁਤੇ ਹੋ ਸੰਦਰਹੀ ਮੇਰੇ ਇਸ ਮਿਲਾਪ
 ਕੋ ਕੇਫ਼ਤ ਦਾ ਹਾਧਾਨੀ ਰਹੈ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਕਹਿ ਸੈ ਸਾਰਤਾ ਕਰਹ ਬਾਲਕ ਦੇਖੈ

੧੬੦੩ ਮਹਾਰਾਜ ਪਾਉਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਦੇਵ ਲੇਖੇ ਮੁਕਾ

੧੬੦੩

੧੬੨੭॥ ਸੰਗਾ ਦੁਇ ਏਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਚਾਰ ਜਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਸਤਾ
 ਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਾਰ ਜਕੇ ਏਣਾ ਅਚਾਰ ਦਾਸਾ ਲਾਸੀ ਬਰਲੇ ਬ
 ਲੀਲੇ ਕੇ ਬਰਮਾ ਕ੍ਰਿਤ ੧੬੩॥ ਅਸਜੇ ਗਹੇ ਖੜਗ ਨੁ ਜੇਫ ਟੁਕਾ ॥ ਭੁ
 ਰਵਨ ਚੈ ਹਉ ਭੈਰੋ ਨੁ ਨ ਚਾਇ ਦੇਵਾ ਕਹ ਦੁਇ ਏਕਿ ਕਿਆ ਹੈਰ
 ਉਣਾ ਅਜਾਬ ਜਥਾ ਮਣ ਦਲ ਬਲ ਦਲ ਕਰ ਕੇ ਬਲ ਨਾਲ ਤਉ ਤੇ
 ਰੋਗ ਨ ਜਰੇ ਆਜ ਤੋ ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰਣ ਦੇ ਜੁ ਕ੍ਰਿਆ ਅਮਰੁ ੧੬੩੧॥
 ਸ ਰਿਸ ਰਿਵਾਲ ਕੋ ਪਥ ਢਾਇ ਕ੍ਰੋਧ ਬਧਾਇ ਕ੍ਰੋਧ ਚਾਰ ਨਾਮ ਹੋਲੀ
 ਕਾਹੇ ॥ ੧੬੩੨॥ ਭੀਮ ਭੀਮ ਸੈਨ ਦਿਜ ਦੁਇ ਏਕੇ ਏਣਾ ਅਚਾਰ ਜਥਾ ਮਣ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਚਾਰ ਜਕਰ ਰਾਇ ਦੁਰਜੋਧਨ ॥ ੧੬੩੩॥ ਪ੍ਰਵੇਖਨ
 ਮਪ੍ਰਦਾਰ ਦਾਸ ਸਭਾ ਨ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੁਰਜ ਨੇ ॥ ਜਿਉ ਤਰਾਗਾ ਅਪ
 ਕਉ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਲਾ ਓਜਲ ਨੇ ਦੇ ਕੁਲੇ ਰਾਹੈ ਜਿਉ ਆਲ ਬਾਲਨ
 ਮਖਾਈ ਕਜੇ ਸੇ ਬਿਛੋਨੇ ਦੇ ਕੁਲੇ ਦੀ ਹੋ ਖਾਲੀ ॥ ਜੇ ਸੋ ਉਤ੍ਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕ
 ਰਤਾ ਰਿਆਨੇ ਪੁਅ ਕਉ ਦੇਵੇ ਰਿਆਹੈ ॥ ੧੬੩੪॥ ਭਾਨਜ ਸੁਰਜ ਦਾ ਪੁ
 ਤ੍ਰ ਕਰਣ ਦੁਇ ਏਕੇ ਏਣਾ ਅਚਾਰ ਜਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਸਤਾ ਮਾ ੧੬੩੫॥
 ਧਾਰਿ ਧਰਤੀ ਉਪ ਕਾਲੇ ਕਾਲੇ ॥ ੧੬੩੬॥ ਚਟਪਟ ਸਤਾ ਬੀਖਟਪਟ ਲ
 ਟਾਈ ਸਟਪਟ ਸਿਟ ਕੇ ਬਸਤਾਨੁ ੧੬੪੧॥ ਰਿਸ ਤੇਜ ਕੀ ਪਾਵਕ ਰਿਸ
 ਰੁਪੀ ਅਗਨ ਤੇਜ ਦਾਨ ੧੬੪੨॥ ਬਾਂਕੇ ਕੀ ਏਥੇ ਬੀਤਹ ਬੀਰ ਬੀਕੇ ਬੀਰ
 ਭਿਬੇ ਕੀ ਏਥੇ ਬੀਰ ੧੬੪੩॥ ਹਮ ਗਜਾ ਜੁਧਿ ਸਟਰ ਜੀਨੇ ਕਹਿ ਆਮੇ ਭੀ
 ਨਾਲ ਹੀ ਬਾ ੧੬੪੪॥ ਹਰਿ ਏਕ ਹੀ ਗਜਾ ਨੇ ਏਥਾ ਤਕ ਹੀ ੧੬੪੫॥ ਪੰਕਜ
 ਪੁਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤ੍ਰਿਨੇ ॥ ਸਿਵ ਜੀ ੧੬੪੬॥ ਰਨ ਧਾਨੀ ਰਣ ਭੁਮਕਾ ਹਰਿ
 ਕੋ ਗਜਾ ਕੋ ੧੬੪੭॥ ਜਬਾ ਸਿਆਮਾ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ਸਿਯਾਮ ਮਹਾਰਾਜ
 ਕਹਿ ਤੇਹੈ ਜਦੋ ਸਿਵਾਨੇ ਤਿਸ ਵਲ ਦੇਖਿ ਆਤਾ ਪਾਣ ਪਏ ॥ ੧੬੪੮॥ ਅ
 ਧੀਰ ਕਾਇਰ ਸਬ ਕੋ ਹਉ ਮੁਰ ਦੇ ਕਰਾਗਾ ੧੬੪੯॥ ਤਚਾਯੇ ਤਤੇ ਨੇ ਕੀ
 ਤੇ ੧੬੫੦॥ ਤਬ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਨ ਤੇ ਸਿਵ ੧੬੫੧॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਿਵਾਨਾ
 ਲਬਾਤ ਕਹੀ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸੁਰਗਾਜ ਸੁਣੀ ਬਾਤ ਸਿਵਾਨੇ ਸੁਰਗਾਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ
 ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹੀ ਸੀ ॥ ਨਿਤ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ॥ ੧੬੫੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਚਾਰ
 ਸਿਵਾ ਕੇ ਚਾਰ ਸੇ ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ ੧੬੫੩॥ ਬਿਸ੍ਰਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ੧੬੫੪॥ ਭਾ
 ਹੀ ਤੇ ਬੀਰਨ ਕੀ ਮਨ ਤੇ ਤਿਸੀ ਤੇ ਸੁਰਮਿ ਆਂਕੀ ਸਿਰੋ ਮਣਹੇ ਤੇ ੧੬੫੫॥
 ਚਾਲਿਯੋ ਰਿਵ ਚਲ ਦੇਵ ਲੋਕਨ ੧੬੫੬॥ ਹਰਿਯੋ ਹੋ ਗਜਿ ਆਹੈ ॥ ੧੭੦੪॥
 ਭੁਪਕ ਬੀਧ ਗਜਾ ਦਾ ਪਦ ॥ ੧੭੦੫॥ ਅੰਤ ਪੁਲੇਘ ਨਾ ਸਿਉ ਪੁਲੇਕਾਲ ਦੇ
 ਬਦਲ ਅੰਤ ਕਰਣੇ ਕਉ ਆਏ ਮੇਸੇ ਬਾਣਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਈ ॥

੧੧੦੭॥ ਜੁਝਤ ਬੈਰੁ ਧਤ ਦੇ ਕਰਣਾ ਤਿਸਨੇ ਛਾਡਿਯੋ ੧੧੧੨॥ ਅਨਹ ੨੦
 ਰੁਕਰੈ ਪੁਜਾ ਕਰਦੈ ੧੧੧੩॥ ਹਮੇ ਮੁਖ ਤਿਨ ਗਹਿਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀਨੇ ਕਹਿਯੋ
 ਹੇ ਗਜਾ ਸਾਭੇ ਮੀਦਿ ਘਾਹੁ ਹੈ ਫਾਡਿ ਆਹੋਇ ਆਹੁਣ ਤਾ ਜੁਝਤੋ ਹਟਾ ੧੧
 ੧੪॥ ਕਿੰਨਗ ਕਿੰਨ ਨੀ ਅਜ ਛ ਜਛਣੀਆਂ ਅਪਛੁ ਅਪਛੁ ੧੧
 ੧੫ ਬੀਬ ਬਜੀਤ ਬਹੀ ਜੀਤ ਦਾਨ ਗਾਰਾ ਬਾਜਿ ਆਤਰੇ ਹੀ ੧੧ ੨੬
 ਖਰਗ ਖੜਗ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਿਧ ਖੜਾਨ ਨਤੇ ਲਈ ਹੈ ਰਮਾ ਘਤ
 ਨਦੀ ਸੁੰਦਰ ਤਾਈ ਰਮਾ ਤੇ ਲਈ ਹੈ ਤਨਗ ਰਮਿ ਤਿਤ ਨਦਿ ਖੋਜੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਾਈ ਹੈ ਸੋਗਣੇ ਸਤੇ ਲਈ ਹੈ ਸਿਧ ਨਾਦ ਛੋਹ ਦੀ ਨਿਆ
 ਜੇ ਸਬਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਿੰਘੀ ਰਿਖ ਤੇ ਲਈ ਆਹੈ ਘਨਾ ਸਿਮਾ ॥
 ਘਮ ਸਾਣ ਜੇ ਜੁਧਾਵੇ ਖੋ ਪਾਉ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਘਨਾ ਸਿਮਾ ਤੇ ਲਈ ਆਹੈ ॥
 ਪੰਚ ਬਰਨ ਕੋ ਗੁਨ ਲੀ ਪੰਜਾ ਅਖਰਾਂ ਗਾਣਾ ਇਸਨੇ ਲਈ ਆਹੈ
 ਜੇ ਪਿਛੋ ਸਿਖੇ ॥ ੧੧੨੧॥ ਤਿਨ ਬਿਮਲ ਅਮਲ ਅਤਿ ॥ ਤਿਸਉ
 ਜਲ ਤਾ ਕ੍ਰਕੋ ਉਜਲ ਹੈ ਅਤ੍ਰ ਕ੍ਰਕੋ ॥ ਗਰਮਾਂ ਸਿਧ ਗਨੇ ਸ ਗਰਮ ਤਾ ਸਿ
 ਧ ਗਣੇ ਸਨੇ ਦਿਤੀ ॥ ੧੧੨੨॥ ਸਿਕਰ ਖਨ ਨਾਮ ਬਲ ਭਵਦਾ ੧੧੩੨
 ਦਖੈ ਦਖ ਕ੍ਰਕੇ ਸਭ ਹੀ ਕੋਛੈ ਸਭ ਨਾ ਕਾਨਾ ਸੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ੧੧੪੨॥
 ਨਿਜ ਬੀਰ ਕਹੈ ਆਪਣੇ ਗਜਾ ਦੇ ਸੁਰ ਮੇ ਕਹਿ ਦੇ ਸਤ ਪਤ੍ਰ ਨਕੇ ਕਉਲ
 ਕੇ ਫੁਲ ਟੁਟ ਪਏ ॥ ੧੧੫੦॥ ਗੋਲ ਤੇ ਨਿਕਸਤੀ ਮਲ ਤੇ ਨਿਕਲ ਕੇਲ
 ਕ੍ਰਕੇ ॥ ਰੁਗਤ ਹੈ ਫਿਰਦੇ ॥ ੧੧੫੧॥ ਏਕ ਅਲੇਕ ਕੀਏ ਇਕ ਨਾ ਦੇ ਅ
 ਨੇ ਕਾਟ ਕ੍ਰਕੇ ਕਰਦਿਤੇ ੧੧੬੨ ਕਉਨ ਹਰੈ ਕਉਨ ਮਾਰ ਸਕੇ ॥ ੧੧੬੫
 ਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕ੍ਰਕੇ ਬਾਜ ਪੋ ਬਾਜ ਘੋਰੇ ਉਪ ਪੋਤਾ ਸਿ
 ਗਿ ਮਾਪੁ ਆਹੈ ੧੧੬੭॥ ਜਾਂਦ ਲੁਜੀਤ ਲਯੇ ਸਗਰੇ ਜ ਜਿਸ ਦਲ
 ਨੇ ਜਿਤੁ ਲਈ ਆਸੀ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ੧੧੭੧॥ ਕਾਜ ਬਸੇਰੇ ਕੋਰੈ ਨ ਸ
 ਮੇ ਬਸਣੇ ਦਾਸ ਤੇ ਗਾਤ ਦੇ ਸਮੇ ਮਾਧਿ ਆਨ ਮਨੇ ਤਰ ਪੇ ਖਗਟੇ ਬ੍ਰਿਛ
 ਦੇ ਵਿਚ ਆਕੇ ਮਨੇ ਪੰਛੀ ਟੁਟੇ ਕਿਆ ਆਕੇ ਬੈਰੇ ॥ ੧੧੭੩॥ ਸੁਕ੍ਰੇ
 ਰੋ ਹਲਾਉ ਦਾ ਹੈ ਵਾਤੇ ਕ੍ਰਕੇ ॥ ੧੧੭੪॥ ਏਕ ਕੁਲਾ ਚਨਦੈ ਛਾ ਲਾ ਮਾਰ
 ਕੇ ੧੧੭੬॥ ਗਾਢ ਪਹੀ ਬਿਪਤਾ ਪਈਤੇ ੧੧੭੭॥ ਜੇਰਨ ਮੰਤ੍ਰਨ ਜੇਰੁ
 ਧਕ ਹਨੇਰੁ ਸਿਆਮ ਕੇ ਸੀਗ ਸਿਆਮ ਦੇ ਸਾਥ ਲਾਖ ਨ ਪਾਏ ਲਖਾਂ ਹੀ ਵਟੇ
 ੧੧੭੮॥ ਗਾਲ ਬੁਜਾਵਤ ਗਪਾਂ ਬਾਲੀ ਆਮਰ ਦੇ ॥ ਚਉਪਚੁਕੇ ਚਉਦੇ
 ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ੧੧੮੧॥ ਗੋਰ ਸਥਾਤ ਮਖਣ ਖਾਦਾ ਸੀ ੧੧੮੩ ਸਤ੍ਰ ਬਿਦਾਰ ਸੁ
 ਰਮੇ ਦਾਨ ਉਸਤਾ ਬਿਦਾਰ ਸੀ ॥ ਗਵਿਭਾ ਕਉ ਸੁਰਜ ਦੀ ਆਭਾ ਕਉ ॥

ਦਸਾਕਉਤ੍ਰਫਕਉ॥੧੭੮੫॥ਗੀਧਕਫੇਲਤਰਿਝਾਅੰਦਰਾਕਫਦੀ
 ਆਯੋ॥ਟਕਟੇਲਤਟਕਲਾਕੋਟੇਲਦੇਏ॥੧੭੮੬॥ਜਿਹਓਰਨਿਹਾਰੇ॥
 ਜਿਸਦੀਤ੍ਰਫਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਖਦੇਏ॥੧੭੮੭॥ਬਲਦਛਨਓਰਨਿਹਾਰੇਬਲ
 ਭਰਮਜੀਤ੍ਰਫਦੇਖ॥੧੭੮੮॥ਤੁਮਹੂੰਧੀਬਿਚਾਰਕਹੋਚਿਤਮੇਤੁਸੀਤਾਂ
 ਬਹੁਤ੍ਰੇਬਿਚਾਰਕੇਕਹੋਚਿਤਿਓਮਹਾਰਾਜਦਸਮਾਪਤਸਾਹਕ
 ਓਤੇਏਜੇਉਸਾਹਸਕੇਜੇਤਾਸਮਥਤਾਕੁਕੇ॥੧੭੮੯॥ਛਾਂਪਨਗਛਾਂ
 ਪਾਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਨਗਨਘੋਰਲੈਦੀਏ॥੧੭੯੦॥ਉਮਰੀਓਰੇਚਉਕਿ
 ਜਰੀਬ੍ਰਹਮਕੇਜਾਗਦਾਏ॥੧੭੯੧॥ਦਸੇਨਾਗਭਾਗੇਦਸੋਦਿਸਾਨਲਗ
 ਭਜਗਏ॥੧੭੯੨॥ਲਾਲਬਾਗੇਲਾਲਪੁਸਾਕਾ॥੧੭੯੩॥ਘਮਕੋਰਘ
 ਮਘਮਕਰਕੇਮੰਡਸਿਰਕਰਹਾਈਸੰਤੁਭਟਤੰਤੁਸੁਰਮਿਆਂਦੇਮੁ
 ਖਤੁਰਦਭਾਇਆਨ੍ਰਪੇਰਖਪਰਉਲਟਉਰਸੁਧਾਰੇਉਲਟਾਕੇਖਪਰਫੁ
 ਤੀਨਾਲਲਾਕੇਤਰਦੀਆਏਬਣਾਕੇ॥ਤੁਮਲਤਮਲਾਕਾਦਾਰਨਭਯੋ
 ਭਯਾਨਕਜਧਹੋਇਆ॥ਦੁਤਮਲਨਾਮੋਬਤਾ॥੧੭੯੪॥ਪਾਸਕੇਸੰਗ
 ਰਸੇਫਾਹੀਨਾਲਫਰੇਜਿਨਮਾਏਮਾਰੇਮਤਾ॥੧੭੯੫॥ਗਰਭਾਰਦਈਗ
 ਲਾਦਿਚਫਾਹੀਪਾਦਿਤੀਰਿਪੁਹਾਬਬੀਧਾਏ॥ਸਤ੍ਰਾਅੰਨੇਹਬਬੀਨੇਸਾਨੁ
 ਛਡੇਜੀ॥ਜੇਲਕੈਇਕਠੇਕੁਕੇ॥੧੭੯੬॥ਬਿਕ੍ਰਮਟਾਰੇਬਲਨੇਘਟਾਏ
 ੧੭੯੭॥ਪ੍ਰਕਾਜਜਿਤੈਕੈਪ੍ਰਭਦੇਕਾਰਜੀਜਿਤਣਾਕਰਕੇ॥੧੭੯੮॥ਜੇਸੇ
 ਪੇਰਪੇਰਕਾਥੀਪੇਧਰਤਏਪੇਰਨੁਪ੍ਰੀਤੀਉਪਜੈਸੇਮਨੁਖਧਰਤਾਏ॥
 ੧੭੯੯॥ਨਤਿਸੰਕਪਧਾਰੇਨਸਨਹੀਗਏ॥੧੮੦੦॥ਭਤਕਾਰਤਤਕ
 ਥਬਰੰਗਨਸੇਸਟਅੰਗਾਂਵਾਲੀਆਮਪਛਾ॥੧੮੦੧॥ਚਿਤੈਤਿਨਕਉ
 ਦੇਖਕੋਤਿਨਾਕਉ॥੧੮੦੨॥ਆਹਵਮੰਤ੍ਰਨਸੰਉਪਚਲੇਜੁਧਸੀਤੀ
 ਕੇਨੁਸੰਪਚਲੇਘਰਕੇਸਿਆਮਤੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤੇਜੁਧਕੀਜੁਧਕੋਜਿਤਣੇਦੀਥ
 ਓਸਿਆਮਭਨੈਮਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਏ॥੧੮੦੩॥ਪਉਰਖਹਾਖਤਹਉਇ
 ਤਨੇਬਲਰਖਤਾਹਾਂਇਤਨਾ॥੧੮੦੪॥ਘਨਘੋਰਘਟਾਘਰਕੈਉਮਰਾ
 ਈ॥ਘਨਬਦਲਾਈਆਂਘਟਾਂਸਬਦੇਕੁਨਵਾਲੀਆਪੁਰਸਬਦਕੁਕੇਓ
 ਰਕੁਕੇਆਈਆ॥੧੮੦੫॥ਇਕਤੀਰਚਲੈਹਉਇਕਤੀਕਬੀਨਾਚਲਾਸ
 ਕੇਗਾ॥੧੮੦੬॥ਲੋਹਿਤਬਾਨਮੁਖੀਤਾਈਖਿਚਿਆਬਾਣਦਾਸਾਰਬਾ
 ਣਲੋਹੇਕਾ॥ਸੀਗਰਦਾਸੁਨਿਸੀਸੁਭਾਇਵਾਨਬਿਸਨਜੀਜਾਣਕੋਸਿਆ
 ਤਫਕੇਮਨਾ॥੧੮੦੭॥ਪਰਕਾਰੇਫੰਗਕਾਲੇਲਗੇਹੋਏ॥ਰਾਹਕੇਬਾਹਨਗਾਦਾਬਾ
 ਹਸੇਹਏ॥੧੮੦੮॥ਆਨਹੁਸੁਰਨਹੀਸਰਸੇਮਾਨੇਸੁਰਮੇਨਹੀਹੋਸਰੇਏ
 ਤਿਹਭਫਨਕੇਸੁਲਭਾਮਿਲਿਧਾਏਤਿਸਦੇਖਾਣਨੇਮਿਲਕੋਟਿਡੇਦੋਰਦੇਏ
 ਜੇਬਾਣਚਲਦੇਏ॥

ਆਏ

੩

ਕੇ

ਤਫਕੇ

੧੮੩੧ ਫੋਕਨ ਤੇ ਬਾਗੜ ਤੇ ਬਾਢਾ ਫਲ ਤੇ ਮੁਖੀ ਤੇ ਅਧ ਤੇ ਅਧ ੨੧
 ਚ ਤੇ ਬਢ ਕੇ ਬਿੰਗ ਸੁਧਾਰੇ ਪੰਛੀ ਬਣਾਏ ॥ ੧੮੩੩ ਹਰ ਉਲ ਮੁਹੈਲ ਨਿਪ
 ਗੋਲ ਕੇ ਮਧਾ ॥ ਰਾਜਾ ਤੇ ਮਲਾ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ੧੮੩੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਨਖਾ ॥
 ੧੮੪੨ ॥ ਜਿਉ ਅੱਸੇ ਮਟਕੀ ਖੁਭ ਗਈ ਮਟਕੇ ਅਟਕ ਕ੍ਰਕੇ ਪਗਮੇ ਅਟਕ
 ਟਕ ਜੈਸੇ ਪੇਗ ਵਿਖੇ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕੀਡਾ ਜਿਸੇ ਦੁਖ ਦਾਹੇ ॥ ੧੮੪੩ ਤਨ
 ਕੋਨ ਹਿਤਨ ਕਾ ਮਾਤਲਗਣ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ੧੮੪੪ ॥ ਚਿਤੈ ਅਰਿਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸਤੁ ਕੇ
 ੧੮੫੦ ਸਤ ਪਾਕਰ ਕੈ ਸਤ ਟਕਰੇ ਕਰ ਕੇ ਤਿਧਾ ਕਰਿ ਡਾਰੀ ਤਿਨ ਟਕਰੇ ਕਰ ਕੇ
 ੧੮੫੪ ॥ ਕੁਪਾ ਵਿਸਤਿ ਖੋਟੀ ਵਿਸਤ ਚਿਤੈ ਕਰਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕੇ ਉਗ ਨਾਮ
 ੧੮੫੫ ॥ ਮਨੋ ਜਲ ਮਨੋ ਅਗਨ ਦਵਾਨ ਲਕੀ ਭੂਦੀ ਅਗਨ ਲਪਕੇ ਲਾ
 ਟਾ ਚਟਕੇ ਪਟਕੇ ਚਟਾਕੇ ਪਟਾਕੇ ਹੋਰੇ ਕਥਾ ਦੇ ਬਨ ਵਿਖੇ ॥ ੧੮੫੭ ॥ ਯੁਨਾਥ ਅ
 ਨਾਥ ਹੁਇਆ ਵਤ ਸੇ ਜੇ ਰੇਗ ਜੇ ਸੇਗਾਰੀ ਬੋਹੇ ਆਉ ਦੇਹੈ ਸੇਨਾ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸੇ
 ਨਾ ਮਾਰੀ ਗਈ ॥ ੧੮੫੮ ॥ ਮੇਨਹੀ ਚੰਗੀ ੧੮੬੦ ॥ ਛਾਡਿ ਦੇ ਜਿਤ ਸਾਚ
 ਕੈ ਮਾਨ ਹੁ ਜਿਤ ਕਰ ਕੇ ਛਡ ਦਿਤੇ ਸਚੇ ਜਾਣ ਕੇ ਮਾਰ ਦੇ ਮਨ ਝੁਲਨ ਭਾਯੋ ਮਾ
 ਹਰਿ ਤੇ ਮਨ ਨੁ ਝੁਲਾ ਮਛਾਨ ਹੀ ਲਾਗੀ ਆਉਨਾ ਦਾ ॥ ੧੮੬੨ ॥ ਚਪਲੀ ਗਤ
 ਚੰਗੀ ਚਪਲੀ ਅੰਗਾ ਵਾਲੇ ਘੋਰੇ ਆਪਨੀ ਚਾਲ ਕੇ ਭੂਪਾਰਿ ਖਾਯੋ ਆ
 ਪਣੀ ਚਾਲ ਦਾਰੂ ਪਾਕਿਆ ਮਕੀ ਅਨ ਸਾਰ ਚਲੇ ॥ ੧੮੬੬ ॥ ਗਜਾਤਨ
 ਚਹਿਯੋ ਗਜਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੁ ਦੇਖਿਆ ॥ ੧੮੬੭ ॥ ਛਟ ਬੋਲਨ ਤੇ ਟਟ ਫੁਲ
 ਝੁਰੇ ਬੋਲ ਤੇ ਟਟ ਕੇ ਫੁਲ ਝੁਰ ਕੇ ਹਥ ਵਿਚੋ ਛਟ ਗੇ ਝੁਰੇ ਫੁਰੇ ਹੋਏ ॥ ੧੮੬੮
 ਸੁਓਨ ਕੇ ਸਾਨੇ ਲਹੁ ਕੇ ਸਾਥ ਲਿਖੇ ॥ ੧੮੭੦ ॥ ਤਿਲ ਕੇ ਟਿਕਾ ਸਿਯੰਦਨ ਕੰ
 ਟਕੀਯੋ ਰਬ ਦੇ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪ੍ਰਸੰਤ ਕੇ ਕਾਟ ਕੇ ਕੀਤੇ ੧੮੭੧ ॥ ਕੈਸ ਬਹੀ
 ਹਥ ਦਰਨ ਭਾਰਿ ਸਭ ਨਾਨੁ ਰਬ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ਚੁਰਣ ਕਰਿ ਡਾਰਿ ॥ ੧੮੭੨
 ਜੈ ਸੇਗਦਾ ਹਵ ਕੀ ਬਿਧੈ ਜਿਪ ਕਾਰਗਾਰ ਦੇ ਜੁਧ ਦੀ ਬਿਧੀ ॥ ੧੮੭੩
 ੪ ॥ ਪਲ ਕੇ ਹਿਤ ਮਾਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ॥ ੧੮੭੪ ॥ ਖਗੋਸ ਗਰਕ ਬਾਹਿਨ ਬਿਸ
 ੧੮੭੫ ॥ ਤਨਿ ਯਾਹ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇ ਕਹਿ ਆਬਲ ਭਰ ਕੇ ਇਸਨੁ ਛਰ ਦੇ
 ਨਭ ਯਾਟਰੇ ਬਲ ਭਰਨੇ ਕਹਿ ਆਹੇ ਭਾਮੇਨ ਹੀ ਟਲਣਾ ॥ ੧੮੮੦
 ਕਿਹ ਕਾਜ ਕਹਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਹਿ ਆਬਲ ਭਰ ਕੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀ
 ਛਰ ਦਾ ਕਹਿ ਆਬਲ ਭਰਨ ਨਾਮਾਹਿਯੋ ਤੁਹਾਨੁ ਬਾਣਾਨਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ॥ ੮
 ਵਾਸਤੇ ॥ ਜਿਤ ਲਯੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇ ਕਹਿ ਆਹੁਣਾ ਤਾ ਜਿਤ ਲਯੋ ਆਤੋ ਕਹੁ
 ਯੋਸਿ ਆਹੇ ਸਿਆਮ ਭਾਕਿਆ ਹੋਇ ਆਬਲ ਭਰਨੇ ਕਹਿ ਆਬਲ
 ਕਹੈ ਬਡਾ ਸਤੁ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਖ ਹਾਰਿ ਆਬਲ ਭਰਨੇ ਕਹਿ ਆਬਲ
 ਬਲ ਭਰਨੇ ਕਹੈ ਆਛੇ ਰਬੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ਰਬੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇ ਕਹੈ ਭਾਯੋ ਬਿਰਥੀ ਹੋਇ
 ਆਹੇ ਹੁਣਾ ਬਿਰਥੀ ॥ ਤੇਈ ਸਭ ਹਨੀ ਕੇ ਪਤੰ ਬਲ ਭਰਨੇ ਕਹੈ ਤੇਈ ਖੁਈ
 ਮਾਂਦਾ ਸੁਆਮੀ ਹੈ ॥

ਤੇ ਕਹਾਤਾ ਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਕੇ ਬਸੇ ਨਸੀਘਾਰਯੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਿ
ਆਇਸਦੀ ਸੇਨਾ ਮਾਰੀ ਗਈ। ੧੮੮੧। ਸੇਨ ਬਡੇ ਸੰਗ ਸਤ ਕੇ ਜੀਤਤ।
ਹਿ ਸੇਨਾ ਬਡੀ ਸਾਥ ਸਤ ਕੇ ਜੀਤ ਕੇ ਤਿਸ ਸੇਨਾ ਤਿਹ ਜੀਤ ਤਿਸ ਸਤ ਨੁ ਜੀਤੀ
ਏ। ੧੮੮੨। ਬਾਗੋਂ ਦਯੋ ਪੁਸ਼ਾ ਕਦਿਤੀ ਭੁਪਾਰਿ ਤੈਹ ਰਿਕੋ ਚਿਛੋਂ ਪੈਰਾ ਜਾਚਿ
ਤਦਿ ਖੇਹਰੀ ਕੋ ਆਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ੧੮੮੧। ਏਈ ਸੁਬੈ ਨ ਕਹੈ ਹਰਿ ਸੋ ਏਈ
ਸਤੀ ਮਾਮਥਰਾ ਦੀਆਂ ਕਹਿ ਦੀਆਂ ਸੇਸਟ ਬਚਨ ਹਰੀ ਤਾਈ ੧੮੮੨।
ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰੇ ਨ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰ ਦੇਖਣੇ ਕੋ ਹੇਰਿ ਤਿਨੋ ਦੇਖ ਕੇ ਤਿਨਾ ਏਸਤੀਆਨੇ
੧੮੮੦ ਬਲ ਭੁਵਾ ਚਿਤਾਰਿਯੋ ਬਲ ਭੁਵਨੇ ਆਦ ਕੀਤਾ ਪਿਛਲੀ ਆਬਤ।
ਨਾ ਜੁਪੁ ਜੁਪਾਵਿਖੀ ਸਿਆਮਾ ਏਤੋਹਨ ਪਾਰਿਯੋ ਸਿਆਮਾ ਨੇਇਤਨ ਜੁਪਕ
ਰਿਮਾ। ੧੮੮੨। ਜੁਝ ਬੇ ਜੁਧ ਕਰਣਾ ਜੁਝ ਕੇ ਜੁਧ ਕੇ ਜੁਝਾਇ ਬੇ ਜੁਪ

ਆਮਫਤਾਦਮ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦਿਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦਾ ਸੁਰਜ ਹਾਂ ॥ ੨੩ ॥
ਯਾ ਬਸ ਬੇਅਦਲੀ ਸਬ ਸਾਹਮਾ ਲਾਨ ਤਹੇ ਬੇਨਿਆਈ ਹੋਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੀ ॥
ਦਾਉ ਦਾਉ ਕਾਨਗੁਰੇ ਜੀ ਮਕੁਨ ਤਾਬਿਅਖੁਸ ਹੇ ਕਾਨਭੁਜਣਾ ਮਤਕੁਤੁ
ਅਉ ਚੰਗਾ ਮਤਕਨੇ ਮਜਿ ਜੰਗ ਗੁਆਹਮਾ ॥ ਮੇਤੇ ਤੁਜੰਗ ਕਰੀਏ ॥
ਗੁਫਾਹੀ ਸੋ ॥ ੧੯੧੯ ॥ ਨਿਰਸਤੁ ਭੁਯੇ ਸਸੈ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਇਆ ॥ ੧੯੨੦ ॥ ੩
ਗਨਭੁਏ ਅਗਦੇ ਨਾਲ ੧੯੨੨ ਬਾਦਰਹੀ ਮਿਲਿਆਏ ਬਦਲਹੀ ਮਿਲਕੇ
ਆਏ ੧੯੩੨ ॥ ਘਨੀਹਰਾਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਜਲਤ ਹੋਈ ॥ ੧੯੩੫ ਮਸਕਿ
ਯੇ ਨਾਮਦਬਾਇਆ ॥ ਉਸਕਿਯੇ ਉਕਾਸਿਆ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਫੇਰ ਪ੍ਰਬ
ਤ ਨਹਿਆ ਤਿਨ ਕੋ ਕਸਕਿਯੇ ਨਹੀ ਦਿੰਦਾ ਤਿਨ ਖਿਚਿਆ ਗਾਇਆ ਵਾਦ
ਖੀਨਹੀ ਹੋਆ ॥ ੧੯੩੬ ॥ ਪਾਇਨ ਪਤਿਹਨੇ ਪੇਰ ਪਿਆਰੇ ਮਾਰੇ ਅਗਨੇ ਅ
ਣਗਿਣਗ ॥ ੧੯੩੭ ॥ ਭੁਟਭੀਰਨ ਸੁਰਮਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਕਰਕੇ ਫੇਰਤ ਪਾਨਨ
ਕੀਜਿ ਮਥੀਗਨਿ ਪਾਨਾ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬੀੜੇ ਨਰਾਜਾ ਫੇਰਦਾ ॥ ੧੯੪੮ ॥ ਦੁਖਦੈ
ਕੋ ਅਨਿਆਨ ਅਨਾਥ ਹਈ ਜੋ ਦੇਸ ਦੇ ਕੋ ਅਨਾਥਾਨ ਅਨਿਆਉ ਕ੍ਰੋਨਾ ਦੁਖ ਕੇ
ਦੀਜੇ ॥ ਜੋਹ ਮਸੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਾਰਖੇ ਛੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕਬਹੂ ਰਿਸਮ
ਤੁਕੋ ਕਦੇ ਬੀਗਾ ਸਾਕਰਕੇ ਜੁਧਨ ਕੀਜੇ ਜੁਧਨਾ ਕਰੀਯੋ ॥ ੧੯੫੭ ॥ ਸਰਗਾ
ਫਿਯੋ ॥ ਬਾਣਤ ਕਰੋ ॥ ੧੯੫੯ ॥ ਕੰਸਤੇ ਇੰਨ ਜੀਤ ਸਕਯੇ ਜਿਸ
ਕੰਸਤੇ ਇੰਨ ਬੀਨਹੀ ਜੀਤ ਸਕਿਆ ਸੀ ॥ ੧੯੬੦ ॥ ਬਿਉਤ ਬਨਾਯੇ ਬ
ਣਾਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ੧੯੬੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਜਨਾਥ ਕੋ ਬਿਆਹ ਹਕਉ ਸ੍ਰੀ
ਬਿਜਨਾਥ ਕਾ ਬਿਆਹ ਦੇ ਕਰਣ ਕਉ ਭੀਖ ਮਾਬਿਆਹ ਭੀਖ ਮ
ਗਾਜਾ ਰੁਕਮਣੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਤਿਸਨੇ ਬਿਆਹ ਰਚਯੋ ॥ ੧੯੬੭ ॥ ਹਮਾਸਿ
ਯਾਮਲੁ ਹੈ ਅਸੀਸਿ ਯਾਮਨੁ ਜਮਾਈ ਲਵਾਰੇ ਕਸਕੀਜੇ ਕਿਆ
ਕੁਦਾਹੈ ॥ ੧੯੬੮ ॥ ਮਾਤਹੁ ਮਾਸਹਿ ਕੀ ਕਾਟਿਗੀ ਜਰਮਾਨੋ ਜੋ ਕ੍ਰਿ
ਸਨਦੇ ਮਿਲਣਦੀ ਮਾਸ ਰੂਪੀ ਜੜਸੀ ਸੋ ਕਟੀ ਗਈ ਸੁੰਦਰ ਰੁਖ
ਸੁਰੇ ਮੁਰਤਾਯੇ ਸੁੰਦਰ ਬਿਛਵੀ ਨਿਆਈ ਰੁਕਮਣ ਦਾ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ॥
ਰਤਾਗਾਇਆ ॥ ੧੯੭੪ ॥ ਅਤਮੇਤੀ ਨਬਹੇ ਪੈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਮਨ ਤਿਹੀ
ਤੁਫੀ ਜਾਦੇ ॥ ੧੯੭੭ ॥ ਲਾਗਾਰਹਿ ਓਤਹਿ ਓਰਹਿ ਲਗਾਰਹੇ ਪੈਨੇਤੁ
ਤੁਹਾਰੀ ਤੁਫ ਇਹ ਬੇਰਘਨੀ ਹਟਕੇ ਇਨਾਨ ਬਹੁਤ ਬਾਰਹਟਾਇਆ ॥
ਹੈ ॥ ਬਟਾਨਟ ਕੇ ਨਦੇ ਬਟੇਦੀ ਨਿਆਈ ਹੋਰ ਹੋਏ ॥ ੧੯੭੯ ॥ ਸੁਪ੍ਰਬ
ਧਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਥਾਕਾ ੧੯੮੨ ॥ ਆਵਤ ਸੋਇਨ ਹੀ ਸੁਨਿਕੇ ਆ
ਉਦਾਹੇ ਸਸਪਾਲਾਇ ਸਰਕਮ ਨਿਸਨਕੇ ੧੯੮੩ ॥ ਸੰਗੋਰਨ ਰਣਸਿ
ਗੇ ੧੯੮੪ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਸੋ ਅਤਮੰਤ੍ਰਨ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਜਕਰਕੇ ੧੯੮੫
ਮੁਖਤੇਰਕਮੇ ਮੁਖਤੇਰਕਮੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਗੀਨੇ ॥
੧੯੮੬ ॥ ਸਿਆਮਕੀ ਬਾਂਸੁ ਤੈ ਸਿਆਮਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੁਰੇਈ ॥ ਤਿਹ
ਕੀ ਸੁਰਚੈ ਸੇਤਿ ਸਕੀ ਰੁਚੀਸੇ ॥ ੧੯੮੮ ॥ ਨਹੀ ਸਿਆਮਕੀ ਮੁਖਤੇਰਕੇ

ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਸ਼ਾਨਮਈ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਫਰਕਰ ਕੇਨੀ
ਆਏ। ਇਹ ਸ਼ਾਨਮਈ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਫਰਕਰ ਕੇਨੀ ਆਏ। ਇਹ ਸ਼ਾਨਮਈ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਫਰਕਰ ਕੇਨੀ
ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਫਰਕਰ ਕੇਨੀ। ੧੯੯੧। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ
ਨੌਕਰਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਤਾਲਵੇਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ੧੯੯੨। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਟਕਿਓਂ ਗਲਿਆਰੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ੧੯੯੩। ਮਹਾਰਾਜਾ
ਦੇ ਸਾਥ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਫੇਰ ਰਹੇ ਮੇਰ ਰਹੇ। ੨੦੦੦। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਲਦਾਸੀ ਬਧ ਕੇ ਬਚਨਾਂ ਸਾਥਿ ਖਾਤੇ ਗਹਿਓਂ ਚੋਰ ਕਮੀ ਬੋਲੀ ਤੇ
ਤੁਲਾਇਆ। ੨੦੦੨। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਭਾਤ ਤੀਆ ਕੇ ਇਸਤੀ ਦਾ ਭਾਈ ਸੀ ਸਮੁੰਤ ਤਾਂ ਕੇ ਦਯੋ ਸਿਰਤਿ ਸ
ਦਾ ਮੁੰਨ ਦਿਤ ਬਹਿਓਂ ਬਲ ਭਵਨੇ ਕਾਹਿ ਆਏ ਖੋਟਾ ਕੀ ਮਕੀਤਾ ਹੈ। ੨੦੦੪
੫ ਮਨ ਤੇ ਪੁਰ ਬਾਧ ਰਹੇ ਚੁਕਮੀ ਹੋਰ ਪੁਰਨੁ ਬੰਨ ਕੇ ਉਸ ਦਿ ਚਰਹਿਅੰ
ਚੁਕਮੀ ਆਉਤ ਚਿਯਾ। ੨੦੦੬। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਕਮਰੀ ਗੋਲੇ ਸੁਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਨਥ ਸਤ੍ਰਾ। ੨੦੧੫। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ੨੦੧੭। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਮੇਨਾ ਵਤੀ ਨੇ ਦਿਸਟਾਇਸਤੀ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕਾਮ ਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ
"ਚੁਕਮੀ ਨਸਤਾ ਸਿਉ ਚੁਕਮੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਈ। ੨੦੨੨। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਮੁਹਤੂ ਪੇਖੇ ਭਰਤ ਚੋ ਮੁਹਤੀ ਵਾਲਾ ਪਾਵੇ ਗੀਤ। ੨੦੨੬। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਮਕੇਪੀ ਸਿਘਾ ਮੇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਉਪਾਧਾ ਹਨਾ ਬਿਥਕ ਰੇ ਪਥ ਬਿਥੇ ਕਰੇ। ੨੦੨੭। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
੨੭। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਜਿਉ ਨਾਮ ਸਤਾ ਜਿਤ ਕਾ। ੨੦੩੬। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੀ ਮਣਾ ਯਾਹਿਕ ਹਿਯੋ ਇਸ ਸਤਾ ਜਿਤ ਨਕਹਿਅੰ। ੨੦੩੭। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
੭। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਵਾਸਤੇ ਜਾਤਿ ਹੋ ਕੇ ਸੁਬਲਾਯੋ ਜਾਤ ਭਾਈ ਅੰਨੁ ਬੁਲਾਇਆ। ੨੦੪੮। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
੪। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਦੇਖ ਕੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾਰੇ ਹੈ। ੨੦੪੯। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਪੁਸਕਾ। ੨੦੪੯। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਲਭ ਨੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇਆ। ੨੦੫੩। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਗਯੋ ਜਮ ਲੈ ਕੇ ਮਣੀ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈ ਦੇ ਪਾਣ ਲੈ ਕੇ ਜਮ ਲਾਇਆ ਸੀ
ਤਿਨ ਲੈ ਕੇ ਉਧਾਯੋ। ਤਿਨ ਦੇ ਲੈਣ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਗਾਇਆ ਹੈ। ੨੦੫੫। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਕਾਮ ਵਿਖੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਜੀਤ
ਹਾਹ ਮਰੀ ਗਤਿ ਮਾਈ। ਕਿਆ ਗਤੀ ਹਮਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਹੋਸਖੀ।

੨੦੫੬॥ ਦੁਬਧਾ ਚਿਤ ਹਿ ਬਢਾਇ॥ ਦੋਬਿਧਾ ਮਰੇ ਨਹੀ॥ ਜਿਉ ਦੇਹੈ ਕਿ ੨੩
 ਮਰਗਾਏਹੈ ਨਿਸਚੈ ਹੋਏ ਬਿਨਾ ਸਤੀ ਨਹੀ॥ ੨੦੫੭॥ ਪਾਇਨ ਸੀਸ ਸੁਕਾਏ
 ਹੁਕਮਣੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀ ਦੇ ਚਰਣਾ ਪ੍ਰਮਥਾ ਦੇ ਕਿਆ॥ ੨੦੬੨॥ ਦੇਸ
 ਨ ਦੇਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਣੀ ਦੇ ਮਾਨ ਭਲੇ ਮਾਨ ਦੇ ਕੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ੨੦੬੪॥ ਗ
 ਇਸ ਮੇਤ ਸਭੇ ਮਿਲਿ ਕੇ ਰਨ ਸਾਰੇ ਨਗ ਦੇ ਸੀ ਜੁਗਤ ਸਭੇ ਕੋ ਰਵਾਨੇ॥
 ਬਿਸਨ ਬਲਾਏ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਬੁਲਾਏ॥ ੨੦੬੯॥ ਕਹੋ ਪਰੈ ਕੈ ਕਹੋ ਕਿਸ ਕੈ
 ਦਗਾਇ ਚਜਾਇ ਪਦਾ॥ ੨੦੮੦॥ ਜਾਹਿਤ ਸਿਆਮਾ ਤ੍ਰਿਆਹਰਿ ਭ੍ਰਾਤ ਜਿ
 ਸਦਾ ਸਤੇ ਸਿਆਮਾ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਤ ਭਾਮਾ ਤੇ ਬਲ ਭਰ੍ਹ ਦੇ ਹਾਨੇ ਮਨ ਵਿ
 ਚ ਸਤ ਭਾਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਕਹਿ ਆਮਣੀ ਭਾਈ ਨੂ ਦੇ ਦਿਤੀ ਭਾਈ ਨੇ ਕਹਿ ਆਇ
 ਸਤ੍ਰੀ ਵਾਸਤੇ ਛਪਾ ਚਖੀ ਹੋ॥ ੨੦੮੧॥ ਜਾਹਰਿ ਕੈ ਇਹ ਕੇ ਬਧ ਕੈ ਜਿਸ
 ਨੇ ਚੁਗਾ ਕੇ ਸਤ੍ਰਾ ਜਿਤਨ ਮਾਰ ਕੇ ਪਨ ਸਤ ਸੁਆਪਨੀ ਦੇਹ ਸਤ ਪੀਨ ਆਨੇ
 ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਜਿਸ ਮਣੀ ਵਾਸਤੇ ਗਵਾਈ ਹੋ॥ ਰਾਘਵ ਹਾਈ ਰਾਮ
 ਚੰਦ ਵਾਲੀ ਮੁੰਦਰੀ॥ ੨੦੮੫॥ ਇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਤ ਹਸਤ ਨਾ ਪੁਰ ੨੦੮੯
 ਜਗੋਲ ਨਾਮ ਘੁੰਘੂ ਆਦਾ॥ ਵਾਲਨ ਵੀਨੇ ਡੋਰਾਂ ਰੇ ਸਮਦੀ ਆਨ
 ਵੀਨ ੨੧੦੨॥ ਸਾਤ ਉਬੇਖ ਬਨਾਏ ਸਤੇਈ ਸਰੂਪ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ ਬਣਾਲਾਏ॥
 ੨੧੦੩॥ ਬਿਨਾ ਰਿਪ ਚੀਰ ਮੁਸੀਬਿ ਜਨਾਥੈ ਸਤ੍ਰਾ ਆਦੇ ਹੀਰਣ ਵਾਥੈ
 ਸੁਭਾਇ ਵਾਨ ਬਿਜ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਾ ਕਉਣ ਨਥੋ॥ ੨੧੦੪॥ ਤਿਹ ਨਾ ਕਹਿ
 ਤੇ ਤਿਸ ਤੇ ਦੁਏ ਤੇ ਅਪੀਰ ਭਯੋ ਹੈ ਅਪੀਰ ਹੋਇ ਜਾਦੇ ਹੈ ਵਾਕਾਇ ਰਹੇ
 ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਮਘਵਾ ਜੇਤ ਜੀਤ ਲਯੇ ਮੇਘ ਨਾਦ ਨਜਿਤ ਲਇਆ ਹੈ ਗਾਛ
 ਪਰੀ ਬਿਪਤਾ ਪਈ॥ ੨੧੦੬॥ ਭੁਪਾ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਉਪਰ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘਾ ਸਨ
 ਉਤੇ ਬੈਠ ਕੈ ੨੧੦੭॥ ਬਰੁਲਾਇ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਰੁਲਾਇ ਕਹੈ ੨੧੦੮॥ ਕ
 ਰਮਨ ਮੇ ਕਰਮਾ ਦਿਖੇ ਜਾਦੁ ਹਤਾ ਕੇ ਸੁਨੇ ਤਮ ਹੋਤ ਜਿਸ ਪੁਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸ
 ਟੇਤ ਸੀ ੧੧੦੮॥ ਚਿਤੇ ਚਿਤ ਦਿਖੇ ੨੧੧੧॥ ਵੈ ਇਕ ਸੁਮਤ ਆਵਤ ਹੈ ਫੇਰੀ
 ਦੇ ਕੋਇ ਕਾਉ ਦੀ ਹੈ ਬੈਠ ਕ੍ਰਗਾ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਬੋਹ ਮੇਲ ਖਰੇ ਬਹੁਤ ਮੁ
 ਲ ਦੇ ਚੰਗੇ॥ ੨੧੧੨॥ ਭਵ ਆਭਉ ਕ੍ਰਕੇ ਵਾਨ ਚਕੋ॥ ੨੧੧੩॥ ਚਾਰੇਈ ਕੋਫਨ
 ਸੇ ਪੋਸਭੇ ਗਾਮਫੀ ਮਸਰਾਬ ਏ ਚਾਰੇ ਕੋਫਾ ਹੈ ੨੧੧੪॥ ਤਿਹ ਤੇਟ ਰਿਕੈ ਤਿਸ ਤੇ
 ਰਜ ਕੋ॥ ਡਰਿਹ ਉਭਾਰਾ ਗਾ ਸਤਿਧਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸਤ੍ਰ ਕੜੇ ਕਰ ਕੋ॥ ੨੧੧੮॥
 ਅਤਿ ਦਸਾਨਾ ਹੋਧਾਯੋ॥ ਦਿਸਾ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਜਮੁੰਦੀ ਵਿਆ ਹੈ॥ ੨੧
 ੧੯॥ ਖਟ ਫਾਸਨ ਛੇ ਮਾਫਾ ਹੀ ਦਾ ਕੋਟ ੨੧੨੧॥ ਕੋਟਨ ਕੋਟਨ ੨੧੨੬॥ ਘ
 ਟਸਤ੍ਰ ਪੀਟਸਤ੍ਰ ਨਾਉ ਸੀ ਮੁਰਦੇ ਬਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ॥ ੨੧੨੯॥ ਭੁਮ ਕੈ ਬਾਲ ਕ ਭੁ
 ਮਾ ਸੁਰਾ॥ ਮਾਨੁ ਹੁਕਾਲ ਪੁਲੈ ਦਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟਿਯੋ ਘਨ ਜੀ ਜਾਨੇ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਕੋ
 ਦਿਨ ਦਾ ਮੇਘ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਇ॥ ਮਾਨੁ ਅੰਤ ਕ ਕੇ ਪੁਰ ਮੇ ਭੁਟ ਵਾਨ ਹਿਬਾ ਜਤ

2930 ਹੇਮਨਬਾਜੇ ਮਾਨਹੁ ਮੀਤ ਕਜਮ ਦੇ ਪੁਰਾਇਖੇ ਸੁਰਮੇਨ ਹੀ ਹੈ ਮਾਨੇਜ ਮਕੇ
 ਬਾਜੇ ਬਜ ਦੇ ਹੋ ਚਿਤੈ ਦੇਖ ਕੈ ਚਿਤ ਜਾਨਿਯੋ ਚਿਤਾਇਖੇ ਜਾਨਿਯੋ ਨਿਧੀ
 ਰਹੀ ਮੇਉ ਮਠਿਯੋ ਸਮੁੰਦਰੀ ਚਿਤਾਇਆ ਹੈ ॥ 2931 ॥ ਅਰ ਪੁੰਜ ਗਾਇ
 ਨ ਮੇਧਨ ਤਾਹਿਲ ਮੇ ਸਤੁ ਆ ਦੇ ਸਮੁਹ ਹਾਥੀ ਆਇਖੇ ਪਨਖ ਤਿਸ ਦਾਲ
 ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਜਿਹ ਲੋਕ ਫਟਾ ਸਾਗ ਹੀ ਲੋਕ ਜਿਸ ਨੇ ਫਟਿਆ ਹੈ ॥ 2
 932 ॥ ਬਿਜਛਟਾ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ 993 ॥ ਅਮੇਉ ਪਾਇਕੈ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿਤਾ ਹੋ ਕੇ ਜੀਸ ਦੁਗਾਇਕੈ ਸਿਰਹ ਲਾਕੇ 993 ॥ ਗਿਰਕੁ ਮਭੁ ਮਾਸੁਰ
 ਭਿਗਿਆ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਭੁਮਾ ਸੁਰ ਭੁਮ ਨਾਮ ਭੁਕ ਕੇ ਵਾਟਿ ਰਕੋ ॥ ਪਾਪ ਨੇ ਭੁਟ ਨ ਪਾਯੋ
 ਪਾਪ ਸਪੁਸਕ ਰਣੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ 2934 ॥ ਭੁਪਤਤਾ ਹੀ ਕੋ ਬਾਲ ਕਥਾ ਰਾਜਾ ਭੁਮਾ
 ਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ ਥਾਪਿਆ ॥ ਯਾਲ ਪਿਪਾਇ ਇਸ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ ਜਾਣ ਲਾਇ ਮਾਇ ਨਾਇ
 ਤੀ ਆਂਦਾ ਮੀਕਲ ਪਾ ॥ 998 ॥ ਬੀਸ ਹਜਾਰ ਬੀਹ ਜਾਰ 2933 ॥ ਅਨਤੈ ਕੋ ਹੋਰ
 ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ॥ ਸਭ ਸੰਤ ਮਨੈ ਕੋ ਸਭ ਨਾਮੀਤਾਨੁ ਸਣਾ ਕੇ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ॥ 2938 ॥ ਕੀਕਨ
 ਕੰਡਲ ਕੀ ਕਣ ਤੇ ਕੰਡਲ ਇੰਨੁ ਦਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ ॥ ਹਰ ਸਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨਾਲ ਹਰਿ
 ਇੰਨੇ ਜਧ ਮਚਾਯੋ ॥ 2939 ॥ ਰਬ ਸਾਜ ਬਨਾਏ ਰਬ ਦੇ ਬਣਾਉ ਬਣਾਏ ॥
 ਬਸ ਨਾਮ ਬਸੁ ਅਠੇ ਪੁਮਤ ਧਾਏ ਪੁਮ ਦੇ ਦੌੜੇ ॥ 2940 ॥ ਸਿਧ ਰਪੇ ਲੇਹਾ
 ਥੀ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ਸਮੇਰ ਚਲੈ ਕਰਕੈ ਪੰਖ ਨੁਲਾਕਰ ਕੇ ਉਤ ਜਾਵੇ ਸੁਮੇਰ ਰਿਸ ਸੋ
 ਟਕਦਾਰ ਕਰੇ ਲੋ ॥ ਗੁਮੇਨ ਲਕਰ ਕੇ ਦੰਦ ਬੇੜੇ ਜੇ ਹੋ ਲਾਉਣ ਤਾ ॥ ਰਮਨੀ ਅਰ
 ਮਾਪਤ ਸੀ ਦੁਹੈ ਲਛਮੀ ਪਤ 2941 ॥ ਬਰਕੈ ਕਰਕਾ ॥ ਬਲ ਕਰ ਕੇ ਹਥ ਦਾ ॥
 ਪਿਸੁ ਨਾਮ ਮਰਟੀਕਾ ਇਕ ਸੋਟੀ ਨੁਦ ਹੀ ਪਾਸੀ ਅਗਲ ਗਾ ਕੇ ਫੇਰਤੇ ਹੋ ॥ 2942 ॥
 ॥ ਗੋਦਿਵਾਕ ਸੁਰਜ 2943 ॥ ਨਾਥਨ ਨਾਮੇ ਰੇ ਪਾਸ ਧਨ ਹੀ ਹੈ ਨਕਾ ਹੁਤੇ ਮ
 ਗਲਾਯੋ ਨਾਕੋਈ ਮੀਗਿਆ ਹੀ ਦਿਦਾਏ ॥ 2944 ॥ ਜੀ ਅਹੈ ਨ ਜੀਵ ਗੀਨਾ
 ਪਤਿ ਸੋਹਣਿ ਕੈ ਜਹਿ ਹੈ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਠ ਕਰ ਕੇ ਜਲ ਜਾਵਾ ਗੀ ਭਾਮੇ ਹਟਉ
 ਦਾ ਹੀ ਰਹੇ ॥ 2945 ॥ ਤੀਅ ਕਾਨ ਸੇ ਚਿਤਤ ਇਸ ਤ੍ਰਿਕਾਨ ਦੀ ਚਿਤਾ ਸਿਜਗਤ
 ਹੋ ਕੇ ਮਨਾਇਖੇ 2946 ॥ ਨਾਰਨਿ ਵਾਇ ਗਰਦਣ ਨਿਵਾ ਕੇ 2947 ॥ ਤਉ ਹੀ
 ਲਉਤ ਬਤੇ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਬਿਆਹ ਪੋਤ੍ਰੇ ਦਾ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਦਮਨ ਦਾ ਬੇਟਾ ਅਨਰੁ
 ਧਾਤਿ ਸਦਾ ਬਿਆਹ ਤੀਆ ਮੀਗਲੇ ਰੁਕਮਣੀ ਨਾਲ ਲੇ ਕੇ 2948 ॥ ਫਿਰ
 ਤਭੁਤ ਸੋਫਿਰ ਦਾ ਹੋ ਸੁਰਮਾਤਿ ਨਾ ਬਿਖੇ 997 ॥ ਮੁਛਤ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਕੇ 2949 ॥
 ਅ ॥ ਬੁਧ ਦਿਤ ਨ ਤਿਹ ਭਾਈ ਨਿਕਹੀ ਬੁਧ ਵਾਨਾ ਨੇ ਰੁਕਮੀ ਦੇ ਭਾਈ ਆਨੁ ਕਹੀ
 ਵਾਰ 2950 ॥ ਭਾਤ ਕਉ ਦੇਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੁਏ ਬਲ ਭਾਈ ਦਾ ਬਲ ਦੇਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਿ
 ਨ ਭੁਏ ॥ 2951 ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਸਿਆਮ ਤਿਸ ਰੁਕਮਣੀ ਪਾਸੇ ਸਿਆਮ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ
 ਬੁਧ ਪੋਤ੍ਰੇ ਦੀ ਬੁਧ 2952 ॥ ਸਸੈ ਭੁਧ ਜਾਰ ਬਾਂਸ ਦੇ ਹਜਾਰ ਹਥ ਸੀ
 ਬਨਾ ਸੁਨਾਮ ਸੀ ॥ 2953 ॥ ਸਤ੍ਰਿਸੁ ਲਕੇ ਬਸੁ ਭੁਏ ਸਭ ਸਭ ਸਤ੍ਰਿਸੇ
 ਵਾਏ ਬਸ ਹੋਏ ॥ 2954 ॥ ਅਰਿਅਨ ਸਤ੍ਰੇ ਹਰਨੇ ਕਹਿ ਲੈ ਕੰਡਲਾਇਆ

ਪਉਰਖਭਯੋਭੁਜਦੰਡਨਤੇ ਬਲਹੋਇਅਭੁਜਦੰਡਾਂਬਿਖੇ ੨੧੮ਕਰਿ ੨੪
 ਬਿਰਥਾਸਭਯੋਰ ਸਥਾਬਿਰਥਾਈਖੇਦਕਰਗਿਆਹੈ ਜਿਵਗਵਿਤਪੁ
 ਬਾਰੁਰਪੈਜੇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੁਰਜਦੇਤਪਣੇਕਰਕੇਬਾਰੁਰੇਤਤਪਦਾਹੈਓਹਜੰ
 ਟਦਾਹੈ ਮੇਗਾਹੀਤੇਜਹੈਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਬਲਾਸਿਵਾਦਾਹੈਤੇਬਨਾਸੁਰਜਾਣ
 ਦਾਹੈਮੇਗਾਬਲਾਹੈ॥ ੨੧੮੮॥ ਬਾਰੋਕੇਭੀਤਰ ਸਗੀਰੇਵਿਚ ੨੧੮੯॥ ਚੁ
 ਕੁਤੀਦਾਹਿਤਾਤਿਹਕੀ ਇਕਦੀਸੀਪੁਤੀਤਿਸਕੀਓਖਾ ਤਿਹਸੇਤ ਤਿਸਨੇ
 ਸੁਤੀਹੈਈਨੇ ੨੧੮੯॥ ਅੰਗਨਮੇਡਗਰੀਸੀਫਿਰੇ ਬੇਰੇਵਿਚਤੁਮਾਹੁਲਹੈ
 ਈਫਿਰਦੀਹੈ ੨੧੮੯॥ ਸਮੁਛਤਹਾਇ ਸੁਚੇਤਕੋਕੇ ੨੧੮੯॥ ਸੰਬਰਕੋਅਰ
 ਪ੍ਰਦਮਨਾਇਹਤਾਪਿਖਾਇਸਓਖਾਨੇਤਿਸਨੁਦੇਖਕੇਨੇਤਨਿਵਾਏਸੰਗਸੀਲਗਦੰ
 ਇਸਕਰਕੇਤਾਂਸੁਇਦੇਖਤਿਸਦੇਪੁਤਨੁਦੇਖਕੇ ੨੨੦੬॥ ਜਿਨਕੋਅਸਤੇਜਲ
 ਖਿਓਨਹੀਜਾਈ ਜਿਸਕ੍ਰਿਸਨਕਾਮੇਸਾਤੁੰਜਹੈਲਖਿਆਨਹੀਜਾਦਾ॥ ੨੨੦
 ੮॥ ਛੋਗਹਿਦੈਕਰਿਕੈਕਰਮਾਜੁਦੇਹਥਕਰਕੇਅਜੁਤੈਨੁਛਰੁਣਗੇ ੨੨੦
 ੮॥ ਤਮਰੇਨੁਪਪਾਇਪਰੈਸੁਨੀਘੇ ਰੇਨਿਪਤੇਰੇਪੈਰੀਪਾਇਆਤੇਸੁਣੇ ੨੨੧੮
 ਰੁਦ੍ਰਪੈ ਭੁਇਆਨਕਹੋਕੇ ਸਤਨਕੇਦੁਹੁਸਤਨਸੰਗ ਸਤ੍ਰਆਂਦੇਹੋਹਾਸਤੁ
 ਆਦੇਨਾਲ ਬਣਾਸੁਰਤੇਸਿਵਦੇਦੇ ੨੨੨੨॥ ਓਘਜੇਐਵਤ ਸਮੁਹਜੇਆ
 ਵਤ ਨਿਵਗਾਯੋਹਟਾਦਿਤਾ॥ ੨੨੨੩॥ ਦੂਕੈਦੋਕੁਕੇ॥ ੨੨੨੪॥ ਕਹੈਤਮਹੀ
 ਮਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਹੈਕਹੈਭਾਈਸੋਤਿਓਸੀਪੁਤਸਮੋਈ ਸੰਦਾਇਕਠੀਕੀਤੀ
 ਸੀ॥ ੨੨੨੮॥ ਜਸੁਲੈਨਭਾਇਐਸੋਜਸਲੈਦਾਭਾਇਆਹੈ ੨੨੩੦॥ ਰਿਪਸੀ
 ਬ੍ਰਘਾਏ ਪ੍ਰਦਮਨਨੇਮਾਰੇ ੨੨੩੨॥ ਸਿਵਤਾਪਹੁਤੋਇਕ ਸਿਵਾਦਾਤਾਪ
 ਸੀਓਸਨੁਵੰਗਾਰਿਆ ਜੁਰਸੀਤਸੁਤਾਹੀਕੀਓਸੀਤਲਤਾਪਓਦੇਵਲ
 ਨ੍ਰਿਸਨਜੀਨੇਛਾਰਿਉਸਨੁਦੇਖਕੇਭਜਗਾਇਆ॥ ਬਦਗ ਨਾਮਬਦਲ
 ਕਾ॥ ੨੨੩੩॥ ਭੇਟਨਪਾਯੋਛੋਣਨਹੀਪਾਇਆ॥ ੨੨੩੪॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੇ
 ਪੋਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦਦਾਪੋਰ ੨੨੪੩॥ ਸਭਸੁਚਿਤਸਭੇਸੁਚੇਤ ੨੨੪੪॥ ਬਨੰ
 ਇਸਾਜ ਬਣਾਕੇਸਾਜਸਾਇਨੇਕੋਸਿੰਚਾਦੀਦੀਪਿਠਚਾਂਦੀਦੇਖਰੇਸਾਜਗਓਗ
 ਸਤ ਸੰਗਉ ੨੨੪੫॥ ਬੇਸਰ ਨਥ ਚਾਰਲੋਚਨ ਸੰਦਰਨੇਤ੍ਰਾਦਿਖੇ ਧਰਤੁਹੈ
 ਪਾਉਦੀਆਹੈ॥ ਹਾਇ ਹਾਕਸਟਹੈਹਾਹਾ ਹਾਰੇਹਾਰੇ ੨੨੪੮॥ ਜਲਾਦਿਪ
 ਵੰਗਣਨੇਦੇਕੇਭੇਨਿਆ॥ ਨੀਰਚਹਿਓਬਲਭੁਦਨੰਜਮੰਨਾਤੇਜਲਮੀਗਿਆਜ
 ਮੰਨਾਨੇਮਾਨਕੀਤਾ॥ ੨੨੪੯॥ ਬਿਨਦੀਜੇਨਹਦੇਸਦਖਾ॥ ਬਿਨਦੇਸਤੇਦੁਖਨੰ
 ਦੀਜੇ॥ ੨੨੫੦॥ ਅੰਕਭਾਤਦੇਓਮਿਲੇਜਫੀਪਾਕੇਦੇਵਭਾਈਮਿਲੇ॥ ੨੨੫
 ੦॥ ਪਉਭਰੀਕ ਪਉਭਰੀਕਰਾਜਕਾਸੀਦਾਸੀ ੨੨੬੧॥ ਪਤਮਾਪਨਚਰ੍ਯਾ
 ਇਐਰਾਜਾਆਪੇਹੀਚਰ੍ਯਕੋਆਇਆ ੨੨੬੩॥ ਠਾਢਰਹੈਦੇਉਸੈਨ ਖੜੀਆ
 ਰਹਨਦੇਮੇਸੈਨਾ ਦੇਉਹਮ ਦੇਮੇਅਸੀ ੨੨੬੪॥ ਯਾਘਨਿਸਿਯਾਮਕਹਾਯੋ

ਕਰਿਸਾਨ ਨੇਕਹਿਆ ਇਸਕ੍ਰਿਸਨੇਘਨਾਸਿਆਮਕਹਾਇਆਹੈ ਸੁਨੇਸਭ
 ਭਣੇਸਭ ਮੇਰੇਤੇਤੇ ਮੇਰੇਹੁੰਦੇਤੇ ਤੁਘਨਾਸਿਆਮਕਹਾਯੋ ਤੇਘਨਾਸਿਆਮਕ
 ਹਾਅਹੈ ੨੨੬੫॥ ਏਉਹਰਿਆਵਤਭਏ ਦੋਨੋਸਿਗਰਾਲਗਾਜਾਤੇਕ੍ਰਿਸਨ
 ਜੀਆਏ ਹਰਿਸਮਾਨ ਹਿਤਜੁਧ ਕੇਹਰਦੇਸਮਾਨਵਾਸਤੇਜੁਧਦੇ ੨੨੬੭॥
 ਪਾਗਜੈਸੇਆਚਸੇ ਪਾਰਜੈਸੇਆਚਤੇਨਹੀਗਹਿਦਾ ਪਤਊਆਜੇਉਲਹਰਿਸੇ
 ਪੁਰਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਲਹਿਰਨਾਲਲਕੁਨਆਵੇਸੇਪਤਾਹੀਦੁਹੋਜਾਵੇਗਾ ਏਹਸੇਛ
 ਲਵਾਲੇਨਾਲਾ ਅਨਰ ਕਾਇਗਾ ਅਛਰਜੈਸੇਛਰਸੇ ਅਛਲਦੇਨਾਲਜੈਸੇ
 ਛਲਆਵੇ ਹਰਿਹਰਿਸੇ ਕ੍ਰਿਸਨਦੇਨਾਲਾਸਿਰਗਾਲਲਕੁਨਆਇਆਹੈ॥
 ੨੨੭੩॥ ਸਾਧਨਕੇ ਸਾਧਨਜੈਸੇਮਹਾਰਾਜਕੇਪਾਓਣੇਕੇ ੨੨੭੪॥ ਤਿਹਸੇਤਿਸ
 ਦੇਪਾਸੇਤਿਹਤਿਸਨੇਤਟੈ ਸਤਾਬੀ ੨੨੮੮॥ ਕ੍ਰਿਪੀਸੁਤਅਸਸਰਾਮਾ ੨੨
 ੮੦॥ ਭਾਲੇਨਾਮਬਾਣਕਾ ਸੁਨਿਵਾਲੇ ਸੋਭੇਜਨਪਾਣਕੇ ਬਾਸਨਤੇਧਨਅ
 ਉਰਨਿਖੰਗਾਫਿਰੇਫਨਬੀਚਖਤੰਗਪਿਆਲੇ ਭੁਭੇਰੂਪੀਬਰਤਣਾਤੇਬਾ
 ਣਾਰੂਪੀਪਿਆਲੇਧਨਖਾਰੂਪੀਬਰਤਾਉਣਵਾਲੇਇਹੈ॥ ੨੨੮੩॥ ਬੀਰ
 ਨਕੋਮਨੇਬਾਗਾਬੀਖੇ ਸੁਰਮਿਆਂਦੇਸਗੀਰੂਪੀਬਾਗਾਬੀਖੇ ਜਨਵੁਟੇਏਏਸੁ
 ਅਨੇਕਫਹਾਰੇ ਮਾਨੇਏਜੇਰੂਪਾਵਾਂਦਿਚੇਲਹਨਿਕਲਦਾਹੈਏਫਹਾਰੇਚਲ
 ਦੇਹੈ॥ ੨੨੮੩॥ ਏਉਹਕੇਹੈਕੋਇਸਦੇਦਾਸ ੨੨੮੪॥ ਏਘਟਾਮਾਠ ਛੋਰਬੀ
 ੨੨੮੬॥ ਮੁਛਹਿਰਹਿਓਧਰਿਕੇ ਮੁਛਨੁਬਸਦੇਪਕੜਨਾਕੋਰਹਿਓ॥ ੨੨੮੮॥
 ਆਇਸੋਮੇਸੇਰਯੋਹਮਰੇਨਿਪੁਛੋਗਇਨੇ ਆਗਿਆਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸਾਡੇਗ
 ਜੇਉਗਸੈਨਿਨੇਰੇਤੀਪੈਸਾਂਬੇਨੁਛਰਦੇਗਯੋਗਹਤੇ ਘਰਤੇਬਾਹਰਨੇਚਲਿ
 ਆਗਾਇਆਦਰਜੇਧਨਇਹਚਿਜਜਨਾਯੋ ਬਲਭੁਰਨੇਬਲਜਣਾਇਆ॥ ੨੩੦
 ੧॥ ਰਿਖਆਨੰਦਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨੇਕਹਿਆਰਿਖੀਜੀਅਨੰਦਤਾਹੈ ਰਿਖਸੁਧਾਰਿਯੋਗੀ
 ਧੁਬਣਾਇਆਮਨਮੇਮਨਈਸ ਮਨਵਿਖੇਨਾਰਦਜੀ ੨੩੦੨॥ ਭਾਤਕਹੀਕ
 ਹੀਗਾਵਤਹੈਕਿਸੀਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕਿਤੇਗਾਵਤਹੈ ੨੩੦੫॥ ਅਉਸੁਖਦੇਵਕੋਤ
 ਤੋਸੁਖਦੇਵਦਾਪਿਤਾਬਿਯਾਸਜੀ॥ ਬੇਚਕੇਖਾਈਹੈਲਾਜਮਨੇ ਮਾਨੇਜਗਸਿੰਧੇ
 ਥਾਜੇਆਬੇਦਖਾਧੀਹੈ॥ ਤਿਨਯੋਜਕੁਆਪਨਕੋਗਰਬਾਯੋਤਿਸਮੁਰਖਨੇ
 ਆਪਣੇਆਪਨੇਗਰਬਾਯੋਹੈਕਿਆਗਰਬਕੀਤਾਹੈ॥ ੨੩੦੮॥ ਜੇਮਤਵਰ
 ਨਕੋਮਨਭੀਤਗਾਵਤਹੈ ਜੇਬੁਵਾਨਕੋਮਨਦੇਵਿਚਆਉਦੀਹੈ ੨੩੦੯॥ ਪੁ
 ਤਪਿਆਵੇ॥ ਮਿਲਿਟਾਂਕਾਮੁਛੀਮ ਮਿਲਕੇਚਾਰਮਾਸੇਮੁਛੀਮ ਸੁਧਕੇਬੇਕਉ
 ਨਾਰਦਭੇਜਦਯੋ ਖਬੂਕਰਣਨੇਵਿਲੀਵਿਚਨਾਰਦਭੇਜਿਆ॥ ੨੩੧੬॥ ਚਿਤੁਚਾ
 ਹਤਹੈ॥ ਚਿਤਮੰਗਚਾਹਦਾਹੈ ਚਹਿਏਤਿਹਤੇ ਮੰਗੀਏਤਿਸਤੇਫਨਏਕਲੇਕੋਕ
 ਰਖਗਾਗਾਹਿਓਬਹੁਣੈਇਕਲਾਕਰਕੋਹਥਵਿਖੇਖੰਡਾਬਕੜਕੋ॥ ਕਹਿਓਕ
 ਹਿਕੋਫਿਰਆਪਨਾਬੀਪਕੋਰੂਪ ਫੇਰਆਪਾਕ੍ਰਿਸਨੇਬ੍ਰਾਮਣਦਾਰਪੁਪਰਿਆ॥
 ੨੩੧੭॥ ਨਿਪੁਜਾਨੀਰਾਜਾਨੇਜਾਣਲਈਬਾਤਾਇਨਾਕੀ॥ ਪਰਾਨੀਪੁਛਾਈ ੨੩੧੮
 ਕਰਜੁਧਮਚਾਯੋਜਧਮਚਾਉਣਾਕਰਿਆ ੨੩੧੯॥ ਕਾਰਨਤੇਕਿਆਤਨਤੇ॥

ਦੇਹ ਬੀਐਨ ਬੀਐ ਦੇਹੋਈ ਨੋਹੋਈ। ਸੁਕਚਾਤ ਹੀਐ ਸੁਕੇਦਕਿ ਓਕੀਤ ੨੫
 ਪੇਹਿਰ ਦੇਵਿਚ ੨੩੨੦॥ ਦੇਖਦਐ ਬਰਮਾ ਕ੍ਰਿਤ ਦੇਖਰਾਜਾ ਦਿਤੀਹੇ ਸੀਜੇ
 ਸੋਭਾਵਾਲੀ ਸੁਰਜ ਸੁਰਜ ਨੇਕਰਣੁ ਦਾਸਥਐ ਹਰਿਚੰਦ ਸੁਨਿਐ ਦਾਸ
 ਹੋਇਚੀ ਭਾਲਦਾ ਹਰੀਚੰਦ ਨੁ ਸੁਣਿਆਹੇ ਸੁਭਕਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਸਤੋ। ਅੰਤਰ
 ਯੋਮ ਧਰਾਟ ਮੁਰਾਰ ਮਧਨੋ ਸਿਰਕਟ ਕੇ ਮੁਰਾਰੀ ਨਾਦਿਤੇ। ਜੁਧਹਿ ਚੰਤਤ
 ਹੋਤਿਨ ਤੇ ਜੁਧ ਮੀਰਾ ਦੇਹ ਤੁਮਾਰੇ ਤੇ ਤਿਨ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਬਕਹਾ ਬਲ ਤੁਮਾਰਾ ਕਹਾ
 ਅਬ ਬਲ ਪਟਗਾਇਆਹੋ॥ ੨੩੨੧॥ ਧਰਨੀ ਧਰ ਪਰਤੀਧਾਰੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬ
 ਤ ਤਾਸ ਭਰੇਨਹਿ ਭੈਨਾਲ ਨ ਭਰੇਗਾ। ਜੁਧ ਮਚਾਵੈ ਜੁਧ ਕਰੇਗਾ॥ ੨੩੨੨
 ਇਹ ਬਾਲਕ ਏਮਰਜਣ ਬਾਲਕਾਹੈ ਯਾਸੀਗਹੋਲਰਹੈ ਭੀਮ ਸੈਣ ਦੇਨ
 ਲਮੇਲ ਕੁਗਾ॥ ੨੩੨੩॥ ਇਹ ਭੁਵਨਿਹਾਰਿਐ ਇਹ ਭੁਵਨ ਭੀਮ ਸੈਣ ਦੇਖਿਤਿ ਯਾ
 ਕੇਦੇਹੀ ਹੋਵਦਾ। ਚੀਰਦ ਯੋਨਿ ਪ੍ਰਚੀਰਦਿਤਾ ਜਗਾ ਸਿਧਨੁ ੨੩੨੪॥ ਰਾਜ
 ਕਰੇਗਾਇਹੈ ਲਹਿਹੈ ਰਾਜ ਕਰੇ ਅਗਧਿ ਆਨ ਕੋ ਬੀਲਓ ਦੋ ਕਰੇ ਕਾਰਾਜਾਦ०
 ਕਰਣਾਇਹੈ ਜੇਥਾ ਆਗਾਧਿ ਆਨ ਕਰਣਾਹੋ॥ ਸਧਲੇਤੁ ਹਮਾਰੀ ਹਮਾਰੀ
 ਖਬਲੈ ਦੇਹਾਇ॥ ੨੩੨੫॥ ਗਿਸਟ ਨਾਮ ਭਾਗੀ ਗਦਾ ੨੩੨੬॥ ਸੋਬਣਾ
 ਦੁਬਰ ਸੋਸਪਾਲੁ ਖਬਲੈ ਏਇਆ ਬਲੀ ੨੩੨੭॥ ਜੁਧ ਬਜੁਧ ਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤ ਹੀ
 ਹੈ ਨਿਜ ਕਾਨੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜੇਨੇ ਤੇ ਆਈਹੈ ਤੋਕਿ ਆਹੋਇਆ॥ ੨੩੨੮॥ ਸਭਹੀ ਸੋ
 ਸਭਨਾ ਦੇਸੀ ਜਗਤ ਨਾਖੀ ਨਾਮਲੀਘੀ॥ ੨੩੨੯॥ ਛਟ ਭੁਪਰਾਮਾਯੇ ਛਟ ਕੇਧ
 ਰੂਤੋ ਸਿਰਪ੍ਰਿਥੀ ਉਪ੍ਰਪਾਇਆ ਦਿਵਤੇ ਅਕਾਸਤੋ ੨੩੩੦॥ ਮੁਖਗਾਮ ਕੇਬੀ ਨਿ
 ਚ ਰਿਸਕੇ ਮੁਖਾ ਬਿਚਾ ਚੰਦ੍ਰਵਤੀ ਚੰਦੇਰੀ ਪੁਰ ੨੩੩੧॥ ਸਾਧਨ ਸੰਤ ਸਾ
 ਧਨਾ ਕੁਣਵਾਲੇ ਸਾਧ ਤਤਵੇਤਾ ਸੰਤੁ ਭੁਪਨ ਭੁਪਨ ਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਰਾਜਾ ਕੇ
 ਸਵਾਲਾ ਜਾਣਿਆਹੋ॥ ੨੩੩੨॥ ਰਿਸ਼ਠਨੇ ਗੁਸਾਕਰਿਆ॥ ੨੩੩੩॥ ਬਸੁ
 ਹੈ ਬਹਮਾਰੇ ਬਸੁ ਹੈ ਅਬਹਮਾਰੇ॥ ੨੩੩੪॥ ਕੋਪਾਚਿਤੇ ਕੋਧਕ ਕੇਦੇਖਣੇ ਕੋ
 ਹੋਤ ਪਤੀਜੇ ਦਾਸਤੇ ਨਿਸਚੇ ਕੋਰੇ। ਹਰਿ ਪੁਰਜਾਨ ਕੋ ਮੇਸਾਮਾ ਮੀਜਾਣ ਕੋ
 ਦਾਹਾ ੨੩੩੫॥ ਅਰਪੁਜ ਕਰੈ ਦੇਉ ਮਾਧੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਹੁਤੋ ਪੁਜਾਕਰ ਦੇਹੈ ਦੇਨੇ
 ਕਲਸਹ ਦੇਵ ਮਾਧੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਧਨ ਪਾਮਪੇ ਜੈਧਨ ਪਰਦਾਤੇ ਸੇਖਾਠੀ
 ਆਬਣਾਇ ਚੀਜਾ ਅੰਦਰੋ ਕਛ ਕੇਦੇਣਾ॥ ੨੩੩੬॥ ਅਰੁਨਾਰ ਦੇਸੇ ਨਾਰੰ
 ਸਾਰਖੇ॥ ੨੩੩੭॥ ਪੁਰਖਾ ਚਿਤ੍ਰਵਾਏ ਪ੍ਰਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਏ ਅਮਰਾਟਤ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ
 ੨੩੩੮॥ ਨੀਰਜਗਾਨਹੀ ਚੀਨ ਬਾਏ ਜਿਥੇ ਜਲਹੈ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਦਾ॥
 ੨੩੩੯॥ ਸੁਰਜ ਕੇ ਸੁਤ ਕੁਣ ਅਰੁਭੀਖਮ ਬਹੁਤੋ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾ ਨਾਲ
 ਭਰਿਆਹੋਇਆ॥ ੨੩੪੦॥ ਜੰਗੁ ਭੀਮ ਦਯੋ ਕਹਾ ਸਿਧਾਮ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਮਹਾਰ
 ਜਕਾਰਿਤੇਹੈ ਭੀਮ ਬਗਾਜ ਕਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿਕੇ ਸੁਣਾਇਆਹੈ ਭੀਖਮ
 ਤੇ ਦੋਣਾ ਚੀਰਜਨੇ ਗੁਸੇਹੋਕੇ॥ ੨੩੪੧॥ ਮਾਨੋਤਰੀ ਅਤਪਾਵਕ ਮਾਨੋਤਰੀ ਅ
 ਤਮੋਘਾਨੀ ਉਪ੍ਰ। ਸਿਧੀ ਦਨਹੈ ਗਥਨ ਬਾਲਿਕੈ ਸੀਗਿ ਸਿਧੀ ਦਨਫਾਰੀ ਬਲਕੁ ੨੩੪੨
 ਕੇਰਥਾਫਾਰਿਤ। ਜਿਉਸੇ ਹਥਾਜ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਗਾਬਾਜ॥ ੨੩੪੩॥ ਲੈਸੁ
 ਧਰੈ ਸੋਭੇ ਪਗਯੋ ਖਬਲੈ ਕੇ ਸੋਗਾਖਸ ਅਲੇਪੁ ਹੋਗਾਇਆ॥ ਕਾਨਕੇ ਥਾਪਕਉ
 ਕਾਨਕੇ ਥਾਪੁ ਬਸਦੇ ਉਦਾ ੨੩੪੪॥ ਬਹਮ ਮਧਯੋ ਬਹਮ ਸਰੁਪ ੨੩੪੫॥ ਸੁਧਾ
 ਗਵੀਦਰਯੋ ਸੁਧਕੇ ਆਇਆਹੋ॥ ੨੩੪੬॥ ਸੋਹਨੁ ਰਾਵਤੈ ਬਦਕਸ਼ਨੇ ਕਹਿਆ

੨੩੧੧॥ ਅਵਏਉ ਉਬਾਲਾਗਾ ੨੩੧੨॥ ਦਿਵਉਗਦਿਵਾਕਰ ਅਕ
 ਸਤੁ ਸੁਰਜ ੨੩੧੩॥ ਗੀਗਾਹ ਸਿਧ ਗੀਗਾਸਾਗ ੨੩੧੪॥ ਬਲਲਾਮ
 ਬਲਲਾਤਿ ਸਗਾਖਦਾਨਾਮ ੨੩੧੫॥ ਹਾਥਗਾਂਗਨੇ ਹਥਗਾਨਾਬੰਨਕੇ ੨੩
 ੧੬॥ ਮੁਛਤ ਸੁਚੇਤਹੋਕੇ ੨੪੦ ੨॥ ਤੁਹਿਭੇਦਛਪਾਈ ਤੋਤੇਜੇਤੀਭੇਦਦੀਬਾ
 ਤਛਪਾਈਹੋਈਸੀਸੋਕਹਿਤੇਹੋ ॥ ੨੪੦ ੩॥ ਸੁਨਮਾਨਭਯੋ ਸੁਣਕੇਮਨਦਾ
 ਭਾਇਆ ੨੪੦੪॥ ਚੁੰਦੈਸਾਸਿਯਾਮ ਤੋਣਗੋਸੋਸਿਯਾਮ ॥ ਚੋਧਨਪਾਇਯ
 ਨੇਘਰਮੇ ਘਗਦਿਖੇਬਹੁਤਾਈਧਨਪਾਇਦੇਣਗੋਈਸਲਹੈਕਿ
 ਧੋਮੋਹਨਿਹਾਰਕੇ ਮੇਨਦੇਖਕੇਈਸਰਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਜਾਣਲੇਣਗੋਕਿਨਾ ੨੪੦
 ੫॥ ਮਾਰਗਨਾਖਕੈਰਸਤਾਲੈਘਕੇ ੨੪੦ ੬॥ ਤਿਹਰੰਚਨਦੀਨੇਅਗਾਜਨੇ
 ਮਨਦਿਚਜਾਣਿਆਮੇਥੇਤਾਬੀਨਹੀਦਿਤਾ ॥ ੨੪੦ ੭॥ ਹੁਤੇਗਭੇਹਤਾਮੇਰੇ
 ਨਾਲਪਿਆਰਹੈਦਾਜੀ ॥ ੨੪੧੧॥ ਅੰਜਨਰੇਖਾਸਿਯਾਮਪਰਸਿਯਾ
 ਮਅੰਜਨ ਨਦੀਸਿਯਾਮਰੇਖਾਹੋ ॥ ਅਟਕਤਮਨਅਟਕਜਾਦਾਹੈਸੁੰਦਰਫਾਂਧ
 ਚੜਾਇਏਸੁੰਦਰਫਾਂਹੀਆਚੜਾਈਆਹੋਈਆਹੋਨਾਮਿਗਮ
 ਨਹੋਗਜਿਨੈਨਰਨਾਹਿ ਨਰਤੇਨਾਗੀਆਂਦੇਮਨਰੁਪੀਮਿਗਦੇਖਕੇ ੨੪
 ੧੨॥ ਦਿਪਤਜੋਤਿਦਿਨਮੂਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀਹੈਜੋਤਸੁਰਜਦੇਪ੍ਰਕਾਸਦੀ
 ਨਿਆਈਮੁਖਤੇਕਬਹੁਨਮੁੰਦਤਭਏਮੁਖਦੇਉਪ੍ਰਕੋਦੇਨਹੀਮੁੰਦਤਹੋਏ
 ਪੁਤਰੀਪੁਤਲੀਆਂਨੇਤਾਰੀਆਂਲਗੀਲਗੀਆਂਹੈਸੁਭਾਵਸੋਪ੍ਰਕਾ
 ਰਭਏਹੋਏਹੋ ॥ ੨੪੧੩॥ ਦਿਵਸਲਗਿਓਦਿਨਆਲਾਗਿਆ ੨੪੧
 ੪॥ ਚਕਿਕੈਚਕਤਹੋਕੇਜਕਿਰੀਜੜਹੋਗਈਆ ੨੪੧੫॥ ਹਉਨਿਗਮੇ
 ਨਿਰਮੋਹਹਉਤਸੀਦਸਾਤਾਹਮਰੀਹਮਾਰੀ ੨੪੧੬॥ ਮਾਇਹਉਬਾਤਕ
 ਹੋਤਮਸੋਸੁੱਤਮਾਤਾਹਾਤੇਗੀਬਾਤਕਹਿਦੀਹਾਹੋਪੁਤ੍ਰਤੇਨੁਅਉਰਨਕੀਸਿ
 ਖਲੈਅਕੂਰਦੀਸਿਖਿਆਲੈਕੇਤਦੇਕਾਜਕਰੇਜੀਕੈਮਕਰਣਮਤਾਬਾਲ
 ਲਬਲਾਇਸਿਉਹਉਬਾਲਿਹਾਰਬਾਲਿਹਾਰਜਾਰੀਹਾਂਮੇਬ੍ਰਿਜਭੂਖਨਭੂ
 ਖਤਕੀਜੇਹੋਬ੍ਰਿਜਭੂਖਨਸੁਭਾਇਵਨਕਰੀਏ ॥ ੨੪੧੭॥ ਆਨਹੁਮਿਤਕ
 ਜਾਗਉਫਿਜੇਮਾਨੋਅਗੇਮਿਤਕਹੋਈਆਸੀਆਹੁਣਚੇਤਨਹੋਈਆਂਗੁ
 ਆਰਣਾਤਿਨਕੇਤਨਮੇਬਹੁਰੋਜੀਆਯੋਤਿਨਾਦੇਸਗੀਰਦਿਚਫੇਰਜੀਯ
 ਆਇਆਹੋ ॥ ੨੪੨੦॥ ਚਿਤੈਕੈਦੇਖਕੇਕਰਨਾਨਹਿਕੈਕੈਕਿਰਪਾਨਾਕ
 ਕਰਕੇ ॥ ੨੪੨੧॥ ਆਪਨੀਹਉਪਹਿਤੇਆਪਣੀਖੁਸੀਤੇਸਿਧਾਰਿਯੋਚਲ
 ਗਇਆਹੋ ॥ ੨੪੨੨॥ ਚਕਚਕਤਚਿਤਹਿਕੀਪੁਤਰੀਸੀਚਿਤੇਰੇਕੀਮੁਰਤੀਸਭ
 ਖੀਸਦਾਰੀਬਣਾਈਹੋਈਹੋ ॥ ਗਿਆਨਹੀਮੇਗਿਆਨਸਰਪੁਰਖ ੨੪੨੩॥ ਧਨ
 ਨਿਛਾਵਰਦੇਤਧਨਦੇਵਾਰਦੇਫਰਦੀਆਹੋ ॥ ੨੪੨੪॥ ਸੋਭਦੇਵਨਕੇਦੇਵ
 ਸਭਦੇਤਿਆਦਾਸੁਆਮੀ ॥ ੨੪੨੫॥ ਤਾਤਜਬੈਲਖਿਆਵਤਪਾਏਪਿਤਾ
 ਜੋਜਦੇਆਉਦੇਜਾਣੇ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ ॥ ਤਿਭਵਨਕੇਕਰਤਾਠਹਰਾਏਤਿਨਭ
 ਵਣਾਦੇਕਰਤਾਜਾਣੇਹੈਰਿਦੇਵਿਖੇਬਸਦੇਵਨੇ ॥ ੨੪੨੬॥ ਬਲਲੇਕਤੇਪਤਾ
 ਲਲੇਕਤੇਬਾਲਕੇਲਿਆਵਿਤੇਮਾਤਾਦੇਵਕੀਨਾ ॥ ਜਨਮਨਕੀਸੁਧਭੀਤਿ

ਤਬ

ਨਕੇ ਜਨਮਾਦੀ ਸੁਪਹੋਗਾਈ ਤਿਨਾ ਬਾਲਕਿਆਨੁ ਹਮ ਬਾਮਨੁ ਪੈਅ
 ਸੀਤਾ ਬਾਮਣੁ ਪੈਗੋਇਉਰਹਿਆ ਬ੍ਰਹਮਕੇਲੇਕਵੀ ਓਹ ਸਿਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕੇਲੇਕਨੁਚਲੇਗਏ ਬ੍ਰਹਮਾਂਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਸਾਪਕੁਕੇਆਏ ਹੋਏ ਸੇਸਾਪਹਤਾਇ
 ਆਫੇਰਚਲੇਗਏ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਨੁ ॥ ੨੪੩ ॥ ਪਾਕਿਉਨਚਲੇਤਮ ਕਿਉਨਹੀਸ
 ਲਦੇਤੁਸੀਰਿਸੁਨੁਕਹਿਆਜਾਦਵਾਨੇ ੨੪੩ ॥ ਪ੍ਰੰਤੂਪੁਤ੍ਰਜਾਨੀਇਪੈਪ੍ਰੰ
 ਤੂਦਾਪੁਤ੍ਰਅਰਜਨ ੨੪੩੮ ॥ ਅਤਿਹਲਾਸਤਿਹਨਾਮ ਅਤਸੈਕਰਕੇਹੁ
 ਲਾਸਤਿਸਦਾਨਾਉਸੀ ॥ ੨੪੪੦ ॥ ਮਤਕੋਦੇਜ ਮਤਕੋਨਾਮਸੁਮਾਣਦੇ
 ਸੀ ਹੋਗਹਿ ਦੇਖਾਂਗੇ ਸ੍ਰੀਬਿਜਨਾਥ ਸ੍ਰੀਬਿਜਨਾਥਨੁ ੨੪੪੪ ॥ ਬੀਬਸ
 ਜਾਇਨਗਾਰਾਬੁਜਾਇਕੋ ॥ ਤਿਉਮਹਿਜਪੁਸਾਨੇਲੇਹਾਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਮੇ
 ਤੁਜਪੋਸੁਣਲਓਮੇਰਾਕਹਿਆ ॥ ੨੪੪੮ ॥ ਜਾਹਿਕੀਦੋਹ ਨਿਸਬਿਆਸਕੀ
 ਦੇਹਸਦਾ ॥ ਤਾਹਿਪਿਤਾ ਤਿਸਪਿਤਾਬਿਆਸਨੇਹਰੀਕੀਬਾਤਮੇਰੇਸਾਥ
 ਕਹੀ ॥ ੨੪੪੮ ॥ ਕਸਟਕੀਏਨਿਨਾਆਵਤਹੈਕਹਿਕਸਟਦੇਕੀਤਿਆਂ
 ਜੇਤ੍ਰਾਨਹੀਆਵਦਾਹੈਹਥਾਕਰੇਘੋਖੇਤੁ ੨੪੫੦ ॥ ਨਾਰਦਤੋਬਰਲੋਕਰ
 ਬੀਨ ਨਾਰਦਾਰਿਖੀਤੇਤੋਬਰੀਪ੍ਰਬਬੀਨਲੇਕੋ ॥ ਸਿਆਮਭੁਨੈਬਿਨਪ੍ਰੇਮਕੀ
 ਏਬਿਜਨਾਇਕਸੇ ਮਹਾਰਾਜਜੀਕਹਿਤੇਬਿਨਪ੍ਰੇਮਕੀਤੇਤੇਬਿਜਨਾਇ
 ਕਦੇਨਾਲ ਬਿਜਨਾਇਕਪਾਯੋ ਬਿਜਨਾਇਕਨੁਪਾਇਆਹੈਕਿਆਨੀ
 ਹੀਪਾਇਆਪ੍ਰੇਮਤੋਬੇਨਾ ॥ ੨੪੫੧ ॥ ਸੁਖੀਸੁਸਿਵਰਹੈ ਸਿਵਾਂਦੇਸੇਵ
 ਕਸੁਖੀਹਰਿਦੇਹੈ ੨੪੫੧ ॥ ਭੇਦਲਹੋਇਨਕੋਤਿਨਮੇਤਿਨਾਰਿਖੀਆਦਿ
 ਖੇਭ੍ਰਿਗਬੈਠਹੁਤੇਭ੍ਰਿਗਬੈਠਾਬੀਭੇਦਲੈਵਾਇਨਾਤਿਨਾਦਾਮੇ ॥ ੨੪੫੨ ॥
 ਦੁਰਕੇਧਾਮਗਯੋਕਹਿਓਤਮਜੀਫਹਨੇ ਸਿਵਾਦੇਘਰਭ੍ਰਿਗਗਾਇਆ
 ਗਹਿਆਤਮਜੀਮਾਰਦੇਹੋਇਕਹਾਬੀਇਕਮ੍ਰਿਗਇਕਛੇਹਏਤਿਨਰੇ
 ਜਮਾਰਦੇਹੋਮਾਰਕੇਨਮੇਰੇਜਉਪਲੇਦੇਹੋਹਾਬੀਦਾਓਪਲੇਣਮਿਕਦਾਲ
 ਕਬੀਨਣਾਛੇਹਦਾਹੋਠਬਛਾਉਣਾ ॥ ਤਿਹਸੁਲਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਸਨੇਮਾ
 ਰਣਨੇਤਿਸੁਲਫਾਹਿਆ ॥ ਇਹਜਨਨਪਾਗਿਯੋ ॥ ਇਸਨੇਬੇਦਾਦਾਸਾ
 ਰਜਨਾਨਹੀਪਾਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਸ੍ਰੀਬਿਜਨਾਥਬਿਚਾਰਿਯੋਲਛਮੀਦਾਪਤੀ
 ਸ੍ਰੀਬਿਜਨਾਥਨੁਵਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ੨੪੫੮ ॥ ਲਗਿਪਾਇਦੁਖਿਓਹੈਲਗ
 ਏਕਰਕੇਪੈਰਥੁਆਡਾਦੁਖਿਆਹੋਵੇਗਾ ॥ ੨੪੬੩ ॥ ਚਿਤਬਿਤਤੇਚਿਤ
 ਦਾਬਿਤਪੁਤ੍ਰਾਜਰਬੇਜੀਅਆਯੋ ॥ ਜਲਣਾਈਜੀਅਦਿਖੇਆਇਆ ॥
 ਰਸਣਦੇਸੁ ੨੪੬੫ ॥ ਤਿਨਕੀਗਤਿਹੈਤਮਜਾਦੈ ॥ ਤਿਨਾਦਭੇਜਬੀਅਨੇਰਾ
 ਹੀਹੋਜਾਦਾਹੈ ॥ ੨੪੬੮ ॥ ਜਾਤੁਜਾਇਜਾਦੈਆਹੀਜਾਕੋ ॥ ਸੀਤਬਚਾਏ
 ਅਰਜਣਜੀਬਚਾਏ ॥ ਬਿਓਰਬਨਾਯੋ ॥ ਬਣਾਉਬਣਾਇਆ ॥ ੨੪੭੧ ॥
 ਪਾਸਹੀਸਾਮਜੁਰੁਪਰਚੀਪਾਸਹੀਬੇਸਿਆਮਜੀਰੁਪਵਿਖੇਰਚੀਆਂ ॥
 ਹੁਈਆਨੁਨਦਰਨਹੀਆਏ ॥ ੨੪੭੨ ॥ ਕੁਕਮਬੰਦ ਕੇਸੁਦੀਆਂਬਿਦੀਆਂ

५० विमलमते

महामंडलपुत्रमहाभारतचरितपुत्रमहाद्वय

५० विमलमते

੪॥ ਸਾਚ ਕਲਾ ਸਸਕੀ ਦੁਰਗਾਈ ॥ ਸਚੁ ਪੀਚੈ ਦੁਮਾਦੀ ਕਲਾ ਛਪਗਈ ॥ ੨॥
 ੧੦॥ ਪ੍ਰਹਰ ਕਰ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ॥ ੧१॥ ਨੀਚ ਉਚ ਕਹ ਨੀਚ ਉਚ ਨੁ ਨੈਏ ਨਾਨਿ ਫਾਉਣਗੇ
 ੧੨॥ ਤਾਕਹ ਗੋਬਰ ਅਗਨ ਮੇਦਹਿ ਹੈ ਤਿਸ ਪੁਰਸਨੁ ਗੋਰੇ ਦੀ ਅਗਾ ਵਿਚ ਸਾਨ੍ਹ
 ਦੇਣਗੇ ॥ ੧੩॥ ਧਰਮ ਭਰਮ ਧਰਮ ਦਾ ਭਰਤੁ ॥ ੧੪॥ ਅੰਤ ਬੈਠ ਆਕਰ ਕੇ ਬਿਗੋ
 ਕੇ ਉਚਾਹਗੇ ਚਕਣਗੇ ॥ ੧੫॥ ਅੰਤ ਬੈਠ ਪਾਨਾਜਿਉ ਅੰਤ ਨੁਪਾਣੀ ਦੇ ਬੁਦਬੁਦੇ
 ਦੀ ਨਿਆਈ ॥ ੨੦॥ ਕਾਲਿ ਕੇਵਲ ਪੁਰੁਟੀ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰ ਇਕ ਪੁਰੁਟੀ ਬਿਨਾ ॥ ੨੧॥
 ਨਿਪੁ ਜੋਰ ਕੋਰ ਕਰੇ ਰਕੇ ਰਾਜੇ ਜੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ
 ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਕਾਲਿ ਏਕੀ ਬਿਨਾ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਤੋ ਬਿਨਾ ॥ ੨੨॥ ਛੰਦ ਬੰਦ ਛਲੁ ਬਲ
 ੨੩॥ ਸੁਫਲ ਹਮ ਸੁਤ ਭਏ ਰਤ ਸੁਫਲ ਹਮ ਸੁਤ ਦੀ ਪੁਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤੀ
 ਹੋਹੋਗੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੁਤੀ ਆਨਾਲ ਹੋਇਗੇ ਬਾਲ ਇਸਤ੍ਰੀ ॥ ੨੪॥ ਆਖਿ ਬੇ
 ਕਾ ਅਉਗ ਬੈਠ ਕੋਰ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ
 ਰਵਾਨ ਬੈਠ ਕੋਰ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ ਬੈਠ
 ਲਣਾਹੀ ਕਮਾਉਣਗੇ ॥ ੨੫॥ ਅਕਿਤੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਰਣੇ ਅਕਿਤੋ ਜੋਰ ਏਕਰ ਮਹੇ
 ਨਾ ਤਿਕਿਤੋ ਕਰਮਾਨ ਕਰਣਗੇ ਅਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿਗੇ ਅਨਿਤ ਜੋਰੇ ਜੋਰੇ ਨਿਤ ਹੋਣਗੇ
 ੩ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਟਿਕੇਲਾ ਕੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਪੋਹਿ
 ਗੇ ਮਿਤ੍ਰ ਨੁਲਗਣਗੇ ॥ ੨੬॥ ਕਲ ਯੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਏ ਕਲ ਜਗਾ ਵਿਖੇ ਅਕਿਰ
 ਤ ਕਰਮਾਨ ਕਰਣਗੇ ਅਕਰ ਜੋਰ ਕਰਮ ਅਕਰ ਪੁਰਸ ਜੋਰੇ ਜੋਰ ਕਰਮ ਕਲਿ ਕਵਾਲੇ
 ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਪਾਰਿਗੇ ਪਾਰਣਗੇ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪੋਇਏ ਪਰਮ ਵਾਲੇ ਪਰਮ ਨੁਪੇ
 ਦੇਣਗੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਪਰੇਸਣੇ ਪਾਰਣ ਵਾਲੇ ਪਰਤੀ ਦੇ ਪਰਤੀ ਦੇਈ ਸੁਗਾਜੇ ॥ ਅ
 ਪਰਮ ਪਰਮ ਏ ਪ੍ਰੀਤ ਅਪਰਮ ਨੁਪ ਮਜਾਣ ਕੇ ਪਾਰ ਦੇਏ ॥ ੨੭॥ ਸੁਪਰਮ ਕਰਮ ਏ
 ਭਯੋ ॥ ੨੮॥ ਸੁਪਰਮ ਕਰਮਾ ਤੋਰੇ ਕ੍ਰਣਗੇ ਅਪਰਮ ਕਰਮ ਨਿਰਭਰਮ ਅਪ
 ਰਮ ਕਰਮਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰੇ ਹੋਣਗੇ ॥ ੨੯॥ ਪ੍ਰਹਰ ਖਬਰ ਖਣਿ ਪਨ ਨ ਵਿਖੇ ਕ੍ਰਕੇ ਪਨ ਵਰ
 ਖਾਉਣਗੇ ਨ ਕਰਖ ਸਰਬ ਤੇ ਨਿਪੀ ॥ ਸੁਬ ਤੇ ਖਿਚਲੈ ਏਗੇ ਰਾਜੇ ॥ ਅਕਰ ਜੋਰ ਕੋਰੇ ਕ੍ਰਿ
 ਤ ਅਕਰ ਜੋਰ ਕਾਜਾ ਨੇ ਕ੍ਰਣਗੇ ਨਿਲ ਜਸੁ ਬਤੋਰੇ ਸਿ ਸੁਬ ਦਿਸਾ ਤੇ ਨਿਲ ਹੋਣਗੇ ॥ ੩੦॥
 ਨਰ ਕਰ ਹਜਾਹਿਗੇ ਨਰ ਕਨੁ ਜਾਣਗੇ ॥ ੩੧॥ ਤਾਸ ਜਮ ਤਾਸ ਹੈ ॥ ਜਮ ਦੇ ਭੈ ਕ੍ਰਕੇ ਕ੍ਰੇਆ
 ਤੋ ਹੋਣਗੇ ॥ ੩੨॥ ਅਕਰ ਕ੍ਰਕਾ ਕ੍ਰਕਾ ਅਬਣ ਉਬਣ ਵਾਨੁ ਬਣਾਉਣਗੇ ॥ ੩੩॥
 ਸੁਭਰਮ ਪਰਮ ਖਮੇ ਹੈ ਸੁਪਰਮ ਦਭਰਤੁ ਏ ਖਮੇ ਹੈ ਨਿਅਗਾ ਆ ਦੇਣਗੇ ॥ ੩੪॥
 ੬॥ ਕਰਨ ਲੈਨ ਤੇਰੇ ਮੁਸਲ ਮਾਨ ਕਰਨ ਲੈ ਕੇਨਾ ਪ੍ਰਣਗੇ ॥ ੩੫॥ ਪ੍ਰਬਿਧ ਏ ਕਨਾਲ
 ਗੇ ਉਪ ਦੇਸ ਇਕ ਬੀਨਾਲ ਗੇਗਾ ॥ ੩੬॥ ਅਪਰ ਪ੍ਰਚ ਪ੍ਰਚ ਦਿਸੇ ਸ੍ਰਕ ਪ੍ਰਚ
 ਪ੍ਰਚ ਹੋ ਕੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ॥ ੩੭॥ ਰਹਿ ਹੈ ਅਨਿਥੀ ਕਹਿਣਗੇ ਸੁਨਾ ॥ ੩੮॥ ਚਨੇ ਜੁਠ ਕੁਠੇ
 ਕੁਠਿ ਹੋਈ ਜੁਠ ਚਗਣਗੇ ॥ ੩੯॥ ਸਮਰ ਬੀਨ ਏਤੀ ਸਮਰ ਬਤਾਨ ਹੀ ਇਕ ਨੀ ਹੋਵੇਗੀ
 ਜੋਤ ਨੇ ਪਾਪ ਕਰਣਗੇ ॥ ੪੦॥ ਦੁਖ ਦੇਹੈ ਸੁਖ ਕੀਦਹੀ ॥ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਦਲ ਏਵਾ ਲਏ
 ਖਾਂਦਾ ਛਲ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਦਾਵਾ ਦੇ ਦੇਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਸੁਖ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀ
 ਬੰਦ ਹੈ ਜਗ ਬੰਦ ਜੀਨਾ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰਣਗੇ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰਣ ਜੋਗ ਕੋ ॥ ੪੧॥
 ਕ੍ਰੀਅਤ ਪਾਪ ਏ ਕ੍ਰਕਾ ਕ੍ਰਣਗੇ ਪਾਪ ਕਰਮਾਨੇ ਨਾ ਅਪਰਮ ਭਰਮ ਏ ਕ੍ਰਸਰਾਇ ਨਾ ਅਪ

੬੪॥ ਬਿਗਟ ਕੋ ਕੋਟੀ ॥ ੬੫॥ ਮਾਤੁਟੁ ਮਾਦਿ ਅੰਕੁਨਾਠ ਮਤੇ ਹੋਣਗੇ ਖੋਟੀਆਂਇ
 ਸਤੀਆਂਦੇ ਮਦਾਵਿਖੇ ਅਨਰਤਿ ਧਰਮ ਦੇ ਤੀਆ ਨਾਪ੍ਰਿਤ ਕਰਣਗੇ ਧਰਮ ਦੀ ਇਸ
 ਤੀਆ ਪਣੀ ਵਿਖੇ ਕੁਕਰਮ ਦੇ ਕਥਤੀ ਬਦਤੀ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਤੁਕਾਹਿਣਗੇ ॥ ੬੬
 ਭਜਿਤੀ ਗਹਿਣ ਕੁਣਗੇ ॥ ੬੭॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤਾਨੁ ਨ ਸਰਹੈ ਸੁਕ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਅਨਸਾਰ ਨਾ ਹੋਣਗੇ
 ॥ ੬੮॥ ਸੁਭਵਭੁਵਾਨੀ ਸਿਵਾ ਦੀ ਪਾਰਬਤੀ ਦੇਵੀ ॥ ਕਹ ਨਾਮ ਨਰਕ ਨੂ ੬੯॥ ਹਰਿਨ
 ਨਿਸਰਹੈ ਹਰਦੇ ਅਨਸਾਰ ਨਾ ਹੋਣਗੇ ॥ ਸਤਕੇ ਸਤਦੇਵ ਲੇ ਦੂਸਰਾ ਪਾਠ ਮਤ ਕੇ ਕਾਚੇ
 ਮਤ ਦੇ ਕਚੇ ਹੋਣਗੇ ॥ ੭੦॥ ਬਾਂਧੇ ਮ੍ਰਿਤਸਾਲੇ ਬੰਧੇ ਹੋਏ ਜਾਣਗੇ ਜਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੭੧॥ ਅ
 ਹਥ ਨਾਮ ਸੁਭਕਰਮ ਕਾ ॥ ੭੨॥ ਭਰਮ ਧਰਮ ਕੋ ਗਾਇਓ ਧਰਮ ਦਾ ਭਰਤਣਗੇ ਗਾਇਆ
 ਜਹਾਤਹ ਜੀਥੇ ਭਿਖੇ ॥ ਅਰਿਸਟ ਪੁਸਟ ਸਬ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾਨੁ ਕਰਣਗੇ ਤਕ ਕੂਹੇ ਕੇਸ
 ਭੇ ॥ ੭੩॥ ਪਾਪਸਟ ਪਾਪਹੀ ਇਸਟਹੈ ਭ੍ਰਿਸਟ ਤਬ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੋਏ ਹੋਏ ॥ ੭੪॥ ਤਜੀਆਨ
 ਤਜੀ ਹੋਸਣਾ ॥ ਨੀਚ ਉਚਹਿ ਸਮ ਨੀਚ ਨੂ ਉਚ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ॥ ੭੫॥ ਖਸਟਕ
 ਹਮ ਕੇ ਧਰਮ ਘਰ ਘਰ ਛੇਕਰਮਾ ਕੇ ਧਰਮ ਨਾ ਹੋਣਗੇ ਘਰ ਘਰ ਵਿਖੇ ॥ ੭੬॥ ਪਾਪ
 ਕੋ ਪੇ ਪਾਪ ਕਰਣਗੇ ॥ ੭੭॥ ਉਠਾ ਧਰਮ ਕੋ ਦੁਰਿ ਉਠਗਾਇਆ ਧਰਮ ਦਾ ਜਮਾਨਾ ੮੦
 ਸਮਾ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਗ੍ਰਹਿਅ ॥ ੮੧॥ ਹਰਿਜਾਪਨ ਹਰੀ ਦੇ ਜਾਪਨੁ ਤਿਆਗਕੇ ॥ ੮੨॥ ਚ
 ਉਗਾਨੀਓ ਪੰ ਚਉਗਾਣੀ ਉਪਮਾ ॥ ੮੩॥ ਜਾਨਕਹੁ ਤੇਲ ਖਾਓ ਹਸਪਨਾ ॥ ਮਨੇ ਸੁਪ
 ਨਾਹੀ ਸੀ ਦੇਖਿਆ ਬੀ ॥ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ॥ ੮੪॥ ਜਾਨਕ ਮਾਨੇ ॥ ਲਾਗਤ ਕਹੀ ਧਰਮ ਕੋ
 ਦਾਟਨ ॥ ਲਗਾ ਦਾਕਿ ਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਉ ਨਹੀ ॥ ੮੫॥ ਮਤ ਕਰਕਾਚੇ ਮਤ ਦੇ ਕਚੇ ॥
 ੮੬॥ ਰਹਿਗਹਿ ਬੇਲੇ ॥ ਰੋਹੇ ਕੇ ਬੇਲ ਦੇ ਹੋ ॥ ੮੭॥ ਮਤ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ॥ ਭਰਮੇ ਮਗਰ
 ਫਿਰਦੇ ਹੈ ॥ ਧਸਤਨ ਘਰਮੇ ਵਰ੍ਹਦੇ ਨਹੀ ਘਰ ਵਿਚ ॥ ੮੮॥ ਦੇਹਿ ਪਿਸਟ ਚੜਗ ॥
 ਰੀ ਪਿਛੋਗਾਲੀਆਂ ਦੇਹੈ ਤੇ ਨਾਨਾ ॥ ੮੯॥ ਲੈਹ ਘਰਣ ਤੇਗਾਰੀ ਖੇਦੇ ਹੈ ਘਰਦੀ
 ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇਗਾਲੀਆਂ ॥ ੯੦॥ ਗਤਕੇ ਤਾਦੇ ॥ ੯੧॥ ਜਨ ਦੇਖਨ ਕੇਤਰ ਸੁਧਬਨੇ
 ਮਾਨੇ ਦੇਖਾਂ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਗਏ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਚਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਜਗਜਾਪਨ ਕੀ ਜਗਤੇ
 ਜਾਪਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੯੨॥ ਮਾਨ ਸਣਾ ॥ ੯੩॥ ਪ੍ਰੇਗਤਿ ਅਨੰਗ ਪ੍ਰੇਰੇ ਹੋਏ ਕਾਮਦੇ ॥ ੯੪॥
 ੯੫॥ ਸਬ ਦੇਣ ਗਿਰਵਰ ਸਬੁ ਕੇ ਦਗਾ ਬਬਤਾਂ ਦੀਆਂ ॥ ਸਿਖਰਤਗਾ ਬਿਛੁਏ ਉਪੁਭ
 ਏ ਭਨੇ ਹੋਏ ਕਹੀ ਦੇਹੇ ਨਾ ॥ ਕਿਧੈ ਅਤੁਛਤ ਬਹੁਵੇ ਅਸਤਾਨੁ ਛਤੀ ਤਜੇ ਭਜੇ ਤਜ
 ਕੇ ਭੁਜਗਾਏ ੯੫॥ ਨਿਪ ਦੇਸਾ ਅਸੇਸਾ ਬਿਦੇਸ ਗਜੇ ਦੇਸ ਬਦੇਸਾ ਦੇਸਿ ਪੁਰਣਾ ॥ ਸ
 ਰਬ ਮਹਮਹ ਸੰਪੁਰਣ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਿਖੇ ੯੬॥ ਜਹਤਹ ਮਤਵਾਏ ਜਹਾਤਹਾ ਕਮਲੇ ਹੋ
 ਏ ਕੁਮਾਰੇ ਕੁਮਾਰੇ ॥ ਬਾਧਾਰਿਸੀ ਗੁਸਾਈ ਪਲੇਬੀਨੀ ਫਿਰਦੇ ਹੈ ॥ ੯੭॥ ਕੁਬੁਧਨਤ
 ਨਗਾਏ ਕਬੁਧ ਦੇ ਨਾਲ ਰਚੇ ਹੋਏ ਹੈ ਤਮ ਕਬੁਧੀ ਬੁਧੀ ਵਿਖੇ ਤਮ ਕਹੋਣੇਗੀ ॥ ੯੮॥ ਗੁ
 ਏ ਮੰਤਰ ਗੁਣਾਨੁ ਪਾਰਣਗੇ ॥ ਸੁਭਧਨਿਖੰਡੁ ਤਦੇਖੀਅੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਬੁਧਟਾਲੇ ਤਿਨਾਸ ੦
 ਸਤਾਭੁਖੰਡੁ ਕੁਦੇਖੀ ਦੇਖੀ ॥ ਅੰਗਛੀਣ ਅੰਗਿ ਕ੍ਰਿਸਹੋਏ ਹੈ ਕ੍ਰੇਧਪੀਣ ਕਰੋਧਵ
 ਡਾ ॥ ੯੯॥ ਮਕਰਮਲੀ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋਰਹੇ ਹੈ ॥ ੧੦੦॥ ਪ੍ਰਿਤਮਾਨ ਨ ਨਰ
 ਧਰਮ ਦਾ ਲਾਭੁ ਦਰਪੁਰਖ ਕੁਹੰਦੇ ਖਪਹੈ ਕਿਤੇ ਬੀ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀ ਪੈਦਾ ॥ ਨਿਤ ਅਰਥਾ
 ਨਰਥਗਾ ਨਿਤ ਗਤੀ ॥ ਨਿਤੀ ਅਨਰਥ ਅਰਥਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜੇ ਕਰਮ ਹੋਤਿ ਨਾਨੁ ਰਿ
 ਏ ਮਰਜਾਣਗੇ ॥ ੧੦੧॥ ਹਿਤ ਸੰਗ ਕੁਨਾਰਨ ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੈ ਸਾਬ ਬੋਟੀਆਂ ਏਸ
 ਤੀਆਂ ਦੇ ਜਿਨਕੇ ਅੇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਕਰਮ ਹੋਏ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ॥ ਚਿ
 ਤਤ ਬਹੁਚਿਤਨ ਲਗਾਉਦੀਆਂ ਬਹੁਤੁਟਿਕੇ ਆਨ

ਸ੍ਰੀਛ ਸੁਸੁਟਵਾਲਵਾਲੀਆ ੧੧੩ ॥ ਨਗਰ ਨਗਰ ਨਗਰ ਦੇ ਬੰਦ ਪਾਰ ੨੮
 ਸਤਾਮਾਰ ਦੇ ੧੧ ਕਸਟ ਤੇ ਅੰਗ ਨਗਰ ਤ ਕਸਟ ਕੇ ਅੰਗ ਗਲੇ ਹੋਏ ਕਰੀ
 ਗਨ ਕਰੀ ਹੋਏ ਅਲਪ ਤੁਛ ਹੋਨ ਅਜੇਗਾ ਅਛੁਜ ਅਜੇਗਾ ਪੈਨ ਸੇਭਾ ਤੇਰਾ
 ਤੇਰੇ ਨਾ ੧੧੬ ॥ ਪੁਚਰ ਜਗਾਧਰਾ ਧਰਤੀ ਉਪ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ
 ੧੧੭ ॥ ਰੰਗਾ ਹੋਏ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਨੁ ਇਕ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖੇ ੧੨੩ ॥ ਜਹਤ ਹੋਗਾ ਨੀਅਤ
 ਜਿਥੇ ਤਿਥੇ ਗਣਵਾਨੇ ਵਾਇਚਾਰੀ ਦੇ ੧੨੪ ॥ ਹੋਮ ਨਗਰੀਅਤ ਹੋਮ ਹੋਇਆ
 ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰੀ ੧੨੬ ॥ ਕਹੁੰਨ ਅਰਚਾ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਦਨਾ ਛਿਤ ਕੀ ਤੇ ਕਿਤੇ ਨਾ
 ਹੀ ਫਲ ਚੁਈ ਦੇ ਮਰਗਾਂ ਪਾ ੧੨੮ ॥ ਅਭਿਰਹੀ ਭਾਤੀ ਅਰਹੀ ਭਾਤੀ ਅਭਿਰਹੀ ੭
 ਭਾਤੀ ॥ ਅਭਿਰਹੀ ਭਾਤੀ ੧੩੦ ॥ ਅਤਸਾਧੁ ਅਤਰਾਜਾ ਅਤਮੈ ਕਰਕੇ ਜੋ
 ਸਾਧ ਹੋਤੇ ਜੋਰਾ ਜਾਹੇ ੧੩੧ ॥ ਅਰਕੁ ਕੁਝ ਠੇ ਕਰਕੇ ੧੩੬ ॥ ਪਾ
 ਪਾ ਕਾਤੁ ਪਾਹੁ ਭਈ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਹੋਈ ੧੩੮ ॥ ਅਵਤਾਰੀ ਸਦ
 ਤਾਰ ਅਵਤਾਰ ਦਾਈ ਸ੍ਰਾਅਵਤਾਰ ੧੩੯ ॥ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਅੰਤ ਹਸ ਕਲਜੁ ਮੇ
 ਗਾਰੇ ਅਤਰੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਸਤਜੁਗ ਲਾਗਤ ਆਇ ॥ ਸਤਜੁਗ ਲਾਗਣੇ ਦੀਆ
 ਵਾਇਖੇ ॥ ਕਲਾਹਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਰਛਾਲੀ ਏ ਰਛਾ ਦੇਵਾਸਤੇ ॥ ਸਤੁਨ ਕੇ ਨਾਸ
 ਰਬ ਨਿਮਤ ਸਤੁਆ ਦੇ ਨਾਸ ਅਰਬ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਅਵਤਾਰ ਅਵਤਾਰੀ ਅਵਤਾਰ
 ਦਾ ਅਭਿਤਾਰ ਉਤਰਿਆ ੧੪੦ ॥ ਤਰ ਹੋਠ ਵਾਤਲੇ ਕਾਛਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ
 ਕਪਾਟ ਹਥੇ ਫੇਰਣਗੇ ॥ ਵਾਲ ਯਦੇਵੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ॥ ਭਲਕੁ ਗਭੁਰਾ
 ਇਹ ਸੰਭਲਕੇ ਭਲੇ ਭਾਗ ਹੋਏ ਭਈਆ ॥ ਇਸ ਸੰਭਲਾਨ ਕੀ ਕਿਹਰਿ ਮੰਦ ਦੇਵੀ
 ਦੇ ਮੰਦ ੧੪੧ ॥ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾਲਖ ਅਨੁਪ ਮਸਰੂਪ ਵਾਲ ਬਡਾਰੂਪ ਦੇਖ
 ਕੇ ਦੁਖ ਆਚ ਦੁਖ ਦਾ ਸੇਕਨ ੧੪੨ ॥ ਕਲਕੀ ਕਾਲਿ ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਸਿਸਟੀ ਵਿਖੇ
 ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਤਿ ਬਢਾਵਹਿਗੇ ਕੀਰਤੀ ਬਧਾਉਣਗੇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਛੀਨ ਮਹਾ ਮਾਤ੍ਰਾ ਬਡਾ
 ਵਿਜਦੀਨ ਦਸਾਲਖ ਬਾਮਦੀਨ ਦੀ ਤਾਰੇਖ ਕੇ ਯੀ ਕਲਗੀ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਰਿਪੁ
 ਜੀਤਾ ਅਜੀਤਾ ਅਭੀਤ ਬਡੇ ਸਤੁਜੇ ਆਜਿਤ ਸੇਅਭੈ ਬਡੇ ਤਿਨਾਨੁ ਜੀਤਕਰ ਕੇ
 ੧੪੪ ॥ ਜਅ ਸੋਦ ਜੇ ਦੇਸ ਬਦ ਨਨੈ ਵਸੁਨਾ ਵਹਗੇ ਨਗਾਰਿਆਨ ਬਜਾ ਕੇ ਸੁਣਾਉ
 ਣਗੇ ॥ ਨਗਰ ਨਗਰ ਦੁਖ ਮਨੁਖ ਨਾਰਦਾਰੀ ਤੀਬਰੀ ਪ੍ਰਬ ਬੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬੀਨਾ ਦੇ
 ਬਜਾਉਣ ਵਿਖੇ ਜੇਚਤਰਹੇ ੧੪੫ ॥ ਬਾਰਤਰ ਨਾਮ ਜਲਤਰ ਰੰਗ ਬਾਜੇ ਕਾਹੇ ੧੪੬
 ਦਰੀਗਾ ਨਿਖੰਗ ਵਰੀਗਾ ਵਾਲੇ ਭੁਥੇ ਉਪ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਬਿਰੇਸਾਰੇਈ ਬੈਰਖ ਝੰਡੀਆ ॥
 ਪੁਜਾਪਟ ਬਡੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਫਰਗਾ ਫਰਗਾ ਵਹਿਗੇ ਫਰਕਣਗੇ ੧੪੭ ॥ ਕਰਮੁ ਲਕ
 ਬਾਇਚਤਾਰੇ ਨਾਲ ਰਣਮੁਹ ਪੁਨ ਮੇਉਤ ਕਿਸਰਣਾ ਵਿਖੇ ਸਰਓਪ ਪੁਓਪ ਬਾਣ
 ਦੇਸ ਮੁਹਾ ਦੇਸ ਮੁਹ ੧੪੮ ॥ ਸਮਿਧ ਸਨੈ ਸਮਗੀ ਦੇ ਸੰਜਗਤ ਕਰਿ ਉਚਾਇਕੇ
 ਹਥ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਰਿਤ ਕੀਰਤੀ ੧੫ ॥ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾਂ ਅੰਗ ਦੇਖ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਰੂਪ
 ਵਾਸਰੂਪ ਅਨੁਪ ੧੫੧ ॥ ਬਡਾ ਆਛ ਬਡੇ ਨੇਤ੍ਰਾ ਵਾਲੇ ਜਾਤੁਰ ਸੁਰਮੇ ਬਰਿਆਰ
 ਬਲਦਾਪੁ ਘਨਘੋਖ ਨਜਿਥ ਬਦਲ ਕੇ ਸਬਦ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪਾਹਗਾ ਵਹਗੇ ਬੇ
 ਲਣਗੇ ॥ ਕਲਨਾਰਦ ਕਲ ਤੇ ਨਾਰਦ ਪੁਤ੍ਰ ਫਤੇਨਾਮਾ ਧਰਤੁ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ੧੫੨
 ਧਰਤੁ ਧਰਤੁ ਧਰਤੀ ਪੁਲੇ ਬਉਪੁਲੇ ਬਾਖਿਲਾਰੀਆ ॥ ਪਹਗਾ ਵਹਗੇ ਗਜਣਗੇ

੧੫੩॥ ਗਾਜਗਾਹਘੇਰੇਨਚਾਰਚੋਰਦੇਅਗਲੇਪਾਸੇਦੋਪਿਛਲੇਪਾਸੇ
 ਹੁੰਦੇਹੈ॥ ੧੫੪॥ ਅਤੀਗਾਸਮੇਅੰਤਦੇਸਮੇਰਹਸਾਵਹਗੋਘਸਿਨੋਰੇ
 ਗੋ॥ ੧੫੬॥ ਸਗਸਿਜਰੁਪੰ ਅਧਕਹੀਉਦਰਸਰੁਪਹੈ॥ ਸਕੁਭਟਰੁਪੰ
 ਟਾ ਸਭਨਾਸੁਰਮਿਅੰਗਜੋ॥ ੧੫੭॥ ਕਰਅਰਧਰਮੰਧਰਮਦੇਅਗੰਖੰਦੇ
 ਕਰਮਕੋਰਣਗੋਪਰਹਰਕਰਮੰਤਿਆਗਕੇਸੁਭਕਰਮਾਨਾ॥ ਵੀਰਸੁਰਮੇ
 ੧੫੮॥ ਦਰਦਰਲੇਖੇਦਰਦਿਖੇਲੰਖਿਆਹੈ॥ ਕਹੁਨਅਭਚਾ॥ ਕਿਤੇਨਹੀ
 ਹੁਦੀਪੁਜਾ॥ ੧੬੦॥ ਸਬਦੇਸਢਾਲ ਸਭਦੇਸਦੀਉਹਤ੍ਰਾਹੋਰਹੀਏ॥ ਸਬਦੇ
 ੧੬੧ ਸਭਜੀਸਭਦੇਸਦੇਗਜੇ॥ ੧੬੨॥ ਛੁੜ ਨੀਚਕੁਮਾ॥ ੧੬੩॥ ਨਿਤਜਪਤ
 ਬਿਪ੍ਰਦੇਬੀਪ੍ਰਚੰਡਾ॥ ਨਿਤਜਪਦਾਹੈਬ੍ਰਹਮੰਦੇਬੀਜੋਪ੍ਰਚੰਕਰਣਵਾਲੀਏ॥
 ਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮਾਦੇਅਵਤਾਰਹੋਗਾਸੀ॥ ਦੇਵਦੇਵੇਸਦੇਵ ਤੇਤੇਦੇਵਤਿ
 ਆਦਾਏਸਾਇੰਦ੍ਰਦੀਸਹਾਇਤਾਕਹੀਏ॥ ਸਿਹਲੀਨਰੁਦਕਾਰਿਦੇਬਚਾਇ
 ਜਿਸਦੇਵੀਨੇਸਿਵਨੁਹਥਦੇਕੇਰਖਲਾਇਆਹੈ॥ ੧੬੪॥ ਜਿਨਜੀਤਾਇੰਦ੍ਰਕੀ
 ਨੇਫਕੀਰਜਿਸਸੁਭੰਨਿਸੰਭਨੇਇੰਦ੍ਰਨੇਫਕੀਰਕੀਤਾਜਿਤਕੇ॥ ਤਿਹਕੀਅਸ
 ਚੰਡਕਾ ਦੇਵਗਾਇ ਤਿਸਨੁਕੀਤਾਹੈਚੰਡੀਨੇਦੇਵਤਿਆਦਾਗਜਾ॥ ੧੬੫॥ ਜਿਹਹ
 ਟਿਓਰੇਸਰਣਬਾਂਸਦਾਰਾ॥ ਜਿਸਨੇਮਾਰਿਆਹੈਗਾਸਾਕਰਕੇਇੰਦ੍ਰਦਾ
 ਅਗੰਸਤ੍ਰਜੀਤਾਸੁਰਨੁਮਾਰਿਆਦੇਵੀਨੇ॥ ੧੬੬॥ ਬੁਲਤਅਭੇਦਅਭੇਦਹੈ
 ਤੇਅਭੇਦਹੈਉਪ੍ਰਕਿਸਦਾਸਤੇਬੋਲਦੇਹੈ॥ ੧੬੭॥ ਥਪਤਥਾਪਕਰਦਾਹੈਪੁਜਾ
 ੧੬੮॥ ਕਲਕੀਫਤਾਰਕਰਬੇਸਚੇਤਾ॥ ਕਲਕੀਅਵਤਾਰਦੇਸੁਚੇਤਕੁ
 ਟਣਦਾਸਤੇਸੁਹਮਾਨਹੀਜਾਇਆਮਾਇਆਬਾਮਣਹੋਕੇ॥ ੧੬੯॥ ਨਹੀਲੋ
 ਗਤਾਸਲੋਕਾਦੇਭੈਕੁਕੋ॥ ਤਬਕੁਣੀਨਾਰਤਬੰਦੁਇਸਤ੍ਰੀ ਨਰੇਸਤਨ ਗਜਾਪਾ
 ਸਾ॥ ੧੭੧॥ ਨਹੀਹੁਨਤਤੇਹਾਦਿਜਕਹੀਆਜ ਨਹੀਮਾਰਦਾਹਾਤੈਨੁਹੇਬਾਮ
 ਟਾਅਜਾ॥ ਬਾਮਣਨਾਮਾਬੀਸੁਜਸਸੀ॥ ੧੭੩॥ ਸੁਦਮਿਸਕੁਧਸੁਦਾਦਾ
 ਗਜਾਸਾਰਿਤਕੋਧਦੇ॥ ਜਣਜੁਟਿਯੋਆਇਮਕਗਾਛਜਧਮਾਨੇਆਕੇਰੁ
 ਟਿਆਹੈਗਾਮੁਚੰਦਦੇਨਾਲੁਮਕਗਾਛਦਾਜੁਧਾ॥ ਦੇਉਰਿਗਸਕੁਧਸੇਣਤ
 ਚਚਾਨ॥ ਦੇਨੇਨਤ੍ਰਸਹਿਤਕੋਧਦੇਲਹੁਚੇਦਾਹੈਗਾਜੋਸੁਦਾਦੇ॥ ੧੭੪॥ ਜੋਹ
 ਸੰਭੁਜਹਾਸੰਭਲਾਨਹੀਵਿਚ ਦੇਵਲਸੁਭੰਤਦੇਵੀਦਾਅਸਬਾਨਸੇਭਤਾਹੈ॥
 ੧੭੫॥ ਤੁਥਪਰੀਸੁਕਤਦੇਪਈਸੰਕਾਰਕੋਹਰਮਸੁਰਾਭੋਰੇਦਿਚੋ॥ ੧੭੬॥
 ਚੇਜਾਣਫਿਰੀਗੀਵਜੇਘੁਪ੍ਰੰਭੂ॥ ਨਚੋਮਾਨੇਫਿਰੀਗੀਵਜੇਨਉਨਾਦੇਘੰਰੁ
 ਆਦਾਸਬਦਹੋਇਆਏਸੇਧਗਾਦਾਸਬਦਹੋਇਆਹੈ॥ ੧੭੮॥ ਉਤੰਗੀ
 ਉਤਾਕੇਸੁਤਾਜੀ ਜਾਤੁਘੋਰੇਕੀ॥ ਭੁਭਿਰਨਾਮਘੋਰੇਦਾ॥ ਪਿਲਿਗੀਚਿਤ੍ਰੇਨੀਅ
 ਛਾਲਾਪਾਈਆਛਾਲਾਮਾਰੀਆਘੋਰੇਨੇ॥ ਭਿਰੰਗੀ ਸੁਰਮੇ॥ ੧੮੦॥ ਪੈਰੇਧੰ
 ਰਪੁਵੰਗੀਫਉਜਾਚੀਰਕੇਤਰਦੇਹੋਧਾਰਨੁਘੋਰੇਫਉਜਾਨੁਚੀਰਕੁਕੋ॥ ਉ
 ਠੈਛੋਲਛਲੰਗੀਛਾਲਾਪਾਈ ਉਠੈਉਦਚੈਚਲਅੰਗਾਸੁਰਮੇਛਾਲਾਮ
 ਰੀਆਘਾੜਾੜਾਕੜੜੀਗੀ॥ ਘਾੜਦੇਨੜੜਾਕਸਬਦਕੁਕੋੜੜੀਗੀਸੁਰਮੇ
 ਦਾਲੇ

੧੮੧॥ ਕਹਿਓ ਸੋਭ ਸੋਭ ਹੀ ਕਹਿਅ ਸੁਸੁਟ ਸੋਭ ਕੇ ਸੋਭ ਰਹਿਅ ਹੋ॥ ੨੯
 ਬਿਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਕ ਹੀ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਲੁਭਾਇ ਵਾਨ ਹੋਏ ਹੋ॥ ਪ੍ਰਚੀਤ ਜੋਤ ਕੇ ਹੋ
 ਤੀਛਣ ਜੋਤ ਕੇ ਹੋ ਸਦੇ ਹੋ॥ ੧੮੨॥ ਚਪੇ ਚਪ ਕ੍ਰਕੇ ਚਿਰਾਇ ਖਿੜ ਕ੍ਰਕੇ ਜਿਉ
 ਕੁਠੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੁਟੀ ਤਪੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੋ॥ ਪ੍ਰਚੀਤ ਮੰਤਰ ਲਿਖੈ ਤੀਖਣ ਮੰ
 ਲੀ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਸੁਰਮਿਅਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀ ਹੋ॥ ਮਾਰਤੀਤੁ ਚੁਰਜ ੧੮੪॥ ਕੋਪ
 ਓਪ ਦੇ ਬਲੀ ਕੋਪ ਦੀ ਉਪਮਾ ਦੇ ਕੋਬਲੀਆਨਾ॥ ੧੮੫॥ ਰਣ ਰੰਗ ਚਾਰਉ
 ਤੰਗ ਰਣ ਮਕਾਵਿਖੇ ਸੁੰਦਰ ਉਤ ਕਿਸਟ ਅੰਗਾ ਵਾਲੇ॥ ੧੮੬॥ ਭੁਟ ਭੁਟੇ ਹਰ
 ਹੁਮੇਵੀਰ ਸੁਰਮੇਵੀ ਰਿਸਾਵਿਚ ਭੁਟੇ ਹੋਏ ਹਵਨ ਹੋਏ ਹੋਨ॥ ੧੮੭॥ ਤਨ ਕੇ ਕਤ
 ਨਕਰ ਕੇ ਕੀਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਹਾਰ ੧੮੮॥ ਦੁਢ ਕੰਤ ਢੋਲ ਬਜਦੇ ਨਢੋਲ
 ਬਬ ਕੰਤ ਬੋਲ ਬੋਲ ਦੇ ਨਬੋਲਾ॥ ਉਛਕੇ ਉਛਲਦੇ ਨਗੋਜ ਕੰਤ ਗਾਜੀ ਗਜ
 ਦੇ ਨਗਾਜੀ ਸੁਰਮੇ॥ ੧੮੯॥ ਦੁਢ ਕੰਤ ਢਾਲੇ ਢਲਕਾ ਕੇ ਢਾਲਾਨਾ॥ ਉਠ
 ਕੰਤ ਕਾਲੀ ਉਠਦੇ ਹੋ ਕਾਲੀ ਤ੍ਰਾ॥ ਧੜਕੰਤ ਧੜਕੀ ਬਜਦੀਆਂ ਪ੍ਰਗਾਛਿ ੧੯੦॥
 ਟਕੰਤ ਨਾਲੀ ਛਟਦੀਆਂ ਹਥ ਨਾਲ ਬੀਦੁਕਾਂ॥ ਝੁਲਕੰਤ ਝੁਲਦੇ ਹੋ ੧੯੧॥ ੧੯੧
 ਦੁਮੰਕ ਬਜਦੇ ਹੋ ੧੯੨॥ ਭੁਟ ਕੰਤ ਭੁਟੀ ਭੁਟੀਆਂ ਤਰਹੋਏ ਹੋ ਕਾਇਰ ੧੯੩॥ ਭੁ
 ਰੀਤੀਤ ਰੁਹੇ ਹਾ॥ ਭੁਰੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਕਰਕੇ॥ ੧੯੪॥ ਝੁਲੀਤੀਤ ਜਾਯੀ ਝੁਲਦੇ ਹੋ ਜਾ
 ਕੇ ਜਧਮੇ॥ ੧੯੫॥ ਤਤ ਕੰਤ ਤਕਦੇ ਹੋ ਅੰਗਾ॥ ਉਲਥਤ ਲੁਥੀ ਉਛਲਦੀਆਂ
 ਪੈਲੋਥਾ॥ ਪਲਥ ਜੁਥੀ॥ ਲੋਥਾ ਪੁਲੋਥਾ ਦੇ ਸਮੁਹ ਪਏ ਹੋ॥ ੧੯੬॥ ਉਛਕੰਤ
 ਤਾਜੀ ਉਛਲਦੇ ਹੋਏ॥ ਬਹੀਤੀਤ ਗਾਜੀ ਬਾਹੁ ਦੇ ਹੋ ਸੁਰਮੇ॥ ਲੁਟੀਤੀਤ ਲੁਥੀ ਲੋ
 ਆਟਦੇ ਹੋ ਲੋਥਾ॥ ੧੯੭॥ ਚਮਕੰਤ ਬੇਰੀ ਚਮਕਦੀਆਂ ਬੇਰੀਆਂ ਤਲਵਾਰ
 ੨੦੦॥ ਬਰੀਤੀਤ ਬਾਲੀ॥ ਬਰਦੇ ਹੋਇ ਸਤੀਆਨਾ॥ ਸੁਮਾਤੀਤ ਮੰਦੇ ਸੁਮਾਤੀਦੇ ਮ ੨੦੨
 ਸਦਾ ਮੰਤੋ ਹੋਏ॥ ਉਠੈ ਸੋਦਗਰੀ ਉਠਦੇ ਹੋ ਗਰਾ ਦੇ ਸਬਦਾ॥ ਰਣਿ ਕੰਤ ਨਾਦੀ ਰਣ
 ਕਦੇ ਹੋ ਸਬਦ ਸੰਖਾਦੇ॥ ੨੦੩॥ ਪੁਮੇਰੀਤ ਪਤੀ ਪਰੇਦੇ ਹੋ ਬਾਣਾ ਨਾਲਾ ਲਗੀਤੀਤ
 ਅਤੀ ਲਗਦੇ ਹੋ ਅਸਤਾ॥ ਜੁਝੀਤੀਤ ਛਤੀ ਜੁਝਦੇ ਹੋ ਛਤੀ॥ ੨੦੪॥ ਕੁਮੰਤੀਤ
 ਭੁਭਿਰੁ ਕੁਮਦੇ ਹੋ ਭੁਵਾਟਣੀਆਂ ਖਾਕੇ ਵਾਧੋਰੇ॥ ੨੦੫॥ ਭੁਟੀਤੀਤ ਬੰਧੀ ਸੁਰਮਿ
 ਆਦਾ ਬਪਹਿਦਾ ਹੋ॥ ੨੧੦॥ ਕਣਿਛਤ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਗਾਜੀ ਸੁਰਮੇ॥ ੨੧੨॥ ਉ
 ਰੀਤੀਤ ਏਕੇ ਉਰਦੇ ਹੋਇ ਕਬਾਣਾ॥ ਗਤੀਤੀਤ ਨੇਕ ਗਤੇ ਗਏ ਹੋ ਅਨੇਕਾ ਹੀ॥ ੨੧੩॥
 ਸ ੧੩॥ ਬਰੀ ਸੋਸਣਾ॥ ਸਨੋਬਧ ਜਨਪਥਧ ਹੋਏ ਉਧੰਤੀ ਉਠਦੇ ਹੋ ਸੁਕੋਪ ਉਪਦੇਹਣਿ
 ਸਾਹਿਤ ਕੋਪਦੇ ਉਪਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਰਣਵਿਖੇ॥ ਚਹੀਤ ਜੋਤ ਪਤੀ ਚਾਹੁਦੇ ਢੁਤੇ
 ਨਾਮਾ ੨੧੪॥ ਉਠੀਤ ਭੁਭਿਰੁ ਭੁਰਣੇ ਉਠਦੇ ਨਧੋਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮੁਭੋਕਰੀ ਸੁਰੀਭ
 ਇਆਨ ਕਸੁਰ ਕਢਦੇ ਹੋ॥ ਬਜੀਤ ਬੀਰ ਸੁਪ੍ਰੰ ਲੜਦੇ ਹੋ ਸੁਰਮੇ ਸੁਸਟ ਪ੍ਰ
 ਭਾਵਾਲੇ॥ ਤੁਟੀਤ ਤਾਲਤਾਥਿ ਤਟਦੇ ਹੋ ਤਾਲਤਾਥੀ ਤਥਈ ਕਰਕੇ ਨਿਨਰ ਗਾਰਿ
 ਪੁੰਘਰੀ॥ ਗਾਦਾ ਦੇ ਸਬਦ ਪੁੰਘਰੁ ਆਦਾ ਲੀਆਂ ਦੇ ਹੋਣਗੇ॥ ੨੧੫॥ ਸਿਲੇ
 ਟਉਜਲੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਜੜੀਤੀਤ ਹੋਏ ਹੋਨਾ ਨਚੀਤ ਰੰਗ ਨਚਦੀਆਂ ਜਾ
 ਕੁਮਕਾ ਚਚਕਿ ਚਕ੍ਰਿਤ ਕਪੀਤ ਕੰਦੇ ਨਗਿਰੀ ਜੁਮੇਰ ਪ੍ਰਬਤ ਕੀ ਬੀਆ॥ ਖਹੀਤ
 ਬਾਹਣੀ ਪੁਜੀ ਖੇਦੀਆਂ ਮੋਨਾਦੀਆਂ ਪੁਜਾ॥ ਬਰੀਤਾ ਅਛੁਣੇ ਬਹਦੇ ਹੋਆਪ

੨੧੬ ਛਗਨੋਪੁਬੀਨਚੀਨਸੁਪੁਰੰ ਚੜ੍ਹਦੇਖਕੇਸੁਸਟੁਪੁਭਾਵਾਲੀਅਨੂ
 ਥਕੰਤਰੁਓਰਡਾਮਰੀ ਬਜਾਉਦੇਹੈਰੁਓਰਡਾਗਿਆਨਾਲ ੨੧੭ ਭੁਛੰਤਰੁ
 ਕੁਣੀਤਨੰਭਛਦੀਆਂਪੈਨਗਿਰਦੀਆਂਤੁਨਾਨੂਪਿਪੰਆਸਟੰਪੀਦੀਹੈਸਾ
 ਬ ਮਾਰਜਨੀਮਿਤਾ ਮਾਰਣਵਾਲੀਦੇਵੀ ੨੨੧ ਉਭੇਉਸਟੰਖੜੇਹੈਉਠ
 ਸੁਭੇਪੁਸਟੰਸੋਭਦੇਹੈਰਿਸਟਪੁਸਟਾਉਠੇਉਮੀਉਠੇਨਪੁਮਧਾਮਪਾਕੋਸ
 ੨੬੧ ਸੁਤਾਜੀ ਸੁਸਟੁਤਾਜੀ ਸਿਰਾਜੀ ਪੰਗਤੀ ਸਲਾਜੀ ਸਹਤਲਜਾਦੇ੨੨੧
 ਚਖਾਵੈ ਮਾਰਦੇਹੈ ੨੩੩ ਨਹੀਨੈਕਕਿਰਤ ਬੋਝਾਬੀਕਿਰਦੇਨਹੀ ੨੩੧ ਭ
 ਟਮੋਦਪਲਤ ਸੁਗਮਿਆਦੇਲਹੁਵਗਦਾਹੈ ੨੩੮ ਕ੍ਰਿਪਾਨਕਿਰਤਤਲਵਾ
 ਹਮਾਰਦੇਹੈ ਅਤਾਚਿਤਾਚਿਰਤ ਅਤਸੈਚਿਤਵਿਖੇਚਿੜਦੇਹੈ ੨੪੦ ਕ
 ਹਵਾਹੈ ਕਹਦੇਹੈਟਾਗੰਨਾ ੨੪੨ ਸਧਾਵੈ ਜਾਦੇਹੈ ੨੪੩ ਝੁਝਾਰੇ ਸੁਰਮੇ
 ਭੁਭਕੋ ਅਗਦੀਨਿਆਈ ਕਿਝੁਕੇ ਝੁਕਕੇ ੨੪੬ ਧਮਕੇ ਧਮਕੇ ਹਮਕੇਹੈਕੰ
 ਰਕੇ ਝੁਕਕੇ ਝੁਕਦੇਹੈ ਛਟਕੇ ਛਟਕਦੇਕੇ ੨੪੭ ਸਗਾਜੈ ਸੇਗਜਦੇਹੈ
 ਸਸਾਜੈ ਸਹਿਤਸਾਜਾਦੇ ੨੪੮ ਨਿਖੰਗੀ ਰਕਸਾਵਾਲੀ ਖਤੰਗੀ ਬਾਣਾਵਾ
 ਲੀ ਸੁਹੰਗੀ ਸੁਸਟੁਰੰਗਵਾਲੀ ਭੜੰਗੀ ਸੁਗਮਿਆਦੀਸੈਨਾ ੨੪੮ ਤ
 ਮਕੈ ਤਮਕਕੂਕੇ ਪਲਕੈ ਛਾਲਾਮਾਰਦੇਹੈ ਪ੍ਰਧਕੈ ਪ੍ਰਾਵਿਸੇਸਕੂਕੇਪਕਦੇਹੈ
 ੨੪੯ ਪਲਟਦੇਹੈ ਬਿਲਟੇ ਬਿਸੇਸਕੂਕੇਲਟਨ ਉਪਦੇ ਉਬਿਸੇਸਕੂ
 ਕੇਪਟਦੇਹੈ ੨੫੨ ਬੋਬਕੈ ਬੋਲਦੇਹੈ ਪਸਕੈ ਪਸਾਹਿਦੇਹੈ ਝੁਝਕੇ ਝੁਝਣ
 ਦੇਨਾ ੨੫੩ ਸਖੰਗੀ ਸਹਿਤਖੰਡੀਆਦੇ ਅਦਰੰਗੀ ਅਦਾਗਾ ਅਜੰਗੀ
 ਪੁਗਟ ਅਭਰੰਗੀ ਅਭਜਾ ੨੫੪ ਝੁਮਕੈ ਝੁਮਕਾਉਦੇਹੈ ਖਿਮਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇਹੈ
 ਬਖੰਕੈ ਬੋਲਦੇਹੈ ਉਥਕੈ ਉਦਿਸੇਸਕਹਕੇਥਕੇਹੈ ੨੫੮ ਕਿਝੁਮੈਤਝੁਮੀਜੈ
 ਇਕਠੇਹੈਕੇਝੁਕੇਹੈ ਟਾਢੇਰਕੂਕੇਝੁਮੇਹੈ ੨੫੯ ਹੁੰ ਹੁੰਸਬਦਕੂਦੇਹੈ
 ਬਿਝੁਰੰ ਸਮੁਹਾ ਕਿਝਿਗੇਤਚੇਤੰ ਜੋਝਿਗੇਹੈਚੇਤੇਵਾਲੇ ੨੬੦ ਕਿਮਤੇਕਨੁ
 ੨੬੧ ਰੰ ਅਤੇਹੈਇਕਸਰਪਾਦਿਖੇਗਿਸਿਝੇਤਸਾਬੀਜੋਮਰਗਏਹੈਹਥਵਾਨਾ ੨
 ੬੨ ਕਿਝੁਲੇ ਕਿਝੇਸੰਜੋਡਲਦੇਹੈਬੁਰੇਭੇਸਹੋਏਹੈ ੨੬੫ ਕਿਨਭਜਨਥੇ
 ਰੀ ਅਕਾਸਾਦਿਖੇਮਾਨੋਬਿਜਲੀਦਾਬੇਗਹੈ ੨੬੮ ਕਿਚਕੈਤਚਾਰੰਜੋਚ
 ਕਤਹੋਹੋਹੈਮੀਦਾ ਛੀਠੀ ਨਿਡਰ ੨੬੯ ਕਿਬਕੈਤਬਾਰੀ ਜੋਬੋਲਦੇਹੈਬਾਈ
 ਹੀਕੀਹੀਕਾਗੀ ੨੭੧ ਉਛਕੈ ਉਛਲਦੇਹੈ ਹਮਕੈਤਗਾਨੀ ਹੀਕਾਰਕਦੇਹੈਸੁਰਮੇ
 ਰੁਟਕੈ ਭੁੜਕਦੇਹੈ ਵਾਕੀਬਦੇਹੈ ੨੭੨ ਕਿਨੇਜੇਪਲਟੈ ਜੋਨੇਜੇਅਨੁਮਾਰਦੇਹੈ
 ੨੭੩ ਮਿਲੈਸੰਜਸੰਜੈ ਮਿਲਦੇਹੈਸੰਜੇਅਨੁਮਾਜਕੋ ੨੭੪ ਕਹੰਭੁਰਭਾਏ
 ਕਿਤੇਸਮੁਹਭਜਦੇਹੈ ੨੭੫ ਲੁਟੈ ਲੋਟਦੇਹੈ ੨੭੬ ਉਥਕੈ ਉਛਲਦੇਹੈ ੨੭੭
 ਅਹਧਮਹੁਰਉਦੰਡ ਦੇਘਡੀਆਂਉਤਕਿਝਾਬੀਸਾਮਾਉਤਦਸਸਤੁਦੇਲਾਖ
 ਇਕਹਜਾਰਸੁਰਮਾ ਜੁਝਤਭੁਏਅਦੰਡ ਮਰਦੇਭੁਏਅਦੰਡਥੇਜੇਝੇ ੨੭੮
 ਭਉਓਆਪੁਭੇਸੰ ਹੋਇਆਕੋਪਸਰਪਾਉਠੀਬੀਬਰੇਣ ਉਠੀਹੈਪੁਡਾਅਕਾਸ
 ਟਿੰਗਤਪੇਗਈ ਛਹੀਸੀਸਗੋਣੀ ਛਹੀਹੈਅਕਾਸਦੇਸਿਰਨਾ ੨੮੦ ਛਕੇ
 ਹ ਬਿਰਾਜਰਹੇਹੈ ਪਟਿਭਾਨਦੀਸੰ ਬਹੁਤੇਹੀਸੁਰਜਾਦਿਸਦੇ ਹੋਟਪਾਹੁਪੀ ਟਾ
 ਪਨਬਦਲਦਿਓਜੇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੁਰਜਾਨਿਕਲਦਾਹੈ ਸਮੰਧਦੇਹੀ ਸਹਿਤਸਨਹਦੇਹੈ

੨੮੧॥ ਮਨੋਸਿਧਸੁਧੀ ਮਨੋਸਿਧਪੈਨਚੰਗੋ ਸੁਭੀਜੁਲਉਧੀ ਸੋਭਦੀਹੋਏ ੨੦
 ਟਉਚੀ ਵਾਉਤਕਿਸਟਾ ਤਿੰਨਥੇ ਗੁਰੁਜਾਣਦੇਣੀ ਮਨੋਦੋਣਾਚਾਰਜਹੀਸ
 ਰੁਨਾਏਨਾਦਾਗੁਰੂਹੇਉਸਕੇਏਚੇਲੇਹੋਸੁਰਮੇ॥ ੨੮੨॥ ਨਦੀਮਛ ਲੋਧੇ ਨਦਦਮਛ
 ਬੀਲਜਤਹੋਤਾਹੋ ਉਠੈਛਿਛਿਛਿਉਠਦੀਆਂਹੋਛਿਛਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੨੮੩॥ ਚਲੇ
 ਚਾਇਚੰਗੀ ਚਲੇਹੋਚੰਗੇਚਾਉਨਾਲਾਛਲੀਬਾਰਣੀਸੀ॥ ਖਲਤ੍ਰੀਹਾਥੀਆਦਾ
 ਜੋਬਡਾਹਾਥੀਹੋਉਸਕੀਪਹਿਰੀਹੋ॥ ੨੮੪॥ ਉਠੈਛੁਧਪਾਰੈਉਠਦੇਹੋਛੋਪਧਾਰਕੇ
 ਮਚੇਸਸਤ੍ਰਝਾਮਚੇਹੋਸਸਤ੍ਰਨੁਮਾਰਕੇ॥ ਚੁਕੈਚਉਪਦੁਨੀ ਅੰਗਲਿਆਸੁਰ
 ਮਿਆਨਾਲੋਤਿਨਾਨੇਜੁਧਦੀਦੁਣੀਚੋਪਚੜੀਹੋ॥ ੨੮੫॥ ਹਸੇਅੰਸੁਭੇਦੀਹਸਰੀ
 ਤੇਅੰਸਅਭੇਦੀਪ੍ਰਮਾਤਮਾਰੀ॥ ੨੮੬॥ ਝੁਮੇਬਿਜੁਬੇਗੀ ਝੁਮਕਦੀਹੋਜੋਸੋਬਿਜੁਲੀ
 ਬੇਗਵਾਲੀ॥ ਲਸੇਏਮਤੇਗੀ ਲਸਕਦੀਆਂਹੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਤੇਗਾ॥ ਕਹੈਚਿਤ੍ਰਚਾਰੰ
 ਕਰਦੇਹੋਟਿਕੇਚਾਰਸੰਦ੍ਰ ੨੮੭॥ ਪੇਲੇਪਾਉਦੇਹੋ॥ ਝੁਲੇਝੁਲਦੇਹੋ੨੮੮॥ ਬਜੇਤੁ
 ਰਤਾਲੀ ਬਜਦੇਹੋਤਰਬਾਜੇਤੇਕੋਸੀਆਂ ਵਾਹਥਾਦੇਤਾਸਤੁਟਦੇਹੋ॥ ੨੮੯॥ ਚ
 ਏਹੂਹਉਠੈਰਣਵਿਖੋਹੁਪ੍ਰਾਗਮਾਰਕੇਉਠਦੇਹੋ॥ ਗਜੇਵੀਰਗਾਜੀਗਜਦੇਹੋ
 ਗਾਜੀਸੁਰਮੇ॥ ਤਰੇਤੰਦਤਾਜੀਹੋਠਚੰਗੋਤਾਜੀਜਾਤਦੇਘੋੜੇਹੋ॥ ੨੯੦॥ ਜਾ
 ੨੯੧॥ ਨਕ ਮਾਨੋ॥ ਭਈਰਵੁਭੈਰੋ॥ ਕਾਕਕੰਕ ਬਡੇਕਾਉਤੇਛੋਟੇਕਾਉ ੨੦੦॥ ਬੰਕਾਰਾ
 ਚੋਲਦੇਹੋ੨੦੧॥ ਖਰਬਰ ਤੰਬੂਰੋਲੀ ੨੦੨॥ ਉਤੰਗ ਉਤਕਿਸਟਾ॥ ਕਹੈਚਉਰਹੀ
 ਰਸੁਬਾਹਕਿਤੇਚਉਰਤੇਬਸਤ੍ਰਪਏਹੋਸੁਰਮਿਆਰੇ॥ ੨੦੩॥ ਰਣਅੰਗਰੰਗਤ
 ਅੰਸਰਣਵਿਖੋਅੰਗਰੰਗੋਗਏਹੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਜਨੁਛਲਕਿਸਕਜੋਸ ਮਾਨੋ
 ਲਕੇਜੁਆਦੇਜੋਸੇਲਾਲਸੁਰਮੇਹੋਰਹੇਹੋ॥ ਜਨੁਖੇਲਛਾਗਾਬਸੀਤ ਮਾਨੋਖੇਲਦੇ
 ਹੋਛਗੁਣਦੇਮਹੀਨੇਹੋਲੀ॥ ੨੦੪॥ ਧਮਾਰ ਧਮਾਲਾ ੨੦੫॥ ਭਟਓਘ ਪ੍ਰਓਘਸੁ
 ਰਮਿਆਂਦੇਸਮੁਹਾਂਦੇਸਮੁਹ ੨੦੬॥ ਸਰਸੇਲਸਨਾਹਰਿਬਾਣਤੇਸੇਲੇਕੁਹਾਣੇਸ
 ਨਾਹਾਸਤੁ ੨੦੭॥ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਅਗੁਰੂਪ੍ਰਗਟਭਯਾਹਦਭੈਆਨਕਜੁਧਾ॥ ੨੦੮॥
 ਘੋਰਓਧੋਅਧੋਅਧਬਜਹਗੇਖੰਡੇਉਤਕਿਸਟਾਅਧੋਅਧੀਬਜਹਗੇ॥
 ਅਣਣੇਸਸੈਨਾਦੇਈਸੁਰਾਜੇਮਹਾਸੁਰਬਡੀਸੁਰਕੁਕੇ॥ ੨੦੯॥ ਨਿਨੋਦਪ੍ਰਕਾਹ
 ਹਗੇਨਗਾਰੇਬਜਾਕੇਪ੍ਰਕਾਫਹਗੇ॥ ਅਧਅੰਗਸੇਸਟਾਅੰਗਾ॥ ੨੧੦॥ ਰਣਰੰ
 ਗਜੁਪਭੂਮਕਾਤਰੰਗਅਥਾਜਹਗੇ॥ ਘੋਰਿਆਵਾਲੇਲਣਗੇ॥ ੨੧੧॥ ਛਟਛ
 ਤੋਛਟਾਛਟਛਟਹਿਗੇ॥ ਬਿਜਲੀਦੀਨਿਆਈਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲੇਛੜਛਟਾਛਟੀਛਟ
 ਟਗੇ॥ ੨੧੨॥ ਰਣਣੰਕਰਣਣੰਕਸਬਦਕਹਕੇਨਿਸਾਣਨਗਾਰੇ॥ ਗਲਗੰਜਹ
 ਠੀਡੀਡੋਰੋਲਾਪਾਕੇਹਠੀਘਯਘਾਉਖਾਕੇਘਾਵਾਨੁ ੨੧੩॥ ਕਲਕੀਕਲਕ੍ਰਿਤ
 ਕਲਜੁਗਾਦੀਦੁਨੀਆਂਦਿਖੇਉਂਦਰਕੀਰਤੀ ੨੧੪॥ ਘਣਘੁੰਘੁਹਘੋਰਘਮੰਕ
 ਹਗੇਬਦਲਦੀਨਿਆਈਘੁੰਘੁਰੁਆਂਦੇਸਬਦਬਜਣਗੇ॥ ਤਪਤੰਤੋਹੋਕੇਤੀਰ
 ਤਤਾਤਤਤਾਤਹਗੇਤੀਗੰਨਤਤਾਤਤੀਤਾਤਨਗੇ॥ ੨੧੫॥ ਗਹਿਕੇਸਨਕੇਕਿਨ
 ਝੁਠੀਅਹਿਗੇਪਕਤਕੇਇਨਾਦੇਇਕਕੇਸਾਨੁਝੁਝਣਨਗੇਵਾਖਿਚਣਗੇ॥ ੨੧੬॥
 ਅਵਣੇਸਹਾਜੇਅਣੀਣ ਸੇਨਾਨਾਰਣਸੀਝੋਰਣਵਿਖੇਮਕੇਵਿਵਾਲਪਾਵਹਗੇ
 ਸੁਰਗਲੋਕਨੁਪਾਉਣਗੇ॥ ੨੧੭॥ ਛਣਣੰਕਛਣਣੰਕਸਬਦਕੁਕੇਝਣਣੰਕਸਬਦਕੁਕੇ

੨
੬੩

ਕਣੜਿਛਿ ਘੋੜੇ ਕਣੜਹਿਗੇ ਹਿਣਕਣਗੇ ਰਣਰੰਗ ਸੁਚਾਰਮਚਹਿ
ਗੋਜਧਭੁਮਕਾਦਿਖੇਹੋਲੀਦੀਨਿਅਮਨੀਦਹੋਕੇਮਚਣਗੇ ੩੨੦॥ਸਾਂਗ
ਮਨਚਹਰੀ ਵਿਸੇਸਕੁਕੇਸਾਗਲੈਕੇਸੈ ਨਨਚਹਿਗਿਆ ਜਟਿਪੁਰਪੁਰ
ਹੰਗਰਚਹਰੀ ਸਿਵਜੀਪੁਸਲੇਰੰਗਦੇਹੋਕੇਰਚਣਗੇ ੩੨੧॥ਜਾਣਮਾਨੋ ੩੨੧
ਹਯਤਾ ਘੋੜੇਦੀਸੰਜੇ ਸਨਾਹਨ ਸੁਰਮੇਦੀਸੰਜੇ ੩੨੨॥ਘਟਾਜਿਉਘਟਿਕੀ
ਪਾਇਟੁਕਾਹਿਗੇ ਬਦਲਦੀਘਟਾਦੀਨਿਆਈਬੋਲਕੇਵਾਸਬਦਕੁਕੇਗਿ
ਰਕੀਚਨਜੇਮਨਡੋਲਹਗੇ ਸਮੇਰਪ੍ਰਬਦੀਨਿਆਮਨਵਾਲੇਡੋਲਜਾਣਗੇ ੩੨੩
੩॥ਜੈਸੋਦਲਿਨਦਪੁਕਾਰਹਗੇ ਜੈਦੇਸਬਦਨਗਾਗਿਆਨੁਬਜਾਕੇਕਹਿਣਗੇ ੩੨੪
੨॥ਬਰਫਾਲਫਲਾਫਲੁ ਸੇਸਟਫਾਲਾਨੁਫਲਕਾਕੇ ੩੨੫॥ਤਨਤਾਣਪੁਰਜਨ
ਉਤਣਗੇਸੰਜੇਆਂਦੇਪੁਰਜੇਪੁਰਜੇਗਰਦਾਰਗਡਾਂਗਡਾਂਗਹਗੇ ਬਰਛੀਆਵਾਲੇ
ਸੁਰਮੇਰੰਗਡਾਂਗਡਾਂਗਦੇਣਗੇ ੩੨੬॥ਭੁੱਕਹਗੇ ਬੋਲਣਗੇ ੩੨੬॥ਰਣਬੋਲ
ਤੋਆਜਲਗੇਅਜਹੀਅਜਤਾਈਰਣਦੀਉਪਮਾਨੁਬੋਲਦੇਹੋਬ੍ਰਹਮਾਜੀ॥
੩੨੭॥ਅਰਣਬਰਣ ਲਾਲਬਸਤਾਵਾਲੇ ੩੨੮॥ਕਿਰਣਸੰਮ ਸੁਰਜਦੀ
ਕਿਰਣਸਮਾਨਲੇਖੀਅਹਿਗੇ ੩੨੯॥ਉਘਾਵਹਿਗੇਬੋਲ
ਣਗੇ ੩੨੯॥ਜੁਗਚਾਰਕਹਾਂਲਗੇ ਚੋਹਾਂਜੁਗਾਂਤੋੜੀਆਚਲੇਸਪ੍ਰਿਥੀਦੇਈ
ਸੁਰਾਜੇ ੩੩੦॥ਭੁਯਾਤਿੰਗਹਗੇ ਭੈਨਲਸੁਤਕਾਆਕੇਭਿਜਜਾਣਗੇਬਸਤਾ
੩੩੧॥ਗਲੁਨਾਮਤੀਮਲਕਾ ੩੩੨॥ਅਯਧਾਰਨਹੈ ੩੩੩॥ਅਵਸਥਾਦੇਧਾਰਨ
ਵਾਲੇਹੈ ੩੩੪॥ਅਕਕਰਖਨਹੈ ਸਤੁਆਂਦੇਖਿਚਣਵਾਲੇਹੈ ੩੩੪॥ਘਨ
ਸਾਵਨਹੈ ਸਾਵਣਦੇਬਦਲਦੀਨਿਆਈਸਿਆਮਸਰੂਪਹੈਕਲਗਿਆਵਤਾਰ
੩੩੫॥ਭ੍ਰਿਤਪੁਖਨਹੈ ਦਾਸਾਦੇਪੋਖਨਵਾਲੇਹੈ ੩੩੬॥ਘਨਘੋਰਨਹੈ ੩੩੬॥
੨੩੬॥ਮੋਗਨੁਬਦਲਦੇਸਬਦੀਸਮਾਨਹੈ ੩੩੭॥ਨਲਨੀਧਰਸੇ ਨਲੀਦੇਧਾ
ਹਨੇਵਾਲਾਕੀਤਿਸਸਾਹਖੇ ੩੩੮॥ਕਰਨਾਬਧਹੈ ਰੁਪਾਕੇਸਮੁੰਦਹੈ ੩੩੯॥ਅਸ
ਉਪਾਸਕਹੈ ਦੇਵੀਦੇਉਪਾਸਕਹੈ ੩੪੦॥ਜਲਜੇਛਣਹੈ ਕਵਲਵਤਅਖਾ
ਵਾਲੇਹੈ ੩੪੧॥ਪ੍ਰਣਪੇਛਣਹੈ ਪ੍ਰਣਪੁਹਣਕਰਣਵਾਲੇਹੈ ੩੪੨॥ਛਟਛੈਲਪੁਤਾ
ਧਿਜਲੀਵਤਸੁੰਦਰਸੇਭਾਹੈ ੩੪੩॥ਹਰਿਸ੍ਰੀਕਰਭਾ ਹਾਥੀਦੇਸੰਭੁਸਮਾਨਬਾਹ
ਦੀਸੇਭਾਹੈ ੩੪੪॥ਸਰਣਾਲਯਹੈ ਸੁਦੇਣਨੁਘਰਹੈਦਾਸਾਨੁ ੩੪੫॥ਸੁਦੇ
ਲਕੁਦੇਹੈ ੩੪੬॥ਛਟੀਨੀਚ ੩੪੭॥ਚੰਗਨਾਮਤੀਮਲਦਾ ੩੪੮॥ਰਹਸੇਪ੍ਰਾਪਿਨ
ਹੈ ੩੪੯॥ਅਤਿਅਕਲ ਅਤਸੈਅਕਲਕੁਕੇ ਵਾਕਾਲੁਹੋਇਆ ੩੫੦॥ਸੰਨਿਧੁਹੈ
ਸਨਧਧਹੋਕੇ ੩੫੧॥ਰੁਝ ਫਸਕੇ ੩੫੨॥ਬੀਨਬੀਨ ਚੁਗਚੁਗਕੇ ਪ੍ਰਬੀਨਬੀਰ
ਹਾਥਲੇ ਚਤੁਸੁਰਮਿਆਨੁਮਾਰਣਵਾਲੇਭਲੀਪੁਕਾਰਾ ੩੫੩॥ਅਮੋਨਸਰਚੈਨਕਰ
ਤੇਨਕਰਜੇਰਹੀ ਚੰਗੇਬਾਣਚਾਉਕਰਕੇਤਾਣਕੁਕੇਜੇਰਦੇਹੈ ੩੫੪॥ਖਾਇਬ੍ਰਿਣ ਖਾਕੇਛਟ
੩੫੫॥ਅੰਗਭੁਟਤੰਗਹੁਮੈ ਸੁਰਮਿਆਦੇਅੰਗਤੰਗਹੋਕੇ ੩੫੬॥ਕਲਰੀਤਿ
ਮਗਾਵਹੀਕਲਦੀਰੀਤਹੈ ੩੫੭॥ਜੇਸਪੁਕਾਰਤਿਸੀਪੁਕਾਰਗਾਉਦੇਹੈ ੩੫੮॥ਅ
ਰੇਪਕਕੇਖੀਰਡੋਲਹੀ ਸੁਰਮੇਮਾਰਦੇਹੈ ੩੫੯॥ਸੋਰਪਰੇਪਕੇਸਾਜੇਸੁਰਮੇਰੇਕਰੇਕੇ
ਪੈਰਾਨੁ ੩੬੦॥ਸੋਰਪਕਾਲੇਕੇਸਰੀ ਸਹਿਤਗੁਮੇਕੇਛੇਰਬਾਹਣੀਕਾਲੀਦੇਈ
ਅਗਾਂਸਤਾਸਿਧਕੀਜਿਸੀਅਗਾਂਸਤਨੇਸਮੁੰਦਪੀਤਾਸੀਤਿਸੀਤਾਬਾਹਣੀਸਕੋ ੩੬੧॥
ਸੁਰਾਗਕੇਮਾਰਕੇ ਅਨੀਸਤੀਰਗਾਜਾ ੩੬੨॥

੩੮੭॥ ਹਰਿ ਦੇਵੀ ਧਨ ਧਨ ਖ ਕੇ ਸਨ ਭੇਗਾ ਹਿ ਕੇ ਸਨ ਜੁਟੇ ਕੇ ਸਾਂ ਕੇ ਸਾਂ ਤੇ ਫੜ ੩੧
 ਜਟ ਦੇ ਹੋਏ ਚਲ ਚਲ ਕੇ ੩੮੮॥ ਲੋਹ ਹਥੀ ਸਾਂਗਾਂ ਪਰ ਸਾ ਕੁਹ ਸ੍ਵੇ ਮੁਰ ਧਨ
 ਬੁਤ ਕ੍ਰਿਸਟ ੩੮੯॥ ਕੁਰਣਾਲ ਯਕੇ ਪ੍ਰੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਉਪ੍ਰੰਸਿ
 ਧੁਰ ਪੇਲੇ ਹਾਥੀ ਪਾਏ ਕੁਰਕਾਟ ਸਥੈ ਕਰ ਦੇ ਪੈ ਕਟਣਾ ਸਭੇ ਪਗਾਏ ਨਪ ਛੇਲੇ ਦੇ
 ਪੁਰ ਨਹੀ ਪਿਛੇ ਹਟ ਦੇ ॥ ਘਨਾ ਸਿਆਮ ਘਨੇ ਤਨਾ ਆਯਾ ਪਏ ਲੇ ਬਦਲਦੀ ਨਿਆ
 ਈ ਸਿਆਮ ਸਰੁਪ ਦਾਲੇ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਬਹੁ ਤੇ ਹੀ ਤਨ ਉਪ੍ਰਸਸਤ ਝਲੇ ॥
 ਸ੍ਰੋਠ ਰੰਗੇ ਰਮਣੀ ਅਰਮਾਪਤਿ ਲਹੁ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰਿ ਲਗਾ ਦੇ ਪੈ ਲਛਮੀ ਦੇ
 ਪਤ ਕਲਹੀ ਅਵਤਾਰ ਬਸੰਤ ਸੇ ਹੋਲੀ ਸਾਰ ਖੇ ਖੇਲ ਦੇ ਪੈ ੩੯੦॥ ਰਮਣੀ ਅਸਤੁ
 ਖਣ ਸਹਿਤ ਉਦਰ ਭੁਖਣਾ ਦੇ ੩੯੧॥ ਤਾਲ ਕੇ ਸੀਆ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਮਚੰਗ
 ਏਸ ਭੇਬਾ ਜੇ ਹੋ ॥ ਪੁਰ ਫਟੀ ਧੁਤੀ ਫਟ ਗਈ ਛੁਟ ਪੁਰ ਜਟੀ ਜਟ ਸੀਟਾਰੀ ਆਜਟ
 ਛੁਟ ਗਈ ਅੰਗ ੩੯੨॥ ਭੋਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰ ਮੇਰ ਭੋਲ ਕੁਕੇ ਰਿਗ ਪਾਇ ਆਏ ਸੁਮੇ
 ਰੰਗ ਸਾਤਲ ਸਤੇ ਪਤਾਲ ਭਗਾਏ ਭੈਵਾਨ ਹੋਏ ਚਉਕ ਚਕੇ ਚਉਦੀ ਖਾਕੇ ਚਕੁਤ ਹੋ
 ਦੇ ੩੯੩॥ ਅਸਰੇਣ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਥੈ ਕਾਰਿ ਰੂਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇਣ ਆਂ ਦੇ ਤੁਲ ਸਭੇ ਕੁ
 ਕੋ ਮਿਟੇ ॥ ਪੁਸਟ ਭਾਰੇ ਚਨਕ ਮਾਂ ੩੯੪॥ ਲਾਜ ਭਰੇ ਅਰਗੰਜ ਲਜਾ ਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ
 ਸਤੁ ਆਦੇ ਰਸੇ ਛੁਟ ਛੈਲ ਛਕੇ ਬਿਜਲੀ ਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਿਦਰ ਤਨਾ ਲਾਤਿ ਪ
 ਤੁੰ ਹੋਏ ਹੋਏ ਚਿਤ ਚੋ ਪਾਰਿ ਕੇ ਚਿਤਾਵੇ ਖੇ ਚੋ ਪ੍ਰਕੇ ਚਿਤ੍ਰੇ ਵਾਖਿਏ ॥ ਪ੍ਰਤਮਾਨ
 ਸ੍ਰਿਦਰ ਅਜਾਨੁ ਜਾ ਜਾਨੁ ਆਤਾਈ ਬਾਹਾ ਕਰਿ ਪੇਜ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤਗਿ ੩੯੫
 ॥ ਰੰਗ ਮੇ ਜਾਨੁ ਸੁਰੰਗੇ ਹੋ ਸ੍ਰਿ ਸੁਰ ਸੁਸਟੁ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋ ਹਾਥੀ ਸ੍ਰੇਣ ਅਲੇਲੇ
 ਲਹੁ ਦੇ ਫੁਹਾਰੇ ਚਲ ਦੇ ਪੈ ਕਪਕੇ ਰੋਧ ਕੁਣ ਕੁਕੇ ਕਲਕੇ ਅਕੇਲੇ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ
 ਗਈ ਕਲੇ ਨਹੀ ਵਾਅਦੁ ਤੀ ਸੁਰ ਮੇ ਹੋ ॥ ੩੯੬॥ ਦੁਮ ਪਾਨ ਬਿਰਛ ਦੇ ਪਤੇ ਉਡਤੇ ਹੋ
 ॥ ਪੈਨ ਪਰੀ ਕਛ ਮਾਨ ਰਹਿ ਚੁਨਾਹਿ ਪ੍ਰਤਗਿ ਆਨਾ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਨਾ ਮਾਨ ਹੀ ਰਹਾ ੪੦੧
 ੩੯੭॥ ਅਤੀ ਭੋਰ ਕੇ ਅਸਤੁ ਵਾਲੇ ॥ ਨਿਭੁ ਮਭੁ ਮਤੇ ਬੀਨਾ ੪੦੨॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਲਬ੍ਹ ਮ
 ਲੇ ਕੇ ੪੦੩॥ ਜਹਾਂ ਜਗਾਤੇ ॥ ਰਾਜਤਹਾਂ ਸੋਭ ਦੇ ਹੋਤਹਾਂ ॥ ਮਹਾਰਣਕੇ ਬਰਨੈ ਬਰੇ ਜੁਸ
 ਨੇ ਬ੍ਰਣਨ ਕਰ ਦੇ ਪੈ ੪੦੪॥ ਪਾਵਕ ਜਾਨੁ ਭੁਠੀ ਮਾਂ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਭੁਠੀ ਤਪੀ ॥ ਛਤ੍ਰ ਜ
 ਛਤ੍ਰੀ ਆਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ੪੦੫॥ ਦਿਵ ਦੇਵ ਅਕਾਸ ਦੇ ਦੇਵ ਤੇ ਚੰਦ ਚਕ ਚਾਰੇ ਦਿਸਾਂ ੪੦੬॥ ਅਰ
 ਧੁਰ ਬਠੀ ਸਰਕਰ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਭਯੰਕਰ ਭਯਾਨ ਕਤੇ ਭਯਾਨ ਕ ਸਥੈ ਕਿਤ ਸੁਝਤ ਪੈ
 ਸਭੇ ਕੀ ਕਛੀ ਕਰ ਦੇ ਪੈ ॥ ੪੦੭॥ ਰੰਗਾ ਜੰਗ ਅੰਗ ਨੰਜ ਧੁਮ ਕਾ ਦਿਚ ਅੰਗ ਨੰਗ ॥
 ਗਾ ਅੰਗ ਹੋਇ ਪਹਤ ਅੰਗ ਭੰਗ ਹੋਏ ਪਏ ॥ ੪੦੮॥ ਰੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਕੇ ਝੰਡੀ
 ਦੀ ਨਿਆਈ ਰਚੇ ॥ ੪੦੯॥ ਕੁਰਕੁ ਕਾਛੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਅੰਗ ॥ ੪੧੦॥ ਲੁਧੈ ਮਰਤੁ ਹੋ ॥
 ੪੧੧॥ ਬਾਂਡੇ ਬੰਡੇ ੪੨੦॥ ਧਾਏ ਸਥਾ ਹਜੇ ਧਾਸਕ ਪਾ ਦੇ ਰੇ ਹੋ ਜੇ ਸੁਰ ਮੇ ਸਹਿਤ ਕੁਪਕੇ
 ਜਣ ਸੇਤ ਬੀਧਾ ਦੇ ਧੀ ਅਤੁ ਪਹਾੜਾ ਮਨੇ ਪੁਲ ਦੇ ਬੀਨਣ ਨੇ ਪੰਹ ਰੂਮਿਟ ਦੇ ਹੋ ਅੇ ਸੇ ਸੁ
 ਰ ਮੇ ਰਿਗ ਦੇ ॥ ੪੨੧॥ ਚਲਾ ਚਿਤ ਚਖ ਛਾਨੂੰ ਤਜਾਲ ਅਸਤੁ ਬਿਅਸਤੁ ਹੋ ਕੇ ਨੇ ਤਾ ਤੇ
 ਭੋਦੀ ਹੋ ਅਗਨ ਦੀ ਲਾਟਾ ॥ ੪੨੨॥ ਬਣੀ ਪ੍ਰਜੈ ਸੇ ਬਣ ਦੇ ਪ੍ਰਜੈ ਸਤਾ ਉਡੇ ਹੋ ਅੇ ਸੇ ਉ
 ਰੇ ਜਾ ਦੇ ॥ ਜੁਲੀ ਮੇ ਧਾਰ ਬਦਲ ਤੇ ਜਲ ਦੀ ਧਾਰਾ ਜੇ ਸੇ ਚਲਦੀ ॥ ਨ ਭੰਜ ਦਤਾ
 ਗਾ ਅਕਾਸ ਤੇ ਜੇ ਸੇਤ ਗਤਿ ਗਦਾ ॥ ੪੨੩॥ ਕੁਰੰ ਮੇ ਸਮਾਈ ਸੁਰਜ ਦੀ ਰਿਣਾਰੀ ਨਿਆਈ

ਸਰੰਸਤਸਾਲੀ ਬਣਾਨਾਲਸਤੁਆਨੁਸਲਦੇਯੋ। ਚਲੇਕੀਟਕਾਸੋ। ਚਲੇਯੋਕੀ
 ਕੋਆਸਾਗਖੇਬਢੇਰਿਕਾਸੇ ਬੁੱਢੇਤੋਇਤੁਸਾਗਖੇ। ਕਨੀਸਿਧਰੀਤੀ ਸਮੁੰਦਰੇਕੀਢੋਸੇ
 ਰੋਤੇਦੇਕਿਟਕੇਰੀਦੇਯੋ। ਤਨੀਰੋਮਤੇਤੀ ਸਰੀਗਵਿਚਰੇਮਹੈਜਿਤਨੇਤਿਤਨੇਏ੪੩੦। ਛੁਟੇ
 ਸੁਰਣਪੰਛਟਦੇਹੈਸੋਇਨੇਦੇਫੰਗਾਵਾਲੇਬਾਣਾ। ਕਲੀਕੰਕਪਤੀ ਸੰਦਕਾਵਾਦੇਫੰ
 ਗਾਵਾਲੇਬਾਣਾ। ਤਜੇਜਾਣਛਤੀਤਜਦੇਹੈਮਾਨੇਛਤੀ੪੩੧। ਗਿਰੇਤੋਖੇਤੀ ਭਿਗੋਰੇਰੇ
 ਰੇਤਹੋਕੇਖੇਤਾਦਿਚਾ। ੪੩੨। ਉਠੇਝਾਲਮਹੈਉਠਦੀਪੈਲਾਟਮਗਦੀ ੪੩੩। ਚਲੇ
 ਥਾਲਮਾਲੇ ਚਲੇਸੁਰਗਲੇਕਨੁ। ੪੩੪। ਪੁਨਰਬੀਰਤਿਆਗੀਯੋ ਬਹੁਤੋਸੁਰਮਾ
 ਤਿਆਗਕੇਜੁਪਨਾ। ਕੋਪੀਸਾਪਜੈਮੇ ਜੈਮੇਕੋਪੀਸਪਛੇਤੋਤੋਗਮਾਰਦਾਯੋ। ੪੩੬
 ਮਿਤੀਆਇਤਾਣੀਮੀਤਨੇਆਇਘੋਰਿਆ। ੪੩੭। ਕਲੀਕੀਤਲੇਖੇਕਲਕੀਦੀਕੀ
 ਹਤੀਲਿਖਦੇਯੋ। ੪੩੮। ਅਛਗਾਂਅਪਛਗਾਂਅਲਛਸੁਹਣੇ ਵਿਸੇਸਕਕੇਲਖਾਂਸੁਗਮਿ
 ਆਕੋਬਰਦੀਯੋ। ਪੁਬਨਿਬੀਨਬੀਨਕੇਚਤਾਨੁਚਗਾਚਗਕੇ ਸੁਧੀਨਪਾਨਕੇਧਰੇਸੋਅਪੀ
 ਨਹੋਕੇਹਥਾਂਪੁਹਥਾਦਾਪੁਣਕਰਰਹੀਯੋ। ੪੩੯। ਅਰੁਧ ਰੁਕਕੇਅਬੁਝਉਰਥਾਵ
 ਹੀ। ਬਿਖਬੁਝੇਕੇਓਪੁਨੁਦੇਰਦੇਯੋ੪੪੦। ਘੋਰੇਨਾਮਬਜੇ੪੪੨। ਬਿਧੀਬਝੇ੪੪੩। ਕੁਹਕੇ
 ਬੋਲੇ੪੪੪। ਛਿਪ੍ਰੀ ਸਤਾਬੀ੪੪੬। ਬਾਹੇਸੁਰਮੇ੪੪੮। ਪਾਨੀਪਾਣੀ੪੪੯। ਬਿਤੁਓਪ
 ਜੀਵਕਾਵਾਸਤੋ। ੪੫੦। ਪ੍ਰਮਾਨ ਅਪ੍ਰਮਾਨਹੀ੪੫੧। ਇਸਟ ਇਸਦੀਪੁਜਾ ਸੁਢਾ
 ਲ ਸੁਸੁਟਤਾਨਾਲ ੪੫੨। ਦੁਰੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕਿਤ ਕੀਰਤੀ ੪੫੪। ਚਤੁਰਚਾਰਦੇਸੀ
 ਚਤੁਰਹੈਸੰਦ੍ਰਅੰਗਾਵਾਲਾਯੋ। ਕਰੋਕਾਲਮਰਚਾ ਕਰਦੇਹੈਕਾਲੀਦੀਪੁਜਾ। ੪
 ੫੬। ਬਿਗ ਪ੍ਰਿਥੀ੪੫੮। ਬ੍ਰਤੀਇਦ੍ਰਜੈਸੇ ਬ੍ਰਤਾਸੁਰਪ੍ਰਜੈਸੇਇਦ੍ਰਚਾਲਿਆਸੀ੪੫੯
 ਚਲੀਸਾਜਸਾਜਾ ਚਲੀਸੈਨਾਸਾਜਨੁਜਾਜਕੋ। ੪੬੦। ਜਿਣੇਗੰਧੀਪਖਰੀ ਜਿਤੇਨ
 ਗਖਰਦੇਸਰੇਪਾਖਰਾਵਾਲੇ। ਹਣੇਪਖਰੀਭਖਰੀ ਮਾਰੇਪਖਰਦੇਸਰੇਪਖਰੀਭਖ
 ਰੇਸੇਭਖਰੀ। ਗੁਜਸੁਤਾਨ ਗੁਜਸੁਤਾਨਦੇਸਕੇਗਾਜੀ ਸੁਰਮੇ ਰਜੀਰਜਪੁੰਰੋਹਰੁ
 ਮੀਰੇਵਾਲੇਰੁਮਵਲਾਇਤਦੇ। ੪੬੧। ਹਣੇਕਾਬਲੀਬਾਬਲੀਦੇਕੋ। ਹਰੇਕੀਰੋ ਸ
 ਸਕੇਨਿਸਾਕੇ ਨਿਸਾਵਾਲੇਸੁਰਮੇ। ਬਲੀਬਾਲਖੀ ਬਲੀਬਲਖਬੁਖਾਰੇਦੇ
 ਰੋਹਰੁਮੀਰੇਦੇਸਕੇਤੇਰੁਮਵਲਾਇਤਦੇ। ਬੀਦਫੀਲੇਕਮਕਸੇਢੇਲੇਹੋਏ। ੪੬
 ੨। ਰਥੀਗਾਜਹੀਇ ਰਥੀਗਾਜੇਰਥਾਤੇਬੀਨਾਹੋਏ। ੪੬੩। ਕਉਕਬੀਦੀਕਉਕ
 ਬੀਦੀਦੇਸਦੇ। ਚਲੇਬਰਬਰੀ ਬਰਬਰਦੇਸਦੇਅਰਮਨੀ ਅਰਮਨਦੇਸਕੇਛੁੰਤੁਤੀ
 ਦੀ ਤੀਤੁਢਲਾਇਤਦੇਵਾਬਾਜੇਆਨੁਛਰਗਾਏ੪੬੪। ਜੀਰੀ ਸੁਰਮਾ। ਦੁਰੰਦੁਰ
 ਗਾਮੀ ਕਠਨਹਸਤੀਦੀਨਿਆਈਚਾਲਵਾਲਾ ਵਲੀਜੁਪਜੇਤਾ ਜੁਪਦਿਖੇਦਲ
 ਨੁਜਿਤਣਵਾਲਾ। ਛੁਭੇਛਤਹੀਤਾ ਕੋਪਵਾਨਹੋਇਛਤਾਦੇਦਰਕਰਣਵਾਲਾਜਪੰਜ
 ਧਰੇਤਾ ਜੁਪਦੇਜਿਤਣਵਾਸਤੋ। ੪੬੫। ਕਟੇਟਟਰ ਕਟੇਗਏਟਿਕੋਟੇਪਾਨਲੇ।
 ਗਿਰੀਲੁਥਜੁਥੀ ਭਿਗੀਆਲੇਥਾਸਮੁਹ ਮਿਲੇਹੋਥਬਥੀਪਾਏਹਥਬਖੀਅੰਨੁ
 ਰਣੇਗਵਿਖੇਮੁਖਜੁਥੀ ਮੁਹਾਂਦਾਸਮੁਹਬਢੇਪਏਯੋ। ੪੬੬। ਕਹੈਕੋਲਿਕੀਕੀਕਰ
 ਦੇਹੈਕਹੀਕੁਕਾਂਉ ਕਿਲਕੇਤਕਾ ਕਿਲਕਾਮਾਰਦੀਹੈਕਾਲੀ। ਤਜੇਜਾਣਮਾਲਾ
 ਤਜਦੀਹੈਲਾਟਾਂਦੀਪੰਗਤੀ ਜੁਲੀਜੁਲਦੇਵੀ। ੪੬੭। ਗਾਹਿਬਾਣਕ੍ਰਿਪਾਣ
 ਬਿਖੇਫੜਕੇਬਾਣਤੇਕ੍ਰਿਪਾਹਥਬਿਖੇ ਨਰੁਭਿੰਨਾਤੁਰਿਆਓਸੁਰਮਾ। ੪੭੦। ਕਰ

ਹਾਕ ਹਾਕਾਦਾ ਮਾਰਣਾ ਕਰਦੇ ॥ ੪੭੧ ॥ ਉਮਰੀ ਜਣਘੋਰ ਘਮੰਡ ਘਟਾ ਤਰ
 ਓਰ ਕੀਆ ਹੋ ਸਬਦ ਕਰ ਕੇ ਹੋ ਹਾਤਰ ਫਾਤੇ ਘਟਾ ॥ ਬਿਜਛਟਾ ਬਿਜਲੀ ਦੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਨਿਆਈ ॥ ਰੁਪ ਕੇ ਪੈਰ ਰੇ ਕਕੇ ਛੁਟਾ ਛੁਟੇ ਬਾਣਾ ॥ ੪੭੨ ॥ ਤਪ ਕੇ
 ਜਿਸ ਪਾਵ ਕਨ੍ਹਾਲ ਭਨੀ ਤਪ ਕੇ ਚਲੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਗ ਦੀ ਲਾਟ ਨਾਲ ਭ
 ਠੀ ਤਪ ਦੀ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਤਨਾ ਪਤ ਸੇਨਾ ਪਤੀ ਸਰਦਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਨਾ ਇਕ ਠੀ ਕੁਕੇ ਸੇਨਾ ਇ
 ਕਠੀ ॥ ੪੭੩ ॥ ਹਰਿ ਜਿਓ ਅਰ ਕੇ ਪ੍ਰਤ ਅੰਗ ਭੁਝੇ ॥ ਸਪਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸਤੁ
 ਆਦੇ ਅੰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਭੁਸਦੇ ਹੋ ॥ ਰਤ ਭੁਝ ਸਮੇਰਣੇ ਅੇਸ ਹਮੇ ਰਤ ਨਾਲ ਭੁਝੇ
 ਏਰਣ ਦੇ ਸਮੇ ਅੇਸੇ ਹਸਦੇ ਹੋ ॥ ਜਨ ਬਿਜਲ ਜੁ ਆਲ ਕਰਾਲ ਕਸੇ ਮਾਂ ਨੋ ਬਿ
 ਜੁਲੀ ਲਾਟ ਭਾਇਆ ਨਨ ਖਿਚਦੀ ਹੋ ॥ ੪੭੪ ॥ ਅੇਸ ਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ
 ਜੁਲੀ ਤਜੁ ਲਜੇ ਸਕੇ ਪ੍ਰਜੁਲਤ ਹੋਈ ਅਗ ਨਾ ਜਿਸ ਤਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਹੋ ॥
 ਹਸੀਤ ਜੇ ਮਕਾਮਣੀ ਹਸਦੀ ਅੰਗ ਇਸਤੀ ਦੇ ਦੰਦ ਜਿਸਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਆਹੇ
 ੪੭੫ ॥ ਬਹਿਤ ਦਾਇਆ ਇੰਦ ਦਾ ਓਤ ਕਕੇ ਮਾਰ ਦੇ ਨਘਾ ਉਸ ਸਤੁ ਦਾ ॥ ਚਿ
 ਤ੍ਰੇ ਇਕੇ ਬਾਕੇ ਜਾਲਾ ਜਿਉ ਲਾਟ ਦੀ ਤਾ ॥ ੪੭੬ ॥ ਭੈਧਰੀ ਭੁਝੇ ਆਨ ਕਾ ॥ ੪੭੭
 ਹਰਿ ਕੋ ਬੋਲ ਦੇ ਹੋ ਭੈਰਵੀ ਸੁਰੀ ਭੁਝੇ ਆਨ ਕਸੁ ਰਕ ਕੇ ॥ ਕਹੀ ਕ ਬੋਲ ਦੇ ਹੋ ਸਿ
 ਧਰੀ ਸਿਧਾ ॥ ੪੭੮ ॥ ਗਣਿਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੀ ਗਾਣਾ ਦੇ ਸਮੁਹ ਗੁਰੀ ਗੇ ॥ ਸੁ
 ਭੰਤ ਸਿਪ ਸੋਭਰੀ ਸੋਭਰੀ ਅਹੋ ਓਪੀ ਅੰਗ ਪਕਸ਼ਾਲ ਭੁਰੀ ਆਹੇਈ ਆ ॥
 ਚਲੇ ਤਾਰਿਤ ਰਾਪਣੀ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਧਨ ਖਾਂਦੇ ਬਾਣ ਚਲੇ ॥ ਜਪੰਤ ਜਾਪ ਜਾਪਣੀ
 ਜਪਣੇ ਜੋਗ ਦੇਵੀ ਦੇ ਜਾਪ ਨੁਜ ਪਦੇ ਹੋ ਸੁਰਮੇ ॥ ੪੭੯ ॥ ਪੁਅੰਤ ਸੀਸਣੀ ਸਈ
 ਪਰੇ ਦੀ ਹੋ ਸਿਗਾਂ ਨਈ ਸੁਈ ਦੇਵੀ ॥ ਹਸੰਤ ਹਾਰ ਸੀਸਣੀ ਸਿਵ ਜੀ ਦੇ ਹਾਰ ਦੇਵੀ ॥
 ਦਾਹਾ ਹਾ ਸਿਗਾਂ ਦਾ ਹਾਰ ਹਸਦਾ ਹੋ ॥ ਨਿਸਨੰ ਸਬਦ ॥ ਅਗੀ ਮਾ ਅਗ ਮਭੁਇ
 ਓਰਣੀ ॥ ਅਗੀ ਮਤੇ ਅਗੀ ਮਹੋਇ ਆਜੁਧਾ ॥ ੪੮੦ ॥ ਜੀਰੀ ਸੁਰਮੇ ਤਮੰ ਜਾਣ
 ਭੇਰੰ ਸੁਦੇ ਹੇ ਨੁ ਮਾਨੋ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਆਹੇ ॥ ਲੋਹਧਾਰੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਧਾਰੰ ਜੇ ਅਗੀ
 ਸੁਰਮੇ ਸਸਤੁ ਮਾਰ ਦੇ ਹੋ ॥ ੪੮੧ ॥ ਛੁਟੇ ਸੁਹਣ ਪੀਖੀ ਸਾਇਨੇ ਰੇ ਫੁੱਘਾਵਾ ਲੋਬਣ
 ਸਸਤੁ ਭਾਰੰ ਸਮੁਸਸਤਾ ਦੀ ਬਾਤੁ ਭਾਰੀ ॥ ੪੮੨ ॥ ਹਣਿ ਓ ਜੇਰ ਜੀਰੀ ਜੀਗਾ ਵਿਭ
 ਮਾਰ ਕੇ ਬਸ ਕਰ ਲਏ ॥ ਭਿਓ ਭੁਜ ਗਈ ਤਿਣੀ ਦੰਦ ਥਾਭੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ ਕਖ ਫੜ
 ਕੇ ॥ ਬਕੇ ਦੀ ਨ ਬੋਣ ਕੇ ਦੇ ਹੋ ਦੀ ਨ ਬਚਨ ਅੰਕੇਰੰ ਭੇਟਾ ॥ ਨਿਰੋਰੰ ਤਗ ਜਾਨ ਮਸਕਾਰ
 ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਜਾਕੋ ॥ ੪੮੩ ॥ ਹਠੇ ਕਾਸਵਾਗੀ ਕਾਸਵਾ ਕਦੇ ਸੇਕੇ ਗੋਰ ਗੋਰ ਖੀ
 ਦੇ ਬੰਦੀ ਬੰਦ ਸਦੇ ਬਦੀ ॥ ਗਦੇ ਜੀ ਦੇ ਸਦੇ ਮਾਜੀ ਦੁਗਨੀ ਮਜੇ ਜੀ ਮਜੀ ਦੁਵ
 ਲਾਈ ਤਦੇ ਮਜਾਜ ਦਾਲੇ ॥ ੪੮੪ ॥ ਤੁਸੀ ਤੁਸਵਲਾਇਤ ਦੇ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਚਿਤ੍ਰ ਜੇਧੀ
 ਕ੍ਰਿਤੋਲਾ ਓਣੇਟਿ ਕੇ ਜੇਧੀ ਆਨੇ ॥ ਠੇ ਪਾਰਸੀ ਹਠਵਾਲੇ ਪਾਰਸੀ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ॥
 ਸਦ ਵਲਾਇਤ ਖੁਬਾਸ ਕੋਪੀ ਖੁਬਾ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ਕੋਪ ਸਾਥ ਬਰੇ ਬਾਗਦਾਰੀ
 ਖੁਰੇ ਜੇਬ ਗਦਾ ਦੋ ॥ ਸਿਪਾਹਾਂ ਕੀ ਪਾਗੀ ਕੀ ਪਾਗੀ ਆਦੀ ਸਿਪਾਹ ਹੋ ॥ ਕਲੀ ਕੰਗ
 ਲ ਕਾਲਾ ਮਾਖਾ ਕਾਲਾ ਮਾਖਾ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲੰ ਪੰਗਤੀ ਘੁਗੇ ਸਿਆਮੇ ਘਟਾਜੀ ਜਾਣ
 ਮਗੁਲੀ ॥ ਘੁਰਦੀ ਹੋ ਕਾਲੀ ਘੁਟਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲਾਟ ਹੋ
 ਦੀ ॥ ੪੮੫ ॥ ਗਸ਼ੀ ਗਾਜ ਹਾਥੀ ਆਵਾਲੇ ਬਾਜੀ ਘੋੜੇ ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਭੀਰੰ ਭੀਰੰ
 ਹੋ ਸੁਰਮੇ ਸਮੁਹਾ ॥ ਇਕੀ ਹਾਹੀ ਕੇ ਇਕੀ ਨਾਇ ਹਾਕ ਮਾਰ ਕੇ ਪਕਰੇ ਹੋ ॥ ਲੋਹ ਪੁਰੰ ਸਸਤੁ
 ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਪੁਰੀ ਗਈ ॥ ੪੮੬ ॥ ਬੇ ਜੇਲੀ ਬਾਜਾ ਨਗਾਰੇ ਦਾ ਬਾਜਾ ਬਾਜੀ

੪੯੦॥ ਭੁਗਾ ਭੁਗਾ ਦਲਮਿ ਲਿਆ ਭੁਗੀ ਸੁਰਮੇ ॥ ੪੯੧॥ ਜੀਪਤਸੇ
 ਸਫਟਿ ਜਪਹਾ ਏਸੇ ਸਨਾਗਫਣਾ ਵਾਲਾ ॥ ਪਹਰਤ ਬਜਦੇ ਏਧੁੰ ਪਰਧੁ
 ਰਹਣਿ ਪੁੰਧੁ ਭੁਗੁਇਆਨ ਕਜੁ ਪਵਿਖੇ ॥ ਜੁਝਰ ਸੁਰਮੇ ੪੯੨॥ ਬਿਣਤੁਲਤ
 ਫਟਾਂਨੁ ਝਲਦੇ ਏਧੁੰ ਲਤ ਪਾਇ ਪੁਣਿ ਪਾਉਰੇ ਏਧੁੰ ਭਿਬਹੁਤੇ ॥ ਕੜਕੁਟੁ ਪੁਖ
 ਰਬਖੋਰੁ ਰਣਿ ॥ ਕੜਕੁਟੀ ਪੋਇਆਂ ਪਾਖਰਾਵਾਂ ਲਿਆਨੁ ਪਈਤੇ ਸੀਜੇ ਆਂਵਾ
 ਬਿਆਸੁਰਮਿ ਆਂਨੁ ਕੁਟ ਪਈ ॥ ਗਣਗਿੰ ਪਸੁ ਖਿੰਧ ਗਣਸਿਵਾ ਦੇ ਗਿਝਾਂਖ
 ਤੀ ਆਂ ਰਤਨੁ ਤੂੰ ਬੋਲਦੀ ਆਹੈ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ॥ ੪੯੩॥ ਅਲੋਕ ਸੁਥਾਰਿ
 ਦੇ ਖਕੇਵਾ ਅਲੋਕ ਅਸਚਰਜ ਸੁਰਮੇ ਲਗਿ ਸਰਣਿ ਲਗੀ ਆਹੈ ਸਰਣਾ ॥
 ਇਸੁਰੀ ਪਾਰਬਤੀ ਪਖਰਹੁਰ ਫਿਰੀ ਫੰਗਾ ਵਾਲੀ ਆਂਹੁਰਾ ਫਿਰਦੀ ਆਹੈ ॥
 ਪਾਤਮਨ ਸਾਰਏ ਅਰਥੇ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸੁਰਮੇ ਤਿਨ ਦੇ ਓਦਾਲੇ ਹੁਰਾ ਫਿਰਦੀ ॥
 ੪੯੪॥ ਭੁਟ ਪੋਖਤੁ ਪੋ ਅਤਹਾਰਹਰੀ ਸੁਰਮਾ ਪੋ ਖਕੇ ਪੋ ਅਦਾਹੈ ਹਾਰਵਿਚ ਸਿ
 ਰਾਨੁ ਸਿਵਜੀ ॥ ਹਰਗਾਵਤ ਹਾਸਾ ਫਿਰੀ ਪਖਰੀ ਪ੍ਰਸਿਨਹੇ ਕੇ ਹਸਦੀ ਹੋਖ ਪੁਦ
 ਲੀ ਦੇਵੀ ॥ ਪੁਣ ਪੁਰਸੁ ਪਛਮ ਜੀਤਹਣਿ ਪੁਣਨੁ ਪੁਗਕੁ ਕੇ ਪਛਮਨੁ ਜਿਤਕੇ ਹਣ
 ਵਿਖੇ ਗਾਜਿਆਨੁ ॥ ੪੯੫॥ ਜੀਮਾ ਜਿਮ ਜਿਸ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ੪੯੬॥ ਰਣਿ ਜੀਪਤਜ
 ਗਣਜੁ ਹਜਯੋ ॥ ਹਣ ਵਿਖੇ ਜਪਦੀ ਆਂਜੇ ਗਣੀ ਆਂਜੇ ਜੇ ਕਾਰਸਮਹਾ ਕਲਕੇ
 ਪੁਤਰੇ ਰੀ ਅਭੀਰਭੁਖੀ ॥ ਸ੍ਰੀਕਮਰੇ ਅਭੀਰਥੇ ਜੇ ਕੇ ਕਾਇਰਹੇ ਏ ਰੋਕਰਕੇ ॥ ਹਰ
 ਹਸਤ ਹਸਤੁ ਹਾਸਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰੁ ਹਰੁ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਹਸਦੀ ਹੋਖ ਮ੍ਰਿਤਾਰੇਵੀ ॥ ਭੁਲ
 ਰੋਲੋ ਰਾਮਾ ਰੋਲੋਈ ਸਮੀਕਤ ਸੇਸਾ ਬਿਗ ਸਹਿਤ ਸੀਕਾਰੇ ਹੋਇ ਸੇਸਾਨਾ ਗਪਿ
 ਬੀਰਿਗਨਾ ਪੁਦੋਸਿਰ ਪਰੇ ॥ ੪੯੭॥ ਦਿਵਦੇਖਤ ਲੇਖਤ ਧੀਨਧਨੀ ਦੇਵਤੇ ਦੇਖਕੇ
 ਲੇਖਦੇ ਹੋਧੀਨਹੇਤੁ ਸੀਧੀਨਹੇਤੁ ਸੁਰਮਿਓ ॥ ਕੁਰਪ੍ਰਭੇ ਭੁਇਆਨ ਕਪੁਰਾ ਵਾਲੀ ਦੇ
 ਵੀ ॥ ੪੯੮॥ ਕਪਾਲਨ ਕਪਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਪੁਰਾਣ ਮਤੀ ਸੋਭਨਾਲ ਮਤੀ ਹੋਈ ॥
 ਗਣਹੁਰ ਸੁਪੁਰਤੁ ਪੁਰਹਣਿ ਸਮੁਹ ਹੁਰਾਨਾਲ ਪੁਰੁਦੇ ਪੁਰਣਹੋਰੀ ਆਂਹੋਰਣ
 ਭੁਮਕਾ ਵਿਖੇ ॥ ਗਣਿ ਸਮੁਹ ॥ ੪੯੯॥ ਕੁਰਕਬੰਧ ਪੁਰਾ ਭੁਇਆਨ ਕਪੁਰਾ ਵਾਲੇ
 ਪੁਰਾ ॥ ਪੁਰਹਣਿ ਰਣ ਭੁਮਕਾ ਵਿਖੇ ॥ ੫੦੦॥ ਮੁਖੀ ਮੁਰੀਗ ਬਾਜਾ ॥ ਨਾਇ ਸੁਰੀਨ ਫੀ
 ਰੀ ਆਦੀ ਸੁਹੋਰਹੀ ॥ ਸੁਰਸੀਖ ਸੰਖਾਰੀ ਸੁਰ ਭੁਰਭੁਕੀ ਭੁਰੀ ਆਬਜਦੀ ਆਹੈ
 ੫੦੧॥ ਰਣਗੰਜੀ ਯਕੇਤਕ ਏਸੁਹਿਣਿ ਰਣ ਵਿਖੇ ਗਜੇ ਕਿਤਨੇ ਕਗਜੇ ॥ ੫੦੨
 ਬਸਤਦੀ ਹਦਲੀ ਬੜਦੇ ਏ ਬੜੇ ਦਲ ਵਾਲੇ ॥ ਚੰਸਤੁ ਚੀਕਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ਗੁਰੁ ਸ
 ਮੁਹ ਗਜੀ ਹਾਥੀ ਆਵਾਲੇ ਸੁਰਮੇ ॥ ਅਸਲੋ ਸਤ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬ ਲਸਕਰੇ ਰੋਸ
 ਤਤੇ ਗਜਗੀ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਕੁ ਕੇਤੋਗੀ ॥ ੫੦੩॥ ਵੀਹ ਦਾਨੋ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਬੜੇ ਰਾਖਸ
 ਦਿਵਾਨੇ ਕਮਲੇ ॥ ਹਨੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ਸੁਰਮੇ ਬੀਜਾ ਪਹੀ ਬੀਜਾ ਪੁਰਦੇ ਗੋਲਕੁੰਡੀ
 ਗੋਲਕੁੰਡ ਜੇ ਦੇਸਹੈ ਓਸਦੇ ਗੋਲਕੁੰਡੀ ॥ ਨਚੀ ਚੰਡੀ ਨਚੀ ਹੋਖਤੋ ਸਿਰਾ ॥ ੫੦੪
 ਸੁਪੀ ਬੀਰ ਬਾਸੀ ਬੁਧਵਾਨ ਜੇ ਬੀਰ ਦੇ ਬਾਸੀ ॥ ਅਤੇ ਮਛ ਬੀਰੀ ਮਲੇ ਹੋ ਮਛੀ ਬੀ
 ਰ ਵਾਲੇ ਹਨੀ ਜਪਗਾਸੀ ਹਨੀ ਜਪਦਾ ਪਗਾ ॥ ਵੀਰ ਵਾਵਰੇ ਰੋਹ ਵਾਵਰੇ
 ਸਦੇ ਤੇਜਤਾ ਤੇ ਤਿਲੀਗੀ ਤੇਜਕਰਕੇ ਤਤੇ ਹੋਇ ਤਿਲੀਗਾ ਵਲਾਇ ਤਦੇ ॥ ਜੀਗਭੀ
 ਚੀਜੀ ਗਾਵਿਚ ਭੰਗੀ ਦਲਾਇਤ ਵਾ ਭੰਗ ਪੀਕੇ ਫਿਰੀ ਗੀਲਤ੍ਰੇ ॥ ੫੦੫॥ ਚਪੋਚ
 ਦਰਾਜਾ ਚੰਦੇਰੀ ਦੇਸਦਾ ਗਜਾ ॥ ਬਈਦਰਗੁਮੀ ਬਈਦਰਗੁਰੇ ਸਦੇ ਗਜੇ ਰੋ

ਸੁਰਮੇ ਰਾਗ ਰਵੀਅਰੀ

ਸਰਸੀ ਗੁਸੇਦਾਸਮੁਹਾਗਜੇਤੇਦਛਨੀਜਿਤਲਏਦਛਣੀਸੁਧਾਰੀਬਣਾਈਪੰ੩੩
 ਗਤੀ।।ਗਿਸਾਪਾਈਅੰ ਪੁਰਬਦਿਸਨਕੋਪਕੀਨਿਸਵਰੀਕੋਪਕਕੋਨਿਯਕਲੀਕਅ
 ਵਤਾਰਨੇਅਸਵਾਰੀਕੀਤੀ॥੫੦੬॥ਜੇਤਪਤੰਨਿਸਾਣਫਤੇਨਾਮੋਦਾਨਗਾਰਾ
 ੫ ਬਜਾਇਆ॥੫੦੭॥ਮਾਗਧਮਹੀਮੰਤ੍ਰੇਮਹਾਨਮਾਗਧਦੇਸਕੇਰਾਜੇਮਲੇ
 ਬਡੇ।।ਬੀਰੀਬੀਗਸਬਲਾਇਤਦੇਕਾਲਿਗਵਲਾਇਤਅਨੰਗੀਨੀਗੀਆਈ
 ਵਲਾਇਤਦੇਜੇਅਜੀਤਸੇ।।ਮੇਰੰਗਵਲਾਇਤਅਗੋਰਵਿਸੇਸਕਰਕੋਗੋ
 ਰਖੀਏ੫੦੮॥ਛੋਜਾਦਕਰਣਛੋਜਾਦਰਗੋਬੀਨਾਵਾਲਿਆਤੇਆਦਿਲੇਕੋਇ
 ਕਾਦਪਾਵ।।ਇਕਪੇਰਵਾਲਿਆਤੇਆਦਿਲੇਕੋ।।ਦਰੰਤਾਬੀਅੰਤਪੁਰਬਪੁਰੰ
 ਤਪੁਰਬਨਪੁਦਿਸੇਸਕਰਕੋਅੰਤਨ॥੫੦੯॥ਅੰਤਮਲੇਪੈਪੁਰਾਨਕਰਾਸਾਨਦੇ
 ਖੰਡੇ॥੫੧੦॥ਪਟਨਉਪੁਟਪਟਨਵਿਸੇਸਕਰਕੋਪਟਕੇਖੰਡੇਟਕਟੇਟਕ
 ਤੇਕੀਤੇ॥੫੧੧॥ਜੇਪੈਜੁਝਾਰਜੇਧੋਜੁਝਵਾਲੇ।।ਲੁਝਾਰਸੁਰਮੇ।।ਭੁਹਰੰਤਭੁੰ
 ੫੧੨ ਇਭੁੰਦੀਤਾਨਾਲਕਹਕੀਤਕਾਲਬੋਲਦੀਪੈਕਾਲੀ।।ਮੁਕਤੰਤਜਾਲਛਰੀ
 ਪੈਜਾਲਾਦੀਲਾਟਨ॥੫੧੪॥ਰੁਮਕੰਤਬਜਰੇਪੈਰੁਭਿਰੁਰੀਝਤਹਿਮੰਤ੍ਰੀਗੀਝਰ
 ਹੀਹੀਮਾਲੇਦੀਪੁੰਤੀਪਾਰਬਤੀਵਾਸਿਵਜੀਰੀਝਕੇ੫੧੫॥ਪ੍ਰਸਿਧਪ੍ਰਗਟਾ॥
 ਕਥੰਤਕਾਥਕਥਦੇਹੋਕਥੀਸਰੀਸੇਭੰਤਸਿਧਸੇਭਦੇਹੋਸਿਧਾਗਾਵੰਤਬੀਨਬੀ
 ਇਕ ਨਾਬਜੰਤਗਾਉਦੇਹੋਰਸਥੀਨਤੇਦਸਰੀਬੀਨਦੋਤਾਬਿਆਂਵਾਲੀਬਜਾਕੇ॥੫
 ੧੬॥ਹੀਜਤਗਾਜੀਦੁਬੋਲਦੇਹੋਬੰਡੇਹਾਥੀਪੈਵਰਘੋਡੇਸੇਸਟਮਾਰੁਬਜੰਤਮਾ
 ਰੁਗਾਥਾਬਜਾਉਦੇਹੋ।।ਮਹੇਰੁਮੰਦਰਾਰਲਹਮਧਰਮਹਾਣਹੋਰਪ੍ਰਬਤਬਡੇ
 ੫੧੭॥ਭੁੰਦੰਤਮਰਮ।।ਬੀਨੀਆਗਈਆਂਛਾਤੀਆਂਜੁਝਤਸੁਬਾਹਮਹੇਸੁਰ
 ਮੇ॥੫੧੮॥ਸਰਬੰਤਸੇਲਖਿਚਦੇਹੋਸੇਲੇਕਪਾਲਕਪਾਲੀਫਰਕੇਹਥਦਿ
 ਚਾ॥੫੧੯॥ਹਰਰੰਤਹਥਬੋਲਦੇਹੋਹਾਲੀਖਰਰੰਤਬੋਲਬਜਦੇਹੋਟਪਾਟਿਰੰ
 ਤਟੀਕਟਿਹਦੇਹੋਟਿਕੇਝਿਰਰੰਤਝੇਲਗਿਰਦੇਹੋਝੇਲਾਖਾਕੇ।।ਦਰਰੰਤਦਲੇ
 ਹੋਦੀਹਬਡੇਦਰੰਤਾਬੀਅੰਤ।।ਹਰਰੰਤਹਾਸਹਸਤਮਹੰਤਟਾਟਾਸਬਦਕੁ
 ਕੇਹਾਸਕੁਕੇਮਹੰਤਹਸਦੇਹੋ॥੫੨੦॥ਹਾਹਾਸੀਹਾਹੇਦਾਆਗਾਕਹਿਤੇਹੋਹਸਰੀ
 ਹੋਕਪਾਲੀ।।ਸੁਬਾਸੀਛਤਾਲੇਸੁਸਟੁਬਾਸਹੋਪ੍ਰਥੀਰੂਪੀਘੁਦਿਖੇ।।ਪ੍ਰਥਾਸੀ
 ਜੁਲੀਪ੍ਰਕਾਸਦੀਹੋਜਮਾਲਾਅਗਨੀਕੀਤਾ।।ਅਨਾਮੰਕਗਲੀਨਾਮਨਹੀਪੈ
 ਜਿਸਕਾਭੁਆਨਕਹੋ॥੫੨੧॥ਦਰੰਕਠਣਸਰਣੀਸਰਣਮਾਉਣਵਾਲੇ।।ਅਪੀ
 ਪ੍ਰਾਪਦਾਰੇਅਪ੍ਰਾਵਾਲੇਤੇਪਾਪਵਾਲੇ॥੫੨੨॥ਜੁਲਾਅਗਨੀਦੀਨਿਮਾਈ॥
 ਕਿਧੋਜੁਲਾਮਾਲਾਬਹੁਰੇਅਗਨਦੀਮਾਲਾਹੋ।।ਮਨੇਜੁਲਵਾਲਾਮਨੇਅਗ
 ਗਨਦਾਪੁਹੋ।।ਸਰੁਪ੍ਰਕਗਲਾਭੁਇਆਨਕਸਰੁਪੁਹੋ॥੫੨੩॥ਤਿਹੁਲੇਕਮਾ
 ਟੇਰੇਭੇਕੀਨਾਮਨਦੇਵਵਾਲੀਹੋ।।ਦਾਜੇਦੀਹਦਾਨੀਦਲੇਹੋਬਡੇਦਾਨਾਭੁਰੇ
 ਮਥਿਜਮਾਨੀਭੁਰੇਹੋਏਥੇਜੇਮਾਨਦੀਆਂਲੇਹਾਨਲਾ॥੫੨੪॥ਅਜੀਤੇਜੀਤ
 ਜੀਤਕੋਆਜਿਤਾਨਜਿਤਜਿਤਕੋ।।ਅਭੀਹੀਨਹੀਥੇਜੇਰੇਕਾਇਭੀਰਧੇਕਾਇ
 ਰਹੋਕੋ।।ਸਥੇਈਸਹਬਸਾਥੀਕੋ।।ਸੁਰਸਾਥੀਆਨੁਸਾਥਕਰਕੇ॥੫੨੫॥

ਯ

ਤਮੀਕੇਗਾਜਾਧਾਰੀਕੋ। ਕੋਧੋਏਰਾਜਾਧਾਰੀਕੋ। ਰਜੀਲੇਰਜਪੁਤਰੋਹ
 ਵਾਰੀਕੋਰੋਵਲਾਇਤਕੋ। ਕਟੀਲੇਕਟੈਲੇਕਾਮਰੁਪਾਕੇਕਾਮਰਦੇਸਕੋ। ਕ
 ਬੋਜਦੇਸਕੇਕਾਸਕਾਰੀਦੇਸਕੋ। ਪ੨੬। ਫਮੀਕੋਸਬਦਾ। ਤਮੀਕੋਸਬਦਤੀਕ
 ਵਾਰੇਕੋਰੁਗਿਆਂਵਾਲੀਆਂ। ਤੁਓਰੁਆਕੋ। ਘਮੀਕੋਨੇਜਬਾਜ਼ਦੋ। ਘਮੀਕੋ
 ਸਬਦਹੋਏਨੇਜਬਾਜ਼ਦੋ। ਤਮੀਕੋਤੀਰਤਾਜਾਦੋ। ਤਮਕਸਬਦਹੋਏਤੀਰਮਰ
 ਜਾਦੋ। ਪ੨੭। ਮੀਰੁੇਮਲਾਦਿਤੋ। ਖਾਨੇਖਵਾਸਮਵਾਸਰਜੀ। ਮਵਾਸਆਰੀ
 ਬੇਜੇਰੁੇਸੋਸਤੁਖਾਂਨਿਆਂਨੁਤਿਆਗਗਏ। ਪ੨੮। ਸੀਕਰੁੇਸੁਗਇਕਠੇਹੋਏ
 ਸੁਰਮੇਭੀਰੁੇਤੀਰਭੈਨਾਲੋਕੁਰੇਕਾਇਗ। ਮਿਗਮਰਕਸਤੁਰੀਕਰਪੁਰਘੋ
 ਰੋਕਪੁਰਘੋਲਕੋ। ਪ੨੯। ਸਾਮੀਤਸਾਊਸੁਪਚੰਗੇਗਾਵਲੀਰੁੇਖਸੁੰਦਰੇਖ
 ਵਾਲੇ। ਪ੩੦। ਜਵਾਲਜੁਪਅਗਨੀਦੀਤਾਜੁਪਤੁਭਰਲੋਕੁਪਕੋਧਕਰਕੇਪੁ
 ਖੀਤਾਈਬਾਣਖਿਚਕੇ। ਖਤਿਹਾਣਾ। ਖਤੀਆਂਦੀਆਣਵਾਲੇ। ਓਤੁਰੇਤੁਰੇ
 ਪੁਕੀਤਪੁੰਧਉਠੀਪੁਰੁਪ੩੩। ਭਾਖੀਤਮਾਸਖਾਦੋਪੈਉਨਾਦੇਮਾਨੋਇਲਾਂਤੋਕਾਸ
 ਓ। ਪ੩੬। ਨਚੇਈਸਸੀਸੀਨਚੇਸਿਵਜੀਸਿਰਾਵਿਚਮਿਲੇਸੋਣਈਸੀਮਿ
 ਲੇਸੋਨਾਦੇਗਾਜੇ। ਪ੩੮। ਹਸੇਮੀਰੁਮਾਲਾਹਸਦੀਹੈਮੀਰੁਦੀਮਾਲਾਵਾਲੀ
 ਦੇਵੀਤਜੇਜੋਗਜਾਲਾਤਿਆਗਦੀਹੈਜੋਗਦੀਅਗਨ। ਪ੩੯। ਓਠੀਪੁ
 ਰਪੁਮੀਪੁਮਾਈਹੋਈਪੁਰੁਉਠੀ। ਸੁਭੇਰੇਤਖੇਤੰਸੋਭਦੇਹੈਰੇਤਦੀਤਾਹੋਏਹੋਏਖ
 ਤਾਦਿਹਾ। ਪ੪੦। ਲਇਓਯੰਗਕੈਕੋ। ਸੰਗਕੁਕੇਲੇਚਾਲਿਓ। ਪ੪੧। ਬਜੇਬ
 ਜੁਈਬਜੇਜੇਦੇਬਾਜੇ। ਦੇਵਭੁਨਗਾਹੇ। ਖੀਕਰੁੀਕਾਲਕੁਰਾਪੁਭਾਬੋਲਦੀ
 ਹੋਕਾਲੀਦੇਵੀਭਇਆਨਕਪੁਭਾਬਹੁਪਕਾਰਉਸਤਤਕੋਰੀਯਬਹੁਤਪਕਾਰਕ
 ਰਕੋਉਸਤਤਕੀਤੀਨਿਹਕਲੇਕਾਮਵਤਾਰਦੀ। ਪ੪੨। ਭਿਰੁੀਭਿਰੁਭੇਰੁਜੁਪ
 ਵਿਖੋਲਰੁੀਵਾਭੇਰੁਵਿਖੋਭਿਰੁੀਲੜਖੜੀਅਮੇਰਲੜਕੇਖੜੀਹੈਸਮੇਰਦੀ
 ਨਿਆਈ। ਝੜਪੜੀਪੜਬਣਾ। ਝੁਪਈਸੈਨਾਬਣਦੇਪੜਾਂਦੀਨਿਆਈ।
 ਰੁਲੀਆਇਰੁਰੁਲਿਆਇਰੁਸੀਕੁਰੁੀਯ। ਇਕਠੇਹੋਏਰੁਵਣਗਣਰੁਵ
 ਰੁਕੇਸਮੁਹਫਣਾ। ਚਕਿਓਗਾਇਰਚਕਤਹੋਏਦਿਸਾਪਾਲਹਾਥੀ। ਪੀਧਕਯ
 ਚੰਦਕੀਬਗਾਇਆਚੰਦਮਾ। ਭੰਬੁਜਗਾਦਿਵਾਕਰਭੈਕਰਕੇਭਜਗਾਇਆਸੁ
 ਰਜਾ। ਰੁਲਗਾਮੇਰਰੁਲਗਾਇਆਸਮੇਰਰੁਗਗਕਮੇਰਰੁਗਯਕਮੇਰਸਬ
 ਸੁਕਗੋਸਾਇਰਸਬਸੁਕਗੋਸਮੀਦਗ। ਤਿਤਜਗਾਧਿਆਨਤਬਪੁਰਜਟੀਤਜ
 ਦਿਤਾਪਿਆਨਸਿਵਨੇਸਹਿਨਸਕਗਸਹਿਨਸਕੇਗੀਭਾਰਨਾਬਿਗਾਧਿਖੀ
 ਉਛਲਗਨੀਰਉਛਲਨਗੋਜਲਪਛਲਗਪਵਨਪਿਛਾਂਹਟਜਾਵੇਗੀ
 ਪੁੰਣਸੁਰਗਾਭਗਾਭਗ। ਰੁੰਘਰੁੰਘਰੁਵਾਟੇਲੋਈਕੀਪਗਾਧਰਾਕੀਬੋਗੀ
 ਧਰਤੀ। ਪ੪੩। ਪਬਮਪਿਸਾਨਪਰਬਤਾਂਦਾ। ਿਣਹੋਵੇਗਾ। ਰੁਗਗਾਧਿ
 ਧਰਿਗੋਗਾਧਿਪਿਆਚਲਕੀਪਕਮਨਪ੍ਰਾਮਕੀਪੇਗਾਮੁਨੀਪੁਜੇਯੋਗੁਰੁਭਇ
 ਆਨਕਾਜੇਣਹਚੀਯਲੋਕਮਾਨੇਕਚੋਲੋਕਕ

ਰਕੇਪਹਰਿਅਸਟਮਕਾਸਖਟਧਰਣਕੀਆਕਰਕੇਕੋਧਅਠਾਮ ੩੪
 ਕਾਸਤੇਛੇਧਰਤੀਆਂਕੀਤੀਆਹੋਚੁਕਤਚਾਰਚਕ੍ਰਵੈਕ੍ਰਕਤਹੋਏਚਾ ੫੪੪
 ਰਸ੍ਰਿਦ੍ਰੋਹਾਚਕ੍ਰਾਵਾਲੇਚਕ੍ਰਤਸਿਰਸਹੀਸਸੇਸਫਣਚਕ੍ਰਤਈਸਿਰਹਜਾਤ
 ਰਫਣਾਵਾਲੇਸੇਸਨਾਗਕੋਧਕਤਮਛਧਕਾਧਕਹੋਈਆਤਲੋਕਨ੍ਰਦ੍ਰਦ
 ਗਣਚਲਾਵਾਨਹੋਕੇਸਮੁਹਾਗਾਧਉਧੁਲੇਉਡੀਯਾਗਿਝਾਂਉਤਾਹਾਮਸ
 ਲੋਕੋਉਡੀਆਂਬਮਤਜੁਲਖੀਕਾਲਉਗਲਛੁਟੀਹੋਅਗਨਨਖੇਕਰਣ
 ਵਾਲੀਕਾਲੀਦੇਵੀਲੁਥਹਥੇਨਹੀਛੁਟੀਯਮੁਇਆਂਹੋਇਆਂਦੇਹਥੇਲੋ
 ਥਾਂਹੀਛੁਟੀਆਂਦਸਤਰਾਗਵਸਤਾਨੇਪਖਰਤਰੀਪਾਖਰਾਂਵਾਲੇਘੇ
 ਰੇਗਾਰਿਉਤਮਨਨਿਹਖਸੁਰਹੁਹੈਬਰੀਰੀਸੁਦੀਆਂਨਵਿਖੇਦੇਖਕੇਸੁਰਮਿ ੩੫
 ਆਂਨਾਅਪਛਰਾਂਬਰਦੀਆਹੋ॥੫੪੫॥ਤੁਰਬਾਜੇਕਾਨਾਮਸੁਨਕਾਰ
 ਸਬਦਾਹਾਹਾਮਯੋਛੰਦਦੀਚਾਲਪੈਵਾਹੋਭਾਈਜਨੋਉਘਾਰੇਲੋਕੋਕਰਕੇ
 ੫੪੬॥ਜੁਝਾਉਮਾਰੁਬਾਜੇਕਾਨਾਮਸਭਾਸਿਹਡੰਕਜੀਤਕਾਬਾਜਾਸਭਾਦੇ
 ਸਿਹਪਾਜੇਤਦਾਨਗਾਰਾਬਾਜੇਆ॥੫੪੭॥ਤਬਲੋਕਲਜੁਗਾਂਤਨੀਯ
 ਗਯੋਤਬਤਾਈਕਲਜੁਗਦਾਅੰਤਦਾਸਮਾਨੇਨ੍ਰਾਆਇਆਸਤਜਗ
 ਕੀਆਗਮਤਾਜਾਨੀਸਤਜਗਦੇਆਉਣਬ੍ਰਾਤਾਜਾਣੀ॥੫੪੮॥ਅ ਦੀ
 ਕਥਕਹਾਨੀਅਕਥਪ੍ਰਮੇਸੁਦੀਕਹਾਣੀ॥ਕਿਨਹੁਨਜਾਨੀਕਿਸੇਨੇਨਹੀ
 ਜਾਣੀਨਾਸਭਨਾਨੇਜਾਣੀਏ॥੫੪੯॥ਅਨਾਮਨਭੋਖਹੋਰਹੋਰਭੇਖਾਵਾ॥
 ਸਹਿਭਿਖੇਖਾਸਹਿਤੁਟਿਕਿਆਰੇ॥੫੫੦॥ਫੁਲਗੁਲਸੇਹੇਫੁਲਦੀਨਿ
 ਆਈਫੁਲਹੋਏਸੇਭਰੇਹੋ॥ਸਮਛੁਬਕੋਹੈਤਿਸਦੀਛਬਸਮਾਨਕੋਣਹੋ॥
 ਐਸਬਾਨਿਓਹੈਐਸਾਬਣਿਆਹੋਇਆਹੋਨਿਹਕਲੰਕੀਅਵਤਾਰਾ॥
 ੫੫੧॥ਗਾਜਤਤੀਤੀਸੇਭਰੇਹੋਖਾਜੇਆਵਲੋਸੀਝਤਾਅਤੀਮਰਦੇਹੋ
 ਅਸਤਾਵਲੋ॥੫੫੨॥ਨਿਪਮੰਡਲੀਸੰਗਕੋਲੀਓਗਜੇਆਦੀਮੰਡਲੀ
 ਨੁਸਾਥਕਹਿਲਾਇਆਜਤ੍ਰਤ੍ਰਜਿਤੇਜਹਾਤਹਾਜਿਤੇਤਿਤੇਤਿਤਨਿਆਂ
 ੫੫੩ ਫੁਰਗਾਜਾਜਿਉਚੁਪਿਸਟਕਦੀਨਿਆਈਦਿਜਗਜਕੇਬਾਹਮਣਕੇਗਾਜੇਬ
 ਡੇਕਾਹਮਣਜਯਾਜਿਤਕਿਤਾਬਿਥਾਰਕੇਜਿਤਕੇਜੇਯਦੀਕੀਰਤੀਬਿਸਥ
 ਰਕੇ॥੫੫੪॥ਜਗਸੁਅਰਥਅਰਥਚਿਤਾਰੀਅੰਜਗਤਵਿਖੇਅਰਥ
 ਵਿਖਿਸਿਸਟਾਅਰਥਾਨੁਚਿਤਾਰੇਹੋਏਕਲਕੀਅਵਤਾਰਾ॥ਧਰਦਾਰਾਜੇ
 ਉਹਣਗਾਡਗਾਇਦਾਡਾਦੇਧਾਰਨਵਾਲੇਸੁਕਰਅਵਤਾਰਾਗਿਨਿਉਰਣਗਾਡ
 ਹੁਇਰਣਵੇਖੇਤੁਕਣਾਹੋਕੇਤਿਹਲੋਕਜੀਤਸੁਬੇਲੀਏਤਿਹਲੋਕੀਦੇਲੋਕਜੀ
 ਤਕੇਸਭਾਮਾਪਣਕਰਲੀਏ॥ਸੇਵਸੇਵਕਕ੍ਰਕੇ ੫੫੫॥ਖਲਖੰਡਖੰਡਾਬਿ
 ਹਿਤਕੇਖਲਜੇਖੰਡਵੇਤੋਬਿਨਾਥੇਤਿਨਾਨੁਖੰਡਕਰਕੇਅਰਿਦੰਡਦੰਡਬਡੇਦੀ
 ਯੇਸਕੁਜੇਥੇਦੰਡਵੇਜੇਗਾਤਿਨਾਨੁਬਡਦੰਡਾਦਿਤਾ॥ਅਰਥਖਹਬਾਅਦਰਬੁਢਿ
 ਰਥ - ਮੁਖੀਤਕੇਅਪਨੋਕੀਯੋਅਰਥਖਹਬਾਅਵਿਸੇਸਕਕੇਦਰਬਵਾਲੇਜੇ
 ਥੇਤਿਨਾਨੁਜਿਤਕੇਦਰਬਧਨਾਮਾਪਣਕਰਲਾਇਯੋ॥੫੫੬॥ਛਤ੍ਰਅਤ੍ਰਛਤ੍ਰ

੫੫੬

ਅਸਤ੍ਰਾਨੁ ਛਿਨਾਈ ਅੰਖੋਲੀਏ ਸਰਦਾਰ ਬਿਸਤ ਚਾਰ ਕਾਲਿ ਅਵ
 ਤਾਰਛੁ ਤਾਰਛੁ ਛਿਨਾਈ ਅੰਖੋਲੀਆ ਅਵਤਾਰ ਬਿਸਤ ਚਾਰ ਜੋ ਕਲਗੀ ਅਵ
 ਤਾਰਛੁ ਤਾਰਛੁ ਛਿਨਾਈ ਅੰਖੋਲੀਆ ਅਵਤਾਰ ਬਿਸਤ ਚਾਰ ਜੋ ਕਲਗੀ ਅਵ
 ਸੁਜਾਣ ਕੋ ਸਰਣ ਲਈਐ ਮਿਲ ਬੁਟ ਲੈ ਦੀ ਮਿਲ ਕੇ ਬੁਟ ਲੈ ਕੇ ਦਿਤੀ ॥ ੫੬੪ ॥
 ਅਤਰੀ ਝਮਝਮੇਨ ਅਤਰੀ ਝਮਝਮੇਨ ਕਹਿਣਗੇ ਮਿਠੇ ਬਚਨ ਪਰਸਰੀਗ
 ਤਰੇਨੈ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਕ੍ਰਕੇ ਕੁਹੇ ਹੋਏ ਨੈਤ੍ਰਾ ॥ ੫੬੫ ॥ ਸੋਹਤ ਅਨੁਪਾਛ ਸੋਭਰੇ ਪੈ
 ਅਨੁਪਾਮ ਅਖਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਛੇ ਮਨੋ ਕਾਛ ਬਣਾਏ ਪੈ ਮਨੋ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ॥
 ਹੀ ਝੁਸਰੀ ਦੇਖ ਹੀ ਝੁਰੀਆ ਹੋ ਅਪਛਾ ਦੇਖ ਕੇ ਗਵਲ ਕੇ ਕੁਝ ਝੁਝ ਕੇ ਖਦ
 ਲੇ ੫੬੬ ॥ ਅਮੇਖ ਅਖੀਆਂ ੫੬੭ ॥ ਚਿਤੀ ਚਿਰੈ ਸਤ੍ਰਾ ਚਿਤਾਵਿ ਖੋ ਚਿਤ੍ਰੇ
 ਹੋ ਸਤ੍ਰਾ ਲਗੇ ਜਨੇ ਅਤ੍ਰਲਗਾ ਦੇ ਪੈ ਮਨੋ ਅਸਤ੍ਰਤਿਨਾਨੁ ॥ ੫੬੮ ॥ ਅੰਜੋਇ
 ਸੋਨੈ ਅੰਜੋਇ ਹੋਏ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ਨੈਤ੍ਰਾ ਜਾਗੇ ਮਨੋ ਰੋਨ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਮਨੋ ਰੋਨ
 ਦੇ ਹੋ ਗਤ੍ਰਦੇ ਜਾਗਣ ਲਾਲ ਲਨੇ ਤੁਹੇ ਤੇ ਹੋਇ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਲਾਲੀ ਦਾ ਹੋ ॥ ੫੬੯ ॥
 ਰੁਪ੍ਰਿਭਰੇ ਹਾਗ ਹਾਗ ਰੁਪ੍ਰਿਭਰੇ ਪ੍ਰਿਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਸੋਭੈ ਸੋਭੈ ਸੁਹਾਗ ਸੋਭਰੇ ਪੈ ਸੋਭ
 ਨੈ ਦਕਰ ਕੋ ਕਾਛੇ ਨਟੰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਵਾ ਦਾਰਾ ਜਾਮੇ ਸੋਨੇ
 ਤਰੀ ਚਲੈ ਨਾਚੇ ਮਨੋ ਬਾਜ ਨਚਦੇ ਪੈ ਮਨੋ ਪੋੜੇ ॥ ੫੭੦ ॥ ਅੰਜੋ ਮਨੋ ਬਾਂਸ
 ਅੰਜੋ ਨੈਤ੍ਰਾ ਮਨੋ ਬਾਣਹੋ ਜਾਨੇ ਲਗੇ ਜਾਹਿ ਜਿਸਨੇ ਲਗੇ ਜਾਣੇ ॥ ਯਾਕੇ
 ਕਹੈ ਕਹਿ ਇਸ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ॥ ੫੭੧ ॥ ਕਿਕਾਛੇ ਕ
 ਛਪਾਹੀ ਛੈ ਜੋ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇ ਹੋ ॥ ਕਿਰਾਜਾ ਅਧਕਾ
 ਰੀਏ ਜੋਗਾਜ ਦੇ ਲਾਇਕੇ ॥ ਕਿਰਾਗ ਕੇ ਸੁਹਾਗੇ ਜੋਗਾਗ ਕੇ ਤਾਈਥੀ
 ਅਨੰਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ੫੭੨ ॥ ਕਿਛੇ ਭੈਛੇ ਛਤ੍ਰਪਾਹੀਛੈ ਜੋ ਛਤ੍ਰਪਾਹੀਛੈ
 ਕਿਆ ਗੁਸੇ ਹੋਏ ॥ ਕਿਛੜੀ ਅਤ੍ਰਵਾਰੀਛੈ ਜੋ ਛਤ੍ਰੀ ਅਸਤ੍ਰਾਵਾਲੇ
 ਕਿਅੰ ਜੋ ਬਾਨ ਬਾਨੀ ਸੋ ਜੋ ਨੈਤ੍ਰਾ ਬਾਣੀ ਬਣਾਉਣ ਸਾਰਖੇ ਕਿਕਾਛੀ ਕਾਛ
 ਅੰਕਾਰੀ ਜੋ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਅੰਖੋਲੀਆ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ॥ ੫੭੩ ॥ ਕਿਕਾ
 ਮੀਕਾ ਮਥਾਨ ਸੋ ਜੋ ਕਾਮੀਆ ਕਾਮ ਦੇ ਬਾਣ ਸਾਰਖੇ ਨੈਤ੍ਰਾ ॥ ਕਿਰੀਗੇ ਰੀ
 ਗਾਗਾ ਮੇਰੀ ਗੋ ਹੋਏ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰੀਗ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ॥ ਸੁਹਾਗ ਸੋ ਸੋ ਅਨੰਦ ਕੇ
 ਦੇਣ ਵਾਲੇ ॥ ੫੭੪ ॥ ਕੇਏ ਸਹੈ ਨਾਗਣੀ ਕੇਈ ਸੁਸਪਾਤਿਨਾ ਦੀ ਨਿਆਈਆ
 ਬਣ ਵਾਲੇ ॥ ਕਿਮ੍ਰਿਗੀਨ ਕੇਨ ਰਛੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਗਣੀਆ ਦਾਰਾ ਜਾ ਮ੍ਰਿਗਤਿ
 ਸਸਾਹ ਪੈ ਨੈਤ੍ਰਾ ਕਿਕਾਲੀ ਕੇ ਭਿਖਾਰੀਛੈ ਜੋ ਕਾਲੀ ਕੇ ਭਿਛੂ ਕਹੈ ਕਲਕੀਅ
 ਤਾਰਾ ॥ ੫੭੫ ॥ ਕੀਯੇ ਜੋਗ ਜੋਗ ਕਰਿਆ ਜੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਨੁ ਬਸ
 ਆਪਣੇ ॥ ੫੭੬ ॥ ਅਖੰਡ ਬਾਹੁ ਬਲੀਆ ਅਖੰਡ ਬਾਹੁ ਵਾਲੇ ਪੈ ਬਲੀ
 ੫੭੭ ॥ ਸਿਰ ਅਤ੍ਰਪਤ੍ਰਾ ਛਿਨਾਈ ਸਿਰ ਉਪ੍ਰਛਤ੍ਰਾ ਛਿਨਾਈ ॥ ੫੭੮ ॥
 ੬ ॥ ਹਿਸਟਿਤ ਹਾਠ ਮੀਰ ਗੁਸੇ ਵਾਲਾ ਹਨੀ ਸੁਰਮਾ ॥ ੫੭੯ ॥ ਇਹ ਭੁਤ
 ਪੁਰਨ ਸੁਧਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਸੋਧ ਕੇ ॥ ਇਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਰਿ
 ਤਨਾਟ ਕੋ ਗੀਥੇ ਚਤੁਰ ਬੀਸਵਾ ਅਵਤਾਰ ਬੰਨੀ ॥ ਸਮਾਪਤ ॥

੧॥ ਜਿਨ੍ਹੇ ਤੇ ਤੇਤ ਸਮਾਨ ਆਪਣੀ ਜੇਤ ਵਿਖੇ ਮੀਰ ਮਹਿਦੀ ਨੇ ਕਲਗੀ ੩੫
 ਅਤਾਰਦੀ ਜੇਤ ਨੁਸਮਾਇ ਬਾਇਆ ਨਿਦਾਨ ਚਿਕਨੁ ਪ॥ ਅਮਜਨਤ
 ਹਿਨ ਸੁਝ ਮੇਰਾ ਜਾਨਣਾ ਤਿਸਨੁ ਨਹੀ ਸੁਝਦਾ ॥ ੬॥ ਨਹਿ ਮੇਨ ਚੇਨ ਸੁਝਹ
 ਨਹੀ ਘਰ ਕੋ ਵਿਖੇ ਚੇਨ ਉਸਨੇ ॥ ਨਹਿ ਚੇਨ ਹੀ ਸੁਖ ਨਾਲ ਦਿਨ ਬਤੀਤ ਹੋਇ ॥ ੭
 ੧॥ ਤਨ ਪਾਦ ਕੁਸਟ ਚਲੀਤ ਤਨੁ ਪੈਰ ਤੇ ਕੁਸਟ ਚਲਦਾ ਹੋ ॥ ਬਪਗਲੁ ਤਨਿਤ
 ਗਲੀਤ ਸ੍ਰੀਗਨਿਤ ਗਲਦਾ ਹੀ ਗਲਦਾ ਹੋ ॥ ੮॥ ਮ੍ਰਿਤਸ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਮਰੀਤ ਕੁਤੇ
 ਦੀ ਮੌਤ ਕੀ ਰੇ ਪੈ ਕੋ ਸਿਰ ਦਿਚਾ ਅੰਤ ਨੁ ਮਰਦਾ ਹੋ ॥ ੯॥ ਇਕ ਕੀਟ ਦੀ ਨਉ ਪਾਇ
 ਇਕ ਕਨਖਾ ਉਪਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ੧੦॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਗਾਲ ਜਿਤ ਲਈ ਦਾ ਹੋ ॥
 ੧੧॥ ਇਤ ਮਹਿਦੀ ਮੀਰ ਬਧਾ ॥ ੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧॥ ਕਾਲਿਕਾ

ਦਿਖਾਇ

ਲਕੋ ਪਕਗਲਾ ਕਲਾਵਾਲਾ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਭਾਇਆ ਨਕਾ ॥ ਤਿਯਜੁ
 ਲਜਗਤ ਨੁ ਜਾਇਆ ਹੋ ਤਿਸਨੇ ਕਾਲ ਭੁਪੀ ਮ੍ਰਿਗਨ ਦਿਚਾ ॥ ੬॥ ਜਗਜਾਨ ਲੋ
 ਜੀ ਅਮਾ ਹੀ ॥ ਹੇ ਜੀਵ ਜਾਣ ਲੋ ਜੀ ਅਰੇ ਦਿਖੇ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਦੁਸਰ ਨਹੀ ਇਨੀ
 ਦਿਖੇ ਜਾਣ ਲੋ ॥ ੮॥ ਪਾਨ ਪਹਾਰ ਪਾਣੀ ਭਰਣ ਵਾਲੇ ॥ ਅਸੇ ਸਸ ਪੁਰਣਾ ॥ ੯॥ ਕ
 ਏਨੇ ਇਕ ਸਮਭੁਪ ਕਈ ॥ ਇਕ ਤੇ ਲਗਾ ਜੇ ਹੋ ॥ ਉਪਿੰਦੁ ਮਨਿੰਦੁ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾ
 ਰਤ ਬਨੇ ਮਨੀ ॥ ੧੦॥ ਬਾਰ ਬਹਾਰ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਬਾਹਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ਅਵ
 ਲੋਕ ਦਾ ਆਗ ਬਿਸੇਖ ਰੇਖੀ ਦੇ ਦਾ ਆਗੇ ਵਿਖੇ ਬਿਸੇਖ ਕੋ ॥ ੧੧॥ ਰਸ ਲਮਹਿ ਮ
 ਦ ॥ ੧੨॥ ਕੋਨੈ ਕਾਮ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਾ ॥ ਤੇ ਜਾਨ ਹੋ ਅਨ ਭੇਦ ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੋ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਨੁ ॥ ੧੩॥ ਚਿਤਾ ਅਨ ਭਾਵਨਾ ਅਨ ਚਿਤ ਵਿਖੇ ਹੋ ਰਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਲਿਆਉ ॥ ੧੪॥
 ਯੋਨ ਉਧਰ ਮੇ ਮੇਨ ਹੀ ਉਪਾਰ ਹੋ ਦਾ ॥ ਜੀ ਅਰੇ ਖਯਾਰ ਬਿਚਾਰ ਹੋ ਯੋਗ ਚਿਤ ਦਿ
 ਖੇ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਦੇਖਾ ॥ ਤਬ ਛੁਟੈ ਵਹੰਨੋਰ ਤਾ ਛੁਟ ਜਾਵੇ ਰੀਜਿ ਸਾਮ ਸਥਾਨ ਹੋ ਦਾ
 ਹੋ ਦੇ ਗਾ ਚਿਹੰਨੋਰ ਅਥਾਨ ॥ ਵਾਤ ਰੇ ਛੁਜਾਵੇ ਗਾ ਚਿਪ੍ਰੇ ਸ੍ਰੁਪੀ ਅਸਥਾਨ ॥ ੧੫ ॥
 ॥ ਬਿਨ ਏਕ ਤੇ ਕਰਨਾ ਮਾ ॥ ਇਕ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ॥ ੧੬॥ ਜੋ ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਬਨਾਇ
 ਜੋ ਇਸ ਲੋਕ ਨੁ ਤੇ ਪੁਲੋਕ ਨੁ ਬਨਾਇ ॥ ੧੭॥ ਤਾ ਕਰ ਤਿਸਦਾ ॥ ੧੮॥ ਗਨਿ ਚਉ ਬਿਸੇ
 ਅਵਤਾਰ ਗਿਣ ਕੇ ਚੋਖੀ ਅਵਤਾਰਾਨ ॥ ਬਹੁ ਕੇ ਕਹੇ ਬਿਸਥਾਰ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਤਾ
 ਰ ਕਹ ਕੇ ਕਹੇ ਹੋ ॥ ੨੨॥ ਸਰਿ ਮੋਹ ਸਾਮਾਨ ਮੇਰੇ ਕਛ ਕਾਲ ਕੀ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨੇ
 ਕਛ ਕ ਭੁਅ ਬਕੁ ਭੋਹ ਟੇ ਦੀ ਕੀਤੀ ॥ ਛਿਤ ਭਾਗੀ ਆਜੇ ਮਸਕ ਪ੍ਰਿਥੀ ਉਪਾਇ ਕੁ
 ਦੀ ਨਿਅੰਤੀ ਮਿਟਿਆ ॥ ਇਕ ਨੁ ਦਰਬਾਸ ਨੇ ਮਾਲਾ ਰਿਤੀ ਉਸਨੇ ਹਾ ਬੀਰੋ ਸਿਰ ਪ੍ਰ
 ਰਖਾ ਰਿਤੀ ਹਾ ਬੀਰੋ ਸੁੰਗ ਨਾਲ ਖੋਕੋ ਸਿਰ ਦਿਤੀ ਦਰਬਾਸਾਨ ਦੇਖ ਕੇ ਕਰੋ ਪਾਮਾ
 ਇਆ ਸਰਾਪੁਰੇ ਰਿਤਾ ਇਕ ਨੁ ਜਾਤੇ ਰੀਲ ਛਮੀ ਨਾ ਸਹੇ ਜਾਵੇ ਉਸਕੁ ਕੇ ਰਿਗਿਆ
 ਮੀ ॥ ੨੩॥ ਕੀ ਅਰੇ ਵਸੇ ਮਹਾਂਨ ਕੀਤੀ ਰੇ ਵੀਰੀ ਸੇ ਵਾਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇਵ ਦੀ
 ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ॥ ਮਾਹੁ ਬੀਤੀ ॥ ਅਸ ਦੇਵ ਦੇਹ ਬਿਚਾਰ ਹੋ ਦੀ ਵੀ ॥ ਮੇਸਾ ਬਿਚਾਰ ਦੇਹ
 ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਚਾ ਦੇਵੀ ਕਹਿ ਰੀ ॥ ਤਬ ਹੋਇ ਨਾ ਬੁਸਨਾ ਬਾ ॥ ਤਬ ਹੋ ਦੇ ਗਾਨਾ ਬਕਲਿ
 ਮਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ॥ ੨੪॥ ਕੀ ਅਚ ਓਕਾ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਚਕੁਤ ਹੋ ਕੇ ਚਿ
 ਵਿਖੇ ਬਿਚਾਰ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਨੇ ॥ ੨੫॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚੰਡੀ ਜੋ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੋ
 ਸਿਹ ਮੰਤ੍ਰੇ ਜਿਸਨੇ ਮਲੇ ਹੋ ॥ ਸੁਲਾਛ ਲੋਚਨ ਪੁਮ ਅਗਰੀ ਨਿਆਨੇ ਤੁ ਜਿਸ ਦੇ ਲਾ

ਜੁ

੨੫

ਬਤੇਪੁਮਲੋਚਨਾ ਉਨਕ ਕਾਲਜਪੀਨ ਉਠਕੇ ਕਾਲੀਨੁ ਬਗਾਜਪਣਾ ॥੩੦॥
 ਗੁਰਦੇਵ ਅਕਾਲਪੁਰਖਾ ॥੩੩॥ ਤੈਗਰਬਕੀਨਸਕਾਹਿ ਤੈਗਰਬਕੀਤਾਕੀ
 ਸਦਾਸਤੋ ॥ ਭਾਵਤਤਾਹਿਭਾਉਦਾਨਹੀਤਿਸਦਾਕਰਣਾ ॥੩੪॥ ਜੀਮਗਨਜੀ
 ਜਿਨਭੁਲਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜੀਕੇਦਿਖੇਜਾਣਕੇਮਤਭੁਲਾ ॥ ਕੁਮਾਰਕੁਮਾਰਾਅਦਸਥਾ
 ੩੬॥ ਜਿਤੁਨਮਾਹਿਅਬਰਮੇਸਤਿਸਨੇਮੀਗਿਆਬਰਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਏਵਰਦੇਵੇ
 ਤੇਰੇਮੇਰੇਦਿਚਭੇਦਨਾਹੋਵੇਮੇਉਸਨਉਹੋਵਗਦਿਤਾਤੇਰੇਮੇਰੇਮੇਭੇਦਨਾਹੋਵੇਗਾ
 ੩੭॥ ਸਬਲੋਕਲੋਕਪੁਰਾਗਾਸਭੁਲੋਕਲੋਕਾਦਿਖੇਤੇਪਹਾੜਾਦਿਖੇ ॥੩੮॥
 ਸੋਸੋਕਥੀਅਬਚਾਰਸੋਸੋਮੇਕਥਰਾਹਾਬਿਚਾਰਕੇਦਿਸੇਸਾ ॥ ਵਾਸੀਪ੍ਰੀਤੀ
 ੩੯॥ ਸੰਭਾਰਗਮਜਾਗਿਹੈਆਪਣਾਆਪੁਸੰਭਾਲਕੇਗਾਮਚੰਦਨਦਹੋਣ
 ਗੋ ॥ ਜੁਝਾਰਜੁਝਤੇ ॥ ਹਜਾਰਕਉਨਕਿਉਕਰੇਹਜਾਰਉਪਾਓਹੋਰਕਿਉਨਕ
 ਹੋ ॥ ਬਿਚਾਰਸਬਦਗਾਖੀਯੋਇਸਸਬਦਨੋਬਿਚਾਰਗਾਖੀਯੋ ॥੪੦॥ ਚਿਤ੍ਰਾ
 ਰਬੈਣਵਾਕਿਸੰਚਿਤਾਂਰਕੇਬਚਨਬਮਾਜੀਬਾਣੀਦਾਈਸਰਬਾਲਮੀਕਭੁਮੇ
 ਬਾਲਮੀਹੋਤਾਭਾਇਆ ॥ ਜੁਝਾਰਜੁਝਚਾਰਸੰਦ੍ਰਅਸਕਤਲੋਹਿਯਹਿਯੋਕ
 ਮੁਹਤਲੋਕਹੋਰੇਹੋਹੈ ॥ ਉਤਾਰਚਤ੍ਰਅਨ੍ਹੋਉਤਾਰਚੇਮੁਖਾਵਾਲੇਬ੍ਰਹਮਾਦਾ
 ੪੧ ॥ ਮੁਖਾਬਣਾਕੇਵਾਸੋਧੋਕੋ ॥ ਬਿਸੇਖਚਤ੍ਰਅਨ੍ਹੋ ॥ ਬਿਸੇਕਰੇਚਤ੍ਰਮੁਖਾਂਵਾਲੇ
 ਦਾਅਸੇਖਸ੍ਰਾਦਚਾਖਿਹੈ ॥ ਸਪੁਰਣਸ੍ਰਾਦਚਖਾਗੋ ॥ ਅਕਰਖਦੇਵਕਾਲਿਕਾ
 ਖਿਚਣਵਾਲੀਗਾਖਸਾਕੇਕਾਲਕਾਦੇਵੀ ॥ ਅਨਿਰਖਸਬਦਉਚਰੇਵਿਸਕ੍ਰ
 ਕੋਨਿਟੇਕਰਕੇਸਬਉਚਾਰਣਕਰੇ ॥ ਸੁਬੀਨਬੀਨਕੇਬਡੇਪ੍ਰਬੀਨਅਛਕੋਪਹੋ
 ੪੨ ॥ ਜੋਦਗਚਗਾਕੇਬਡੇਸੇਜਟਅਖਰਾਨਪਾ ॥ ਬਿਚਾਰਆਦਿਈਸਹੀ ॥ ਬਿਚਾਰਕੇ
 ਹਾਰਗੋ ॥ ਅਦਈਸਹੀਜੇਦੇਵੀਹੈ ॥ ਅਪਾਰਸਬਦਗਾਖੀਅਪਾਰਦੇਸਬਦਨੁਰਖੀਯੋ ॥ ਭੁ
 ਤਾਖੀਯੋ ॥ ਉਚਾਰਕਰੀਯੋ ॥ ਸਕਿਤਕਾਬਕਿਤਕੀ ॥ ਸੁਕੀਰਤੀਕਾਬਕੀਤੇਹੋਏਕੀ
 ਕਥੀਸ੍ਰਮੋਹਦੇਹਗੇ ॥ ਔਰਕਥੀਸ੍ਰਉਪਮਾਦੇਣਗੇ ॥੪੩॥ ਸਮਾਨਹੀਗਾਕੇਕਾਦਿ
 ਮਹਾਰਾਜਦਸਵਾਪਾਤਾਸਾਹਕਾਹਿਤੇਹੈ ॥ ਮੇਤਰੀਗੋਕਵੀਕੇਸਮਾਨਾ ॥ ਸੁਦੇਸ
 ੪੪ ॥ ਕਾਉਭਾਖ ॥ ਸੁਸਟੁਰੇਸਾਦੇਕਥੀਸ੍ਰਕਹਿਦੇਹੈ ॥ ਅਕਾਲਕਾਲਕੀਕ੍ਰਿਪਾਅ
 ਕਾਲਪੁਰਖਤੇਕਾਲੀਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਕੇਬਨਾਇਗੀਥਹਾਖਿਹੈ ॥ ਗ੍ਰਿਥਨੁਬਣਾਇਰਖਾ
 ਹੋ ॥ ਸੁਭਾਖਿਕਉਮਦੀਪਤ੍ਰੈ ॥ ਸੋਭਦ੍ਰਿਪ੍ਰਕਨਵਾਲੇਤੇਕੋਮਦੀਪਕਨਵਾਲੇ ॥ ਗੁਨੀਅ
 ਸੋਖਰੀਝਹੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਣਗੁਣੀਰੀਝਣਗੋ ॥ ਬਿਚਾਰਆਪਨੀਕ੍ਰਿਤੀਬਸੇਖਾਚਿਤਖੀ
 ਝਹੈ ॥ ਬਿਚਾਰਕੇਆਪਣੀਕਰੀਹੋਈਕਥੀਸਹੀਨੁਬਸੇਸਕ੍ਰਕੇਚਿਤਦਿਖੇਖਿਝ
 ਣਗੋ ॥੪੫॥ ਬਾਰਿਤ੍ਰਸੰਦਰਬਿਧਬਡੀਆਸਮਿਧਸਮਰੀਆ ॥੪੬॥ ਮਹਾਤ
 ਮਹਤਦਰੀਤਬਿਅੰਤਸੁਪਾਨਗਾਖਹਥਰਖਕੇ ॥ ਸਿਤੀਸਰੇਣਨਿਰਦਲੀਤਿਖੇਬਾਣ
 ਦੇਨਾਲਵਿਸੇਸਕਰਕੇਸੋਨਾਦਲੀ ॥ ਇਤਅਵਤਾਰਬਾਲਮੀਪ੍ਰਥਮਸਮਾਪਤੀ ॥੪੭॥
 ੬॥ ਸੁਬਾਸਸੁਸੁਟੁਬਾਸਨਾਵਾਲੇ ॥ ਬਿਚਾਰਕਿਨੇਬਿ
 ਚਾਰਕੀਤੇ ॥ ਇਤ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਾਦਾਦਸਰਅਵਤਾਰ ॥੪੮॥ ੧॥ ਜਿਦਾਬਿਯਾਪਉ
 ਸਤਕੀਨੀਦਾਨਾਲਮਿਲੀਹੈ ॥ ਏਉਸਤਕੀਤੀ ॥ ਬ੍ਰਮਾਦਾਤੀਸਰਅਵਤਾਰਇਤੀ
 ੨॥ ਤਬਧਰਾਪੁਬਾਰੇਸਮਾਨਤਰੇਧਰਿਆਰੁਪਬ੍ਰਹਮਾਨੇਆਕੋ ॥
 ੩॥ ਹਾਰੇਦਿਵਾਰਹਾਰਗਏਰਾਖਸਾ ॥ ਧਰਨੀਚਨੈਨਕਰਿਦੁਰਗਾਰਬਕ੍ਰਕੇਨੀਵੇਨੇ

੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭

ਤੁਦਰਕਰਕੇਗਰਬਨਾਬਮਦਾਦੋਅਵਰਾਇਤੀ॥੪॥੪॥ਬਹੁਤਾਤਦੇਖਖੇਲੇਖਿ੩੬
 ਲਾਨਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਦੇਖੇਲਾਨਖੇਲਦੇਦੇਖੇ॥੫॥ਤੇਤੇਕੁਣੇਸਸਾਰਦਾਤੇਵਾ॥ਤੇਤੇਕ
 ਤੇਤੇਬਹੁਮਾਨੇਏਵਨਿਸਚੇਕਕੋ॥ਤਉਨਸੰਛੇਪਠਾਨਤਿਨਾਨਸੰਕੋਚਕਰਕੇਕਹਿਦੇਖੇ
 ਮਹਾਰਾਜਦਸਮਾਪਾਤਸਾਹਾਜਿਹਭਾਂਤਕੀਨਸੀਅਭਿਰਾਮਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੀਤੀ
 ਲੀਲਾਸੁੰਦਰ॥੬॥ਪ੍ਰਭਾਸਪ੍ਰਕਾਰਦੇਅਭਾਅਭਾਸਸੋਰਾਦਿਸੇਸਕੁਕੇਪ੍ਰਕਾਸਰ
 ਹੀਏ॥੭॥ਮੰਡੇਮਹੀਪਮਾਦਾਸਖੇਤਆਕੀਰਾਜੇਮਲੇਖੇਖੇਦਿਚਾ॥੧੧॥ਕਿ
 ਨੇਖਰਾਬਖਾਨੇਖਵਾਸਕੀਤੇਹੈਸਤਖਾਨੇਖਰਾਬਾਭੈਭੇਅਭੈਰੁਅਨਿੰਦਜੇਭੇਸੇ
 ਸੋਨਿੰਦਾਜੇਗਕਰਿਤੇ॥੧੨॥ਛਿਨੇਸੁਦੀਪਖੇਲਏਦੀਪ॥੧੩॥ਖੰਡੇਸੁਖੇਤਖੁਨੀਖਤੀ
 ਛਾਣਾ॥੧੪॥ਦੁਕਤੇਦੁਕਤੇਕੀਤੇਖੁਨੀਖਤੀਆਂਦੀਸੋਦਾਲੇ॥੧੫॥ਬਭੇਅਮੰ
 ਭੁਅਮਲਮਲਾਦਿਤੇ॥੧੬॥ਕਿਨੇਘਮੰਡਖੰਡੇਪ੍ਰਚੰਡਾਕੀਤੇਹੈਜੁਪਖੰਡਣਕੀਤੇਹੈ
 ਪ੍ਰਚੰਡਤੀਖਣਵਾਮਾਰਾਦਿਤੇ॥੧੭॥ਕਿਨੇਸੁਜੇਗਖੁਨੀਖਤੇਸਕੀਤੇਹੈਬਸਖੁਨੀ
 ਜੇਖਤੀਆਦੇਗਜੇ॥੧੮॥ਦੀਹੋਦੀਵਤੀਦੇਹੀ॥ਮਾਨੀਸਮਾਨਮਾਨੀਹੈਸੁਵਾਡੀਆਂਦੀ
 ਮਨਗਾਜਗਾਇਮਨਗਾਇਗਾਜਾਨੇ॥੧੯॥ਕਰਿਦੇਸਦੇਸਾਇਮਨੀਤ
 ਰਾਜਕਰਕੇਦੇਸਾਂਦੇਸਾਦਿਖੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਗਾਜਨੀਤਾਹਸਤਾਦਿਦਤਬਾਜਾਦਿ
 ਮੇਧਹਾਥੀਆਦਿਕਰਿਤੇਅਸਮੇਧਜਗਕੀਤੇ॥੨੦॥ਬਹੁਸਾਜਬਾਜਬਹੁਤੇ
 ਸਾਜਕੇਘੰਡੇਦਿਨੇਦਿਜਾਨਦਿਤੇਬਾਮਣਾਨ॥੨੧॥ਘਨਸਾਰਘੋਰਕਪੂਰਘੋਲਿ
 ਆਘਸੀਅਤੁਗਲਾਬਘਸਾਉਦੇਹੈਗਲਾਬਾਮਿਰਾਮਦਭਾਰਚੁਵਤਸਰਾਬ
 ਆਕਸਤਹੀਪਾਕੇਚੁੰਦੀਹੈਸਰਾਬਾਕਸਮੋਰਘਾਸਕੇਸਾਉਘਟੰਤੁਉਠਦੀਹੈ॥
 ੨੨॥ਮੁਚੰਗਬਾਜੇਦਾਨਾਉ॥ਬੀਨਾਸੁਖੈਣਬੀਨਾਦਾਸੁਸੁਟਬਾਜਾਸਹਨਾਇਸੇਨਾ
 ਈਅਸਾਬਾਜੀਤਜਾਨਉਪਨਤਸੁਹਾਗਬਜਦੇਹੈਮਾਨੇਉਠਦਾਹੈਅਨੰਦਾ॥੨੩॥
 ਜਲਤਰਉਪੰਗਜਲਤਰੰਗਬਾਜਾਉਪੰਗਬਾਜਾਇਤੁਸੀਮਨਗਾਜਾਕੇਰਾ
 ਜਾ॥੨੪॥ਪ੍ਰਭੁਜੇਤਹਿਜੇਤਮਿਲਾਇਲਏ॥ਪ੍ਰਭੁਜੇਤੀਨੇਆਪਈਜੇਤ
 ਦਿਖੇਮਿਲਾਇਲਏ॥ਪੁਨਸੀਪਿਥਗਾਜਪਿਥੀਸਭਯੇਫੋਰਪਿਥਗਾਜਾਪਿਥੀ
 ਵਾਈਸੁਹੇਇਆ॥੨੫॥ਲਖਿਬਾਘਬਰੇਦੇਖਕੇਬਘੋਰੇਨਬਰੇਬਣਦਿਚਾ॥੨੬॥
 ਰਸੁਕੰਤਲਤੇਜਪਰੇ॥ਤਹਾਨਾਰਸੁਕੰਤਲਨਾਮਕੁਕੇਤੇਜੇਧਾਰਹੀਸੀ॥੨੭॥
 ਜਨੁਜੇਗਾਜੁਟੀਮਾਨੇਜੇਗਾਨਾਸੁਜੁਟੀਹੋਈਹੈ॥੨੮॥ਰਸਰੀਤਭੁਰੀਪ੍ਰੇਮਹਸਰੀ
 ਰੀਤੀਨਾਲਭੁਰੀਹੋਈਹੈ॥੨੯॥ਚਉਕਚਕੁਤਾਜਨਰੁਪਮਈਮਾਨੇਰੁਪਦਾਹੀਸਰ
 ਪਹੈ॥੩੦॥ਰਸਰੀਤਗਚਿਯੇਰੀਤਰਸਦਿਖੇਰਚਾਰਹੋਏ॥ਕਲਕਲਮਾਚਿਯੋ॥
 ਉਂਦਕੀਕਾਨਮਚਾਇਆ॥੩੧॥ਲਲਤਾਸਨਲੇਇਸਤੀਆਸਨਾਨੁਲੇਦੀਹੈ॥
 ਲਲਨਾਰੁਲਲਾਇਸਤੀਤੇਪਿਆਰਾਦੇਮੇ॥ਕਰਿਕਾਮਕਲਾਕਰਕੇਕਾਮਦੀਕੀਕਾ
 ਵਾਸਕਤੀ॥੩੨॥ਤਿਨਭੁਰਜਏ॥ਤਿਸਨੇਭੁਰਥਜਾਏਹੈ॥ਤਨਕੋਚਧਰੇਸਰੀਰਉ
 ਪ੍ਰਸੰਜੇਪਹਿਰੀਹੋਈ॥੩੩॥ਜਨੁਜੁਲਦਵਾਮਾਨੇਰੁਦੀਅਗਨਹੈ॥ਅਸਤੇਜਭਵ
 ਮੇਸਾਤੇਜਵਾਲਾਉਤਪਤਹੋਇਆਹੈ॥ਚਿਤਚਉਕਚਕੇਚਿਤਦਿਖੇਚਉਪੀਖਾਕੇ
 ਚਕੁਤਹੋਈ॥੩੪॥ਤਿਸਤਾਤੁਜਹਾ॥ਤਿਸਦਾਪਿਤਾਹੈਗਾਸੀਜਿਥੇ॥੩੫॥ਭੁਜਕੇ
 ਬਮਝੇਭੁਜਕਰਕੇਮੇਨਾ॥ਨਹੀਲਾਜਲਜੇਲਜਾਕਰਕੇਲਜਤਨਾਹੋਵੇ॥੩੬॥ਕਿਯੋ
 ਨਭੁਜੇਜੇਮੇਮੇਨਾਰਾਹੀਣਕਰਾਗਾ॥ਨਹੀਨਾਰਲਜੇਹੋਨਾਰਲਜਤਨਾਹੋ॥੩੭॥
 ਰਕਸਹੋਤਲੇਕੇਮੇਰੇਖਦਾਹੈਨੀਚੇਨਾ॥੩੮॥ਬਹੁਤਾਤਭੁਰੀਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਭੁਰਾਕੁਕੇਭ
 ਭੇਪੁਰਣਕੀਤੀ॥੩੯॥ਰਸਰੁਪਰਏਰੁਪਰਸਦੀਗਾਜਾ॥ਦਲਦੀਹਰਲੀਬਡੇਦਲਵਾ

ਕੀ +

ਲੇਹਾਜਿਅੰਮੈਨਾਦਲੀ॥੪॥ਪਾਜਿਣਿਭੂਮਥਲੀਜਿਤਲਈਭੂਮੀਥਲੀ
ਰਿਖਬੋਲਰਸੀ॥ਰਿਖਬੁਲਾਏਤੇਬਾਮਣਹੁਤੀਅੰਦੇਪਾਉਣਵਾਲੇਬੁਲਾਏ॥
੪੧॥ਸਾਸਿਜਾਤਕਸੈਚੰਦਮਾਦੀਸੰਭਾਨਈ॥ਖਿਚਦਾਏ੪੨॥ਗਾਰਿਗਾਰਿਅ
੨ ਖਰਬਗਰਬਨਗਾਲੁਗਾਲਕੇਅਭਿਣੰਤੰਗਰਬਨਾ॥ਪਬਯੰਪਬਤਦੀਨਉਤ
ਗਦਿਸਾਨਰਖਦਿਤੇਉਤਰਦਿਸਾਦਿਖੇ॥ਲੀਕਚਕਰਥਾਨਰਥਦੇਪਉਇਦੀਲੀ
ਕਦੇ॥੪੩॥ਭੁਕਦੀਨਉਤਹਟਾਰਪਰਬਤਾਨਉਤਾਖੰਡਨਟਾਲਕੇਕੀਤੇ॥੪੪॥ਸ
ਪ੍ਰਿਧਸੀਪਾਤਿਮਿਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕਮਾਰਸਮਗੀਡੋਧਨਤੇਮਿਤ੍ਰਤੇਮੰਤ੍ਰੀਤੇਪ੍ਰਤ੍ਰਸਭੇਬੁਲਾ
ਏਗਾਜਾਨੇ॥੪੫॥ਸਪਤਾਇੰਦ੍ਰਪਰੇਧਰਾਪਰਸਪਤਜਾਨਵਤਾਰਮਾਨੇਸਤਾਅ
ਵਤਾਰਇੰਦ੍ਰਦੇਧਰਤੀਪਰਪਏਹੈਆਕੇ॥ਦਾਨਅੰਸਨਿਕਾਰਲੀਨੀਅਰਥ
ਸ੍ਰੁਅਰਸੁਧਾਰਾ॥ਦਾਨਕਰਣਦੇਵਾਸਤੇਅੰਤ੍ਰੀਅੰਸਜੇਦੀਥੀਸੁਕਫਲਈ
ਆਪਣਾਅਰਥਜੇਸੁਰਗਾਦਕਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਤਿਸਅਰਥਦੇਬਣਾਉਣਵਾਸ
ਤੇ॥੪੬॥ਖੰਡਖੰਡਅਖੰਡਉਰਬੀਖੰਡਾਖੰਡਾਦੀਜੇਅਖੰਡਪ੍ਰਿਥੀਏਪ੍ਰਨਿਰ
ਬਹੁਤਾ॥ਧਰੀਧਰਾਧਾਰਣਕੀਤੀਧਰਤੀ੪੭॥ਨਾਮਨਾਮਅਨੇਕਥਾਮਾਦੇਨਾ
ਮਅਨੇਕਯੋ॥ਕਾਰਿਸੁਰਸਰਬਾਬਿਬੇਕਕਰਕੇਸੁਹਮਿਆਸਭਨਾਦਾਬਿਚਾਰ
॥੪੮॥ਹਰਿਗਾਇਉਦ੍ਰਾ॥੪੯॥ਰੇਹਕੋਹਕਮਾਇਰੇਹਵਾਲੇਕੋਧਨੁਕਮਾਇ
ਕੋ॥੫੦॥ਆਪਅਰਥਆਪਣੇਵਾਸਤੇਅਪਰਥਅਪਾਰ੫੧॥ਕਹੋਪ੍ਰਯੋਗ
ਕਹਤੇਹੋਮੰਤ੍ਰਗੁਰੁਗੁਰੁਅਗੁਰੁਪ੍ਰਗਟ੫੨॥ਪਰਮਜਾਨਪਦਿਤ੍ਰਜਾਪਨਜਪੇ
ਲਾਗਕਜਾਪਾਕਜਾਪਜਾਪਨੁਜਪੁਣਲਗਣਗੋਪਰਮਪਦਿਜਾਣਕੇ॥
੫੩ ਬਿਨਸਿਧਰਾਪੁਜੰਤੋਬਿਨਸਿਧਤੋਥਾਉਮੇਯੋਤਿਨਾਨੁਮਤੀਮਸਾਣੀਪੁਜਣਗੇ॥
੫੪ ਅਨਿਸਿਧਪੁਜੰਤੋਠੰਰਅਨਾਸਿਧਅਸਥਾਨਮਤੀਮਸਾਣੀਤਿਸਨੁਪੁਜਣਗੇ॥
੫੫ ਕੋਕਾਦਿਵਸਚਲਾਹਗੋਕਿਤਨੇਕਾਦਿਨਚਲਾਉਣਗੋਜੜਭੀਤਕੀਜੀਦਉਰ
ਮੁਹਪ੍ਰਕੀਪਕੀਦਉਰਦੀਨਿਆਈਕਿਤਨਾਕਦਉਰਨਗੇ॥੫੬॥ਪ੍ਰਦੇਸਕਰਦਾ
ਤੇ੬੭॥ਜਾਗੀਕੇਸਦੀਪ੍ਰਾਮਦੀਪ੍ਰਜਗਕੇਸਾਜੇਦੀਪ੍ਰਤੇਅਦੀਪ੍ਰਹੈ॥
੬੮ ਯੋਨਮੇਸਪਹਚਾਨੀਐਐਐਸੇਨਹੀਪਛਾਣੀਐ੬੯॥ਭੂਤਭਰਣਵਾਲੇ॥
੭੦ ਚੀਨਦੇਖਕੇ॥੭੧॥ਤਾਕਥਾਜਚਾਲਿਯੋਤਹਾਂਜਹੈਠਥੇਮੁਨਗਾਇ॥੭੨
ਕਕੇਘੋੜਾਚਾਲਿਆਤੰਗਾਨੁਜਹਾਥੇਠਾਥਾਮੁਨੀਆਦਾਰਾਜਾਗੁਫਾਦੇਦਿਰ
ਕਪਲਮੁਨੀ॥ਪ੍ਰਸਟਪਾਛਖਰੇਭਯੋਰਿਖਜਾਨਗੋਰਥਭੇਖਪਿਠਾਪਿਛੇਖ
੭੩ ਰੋਹੋਇਆਘੋਰਿਖੀਦਿਜਾਣਕੇਗੋਰਥਵਾਸਰੁਪਕਪਲਨਾ॥੭੪॥ਦਿਸ
ਚਾਰਚਾਰਸਲਾਜਚੰਗਾਦਿਸਾਨੁਸੰਦ੍ਰਸਹਿਤੁਲਜਾਦੇ॥੭੫॥ਲਾਤਭੇਲ
ਤਨਾਲ॥੭੬॥ਜਾਰਿਭਾਜਥੀਜਲਨਤੇਭਜਕੇਬਚੇਥੇਜੇਰੇਸੁਹਮੇ॥੭੭॥ਖਿਆਧਿ
ਯਾਨਦੇਖਕੇਦਿਚਪ੍ਰਿਥੀਦੇ॥੭੮॥ਕਾਰਿਧੀਰਜਾਚਿਤਕਰਾਉਦੇਹੋਏਧੀਰ
ਜਾਚਿਤਦਿਖੇ॥ਮੁਨਮਨਪਦਿਤ੍ਰਮੁਨੀਆਦੇਸਿੰਰਈਤੇਪਾਦਿਤ੍ਰਜੇਥੇ॥੭੯॥
੮੦ ਨਿਪੁਭੇਸਜੇਨਗਾਜੇਹੋਏਹੈਜੰਣਮੇਜੰਣਸੇ॥੮੧॥ਆਭਾਸਭੇਤਜੰਭਾਜਿਸ
ਕੀਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲੀਹੈ॥

੬੬॥ ਕਾਢੀ ਕੁਵਾਲ ਕਦੀ ਪੈਤਲ ਫਾਹ ੬੭॥ ਨਿਪਮ ਨਿਨਰੇ ਸਨਿਪਣੁ ੩॥
 ਸਿਰੇ ਮਣੀ ਗਜਾ ॥ ੧੦੦॥ ਚੰਚਕਿਤ ਚੰਦ ਚਚੇਦੁ ਆਰਾ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਚਕੁ
 ਹੋਇ ਅਚੰਦੁ ਮਾ ਧੰਧਕਤ ਇੰਦ ਕੀ ਬਥਾਇਆ ਇੰਦੁ ਫਨ ਗਨ ਫਟੈ
 ਤ ਸਮੁਹ ਫਣ ਸੇਸ ਦੇ ਫਟ ਗਏ ॥ ਭੁਧਰ ਭਜੰਤ ਪਰਬਤ ਭਜੰਗ ਏ ॥
 ੧੦੧॥ ਅਗਿਥੀ ਦਸੀ ਸਸਬੋਧ ਨਿਯੋ ਸਤੁ ਆਦੇ ਸਮੁਹਾਨੇ ਸਿਰਹ ਲਾਇ
 ਆ ॥ ੧੦੨॥ ਸਗਰ ਰਾਜਾ ਕਾ ਬੰਸ ਭੁਏ ॥ ਅਤਿ ਗਰਬ ਸਬ ਲ
 ਛੁਟ ਉਰਧਗ ਅਤ ਮੈਕਰ ਕੇ ਜੋਗਾਰ ਬਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪਾਰਿ ਆਸੀ ਸੋਛੁਟ
 ਗਇਆ ॥ ੧੦੩॥ ਜਨੁ ਭੁਮਰਾਜਾ ਸਿਰੀ ਜਸੀ ਮਾਨੋ ਭੁਮਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਲਛਮੀ
 ਤੇਜ ਸਾਇ ਸਪਾਸ ਪੈ ॥ ੧੦੪॥ ਅਰਿਛੇਨ ਬੇਨ ਮਹਾ ਬਲੀ ਸਤੁ ਆਦੇ ਨਾਮ
 ਕਰਣ ਨੇ ਬੇਨ ਰਾਜਾ ਮਹਾ ਬਲੀ ਪੈ ॥ ੧੦੫॥ ਅਬਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਤੇਰਹਿ ਤ
 ਸੀ ਕੇਤ ਕਾਹਿ ਇਤੇ ਭਨੈ ਸਿਕੋ ਚਕੁ ਕੇ ਇਤ ਨੇ ਕਹਿ ਕੇ ਭੀਚਾਰੇ ਪੈ ॥ ੧੦੬॥ ਬ
 ਸਦ ਲੋਗ ਗਏ ਜਬ ਹੀ ਦਹਾਇ ਦਲੇ ਕਨੁ ਗਏ ਮਾਨਧਾਤੁ ਜਦੋ ਨਿਜ ਚੇਕੁ ਕੇ
 ੧੦੭॥ ਹਾਂਕ ਹੀ ਕਾਰ ਕੁ ਕੇ ਦਿਜੀ ਦਹਿ ਬਿਹਸ ਪੁਤਨੇ ॥ ੧੦੮॥ ਯਾਬਤ ਇਸ ਪੁਣ
 ਕਰਕੇ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਰ ਸਕੈ ਤੁਮਾ ਕਉ ਉਕਰ ਤਿਸ ਕੇਤਾਈ ਤਮ ਕ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁ
 ਕੇਨਾ ਮਾਰ ਸਕੇ ॥ ੧੦੯॥ ਅਮੇ ਸੇਕੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁ ਕੇ ਨਾ ਕਨੇ ਮੇਠਹੁ ਨ ਕਨੁ ਨਾ ਚਕੁ
 ੧੧੦॥ ਬਿਜਲੀ ਕੀ ਛਟਾ ਜਿਯੋ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀ ਨਿਆਈ ॥ ੧੧੧॥
 ਜਬ ਲੋ ਜਬ ਤੇਰੀ ਤਬ ਲਉ ਨਲਖੇਰਨ ਬਾਜਟਰਾ ਤਬ ਤੇਰੀ ਰਣ ਵਿਰੋਧੇ
 ਕੁਟਲੀ ਆਨਾ ਜਾਣੇ ਮੇਰਾ ਗਬੀਨ ਏ ਕਕੀ ਏਰਣ ਤੇ ਨਟਰੇ ॥ ਇਕ ਕੀ ਤੇ ਬਿਨ ੧੧੨॥
 ਜਾਲ ਵਣਾ ਸੁਰਹੀ ਇਕ ਰਹੁ ਗਾਜਾ ਮੇਹੀ ਰਹੀ ਗਾਇਕਾ ਤਲ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅ
 ਸਭ ਲਉ ਤੇ ॥ ੧੧੩॥ ਸਿਰਧਾਤੁ ਯਮਾਨ ਦਯੰਡ ਕੋ ਯੋ ਮਯਾਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪ
 ਕੁਦੇ ਦੇਟ ਕੁਦੇ ਕੀ ਤੇ ਬਹੁ ਜੁਥ ਪੁਜੁਥ ਬਹੁਤ ਸਮੁਹ ਦੇ ਸਮੁਹ ਅੇ ਸਲਜੀ ਅੇ
 ਸੀਲ ਜਤੁ ਹੋਈ ਸੈ ਨਾ ॥ ੧੧੪॥ ਪੁਨ ਬਹੁਤੇ ਬਰਖਾ ਜਿਮ ਬਰਖਾ ਦੀ ਨਿ
 ਆਈ ॥ ਸੁਰਮਾਨ ਮਹੀ ਪਤੁ ਛੇਤੁ ਹੋਏ ਸੇਸਟ ਮਾਨਧਾਤੁ ਰਾਜਾ ਰਣ ਭੁਮਕਾ
 ਦਿਹ ਮਰਦਾ ਕੇ ॥ ੧੧੫॥ ਕੇਸ ਛੁਟੇ ਖੁਲੇ ਕੇਸਾ ਰਣ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਨ ਤਿਸੁ ਲ ਲੀਏ
 ਜਪ ਦਿਖੇ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਨਧਾਤੁ ਨ੍ਰਿਸੁ ਲ ਲੇ ਕੇ ॥ ਇਤ ਮਾਨਧਾਤੁ ਬਧਹਾ ॥ ॥
 ੧੧੬॥ ਵੀਹ ਬਡੇ ॥ ਸਿਵ ਤ੍ਰਿਸੁ ਲ ਕਰਧ ਰਿਲ ਵਨਾ ਸੁਰਾ ਸਿਵ ਦੇ ਤ੍ਰਿਸੁ ਲ ਨੁਰਧ
 ਕੇਲ ਵਣਾ ਸੁਰਾ ॥ ੧੧੭॥ ਕਨਕ ਆਵਟ ਚੁਇਨਾ ਤੇ ਪਾਕੇ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਫਾਰਾ ਮਾਨੋ
 ਸੀਚੇ ਦਿਹ ਪਾਕੇ ਫਾਲਿਆ ਪੈ ॥ ਜਾਨ ਕਬਨੇ ਚੁਪ ਕੇ ਭੁਪਾ ਮਾਨੋ ਬਣੇ ਹੋਰੁ ਪਦੇਰ
 ਜਾ ॥ ੧੧੮॥ ਮਹਾਂ ਕਰਮ ਠੀ ਬਡਾ ਪਨ ਖਧਾਰੀ ॥ ੧੧੯॥ ਆਨ ਸਮਾਨ ਨਾਮਾਨ
 ਬਿਰਾਜਾ ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਦਿਖੇ ਨਹੀ ਬਿਰਾਜਦਾ ॥ ਜਿਨ ਸ
 ਪੁਉਦੀ ਤੁ ਸਿਸਨੇ ਸਾਧੇ ਹੋਰੇ ਰੁਦੇ ਕੇ ॥ ੧੨੦॥ ਆਸ ਨਾਮ ਚੰਹਾਤੁ ਰਫਾਦਾ ॥
 ੧੨੧॥ ਏਲੀ ਪਰਜਾਈ ਦਲੀ ਪਨੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ॥ ਇਤ ਦਲੀ ਪਰਾਜਾ ॥
 ॥ ਅਤੁ ਪਤੁ ਨਾਮ ਛੇਤੁ ਦਾ ॥ ੧੨੨॥ ਅਵਰੇਖਾ ਦਿਹਾ ਰਹੀ ॥ ੧੨੩॥
 ਜਛਰਾਜ ਜਛਰਾ ਰਾਜਾ ਕੁਮੇਰਾ ॥ ੧੨੪॥ ਅਵਸੇਖਾ ਅਵਸੇਖ ਕਰਕੇ ॥ ੧੨੫॥
 ਏਰਾਜ ਮਿਰਾਦਾਰਾ ਜਾ ਕਾਲਾ ਹਰਣਾ ॥ ੧੨੬॥ ਛਤੁਨ ਤਾਸ ਛਤੀ ਅਨੇ ਤਿਸੁ

੧੪੬॥ ਬਾਸ ਦੇ ਵਧਾਸ ਵੀ ਜਾਨਿਐ ॥ ਇਹ ਵੀ ਨੇ ਇਹ ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖਿ
 ਯਾਹੈ ॥ ਫਟ ਪਤੇ ਸਫਟੀ ਅਰਕ ਬਿਜਾਨਿਐ ਸਪਾਂ ਨੇ ਸੋ ਸਨਾ ਗ ਕਰ ਕੇ ਜੰ
 ਟਿਅਾਹੈ ॥ ੫੫॥ ਜਉ ਨ ਜਉ ਨ ਜਿਹ ਭਾਂਤਾ ਬਿਉਹਾਰਾ ਜਉ ਟਸੁ ਜਉ ਟਸਾ
 ਪੁਰਸਦਾ ਜਿਸ ਭਾਂਤਾ ਬਿਉਹਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ॥ ਤਉ ਨ ਕਾਛ ਕਾਛ ਅਨੁਹਾਰੰ
 ਤਉ ਨ ਸੇਬਣਾ ਉਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਿਅਾਹੈ ॥ ਇਅਾਹੈ ਰਘੁ ਰਾਜਾਹੈ ॥ ੧੫
 ੧॥ ਭੁਗ ਭੁਗਾ ਦਿਘਾ ਦਿਘਾ ੧੫੫॥ ਗਵਾਲੀਭੁ ਗੋਮੇਧ ਪਰਸਪਰ ਚਿਧੇ ਚਿਧ
 ਰੀ ॥ ੧੬੧॥ ਪਾਵਰ ਬਾਂਧਾ ਪੈ ਬੀਨਾਏ ਵਾਲਵਾਏ ਪੈ ਪੁਰਕ ਮਦਾਨ ਚਾਦੀ ਦਾਦਾਨ
 ਕੀਤਾ ॥ ੧੬੪॥ ਹੀਰ ਹੀਰੇ ਚੀਰ ਬਸਤ੍ਰ ੧੬੬॥ ਜਾਨ ਅਲਿਪਨ ਚਕਾ ਛਤਨ ਕਾ
 ਛਤਨ ਕਾਛਾ ਮਾਨੋ ਰੂਹਿ ਰਿਆਂ ਦੇ ਚਲੇ ਵਾਲਾ ਕਾ ਮਾਤਿ ਸਨੇ ਬਣਾ ਉਬਣਾਇ
 ਅਾ ॥ ੧੬੭॥ ਕੁਜਾ ਕੁਜੇ ਦਾਫਲ ਹੁੰਦਾਹੈ ॥ ੧੭੨॥ ਰੇਜਾ ਰਤੀ ਮਾਤ੍ਰ ੧੭੩॥ ਤ੍ਰਾ
 ਸਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਭੈ ਕਰ ਕੇ ਡਰਦੇ ੧੭੪॥ ਨਿਸਾਨ ਨਹਾਰਾ ੧੭੬॥ ਕਹਿ ਚੰਡ ਚੰਡ ਚੰ
 ਡੇ ਗੜਵਾਰ ਗੜਾਵਾਲੇ ਚੰਡੇ ਨਾਲ ਟੁਕ ਟੁਕ ਟੁਕ ਟੁਕੀ ਤੇ ॥ ਇਤਹ ਪੁਰਾਜਾ ਸਮਾ
 ਪਤਹਿ ॥
 ॥ ਖਵਾਸ ਸਤ੍ਰ ਖਾਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ੧॥ ਪਮੀਡੁ ਜੁਪ ਕਰ ਕੇ ॥
 ੨॥ ਉਦੈਤ ਉਤ ਕਿਸਟਾ ੩॥ ਗਾਜਾਨ ਗਾਜਾ ਜਾਧਿ ਗਾਜਾ ॥ ਗਾਜਿ ਦੇ ਗਾਜੇ ਤਿਨ
 ੪॥ ਦਾਅਪ ਪਤੀ ਗਾਜਾਹੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾਨ ਸੀਲਾ ਬੀਦਿਅਾ ਉਦਾਰ ਸੁਟਿ
 ਅਾਹੈ ਦਾਨ ਦੇ ਕੁਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਸੀਲ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲਾ ਬੀਦਿਅਾ ਦੇ ਪੜਣ ਵਾਲਾ ਸੁ
 ਸਟਹੈ ॥ ੪॥ ਅਕੀਥ ਅਕਥਾ ੫॥ ਤਿਹ ਮਤੀ ਇਹ ਨਾਅ ਉਦਾਰ ਤਿਸ ਮਦਾਨ
 ਉਇਹ ਮਤੀ ਥਾਮੇ ਸਟਸੀ ॥ ੬॥ ਮੁਖ ਭੁਈਅਾਨ ਸਰਸ੍ਰਤੀਆਪਾ ਮਖੀਹੋ
 ਈਸਰ ਸੁਤੀਆਪਾ ਮਾਕੇ ॥ ੭॥ ਤੈਸ ਤਿਸਦੇ ॥ ੮॥ ਮਾਭਾ ਸੇਭਾ ੯॥ ਨਾਕਾਮੇ
 ੧੦॥ ਨਕਨ ਚੜਾਇਅਾ ॥ ੧੨॥ ਭਾਏਧ ਮਾਰ ਧਮਾਲ ਪਾਉਦੇਹੈ ॥ ੧੩॥ ਕੈ ਬੈਰ ਕੀ
 ੧੪॥ ਕਰ ਕੇ ਬੈਰ ਕੀਤਾ ॥ ੧੬॥ ਲੋਭ ਤਲੋਭਾ ਲੋਭ ਬੀਲੁ ਭਾਇਵਾਨ ਹੋਜਾ ਦਾਹੈ ॥
 ੧੬॥ ਸਜਤ ਸਾਥੀ ਸਜੇਹੈ ਏਹੈ ਹਥ ਵਾਨ ੨੨॥ ਕਾਮਣ ਕੁਪਾ ਕਾਮਣਾ ਦਾ
 ਖੁਹਾ ॥ ਚਾਰ ਪ੍ਰਹਾਸੀ ਸੁੰਦਰੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਾਸਾ ॥ ਚਿਨ ਤਿਨਾ ਸੰਤੋਤੇ ਦੀਨਿ
 ਅਾਈ ਉਚੀਆਨਾ ਸਾਂ ॥ ੨੫॥ ਰਿਸਾਲੀ ਯਾ ਸੁੰਦਰਾ ॥ ੨੬॥ ਗਾਥੀ ਯਨਾ
 ਮਕਥਾ ਕਾ ॥ ੨੭॥ ਖੀਤੁ ਅਛਰਾ ਖਿਤੁ ਦੀਆਂਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਾਸਤ
 ਪ੍ਰਭਾਹੈ ਜੁਲੀਯ ਜੁਆਲ ਦੀ ੩੩॥ ਤਤਾ ਬਿਤ ਪਨਾ ਸਿਖਰ ਸਸਬ ਬਾਜੇ
 ਤੇ ਦੜਕੇ ਬਜੇ ਸੇਤਤਾ ਚੀ ਮਕੁ ਕੇ ਬਜੇ ਸੇ ਬੀਤ ਕਾਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਅਾਲ ਵਾਛੇ ਏਇ
 ਨਾਦ ਬਾਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਫੁਕ ਨਾਲ ਜੇ ਬਜੇ ਸੇ ਸਿਖਰ ਸਹੈ ੩੪॥ ਜਨ ਬਰਫੁ ਲੰਮਾ
 ਨੇ ਮੈ ਸਟ ਫੁਲਹੈ ॥ ਤਨ ਬਰ ਸੇਭੇ ਜਨ ਧਰ ਮੁਲੰ ਸੁੰਸਟ ਤਨ ਸੇਭੇ ਤੇਹੈ ਮਾਨੋ ਧ
 ਰਤੀ ਦਾਅਸ ਗਾਹੈ ॥ ੩੫॥ ਰਾਜਾਧਿਕਾਰ ਗਾਜੇ ਅਪੋਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੁ
 ਰਬ ਕਨਹੀ ਪਰਤ ਬੈਨ ਨਹੀ ਕੇਸਕੀ ਦੇ ਬਚਨਾ ॥ ਲਖਿ ਭੈਨ ਰੁਪਰੀ ਤੈਨੇ ਨੇ
 ਖਕੇ ਨੇਤ੍ਰਾ ਦੇਹ ਪੁਨਰੀ ਇਸਾ ਦੇਹੈ ਨੇਤ੍ਰਾ ੨੬॥ ਅਵਿਲੋਕ ਦੇਖ ਕੇ ੩੮॥ ਤਹੰਤਹੰ
 ਸੁਗਾਜ ਗਾਜਨ ਕੇ ਮਾਰਾ ਤਿਥੇ ਤਿਥੇ ਸੇ ਗਾਜੇ ਤੇ ਗਾਜੇ ਮਾਰੇ ਬੁਟੇ ਕੁਮਾਰ ਅਵਸ
 ਥਾ ॥ ੪੦॥ ਨਹੀ ਤਾਸਾ ਚੇਤ ਕਿਨੇ ਸਮਾਰ ਨਹੀ ਚਿਤ ਦੇਹੈ ਚੀਤਿ ਸਦਾ ਗੋ

੬੨ ॥ ਜਗਤਾਸਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਜਗਤਾਸਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਜਗਤਾਸਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਜਗਤਾਸਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥
 ਸੁਤਦਾਰਦੇ ਸੋਭਦਾਰਦੇ ਸਦਾਯੋ ॥ ਸੁਰਸੁਖੇ ਸੋਭੇ ਸੋਭੇ ਸੋਭੇ ਸੋਭੇ ਸੋਭੇ ॥
 ੪੫ ॥ ਬਾਢਿਤਾਸਜਾਨ ਆਪਤੇ ਬਡੀਤਿ ਸਨੁ ਜਾਣਕੇ ॥ ਸੋਦਰਜਰੂਪੁ ਚੰਦਰਤਾ
 ਦੀਭੁਪੁਰੇ ॥ ਸਭਕੇ ਸਧਾਰਾ ॥ ਸਭਕੇ ਸਧਾਰਾ ॥ ਵਾਸੁ ਬਕੇ ਮਾਸਰਾਏ ॥ ੪੬ ॥ ਮ
 ਨੋ ਪਾਂਤੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿਰੀਰਾਜ ਜੇ ਸੇ ਮਾਨੋ ਪੰਡਰੇ ਪੁਤ੍ਰਾਨੁ ਜੇ ਸੇ ਲਛਮੀ ॥ ਤਿਆਗਗਈ
 ਸੀ ॥ ੪੭ ॥ ਮਨੋ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਲਿਖੀ ਚਿਤ੍ਰਜੇ ਸੇ ਮਾਨੋ ਚਿਤੇਰੇ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ ਮੁਰਤ
 ਜੇ ਸੇ ॥ ਕਿੰਕਣੀ ਤਤ੍ਰਾਰੀ ॥ ਸਿਖਜਾਨ ਸੇਭੇ ਨਿਪੰਜਗ ਜੁਣੀ ॥ ਰਾਜੇ ਮਾਂ ਦੇ ਬ
 ਗਦੀ ॥ ਗਦੀ ਲਾਟ ਸੋਭਰਹੀਏ ॥ ੫੦ ॥ ਅਲਾ ਬਡੇ ੫੧ ॥ ਸਹੀ ਸ੍ਰੀਭੁਜਾਨੀ ॥
 ਹਾਰਭੁਜਾ ਵਾਲੀ ਦੇਵੀ ॥ ੫੪ ॥ ਨਹੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਬਾਜੀ ਰਬੀ ਜੇ ਲਜਾਨੇ ਨੇ ਤੇ ਹੋਏ
 ਹੈ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਘੋੜੇ ਰਥ ਜਿਸ ਦੇ ਨੁਜਾਣਾ ॥ ੫੫ ॥ ਪਾਤਿ ਸੁਭੇ ਪਤ੍ਰਭੇ ਸੰਪਿ
 ਆਦੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੁਛਾ ਕਾਂ ਵਾਲੇ ਵਾਪਤ੍ਰਾ ਦੀ ਨਿਆਈ ॥ ਮਾਗਿ ਵਤਭੇਖ
 ਵਾਲੇ ॥ ਉਧੀ ਉਚੀ ਗਜਗਤ੍ਰਬਾਂ ਕੇ ਗਥੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ ਬੰਕਾ ਹੋ ਜਿਸ ਦਾ ॥ ੫
 ੬ ॥ ਫਿਰੀ ਪੈ ਪਫਿਰਗੀ ॥ ਹੈ ਪੈ ਪਜਿਸ ਦੇ ਅਗੇ ਦਾ ਸਫਾ ਲਾਮਾਰਤੇ ॥ ਹਰ
 ਬਾਜਰਾਜੀ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਘੋੜੇ ਘੋੜੀ ਆਦੇ ਗਜੇ ਕਪੜੇ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਕਬੂਤਰੀ ਗਰ
 ਦਣ ਦੇ ਤਲਹੇ ॥ ਨਹੇ ਸਿੰਧ ਨੀ ਜੇ ਰੇ ਰਥਨੁ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚੋ ॥ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਦੋ ਪੈ
 ਰੇ ਦੇ ਤਲਹੇ ॥ ੫੮ ॥ ਲਖੇ ਲੋਕ ਦੇ ਸੰ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਈਸਰਾਜੇ ॥ ੫੯ ॥
 ੬੦ ॥ ਸਟਕੀ ਨਿਆ ॥ ਪੁਜਾਗਿਧ ਉਧੀ ਲਸੇ ਕਾਕ ਪੁਰ ਪੁਜਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਚੀ ਪੈਗਿ
 ਧੁੰਦੀ ਨਿਆਈ ਜੇ ਬਡਾ ਕਾਉਹੋ ਤਿਸ ਨਾਲ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਲਸਕਰਹੀਏ ॥ ਬਿਪ
 ਨਰੀ ਬਡੇ ਨਰ ਵਾਲਾਏ ॥ ੬੧ ॥ ਦੁਰਦਾਨ ਵਾਰੀ ਕਠਨ ਜੇ ਗਥ ਸਹੇ ਤਿਨ ਕਾਸ
 ਰੂਹੇ ॥ ਈਸਰਾਜਾ ॥ ੬੨ ॥ ਨਹੇ ਸਪਤ ਬਾਜੀ ਰਬੀ ਏਕ ਚਕ੍ਰੀ ਨਾਤਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਸਤਾਮੁਖਾ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਰਥ ਦਾਇੰ ਪਈਆ ਹੈ ॥ ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪ੍ਰਨਾ ਬਾਡਾ ਉਕ
 ਤਕਿਸਟ ਪੰਨਤਾ ਜੇ ਗਏ ॥ ੬੩ ॥ ਚਾਰੂ ਓਏ ਦੁਰਾਜੀ ਚਰਿਆ ਹੋ ਬਡੇ ਮੁਗਾ ਦੇਰ
 ਥਾਪ੍ਰਾ ਕਰੇ ਰਸਮ ਮਾਲਾ ਉਜਾਲ ਕਰਦਾ ਹੋ ਕ੍ਰਿਣਾ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸਾ ॥ ਪਹਾਨੀ ਭੁਜਗਾਇਆ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸਹੀ ਸ੍ਰੀਭੁਜਾਨੀ ਹਜਾਰ ਭੁਜਾ ਵਾਲੀ ਦੇਵੀ
 ੬੪ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਮਾਰਿ ਖੀਸੀ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਪੁਜ ਮਰਾਜ ਮਹਾ ਕਰਕਰ ਮੀਜਿਣਿ
 ਓਬਾਹ ਬੀਸੀ ॥ ਬਡੇ ਭੁਇਆਨ ਕਕਰ ਮਾ ਵਾਲਾ ਹੋ ਜਿਸ ਨੇ ਗਵੈਣ ਨੁਜਿਤ ਲਾਇ
 ਆਸੀ ॥ ੬੫ ॥ ਲੋਗ ਪਾਰੀ ਲੋਕ ਪਾਸੀ ॥ ੬੬ ॥ ਬਡੇ ਦਿਰਧਾਰੀ ਬਡੇ ਪਨ ਵਾਲੇ
 ਦਿਰਬ ਪਾਲੀ ਧਨ ਦੇ ਪਾਲਣ ਵਾਲੇ ਕਬੇਰਾ ॥ ਉਠੇ ਜਉਨ ਕੇਰੁ ਪ੍ਰੀਨ੍ਰਾਲ ਮਾਲੀ ॥
 ਉਰਦੀ ਹੋ ਜਿਸ ਦੇ ਸਰੁਪ ਦੀ ਨ੍ਰਾਲਾ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ॥ ੬੭ ॥ ਬਿਖੇ ਭੁਤਲੀ ਰੁਪਜ
 ਕੋਨ ਅੰਨਿਆ ॥ ਪੁੱਥੀ ਅਸਥਲ ਬਿਖੇ ਜਿਸ ਦੇ ਰੁਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਰ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ॥ ੬੮ ॥ ਸਬੈ ਸਿਧ ਸੰਗੀ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇਜਵਾਰੇ ਸਭੇ ਤੇਜ ਵਾਲੇ ਸਮੁੰਦ ਜੜੇ ਹੋਏ
 ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ॥ ੬੯ ॥ ਸਬੈ ਬਾਲ ਕੇ ਲੇ ਸਭੇ ਕੀਨ ਨਾਲ ਲੇ ਕੇ ਭਵਾਨੀ ਬਤਾਏ
 ਸਰਸਤੀ ਨੇ ਦਿਖਾਏ ॥ ੭੦ ॥ ਤੇਤੁ ਸਬੈ ਤਿਤਨੇ ਸਭੇ ਤਿਨ ਤਾਸ ਦਿਖਾਏ ਤਿਸ ਸਰ
 ਸਤੀ ਨੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਆਨ ਦਿਖਾਏ ॥ ੭੧ ॥ ਪਸਮੰਥਰ ਦੁਸਾਲ ਕਾਨਾ ਮਹੇ ॥

ਸੰਬਰ ਕੇ ਅਰਕੀ ਸੰਬਰ ਦਾ ਜਤਨ ਕਾਮ ਨਿਪਹਾਨ ਸਬੈ ਰਾਜੇ ਸਭਾਇ ਕਹਾ
 ਏਹੇ ਹੋਆ ਅਨਗਏ ਜਰ ਕੀ ਬਰਸੇ ਆਗਏ ਜਰੀ ਦੇ ਕੀ ਬਰੀ ਨਿਅੰਗਾ ਜਾ ਈ
 ਅਜ ਅੰਬਰ ਸੇ ਨਿਪਰੰਬਰ ਕੀ ਨੇ ਕੀ ਬਲ ਦੇ ਬਤਰੀ
 ਨਿਆਈ ਗਾਜੇ ਕੀ ਤੇ ॥ ੭੨ ॥ ਰਤਾ ਆਏ ਕਾਮ ਦੇ ਦਾ ਆਪੇ ਮੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ॥ ੭੩ ॥ ਛੇ
 ਦਪ ਰੇ ਓਰ ਮੇ ਰਿਸ ਮਾਰੇ ਗਸੇ ਦੇ ਮਾਰ ਦੇ ਓਰ ਵਿਖੇ ਛੇ ਕਪੇ ਗਇਆ ਜੇ ਰੂਕ
 ਲੰਕਾ ਹੋ ਚਿਤ ਚਰੀ ਚਿਤ ਹੁੰਦੇ ਖਿਝ ਕੇ ॥ ੭੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸੇਭਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੈ
 ਕਿਰਾਵਾ ਕਿਰਾਨ ਮਹਾਨ ਬਖਾਨਿ ਓ ਜੇ ਰਾਜਾ ਹੈ ਕਿਰਾਣਾ ਹੈ ਬਹਾਨੀ ਕਹਿਆ
 ਹੋ ਆਇ ਉਸ ਕੀ ਭਾਨ ਦਿਨ ਨੇ ਸੂਰਜ ਕੁ ਕੇ ਜਾਣਿਆ ਮੁਨਿ ਓਰ ਗਵਾਨ ਪਛੰ
 ਨ ਮਨੈ ਮੁਨੀ ਅਨੇ ਮਨਾਵੇ ਖੇਭ ਗਵਾਨ ਪਛਾਣਿਆ ਪਨ ਮੇਰਨ ਮਾਨੀ
 ੭੫ ॥ ਮੇਰਾ ਨੇ ਬਦਲ ਮੀ ਨਿਆਪੇ ਨੀ ਪਿਕ ਕੋਇ ਲਾਵੇ ਵਨ ਦੇ ਵ ਦੇਵ ਤਿਅੰ
 ਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਣਿਆ ਅਦੇ ਵਨ ਕੋ ਸਿਵ ਗਾਖ ਸਾਨੇ ਸਿਵ ਜਾਣਿਆ ॥ ੭੬ ॥ ਬ
 ਸੇ ਖਿਓ ਬਸੇ ਸਕਰ ਕੇ ਚੇਰਨ ਰੇਰ ਕਰੇ ਨ ਮੇਰਨ ਚੇਰਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਜਾਣਿ
 ਆ ਕਰੇ ਰਾਹੀ ਮੇਰਾ ਨੇ ਤਾਸ ਸਹੀ ਪਨ ਕੋ ਆਵੇ ਗੇ ਖਿਓ ਤਿਸ ਕੇ ਤਾਈ
 ਬਦਲ ਕਰ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਮਾਨ ਸਬੁ ਗਾਨ ਦੇ ਖਿਓ ਸਿਵ ਦੇ
 ਗਣਾ ਨੇ ਸਿਵ ਸਮਾਨ ਦੇ ਖਿਆ ਹੈ ॥ ਜੀ ਪਸਾਤ ਕੀ ਖਿਓ ਤਿਸੇ ਕਰੀ ਸਿਪਨੇ
 ਸੁੰਤ ਬੁਦ ਕਰੇ ਦੇ ਖਿਆ ਤਿਸਨ ॥ ੭੭ ॥ ਕੀ ਬਗ ਜਿਉ ਜੋਰ ਕੀ ਬਰ ਕੇ ਫਿਗਾ ਤਿ
 ਅ ॥ ਓਇ ਨੀ ਬਹਤੀ ਰਸੁ ਹਾਏ ਜੇਰੀ ਦੇ ਕੀ ਬਲ ਦੇ ਪਾਸ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਬਲੀ
 ਤੇਤੀ ਹੋ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਜ ਕੇ ਪਾਸ ਰਾਜੇ ਸੇਭ ਤੇ ਹੋ ॥ ਨਾ ਕਲ ਖੇਰਿਸ ਮਾਨ ਮੁ
 ਆ ਨ ਕਨ ਦੇ ਖ ਕੇ ਗੁਸਾ ਮੀ ਨਿਆ ਤੇ ਤੇ ਨੇ ਨੇ ਦੇ ਓਲ ਖਏ ਏਲ ਜਾਏ ॥ ਦੇ ਨੇ
 ਤੇ ਦੇ ਖ ਕੇ ਮਿਗ ਲਜ ਤੇ ਹੋਏ ॥ ਪੇਖ ਗੁਲਾਬ ਸੋਗਾ ਬਪੀ ਅੇ ਹੋਗ ਨ ਦੇ ਖ ਕੇ
 ਗੁਲਾਬ ਸਗਾ ਬਪੀ ਕੇ ਕਮਲਾ ਹੋਇਆ ਜਨ ਮਾਨੇ ॥ ਕੀ ਠਕ ਪੇਕੁਟ ਪਰ ਕੇ
 ਰੇਰ ਸਰ ਸੇ ਗਿਹ ਭੁਲ ਨ ਆਏ ਕੀ ਠਨ ਦੇ ਖ ਕੇ ਕਬੂਤ ਤੇ ਲਕਉ ਪ੍ਰਕੇ ਹ ਕੇ
 ਪਕੁ ਕੇ ਖਿਝ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਵਿਚ ਨਹੀ ਆਏ ਬਣਨ ਚਲੇ ਗਏ ॥ ੭੮ ॥ ਪੇਖ ਸ
 ਹੁਪਾ ਸਿਗਤ ਨ ਲੋਚ ਦੇ ਖ ਕੇ ਸਹੁਪ ਨ ਸੀਤ ਲਨ ਹੀ ਹੀ ਦੇ ਨੇ ਤੁ ਪੁਟ ਤੇ ਜਨੁ ਪੁ
 ਟ ਅਮੀ ਕੇ ਨੇ ਤੁ ਨੇ ਪੁਟ ਦੇ ਹੋਏ ਮਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪੁਟ ਲੈ ਦੇ ਹੋ ॥ ਬਤਾਵਤ ਤੇ
 ਜਨੇ ਅਛਰ ਹੀ ਕੀ ਬਤਾਉ ਦੀਆਂ ਹੋ ਮਾਨੇ ਅਖਰ ਕੀ ਦੇ ਕੇ ॥ ਬਾਵਤ ਨਾ ਰਸੁ
 ਹਾਵਤ ਮਨ ਭਾਵਤ ਹੀ ਤਗਾਉ ਦੀਆਂ ਇਸਤੀਆਂ ਸਹਾਉ ਦੀਆਂ ਹੋ ਗਾ
 ਦਿਵਾਵਤ ਹੈ ਭਗਾ ਮਾਨੇ ਦਜੀ ਕੇ ਗਾਲੀਆਂ ਪਸਾਵਿ ਚੀ ਲੈ ਦੀਆਂ ਤੇ ਦਿੰਦੀ
 ਆਪੇ ਅਨੇ ਦਨੁ ਜੀ ਆਵਿ ਖੇਭ ਕੇ ਕਹੇ ॥ ਮਾਥਿ ਚਾਹ ਕਹਿ ਦੀਆਂ ਹੋ ਬਿਰੰ
 ਹ ਕੇ ਤੀ ਆਇ ਸਤੀਆਂ ਬਹਨੀ ਬਹੁੰ ਗੇ ਹੋ ਰਾਜਾ ਅਜਾ ॥ ੭੯ ॥ ਪੇਖਿ ਛਕੀ
 ਪੀਅ ਕੀ ਛਬ ਨਾਰੀ ਦੇ ਖ ਕੇ ਤਿਪਤ ਹੋਈਆਂ ਪੀਆ ਦੀ ਛਬ ਨਾਇ ਸਤੀਆਂ
 ਪੁਨ ਨਾਗਾਰ ਗਾਰ ਗਾਰ ਕਲ ਖੇਵਤ ਭਾਰੀ ਪੁਰ ਦੀਆ ਚੋਤਾ ਇਸਤੀਆਂ
 ਹੋਗ ਦੀ ਗਾਗਾਰ ਉਪਾ ਕੇ ਬਤੀ ਸੇਭਾ ਨੁ ਦੇ ਖ ਦੀਆਂ ਹੋ ॥ ਜਬ ਲੈ ਮਾਹਿ

ਜਬਤਾਈਪ੍ਰਿਥੀਏ ਜਉਲਗਰੀਗਬਏਜਮਨਾਹੀ ਜਬਤੋਰੀਗੀਗਾ ੩੯
 ਜਮਨਾਬਗਦੀਆਹੈਹੋਸੁਖੀ॥੧੦॥ ਰਾਜਤੋਸੋਭਦੀਏਜਉਨਜਉਣ
 ਸੀ॥ ਲੇਖਨਉਖਰੈਜਾਤਾਲੇਖੋਛਬ ਛਬਨਲਿਖਦੀਹੋਈਲਿਖਣਹੀਨੇ
 ਦੀਨਿਆਈਹੋਜਾਦੀਏਖੰਢੀ੧੧॥ ਨਿਪੁਨਾਇਕ ਨਿਪਾਂਦੇਗਜੇਨੇਛੀ
 ਨਕਪੋਤਕੀਗੀਵਾਅਨਿਆਰੀਖੋਕੇਕਬੁੜਦੀਗਾਰਨਨਿਆਰੀਕ
 ਹਲਈਏ॥੧੨॥ ਛਓਨਾਹੋਬਚੇਪੈਕਿਕੀਨੇਕਾਹੁਟਉਨਾ ਕਿਸੇਨੇਕਿਟ
 ਟਾਕੀਤੇਹੋਕਿਕਾਮਕੋਖਿਲੇਨਾਹੋਕਿਕਾਮਦੇਪੁਤ੍ਰਹੋ॥ ਕਿਕਾਮਕੇਕਲਓ
 ਨਹੈਕਿਕਾਮਦਾਸਰੀਰਹੈਕਿਸੁੰਦਰਸੁਦੇਸਏਸਕੀਨੇਚੰਦ੍ਰਸਾਰਕੋਯੋ
 ਸੁੰਦਰਸੁਦਾਅੰਗਾਵਾਲੇਈਸੁਨੇਕੀਤੇਹੋਚੰਦ੍ਰਮਾਦਾਸਾਰਕਛਕਰਕੇ
 ॥ਕਿਬਾਨਾਬਾਂਧੇਬੀਰਹੈਜੋਬਾਣਾਦੇਬੰਨਣਵਾਲੇਬੀਰਹੈ੧੪॥ ਭਾਖਪੁ
 ਭਮੁਖਕੁਕੇਮੋਭਾ॥੧੫॥ ਭਿਹਰੇਖਾਆਗੀਆਕੀਨਤਿਸਕੋਦੇਖਕੇਸੁਰ
 ਸਤੀਨੇਆਗਿਆਕੀਤੀ॥੧੬॥ ਨਯ ਨਾਮਸਰਨਾਈਦਾ॥੧੭॥ ਜਿ
 ਨਿਜੀਤੀਆਰਣਹੁਦਜਿਸਨੇਭਾਇਆਨਕਜੁਪਜਿਤਿਹੋਗਾਜੇਅੰ
 ਤੇ॥੧੮॥ ਤਬਕਾਲਕੋਪਕਕਾਲਤਦੋਕਾਲਭਗਨਨੇਕੋਧਰੁਪੀਤਲਵੰ
 ਹਲੇਕੋ॥੧੯॥ ਜਿਮਦੇਹਅਰਬਲਛੀਨਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁੜੇਦੇਹਬ
 ਲਤੇਬੰਨਾ॥ਜਿਮਉਰਬਰਾਕ੍ਰਿਸਛੀਨਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਪਿਥੀਖੇਤੀਤੇਬਿ
 ਨਾਮਾਤੀਲਗਦੀਹੋ॥੨੦॥ ਜਿਮਅਰਬਹੀਣਾਬਿਚਾਰਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਅ
 ਰਬਥਿਨਾਬਿਚਾਰੇਤੇ॥੨੧॥ ਜਿਮਨਾਰਹੀਣਭੁਤਾਰਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਿਨ
 ਇਸਤੀਤੇਪਤੀਹੁਦਾਹੋ॥੨੨॥ ਜੇਕਹੇਸਰਬਨਰੇਸਜੇਕਹੇਹੋਸਰ
 ਰਾਜੋ॥ਜੋਆਗਏਇਹਦੇਸਜੋਆਗਏਹੋਇਸਦੇਸਾਵਿਚ॥੨੩॥ ਭੁ
 ਖਏਪੰਚਮੇਮੁੰਚਾਰਾਬ੍ਰਹਮਾਜੀਦਾਪੰਜਮਾਅਵਤਾਰਾਬਿਅਸਜੀਹੋਏ॥
 ੨੪॥ ਪੰਜਵਾਅਵਤਾਰਾਇਤੀ॥ ॥੨੫॥ ਜਿਹੋਜਾਲਜਾਲਾਬਿਸਾਲਾ॥
 ਜਿਸਦੀਅਗਨਦੀਲਾਟਬਡੀਹੋ॥ਖਟੂਕਤਾਕਹੱਕੀਨਛੋਟਕੁੜੇਤਿ
 ਸਾਬਿਆਦੇਕੀਤੇਸੋਛੇਰਿਖੀਹੋਏਕਪਲਕਣਾਦਮਨਤੇਲੇਕੋ॥ਪੁਨਜਾ
 ਨਕੋਤਿਨਦੀਨਬਹੁੜੇਜਾਣਕੁਕੇਤਿਸਨੁਦੇਦਿਤੇ॥੨੬॥ ਮੁਖਚਾਰਾਬਿਆ
 ਨੇਜਸੁਭਾਸਬ੍ਰਹਮਾਜੀਬਿਅਸਹੋਕੇਉਚਾਰਣਕੀਤੇ॥੨੭॥ ਗਨੈਨਗਣਦ
 ਪਚਾਜੋਕਬਿਕੀਨੇਜਉਨਜੋਕਾਬਕੀਤੇਹੈਕਾਲੀਦਾਸਨੇਜਉਣਸੋ॥ਕ
 ੨੮॥ ਲੀਰਾਸੁੰਤਮਾਵਤਾਰਾਇਤੀ॥
 ॥ਅਪੁੰਦ੍ਰਾਅਵਤਾਰਕਧੁਨੀ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਬਕਹੋਤਉਨ
 ਰੁਧਾਰਹੁਣਕਹਿਦੇਹੀਤਿਨਾਨੁਬਣਾਕੁਕੇ॥੩੦॥ ਅਬਿਚਾਰਬਿਨਾਬਿਚਾਰ
 ਤੇ॥੩੧॥ ਜਿਹਭਾਂਤਿਜੇਮਦਿਜਬਹਨਲੀਨਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੁਕੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦੇਬਹਲਏਹੈਨਾ॥੩੨॥ ਰਿਖਪੁਤਏਸਭਏਹੁਦਦੇਰਿਖੀਆਂਦਾਈਸੁਅਵ
 ਤਮੁਨੀਤਿਸਦੇਰੁਦਵੇਵਤਾਅੰਤਾਰਹੋਏ॥੩੩॥ ਓਠਗੁਗ
 ਆਨਉਠਕੇਭੁਜਕੇਆਇਆਭੁਭਕੀਤਨੇਣਛੋਰਕਦੇਹੋਨੇ੩੪॥ਤੁਲ

ਤੇਹਿ ਏਵਿਚਾਰਿ ਆਰੈ ਤੇਰੇ ਸਮਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ॥ ੧੫ ॥ ਕੀਅ
 ਨੀਚ ਡੀਠ ਕੀਤੀ ਨੀਮੀ ਦਿਸਟਾ ਛਪਿਰਹਾ ਜਾਨਾਰਿ ਰਹੇ ਮਪੀਠ ਲੁਕ
 ਹਰਿ ਆਰੈ ਮਾਨੋ ਸੁਮੇਰਦੇ ਪਿਛਾਤੀ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕੀਰਲੀ ਨੋ ਤੋਤਾ
 ਲੀਨ ਹੋਰਹਿ ਆਬਣ ਵਿਚ ॥ ੧੭ ॥ ਮਿਨਾਲ ਕੋਲ ਦੀਨਾਲੀ ॥ ਠਿਸਰ
 ਟਾ ਆਪੁ ਘਟ ਰੁਪਮਾਨ ਚੰਦਮਨੇ ਆਪਣਾ ਸਰੁਪ ਘਟ ਮੰਨਿ ਕੇ ॥ ੧੮ ॥
 ਅਮੇਸੀ ਸਰੁਪੁ ਅਮੇਸੀ ਸਰੁਪ ਵਾਲੀ ਅਵਿਲੋਕ ਦੇਖਕੇ ਅਤੁ ਅਤੁ ਮਨੀ
 ਜਨਲੀ ਨਰੁਪ ਕੋ ਛੀਨ ਛੋੜ ਮਾਨੋ ਰੁਪ ਦਾਛਤੁ ਖੋਲਾਇ ਆਰੈ ॥ ੧੯ ॥ ਜ
 ਨਲੀਨ ਲੁਟ ਸੀਗਾਰਤੁ ਮਾਨੋ ਤਿਸਰੇ ਸੀਗਾਰ ਨੁਲਟ ਲਾਇ ਆਰੈ ਅਤੁ
 ਮਨੀ ਨੇ ॥ ਪਿਤ ਦੋਤ ਦੇਵ ਮੁਨਾ ਅਤੁ ਜਉਨ ਦਤਾ ਤੇਉ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੁ ਮੁ
 ਨਜਉਣ ਸਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿਨੀ ਸੁਸੇਵਤੀ ਯਬਹੁ ਪਸਾਰੇ ਕਰੀ ਜੇਵਾਤੀ ਆ
 ਨੇ ਬਹੁਤ ਭੋਜਨ ਦੀ ॥ ੨੧ ॥ ਅਰਘ ਦਾਨ ਅਰਘੇ ਨਾਲ ਦਾਨ ਕਰਣਾ ॥
 ਦਤਰਥਾ ਕਚਹੁ ਮੁਖਾ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਦਿਓ ਸਨ ਬੈਠੇ ਪਿਨਾਕ
 ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਆਦਿ ਦੇਵਤਾ ਬਿਸਨ ਬੈਠੇ ਹੋ ਸਿਵ ਜੀ ॥ ੨੨ ॥ ਤੈ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਦ ਸ
 ੩ ਬਾਰ ਤੈ ਪੁਨ੍ਹ ਪਾਵੇ ਗੀ ਹੋਇ ਸਤ੍ਰੀ ੨੬ ॥ ਫਰਕੀਤ ਉਸਟਿਰਨੋਨ ਫਰਕਦੇ
 ਹੋਏ ਠਤੋਨੋਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਚਲ ਚਾਲ ਚਲ ਬਿਚਲ ਚਿਤ ਹੋਇ ਆ ॥ ੨੮ ॥ ਉ
 ਪਟਿਤ ਕੇ ਪਟਦੀ ਹੋਕੇ ਸ ਮੁਨਤ੍ਰਿ ਆਸੁ ਦੇਸ ਮੁਨੀ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੁਸੁਟ ਅੰ
 ਗਾ ਵਾਲੀ ੩੩ ॥ ਕਰਬਾ ਮਾਤੁ ਸਮਾਨ ਬਾਮਾ ਹਥ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਖੋਕ
 ਕਦ ਛਨੀਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਸ ਜਾ ਅਤੁ ਪਿਤਾ ਦੇਤੁ ਲਹੇ ॥ ਕੀ ਆਪਾਨ ਭੇ
 ਗ ਬਿਚਾਰ ਹਥਾ ਦਾ ਭੋਗ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਆ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ॥ ੩੪ ॥ ਅਨਭੁਤ
 ਭੁਤਾ ਤੇਹਰਿ ਤੁਸਰੀਰ ਸਿੰਮ੍ਰਤ ਸਤ ਸਤਾਈ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀ ਆਪਨ ਵਾਲਾ
 ਰੋੜੀਤ ਨਾਮ ਉਚਾਰਣ ਕਾ ॥ ੩੫ ॥ ਉਪਜਿਓ ਅਨਸੂ ਆਧਾਮ ਉਤਪਤ ਹੋ
 ਇਆ ਅਨਜੁ ਮਾਦੇ ਘਰ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤਾਮ ਪਹਿਲਾ ਅਵਤਾਰ ਤਿਸਦਾ
 ੩੬ ॥ ਗਵਿਅਨ ਲਤੇ ਸੁਰਜਤੇ ਅਗਨ ਵਤਤੇ ਜਵਾਲਾ ਜਲ ਸੋ ਸੁਭਾਵਜ
 ਲੁਗਾਰ ਪਾਸੀ ਤਲ ਸੁਭਾਉ ਹੋ ॥ ੩੭ ॥ ਅਜੇਵੇ ਅਜਿਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਗਾਤਰੰਗ
 ਗੰਗਾ ਦੇਤਰੰਗਾਂ ਦੀ ਨੀਮਾਈ ਜਟਾਂ ॥ ਅਗਲਿ ਪੁਤ੍ਰ ਰੁਪ ਨਿਰਲੇਪ ਸਰੁਪ
 ਹੋ ਜਿਸਦਾ ॥ ੩੯ ॥ ਅਦਰ ਗਜੇਰਾ ਅਕਲੀਕ ਜੇਗਾਚੇ ਸੁਬਾਸ ਸੋਸਟ ਬਾ
 ੪੦ ਸਨਾਹੇ ॥ ੪੦ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਦ ਸੰਸਾਰ ਪਤਾਲਾ ਕੀ ਪਾਇ ਮਾਨ ਹਰਖੀਤ ਰੇਮ
 ਕੀ ਬੀਆਸ ਗੀਰਤੇ ਪਿਤ੍ਰਿ ਆਏ ਰੋਮ ॥ ੪੧ ॥ ਬਰਹਰਤੁ ਮੁਕੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਤੇ ਸਾਰੇ ਅਕਾਸ ॥ ੪੨ ॥ ਬ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ ਮੁਕਤੋ ਬਿਨਾਹੇ ਬ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ ਤਉ ਜਲ ਸੁਜੋਹ ਬਿ
 ਭੁਤੀ ਉਜਲ ਸੋਭਦੇ ॥ ੪੩ ॥ ਰਿਜਚਾਰ ਜਤਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਦੇਤੁ ਲਮਿ
 ਗਚਰ ਮਾਮਰੇ ਮ੍ਰਿਗਾਨ ਉਪਾਇ ਸਾਥਿਤ ਹੋਏ ॥ ੪੪ ॥ ਸੀਨੀ ਆਸਚ
 ਰਜ ਸਿਨੀ ਆਸਚ ਅਚਰਜ ਪਾਰਿਆਹੇ ਤਾਹਿ ਛੰਦ ਬੀਦਤਿ ਆਗ ਕੋਛ
 ਲੁਬਲਨੁ ॥ ਆਸੁਨ ਕਮੁਨੀ ਆਸਣਾਇ ਕਮੁਨੀ ਨਵਿਖੋਲਾਇ ਆਰੈ ॥ ਅਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੭੮

ਬਿਕਤਾ ਮੀਰਾ ਸੁਖਮ ਅੰਗਾ ਵਾਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ਮੁਨ ਚਰਨ ਲੀਨ ਮੁਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ੪੦
 ਦੇ ਚਰਣਾ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ॥ ੫੩ ॥ ਅੰਗੁ ਸੰਗੁ ੫੪ ॥ ਅਨਾ ਅਸਰਾ ੫
 ਤਾ ਅਸਾ ਤੇਰਾ ਹਿਤ ਸੁਗੀਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਅਸਮਾਨ ਅਕਾਸ ਦਾ ॥ ੬੧ ॥ ਤਬ
 ਕਾਲ ਦੇਵ ਤੂੰ ਦੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ॥ ੬੪ ॥ ਅਭੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ॥ ੬੬
 ਜਲ ਬਾਜਲ ਵਿਖੇ ਅਥਵਾ ਅਨਾ ਅਸ ਅਸਾ ਤੇ ਬਿਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ਖੜ੍ਹ ਗਨ ਸ
 ਪ੍ਰੀ ਖੜ੍ਹ ਗਣਾ ਦੇ ਮੰਜੁ ਗਤ ਹੈ ਪ੍ਰਭਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੬੯ ॥ ਅਸੇਤੁ ਵਿਸੇਸ ਕਰ ਕੇ
 ਉਜਲ ਹੈ ॥ ੭੧ ॥ ਸੁਭ ਸੁਭ ਸੇਜ ਸੇਭਾ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੀ ਦਸੇ ਜਾਏ ॥ ੭੩ ॥ ਜੇਹ
 ਬਾਸੁ ਧਾਨ ਖਗ ਉਧੁ ਸੇਹ ਜੇਹ ਬਾਸੁ ਧਾਏ ਜਿਸ ਕੀ ਥੰਡ ਉਤ ਕਿਸ ॥ ੭੫ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਰੇ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਸਿਪੀ ਸਰਬ ਜੇ ਕਰੀ ਏਕਾਗਤ
 ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ॥ ਮਜੁ ਸਰਬਾਸਿ ਸਾਰੇ ਸਮੁੰਦਾ ਵੀ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਈ
 ਏ ਲੇਖਨ ਬਨੇਸ ਸਾਰੀ ਬੁਣਾਸ ਪਤ੍ਰੀ ਵੀ ਅਲਿਖਣਾ ਬਣਾਈ ॥ ੮੦ ॥
 ਨਿਰਾਤ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ॥ ੮੨ ॥ ਅਨ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਨੇਕਾਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆ
 ਹੈ ॥ ਅਥਿਅਕਤ ਤੇਜ ਬਿਅਕਤੀ ਤੇਰਾ ਹਿਤ ਤੇਜ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ॥ ੮੪ ॥ ਅਭਾਨ
 ਮਸੇਭਾ ਦਾ ਮਹਿ ਮਾਸੁ ਬਾਸੁ ਮਹਿ ਮਾਜਿਸ ਦੀ ਸੁਸਟੁ ਬਾਸਨਾ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥
 ੮੫ ॥ ਨਹੀਂ ਤੁਰਿ ਪਤ ਉਨ ਧਰਿਗ ਏ ਚੀਤ ਨਹੀਂ ਤਉ ਭ੍ਰੰਤ ਉਨ ਧਰਿਗ ਏ
 ਚੀਤ ਤੇ ਪੁਰਸਾ ਚਿਤਾ ਦੇਖੇ ਧਰ ਕੇ ਗਏ ॥ ੮੭ ॥ ਥੀਵੇ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ੮੯ ॥ ਬਿਹਸ
 ਦੀਨ ਹਸ ਕੇ ਕਾਹਿ ਦਿਤਾ ਬਚਨ ॥ ੯੨ ॥ ਸੀਉਤ ਪ੍ਰਾਸਿਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ੯੪ ॥ ਪਾਨਾਤ
 ਪਾਣੀ ਭਰਣ ਵਾਲੇ ਯੋਨ ਅੰਮੇ ੯੫ ॥ ਸਤ ਨਿਜ ਚੇ ॥ ਮੁਨ ਮਨ ਮੁਨੀ ਆਦੇ ਸਿਰੇ
 ਮਣੀ ੯੭ ॥ ਕਿਤੁ ਅਨੰਤ ਕੀ ਰਤੀ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ॥ ਆਦਉ ਅਪ੍ਰਾ ਅਦੋਈ ਅ
 ਪਾਰ ਹੈ ੧੦੦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਦੰਤ ਉਸਤੁਤਿ ਉਚਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਤਾ ਤੇ ਉਨੇ ਉਸ
 ਤਤੀ ਉਚਾਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰੀ ॥ ਅਤ੍ਰਜ ਅਤ੍ਰਿਖੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਤਾ ਤੇ ਉ ॥ ੧੦
 ੪ ॥ ਬਿਧਾ ਸਿਗਲਿ ਖਤ ਕਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਰ ਵਿਖੇ ਕਰ ਮਾਨੁ ਲਿਖ ਦਾ ॥ ਬਾਲ
 ਖਿਲਾ ਦੇ ਚਿਤ ਬਾਲ ਖਿਲਾ ਦੇਵਾ ਤੁਆ ਤੇ ਆਦ ਲੇ ਕੇ ਸਨੁ ਹੋ ਜਾਗ ॥ ੧੦੬ ॥ ਜੁ
 ਰ ॥ ਵਿਚੇ ਨਾਲ ਦੇ ਤਰਿ ਮਾਗ ਇਮਾ ॥ ਨਹੀਂ ਕਮਲ ਨਾਲ ਕੇ ਲਖਾ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕ
 ਮਲ ਦੀ ਨਾਲ ਦਾ ਪਾਰ ਲਖਿਆ ਤਿਸਨੇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਭੁਵੰਤ ਕਿਰਤੁ ਉਚਾਰ ਫਿਰ ਦਾ
 ਹੋ ਕੀਰਤੀ ਨੁ ਉਚਾਰ ਦਾ ॥ ਅਕਸਮਾਤੁ ਅਚਾਣਕ ੧੦੯ ॥ ਦਿਜਾ ਪ੍ਰਗਟਾ ॥ ੧੧੩
 ਜੇਗ ਨਿਯਾਸ ਜੇਗ ਦੇ ਅੰਗਾ ॥ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰੂ ॥ ੧੧੬ ॥ ਦੁਸਰੇ ਗੁਰੂ ਕ ਉਕਰਾ
 ਮਨ ਦੀ ਮਨੇ ਮਨ ਮਾਨ ਦੁਸਰੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਰਿ ਮਾਮਨ ਵਿਖੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਕੇ ਮਨ ਨੇ
 ਦੁਸਰੇ ਗੁਰੂ ਮਨਾ ॥ ਸਿਧ ਤਉ ਮਨਿ ਕਾ ਮਨਾ ਸੁਧ ਹੋਤ ਹੈ ਸੁਨਿ ਲਾਲ ਸੁਧ ਮਨ ਦੀ
 ਆਕਾ ਮਨਾ ਤਾਂ ਸਿਧ ਹੋਈ ਆਹੈ ਹੋ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਦੁਸਰਾ ਗੁਰੂ ॥
 ੧੧੮ ॥ ਲੁਖੇ ਮੇਨ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਮਾਨੁ ਮੇਰੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਨੀ ਮਾਨੀ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤੇ ਨਾ ਦੇ ਮ
 ਨ ਨੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ॥ ੧੧੯ ॥ ਭਗਉਤੈ ਲਖੇ ਭਗਵੇ ਬਸਤੁ ਲਸਕਦੇ ॥ ਏਕ ਵੀ ਇਕ
 ਦਾ ਜਸਾ ॥ ਮਹਾ ਮੇਨ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਮੇਨ ਬਾਧੇ ਬਡੇ ਮੁਨੀ ਜੇ ਮਾਨੀ ਹੋ ਬਡੇ ਮੇਨ ਕੇ ਬੰਧਕੇ ॥
 ੧੨੧ ॥ ਮਹਾ ਸਿਧ ਲਾਧੀ ਬਤੀ ਸਿਧੀ ਵਾਲਾ ਲੁਭੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ੧੨੧ ॥

੧੨੨॥ ਧਰੇ ਮੇਖਲਾ ਗੋਦਰੀ ॥ ੧੨੩॥ ਥਿਰੀਆ ਸਨੇ ਕੀ ਏਕਤਾ ਪੀਅ
 ਸਨਾ ਵਿਖੋਇ ਸਥਤ ਹੋ ਮਹਾਉਰ ਧਰੇਤਾ ॥ ਸਮੇਦੁਆਰ ਬੀਰਜ ਚੜ੍ਹਾਇਆ
 ਹੋਇਆ ॥ ੧੨੪॥ ਧਰਮਾਧੀ ਕਾਕੀ ਧਰਮਦਾਮ ਧਰਮਾ ॥ ੧੨੫॥ ਤਰੇਤ
 ਪਾਕੇ ਉਮੀ ਹੋਠਤ ਪਾਕੇ ਉਈ ਕਰੇ ਪੈਰ ਉਤਾਹਾ ॥ ਭਏ ਦੋਤ ਕੇ ਰੁਪੁਰਣ ਅਵ
 ਤਾਰੀ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਜੋ ਪੁਰਣ ਅਵਤਾਰੀ ਹੋ ਸੋਦਤਾ ਤੇ ਉਭਏ ॥ ੧੨੬॥ ਕਰੇ ਜੋ ਗਨਿ
 ਪਾਸੀ ਕਰਵਾਹੇ ਜੋ ਗਰੇ ਸਾਧਨ ॥ ੧੨੭॥ ਸੁਗਨੀ ਹੋਰ ਦੇਵਤੇ ॥ ੧੨੮॥ ਪਰੀ
 ਪਰੀਆਂ ਪਰਮਦੇ ਸੀ ਪਛੇਲੇ ਥਰੇ ਦੇ ਸਵਾਲੇ ਪਛਮਦੇ ॥ ਜਟੀ ਜੋ ਗਮੀ ਜਮ
 ਮਨੀ ਜੋ ਰਧਾਹੀ ਜਟਾਵਾਲੇ ਜੋ ਗਮ ਜੋ ਹੋ ਜਮ ਨਵਲਾਇਤ ਦੇ ਜੋ ਜੋ ਰਾਦੇਧਾ
 ਹਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੋ ॥ ਬੰਗ ਨਾਮ ਬੰਗ ਸਥਲਾਇਤ ਦੇ ੧੨੯॥ ਛਲਾਹੇ ਛਲਵਾਲੇ
 ਅਜੀਆ ਮਰੀ ਆਜੇਤ ਅਮਰ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ॥ ਅਤੇ ਵਾਗਨ ਹੋਤੀ ਅਤ
 ਸੋ ਅਗਨ ਵਿਚ ਹੁਤੀਆਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ॥ ਜੁਆਜਗਾਧਾਹੀ ਜੁਆਪੇਲਣ ਵਾਲੇ
 ਜਗਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਗਾਜੇ ॥ ਅਧੀ ਉਤਕਿਸਟ ਬਰੀ ਸੇਸਟ ੧੩੦॥ ਸ੍ਰੀਸਰਮਉ
 ਰ ਸੁਭਾਇ ਵਾਨਾ ਸਿਹੋ ਮਣੀ ਰਾਜਪਾਟ ਨਿਧਾਨ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘਾ ਸਣ ਵਾਲੇ ਨਿਧਾ
 ਦੇ ਪ੍ਰਾ ॥ ੧੩੧॥ ਭ੍ਰਿਤਾ ਬਰ ਦਾਸ ਸੇਸਟ ਅਮਿਤ ਉਜਲਾ ਆਜੇਤ ਪਰਮ ਮਿਰਜ
 ਦਾਤੇ ॥ ਬੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਨਾ ਜੇਤ ਦੇ ਤੇ ਹਹਿਤ ਬਡਾ ੧੩੨॥ ਚਗਾ ਚਰ ਸਰ ਬਾਥਿ
 ਯੋ ਮਾਥਿਆਨ ਜਨ ਚੇਤਨ ਤੇ ਸਪੁਰਣ ਅਕਾਸ ਦੇ ਬਿਕਾਨ ਬੀ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਰੁਪ ਸ
 ਮਾਨ ਚਿਤ੍ਰੀ ਹੋਈ ਮੁਰਤੀ ਦੇ ਤੁਲਾ ॥ ਅਤ੍ਰ ਛਤ੍ਰ ਨਿਪਤ ਕੋਤ ਜ ਅਸਤ੍ਰ ਤੇ ਛਤ੍ਰ
 ਤਿਆਗ ਕੇ ਗਜਤਾਈ ਕਾ ੧੩੩॥ ਮੋਰ ਮਹਾਨ ਮੇਰੀ ਬਡੀ ਗਜਤਾਈ ੧੩੪॥ ਅੰ
 ਰੁ ਬਿਭੁਤ ਸਿਹਨ ਬਿਭੁਤ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੧੩੫॥ ਉਤ੍ਰਿਗ ਉਤਕਿਸਟ ਅੰਗਾਦ
 ਲੇ ੧੩੬॥ ਧੁਮ੍ਰ ਪਾਨ ਧੁਏ ਦਾ ਪੀਣਾ ਵਾਪੁਈ ਦੀ ਗਾਥ ਪੋਲ ਕੇ ਪੀਲੇਈ ॥ ੧੩੭॥
 ਪ੍ਰਜਾਗ ਪੀਠ ਪ੍ਰਵਿਸੇ ਸਕਰ ਕੇ ਪਿਠਨ ਅਗਨ ਲਜਾਲ ਦੇ ਹੋ ੧੩੮॥ ਪਿਸਟ ਪਾਨ
 ਪਿਠ ਉਤੇ ਪੈਗਨ ਰਖ ਦੇ ਹੋ ॥ ੧੩੯॥ ਪਾਨ ਨਾਮ ਪੈਰਾ ੧੪੦॥ ਸ਼ਿਆਮਾ ਲਛ
 ਮੀ ੧੪੧॥ ਇਕੋ ਮੁਕਤ ਪਤ੍ਰ ਪਾਵਤ ਨਿਦਾਨ ਇਕ ਮਕਤੀ ਦੇ ਪਾਤ੍ਰ ਹੋ ਪਾਉ ਦੇ ਹੋ ਮ
 ਕਤ ਓਕਨ ॥ ੧੪੨॥ ਇਕ ਸਾਧ ਇਕ ਸੇਸਟ ੧੪੩॥ ਬਹੁਦੀਨ ਬੋਲ ਭਫ ਦੇ ਤੋਰੇ
 ਜ ਬਹੁਤ ਗੰਗੀ ਬਾਨ ਬੁਲਾ ਕੇ ਖਾਣਨਾ ਦਿਦਾ ਹੋਰੇ ॥ ੧੪੪॥ ਕੀਧਰੀ ਕੀਦਗਾ
 ੧੪੫॥ ਅਨਿਆਸ ਚਿਤਾ ਇਕ ਅਸਮਾਨ ਹੋਰ ਨਹੀ ॥ ਅਸਾ ਚਿਤਾ ਵਿਖੋਇ
 ਕਦੀ ਅਸਾ ਹੋ ਮਨਾ ਵਿਖੋ ॥ ੧੪੬॥ ਗਿਰਭੁ ਸਸਹਿਤ ਸਮਝੋ ਬਿਬੇਕ ਸੋ ਗਿਰੀ
 ਹੋਏ ਸਮਝੋ ਸਹਿਤਾ ਬਿਚਾਰ ਦੇ ॥ ੧੪੭॥ ਰਾਰ ਬਭਣ ਤਜੇ ਰੇਦਰੀਤ ਰਾਰ ਬਖੰ
 ਰੁ ਵਿਖੇ ਜੇ ਰੋ ਹੋਏ ਹੋ ਬਿਸਮੀਤ ॥ ੧੪੮॥ ਨਾਮ ਮੇਲ ਨਾ ਓਪਾਏ ॥ ੧੪੯॥ ਜੇ ਅਭ
 ਅਦਤ ਜੇ ਰੇ ਭਏ ਦਤਾ ਤੇ ਉਦੋ ਸਿਖ ੧੫੦॥ ਦਤਾ ਤੇ ਉਨੇ ਦਸਨਾ ਅਸੀਨਿਆ ਸੀਥਣ
 ਏ ॥ ॥ ਬਿਹਾਰ ਬਿਚਰਣਾ ॥ ੧੫੧॥ ਕਉਨ ਨ ਮੋਹੇ ਕਉਣ ਹੋ ਜੋ ਨਾਮ
 ਹਿਆਜਾਇ ॥ ਮਨ ਗੁਰੂ ਦਸਗਾਇਤੀ ॥ ੧੫੨॥ ਇਕ ਮਕਰ ਕ ਮਕ
 ਰੀ ॥ ੧੫੩॥ ਅੰਤਰ ਗੁਰੂਆਤੁ ਮਾਪਰ ਸੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਤੁ ਮਾਗੁ ਰਹੇ ਤਿ
 ਸਨ ਪਰਸੇ ॥ ੧੫੪॥ ਕੋਵਲ ਅੰਗਰੀਗ ਕੇਵਲਾਤਿ ਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਰੰਗਾ ਵਿਚਰੇ ॥ ੪

ਤੀਸਰਾ ਗੁਰੂਇਤੀ ॥੩॥ ਮਛੁਰਾ ਸਕਰ ਬੈਠਾ ਨਿਹਾਰਾ ਪੁਨਾ ਮਛੁ ੪੧
 ਦੀਆ ਸਕਰ ਕੇ ਬੈਠਾ ਬਗਲਾ ਦੇਖਿਆ ॥੧੮੨॥ ਲਾਟਤ ਬਕਨਾ ਵੈਨਿ
 ਰਲਾਜਾ ਲਾਟਤ ਬਗਲਾ ਨਿਰਲਜਤ ਹੋਕੇ ॥੧੮੩॥ ਮਛੁਤਕ ਬਗਲਾ ॥
 ਅਨਮਾਨ ਨਿਸਚੇ ਕੀਤਾ ਚੋਥਾ ਗੁਰੂਇਤੀ ॥੪॥ ॥੧੮੪॥ ਛਕਾਈ ਬਣਕੇ
 ਯਾਕਹੁ ਗੁਰੂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਐਸਾ ਅਨਮਾਨਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਨਿਸਚੇ ਕੀ
 ਤਾਹੈ ॥੧੮੫॥ ਪੰਚਮ ਗੁਰੂਇਤੀ ॥੫॥ ॥੧੮੬॥ ਮੇਸਾ ਅਨਾਸਾ ਖੁਸੀਆਈ ॥੦॥
 ਸਾਤੇ ਅਨਾਸਾ ਪੋਜਾ ਗੁਰੂ ਛੇ ਮਾਇਤੀ ॥੬॥ १੮੭॥ ਮਛੁਰਾ ਝੀਝੀਰਾ ॥
 ਲਏ ਜਾਰ ਕਰ ਜਾਤ ਨਕਹਾ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੋਯਾ ਵਿਖੇ ਜਾਲੂ ਕਹਿ ਆਨਹੀ
 ਜਾਦਾ ॥ ਬਿਨ ਛੀਨਾ ਮਕੰਡੀ ਦਾ ॥ ਜਗੀਆ ਮੰਧਕੰਧ ਪੂਰ ਗੁਰੇ ਜਾਲਾ ਮਧੇ
 ਅਧੀ ਮਗੋ ਪਿਛੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ॥ ਜਾਨੁ ਕਵਾਂਕੇ ਮਾਨੋ ਉਸਕੇ ਵਿਚ
 ੧੮੮॥ ਰਾਜ ਪਾਟਤੇ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘਾਣਤੇ ੧੮੯॥ ਮਛੁਰਾ ਸੋਵਾ ਗੁਰੂਇਤੀ ॥ ੩
 ੧੯੦॥ ਏਕਾਚਿਤ੍ਰੇ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾ ਲੇਖਿ ਖੇਇ ਕਾਤੁ ਸਦਾ ਚ
 ਹੋਹਿ ਆਪੇ ॥ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਚਿਤ੍ਰ ਪੁਰਤਾ ਚਿਤ੍ਰੀ ਹੋਈ ॥ ਦਾਸੀ ਅਰੁ ਗੁਰੂਇਤੀ ॥
 ੧੯੧॥ ਗਾਵ ਬਲਦ ਲਵਗਨ ਕੇ ਭੁਰੇ ਲੋਗਾਂ ਦੇ ਭੁਰੇ ॥ ੨੧੧॥ ਏ
 ਕੈ ਬਨਜਾ ਮਾਸਾ ਬਿਨ ਹੋਈ ਹੋਰ ਆਸਾ ਬਿਨਾ ਇਕ ਬਣ ਜਦੀ ਹੀ ਆਸਾ ਹੋ
 ੨੦੨॥ ਏਕੈ ਰਸਮਾਤਾ ਕੇ ਗਤਾ ਇਕ ਪਨ ਦੇ ਰਸਾਵੇ ਖੇਰਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ੨੦੩॥ ਜ
 ਗਮਗਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਬਨਜਾ ਗਨ ਉਮੇ ਗੁਰੂਇਤੀ ੯ ॥ ਚਲਾ ਮਸ਼ੀ
 ਤੁਜਿ ਚਾਇਆ ਮੁਨੀ ਬਨਜਾ ਚੇਨੁ ਤਿਆਗ ਕੇ ਪਰਹਰਿ ਆਸਾ ਤਿਆਗ ਕੇ ਆ
 ਸਾਨਾ ॥ ੨੦੪॥ ਕਾਛੁਨ ਨਾਮ ਮਾਲਣਦਾ ਮੇ ਆਚੁਕ ਸੋ ਆਪਾਲ ਕਾ ਕਾਛੁ
 ਨਦੇਸ ਵਾਗੁ ਗੁਰੂਇਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ੨੧੦॥ ਹਰਿ ਰਾਉ ਇਹ ਰਾਜਾ ਹੈ ॥ ਕਲਾ ਸਕਤੀ
 ੨੧੧॥ ਅਨਲਾਧੀ ਸਿਰੇ ਮਣ ਲਭੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ੨੧੨॥ ਖੜਕੀ ਅਸੇਸ ਖਟ ਗੁਣ
 ਸਪੁਰਣ ਤਿਸਾਵਿਖੇ ਹੈ ॥ ੨੧੩॥ ਤਹ ਸੁਰਬਰਾਜ ਤਹ ਸੁਰਬਰਾ ਮਗਾਜ ਜੋ ਹੈ
 ਸੰਪਤ ਸਮਾਜ ਬਿਭੁਤੀ ਤੇ ਪੁਜਣ ਦੀ ਸਮਗੀ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ੨੧੪॥ ਸਗ ਬਿ
 ਧਾ ਮਖੰਡਾ ॥ ਸਿਲਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸਿਲਾ ਨਾਲ ਜੋ ਤਿਖੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬਾਣ ਹੋਤਿ
 ਨਾ ਦੇ ਚਲਾ ਉਦਰੀ ਬਿਧੀ ਵਿਖੇ ਇਕ ਰਸ ਚੜ੍ਹ ਹੈ ॥ ੨੨੧॥ ਮਹੰ ਬਰਸਭਨ ੦ ੩
 ਤੇ ॥ ਸਦਾ ਰਸ ਦੇ ਰਤੇ ਸੰਤੁ ਤਾਈ ਵਾਬਣ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ੨੨੨॥ ਹਿਤ ਫਾ
 ਸਬੀਝ ਖੇਮ ਭੂਪੀ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਬਧੁ ਗਏ ਦਤਾ ਤੇ ॥ ੨੨੩॥ ਕਿਜੇ ਗੋਵਰਾਮੀ
 ਜੋਗੀਆ ਦਾ ਉਦ੍ਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤਿ ਸਾਵਿਖੇ ਗਵਨ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿਧੁ ਮੰਦ੍ਰ ੦
 ਮੀ ਪਰਮ ਰੇ ॥ ਉਦ੍ਰ ਜੋਗਾ ਜੋ ਪਰਮ ਦੇ ਪਾਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿਨਾ ਦਬੀ ਪ੍ਰਭ ਹੋਏ ਤੇ
 ੨੨੪॥ ਬਿਮੋਹਿ ਯੋਤ ਦੇਖੀ ਮੋਹਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਦਤਾ ਤੇ ਦੀ ਸੁਰਤ ਰੇਖੀ ਹੈ ॥
 ਗਵਲ ਭੁਖੀ ਸੰਦਰਭੇ ਖਵਾਲਾ ੨੨੫॥ ਕਿਪਾਰੀ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਾਨਣ ਵਾ ਮਾ
 ਲਾ ਹੈ ॥ ੨੨੬॥ ਕਿਖੰ ਕਾਲ ਦਾਸੀ ਜੋ ਖੇਰ ਕਣ ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਦਾਸ
 ਹੈ ॥ ੨੨੭॥ ਕਿਆ ਬਿਅਕਤ ਸੁਖ ਮਧੁਰ ਮਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿਅਤੇ ਵੇ ਜੋਗੀ ਕਿਅਤੇ
 ਸੇਕਰ ਕੇ ਜੋਗੀ ਹੈ ॥ ੨੨੮॥ ਕਿਸ ਪੰਥ ਸਰਸੀ ਜੋ ਸੁਪਰੇਸ ਦਾਲਾ ਹੈ ॥ ੨੨੯॥ ਕਿਬ
 ਹਮੰ ਸੁਰਗਤਾ ਜੋ ਬੰਸੀ ਅੰਸਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾ ਹੈ ੨੩੦॥ ਕਿਨੀ ਪਿਆਨ
 ਛੁਟ ਜਿਸਦਾ ਪਿਆਨ ਨਹੀ ਛੁਟਦਾ ॥ ਕਿਕੋ ਪਾਨ ਭੀਰੀ ॥ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਦਾ

ਪੀਣਾ ॥ ੨੪੪ ॥ ਦਸਲੀ ਸਲਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ॥ ੨੪੫ ॥ ਕਿਤਾ ਸਾਰ ਬਾਜੇ ॥
 ਜੋਰ ਓਰ ਬਜਦਾ ਹੋ ॥ ੨੪੬ ॥ ਕਿਏ ਕਾਰ ਛੰਦੀ ਜੋ ਇਕ ਦਾ ਜਸ ਕਰਣ ਵਾ
 ਲਾ ਹੈ ੨੪੭ ॥ ਕਿਨਿ ਨਾ ਦਬਾ ਜੋ ਜੋਗਾ ਗਾ ਬਜਦਾ ਹੋ ॥ ਕਿਪੀ ਪਾਪ ਜੋ ਪਾਪੁ
 ਜਦੋ ਪੈ ਕਿਲੇ ਰੀਥ ਖੁਲੇ ਜੋ ਲੇ ਕੇ ਰੀਥ ਖੋਲ ਦਾ ਹੋ ॥ ੨੪੮ ॥ ਦੇਸੀ ਅੰਗਾ ਵਾ
 ਲਾ ॥ ਕਿਧਰ ਮੇਰੇ ਬੁੱਧੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮ ਦੇਵਾ ਲੋਗਾ ਜੋ ਤਿਨਾ ਦੇ ਭੇਸ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ੨੪੯ ॥
 ਆਚਾਲ ਅੰਗੀ ਅਚਲ ਅੰਗਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ੨੫੦ ॥ ਕਿਬੀ ਗੰਨ ਰਾਪੀ ਜੋ ਬ
 ਵੀਜਾ ਬੀਗਾਂ ਦੇ ਅਗਾਧ ਨ ਵਾਲਾ ਹੋ ॥ ੨੫੧ ॥ ਅਧਾ ਖੰਡ ਰੰਗੀ ॥ ਅਧ ਕਜੇ ਪ੍ਰ
 ਮਾਤ ਮਾਤਿ ਸਾਦਿਖੇ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗੀ ਅਹਿ ਇਆ ਹੋ ॥ ੨੫੨ ॥ ਕਿਅਲਿ ਪਤ
 ਜੋ ਨਿਲੇ ਪ ਅੰਗੀ ਅੰਗਾ ਵਾਲਾ ਹੋ ॥ ੨੫੩ ॥ ਕਿਸਾ ਸਾਧ ਜੋ ਰੀ ਸਾਜੇ ਸਾ
 ਪਣੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਗਾ ਦੇ ਹੈ ੨੫੪ ॥ ਸੁਰ ਬਰਾਜਾ ਯਾਰ ਮਾਗੁ ਰੁਇਤੀ ੧੧
 ਕਰੈ ਦੇਵਾ ਅਰਚਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੁੰਜਾ ਕਰਦਾ ਹੋ ॥ ੨੫੫ ॥ ਜੋ ਸੀਨੀ ਯਾ ਸਗਨੀ ਸੁ
 ਸੀਨੀ ਯਾ ਸੀਨੀ ਯਾ ਗਾ ਜਾ ਹੋ ॥ ੨੫੬ ॥ ਕਿਸੀਨੀ ਯਾ ਸਧਾਨੀ ਸੀਨੀ ਯਾ ਸਦੀ
 ਹਜਾਨੀ ਹੋ ॥ ੨੫੭ ॥ ਲਖੀ ਪਾਨ ਵਾਕੇ ਗੁਡੀ ਬਲਤਾ ਕੇ ਵਾਬਾਲ ਕੇ ਹਥ
 ਵਿਖੇ ਗੁਡੀ ਦੇਖੀ ਤਿਸ ਦਤਾ ਤੇ ਉਨੇ ॥ ੨੫੮ ॥ ਪੀਐ ਪਾਨ ਆਵੈ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ
 ਬੀਯਾ ਦਨ ਹੀ ਆਉਦਾ ਹੋ ॥ ੨੫੯ ॥ ਮਨੇ ਨਾ ਗੁਬੇਲੀ ਮਨੇ ਨਾ ਗਕਿਆ ਮੁੰਦਰੇ
 ਲਾਹੇ ॥ ੨੬੦ ॥ ਠਾਨੀ ਯੋ ਧਾਰਿਆ ॥ ਦਸੀ ਵੈ ਨਿਧਾਨੀ ਦਸਤੇ ਦੇ ਬਾਂਗ ਨਿਧ ਦੇ ਆਉ
 ਨ ਪ੍ਰਾਗੁ ਰੁਦਤ ਜਾਨੀ ਦਤਾ ਤੇ ਉਦੇ ਗੁਰੁ ਜਾਨਣੇ ॥ ੨੬੧ ॥ ਅਗਤ ਬਚਾਲਾ ॥
 ਅਗਤ ਦੇ ਚਲਿਆ ॥ ਜਨੁ ਮਾਨਿ ਜਾਲਾ ਮਨੇ ਮਣੀ ਆਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ੨੬੨
 ਇਤ ਦੁਆ ਦਸ ਗੁਰੂ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ੨੬੩ ॥ ਆਵਿ ਲੋਕ ਸੁਭਿਤੁ ਦੇ ਕ ਦੇਖਿ ਆ
 ਦਾ ਸਾਇਕਾ ॥ ੨੬੪ ॥ ਅਧਰਾਤ ਦੇ ਤਨਿਹਾਰ ਅਧੀ ਗਤ ਉਦੇ ਹੋਈ ਦੇਖ ਕੇ ॥
 ੨੬੫ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਭੈ ਵਾਨ ੨੬੬ ॥ ਭਾਜੀਤ ਭੁਮਨਿ ਪਾਨ ਭੁਜਦਾ ਹੈ ਪਿਥੀ ਵਿਖੇ ਨਿਧਾ ੨੦
 ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਤਿਸਨੁ ॥ ਸੁਭਾਸ ਕਹੀ ਦੇ ਹੈ ੨੬੭ ॥ ਇਕ ਪਾਨ ਠਾਨੁ ਅਭੀਗੀ ਪੇਗਾ ਦੇ ਆ
 ਸਰੇ ਖੜਾ ਹੈ ਇਕ ਰਸ ॥ ੨੬੮ ॥ ਨਹੀ ਠਾਂ ਅਭੀਜਸ ਤੁਓਨ ਤੋਂ ਨਸਾਥਾ ਉਨਹੀ ਭਿ
 ਜਿਆ ਜਿਥੇ ਖੜਾ ਸੀ ਪੇਰ ਪ੍ਰਕੇ ॥ ਤੁਓਰ ਸਮੇਗੁ ਗੁਇਓ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ੨੬੯ ॥ ਕਿ
 ਬੀ ਦੇਲਤਾ ਹੈ ਜੋ ਬੀ ਦੇਲ ਦੇ ਸਦੀ ਹੈ ॥ ਕਿਹਈ ਮਾਝ ਜਾਹੇ ਹਿਮਾਲੇ ਦੀ ਜਾਈ ਪਾਹ ਬ
 ਤੀ ਹੋ ॥ ੨੭੦ ॥ ਕਿਗਾ ਮਾਨ ਜਾਹੇ ਜੋ ਬਲ ਭੁਵ ਦੀ ਭੁਣੇ ਸੁਭਾ ਹੈ ੨੭੧ ॥ ਕਿਕਾ
 ਲਿਵ ਕਾਛੇ ॥ ਜੋ ਜਮਨਾ ਹੈ ੨੭੨ ॥ ਕਿਤੀ ਤਾਲ ਕਾਛੇ ਜੋ ਤੀਤਾ ਦਾ ਪਾਹ ਹੈ ਕਿਹੀ ਸੇ
 ਸਗੋ ਹੈ ਸਰਸਤੀ ਹੈ ੨੭੩ ॥ ਕਿਜਾ ਜੁਲਿ ਕਾਛੇ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ਵਾਲੀ ਹੋ ॥ ਸੁਵਰਨ ਆਦਿ ਜਾਛੇ ॥ ਜੋ ਤੀਤਾ ਦਾ ਪਾਹ ਹੈ ੨੭੪ ॥ ਕਿਚੀ
 ਚਾਲ ਕਾਛੇ ॥ ਕਿਬਿਜਲੀ ਹੋ ॥ ਕਿਕਿਤ ਅਜੁਧਾਛੇ ਜੋ ਕੀਰਤੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ॥ ਕਿਹਾ
 ਜੋ ਸਗੀ ਹੈ ਜੋ ਗਾਜ ਦੀਈ ਸਗੀ ਹੈ ੨੭੫ ॥ ਕਿਤੁ ਪਾਲ ਕਾਛੇ ॥ ਕਿਕਲਿਆਣੇ ਭੋਪਾਲੀ
 ਹੋ ॥ ਕਿਬਾ ਸੀਤ ਬਾਲਾ ॥ ਕਿਬੀਤ ਰਾਗਾਈ ਹੋ ॥ ੨੭੬ ॥ ਕਿਰਾਜਾਨ ਜਾਹੇ ਜੋ ਗਾਜਾਈ
 ਭੁਣੇ ਹੋ ॥ ਕਿਸੀਤਾਲ ਕਾਛੇ ॥ ਸੰਭਾਲ ਕਾਛੇ ਵੀ ਹੈ ੨੭੭ ॥ ਕਿਅੰਬਾਲ ਕਾਛੇ ਜੋ ਅੰਬਾ
 ਲ ਕਾਛੇ ਵੀ ਹੈ ॥ ਕਿਅਕਰ ਪਣੀਛੇ ਜੋ ਰਾਖਸਾਂ ਦੇ ਖਿਰਣ ਵਾਲੀ ਦੇਵੀ ਹੈ ॥ ਕਿਚੀ
 ਚਾਲ ਕਾਛੇ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਹੈ ॥ ਕਿਚਿਤੁ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਭਾ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੨੭੮ ॥ ਕਿ
 ਕਾਲਿਵ ਜਾਛੇ ਜੋ ਕਾਲਿਵ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੀ ਪਤੀ ਜਮਨਾ ਹੈ ॥ ਕਿਇਨਾਨ ਜਾਹੇ ਕਿਇਨਾਨੀ
 ਭੁਣੇ ਹੋ ॥ ੨੭੯ ॥ ਕਿਖੀਭਾਵਤੀ ਹੈ ਜੋ ਖੀਭਾਵਤੀ ਦੇਵੀ ਹੈ ॥ ੨੮੦ ॥ ਕਿਜਾਵੇ ਸਨਾਹੀ

੨੨

ਮੁਖਨੁ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਪੋਕੇ ਫੁਲੇ ਲਭੁ ਬਣਾਇਆ ਹੈ॥ ੩੫੧॥ ਸਨ ਸੇਨ ਮਰੀ
 ਸੈਨਾ ਸੰਜਗਤ ਰਸਤੇ॥ ਕਾਲਿ ਸ੍ਰੀ ੨੨੫੪॥ ਚਲਾ ਅਚਿਤ ਮੁਨੀ ਅਚਲ ਚਿਤ ਦੇ
 ਲੇਖਨੀ ਪ੍ਰਭਾਸ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਸਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਭ ਨਾ ਦੇ॥ ੩੫੫॥ ਹਣ ਵੰਤ ਬਤੀ ਹਨੁ ਮ॥
 ਨਦੀ ਨਿਆਈ ਬਤ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਿਖ ਅਤ੍ਰ ਸੁਅੰ ਅਤ੍ਰ ਰਿਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ੨੩੦
 ੩੫੬ ਤੇਉ ਜਤਿ ਜਤੀ ਨੇ ਹਠ ਵੰਤ ਬਤਿ ਹਠ ਵਾਲਾ ਬਤ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੩੫੬॥ ਭੁਵ ਧਾਰਾ
 ਧਾਰਿ ਧਾਰ ਪਰੇ ਸੀਸਾ ਕਦੀ ਅਪਾਰ ਧਾਰਾਂ ਤੇ ਪਾਰ ਹੋਏ॥ ੩੫੮॥ ਪੰਦ ਵਾਗੁ ਗੁਇਤੀ
 ੧੫ ॥ ਚੇਲ ਕ ਸੰਗ ਨਰੀ ਚੇਲੇ ਸਾਥ ਲੋਕੇ ਨਰੀ ਗਾਜੇ ਆਂਦੇ ਬੋਏ॥ ੩੫੯॥ ਮੁਖ
 ੧੨ ਪੁਰਤ ਸੁਰਤ ਨਾ ਦਨ ਵੰਤ ਸੁਰਤ ਵਾਲੇ ਮੁਖੇ ਸੀਖ ਪੁਰ ਦੇ ਹੋ ਨਵੀਨਾ॥ ੩੬੦॥ ਚਾਵੰਡ ਚਾਰ
 ਚਲੀ ਇਲਾਂ ਚਾਰ ਚਲੀ ਆਂ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਅਤ੍ਰ ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਮਾ ਬਲੀ ਤਿਸਤੇ ਅਤ੍ਰ ਸੇਮੇ
 ਟੀ ਆਂ ਵਿਸੇ ਸਕ ਕੇ ਮਥਣ ਵਾਲੀ ਆਬ ਭੀ ਆਂ ਬਲੀ॥ ੩੬੧॥ ਭਜ ਮਾਸ ਚਤੁਰਤੀ
 ਆਗ ਕੇ ਮਾਸ ਦਾਤੁ ਲਾ ੩੬੨॥ ਪੁਲੀ ਮਾਸ ਮਨੀ ਮਨਿ ਚਓ ਕਰਹਿ ਓ ਮੁਨੀ ਆਂ ਦਾ
 ਸਿਰੇ ਮਣੀ ਚਕ੍ਰ ਤਹੇ ਰਹਿ ਆ ਹੈ॥ ਸੇਰ ਵੇ ਗੁਰੁ ਚਾਵਡਾ ਇਤੀ ੧੬ ॥ ੩੬੫॥ ਬਿਕ
 ੨ ਕਠਣਾ॥ ੩੬੭॥ ਮਛ ਅਰੀ ਦੁਧੀ ਹਾਪੀ ਛੀ ਦੁਧੀ ਗਾਸਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਇਤੀ ੧੭ ॥
 ੩੧੧ ਢਾਲ ਲਮੇ ਕਾਰ ਨਾਲ ਲਸਕ ਦੇ ਹੋ ੩੧੦॥ ਮ੍ਰਿਗ ਹਾ ਬਧ ਕਾਂ ਸੰਗ ਨਾਮ ਸਮੁਹ ਦਾ॥
 ੩੧੨॥ ਸਨੇ ਸੰਜਗਤਾ॥ ਮੁਨਿ ਗਾਜ ਮਨੀ ਰਿਤ ਗਾਜ ਬਨੇ ਮੁਨੀ ਅਕੇਰਾ ਜੇ ਦੋ ਤੇਉ ਆ
 ਨੇ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਤਿਹ ਬਾਰ ਪ੍ਰਦੁਜਾ ਬਿਲੇ ਤਿਸਨੁ ਦੁਸਰਾ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਪਕੇ ਗਏ
 ੩੧੪॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਨਿਆਸ ਅਨਾਸ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋਗ ਦੇ ਸਾਧਨ ਆਸਾ ਤੇ ਰਹਿ
 ਤਹੇ ਕੇ ਕਰੇ ਹੈ॥ ੩੧੬॥ ਇਹ ਹੁਇ ਜਨ ਜੋਗ ਜਟਾਂ ਪ੍ਰਗਟੇ ਇਸਦੀ ਆਂ ਜੋਗਦੀ ਆਂ
 ਟਹੇ ਕੇ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਗਾ ਕੇ ਤਹਿ ਗਾ॥ ਤਪਸ ਰਬਤ ਪੀਸਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਸਭ ਨਾ
 ਹੀਤ ਪੀਸ ਗਾਂ ਦੇ ਸਪੁਰਣ ਤਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ॥ ਸਨ ਜੇ ਸਬ ਛਨਿ ਲਏ ਤਬ ਹੀ ਜੇ ਕੇ ਸਟੇ
 ਸਤੇ ਹੀ ਖੋਲਏ ਤਿਸਨੇ ਤਰੇ ਹੀ॥ ੩੧੭॥ ਰਿਖ ਮੇ ਗੁਨ ਤਾਸ ਰਿਖੀ ਵਿਖੇ ਗਣ ਤੇ
 ਜੇ ਸਭੈ ਦਮ ਕੇ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਹੈ॥ ੩੧੮॥ ਜਸ ਛਾਤੁ ਤਭਾਨ ਅਨੰਤ ਛਟ ਜੇ ਸੇ ਛਤ
 ਦਾ ਹੋ ਸੁਹਜਾ ਬੀ ਅੰਤ ਕਿਰਣਾਨੁ॥ ੩੧੯॥ ਨਿਵਥੈ ਹਟ ਦੇ ਬੇਕ ਦੇ ਬੀ॥ ਰਿਖ ਭੇਟ ਤਤ
 ਉਨ ਤਹਾ ਕਤਰੈ ਰਿਖ ਦੇ ਭੇਟ ਦੇ ਕਰ ਕੇ ਤਿਨਾ ਬੀਤ ਕਰ ਦੇ ਕੇ ਤਰ ਗਏ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸਮਤਾ ਕ
 ਹੋ ਜਿਨਾ ਦੇ ਸਮਤਾ ਦੀ ਠਾਟ ਠਟੀ ਬਣਾਉ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਰਿਖ ਪੁਜ ਘਟੀ ਸਬਖ
 ਪਘਟੀ ਰਿਖੀ ਦੇ ਪੁਜਣੇ ਕੁਕੇ ਸਬ ਪਾਂ ਪਾਂ ਦੀ ਘਟੀ ਘਟ ਗਈ॥ ੩੨੦॥ ਇਤ ਬੰਧ
 ਪਤ ਉਅਨਾ ਬਿਠੈ ਮ੍ਰਿਗ ਹਾ ਇਧਰ ਬੰਨ ਕੇ ਪਤਾਂ ਦੀ ਕੁਲੀ ਬੈਠਾ ਬੀ ਬਧ ਕਾ ਜਸ ਹੋ
 ਰਤ ਛੋਗ ਨਿਤੀ ਸਾਭਿ ਰੁਹ ਜੇ ਸੇ ਦੇ ਖਦਾ ਹੋਛੇ ਲਿਆਂ ਨੁਭੈ ਆਨੁ ਕ ਬਿਘਿਆ
 ੨॥ ਤਿਹ ਜਾਨ ਰਿਖੀ ਨਹੀ ਸਾਸ ਸਮਿਧੇ ਤਿਸਨੇ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਰਿਖੀ ਆਂ ਨੁਤੇ ਨਾਧੁ
 ਸਨ ਸੰਕੋਚਿ ਆ ਹੈ॥ ੩੨੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਹੋ ਇਨਹੇ ਮੁਨ ਗਾਜਾ ਇਹੋ ਕੇ ਮ੍ਰਿਗ ਨਹੀ ਹੋਏ ਮੁ
 ਨਿਰਾਜ ਹੋਏ॥ ਨਹ ਬਾਨ ਸਗਾ ਸਨ ਪਾਨ ਤਜੇ ਨਹੀ ਬਾਣ ਤੇ ਕਮਾਣ ਤਿਆਗੇ ਹਥ
 ਵਿਚੋ॥ ਅਸ ਦੇ ਖਾਏ ਕੀ ਮੁਨ ਗਾਜ ਲਜੇ ਅੇਸੀ ਵਿਕ੍ਰਤਾ ਦੇ ਪਕੇ ਤਿਸਦੀ ਮੁਨ ਗਾਜ
 ਲਜਤ ਹੋਏ ਦਤਾ ਤੇਉ ਜੀ॥ ੩੨੨॥ ਆਂ ਵਿਲੋਕ ਧਰੇ ਰਿਖ ਪਾਲ ਜਟਾ ਰਿਖਾ ਦੇ ਪਾ
 ਲਣ ਵਾਲਾ ਜਟਾਂ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਦੇ ਖਿਆ ਬਧ ਕੇ ਕੇ ਕਸ ਆਵਤ ਹੋ ਬਧ ਕ ਕਹਿ
 ਦਾ ਹੈ ਕੇ ਸੇ ਤਰੇ ਆਉ ਦੇ ਹੋ ਰਿਖੀ ਜੀ ੩੨੫॥ ਯਾਹੀ ਇਸਨਾ ਨਕਟੇ ਇਸ ਅਸਨਾ ਨਕਟੇ
 ਕਈ ਵੀ ਹੈ॥

॥ ८६ ॥ ਕਾਥਿਬਾਂਧਕਾਥਿਤਨਮਧਿਲੀਯੋ ॥ ਕਥਿਸਿਨੇਕਾਥਿਤਾਦੇਬਿਚਬਧਕ ४੩
 ॥ ਰਾਪ੍ਰਸੰਗਬੰਨਾਦਿਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਪਾਨਗਰੇਪੈਰੀਪਏਸਭੇ ॥ ਚਉਧਰੇਚਕੁਤੋਰ
 ਹੋਏ ॥ ੩੮੮ ॥ ਅਠਾਰਫਾਗੁਰੁਬਧਕਾਇਤੀ ੧੮ ॥ ॥ ੩੮੯ ॥ ਜੁਟਿਜੋਗਜੰਗ
 ਜੋਗਰੁਪੀਜੰਗਾਥਿਖੇਜੁਆਹੋਇਆਹੋ ॥ ੩੮੯ ॥ ਨਹੀਬਦਦਾਬਾਤਨਹੀਕੈ
 ਦਾਬਥਾ ॥ ਨਹੀਬਦਦਾਪੈਣੁ ੪੦੦ ॥ ਭੰਗਭਛੰਤਭੰਗਨੁਖਾਂਦਾਹੈ ॥ ਕਾਛੀਕਛੀ
 ਤਬਣਾਉਟਬਣਾਈਹੋਈਹੋ ॥ ੪੦੧ ॥ ਜਿਮਉਰਤਚੰਗਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਉਰਦੀਹੋ
 ਗੁਰੀ ॥ ੪੦੨ ॥ ਸੁਰਗਜਭਉਨ ਸੰਸਾਰਵਿਖੇਸੁਭਪ੍ਰਕਾਸਰਹਾਹੈ ॥ ੪੦੪ ॥ ਅਜੇਦ
 ਆਜੀਤ ਅੰਤਰਿਅਤੇਦ ਅੰਦਰਹੀਨਿਸਚੇਕੀਤਾਹੈਪ੍ਰਸੇਸੁ ॥ ੪੦੫ ॥ ਅਨਾਸ
 ਹੋਰਆਸਾਵਾਲੇ ॥ ੪੧੦ ॥ ਪੰਧਕਤਇੰਦ ਕੀਬਿਆਇਏ ॥ ੪੧੧ ॥ ਪੰਧਚਤ
 ਪਛਪਚਗਏਪੰਛੀ ॥ ਬੰਧਕਤਬਿਧ ਉਚਾਰਦੇਹੈਬਡੇਕੁਦੀਸਾ ॥ ੪੧੨ ॥ ਸੰਸ
 ਕਤਾਸਿਧ ਸਸੇਦਾਮਾਰੇਕਹਿਤੇਹੈਸਿਕਤਹੋਏਸਿਧਾ ॥ ਗੰਗਕੁਰਗਿਧ ਬੋਲਦੀ
 ਆਹੈਗਿਧਾ ॥ ਤੰਤਕਤਦੇਦ ਦੇਖਦੇਹੈਦੇਦੁਤੇ ॥ ਅੰਅਕਤਭੰਦ ਨਿਸਚੇਕਰੇ
 ਹੋਅਭੇਦ ॥ ੪੧੩ ॥ ਪੰਧਰਤਪਾਨਪੈਦੇਹੈਪ੍ਰਗੀ ॥ ਭੰਗਰਤਭੰਗਨੁ ਭੋਲਾਭਰਗਹਿ
 ਆਹੈਸਰਜਾ ॥ ੪੧੫ ॥ ਨੰਨਜਤਨਾਦ ਬਜਦੇਹੈਸਿਖਾ ॥ ਉਛਟਤਸੁਹਾਗ ਉਛਟਹੈ
 ਅਨੰਦ ॥ ੪੧੬ ॥ ਸੁਫਲੇਦੇਸੀ ਉਦਾਅੰਗਾਵਾਲਾ ॥ ੪੨੦ ॥ ਸਗੀਤਗੀਤਾ ਸਮ
 ਟੁਰੀਤਦਾਗਿਆਤਾ ॥ ੪੨੮ ॥ ਲੁਖਿਯੋਉਯੰ ਦੇਖਿਆਉਜਨਾ ॥ ਚਟਦੇਛਟ
 ਚਟਦੇਕੇਛਟਗਾਇਆ ॥ ਭੁਮਤੇਜਟਾ ॥ ਫਿਰਦੇਥੇਜਟਾਂਧਾਰੀਦਤਾਹੈ ॥ ਫਾਕੁਮਕੇਨ
 ਲਜੇਕਾਜਾਹੈਆਹੋਇਆਸੀਤੋਤਾਛਟਗਾਇਆ ॥ ੪੨੯ ॥ ਦਸਨਦੇਸੀਸੰ
 ਦਸਤੇਨੋਉਨੀਬਟਾ ਕਰਮਕਦੀਸੀ ਕਾਠੀਆਗੁਰੁਛਟੇਹੋਏਦੇਖਕੇਉਸਨਾ ॥
 ੪੩੦ ॥ ਬਾਧਿਤੀਧਾਮੰਬਧੇਹੋਏਪ੍ਰਗਾਵਿਚ ਗਾਹਿਤੀਬਾਮੀ ॥ ਪਕਡੇਹੋਏਇਸਤੀ
 ਆਂਦੇ ॥ ੪੩੧ ॥ ਸਿਹਤੀਲੇਰੀ ਸਗਾਹਦੇਹੈਲੇਕਾਨਾ ॥ ਅਹਿਤੰਧਰਮੰਹਿਤਨਹੀ
 ਧਰਮਾਵਿਖੀ ॥ ਲਹਿਤਹਿਭੇਰੀ ਲਏਚਾਹਦੇਹੈਭੇਗਾਨਾ ॥ ੪੩੩ ॥ ਪਲਿਤੀਦਾਮੰ
 ਪੁਰਹੋਹੈਮਾਇਆਰੁਪਈਆਮੇ ॥ ਰੀਤਹਿਪਾਵਤੰ ਅੰਤਨੁਨਰਕਦੀਗਤੀਪੰ
 ਉਦੇਹੈ ॥ ਪ੍ਰਤਤੰਭਾਵੈ ਪ੍ਰਮੇਸਾਵਿਖੇਪ੍ਰਮੇ ॥ ਨਸਨੀਸੁਕਉਨੈ ॥ ਸਦੇਗੁਰੁਇਤੀ ॥
 ॥ ੪੩੭ ॥ ਬਿਖਾਣਨਾਮਾਸਿਗਦਾ ੪੪੦ ॥ ਬਿਕ੍ਰਯਬੀਚ ਬਧਾਰਦੇਦਿ
 ਚਾ ॥ ਅਸਾਅਨੁਰਕਤਤਾਸੰ ਆਸਾਤੇਗਹਿਤਹੋਕੇਤਿਸਦੀਬਿਤੀਮੇਲਾਗਾਹੈ
 ੪੪੬ ॥ ਏਕਪਗੋਇਕਦੀਬਿਤੀਮੇਪਾਇਆਹੈ ੪੪੭ ॥ ਤਿਨਨੇਰਦੇਨਹੀਦੇਖ
 ਤਭੇਏ ॥ ਤਿਸਨਗੁਏਸੀਨਿਆਸੀਦੇਖਦੇਭਏਤਿਸਨੇਨਾਦੇਖੇ ॥ ਸੁਕਪਕਾਵਤ
 ਇਕੀਵਾਗੁਰੁਇਯੋ ॥ ੪੫੩ ॥ ਜਾਜਲੀ ॥ ਬਿਜਲੀਦੀਨਿਆਈਪ੍ਰਕਾਸਰਹਾਹੈ ੪
 ਪਾਤਜਛ ਭੰਗਦੀਆਹੈਦੇਖਕੇਜਛਣੀਆਂ ॥ ਮੇਹਮਾਨਨੀਮਨੀ ਮੇਹਤੇਹੈਮੰ
 ਨਵਾਲੀਆਂਦੇਮਨਨਾ ॥ ੪੫੫ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰਨਾਗਚਿਤ੍ਰਈ ਨਾਨਪ੍ਰਕਾਰਦੀਆਂਇ
 ਸਤੀਆਂਇਕਿਅੰਦਾਲੀਆਂ ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਪ੍ਰਭੂਪਾਵਿਤ੍ਰਤੇਮੇਪ੍ਰਭਾਵਾਲੀਆਂ
 ਕਰੀਤਕਰ ਬੋਲਦੀਆਂਹੋਭਉਆਨਕ ੪੫੬ ॥ ਦੰਭਰੀਕਠਣ ਚਲੀਤਮੇਨ
 ਸਿਮਚੋਚਲਦੇਹੈਮੇਨਧਾਰਕੇ ॥ ੪੫੭ ॥ ਭੁਮੰਤਾ ਮਧਬਧਤੰ ਰੁਮਦੇਹੈਲਕਬੰ
 ਨਕੇਕਮਧਬਧਤੰਕਟੀ ਪੜਦੇਹੈਲਕਬੰ ॥ ੪੫੮ ॥ ਪਿਪਤੀਆਸਦੇਭੰ
 ਪੀਦੇਹੈਸਰਾਬਨੁਸੁਰਮੇਦੁਪਰੰਗਣੇਹੋਗਾਤਰਫਾਂਤੇਰਣਾਵਿਚ ॥ ੪੬੦ ॥ ਚਚ
 ਚਚਕਤੰਭੁਦੰ ਚਉਪੀਖਾਕੇਚਕਤਹੋਏ ॥ ਅੰਮੇਹਮਾਸਮੰਗਤੰ ਮੁਰਛਾਦੇਅੰ
 ਸਮਨੁਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆ ॥ ੪੬੧ ॥ ਸਰਾਰਭਾਰਗਾਬਸਨੰਸੰਭਾ ਲੁਕੇਭਗਦੇ
 ਬਸੰਤੀ ॥ ਹਰਬਾਹਤਬਾਈਦਾਂਗੁਰੁਇਛੀ ॥

॥ ੪੬੨ ॥ ਚਚਕਤੰਭੁਦੰ ਚਉਪੀਖਾਕੇਚਕਤਹੋਏ ॥ ਅੰਮੇਹਮਾਸਮੰਗਤੰ ਮੁਰਛਾਦੇਅੰ

॥ ६२ ॥ ਉਠਿ ਤਨਿ ਸਨੀ ਸੁਰੀ ਉਠਦੀ ਹੈ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰਾ ਭਜੀ ਤਾਅ।
 ॥ ਇਤੋ ਅਪੰ ਭਜ ਜਾਂ ਦੇਰੇ ਰਾਖ ਸਪਾਪੀ ॥ ६੩ ॥ ਸਸਕੰਤਾ ਪਸੀਤਨੀ ਸਕਰ।
 ਇਆਤ ਪਸੀਦਾਤਨ ਬਿਦਿਕਾਧਰੀ ਬਿਦਿਆਧਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤੀਆਂ ਨਿਰ
 ਕਤ ਨਾਗਣੀ ਮਹਾ ਨਾਦਿ ਸੇਸਕ ਕੇ ਨਾਗਣੀਆ ਬੁਢੀਆਂ ਬਸੇਖ ਬਾਸਵੀ ਸੁਰੀ
 ਬਸੇਸਕ ਕੇ ਇਵਾਣੀ ਤੇ ਆਇ ਰਿਤ ਨੀਆਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤੀਆਂ।
 ਆਲਕਾਪਤੀ ਅਲਕਾਪੁਰੀ ਦਾਰਾ ਜਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਅਸਕਤਾ ਮਾਪਿਤੀ ਮਹਾਂ ਪੀ
 ਤਕਰ ਦੇ ਹੋ ਸੁਪਹੀ ਕਾਰ ਕੇ ਦਿਖੇ ॥ ६੪ ॥ ਲਗੀ ਭਸਾਰ ਗੋਸਰੀ ਬਰੇਤੇ ਬਾਣ
 ਦੇ ਮ੍ਰਿਗ ਜਿਸਤਾਂ ਪੁਮਦਾ ਹੋ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸੀ ਜਾਣ ਪੁਮਤੀ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਾਰਖੀ ਮਾਂ ਨੇ ਪੁ
 ਮਦੀ ਹੋ ਰਿਤੇਣ ਕ੍ਰਿਸਾ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਰੀ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋਤਿ ਖੇਰਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਾਣਾ ਦੇ।
 ॥ ६੫ ॥ ਸਸਾਜਿ ਸਾਇਕਾ ਜਿਤੀ ਸਜੇ ਹੋਏ ਹੋਤਿ ਖੇਰਣ ਵਾਲੀ ਨਿਮਾਂ ਈਨੇੜ ਕਪੀ
 ਕਾਮਣੇ ਕਲੀ ਕੰਪਾਵਤੀ ਹੋਇ ਸਤੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੰਦਰਾ ਭਰੀ ਤੁਰਾਮਣੀ ਦਲੀ
 ਭੋਗਵੀ ਅਹੋਇ ਸਤੀ ਸਭਨਾ ॥ ६੬ ॥ ਚਿਤੁ ਚਉਪ ਸੋਭਰ ਚਾਇ
 ਚੋਧੀ ਪਾਕੇ ਚਾਨਾਲ ਤਰਗਾਇਆ ਚਿਤਾ ਜਛਣੀ ਨਾਰਤੇਈ ਵਾਗੁਗੁਇਤੀ
 ॥ ६੭ ॥ ਤਬਰੀ ਇਕੋ ਕੁਛ ਸੁਗਰ ਤਰੇਰੀ ਇਕੋ ਕੁਛ ਕਸੇ ਪਮਾਤ ਮਾਗਰ।
 ॥ ੬੮ ॥ ਚੋਬਿ ਸੋਰ ਸਲੀਨ ਚੋਬੀਆਂ ਦਾ ਸਖਲਾਇਆ ਹੋ ॥ ੬੯ ॥ ਦੁੰਦੁਭ
 ਦਉਰ ਨਗਾਰੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਬਜਾਏ ॥ ੭੦ ॥ ਬਿਓਤ ਬਤਾਈ ਤਾਰ ਸੀ ॥
 ੭੧ ॥ ਕਾਲਿ ਫੋਰ ਉਤਾਲ ਕਪਾਲ ਕਲੀ ਪ੍ਰਿਫੋਰ ਕੇ ਕਪਾਲ ਦੇ ਕੋਲ ਦੀ ਕਲੀ ਨੇ।
 ਕਲ ਕਾਲ ਕਰਵਾਲ ਕਰਗਾਲ ਲੁਮੈ ਉਦੇ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਤਲਵਾ ਗਜਿਸ
 ਜਦੀ ਭਉਇਆ ਨਕਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੀ ਹੋ। ਕਸੇ ਖਿਚੇ ਹੋ ॥ ੭੨ ॥ ਅਨੇਸ ਸੇਨਾਂ ਦੇ
 ਈਸੁ ਅਵਨੇਸ ਸੇਧਾ ਹੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁ ਗਜੇ ਸਮਿਧੁਨ ਸਰਬ ਸਭਨਾ ਸਮ
 ਗੀਆ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਪਰਭ ਹੋਏ ਹੋ ॥ ੭੩ ॥ ਗਉ ਇਕ ਰਿਪਾ ਮਾਤਾ ਅਪਓਘਰ
 ਲੀਸਉ ਪਾਪਾ ਦੇ ਦਲਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸਤਿ ਸਦੀ ਸਉ ਹੋ ਮੇਨਾ ॥ ੭੪ ॥ ਭਾਜਨਿ
 ਲਾਜ ਬਚਾਧ ਕੇ ਭਰ ਭਰ ਕਰ ਕੇ ਨਿਲਜ ਹੋਇ ਕੇ ਭਾਜੀਆਂ ਪੁਨ ਦੇ ਬਚਾਉਣ
 ਗੁਰਿ ਓਵਿਚਾਰਿਆ ਨਾ ॥ ੭੫ ॥ ਓਲਟੀ ਅਨਮਾਨੇ ਓਲਟੀ ਹੋਈ ਕਿਉ
 ਨਾ ਦਿਚਾਰੀ ਸਕਾਲ ਮੇ। ਅੰਤ ਬਸੰਤ ਤਪਿ ਓਰਵ ਬਾਹੋਂ ਨ
 ਜੇਠ ਦੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਨਿਮਾਂ ਈ ਬੀਸੰਤ ਵਿਚ ਸੁਰਜ ਕਿਉਨਾ ਤਪਿਆ ਅਨਿਗ
 ਜਨਿ ਪਾਤਨਿ ਤਿਪਾ ਜਗਜਨੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਤ ਹੋਣਾ ਹੋਤਿ ਸੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਨੀ ਦਾ ਬੀਜ ਓਇ ਮਰਣਾ ॥ ੭੬ ॥ ਫੇਰ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਫੇਰਨ ਆਏ ॥ ਫੇਰ
 ਜੇਤਨ ਲਮਿਲ ਗਏ ਫੇਰ ਸੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਆਏ ॥ ਜਯਸੀ ਜਗਲਾ ਬਭ
 ਦੇਸੁ ਰਵਾਨੀ ਜਯਹੋ ਦੇਸੀ ਜਗਤ ਕੀ ਨਭ ਭਵਾਨੀ ਕੀ ॥ ਦਤਾ ਤੇ ਓਦੇ ਚੋਦੀ
 ਗੁਰੂ ਮਾਪਤਾ ॥

੬੨

॥ ਚਿਜਤਿ ਭੁਗਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਭੂਵਯੋਉ
 ਤਪਤ ਹੋਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੁਰਗਿ ਆਨੁ ਦਿਬਾਗਿਆਨੀ ॥ ੬ ॥ ਹਰਖ ਸੁਹਿਰੇ
 ਹਰਖ ਹੋਇਆ ਸੁਹਿਦਾ ਦੇ ਹਿਰੇ ॥ ੭ ॥ ਚੋਜੇ ਪਾਰਸ ਨਾਥੁ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਥੋ ॥
 ਰਕੇ ਕੀ ਬੇ ॥ ੮ ॥ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇਜ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ੯ ॥ ਬੁਰਬਾਹਿ ਕ੍ਰਮ ਬੇਟੀ
 ੬ ॥ ਅੰਸਥਾ ਬਿਤਨ ਕਾਇਹੁ ਭੇਖਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਠਸਾਨ ਧਰੇ ਮੰਗੇ ਦੀ ਸਾਣ ਪ੍ਰਚ
 ਰੇ ਹੋਏ ਹੋ ॥ ਦਾਮਸਾ

ਭੀਮਭਰੇ ਘੁੰਮਕੇਭਰਪਏ ਜਾਸਹਿਰੇਜਿਸਨੁਦੇਖਦੀਐ॥੧॥੧੫॥੧੮੪੪
 ਰਲੇਤਹਕਾਰੇਚਰਾਲੇਤੇਹੈਦਗਾਰਕੇ॥ਕਰਾਓਕਟਾਰਹੈ॥ਮਦਸੇਮਦਾਅ॥
 ਤੇਮਦਾਤੇਭੀਮਦਵਾਲੇਹੈ॥ਰੰਗਸਹਾਬ ਕੁਸੰਭੁਦੇਰੰਗਦੀਨਿਆਈਲਾ
 ਲਨੇਤਹੈ॥ਜੇਰਨਾਮਚੰਗਿਆਂ ਕੋਰਕਘਾਤੇਤੁੰਮਗੋ॥ਮਾਧੁਰੀਛੋਟੀਮਰਤਹੀਅ॥ ਕੀ
 ਤੇਤੇਤੇਤਹੀਯੇਨਚਗਲੇਤੇਹੈ॥੩॥੧॥੧॥ਮੇਹਿਤਜੇਮਹਿਲਗਾਨਿਮਾਨੁਪਿਥੀ
 ਹੋਲਕਾਨੁਜੇਮੋਹਦੀਆਂਸੀਮਾਨਵਾਲੀਆਂਇਸਤ੍ਰੀਆਂਮੋਹਤਤਉਨਮ
 ਹਾਸੁਖਪਾਏ॥ਮੋਹਦਾਹੈਤਿਨਾਨੁਪਾਰਸਨਾਥਮਹਾਂਸਖਨੁਪਾਉਦੀਆਂਹੈ
 ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ॥੪॥੧॥੧॥ਅਸੁਰਾਰਚੋਤੁਰਕਜਾਨਿਯੋਗਾਖਸਾਰਾਮਰੀਇਦ੍ਰੋ
 ਹਾਂਕੰਟਾਂਵਿਚਜਾਨਿਯੋ॥ਜੁਧਾਂਬਰਜੁਧਵਿਖੇਜਿਤਕੋਬਲੀਆਨੁਵਾਬਰਸੇਸ
 ਟਪਾਰਸਨਾਥਜੇਹੈਕ੍ਰਿਤਚੰਦੋਦਕੀਰਤੀਰੁਪੀਚੰਦੋਆ॥੫॥੧॥੧॥ਚਉਪਿਤਚ
 ਚਪਕੇਚਾਰੇਦਿਸਾ॥੫॥੧॥੧॥ਬੋਧਨਬੋਧਮਹਾਅਨਮਾਨਾਬੋਧਵਾਲਿਆਨੇਮ
 ਹਾਂਬੋਧਵਾਲਾਬਿਚਾਰਿਆਹੈ॥ਗਨਨਿਗਾਫਗਣਿਆਨੇਗਨਾਜਾਣਿਆ
 ਹੈਸਫਾਨਿਨਿਸਾਵਸਾਉਨੇਸਾਉਜਾਣਿਆ॥ਭਵਾਨਿਨਭਾਵਭਲੇਭਾਉਵਾਲੇ
 ਆ॥ਆਨੇਭਾਵਰੁਪਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਮਨਾਵਿਖੇਮੰਨਿਆ॥੬॥੨॥੧॥ਬਿਤੋਬਰਖੁਦੈਅ
 ਸਟਮਾਸੰਪੰਨਾ॥ਬਿਤੀਤਹੈਏਅਠਮੇਹੀਨੇਤੇਦੋਦਰਸਜੇਹੈ॥ਗਿਗਲਸੇਟੇਦੋ
 ਲੀਦੇਵੀਜਪੋਹਿਗੁਲਾਜਪਦਾਹੈਹਿਗਲਾਦੇਵੀਨੁਭਵਾਣੀਪਾਰਬਤੀ॥੨੧॥੧॥
 ਲਾਚਲਾਸੰਘਚਲਣਤੇਅਚਲਸਿੰਘਹੈਜਿਸਹੈ॥੨੨॥੧॥ਅਟਾਅਟਹਾਸੰਟਾ
 ਟਾਕਰਕੇਹਸਣਾਹੈਜਿਸਮਾਤਾਫਟਾਫਟਕੇਸੀਬਿਜਲੀਦੀਨਿਆਈਛ
 ਟਹੋਹੈਕੇਸਾ॥੨੩॥੧॥ਅਲੀਪਾਤਅਰਧੀਭੁੱਰਿਆਂਦੀਪੰਗਤੀਮਹਾਧਰਹੀਭੋ
 ਜਿਸਨੁਰੁਸਟੀਮੋਟੇਹਸੇਜੁਧਸਾਜੀਹਸਦੇਹੈਸੁਧਸਾਧਜੇਹੈ॥ਭਜੇਪਾਨਦੁਗਾ॥
 ਭਜਦਾਹੈਚਰਣਦੁਰਗਾਕੋ॥੨੪॥੧॥ਅਗਪੰਓਰਧਦੀਤਿਹਲੋਕਾਂਵਿਖੇਪੁਰਣ
 ਹੈਆਪਰੁਪੀਰਸਾਲੀਕੋਪਰੁਪੀਹੈਗਸਾਦਾਘੁੰਨੈ॥੨੫॥੧॥ਇਖਪ੍ਰੀਦੈਅਭੰਗੀਖ
 ਤੰਬੀ॥ਭਥੋਦਿਚੋਦੇਬਾਣਦੇਤੇਜੇਨਾਭਜਣਦਾਦੋਭਥੋਬਾਣਦੇਭਰੇਹੋਏਦਿਤੇਦੇ
 ਵੀਮਾਤਾਨੇ॥ਪਾਰਸਨਾਥਨਾਪਗਥੀਅੰਧਰੀਕੁਹਾਵੇਦੇਪਾਰਨਵਾਲੀਦੇਵੀਜਨ
 ਲੇਹੀਸਹੀਰੀ॥ਮਾਨੇਲੋਹੇਵੰਤਸੁਸੁਟਰੰਗਵਾਲੀਕਾਲੀਦੇਵੀ॥੨੬॥੧॥ਗਿਹੀਤੁਅ
 ਜਬੈਸੰਸਤਪਕੜੇਸਸੜ੨੧॥ਸੁਧੀਸਾਵਗੀਸੁਧਜੇਸਾਵਗੀਹੈ॥੨੭॥੧॥ਬਲਾ
 ਟੀਤਿਖੇਨਾਥਭਾਖੇਖੁਲਈਯੋ॥ਜਿਸਨਾਥਆਖਦਾਹੈਬੁਲਾਉਣਨਤਿਸਨੁਬੁ
 ਲਾਉਦੇਹੈ॥੨੮॥੧॥ਛੜਛੋਟੀਛੜਨਾਵੇਛੜਪ੍ਰਿਥੀਦਾਖੇਲੇਦੇਹੈ॥੨੯॥੧॥ਸਭੋਗੀ
 ਸੁਆਨਅਵਸਥਾ॥ਕਹਾਰੰਕਰੰਕਕਿਆ॥੩੦॥੧॥ਭਏਭੇਖਭਾਰੀਜੇਭਾਗੀਭੇਖ
 ਵਾਲੇਹੈਏਸੇ॥੩੧॥੧॥ਜਿਤੇਸਭਬੁਭਮੰਇਸਥਲੀਜਿਤਨੇਸਾਗੀਪ੍ਰਿਥੀਅਸਥਲ
 ਵਿਖੇਸੰਤਹੋਸਨਾ॥ਮੇਨਮਾਨੀਮੁਨੀਮਾਨਵਾਲੇ॥ਪ੍ਰਕਾਸੇਸਬੈਕਹੇਸਾਹੈ॥ਟਕੋਟ
 ਕਲਾਹੀਮੁਖੰਮੁਖਿਪੋਖਿ॥੩੨॥੧॥ਸਨਿਯੋ
 ਗਨਹੋਤੇਸੁਤੇਆਖਿਰੋਖਿਛੰਨੀਸੁਣਿਆਹੈਦਾਖੀਸੋਤੇਮਹਾ॥੩੩॥੧॥ਦੇਖਿਆਤੇ
 ਕਿਹੈਦੇਖਕਾਸਮਾਖੀਦੇਸਕਸੇਖਿਚਲਏ॥੩੪॥੧॥ਅਹਿਆਰੇਆਕੜਵਾਲੇ
 ਤੁੰਜੇਦਾਵੜੀਕੜੇਜਿਤਣੇਜੇਹੈਦਾਵੜਦੇਸਦੇਜੁਭਾਰੀਸੁਰਮੇ॥

੩੯॥ ਅਤਿ ਅਤ ਅਤ ਸੈ ਅਸਤਾ ਵਾਲਾ ਅਨਰੀ ਜਸੁਰ ਅਗਿਣ ॥
 ਤਸੁਰਮਾ ੪੧॥ ਅਵਨੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਉਪੁ ਸਰਬਜੋਰੇ ਅਛੋਰ ਸਭਜੋਰੇ
 ਅਛੋਰ ਸੋ ॥ ੪੨॥ ਅਨਭੰਗ ਦੋਰ ਬੁਖੇਨਾ ਜੇ ਰਾਧਨ ੪੩॥ ਇਕਾਦਿਯ
 ਸਬੀਤ ਪਾਗਸੁਰਾਇ ਇਕਾਦਿਨਾ ਸਾਗਾ ਬਿਤੀਤ ਹੋਇਆ ਪੁਜਾਕਰ
 ਦੇ ਪਾਗਸਨਾ ਬਗਜੇਨਾ ਉਤਿਸਟ ਉਤਕਿਸਟਾ ॥ ੪੪॥ ਸਰਬਾਣੀ ਸਰ
 ਬਕੋ ॥ ੪੫॥ ਰਕਤਾਂਗੀ ਲਾਲਰੰਗਵਾਲੀ ਸਾਵੀ ਹਰੇਰੰਗਵਾਲੀ
 ਸਾਵੀਤੀ ਬ੍ਰਮਾਣੀ ॥ ੪੬॥ ਜਗਧਾਰੀ ਭੁਥੀ ਭੁਗਤਾਪੰ ਜਗਤਦੇਧਾਰ
 ਣਵਾਲੀ ਤੇ ਭਗਤਾਂਨਾ ਪੀੜਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਕਰਣਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਮੁਕਤਾਯੰ ਮੁ
 ਕਰਦਾਨਾ ਮਧੇ ਭੁਮਾਣੀ ਸਿਵਾਦੀ ਸਕਤੀ ॥ ੪੭॥ ਚੰਚਲੀ ਅੰਬਿਜੁਲੀ
 ਪੀਲੋਨੇ ਰਾਵਾਲੀ ॥ ਕਟਿਕਛੀ ਲਕਾਜਿਸਦੀ ਚੰਗੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਹਲਾ
 ਲੀ ਪਉਲ ਬਲਦਦੀ ਸਕਤੀ ॥ ੪੮॥ ਦੇਵਾਣੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸਕਤੀ ॥
 ਰੁਦਾਰੀ ਰੁਦਰਾਪਖਰਣਵਾਲੀ ਰੁਦ ਭਇਆਨਕ ਰਕਤਾਂਗੀ ਲਾਲਾ
 ਗਵਾਲੀ ੪੯॥ ਭਾਵਾਣੀ ਸਿਵਾਦੀ ਸਕਤੀ ੫੦॥ ਭੁਮਾ ਭੁਇਆਨਕ ॥ ੫੧॥
 ਜੈਚੰਡੀ ਮੁੰਡੀ ਸਰਹੰਤੀ ਜੈਹੋਦੇ ਚੰਡੀ ਜੈਮੁੰਡੀ ਮਾਲਾਵਾਲੀ ਹੈਸ
 ਤੁਆਨੁ ਨਾ ਸਕਰਣਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੫੨॥ ਸੰਸਰਣੀ ਤਰਣੀ ਲੋਕਾਣੀ ਭੁਲੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰਸਰਣੀ ਅਏ ਲੋਕਾਨੁ ਤਾਰਣਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਕੇਕਰਣੀ ਕਾਰਣੀ ਲੋਕ
 ਣੀ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ੫੩॥ ਕੇਕਰਣੀ ਆਰੂਪਾ ਕਾਕਰਣ
 ਦੇਵੀ ਰਕਤਾਲੀ ਰੂਪਜਿਸਦਾ ਲਾਲ ਹੈ ॥ ਸਿਧੁਲੀਆ ਸਿਧਾਂਦੀ ਸਕਤੀ
 ਪ੍ਰਿਗੁਲੀਆ ਸੇਸਨੋਗਦੀ ਸਕਤੀ ੫੪॥ ਚੰਚਲੀ ਬਿਜੁਲੀ ਚਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰਾਗੀ
 ਟਿਕੋਆਵਾਲੀ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗਵਾਲੀ ਭਿੰਭਰੀ ਭੈਨਾਲਭਰਣਵਾਲੀ ਭੁਮਾਸ
 ਰਬਾਰੀ ਸਰਨਾ ਅੰਗਾਕਰਕੇਭਾਇਆਨਕ ਹੈ ॥ ਬੁਧਕੁਪਾਰੁਪਾਜੁਜੁਲੀ
 ਬੁਧਕੁਪਾਰੁਪਾਜਿਸਦਾ ਜੁਲਾਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ॥ ੫੫॥ ਭੁਭਿਗਾਲਾ ਭੁਭਿ
 ਗਾਲਾ ॥ ੫੬॥ ਜੈਕਾਲੀ ਗਤੀ ਸੰਕਾਣੀ ਜੈਹੋਦੇ ਪੁਲੇਕਾਲਦੀ ਗਤੀ ਨਿਆਈ
 ਕਾਲੀ ਸਿਵਾਦੀ ਸਕਤੀ ੫੭॥ ਅਖਿਦਾਣੀ ਖੇਦਤੇਰਹਿਤ ੫੮॥ ਸਾਕਣੀ
 ਸਾਗਦੇਖਾਣਵਾਲੀ ਵਾਸਾਕੇ ਪਾਉਣਵਾਲੀ ਸਿਧੁਗੀ ਸਮੁੰਦਰਦੀ ਸਕਤੀ
 ਸੁਪ੍ਰਭਾਸੁਭਾਸੁਭਾਕਣੀ ਸੁਸੁਟਪ੍ਰਭਾਵਾਲੀ ਸੇਸਟਾਜਿਸਕਾਫਿਰਣਾ ਹੈ
 ਣੀ ॥ ਸਾਵਜਾ ਮੇਗਾਵਤਦੀ ਸਕਤੀ ਸੰਭਰੀ ਸੰਭਾਲਨਵਾਲੀ ਸਿਧ
 ਲਾ ਸਿਧੀਆਂ ਦੇ ਦੇਣਵਾਲੀ ਸੁੰਮਿਲ ਸੋਮਿਲਰਹੀ ਹੈ ਦਧਰੀ ਕਠਣਤੇਰ
 ਕੰਪਉਣ ਹੈ ॥ ੫੯॥ ਭਾਵਨੁ ਸਰਧਾਵਾਲੀ ਭੁਤਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਸਥਲਵਾਲੀ
 ਹੈ ॥ ਟਾਕਣੀ ਰਾਖਸਾਨੁ ਟੋਕਣਵਾਲੀ ਝਾਕਣੀ ਇਲਰੂਪ ਹੈ ਸਿੰਧੁਲਾ

ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਕਤੀ ॥ ਦੁਰਧਰ ਕਠਣ ਕੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦੁਮਖ ਕਠ ੪੫
 ਦੁਮਖ ਵਾਲੀ ਦੁਕਟਾ ਕਠਣ ਹੈ ਕਟਣਾ ਜਿਸਦਾ ਦੁਧਰੀ ਦੁਧਰੇ ਖੰਡੇ ਦੇ ਧਾਰ
 ਟਵਾਲੀ ਹੈ ਜੀਪੁਲਾ ਜਾਲਪਾਂ ਦੇ ਵੀ ੬੪ ॥ ਚਿਤ੍ਰਣੀ ਚਾਪਣੀ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਧਨ
 ਖਵਾਲੀ ਚਾਰਣੀ ਚਛਰਾ ਚਾਰਣ ਦੇ ਵਾਤਿ ਆਂਦੀ ਸਕਤੀ ਸੁੰਦਰੇ ਤਾਵਾਲੀ
 ਬਰਮਣੀ ਸੰਜੋ ਵਾਲੀ ਚਰਮਣੀ ਫਾਲਵਾਲੀ ਪਰਘਣੀ ਕਹਾਤ੍ਰੇ ਵਾਲੀ ੫੦
 ਸਣੀ ਆਸਾ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਖੜਗਣੀ ਖੰਡੇ ਵਾਲੀ ਗੜਗਣੀ ਬੁਛੀ ਵਾਲੀ ਸੇ
 ਥਣੀ ਸਾਗਵਾਲੀ ਸਾਪਣੀ ਸਪਾਵਾਲੀ ੬੫ ॥ ਭੀਮਤ੍ਰਾ ਭਾਇਆਨਕ ਸ
 ਮਦਤ੍ਰਾ ਸੰਮੁਹਾ ਵਿਖੇ ਸਮ ਹੈ ॥ ਕਾਰਤਕੀ ਸਿਆਮ ਕਾਰਤਕ ਦੀ ਸਕਤੀ
 ਅੰਧਰਾ ਨਿਗਮਰੇ ਮਾਰਤਕੀ ਪੌਣ ਦੀ ਸਕਤੀ ॥ ਗੰਗਾਲੀ ਗੰਗੇ ਬਚਨਾ
 ਵਾਲੀ ਚਿਕਣੀ ਚੀਕਾਉਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਚਰਕਟ ਤਰਕੇ ਕਟਣ ਵਾਲੀ ਚਰਪਟ
 ਦੇ ਵੀ ਚਾਂਦਰਾ ॥ ਇਲਾਵਾਲੀ ਦੇ ਵੀ ਵਾਨ ਉਹੀ ਹੈ ਦੇ ਵੀ ਕਾ ॥ ੬੬ ॥ ਅਧਰੀ
 ਨਿਗਮਰੇ ਹੈ ॥ ਅਕਿਟਾ ਕਟਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਖਰਾ ਖੰਡੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਛਟਾ
 ਵਿਸੇਸ਼ ਕਰੇ ਬਿਜਲੀ ਰੂਪ ਹੈ ਦੁਧਰੀ ਕਠਣ ਕੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤੇ ਗਾ ॥ ਅਭਰੀ ਬਦ
 ਲੀ ਰੂਪ ੬੭ ॥ ਅੰਜਨੀ ਦੇ ਵੀ ਗੰਜਨੀ ਨਸਟ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਸਾਕਤ੍ਰੀ ਸਾਕੇ ਪਾਉ
 ਟਵਾਲੀ ਸੀਤਲਾ ਮਾਤਾ ॥ ਸਿਧਰੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਅੰਭਰੀ ਅਕਾਸ
 ਦੀ ਸਕਤੀ ਦੁਸਲਾ ਕਠਣ ਤੇ ਗਾਸਲਣਾ ਹੈ ਦੁਭਿਖਾ ਕਾਲੂ ਸਰੂਪ ਹੈ ਦੁਕ
 ਟਾ ਕਠਣ ਤੇ ਗਾ ਕਟਣਾ ਹੈ ੬੮ ॥ ਭੈਰਵੀ ਭੈਰੋ ਦੀ ਸਕਤੀ ਭੁਚਰਾ ਭਾਵਨੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਵਿਖੇ ਵਿਚਰਣ ਵਾਲੀ ਆਂਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੁਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟਾ ਦੇ ਵੀ ਚਰ
 ਪਟਾ ਦੇ ਵੀ ਚਾਂਦਰਾ ਮਾਨਵੀ ਇਲਦੇ ਕੀ ਮੁਨੁਖਾਂ ਦੀ ਸਕਤੀ ॥ ਜੰਭਰੀ ਜੰਭਾਸ
 ਰੇ ਮਾਗਣ ਵਾਲੀ ਜਾਲਪਾ ਦੇ ਵੀ ॥ ਤ੍ਰਿਦਲਾ ਦੇ ਤਲੀ ਸੁੰਦਰੇ ਦਾ ਵਾਲੀ ਕਾ
 ਲਕਾ ॥ ੬੯ ॥ ਅਤ੍ਰਾ ਅਤੁਟ ਹੈ ਅਛੁਟਾ ਅਛੁਟ ਹੈ ਅਜਟਾ ਅਜਟ ਹੈ ਅ
 ਭਿਰੀ ਭੈਰ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਤੰਤਲ ਤਤਰੇ ਜਾਣਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅੰਤਲਾ ਅੰਰੇ
 ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਸੀਤਲਾ ਸਾਤਰੂਪ ਹੈ ॥ ਭੀਮਤ੍ਰਾ ਭਾਇਆਨਕ ਭੁਤਲਾ ਭਾਵ
 ਜਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ਵਿਖੇ ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਉਤਪਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਭੁੱਕਣੀ ਭੁੱਣ
 ਸਾਕਣੀ ਸਾਗਖਾਣ ਵਾਲੀ ਝਾਕਣੀ ਇਲਰੂਪ ਹੈ ਕਾਕੜਾ ਦੇ ਵੀ ॥ ਕਿਕਣੀ
 ਤਰਾਗੀ ਵਾਲੀ ਜਾਲਪਾ ਜਾਲਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ॥ ੭੧ ॥ ਸੁਲਣੀ ਤ੍ਰਿਸੁਲ ਵਾਲੀ
 ਸਾਸਣੀ ਸਾਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਕ੍ਰਿਨੀਕਾ ਕੰਨਕਾਰੂਪ ਹੈ ਅੰਨਕਾ ਅੰਨਰੂਪ ਹੈ ਧੰਨਿਕ
 ਧੰਨਤਾ ਜੋਗ ਹੈ ਧੰਨਿਕਾ ਧੰਨ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹਕਤਕਾ ਰੂਪ ਰੂਪ ਸਗਤਕ ਸ
 ਕਤੀ ਰੂਪ ਹੈ ਕਾਤਕਾ ਦੇ ਵੀ ॥ ੭੨ ॥ ਤ੍ਰਿਗਤ੍ਰਾ ਪੰਗਤ੍ਰਾ ਤ੍ਰਿਗਤ੍ਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ
 ਹੈ ਜਿਗਤ੍ਰਾ ਜੰਗਕੁਣ ਵਾਲੀ ਚਾਚਰਾ ਹੋਲੀ ਰੂਪ ॥ ਚਿਤ੍ਰਤਾ ਟਿਕੀ ਆਂ ਵਾਲੀ ७੩
 ਤੰਤਰੀ ਤੰਤਾ ਵਾਲੀ ॥ ਭ੍ਰਿੰਭੀ ਭੋਨਾਲ ਭਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਛੁੜਣੀ ਛੁੜੀ ਆਂਦੀ
 ਸਕਤੀ ਛਿਛਲਾ ਬਿਜਲੀ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਰੰਤਲਾ ਦਾਮਣੀ ਦੇ ਦਿਸਰੇ ਬਿਜਲੀ
 ਦੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਹੈ ਨਿਭਿਖਾ ਭਿਖਾਨੀ ਮੰਗਰੀ ਕੜਕਾ ਜੁੜੇ ਵਾਲੀ
 ਚਾਰਕਾ ਚਾਪਣੀ ਸੁੰਦਰਨ ਪਵਾਲੀ ॥ ਚਿਤ੍ਰਤ੍ਰੀ ਚਿਤ੍ਰਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ॥ ਚਿਪਲਾ ਚਾਉ

ਦੀਆਂ

ਵਾਲੀ ਜਾਪਣੀ ਜਪਣੇ ਜੋਗੀ ॥ ੭੪ ॥ ਜਾਨਕ ਨਿਪਟ ਅੰਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਸਮ ਮਾਨੋ ਅਤਸੈ ਵਿਸੇ ਸਕਰ ਕੇ ਘੁਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੰਪਟ ਸੁਭ
ਟਾ ਬਿਚਾਰੋ ਸੁਗਮਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਰਖਣ ਕੇ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਣ ਨੂਰ ਬਾ ਬਿਚਾਰ
ਆਪੋ ਪਾਰਸ ਨਾ ਬਨੇ ਪੇਰੇ ਵੀ ॥ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਹਿਚਰਣ ਕੰਮ ਲਪਰ ਮੇਰਾ ਮ
ਨੁਪਤਿ ਤੋਰ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਣ ਕਵਲ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰੇਮੇ ਮਨ ਮਤਰ ਗੁਜਾਰੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਮ
ਸਤ ਹੋ ਕੇ ਗੀ ਜਾਹਣਾ ਕਰੇ ॥ ੭੫ ॥ ਜਾਤੁਰ ਜਿਸ ਦੇ ਤਲੇ ਹਿਗਨੀ ਅਸਚਰ
ਜੋਗੀ ॥ ਜਾਤਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਦਾਨ ਲਗੇ ਓੜ ਕਤੇੜੀ ॥ ੭੬ ॥ ਪੁ
ਲੀਕਨ ਪੁਏ ਦੇ ਕਚਨ ਵਾਲਾ ਕਾਲ ਕਰ ਵਾਲਾ ਹਿ ਕਾਲ ਭੁਗ ਵਾਨ ਦੀ ਤਲਵੇ
ਰਨੇ ॥ ੭੭ ॥ ਜਾਕਹੁੰਗਾ ਮਓ ਚਰ ਜਿਸ ਗਾਮ ਕੇ ਉਚਾਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤਸਤੁ ਮਤੈ ਸੇ
ਹੀਤੁ ਮਨੇ ॥ ੭੮ ॥ ਕਾਬੀ ਜਿਹ ਦੇ ਕਬਤ ਏਏ ਕਈ ਸੁਦੀ ਜਿਹ ਬਾਇਕ ਕਹੀ ਦੀ
ਹੈ ॥ ੭੯ ॥ ਜਾਸ ਪਾਇ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਗੀਆਂ ਪਾਕੇ ਕਾਰਮ ਕਲਿਕਾ ਕਾ
ਲ ਕੇ ਅਨ ਕਾਲ ਕੈ ਕਾਲ ਭੁਗ ਵਾਨ ਕੇ ਕਾਲ ਤੇ ਬਿਨਾ ਜਾਣ ਕੈ ॥ ੮੦ ॥ ਤੁ
ਹਿਤੈ ਅਥਿਚਾਰ ਜੜ ਤਿਸੀ ਤੇ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰਤੇ ਹੋ ਜੜਾ ॥ ੮੧ ॥ ਕਹਰਤ ਬੋਲ
ਤੇ ਹੈ ਭੁਹਰਤ ਭੁਕਾਰ ਦੇ ਹੈ ਘਰਤ ਗਾਜਿਆ ॥ ੮੨ ॥ ਆਪਨ ਪਕ ਆਪ ਦੇ ਵੀ
ਮਾਤਾ ਛੇਰ ਉਪਚੁਕੇ ॥ ਬਿਰਮਾਏ ਮੁਹਤ ਕਰੇ ਅਮਰ ਨਾਮ ਦੇ ਵਪਰੀਕ
ਅਨ ਵਾਏ ਨਾ ਕੇ ਨਿਕਲੇ ਹੈ ਜਾਨਕ ਪਰਨ ਭਰ ਮਾਨੇ ਨਿਰਰ ਹੋ ਕੇ ਕਾਮ ਕਲੇਵ
ਰ ਆਏ ਕਾਮ ਹੀ ਸਰੀਰ ਪਾਰ ਕੇ ਆਏ ਹੈ ॥ ੮੩ ॥ ਕਹਰ ਬਹੁ ਨਿਯਾਸ ਕਰਿ
ਆਬਹੁਤ ਮਤ੍ਰਾ ਦਾ ਪਰਨਾ ॥ ੮੪ ॥ ਜੁਹਗਾਇ ਜੋ ਜੀਤੇ ਹੋਏ ਸੋ ਪਹਿਗਾਇ ਜਿ
ਹੋ ਪਾਓ ਦਿਤੇ ॥ ਸਾਧ ਦੇ ਸੇਸਟ ਤਾ ਦਿਤੀ ਸਨਮਾਨ ਕੇ ਆਦਰ ਦੇ ਕੇ ॥ ੮੫ ॥ ਲਾਲਸ
ਲ ਲਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਬਜਾਏ ਬਣਾ ਕੇ ॥ ੮੬ ॥ ਉਰਪ ਉਤ ਕਿਸਟ ਕਰ ਓਪਤ ਹ
ਬਓਤਾ ਹਾਂ ਨ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ੮੭ ॥ ਬਕਤ ਤੇ ਮੁਖਤੇ ਅਨਮਾਨੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰੇ ॥
੮੮ ॥ ਜਾਨ ਜੋਗ ਕੇ ਜੋਗ ਜਾਣਿਆ ਮੇਜੋਗਾ ਵਿਖੇ ਮਨ ਜੋਗੀਆਂ ਹੈ ॥ ੮੯ ॥ ਸੇ
ਸੇਕਸਟ ਠਗਨ ਕਹੁ ਠਾਟ ਤ ਜੇ ਸੇਕਸਟ ਠਗੇ ਕੇ ਬਣਾਉ ਰਾਖੇ ਪਯੁਧਾਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੯੦ ॥ ਪਹਗਾਨੇ ਗਜੇ ਕੇਤ ਕਜੁ ਸੇਭੇਰ ਠਮੰਡਲ ਕਿਤਨੇ ਕਜੁ
ਹੋਏ ਸੋ ਭਰੇ ਹੈ ਰਣ ਭੁਮਕਾ ਵਿਚਾ ॥ ੯੧ ॥ ਚਟਪਟ ਸਤਾਬੀ ਪਹਰਟ ਕੇ
ਉਪਰ ਚਟਾ ਕੇ ਉਠੇ ਹੈ ਚਾਚੁ ਰੇਲੀ ਖੇਲਣ ਨੁਤਰੇ ਹੈ ॥ ੯੨ ॥ ਘਟੀ
ਘੜੀ ਦਾਨਾ ਮਾਖੇ ਠਪੇ ਠ ਪ੍ਰਵੇ ਪ੍ਰਵੇ ਸਗਾਏ ਤੀ ਆਲੇ ਕਰਗਏ ਇਸਤੀ
ਆਦੇ ਘਗਾਦਿ ਚ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਦੇਟ ਮੈਂਦ ਸਰਗ ਲੋਗ ੧੦ ॥ ਗੋਲਾਲੇ ਗੋਲੂ ਲੇ ਕੇ
ਭੁਖ ਭੁਖਾ ਖਿਝ ਖਿਝ ਕੇ ਗਜਾ ਨਾਮ ਗਦਾਕਾ ਹਵ ਜੁਧਾ ਕਛਿਕ ਕਛਿਕਾਛ
ਕਛੇ ਕਛਨੀ ਬਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਬਣਾਓ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਕਰੇ ੧੦
੪ ॥ ਦੇਰੇ ਦੇਰੇ ਦੀ ਹ ਦਿਓਗੇ ਦਿਓ ਬੜੇ ਦਮਾਮਾਂ ਨਗਾਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਗੋਪੁਕ ਪੁੰਕ
ਓਛ ਓਛ ਲਕੇ ॥ ਭਕਿਭਕਿ ਬੋਲ ਬੋਲ ੧੦ ५ ॥ ਦਿਬਦਾਨ ਦਯੋ ਦੇਵੀ ਨੇ ਬਰ
ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ੧੦ ੬ ॥ ਪੰਤ ਚਲਦਲ ਪਿਪਲੂ ਦੇ ਪਤੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ੧੦ ੮ ॥ ਸਟਪਟ
ਸਗਾਬੀ ॥ ਖਟਪਟ ਸਰਬ ਭੁਮਕੇ ਬੋਧੇ ਛੇਪੜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਬੋਧੇ ੧੦ ੯ ॥ ਕਿਭਸਥ
ਲ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਜਲ ਕਨ ਸੁਭਗਾ ਸੁਰੇ ਜਲ ਦੇ ਕਿਵੇ ਕੇ ਸੇਸਟ ਸੁਰੇ
੧੧ ॥ ਪਾਨ ਰੋਕ ਪੇਗਨ ਰੋਕੇ ਗਵਤ ਗਜੇ ਤਾਨ ਤਾਨ ਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ

੫੩੫ ਅਨਾਮਾਸ ਬਿਨਾਜਤਨਤੇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਉਚਾਹ ਉਤਸਾਹਕਰਕੇ ॥ ੧੩੮ ॥
 ਸਿਵਥਾਰਸਿਵਾਰਾਬਾਲਕਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਭਰਤਰਖ ਹੋਸੁਆਮੀ ॥ ੧੪੧ ॥ ਗਿਆਨਜ
 ੨ ਰਗਿਆਨਗੁਪੀਜਾਯੁਕੇਰਾਹੇਜੇਮਾਛਿ ਦੇਅਗੇਹਥਜੇਕੁਕੇਬੇਨਤੀਕਰੀਪਰਸ
 ਨਾਥਨੇਕਹਿ ਆਹੇਮਹਾਰਾਮਾਪਸਭਨਕੇਰਿਦੇਰੀਜਾਨਣਵਾਲੇਹੋਜੀਸਾਭੇਪ੍ਰ
 ਨਿਪਾਕੁਕੇਦਰਸਨਦੇਵੇਜੀ ॥ ੧੪੨ ॥ ਜਗੇਜਾਗੇ ਉਤਿਗ ਉਤਕਿਸਟ ॥ ੧੪੩ ॥ ਮਿ
 ੩ ਰੰਮੰਤੀਨੁਪਾਛਿਆ ਉਪਚਾਰ ਨਾਮਅਲਯਦਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਗਿਆਨਗੁਰੁਤਿਨਕੋਹੁ
 ਤੇਗਿਆਨਦੇਣੇਵਾਲਾਗੁਰੁਤਿਸਦਾਜੇਹੁਦਾਸੀ ॥ ੧੪੫ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨਬੋਲਿ
 ਯੋਬੋਲਹਿਆਮਨਦੇਣੇਵਾਲਾਗੁਰੁਬੋਲਿਆਬਚਨ ॥ ੧੪੬ ॥ ਬਿਨਪ੍ਰਤਿਭਗ
 ਤਿਨਮਾਨਬਿਨਾਪ੍ਰਤਿਭਗਤਨਹੀਮੰਨਦਾਪਾਰਸਨਾਥ ॥ ੧੪੭ ॥ ਜਨਮੰਧੁਤਾ
 ਰਵਰਸਮ ਮਾਨੇਅੰਧਤਾਈਸੁਰਜਦੀਅੰਰਸਮਾਕਰਕੇਦੁਰਹੋਗਈਹੀ ॥
 ੧੪੮ ॥ ਆਛੇਨ ਇਕਰਸ ॥ ੧੪੯ ॥ ਅਨੰਗਰੰਗਰੰਗਕੇ ਕਾਮਦੇਰੰਗਦੇਰੰਗ
 ਵਾਲੇ ਸੁਰੰਗ ਸੁਰੰਗਵਾਲੇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜੇਮਨਜੀਤਤਹੈਸਕੁਦੇਸਜੇਮਨ
 ਜਿਤਦਾਹੈਸਭਨਾਦੇਸਾਨੁ ॥ ੧੫੧ ॥ ਜਿਨਭਾਰਸਹੇਗੇ ਭੈਰਵਾਥਿਪਤਾਦਾਭਾਰਨਸ
 ਹਾਰਣਗੇ ॥ ਭਾਰਥਸੇਨਹੀਭਾਰਸਹੇਗੇ ਮਹਾਭਾਰਥਸਾਰਖਾਜੁਪਦਾਭਾਰਨ
 ਸਹਾਰਣਗੇ ॥ ਏਕਉਪਚਾਰਨਚਾਲਹੇਇਕਜਤਨਨਾਚਲੇਗਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਅ
 ਵਤੀਸਭੁਖਣਾ ॥ ੧੫੩ ॥ ਜਿਸਨਇਤ੍ਰ ਬਿਹਰਿਯੋਖੀਬੁਆਹੇ ॥ ਸੋਉਮ
 ੩ ਦਨਗਜ ਸੋਈਮਦਨਗਜਾ ਰਾਜਨਿਪੁਤੰਗਾਜਿਆਦੇਗਾਜੇਸਵਨਜਿਸਦੇ
 ੨ ੧੫੪ ॥ ਬਿਛੋਨਚੜ੍ਹ ॥ ੧੫੫ ॥ ਅਨਜਿਤਜਾਸਕਹਅਣਜਿਤਜਿਸਦਾਨਾਉਕਾਰਿਦੇ
 ਪੈਨਾਤਜੇਨਛੋਡੇਤੈਸਨਮਾਹਦੇਵੇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਰਿਤਗਜ ਬਸੰਤ ॥ ੧੫੭ ॥ ਮਦਨ
 ਸੁਅਕਾਮਦਾਪੁਤ੍ਰਬਸੰਤ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਉਧਤਦਾਮਨਸਘਨਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈ
 ਦਾਮਨਸੀਘਣੀਵਾਬਹੁਤੀ ਸਘਨਸਪੁਰਣ ਅਮਿਤਗੁਣਬ੍ਰਿਤਹਾਰਅਮਿ
 ਤਗੁਣਦੇਵਾਲੇਬ੍ਰਿਤੀਗੁਹਾਰਜਾਂਦੇਨ ਹੁਲਾਸਮਦਨਜ ਹੁਲਾਸਨਾਮਕਰਕੇਕ
 ਮਦਾਦੁਸਹਾਪੁਤ੍ਰਾ ਚਟਕਦੈ ਸਤਾਈ ਸਟਕਹੈਤੁਰਗਾ ॥ ੧੫੯ ॥ ਕਰਿਚਿਤ੍ਰਖਰਿ
 ੩ ਕਰੇਗਾਸੁੰਦਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ਇਹਬਿਧਅਨੰਦ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਅਨੰਦਤੀਸਾਪੁ
 ੩ ਮਿਕਹੈ ਅੰਲੇਗਾ ॥ ਦੁਜਪਿਥ ਦੁਸਰੀਤਫ ॥ ੧੬੦ ॥ ਕੰਦਰੇਖਕੁਰਗਾਸਾਇਨ
 ਦੇਖਕੇਕਰਲਾਉਦਾਹੈ ਕੰਠਨਕਾਮੰਨਾਬ੍ਰਿਤਹਾਰਤ ਪ੍ਰਤਿਬ੍ਰਤਾਇਸਤ੍ਰੀਆਂਬੀ
 ਆਪਣੇਬਰਤਨੁਤਿਆਗਾਇਦੀਆਹੈ ॥ ੧੬੧ ॥ ਧੁਮ੍ਬਰਣ ਧੁਏਦੇਰੰਗਵਾਲੇ
 ਅਸਭਰਮਮਦਨਚਤਰਥਸੁਵਨਮੇਸਾਭਰਮਨਾਮਕਰਕੇਮਦਨਦਾਚੋਥਾ
 ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਨਿਪਨ ਚਤਰਥ ॥ ੧੬੩ ॥ ਦੁਗਧਧਕਠਨਜਿਸਦਾਕੀਪਾਉਣਾਹੈ ਅਰਣ
 ਸੁਰਜ ॥ ੧੬੪ ॥ ਭੁਮਨਫਿਰਣ ਬਘੁਲਾ ਬਰੇਲਾ ॥ ਸੁਨਤਸੁਵਨਚਕਸਬਰਮੇਘ
 ਮਨਮਾਹਿਸਖਸੰਜਤ ਬਦਲਜੇਮਨਦਿਖੇਸੁਖਨਾਇਕਤੁਕਰਨਵਾਲੇਸੋਤਿਸਦੇ
 ੩ ਸਬਦਨੁਸੁਣਕੇਚਹੁਹੋਰਹੇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਗਜੀਪੰਗੁਰੀ ॥ ੧੬੬ ॥ ਸਕਲਧਰਹੁਕਹੈ
 ਸੁਤਨਾਨੁਅਗੇਧਰਕੇਹਕੇਗਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਕੰਦਰਨਾਮਸੰਖਦਾ ਸਕੁਕੇਤੰਗਾਖਿ
 ਚੇਗਾਤਲਵਾਰਨਦਾਮਨਤਤੁਕ ਬਿਜਲੀਦੀਨਿਅਈਕਰਗੀਤਤੁਕਤੁਸ
 ਤਾਬੀ ਸ ਦੁਸੀਲਖੇਦੇਸੁਭਾਉਵਾਲਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਭੁਕਭੁਕਕੁਕੇ ॥ ੧੬੯ ॥

ਛੇਕੁ ਕੁਪੰਤੁ ਲਾਉਲਹੁਦਾਇਕ ਅਖਪੈਤੇਇਕਪੁਦੀਨਿਆਈਭਯਾਇ
 ੨੧੨॥ ਬਗਲੀਬਲਦਾਘਾ॥ ੨੧੩॥ ਭਰਤਰਖਭਰਣਵਾਲੇਸੁਆਸੀ੨੧੪॥
 ਸੁਕਸ਼ੇਰਹਲਣਤੇਪੈ੨੧੫॥ ਬਾਰਿਆਰਬਲਦਾਲਾਪੈ॥ ਮਹੰਤਮਹਾਤਮਾ੨੧੬॥
 ੭ ਅਰਬੀਰਬੀਸਕੁਠਾਰਸਤੁਸੁਗਮਿਆਈਬੀਸਤੁਕੁਹਾਕੁਹੈ॥ ਅਮਰਖੜ੍ਹ
 ਧਾਨਾਮਨਿਨੰਗਵਸੇਸਕੁਕੇਨੰਗੇਪਾਸਫਾਹੀਸਤੁਨਿਸਚੇਕੁਕੇ੨੧੮॥ ਕੁ
 ਰਕਾਇਰ੨੧੯॥ ਭਾਨਕੀਸਰਸੁਰਜਦੀਸਦੁਸ੨੨੦॥ ਸੁਸਾਤਸੁਕਦਾ
 ਪੈ॥ ੨੨੧॥ ਘਮਕੰਤਬਜੇਗੀਘੋਰਸਬਦਘਣਿਬਦਲਵਤੁਨਿਪਟੈਅਤਸੇ
 ੨੨੨॥ ਕਲਰੁਪੁਸੀਦੁਰੁਪਕਰਾਲਭਾਇਆਨਕਜੁਲਜਲੀਜੁਲਾਕਰਕੇ
 ਜਾਲਣਵਾਲਪੈ੨੨੩॥ ਰਣਮੇਨਮਹਾਂਹਠਹਾਰਤਨੀਰਣਾਦਿਖੇਮਹਾਹਠ
 ਵਾਲੇਹਾਰਕੇਹਟਗਏਪੈ੨੨੪॥ ਦਿਵਦੇਵਅਕਾਸਦੇਦੇਵਤੇ੨੨੫॥ ਬ
 ਲਾਬਿਕੁਮਤੇਜਬਲਮਨਦਾਬਿਕੁਮਸਰੀਰਦਾਤੇਜਬਾਈਦਾ੨੨੬॥ ਤਨਨਲ
 ਸੁਗਮੁਧਰਸੁਰਮੇਬਣੇਹੇਏਦਿਸਤੁਫ੨੨੭॥ ਬਰਣਉਚਾਰੀਜਿਸਰੀਰ
 ਦੀਕਹੀਪੈ॥ ਤੁਵਪੁਸਾਰਸੁਨਦੇਤੇਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕੁਕੇਹੇਦੇਵਮਾਛਿਵਨਾਥਜੀ॥
 ਅਨਮਾਨੀਐਨਿਸਚਕਰੀਏ੨੨੮॥ ਉਚਾਰੇਕਹੇਮਾਛਿਵਨੇਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਪੈ
 ਉਚਾਰਣਾਕਰੇਗਸੀਘਾਰਸਮੁਹਜਕੋਚਕੁਤਹੇਏ੨੨੯॥ ਕੁਮਭਾਜਤਕੁਮ
 ਭਜਜਾਦਾਪੈਭੁਵਤਾਸੋਭਾਕੁਮਰਭੁੰਰੇ੨੩੦॥ ਤੁਰਬਾਜਤਬਾਜਬਜਗਾਰੇ
 ਅਪੈਚਕਚਾਰਚਾਰੇਕੀਟਾਮੇਘਮੇਹਤਕੁਮਭਾਜਤਬਦਲਮੇਹਕੁਕੇਕੁਦਾ
 ਮਭਜਜਾਂਦਾਪੈ੨੩੧॥ ਬੀਰਜਸਮੀਬਲਪੈਣਸਾਰਖਾਕਲਪਾਬਿੰਛ
 ਕਲਪਾਬਿੰਛਦੀਨਿਆਈਕਾਮਨਾਦੇਵਵਾਲਕੁਬਿਤਨਕ੍ਰਿਪਾਨਕੁਬਿਤਾਂ
 ਦੇਕਟਣਨਕਰਦਾਪੈਅਨਲਸਰਅਗਨਦੇਸਦਰਸਨਹਨਮਾਨਤਏਕੋ
 ਬੁਣਨਹੀਮਨਦਾਇਕਜਖਮਾਬਿਤਬਿਤੀਨਾਮਸੁਗਮਾ੨੩੪ਚੀ
 ਚਲਪ੍ਰਕਾਸਚੀਚਲਹੈਚਾਲਦਾਪ੍ਰਕਾਸਣਪਨਛੀਨਪੁਨਸੁਖਮ੨੩੫
 ਅਰਆਨਦੇਸਸਤੁਹੋਗਨਦੇਸਾਂਦੇ੨੩੬॥ ਘਹਰਬਜਣੇਤੇ॥ ਸਿਮਟਸਾਂਗ
 ਸੰਗਹਤੁਇਕਠੇਹੋਕੇਸਾਂਗਾਂਨੁ੨੩੭॥ ਪੜ੍ਹਕੁਸਭੁਹਰਾਤਪੁਤਦੇਭੇਸਰੀ
 ਨਿਆਈਕੀਬਦੇਹੇਏਅਤੁਧੀਰਅਤਸੇਧੀਰਜਨਾਮਾਜੇਧ੨੩੮ਘੀ
 ੮ ਅੰਸਿਤਪੀਲਾਤੇਚਿਟਾਰੰਗ੨੪੦॥ ਅਰਚਾ॥ ਜੇਜੁਾਚੀਦਨਾਛਿਰ
 ਕਣਾ੨੪੧॥ ਅਸੇਖਸਿਪੁਰਣਕਾਰਮਾਦਧਨਖਕੁਰਗੁਣਾਅਲਕ੨
 ੪੨॥ ਮਾਰਤੰਰਸੁਰਜਕਰੂਰਭਾਇਆਨਕਕੁਰਖੁਣੇਤੁਰਕਤੰਗਤੁਣੀਤੇ
 ਤੁਕਦੇਕੇਤੰਗਤੁਣਗੋ॥ ੨੪੩॥ ਸਿਮਟਫੜਕੋਸੁਗਤਿਸੁਲਸਰਕਖਿਚ
 ਕੇਮਟਕਹੈਟਪਣਗੋਨਿਪਟਅਤਸੇਕੋਟਿਕਾਟਿਕੋਅਕੁਟਅੰਗਸੁਟਿਹੈ
 ਅਕੁਟਅੰਗਾਂਨੁਕੁਟਕੁਟਕੋਸਿਟਣਗੋ॥ ੨੪੪॥ ਬ੍ਰਿਧਨੀਸਕੀਰਾਜੇਅੰ
 ਦੀਸੈਨਾਕਿਤਬੁਖੁਹੈਕੀਰਤੀਕਰਣਗੋ॥ ੨੪੫॥ ਸਰੀਕਖਿਚਕੇਮਾਟਿਕ
 ਕੁਦਾਕੋ॥ ਅਮੰਤਮੰਡਲੀਕਸੇਅਮਲਜੇਰੇਗਾਜਿਆਸਾਰਖੁ੨੪੬ਤੇ
 ਲੀਐਬਿਚਾਰੀਦਾਪੈ੨੪੭॥ ਸੁਧਚੰਗਾਅਠਾਭਿਨਾਬਣਾਏਤੇ॥

੨੫੬॥ ਪ੍ਰਬੋਧ ਉਪਦੇਸਨਾਮਾ ਸੁਰਮਾ ਜਹਾਨ ਬੁਨਸਾਖੀ ਮੇਜਰਾ ੪੮
 ਤੇ ਸੁਰਜ ਸਾਖੀ ਹੋਨ ੨੫॥ ਵਿਸੰਤ੍ਰ ਜਾਸ ਛੇਲੀ ਮੇ ਵਿਸੰਤ੍ਰ ਨਾ ਜਿਸ ਨੇ
 ਕਿੰਨ ਕਿਆ ਹੈ ਵਾਪ੍ਰ ਕਾ ਸਿਆ ਹੈ ॥ ੨੫੮॥ ਬੀਰਗਿ ਸੁਰਮਿ ਆਦਾਸ ਤੁ
 ਹਣੇ ਤੁ ਕਟ ਗਣਿ ਟੁਖੇ ਉਤ ਕਿਸਟ ਹੈ ॥ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਪਰਮ ਨਾਮ ਧਰਮੁ
 ਨਾਮਾ ਪਹਿਲਾ ਸੁਰਮਾ ੨੫੯॥ ਅਨਮਾਨੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ਬੀਕਰਮ ਪੰ
 ਰਖ ਅਨਰਕ ਕਤਤਾ ਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਣੀ ॥ ਆਸਨ ਨਿ ਜਿਤ ਏਦੀ ਆਸਤਿਅੰ
 ਗਕੇ ਤਵਨ ਤੇਰੇ ਸੁਰਮੇ ॥ ਅਠਟਠਾਟ ਅਬਣਾ ਉਨੁ ਬਣਾ ਕੇ ਭੁਤਲ ਗਵਨ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਗਵਨ ਕੁਣ ਗੋ ॥ ੨੬੧॥ ਅਪੀਰ ਕਾਇਗੋ ਸਉਨ ਜਮਾਨ ॥ ੨੬੨
 ਜਿਹ ਸੋਨ ਆਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਰ ਨਹੀ ੨੬੪॥ ਭੁਟ ਦੋਤ ਮਤ ਮਹਾਨ ਸੁ
 ਰਮਾ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰੀਬਡੀ ਮਤ ਦਾਲਾ ॥ ੨੬੫॥ ਇਕਾ ਕੂਧ ਨਾ ਕੋਧ ਕਰਣਾ ੨੬੭
 ਹੁਕੇ ਬਜੇ ਪੁਕੇ ਨਾਮ ਬਜੇ ੪੧॥ ੨੬੮॥ ਕਿਬੀ ਬਲ ਨੇਜੇ ਜੋਬੀ ਬਲਾ ਦਾਲੇ ਨੇਜੇ
 ਕਿਜਾ ਲਤੇ ਜੇ ਅਗਨ ਦੀ ਨਿਆਈ ਤੇ ਜਦਾਲੇ ੨੬੯॥ ਕਿਸਿ ਪੁਰਗ ਜੇਹੰ
 ਥੀ ਬੋਲੇ ॥ ਕਿਤੰ ਦੁਹ ਬਜੇ ਤੁ ਪੁਰ ਬਜੇ ॥ ਕਿਸੀ ਬਾਹੁ ਜਟੇ ਸੁਰਮੇ ਜਟੇ ॥ ੨੭੦
 ॥ ਕਿਡਾ ਕੀਤ ਭੁਉਰੁ ਜੋਬ ਜਦੇ ਹੋਤ ਉਰੁ ॥ ਕਿਭ੍ਰਾ ਮੰਤ ਭਉਰੁ ਭੁਮ ਤੇ ਹੋਤ ਫਾਟ
 ਏਖਾਂ ਕੋ ॥ ਕਿਆ ਹਾਤੁ ਰਿਗੇ ਜਪ ਭੁਮ ਕਾ ਬਿਚ ਡਿਗੇ ॥ ੨੭੧॥ ਕਿਚਾ ਮੰਤਰ
 ਰਮੀ ਜੋਪਨਾ ਮੁੰਡ ਤੇ ਦਾਲਾਂ ਡਿਗੇ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ੨੭੨॥ ਕਿਸਾਵੀਤ ਸਜੇ ਜੋਸਾ ਉਬ
 ਏ ਹੈ ੨੭੩॥ ਕਿਜਯੋ ਜਤਿ ਚਾਹੈ ਇਕ ਨਿਤ ਹੀ ਜਿਤ ਚਾਹੁ ਦਾ ਹੈ ॥ ੨੭੪॥ ਕੋਕਿਸੰ
 ਰੀਗ ਰੋਹੇ ਧਨ ਖਲੈ ਕੋ ਕੋਧ ਦਾਨ ਹੋ ॥ ੨੭੫॥ ਭੁਭੁਕੇ ਬੋਲ ਦਾ ਹੈ ॥ ਕਹਕੇ ਬੋਲ ਦੀ ਹੈ
 ਪੁਟੀ ਪੁਟ ਦੀ ਆਂਡਿ ਗਣਤੋ ॥ ੨੭੬॥ ਭੁਕਾ ਹੈ ਬੋਲ ਦਾ ਹੈ ੨੭੭॥ ਕਿਦਈ ਤਾਸ
 ਕੁਛੁ ਏ ਆਬਿ ਬਕ ਦੇ ਸੁਰਮੇ ਦੇ ਤਹੈ ਨਾ ॥ ਕਿਦੇਵਾ ਸਤੁ ਮੁਕੇ ਦੇਵਤਿ ਆਂਦੇ ਅਸ
 ਕੁਮਕ ਗਏ ਬਬੇ ਕਦੇ ਸੁਰਮੇ ॥ ੨੭੮॥ ਕਿਸੁ ਕ੍ਰਾਸਤੁ ਕਰਖੇ ਸੁਕਾ ਉਣਵ ਲੇਅ
 ਸਤੁ ਖਿਚੇ ॥ ੨੮੦॥ ਕਿਚੀ ਚਾਲ ਨੇਣੀ ॥ ਜੋਚੀ ਚਲ ਨੇਤਾ ਦਾਲੀ ਆ ॥ ਕਿਮੇ ਮੰ
 ਤ ਬੋਣੇ ਜੋਸ ਗਾਬਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਈ ਆਬੋਲ ਦੀ ਆਹੈ ਬਚਨਾ ॥ ੨੮੩॥ ਆਵ
 ਰਤੁ ਹੁਰੀ ਆਕੇ ਵਰਦੀ ਆਹੈ ਹੁਗਾ ॥ ਕਿਸਾਵਰਤੁ ਪੁਰੰ ਜੋਸੁਰ ਮਤਣਤਾ ਧਰਮੁ
 ਪੁਰਣ ਕਰਦੇ ਹੈ ॥ ਫਿਰੀ ਮੇਣ ਗੋਣਿ ਫਿਰ ਦਾ ਆਹੈ ਮਕਾਸਾ ਵਿਖੇ ਪੁਰਵਾਲੀ ਮੰ
 ਅਪਛਹਾ ॥ ੨੮੪॥ ਕਿਪਾਵੰਗ ਪੁਲੇ ਜੋਘੇ ਤੇ ਪੋਲ ਪਾਏ ॥ ੨੮੫॥ ਬਿਬਾ ਦਾਸ
 ਕੁ ਬਾਦਤੋ ਬਿਨਾ ੨੮੬॥ ਚਰਿਤ੍ਰਾਸਤੁ ਚਲਿਤ੍ਰਾ ਰੁਪੀ ਅਸਤੁ ੨੮੭॥ ਆਪੁ
 ਨਚਲਾ ਨਿਸਰ ਆਪੁ ਹੀ ਚਲਿ ਆਨਿਕ ਲਕੋ ਅਪਾਤੁ ਇਕਰਸਾ ॥ ੨੮੮
 ੨॥ ਆਉ ਮਾਉ ਮ ॥ ਇਕਰਸ ਸਾਚ ਲੇਹਾ ਪਰਖਾ ਪਰਖੇ ॥ ਸਿਮਟੇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ
 ੨੮੯॥ ਸਿੰਧੀ ਕਲਗੀ ॥ ਚਿਲਤ ਹਰਾਗ ਚਰਾਨੇ ਤੇ ਦਸਤਾਨੇ ॥ ੨੯੦॥ ਨਿ
 ਸਾਣੇ ਪਾਉ ਨਗਾਰਿ ਆਪੁ ਚੋਟਾਂ ਪਈ ਆ ॥ ਉਮਾਡਿ ਦਬਹੀ ਆ ਓਰ ਕੁਕੇ ਦਬ
 ਹੀ ਆਸੁਰ ਮੇਜੇ ਰੂਖ ਬੇਸ ਜੇਹੇ ਹਾਂ ਨਾਲਤ ਲਵਾਰ ਚਲਾਤੇ ਹੈ ॥ ੨੯੧॥ ਭੁਰੇ ਤੇ
 ਘੋਰੇ ਰੋਗੇ ਭੁਤ ਭੁਖੇ ਸੁਰਮਿ ਆਂਦੇ ਸਰੂਪ ਰਣਿ ਗਾਗ ਮਾਰਗਾਗਾ ਤੁਰੰਤ
 ਤੁਨ ਦੇਘੇ ਤੁਰੇ ਤੇ ਕੋਨ ਚੇ ਪਲਟੇ ਭੁਟਾ ॥ ਪਲਟਾਉ ਦੇਹੈ ਸੁਰਮਿ ਆਨਾ ॥ ੨
 ੯੨॥ ਅਟਕ ਚਲੇ ਸੁਟੇ ਸਿਰਾਜੀ ਸੁਟੀ ਘੋਰਿ ਆਂਦੀ ਪੰਗਤੀ ੨੯੩
 ਚਦੀ ਚਾਵਡੀ ਚਾਵ ਬੋਲ ਦੀ ਆਹੈ ਇਲਾਚਾਉ ਕਰਕੇ ॥ ਜੋਗ ਕਾਲੀ ਜੋਗ ਦੀ ਅਗ

੩੦੦॥ ਛੁਹੀ ਛਿਪ ਛਿਪ ਛੁਹੀ ਅੰਨ ਸਤਾ ਬੀਛ ਰੇ ਪੈ॥ ਭੁਭਕੈ ਬੋਲ ਦੇ ਪੈ
ਮੁਭੇ ਸੀ ਦਲੀ ਸੋਭ ਦੇ ਪੈ ਚੰਦਨ ਦੇ ਰੰਗ ਘੋੜੇ ਬੋਜ ਸੁਤਰ ਰੀਗ ਦੇ ਬੋਧ ਬੋਰ ਬਾ
ਹ ਦੇ ਪੈ ਨ ਕਰੇ ਪੋੜਿਆ ਨੁ ਪਿੰਗੀ ਗਾਰ ਤੇ ਸੁਮੁੰਦੇ ਕੁਲੇ ਪੋੜੇ ੩੦੧॥ ਕੋਛਾ ਮ
ਛੋ ਬਣੇ ਹੋਏ ਚੰਗੇ ਪੁਰੀ ਸਮੁਹ ਛੁਹੀ ਅੰਨ ਰੇ ਪੈ॥ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੁਨ ਛੁਹੀ ਪੈ
੩੦੨॥ ਇਤੈ ਦੋਤ ਦੋ ਮਨਾਇ ਰਿਆ ਦਾ ਅਨਾ ਦੋਤ ਉਤੰ ਨਾਦ ਮਨ ਚਿਧ ਰੇ ਪੈ
ਇਆ ਕੋਟ ਲੁਥੀ ਕਟੀਆਂ ਲੋਥਾ ਪਈਆਂ ੩੦੩॥ ਚੰਗੇ ੩੦੪॥ ਏਕੈ ਇਕ ਨੁ
ਅਨੇਕੀ ਪਗਾਂ ਅਨੇਕਾ ਭੁਜ ਗਏ ਪੁਰਾਨੀ ਪਲਾਸੀ ਪੁਰਾਣੇ ਪਲਾਦੇ ਪੋਤੰਦੀ
ਨਿਆਈ ਹਨੇ ਪੰਨ ਮਾਨੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਪੈਣ ਦੇ ਮਾਨੇ ਮੇਭੁਜ ਗਏ ਸੁਗਮੇ॥ ੩੦੫
ਝਟਕਾਯੋ ਝੁਛਕਾਇਤਾ ੩੦੬॥ ਧੀਰ ਧੀਰ ਜਗੁ ਪੀਸੁਰ ਮੇਲ ੩੦੭॥ ਅਸਿ
ਬਣ ਅਸੀ ਬਾਣ ਅਰਚਾਰੁ ਪੀਸੁਰ ਮੇਲੇ॥ ੩੦੮॥ ਭੁਲੇ ਪੰਗ ਮਤ ਰੂਹ ਦਿਕੈ
ਭੁਲੀ ਪੁਕਾਰ ਪਰ ਮਤ ਤੇ ਆਵ ਲੇ ਸੋਕੈਣ ਰਿਆਨ ਦੀਆਂ ਬਛ ਬਖੀ
ਆਨੁ ਬੋਧਿਆ ਬੀਨਿਆ॥ ੩੦੯॥ ਲੋਕੁ ਕੋ ਬਛ ਮਾਰਿਯੋ ਲੋਕੁ ਰੇ ਬਖੀਆਂ
ਨੁਮਾਂਰੇ ਦੇਹ ਤਾਰਿਯੋ ਤਾਰਿਆ ੩੧੦॥ ਭੁਯੇ ਭੁਯੇ ਕ੍ਰੋਧੀ ਸਤੀ ਸੀਗ ਮਾਰੇ ਹੋਇ
ਆਉਂਦੇ ਪਾਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੁ ਸੀ ਬਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵਾਨੇ॥ ਬਹੁ ਮਰਿ
ਆਨ ਤਾਰੇ ਬਹੁ ਗਿਆਨ ਨੇ ਲੋਕੁ ਆਵ ਕ ਸੁਰ ਮੇਤਾ ਤੇ॥ ੩੧੧॥ ਕ
ਲਹੁਤਾ ਕਲਾਨੁ ੩੧੨॥ ਧਾਪਟੀ ਤੋਰਿਆ ਸਿਖਿਯੋ ਸਿਖਿਆ ਨੇ ੩੧੩॥
ਛੋਤ ਯੋਛਾਲ ਇਆ ੩੧੪॥ ਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਅਸੀਭੁ ਅਚਰ ਸਹੀ ਸਬਾਕ
ਜਾਰ ਗਜਨਾਵਾਲਾ ੩੧੫॥ ਸੁਨਿਯੋ ਸੁਨਿਆ ਹਜਾਰ ਬਾਨ ਚਾਰ ਚਾਰ
ਜਾਰ ਬਾਣ ਨਾਲ ੩੧੬॥ ਉਤਰ ਦਿਸਤ ਕੈ ਉਤਰ ਦਿਸਾ ਦਿਚਾ ਮਾਟੇ ਕੋਲ
ਸੁਰਦਾਨਾਮ ਕੜਮੁੜੈ ਕਰਣੀਆਂ ਮੁਕੁਜਾਨ ਸਿਮਟ ਛਣੀ ਅਰਛਣਛ
ਟੇ॥ ਇਕ ਠੇਕੇ ਛਣਾਨੁ ਸਰਪ ਛਟ ਕਾਵੇ॥ ਨਲਟਿ ਸੀਜ ਮਹਟੇ ਕਾਇਹੋ
ਕੇਸੀ ਜਮਨ ਹਟੇਗਾ ੩੧੭॥ ਰੁਕੰਗ ਕਟੀ ਰੁਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਏ ੩੧੮॥
ਅਨੇਕੀਆ ਪਾਰੀ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ੩੧੯॥ ਚਟਪਟ ਸਤਾਬੀ ਝਟਪਟ ਲਣਾਈ
ਅਭੰਗ ਇਕਰਸਾ॥ ਲਟਿ ਭੁਟ ਹਟੇ ਕਾਇਹੋ ਕੇਸੁਰ ਮੇਹਟੇ ੩੨੦॥ ਬੀਸ
ਲਛ ਬੀਲਾਖ ਜੁਗਾਏ ਤਪੁ ਮੁਮਾਨ ਦੇ ਮੇਤ ਬੀਹ ਜਾਹ ਵਗਾ ਪੁਮਾਨ॥ ੩੨੧॥
ਸੁਝਾ ਦੇਖਿਆ ੩੨੨॥ ਧਰਾਨਾ ਥਬ ਪੁਸਤਨ ਨਕਹਾ ਪਾਰਸਨਾ ਥਰੇ ਸੁਰੀ
ਰੇ ਸਭਨ ਨਕਹਾ ਚਕਤ ਚਿਤ ਚਟਪਟ ਪੈਰੇ ਦਿਖਸ ਚਿਤ ਦਿਖੇ ਚਕਤ
ਦੇਖਿਆ ਮਾਛੀ ਦੇਨੇ॥ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਤਾਰਿਨ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਮਛੀ
ਦੇ ਮਥੀ ਦਿਚੋਤਿ ਸਾਦਿਨ ਨਿਕਾਲਿਆ॥ ੩੨੪॥ ਓਅੰ ਕਾਹ ਕਹਾ ਇਕਦਾ
ਕਹਾ ਇਕੋ ਬਹੁ ਸਿਆਮਾ ਇਕਦਹੀ ਕਹਾ॥ ੩੨੫॥ ਦਾਹਨ ਸਬਤੋ ਸਜੇ
ਬਿਬੇਕ॥ ਪਾਸੇ ਤੇ ਸਤਿ ਉਪਾਵਾ ਸਤ ਉਪਤ ਕਾਰਿਆਂ॥ ਬਾਂਸ ਪਰਸਤੇ ਬਾਮੇ ਪਾਸੇ ਤੇ
ਸੁਰ ਉਪਾਵਾ ਸੁਰ ਉਤਪਤ ਕਾਰਿਆਂ ਅਬ ਬੇਕਾ॥ ੩੨੬॥ ਮੁਨੋਗਾ ਜਸਰ ਦੁੱਖੇ ਲ
ਉਚਾਹੋ ਪੁਬੋਧੀ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਕਹਿਤਾ ਪੈ ਸੁਣਹੋਗਾ ਜਿਆ ਦਿਖੇ ਸੁਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਦਾਗਾ ਬਿਚਾਰ ਤੇ ਰੇਤਾਈ॥ ਸਸੀ ਮੇਜੇ ਸੁਰਾਇਵਾਨ॥ ਸੁਰ ਬਖੀਤ ਦਿ
ਖਖੀ ਮਦੈ ਯੀ ਭੁਵਾਣਿ ਪਿਛੇ ਤੇ ਅਗੈ ਤੇ ਅਖਾ ਮਾਥੀ ਨਾਮੀ ਹੋ॥ ਜਲਾਸੀ ਜਲਾ

ਵਿਚਰਹਣਵਾਲੇ ਜਾਮਨੀ ਜਗਕਾਰੀ ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਂ ਜਗਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ੪੯
 ਪ੍ਰਮਾਥੀ ਪ੍ਰਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਥਣ ਵਾਲੇ ਪਰੀ ਪਰਬਤ ਪਰੀ ਕੋਣ ਪਰਬਤਾਂ ਵਿ
 ਚਰਹਣ ਵਾਲੇ॥ ੩੪੪॥ ਕੁਪਿਯੋ ਜੇ ਮਪਾਨੰ ਰੋਧ ਕਰ ਕੇਤ ਪਿਆਪਾਣੀ ਵਤਾ॥
 ਬੰਧੀ ਬਿਧਾਨੰ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਦੀ ਬਿਧ ਸੰਜੁਗਤ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ॥ ੩੪੬॥ ਸਬੈ ਸਿਧ ਹਰਤੁ
 ਸਰੋ ਸਿਧੀ ਆਂ ਦੇ ਹਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ੩੪੭॥ ਅਰੀ ਲੋ ਮਹਿ ਆਰੇ ਅਤ੍ਰੀ ਵਲਿ ਆਨੇ
 ਅਤ੍ਰੀ ਕਰ ਕੇ ੩੪੮॥ ਬਰਿਆਰੂ ਬਲ ਵਾਲ ੩੪੯॥ ਭਿਨ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਸੰਸਾਰੰ
 ਏਨਾ ਜੇ ਤੇ ਮੈ ਹੋਰ ਸਾਗਾ ਸੰਸਾਰ ਜੀਤਿ ਆਮੋ ਜਿਨ ਜਾਈ ਜਿਤ ਜਾਣਗੇ॥ ੩੫੧
 ਸਿਖਾ ਲਾਟ ॥ ੩੫੨॥ ਤਿਲੋਨ ਕੇ ਸਹੀਰੰਗਾ ਦੇ ਚਟਪਟ ਸਤਾਈ ੩੫੩॥ ਤਨ
 ਨਾਲ ਕਰ ਆਪੁ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਲ ੩੫੪॥ ਤਿਣਕਾਸ ਪਾਏ ਕ ਖ ੩੫੫
 ਸਲ ਚਿਖਾ ਜਗ ਜਲੀ ੧ ਓ ਦਾ ਹਰੁ ਜੀ ਕੀ ਫੁਤੇ ਹੈ॥ ॥ ਜਗਤ
 ਦਨ ਜਗ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਦੁਰਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ੧॥ ਤਤ ਸਮਾਧਿ ਸਰੂਪ ਵਿ
 ਖੇ ਸਮਾਪਲਗੀ ਹੋ ਏ ਹੈ॥ ਸੁਭਾਟ ਸੇ ਸੁਸੁਭਾ ਉਵਾਲੇ ਪ੍ਰਨਾਸੀ ਪ੍ਰਾਵਿ
 ਸੇ ਸਕ੍ਰ ਕੇਨਾ ਸਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਮਾਦਿ ਜਗਾ ਦੇ ਸਦਾ ਸਦ ੨॥ ਅ
 ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ੩॥ ਸਿਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਸੰਭੂ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਏਕ ਹੀ ਠੰਗ ਅਨੇ ਕਥ
 ਖਾਨੇ ਅਨੇ ਕਾ ਅਸਥਾਨਾ ਬਿਖੇ ਇਕ ਹੀ ਕੁਥ ਨ ਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ੪॥ ਅਛਰਾ॥
 ॥ ਅਖਾ॥ ਨਿਵਾਨ ਕਛੂਨ ਹਿ ਚਿਤ ਕਨੁ ਕਛੂਨ ਹੀ ਏ ਸੁਬਹਾਨ ਏ ਜੋ ਅ
 ਚਰ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਤੁਹੀ ਸਿਰਦਾਰ ਇਸ ਦਾ ਤੁਹੀ ਸਿਰਦਾਰ ਹੈ॥ ਅਬਹਿਸ
 ਬੰਠੇ ਰਨ ਮੇ ਮਨ ਮਾਨਾ ਸਭੁ ਨਾਨੇ ਸਭੁ ਨਾਨਾ ਅਸਥਾਨਾ ਵਿਖੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਸਚੇ
 ਕਾਰਿਆ ਹੈ॥ ਅਣੀਧਰ ਸੇ ਸਨਗ ਸਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤ ਸਦੇ ਵ ਸਰਬ
 ਦਾ ਕਾਲ ਸਤ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ॥ ੬॥ ਸੰਤ ਸਦੇ ਵ ਸਰੂਪ ਸਰਬ ਦਾ ਕਾਲ ਸਤ
 ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਨ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤਿਆਰਾ ਬੰਦੇ ਵ ਤੇ ਹਾਖ ਸਾਂਦਾ ਬੰਦੇ
 ਵੇ॥ ੭॥ ਜੇ ਹ ਸੇ ਸਬ ਕੇ ਚਿਤ ਚੀਨੇ ਜੇ ਸਨੇ ਸਭਾਨ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਜਾਣਿਆ ਹੈ
 ਮਹਿ ਮੇ ਮਹਿ ਮਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਿਖੇ ਮਾਰ ਮਾ ਜਿਸ ਦੀ ਮਨ ਮੇ ਤਿਹੀ ਆਨ ਮੁਖੈ ਕਹਿ ਰੀ
 ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸਨੇ ਆ ਕੇ ਮੈ ਨੁਕਹਿ ਦਿਤਾ ਹੈ॥ ੮॥ ਚਿਤ ਅਗਿਆ
 ਨ ਹੈ ਮਾਗਿਆ ਨੀ ਚਿਤ ਸੁਜਾਨ ਚੜ੍ਹ ੧॥ ਕਾਹੁ ਲੈ ਠੇ ਕਥ ਪੈ ਉਰਠਾ ਕੁਰ
 ਕਿਸਨੇ ਮੜਾ ਕੇ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਬੀਨੇ ਗਲ ਨੁਠਾ ਕਰੇ ਦਾ ਪੁਜਾ ਕਰਣ ਨੁਬਣਾ ਕੇ
 ਆਸਣਾ ਵਿਚ ਬੀਨੇ ਨੁਕਰ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮੈ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਹੀਨਾ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ ਕਾਹੁ ਮਨੇ ਅਤਾਰਨ ਮਾਨਿਯੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅਦ
 ਤਾਰਨ ਪ੍ਰਮੇਸ ਮੀਨ ਆ ਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁਖ ਜਯੋ ਜੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਾ ਸਤ ਕੋ ਸਾਖਿ ਮਾਰੀ ੧੧
 ਕੁਖ ਤੇ ਸਿਤ ਪਤੁ ਹੋਇ ਆ ਹੈ॥ ਕਾਲ ਹੁਕਾਨ ਕਹੈ ਜਿਹ ਕੇ ਕਾਲ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਕਾਲ
 ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੁਨਾ ਨੁਲੇ ਨਲ ਯੋਜੁ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਭੇਦ ਪਿਛੇ ਲਾਇ ਆ ਹੈ ਨਾ ਕੇਈ ਹੁਣ ਭੇਦ
 ਤਿਸ ਦਾ ਲੈ ਦਾ ਹੋਨਾ ਕੇਈ ਅਰੇ ਲੀਭੇ ਵਲ ਵੇਗਾ॥ ੧੨॥ ਕ੍ਰਿਯੋ ਕ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕ੍ਰਕੇ

ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

੧੩ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿਆ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਓਪਿੰਦੁ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ੧੬ ॥
ਆਸੰ ਸਾਧਨ ੧ ॥ ॥ ਕਾਪੇ ਕੋਲੋ ਗਠਗੋਠ ਗਲੋ ਗਨ ਠਗਣਵਾਲੇ ਕੋ ਕੋਲੋ
ਕਾਂਨਕਿ ਸਵਾਸ ਤੇ ਠਗਦੇ ੧੬ ॥ ਫੋਕਟ ਪਰਮ ਭੁਯੋ ਫਲਹੀਨ ਫੋਕਟ ਪਰਮ
ਕੁਣੈ ਕੋ ਕੋਹੋ ਇਆ ਫਲ ਤੇ ਬਿਨ ਅੇਸਹੀ ਅੇਸ ਅੇਸਾਹੀ ਅੇਸਾਹੀ ਫੇ
ਵਾ ਅੇਸੇਹੀ ਅੇਸੇ ਕਰਮਾ ਵਿਖੇ ੨੦ ॥ ਭਯਾ ਤੇ ਕੁਈਆ ੨੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਲਰ
ਮਨ ਚੰਚ ਇਕੋ ਲਹੀ ਅਵਤੀ ਕਾਲਕੇ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ॥ ੨੩ ॥ ਲਾਜ ਸੇਛਾ
ਤ੍ਰਿਨਿਲਾਜ ਅਰੇ ਲਾਜੇ ਆਨੁ ਛੁਡ ਕੋ ਨਿਲ ਜਹੋ ਇਆ ਹੈ ਅਰੇ ਤਾਜਿਕ
ਜਤਿ ਆਗ ਕੇ ਸੇਸਟਾ ਕਾਰਜੇ ਅਕਾਜ ਕੋ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਓ ਅਕਾਜ ਕਾਜ ਕੋ
ਬੁਝਾਇਆ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕੀ ਤੇ ੨੪ ॥ ਅਸਥਾਲ ਅਕੋ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰਿਆਂ
ਕੋ ਆਪਨ ਹੁਕੁ ਆਪਣੇ ਹਠ ਵਿਖੇ ੨੬ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਕੋ ਓਮ ਸੀ ਦਨ ਸੋ ਕਹੈ ਜੇ
ਕੁਕੋ ਕੋਈ ਅਸੀ ਦਨ ਕੋ ਕਹੈ ਮੇਰਾ ਓਧਾਰ ਕਰੇ ॥ ਲੇ ਓਹੀ ਲੇ ਓਕੁ ਲੇ ਲੇਣਾਹੀ
ਲੇਣਾ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਸਬ ਕੇ ਸਭ ਕੋਈ ਕੈ ਦੇ ਕਰਿ ਦਿੰਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ਵੀਨੇ ਨਾਮ ਸ
ਨੇ ਭੁਜਗ ਦੇਣੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸਣ ਕੇਹੀ ਭੁਜ ਜਾਂ ਦੇਹੈ ਲੀਨੇ ਬਿਲਏ ਬਿਨਾਨ
ਹਿਨੇ ਕਪੂਸੀ ਜੈ ਨਹੀ ਬੋਕਾ ਬੀਪੁ ਸਿੰਨ ਹੋਏ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਹ ਦੇ ਤਨ ਤਿਸਨ
ਇਦੇ ਨਹੀ ਮਾਗਨ ਜਾਤ ਮੁਖੋ ਨ ਰਿਖਾਏ ਜੋ ਮੰਗਣ ਬੀਜਾ ਦੇ ਸੇਵਕ ਤਾਮ੍ਹ
ਬੀਨ ਹੀ ਰਿਖਾਓ ਦੇ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਬਚੇ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਵਢੇ ॥ ੨੯ ॥ ਅਸ ਅੇ
ਸਾ ॥ ਲਾਗਾ ਫਿਰਿ ਯੋਧਨ ਆਸ ਪਨ ਦੀ ਆਸ ਕੂਲ ਗਿਆਂ ਹੋਇ ਅੰ
੩੧ ॥ ਬਿਗਾਨ ਕਹੈ ਹੈ ਬਿਗਾਨਾ ਕਹਿਣ ਗੋ ॥ ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤਾ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸ
ਹੇ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸ ਚੇਤਣਾ ਕਰ ਕੇ ਚੇਤਣਾ ਕਰ ॥ ਅਥ ਪਖਿਆਨ ਚਰਿ
੧੧ ਓਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫੁਤੇ ਹੈ ॥ ॥ ੧ ॥ ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ਜੋਗ ਨਿ
ਦ੍ਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਬਾਕ ਬਾਨੀ ਸਰੁਸਤੀ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਹੀ ਬਕਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦੇ
੩ ਬਕਾਹੀ ਤੁਹੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਚਾ ਕੋ ਕਹਾਈ ਹੈ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਕ੍ਰਤ ਰੂਤੁਹੀ
ਭਾਇਆਂ ਨ ਕਰੂਪ ਹੈ ॥ ਰੂਪ ਬਾਲਾ ਇਸਤੀ ਦ੍ਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਬਕ ਬੈਨ ਦੇ ਢੇ ਬਚਨ
ਵਾਲੀ ੪ ॥ ਬਯੋਛਾ ਭਾਬਾਨ ਛੁਡ ਕੇ ਬਾਣਨ ਮਾਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਬਾਛ ਵਾਹੀ
ਬਾਛ ਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ੬ ॥ ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਕੀ ਰੋਤ੍ਰਿ ਹੈ ਕੋ ਬਿਹਾਏ ਤੁਹੀ ਪੁਲੇ ਕਾ
ਲ ਦੀ ਗਤ੍ਰ ਹੈ ਕੋ ਬਿਚਰ ਦੀ ਹੈ ॥ ਵਾਅ ਮਾਸਿ ਅੰਦੀ ਗਤਾ ਗਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗ
ਜਾ ਬਿਭੁਤੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮੇ ਲੋਗ ਓਅਤਿ ਓਗ ਬਖਾਨੈ ਤੇ ਨੁ ਉਤ ਕਿਸਟ ਲੋਕ ਅਤ
ਸੈ ਕਰ ਕੇ ਓਤਾ ਕੇ ਸਟ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਵਜਾ ਪਾਰਬਤੀ ਬਿਸਬਾਨੀ ਪਛਾਨੈ
ਬਿਆਮ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਪਗਾਣੇ ਸੇ ਤੇ ਨ ਪਛਾਣ ਦੇਤੈ ॥ ੮ ॥ ਤੁਤੇ ਸਾਰ ਕੁਟਨ
ਤੁਹੀ ਤਾ ਪ੍ਰਬੂਦਾ ਸਾਰ ਹਿਮਾਲ ਰੂਪ ਕਹਾਈ ਹੈ ੯ ॥ ਜੁਲਾਫਾ ਕੀ ਸੇ ਜਗਾਯੇ
ਅਖੀਆਂ ਦੀ ਅਗਨਾਲ ਸਾਧੀ ਆਏ ॥ ਤੁਮੀ ਕਿੰਚ ਤੈਹੀ ਬ੍ਰਮ ਕਵਚ ਕੋ ਓਚ
ਰਿਆਏ ॥ ੧੦ ॥ ਅਜੇ ਜੈ ਜਿਤ ਦੇ ਤੇ ਅਜਿਤ ੧੧ ॥ ਦਧਾਤ੍ਰੀ ਸ੍ਵਾਹਾ ਅਗਨ
ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਪਾਰਣਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਾਤੁ ਸੰਧਿ ਆ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਤੇ

ਸੀਧਿਆਕਾਲਾਵਿਖੇ ਅਰਣਥੋਸਤੁਧਾਰੇ ਲਾਲਬਸਤੁਧਾਰੇ ਹੈ॥ ਸਕ ੫੦
 ਲਾਮੀਬਰਸੁਧਾਰੇ ਚਿਟੇਬਸਤੁਧਾਰੇ ਹੈ॥ ਮਾਧਿਆਨਕਾਲਾਵਿਖੇ ੧੧
 ਤੁਹਕਤਦੰਤਾ ਲਾਲਦੇਦਾਂਵਾਲੀ ਤਹੀ ਬਿਪਚਿਤਾ ਨੋਕਚਖੇ ਹੈ ਤੁਹੀ ੧੦
 ਮਣਜੋਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰਵੇਲੇ ਹੋਇਆ ਤਿਸਰੀ ਚਿਤਾਨੁਦਰਕਕਣਵਾਲੀ
 ਹੋ॥ ਤਸਾਕੰਭਰੀ ਤੁਹੀ ਲਾਕੰਭਰਵੇਵੀ ਹੈ ੧੫॥ ਅਯਾਜਾਨਚੇਰੇ ਮਯਾ
 ਹੋਇਕੀ ਜੇ ਹੋਮਾਤਾਮੇਨੁਦਾਸਜਾਣਕੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਏ॥ ੧੬॥ ਬਾਮ
 ਕਰਿਯੋਗਲਮੇਅਸਫੁਰੇ ਖਬੇਹਥਵਲਗਾਸਵਿਚਭਾਰੀਖੰਡਾਹੈ॥
 ਅਨਿਆਰੇ ਅਣੀਆਂਵਾਲਾਮਸਤਕੁਟਾਰੋਜਿਸਕੀਆਂਸਿਖਾਹੈਸੋਚੰਡ
 ਮਾਮਖੋਵਿਚਾਬੰਗਜਦਾਹੈ॥ ਸਕਾਲਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਤਿਹਾਰੇ ਸੋਕਾਲਭ
 ਗਵਾਨਸਦਾਹੀਰਖਿਆਕਰੇਤੁਮਾਰੀਹੋਮਾਰਾਜੀ ੧੭॥ ਭੁਤਜਪਿਥੀ
 ਦੇਜਾਏਦੇਤੁਭਾਰਪਰੇ ਭੀੜਾਰੇਪਏ ਨਹਿਸੀਪਗਧਾਰੇ ਨਹੀਂਸੀਕਹਿਕੇਪਿ
 ਛੇਪੇਰਗਖੇ॥ ਭਾਲਕਾਜਿਉਭੁਭਕੇਕਿਛੁਦੀਨਿਆਈਬੋਲਦੇਹੈ ਬਿਨਭੈਭੈ
 ਤੋਬਿਨਾਹੈਹਨਭੈਹਵਭੇਦਭੁਇਆਨਕਨੁਭੇਦਣਵਾਲੇਗਾਖਸਾਭੁਲ
 ਕਾਨਕੇਮਾਰੇ ਬਾਣਾਰੇਮਾਰੇਹੋਏ॥ ੧੮॥ ਓਟਕਰੀਨਹਿਕੋਟਭੁਜਨਕੀਕੋਟ
 ਹੀਭੁਜਾਂਦੀਓਟਨਹੀਕਰਦੇਥੇਜੇਤ੍ਰੇਕੋਟਨਸੇਕਿਲਿਆਸਾਰਖੇਬਡੇਰਸ
 ਤਪ੍ਰਕਾਸਤੇਥੇ ਤਨਬੋਟਨਤਨਦੇਮਾਸਦੀਆਬੋਟੀਆਨ ੧੯॥ ਓਗਬਡੇ
 ਉਦਾਯੁਧ ਉਦੇਹੋਏਹੈਸੁਸਤੁ ਪੁਮਰੀਪੁਰਭੁਰੇ ਪੁਤਨਲੋਭਰੇਹੋਏਪੁਸਲੇ
 ਰੰਗਾਰੇਹੋਏ ਚਿਰੇਖਿਝੇਚਟਕੀਲੇਚਟਕਾਉਣਵਾਲੇ॥ ਪੁਰਵਾਸੇਬਦਲਾਂ
 ਸਾਰਖੇਝਟਦੇਪਟਕੀਬਿਕਟੀਲੇਝਟਦੇਕੇਪਟਕਾਬਿਕਟਥੇਜੇਤ੍ਰੇਗਾਖਸਦੇਵੀ
 ਨੇ ਚਿਰਪਰੇਰਨ ਰੰਗਪ੍ਰਾਕੇਰਣਾਵਿਖੇ ਰਨਸਿੰਘ ਰਣਵਿਚਛੇਰਦੀਨਿ
 ਆਈਮੋਭਤੇਹੈ॥ ੨੦॥ ਕੋਟਨਕੋਟਨਸੇਚੋਟਪਰੀਕੋਟਾਹੀਕੋਟਾਚੋਟਾਂਦੇਪਾਇ
 ਆਹੋਇਆਜੋਨਿਪਟੇਜੇਤ੍ਰੇਅਤਮੈਕਰਕੇਗਾਰਬੀਲੇਗਾਰਬਟਾਲੇ ੨੧॥ ਪੁਮ
 ਹੀਪੁਰਭੁਰੇਪੁਮਰੇਤਨ ਪੁਏਦੇਰੰਗਥੇਜੇਤ੍ਰੇਪੁਤਨਲੋਭਰੇਹੋਏਪੁਸਲੇਰੰਗਦੇ
 ਹੋਹੋਹੋਏਲੋਹਕਟੀਲੇਲੋਹੇਨਕਟਣਵਾਲੇ॥ ਮੇਚਕਪੱਥਨਸੇਕਾਲੇਪਰਬ
 ਤਾਂਸਾਰਖੇਕੋਚਸਜੇਸੀਜੇਘੋਏਹੋਏਹੈ ੨੨॥ ਦੁਸੀਲੇਕਠਨਾਂਅਖੰਡਲਤੇਨ ੨੪
 ਹਿਊਤ੍ਰੇਬੀਨਹੀਕੀਨੇਕਰੇਖੰਡਾਟਕਰੇ॥ ੨੫॥ ਕਾਸਕਾਲੀਨੇਭਿੱਤਤੇਜੁਲ
 ਖੇਤਿਸਦੇਤੇਜਨਦੇਖਕੇਭਟਕੇਭਟਕਦੇਹੋਏ॥ ਉਡਸੋਸਟਕੇਤਾਹਿਆਸਾਰ
 ਖੇਚਲੇ॥ ੨੬॥ ਅਕੇਲੇਅਦਤੀਭਟਦੇਵੀਵਾਅਕਾਲਪੁਰਖ॥ ੨੭॥ ਅਦ
 ਗਭੁਏਸ਼ਾਬਦੇਨਾਲਾ॥ ਲਪਕੇਲਾਣਾਝੁਪਕੇਝੁਪਟਾਮਾਰਤੀਹੈਬਡਵਾਨਲ
 ਕੀਬਡਵਾਨਲਅਗਨੀਕੀਆਂਦਮਕੈਪ੍ਰਕਾਸਦੀਆਹੈ ਮਾਨੋਬਾਰਧਕੇਬਨ
 ਮੇਮਾਨੋਸਮੁੰਦਦੇਜਲਾਵਿਖੇ॥ ੨੮॥ ਕੋਪਅਖੰਡਕੇਰੋਪਾਇਰਸਕਰਕੇ ੨੯॥
 ਅਨਿਕਅਨੇਕਾਹੀਪਣਵਛੇਲਗੋਮਖਰਣਸਿੰਗਾ ੩੦॥ ਕਿਚਪਚਾਏਕ
 ਚੀਚੀਆਖਾਕੇ॥ ਪੁਕਿਥਕਿਪਰੈਉਠਉਠਪੈਦੇਹੈਕਬੀਪਧਤੁਭੁਅਪ੍ਰਿਥੀਪਾ ੩
 ੧॥ ਹਨਫਿਕਰੰਤਰਣਵਿਚਗਿਦਵੀਆਂਤੇਜੀਬਕਗਿਦਵੀ॥ ੩੨॥ ਨਿਸਨਸਥਰ

ਕੁਰਸੁਪੁਹ ਦਾਰਨ ਬੁਝਿਆਨ ਦੀਹੁਤੇ ਬਡੇਉਦੇਖੇ ੪੧॥ ਅਨਤਰੀਯ॥
 ਇਨਾਤਾਰੁਤੇ ਲਏਤਿਹਾਰੇਨਾਂਉਤਮਾਗਨਉਲਏਤੇਤਰਦਾਏ॥ ੪੩॥ ਅ
 ਰਘਨਾਮਗਾਉਦਾ ਗਰਭੁਤ੍ਰਿਯ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਦਾਗਰਭੁਜੇਏਨ੍ਰਿਪਰਾਜਗਇਨ॥

ਵਤੀਕਾਏਅੰ
 ਬਾਕਤਰੰਗ
 ਰਧਾਮਭੋ
 ਕੀਕਾਲੀਦੀ
 ਥਕਹਿਤੇਏਰੇ
 ਭਾਖੰਡਨਖੰ
 ਭਨਕੇਭੁਜਦੇ
 ਹਾਂਦੇਬਲਕੇ
 ਕਧਨਖਰਨ
 ਏ॥ ੪੬॥ ੧॥
 ਈਭਾਇਪ੍ਰਕ
 ੬॥ ਖੋਜਤਉ
 ਲੁਹੀਲਭੀ॥
 ਦੇਗਜੇਨੇਕਹਿ
 ਏਨਾਲਸੋਨੀ
 ਰਬਾਫੁਦਾਹੀ
 ਮਾਯਾਯਸੇਹ
 ਚੰਨਖੰਡੀਮਠ
 ਰੋਲੋਲਹੰਡੀ
 ਨੂਤੇਸਿਧਾਂਦੇ॥
 ਸੋਸੋਹਾਰਕੇ॥
 ਆਦਿਖੇਅਰੁਸ
 ਪੁਰਾਣਦੇਪੁ
 ਏਅਪਛਹੰਡੁ
 ਬਰੇਧੁਰੰਗ
 ਭਸੇਜਾਕੀਤਿ
 ਸਦਾਨਾਉਸੀ
 ਕਹਿਅੰਗਨ
 ਸੁਨਸੁਆਮੀ
 ਰਜਦਾਦਾ

ਸੁਹਾਰਾਭੁਦੰਨਹ॥ ੫॥ ਏਸਾਜਦ॥ ੫॥ ਏਸਾਜਦ॥ ੫॥ ਏਸਾਜਦ॥ ੫॥
 ਤੇਏਕੇਮੰਨਕੇਮਾਤਾਜੀ ੪੫ ਸ੍ਰੀਭਗੋਤੀਸੁਭਾਇਦਾਨਤਰ
 ਰੇਮਾਤਾ ਘਟਮੇਤੁਮਦੰਨਦੀ ਮੇਰੇਰਿਦੇਥਿਖੇਤੁੰਨਦੀਹੋਕੇਉਪਜਤੁ
 ਉਤਪਤਕਰੇਬਚਨਾਰਪੀਤਰੰਗਾ॥ ੪੬॥ ਛਿਨਮੇਧਨਲਾਕ
 ਚੋਖਿਨਾਵਿਖੇਧਨਸੇਘਰਹੋਏਲਗਤੇਏ॥ ਕਾਗਲਿਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਕੇਹੋਠੈ ਭਾਰੀਭੁਜਾਨਕੇਭਾਰੀਭਰੇਸੋਮੇਨਤਾਂਸਾਹਿ
 ਗੀਅਜੋਭਾਰੀਭੁਜਾਹੋਤੇਮਾਤਾਤ੍ਰਿਨਾਦਾਬਰੇਸਾਏ॥ ੪੭॥ ਖੰ
 ਰੂਕੇਖੰਡੇਤੇਜੋਅਖੰਡਥੇਤਿਨਾਨਖੰਡਕੇਚੰਡੀਨੇ॥ ਦੰਡਅਮ
 ਭਨਭਜਾਦੰਡਤੇਰੇਸਾਥਅਦੰਡਨਦੰਡਕੇ ਬਲਬਾਹੀ ਬਾਂ
 ਥਾਪਿਅਖੰਡਕੇ ਥਾਪਕੇਇਕਕੇਕੁੰਡਕਵੰਡਲ ਭਇਆਨ
 ਮੰਡਲ ਜਧਭੁਮਕਾਵਿਖੇਕੋਉਕੰਧੰਨੀਕਈਕਿਤੇਨਹੀ
 ਪਹਿਲਚਥਿਤੁਇਤੀ॥ ੪੮॥ ਅੰਟਕਤੁਭਈਸਹਤਹੋ
 ਚਾ॥ ੪੯॥ ਚਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਤਾਕੇਰਹਤ ਬਣਾਕੇਮੁਰਤੀਤਿਸਦੇ
 ਭਛਨਾਥਕੇਲਭਦਿਅੰਗੋਇਆਉਗ੍ਰਿਛੇਦੇਗਜਦੇਘ
 ਤਾਂਤੇਗੁਣਨਨਬਸੇਖਤਿਸਤੇਗੁਣਨਹੀਬਸੇਸਾਉਗ੍ਰਿਛੇ
 ਅਜਪ੍ਰਕੇਮੇਰੇਨਲਾਜਿਤਕੋਬਿਅਹਲਜਾਏ॥ ੫੦॥ ਭੁ
 ਰੇਰਿਓਸੰਨਾਨੁਮਗੋਬੇਨਤੀਕਰੀਗਜੇਨੇ॥ ੫੧॥ ਭੁਏਨਾਲ
 ਤਲਵਾਰਨਿਸਾਕੇਚਗੋਹੋਏਚੰਗੇ॥ ੫੨॥ ਯਾਕਹਜਾਰਹਿ
 ਕਲਏਹਜਾਰਾਈ॥ ਰਿਮਾਲਪਥਤਸਾਰਖੇਸੁਰਮੇਹਲਕ
 ਨੁਮਾਰਕੇਹਠਵਾਰਨਹੀਕੇਹਠਵੇਲਿਅਕੇ॥ ਰਿਮਰੁਥਾਂਧਿ
 ਮਤਕਰਕੇਤਮਲੁਤੇਤ੍ਰੀਹੋਰਤਲੋਕਦੇਖਦੇਹੋਲੋਕਬਿਸ
 ਹਾਰਗਿਓਬੀਨਹਾਰੇਰਹੇਅਹਿਜੇਰੋਬੀਨਾਹਾਰੇਤੇਰਹੇ
 ਗੋਹਾਰੇਰੋਬੀਸੋਗਿਰੇਬਿਨਾਹਾਰਥੇਜੇਸਾਅਕੁਦੇਹੋਏਜੁ
 ਤੁਹਾਸੀਧੰਨੁਕੇਹਾਸੀਮਾਤ੍ਰਹੰਨੁਦੰਤੁਸਿਘਰੇ॥ ੫੪॥ ਪਠਨੇ
 ਕੁਹਸਿਹਦਾਰਨਤੇਤਿਸਰਦਾਰਾਂਦੇਨਾਲਤੇਟਾਕਕੇ ਬਰੰਗਨ
 ਮਿਲਦੇਹੋਏ॥ ਲੁਪੇਏ॥ ਇਕਠੇਕਰੇਨਾ॥ ਭਰੰਗਨਿਤਾਲਿਨਰੀ
 ਤਹੇਖਰਹੇਘੇਰੇਖਰਹੇਟਿਅੰਦੇਤਰਦੇਹੋਏ॥ ੫੭॥ ਓਤੁ
 ਓਗ੍ਰਿਛੇਸਦੇਗਜਾਦੀਗਈਦੀਜਾਈਪੁਤੀਚਿਤਮਤੀਤਿ
 ੫੮॥ ਏਕਮਾਸਤਾਸੋਕਹਿਯੋਚਿਤਮਤੀਨੇਰਿਸਥਾਮਦੁ
 ਤਾਸਿਘਨੁਕਹਿਦੇ॥ ਹੀਨਾਇਕਬੇਲੇਨਾਕਿਸੇਨਾਲਬੀ॥ ੫੯॥
 ਨਸੁਣਕੇਪੁਰਬਚਨਾਨੁਕ॥ ੬੦॥ ਲਵਾਇਸਾਥਅਪਏ॥ ੬੧॥

ਕੀਨੇ ਕੁਕੇ ੨੩॥ ਸਰਸ ਚੰਗੇ ਮਨੇ ਮੇਨ ਕੇ ਮੇਨ ਮਾਨੇ ਕਾਮ ਦੇ ਪੁਰੇ ਨੇ ੨੪॥ ੫੧
 ਬਾਨ ਬਿੰਬਿਰਾ ਕੇ ਬਲਾਇ ਲੱਯੋ ਬਿਛੋੜੇ ਬਾਣ ਨਾਲਾ ਬਿਨੀਗਈ ਗਾਂਬਾਇ ਹਾਰ ੫੨
 ਜਾਵਾ ਸੰਨ ਕਰੈ ਚਖੁ ਚਾਗਾਇ ਤੋ ਬੇਕੇ ਸੋਨ ਹੀ ਕਰ ਦਾਨੇ ਤੁਸੀਂ ਵਧੇ ਖਣੇ ਕੇ ਇਸ ਤੀਰੇ
 ਤਵਾਰੇ ਤੇ ਲੁਧੀ ਖਾਕੇ ੨੫॥ ਚਮਕਿ ਚਉਦੀ ਖਾਕੇ ੨੬॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਕਿਨਹੁ
 ਪਾਯੋ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹਿ ਦੇਹੇ ਹੋ ਗਾਜਾ ਇਸ ਤੀਰੇ ਚਾਲਿ ਤੁਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁ
 ਹੀਆ ਚਾਲਿ ਤ੍ਰਿਤੀ ॥ ੩॥ ੧੮॥ ॥ ੧॥ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਰਾ ਰਕੀ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰੀ
 ਜਟਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਗ ਚਛ ਮਤੀ ਸੁਭਾਇ ਵਾਨ ਮ੍ਰਿਗ ਚਛ ਮਤੀ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਸਦਾ ॥
 ਤ੍ਰਿਨਿਰਖ ਛਪਾ ਕਰਕੀ ਦੇਖ ਕੇ ਚੰਦਮਾ ਦੀ ੪ ਵੈ ਵੈ ਵੈ ਨੇ ਜਣੇ ੬੫॥ ਤੋਤਤਗ
 ਕੇਤਹ ਨ ਬਸ ਹੀ ਦੀ ਹੈ ਜੁਵਾ ਵਸ ਥਾਵਾ ਲੇ ਕੇ ਇਸ ਤੀਰੇ ਵਸ ॥ ਬਿਰਧ ਤਰਨ ਬਸ
 ਹੋ ॥ ਬਿਰਧ ਜੁਆਨ ਕੇ ਬਸ ਹੋ ਜਾਵਾ ॥ ੧੧॥ ਉਬਰ ਰਖਨਾ ਸਕੀ ਬੀਰ ਜਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿ
 ਤੀ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਤੀ ੩॥ ੬੧॥ ॥ ਭੁਪਤ ਸੁਧਾ ਸੁਵਨ ਜਨ ਭਰੇ ਗਾਜਾ ਦੇ ਕੰਨ ਮਾ
 ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋ ॥ ੧॥ ਮਹਾਂਨੰਦ ਮੁਹ ਦਾਰਕੀ ਮਹਾਂਨੰਦ ਜੋ ਮੁਹ ਦਾ ਜੋਹ
 ਹੋ ੩॥ ਯਾ ਕੇਵਾ ਮਾਹਿ ਪਾਣ ਮਹਾਂਨੰਦ ਦੇ ਪੁਰ ਕੀ ਵਿਚ ਹੀ ਪਗਾਣੇ ॥ ੧॥ ਪੁਰੇ
 ਸਦਾ ਹਮ ਰੇ ਰਹੈ ਮੇਰੇ ਹੀ ਵਸ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਹੇ ਲਹੈ ਨ ਭੇਵਾ ਅੰਧੇਰ ਭੇਵਾ ਜਾ
 ਏ ਅੰਨਾ ॥ ਅਤਿ ਹਿਤਾ ਚਿਤ ਕੇ ਸੀਗ ਅਤਿ ਸੈ ਚਿਤ ਦੇ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ਚਤੁਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇ
 ਤੀ ॥ ੪॥ ੧੦੧॥ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਚਰਾ ਕੇ ॥ ੪॥ ਕਰੀ ਕਿਵਾਹੀ ਕੀ ਤ੍ਰਿਤੀ ਤਾ ਕੀ ਤਤ ਕ ੬
 ਰਤਾ ਕੁਮਾਰੇ ਹਥਾ ਦੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤਹ ਨਿ ਤ੍ਰਿਸਦੀ ਇਸ ਤੀਰੇ ਛੋਰਤ ਖੇਲ ਦੇ ਵੇ ਕਰਨ ਹਥਾ
 ਕਰ ਕੇ ॥ ਗਾਜ ਕਲਾ ਬਿਨ ਸੀ ਸੁਭਗਾ ਦੇ ਸੁਭਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਰਾਜ ਦੀ ਕਲਾ ਕਿਆਨੀ
 ਮਾਉ ਹੋ ਨਹੀ ਏਹ ਕਹਿ ਦਾ ॥ ਸਹਜ ਕਲਾ ਬਿਨ ਸੀ ਨ ਸੁਨਾਵੈ ਸਹਜ ਕਲਾ ਬਿਨ
 ਸੀ ਨਹੀ ਇਉ ਸੁਣਾਉ ਦਾ ਹੋ ਜੋਗੀ ॥ ੮॥ ਬਲ ਗੁਨਾ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬਲ ਮਨ ਦਾ ਗੁਣ ਬਾਣੀ
 ਦਾ ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਹੀਰ ਦਾ ਇਦ੍ਰ ਦੇ ਬਰੇ ਬ ੧੨॥ ਲੇਹ ਜੁਦਾ ਆਦਕ ਪੀਣਾ ਪੇਹ ਜਾ ਅੰਬੁ
 ਪਦੇ ॥ ਭਛ ਮੁਤ ਮਾਠਿ ਮਾਣੀ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ੧੪॥ ਤਰਨ ਜੁਆਨ ਤਰਨ ਇਸ ਤੀਰੇ ਜੋ ਪਾਇ
 ਹੋ ਜੋ ਪਾਉ ਦੀ ਹੋ ॥ ਜਰੂ ਪੇਕਿਯੋ ਜਾਇ ਹੋ ਜਰੂ ਪਾਸ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਂ ਦੀ ॥ ੧੬॥
 ਹੁਗਾ ਯਹਿ ਬੋਲਿ ਮਾਨੁ ਹਿਤ ਮੇਰੇ ਜੋਗੀ ਨ ਬੁਲਾ ਕੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੁਗਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇ
 ਲ ਜਾਉਗਾ ॥ ੧੮॥ ਅਪਨੈ ਹੋ ਕਰ ਸੁਰ ਅਪਣੇ ਪੋੜੇ ਪਾਸ ਵਾਰ ਕਰ ਕੇ ਲੈ ਗਾਇ
 ਆ ਸਹਜ ਕਲਾ ਨਾ ॥ ਪੰਚ ਮੋਚ ਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ५॥ ੧੨੦॥ ॥ ੧॥ ਕਹੋ ਮਹਤਾਤ ਕਹੋ
 ਮੇਨੁ ਹੋ ਪਾਏ ੨॥ ਦੂਜੇ ਬਰੀਗਾਵਾਰ ਦੁਸਰਾ ਮੁਹਖਾਤਿ ਸਨੇ ਬਰੀ ਹੋਈ ਬੀ ॥
 ਏਕ ਬੁਧੀ ਜਾਟ ਕੀ ਦੂਜੇ ਬਰੀਗਾਵਾਰ ਇਕ ਜਟ ਦੁਸਰਾ ਮੁਹਖਾਤਿ ਸਨੇ ਇ
 ਸਤੀ ਬਰੀ ਹੋਈ ਬੀ ॥ ੩॥ ਮਧ ਕਰ ਸਾਹ ਮਧ ਕਰ ਸਾਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ਅਕਸਮ ੮
 ੩ ਸਤਾਈ ॥ ੪॥ ਕੇ ਭੁਗਾਇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਤ੍ਰਾਦਾ ॥ ੧॥ ਮਾਗਿਆ ਭੁਏ ਮਾਗਿਆ ਯਾਨਾ
 ੧੨॥ ਗਾਯੋ ਰਾਜਾ ਚਲਾ ਗਾਇਆ ਖਸਟ ਮੋਚ ਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੬॥ ੧੩੩॥ ॥ ੩॥ ਬੇਗ
 ਯਸਫ ਯਸਫ ਬੇਗ ਮੁਗਲ ਖਸਮ ਸੀ ਜਾਹਦ ਖਾਂ ਜਾਰ ਸੀ ੪॥ ਟਾਰਿਆ ਕੇਤ
 ਤੇ ਕੇ ਮਗੋ ਜਾ ਕੇ ਤਿਹ ਲਯੋ ਤਿਸ ਨ ਜਟੀ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ੬॥ ਅਨਸਰੋ ਅਨਸਾਰ
 ਹੋ ਯਾਇ ਦਾਈ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਦੇ ਭੇਦ ਦੁਗਾਇ ਭੇਦ ਛਪਾਉ ਦਾ ਹੋ ॥ ੧॥

ਦੁਰੀ ਨਾਮੁ ਜਮਾਹਰਾ ਤਿਯਕੇ ਮੇਸੇ ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਦਾ ਮੇਸਾ ਚਲਿਤ੍ਰ
 ਤੋਦਾਤੇ ਵਾਹਿ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਕੇ ਸਪਤ ਮੇਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥ ੧੫੫ ॥ ਅਕ
 ਬਰਾਬਰ ਆਗਰੇ ਕਾਨਾਉ ॥ ਗੋਨ ਮਹਿ ਗਣਾ ਦਿਚਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਸ ਦਿਤਾ ਕੁਟ
 ਵਾਲਨੁ ਉਸਨੇ ਪਿਆ ਦੇ ਬੁੱਝ ਦਿਤੇ ਤਲਾਸੀ ਲੋਭਿ ॥ ਅਸਟ ਮੇਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥ ੧੫
 ੫ ॥ ॥ ਲਾਖਿ ਤਾਂ ਕੋਤ ਕੁਤਾ ਤਨ ਲਾਜੇ ਤਿਸ ਦੇ ਤਨ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਜਲੀ ਲਜਾਵਨ
 ਹੀ ਦੀਓ ॥ ੨ ॥ ਅਟਕਤ ਕੁਯੋ ਮੁਹਤ ਹੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਕਲਾ ਇਕ ਸਹਰ ਗੀਓ
 ਕੁਕਲਾਨਾ ਮਕੂਕੇ ਇਕੋ ਟੋਲ ਦੁਬੀਰਾਣੀ ਦੀ ॥ ੪ ॥ ਹਰ ਅਹ ਸਾਹ ਸਿਵਾ ਦਾ ਸਤ੍ਰ
 ਕਾ ਮਛ ॥ ਸੀ ਗਲਿ ਮਾਇ ਇਹ ਸਾਥਾ ਲਿਆਈ ਗਜੇ ਨੁਦਾਸੀ ਸਾਹੁ ਕਾਰਣੀ
 ਪਾਸ ਪਾਇ ਰਿਸ ਕਹਿਯੋ ਸਾਹ ਸਿਉ ਜਾਇ ਗੁਸਾਖਾ ਕੇ ਦਾਸੀ ਨੇ ਸਾਹੁ ਕਾਰਨੁ
 ਕਹਿਯਾ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਈ ਗਜਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਲਾਖਿ ਯੋਤ ਵਨਾ ਤ੍ਰਿਅਭੇਦ ਜਾਇਆ ਤ੍ਰਿ
 ਸਾਹੁ ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਬੁੱਝੇ ਸਾਹੁ ਕਾਰਾ ਮਾਇਆਹੇ ॥ ਮੇਰ ਨਿਰਖ ਪਤ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਦੇ
 ਖਕੇ ਦੋਹਾ ਜੀਯ ਤੇ ਜੀਯ ਤਨਿਕਾਰ ਮੇਜੀ ਅਤੇ ਜੀਉ ਦੇ ਨੁਕੀ ਕਾਹੀਏ ॥ ੧੦ ॥
 ਮੇਰੇ ਜੀਤੀ ਮੇਰਾ ਵਜੀ ਦਾ ਮੇਰਾ ਵਿਰਪ ਦੇ ਓਦਾ ਦਾ ਓਜੇ ਤਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰੇ ਬਿ
 ਨਹਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਏ ਬਿਨਾ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਹੁ ਨਿਸਾਣੀ ਨੇ ॥ ਖਾਹਿ ਨਿਪਤਤੁ
 ਕੁਛ ਸੁਭ ਸਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਯਾ ਹੇ ਗਜਾ ਸੁਭ ਕੁਛ ਤੁਖਾਹ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਅੱ
 ਤ ਕੋ ਪਕੇ ਮਾਧਿਕ ਲੋਡ ਯਹਿ ਮਾਭ ਸੁਣੀ ਬਾਤ ਸਾਣੀ ਨੇ ਬਈ ਲੋਡੀ ਨੇ ਸਾਹੁ ਕਾ
 ਰਨ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਅਤ ਸੈਕੁ ਪੇਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋਡੀ ਨਮਾਰਿਆ ॥ ਨਿਮੋ ਚਰਿ
 ਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥ ੧੭ ॥ ੧੭੧੫ ॥ ਤੁਫਨ ਲੋਡ ਯਹ ਤਿਸ ਲੋਡੀ ਨਾ ॥ ਕਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿ
 ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਯਨਾ ਨਿਪ ਸੈਕਹਿਯੋ ਸੁਨਾਇ ਕੀਤਾ ਚਲਿਤ੍ਰ ਤਿਸ ਲੋਡੀ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆ
 ਨੇ ਗਜਾਨੁ ਕਹਿਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤਾਹਿ ਸਦਾਇ ਤਿਸ ਸਈ ਅਦਨੁ ਸੁਦਾ
 ਗਈ ॥ ੩ ॥ ਤਵ ਨੇ ਨਿਪ ਓਜੇ ਗਜ ਤੁਅਹਿਤ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਮਾਦਿਖੇ ਪਾਗਿਯੇ ਰੀਗਿਆਹੇ
 ਬੇਗ ਚਲੇ ਓਤਿਤ ਹਾਂਤੁ ਮਜਹਾਬਰਤ ਹੋਆਗ ॥ ਸਤਾਬੀ ਉਕੇ ਜਾਤਿ ਬੇਨਜਿਥੇ ॥
 ਬਾਹਰ ਅਗ ਬਲਦੀਓ ਓਬੇਰੇ ਰਬਹਾਲ ਮਾਈ ਬੀ ਮੇਰਾ ਮਾਡੇ ਪਾਇ ਕੋ ਅਉਹ ॥
 ਤੁਭ ਖਣਾ ਵਾਲੀ ਭਿਜਾਗੀ ਤੁਸੀ ਮਾਰਦਾਇ ਉਸਨੁ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਅਤਿਹ
 ਚਲੀ ਸੁਨਕੇ ਲੋਡੀ ਦਾ ਬਚਨ ਸਾਹੁ ਕਾਰਣੀ ਤੁਹਾ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ ਕਹਿਯੋ
 ਨ੍ਰਿਤ ਮੇਧਾਇ ਗਜਾਨੁ ਦੇ ਕੁਕੇ ਕਹਿਯੋ ਮਾਜਾ ਕੇ ਗਹੇ ਚਰਨ ਦੇ ਉਜਾਇ ਦੇ ਮੇ
 ਚਰਜਾ ਕੇ ਫੜ ਲੈ ਓਤੀ ਪਈਓ ਲੋਡੀ ਨੇ ਕਹਿਯਾ ਗਜੇ ਨੇ ॥ ੬ ॥ ਮਾਪੁ ਅਗਮ
 ਨੇ ਮਾਪੁ ਮਾਗੇ ਮਾਕੇ ਸਯਦ ਹਿਕਹਿਯੋ ਬਨਾਇ ਸਈ ਅਦਨੁ ਕਹਿਯਾ ਬਣਾ
 ਕੇ ਤਕ ਕਾਰ ਹੀ ॥ ਜਿਨ ਨ ਮਤ ਕੋਈ ਨਾ ਗਏ ਪਕਰੇ ਮਾਇ ਆਕੇ ॥ ਲੁਟ ਕੁਟ ਲੁਟ
 ਕਟ ਕੇ ਤਾਕੇ ਦਯੋਗ ਹਿਰੇ ਮਤ੍ਰੇ ਦਬਾਇ ਕੁਯੋ ਟੋਏ ਵਿਚ ਦਬਾਇ ਦਿਤਾ ਸਾਣੀ ਨੇ
 ਗੰਧੇ ਮਾਰਕੇ ॥ ੮ ॥ ਚਰਨ ਛਮਨ ਦੇ ਉਕੇ ॥ ਕਾਲ ਪ੍ਰੇਗ ਨਿਪ ਮਾਨਿਯੇ ਦੇਹਾਂ ਚਰਣ
 ਹਮਾਨਿਯੇ ਚਿਤ੍ਰ ਕਲਾ ਦਾ ਬਚਨ ਸਈ ਅਦਨੇ ਸਤ ਕਰ ਕੇ ਜਾਇਆ ਬਈ ਠੀਕ
 ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਫੜੇ ॥

੨੨੨ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੮੪ ॥ ਬਾਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੁਖਿ ਮਾਨ ਬਾਲ ਕਰਾਵੈ ੫੨
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਾਲਿ ਸੁਮੁਖਾ ਵਿਚਾਲਿ ਆਕੇ ॥ ਬਨਿਕ ਸਿਤ੍ਰ ਤਾ ਕੇ ਹੁਤੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਰਿਸ ਬਾਣੀ ਏਹਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸੀ ਜੇਗੀ ॥ ੧੪ ॥ ਲਕਰਨ ਕੇ ਸਾਜ ਲਕਰੀ ਮਾਦਾ ਸਾਜ ਲੇ
 ਕੇ ਚਲੇ ਲੋਕ ਨਾਲ ॥ ੧੭ ॥ ਵਹ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪ ਓਕੀ ਕੀਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਰਿਆ ਵਹ ਕਾ ਕ੍ਰਿ
 ਯੇ ਓਕੀ ਕੀਤਾ ਯਾਰ ਮਾਰਿਆ ॥ ਇਹ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪ ਕ੍ਰਿਪਾਇ ਏਕੀ ਆਕੀਤਾ ਪਤੀ
 ਮਾਰਿ ਅਤੇ ਬੇਟੀ ਕਾਇਆ ਟਾਲੀ ॥ ਹੋਬਾ ਹਰ ਪ੍ਰਗਟ ਤਜਾਇ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਗਟ
 ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਾਤੁਆ ਪੁਛਤਾਇ ॥ ਆਪਣੇ ਹਥ ਛੁਤਾਈ ਦਾਹੇ ਕਿਉ ਆਖੀ
 ਥੀ ਬਾਤੁਆ ॥ ਆਪਣੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ ॥ ੧੧ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਸਿਤ੍ਰ ਤਾ ਬਿਰੁ
 ਤ ਚਟਾ ਆਈ ਨੇਤ੍ਰਾ ਵਿਚ ਹੈ ਜੇਤ੍ਰੀ ਏਨੇਤ੍ਰ ਨੇ ਬਿਰੁਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ
 ਸੇ ਕ੍ਰਿਪੇ ਮੇਖੁਲੀ ਨਿਮੇਖੁਲੀ ਪਲਕਾ ਦਾ ਜੇਤ੍ਰਾ ਖੋਲਣਾ ਤੇ ਮੀਟਣਾ ਹੈ ਏਖ
 ਦੀ ਫੁਨੀ ਗਲਾ ਵਿਚ ਪਾਈ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇ ਅੰਜਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਾਵ ਜੇਨੇਤ੍ਰਾ ਵਿਚ ਸੁਰ ਥੀ
 ਮਾਰੇ ਏਹੇ ਸੇਲੀ ਪਾਈ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇ ਸੁਰਾਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਲੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰੇਸ ਸਾਡੇ ਨੇ
 ਨਾਰੀ ਲਲਾਈ ਸੇਯੋ ਭਗਵਾਨ ਸੁਸਟੁ ਭੇਖ ਸਾਡੇ ਨੇਤ੍ਰਾ ਦੀ ਲਾਲੀ ਹੈ ਹੇ ਸਖੀਯੋ
 ਯਾਗ ਦਾ ਧਿਆਨ ਏਹੇ ਕੰਮ ਲਚਾਖਣਾ ॥ ਯਾਗ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਣਾ ਏ
 ਹੇ ਕੰਦਤੇ ਮੁਲ ਦਾ ਖਾਣਾ ਹੈ ॥ ਰੋਦਨ ਦਾ ਮੰਜਰੁ ਰੋਦਨ ਜੇਤ੍ਰਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਏਹੇ ਸਿ
 ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਪੁਤਰੀ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਗੀਤ ਗੀਤਾ ॥ ਸੋ ਜੇਨੇਤ੍ਰਾ ਦੀਆ ਪੁਤ੍ਰ ਲੀਅੰ
 ਹੈ ਏਹ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਗੀਤਾ ਦੇ ਹੈ ਜੇਨਾ ਵਿਚ ਮਾਰਾ ਨ ਕਾਜ ਸਾਲਿ ਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਰੇ
 ਖਣੇ ਦੀ ਭਿਛਾ ਦਹਨੁ ਦੇ ਰੇ ਖਣੇ ਦੀ ਭਿਛਾ ਮੰਗ ਦੇ ਹੈ ॥ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਾਲ ਗਾਖ
 ਧਿਨ ਕੁਪੀ ਧਿਆਨ ਗੋਬਾਲ ਕੇ ਰਖਣਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ॥ ਆਲੀਏ ਨਾਗੋ ਪੀਆਰੀ
 ਅਖੀਆ ਦਾ ਜੇਗ ਸਾਗਨੰਦ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜੁਰੁ ਜਾਇਆ ਖਣਾ ਹੇ ਸਖੀਯੋ ਆ
 ਨਾਗੋ ਪ੍ਰਿਅੰ ਦੀ ਅਖੀ ਦਾ ਜੇਗ ਸਪੁਰਨੰਦ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜੁਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣਾ
 ਦੇ ਬੁਆ ਤੇ ਬਿਨਾਗੋ ਪ੍ਰਿਅੰ ਨੇਤ੍ਰ ਜੇਗੀ ਹੋਰ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਹੋਮਾਣੀ ਹੋ ਸਖੀ ਚੇਟ ਕਰਲ
 ਏ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਬਾਣ ਚਲਾ ਕੇ ॥ ਬੀਸਾ ਬਿਸੇ ਨਿਸ ਚੇਕਰ ਕੇ ॥ ਚਖਨ ਚਿਤੋ ਨ ਸੇਨੇਤ੍ਰਾ ਦੇ
 ਖਣੇ ਸਾਥ ॥ ੧ ॥ ਲਾਲਾ ਬਿਰਹ ਏ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਖੀ ਹੈ ਗਾਧ ਕਾਨੇ ਹੋ ਪਿਆਰੇ ਬਿਛੋਰੇ
 ਤੇਰੇ ॥ ਛੀਨ ਲੀਨੇ ਹੈ ਬਿਪੁ ਪ੍ਰਪੁ ਖੋਲਾਇਆ ਹੈ ਚੰਦ ਮਾਦਾਰੁ ਪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ
 ਸੀਰੀ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਬਾਤਿਆਈ ਦੀ ਮਾਠੀ ਅਤਤਾਈ ਹੈ ਚੇਟ ਕਰੀ ਚੀਰ ਚੇਟ ਕਰੀ ਚ
 ਠੀ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਹੈ ਹੈ ਆਲੀ ਤੇਰੇ ਨੇਨ ਗਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਸੇਬਾਨ ਹੈ ਹੇ ਸਖੀਯੋ ਮੇਸੇ ਕਹੀ ਜਾ
 ਜਾ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੁਤੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਜੇ ਹੈ ਸੋਗਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਬਾਣ ਸਾਰ ਖੋ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਜਬਾ
 ਲਾ ਬਿਰਹ ਹੋਨ ਭੁਈ ਬਿਰਜ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮਣ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਤਹੋਤੁ ਪਕ ਥਾ ਚਲਾਇ
 ਯੋ ਤਹਾਤੁ ਮਜਾ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਨੁ ਚਲਾਉਣਾ ਗਾਧ ਕਾ ਕੇ ਪੀ ਹੋ ਸਖੀ
 ਨੇਕ ਵਨੇ ਪਾਇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪਾਇ ਕੇ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਿਨ ਜੇਕਾ ਬਿਤਥਿ
 ਦਾਰੇ ਤਿਸਾਨਿ ਸੂਕੇ ਜਸ ਕੇ ਤਿਸਰਾ ਪਕਾਨੇ ਜੇਕਾ ਬਿਤਥਿ ਚੇ ਹੈ ॥ ਜਨ ਕਬਜ਼ ਲਾ
 ਲਖ ਚਰਾਗੇ ਮਾਨੇ ਜੇ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਾਮਾਣ ਹੋਈ ਹੀ ਰੇ ਤੇ ਲਾਖ ਚਤ ਕਰ ਪਾਏ ਹੈ ॥

੧੪॥ ਚਾਰੁ ਚਕੋਰ ਸੁੰਦਰ ਚਕੋਰ ਦੀ ਨੀ ਆਈ ਪੈਨੇੜ ਸਰੋਰੁ ਤਲਾਉ ਦੇ ਪੁਤ
 ਕਵਲ ਸੁਖ ਖਾਨ ਸਹਾਨ ਕੇ ਜਹਾਂ ਨ ਸਾਭੇ ਕੇ ਸੁਖ ਦੀ ਖਾਣ ਪੈਨੇੜ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿੰਦ
 ਨੀ ਦਨ ਤੇਰੇ ਨੇੜ ਸੁਭਾਇ ਵਾਨ ਜੇ ਨੀ ਦਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਪੈ॥ ੧੫॥ ਸੋਹਤ ਸੁਧ ਸੁਧਾ
 ਰੇ ਸੇ ਸੀ ਦਰ ਸਰੁ ਦੇ ਪੈ ਬੀਗੋ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਸੁੰਦਰ ਜੋ ਬਨ ਜੇਤ ਸੁਢਾਰ ਦੂਰ ਹੋ ਜੋ ਬ
 ਨ ਦੀ ਜੇਤ ਹੋ ਜੇਤ੍ਰੀ ਸੋਈ ਸੀ ਚਾਹੈ ਵਾਲ ਏ ਵਾਲਾ ਤਿਸਾ ਵਿਚ ਨੇੜ ਢਲੇ ਹੋਏ
 ਸਾਰ ਸਸੋ ਮਸਰਾ ਸਿਤ ਸਾਇ ਸਾਰ ਸਤੇ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਤੇ ਮਦਰਾ ਤੇ ਤਿਖਿਆ ਬਾ
 ਣੀ ਤੇ ਕਵਲ ਤੇ ਮਿਥਾਇ ਨਾ ਦੀ ਕਾਂਤੀ ਨਹਰ ਏ ਵਾਲੇ ਪੈਨੇੜ॥ ਖੀਜਨ ਮਮੋਲਾ
 ਅੰਬ ਹੁੰਦੇ ਮਕਰ ਪੂਜ ਕਾਮ ਦੇ ਵਾਲੇ ਚੋਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿੰਦ ਨੀ ਦਨ ਕੇ ਨੇੜ ਸੁਭਾਇ ਵਾਨ ਨੀ
 ਦਰੇ ਨੀ ਦਨ ਕੇ ਬਿਧਿ ਮਾਨ ਹੁਥਾਨ ਬਨਾਇ ਧਰੇ ਪੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਮਾਨ ਹੁਥਾਣ ਬਣਾ
 ਇਹ ਪੈ॥ ੧੬॥ ਚਿਤਾ ਜੈ ਸੇ ਚੰਦਨ ਚਿਖਾ ਸਾਰ ਖੇ ਚੰਦਨ ਆਰ ਕਲਗ ਤੇ ਪੈ ਚਿ
 ਗਾਂ ਲਾਗੈ ਚਿਤਾ ਸਮ ਦੀ ਵਾਲਗ ਦਾਹੈ ਚਿਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਚੇਟ ਕਸੇ ਚਿਤ੍ਰਾ
 ਰ ਚੇਟ ਕਸਾਰ ਖੇਟਿ ਕੇ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਚੋਪ ਖਾਕੁ ਸੇ ਲਸੀ ਅਟਾਰੀ ਆਂ ਖੋਟੇ ਪੁਤ ਸਾਰ
 ਖੀਲ ਗਈ ਪੈ॥ ਚਿਤਾ ਜੈ ਸੇ ਚੀਰ ਚਿਤ੍ਰੇ ਪ੍ਰਾਹੁ ਸਾਰ ਖੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਗਾ ਦੇ ਪੈ ਚਪਲਾ
 ਜੀ ਚਿਤ ਵਨ ਲਾਗੈ ਬਿਜੁਲੀ ਸਾਰ ਖਾ ਦੇ ਖਣਾ ਬੁਰਾਲਗ ਦਾਹੈ ਚੀਰ ਬੇਸੀ
 ਚੋਪ ਖਾ ਆਰ ਦਰਗਾ ਚੋਲ ਕ੍ਰਾਹਾਰ ਚੀਰ ਦਾਹੈ ਸੁਹਾਤ ਨਾਰੁ ਚੇਲ ਸੀ ਸੁਹ॥
 ਉਦੀ ਨਹੀ ਹਰੀ ਪੁਰ ਬਾ॥ ਚੰਗੁ ਲਸੀ ਚੋਪ ਸਹ ਧਫੇ ਸਾਰ ਖਾ ਸਿਰ ਦਾ ਚੋਕਲ
 ਗਦਾਹੈ ਚਾਪ ਜੈ ਸੋ ਚਾਮੀ ਕਰ ਪਨ ਖਸਾਰ ਖਾ ਸੁਇਨਾਲਗ ਦਾਹੈ ਚੇਟ ਸੀ ਚਿ
 ਨੀਤ ਲਾਗੈ ਚੇਟ ਸਾਰ ਖੀ ਦਾਉ ਟੀਲ ਗਈ ਪੈ ਮਥੇ ਦੇ ਦੁਹੀ ਪਾਂਸੀ ਹੁੰਦੀ ਪੈ ਸੀਰੀ
 ਲਾਗੈ ਸੇਲ ਸੀ ਮਠਿ ਆਈ ਲਗਾਈ ਪੈ ਪਥ ਸਾਰ ਖੀ॥ ਚਟ ਕਚ ਪੇਟ ਸੀ ਲਗਾ ਤੇ
 ਚੇਟ ਕਹੈ ਜੇਤ੍ਰਾ ਸੋ ਚਪੇਟ੍ਰ ਸਾਰ ਖਾਲਗ ਤਾਹੈ॥ ਬਿਨਾ ਚੋਤਾ ਮਨ ਚੋਤਾ ਮਣੀਰੀ
 ਨਿ ਆਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਚਾਬ ਕਸੇ ਚੋਰ ਲਾਗੈ ਕੋਰ ਕ੍ਰੇ ਸਾਰ ਖਾ ਚੋਰ ਲਗ
 ਦਾਹੈ ਚਾਂਦ ਨੀ ਚੁਕੇ ਲਸੀ ਚੰਦ ਦੀ ਚਾਂਦ ਨੀ ਚੁਕੇ ਲਸਾਰ ਖੀ ਲਗਾਈ ਪੈ॥ ੧੮॥
 ਸਖੀ ਪਠੀ ਸਖੀ ਭੋਜੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇਗਾ ਪਕਾਂ ਪਸਾ ਜੈ ਸੇ ਪਵਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੋਤ ਨਨਾਇ
 ਪਾਈ ਦੇਤ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੈਣ ਤੀਖਣ ਦਾਤ ਨਨਾ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿਏ॥ ੨੦॥ ਤ੍ਰਤ੍ਰਤਾ ਕ੍ਰਿ
 ਤ੍ਰਤ੍ਰਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਹਿਰੀ ਆਹੈ ਨਾਮਾ॥ ੨੧॥ ਕਰ ਭੋਜ ਭੋਜਨ ਖਾ ਕੇ ਬਡ ਭਿਆ
 ਆਛ ਹੇ ਬਡੇ ਤ੍ਰਤ੍ਰਤਾ ਵਾਲੀ ਗਜਗਾਮਨ ਹਾਥੀਰੀ ਨਿ ਆਈ ਚਾਲ ਵਾਲੀ॥ ਪ੍ਰਹਰੇ
 ਪ੍ਰਨ ਮੇ ਗਜ ਦੇ ਬਦਲਾ ਵਿਖੇ ਜੈ ਸੇ ਕੋ ਪਤ ਦਾਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀ ਗੋ ਬਿਜੁਲੀ ਬਹੁਤ
 ਮਿਨ ਬਹੁਤ ਗਤ ਜਾਂਦੀ ਪੈ॥ ੨੩॥ ਪ੍ਰਨ ਸਾਰ ਕਪੂਰ ੨੪॥ ਅੰਬ ਪਖਾਕੀ ਛਟਾ ਮ
 ਬਮੁਰਤ ਸਰ ਦੇ ਬੀਗਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਨ ਪਾਹਣ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦਰ ਮੁਹਤੀ ਬਿਹਾਲ ਭੇਬਲ ਭ
 ਰੇਏ ਬਿਹਾਲ ਹੋਏ ਪਿਆਰੇ ਬਾਲ ਚਲੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਲੇ ਬਿਹਾਰੇ ਬਿਚਰ ਦੇਹੇ॥ ੨੫॥
 ਮੋਤੀ ਕੀ ਬੇਸਰਕੀ ਮੋਤੀ ਆਂਦੀ ਹੀਨ ਬਦੀ ਛਾਬਿ ਬਾਢੀ ਛਬ ਬਧਹੀ ਪੈ॥ ਮੋਤੀ
 ਕੋ ਚੋ ਸਰਗਾਂ ਰਫ ਬੈ ਮੋਤੀ ਆਂਦਾ ਗਲਾਟਿ ਚਲੇ ਲੁਕਾਹਾਰ ਫਬਰ ਹਾਹੈ॥
 ਦੁਤ ਮੋਤਨ ਕੋ ਗਜਗਾਰਨ ਗਾਢੀ ਮੋਤੀ ਆਂਦੇ ਗਸਰਾ ਰਿਆਰੀ ਦੁਤ ਗਾਢੀ
 ਹੋਈ ਪੈ॥

ਰਾਧਕਾਮਾਧਵਕੋਜਮੁਨਾਤਟਕੰਜਗਹੇਕਰਜੋਵਤੁਠਾਢੀਰਾਧਕਾਂਕ੍ਰਿ ੫੩
 ਸਨਕੇਤਾਈਸਮਨਾਦੇਕਨਾਰੇਹਥਾਵਿਖੇਕਵਲਫਰਕੇਦੇਖਦੀਹੋਖੜੀਘੜੀਰ
 ਕੇਸਾਗਾਰਕੋਮਥਕੋਮਨੋਚੰਦਕੋਚੀਰਸਥੈਤੁਨਕਾਢੀਦੁਪਦੇਸਮੰਦੁਨਹਿ
 ਰੁਕਕੇਤਾਂਚੀਦੁਕਾਢੀਆਚੰਦਮਾਨੁਚੀਰਕੇਸਥੈਤੁਨਇਸਦੇਦੀਸੋਭਾਅੰਗਾਸੀਸਾ
 ਮੁਗਤਕਢੀਹੋ॥੨੬॥ਦਾਰਗੁਪਾਲਪਾਗਬ੍ਰਿਜਨਾਰੀਉਰਲੇਪਾਰਗੁ
 ਆਲੇਹੈਤੇਪਾਰਜਮਨਾਤੋਬ੍ਰਿਜਦੀਅੰਇਸਤੀਆਹੋ॥੨੭॥ਬਾਰਗਬ੍ਰਿਜ
 ਰਮੇਨੰਦਕੁਮਾਰਸੀਜਲਦੋਦਿਗਬਿਚਰਦੀਹੋਨੰਦਕੁਮਾਰਸਾਥਰਾਧਕਾ
 ਜਾਇਉਠੈਥਲਤੋਨਹਿਤੇਜਾਕੇਉਠਦੇਹੈਤਿਸੀਅਸਥਾਨਵਿਚੰਗਤਿਮਾ
 ਨਦੇਉਠੈਗੁਕਰਕੇਦੇਮੇਮਨਮਾਨਤਜੀਕਜੇਜੀਕੋਮਨੁਅਛੀਲਗਤੀਹੋ
 ੨੮॥ਜੋਨਿਤਿਯਕੋਜੋਆਪਣੀਇਸਤੀਕੋਤਾਕੋਬਿਖਨਾਲੇਤਪਾਨਹਰ
 ਨਕਰਪਲੁਕਮੇਤਿਸਦੇਬ੍ਰਮਾਪੁਣਨੁਪਲਕਾਬਿਖੇਕਫਣਾਕਰਲੇਦਾਹੋ॥
 ੨੯॥ਦਾਦਸਮੇਚਰਿਤੁਸਮਾਪਤ॥੧੨॥੨੩੩॥ ॥੧॥ਗੋਨੀਹਮਰੇਗਾਉ
 ਗੋਨੀਇਸਤੀਹਮਾਰੇਨਗਰਬੇਦੀਸੀਅਗਰਜਕਹਿਤੇਹੈਦਾਸਖਸਮਤਾ
 ਕੋਰਹਤੁਹਮਾਰਾਦਾਸਤਿਸਦਾਖਸਮਰੇਦਾਸੀਪੁਦਾਆਕੇਸੰਗਸੋਇਪਦੁ ੨
 ਆਦੇਨਾਲਸੋਇਸਤੀਗੋਨੀਰਲੀਹੋਈਸੀ॥੪॥ਗੰਗਓਰਕਹਿਯੋਗਈ
 ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਕੇਲੀਘਣਾਗਲੁਸੀਇਕਓਧਨੋਚਲੀਗਈ॥੫॥ਚਰਿਤੁ
 ਚਤੁਰਿਯਾਤ੍ਰਿਯਨਕੋਚਲਿਤੁਚਤੁਇਸਤੀਆਦੇਪਾਇਸਕਤਨਹਿਕੋਈ॥
 ਜਾਣਨਹੀਸਕਤਾਕੋਈਬੀ॥੬॥ਜਰਾਤਾਹਿਜੋਬਨਹਰੇਬੁਢੇਪਤਿਸਦੇਜੋ
 ਬਨੁਦੁਰਕਰਦਾਹੋਪਾਨਹਰਤਜਮਜਾਇਜਮਜਾਕੇਪਾਣਕਫਲੇਦਾਹੋ॥੭॥
 ਦਸਮੇਚਰਿਤੁਸਮਾਪਤ॥੧੩॥੨੪੨॥ ॥੩॥ਬਨਾਇਗੁਲੀਬਨਾਕੋ॥
 ੮॥ਤਰੁਨਜੁਵਾਅਵਸਥਾਜੋਯਾਰਸੀਤਿਸਦਾ॥੯॥ਭੁਏਨਾਲਾਚਤੁਦਸਮੇ
 ਚਰਿਤੁਇਤੀ੧੪॥੨੫੨॥ ॥੧॥ਇਕਾਬਿਮਾਤੁਭਾਨਕੀਇਕਮਤੇਈਮਾਸੀ
 ਭਾਨੋਕੀ੨॥ਅਵਧਾਨਨਾਮਗਾਰਭੁਕਾ॥੩॥ਭਾਨਕੋਰਕਰਤੇਬੰਡੇਭਾਨੋਨੁ
 ਹਥੀਪਾਲੁਕੇਬਡਾਕੀਤਾਹੋਸੁਪਨਾਦਿਯੋਪਤਿਆਇਸੁਪਨਾਦਿਤਾਹੋਪਤੀ
 ਨੇਆਕੇਹੁਣਮੇਲਸਤੀਹੋਜਾਹਾ॥੪॥ਹੋਰਰੀਝੁਰੀਝੁਕਰਹੋਰੀਝੁਣੇਵਾਲੇਜੋ
 ਧੋਤਿਸਨੇਦੇਖਕੋਰੀਝੁਰਹੋ॥੫॥ਦਸਦੇਚਰਿਤੁਸਮਾਪਤ॥੧੫॥ ॥ਛੁਜਿਆਨਾ
 ਕੋਨਾਮਛੁਜੀਆਉਸਦਾਨਾਮਸੀ॥੬॥ਘੀਆਟਾਕੀਨਾਮਹਿਤੁਲਘੀਆਨਾ
 ਮਓਸਦੀਸਥੀਦਾਸੀ॥੭॥ਹੋਕਲਾਸਿਖਨਕੇਹੋਤਜੋਗਮੰਤ੍ਰਦੀਸਕਢੀਦੇਸੀ
 ਪੁਣਦਾਸਤੇ॥੮॥ਕਛੁਮੰਤ੍ਰਮੁਰਈਸਾਹਿਦੀਜੇਕਛੁਕਮੰਤ੍ਰਮੇਰੇਗਜੇਨੁਦੇਈ
 ਏ॥ਰੂਪਾਜਾਨਕਾਰਜਪੁਕੀਜੇਰੂਪਾਰਿਦੇਵਿਖੇਜਾਣਕੇਹੋਪੁਛੋਜੋਗੀਕ
 ੧੧ ਰਜਕਢੀਏਪਗਸੇਵਕਤਾਸੇਜਾਇਸਨਾਝੇਸਿਖਨੇਜਾਕੇਦਸਮੇਪਾਤਸਾ
 ਹਕੋਸੁਨਾਇਆ॥੧੮॥ਸੀਸਸਿੰਹੁਗਈਝੇਸਿਰਨਿਵਾਈਝੇ॥੨੧॥ਭੁਜੇਬ
 ਧੋਹੋਚੰਡਕਹਿਤਜੋਦੇਵੋਹੋਗਾਰਭੁਜੇਗਾਤਾਬਨਾਦੇਵਾਂਗੀਚੋਰਕਰਕੇਤਿਆ
 ਜੋਗਾਕੋਮੇਲਤਾਗਾਛੁੀਆਂਦੇਵਾਂਗੀ॥੨੫॥ਸੁਘਰੇਭੁਏਸੁੰਦਰੇਏ॥੩੫॥

ਕੇ
 ਜਿਥੇਤੁਭੀਅਕੀਬੀ

੧੧

੪੩॥ ਬੁਜਨ ਕੇ ਬੁਝਾਇ ਭਜਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਇਆ ॥੪॥ ਜੋਤੁ ਮੱਥੇ ਹਿਤ ਕ
ਏ ਬਿਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿ ਦੇ ਪੈ ਜੋ ਥੁਆ ਭੇਨਾਲ ਹਿਤ ਕਰੇ ਬੀ ਇਸਤੀ ਨਤ ਮਾਤਿਹ
ਸੋ ਕਰੋ ਨਤ ਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲਾਹਿਤ ਕਰਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮੇਂ ਚਰਿਤਾਇ ਗੀ ॥੧੬॥

॥ ਬੀ ਦੋਸਾਲ ਨਾਮ ਬੀ ਦੀਖਾਨੇ ॥੩॥ ਪਰਗਈ ਤਿਨ ਮੇਂ ਹੋਤੁ ਸਮੇਂ ਮੇਸੇਆ
ਇਕੋ ਪੈਰਾਈ ਤਿਨ ਦੇ ਹਾਂਸਹ ਤਸੇ ਮੇਸੇਆ ਕਰਕੇ ॥੪॥ ਭਾਗਵਤੁ ਨ ਉਪ
ਜਿਯੋ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ਭਗਤਿ ਆਂਦਾਲੀ ਆਂਨੁ ਭਾਰਾ ਸੁਖ ਉਤਪਤੁ ਹੋਇਆ ॥ ਬੀਰਹ
ਨੋ ਕੋਸਾਇ ਕ ਕੁਸਮਾਰੇ ॥ ਬਿਛੋਰੇ ਵਾਲੀ ਆਂਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੇ ਬਾਣ ਮਾਥੀ ਆਹੇ ਮਾਨੇ ॥
॥ ਉਡਗਤ ਗੀਰੀ ਗਵਿਅ ਥਨ ਤਾਰੇ ਨੇ ਬੀਦਾ ਉਗੀਰਿਤੀ ਪੈ ਸੁਰਜਨ ਅਸ
ਤੁਹੇਦਰੀ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਪਾਇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਸੇਭਾ ਭੁਪੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਪਾਇ ਕੋ ਜਾਨਕ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਮੀਨ ਕੇ ਮਾਨੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭੁਪੀ ਕੁਟਵਾਲੂ ਕੇ ਫਿਰੇ ਬੀਤਾਲੀ ਆਇ ਚੰਪਦਾ
ਰਾਮਾਇ ਫਿਰੇ ਹੋਤਾਰੇ ॥ ਅਸਤਾ ਸੋਭੇ ਗਨ ਤਿਨ ਮਾਨੇ ਮੇਸੇ ਤਿਨ ਨਾਲ ਭੋਗਤਿ
ਨਾਨੇ ਕਰੇ ਹੋਇ ਨਾਇ ਖਜਗ ਹੋਗਜ ਵਿਨ ਦੁਗਜ ਜੋ ਸੁਰਜਾਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਖਕੇ ਜਾ
ਗਦੇ ਹੈ ॥੧੦॥ ਪਾਨੁ ਪੈ ਪੈਛਤੁ ਹਥਾਨਾਲ ਪਲੇਸਰੀ ਆਹੇ ॥ ਚੁਦਚਾਤਿਯੋ ਸੁਚ
ਹੋ ਚਿਰਲੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੁ ਚਰਿਆ ਚਾਹੁਦੀ ਆਹੇ ਚਿਰਤਾਈ ਚਿਤ ਦੇਰਾਇਦਾ ਕ
ਰਕੀ ਇਸਗਾਹੀ ਦੇਖ ਕੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਵਲ ਗਾਈ ਆਇ ਦੀਯੇ ॥੧੧॥ ਸਾਛੇ ਸੀਚੇ
ਦਿਚਾ ਕਿਧੈ ਗੀਰ ਬਾਣੇ ਸਕੇ ਹੋ ਕੇ ਸੁਧਾਰੇ ਬਹੁੰਦੇ ਗੀਰ ਬਾਣੇ ਜੇ ਦੇਵਤੇ ਤਿਨ
ਦਾਈ ਸਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ॥੧੨॥ ਤੁਰੇ ਰੁਹ ਬਿਛਾਵੇ ਫਲ ੨੫॥ ਮੋ
ਹਿਮੀਰ ਜੋ ਕਹਿਯੋ ਮੇਨ ਜੋ ਮੁਗੁ ਭੁਧੇ ਕੁਛ ਦੇ ਫਲ ੨੫॥ ਮ

ਮਕਾ ਹਯੋ ਮੇਨ ਜੋ ਮੁਗੁ ਲਨੇ ਕਹਿ ਆਸੀ ਸੋ ਕਾਜੀ ਕਹਿ ਦਾਸਤ ਹੈ ਸਪ
ਚਾਰਿਤਾਇ ੧੧॥ ॥ ਕਥਾ ਬੀਧਨ ਨਾਮਿਤ ਕਥਾ ਦੇ ਬਧਾਇਣਾ
ਪ੍ਰਾਮਨਿਕਤਾ ਕੇ

ਤਦਸ
ਸਤ ੧

ਮਕਾ ਹਯੋ ਮੇਨ ਜੋ ਮੁਗੁ ਲਨੇ ਕਹਿ ਆਸੀ ਸੋ ਕਾਜੀ ਕਹਿ ਦਾਸਤ ਹੈ ਸਪ
ਚਾਰਿਤਾਇ ੧੧॥ ॥ ਕਥਾ ਬੀਧਨ ਨਾਮਿਤ ਕਥਾ ਦੇ ਬਧਾਇਣਾ
ਪ੍ਰਾਮਨਿਕਤਾ ਕੇ

ਮਕਾ ਹਯੋ ਮੇਨ ਜੋ ਮੁਗੁ ਲਨੇ ਕਹਿ ਆਸੀ ਸੋ ਕਾਜੀ ਕਹਿ ਦਾਸਤ ਹੈ ਸਪ
ਚਾਰਿਤਾਇ ੧੧॥ ॥ ਕਥਾ ਬੀਧਨ ਨਾਮਿਤ ਕਥਾ ਦੇ ਬਧਾਇਣਾ
ਪ੍ਰਾਮਨਿਕਤਾ ਕੇ

ਭੀ ੧०॥ ਤਿਹ
੧੧॥ ਰਾਇ ਸੁ ਤੀ
ਉਮਾ॥ ਪਾਜੇ
ਸੁਨਿਆਰੇ ਨੇਸੀ
ਲਗਹੀ ਹੈ॥ ਮ)
ਤਿਹਾ ਸਿਰਛੋ
ਖਿਅਮਾ॥ ੯॥
ਸਉ ਅਲਫੁ
ਉਦਾਰੈ ੧੮॥
ਪਰ ੪॥ ਛੇਰਾ
ਹਾਦਯੋ ਕਿਆ ੩੨
ਜਿਹਾ ੩੫॥
ਚਸਪਾਨਘਨ
ਗਰੇ ਮਸਕਾ॥
੬ ੧੩੩੩੩੩

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

੧੦॥ ਗਾਢ ਤੇ ਕੰਗਾਲ ਤੇ ਵਾਰਾ ਵਤ ਜਾਤੁ ਹੈ॥ ਪਚੀਸ ਦੇ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਤੀ॥ ੨੫
 ॥੪॥ ਜਾਨੁ ਕੁਮਹਾਰਾ ਪਾਰਿ ਅਨੀ ਮਾਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸੰਮੇਨਾ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ॥ ੧੨
 ਤਬ ਤਹੁ ਨੀਤ ਦੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਇਕ ਛਰਕੀ ਕੇ ਮੰਗ ਇਕ ਛਰੀ ਦੇ ਨਾਲਾ ਛਬੀਸ ਦੇ
 ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੨੬॥ ॥ ਕੰਕਨਾ ਮਾਂ ਦੇ ਜਬ ਗਇਕ ਸੁਨਾ ਕੰਕਨ ਉਬਾਮਣ ਦਾ ਇਕ
 ਸੁਣਿਆ ਹੈ॥ ੨॥ ਬਿਓਮ ਕੁਲਾਰਾ ਨੀਰ ਸਭਰੀ ਬਿਓਮ ਕਲਾਨਾ ਉਗਾਣੀ ਦਾ ਪੇ
 ਮਕਰ ਕੇ ਕੁਰੀ ਹੋਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਰਤਨ ਜੇਹ ਨਾਲ ਗਹੀ ਪਕੜੀ॥ ੪॥ ਯਾਹੋ ਜਬ ਰਤੇ ਮੇ
 ਕੁਮੀ ਸੁਹਾਜਾ ਮਾਮ ਸੁਹਾ ਇਸ ਬਾਮਣ ਤੇ ਮੇ ਕੁਮੀ ਸੀ ਸੁਨੁ ਹੋਗਾ ਜਾ ਮੇਰੇ ਸੁਹਮੇ॥ ਜਿ
 ਨਿ ਇਨਿ ਚੋਹਰੁ ਖਿਯੋ ਕਛੁ ਸੁੰਘਤ ਹੁਤੀ ਕਪੂਰ ਮਤ ਇਸ ਨੇ ਚਰਾ ਕੇ ਕਪੂਰ ਖਾਣਿ
 ਮਾਹੋ ਦੇ ਇਸ ਦਾਸ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁਖ ਸੁੰਘੀ ੬॥ ਸੁਰਨਾਮ ਸੁਨਿ ਸੁਰਮਾ ਤਿ
 ਸੁਰਜਨਾਮ ਸੁਨ ਕੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਨਿਆਈ ਮਤ ਦੁਲਾ॥ ਸਤਾਈ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥ ੨੭॥
 ॥ ਅਨਤ ਕੁਥਾ ਹੋਰ ਕਥਾ॥ ੨॥ ਗੋਰਸ ਦੁਪਥੇ ਚਣ ਜਾਣਾ ਦੇਵੇ ਛੀਨ ਬੇਚ
 ਗਹਨ ਨ ਕਹੋ ਲੇਈ ਥੇ ਕੇਰੀ ਏ ਮਾਨੁ ਬੇਚ ਲੇ ਦਾ ਸੀ॥ ੩॥ ਸੁਰਛ ਟਾਤਿ ਹਨਾਮ
 ਤਰਨ ਕੇ ਜਾਨੀਯੇ ਸੁਰਜ ਛਟਾਨਾ ਉਤਿਸਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਜਾਣੀ ਦਾ ਸੀ॥ ਛਤ੍ਰ ਕੇਤ
 ਨਿਪੁਤ੍ਰੇ ਛਤ੍ਰ ਕੇਤ ਗਾਜਾ ਦੇ ਨਾਲਾ ਚੀਰੁ ਭਗਾ ਸਰਤਾ ਝੁਨਾ ਦਾ ਨਾਮ॥ ੪॥ ਗੋ
 ਰਸ ਦੁਹੰਨ ਤਿਯਾਹਿ ਤੁਹਾ ਲਿਯਾਵੈ ਦੁਪ ਚੋਣ ਦੇ ਦਾਸ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਤਿ ਥੋਲਿਆ
 ਉਦਾਸੀ ਗੁਜਰਾ॥ ੫॥ ਪਿਯਨ ਪੇ ਦੀ ਜਿਯੇ ਦੁਪ ਕਟੀ ਨੁਪੀਣ ਦੇਈਏ॥ ੬॥ ਗਾਢ ਰਾ
 ਜਾ ਅਹੀਰ ਨ ਦੇ ਉਤਹਨ ਅਹੀਰ ਨੀ ਦੇ ਦੇਹੁ ਦਾ ਦਸ ਥਾ ੧੩॥ ਤਿਯ ਭਏ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਨਾਲਾ ਅਠਾਈ ਸਿਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੨੮॥ ॥ ੧॥ ਦੁਤੀਆ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਧ ਬਰ ਦਸਰ
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੇਸਟ ਬਧੀ ਵਾਲਾ ਰਾਜੇ ਨੁ ਕਹਿ ਦਾ ਹੈ॥ ੩॥ ਪੈਰ ਤਰਕੇ ੪॥ ਕਬਹੂੰ ਤਰਤਾ ਕੋ ਤਿ
 ਯਾਏ ਕਰੈ ਤਰਕੇ ਤਿਸ ਨ ਵੀ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗਾਜਾ ਪਾਸਾ ਆਉਦੀ ਹੈ॥ ੫॥ ਭਾਂਤਿ
 ਅਨਿਕ ਗਸਿ ਅਨੇਕ ਭਾਤਾ ਦੇ ਰਸਾਂ ਕੇ ਰਸਿ ਚਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਭੋਗ ਕਰਦੇ
 ੧॥ ਸਮੰਦ ਸੀ ਸਮੰਦ ਸਾਗਰ ਧੀ ੧੪॥ ਬਹੁਰ ਗਾਢ ਕੀ ਚਰਬ ਛੀ ਆਧਿਕ ਤਰਨ ਕੀ
 ਆਨਿ ਬਹੁਰ ਗਾਜਾ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਕੀ ਪੀਤੀ ਬਧੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾ ਆਕੇ॥ ੧੩॥ ਤੁ
 ਮਾਪਿ ਆਰੇ ਮਹਿਤੁ ਮੇਹਿ ਪਿਆਰੀ ਤੁਸੀ ਮੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਮੇ ਬੁਆਨੁ ਪਿਆਰੀ ਹਾਂ॥
 ਮੈਨਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ਮੈਨਹੀ ਦੇਖਿਆ॥ ੧੧॥ ਆਧਿਕ ਤਿਯ ਪਾਯੋ ਤਨ ਦੁਖ ਬਹੁਤ
 ਹੀ ਮੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਤਨ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਉਪਚਾਰ ਕਰ ਉਦਮ ਕਰਕੇ ਉਨਤੀ
 ਸਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੨੯॥ ॥ ਕੁਕ੍ਰਿਆਰ ਹੀ ਖੋਟੀ ਕ੍ਰਿਆਰ ਹਿਗਈ ਹੈ ੬॥ ਸੰਗੀਤ ਬੁ
 ਗਾਇ ਜੇਬ ਜਦੋ ਹੈ॥ ੧॥ ਮਦਨ ਕਿਨੋ ਦਰੰਗ ਗਾਇ ਮਦਨ ਹੋ ਕਿਨ ਦਰੰਗ ਨਾਮ ਕੁਕੇਨ ਦਾ
 ੮॥ ਚਾਹੁਰ ਪਰੀ ਹੋਲੀ ਪਈ॥ ਨਵਲਾਸ ਨਹਾ ਬਨ ਲਹਿਕਾਵੈ ਫੁਲਾਂ ਦੀਆਂ ਛ
 ਟੀਆਂ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਲਸਕਾਉਦੇ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਬਦਿਬ ਬਾਜੇ॥ ੧੧॥ ਫੁਲ ਪਾਨ ਕੇ ਫਾਨ
 ਮੰਗਾਯੋ ਫੁਲ ਤੇ ਪਾਨ ਤੇ ਸਰਾਬ ਮੰਗਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਛੈਲ ਛਬੀਲੀ ਸੀਰੁ ਛਬਦਾ
 ਲੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਕਿਸਰਿਆ ਚੀਰ ਕੇ ਸਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਸਕਮਾਰ ਨਵਰੰਗ
 ਗਾਇਨ ਟਾਗਾਨੀ ਚਟ ਪਟਾ ਮਟਕ ਗਾਈ ਸਰਾਬੀ ਮੁਹਤ ਹੋ ਕੇ ੧੬॥ ਕੁਮਕੁਮ ਸਨੇਸ
 ਨੇ॥ ੧੭॥ ਕ੍ਰਿਗ ਪਾਗ ਨੇਤ੍ਰ ਵਿਚ ਪਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਕ੍ਰਿਗ ਜੁਤ ਭਯੋ ਅਸੀਰ ਨੇਤ੍ਰ ਸੀ ਜੁਗ
 ਤ ਕੇ ਦੋਹੇ ਗਾਇਆ॥ ਤੀਸ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥ ੩੦॥ ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਚਤੁਰ ਚਤੁਰਾਨ ਕੇ
 ਚਾਉਤ੍ਰ ਚਤ੍ਰਾਇਸੀ ਆਤੋ ਚਤੁਰ ਪੁਰਖਾ ਕੇ ਮੇਨੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹਾ॥ ੨॥ ਮਾਨ ਮੰਤ੍ਰ

ਗੀ ਮਾਨਮੀਜਰੀਨਾਮਸੀਐਰਤਕਾ ਬਿਦਿਆਨਿਧ ਬਿਦਿਆਨਾਮਾਇਕਬਾਲ ੪੫
 ਕਾਥਾ ਇਕਤੀਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੩੧॥ ॥੫॥ ਪ੍ਰਥਮਹਮਾਰੇਧਾਮਕੋਪਹਿਲੇਮੇ
 ਰੇਘਰਦਾ ਭੋਜਨਕਰਹੁ ਭੋਜਨਛਕੋ ॥੬॥ ਪ੍ਰਥਮਭਛਕੋ ਪ੍ਰਥਮੇਭੋਜਨਕਰਕੇ
 ੧ ॥ ਚੌਛਤਾਪਰਤਾਤਰਨਚੌਹਛਤਾਦੇਉਪ੍ਰਤਦੇਇਸਤੀਨੇ੯ ॥ ਭੋਜਪਕਾਯੋਵਕੋਪ
 ਕਾਏਅਧਿਕਾਬਿਖੇਭੁਤਾਹਿਮਿਲਾਯੋਬਹੁਤਾਬਿਉਤਿਨਾਬਾਹਿਅਨਾਲਮਿਲਾ
 ਈ ॥੧੦॥ ਚੌਹਸੇਕਹੋ ਚੌਹਾਂਦੇਰਾਜੇਨੁਕਹਿਦੀਹੈ ॥ ਤਾਸੋਹਾਥਹਾਥਸੋਗਹੈ ਤਿਸ
 ਰਾਹਥਹਥਦੇਨਾਲਛਕੁਕੋ ॥ ਬਿਰਮਾਏਪਰਚਾਉਦੀਹੈ ॥ ਅਟਵਾਏਤਪਾਉਦੀ
 ਹੈ ॥ ਬਤੀਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੩੨॥ ॥੧॥ ਜਵਨਕੋਜਿਸਦਾ ॥੨॥ ਅੰਗਉਤੀ
 ਗਨਿਪਤਿਤੇਭਾਹੀ ਅੰਗਉਤਕਿਸਟਰਾਜਾਤੇਵਡੇਭਾਹੀਹੈ ॥ ਕੋਸੇਰਾਜਹਮਾਰੋਜ
 ਭੇਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਹਮਾਗਾਗਾਚਚਲੇਗਾ ॥੪॥ ਕਿਯੋਨਦੇਵਗਤਕਰੀਹਮਾਰੀਤੇਦੇ
 ਵਹਮਾਰੀਗਤਕਿਉਨਕੀਤੀਪੁਤ੍ਰਕਿਉਨਾਦਿਤਾ ॥੫॥ ਨਿਪਕੋਕਵਨਨਿਰਖਹੈਅੰ
 ਈਗਜਾਦਾਹੈਕਿਨਹੀਕੋਣਦੇਖੇਗਾਅੰਕੋ ॥੭॥ ਸੇਵਾਕੀਸਵਤਹਿਚਹੈਸੇਦਾਸ
 ਉਸਦੀਸੋਕਣਚਨੁਚਾਹੁਦੇਹੈ ਸਕੈਨਮੁਖਪਾਇਮੁਖਭਉਨਾਦੇਕਿਦੇਦੀਬਤ
 ਪਾਇਨਹੀਸਕਦੀ ॥੮॥ ਸੁਮਾਰੋਹਮਾਰਾ ਵਾਰਿਣਤੀਆਕਰਦੇਹੈਸੇਵਕਾ ॥੧੪
 ॥ ਤੇਰਮਿਐਰਨਸੋਕਹੈ ਤੇਰਾਜਾਦੇਸੇਵਕਰਾਜਾਨੋਕਹਿਦੇਹੈਹੋਰਨਾਇਸਤੀ
 ਆਨਰਮਾਇਹਕੁਤੀਆਕਿਹਕਾਮਾਇਹਕੁਰੀਗਣੀਕਿਸਕੀਮਹੈ ॥ ਏਕਦਰਬੁ
 ਹਮੇਚੌਹੀਯੋਸੇਵਕਕਹਿਦੇਹੈਹਮਾਰੇਤਾਈਧਨਚਾਹੀਦਾਹੈ ॥ ਜੇਦੈਸੀਜਦਗਾ
 ਇਜੇਦੇਦੈਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਦੇਵਾ ॥੧੧॥ ਤੇਵਾਕੀਕੁਛਪ੍ਰੀਤਨਮਾਨੈਤੇਦਾਸਾਇਸਕੀਕੁਛਪ੍ਰੀ
 ਤਨਮਾਨੈ ॥ ਨਿਪਤਿਭੁਏਕਛਐਰਬਖਾਨੈ ਗਜਾਦੇਨਾਲਕੁਛਹੋਰਕਹਿਦੇਹੈ ॥੧੯॥
 ਜੇਜਿਤਜਗਤਾਪਨਨਕਹੈਏਯੋ ॥ ਇਸਤੀਜਿਤਾਯੋਇਆਮਾਪਨਨਾਕਹਾਈਦਾ
 ਏ ॥੨੩॥ ਭ੍ਰਿਤਨਕੋਨਿਸਾਦਿਨਸੇਚਾਬਿਉਹਾਰਟੈਲੀਆਂਦੇਸੇਚਦਾਹੋਬਿਉਹਾਰਥੇ
 ਹਾਏ ॥੩॥ ਇਕਟਕਮੁਹਿਪਹੀ ਇਕਖੋਮੇਨੁਪਈਹੈ ॥ ਵਹੈਜਾਨੁਤਮੁਗੇਫਿਹੀਓਹਜਾਣ
 ਕੇਤੁਹਾਡੇਪੰਲਾਘਦੇਚੌਤਰਫੇਫਿਰਦੀਸੀ ਸਤਸਮੁਏਯਹੁਚਿਚਿਤੁਦਿਖੇਸਤਜੰ
 ੩੧ ਨਈਬਾਹਤਾਮਨਤੇਖੁਰਕਨਜਾਇਮਨਤੇਉਸਥਾਤਦੀਜੇਤੀਹੋਰਨਾਲਰਮਦੀਸੀ
 ਖੁਰਕਨਹੀਜਾਂਦੀ ॥੪॥ ਏਕਸੀਸਮਅਗਚਿਤੁਇਕਸਿਹਤੇਦਸਗਾਚਿਤਏਨਹੀਜੁਰ
 ਦੇ ॥੪੧॥ ਮਨਤੇਮਿਲਹਿਭੁਲਾਇਮਨਤੇਮਿਲਣਾਭੁਲਾਦੇਈਏਏਹੋਸਜਾਹੈ ॥ ਤੇਤੀ
 ਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੩੩॥ ॥੬॥ ਕਹਿਐਸੇਐਆਇਸਪਠਾਯੋਕਿਹਿਕੋਇਪ੍ਰ
 ਕਾਰਜੋਗਨਿਭੋਜਾਦਿਤਾ ॥ ਚੌਤੀਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੩੪॥ ॥ ਲਹਿਨਾਤ੍ਰਿਆਆ
 ਵਹੀ ॥ ਇਸਤੀਆਦੇਖਣਆਉਦੀਆਹੈ ॥੬॥ ਸੀਅਸਮਾਨਕਲਾਭੁਜਦਈਓਠਾ
 ਇਕੈਸੀਅਸਮਾਨਕਲਾਗਾਣੀਭੋਗਕੇਰਾਜਾਨੇਉਠਾਦਿਤੀਜਿਸਨਾਲਾਮਗੋਬੋਲ
 ਦਾਨਹੀਸੀਸੇਸੀ ॥ ਰਕਮਕੇਤਰਕਮਕੇਤਗਾਣੀਨੁ ਨਿਪਰਾਜਾਨੇਪੇਤੀਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾ
 ਏਤੀ ॥੩੫॥ ॥ ਗੋਡੇਪਾਨਾਉਡੋਗਾਰਜਾਤੁਸੀ ॥੨॥ ਪਟਕੀਸਗੀਕੀ ॥੩
 ਡੋਗਾਹੋਧ ਡੋਗਾਰਨੇਖਬਗਾਇਕਦਿਨਲੁਈ ॥੧੩॥ ਨਿਜਪਤਪੇਆਪਣੇਪਤੀਉ
 ਪ੍ਰਹਤਿਕੇਨਮਿਤਮਾਰਣਵਾਸਤੇ ॥੧੫॥ ਪੋਥਿਨਦੀਗਈਮੀਤਕੇਤਰਕੇਨਦੀ
 ਗੋਈਮਿਥਪਾਸਮੁਏਹੋਈਮਿਤ੍ਰਨੁਨਦੀਵਿਚਬਹਾਕੇਆਗਈਫੇਰਘਰਦਿਚਯਤੁ

ਛਤੀਸਦੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ ੩੬॥ ॥੧॥ ਉਬਾਹ ਬਚਾਕੇ॥੨॥ ਵਾਹਸੀਆਕੁਹ
ਉਸਰਸੀਨ ਬਾਂਧਾ ਸਿਬਰੇ ਬਨਾਇ ਬੀਨਾਦਿਤੀ ਬਲੈ ਨਾ ਬਣਾਕੇ॥੫॥ ਦੁਪਦੁਤਿਤ
ਕਟਿਆਨ ਮਿਤ੍ਰ ਦੁਪਦੇਦਾਇਆਂ ਕਟੀ ਜਾਣਕੇ ਮੇਰਿ ਧੀ ਮਾਹਸਮੋਹਿ ਮੇਰੇ ਮਾਰਿ
ਆਮੇਨ॥ ਸੇਤੀਸਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ ੩੭॥ ॥੧॥ ਖੁਨੁ ਬਾਲਾ ਮੇਥੈ ਨਤਿ ਹਾਰੇ ਸੁਨੇ
3 ਹੋਇਸ ਤੀਮੇ ਬਚਨ ਤੇਗੇ॥ ਅਧਿਕ ਬੀਰਜ ਬਹੁ ਬਲ ਜਾਮੇ ਜੀਅ ਪਰਿਹੇ ਜਿਸ
ਦਿਖੈ ਜੀਅ ਦਿਚ ਜਾਣੇਗੀ॥੧੧॥ ਸਾਹੁ ਬੁਝੇ ਸਾਹੁ ਦੇ ਨਾਲ ੧੪॥ ਸੁਭ ਸਨਕੀ ਸਭਨਾ
ਸੁਰੀਆਂ ਮੇਰੇ ੧੬॥ ਅਨਗਥੇ ਮੀਤ ਵਾਨ ਹੋਏ॥੧੮॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਉਦਿਠ ਠਗੁ
ਯੇ ਸੁਣਕੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਬਚਨ ਠਗੁ ਉਠਦਾ ਹੋਇਆ॥ ਤਾਕੁ ਹੁਲੈ ਤਿਨਾ ਨੁਲੇ ਕੇ ਰਾਜੀ ਪਹਿ
ਗਯੇ ਰਾਜੀ ਪਾਸ ਗਏ ਲੋਕ॥੨੦॥ ਕਲਾਮੁ ਅਲਾਕੀਆ ਨਤਿ ਹਾਰੇ ਰੇ ਕਾਜੀ ਤੇ ਨੁਕਰਾ
ਨਦੀ ਸੋਹੇ॥ ਦਾਦਹ ਮਾਰੇ ਨਿਆਉ ਹਮਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਰੇ ਵਨ ਗੀਰ ਤਿਹਾਰੇ ਰੇ ਵਾਗਾ ਪ
ਲਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇਰਾ॥੨੩॥ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੋ ਕਰਤਾਰ॥੨੬॥ ਕੀ
ਨੇ ਉਮਰ ਖਿਤਾ ਬਜਿਖੁ ਆਜਹ ਮਾਰੇ ਨਿਆਉ॥ ਉਮਰ ਖਿਤਾ ਬਥਾ ਦਸਾਹ ਦੀ
ਨਿਆਈ ਅਜ ਕਾਜੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉ ਕੀਤਾ ਹੋ॥੨੭॥ ਨਿਆਉ ਨ ਪਾਯੋ ਨਿਆ
ਉ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਕਾਜੀ ਨੇ ਏਸਾ ਹਿਬਰਾ ਕਹਿਣਾ ਹੋ॥ ਅਠਤੀਸਦੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ ੩੮॥
੮॥ ॥ ਗਾਪੇ ਕਹਿਤ ਕਪਾਕਹਿ ਦੇ ਗਪੀ ਅਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ਗਪੀ ਨੁ ਦੇਖਿਆ॥੧
ਏਰਿਲ ਸਾਹ ਨਾਮ ਚੋਰਾ॥ ਰਾਜ ਮਤੀ ਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ॥ ਫੇਰਾ ਏ ਜਾਰ ਅੰਤ ਦੀ ਪੇ
ਯੇ ਸੁਖਣ ਉਪਾਯਾ ਭੁਨਾਰਿਤਾ ਚੋਰਨੇ॥ ਕਰਿਗਾ ਕੂਹੀਯੋ ਕਰਤ ਕਰਾਹਿ ਰਦੇ ਨ॥੪
ਏਕ ਚੋਰ ਦੁਜੇ ਪਰਫਾਸੀ ਹੋ ਪਾਤਸਾਹ ਇਕ ਚੋਰ ਤੇ ਦਸ ਗਾਠ ਗਵੇਹਾ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣ
੬॥ ਹੋਤ ਸੋਰਤਾ ਉਣਤਾ ਲੀਸਦੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ ੩੯॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਿਲਜਾਨ ਮਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਦਾਸ ਉ ਅਚਲ ਦੇਵ ਨਾਮ ਪਤੀ ਦਾ॥ ਰਹਤ ਹੈ ਨਾਇਨ ਤਾ ਕੇ ਰੂਹਿਯੋ ਗਗਨ ਤਿਸਰੇ
ਪਗਡੀਗਿਅ ਮੈਰਾ ਸੀ॥੩॥ ਤਾਹਿ ਕਹੈ ਨਹੀ ਅੇਸ ਬਖਾਨਤ ਤਿਸਨ ਕਰਣਾ ਨਹੀ ਅੇ
ਸੇਕਹਿ ਦਾਹੇ ਦਾਸੀ॥੪॥ ਬਿਦਤ ਨਾਮ ਤਾ ਦਾ॥੧॥ ਕਰਹੈ ਰੀਤੁ ਮਕਹੁ ਮੇਏ ਹੋ ਰੋਲੀ
ਤੇਨ ਮੇਰ ਕਨ ਨੁਤਾ ਕੇ ਕਹਿ ਦਾਹਾ॥੧੩॥ ਭੋਰਹੁ ਤੇਗ ਕੁਸੈ ਲਰਜੈ ਬਰਜੈ ਸਭ ਲੋਕ
ਗਹ ਹੈ ਨਹੀ ਨਾਨੀ ਸੁਦੇਹੁ ਰੇ ਤੇਗਾ ਜਦੀ ਹੈ ਤੇਲ ਕੂਦੀ ਹੈ ਬਹੁ ਦੇਹੇ ਲੋਕ ਗਹਿ ਜ
ਦੀ ਨਹੀ ਹੋਕੀ ਹੋਈ॥ ਪਾਸ ਪਰੇਸਨ ਪਾਸ ਦੀਆਂ ਗਾਮਾ ਫੁਣਾ ਉਜ ਕੂਗਈਆਂ
ਨਕਵਾਨੀ ਨਕਾਵਿਚ ਜਾਨ ਲਿਆਰਿਤੀ ਤਿਨਾ ਦੀ॥ ਨਾਹਰਾ ਆਨੀ ਫੇਰਣੀ ਲਿਆਈ
ਹੋ॥੧੬॥ ਅਸਨ ਅੇਸੀਆਨੁ ਚਾਲੀਸਦੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ ੪੦॥ ॥ ਗੁਰਾਭੁ ਖਿਯੋ
ਗੁਰਖਾਕੇ॥੩॥ ਦੁਤੀਆ ਲੋਤਿ ਹਉ ਪਰਜ ਰਿਯੋ ਦਸਾਹ ਦਵਾਣਾ ਤਿਸਰੇ ਉਪ
ਗਾਖਿਆ॥ ਭਛ ਭੋਜਨ ਉਹ ਉਸਨ॥੫॥ ਮਿਤ੍ਰ ਲੋਤਾ ਤਿਹੋ ਕੇ ਅਤਿ ਰੂਰਾ ਤਿਸਤ ਰਬੁ
ਜਨੁ ਲੈਣ ਲਗੀਤਾ ਮਿਤ੍ਰ ਅਤ ਮੈ ਕਰਕੇ ਰਿਅਾ॥ ਇਕਤਾਲੀਸਦੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ
੪੧॥ ॥ ਸੇਖਾਇਨਾ ਤੁਹ ਨਾ ਮਭਰਤੇ ਦਾਸੀ॥੧॥ ਰੋਚ ਕੂਤ ਖਲਤ ਹੈ ਗਿਰਤ
ਜਦ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਚ ਕੂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬੀਰਜ ਨਿਕਲ ਕੇ ਰਿਯੋ॥ ਪੈਦਾ ਹੋ ਬਾਏ ਮੁਖ ਅ
ਤਿਥ ਕੇ ਥਕ ਕੇ ਮੁਛ ਕੇ ਪੈ ਜਾਦਾ ਹੋ॥੩॥ ਭੋਗ ਖਰਾਯਨ ਭਏ ਕਮਾਯੋ ਭੋਗ ਮੁ
ਲਦਾਣਿਆ ਨਾਲ ਕਮਾਉ ਦੀ ਹੋਈ॥ ਬਯਾਲੀਸਦੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ ੪੨॥ ॥
ਕਾਰ ਸਕਛ ਪਰੀਦ ਕੇ ਕੁਛ ਪਰੀਦ ਕੇ ਦਾਸ ਤੇ॥੨॥ ਆਫੇ ਬੀਬੀ ਸੀਖਿਆ ਆ
ਫੇ ਬੀਬੀ ਨਾ ਉਸੀ॥ ਇਹ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਕੇ ਦਸ ਖਾਏ ਇਸਤੇਰੇ ਪੁਤੀ ਕੇ ਦਸ ਟਟੇ ਹੋ॥੧॥
ਹੋਨਾ ਮੰਨ੍ਹ ਤਿਆ ਕਰ ਰੂਹਿਯੋ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਦਿਅ ਮਾਰੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਰਬ ਪਾਇਆ॥

ਤਿਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਘਟਕੀ ਸਰੀਰ ॥ ਛੇਰਿ ਅਥੈ ਖੋਲਕੇ ॥ ੪੬
 ਕਹੇ ਸੁਵਾਹਿਕ ਹਾਂਹਿ ਕਹਿ ਆਉ ਸਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਭਏ ਤਲਵਾ ਕਲਾਲਾ ॥
 ੧ ਜਾਹ ਸੰਦੂਕ ਛੇਰਿ ਲਿਖਿ ਲੀਜੈ ਸੰਦੂਕ ਖੋਲਕੇ ਯਾਰ ਨ ਦੇਖ ਲਈਏ ॥ ੬ ॥ ਦੁਹੰ ਹਾਥ
 ਤਾ ਕੋ ਸਿਰ ਮਾਰੀ ਦੁਹਾਹ ਥਾਂਦੀ ਦੁਹਾ ਥਾਂ ਤਿਸ ਕੋ ਸਿਰ ਵਿਚ ਮਾਰੀ ॥ ਤੋ ਤੋ ਕਹੇ ਤੋ ਤੋ
 ਨਾ ਕ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਦੀ ॥ ਚੈ ਆਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੪ ॥ ॥ ਨੈਨੇ ਨਾ ਮਸੀਤਿ ਸਦਾ
 ੫ ਛੇਰਗਾਂ ਨਿਰੇਖੇ ਕਹਾਂ ਖੋਲਕੇ ਗੀਛ ਕਿਆ ਦੇਖਿ ਮਾ ॥ ਗੋਦ ਲਾਜ ਤੇ ਭਾਰਿ ਗੋਦੀ ॥ ੬
 ਤੇ ਲਜਾ ਸਿਟ ਕੇ ॥ ਪੈਤਾਲੀ ਸਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਨੂਰ ਮਬੀਬੀ ॥ ਇਸਤੀ ਦਾ
 ਨਾਓ ३ ॥ ਆਪ ਮੁਸਫ ਬਾਚਤੁ ਭਈ ॥ ਆਪ ਕਹਾਂ ਨ ਪੜਦੀ ਭਈ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁਤ ਲਥੇ
 ਰੇ ਬਹੁਤ ਲਤ ਭਾਇਆ ॥ ਛਿਤਾਲੀ ਸਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਗਹਿ ਆਬਾ
 ਦ ਨਗਾਰ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ਏਕ ਤ੍ਰਿਅਗੁਨੀ ॥ ਇਕਾਇ ਸਤ੍ਰੀ ਕੁੰਟ ਵਾਲੀ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਚਾਹਿ
 ਕੁਜਨ ਕਹਤਿ ਸਦੇ ਭੋਗ ਨੁਹ ਥਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਰ ਸਮੇਧ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ
 ੩ ਜੀ ਸਹਾਇ ਯੋਨਿ ਹਰਾਇ ਸਿੰਚਨੇ ਨੀਵਾ ਕਰਿ ਰਧਾ ॥ ਸੈਤਾਲੀ ਸਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੭
 ॥ ਇਹ ਸਮਜਹਾਰਹਾਂ ॥ ਇਹ ਸਮਜਿਥੇ ਤਿਥੇ ਹੋਰਹਾਂ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗਸਿਹਾ ਸਿਉ ਮਕਦੇਹਿ
 ਹਸ ਹਸ ਕੇ ਛੇਰੀ ਆਂਦੀ ਦੀ ਆਂਦੇ ॥ ਸਕਲ ਬਲਈ ਆਲੇਹਿ ਸਾਰੀ ਆਂਬ ਲਿਹਾ
 ਰਜਾ ਦੀ ਆਂਦੇ ॥ ੬ ॥ ਬਿਹਸਾ ਬਿਹਸਾ ਹਸ ਹਸ ਕੇ ਕਰ ਜੇ ਰੋ ਕੀਨੇ ਹਥਾਂ ਦੀ ਆਂਕੀ ਪੀ
 ਆਪਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਏਥਾ ਰ ਬਾਰਾ ਸਿੰਗੇ ॥ ੧੫ ॥ ਭੇਸਾਨ ਕੇ ਗੋਰੀ ਆਂਕੇ ੧੧ ॥ ਹ
 ਰਿਧਾ ਵਤ ਸੇਹ ਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਦੋਰ ਦੇਨਾ ॥ ਜੇਧ ਬਾਇਯਹਿ ਜੇਧ ਬਾਈ ਨੇ ਤਿਸ ਨੁ ਦੇਖਿਆ ॥
 ੨੧ ॥ ਹਾਹਾ ਵਯਾ ਕਹਾ ਕਿਆ ਕਰਿਯੇ ॥ ਹਾਕਸਟ ਪੈਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ ਕਿਥੇ ਜਾਈ ਤੇ ਕਿਆ
 ਕਰੀਏ ॥ ਮੇਸੀ ਛੀ ਠਨਾਰ ਤੇ ਮੇਸੀ ਨਿਰਗਨਾਰ ਤੇ ਰੁਹ ਦੇਹੀਏ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇਥਾ ਛੇ
 ਸੇਈ ਕਰੇ ਜੇਚਾਹੁ ਦੀ ਆਹੈ ਸੇਈ ਕਰ ਦੀ ਆਹੈ ਜੇਚਾਹੁ ਟਹੀ ਆਂ ਸੇਕਰ ਟਹੀ
 ਆਂ ਅਗੇ ॥ ੨੫ ॥ ਭਈ ਔਰ ਕੀ ਔਰ ਅਗੇ ਪਾਤੁ ਸਾਹ ਦੇਹਿ ਲਵਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਬਾ
 ਤ ਸੀ ਹੁਣ ਕੋ ਪਦੀ ਹੋਗਈ ਏਹੋ ਹੋਗਈ ॥ ਤਾ ਸੀ ਗਾ ਸੋ ਬਾਤੇ ਸਦਾ ਰੁਹ ਤੇ ਭਯੋ
 ਦਾ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲੇ ਤਿਸ ਰੁਹ ਕੇ ਬਾਤ ਕਰਵੇ ਤੇ ਬੀਉ ਦਾ ਸਹੇਇਆ ॥ ਅਠਤਾਲੀ
 ਸਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਖ ਭੇਸਧਰ ਮਨੁਖ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਣਾ ਕੇ ਗਈਯਾਰ
 ਪਰਗਈ ॥ ਰਬਾ ਤ੍ਰਿਯਤਾਹਿ ਤੁਰੇ ਤਿਸ ਦਾ ਸੀਨੇ ਤਿਸ ਗਾਨਾ ਨੁ ਏਬ ਚਨ ਕੀਤਾ
 ੧ ॥ ਮੁਗਗ ਹਕਰਨ ਨ ਦੀ ਜੀ ਅਹੁਨਿ ਪ੍ਰਕਹ ਕਹਾ ਪਯਾਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਗਵਿਚ ਬਾਜਾਨੁ
 ਵੜਨ ਨਾ ਦੇਵਣਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਈ ਦੀ ਟੈਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ॥ ੬ ॥ ਨਿਹੋਰੋ ਕੀਨੇ
 ਕਸਾਮ ਤਕੀਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇਨ੍ਹਿ ਪ੍ਰਚਮ ਕਨਾਰਹੈ ਜੇਹਾ ਜਾਤ ਕਰਨ ਹੀ ਰੇਦਾਹੈ ॥ ੧
 ੨ ॥ ਤਬ ਸਭ ਕਹ ਜੀਤ ਤਰਹੇ ਤਬ ਸਭ ਨਾਨੇ ਜਿਤ ਦੇਹੇ ਹੋਗੇ ॥ ਪਥਾ ਸਦੇ ਚਰਿ
 ਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ਸਾਨਿਸਾਹਨੇ ਸੁਣਹੇ ਸਾਹਣੀ ॥ ਤੇ ਸੇਈ ਚੀਨੁ ਪਿਯ ਮੇਰੇ
 ਤੇ ਸਾਈ ਦੇਖੁ ਪਤੀ ਮੇਰਾਹੈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰ ਕਿਸੇ ਰੋਹੇਇ ਤੇਰਾ ਕੇ ਮੇਰਾਹੈ ਦੇਗਾ ਸਿਆ
 ਟਲਈ ॥ ੮ ॥ ਆਪ ਅਗਮਨੇ ਆਪ ਅਗੇ ਜਾ ਕੇ ਸਾਹੁ ਕਾਰਨੁ ਕਹਿ ਆਉ ਸਤ੍ਰੀ ਨੇ
 ਸਾਹੁ ਕਾ ਕ੍ਰਿਆ ਨਾਰਤਿ ਹਾਰੇ ਸਾਹੁ ਤੇਗੀ ਇਸਤੀ ਪੈਟੀ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜ
 ਬਦਤਤਾ ਕੀਛਿ ਗਿਤਿ ਅਜੇਹੇ ਚਿਤਾ ਕੀ ਖੋਲਕੇ ਦੇਖੇ ਗੀਨੇ ਤੁਖੋਲਕੇ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਜਤ੍ਰਿ
 ਯਭ ਏਨੇ ਹਤਿ ਜੇ ਦੀਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸਤੀ ਨਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮਾਤਿ ਆਗਰਿਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਛਲਿ
 ਯੋਸਾਹੁ ਕੇ ਆਤ੍ਰਿਯਾ ਜੁਤ ਛਲੁ ਲਾਇਆ ਸਹੁ ਕਾਰਨੁ ਇਸਤੀ ਨੇ ਇਸਤੀ ਦੇ ਸੀਗਤਾ ॥

ਇਕਾਵਨੋਚਰਿਤ੍ਰਤ੍ਰਿਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਛਟਕੇਰਹਤ ॥ ਛਟਕੇਰਹਤ ॥ ਛਟਕੇਰਹਤ ॥ ਛਟਕੇਰਹਤ ॥
 ੪ ॥ ਇਨਪਰਾਇਸਟਸਭਨਪਰਕਰਕੈ ਰੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਇਨਾਸਭਨਾਉਪ੍ਰਿ
 ਸਟਕਰਕੇਰੇਖਾ ॥ ੫ ॥ ਹੇਰਿਨਿਪਤਸੁਤਨਿਪਨਕੇਕੀਨੀਆਕੁਹੀਬਿਚਾਰਹਾਜੇ
 ਆਂਦੇਪੁਤ੍ਰਾਨੁਦੇਖਕੇਰਾਜੇਨੁਕਹੀਬਾਤਕੀਨੀਆਨੋਬਿਚਾਰਕੋਕਮਾਰਕੁਮਾਰ
 ਅਵਸਥਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਵਤੋਬਣਾਯੋਬਣਾਉਬਣਾਇਆ ॥ ਤੁਮਲਜੁਪਬਤਾਜੁ
 ੫੧੩ ॥ ਮਾਥਿਸਮੁੰਦਦਲਪਾਇਏਦਲਰੂਪੀਸਮੁੰਦਨੁਮਥਕੇਪਾਵਾਰੋਆਜ
 ਕੁਇਰਮੁਖਚੰਦਅਜਕੁਇਰੀਜੇਚੰਦਮਾਵਤਿਮੁਖਵਾਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ਭਿਲੋਨੇਬਸਤ
 ਕਰਬਸੀਤੀਬਸਤ੍ਰਕੀਤੇ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇਰਿਅਨਿਨਗਜਾਜੇਤ੍ਰਕੇਸੇਨਾਨੁਗਜੇਨਿਸਾਨੇਪਾਦ
 ਨਗਾਹਿਅਪਰਚੋਟਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਿਕਟਕਟਕਕੇਸੁਭਟਦਲਦੇਦਿਚਜੇਰੇਬਿਕਟਸੁਰ
 ਮੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਭਾਜੀਗਮਹਿਜੁਪਦੇਮਦਾਨਦਿਚਸੁਰਸੁਰਪਤਦੇਵਤੇਤੇਇੰਦ੍ਰਜੁਪ
 ਦੇਖਣਆਏ ॥ ੨੩ ॥ ਤਾਨਪੁਨਹਿਯਨਤਾਣਕੇਪਨਖਾਨੁ ॥ ੨੪ ॥ ਤੇਗਕੀਝਾਰੇਤੇਗਦੀ
 ਚੋਟਮਾਰਦੀਏ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹੀਸਿਮਟਕਿਤੇਫੜਕੇਬਰਛੀ ॥ ੨੬ ॥ ਜਬਗਾਇਬਾਚਿਤ੍ਰਕੀ
 ਪਾਨਗੀਜੇਰੇਗਣੀਬਾਚਿਤ੍ਰਦੇਈਨੇਤੁਲਵਾਰਫੜੀਤਾਜਿਲਾਜਹੀਹਠਾਇਉ
 ਬਿਚਲੇਤਜਕੇਲਾਜਿਅਨੁਹਠੀਜੇਹਠਵਾਲੇਬੇਚਲਾਬਿਚਲਹਏ ॥ ਤਾਸਿਬਿੰਦ
 ਟਲੇਭੈਕਰਕੇਸਮੁਹਟਲਗਏ ॥ ਬੀਕਨਚੀਰਸੁਗਮਿਅਨਚੀਰਕੇਬਕੀਰਨਭਮਕੈ
 ਪਾੜਕੇਪ੍ਰਿਥੀਕੈਬਾਰਕੋਫਾਰਿਜਲਕੇਪਾੜਕੇਪਤਾਰਸਿਧਾਏਪਤਾਲਾਵਿਚਪੈਹਚੇ ॥
 ੩੨ ॥ ਰਨਮਾਗਮਕੋਓਜਾਨਨਪਾਵੈਰਣਦਿਚਜੇਆਹੈਸੇਜਾਣਾਨਹੀਪਾਇਆ ॥
 ਰੋਹਰਹਸਬਦਕਰਕੇ ॥ ਜਾਨਕਪੁਜਾਕਾਲਕੀਲਹਕੇਮਾਨੋਕਾਲੀਨਹੀਕਾਲਭਗਦਾ
 ਨਕੀਪੁਜਾਲਸਕਹੀਏ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਕਹਾਟਕਹਕਾਲਸਨਾਵੈਕਹਕਾਟਸਬਦਕੀ
 ਤੇਕਾਲਭਗਵਾਨਸੁਣਾਉਦਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਮੇਤ੍ਰਤੇਸਮੇਰਦਾਰਾਜਾ ॥ ੩੮ ॥ ਖੇਤਛਾਤ੍ਰਿ
 ਯਹਤਹਨਿਨਟਰਿਏਜੁਪਭੁਮਕਾਨਛਤ੍ਰਕੇਏਹਇਸਤ੍ਰੀਨਾਟਲੇਕੀ ॥ ੪੦ ॥ ਬ੍ਰਿਦੀਪਾ
 ਬਰਣਤਕਟਸਾਯੋਬ੍ਰਿਦੀਕੋਟੇਦਾਰਾਜਾਉਤਕਿਸਟਰਣਦਿਚਦੀਹਿਅਮਾਮ
 ਧਿਰਮਦਤਕਟਸਿਭਿਸਾਯੋਬਹੁਤਹੀਮਦਤਕਟਸਿਧਨਾਮਕਰਕੇਜੁਗਮਾਗ
 ਸੇਹੋਇਆ ॥ ਵਾਕਹਜੀਤਜਗਤਕੋਰਹਈਓਸਤੇਜਗਤਵਿਚਜਿਤਤੇਤੇਕੋ
 ਟਹਹਿਸੀ ॥ ੪੧ ॥ ਕਰਿਕੁਵਤਬਲਕਰਿਕੇ ॥ ੪੨ ॥ ਗੀਗਾਰੀਗੀਗਾਰੇਉਪ੍ਰਹਿ
 ਟਵਾਲੇ ॥ ਬ੍ਰਿਗਾਰੀਸਿਗਾਰੇਮਿਥਕੇਪੇਬਿਅਸਾਪ੍ਰਹਿਣਵਾਲੇਸਭੇਮਿਲਕੇਕੋ
 ਧਕਰੁਜੇਭਏ ॥ ੪੫ ॥ ਪਰਬਤੀਸਪਰਬਤਾਦੇਈਸ ॥ ਖਾਜਿਜਾਨਾਮਗੋਪੀਏਦਾ ॥ ੪
 ੮ ॥ ਜੇਧਾਜੇਰਜੁਪਕਰਕੁਲੇਜੇਧੇਬਲਵਾਲੇਬੀਗਾਜੁਪਕਰਨਵਾਲੇ ॥ ੪੯ ॥ ਕ
 ਸਿਰਾਜੇਕਾਂਸੀਦਾਰਾਜਾਮਘਪੇਸ੍ਵਰਕੋਪੇਮਘਵਾਦੇਸਦਾਰਾਜਾਕੋਪਿਆ ॥
 ਅੰਗਦੇਸਤੇਬੀਗਾਸਦੇਸ ॥ ੫੦ ॥ ਕਾਮਰੂਪਨਾਮਕਾਰੁਦੇਸਦਾ ॥ ਦਾਰੁਣਰਣਭਇਆ
 ਨਕਜੁਪ ५੫ ॥ ਛਤ੍ਰਕੇਤਨਾਮਸੁਗਮੇਦਾ ५੬ ॥ ਉਪਾਇੰਦ੍ਰਪੁਜਨਾਮਏ ५੭ ॥ ਕ
 ਫੇਬਢਾਹੀਹਾਬਨਗੀਕੀਤੀਤੇਈਤੁਲਵਾਰਹਥਦਿਚਏ ॥ ੬੩ ॥ ਤਾਲਕੇਤ
 ਇਕਸੁਰਮਾਤੇਦੁਸਾਖਟਬਕੁਪੁਜਨਾਮਕੁਕੇਸੁਰਮਾ ॥ ੬੪ ॥ ਦਾਨਵਹੀਪਕੇਤੋਕੋ
 ਤਾਤਾਕਾਕਕੇਤਸੀਦੁਸਰਾ ॥ ੬੫ ॥ ਕਰਿਯਾਰਨਕਾਰੇਸੀਸਾਹਿਬਕਢਕੇਨੀਗੀ ॥
 ਸੀਘਛੇਰਤੇਸਿਲਾਪਥਰਦੀਆਂਸਰਦਲਕੇਰੀਛੇਰਕਾਨਾਮਸਿਲੀਮੁਖਬਾ
 ਟਹਨੇਅਹਿਕਾਰੇਮਾਹੇਹੈਉਪਰਤੇਕਾਲੇਸਰਪੁਬਵਤਾਦੇਈਨੁਕਾਕਪੁਜਾਨੇ ॥

ਹਰਖੇਰਿਪੁ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹਿਏ ਰਾਖਸ ਆਨਿਰਸੋਇਸਤੋਭੁਭੁਕਾਰੇ ਆਕੇਸਭੁਭੁ ੪੭
 ਫਾਤੇਬੈਲਦੇਹੋਏ ॥ ੬੭ ॥ ਸਹਿਸੁਰਦਾਇਤਨਕੇਤਨਮੈ ਬਾਣਸੁਰਮੇਰਾਖਸਾਕੇਤਨ
 ਦਿਖੈ ਇਹਭਾਂਤਿਲਗੇ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਲਗੇ ॥ ੬੮ ॥ ਸਰਦਾਰਕਰੇਰੇ ਸਰਦਾਰਕਰੇ
 ਏਕਏਰੇਹਲਾਏ ॥ ਲੁਟੇਰਥੀ ਲੁਟੇਪਏਹੋਰਥੀ ॥ ੬੯ ॥ ਪਲਟਿਜੇਲਰੇ ਮੁੜਕੇਜੇਰੇ
 ਰੇਹੋ ॥ ੭੦ ॥ ਜੇਭਟਾਬੈਮੁਖਾਹਵੇਹੋਮੁਏਜੇਰੇਸੁਰਮੇਬੈਮੁਖਜੁਧਤੇਹੋਕੇਮਰੇਬੈ ॥
 ੭੧ ॥ ਕੁਤਿਸਤਕੇਨਾਮਹੈ ॥ ੭੨ ॥ ਜਾਤਨਖਾਲਗਦਾਕੀਮਾਹੈ ਜਿਸਦੇਤਨਨੇਇਸ
 ਤੀਗਦਾਦੀਚੋਟਮਾਹਦੀਹੈ ॥ ੭੩ ॥ ਅਮਰਾਰਦਨ ਨਾਮਰਾਖਸਾਂਕਾ ॥ ੭੪ ॥ ਜੀਤਿ
 ਸੁਯੰਬਰਗਨਹੀ ਹਣਰੂਪੀਸੁਯੰਬਰਨੂਜਿਤਰਹੀਹੈ ॥ ੭੫ ॥ ਬਾਜਨਕੀਬਾਜੀ
 ਪਰੀ ਘੋੜੇਆਕੀਬਾਜੀਦਾਉਦੀਪੁਈਹੋਲਕੁਨਦੀ ॥ ੭੬ ॥ ਪੋਕਾਜੁਧਤਿਯਾ
 ਤੇਡੁਰਿਹੋਮੈਕੀਆਇਸਤੀਦੇਜੁਧਤੇਡੁਰਜਾਵਾਗਾ ॥ ੭੭ ॥ ਨਿਸਾਕੇਚੰਗੋ ॥
 ਬਿਣਖਾਇਫਟਖਾਕੇਛਾਰਚੜ੍ਹਾਇਕੇਅੰਗ ਸੁਆਅੰਗਾਪੁਚੜ੍ਹਾਕੇ ॥ ੭੮ ॥
 ਤੀਸਮੇਤਪੈਦਲ ਤਿਨਲਖਪੈਦਲਨਾ ॥ ੭੯ ॥ ਤਨਹਾਬਚਾ ਇਕਲਾਬਚਿਆ
 ੮੦ ॥ ਨਿਰਖਨ ਦੇਖਣੇਵਾਸਤੇਦਿਨਿਸਿਸੁਰਜਨਿਸਿਸ ਚੰਦਮਾਰਣਆਯੋਜੁਧ
 ਦਿਖੈਆਯੋ ॥ ਪੰਚਬਰਨਹੀਤਹਾਂਸੁਹਾਏ ਸਿਵਨੀਬੀਤਹਾਂਸੁਹਾਰਹੋਏ ॥ ੮੧ ॥
 ਤ੍ਰਿਅਕੋਮਲਪੀਯਬਾਣਪ੍ਰਹਾਰੈ ਇਸਤੀਕੋਮਲਬਾਣਪੁਤੀਕੋਮਾਰਤੀਹੈ ॥
 ਜਿਨਪਤਮਹੈ ਮਤਪਤੀਮਰਜਾਵੇ ॥ ਮੁਹਿਪੈਠਥਪਾਵਕਮਹਿਪਰੈ ਮੇਨੁਅਗਸੀਦਿ
 ਚਸਕੁਨਾਨਾਪਵੇ ॥ ੮੨ ॥ ਹਕਾਹਕੀ ਅਕਾਅਕੀਜੁਧਹੋਇਆ ॥ ੮੩ ॥ ਸੁਮਤਰੇਹੋਗ
 ਏਕਮਲ੍ਹੇਹੋਗਏਵਾਥਕਗਏ ॥ ੮੪ ॥ ਟੁਕਤਨਤੁਣਨਕੇਝਰੇਤਨਦੀਆਂਸੀਜੋਆ
 ਦੇਟਕਰੇਹੋਕੇਡਿਗੇ ॥ ੮੫ ॥ ਚਾਰਬਾਜਾਬੀਸਿਖਨਤ੍ਰਿਯਮਾਰੇਚਾਰਘੋੜੇਬਾਣਨਾ
 ਲਇਸਤੀਨੇਮਾਰੇ ॥ ਚਕਰਾਰੇਪਈਏਕਟਕੇਸਿਟੇ ॥ ੮੬ ॥ ਬੀਨਬੁਧਭੁਏਬੁਧਤੇਬੀ
 ਨਹੋਇਆ ॥ ੮੭ ॥ ਜਲਸੀਚੇਜੇਗਤਭਈਜਲਪਿਲਾਏਤੇਜੇਤਹਾਹੋਈਹੈ ਅਤ
 ਤਨਲਗੋਘਾਇ ਅਤਸੇਤਨਨੁਲਗੋਹੋਏਹੋਜਖਮਾਖਲਪੁਰਅਖਲਚੜ੍ਹਕਛੁ
 ਨਚੀਨਾਜਾਇਕਛੁਨਹੀਜਾਇਆਜਾਵਾ ॥ ੮੮ ॥ ਚਕਮਕਝਾਰਿਚਕਮਕਪੁ
 ਥਰੀਨੁਝਾਰਕੋ ॥ ਚਾਰਿਥਾਵਰੈਲਈਪਿਆਰੀਚਾਰਥੁਵਾਰਣੀਆਂਲਈਆਂਪਿ
 ਆਰਜੇ ॥ ੮੯ ॥ ਪ੍ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਾਂਤਕੁਸਿਵ ਅਰਤਿਸਦਾਸਤੁਕਾਮ ਅਤਿਮੁਹਿਭਯੋ
 ਅਤਸੇਕਰਕੇਮੇਨਹੋਗਹਿਆਹੈ ॥ ੯੦ ॥ ਬਿਕਸੁਦੁਖ ਸੇਜੇਰੋਬਿਕਟਦਖਥੈ ॥
 ੯੧ ॥ ਦਾਨਾਦ੍ਰਿਬਰੋਰਾਖਸਪ੍ਰਿਥਵੀਸੀਘਾਰੇਗਜੇਮਾਰੇ ॥ ਬਾਵਨੇਚਰਿਤਾਇਤੀਪ
 ੨ ॥ ਕੇਸ ਪੇਸਸੇਮਥੇਦੇਕੇਸਾਰਾਜੁਰਾਪਟਰਹੀਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਨੇਚਰਿਤਾਇਤੀਪ੩ ॥ ॥
 ਮੰਤ੍ਰੀਕਥਾਸਤਾਇਸੀ ਮੰਤ੍ਰੀਨੇਕਥਾਸਤਾਇਸੀ २ ॥ ਚਾਂਭਾਜਟਦਾਨਉਸੀ ॥ ਕਾਪ
 ਲਤਾਕੀ ॥ ਇਸਤੀਦਾਜਾਰਸੀ ॥ ਬਾਲਮਤੀਕਹ ਬਾਲਮਤੀਇਸਤੀਨਚਾਂਭਾਂਕ
 ਛੋਨਹੀਸੀਕੋਧਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੁਕੋਨਾਥ ਆਪੁਣੇਆਪੁਬਾਲਮਤੀਨਕਹੇਮੇਤੋਗਨਾਥਹਾ
 ਚੇਅਨੇਚਰਿਤਾਇਤੀ ੫੪ ॥ ॥ ਤ੍ਰਿਅਕੀਲਾਗ ਇਸਤੀਰੂਪਿਛਾਕਥਿਆਗਾਜਾ
 ਨੇ ॥ ਸਾਮੁਹਿਮਾਮਣੇ ॥ ੪ ॥ ਤ੍ਰਿਹਹਿਤ ਤ੍ਰਿਸਦੇਵਾਸਤੇਕੋਟਕਰੇਏਕੋਨਹਿਭਯੋਕੋਟਉਪਾ
 ਵਕਰੇਇਕਬੀਨਾਹੋਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹਪਤਰੂਗਹਿਰੇਤੇਦਯੋਤ੍ਰਿਸਰਾਣੀਨੁਪਤੀਨੇਹਿਦੇਤੇਭ
 ਲਾਇਦੇਤਾ ॥ ੫ ॥ ਗਨੀਕੀਚੇਰੀਕਹਲਾਵੈਗਣੀਕੀਦਾਸੀਆਂਕੋਰਾਉਦੀਆਹੈ ॥

੧੬॥ ਤੇ ਪਰ ਰੁਠ ਲਹਤ ਤਿਹ ਰਹਹੇ ਤੇਰੇ ਉਪ ਉਸਦੇ ਦੇਖਾਦੇ ਮਾਰਾ ਜਾਕਹਿ
ਦਾਹੇ ਦਾਸ ਨਿਮੋਗਾ ਸੇਹੋਰਹਾਗਾ॥ ੨੨॥ ਹੀ ਤੇ ਪਹਿਤ ਵਮਿਤ ਪਛਾਣੀ ਮੇਤੋਰੇ ਪ
ਸਤੋਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਨੇਭੇ ਜੀਹਾ॥ ੨੩॥ ਨਿਪਨਾਹੀ ਵਹੁਰ ਰਬੁ ਦੇ ਗਜਾਨੇ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁ
ਨਕੇ ੨੨॥ ਤਾਕੋ ਸੋਧ ਫੇਰਨ ਹਿਲੀਨੇ ਤਿਸਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਲਈ॥ ੨੩॥ ਹ
ਹਿਲੀਨਾ ਹੋਜ ਚਲਾਇ ਚੁਰਾਕੇ ਗਜੇਨੇ ਮਾਪਣ ਓਹ ਜ ਚਲਾਇ ਲਾਇ ਮਾ॥ ੨੪
੫॥ ਜੇ ਜਨ ਜਾਸੇ ਰੁਚਕਰੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਦੀ ਸੀ॥ ਪੰਚਾ
ਵਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰੀ॥ ੫੫॥ "ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵ ਕੇ ਬੀਸ ਮੇ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਦੀ ਬੀਸਾ ਦਿਖੇ॥"
ਤੂੰ ਦੁਨਾਰ ਮੁਹਖਾਇ ਸਤ੍ਰੀ ੬॥ ਕਰਿਕੁ ਅਤ ਬਲਕੁ ਕੇ ੧੦॥ ਤ੍ਰਿਅਕੋ ਅਯੋਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਨਿਘਾਉ ਮਾਇਆ ਛਪਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰੀ ੫੬॥ "ਬੀਗੇ ਸੁਰਨ
ਮਹਾਜੇ ਦਾ॥ ਛਟੇ ਕਹਾਨਿਗੇ ਰੀਲਾਕੀ ਛਟਦੀ ਕਦਹੇ ਅਣੇ ਪੀਪ੍ਰੀਤ ਲਗੀ
ਐ॥ ੪॥ ਉਦਰੇ ਰੋਗ ਨਾਮ ਜਲੇ ਪਰਕਾ ੬॥ ਕਹਾਕੇ ਯਾਤ੍ਰਿਯਾ ਕਹਾ ਬਖਾਨਾ॥
ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚਾਲਿਤ੍ਰ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹਿ ਆਹੈ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ॥ ੬॥ ਰਮਾ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਦੇ ਲੀਤ੍ਰਾ ਦੇ ਸਾਸਤ੍ਰਕਾ ਸਤਾ ਵਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰੀ ੫੭॥ "ਮੰਦਸੀ
ਲਜਾਕੋ ਰਹੈ ਮੰਦਾ ਸੁਭਾਉ ਜਿਸਦਾ ਹੈ ਦਾਸੀ ਹਮੇਸ ਅਠਾ ਵਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰੀ ੫੮
"ਏਕ ਗਾਵ ਬਨਿਯਸਾਰ ਹਿਗਯੇ ਇਕ ਕੋ ਸਭ ਰਨਗਾ ਸੀ ਬਾਣੀਆਂ ਓਥੇ ਰਾਤ
ਗਹਿ ਪਾਇਆ ਸਦੇ ਰੇ ਜਾਮਾਗੇ॥ ਉਨ ਸਠ ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰੀ॥ ੫੯॥ "੧॥ ਰੰਗਰਾ
ਇਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ॥ ੨॥ ਰੰਗਰਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਨ ਕੇ ਲੀਨੀ ਕੀਠ ਲਗਾਇ ਰੰਗਰਾ
੩ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਨ ਨਾਮ ਦੁਸ਼ੀ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਿਵੇਂ ਹਾਂ ਨੁ ਇਕ ਵਾਰੀ ਕੀਠ ਨਾਲ ਲਾਇ ਅਤ੍ਰੀ
ਗਜਾਨੇ॥ ੪॥ ਬੀਨਾ ਸਮੇਸ ਜਾ ਕੇ ਲਖ ਪਾਯੇ ਬੀਨਾ ਦਾਤ੍ਰੀ ਤੇ ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਰਾ
ਣੀ ਨੇ॥ ੬॥ ਟਾਰਿਅਗੇ ਤਰਕੇ ਅਗੇ ਤੇ ਲਿਆਈਏ॥ ੮॥ ਸੁਬਾਰ ਕੇ ਬਣਾ ਕੇ ਦਫ
ਨੀ ਗਗਨਾਲਯੇ ਸਜੇ ਮੰਗਵਿਚ ਗਜੇਨੁ ਲਾਇਆ ੧੦॥ ਯਹੁ ਰਗਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾ
ਪਤ ਏਮੇਰੀ ਬੁਣੈ ਤੁਪਾਣਾ ਦਾ ਪਤੀਏ ਜਾਠ ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰੀ ੬੦॥ "ਗਵਾਇਏ
ਰਗਵਾਲੀਏ ੪ ਭਨਕੇ ਅਵਾਜ ਇਕ ਸਠ ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰੀ ੬੧॥ "ਚਾਰ ਚਫ
ਉਦਨੇ ਤਾਵਾਲੀ॥ ਤਾਕੇ ਪਟਤਰ ਤਿਸ ਦੇ ਬਰੇ ਬਕਿਸ ਕੇ ਦੇਈਏ ਚਿਰ ਬਰੇ
ਤਾਇਤ੍ਰੀ ੬੩॥ "੧॥ ਰੰਤ ਪ੍ਰਕੁਨਾਮ ਸੀ ਸੁਰ ਸੁਰ ਪਤ ਅਭਿਰਾਮ ਦੇਵ
ਆਦਾਪਤੀ ਇਨ੍ਹੇ ਏਨ੍ਹੇ ਪਾਵਨ ਕਹਿ ਉਠੀ ਚੀਨ ਮੇ ਲਈ ਚਿਰਾਸੀ
ਹੀ ਮੇਲ ਭਲਈਏ॥ ਉਸਠ ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰੀ ੬੪॥ "ਗਾਇਕ ਗਾਠ ਮਹੇ
ਕਰਜ ਪੁਤਰ ਗਜ ਮਹੇ ਬੇਨਗਰੇ ਦਾਸੀ॥ ਜੇ ਲੀਤ੍ਰਿਯਾ ਇਹ ਕੋ ਪਨ ਲਿਆਵੇ
ਇਹ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ਕੋ ਪਨ ਲਿਆਉ ਦਾਸੀ॥ ਜੇ ਮੇਠੇ ਜੇ ਆਕਰੇ॥ ਏਕਾਦਿਵ ਸਧਾ
ਓਇਕਾਦਿਨ ਪਾਵੇ ਦਾਸਤ੍ਰੇ ਗਾਇਆ ਏਨੇ ਦੇ ਗਾਇਕਾ ਗਾਇਕੀ ਪੀਦੇ

ਤੇ
ਨੁਖ

ਹਤੇ ੬ ਪੁਰਵਾਕਹਗਈ ਵਾਪੁਰਕੇਤਾਈਗਈਲੇਕੇ। ਪੇਸਠਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੫੮

॥ ਹੋਸਨਰੋਸਨਗਾਇ ਪ੍ਰਗਟਾਸੀਰੋਸਨਗਾਇਨਾਮ। ਤਿਸਵਜੀਰਦੀਪੁਤੀਦਾ

ਸੁੰਦਰ ੨। ਬੁਰਤਿਸੰਗਤਿਮੇ ਸੁਰਤਤੇਮਿਠਿਤਾਈਵਾਲਾਸੁਭਾਉਜਿਸਦਾਸੀ। ਜਨਕ

ਅੱਪਬਨਿਯੋਪੁਰਹੁਤਮਾਨੇਆਪਪੁਰਹੁਤਾਇਵਹੀਬਣਿਆਹੋਇਆਰੇ

॥ ਰੁਪਪਹੁਰਿਯੋਆਹੋਰੁਪਨਗਾਵਿਚਆਹੋਪਹੁਰਿਯੋਆ॥ ੯॥ ਪਾਨਖਾਇਕ

ਰਪੁਰੀਬਨਾਈਪਾਂਨਖਾਕੇਪੀਕਬਨਾਈਬੀਜੇਰੀਸੁਮਤਸੇਨਮੁਰਿਤਾਹਿਨਿਹ

ਰਿਯੋਸੁਮਤਸੇਨਨੇਜਦੇਮੁੜਕੇਰੋਖਿਆਹਰਨਹਨਨਯੋਹੁਤੇਸੁਭਾਖਯੋ॥

ਹਰਨਮਾਰਨਵਾਸਤੇਆਇਸੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰਗਜੇਰੇਬੇਟੇਨੇਕਹਾ॥ ੧੪॥ ਰੋ

ਸਨਗਾਇਵਜੀਰਦੀਬੇਟੀਨੇਤੁਰਕੀਤੁਗਬੁਲਾਯੇਤੁਰਕੀਦੇਸਦਾਘੋੜਾਮੰਗ

ਵਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਧਨਿਯੋਆਸਿਤਧਾਰਿਆਹੋਕਾਲਾਭੇਖਕਿਉਤੇ॥ ੧੮॥ ਨ

ਹੈਨਿਪਤਕੇਪੁਤਨਾਹੋਮੇਰਾਜਾਕਾਪੁਤਤਲਖਨਕੇਭੇਰਤਿਸਰੇਭੇਰਦੇਖਣ

ਵਾਸਤੇਛਾਜਠਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੬੬॥ ॥ ਬਿਚਛਨਚਤੁਰਈਕਮਾਗੀਰੋਈ

ਹੋਕਾਮਰੀਪੁਤੀ॥ ੩॥ ਹੋਰਪਰੀਸਰਪਾਈਪਾਏਕਬਾਤਮੇਸੀਬਹਿਜੇਏ॥ ਇਕਪੈ

ਣਮੇਸੀਬਗਜਾਦੇਗੀ॥ ੧॥ ਸਕਲਕੋਠਰਨਤੇਸਾਰੀਆਂਕੋਠਰੀਆਂਦਿਚੋ॥

੧੨॥ ਬਹਿਗਈਬਾਤਬਨਾਇਵਗਗਈਪੈਬਣਾਕੇਤੇ॥ ੧੬॥ ਜਾਹਿਚਮਰ

ਮੁਖ ਤੀਤੀਕਹਿਏਜਿਸਨੁਤੁਕਹੇਗਾਤੀਚਿਮੜਜਾਸੇਈਚਿਮਟਜਾਵੇਗਾ॥ ੧੭॥ ਜਥੈ

ਉਹਤੁਭਾਖਏਜਦੇਛੁਟਣਾਤੁਕਹੇਗਾ੨੮॥ ਉਪਚਾਰਅੰਖਦਾਦਾ੨੮॥

ਅੰਤਹਾਸੀਗਾਦਹਾਕੇਅੰਤਸੈਕੁਕੇਹਾਸੀਬੈਦਕੋਹੋਈ੩੪॥ ਉਥਾਰਿਯੋਬ

ਜਾਸੁਇਆਅਠਸਠਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੬੮॥ ॥ ੧੦॥ ਰਿਯਾਭੋਰਨਕੋਉਜਿਨ

ਕਰੇਏਥੇਮਤਕੋਈਰੋਣਾਕਰੇ॥ ੧੧॥ ਪਾਈਪਾਣੀਸੁਲਾਕਕਹਿਸੋਨਾਲਯੋਭਗ

ਇਪਈਹੋਈਸੁਲਾਕਲੇਲਈਘਾਟੇਰੇਸੋਨਾਬੀਤਿਸਪਾਸੇਲੇਲਾਇਅੰਤਲੂ

ਭੇਗ॥ ੧੩॥ ਛਲਕੁਪੀਛੈਲੀਸਦਾਛੈਲੀਇਸਤੀਛਲਕੁਪਹੋਸਦਾਹੀਸਤਰਵੇਚਰ

ਤਾਇਤੀ ੧੦॥ ॥ ਸਾਰਮੰਗਕੇਦੇਸਸਾਰਮੰਗਦੁਣਤਿਸਰੇਦਿਚਜਨਕਪੁਰੀ

ਅਲਕੇਸਮਾਨੇਕੁਬੇਰਦੀਅਲਕਾਪੁਰੀਹੋ॥ ਇਕਤੁਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੧॥

॥ ੧੨॥ ਦੋਸੈਗਜਦੇਬੈਰਾਵੇਸੈਗਜਲੀਮੇਦੋਬਾਜਾਮੰਗਵਾਈ॥ ੧੬

ਬਾਂਧਿਘੋਘਹੋਬੁਵਨਲਖਬੀਨਕੇਲਕਨੁਤੀਬੇਤੇਪੈਣਚਲਦੀਦੇਖਕੇ॥ ੧

੪॥ ਪਵਨਝੁਲਾਤੇਆਟੇਪੈਣਦਾਝੁਲਾਆਉਦਾਹੋ॥ ਪੀਮੇਧੀਮੇਰੋਝੂਰੋ

੨੮॥ ੧੫॥ ਪੁੰਜਨਹੇਤਤਹੋਤੀਬੁਝਿਬੁਝਿਯੋਪੁਜਾਜੇਬੀਨੀਆਹੋਸੇਤਯਾਤੇਬਚ

ਉਣਵਾਸਤੇਬੀਨੀਆਹੋ॥ ਬਹਤਰਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੨॥ ॥ ਬਜਵਾਰੇਸ

ਹਿਰ॥ ੧॥ ਬਾਕੇਸੀਗਨੇਹੁਤਿਨਲਾਯੇਬਾਕਾਨਾਉਸੀਤਿਸਦਾਤਿਸਦੇਨਾਸਪੇ

ਮਤਿਸਨੇਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਹਕੋਕੋਨੇਕਾਜਘਰਨਗਾਇਆਕਿਸੀਕੀਮਨਕੇਵਲ

ਬਾਣੀਆ॥ ਨਿਜਤ੍ਰਿਯਭਏਆਪਣੀਇਸਤੀਦੇਨੇਲਾ॥ ਤਿਹਤਰੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥

੧੧॥ ॥ ਬੈਰਮਤਾਕੇਨਾਵਾਬੈਰਮਤਿਸਦਾਨਾਉਸੀ॥ ਜਾਤਸੇਖਜਾਦੇਰਹੇਧਮੇ

ਕਲਾਪੀਗਾਵ ਜਾਤ ਦਾ ਓਹ ਸੇਖੁ ਜਾਹੈ ਰੈਦਾਸੀ ਬਸਦਾਸੀ ਕਲਾਪੀਨਕ
 ਵਿਚ ੧੭੭ ਬਾਗਹਬ ਸਤੁ ਬਨਾਯੇ ਚੰਚੇ ਬਦਾਲਾ ਪਰਬ ਸਤੁ ਦਾ ਬਣਾਇਆ
 ਤੰਬੂ ਪਲਵਲ ਦੇ ਸਪਰਗਨਾ ਭੁਯੋ ਪਲਵਲ ਨਾਮ ਦੇ ਸਉ ਸਪੁ ਗਣੇ ਦਾ ਮੇ
 ਸੁੰਦਾਰ ਹੋਇਆ ਹਾ ੨॥ ਤਾ ਕੋ ਕੁਛ ਉਪਚਾਰ ਕੇ ਤਿਸ ਦੇ ਜਾਣੇ ਦਾ ਉਦਮ ਕਰੀ
 ਏ ॥ ੩॥ ਤਿਨ ਚਟਵਾਏ ਤਿਨ ਨੁਖਲਾ ਰਿਤਾ ॥ ੧॥ ਸਾਥਿ ਨ ਤਿਨ ਕਵਾਰ ਬੈਠਾਯੋ
 ਤਿਨ ਨੇ ਇਕ ਆਪਣਾ ਜੋਬੀ ਦਰਵਜੇ ਉਤੇ ਬਹਾ ਲੁਛਾਭਿਆ ਚੌਹ ਤਰੇ
 ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੧੪॥ ॥ ਮਾਹਿ ਆਨਾ ਅਪਨੇ ਕਰਵਾਯੋ ਆਪਣਾ ਮਹੀਨਾ ਤਿ
 ਸਨੇ ਕਰਵਾਇ ਲਾਇਆ ਕਰ ਜਾਈ ਕੋਨਾ ਮਸਨਾਯੋ ਆਪਣਾ ਉਤਿਨ ਨੁਕਰ
 ੪ ਜਾਈ ਦਾਸਿਆ ਬਖਤ ਯਾਰ ਕੇ ਪਨ ਹੋਹਿ ਯੋ ਬਤ ਯਾਰ ਨਾਮ ਕੁ ਕੇ ਪਠਾਣ ਤਿ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨੁ ਚਰਾਲਾਇਆ ॥ ੪॥ ਰੈਨਾਈ ਲਖ ਪਾਇ ਕਰ ਜਾਈ ਜ
 ਏ ਕੇ ਤਿਸ ਨੁ ਲੋਕ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ॥ ਪਚਹਤ ਰੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੫ ॥ ੫॥ ਤੁਟ
 ਪਾਸ ਚਟ ਸਤਾ ਬੀ ਛਿਹਤ ਰੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੬ ॥ ਜਨ ਕਤਿ ਰਸੇ ਸੁਹ ਕੇ ਰੁ
 ਵ ਮਾਨੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਾਈ ਸਗਇ ਵਤਿ ਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਹੇ ॥ ਮੇਹਿ ਮਿਲੇ ਰ
 ਹਾਲ ਮੇਨ ਮਿਲਾ ਦੇਸੀ ਪ੍ਰਾ ॥ ੧੧॥ ਆਪਹਿ ਹੋਰ ਮਨੁ ਛਨ ਲੀਨਾ ਆਪੇ ਹੀ ਮ
 ਨੁ ਖਾਂ ਨੁ ਮੋਰੁ ਲਾਇਆ ਗਣੀਨੇ ॥ ਸਤਹਤ ਰੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੭ ॥ ॥ ਸਮਤਿ ਨ ਉ
 ਸੀ ਤਖਾਣ ਜਾਤ ਸੀ ॥ ਸੁਨ ਗੀਰੋ ਤੇ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ਗੀਰੋ ਨਾ ਅੰਗਤ ਕਾਸੀ ੩
 ਸਨੇ ਤਖਾਣ ਕਹਿ ਦਾਹੇ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣਾ ॥ ਪਾਪੋਰ ਲਗੀ ਬਿਹਰੇ ਨਹੀ ਤੇ ਉਢੀ ਤਾਂਈ
 ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਹਰਨੀ ਜਾਈ ६ ਲਗਤ ਬੀਰੀ ਆ ਬਾਨ ਸੀ ਲਗਦੀ ਆਂ ਰੈ ਪਾਨਾਰੀ
 ਆਬੀ ਕੀ ਆਂ ਬਾਣਾ ਸਾਰ ਪੀ ਆ ਅਠਹਤ ਰੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੮ ॥ ॥ ੨॥ ਸੁ
 ਤਾ ਸਿਧਨ ਕੀ ਭਾਂਤ ਬਢਾਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਸੁਤਾ ਸਿਧਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਜੇ ਸੋ ਸਿਧ ਪ੍ਰੇਮੇ ਸੁਹ
 ਖੇ ਬਿਤੀ ਲਾਉ ਦੇਹੈ ਮੇਰੇ ਬਧਾਇਆ ਹੋ ॥ ੫॥ ਜੇ ਬਨ ਜੇ ਬਨ ਗੋ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਜੇ
 ਬਨ ਦੀ ਸੇਤਾ ਜਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤ ਸੈ ਕਰ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਜਾਤ ਜਗਾਵ ਜੁਰੀ ਕਹਨਾ ਤੇ ਜਾ
 ਦੀ ਹੋ ਜਤਾ ਉਗੇਇ ਆਨਾਲ ਜਤੀ ਹੋਈ ਮਿਲਣੇ ਨਾ ॥ ਅੰਗ ਹੁਤੇ ਬਿਜਲੇ
 ਕਸਬੇ ਹਰਿ ਗਾਇ ਬਨਾਇ ਕਹੀ ਇਹ ਬਾਤੇ ਪਾਸ ਹੋ ਦੇ ਬੋ ਬਿਜ ਦੇ ਲੋ ਕਸਬੇ
 ਹਰਿ ਗਾਇਨ ਗਾਂਧਕਾਨੇ ਬਣਾ ਕੇ ਬਾਰਤਾ ਕਹੀ ਹੈ ਇਕ ॥ ਹਾਥ ਉਚਾਇ ਹੀ ਛੁਤੀ ਆਂ
 ਹਥ ਨੁ ਚਕ ਕੋ ਆਰਿਆ ਛਾਤੀ ਉਪਾਇ ਸਦਾ ਤੇ ਜੇਤ ਸੀ ਮੇਰੇ ਹੋ ਵਿਚ ਬਸ ਦੇਹੇ ਮੁਸ
 ਕਾਇ ਲਜਾਇ ਸਖੀ ਚਹੁ ਪਾਤੇ ਮੁਸਕਾ ਕੇ ਲਜਤ ਹੋਈ ਚੌਹਾਂ ਤਹ ਛਾਂਤੇ ਸਖੀ ਆਂ ਨੁ
 ਦੇਖ ਕੇ ॥ ਨੈਨ ਸੇਕ ਰਿਯੋ ਏ ਜਦ ਨਾਥ ਨੇਤਾਨਾ ਪਕਹਿਆ ਆਈ ਏ ਜਦ ਨਾਥ ਸੁੰਦਰ
 ਨ ਸੇਕ ਰਿਯੋ ਜਾਹਾਇ ਹਾਂਤੇ ਨੂੰ ਹਾਰੇ ਨਾਲ ਕਹਿਆ ਜਾਓ ਏਖੇ ਤੇ ॥ ੬॥ ਨੈਨ ਸੇਕ ਰਿ
 ਗਾਇ ਕਹਿ ਨੇਤਾਨਾਲ ਹਰਿ ਗਾ ਜਾਨੁ ਕਹਿਆ ਏ ਭਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਤ੍ਰਿਤਾ ॥ ਅਸੀਂ ਦੇਹ
 ਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੦ ॥ ਨਗਰਾ ਸਿਰੋ ਮਨ ਦਾ ਹੋਦਾਸੀ ॥ ਸਿਧਾ ਸਿਰੋ ਅਨਭੁਪ ਸਿਰੋ
 ਮਨਾ ਸਿਧ ਗਾਜਾ ਸੀ ॥ ੧॥ ਵਿਗਾਧੀ ਨਿਯਾਤਾ ਕੀ ਬਨਾਹੀ ਵਿਗਾਧੀ ਨਿਯਾਨਾ ਮਕਰ ਕੇ
 ਤਿਸ ਦੀ ਇਸਤੀ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ॥ ਬੰਗਨਾਥ ਜੇਹੀ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ॥

੫॥ ਅੰਗਮੀਚਕਹਲੇਇ ਮੋਤਨਮੰਗਲੇਰਾਏ॥ ੯॥ ਜੇਸਾਧਕ ਜੇਜਰਾਸਾ ੧੦੯
 ॥ ਤੁਤਬਹਮਕੇਬਾਦਕੇ ਸੇਬਹਮਚਰਚਾਕੇ ੧੨॥ ਜੇਗੀਤਿਰੁਕਿ ਜੇਗੀਤਿਰੁ
 ਹੈਕਿਜੇਗੀਤਿਮੁਹੇਜੀਵਏ॥ ੧੩॥ ਜਨਮਾਥਿਥਾਰੇਕੀਯ ਜਨਮਾਥਿਥਾਅਰੇ
 ਕੀਤਾਏ॥ ੧੪॥ ਘੋਰਾਕਹੁਥਯੇ ਆਤਮਾਹੀਕਿਤੇਘੋਰਾਹੋਗਹੀਆਏ॥ ਕ
 ਤੀਤਹੈਕੋਗਾਹਿਯੇ ਕਿਤੀਚਿਤ੍ਰਾਹੋਕੇਪਕੜਗਹਿਆਏ॥ ਅੰਬਰਉਤਾਰੇਰੰ
 ਮੰਦੇਹੋਕੇਕਿਤੇਬਸਤੁਉਤਾਰਗਹਿਆਏ॥ ੩੩॥ ਸੁਤਬਾਲਕਤਰੁਨੀਤ੍ਰਿਯਾ
 ਪੁਤਬਾਲਕਾਤੇਯਵਾਵਸਥਾਇਸਤ੍ਰੀਤੈਤਿਆਗਤੁਸਭਸਾਜਤ੍ਰਿਤਿਆਗਦਾ
 ਹੈਸਭਸਾਜਨੁਹੋਗਾਜਾ॥ ੩੪॥ ਦੁਲਗਵੈਲਰਾਉਦੀਏ॥ ੪੬॥ ਪਤਪੁਤਨਤੇਰ
 ਹੈਪੁਤਾਕੁਕੇਪਤਰੇਦੀਏ॥ ਗਾਜਸਪੁਤਨਬਹੁਏਯੇ ਗਾਜਨੁਸਪੁਤਗਾਏਹੋਏਨੁ
 ਮੇਕਾਲਿਆਉਦੇਏ॥ ੪੭॥ ਅਰੁਪਾਟਬਹੁਕੋਜੇਗਾਜਾਸਿਘਾਸਨਏ॥ ੪੮॥ ਪ੍ਰਥ
 ਮਮੇਤਰੁਪਾਏਪ੍ਰਿਥਮੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜਨਮਪਾਏਕੇ ੫੧॥ ਬਿਹਸਪ੍ਰਸਿਨ
 ਹੋਕੇ॥ ੫੬॥ ਛਾਤਬੀਚਰੋਜਨਾਇਕਪਾਰਿਯੇਛਤਰੇਬਿਚਾਇਕਆਲ੍ਹ
 ਬਣਾਇਆ ੫੮॥ ਨਾਮਾਸਿਘਾਮਨੁਪੁਸ਼ਾਨੁਪਾਸਿਘਨਾਉਸੀ॥ ਤਾਕੀਸ
 ਕਲਸਰੁਪਸਾਗਤਿਸੀਦਾਸਰੁਪਸੀ॥ ੬੧॥ ਇਕੁਤਮਧਰੇਇਕੁਤਸੀਪਾਓ॥ ੬
 ੩॥ ਸੁਇਤੋਤਬਤੇਹਠਹੀਨਗਾਹੋਏਸੋਇਤਨਾਤੁਤਰੇਹਠਕੋਨਾਗਹੋਏਕਰਸਕੇ
 ਗੀਨਾਇਕਕੇਸੀਗਿਪਾਤਚਬੈਏਸਾਮਾਮੀਸਿਥਪਤ੍ਰਨਚਬਾਂਗੀ॥ ੬੬॥ ਬਾਕੇ
 ਲਕਪੁਤਬਾਰਘਰਦਾਰਦਾਜਾਬੀਤਿਆਗਦੇਵਾਗੀਬਰਨਾਰਿਤਜੇਸੇਸ
 ਟਇਸਤ੍ਰੀਕਹਿਦੀਏਤਿਆਚਾਗੀਅਸਗਰਯਹੋਹਰਗਾਈਏਜੇਕੁਪ੍ਰਗ
 ਰਾਸਭੁਛਕੁਦੇਵਾਂਗੀਇਹਬਾਤਮਨਦਿਚਠਗਈਏ॥ ਬਾਲਕਬਾਰਤਜੇਬ
 ਰਨਾਰਿਤਜੇਅਸਿਗਾਰਿਯਹੋਹਰਗਾਈ॥ ਬਾਲਕਬਾਲਮਵਸਥਾਦੇਨੁਤਿਆ
 ਗਾਕੇਸੇਸਟਾਇਸਤ੍ਰੀਨਾਤਿਆਗਾਕੇਅਸਗਾਕਾਅਰੀਗਾਜਾਤਿਸਨੇਏਹਬਾਤਮ
 ਨਮੇਠਾਹੋਗਈਏ॥ ੬੮॥ ਲੇਸਕਰੋਨਕਛਪਨਕੇਲੇਸਮਾਤੁਬੀਕਛਪਨਦਾਲੇ
 ਭਨਾਕਗਾਗੀਪ੍ਰਭਕੀਪਨੀਆਪਰਹੈਤਨਵਾਰੇਸਾਮਾਮੀਦੀਚਰਣਦਾਸੀਆ
 ਉਪਹੋਮੇਗਾਤਨਵਾਰਣਹੋਵੇ॥ ਬਾਲਕਕੋਰਿਕੋਗੇਇਕਓਰਬਾਲਕਕੋਕੁਣਾਈਕੋ
 ਕੁਕਰਦਾਇਆਇਕਤੁਫਾ॥ ੭੧॥ ਨ੍ਰਿਪਤ੍ਰਾਰਪਛੇਰਿਭੁਲੇਅਵਗਾਹੀਗਾਜਾਨੇਨ੍ਰਿ
 ਨੇਕੁਕੇਵਿਚਾਰਿਆਮਨਾਵੇਖੇ॥ ੭੨॥ ਛੇਰਿਨਚਲਯੇਧਾਮਛਰਨਾਚਾਲਿਆਘ
 ਗਵਿਚਾ॥ ੭੭॥ ਰਨਵਾਸਹਿਆਯੇਗਈਆਵੇਵਿਚਾਯਾਇਆਆਮੁਥਿਤੇਸ
 ਆਥਿਤਾਰਾਈਸਾ॥ ੭੮॥ ਬਟਬੋਹਰਾਜੈਨਹੈਚਾਂਦਨੀਕਾਨਉ॥ ੭੯॥ ਤਰਤਤਾ
 ਤਿਤਰਤਹੀਤਿਸਗਈਨ ੮੭॥ ਤੀਗਤਿਹਾਰੇਪਾਸਤੇਰੇ ੮੨॥ ਜੋਤੋਜੋਗੀਵਹੈ
 ਹੈਜੋਮੇਓਹੋਜੋਗੀਹਾਂ ੮੪॥ ਸਹਲਤਛਹੈ॥ ੮੬॥ ਜੋਗਮਾਰਗਤੇਛਲਿਬਹੁ
 ਗਾਇਸਜੋਗਮਾਰਗਤੇਛਲਕੁਕੇਮੇਰਾਉਆਂਦਾਰਾਜਾਨਾਇਕਾਸਵੇਰਹਿ
 ਤੇਇਤੀ॥ ੮੭॥ ॥ ਤੀਨਕੁਰਨਸੈਤਿਨਸਲਾਮਕਰਕੇਸਿਰਨਿਵਾਇਆ॥ ੫॥
 ਮੁਸਕਲਹੋਨਨਹਰੀਛਕੇਮੁਸਕਲਮਾਰਨਾਹੈਚੜਕਾਜਾਕੇਰਿਜਲਬੁਭਾਉ

੧੦॥ ਛੁਰਿਆ ਚੋਪਦਾਰ ਉਰਦਾ ਬੇਗਨੀ ਸਤਾ ਬੀਖ ਬੁਧੁ ਚਉਣਵਾਲੇ ਖੋਜੇ
 ਜਹਾਂ ਅਨੇਕ ਅਹੀਜ ਰੋਜਿ ਬੇਅਨੇਕਾ ਹੀ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਕਾਹੂੰ ਦ੍ਰਿਸਤ ਹਾਜੇ ਪਰੈ ਕੋ
 ਈ ਦ੍ਰਿਸਤ ਹਾਜੇ ਪੇਜਾ ਦੇ॥ ਹਨਿ ਖੇਰੁ ਗਕੇ ਭਾਰੇ ਜਾ ਦੇ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ ਅਰਥੁ ਹੀ ਮਾਰਿ
 ਮਾਜਾ ਦਾ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਸੀਸ ਫੁਲ ਚੌਕ ਕੋਟ ਸੁਹਜਨ ਚੌ ਸਰਾਹੇ ਕੋਟ ਸੁਹਜਮ
 ਨੇ ਸੁਟੇ ਰਦੇ ਹੈ॥ ਜਬੋ ਬਿਹਸੈ ਕੈ ਬੀਚ ਬਾਏ ਜਰੋ ਪ੍ਰਾਸਿਨ ਹੋ ਕੇ ਪਾਂ ਨਾ ਦਾ ਬੀ
 ਰਾਚ ਬੰਦੀ ਹੈ॥ ਦੇਖੀ ਪੀਕ ਕੰਗ ਮਹਿ ਜਾ ਦੇ॥ ਕੰਦੇ ਵਿਚ ਦੀ ਜਾਂ ਦੀ ਪੀਕ ਦੇਖੀ
 ਦੀ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਲਾਲ ਭਏ ਬਿਸੰਭਾਲ ਮਨ ਹੋਰ ਬਾਲ ਕੇ ਨੈਨ ਸਿਰੇ ਮਣ ਜੋਇ
 ਸਤੀ ਕੋ ਨੇਤ੍ਰ ਹੋ ਦੇ ਲਾਲਾ ਤੇ ਨੁਦੇਖ ਬੇਸੰਭਾਲ ਹੁਏ ਹੈ॥ ੧੬॥ ਤਾ ਕੋ ਤੁਮ ਰੋਹੁ ਪੁ
 ਲਖਿ ਪੁਲਕੈ ਪਸੀ ਜਿਯੋ ਅੰਗ ਤਿਸ ਦਾ ਤੁਮ ਰਾਹੁ ਪਦੇਖ ਕੇ ਪੁਲਕਾ ਵਲੀ ਹੈ
 ਈ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਮਾਗਿ ਮਾਸ ਗੀਰਨੁ॥ ੧੭॥ ਖੁਸਾ ਲਖੁ ਸੀ ੨੦॥ ਮਿਤ੍ਰ ਤਨ ਮਿਤ੍ਰ ਦੇ
 ਨਾਲ ੩੩॥ ਬੇਗਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਰਿਦਰ ਮਾਰਿਯੋ ਬੇਗਮ ਨੇ ਤਿਸ ਦੇ ਦਲਿ ਦੁਨ ਮਾਰਿਯਾ
 ਹੈ ਕਿਆ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਿਤਾ ਦਾ ਸੀਨੁ॥ ੨੪॥ ਕਾਜੀ ਮੁਫਤੀ ਕਾਜੀ ਤਿਸ ਦੇ ਸਬ ਬੈਠੇ
 ਬੇਸਭਾ ਜਿਥੇ॥ ਇਥੀ ਬਯਾਸ ਦੇ ਚਰਿਤੁ॥ ੨੨॥ ਗਾਜੀ ਹੀ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇ ਕਸਮੀ
 ਰਦੇ ਪਾਸ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਕਾਂਧ ਉਪਰ ਕਾਰਿ ਕੰਧ ਦੇ ਉਤੇ ਦੀ ਕਥ ਕੇ ਬੇਲੀ ਹੈ ਗਾਸਿਟੀ॥ ਤਿ
 ਰਾਸ ਦੇ ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ॥ ੨੩॥ ਮਹਾਂ ਗਾਸ ਦੂ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇ ਮਹਾਂ ਗਾਸ ਦੂ ਨਾ ਮਦੇਸ
 ਕਾ ਮਹਾਂ ਗਾਸ ਦੂ ਪਾਤਿ ਗਵ ਮਹਾਂ ਗਾਸ ਦੂ ਨਾ ਮਕਰ ਕੇ ਗਾਜੀ ਮਾਦਾ ਪਤੀ ਹੈ॥ ੨
 ਮੋਹਨਾ ਸਿੰਘ ਸੰਪੁਤ ਸੁਭ ਬੀ ਰਾਵ ਦੂ ਦੇਸ ਕੋਏ ਰਾਵ ਦੂ ਦੇਸ ਦੇ ਗਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤ ਸੀਮੇ
 ਹਨ ਸਿੰਘ॥ ੩॥ ਜੋਗਿਨ ਯਹ ਗਾਜਾ ਸੇ ਲਹਿਯੋ ਜੋਗੀ ਨਹੀ ਏ ਗਾਜੇ ਸਾਰ ਖਾਲ
 ਖੀ ਦਾ ਹੈ॥ ੪॥ ਵਹਿ ਪੁਟਾਰ ਤਿਹ ਭੀਤ ਰਪਾਯੋ ਚਿਪਟਾਰ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਲੇਖਾ ਜੋ
 ਦੇਵਿ ਚੁਪਾਇਆ॥ ਤਿਹ ਕਢ ਨੇ ਦੇ ਤਿਸ ਨੁਢ ਕਣ ਦੇ ਕੇ॥ ੧॥ ਮੁਹਿ ਹਲੇ
 ਨਿਰਧਾਰ ਮੇਨ ਮਾਰੇ ਗਾਨਿ ਨੇ ਕਰ ਕੇ॥ ਚੋਗਾ ਸਿਵੇ ਚੋਹਿਤੁ ਇਤੀ ੨੪॥ ਉਰੀਚੀ
 ਗਨ ਗਕਾਨ ਉਸੀ ਉਚਿ ਸਵਾਗਾ ਜਾ ਉਚ ਸਵਾਨਾ ਮਕਰ ਕੇ ਗਾਜਾ॥ ੨॥ ਜੋਗੀ
 ਦੇ ਅੰਜਨ ਤਿਹ ਮਾਦੈ ਜੋਗੀ ਲੋਕਾਂ ਜਨ ਪਾਕੇ ਮਾਉ ਦਾ ਹੈ ੩॥ ਗਾਂਧੀ ਜਾਤ ਦਾਇ
 ਕਖ ਤੀਤ ਹਾਥਾ ਗਾਸੀ॥ ਛੁਆਸ ਦੇ ਚਰਿਤੁ ਸਮਾਪਤ॥ ੨੬॥ ਮੋਕਾ ਬੀਦਰ ਹ
 ਤ ਪੰਡਤ ਸੀਸ ਭਨਾਉ ਨਰਾ ਵਿਚਾ ਸਤਾਸ ਦੇ ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ੨੭॥ ੧॥ ਸਰਬ ਮੰ
 ਗਲਾ ਕੋ ਭਵਨ ਸਰਬ ਮੰਗਲਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ੨॥ ਘਾਤੁ ਏਕ ਹੁਗਾ ਬਨਾ ਮਾ
 ਦੇ ਦਾਉ ਏਕ ਬੀਹ ਬੰਨ ਹੀ ਮਾਉ ਦਾ॥ ੨॥ ਤਾਸੇ ਘਾਤ ਯਹੋ ਬਰਿਹਾ ਖੀ ਤਿਸ ਦੇ
 ਲਏ ਹੋਤ ਗਾਬੀ ਨਹ ਖੀ॥ ਗਵਜੁਤ ਨ ਰਾਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਕ ਹੀ ੧੩॥ ਸੇਹਟ ਤਹਾ ਦਾ
 ਨਾਉ॥ ਸਾਥ ਚਲੇ ਗੀ ਹੋ ਕਾ ਲੇਚਲੇ ਗੀ ਮੇ ਦੇ ਬੀ ਕੋ ਦੇ ਹੋ ਪੁਜਨ ਜਾਈ॥
 ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਚਲੇ ਗੀ ਮਾਮੇ ਕਲ ਨੁਜਾਵਾ ਕੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਪੁਜਨ ਨੁਹੇ ਸਖੀ॥ ਅ
 ਠਾਸ ਦੇ ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ॥ ੨੮॥ ਗਾਮ ਸੀਹਨਾ ਮ ਗਾਮਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਸੀ ੩॥ ਕ
 ਰੀ ਬਨਾਯੋ ਗਾਬੀ ਬਣਾਇਆ॥ ਸਤੁ ਮਾਹੀ ਸੇਜਾਨੀ ਯੋਕ ਰੀ ਨਹੀ ਨਿਯੋ ਜਾਇ
 ਸਤੁ ਹੀ ਕਰ ਕੇ ਜਾਈ ਦੇ ਹੋ ਗਾਬੀ ਨਹੀ ਜਾਇਆ ਜਾਦਾ॥ ੪॥ ਜਾਮਿਕ ਇਕੁ ਪੁ
 ਹੋਰ॥ ੫॥ ਫੋਰਤ ਬਸਤੁ ਹੋਤ ਤਿਹ ਭਈ ਤਿਸ ਦੇ ਦਾਸਤੁ ਮਾਨੁ ਰੀ ਫੁਖੇ

ਕੇਕਪੜੇਦੀਪਤੀਨਾਦਿਦੀਹੋਈ॥੮॥ਸਤਅਨਕਰੀਤਗਾਇਸਤੁਅੰਦ॥੬੦
 ਹਾਥੀਤੁਰਾਕੇਨਵਾਸੀਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੮੮॥ਸਹਰਇਟਾਵਾਮੇਇਟਾਵਾ
 ਸਹਰਦੋਵੇਚਨਾਨਾਮਸਨਾਰਨਾਨਾਮਸੁਨਾਰੇਦਾਸੀ॥੫॥ਅੰਜਨਾਮਾ
 ਜਅੰਜਨਪਾਕੇਨਬੇਟੋਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੮੦॥ਗੋਬਿੰਦਚੰਦਨਰੇਸਕੇਗੋ
 ਬਿੰਦਚੰਦਨਾਜਾਕੇਪਾਸਮਾਧਵਨਲਨਿਜਮੀਤਮਾਧਵਨਲਤਿਸਦਾਆਪਣ੦
 ਮਿਤ੍ਰਸੀਸੰਗੀਤਬਾਜਾਬਜਾਉਣਾ॥ਬਿਰਮਾਇਮੇਲਲੇਦਾਹੋ॥੪॥ਤੋਰਿਗ
 ਵਤਬਜਲਮਗਾਏਤੋੜਕੇਗਾਜੇਨੇਕਵਲਾਂਦੇਪਤੇਮੰਗਵਾਏ॥੧੦॥ਚੰਦਨਕੀ
 ਤਨਕੰਚਕੀਚੰਦਨਦੀਤਨਦੇਉਪਚੋਲ੍ਹੀਥਣਾਈਹੈਕਾਮਾਕਸੀਬਨਾਈਕ
 ਮਕੰਦਲਾਨੇਬਣਕੇਕਸੀਹੋਈ॥੧੩॥ਅੰਮੇਸੋਬਿਪਫੁਜੁਲਕੇਅੰਮੇਸੋਬਾਮਣ
 ਫੇਜਬਖਸਕੇ१੮॥ਤਨਕਾਅਗਨਕੇਸਿਵਭੁਏਬੋੜੀਜੇਹੀਅਗਤੇਚਿਖੀ
 ਦੀਅਗਾਵਤਸਾੜਨਵਾਲੇਹੋਗਾਏਪਹਿਹਿਅਰੇਧੁਗਾਗਾਪਯੋਪੈਦੇਪਾਟਣ
 ਦਾਤੇਹਿਰਦੇਦਾਧੁਗਾਪੈਗਹਿਅਮਾਹੈ੨੪॥ਟਾਂਕਤੋਲਤਨਨਾਂਗਹਿਯੇਰਬ
 ਮਾਸੇਰੁਤਨਨਹੀਹੋਗਾਇਆ२੮॥ਸਕਲਸਿਥਲਭੁਏਅੰਗਸੰਗਜੈਹੋਭਲੇ
 ਸਪੁਰਣਾਸਿਥਲਹੋਗਾਏਅੰਨਾਲਜਾਵਾਗੋਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਾਹੋਜਾਤੇਲਗਤਾ
 ਉਚਾਟਸੋਤਿਕਾਰਿਮਾਨੀਸੋਜਿਸਦੇਨਾਮਕੂਕੇਚਿਤਨੁਉਚਾਟਲਗਦੀ
 ਤੇ॥੨੮॥ਅੰਮੇਪਗਤਦਰੇਲਦ੍ਰੋਮਰੇਉਪਰੀਤਚੁੜੇਲਹੋਕੇਚਮਕਚਿਤੋਤੋਤੋ
 ਹਿਚਕੁਤਹੋਕੇਦੇਖਾਂਗੀਤੋਨਾ॥੩੦॥ਜਰੀਰਖੇਤੋਨਾਉਜੜੀਬੂਟੀਨਾਉਗਾਉ
 ਗਾਉਭਾਂਤਜਰੀਕੀਬਰੀਕੀਜੜੀਦੀਬੂਟੀਦੀਤਾ॥੩੨॥ਜਸਪੁਸ਼ਿਸੁਨਿਸਿ
 ਹਪੁਨਿਗਾਯੋਜਸਦੀਪੁਨਸੁਣਕੇਮਿਰਨਹਲਾਕੇਚਾਲਿਆ॥੩੩॥ਫਟਕਾਂਚਲ
 ਬਿਲੋਰਦਾਪ੍ਰਬਤਾ॥੩੪॥ਪ੍ਰਾਨਲਗੇਪ੍ਰਾਣਤੋੜੀਤਾ॥੩੫॥ਕਾਮਵਤੀਕੀਓਰਕ
 ਮਵਤੀਨਗਾਰੀਕੀਤੁਫਚਲੇ॥੩੬॥ਨਿਸਿਸਚਰੇਦਿਨਕੇਭਏਚੰਦਮਾਦੇਨੇਚ
 ਰੁਜਾਵੇਨਿਸਿਰਾਵਿਕਰੇਉਦੋਤਗਾਤੁਨਸੁਰਜਉਦੇਹੋਦੇਏਪੁਠੀਆਂਬਾਤਾਂਹੋਜਾਣ
 ॥੩੭॥ਯਥਾਦੇਣਾ॥੩੮॥ਕਹਾਂਗਾਠਥਾਪ੍ਰੀਕਿਆਰੀਫਰੇਕੇਬੀਨੀਹੈਕਹਨਾਂਹਿ
 ਭਾਖੇਕਾਹੀਆਨਹੀਨਕਹੇਗਾਰਬੰਗਾਖੇਮਾਨਰਖੇਤਿਸਾਬਿਕ੍ਰਮਜੀਤਦਾ॥੪੦॥
 ੪॥ਹਨੀਹੋਹਮਾਰੀਹਮਾਰੀਸੈਨਾਬੁਡੀਹਠਵਾਲੀਹੈ॥ਸਦਾਲੇਹਮਾਨੇਸ
 ਦਾਹੁਕਮਾਜਿਸਦਾਮੰਨੀਦਾਹੈ॥੪੬॥ਖੰਡੇਲੇਬਘੇਲੇਧੀਧੇਰੇਪਵਾਰੇਖੀਡਿਅੰ
 ਵਾਲੇਛੋਰਾਵਤੁਧੀਧਿਆਨਪਾਉਣਵਾਲੇ॥ਗਾਹਵਾਰਚੋਹਾਨਗਾਹਲੇਤ
 ਦੋਹੇਗਾਹਰਵਾਰਜਾਤਚੋਹਾਨਗਾਤਗਾਹਲੇਤਜਾਤਇਨਾਜਾਤਾਵਾਲੇਦੋੜੇ॥੪੮॥
 ੪॥ਠਟੇਠਾਟਗਾਵੇਬਣਾਏਬਣਾਉਤਕੜੇ੪੮॥ਗਾਰਮਧੁਰੇਤੇਜੀਨਾਲਮਾ
 ਰਦੇਹੈਬਜਾਵੇਮਾਰਤੇਸੁਆਸਾਥਲੇਕੇਬੁਛਾਨਲਲੇਕੇ੫੦॥ਮਨੋਨਾਰਕੇ
 ਸਾਹੁਕੀਜੁਲਫਜੇਸੇਮਾਨੇਸਾਹੁਕਾਰਦੀਇਸੜੀਕੀਜੁਲਫਹੀਦੀਹੋਜੇਸੇ॥੫੩
 ਪਟਤਜਦੋਈਪੜਦੇਨਤਿਆਗਕੇ॥ਮਿਰਲੀਜੇਸਿਰਉਪਮੋਤਲਈਏਧਾ॥੫੪
 ਗਮੇਹਥੀਮੇਰੀਬੁਛੀਨੁਬੁਲਕੇਬੁਣਕਰੇਜਥਮਕਰੇਮੇਨਤਾਤਾਬਿਕ੍ਰਮਜੀਤਹਾਜਾਤੇ॥

੫੫ ਤਤੇ ਲਗੀ ਮੋਤ ਯਨ ਛੁਟੀ ਤਿਸੀ ਤੇ ਮੋਤੀ ਅੰਦੀ ਬਹੀ ਟੁਟ ਗਈ॥
 ਉਤਰਾ ਸਹਿਤ ਨਿਸ ਜਨੁ ਗਵਿਟੁ ਟੀ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਮਾਂ ਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਜੁ
 ਗਤ ਗਤੁ ਬੁਧ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਮੋਤੀ ਹੈ ਮਾਲਾ ਦੇ ਤੇ ਤਾਰਾ ਗਤ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੋ ਤੇ ਕਾਮ
 ਰੁਪੀ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਟੁਟ ਗਈਆ ਹੈ॥ ੬੧॥ ਹੋ ਭੀ ਬਾਤੁ ਮੁੰਡਾ ਇਹ ਮਾਨੀ ਗਜਾ
 ਨੇ ਹੋ ਭੀ ਦੇ ਸੋਰ ਉਪ੍ਰਥਾਤ ਲਿਆਰੀ ਹੈ॥ ਮਿਗਾ ਪੇਕਾਰਿ ਕੋ ਕਿਲਾ ਪਛਾਨੀ ਕੋ
 ਕਿਲਾ ਨੇ ਮਿਗਾ ਉਪ੍ਰਥਾਤ ਜਾਈ ਹੈ॥ ੬੨॥ ਸੀ ਤ੍ਰਿਨ ਬੀਚ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ
 ੬੪॥ ਕੈਪਤ ਤ੍ਰਸਤ ਤੇ ਕਰ ਕੇ ਕੀਬ ਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸੇ ੬੧॥ ਮਰੇ ਪਗਾਂਤ ਮਰੇ ਤੇ ਅਪਰੰਤ
 ੧੧॥ ਜਮ ਪੁਰ ਮਗੁਧ ਹੀ ਜਮ ਪੁਰੀ ਦੀ ਬਾਟ ਲਈ॥ ਸਤਾਨ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪ
 ਤੁ॥ ੬੧॥ ੧॥ ਸਾਵਕ ਮਿਗਾ ਕਾ ਬਚਾ ੨॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਮੇਸਾ
 ਸਮਾਪ ਪਤੁ ਭਾਇਆ॥ ੬੨॥ ਜੁਠ ਚੁੰਨ ਚੋਕਾ ਚੁਨਿਖਾ ਦੇ ਚੋਕਿਆਂ ਦੀ ਜੁਠ ਚੁ
 ਗ ਚੁਗ ਕੇ ਖਾਵੈ॥ ੬੩॥ ਗਾਂਢੇ ਜਾਟੇ ਤੁਤਿਨ ਪਾਰਿਐ ਤਿਸ ਜਟ ਨੇ ਗਾਂਢੇ ਨਹਿਤ
 ਕਰ ਕੇ ਪਾਲਿਆ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਚਿਨਹਿ ਰਹਿਐ ਪਛਾਨੈ ਤਿਸ ਗਾਂਢੇ ਦੀ ਕਲ ਦਾ ਕੋਈ
 ਨਾਗਹਿਆਂ ਨੇ ਤਿਸ ਨੇ ਪਛਾਨੈ ਗਾਂਢੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਮੈ ਸਰਜ ਹਾਂ ਮੈ ਨ ਕਾਪਾਯੋ ਸ
 ਮਾਜਿਥੇ ਮੈ ਨ ਕਾਨੇ ਨ ਚਣਦਾ ਪਾਇਆ ਸੀ॥ ੧੬॥ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਉਤੇ ਬਾਹਰ ਹੀ
 ਗਾਈ ਹੈ॥ ਰਾਮ ਹੋ ਗਈ ਸੁਖੀ ਸੁਪਨੇ ਹੀ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਬੀ ਸੁਖਨ ਹੀ ਹੈ॥ ੩੦॥ ਤੁ
 ਹੀ ਕੋ ਜਾਨੈ ਕਰ ਅੰਗਾ ਤਿਸ ਨੁ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰ ਕੇ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਜਾਮ
 ਸੁਮੇਸੇ ਸੁਨਿਐ ਹਰ ਜਾਗਾ ਦੇ ਚਮੇ ਸੇ ਸਾਇਆ ਹੈ॥ ਸੁਮਾਰਿ ਬਾਇ ਕਤੇ ਮਾਰ ਕੇ
 ਦੇ ਕਰ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਬਿਰਹ ਬਢਾ ਰਨਿ ਜੇ ਬਧੇ ਦੇ ਕਦੇ ਇਤੇ ਹੋਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਪਿ ਤਿਲ
 ਵਾਰਨੇ ਜੇ ਕੇ ਬਢੇ ਹੈ ਦੇ ਤੇ ਇਕੋ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ॥ ਮਠਾਨ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥ ੬੬॥ ੧॥ ਖੁ
 ਦਾਈ ਮੁਲਵਾਣੇ ੨॥ ਗਾਂਤ ਕਹੀਨ ਬੀਕੀ ਕਰੀ ਤੈ ਮਹਿ ਮਦਦਾ ਨਿਦਾ ਕੀਰੀ ਹੈ
 ਨਿਨਾਨ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥ ੬੬॥ ੧॥ ਬਿਮਲ ਸੀਰਹੀ ਉਂਸੀਨ ਸੀਰਹੀ॥ ਦਾ
 ੧॥ ਸਕੈ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਤੁਨਹਿ ਤਾ ਕੋ ਤਿਸ ਨੇ ਤੁੰਦੁਰ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ॥ ਸੁਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇ
 ਤੀ ੧੦੦॥ ੧॥ ਘਰੀ ਭੇਦ ਜਾਨੇ ਇਹ ਭੇਦ ਤਿਸ ਦੇ ਭਗਉਤੇ ਜਾਇਆ ਸੋਈ
 ਦੇਨੇ॥ ੧੦੧॥ ੧॥ ਪਾਰਿਐ ਤਾਰਿ ਸੋ ਗਵਤੁ ਤਿਸ ਮਾਰ ਭਾਰੀ ਪਾਇਆ ਇਹ ਦੇ ਸੰਜੁ
 ਤੁਗਾ ਜਾਤ ਹਾਂ ਮਚ ਕੀਤੀ ਬਹੁ ਭਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਤੇ ਲੋਕ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਨੁ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾ
 ਨੇ ਦੇ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਹਟੇ ਨਾਹੀ ਹੋਏ ਮੇਠਿਯਾਰੇ ਹਟੇ ਨਾਹੀ ਲੇਜੇ ਹੈ ਹਟ ਕੇ ਕੇ ਮਾਰ
 ਕੇ ਦਾ ਲੇ॥ ੧੨॥ ਬਾਕਦਾ ਬੈ ਬਾਗਾਂ ਦ ਬਦੇ ਹੈ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਕਸੀ ਹਲ ਹਲੇ ਬੀਰਤ
 ਰੀ ਕਿਤੇ ਬਚਨਾ ਨਾਲ ਹਲ ਹਲ ਕਰ ਦੇ ਹੈ ਭਾਰੀ ਸੁਰਮੇ॥ ੧੫॥ ਕਾਮ ਸੁਤ
 ਅਜਿ ਸੁਤ ਕੋ ਆਯੋ ਗਜਾ ਦ ਸਰ ਬਦਾਰ ਥਵਾ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਗਾਇਆ ਹੈ॥ ਜਾ
 ਇਸੁ ਮਨਾਨਿ ਪਕੇ ਕਹਿਐ ਜਾ ਕੇ ਰਥਵਾ ਪੁਣਾ ਗਜੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਕੁ ਕੇਈ ਨੇ॥ ੨੦॥
 ਭੁਤਾਨ ਕੀ ਸੁਰਮਿ ਮਾਂ ਕੀ॥ ੨੨॥ ਕਿਤੇ ਚੰਗਾ ਬਾਧੇ ਤੇ ਮਲ ਬੰਨ ਕੇ॥ ਮਨੇ ਕਾ
 ਰ ਕੇ ਮੇਘ ਕੀ ਬਿਸਟ ਜੇ ਮੇਧਿ ਸਪ੍ਰਕਾਸ ਅਸੁਰੇ ਮਹੀ ਨੇ ਦ ਬਦਲ ਦੀ ਬ੍ਰ
 ਧਾਉਦੀ ਹੈ॥ ੨੪॥ ਕਿਤੇ ਪੋਚਿ ਕਿਤੇ ਪਵਿਸ ਕੇ॥ ੨੫॥ ਉਤੇ ਛੇ ਪ੍ਰਸੰਪਤ ਸੇ

ਛੱਡਣੇ ਉਠਦੇ ਹੋ ਸਤਾਬੀ ਪਤਾ ਸਾਰ ਖੇਛਣੁ ਟੋਹੇ ॥ ੨੮ ॥ ਹੁਤੇ ਪਾ ੬੨
 ਪਾਕਸੀ ਦੀ ਜੰਗਾ ਹਮਿ ਆਨੇ ਹੋਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਹੀ ਦਸੀ ਗਦੇ ਵਿਚਾ ਸਿਆ
 ਮਜਾਨੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜਾਣੇ ॥ ੩੧ ॥ ਖਬਰੇ ਗਈ ਰੁਮਾ ਅਹੁ ਸਿਆ ਮਾ ਜੁਧ ਦੀਆਂ
 ਖਬਰਾਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਲੈ ਦੇ ਤਾਂਈ ਹੋਈਆ ॥ ੩੩ ॥ ਕੈ ਕੈ ਅਤਿ ਸੁਭ ਕਹਾਇ ਕਕੇ
 ਈਜੇ ਅਤ ਸੈ ਕਕੇ ਸੁਭ ਸਹੀ ਰਵਾ ਲੀਏ ॥ ਇਕ ਸੈ ਦੇ ਇਚ ਹਿਤੁ ਇਤੀ ੧੦੨ ॥

॥ ੧ ॥ ਜਲ ਨਨ ਉਸੀ ਸੁਰਤਿ ਸੀ ਗਤਿ ਮੇ ਸੂਰਤ ਅਮਿ ਠਿ ਅਤ ਤਾ ਵਿਖੇ
 ਤਾ ਸਾਹ ਜਲਾਲ ਜਲ ਸਾਹ ਨਾਮ ਸੀ ਤਰਲ ਜੁਵਾਵ ਸਥਾ ੧੧ ॥ ਕੋਨ ਦੇ ਸ
 ਇਸੁਰ ਜਤੀ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾ ਦੇ ਗਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤੁ ੨੦ ॥ ਬੀਨ ਸਕੇ ਬਿਗਾ ਮੇਨ ਹਿਕ
 ਹੁੰਦੇ ਖੰਨ ਹੀ ਸਕਦੀ ਪ੍ਰਸਿਨ ਨਹੀ ਹੋਈ ਕਿਸੀ ਨਾਲਾ ਬੀਰੀ ਚ ਬਾਤ ਨ
 ਬੋਠ ਸਕੇ ਬੀਰੀ ਪਾਨ ਦੀ ਚ ਬਦੀ ਬੀਨ ਹੀ ਬੋਠ ਸਕਦੀ ਬਿਲ ਮੇਨ ਹਿ ਬਾਲ
 ਬਿਲ ਮਨ ਹੀ ਲਾਉ ਦੀ ਇਸਤੀ ਹਾ ਕਰਿ ਗੁਏ ਹਾ ਕਸਟ ਹੋ ਮੇ ਸੇ ਕਹਿ ੦
 ਦੀਏ ਛਾਡਿ ਛਿਨੇ ਕਾ ਬਿਖੇ ਦਖ ਗਾਏ ਇਸ ਦੇ ਰਾਜ ਨੁ ਛਡ ਕੇ ਇਕ ਛਿਨ ਵਿ
 ਖੇ ਦਖ ਨੁ ਸਹਾ ਰਹੀਏ ॥ ੨੧ ॥ ਧਰਨਿ ਲੋਟ ਤਮਾਤ ਅਪੀਰ ਦੇ ਖ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉ
 ਪ੍ਰਲਿਏ ਦੀ ਨੁ ਅਪੀਰ ਜਹੋਈ ਮਾਤਾ ਬੁਧ ਨ ਕੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕਮਲ ਨਾਭ ਕੀ ਛ
 ਬਿਪ ਹਿ ਦਾਨ ਅਤ ਕਮਲ ਦੀ ਨਾਈ ਦੀ ਛ ਬ ਪ ਹਿ ਚਾਣੀ ਦੀਏ ॥ ਟੁਕ ਦ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾਗ ਇਕ ਜਾਨਿ ਅਤ ਟੁਕ ਦੇ ਦੇ ਜਾ ਦੇ ਪੈ ਨਾਈ ਦੇ ਤੇ ਤਾਗ ਇਕ ਜਾਣੀ
 ਦੀਏ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਸਹੀ ਰਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਤਾਗ ਇਕ ਹੋ ॥ ੩੧ ॥ ਜਨਿ ਯਤ ਸਾ
 ਹਨ ਲੁਕੇ ਗਾਜੇ ॥ ਜਾਣੀ ਦੇ ਜਲ ਸਾਹ ਦੇ ਹੀ ਬਾਜੇ ਸਭ ਬਜ ਰਹੇ ॥ ੩੨ ॥
 ਫੁਕਾਨ ਪਤਭੇ ਗਾਜੇ ਆਂ ਦੇ ਮੁਖ ਫੁਕਾਨ ਹੋਤੇ ਭਏ ੩੩ ॥ ਇਹ ਛਲ ਸੀ ਅਬਲਾਕ
 ਰਾਮਾਈ ਇਸ ਛਲ ਦੇ ਸਾਥ ਇਸਤੀ ਜਲ ਦੇ ਹਖ ਆਈ ॥ ਸਾਹ ਜਲ ਲੈ ਭਈ
 ਮਾਨੇ ਜਲ ਸਾਹ ਦਾਰੁ ਪਹੀ ਹੋ ਗਈ ॥ ੩੪ ॥ ਅਤਿ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਤਿਹ ਤਰੁਨਿ ਤਰੁਨ ਕੇ ਪਾਇ ਅ
 ਤ ਸੈ ਕਕੇ ਸੋਭਾ ਹੋਤਿ ਸਕੀ ਇਸਤੀ ਜਵਾਵ ਸਥਾ ਪੁਰ ਸਕੇ ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਸੈ ਤਿਨ
 ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ੧੦੩ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਾਂਧਿ ਦੇ ਦਰਬ ਚੁਗਾਵੈ ਪਹਿਲੇ ਸੀਨ ਲਾਕੇ ਪ
 ਨ ਦਾਵੈ ॥ ਮਫਤੀ ਮੁਣ ਸਬਦਾਰ ਪਾ ਦੇ ਸਾਂਧਿ ਹਿ ਹਭਾਂਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ਯੇ ਸੀਨ
 ਲਾਕੇ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰਿਆ ॥ ੬ ॥ ਤਿਹ ਠਾਪੁ ਗਾਧ ਰਿਖੇ ਸਾਰ ਲੋਕ ਚਲ
 ਕੇ ਦੇਖੇ ॥ ੧੦ ॥ ਝੰਖਤ ਖਿੜੀ ॥ ਇਕ ਸੈ ਚਾਰਿ ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ੧੦੪ ॥ ਆਲਿ
 ਮਰਦਾਂ ਨਾਮ ਸੀ ਮੁਗਲ ਦਾ ਤਾਸ ਬੇਗਨਾ ਮਾਜਗ ਕਹੈ ਤਾਸ ਬੇਗਨਾ ਮਕੂਕੇ
 ਤਿਸ ਦਾ ਪਤ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਉਪਚਾਰ ਉਪਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਖਹੁ ਤੇ ਜੋਨ ਪੁਸੁ ਪਾਰਿਯੋ ਅਗੇ
 ਮਨੁ ਖਸੀ ਮਦਾਰਾ ਪੀ ਕੇ ਪਸੁ ਹੋਗਾ ਉਆ ॥ ੧੩ ॥ ਲੁਟਿਯੇ ਹੁਤੇ ਲੁਟਿਯਨ ਲੀ
 ਨੇ ਅਗੇ ਬੀਲੁ ਟਿਆਸੀ ਟੁਹੋ ਰਪਨ ਲੁਟਿਯੋ ਆਰਾਸਨੇ ॥ ਇਕ ਸੈ ਪਾਂਚ ਚ
 ਚਿਤੁ ਇਤੀ ੧੦੫ ॥ ਜੋਧਨ ਦੇਵ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋਧਨ ਜਗਤ ਲੋਕ ਸਭ ਜਾਗੇ ਜੋ
 ਧਨ ਦੇ ਜਾਗਣੇ ਤੇ ਲੋਕ ਸਭ ਜਾਗਾ ਪਏ ॥ ਮੀਤ ਜਗਾਯੇ ਪਤੀ ਜਗਾਉਆ
 ਇਕ ਸੈ ਸਾਤ ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ੧੦੬ ॥ ਛਾਰਿ ਸਿੰਧ ਸਰਤਾ ਤਿਸੈ ਸਿਟ ਕੇ ਅਟ
 ਕਨ ਦੀ ਦੇ ਵਿਚ ਤਿਸ ਲੁਕੀ ਨੁ ਆਪ ਹੋਤਾ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਵਿਚ ਚਲੀ ਗਈ ॥

ਇਹ ਛਲ ਸੀ ਅਬਲਾਕ
 ਰਾਮਾਈ ਇਸ ਛਲ ਦੇ ਸਾਥ
 ਇਸਤੀ ਜਲ ਦੇ ਹਖ ਆਈ
 ਸਾਹ ਜਲ ਲੈ ਭਈ
 ਮਾਨੇ ਜਲ ਸਾਹ ਦਾਰੁ ਪਹੀ
 ਹੋ ਗਈ ॥ ੩੪ ॥

ਆਈ ਆਗੇ ਜਹਾਂ ਸਿਧ ਕੋ ਗਈ ਅਗੇ ਜਿਥੇ ਸਿਧ ਦੇ ਸਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਦੰਤ ਸੋ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ਬ੍ਰਹਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੋ ਕੀਨਿਆ ਨੇ ਤੀ ਦੇਖੀ ॥ ੪ ॥ ਸ
 ਸਿਧਾ ਸੀ ਖਿਆਤਾ ਕੀ ਪਹੀ ਸਸੀ ਨਾਮ ਤਿਸ ਦੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਰਖੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਛਾਬਿ ਯਾਰ ਛਬ ਦਾ ਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਕੇ ਸਾਰਿ ਅੰਗ ਬਰਾਤਿ ਨ ਕੋ ਛਿਰ ਕੇ ਕੋ
 ਜਾਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਗ ਉਪਾਛਿ ਰੁਕਿਆ ਆਨੰਦ ਜੀ ਜੀ ਕੋ ਬਿਖੇ ਅਨੰਦ ਕੁ ਕੋ ॥
 ॥ ਛੋਲ ਨਿ ਇਸਤੀਆਂ ਛੋਲ ਮਨਖ ਛਕੇ ਪੁਰਣ ਹੋਰ ਹੋਰੇ ਚਹੁ ਓਰ ਚੋਰੀ ਤਰ
 ਫੀ ॥ ੩ ॥ ਲਖਿ ਲਾਲਚੀ ਲਾਲਤਿ ਸੀ ਛਿਨ ਮੇ ਦੇਖ ਕੇ ਲਾਲਚੀ ਪਿਆਰੇ
 ਨੁਤਿ ਸੀ ਖਿਨ ਵਿਖੇ ॥ ੪ ॥ ਸਿਧ ਕੋ ਸੰਖ ਸਮੁੰਦ ਦਾ ਸੰਖ ਬਜਦਾ ਹੈ ਸੁਰੇ ਸਕੇ
 ਆਵਸ ਇੰਦੁ ਦੇ ਬਾਜੇ ਸੁਰ ਕੇ ਨਾਦ ਸੁਨੇ ਦਰਵਾਜੇ ਸੁਰ ਜਕੇ ਬਜੇ ਬਜਦੇ
 ਹਾਜੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਸੁਣੇ ਹੋਯੋ ਮਓ ਜਨ ਕੇ ਮੁਰਲੀ ਮਧੁਰ ਪੁਨ ਲੋਗਾ ਉਠਵੀ ॥
 ਮੁਰਲੀ ਆਂਦੀ ਮਿਠੀ ਜੋ ਪੁਨ ਹੋ ॥ ਜੀਤ ਕੇ ਜੰਗ ਮਹੇ ਸਨ ਕੇ ਜੀਤ ਕਰ ਕੇ ਜੰਗ
 ੪ ਰਾਜੇ ਆਂ ਕੇ ਸਜ ਮੰਗ ਕੇ ਸਾਜ ਕੁ ਕੇ ਮੰਗ ਲਤਾਂ ਈ ਗਿਹ ਮੰਦਲ ਰਾਜੇ
 ਪਗ ਵਿਚ ਛੋਲ ਬਜਦੇ ਸੋ ਭੁਰੇ ਹੋਯੋ ॥ ਅਤਿਆਨ ਕਬਾਜੇ ਅਤ ਸੋ ਕਰ ਕੇ ਛੋ
 ਲ ਬਜੇ ਵਾਅਨੇ ਕਾ ਬਾਜੇ ਬਜੇ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਪ ਕੀ ਬਰਨਾਹੀ ਰਾਜੇ ਪੁੰਨ ਦੀ ਜੋ ਅਗੇ
 ਬੀ ਸੀ ਸੋ ਸਟ ਇਸਤੀ ॥ ਲਾਗੀ ਉਚਾਟ ਕੋ ਚਿਤ ਮੇ ਪੁੰਨ ਦੇ ਚਿਤ ਨ ਉਦਾਸੀ ਲ
 ਗੀ ਰੋ ਦੀ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੁਹਾਇ ਪਿਆ ਕੋ ਪਿਆਰੀ ਕਦੇ ਬੀ ਨਹੀ ਅਛੀਲ
 ਚਾਦੀ ਪਿਆਰੇ ਨੁ ਪਿਆਰੀ ਸਸੀ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਪ ਰਮਤ ਤਿਸ ਉਪ ਮਸਤ
 ੨੦ ॥ ਏਕ ਤਰਨਿ ਇਕ ਇਸਤੀ ਦੁਜੇ ਚਤੁਰ ਦੁਸਰੇ ਚਤੁਰ ਤਰਨ ਤੀ ਸਰੇ
 ਪਾਇ ਜੁਦਾ ਅਸਥਾ ਪੁਰਖੁ ਤੀ ਸਰੇ ਪਾਇ ਕੋ ੨੨ ॥ ਲਾਲ ਕੋ ਖਿਆਲ ਪਿ
 ਆਰੇ ਦਾ ਪਿਆਨਾ ॥ ਛੋਲ ਨਿ ਛੋਲ ਛਕੇ ਹਸ ਸੋ ਦੇਉ ਇਸਤੀ ਸੁੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰ
 ਖ ਪੁਰਣ ਹੋਰ ਹੋਰੇ ਹਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਮੇ ਰੋਗ ਤਿਨੈ ਮਨ ਮੇ ਬਾਲਿ ਜਾਹੀ ਦੇਖ ਕੇ
 ਤਿਨੈ ਨ ਮਨ ਵਿਖੇ ਬਾਲਿ ਹਾਰ ਜਾਹੇ ॥ ਇਸਤੀ ਤੇ ਪੁਰਸਾ ਕਾ ਮਕਸੀ ਸੁਸਸੀ
 ਸਸਿ ਸੀ ਛਾਬਿ ਕਾ ਮਦੀ ਖਿਚੀ ਹੋਈ ਸੋ ਜੇ ਸਸੀ ਹੋ ਚੰਦ ਮਾਸਾਰ ਖੀ ਛਬ ਦਾ
 ਲੀ ॥ ਯੋਤ ਹ ਕੀ ਬਹ ਕੀ ਛਾਬਿ ਯਾਰ ਪਿਆਰ ਕੋ ਪਾਇ ਪਤੀ ਜਤਨਾਹੀ ਇਸਪੁ
 ਕਾ ਕਾ ਮਰਹੀ ਹੈ ਬੋਲ ਦੀ ਹੈ ਛਬ ਦਾ ਲੀ ਪਤੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕੇ ਫੇਰ ਬੀ ਪਤੀ ਤਨ ਹੀ ਕ
 ਦੀ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇ ਬਨ ਕੇ ਜੇ ਰਜੇ ਗਾਵਹੀ ਜਾਗੀ ਜਾਲ ਮਸੇ ਜੇ ਬਨ ਦੇ ਜੇ ਰਕ ਕੇ ਜੇ ਗਾਵ
 ਹੀ ਲਗੀ ਹੈ ਪੀਤਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥ ਜਗਤੋ ਅਨਿਯਾਰੀ ਯੋ ਬੀ ਸਾਰੀ ਸੁਪਚੀ
 ਤਕੀ ਜਗਤ ਤੇ ਨਿਆਰੀ ਇਸਪੁ ਕਾਰ ਕੁ ਕੋ ਬੀ ਸਾਗ ਦਿਰੀ ਹੋ ਸੁਪਾ ਚਿਤ ਦੀ ॥ ਛ
 ਬਿਕੀ ਜਿਯੋ ਰਿਹਲੀ ਜਿਯੋ ਏਕੋ ਹੋ ਗਈ ਇਕ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਆਨੇ ਅਸੀ ਗਜ
 ਨੀਰ ਕੀ ਮਾਨੇ ਅਸੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਤ ਕਹੀ ਦੀ ਹੋ ॥ ਮੁਖ ਚਾਪ
 ਮੁਖ ਚੋ ਮਦੀ ਹੈ ਪੀਤ ਮਸੇ ਪੀਤ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ ਪੀਤ ਕੀ ਤੀ ॥ ੨੪ ॥ ਬੀ
 ਕ ਬਿਲੋਕ ਨਿਖਰ ਚਾਪ ਦੇ ਦਾ ਦੇਖਣ ਜੇ ਰਾਹੇ ਏਹੋ ਖੁਦ ਕੁ ਕੇ ਧਨ ਸਰਪ ਕੀ ਧਾ
 ਨੀ ਸਰਪ ਦਾ ਪਾਪ ਖਿਆਲੁ ਪਿਆਨ ਲਾਜ ਤਨੀ ਸਾਜਿ ਸਾਜ ਸਭੇ ਲੋ ਖਿਸ
 ਪੁੰਨ ਦੇ ਜੇ ਹੋਏ ਸਾਜ ਸਭੇ ਦੇ ਪੁਕੋ ਲ ਜਿਆਤਿਆ ਗਾਇਤੀ ੨੬ ॥ ਅੰਗ ਸਭੇ ਬੀਨ ਸੰਗ
 ਸਾਖੀ ਬੀਨ ਪੁਨ ਦੇ ਸੰਗ ਤੇ ਸਭੁ ਨਾ ਅੰਗ ਬੀਖੇ ਸਿਵ ਕੋ ਅਰਾਨਾ ਅਨੰਗ ਜਗਿਯੋ

ਸਿਵਾਦਾਸਤੁਕਾਮਾਮਾਕੇਜਾਗਿਆਪੈ॥ ਝੁਟਕੇਪਟਕੇ ਝੁਟਕਾਪਟਕਾਬਥੇ ੬੩
 ਰਾਹੀਹਾ॥ ਚਿਤਤੇਝੁਟਕੇਨਛਟੇ॥ ਚਿਤਤੇਸਤਾਬੀਨਹੀਛਟਾ॥ ਬਲਿੰਤੇਜੁਗ
 ਈਠਗਕੋਠਗਨੇਠਗਮੇਨਠਗਿਐਠਗਿਮੇਹਿਠਗਿਐ ਬਲਿੰਜਾਟਾਹੇਸਖੀਮੇ
 ਠਗਨੁਠਗਣਗਈਸੀਠਗਨਮੇਨਹੀਠਗਿਅਠਗਨੇਮੇਨਹੀਠਗਲਾਇਅਪੈ
 ੨॥ ਪ੍ਰਤੀਤਕੀਨਿਸਚੇਕੀਤੀ॥ ਲਗਨਿਨਿਗੋਰੀਲਾ॥ ਗੀਪ੍ਰਤਨਮੀਲਗੀ
 ਦਾਅਣਖੀਲਗੀ੨੫॥ ਅਸਲਯੋਗਿਬੁਰਨਿਜਕਰੀਆਪਣੇਬੁਰਮਿਆਨ
 ਇਕਠੇਕੁਕੇਸਲਾਕੀਤੀ॥ ੨੬॥ ਜਨਮੇਕਅਰਿਥਾਪਕੇਰਹੀਜਨਮਤੇਲੈਕੇਜਾ
 ਟੁਗੀਕੁਆਰੀਥਾਪਰੇਘਰੀਹਰੀ॥ ਰੋਬੇਰਕਤਮੇਖਲਾਗਹੀਬਿਰਕਤਤੇ
 ਕੇਮੇਖਲਾਗਹਣਕਰਾਗੀ॥ ੨੭॥ ਜਨਰਿਹਛੇਰਿਤੀਹਬਨਗਈਮਾਨੇਘਰ
 ਨੁਛਰਕੇਬਣਦੇਪਾਸਚਲੀਗਈਸੀ॥ ਮਾਨਹਰਹਤਚੰਦਬਤਭਈਮਾਨੇਕਿ
 ਜਨਚੰਦਾਈਣੀਬਰਤਰੁਖਿਆਹੀਜਾਣਗੀ॥ ਗਾਜੇਸੂਹੀਫੀਕੀਗਾਜਧਾਨੀਫੀ
 ਕੀਲਗਾਈਹੈ॥ ੨੮॥ ਤਾਕੇਕਾਲਨਿਕਟਜਥਾਯੋਤਿਸਦਾਸਦਾਕਾਲਜਦੇਨ
 ਜੀਕਾਆਇਆ॥ ੨੯॥ ਭਏਪਵਨਭਿਤਭੇਸਦਾਸਪੈਣਦੀਨਿਆਈਸਤਾ
 ਬੀਕੁਕੇਪਹੁਚਦੇਹੋਏ॥ ਲਾਲਕੇਪਿਆਰੇਦੇ੪੪॥ ਤਨਗਾਰੂਯੋਜਹਤਮਾਮਿ
 ਲੇਜੇਸਗੋਗਵਿਚਤੁਸੀਮਿਲੇਹੋਤਿਸਵਿਚਮੇਸਰੀਰਨੁਗਾਡੀਆਹੈਅੰਗ
 ਮਿਲਿਯੋਸਰਬੰਗਅੰਗਸਸੀਦੇਪੁਨਰੇਸਾਰੇਅੰਗਨਾਲਮਿਲੇ॥ ਸਭਕ
 ਛਤਜਗਿਹਕੇਚਾਲਿਯੋਸਭਕੁਛਜਬਾਬਪ੍ਰਦਾਛਰਕੇਚਲੇਹੈਪ੍ਰਣਪਿਆ
 ਚੇਦੇਸਾਬਾ॥ ੪੫॥ ਪਵਨਪਵਨਪੈਣਦੇਨਾਲਪੈਣਮਿਲਗਈਤਨਪਿਯਕੇ
 ਸਰਬੰਗਸਰੀਰਪੀਆਰੇਸਾਰੇਅੰਗਨਾਲਮਿਲਿਆਹੈ॥ ੪੬॥ ਕਹਾਉਪ੦
 ਇਕਿਆਉਪਾਉਹੈ॥ ਜਲਸਿਮਿਤੇਬਿਛੁਰਾਇਯਹਜਲਤੇਵਿਛੋਟੀਮਛੀਅਰ
 ਜਾਂਦੀਹੈਪੀਆਤੇਵਿਛੁਰੀਬਿਰਹਨਮਰਜਾਤੀਹੈ॥ ੪੭॥ ਪਾਪਨਰਕਤੇਨਾਡ
 ਹੀਪਤੀਨੁਮਾਰਿਆਏਪਾਪਕੀਤਾਨਰਕਵਿਚਪੈਣਤੇਨਾਡਹਈਹੋਈਕਰਸਦ
 ਤਕੀਕਾਕਣਸੰਕਣਦੀਕਾਣਨਹੀਸਹਾਰਣੀਏਚਿਤਵਿਖੇਬਾਤਕੀਤੀ॥ ਇ
 ਕਸੀਅਰਚਾਰਿਤੁਇਤੀ੧੦੮॥ ॥ ਪਾਤ੍ਰਦੇਸਦਾਕਾਲਕੇਘਰਮੇਧਰਮਰਾ
 ਜਦੇਘਾਵਿਖੇ॥ ਤਿਹੱਬੀਗੋਤਿਹਸਭਾਉਚਾਯੋਤਿਸਗਣੀਦੇਮਾਰਦਾਬੀਰਾਤਿ
 ਸਉਰਬਸੀਨੇਸਭਾਵਿਚੋਚਕਿਆ॥ ੩॥ ਤਾਕੇਲਈਹਾਥਮੇਮਾਨਹੁਤਿਸਨੁਹ
 ਧਾਵਿਚਲਈਹੋਈਹੀਜਾਣੇ॥ ੪॥ ਜਾਕੇਨਿਰਖਾਇਦੁਹਯਲਾਜੈਜਿਸਕੇਦੇਖ
 ਘੋੜਿਆਦਾਇਦੁਉਚੀਸੁਵਾਲਜਾਵਨਹੋਜਾਦਾਹੈ॥ ੫॥ ਜਨੁਕਛਲੇਲਹਿ
 ਜਾਤਨਿਚੇਰੇਮਾਨੇਛਲੇਲਨਲਪੁਨਚਕਦੇਜਾਂਦੇਹੈ॥ ੬॥ ਅੰਜਨਅੰਜਨੁਰਮਾ
 ਮਾਖਿਅਨਦਯੋਅਖੀਆਂਵਿਚਪਾਰੇਤਾ॥ ਜਨਕਾਰਿਬੂਟਸਿਰਗਾਰਹਿ
 ਲਯੋਮਾਨੇਸਿਰਗਾਰਨੁਬੂਟਣਾਕਰਲਾਇਆਹੈ॥ ਜਲਫਜੈਜੀਰਜਾਲਮੇਸੇ
 ਹੈਜਲਫਜੈਜੀਰਦੀਨਿਆਈਬੰਨਣਵਾਲੀਆਂਪਿਆਰੇਦੀਆਂਸੋਭਦੀ ੩
 ਹੈ॥ ੭॥ ਖਟਮੁਖਖਟਸਿਆਮਕਾਰਕਨੇਛੇਮੁਖਬਣਾਏਹੈ॥ ਹੀਰਨਕੀਮੁ
 ਕਤਾਜਗਸੇਭੇਹੀਰਿਆਤੇਮੋਤੀਆਂਦੀਮਾਲਾਜੋਗਜੋਗਕਰਦੀਸੋਭਦੀਹੈ
 ਸਸਕੇਮਨੋਤਾਰਕਾਮੇਭੇਚੰਦਮਾਰੂਪੀਮੁਖਕੇਤਾਰੇਮੋਤੀਆਂਪ੍ਰੀਸੋਹਰਹੈ

੧੦ ਅਨੁਪਮ ਅਨੁਪਮ ਸਸਤੁ ਪਾਰੇ ਪੈ ਸ੍ਰਿਦਰਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਭਾਨਰੇ ਜਾਨ ਬਡੇ ਛਾਬਿ
 ਆਰੇ ਚੁਰਜ ਭੇਬੀ ਮਾਨੇ ਬਡੇ ਛਾਬੁ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਮੇਤਨ ਕੀ ਲਰਕੈ ਮੁਖ ਪੈ ਮੋਤੀਆਂ
 ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਲਟਕਦੀਆਂ ਹੋ ਮੁਖ ਚਿਪ੍ਰ ਮ੍ਰਿਗ ਨੈਨ ਛਬੈ ਮ੍ਰਿਗ ਸੇਕ ਜਗਰੇ
 ਮ੍ਰਿਗ ਨੈਨੀ ਦੇ ਮ੍ਰਿਗ ਸਾਚ ਖੇਨੇ ਤੁਫ ਬਰੇ ਪੈ ਕਜਲ ਵਾਲੇ। ੧੧ ਪਾਗ ਸੇਸੀ ਸਸੁ
 ਹਾਏ ਪਗ ਸਾਥ ਸਿਰ ਸੇਭ ਦਾ ਹੋ। ਭਾਗ ਭਰਿ ਯੋਸਭ ਹੀ ਕਹ ਭਾਏ ਭਾਗਾਂ ਨਾ
 ਲਭ ਰਿਮਾ ਹੋਇਆ ਮਥਾ ਸਭ ਨਾਨੁ ਮਛਾਲ ਗਦਾ ਹੋ। ਬਾਲ ਬਖੇ ਕਰਿ ਲਾ
 ਲਾਤੇ ਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤਿਸਨੁ ਪਿਆਰਾ ਜਾਣ ਕੇ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹੋ ਲੰਕਾ ਵਤ ਅੰ ੨
 ਗਨ ਮੇਜ ਬਾਏ ਲਟਕਦੇ ਹੋਇਆ ਬੇਰੇ ਦਿਚ ਜਦੋਂ ਆਉਦਾ ਹੋ। ਸੁਪ ਹੋ ਸਿ
 ਛਟੈ ਸਤੁੰ ਛਟਿ ਜਾਏ ਦੇਖ ਕੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੁਪਨ ਹੀ ਰੇ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਸਤੁ
 ਰੋਹੇ ਜਾਦਾ ਹੋ ੧੨। ਬਾਸ ਵਨੈਨ ਸਹਸਨ ਸੇ ਇੰਦੁ ਹਜਾਰ ਨੇਤ੍ਰ ਸਾਥ ਆਪ ਬ
 ਨਾਇ ਅਨੁਪਮ ਕੋ ਬਿਧ ਬ੍ਰਮਾ ਆਪਾਇ ਸਾ ਅਨੁਪਮ ਬਣਾ ਕੇ ਮੇਚਰ ਹਿਯੇ ਦੁ
 ਤਿਅੰਤ ਨਾਅਯੋ ਖਿਚਰ ਹਿਯਾ ਹੋਇ ਸਦੀ ਸੇਭਾਨੁ ਅੰਤ ਨਹੀਆਇਆ
 ਉਸਨੇ ਬੀ। ੧੩। ਜਗਾਇ ਜਰੇ ਜਤਾਉ ਜਰੇ ਹੋਏ ਬਿੰਹਮਾਏ ਮੋਹਤ ਕੀਤੇ। ਕੀ
 ਠਾਜਿਰੀ ਮਨਿ ਮਾਲੂਮ ਣੀ ਆਦੀ ਹਰ ਸੁਨਾਰ ਹੀ ਏ ਪਹਿਰਾਏ ਹਾਰ ਸੇਇ
 ਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਹਿਰਾਏ ਨੁਪਹਿਰਾਏ ਹੋ। ਬਿਲੋਕਨ ਆਏ ਦੇਖਣ ਆਏ। ੧੪। ਇ
 ਦਸਹ ਸਾਬਿਲੋਚਨ ਸੇ ਇੰਦੁ ਹਜਾਰ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲਾ। ਅਸੇਖ ਸਪੁਰਣ ਹੀ ਮੁਖਾ ਸਾਥ
 ਹੁਦ ਪਿਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਕੀ ਕੋਰ ਨਿਹਾਰ ਸਿਦੀ ਪਿਆਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੋਰ ਨੁ ਦੇਖਣੇ
 ਨੁ ਮੁਖ ਪੰਚ ਬਨਾਯੋ ਪੰਜ ਮੂਹ ਬਣਾਏ ਹੋ। ਪੁਤ ਕੀਏ ਖਟ ਮਿੰ ਆਮ ਕਾਰਤ ਕਨੇ
 ਕੀਤੇ ਛੇ ਮੁਖ ਬਿਲੋਚਤ ਗਨ ਨਯਾ ਹੀ ਤੇ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਾਰ
 ਮੁਖਾਂ ਵਾਲਾ ਕਹਾਇਆ ਹੋ। ੧੫। ਕੀਚਨ ਸਰਪ ਦੇਖ ਕੇ ਕੀਰ ਤੇਤਾਨ ਕਨੁ ਦੇਖੇ
 ਤੁਭੁ ਕੇ ਕਲਾਨਿਧ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਮੁਖ ਦੇਖ ਕੇ ਕੇਹਰਿ ਲੁਕ ਦੇਖ ਕੇ ਕੋਕ ਕੋਕ ਲੋਥ ਲੋਥ ਕਪੋਤ
 ਗਰਦਣ ਦੇਖ ਕੇ ਕਰੀ ਹਾਥੀ ਚਾਲ ਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਗਾਨੇ ਕੁਹਕਾਉ ਦੇਹੇ ਕਿਆ ਦੁਖੀ ਹੀ
 ਦੇਹੇ। ਕਲਪ ਦੁਖ ਮਕਾ ਕਲਪ ਬਿਛੁ ਕਿਆ ਹੈ ਅਨਜਾਕ ਮਨੀ ਕਲਪਾ ਬਿਛੁ ਕੀਥੇ
 ਣਕਾ ਮਧੇਨ ਬੀਕ ਮਧੇ। ਬਿਨੁ ਦਾਰਿਦਰਾ ਮਿਨ ਦੇਖਿ ਬੀਕਾਨੇ ਦੰਦਾਨੁ ਦੇਖੇ ਅਨਾ
 ਦੇ ਬਿਨਾ ਦੀਖਾਤੋ ਤਿਸ ਪਾਸ ਬਿਕ ਗਏ। ਨਰ ਦੇਵ ਰਾਜੇ। ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸੇ ਜਾਨ ਪਰੇਗ
 ਜੇਦਾ ਬੇਠਾ ਸੇ ਜਾਇਆ ਜਾਦਾ ਹੋ ਤਿਹ ਬਾਲ ਕੋ ਅੰਗ ਨਜਾਤ ਪਛਾਨੇ ਤਿਸ ਦੇ
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੰਗ ਨਹੀ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ। ੧੬। ਦਸ ਸੀਸਨ ਗਵਨ ਰਚੇ ਦਸਾਂ ਮੁਖ
 ਕਹ ਕੇ ਗਵਣ ਉਚਾਰੇ ਤਰਨੀ ਤਿਲਕੀ ਤਉ ਸਕਿਯੇ ਨ ਛਾਬਿ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਤਿ
 ਲਦੀ ਛਬਨੁ ਤੰਭੀ ਨਹੀ ਪਾਇ ਸਕਦਾ। ੧੭। ਲਾਲ ਨਕਸਰ ਪੇਚ ਬਾਧਿਯੋ ਲਾਲਾਂ
 ਦੀ ਝਾਲ ਗਜਿਸ ਸਾਫੇ ਨੁਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਸਾ ਛਾਸਿਰ ਨੁ ਬੀਨੀਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਨ
 ਕੇ ਕਾਬਿਖੇ ਇਤਨ ਕਕਾਈ ਬੀਖੇ। ੧੮। ਛੋਰੇ ਹੋਈ ਦਾ ਅਨੁਪਮ ਸ੍ਰਿਦਰੇ ਹੋਏ ਹੋ
 ਬਾਜੁ ਬੰਦ ਅਨੁਪਮ ਸ੍ਰਿਦਾਇ ਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਭਾਲ ਮੇ ਕੇ ਸਰਲ ਲਾਲ ਗਾਯੋ ਪਿਆਰੇ
 ਨੇ ਕੇ ਸਰਦਾ ਟੰਕਾ ਮਥੇ ਦਿਚ ਲਗਾਇਆ ਹੋ। ਸੁਮਕ ਦੇਤੁ ਸੁਮਕ ਦੇਟੇ ਕੁਕੇ
 ਸੁਕੇ ਸੁਮਕੇ ਸੁਕ ਦੇਹੇ ਸੁਬਕੇ ਬਾਧਿ ਕੇ ਜੇਲ ਚਲਾਯੋ ਬਸ ਕੁਕੇ ਬੀਨ ਚਲਾਇ
 ਆਏ। ੧੯। ਤਨ ਨਾਲ ਜੇਬਨ ਜੇਤ ਜਹੈ ਅਤ ਕੀ ਜੇਬਨ ਦੀ ਜੇਤ ਜਹਾਰ ਹੀ
 ਹੈ ਅਨੁਸੇ ਨਿਸਚੇ ਮਨ ਹੋਰ ਰਿਗੇ ਤਪ ਤੇ ਪਛਤਾਏ ਮਨੀ ਦੇਖ ਕੇ ਤਪ ਤੇ ਰਿਗਾ ਪੈਦੇ
 ਤੇ ਪਛਤਾਉ ਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋਈ।

੨੧॥ ਏਤੀ ਕਥਾ ਸੁਯਾ ਪੈਰੁ ਈਉਤਨੀ ਕਥਾ ਏਸ ਉਰਬਸੀ ਚਿਪ੍ਰਹਈ॥ ੨੨॥ ੬੪
 ਮੁਖ ਛੀਕੋ ਕਰਸਭਨ ਰਿਖਾਏ ਮੁਖੋ ਛੀਕੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਸਭਨਾ ਨਰਿਖਾਉਦੀਓ
 ੨੫॥ ਮੁਜਗਲੇਏ ਹਜਰੀ ਲੈਦੀਓ॥ ੨੬॥ ਨਿਜਾ ਆਲੈ ਤੇ ਨਿਕਾਸ ਨਕਰੇ ਆਪ
 ਏਘੁ ਤੇ ਜੋ ਨਿਕਾਸ ਏਕੀ ਤੇਜੋ॥ ੨੭॥ ਸੁਕਹਾਬ ਪੁਰੇ ਨਹ ਦੇਵਾ ਬਿਚਾਰੇ ਸੋਕਿਆਓ
 ਬਿਚਾਰੇ ਰਾਜੇ ਤੇ ਪੁਰਸਾ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਵਾਸਾ ਹਿਥ ਕਾਹਿ ਦੇਹੈ ਬਿਚਾਰ ਕੇ॥ ਰਾਜੇ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ਕਿਆਓ॥ ੩੦॥ ਕੰਢ ਪਕੋ ਧੀਨੁ ਪਕੀਯੋ ਕਾਮਨਾ ਬਿਨਾ ਹੋ ਕਾਰ ਤੇ ਕੀਤਾ
 ਪ੍ਰਿਧਰਾਹ ਪ੍ਰਿਧਰਾਹਾਂ ਵਾਲੀ ੩੧॥ ਮਾਨ ਨਿਕੋ ਮਾਨ ਵਾਲੀ ਏਸ ਤੀਆ ਦੇ ੩੨
 ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ ਗਈ ਦਾਨ ਉਸੀ ੩੩॥ ਕੋਧੋ ਕਾਹਿ ਰਿਖਾਏ ਦੁਆਸ ਨਤੇ ਟਾਰਿ ਦਯਾ ਕਿ
 ਪੋਕਿ ਸੋ ਰਿਖੀ ਨੇ ਸਰਾਪੁ ਰੇ ਕੋ ਏਨੁ ਏਨੁ ਏਨੁ ਸੋ ਤੇ ਸਿਟਿਆ ਹੋ ਏਸਨੁ ਤੀਰਥ ਅਨੇ
 ਬੇਕੋ ਸਿਧਾਯੋ ਹੈ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਉ ਏਨੁ ਗਲਿਆ ਹੋ॥ ਕਿਧੋ ਹੈ ਅਨੰਗ ਅਰਧੀ
 ਗਕਰੇ ਅਤਕਤੇ ਕਿਧੋ ਕਾਮ ਦੇਵਾ ਸਿਦਾ ਦੇ ਅੰਤ ਕਹਣ ਤੇ ਰੁਰਕੇ ਮਨੁ ਖਕੋ ਰੂ
 ਪ ਕੋ ਕੋ ਆਪ ਕੋ ਛੁਪਾਯੋ ਹੈ ਮਨੁ ਖਦਾ ਰੂਪ ਕੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੁ ਛੁਪਾਏ ਆਪੋ
 ਕੋਧੋ ਯਹ ਜਾ ਸਿਯਾ ਗਸਿਆ ਨੇ ਕੋ ਪਕੋ ਕੋ ਮੇਰੇ ਛਲ ਬੇਕੋ ਕੋ ਛਲ ਲੋਧੇ ਬਾ
 ੨ ਯਦੋ ਕਿਧੋ ਏਹ ਸਸੀ ਦੇਹ ਸੀ ਪੁਨੁ ਨੇ ਕੋ ਪਕੋ ਕੋ ਮੇਰੇ ਛਲ ਬੇਕੋ ਕੋ ਛਲ ਲੋਧੇ ਬਾ
 ਏਆਓ॥ ੩੬॥ ਜਗਤੇ ਸਨਾਮ ਬਿਸਨਦਾ ੩੭॥ ਏਸੇ ਸ ਸੁਰਜ ਅਥਿਤੇ ਸ
 ਸਿਵ ੩੮॥ ਤਿਤਕੇ ਤਿਧਰਜਾਣਦਾ ੩੯॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਅਖੀਆ ਜਗਜਾਤ
 ਕਹੀਯਕੀ ਪ੍ਰਗਟੋਈ ਆਏ ਅਖੀਆ ਮਨੇ ਹਿਰੇ ਕੀਆ॥ ੪੧॥ ਮਾਰੰ ਸੁਮਾ ਨੇ
 ਰਿਕਾਮ ਨੇ ਜਖਮੀ ਕੀਤਾ ਮੇਨੁ ਨਿਗੋਡੀ ਅਣਖੀ ੪੨॥ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਸੀਜੀਕਿਰੇ
 ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਸਿਨ ਹੋਈ ਏਹੋ ਤਾ ਜਿਕਾਨ ਤਿਆਤ ਜਕੇ ਆਪਣੀ ਏਸ ਤੀਰੀ ਕੋਣੇ ੪੩
 ੪੪॥ ਪ੍ਰਿਤਮ ਕੇ ਦਰਸੇ ਪਰਸੇ ਬਿਨ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਦੇਖੋ ਬਿਨਾ ਤੇ ਸਪੁਸਕੀਓ
 ਨਾ ਪਾਵਕ ਮੇਨ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰੀ ਗੀ ਅਗਾ ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੇਸ ਨਾ ਕਰੁਗੀ ਕਿਆ ਕਰੁ
 ਗੀ॥ ੪੭॥ ਬਰਿਯੋ ਠਟਿਆ ਸਾਵਨ ਮੇ ਮਨੁ ਭਾਵਨ ਕੇ ਲੀਏ ਸਾਂਉਣ ਵਿਖੇ
 ਮਨ ਦੇ ਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਵਾਸੁ ਤੇ ਸਾਤ ਸਮੰਦ ਨ ਕੋ ਤਰਿਜਾਉ ਸਤਾਂ ਸਮੰਦਾ
 ਨੁਤਰ ਕੇ ਪਾਹਜਾਉਗੀ॥ ਤੁਨ ਕੋ ਤਨ ਭੇਟਣ ਪ੍ਰਾਉਤ ਨ ਕੋ ਬਲ ਕਰੀ ਮਿਲਣਾ ਪਾਕੇ
 ਉਗੀ॥ ੫੦॥ ਤਾਂ ਕੋ ਤਿਹ ਗਿਹਰ ਪਠਾਯੋ ਤਿਸ ਉਰਬਸੀ ਨੇ ਤਿਸ ਪ੍ਰਥ
 ਵੀਤ ਕਛ ਭੇਜ ਰਿਤਾ ਜਿਥੇ ਭੇਗਾ ਸੀ ਉਸਦਾ॥ ੫੧॥ ਟਕਿਯਨ ਕੀਚ ਪਟੀਕ
 ਰਲਈ ਟਕਿਆਂ ਦੀ ਬਾਂਸਣੀ ਉਰਬਸੀ ਨੇ॥ ਮੋਮ ਮਾਰਿਆ ਸਨ ਸੋ ਕਸੀ
 ਮੋਮ ਲਾਕੇ ਆਸਣ ਦੇ ਹਾਲ ਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕਸ ਕੇ ਬੁੰਨੀ॥ ਸਿਵ ਹਿਰਿ ਪ੍ਰਾਇਮਾ
 ਗਕਰਿਲਾਯੋ ਸਿਵਾਨ ਰਿਪ੍ਰਾ ਕੇ ਦੇਹੀ ਮੰਗਲਾਇ ਜੋ ਲਿਗ ਹੋ ਜਾਵੇ ਏਸ ਬਾਸਣੀ
 ਟਕਿਆਂ ਕੀ ਕਾਜਾਂ ਕੇ ਅੰਗਤ ਦਨ ਸੋ ਲਾਗੇ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਗ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲ
 ਗਾਣਾ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਲੋ ਪਾਨੁ ਜਮ ਭਾਜੇ ਤਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੁ ਲੈਕੇ ਜਮ ਭਜ ਜਾਵਾਓ
 ੫੭॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਜਮ ਗਾਏ ਧੀਨ ਹੋਤੁ ਧੀਨ ਹੋਤੁ ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਮ ਭਾਏ ਧਰਮ ਗਾਜਾਕ
 ਹਿਦਾ ਹੋਤੁ ਏਸ ਤੀਨਾ॥ ਏਕੋ ਸੋ ਨੇ ਚਰਿਤੁ ਏਤੀ ੧੦੮॥ ਏਸ ਰੂਪੇ ਸੂਰਗ ਜਤ
 ਹੋਗਾ ਜਰੁ ਪੇਸਰ ਨਾ ਮਾਸੇ ਰੁਤਾਓ॥ ਅਲ ਕੇ ਸੂਰ ਜੈਸੇ ਕਬੋਰ ਜੈਸਾ ਅਸੁਰਾ
 ਸੂਰੇਸ ਰਾਖਸਾ ਦਸਤਾ ਏਤੁ ਰੀਰ ਪਰੇਰਨ ਏਕ ਲੋਧੇ ਮੈ ਰਣ ਦੁਖੀ ਰੂਪ ਏਤੇ
 ਕੋਲਾਹੀ ਸੋ ਕਾਉਆ ਸਾਰ ਆਓ॥ ਜੀਗਜਗੋ ਅਰਧੀ ਗਕਰੇ ਅਰਿਜੀਗ ਦੇ

੨੧॥ ਏਤੀ ਕਥਾ ਸੁਯਾ ਪੈਰੁ ਈਉਤਨੀ ਕਥਾ ਏਸ ਉਰਬਸੀ ਚਿਪ੍ਰਹਈ॥ ੨੨॥ ੬੪
 ਮੁਖ ਛੀਕੋ ਕਰਸਭਨ ਰਿਖਾਏ ਮੁਖੋ ਛੀਕੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਸਭਨਾ ਨਰਿਖਾਉਦੀਓ
 ੨੫॥ ਮੁਜਗਲੇਏ ਹਜਰੀ ਲੈਦੀਓ॥ ੨੬॥ ਨਿਜਾ ਆਲੈ ਤੇ ਨਿਕਾਸ ਨਕਰੇ ਆਪ
 ਏਘੁ ਤੇ ਜੋ ਨਿਕਾਸ ਏਕੀ ਤੇਜੋ॥ ੨੭॥ ਸੁਕਹਾਬ ਪੁਰੇ ਨਹ ਦੇਵਾ ਬਿਚਾਰੇ ਸੋਕਿਆਓ
 ਬਿਚਾਰੇ ਰਾਜੇ ਤੇ ਪੁਰਸਾ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਵਾਸਾ ਹਿਥ ਕਾਹਿ ਦੇਹੈ ਬਿਚਾਰ ਕੇ॥ ਰਾਜੇ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ਕਿਆਓ॥ ੩੦॥ ਕੰਢ ਪਕੋ ਧੀਨੁ ਪਕੀਯੋ ਕਾਮਨਾ ਬਿਨਾ ਹੋ ਕਾਰ ਤੇ ਕੀਤਾ
 ਪ੍ਰਿਧਰਾਹ ਪ੍ਰਿਧਰਾਹਾਂ ਵਾਲੀ ੩੧॥ ਮਾਨ ਨਿਕੋ ਮਾਨ ਵਾਲੀ ਏਸ ਤੀਆ ਦੇ ੩੨
 ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ ਗਈ ਦਾਨ ਉਸੀ ੩੩॥ ਕੋਧੋ ਕਾਹਿ ਰਿਖਾਏ ਦੁਆਸ ਨਤੇ ਟਾਰਿ ਦਯਾ ਕਿ
 ਪੋਕਿ ਸੋ ਰਿਖੀ ਨੇ ਸਰਾਪੁ ਰੇ ਕੋ ਏਨੁ ਏਨੁ ਏਨੁ ਸੋ ਤੇ ਸਿਟਿਆ ਹੋ ਏਸਨੁ ਤੀਰਥ ਅਨੇ
 ਬੇਕੋ ਸਿਧਾਯੋ ਹੈ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਉ ਏਨੁ ਗਲਿਆ ਹੋ॥ ਕਿਧੋ ਹੈ ਅਨੰਗ ਅਰਧੀ
 ਗਕਰੇ ਅਤਕਤੇ ਕਿਧੋ ਕਾਮ ਦੇਵਾ ਸਿਦਾ ਦੇ ਅੰਤ ਕਹਣ ਤੇ ਰੁਰਕੇ ਮਨੁ ਖਕੋ ਰੂ
 ਪ ਕੋ ਕੋ ਆਪ ਕੋ ਛੁਪਾਯੋ ਹੈ ਮਨੁ ਖਦਾ ਰੂਪ ਕੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੁ ਛੁਪਾਏ ਆਪੋ
 ਕੋਧੋ ਯਹ ਜਾ ਸਿਯਾ ਗਸਿਆ ਨੇ ਕੋ ਪਕੋ ਕੋ ਮੇਰੇ ਛਲ ਬੇਕੋ ਕੋ ਛਲ ਲੋਧੇ ਬਾ
 ੨ ਯਦੋ ਕਿਧੋ ਏਹ ਸਸੀ ਦੇਹ ਸੀ ਪੁਨੁ ਨੇ ਕੋ ਪਕੋ ਕੋ ਮੇਰੇ ਛਲ ਬੇਕੋ ਕੋ ਛਲ ਲੋਧੇ ਬਾ
 ਏਆਓ॥ ੩੬॥ ਜਗਤੇ ਸਨਾਮ ਬਿਸਨਦਾ ੩੭॥ ਏਸੇ ਸ ਸੁਰਜ ਅਥਿਤੇ ਸ
 ਸਿਵ ੩੮॥ ਤਿਤਕੇ ਤਿਧਰਜਾਣਦਾ ੩੯॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਅਖੀਆ ਜਗਜਾਤ
 ਕਹੀਯਕੀ ਪ੍ਰਗਟੋਈ ਆਏ ਅਖੀਆ ਮਨੇ ਹਿਰੇ ਕੀਆ॥ ੪੧॥ ਮਾਰੰ ਸੁਮਾ ਨੇ
 ਰਿਕਾਮ ਨੇ ਜਖਮੀ ਕੀਤਾ ਮੇਨੁ ਨਿਗੋਡੀ ਅਣਖੀ ੪੨॥ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਸੀਜੀਕਿਰੇ
 ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਸਿਨ ਹੋਈ ਏਹੋ ਤਾ ਜਿਕਾਨ ਤਿਆਤ ਜਕੇ ਆਪਣੀ ਏਸ ਤੀਰੀ ਕੋਣੇ ੪੩
 ੪੪॥ ਪ੍ਰਿਤਮ ਕੇ ਦਰਸੇ ਪਰਸੇ ਬਿਨ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਦੇਖੋ ਬਿਨਾ ਤੇ ਸਪੁਸਕੀਓ
 ਨਾ ਪਾਵਕ ਮੇਨ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰੀ ਗੀ ਅਗਾ ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੇਸ ਨਾ ਕਰੁਗੀ ਕਿਆ ਕਰੁ
 ਗੀ॥ ੪੭॥ ਬਰਿਯੋ ਠਟਿਆ ਸਾਵਨ ਮੇ ਮਨੁ ਭਾਵਨ ਕੇ ਲੀਏ ਸਾਂਉਣ ਵਿਖੇ
 ਮਨ ਦੇ ਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਵਾਸੁ ਤੇ ਸਾਤ ਸਮੰਦ ਨ ਕੋ ਤਰਿਜਾਉ ਸਤਾਂ ਸਮੰਦਾ
 ਨੁਤਰ ਕੇ ਪਾਹਜਾਉਗੀ॥ ਤੁਨ ਕੋ ਤਨ ਭੇਟਣ ਪ੍ਰਾਉਤ ਨ ਕੋ ਬਲ ਕਰੀ ਮਿਲਣਾ ਪਾਕੇ
 ਉਗੀ॥ ੫੦॥ ਤਾਂ ਕੋ ਤਿਹ ਗਿਹਰ ਪਠਾਯੋ ਤਿਸ ਉਰਬਸੀ ਨੇ ਤਿਸ ਪ੍ਰਥ
 ਵੀਤ ਕਛ ਭੇਜ ਰਿਤਾ ਜਿਥੇ ਭੇਗਾ ਸੀ ਉਸਦਾ॥ ੫੧॥ ਟਕਿਯਨ ਕੀਚ ਪਟੀਕ
 ਰਲਈ ਟਕਿਆਂ ਦੀ ਬਾਂਸਣੀ ਉਰਬਸੀ ਨੇ॥ ਮੋਮ ਮਾਰਿਆ ਸਨ ਸੋ ਕਸੀ
 ਮੋਮ ਲਾਕੇ ਆਸਣ ਦੇ ਹਾਲ ਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕਸ ਕੇ ਬੁੰਨੀ॥ ਸਿਵ ਹਿਰਿ ਪ੍ਰਾਇਮਾ
 ਗਕਰਿਲਾਯੋ ਸਿਵਾਨ ਰਿਪ੍ਰਾ ਕੇ ਦੇਹੀ ਮੰਗਲਾਇ ਜੋ ਲਿਗ ਹੋ ਜਾਵੇ ਏਸ ਬਾਸਣੀ
 ਟਕਿਆਂ ਕੀ ਕਾਜਾਂ ਕੇ ਅੰਗਤ ਦਨ ਸੋ ਲਾਗੇ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਗ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲ
 ਗਾਣਾ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਲੋ ਪਾਨੁ ਜਮ ਭਾਜੇ ਤਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੁ ਲੈਕੇ ਜਮ ਭਜ ਜਾਵਾਓ
 ੫੭॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਜਮ ਗਾਏ ਧੀਨ ਹੋਤੁ ਧੀਨ ਹੋਤੁ ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਮ ਭਾਏ ਧਰਮ ਗਾਜਾਕ
 ਹਿਦਾ ਹੋਤੁ ਏਸ ਤੀਨਾ॥ ਏਕੋ ਸੋ ਨੇ ਚਰਿਤੁ ਏਤੀ ੧੦੮॥ ਏਸ ਰੂਪੇ ਸੂਰਗ ਜਤ
 ਹੋਗਾ ਜਰੁ ਪੇਸਰ ਨਾ ਮਾਸੇ ਰੁਤਾਓ॥ ਅਲ ਕੇ ਸੂਰ ਜੈਸੇ ਕਬੋਰ ਜੈਸਾ ਅਸੁਰਾ
 ਸੂਰੇਸ ਰਾਖਸਾ ਦਸਤਾ ਏਤੁ ਰੀਰ ਪਰੇਰਨ ਏਕ ਲੋਧੇ ਮੈ ਰਣ ਦੁਖੀ ਰੂਪ ਏਤੇ
 ਕੋਲਾਹੀ ਸੋ ਕਾਉਆ ਸਾਰ ਆਓ॥ ਜੀਗਜਗੋ ਅਰਧੀ ਗਕਰੇ ਅਰਿਜੀਗ ਦੇ

ਟਾਲਾਏ

ਜਾਗਿਆ ਤੇ ਅਧੇ ਅਧੇ ਅੰਗਰੂਨ ਸਤੁਆ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਮਕਰ ਪੁਜ ਕੇ ਸੇ
 ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਕਾਮ ਜਾਹ ਖਾਹ ॥ ੨ ॥ ਕਹਨੁ ਛਾਇ ਪੁਰਾ ਕੇ ਬੀਤ ਰਾਮਾਨੀ ਗਇ
 ਪੁਰਨ ਗਭ ਕੇ ਵਿਚਲਿਆ ਦੀ ॥ ਤੁਫਨ ਨਾਰਹ ਠਨਹ ਠਗਈ ਓਹ ਜੇਨਹ
 ਹਠਵਾਲੀ ਹਠਕਰ ਕੇ ਓਥੇ ਹੀ ਰਹੀ ਗਈ ਨਾ ॥ ੪ ॥ ਲਰਬੇ ਕੁਹਲ ਕੁਨੇਨਾ ਬ੍ਰਹ
 ਮਕੁਮਾਰ ਕੇ ਧਾਰਹ ਜਾਹ ਮਨੇ ਜਲਰਾ ਸਿਕੇ ਭੇਟ ਨਥਾ ਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਤ੍ਰ ਨਰ
 ਹਜਾਰਾਂ ਪਾਰਾਂ ਕੁ ਕੇ ਮਨੇ ਜਲਰਾ ਰਾਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਿਸ ਦੇ ਮਿਲਣ ਨੁਆਇਆ
 ਤੇ ॥ ੫ ॥ ਪੁਕਿ ਪੁਕਿ ਉਛਲ ਉਛਲ ਕੇ ॥ ਕੋਨਾ ਬਿਯੋ ਕੋਨ ਜੀ ਮਿਆ ਚਕੁਨ
 ਕੋ ਚਿਤ ਭੀਤ ਗਲਿਆ ਵੈ ਚਕੁਨ ਕੋ ਟਾ ਚਿਤ ਦੇ ਵਿਚਲਿਆ ਵੈ ਇਤਨੇ ਚਲੇ
 ਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨਸਾਂ ਮੰ ਰੇ ਦੀ ਸਾਣ ਬਹੇ ਬਲਵਨ ਬਾਹੁ ਦੇ ਪੈ ਸਸਤੁ ਬਲਵਲੇ
 ੧੧ ॥ ਤੁਫਨ ਗਨ ਕੀ ਸਿਉ ਬੰਦ ਕਾ ਦੀ ਚੇਟ ਸਾਥ ਮਾਰ ਤੇ ॥ ਪਟੀਰ ਮਨੇ ਬ
 ਰਮਾਂ ਤਿਉ ਸਿਉ ਬਰਮਾਂ ਚੇਟ ਨਨੁ ਛੇਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਤੀਰ ਸੁਰ ਮਿਆ ਦੇ ਛੇ
 ਕ ਕਰ ਗਏ ਹੈ ਹਿ ਦੇ ਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਾਇਲ ਸੇ ਹਾਥੀ ਗਿਰ ਰਾਸਾਰ ਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇਨ
 ਨੁ ਰੇ ਨ ਸੋ ਜੇਨਾ ਇਸਤੀਆ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲਭਾਈ ਸੀ ॥ ੧੩ ॥ ਮੇ ਸੋ ਜਰੀ ਨਤ
 ਨ ਸੋ ਜਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਤੁਜਲੀ ਪੈ ਸੋ ਤਨ ਨੁ ਨਾ ਜਾਣਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਭੁ ਰਨਿਯ
 ਨ ਕੋ ਗਵ ਕੋ ਚਿਤ ਤੇ ਦਯੋ ਭੁਲਾਇ ਸਭੁ ਨਾਰਾਣੀਆ ਨੁ ਰਾਜਾ ਦੇ ਚਿਤ ਤੇ ਤਿ
 ਸਾਰਾਣੀ ਨੇ ਭੁਲਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ਇਕ ਸੇ ਦਸ ਗਰਿਤੁ ਇਤੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਬਾਜਨ
 ਸਾਥ ਆ ਬਿਯਨ ਲਹੀ ਬਾਜਨ ਲਮੁਰ ਗਈਆ ਨੁ ਛੁਲੇ ਦਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਮਨੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
 ਦੇ ਕੋਲਾ ਬਿਗਜੇ ਮਨੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਪਾਸਾ ਬਿਗਜ ਦਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਤਪਤੀ ਨਦੀ ਤੀਰ ਤਿ
 ਹ ਬਹੇ ਜਮਨਾ ਨਦੀ ਪਾਸ ਤਿਸ ਦੇ ਬਹਿਰੀ ਸੀ ॥ ੮ ॥ ਸਿਰੀ ਗਹਿਲੀ ਨੇ ਮਿਗ
 ਨ ਛੁਲਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਸੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜਨ ਕੈ ਮੇਨ ਤਰਕ ਸਨ ਬਾਧੇ ਮਨੇ
 ਦੋਤਰ ਕਸਕਾ ਮਨੇ ਬਧੇ ॥ ੧੪ ॥ ਝਮਕੈ ਜਰਜੇ ਬਜਗਾਇ ਨਕੀ ਝਮਕਦੀ ਹੈ
 ਸੋ ਬਾਸੁਇ ਨੇ ਦੇ ਜਰਾ ਉਗੇਇਆ ਦੀ ॥ ੧੫ ॥ ਕੀਚਨ ਸੇਤਨ ਹੋਰ ਮਨੀ ਕੀਚਨ ਸਾ
 ਰਖੇਤ ਨਵਾਲੀ ਪੈ ਸੁੰਦ੍ਰ ਫੁੰਦ੍ਰੀ ਚਲ ਚੰਚਲ ਹੈ ਅਨਿਆਰੇ ਨੇ ਤੁਰਾ ਦੀਆਂ ਪਲ
 ਕਾਂ ਚੰਚਲ ਹੈ ਅਣੀਆ ਵਾਲੇ ਨੇ ਤੁਰੇ ॥ ਜੇਬਨ ਜੇਬ ਜਗੋ ਅਤਿ ਹੀ ਜੇਬਨ
 ਦੀ ਸੋਭਾ ਜਗਹ ਹੀ ਹੈ ਅਤ ਸੈਕ ਕੇ ਸੁਭ ਬਾਲ ਬਨੇ ਰੋਗ ਲਾਲਾ ਤਿਹਾਰੇ ਹੋਇ
 ਸਤੀਲਾਲ ਨੇ ਤੁਸੁਭ ਬਣਹੇ ਹੈ ਤੇਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਪਟ ਛੁਟਿਯੋ ਪਰਦਾ ਛੁਟ ਗਇਆ
 ੨੦ ॥ ਬਿਬਧ ਬਿਧਨ ਅਨੇਕਾ ਬਿਧਾ ਦੇ ਪਾਨ ਰੁਗਾਇ ਕ ਸੁੰਭੇ ਰੂ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ
 ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚਤਾ ਕ ਸੁੰਭੇ ਵਾਂਗੁ ਲਾਲ ਹੀ ਹੋ ਗਇਆ ਸੁੰਦ੍ਰ ॥ ੨੧ ॥ ਅਮਿਤ ਅ
 ਫੁਆ ਕੀ ਬਰੀ ਖਾਇ ਚੜਾਈ ਭੀਰਾ ਅਮਿਤ ਹੀ ਅਫੀ ਸੰਦੀਆ ਗੋਲੀਆ
 ਖਾਇ ਕੇ ਮਗਰੇ ਭੰਗ ਪੀਤੀ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਰਨ ਪੁਰਸ ਤੁਰਨ ਜੁਆਨ ਅਵਸਥਾ
 ਤੁਰਨੀ ਇਸਤੀ ਤੁਰਨਿ ਜੁਆਨਾ ਅਵਸਥਾ ਤੁਰਨਿ ਚੰਦ ਕੀ ਜੋਨ ਜੁਆਨਾ ਅਵਸ
 ਥਾ ਦੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਹੀ ਚਾਨਣੀ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਚਤੁਰਾ ਚਤ੍ਰ ਇਸਤੀ ਬਿਚਤ੍ਰ ਹੈ ਤੁਰਨ
 ਤੁਰਨ ਕੋ ਪਾਇ ਜੁਆਨ ਜੁਆਨ ਕੋ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਬਿਹਜਾ ਬਿਹਸ ਪਾਸਿਨ ਪਾਸਿਨ ਹੋਕੇ
 ੨੪ ॥ ਚਤੁਰਾ ਕੋ ਨੀਕੀ ਚੀਤੀਯੋ ਚੜਦਾ ਦੇ ਖਣਾਹੀ ਚੀਗਾ ਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤੁਰਨ ਜੁਆ
 ਨ ਪਤੁਰੀਯਾ ਪਤਲਾ ਨੀਕ ਚੀਗਾ ਚਪਲ ਚੰਚਲ ॥ ਲੋਲ ਚੰਚਲ ਅਮੋਲ ਨਕੀ

ਨਿਰਖੇਪਰਛਹੀ ਮੇਮੇਲਕਨੇਤਾਂਦੀਦੇਖਕੇਛਾਇਆਨਾ॥੨੮॥ਜਰਬਲੇਜ ੬੫
 ਰਬਦਾਲੇ॥ਗਜਤਸੇਭਦੇਹੈਚਟਕੀਲੇਮਚਣਵਾਲੇ॥੨੯॥ਬਿਨਸੰਗਬਿਨਸੰ
 ਕਾਤੇਮਨਭਾਵਨਭੇਟਗਾਏਹੈਮਨਰੋਪਿਆਰੇਮਿਲਗਾਏਹੈ॥ਜਨਘਾਇਘਈ
 ਹੋਮਾਨੇਘਾਉਨਾਲੁਘਾਇਲਹੋਈਹਾਂ॥ਮਾਰਜਮਾਰਕਰੀਕਾਮਨੇਜਖਮੀਕੀ
 ਤੀਹਾਂਸੇਖੀ੩॥॥ਬਲੇਕਕੋਬਾਲਾਬਿਨਾਬਧਹੈਦੇਖਕੇਤੇਸਬਾਲਾਇਸ ਦੇਖਕੇ
 ਤੀਨੁਵਾਰਜਾਨੁਬਿਨਾਮਾਰੇਤੇਮਹਗਈਆ॥ਬੰਹੁਧਾਬਰਹੈਬੁਹੁਤਬਰਹਾ
 ਦੇਹੈ॥ਬਾਤਕੋਹੈਬਿਗਸੈਨਬਬਾਕੀਸੈਅਨੰਦਹੋਕੇਬਾਤਨਹੀਕੋਦੀਤੈਨਤੇ
 ਹੋਪਿਤਾਰੀਸੈਹੈਲੇਤਬਲਾਇਸਬੈਬਲਜੈਹੈਮੇਹੀਨਹੀਤੇਰੇਬਲਿਹਾਰਜੰ
 ਦੀਸਖੀਕੋਦੀਹੈਸਭੇਹੀਬਲਿਹਾਰਜਾਦੀਆਹੈਤੇਰੇਉਪਹੋ॥ਬਾਲਮਹੇ
 ਤਾਬਿਯੋਮਕੀਬਾਮਪਿਆਰੇਦੇਵਾਸਤੇਅਕਾਸਰੀਆਇਸਤ੍ਰੀਆਸੁਬੰ
 ਰਾਅਨੇਕਬਜਾਰਬਿਕਾਹੀਬਜਾਰਦਿਹਾਅਨੇਕਾਂਵਾਰੀ॥ਬਿਕਦੀਆਂਹੈ॥੩੮
 ਕੰਠਾਸਿਰੀਮਨਮਣੀਆਦੀਮਾਲੁ॥੪॥ਮੁਹਕਮਕੈਦਰਵਾਜੇਦਿਯਾਵ
 ਹੁਤਕਰੇਕਰਕੇਤਖਤੇਦੇਦੇਯੋਕੁੰਡਾਮਾਰੇ॥੪੪॥ਤਬਲੋਚਕੁਵਾਕਦੇਆ
 ਏਤਬਤੇਕੀਚਕਵਾਚਕਵਾਦੇਮੇਆਏ॥੪੯॥ਪਾਛਿਯਨਕੋਧੋਸਤਧਰੇ
 ਪੰਛੀਆਂਦੇਸਿਰਪੋਸਨੁਪਾਕੇਤ੍ਰਿਅਕੋਸਦਨਬਨਾਇਇਸਤ੍ਰੀਨੁਹੋਰਮਹ
 ਲਪਵਾਦਿਤੇ॥ਇਕਸੈਠੀਆਰਹਚਾਰਿ੩੧੧੧॥ਹੁਲਸਾਯੋਚਾਰਿਅੰ
 ਅਬਹੈਹੈਤ੍ਰਿਯਰਹੀਤਿਹਾਰੇਹੁਣਮੇਬੀਤੁਹਾਡੀਇਸਤ੍ਰੀਹੋਰਹੀਹਾਂ॥
 ੧੩॥ਨਿਸੁਪਾਤਿਚੰਦਮਾਛਪਗਾਇਆ॥ਦਿਨਾਧਿਚਾਤ੍ਰਿਆਯੋਸੁਰਜਚਾਤ੍ਰਿਆ
 ਇਆ॥੨॥ਨਾਹਿਥੀਹੋਨਹੋਵਾਰੀ॥ਇਕਸੈਬਾਰਹਚਾਰਿ੩੧੧੧
 ੧੧੨॥ਲਾਖੇਹੋਤਲਲਨਾਮਤਵਾਰੇਦੇਖਕੇਇਸਤ੍ਰੀਨੁਕਮਲੇਹੋਜਾਂਦੇਹੈ
 ਬਾਧਿਯੋਬੋਧਿਆਗਾਇਆਸੁਕਤਨਤਾਹਿਉਬਾਰਬਚਾਇਨਸਕਦਾਹੋਇ
 ਆ॥੫॥ਪਾਤ੩॥ਦੁਖਕਾਰਿਕਾਰਿਮੇਕਠਨਕਰਮਮੇਅਜਕਰਾਰੀ॥ਗ
 ਰਬਪੁਰਹਰੁਖਕੇਤਕੋਹੀਕਾਰਦੁਰਕਰਕੇਕਾਮਦਾ१੧॥ਸੀਤਨਧੋਰਤੇਆ
 ਨਕੋਪੋੜੀਆਦੇਉਪਰਦੀ॥ਭੀਆਕੇਦਾਯੋਧਰਨਕਹਛੋਰਧਰਤੀਉਪਛਰ
 ਦਿਤਾ॥੧੨॥ਓਰਜਮਧਰਕੀਖਾਇਓਗਵਿਖੇਕਟਾਰਦੀਚੋਟਖਾਕੇ॥੧੫
 ਓਘਾਯੋਕਹਿਆ॥ਇਕਸੈਤੇਹਹਚਰਿਤਾਇਤੀ१੧੩॥ਕੋਨਹੀਥਿਆਲ
 ਬਿਭਾਂਤਵਜੁਕਿਸੋਧਿਆਨਕੁਕੋਬਿਭਾਂਤਵਰਿਖੀਨੇ२॥ਕਨੇਕਨਕੋਤਰਸਾ
 ਯੋ॥ਕਿਣਕੋਕਿਣਕੇਨਤਰਸਦੇਹੈਲੋਕ੩॥ਗਜਚਲੇਗਜਨੀਤਨਕੀਤਹੇ
 ਗਜਨਤਮਤਾਰਾਜੈਨੀਤਕੋਵਿਖੇਚਲਦੇਹੋ੪॥ਪੁਤਭਿਜਾਇਪੁਤਨੁਭੇਜ
 ॥ਹਾਇਲਭਯੋਬਿਆਕੁਲਹੋਇਆ॥੬॥ਦੁਆਕੁਰਵੀਜੈਅਧਾਦੇਦੇ
 ਈਏ॥੮॥ਸੁਤਾਨਿਪਜਾਇਪੁਤਉਤਪੁਤਕਰਕੇਟਕਆਇਸਬੋੜੀਜੈ
 ਹੀਆਗਿਆਪਾਵਾ॥ਬਰਦੇਵਨਕੋਸੇਸਟਦੇਵਤਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੋਇ
 ਦੋਕੋਬਿਧਕੀਬੁਧਕੋਬੁਧਮਾਂਦੀਬੁਧਕੋ੧੩॥ਸੇਭਿਤਹੈਮਹਿਭੁਖਨਮੇਅਹਿ
 ਭੁਖਨਕੋਮਨੇਭੁਖਤਕੋਕੋਸੇਭੁਹੀਹੈਬ੍ਰਿਛਉਪਾਬ੍ਰਿਛਕੋਤਾਈਆਨੇਭੁਖਤ
 ਕਰਹੀਹੈ॥੧੪॥ਸੀਲਨਿਚੋਲਸੇਨੀਲੋਕਵਲਸਾਰੇਕੋਕੋਇਲਾਕਲਾ

ਨਿਧੀ ਚੰਦ੍ਰਮ ੨੪ ਪਾਇ ਬਤੋਤ ਮਕੋਤਰਨੀ ਪਾਇ ਕੇ ਉਤਮ ਬਤਵਾਲੇ
 ਰਿਖੀ ਕੋਇ ਸਤੀ ਕਾਹੁ ਪ੍ਰਮੋਧ ਕਾਰਿ ਯੋਨ ਹਿਤਾ ਕਹ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਪਦੇਸਨ
 ਹੀ ਕੀਤਾ ਤਿਸਨੁ ੨੬ ਪਾਇ ਨਾਜਿਯੋ ਬਹਾਖਿਯੋ ਸੁਘਨੇ ਤਹ ਆਈ ਪਨਦ
 ਜਾ ਯਾਜਲ ਬਹੁਤੀ ਬਰਸਾਹੋਇ ਆਮਾਕੋ ਗਿਰਗਾਵ ਬਰਾਬਰ
 ਚੈਹੋ ਪ੍ਰਬਤ ਤੇਨ ਗਇਕ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੈ ਗੋਵਾਡਿਗ ਕੇਨਰਾ ਸਾਫਹੋ ਜਾ
 ਫੈਗਾ ੨੭ ਪਾਇ ਜਾ ਆਧਕ ਦੇਸ ਬਟਾਇਦ ਯੋ ਆਪਣਾ ਦੇਸ ਰਾਜੇ
 ਅਧਾਬੰਡੁ ਦਿਤਾ ੨੮ ਪਾਇ ਅੰਮੇਨ ਸਾਰਿਯੋ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪਛਾਣਿ ਆਮਾਕ ਨ
 ਕੋਤਰ ਬਣਤੁ ਫਕਰ ਕੇ ਬਿਨ ਬੇਦ ਕੇ ਬਾਦ ਬਿਨਾ ਬੇਦ ਦੀ ਚਰਚਾਤੇ ਬਿਬਾਦ
 ਬਾਰਿਯੋ ਬਿਅਰਥਾ ਹੀ ਮੇਨ ਵਰਲਾਇਆ ਬਹਿਕੈ ਬੈਗਾਇਤੁਤ ਬਲਕੇਕ
 ਮਦੇ ਬਲਕਰ ਕੇ ਬਿਬੁਕੇ ਵਿਛੁਕੇ ਉਝਕੇ ਉਰਝਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਿਆਲੁ ਪਿਆ
 ਨ ਲਾਜਹਿ ਲਾਜਕ ਕਾਜਕ ਹਿਯੋ ਮੇਸਾਕ ਕਾਜਕੀਤਾ ਜੇਸ ਤੇਲ ਜਾਹੀ ਲਜਾ
 ਹੋਵੇ ਪਾਇਕ ਸੈਚੋ ਦਹਚਾਰਿਤਾਇਤੀ ੧੮੪ ॥ ਜੋਗਨੇ ਸਰੀਨਾਮ ਸਹਿਤਿਸ
 ਸਖੀਦਾ ਹਰਿਪਤਿ ਇਦ੍ਰਪਤੀ ੨੯ ਪਾਇ ਬਨ ਬੈਠੇ ਕਾ ਕਹਾ ਬਣਕੈ ਬੈਠੇ ੧੦ ਸ
 ਸਕੈ ਸੈਕਦੀ ੧੧ ਪਾਇ ਬਾਰਹਿ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਝੁਕੈ ਝੁਕਾਏ ਝੁਕਦਾਹੈ ਅੰਦਰ
 ਵਰਨਨੁ ਫੇਰ ਫੇਰ ਕੇ ਅਟਕ ਜਾਂਦਾਹੈ ॥ ਡਿਗੋ ਡਿਗ ਡਾਹੈ ਬਿਗੋ ਬਿਗੋ ਕਦਮ
 ਰਖਦਾਹੈ ਭੁਟਨ ਕੋ ਮਹਿਰਾਜ ਸਮੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਹੈ ੧੪ ਪਾਇ
 ਸਕੈ ਤਨ ਜਾਬ ਜਰਿਯੋਹੈ ਗੁਮੇਸਾ ਬਤ ਨਸਲਗਾਇਆਹੈ ੧੬ ਪਾਇ
 ਰਾਬਿਲਾ ੧੭ ਪਾਇ ਯਜੋਕਿਯੋ ਸੋਪਤਿ ਸਾਥਕ ਹਿਯੋ ਇਸਤੀ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਸੀ
 ਸੋਪਤੀ ਨੁਕਹਿ ਦਿਤਾ ੧੮ ਪਾਇ ਹੁਤੀਜੁ ਤਜਾਨਿਰਹਿਯੋ ਤੁਮਰੇ ਤੁਮਾਰਾਪੁ
 ਇਸਤੀ ਦੇ ਸੰਜਗਤ ਜਾਣਕੇ ਆਇਰਹਿ ਆਹੈ ॥ ਰੁਗਾਵਾਨ ਕਿਯੋ ਰੁਗਾ
 ਕੇਜਾ ਵਾਲਕੀਤਾ ॥ ਤਿਦਸੇ ਸਲਜਾਇਰਹਿਯੋ ਬਨਮੇ ਇਦਲਜਤ ਹੋਰਹਿ ਆਹੈ
 ਜਲਾਵਿਚਾ ॥ ਇਕ ਸੋਪ ਦਹਚਾਰਿਤਾਇਤੀ ੧੧੫ ॥ ੧੧੪ ॥ ਜੁਝੇ ਜੁਝੁਉ
 ਆਕੇ ਬਜੇ ਮਾਰਗਾ ਦੇ ਬਜਣੇ ਕੋਰਕੇ ਸੁਰਮੇ ਜੁਝੁ ॥ ਇਕ ਸੋਪ
 ਹਚਾਰਿਤਾਇਤੀ ੧੧੬ ॥ ਇਦਤ ਦੇਤ ਇਦਤਾਈ ਜੁਜਾਤਗਜੇ ਨੁਰਿਤੀ
 ੬ ॥ ਤਾਕਾਹਿਖੇ ਜਕਹੀ ਕਾਕੈਹੈ ॥ ਤਿਸਨੁ ਲਭਕੇ ਕਹਤਾ ਕਿ ਆਕਰੇਗੀ ॥
 ੧੦ ॥ ਤਿਨਹਿਯੋ ਮੇਰੇ ਤਿਨਾਨੁ ਏਥੇ ਲਿਆਵੇ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਯੋਹੈ ਸਮਤੁ ਆਸਿਤ
 ਮਨਧਰਹੀ ਜਿਯੋਹੈ ਕੇਥੋ ਕਤਾ ਆਸਰਾ ਮਨਵਿਖੇਧਾਰ ਫਲਕਾ ॥ ਇਕ
 ਸੋਸਤੁ ਹਚਾਰਿਤਾਇਤੀ ੧੧੭ ॥ ਤਿਹਨ ਨਸਰਈ ਤਿਸਤੇ ਕੁਛ ਨਹੀਹੋਸ
 ਕਦਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਹਕਰ ਕਰਮ ਕਰਨ ਕਰਮ ੧੦ ॥ ਚੇਤਯੋ ਫੇਰ ਮੁਰਛਨਾ ਜਾਗ
 ਯੋ ਮੁਰਛਾਖੁਲੀ ਤੇਜਾਗਿ ਕੇਦੇ ਖਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਸੁਸ ਬਨਾਈ ਨਿਸਚੇਨੇ ਬਣਾ
 ਫੀ ॥ ਇਕ ਸੋਮਠਾਰ ਮਾਚਾਰਿਤਾਇਤੀ ੧੧੮ ॥ ਸੰਬਰਾਤਿ ਤਿਹਨਾਮ ਸੰਬਰਾ
 ਤਿਤਿਸਦਾਨਾਉਸੀ ॥ ੨ ॥ ਰੀਤੁ ਕਲਾਨਾਮ ਕੁਕੇਗਜੇ ਦੀਬੈਤਿ ਯਫੇਰ ਮਨਾ
 ਇਸਤੀ ਨੇ ਮਨੁਖੇਲਕੇ ॥ ੫ ॥ ਕੇਸਾਂਤ ਕਰੇ ਮਨਾਸਣੀ ੬ ॥ ਨਿਰੰਤਰ ਬਸੀ
 ਰੁਦਕੇ ਜਰਿਯੋ ਜਗਤ ਮਨੀਗ ਦੇਖਕੇ ਛਬਾਇਤੀ ਕੀਕੇ ਸਿਟਾਦਾ ਜਾਸੁਆ
 ਹੋਈਆ ॥ ਕਾਮਜਾਗਿ ਆਇਆਹੈ ਕਾਰਿ ਮਰੇ ਮਨਾਸਣੀ ੭ ਇਤਸੀ

॥ ਨੀਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ॥ ਹਰਾਘ ॥ ਸਿਵਾਂਦੇ ੫੧੪ ॥ ॥ ਦਿਤਿਯਾਰਿ ੬੬
 ਤੁਜਾਨਕੇਮਾਨਮੇਹੈਦਿਤੀਤੇਅਦਿਤੀਦੇਜਾਮਾਦਾਮਾਨਮੋਹਿਆਜਾਦਾ
 ਚੋਖਿੰਗਨਾਮਘੋਰੇਦਾਸੁਲਕੇਸੁਲਲੇਕੈਤਿਸੁਲਕੇਤਾਨਾਲਲੇਕੇ ॥ ੧੬੪
 ਜੁਆਰਿਸੈਕੈਜੁਆਨਅਵਸਥਾਰਿਸਕਰੇਗਾਏਪਾਕਸਹੀਦਯਾਕੀ
 ਨਦੈਕੈਨਿਸਚੇਕਰੇਪਾਵਿਤ੍ਰਸਹੀਦਹੋਗਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਨਾਚੇਬਜੇਜੁਏਆਕ੍ਰਾਮਾ
 ਰੁਗੰਗਦੇਬਜੇਤੇਜੁਨਨਚਣਾਕਰਦੇਹੋਏ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਸਅਸਕੁਹਾਤ੍ਰੇਤੇ
 ਫਾਹੀਆਸੀਸਾਹਿਬਬਜਨਭਏਬਜਨਾਲ ੧ ॥ ਬਾਨਬਾਜਾਨਲੇਕੇ
 ਬਾਣਾਨਤੇਘੋਰਿਆਨਲੇਕੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸਬੁੰਦਾਨਵਾਨੇਸਕੇਦਾਨਵਾਰੇਈਸਦਾ
 ਸਰੁਪਬਣਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ਗਰਦਸਤਾਨੇਇਕਸੋਬੀਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥
 ੧੨੦ ॥ ਕਿਯੋਦਾਗੀਕਿਉਚਲੀਆਈਏ ॥ ਇਕਸੋਬੀਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ
 ੧੨੧ ॥ ਅਭੇਸਾਡੁਗਜੇਦਾਨਾਉਸੀ ॥ ਖਾਨਤਤਾਰਖੇਤਤਿਨਮਾਰਿਯੇਤਤਾਰ
 ਖਾਪਠਾਣਨੁਜਪਵਿਚਤਿਸਨੇਮਾਰਿਆ ॥ ਨਾਕਨਕੈਕੁਆਭਰਿਗਾਰਿਯੇਜਿ
 ਸਨੁਮਾਰਣਾਉਸਦਾਨਕਵਫਕੇਖੁਹਵਿਚਪਾਇਦੇਇਸੀਤਗਾਂਖੁਹਰੁਗਦਿਤਾ
 ਨਕਾਨਾਲ ॥ ੧ ॥ ਛਿਜੁਅਹਿਗਜੁਅਹਿਖਾਨਬੁਲਾਯੇਛਿਜੁਖਾਨਤੇਗਜੁਖਾਨਦੇ
 ਹਾਨਬੁਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਾਂਖੀਖੇਖੇਕਬੁਤਗਇਕਗਾਖਿਯੇਤਿਨਾਂਦੀਕਛਾਂਦਿ
 ਚਾਇਕਇਕਕਬੁਤ੍ਰਦੇਦਿਤਾ ॥ ਤਾਕੇਪਾਪਮੁੰਡਇਹਪਾਰਿਏ ॥ ਤਿੰਦਾਪਾਪਇਸ
 ਸਕਬੁਤ੍ਰਦੇਸਿਰਪ੍ਰਪਦੇਇਉਹਥਲਾਕੈਕਹਿਆ ॥ ੪ ॥ ਚਾਰਿਚਾਰਿਭੂਤਿਰ
 ਬੈਠਾਯੋਚੈਰੁਉਦੀਆਂਦਿਚਚਾਰਆਦਮੀਬਠਾਠੁਰਿਤਾ ॥ ਹਾਥਹਾਥ
 ਕਾਢਕੈਦਏਆਪਣੇਹਥਨਾਲਗਜੇਨੇਕਢਕੇਸਸਤ੍ਰਉਨਾਰੇਹਥਪਾਦਿਤੇ
 ਪ ॥ ਜੇਰੇਏਕਬਨਾਵਤਭਏ ॥ ਇਕਜਾਮਾਬਣਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਰਾਜਾਕੈਸੁ
 ਖਪੇਕਹਵਾਯੋਗਜੇਨੁਰਿਸਦੇਮੁਖੋਕਹਾਇਆ ॥ ਤਿੰਦਾਤਾਤੁਚਾਨਹਮਾਰੇ
 ਹਮਾਰੇਜਣਿਤਾਂਬੁਦਾਭਾਏ ॥ ਹੋਰਰੇਮੰਤ੍ਰੀਨਿਨਿਵਾਰੇਹਟਾਰੇਮੰਤ੍ਰੀਸਸਤ੍ਰ
 ਨਾਰੇਨਾਹਟਿਆਸਸਤ੍ਰਦੇਦਿਤੇ ॥ ੮ ॥ ਤੀਰਖਾਨਠਾਏਹੁਤੇਪਾਸਪਠਾਣਰੁ
 ਜੇਦੇਖਣਾਸੀਤਿਸਨੇਸੁਸਕਾਂਚਣਾਲਈਅਭੇਜੇਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਧ੍ਰਿਦਕੈਗਜਾਭਏ
 ਧ੍ਰਿਦਗਜੇਦੇਬੇਟੇਨੁਗਜੇਦੇਨਾਲਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਪਾਂਗਾਸੇਘੋਰਾਚਰਦੇਦਾ
 ਹਤਾਹਿਲੇਗਾਯੋਪ੍ਰਵਦਾਲਤਿਸਘੋਰੇਨੁਗਾਣੀਪਾਸਲੇਗਾਇਆ ॥ ੧੮
 ਤਿਹਕੇਝਾਗੀਤਿਨਾਰੇਦਾਰਨੁਝਲਕੇ ੧ ॥ ਚੁਕਾਈਸਿਆਮਪੁਰਨਭੁੰਤਥੀਯੇ
 ਕਥਾਂਪ੍ਰਸੰਗਸਿਆਮਕਈਮਹਾਰਾਜਕਹਿਦੇਹੈਤ੍ਰੇਹੀਕਥਾਦਾਪ੍ਰਸੰਗਪੁਰਾਣੀ
 ਆਮਗੁਹੋਹਮੰਤ੍ਰੀਕਹੇਗਾਇਕਸੋਬਾਈਦੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੨੩ ॥ ਅਮਨਿ
 ਕੈਸੈਨਾਕੈਦਲਾਗੇ ॥ ਲਹੁਭਾਇਨਤੇਛੋਟੇਭਾਵਾਤੇਲਹੁਰਲਈਨਜਾਇਛੋ
 ਟੇਤਲਈਨਹੀਜਾਂਦੀਗਜਸਮਦੀ ॥ ੪ ॥ ਅਮੇਨੁਅਮੇਨੁਆਕਰਕਰੇਆਕਰੇਹੋਏ ॥
 ੫ ॥ ਕਰੰਟੀਕਟਾਕੈਕਿਤੇਟਿਕੇਟਟੇਹੋਏ ॥ ਕਿਯੋਟੀਪਠਾਥੈਕਰੇਬਣਾਉਤਣਾਉ
 ਕਈਟਾਕਟਕੈਕਿਤੇਟਕੇਟਕੇਭਏਹੋਏ ॥ ਕਰੇਕਰੇਕਰੇ ੬ ॥ ਕਿਤੇਭੇਬਭੇਕਿ
 ਤੇਨੇਭੇਬਾਕੈਕੁਭੇਹੋਏ ॥ ਕਿਤੇਚੋਟਛੋਟੈਕਿਤੇਨੇਚੋਟਨੁਸਹਾਰਦੇ ॥

੮॥ ਜੇ ਬੇਸੋਭਾ ਵਾਲੇ ੧੦ ਬਾਚੇ ਸਾਥਿ ਹਸਪਤ ਜਾਵੈ ਜਮਾਲ ਦੇਹੈ ॥ ੧੨ ॥
 ਲੁਟੇ ਲੋਟ ਦੇਹੈ ॥ ਕਿਤੇ ਪਾਂਸਪਾਂ ਸੇ ਕਿਤੇ ਨੇਫਾਹੀ ਆਂ ਵਿਚਫ ਸੇ ਹੋਏਹੈ ॥ ਕਿਤੇ ਬੇ
 ਕੋ ਬੇਹੈ ਕਿਤੇ ਪਾਸੀ ਟਾਮਾ ਹਕੇਹ ਲੁਟ ਦੇਹੈ ॥ ਕਿਤੇ ਛਿਪੁ ਛੁਕੇ ਕਿਤੇ ਨੇਫਾ
 ਲਲੇ ਕੋਤੇ ਨਾ ਦੇਵਾਰ ਹੋਕ ਦੇਹੈ ॥ ਕਿਤੇ ਨੇਸਤਾ ਬੀਰੋ ਕਦੇਹੈ ਅਗੇ ਹੋਕੇ ੧੩ ॥ ਸੋਨ
 ਨਕੇਲ ਹੁਕੇ ੧੪ ॥ ਬੁਝਾ ਕੋਨ ਰਾਜੈ ਕੋਣ ਭੁਗਾਓ ਭੁਜੇ ॥ ਹਠੇ ਮੇਰੇ ਆਰੇ ਹਠ ਕਰ
 ਦੇਹੋ ਏਆ ਕਰੁ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤੇ ਹਠੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਹਠੀ ਰਾਖਸਾ ਆਕਰੁ ਕੋ ॥ ਮਹਾਂ ਜੁਪ
 ਸੋਂਡੀ ਬਡੇ ਜੁਧਾ ਵਿਚ ਸੁਰਮੇ ॥ ੧੫ ॥ ਮਹਾਂ ਸੰਦਰੀ ਏਸ ਕੋ ਬੇਸਧਾਰਿ ਈਸ਼ਨੇਮ
 ਹਾਂ ਸੰਦੀ ਏਸ ਤੀਰਾ ਰੁਪਧਾਰਿ ॥ ੧੬ ॥ ਕਨਾਈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਨੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ਗਏ ੨ ॥ ਕਾਲਕਟ ਬੀਖ ਤਰੁ ਚਿਤ ਸੁਰ ਹਿਕਲ ਪਾਬਿਛੁ ਚੀਸੁ ਵਾਘੇ ਹਰਿ
 ਹਿਦਏ ॥ ਇਨ੍ਹਨੂੰ ਦੇਤੇ ॥ ਤਨਿਰਤ ਨਰਿ ਆਮੋਗ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਤਨਿਰਤ ਨਹ ਹਕ ਦੇਸ
 ਪੰਦਰਿ ਚੇ ॥ ਤਮ੍ਹਰੀ ਤਿਨੇ ਲਖ ਰੁਪਿ ਆਰੇ ॥ ਤੁਸੀ ਤਿਨ ਨੁਜਾਣ ਦੇਹੋ ਰੇਪਿਅ ॥
 ਰੇਤਿਨ ਸੋਕੋ ਦੇਹੋ ਕਾਂ ਮਧੇ ਨਗਉ ਇਕ ਭੇਸਾਰੀ ਗਧਨਖਰੇ ॥ ਪੰਚਨਨਾਮਾ ਸੰਖ
 ਏਤਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਛਲੇ ਛਿਪੁ ਛੁਕੇ ਲੀਛੁ ਲੀਛੁ ਸਕੀਨੇ ਛਲ ਲੁਏ ਸਤਾ ਬੀਛੁ ਲਣੇ
 ਵਾਲੀ ਦਾਇਸ ਤੀਨੇ ਭੇਸ ਕੁਕੇ ॥ ੨੫ ॥ ਛੁਲੀ ॥ ਇਸ ਤੀਹੋ ਕੇ ਜਿਤੇ ਹੁਤੇ ਅਸੁ
 ਗਾਰਿ ਰਾਖਸਤੇ ਗਾਖਸਾਂ ਦੇਸੁ ਦੇਵਤੇ ਜਿਤਨੇ ਭੇਸ ਭਛੁ ਲੁਲਏ ॥ ਇਕ ਸੰ
 ਤੇ ਈਸੰਦ ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ॥ ੪ ॥ ਅਟਕਾਰਿਯੋ ਵਿਚਾਰਿਅ ॥
 ॥ ਵਹੇ ਪਾਤ ਚੀਨਤ ਭੀਗਨੀ ਚਿੰਦਾ ਉਦੇਖਰੀ ਭਈਗਣੀ ॥ ੧੨੪ ॥
 ॥ ਲਿਕ ਮੇਥੀ ਕਨਿਸਾ ਚਰਥੇ ਲੀਕਾ ਵਿਚਫੇ ਫਾਰਾਖ ਸਥਾ ਬਲਪਾ
 ਨੀ ਬਲਦਾਘੁ ਬਿਯੋਤ ਤਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਮ ਅਧੋ ਮੁਖ ਪੁਮੇ ਪੁਣੀ ਆਨ੍ਹਹਿ
 ਠਾਹਾ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਤਪਦੇਹੈ ॥ ੩ ॥ ਕਟਨੀਕਟਿ ਬਛਣ ਵਾਲੀ ਲਕਨਾਲਬੀ
 ਨੀਹੋਈਹੈ ॥ ਅੰਗ ਉਤੰਗ ਸੁਰੰਗ ਨਿਖੰਗੀ ਉਤਕਿਸਟ ਅੰਗ ਨਾਲ
 ਸੁਸੁਟ ਰੰਗਾਰੇ ਤਰਕ ਸਬੰਧੇ ॥ ਉਮੰਗੀ ਚਿਰਣੀ ॥ ਅਰਧੰਗੀ ਸਿ
 ਵਜਾ ॥ ਰਨਰੰਗ ਪਚੇ ਰਣ ਰੁਮਕਾ ਵਿਚਖ ਪਗਏ ਰਵਰੰਗ ਫਿਰੰਗੀ
 ਸੁਰਜ ਦੇਰੰਗ ਵਾਲੇ ਫਿਰੰਗੀ ॥ ੪ ॥ ਬਹੁ ਬਿਣਕਿਏ ਬਹੁ ਤੇਜਖਸ
 ਕੀਤੇ ਨਇਕਤਿ ਹਲਾਗਿਯੋ ਨਾਇਕ ਬੀਤਿ ਸਨੁ ਲਗਿਅ ॥ ੧ ॥ ਬਿਯੋ
 ਕੋਨ ਜੇਧ ਜੀਮਿਅ ਕੋਣ ਸੁਰਮਾਚੈ ॥ ਚਲੇ ਬਾਂਜਹੋ ਰੇਸਹਾਤਾ ਪਤੈ ਕੇ ਦੇਖ
 ੩ ॥ ਕੋਫਿਰਜਾਦਾ ਮਹਾਤਾਪਤੁ ਤਾਹੋਇਕੋ ॥ ੮ ॥ ਮਹਾਤਾਸ ਕੇਤਾਪ ਸੋਸਿਨ
 ਰਾਗੇ ਬੁਰੇ ਭੈਦੇ ਰਾਪ ਕਰਕੇ ਸੋਜਧਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਕਰਤੇਹੋਏ ॥ ੯ ॥ ਘਾਘਾ
 ਇਘਾਘੇ ਘਾਮਾਨਾਲਘਾਇਕੋ ॥ ਚਲਿਫਾਟੇ ਚਲਾ ਬਿਚਹੋ ਕੇਫਟਗਏ
 ੧੧ ॥ ਪਾਤਿਨਾਪਤਨ ਸੈਨਾ ਦੇਪਤੀ ਆਨੁ ੧੬ ॥ ਸਿਤੁਨਿ ਕੇ ਸੁਰਮਿਅ ਕੇ
 ੧੮ ॥ ਹਠੇ ਜੇਹਠੀ ਲੋਹਠ ਕਰਦੇ ਭਏ ਜੇਹਠ ਫਟਾ ਲੋਹਠੀ ਖੰਗਕਟੇ ਹਠੀ
 ਰਾਖਸੁਨੇਖੀ ਰਿਨਾਲਕਟਾ ਸਿਟੋ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਬਾਜੀਨ ਕੇ ਮੁੰਡਫਟੇ ਬਡੇ
 ਗਜੇਜੁਘੇ ਦੇਹੋ ਤਿਨ ਕੋ ਸਿਰਫੁਟਗਏਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਗਾਥੀਨ ਰੋਥ ਰੋਥੀ ਆਂਦੇਰਥ

ਸਾਠਸਹਸਰਥੀਹੁਕੁਟੇਸਠਹਜਾਰਥੀਸੁਰਮੇਕੁਟੇ॥੨੧॥ਜਨਕ ੬੧
 ਰਿਜਏਨਕਾਂਖਿਤੇਆਏਨਹਿਸੰਸਾਰਮਾਨੇਸੰਮੇਈਨਹੀਕੁਖਤੇਤੇਆਏ
 ਈਨਹੀਸੰਸਾਰਵਿਚ॥੨੩॥ਹਿਤਨਿਵਰਤਨਕਿਯੋਹੀਨਿਵਾਰੇਹਟਦਾਨਹੀ
 ਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਹਟਾਇਆਹੋਇਆ॥੨੪॥ਜਨਯਾਹੀਤੋਲੈਉਜਿਯਾਰੀਮਾ
 ਨੇਇਸੀਤੇਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈਲਈਹੋ॥੨੬॥ਮਾਂਟਨਮੈਧਰਪਰਗਰਿਦਈਮ
 ਟਾਂਦਿਚਧਰਕੋਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਗੁਰਦਿਤੀ॥੩੧॥ਸਾਂਕਰਸੰਗਲ॥ਤਾਸੇ
 ਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਾਇਹਕਿਯੋਤਿਸਸੰਗਲਨਾਲਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਏਹਕੀਤਾਹੋਇਆਸੀ
 ੩੪॥ਭਏਤੇਜਮੰਤ੍ਰਨਕੋਤੇਬਿਚਾਰੇਮੰਤ੍ਰਕੋਤੇਜਕੁਕੋਤੇਨੋਬਿਚਾਰੇਹੋਏ
 ੩੫ ਏਗਰੀਬਾਜਿਨਖੋਚਰਜਿਸਰਾਖਸਨੇਤੇਛੈਲੀਤਿਨਇਸਤ੍ਰੀਨੇਇਕ
 ਸੋਪਚੀਚਰਿਤ੍ਰ੧੨੫ ॥ਦੇਸਤਪੀਸਾਕੋਬਿਖੇਤਪੀਸਾਨਾਮਦੇਸ
 ਕੇਵਿਚਗਤੀਸਿਨਸਨੀਏਕਸਿਨਸਨੀਨਾਮਗਤੀਸੀ॥੨॥ਮੁਹਰੇਮੇ
 ਰੁਯੋਮੇਢਾਮੇਰੁਆ॥੧॥ਤਿਨਛਪ੍ਰਨਮੋਛਪ੍ਰਪ੍ਰਜਾਹੋਯੋਤਿਨਛਪ੍ਰਗੁ
 ਸਤਾਬੀਅਗਨਾਲਸਾਹਿਅ॥੧॥ਬਹੁਰੇਕਾਂਖਮੁਗਲਕੋਭਗੀਫੇਰਜੰਠੀ
 ਮੁਗਲਨਪਾਈ॥ਛਬੀਸਦੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੨੬ ॥ਬੀਰਦਤਚੰਡਾਲ
 ਇਕਰਹੇਬੀਰਦਤਨਾਮਕੁਕੋਇਕਚੰਡਾਲਰੇਦਾਸੀ॥ਖਾਂਨਖਟੀਖਾਨਛੋਟਾ
 ਖਟੀਨਬਡਾਖਾਨ१॥ਛਰਾਭਏਛਰੇਨਾਲ੨॥ਲਹੈਨਿਸਾਇਕਜਬਭਯੋਦੇਖ
 ਦਾਹੈਜਦੋਬਣਤੇਬਿਨਾਹੋਇਆ॥੪॥ਉਨਸਨਿਉਣਾਹਟੀ॥ਏਕਹੈਸਾਇ
 ਕਚਾਹ੮॥ਤਨਿਗਾਂਸੀਤਿਹਮਰਮਲਗਾਈਤਾਣਕੇਕਾਂਨੀਤਿਸਦੀਛਾ
 ਵਿਤੀਚਮਾਰੀ॥ਇਕਸੋਸਤਾਈਸਦੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੨੭॥ ॥ਉਗਦਤਾਇ
 ਕਰਾਵਉਗਦਤਾਰਾਜੇਦਾਨਾਉਸੀ॥੧॥ਧਰਵਾਰਨਤਾਕੋਧਨਮਾਰਿਯੋ
 ਧਾਰਵੀਆਨੇਤਿਸਦੀਆਂਗਉਆਲੁਟਲਈਆਂ॥੨॥ਪਖਗਾਰੇਨਾ
 ਚਤਭਏਪਾਖਗਾਵਾਲੇਸੁਰਮੇਨਚਦੇਭਏਕਰੰਗਪੀਲੇਰੰਗ॥੩॥ਤਿਸੀ
 ਛੇਤਛਤੀਨਕੋਛਪ੍ਰਛੈਕੋਤਿਸੀਖੇਤਦਿਚਛਤੀਆਨਸਤਾਬੀਨਾਸਕੁਕੋ॥੪॥
 ਕਿਤੇਖੰਗਖੰਗੋਕਿਤਨੇਘੋੜੇਟਪਾਏਬਾਜੰਤ੍ਰਬਾਜੀਬਾਜੀਆਂਦੇਬਜਾਉ
 ਣਬਾਲੇ॥੫॥ਦੇਖਨਇਦਦੇਵਰਨਾਆਯੋਇਦਦੇਵਰਾਜਾਦੁਸਰੀਦਲ
 ਦਾਜੁਧਦੇਖਣਾਯਾਇਆ॥ਸੁਭਕਾਰੀਸੁਭਕਰਮਾਂਦੇਕਰਣਦਾਲਾਯੋਭਾਨਦ
 ਗੋਰਨਕੇਜਨਭਿਰਨਮਾਰੇਸਮੁਹਗੋਲਿਯੋਆਂਦੇਮਾਰੇਭੁਜੇਮਾਰੇਗਾਹਿਯੋਆਂਦੇਮ
 ਰੇਹੋਏਹੋ॥੬॥ਭਤਿਭਏਕਾਏਰਹੋਏਰਜਿਯਾਰਜਿਕੋਰਜਪੁਤ੍ਰੋਧਨਾਲਰ
 ਜਕੋ॥੧੩॥ਰਾਨੀਮਹਾਮਾਰੇਹੋਰਾਣੀਬਡੇਮਾਰੇਗਏਸੁਰਮੇਕੋਤੇਕਰਹਿਬਿਦਾ
 ਹੇਕਿਤਨਿਆਦੀਆਸੁੰਡਾਬਛੀਆਗਈਆਂਦਾਉਠਮਾਰੇਗਏ॥ਲੋਹਕੋਕ
 ਰਾਕੋਕੋਤੇਅਸੁਹਉਤਾਰੇਕਰਾਹੇਲੋਹਕਰਕੋਕਿਤਨੇਘੋੜੀਆਤੇਉਤਾਰਿ
 ਤੇਕਿਤਨੇਖੰਡੇਜੰਨਖੰਡਤੇਅਖੰਡਖੰਡਾਰੇਖੰਡੇਹੋਯੋਸਨੇਖੰਡਏਤੇਜੇਤ੍ਰੇ
 ਅਖੰਡਸੇਸੋਟਕੁਕੋਟੁਕੁਕੋਕਗਸਿਟੇਏ॥੧੬॥ਸੁਖਸਖਪੁਰਖਸੁਖਚੰਗੇ

੨੮॥ ਉਗਦਤ ਕੋ ਜੀਤਿ ਰਨਿ ਜਿਯਤ ਬਿਲੋਕ ਯੋਜਾਇ ਜਧਨ ਜਿਤ
 ਕੇ ਉਗਦਤੁ ਨਾ ਜਿਉ ਦਾ ਦੇਖਿ ਆਜਾਇ ਕੇ ੩੦॥ ਘਨੇ ਘਰਨ ਕੋ ਪਾਓ ਇਸਤ
 ਪਤਿਘਾਯੋ ਬਹੁਤੇ ਘਗਨੁ ਗਾਲੁ ਕੇ ਵਾਮਾਰ ਕੋ ਪਰਾਂ ਵਾਲਿਆਨੁ ਪਤੀ ਦਾਸ
 ਤੁਮਾਰਿਆ ॥ ੩੨॥ ਅਹਿ ਸਤੁ ਪਤਲੀਨ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇ ਆਸਤੁ ਆਦਾਂ ਪ
 ਤੀਲਾਇਆ ਆਕੇ ॥ ਇਕ ਸੋ ਮਠਾਈ ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ੧੨੮ ॥ ੩੩॥ ਮੀਤ ਭੋਰ
 ਤੁਮਰੇ ਮੇਰਸੀ ਏਹ ਪਤ ਕਾ ਲਿਖੀ ॥ ਹੇ ਮਿਤੁ ਤੇਰੇ ਭੋਗ ਦਿਖੇ ਮੇਰੇ ਭੋਗ ਸੀ ਹਾਂ
 ੪॥ ਮੁਖ ਮਾਗੇ ਬਰਦੇ ਤਨੁ ਘੋਲ ਪੁਮਾਈ ਮਾਈ ॥ ਮੁਖੀ ਗਿਆ ਪਤੀ ॥ ਦ੍ਰਿ
 ਦੀ ਨਹੀ ਵਾਰਣੇ ਕੋ ਸਿਟ ਦੇਵਾਂ ਤਿਸ ਮਾਂ ਨੁ ਕਿਸ ਕੋ ਮੇਰੇ ਪਾ ॥ ਅਬ ਮੁਹਿ ਮੀ
 ਤ ਕਹੈ ਕਾ ਕਹੈ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਿਤੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ॥ ੬॥ ਭਬਲੇ ਮੁਹਿ ਤੇ ਬਾਜ ਪੇ
 ਰਾਹਿ ਲੋਜਾਇ ਤੁਜਾਇ ॥ ਤਬ ਤੋ ਕੀ ਮੇਨੁ ਪੈ ਕੇ ਉਪਚੁਕਾ ਕੇ ਲੋਜਾ ਦੇਤਾ ਲੋਜਾ
 ਦੇਨਹੀ ਫੇਰਨਾ ਮਿਲੁਗਾ ॥ ੭॥ ਜੀ ਯੈਰੋ ਕੈ ਸੇਲਾ ਲਨ ਲਾਜ ਲਜੈ ਕੈ ਜੀਵੇਗਾ
 ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿਆਰੇ ਲਜਾ ਕੇ ਲਜਤ ਹੋਇ ਆਹੋਇ ਆਹੀ ਪ੍ਰਰ ਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾ ੮
 ਗਾ ੮॥ ਰਚ ਰਚ ਮਨ ਤ ਮਰੇ ਰਚੀ ਹੇ ਮਨ ਭਾਵਤ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਰਣੇ ਵਿਚਰ
 ਹੀਗਾ १੦॥ ਨੈ ਸਕ ਮੇਰੇ ਗਏ ਅਨਤੈ ਨੈ ਕਮਾਤੁ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਬੇਗਾਇਆ ਤੇ ॥ ਤੁਹ
 ਮਰੇ ਇਨ ਕੇ ਦੁਹੀ ਬੀ ਤੈ ਮੇਰੇ ਤੇ ਇਸ ਮਿਰਜੇ ਦੇ ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਬਧਿਯੋ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ੧੧॥ ਤੁਮਰੇ ਭਾਰਿ ਫੁਲਾ ਸਿਰਜੈ ਹੋ ॥ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਸੁਆਪ
 ਜਾਣਗੇ ॥ ੧੪॥ ਰੰਗ ਵਤੀ ਸਖੀ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ਤਬਾ ਪੁਬਨਾਇਯੋ ਤੇਰੇ ਆਪ
 ਬਣਾਇਆ ॥ ੨੧॥ ਸਮਧਨ ਭਾਈ ੨੮॥ ਦੁਬਹਿ ਆਆ ਏ ਦੇਹਾ ਬਾਹਾਂ ਨ
 ਲਸ ਸਤੁ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਬਹੀ ਏ ਸੁਰਮੇ ॥ ੩੧॥ ਮੁੰਡੀ ਹੋਤ ਨਾ ਗਤਿ ਹਭਈ
 ਸਿਰਤਿ ਸਦਾ ਨੇਗਾ ਹੋਦਾ ਗੁਇਆ ॥ ੩੩॥ ਧਰਿਯੋ ਪਕਾਇਆ ॥ ੩੪॥ ਕੁਤੁ ਮੇ
 ਹ ਕੇ ਭਾਇ ਭਾਈ ਆਂਦੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਚ ਕ੍ਰਕੇ ਪ੍ਰ ੮॥ ਚਤੁਰ ਚਰਿਤੁ ਚਤੁਰ ਇਸਤੀ
 ਆਂਦੇ ਚਰਿਤੁ ਨਾ ॥ ਇਕ ਸੋ ਉਨ ਤੀ ਮੇਰੇ ਚਰਿਤੁ ਇਤੀ १੨੮ ॥ ੩॥ ਚੁਮ
 ਤ ਕਾਰ ਸਕਤ ੧ ॥ ਕਿਨ ਪੈ ਕੈ ਕਿਸਨੇ ਧਕਾਰੇ ਕੇ ਮੇਨੁ ਸਿਟਿਆ ਹੋ ॥ ੧੩੦
 ॥ ਸੁਨਾਧਾ ਅਤਾ ਕੋ ਬਡੇ ਸੁੰਨਾ ਪ੍ਰਸੀਤਿ ਸਦਾ ਬਡਾ ਉਚਾ ८॥ ਚੀਨਤ
 ਸਦਨ ਸੁਆਹੀ ਭਈ ਸੋ ਆਗੇ ਪਰਤੁ ਦੇਖਦੀ ਹੋਈਆ ॥ ੧੦॥ ਤਿਨਤੁ
 ਤਨੈ ਕ ਤਿਸ ਆਰਨੇ ਸਗੋਂ ਗਵਿਚਤ ਨ ਕਮਾਤੁ ਨਹੀ ਖੇਦ ਪਾਇਆ १੨॥ ਡੋਲ
 ਰਹਿਯਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਬਗਾਈ ਜਿਸ ਮਨ ਖਦਾਏ ਬੇਬਗਾਉਣਾ ਮਿਲੇ ॥ ੧੩॥
 ਤਿਲਤਿਲ ਪੁਇ ਅੰਗਾ ਤਿਹ ਭਉ ਤਿਲਤਿਲ ਪੁਜੈ ਤਾ ਅੰਗਾ ਤਿਸ ਦੇ ਹੋਏ ॥
 ਕੰਨਾ ਬਿਯੋ ਕੰਨ ਦੁਸਰਾ ਹੋ ੧੪॥ ਲਹਿਯੋ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਛੁ ਅੰਗ
 ਕੋ ਸੋ ॥ ਦੇਖਿ ਆਜਾਦਾ ਪੈਤਿ ਸਦਾ ਕੋਈ ਅੰਗ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਇਕ ਸੋ ਇਕ
 ਤਿਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ੧੩੧ ॥ ਜਨੁ ਕਜਗਤ ਕੀ ਜੋਤ ਸਦਾ ਰੀ ਮਾਨੇ ਸਾਰੇ ਜਗ
 ਤ ਦੀ ਜੋਤ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ਗਾਰਬੀ ਗਾਇਕੁ ਅਰਤਿ ਹਲਹਿ ਯੋਗਰ
 ਬੀਗਾਇਨੁ ਤਿਸ ਸੁਪਰਕਾਇ ਰਨੇ ਦੇਖਿਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮੇਨ ਦੇਹ ਕੇ ਦਤਿਯੋ ਤਿ
 ਸਦੀ ਦੇਹ ਨੁ ਕਾਮਨੇ ਦਘਰ ਕੀਤਾ ॥ ੧॥ ਗਾਜਾਤੁ ਦ੍ਰਿਅਦਯੋ ਭੁਲਾਈ
 ਤੇਗੀ ਇਸਤੀ ਨੇਗਾ ਜਾਤੈ ਨੁ ਭੁਲਾਇਤਾ ਹੋ ॥

੧੩॥ ਮਖਣੀ ਲੈ ਘੋਇਆ ਤਿਹ ਕਰਿਯੋ ਮਖਣੀ ਲੈ ਕੇ ਤਿਸ ਨੁਤਰੀ ਕਰਿਯੋ ੬੮
 ੧੪॥ ਤਵਾਸੁ ਜਰਿ ਕੈ ਤਾਸੁ ਪੈ ਤਵਾਧੁ ਯਾਜ ਕੈ ਤਿਸ ਦੇਗ ਦੇ ਚੁਪ ਮਖਣੀ
 ਦਾਤਾ ਕੋ ਘੋਇ ਸਣੇ ਝਗੈ ਰਖਾਇ ਤੋ ॥ ਲੀਪਿ ਮਿਤ ਕਾ ਸੈ ਯੁਯੋ ਦੀ ਨੀਆ
 ਗਜਗਾਇ ਜਿਸ ਦੇਗ ਵਿਚ ਯਾਰ ਬਠਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਲੇਨੁ ਮਿਟੀ
 ਨਾਲ ਪੈ ਲੇ ਲਿਪ ਕੇ ਹੱਥ ਥੋੜੀ ਅਗ ਬਾਲੁ ਦਿਤੀ ॥ ੧੬॥ ਟਰਿਆ ਵਤੁ ਗਾ
 ਗੀਲੀ ਨੇ ਤੁਰ ਕੇ ਅਗੇ ਆ ਕੇ ਗਣੀ ਨੇ ਗਜੇ ਨੁਲਾਇਆ ॥ ੧੮॥ ਜੋ ਚਿਤ ਚਿ
 ਤ ਗਵਨੁ ਆਯੋ ਜੋ ਚਿਤ ਵਿਖੇ ਰਾਜਾ ਚਿਤ ਵ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ॥ ੨੧॥
 ਵਨ ਦੇ ਗੋ ਕੇ ਰਾਪੁ ਨੁਤਾਰਿਯੋ ਤਿਸ ਦੇਗ ਦਾ ਵ ਕਣ ਉਤਾਰਿ ਮਾਪੁ ਥਮ
 ਦੁਧਿ ਪਿਆਰੇ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੁਧ ਗਜੇ ਨੁ ਪਿਆਰੁ ਦਿਅਮਾ ॥ ੨੪॥ ਪਾ
 ਹੁਨ ਗਾਜ ਲੁਖਿ ਪਾਯੋ ਨਾਪੇ ਰੁਆਨੇ ਨਾਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਜੇ ਨੇ ਬੀਨਾ ਜਾਣਿਆ ॥
 ਜੁਤ ਮਕਹਿਯੋ ਸਾਚੀ ਪਹੁਚਾਵੈ ਜੁਤ ਮਕਹਿਯੋ ਸੋ ਸਚ ਕਰ ਉਸਨਾ ॥ ਇ
 ਕ ਸੋ ਬਤੀਸ ਵੇਚਗਿ ॥ ੧੩੨ ॥ ਹੁਗਲੀ ਬੰਦਰ ਕੇ ਹੁਤੇ ਹੁਗਲੀ ਬੰਦਰ ਨਾ ਮਖੀ
 ਦੁਦਾਸੀ ॥ ਬਾਦ ਗਸਤਿ ਯਾਇ ਹਸਰ ਮਾਰੇ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਕੁਪਿ ਉਸਨੁ ਬਾਣ
 ਮਾਰੇ ॥ ੧੦॥ ਛੇ ਰੋਚੇ ਟਕੁ ਹੁਕੁ ਜਾਵੈ ਛਡਦਾ ਹੈ ਬਾਣ ਕਿਧਰੇ ਨੁ ਕਿਧਰੇ ਗੋਲਿਆ
 ਜਾਦਾ ਹੋ ॥ ੧੧॥ ਨਿਜ ਗਾਨ ਨੇ ਦੇ ਜਾਇ ਉਸ ਹਤ ਸੀਜੇ ਰਾਕੁ ਪੀਵਿ ਬਾਣ ਮਾਰੇ ਸੋ ਗਈ
 ਲੈ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਗਣੀ ਦੇ ਜਾਵੇ ॥ ੧੪॥ ਪਰ ਪੰਕਰਿਯੋ ਰਖਾਇਤਾ ॥ ੧
 ੧॥ ਆਖ ਮੁੰਦ ਦੇ ਉਬਾਨ ਚਲੇ ਹੋਵੇ ਮੇਅਪੀਆ ਮੁੰਦ ਕੇ ਬਾਣ ਚਲਾਵਾ ਦਾਗੇ
 ਧਰਮਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ॥ ਯਾਕੀ ਦੇ ਉਤ੍ਰਿਆ ਗਹਿਲੇ ਹਉ ॥ ਜੇ ਬਾਣ ਨਾਲ ਗਿਆ ਤਾਇਸ
 ਦੀਆਂ ਦੇ ਮੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਲੈ ਲਓ ਗਾਹਿ ਮਤਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਅਮਾ ॥ ੨੦॥ ਤ੍ਰਿਯੋ ਪਿੰ
 ਰੁਹਾਹੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕੁ ਵਿਚ ਹਾਰ ਦਿਤੀ ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਕਪਾਈ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਸੁ
 ਰਤ ਪਾਈ ॥ ਇਕ ਸੋ ਤੇਤੀ ਚਰਿ ਰਾਇਤੀ ॥ ੧੩੩ ॥ ਹਾਜਗਾਤ ਜਬ ਬੈਠ ਮਗਾ
 ਵੈ ਹਜਗਾਇਤ ਜਦੋ ਬੈਠ ਕੇ ਮਗਾਉ ਦਾਸਨਿ ॥ ੪॥ ਸਾਹ ਪੂਰੀ ਸੁਨ ਬੈਠ ਹਮਾਰੇ ਸਾਹ ਪ
 ਹੀ ਸੁਦਾਰ ਸੀ ਪਰੀਆ ਦੀ ਤਿਸਨੁ ਲਾਲ ਪਰੀ ਨੇ ਕਹਿਅਮਾ ਸਣ ਬਚਨ ਮੇਰਾ ॥ ਸੀਦੁ
 ਕਲਾਕੁ ਅਗ ਇਕ ਭਾਰੀ ਕਲਾਕੁ ਇਕ ਇਕ ਭਾਰੀ ਸੀਦੁ ਹੋ ॥ ੬॥ ਸਬਾਰੇ ਸੁਵੇਰੇ
 ੧॥ ਦੇਵ ਕਾ ਜੇਯਾਹਿ ॥ ੧੭॥ ਦੇਉ ਨੁ ਤੇ ਕਾਜੀ ਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋ ॥ ੧੮॥ ਜਾਤੇ ਦੇਵ ਗਾਜ ਜੁਜ
 ਰੇ ਜਿਸ ਤੇ ਦੇਉ ਆਦ ਚਜਾ ਜਾਲਾ ਮਿਟਿਅਮਾ ॥ ੨੧॥ ਚਤੁਰਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁਧਾਰ ਬਣ
 ਕੋ ॥ ਮਨ ਮਾਂਤ ਕੇ ਬਰ ਬਰਯੋ ਮਭਾ ਵਤ ਬਰ ਕੇ ਬਾਰਿਆ ॥ ਇਕ ਸੋ ਪੈਤੀ ਚਰਿ ਰਾਇਤੀ
 ੧੩੪ ॥ ਰਬ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਿਪੁ ਏਕ ਰਬ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਉ ਇਕ ਗਾਜਾ ਸੀ ॥ ੧॥ ਕੁਮਰ ਮ
 ਤੀ ਨਾਮ ਗਣੀ ਕਾ ਸੀ ॥ ੨॥ ਰੁਭੁ ਵਾਨੀ ਸੀ ਨਿਆਸ ਦੀ ਨਾਉ ਸੀ ॥ ੬॥ ਰੁਭੇ ਸਾਗੀ ਨੀ
 ਲਕੀ ਚਿਅ ਚੁਕ ਚੁਕੈ ਨ ਪਾਕੇ ਸਾਗੀ ਨੀ ਲੀਨੇ ਰੁਭੁ ਪੀ ਸੁਰਮਿ ਆਨੇ ਸੇ ਕੇੜੀ ਜੇ
 ਝੀ ਸੁਰਮੇ ਦੀ ਧਾਰੀ ਹੋਤੇ ਪਲਕਾਂ ਦੀ ਚਿਟਕੀ ਤੀ ਹੋਅ ਚੁਕੈ ਨ ਸਾਨੇ ਦੇ ਮਾਰਣ ਤੇ
 ਭੁਲ ਦੇ ਨਹੀ ॥ ਲਗੇ ਅਟਕਿ ਠਾਵੇਰ ਹੋ ਬਡੇ ਬਿਗਹਿਯੋ ਨੇ ਰੁਭੁ ਪੀ ਬਾਣ ਲ
 ਗੇ ਤੇ ਮੇਹ ਤੇ ਕੇਖ ਫੇਰ ਹਤੇ ਹੋ ਮਨੁ ਪਖ ਬਡੇ ਬਿਗਹੁ ਵਾਲੇ ਏਨੇ ਤੁਹੇ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਥਮਾ ਬਿਹ
 ਹਯ ਮਖਰੇ ਰੁਭੁ ਵਾਨੀ ਸੀ ਨਿਆਸ ਕਹਿ ਦਾਹੈ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ ਦੇ ਚਿਹਨੇ ਰੁਭੁ ਬਾਲੁ
 ਆਹੋਇਆ ॥ ੧੩॥ ਚੋਜਨ ਹਿਤਾਹਿਯੋ ਛੇ ਕਾਨੁ ਮੁੰਦ ਦਿਤਾ ॥ ਇਕ ਸੋ ਛਤੀ ਸਵੇ
 ਦਰਿ ਤਾਇਤੀ ॥ ੧੩੬ ॥

੧੪॥ ਕੀਤੀ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਾ ਪਿਸਟ ਰਨੇ ਕਹਿਆ ॥੧੬॥
 ਸਾਹਿਬ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਅਰਕਤ ਰਾਜਾ ਪਤੀ ਕਹਿਆ ਸਾਹਿ

ਗੁਰਿ ਹੈ ਮੁਖਾ ਮੀਜ ਤੇ ਰੇ ਉਪਾਸਿ ਟੇਗਾ ਬਹੁ ਰਿਤੁ ਮੇ ਜਾਨਨ ਸੇ ਅਰਿ ਹੋ ਟੇ
 ਨੁਗੋ ਨਿਅਨਾਲ ਮਾਰੇਗਾ ਪੀਰੁ ॥੧॥ ਦਿਰੁ ਸਰਨ ਕੇ ਸਾਥ ਬਧਾਯੋ ॥
 ਕੌਰਾ ਕੌਰੇ ਸਜਾ ਕੇ ਨਾਲ ਬੀਨੇ ॥੨॥ ਕਰੋ ਪੈ ਕਰਿਆ ਹੈ ॥ ਉਨਤਾਲੀ
 ਟੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ १੩੮ ॥ ਬਾਨੀ ਗਾਇਨ ਰੇ ਸ ਬਾਨੀ ਗਾਇਨ ਮਰਾਜੇ ਕਾ ॥
 ਪਮਤੀ ਗਾਣੀ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ਇਕ ਸੋ ਚਾਲੀ ਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ १੪੦ ॥ ਭਾਸਕ
 ਧਸ ਮੇ ਮੇਨਾਹਿ ਸੁਰਜ ਬੀਜੁ ਧਸ ਮੇ ਵਿਖੇ ਤਿਸ ਦੇ ਬਰੇ ਬਨਹੀ ॥੧੦॥ ਟੇ
 ਚਾਲ ਹਿ ਮਾਲਾ ਪ੍ਰਬਤ ਇਕ ਸੋ ਇਕਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ १੪੧ ॥ ਸ
 ਬੇਸਹਰ ਸਰਦਾਨਾ ਓ ਬੇਸਹਿਰ ਬੀ ੨ ॥ ਲਾਜ ਸੀਲ ਸੁਭ ਸਕੁ ਚਕ੍ਰਤ
 ਸਾਤੇ ਸੀਲ ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਗੁਣ ਬੇਸੇ ਕੇ ਚਵਾਲੀ ਤੇ ਬ੍ਰਤ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਨਿਜ ਕਰ
 ਸਕਰਤਾ ਆਪੁ ਹਥੀ ਬ੍ਰਣਾਈ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ॥੫॥ ਜਨੁ ਕਪਖਰਿ ਆਤੁ ਰੇ
 ਪਾਖ ਗਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇ ਹੈ ਮੇ ਸੇ ਨੇ ਤੁਰੇ ਚਲ ਹੈ ਉਖਾ ਕੇ ਜਨ ਕਜ ਮਧਰ ਸੀ ਸੇ
 ਮਨੋ ਕਟਾਰ ਸਾਰ ਪੀਆ ਅਖੀ ਆਸੇ ਭਈ ਆਹੈ ॥ ਖੌਰ ਗਬਾਛ ਜਨ ਪੁ
 ਸਾਹਿਬ ਮਨੋ ਸਾਣ ਪ੍ਰਖੇ ਹੋ ਏ ਹੈ ਮੇ ਸੇ ਨੇ ਤੁਤਿ ਖੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਹਪਨ ਰਗ ਸਤ

ਗੁਰਿ ਹੈ ਮੁਖਾ ਮੀਜ ਤੇ ਰੇ ਉਪਾਸਿ ਟੇਗਾ ਬਹੁ ਰਿਤੁ ਮੇ ਜਾਨਨ ਸੇ ਅਰਿ ਹੋ ਟੇ
 ਨੁਗੋ ਨਿਅਨਾਲ ਮਾਰੇਗਾ ਪੀਰੁ ॥੧॥ ਦਿਰੁ ਸਰਨ ਕੇ ਸਾਥ ਬਧਾਯੋ ॥
 ਕੌਰਾ ਕੌਰੇ ਸਜਾ ਕੇ ਨਾਲ ਬੀਨੇ ॥੨॥ ਕਰੋ ਪੈ ਕਰਿਆ ਹੈ ॥ ਉਨਤਾਲੀ
 ਟੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ १੩੮ ॥ ਬਾਨੀ ਗਾਇਨ ਰੇ ਸ ਬਾਨੀ ਗਾਇਨ ਮਰਾਜੇ ਕਾ ॥
 ਪਮਤੀ ਗਾਣੀ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ਇਕ ਸੋ ਚਾਲੀ ਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ १੪੦ ॥ ਭਾਸਕ
 ਧਸ ਮੇ ਮੇਨਾਹਿ ਸੁਰਜ ਬੀਜੁ ਧਸ ਮੇ ਵਿਖੇ ਤਿਸ ਦੇ ਬਰੇ ਬਨਹੀ ॥੧੦॥ ਟੇ
 ਚਾਲ ਹਿ ਮਾਲਾ ਪ੍ਰਬਤ ਇਕ ਸੋ ਇਕਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ १੪੧ ॥ ਸ
 ਬੇਸਹਰ ਸਰਦਾਨਾ ਓ ਬੇਸਹਿਰ ਬੀ ੨ ॥ ਲਾਜ ਸੀਲ ਸੁਭ ਸਕੁ ਚਕ੍ਰਤ
 ਸਾਤੇ ਸੀਲ ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਗੁਣ ਬੇਸੇ ਕੇ ਚਵਾਲੀ ਤੇ ਬ੍ਰਤ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਨਿਜ ਕਰ
 ਸਕਰਤਾ ਆਪੁ ਹਥੀ ਬ੍ਰਣਾਈ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ॥੫॥ ਜਨੁ ਕਪਖਰਿ ਆਤੁ ਰੇ
 ਪਾਖ ਗਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇ ਹੈ ਮੇ ਸੇ ਨੇ ਤੁਰੇ ਚਲ ਹੈ ਉਖਾ ਕੇ ਜਨ ਕਜ ਮਧਰ ਸੀ ਸੇ
 ਮਨੋ ਕਟਾਰ ਸਾਰ ਪੀਆ ਅਖੀ ਆਸੇ ਭਈ ਆਹੈ ॥ ਖੌਰ ਗਬਾਛ ਜਨ ਪੁ
 ਸਾਹਿਬ ਮਨੋ ਸਾਣ ਪ੍ਰਖੇ ਹੋ ਏ ਹੈ ਮੇ ਸੇ ਨੇ ਤੁਤਿ ਖੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਹਪਨ ਰਗ ਸਤ

ਗੁਰਿ
ਰੇ
ਤੁ
ਸ
ਮੇ
ਰੁ
ਟਿ
ਰਿ
ਹਰ
ਲ
ਕਿ
ਮ
ਤੇ
ਰੇ

ਟਕੋਲੇ ਦੁਪੈਰੀਆ ਫਲਤਿ ਸਦੇ ਪਾਸ ਕੋਣੈ ਹੈ॥ ਜਨ ਕਰੈ ਨ ਕੇ ਜਗੇ ਮਾਨੋਗ ੬੯
 ਤਰੇ ਜਾਗੇ ਕੁਕੇਲਾ ਲਹੈ ਹੇਰਹਰ ਨਿਜੁ ਛਬਹਾਰੇ ਦੇਖੇ ਹਰਣਾ ਆਪਣੇ ਨੇੜੀ
 ਬਛਨੁ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈ॥ ੬॥ ਚੰਚਰੀਟ ਛਬਹਾਰ ਮਮੋਲੇ ਛਬਨੁ ਦੇਖਕੇ॥ ੭॥ ਭੂਪ
 ਚਤੁਰਦਸ ਲੋਕ ਨ ਕੋਯਾ ਮੇਗਾ ਚਿਯੋ ਚੋਦਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਗੁੰ ਇਸਾ ਵਿਖੇ ਖਚਤੁ ੫
 ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ੮॥ ਸਹਸਬਾਹ ਬਾਣਾ ਸਰ ਬੀਰਜ ਬਲ ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸਾ॥
 ੯॥ ਫਿਤੇਸ ਰਾਜੇ ਭਰਗਾਇ ਮੇਦਾਇ ਸਮੂਹ ਸੇ ਕਰੇ ਗਊਆਂ ਦੇ॥ ੧੦॥ ਜਾ
 ਕੇ ਖੰਡ ਭੰਗ ਨਿਤ ਭਰੇ ਸਿਸਦੇ ਭੰਡ ਨੁ ਸਾਰੇ ਖੰਡਾਂ ਵਾਲੇ ਭਰਦੇ ਹੈ॥ ਪਸੁਰਾਟ ਸਿ
 ਵਜੀ ੧੩॥ ਜਾਨੁ ਕਮੇ ਨ ਰੂਪ ਧਰਾ ਆਯੋ ਮਾਨੋ ਕਾ ਮਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਆਇ ਹੈ ਪ੍ਰ
 ਦਮਨਾ ਤਾਹਿ ਛੇ ਰਿਤਾਂ ਕੇ ਸੁਤ ਬਾਰਿਯੋ ਪ੍ਰਦਮਨ ਨੁ ਛਡ ਕੇ ਤਿਸਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅ
 ਨਰੁ ਪਨੁ ਵਰਿਆ॥ ੧੪॥ ਦਾਂਤ ਨੀਪਰੀ ਵੰਦਣ ਪੈਗਈ॥ ੧੫॥ ਗੁਰੁ ਅਗੁ
 ਨੁ ਭੇਦ ਬਤਾਵੈ ਗੁਰੁ ਭੇਦ ਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਕੈਦੀ॥ ਬਲਾਇ ਲਿਖੋ ਤੇਰੀ ਬਲਿ
 ਹਾਰ ਜਾਦੀ ਗਾਂਤੇਰੀ ਬੁਧੀ ਉਪਰੇ ਦਸਾ ਕਹਿ ਮੋਹਿਨਾ ਆਵੈ ਤਿਸਦੀ ਦਸਾ ਮੇ
 ਨ ਕਹਿਣੀ ਨਹੀ ਆਉਦੀ॥ ਪੀਅ ਕੀ ਪੀਰ ਕੀ ਪੀਰ ਕਛੁ ਖੀਯਾ ਦੀਪੀ
 ਕੁਹੀ ਕੀ ਹੋਰ ਕਛੁ ਪੀਰੁ ਹੈ ਨਿਰਖੇ ਪਲਮੇ ਦੇਖੇ ਪਲਵਿਖੇ ਕ੍ਰਿਮ ਰਿਯੋ ਬਾਰਿ
 ਆਵੈ ਜੋ ਮਰੀ ਹੋਈ ਬਾਰਿ ਆਵੈ॥ ੧੮॥ ਹਿਤੁ ਹੇਤੁ ਪਿਯਾਰੀ ਦੇਵਾਸਤੋ॥ ਹੋਰੋ
 ਸੁਪਨੇ ਯੋਲਹਿ ਯੋਵਹੈ ਲੋਆਇ ਭੈ ਹੇ ਸੁਖੀ ਜੋ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਇਸਨੇ ਦੇਖਿਆ
 ਤੇ ਚਿਸਨੁ ਲਿਆਇ ਹੋ ਹਿਇਸਨੁ॥ ੨੦॥ ਰਿਹਣੇ ਬਲ ਭਰੁ ਪ੍ਰਦਮਨ ਸੁਤਹਿ
 ਪ੍ਰਦਮਨ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਨਰੁਪ ਹਰਿ ਆਵੈ ਕਜਦੁ ਗਾਇ ਹਰਿ ਗਾਇ ਤੇ ਆਦ ਲੋਕੇ
 ੨ ਜਾਵੈ ਲਿਖੋ ਚਿਤ੍ਰੇ ਖਾਨੇ॥ ੨੨॥ ਹੇਰਾਏ ਵਿਖਾਏ॥ ੨੪॥ ਪ੍ਰਥਮ ਲਾਗੀ ਲੀ
 ਕੋ ਨਿਰਖ ਪਹਿਲੇ ਬਲ ਭਰੁ ਨੁ ਦੇਖਕੇ॥ ਲਜਤ ਨਾਰਿਨਾਰੀ ਨਿਹਰਾਈ ਲਜਾਤ
 ਹੋਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਗਾਰਦਣ ਨਿਵਾਈ॥ ੩੬॥ ਉਖਾਕਾਲ ਪੁਰੀ ਚਿਯੋ ਆਈ ਸੁਰ
 ਜਦੀ ਕਿਰਣਾ ਦੇ ਚੜਣ ਦਾ ਸਮਾ ਆਪੁ ਹਾਉ ਆ॥ ੪੨॥ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਭਟ ਸੁਟ
 ਪਟਕਟੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ ਸਰ ਮੇ ਸਤਾ ਬੀਕਟ ਦਿਤੇ ਅਮਿਟ ਬਿਕਟ ਬਲ ਸਾਥਨ
 ਹੀ ਮਿਟਣ ਵਾਲੇ ਥੇ ਜੇ ਕੇ ਕਟਣੇ ਤੇਰਹਿ ਤਬਲ ਵਾਲੇ ਸੋਕਟੇ॥ ੪੪॥ ਰਹਿਰਹਿ
 ਸਸਤੁ ਹਾਥ ਹੀ ਗਾਏ ਸਸਤੁ ਹਾਥਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿਰਹਿ ਗਾਏ॥ ੪੫॥ ਕਿਤੇ ਛ
 ਤਿਛੇ ਕੇ ਕਿਤੇ ਨੇ ਛਤ੍ਰੀ ਜਪਮੀ ਕੀਤੇ ਛੈਲ ਛੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਜਾਣ ਕੇ ਛਡ ਦਿਤੇ॥ ੫
 ੬॥ ਬਾਂਧ ਬਛਾਰੀ ਬੰਨ ਕੇ ਤਲਵਾਰ ੫॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਿੰਘ ਜੂਜਹਾਂ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇਰਦੀ
 ਨਿਆਈ ਜਿਥੇ॥ ੬੨॥ ਸਾਤ ਸਾਤ ਕਹਿ ਸਤ ਬਾਣ ਸਾਤ ਕਨੁ ਮਾਠੇ ਅਠ ਅਠ
 ਜਨਾਹਿ ਮਾਰਿ ਕਾਰ ਅਠ ਅਠ ਜਨ ਨੁ ਮਾਰਣੇ ਕਰੇ ਬਾਣਾ ਹੋ ਕੋਟਿ ਕਰੀ ਕਰਰਾ
 ਇਹਨੇ ਹਿਸਧਾ ਚਿਕਰਿ ਕਰੇ ਰਾਹਾ ਬੀ ਮਾਰੇ ਹੋਵੇ ਗੁਮੇਨਾ ਲਕੁਰ ਰਾਵੇ ਹੈ॥
 ਛਿਪੁ ਛਟਾ ਕਰ ਛਤ੍ਰ ਸਤਾ ਬੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਨੇ ਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸਟ ਲੇ ਛਤ੍ਰ ਨੁ॥
 ਪਾਇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਛੈਲ ਚਿਕਰਿ ਆਗਾਏ ਭੁਜਾ ਸਹੀ ਸਹਰਿ ਸੁੰਦਰੀ ਕਟੇ ਕੇ ਸਾਂਵਾਲਾ
 ਬਣਾ ਚੁਰਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ॥ ੬੫॥ ਬੀਸੁ ਇਸਕਹ ਬਿਸਦਾਈ ਸਾਥਿ ਵਨੁ॥ ਮੇ ਸੋਰੀ
 ਚਿਸੇ ਗਾਹੀ ਗਨਨ ਸਹਲਾਇ ਕੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਗੀਰ ਜਾਂਦੇ ਮੰਜੁਰਾ ਤੋਰਾਣਾਂ
 ਬਾਂਣ ਮਾਰੇ॥

ਸੁਰਾਬਿਆਸ ਬਿਆਸ ਦੇਵਾ ॥ ੬੮ ॥ ਗਾਏ ਗਾਏ ਰਨ ਤਕ ਰੇ ਬਰਛੀ
 ਅੰਦਾਲੇ ਗੜਗਜਿ ਅਨਗਾਹਿ ਕੇ ਗੜਾਂਦਲੇ ਗਾਜਾਵਾ ਲਿਆਨੁ ਬਾਇ
 ਕੇ ॥ ੧੦ ॥ ਬਹੀ ਦੇ ਤਕੀਸਾਰ ਮੇਧਾਰ ਜਾਈ ਦੇ ਤਰੀਗਾਰ ਦਣਿ ਚੌਰ੍ਹਰੀਧਾ
 ਰ ਜਾਲਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਠੇ ਪਠੇ ਤਰਨੁ ਜੁਦਾਵਸਥ ਪਖਰਿਆ ਪਰਖੇ ਪਾਖਰਾਂ
 ਵਾਲੇ ਸੁਰਮੇ ਪਰਖੇ ॥ ੧੨ ॥ ਬਾਉਛੇ ਬਾਨਾਸੁ ਬਾਣਾ ਸੁਰਦੀਆ ਬਾਹਾਂ ਖੇਕਰੇ
 ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸੇ ਦਫਜੀ ਤਿਸਿ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖ ਮਉਰਵ ਵਾਲੀ ਉਖਦਲ ਜਿਤ
 ਕੈ ਸਿਵਾ ਦਾ ਇਕ ਸੋ ਬਿਆਲੀ ਸਦੇ ਚਾਰੇ ਤਾਇਤੀ १੪੨ ॥ ੧ ॥ ਬਿਥੁ ਮਦੇ
 ਵਗ ਜੇਰਾਨਾ ਉਸੀ ४ ॥ ਭਧਗ ਸਿਨਾ ਮਕਰੇ ਇਕ ਰਾਜੀ ਤਪਾਣ ਓਥੇ ਓਥੇ ਸ
 ਕਰਮਾਤੇ ਬਾਜ ਬਿਸਕਰ ਮਾਹੀ ਦਹੀ ਫੇਰੁ ਪਉਹੋਇ ਮਾਸੀ ॥ ੮ ॥ ਰਾ
 ਜਹਿ ਤਿਸ ਰਾਜਨੁ ੧੦ ॥ ਰਾਮਾ ਮਧਕ ਦਿਨ ਰਾਜੀ ਸੰਤਾਯੇ ਰਾਜਨ ਦੇ
 ਕਮੇ ਨਾਵਿਚ ਹੀ ਮਧਕ ਹੀ ਸੰਤਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਇਸੁ ਜੋਗੀ ਨੇ ਇਕੁ ਸੋ
 ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ ਸਦੇ ਚਾਰੇ ਤਾਇਤੀ ੧੪੩ ॥ ਵਤੀ ਸਿਗਾਰ ਸਿਗਾਰ ਵਤੀ ॥ ੩
 ਹਾਰਾਇ ਮਹਤਾ ਬਤਿਥੇ ਮਤਾ ਬਰਾਇ ਸੁਦਾਗਰ ਮਾਇਆ ॥ ਮਤਾ ਹਰੇ
 ਲਤ ੧੧ ॥ ਇਕੋਠੇ ਇਕਠੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜੁਕਛਾ ਛਿਦ੍ਰ ਇਨਕੇ ਛਲਕੇ ਜੋਕਛੁਛ
 ਲਾਛਿਦ੍ਰ ਇਨਾਦਾਰੇ ਖਲਈਏ ॥ ਇਕ ਸੋ ਚੋਤਾਲੀ ਸਦੇ ਚਾਰੇ ਤਾਇਤੀ ੧੪੪
 ॥ ਜਨਾਮ ਦਤਾਰਾਇ ਦੁਹੇਲਯੇ ਮਾਏ ਪ੍ਰੀਅੰਦੇ ਇਨ੍ਹੇ ਮਦਤਾ
 ਰਲਾਇਆ ਚੋਉਚੀ ਸੁਦਾਨੇ ॥ ਸੁਕਬਨ ਚਿਟਾਰੰਗ ੮ ॥ ਪ੍ਰੇਪਖਰਿਆ
 ਭੇਜੇ ਸੁਰਮੇ ਇਕ ਸੋ ਪ੍ਰੇਤਾਲੀ ਚਾਰੇ ਤਾਇਤੀ ੧੪੫ ॥ ੬ ॥ ਜਗਤ ਰਜਨੀ
 ਗਈ ਜਾਗਾਇਆ ਰਾਤੁ ਚਲੀ ਗਈ ॥ ੮ ॥ ਸਖਪਾਲ ਨਾਮ ਪਾਲਕੀ ਦਾਇ
 ਕ ਸੋ ਛਿਤਾਲੀ ਚਾਰੇ ਤਾਇਤੀ ੧੪੬ ॥ ਖੇਗੀ ਨਾਮ ਸੀ ਇਕ ਦਾ ਬਲੇ ਚਣੀ ਜਾ
 ਰਦੀ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਹਿਮ ਸੋ ਦਖਾਂ ਕਰੀ ਬਿਕਟ ਮਤ ਸੋ ਦਖਾਂ ਚਣੀ ਕੀਤੀ ਬਿਕਟ
 ਮਤ ਵਾਲੇ ਨੇ ॥ ਤੁਹਾਹਿ ਮਿਲਾਇ ਤਿਸਨੁ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਸਾਰਿਆ ਫੁਤੇ ਖਾਨੁਫ
 ਰੁਲਾਇਆ ਸੋ ਦਖਾਂ ਨੇ ॥ ੨ ॥ ਅਰਪਤਨੁ ਸਤੁਆ ਦੀ ਮੇਨਾ ੮ ॥ ਰਾਜਨ ਕੇ ਛੁਗੇ
 ॥ ੮ ॥ ਮਤ ਵਾਰੇ ਸਸਤਹਾਥੀ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨੋਹਰਾ ਬਿਯਹਿ ਜੀ ਜੀਗਹਿ ਤਾਏ ॥ ੧
 ਪਣੇ ਹਾਥੀ ਨੁਜੀ ਜੀ ਰਪਾਕੇ ॥ ੧੧ ॥ ਖੁਨਾ ਸਿਖਿੰਗਾ ਖਾਤ੍ਰਿਯਹਿ ਧਹਾਰੇ ਰੋਪਕੇ
 ਬਾਣਖਤ੍ਰੀਆਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਗੀ ਵਾਬਚੀ ਨਾਕਪਰ ਮਾਈ ਗਰਦਣ ਬਰਗਈ
 ੧ ॥ ਨਕਪੁਤਲ ਦਾਰਾ ਮਾਈ ॥ ਰੰਬੀਗਹਿ ਯੇਟੁ ਟਿਬੀਗਾਟੁਟ ਕੋ ਰੂਗਪਈਆ
 ੧੬ ॥ ਮੇਸਾਇਸ ਪਛਾਰ ਖੇਦ ਦੁਖ ਦੇ ਕੇ ॥ ਇਕ ਸੋ ਸੋਤਾਲੀ ਚਾਰੇ ਤਾਇਤੀ
 ੧੪੭ ॥ ਨਹਿ ਦੇਸੀ ਦੀ ਜਿਯੇ ਦੇਖਣ ਨਾ ਦੇਈਏ ॥ ਵਾਸਾਰਤ ਨਾ ਦੇਈਏ ॥ ੧
 ਯਾਸੇ ਨੇਹ ਬਢਾਇਨ ਯਾਕੋ ਕੀ ਜਿਯੇ ॥ ਯੋਪਿਆ ਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਾਉ
 ਬਿਸਨਾ ਬਿਯਕਾਹਿ ਦਾਹੇ ਨਾਇਸ ਦੁਰਗਾਟ ਤਗਾ ਜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ॥ ੬ ॥ ਤੁਹਿਦੇ
 ਖਤ ਦੇਸੀ ਉਹਿਦਈ ਤੇਰੇ ਦੇਖਦੇ ਮਾਸਾਰਤ ਉਸਨੁ ਦਿੱਤੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਤੁਤ ਮੇ
 ਯਾਭਉ ਤਿਸੀ ਤੇਤੁ ਮਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ੮ ॥ ਪਤਿਪੈ ਪਤਿਪੈ ਪਤਿਪੈ ਦੀ ਹੋਵੇ ॥ ਤੁੰਬ
 ਰਾਗਿਨੇ ਨਾਕੀਯੋ ਗਹਲਿ ਯੇਯੇ ਤਾਸੇ ਸਟਾਇਸਤੀਆਨੁ ਕਿਉ ਪ੍ਰਦਿਖੇ ਸਿਖਾਈ
 ੧ ॥ ਤੁੰਬੀਆਹ ਕੋਇ ਸਤੀਆਨੁ ਪ੍ਰਦਿਖੇ ਕਿਉ ਲਿਆਈ ਦੀਆਹੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਹੋਕਹਲੀ ਕਲਗਾਇਯੇ ॥ ਇਸਨੁ ਕਲੀ ਕਲਗਾਇਕੇ ੧੫ ॥ ਹੋਕੇ ਸੁਪੇ ਸੁਰਾਨੀ

ਚਰਿਤ੍ਰ ਬੁਨਾਯੇ ਹੇਭਾਈ ਕੋ ਸੇ ਪੇਸਾ ਕ੍ਰਨ ਵਾਲੀ ਗਾਣੀ ਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬੁਨਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥
 ਭੋ ॥ ਇਕ ਸੋ ਅਠਾ ਬੀਲੀ ਸੰਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੪੮ ॥ ੩ ॥ ਚੰਡੀ ਕਾਰ ਕੇ ਬੀ
 ਚ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਗਤੁ ਹਾਂ ਏਆ ॥ ਘਾ ਕੋ ਆਨਿ ਜਨਾ ਜੋ ਅਖੈ ਸਦਾ
 ਰਿਯੋ ॥ ਇਸ ਦਾ ਆਕੇ ਮੁਰਦਾ ਹੁਣ ਸਦਾ ਰਿਯੋ ॥ ੫ ॥ ਨੀਤ ਖੇਰ ਕੀ ਫਾਂਸੀ
 ਆਦੇਤ ਉਹਾਂ ਭਏ ਨੀਤ ਖੇਰ ਪੜ ਕੇ ਢੁਗ ਇਤੇ ਇੰਦੇ ਦਏ ਮਗਰੋ ॥ ਗਤੁ ਕੋ
 ਗੋਰ ਲਖ ਏਏ ਨਗੋਰ ਜਾਣ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਹੋ ਕਹਿ ਫਾਂਸ ਨ ਪਤ ਹਨੇ ਦਏ ਰਿਖਾ
 ਇਕੋ ਹੇਭਾਈ ਕੋ ਹਿਰੀ ਆਂ ਹੋਈ ਆਂ ਠਗਾਂ ਨੇ ਪਤੀ ਜਾਤੇ ਮਾਗਦੇ ਰਿਖਾ
 ਲੇਤਿ ਨਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕੁਪਾਇ ਅਪਾਇਤ ਇਕ ਸੋ ਉਣੇ ਜੰਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧
 ੪੯ ॥ ਗਰਬ ਵਤੀ ਨਾਉ ॥ ਪੁਤ ਆਨ ਕੋ ਆਨ ਨਿਵਾਯੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਯੁ
 ਤਾਲਿ ਆਕੇ ਪਾਣਿ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਉਨ ਦੁਹੁ ਪਾਲ ਕਨ ਲੈ ਕੋ ਬਿਖਦਈ
 ਤਦੇ ਉਜਾੜੇ ਹਾਂ ਗਾਜੇ ਦੇ ਬੇਟਿ ਆਂ ਨੇ ਪਾਲ ਕਨ ਲੈ ਕੋ ਬਿਖਦੇ ਰਿਤੀ ॥ ਸਿ
 ਹੋ ਕਚ ਪਾਹਿ ਕੋ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇ ਸਪਦ ਕੋ ॥ ਹੋ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੀ ਕਥਾ ਜਾਨਾ ਜਿਅ
 ਪੀਰ ਪਰ ਹੇਰਾਈ ਕਥਾ ਤੇ ਜੋ ਅਕਥ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਕਥਾ ਨੁ ਜਾਣ ਕੇ ਜੀਯਾ ਵਿਚ
 ਪੀਰ ਜਧਾਰ ਟਕਰਾ ॥ ੫ ॥ ਪਰ ਮੇਧ ਉਪਦੇਸ ਨਿਯੋ ਚਾਰ ਜੁਗ ਪੁਤ ਤਿਹਾਰੇ
 ਦੇ ਉਨ ਕੋ ਨਹਿ ਸੋ ਕਾ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਦੇਹ ਹਿਣ ਚਾਰ ਜਗ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਹੋਣੇ ਉਸ ਇਕ
 ਦਾਨਾ ਸੋ ਕਾ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਾ ॥ ਇਕ ਸੋ ਪੰਜਾਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੫੦ ॥ ॥ ਸੋ ਦਾ
 ਸੀਲ ਸੁਤਾ ਹਿ ਆਤਿ ਸੀਲ ਦਾ ਹੀ ਸੋ ਦਾ ਕਰਵਾ ਸੀ ਅਤ ਸੋ ਕੁਕੇ ੫ ॥ ਅਰਥ
 ਇਕੋ ਗਜ ਕੋ ॥ ੬ ॥ ਪਠੈ ਪਖਾਣਿ ਅਨ ਕੋ ਪਠੈ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲਿ ਆਨੁ ॥ ਬਜੇ ਜੁਝ
 ਉਨਾਦ ਬਜੇ ਮਾਰੂ ਬਾਜੇ ॥ ੧ ॥ ਖੰਡੀ ਖੰਡੀ ਕਿਤੇ ਅਖੰਡੀ ਅਨ ਪਹਿ ਪੰਗਨ ਮਰੇ ਕਿ
 ਠੰਨੇ ਅਖੰਡਾਂ ਨੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੇ ਖੰਡੀ ॥ ਆਸਾ ਬਖਾਹਿ ਕੇ ਮਰਗਾਏ ॥ ੮ ॥ ਦਫ਼ਨ
 ਬਿਸਿਖਾਇ ਖਾਇ ਬਾਂਸ ਅਰ ਮਾਰਹੀ ਸਜੇ ਪਾਸੇ ਰਿਖਾ ਕੇ ਬਾਂਸ ਬੇ ਪਾਸੇ ਸ
 ਤੁਨ ਮਾਰੇ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ਜਨੁ ਕਜੇ ਠਕੇ ਮਾਸ ਅਦਿਤ ਅਧਾ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਯੋ ਮਾਨੇ
 ਠੰਦੇ ਮਹੀ ਨੇ ਦੇ ਅਧੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸੁਚ ਜੁ ਸੋ ਭਦਾ ਹੋ ॥ ਮੇਸੇ ਗਜਾਦਾ ਤੇ ਜੁ ਹੋ ॥ ਜਨ ਕ
 ਕਰਾਰਨ ਢੇਰਿ ਨੀਰ ਨਾਇਕ ਹੜਿਯੋ ਮਾਨੇ ਕਨਾ ਰਿਆ ਨੁ ਛੁਡ ਕੇ ਜਲ ਦਾ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਾਜਿ ਆਹੋ ॥ ਬਜਾ ਬਿਸਿਖਾ ਅਸਿਹ ਨਿਯੋ ਸਸੇਨ ਉਚਾਇਯੋ ਬ
 ਜੁੜੇ ਬਾਣ ਤੇ ਤਲ ਵਾਹਾਨਾ ਲਸੈ ਨਾਨੁ ਮਾਰ ਕੇ ਉਡਾਇਤਾ ॥ ਹੋ ਜਖੋ ਬਿਸਨ ਲ
 ਛਿਮੀ ਕੇ ਸਾਹਿਤ ਹਿਸਾਇਯੋ ਹੇਭਾਈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਸਨ ਲਛਮੀ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ
 ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਆਸੀ ਜੀਭਾ ਸੁਪ੍ਰਾ ॥ ਮੇਸੇ ਗਜਾ ਤੇ ਗਈ ਸਤੁ ਆਪ੍ਰਕੋ ਪ੍ਰਕੀਤਾ ਦੇਹਾ
 ਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਜੁ ਕਰਕਰ ਹਿ ਉਚਾਇ ਆਪ ਏਰ ਬਨਾਲ ਗਾਜੇ ਦਾ ਹਥ ਚਕ ਕੇ ਸਚ
 ਭਾਇਤੀ ਗਾਣੀ ਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇਨ ਸੇਨ ਸੰਗ ਤਿਸ ਸੇਨਾ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ੧੬ ॥ ਸਤੁ ਨਾਥ
 ਹਨ ਸਤੁ ਅਦੇਰਾ ਜੇਨੁ ਮਾਰ ਕੇ ਇਕ ਸੋ ਇਕ ਵੇੜ ਵਾਚ ਰਿਤੁ ੧੫੧ ॥ ਚਰਿਸਾ
 ਥਾਇ ਵੇਨਾਲ ਆਲਿ ਕੋ ਸਕੇ ਕੁਥੇਰ ਦੇ ॥ ਬਿਰਾਜੇ ਮਾਲ ਜਨ ॥ ਬਿਰਾਜੇ ਹੋ ਮਾਲੀ ਜੁ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਲ ਤੁਨਾਲਾ ਬਾਂਸਿ ਜਨੇ ਪਾਬਿਰਾ ਜਿਯੋ ਤਹਾਂ ਸਨ ਬਧ ਹੋਏ ਬਿਰਾਜੇ ਹੋ
 ਤਿਥੇ ॥ ੨ ॥ ਉਹ ਘਾਨਿਕ ਰਿਉ ਸਤੁ ਫੁਟੁ ਸਰੀ ਨਿਕਲੁ ਚਾਏ ॥ ਬਿਸਖੇਤ ਮ ਉਤ ਮ ਬਾਣ

੧੧॥ ਤੇਯ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਪਕਰਿ ਕਰਿਯੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਚਾਲਿ ਤਬ ਭਾਕਠਨ ਕੀ ੧੨
 ਤਾਹੈ ॥ ਇਕ ਸੋ ਪੈਸਠਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਇਤੀ ੧੬੫ ॥ ਸੁਰਤ ਕੋ ਨਰਪਾਲ ਸੁਰਤੁ
 ਮਈ ਦਾਰਾ ਜਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਇਹ ਭਿਰਟੀ ਲੈ ਗਈ ਇਹ ਤੁਨਾ ਗਈ
 ਅੰਨੇ ਕਹਿਯੋ ਆਬਾ ਪ੍ਰਿਅਮਾ ਤੀ ਲੈ ਗਈ ਲੜਕੇ ਨੂ ॥ ੨ ॥ ਭੁਮਤ ਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਾ
 ਬ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਭਏ ਆਸ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ੧੦ ॥ ਬੇਬਾਲ ਕ ਬਾਲ ਕ ਬਾ ਜੇਗੀ ਹ
 ਰਿਯੋ ਰੈ ਭਿਰਟੀ ਕੇ ਭੋਸ ਜੇਗੀ ਚੁਗਾ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਆਸੀ ਹੋ ਕੇ ਬਾ ਪ੍ਰਿਅਮਾ ਤੀ ੨੦
 ਸਰੂਪ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਮਤ ਨ ਕਹਿਯੋ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਕਹਿ ਦਾਹਾਂ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਰਿਯੋ
 ਪਕਾ ਤੇ ਆ ॥ ਇਕ ਸੋ ਛਾਸਠਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਇਤੀ ੧੬੬ ॥ ਪਨਗਾਟ ਨਾਉ ਸੀ
 ਹਾਥ ਠਾਢ ਕੀ ਨੇਤਿ ਹੋ ਪਾਯੋ ਜਿਸ ਨੇ ਹਥ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਸੋ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ॥ ਇਕ
 ਸੋ ਸਤਾਸਠਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਇਤੀ ੧੬੭ ॥ ਫਾਰਜਾ ਕੀ ਬਲ ਭਾਉ ਸਗਾ ਜੇ ਕੀ
 ਪ੍ਰਿਅਮਾਰੀ ਜੋਤ ਮਤੀ ਨਾਮ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਅਟਕ ਰਵ ਕੀ ਭਈ ਤਿਸ ਉਪਰਾ
 ਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਖ ਫਾਰੀ ਰਖਿ ਆ ॥ ੧੫ ॥ ਬੇਰਿਯਾਰ ਅਪਨੇ
 ਬਾਸਿ ਕੀ ਨੇ ਬੋਲੀ ਵਾਲੇ ਮਲਾ ਹਾਨੁ ਗਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਸ ਕਲਾਇ ਆ ॥ ੧੬ ॥ ਭੁ
 ਰਵ ਨਿਕੰਜ ਰੀਆਂ ੧੮ ॥ ਭੁਕਾ ਆਬ ਹੋ ਜਾਤੁ ਭੁਕੀ ਅੰਬ ਹੀ ਅੰਜਾਦੀ ਆਹੈ
 ਭੁਰ ਅਨ ਭੁਰ ਏ ਕਿਤੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਧਾਰ ਧਾੜਾ ਧਾੜਾ ੨
 ੩ ॥ ਭੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁਰ ਅੰਨਿ ਜਤ ਰਹੈ ਭੁਰ ਏ ਕੰਜ ਰੀ ਆਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ਮਰਗ
 ਏ ੨੪ ॥ ਦਸ ਦਸ ਮਨ ਤਿਲ ਕੇ ਭਈ ਦਸ ਦਸ ਮਣ ਦੇ ਪਿਸਟਾ ਜੁ ਹੋਏ ਜਾਮੇ
 ਖਟ ਮਨ ਭਈ ਇਜਾਹ ਛੇ ਮਣ ਦੀ ਸੁਥਣ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ॥ ਇਕ ਸੋ ਅਠਸਠ
 ਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਇਤੀ ੧੬੮ ॥ ੧ ॥ ਕਲਾ ਸੁਬੀਰਤਾ ਹਿਬਰਨਾਰੀ ਸੁਬੀਰ ਕਲਾਤਿ
 ਸਦੀ ਸੇਸਟ ਗਈ ਸੀ ॥ ੬ ॥ ਭੇਟ ਭਈ ਕੋਊ ਭਾਮਿਨ ਭਾਈ ਕੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉ
 ਸਦੇ ਮਨ ਨਹ ਛੀਲ ਗੀ ਹੋਊ ਸਨਾਲ ਮਿਲਣ ਹੋਇ ਆਹੈ ਉਸਦਾ ॥ ੭ ॥ ਆ
 ਵਹਿ ਗੇ ਕੋਰੂਪ ਕੇ ਰਏ ਆਉਣ ਗੇ ਕਿਨਾਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ॥ ਇਕ ਸੋ ਸਤਹਵੇ
 ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਇਤੀ ੧੬੯ ॥ ੧ ॥ ਧੰਧਾਰੀ ਨਰਾਇਣ ਰੰਘਰੇ ਬਸੈ ਰੰਘਰ ਬਸਦਾ ਸੀ
 ਕਿਉ ਹੋਰਤ ਤੈ ਮਾਪਰ ਛਾਹੀ ਕਿਉ ਦੇਖਦਾ ਤੁਮੇਰੀ ਛਾਹਿ ਆਵਲ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਰ
 ਜੋਰ ਭਾਜਿਭਾਜਿ ਗਯੋ ਯਾਰ ਜੋਰ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਭੋਗ ਕੇ ਭੁਜ ਗਈ ਆ ॥ ਇਕ ਸੋ ਇ
 ਕਹਤ ਰੋ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਇਤੀ ੧੭੧ ॥ ੪ ॥ ਯਾਗਦ ਕੋਰਾਦਹਾ ਕਿ ਆਕਰਿਯੋ ਇ
 ਸਰੋਗ ਕੋ ਹੋ ਬੈਦਾ ਕਿ ਆਮਲਾ ਜਕਰੀਏ ॥ ੧ ॥ ਮਲਜੁਪਤ ਵਤਿ ਅਤਨ ਕਰਿਯੋ
 ਮਲਦੀ ਨਿ ਆਈ ਜੁਧ ਤੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਾਥ ਕਰੇਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾਤੇ ਦੇਵਹ ਮਾਰੇ
 ਆਯੋ ਤਿਸੀ ਤੇਹ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਵੀਰ ਆਇ ਆਹੈ ॥ ਇਕ ਸੋ ਬਹਤਰਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਇਤੀ
 ੧੭੨ ॥ ਗਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਚੋਪਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਗਾਇ ਜਤ ਦਾ ਚੋਪੜਾ ਖੜੀ ਸੀ ੧
 ਸਹਰਬ ਸੈਬ ਹਲੇ ਲਪੁਰ ਬਲੇ ਲਪੁਰ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਖੇ ਨਾਮ ਖਾਨਬਹਲੇ
 ਲ ਬਹਲੇ ਲਖਾਨਾਉ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ਜਹਾਂ ਕਲਾ ਸੰਗੀਤ ਸੁਹਾਈ ਜਿਥੇ ਸੰਗਤਿ ਕਲਾ
 ਜੁਹਾਹੀ ਸੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਗਾਇਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ ॥ ੫ ॥ ਆਹੈ ਲੇ ਮੇਰਾ ਤੁਮ ਚਲ ਮੇਨੁ ਲੇ

ਸਸਵਯੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੬॥ ਤਿਨ ਕੇ ਠਠਕਤ ਤਿਨ ਕੇ ਠਹਿਰਣੇ ਕਰਕੇ ੧੩
 ੧॥ ਕੋਟ ਵਾਰ ਕਰਿ ਮਤ ਸਾਧੈ ਗਬੀਧਿਯੋ ਆਪਨੋ ਗਾਉ ਆਪਣਾ ਨਗਬੀਨਿਆਤਿ
 ਸਦੇ ਵਿਚ ਕਿਲਾਬਣਾਇਆ ਉਸਦੇ ਕੋਟ ਦਾ ਮਛੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਬਣਾਇਆਇ ੨੧
 ਸੋਸਤ ਹਤਰ ਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੧॥ ੧॥ ਇਕ ਸੁਮੇਰ ਦੇ ਵਬਰ ਨਥੀ ਇਕ ਸੁਮੇਰ ਦੇ ਟੀਸੇ ੪
 ਸਟ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ॥ ਜੋਤ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ ਸੇਹੇ ਜੋਤ ਮਤੀ ਤਿਸਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜੋਭ ਦੀ
 ਸੀ॥ ੧॥ ਕੋਰਿਕ ਅਰਿਤਿ ਹਸਵਤ ਸੁਨਿਜੈ ਕੋਰਕੁ ਅਰਤਿ ਸਦੀ ਸੋ ਕਣ ਦਾਨਾ
 ਉਸੀ॥ ੨॥ ਜਠਿਯਾਂ ਖੇਲ ਕੁਕਥ ਦੀ ਜੋ ਜੜੀ ਆਂਖੇ ਲਕੇ ਮਗਰੋ ਕਹਿ ਦੇਈ
 ੩॥ ਬੋਲਿ ਸਵਾਰੀ ਬੁਲਾ ਕੋ ਭਿਗਾਂਈ ਕੁਕਾਇਆਈ ਪੁਛੁਦਵਾਈ॥ ਇਕ ਸੋ
 ਅਠਹਤਰ ਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥ ੧੨੮ ॥ ੧॥ ਸਾਮਾਨ ਨਕੀਤਿ ਨਗ ਰਿਲੀਨੀ ਬੇਸ੍ਰ
 ਦੀ ਤਿਸ ਨੇ ਗਤੀ ਪਾਰਲੀਨੀ॥ ੩॥ ਵਾਕੀਨਾਰਿ ਦੁਤੀ ਅਹਿਭਾਈ ਉਸੇ ਸਾਹੁ
 ਕਾਰ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਸਦੁਤੀ ਨੁਹਛੀ ਲਗੀ॥ ੩॥ ਸਦੁਜ ਬੈਰਿਨ ਬਾਲ ਪਛਾਨੀਯੈ
 ਸਾਹੁ ਕਾਰ ਨੁਜ ਦੇ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਪਛਾਣ ਲਾਇਆ ੬॥ ਕਾਜ ਕਵਨ ਆਈ
 ਹੁਤੀ ਕਹ ਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਨ ਕੀਨ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿ ਦੇਏ ਕਿਸਕੀ ਮਵਾਸਤੇ ਆਈ ਸੀ ਕਿਆ
 ਰੀਲਿਤ੍ਰਾਇ ਸਨੇ ਕੀਤਾ ਪੇਸਾ ਕੁਣ ਆਈ ਸੀ ਪਤੀ ਨਾਲ ਲੇਗਈ॥ ਇਕ ਸੋ ਉਨ
 ਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੧੯ ॥ ੧॥ ਬੀਧ ਵਦੇ ਉਭਾਈ ਦੇ ਮੇਗਾਏ ਹੋਏ ਏਏ ਕਿਤੇ॥
 ਪੁਤਰ ਹੋ ਸਿਸ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲ ਕਰਹਿ ਗਏਏ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਆਵਤ ਹਿ
 ਆਪਰ ਖੇਉ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੇ ਘਰ ਖੇਉ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ਬੀਨ ਹੀ ਆਉ ਦੇਏ ਬੇ॥ ਬੈਰ
 ਉਪਾਇ ਕਰੇ ਹਮ ਹੋ ਕੁਛ ਏ ਯਾਹ ਨੁਸੁਣਾਉ ਦੀ ਹੈ ਬੈਰ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕੁ
 ਨਿਵਾਸ ਨ ਕੋਉ ਘਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ਨੁਜਣਾਇਤਾ॥ ੨॥ ਬਿਹਰੇ ਫਿਰਦੀ ਹਾ
 ੩॥ ਪਾਸ ਸੇ ਪੌਤ ਆਏ ਸਾਰ ਖਾ ਪਾਤਾ ਕਾਲ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਟਾਸੇ ਪਟੇ ਬੂ ਪਟੇ ਸਸ
 ਤੁਸਾਰ ਖੇ ਪਟ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਗਦੇ ਹੈ ਪਿਆਰੀ ਪਰਿ ਪਿਲਤਣਤਾ ਪੈਗਈ ਹੈ ਮੁਖ
 ਪ ਪਰ ਸੇ ਪੁਤ ਪਾਰੇ ਖੁ ਆਰੇ ਸਾਰ ਖੇ ਪਾਲਣ ਵਾਲੇ ਲਗਦੇ ਹੈ॥ ਪਾਸ ਸੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿਕੁ ਪਿਯੋਗ ਸੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਫਾਹੀ ਸਾਰ ਖੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਦੀ ਹੈ ਖੋਟੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰ ਖੀ ਬੂ
 ਈ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੇਤ ਸੇ ਪਾਨ ਪਰੇ ਸਣਹਾਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਸਾਰ ਖੇ ਪਾਨ ਨੁ ਪ੍ਰੇਤ ਹਾਰੇ ਲਗਦੇ
 ਹੈ॥ ਪਾਸਿ ਪਰੇ ਸੀ ਨਿਪਾਰਧ ਸੀ ਪਾਸ ਲੀ ਪ੍ਰੇਤ ਸਨ ਹੇ ਕ੍ਰੀ ਸਾਰ ਖੀ ਹੈ ਪਕਵਾਨ
 ਪਿਸਾਹ ਸੇ ਮਠਿ ਆਈ ਪਿਸਾਹ ਸਾਰ ਖੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੀਰ ਸੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾ
 ਰ ਖੇ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹੈ॥ ਪਾਪ ਸੇ ਪੌਤ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇ ਪਾਪ ਸਾਰ ਖੀ ਪੌਣ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕ
 ਰਦੀ ਹੈ ਜਬ ਤੇ ਗਏ ਪਿਆ ਪਰ ਦੇ ਸਪਿਆਰੇ ਜਦੋ ਤੇ ਗਏ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀ ਆਪਰ
 ਦੇ ਸਾ ੪॥ ਪ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਾਤਿ ਮੰਤ੍ਰ ਰਹੀ ਜਾਕਿ ਕੋ ਪਿਆਰੇ ਤਾਈ ਮੰਤ੍ਰ ਕ੍ਰਕੇ ਸਲੋਹ ਰਹੀ ਹਾ
 ਨਿ ਆਜ ਕ੍ਰਹੋਰ ਹੀ ਗਾਂ ਪੁਲ ਕੋ ਨਲਗੋ ਪੁਲ ਕਾ ਪੈ ਪੁਰੇ ਪਲਕਾਂ ਨਹੀ ਲਗਦੀ ਪਲਪ
 ਦੇ ਉਪ ਪਾਇ ਆਂਤੇ ਪਛਤਾਤ ਉਤੇ ਪਾਤਿ ਕੋਤ ਕਰੇ ਪਛਤਾਉ ਦੀ ਹਾਂ ਓਧਰ ਪਤੀ ਵਲ
 ਦੇ ਖੌਕੋ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਖਾਰਿ ਸਬੈ ਤਨੁ ਫਿਰਕੇ ਪਤੀ ਵਲੋ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕ੍ਰਵਿਖੋ ਇਸਨਾਨ ਕ੍ਰਕੇ ੮
 ਪਾਕ ਪਕਾ ਵਨ ਕਾਜ ਚਲੀਥ ਕਿਕੇ ਰੋਜਨ ਪਕਾਉਣ ਚਲੀਥ ਕਕੇ ਬਈ ਹੁਣ ਨਹੀ ਆ
 ਉਦਾਪਤੀ॥ ਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਯੋ ਤਨ ਮੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਤਾ ਸੋ ਗੀਰ ਵਿਖੇ

ਬਿਨੁ ਪਾਵਕ ਪਾਕਗਾਇਓ ਪਾਕਿ ਕੈ ਬਿਨਾ ਹੀ ਅਗਨੀ ਤੇ ਭੋਜਨ ਪਕਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਕਸੈ ਅਸੀਚਰਿਤੁ ਇਤੀ १੮੦ ॥ ਨਿਸਿਸਿਪੁਤਾਰਨੀ ਰਹੈ ਚੰਦ੍ਰਪੁਤਾਰਨੀ ਹੋਈ
 ੫ ਸੀ ॥ ਸੁਰਗਾਸਿੰਘ ਸੁਦਰਭੁ ਏ ਸੁਰਗਾਸਿੰਘੁ ਦੁਦੇਨਾਲ ਤਾਕੀ ਰਹੈ ਜੁਹਾਰ ਤਿਸਦੀ
 ਦੀ ਸੀਨਮ ਸਕਾਰਤਿ ਸਦੇਨਾਲ ॥ ੧ ॥ ਤਾਕੇ ਭੇਦ ਨ ਕੋ ਉਸਕੋ ਪਛਾਣ ਕੈ ਤਿਸਗਈ
 ਦਭੇਦ ਕੋਈ ਬੀਨਹੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਨਿਪਕੁ ਹਟਰਿ ਆਗੋਲਿਯੋ ਰਾਜੇ
 ਨਤਰ ਕੋ ਅਗੋਆਲਾਇਆ ਆਣੀਨੇ ॥ ਮੁਖੁ ਬੋਲੇ ਭੁਆਕੇ ਜੋ ਮੇਘਰਗਈ ਮੁਹੰਤੁ
 ਏ ਕੈ ਕੈ ਜੇ ਮੇਘਰ ਉਸਦੇ ਚਲੀ ਗਈ ॥ ਹੋ ਕੋ ਰੋਕਯਾ ਪਟਤੀ ਆਮੈ ਤੁਮਰੀ ਬੋਈ
 ਹੋਗਾ ਜਾਕਹੁ ਕੀ ਆਇਸ ਤੇ ਭੇਰੀ ਪਟਤਾਈ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਕਹੀ ਸਟਤਰੀ
 ਕਹੀ ਹੋਈ ਸਉਕਣਦੀ ਬਾਤੁ ਸਪਰਧਾਈ ਰਖਾ ਪਾਕੇ ਲਕਰਤੁ ਜਿਹਗਾ ਹੋਸੁ
 ਰਉਚਾਰਿਯੇ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਨ ਜਿਸਨੁ ਫਰੀਏ ਓਸਨੁ ਯਾਰ ਕਹੀਏ ॥ ਸਾਂਧਿ ਖਨ
 ਤਗਾਹਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ਕਾਰਿ ਆਗਿਯੇ ਸੰਨ ਪਟਦੇ ਨੁਪਕ ਕੂਕੇ ਚੋਰ ਕੂਕੇ ਮਾਰੀਏ ॥
 ਆਰਕੀ ਅਓ ਪਰਕਹੀ ਨ ਉਰਮੈ ਆਨਿਯੇ ਹੋਗਾ ਜਾਸਤੁ ਦੀ ਕਹੀ ਹੋਈ ਬਾਤ ਸਤੁ
 ਉਪਰਨਾ ਮੰਨੀਏ ॥ ੧ ॥ ਹੋ ਬੈਰ ਕੈ ਸੇਈ ਹੋਇਨਾ ਬਿਥਾਉ ਚਾਕੀਯੇ ਹੋਸੈ ਕਣ ਬੈਰਾ
 ਪਸਮੈ ਕਿਤਨਾ ਹੀ ਹੋਏ ਸੁਠਨਾ ਕਹੀਏ ॥ ੨ ॥ ਰਿਪਕੀ ਕਹੀ ਰਿਪੁਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਿਸਸ
 ਪੁਤਾ ਕੀ ਜੋ ਰਿਪੁਦਸਗੀ ਸੰਕਣ ਸੀ ਤਿਸ ਨਿਸਸ ਪੁਤਾ ਦੇ ਕਹਿ ਏ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤਿ
 ਸਨੁ ਆਪਣੀ ਬੈਰਣ ਜਾਣਦਾ ਹੁਇਆ ॥ ਮੁਰਖਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਲਹਿਯੋ ॥
 ਰਖ ਪਤੀ ਨੇਨਹੀ ਕਛੁ ਬੀਜਾਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਕੋਤਹ ਕੀ ਕਤਿ ਆਸਿਰ ਕੀ ਜੈ ਕੋਤੁ
 ਨਿਸਚੇ ਕੂਕੇ ਇਸਤੀ ਰੋਸਿਰ ਪਸਚੀ ਬਾਤ ਕੂਕੇ ਕੀ ਕਹੀਏ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਠਮੇਰੀ
 ਲਹਿਯੋ ॥ ਸਚਤੇ ਸੁਠਮੇਰੇ ਦਿਹੀਏ ਕੀ ਆਸਚੀ ਹਾਂਤਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੇ ਸੁਠੀ ਹਾਂਤਾਂ
 ਹਾਂ ॥ ਲਹਿਸਾਚੀ ਮੁਹਿਸਾਥਾ ਬਿਹਾਰਿਯੋ ਸਚੀ ਜਾਣਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲਾ ਬਿਹਾਰਣਾ ਕੋਰੇ
 ਸੁਠੀ ਜਾਨਕੇ ਰਕਾਰਿ ਮਾਰੇ ਜਿਸਨੇ ਸੁਠੀ ਜਾਣੇ ਸੋ ਚੋਰ ਕਰ ਕੇ ਮਾਰਦਿਯੋ ॥ ਇਕ ਸੋ
 ਕੀ ਆਸੀਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ੧੮੧ ॥ ੧ ॥ ਭਾਨਕਲਾ ਗਣੀ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ਪਾਮੈ ਕਹਸ
 ਬਗਾਵਕੇ ਜਾਰਹੁ ਮੇਨੁ ਗਜੇ ਦੇਨਾ ਲੁਜਾ ਲੁਦੇ ॥ ਇਕ ਸੋ ਬਿਆਸੀਚਰਿਤੁ ਇਤੀ ੧੮
 ੨ ॥ ਜਬਹੀ ਦਿਵਸਤੀ ਜਕੋ ਆਯੋ ਜਦੋਤੀ ਆਂਦਾ ਦਿਨ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਿ
 ਤਗਾਜ ਪੁਤਾ ਇਕਰਾ ਜਦੁਲਾਹੀ ਰਿਤਗਾਜ ਪੁਤਨਾ ਮਾਇਕਰਾ ਜੇ ਦੇਬੋਟੀ ਸੀ ॥ ੪ ॥
 ਬਾਲਾਰਾਗ ਮਾਲਾਸਮ ॥ ਇਸਤੀ ਗਾਗਾ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਦੇਸਮਾਨ ਮੇਰੇ ਗਿਹਮਾਂ ਸੁਈ
 ਪੁਮਾਲਾ ਜਨਵੇਗਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਦਿਹਮਾਨੇ ਦੀ ਪਮਾਲਾ ਹੋਗਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਛੁਆਕੀ ਬਿਛੁ
 ਕਸੈ ਬਿਛੁਆਂਦੀ ਪੁਨਸਾਥ ਰਵਬੋਰਿਕ ਚਿਲਚਿਲਾਤੁ ਬੁਰਜਦਾ ਪ੍ਰਕਸਬੀ ਬੋਤੁ
 ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਹੁਤਿਸ ਪੁਤਾਤ ਨਿਕੋਰਤਿ ਕੋਰੁ ਰੁਤਸ ਪੁਤਾ ਦੇਨਾ ਲੋਕੋਤਾ ਭੋਗ ਕਰਗਾ ॥ ੭ ॥
 ਰਿਮਪੁਰਹੈ ਜਾਤਹੈ ਜੀਭੀ ਨੇਵਤੁ ਚੁੰਛੀ ਹੋਗਈ ॥ ੮ ॥ ਜਰਦਾਲੁ ਜਰਦਾਲੁ
 ਲਗਹਿਦਾ ॥ ਮੁਖਰਸਹੈ ਕੋਮਪੁਪਾਨਕੇ ਮੁਖਦੇਰਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕੂਕੇ ਕਹੀ
 ਦਾਹੋ ॥ ਦਾਂਤਨ ਤੇ ਭਯੋ ਦਾਂਖਦਾਰਿ ਮਬਖਾਨਿਯਤੁ ਦੰਦਾਤੇ ਹੋਇਆ ਦਾਂਤਾਂ ਅਨਾਰ
 ਕਹੀਦੇਹੈ ਅਧਰਤੇ ਭਯੋਤਾਹਿ ਉਖਕਲਿਯਤੁ ਹੈ ਰਿਹਾਤੁ ਹੋਇਆ ਤਿਸਨੂੰ ਰੋਕਹੀ
 ਦਾਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਚਕਿਚਿਤੁ ਚਕਿਤੁ ਚੰਚਲਾਕੀਨੋ ਚਕਿਤਾ ਚਿਤਾ ਦਿਖੋ ਹੋਕੇ ਇਸਤੀਨੋ
 ਲਿਕਕੀਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਮਰਤ ਖਾਨਪਰੀਸੋਭਈ ਖਾਨਕੂਸੇ ਪ੍ਰਤੀਯਾਦਕਰਦਾਹੋਇ
 ਆ ॥

੧੧॥ ਧੀਨਿ ਅਛੰਤ ਜਾ ਕੇ ਧਰਮ ਸ੍ਰੀ ਰਤਿ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਿ ਪਠਾਣ ਕਹਿ ਦਾਤੇ ਧੀਨੇ ੧੪
 ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਰਤਿ ਰਾਜ ਪ੍ਰਭਾ ਜੋ ਕੁਮਾਰ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਾ ਕੇ ਕੇ ਮੁਖੇ ਸਾਥ ਪੁ
 ਤ੍ਰੀ ਦੇ ਕੁ ਕੇ ਮੇਨੁ ਗੀ ਪਤਿ ਬੰਤ ਉਥਾ ਰਿ ਪਤਿ ਬੰਤਾ ਧਰਮ ਨੁ ਬਚਾ ਕੇ ਲੇ ਗਈ ੧੫॥ ਏ
 ਕਮਦੀ ਦੁਜੈ ਤੇਨ ਇਕਤਾ ਮਦ ਪੀਤ ਹੋ ਦੇ ਦੁਸਰੇ ਸੁਵਾਦ ਸਥਾ ਹੋ ਦੇ ॥ ਇਕ ਸੰਤਿ ਰਾ
 ਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ੧੬੩ ॥ ਧੂਨ ਸਾਲ ਸੁਨਾਘਰ ੧੩॥ ਕੀਨਿ ਆਥਿ ਖੜੀ
 ਚਕਨ ਪਾਰੈ ਜਫੀ ਵਿਚ ਕੀ ਚਕਨੁ ਫੜ ਕੇ ॥ ਸਹਸ ਪਾਂਚ ਪੰਜ ਸੈ ਕਰੀ ਰ
 ਕਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਹੋ ਰਮਾਰਿ ਮਾ ॥ ਇਕ ਸੈ ਹੋ ਗਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ੧੬੪ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਨ ਰੰਗ ਕੁਮਾਰਿ ਨ ਉਸੀ ॥ ਰੂਰਿ ਲਘੁ ਮਾਊ ਲਘੀ ਕਰਿ ਆਵਾ ॥ ਕਿਵ
 ਆ ॥ ਚੀਰੇਈ ਤੁਖਤੇ ਮਾਗਦਿ ਤੇ ॥ ਗਾਖਿ ਮਹਾ ਬਤ ਖਾਨ ਗਏ ਮਹਾ ਬਤ ਖਾਨ ਮੇਰੇ
 ਘਰ ਰਖ ਗਏ ਮੇ ਸਭ ਹੀ ਇਕ ਵਾਰ ਸੁਤੇ ਹਰਿ ਲਿਆਊ ਸਾਰਾ ਹੀ ਇਕ ਵਾ
 ਰ ਸੋ ਰਹਾ ਤੇ ਦੁਗ ਕੇ ਲਿਆਊ ॥ ੫॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਸ ਕਰ ਸੇਭ ਏ ਸੇਭੇ ਰ
 ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਣ ਦੇ ਤੇ ॥ ਇਕ ਸੈ ਛਿਆ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ੧੬੬ ॥ ਕੀ
 ਚਨ ਪ੍ਰਭਾ ਜਟ ਦੀਧੀ ਸੀ ॥ ੩॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਕਰ ਦੇ ਸਮੇ ਅਨ ਸਾਰ ਜਮ ਧਰੁ ਏ ॥
 ਕਟਾਰ ਸਾਲ ॥ ੧੬੮ ॥ ੪॥ ਲਖੇ ਲੋਗ ਗਾਤੀ ਕਰ ਮਾਰੈ ਲੋਕ ਜਾਣ ਦੇ ਤੇ ਗ
 ਰੀ ਹ ਲੋ ਲੋ ਮਾਰ ਦੀ ਹੋ ॥ ੧੬੯ ॥ ॥ ਹੋਤੁ ਸਰਤਾ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਸਿਘ ਰਾਜੇ ਦਾ
 ਓਸੀ ॥ ੩॥ ਜਨਮ ਸਹਸ ਲਗੇ ਹਜਾਰ ਜਨਮ ਤੇ ੬੬ ॥ ਤੇਜ ਅਸਤਗ ਤੇਜ ਉ
 ਸਤਗ ॥ ੧੭੦ ॥ ॥ ਛੜ ਜਾ ਕੀ ਛੜੀ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰੋਦੀ ਸੀ ॥ ਗਾਇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ਗਾਇ ਤਿਸ ਦਾਨਾ ਉਜਗਤ ਕੈ ਦਾਸੀ ॥ ਬੀਰ ਹਾਤਨ ਗਾਇ ਓਮਾਰੇ ਬੀਛੇ ਕੇ ਨਾਲ ਮਾ
 ਰਿਆ ਗਾਇਆ ॥ ੪॥ ਮਿਲ ਬਸਤਾ ਮਾਤਾ ਸਿਉ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਮਿਲਣਾ ਪੁਤ੍ਰੀ ਨੇ ਮਾਤਾ
 ਨੁ ਚਾਹਿਆ ॥ ਦਰ ਪਰਦਨਾ ਰੂੜੇ ਮੇ ਚਿਸਵਾਰਿ ਓ ਦਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਅਨੁ ਖਿ
 ਚੇ ਕੇ ਬੀਨਾ ਦਿਤਾ ॥ ੧॥ ਲੋਪ ਅਬ ਭਯੋ ਨ ਸਟ ਹੁਣ ਹੋਇਆ ॥ ੧੭੧ ॥ ਗਾਨ
 ਕਲਾਤਾ ਕੀ ਸਖੀ ਗਾਨ ਕਲਾਤਿ ਸਦੀ ਦਾਸੀ ਸੀ ॥ ਤਿਲ ਚੁਗਨਾ ਪਰ ਤਿਲ ਚੁ
 ਗਣਾ ਦਾਸ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਉਪ ॥ ੧॥ ਖਰ ਕੇਟੁ ਕਰਾਹਾ ਬਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰੇ ਪ੍ਰੇ ਮ
 ਲੁ ਦਾਟੁ ਕੜਾਹੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪਰ ਰਖ ਜੋ ਮੇ ਪਾਵਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜਛ ਛੇਰੇ ਨਾ ਰਿਹਾ
 ੧੬॥ ਜੋ ਛਨ ਗਹਿਯੋ ਛੇਰੇ ਪਕੜਿਆ ॥ ੧੭੨ ॥ ॥ ਤ੍ਰਿਦਸ ਸਕਲਾ ਏ ਕਬ
 ਰਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਦਸ ਸਕਲਾਨਾ ਮਕ ਕੇ ਇਕ ਬਸੇ ਸਟਾਇਸ ਕੀ ਸੀ ॥ ਹੀ ਗੁਲ ਗਾਇ
 ਤੁਹਾ ਓਹੀ ਠਾ ਆਵੈ ਹੀ ਝਲਾ ਕੇ ਤਿਥੇ ਓਹੀ ਠਾ ਆਵੈ ॥ ੨॥ ਕਰਤ ਕੇਲ ਸਾਹਾ ਚੇਤਾ ਆਏ
 ਰੋਗ ਕਰਦਿ ਆਸਾ ਹੁਕਾਰ ਨੇ ਰੇਖੇ ॥ ੩॥ ਮੀਤਿ ਤਿਹਾ ਹੀ ਮਾਤਾ ਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ਤੇ
 ਹੀ ਲਛਮੀ ਚੁਗਲ ॥ ੧੭੩ ॥ ॥ ਦੇਵਨ ਗਾਇ ਨਗਾਇਨ ਦੇਵ ਰਾਜੇ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ॥
 ਨਾਗ ਕੇ ਹੋਛੇ ਘੋਨੇ ਨਾਲੇ ਦਾਹੋ ਛਾਸੀ ਬਹੁਤਾ ॥ ੧॥ ਏਕਾ ਦਿਸਾਰਨ ਸੇਰ ਹੋਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿਅ ਪਾਰ ਇਕ ਮਾਲ ਏਨਾ ਲਾਤਿਸ ਦੀ ਅਪਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੀ ॥ ੩॥ ਉਪਰ ਕਏ
 ਦੇ ਉਪਰ ਕੇਤੇ ਦੇ ਦਿਤੇ ॥ ੧੭੪ ॥ ॥ ਸੂਰ ਦੇਸ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਵਿਚਾ ॥ ੩॥ ਹੋਓ ਹੀ
 ਰੁਬੀ ਗਸਤਾਨ ਹੋਭਾਈ ਓਹੀ ਜਾਤ ਵਾਲੇ ਤੇ ਬੀਰਾਸਤਾਨੀਏ ॥ ੪॥ ਦਮਤ ਦਹਨ ਤੇ
 ਅਪੁਰਮ ਪ੍ਰਭਾ ਦੇ ਮੇਗਾਣੀ ॥ ਮਾਨੇ ਠਿਥੇ ਅਧਿਕੇ ਪਾਤੀ ਕੋ ਅਗਨ ਕੀ ਲਾ
 ਏ ਅਗਦੀ ਉਠੀ

ਨਰੇਰਨਚਾਇਕੇ ਨਲੀ ਏਰਨਚਾਇਕੇ ॥ ੬ ॥ ਦੁਰਗਾਦਾਸਸੁਨਗਤਿਤਿ
 ਨੇ ਦੁਰਗਾਦਾਸਨੇਕਰਨੇਤਿਨਾਦੀਗਤੀਸੁਣੀਜੇਗਰਭਵੰਤੀਆਪੇਗਾਖਿਯੋਕੇ
 ਇਹਿਲਾਜਕੇਰਾਇਲਾਜਕੇਗਾਖਿਆਜਲੁਨਭੇਗਈਆਨਾ ॥ ਮੇਨਮਿਲੋਹ
 ਜਰਤੀਤਨੇਜਾਸਾਅਪਨੇਮੇਨ ਮੇਨਾਮਿਲਾਗਾਹਜਰਤਦੇਸਾਥਜਾਵਾਰੋਅਪ
 ਏਘਰਨਾ ॥ ੮ ॥ ਤਬਹਾਭੀਤਰੋਹਜਪੁਰਣੀਆ ੮ ॥ ਸੋਅਨਕਹਿਯੋਇਨੈਮੁਖਿ
 ਦੀਜੇਜਾਉਆਨਕਹਿਆਇਨਾਗਈਆਨੁਮੇਨਦੇਦੇਵੇ ॥ ਤਮਮਨਸਬਜ
 ਸਦੈਤਕੋਲੀਜੇਤਸਿਜਿਸਦੈਤਸਿਘਦਾਮੁਰਾਤਥਾਲੇਲਥਾ ॥ ੧੧ ॥ ਹਮੇਨਗ
 ਜਸੈਨਾਮੋਦੀਜੇਗਈਅੰਨੇਕਹਿਆਹਮਾਰੇਤਾਈਗਾਈਅੰਦੀਪੈਨਾਵਿਚਰੇ
 ਈਏਏਤਰਕਹਾਈਦੀਨਿਆਈਪੈਅਸੀਕੀਫੁਆਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਵਨਕੇਸੁਰੁ
 ਟਾਰੇਦਿਯੋਨਾਵਣਦਾਭੁਲੇਖਾਰੇਕੇਪਾਤਸਾਹਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹਰਾਣੀਹਜਰਤਪ
 ਹੀਆਈਏਗਈਆਹਜਰਤਦੇਪਾਸਅੰਦੀਆਪੈਮਿਲਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਬੇ
 ਟਿਕੈਨਬਖਤਰਹੈਸੋਭਾਹੀਗਹਿਦੀਹੈਨਾਖਬਖਤਰਹੀਰੇਦੀਆਪੈ ॥ ੧੫ ॥
 ਕਹੁਬੀਰਬਾਨੀਨਕੇਬਕਤੁਟੇਕਿਤੇਬੀਰਬਾਣਦਾਭਿਆਕੇਮੁਖਟੁਟੇਪਏਯੋ
 ੨ ॥ ਬੰਕਥਾਂਕਾਂ੨੧ ॥ ਮੇਦਾਨੁਧਵਿਖੇ੨੩ ॥ ਜਾਪੁਰਦੇਇਕਰੰਧਰਧਰੇਦੋਹਾਂਥਾਂ
 ਦੇਵਿਚਫਰਕੋਜਿਸਦੇਉਪਰਤਲਵਾਰਮਾਰਤੇਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹਕਤੇਕਹਕਬਣ
 ਨਉਹੈਬਾਣਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਗਾਥਨਕੇਯਲਕਾਹਾਈਅੰਦੇਤੁੰਮਲਕੰਬਰਕੇਬਹੁਣੀ
 ਬਰਦਸਾਲੇਲੈਕੋਜੇਨਾਬਣਾਉਬਣਾਏਹੈਏਸੇਅੰਬਰਬਸਤੁਵਾਲਿਕੇਅੰ
 ਬਰਬਸਤੁਖੇਕੋਨੀਗੋਕਰਦਿਤੇ ॥ ਗਭਿਅਹਿਰਜਪੁਰਣੀਆਨੁ੨੬ ॥ ਭਾਟੀਜਾਇ
 ਯੋਸੁਰਮਾਜੁਇਆ ॥ ਸੁਕਾਬੀਕਾਲਪੁਰਨਭੁਈਤਬਹੀਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗਤਿਸੀਕਾ
 ਲਾਈਖੇਕਾਬੀਰਾਮਕਹਿਤੇਹੈਕਥਾਂਜੇਪ੍ਰਸੰਗਵਾਲੀਸੀਸੋਪੁਰੀਹੋਈਆਮਰੀ
 ਰਕਬੀਸੁਕਹੇਗਾ ॥ ਇਕਸੋਪੰਚਾਨਦੇਚਰਿਤੁਇਤੀ ੧੯੫ ॥ ਅਪੁਰੀਮਕਲਾ
 ਗਈਦਾਨਾਉਸੀਬਹੁਤਗਣਦਾਲੀ ॥ ਅੰਜਨਗਾਇਬੋਲੋਕਿਯੋਜਬਹੀਅੰਜ
 ਨਗਾਇਨੇਦੋਖਿਆਜਦੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਾਮਿਤਿਲਖਿਪਤਿਹਨੈਤਮਾਰੇਮਤਹੋਮਿ
 ਤਦੇਖਕੇਪਤੀਤੇਗਮਾਰਦੇਦਾਹੋਵੇ ॥ ੪ ॥ ਮੁਕਮੰਤਕਛੁਯਾਹਿਸਿਖਾਵਹੁ
 ਚੁਪਕਰਗਹਿਣਾਏਇਸਨਾਸਿਖਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੋਕਤਿਯਾਤਨਕੇਲਕਮਾਵੈਸੋਕ
 ਕਰਕੇਜੇਇਸਤੀਨਾਲਕੁੰਗਕਰੇਗੁਰੂ ॥ ਜੇਸਿਖਕੁਮਤਲਹੈਸੇਮਾਰਾਜੇਸਿਖ
 ਕੁਮਗਾਇਆਸੇਮਾਰਿਆਹੀਜਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਭਾਪਰਬਭੀਤਰਸੁਨੀਮਹਾਰੂ
 ਰਥਾਵਿਚਸਭਾਪਰਬਹੈਤਿਸਰੋਵਿਚਕਥਾਉਦੁਸੁਣੀਯੋ ॥ ਧਰਮਰਾਜਾਕੀ
 ਬਿਆਸਾਸਨਿਸੁਕਬਕਤੁਤੇਬਿਆਸਦੀਗਦੀਉਪ੍ਰਬੈਠਕੇਸੁਕਦੇਵਦੇਮੁਖ
 ਤੇਸੁਣੀਹੈਸੇਤਹਾਂਨੁਕਹਿਤੇਹੈਸੀਘੁਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਅਵਗੇਖਿਯੋਵਿਚਾਰਿਆਪੈ
 ੧੪ ॥ ਜਿਅਨਮੁਕਤਿਤਾਕੋਦਿਆਕਾਲਦਾਨਬਰਦਾਇਕਾਲਭਗਵਾਨੇ
 ਬਰਦੇਣਵਾਲਾਹੋਕੇਤਿਸਰਿਖੀਨੁਜਿਉਮੁਕਤੀਦਾਦਾਨਦਿਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਥਾਸੀ
 ਭਰਿਵਹੈਚੁਪਗਹਿਯੋ ॥ ਸਿਖਿਖੀਦੀਕਥਾਨੁਯਾਦਕਰਕੇਕਾਜਾਚੁਪਕਰਰ
 ਹਿਆ ॥ ਇਕਸੋਫੁਆਨਦੇਚਰਿਤੁਇਤੀ ੧੯੬ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਾਪਾਰਸ
 ਹਸਸਦਾਰੇਪੰਜਮੈਤੁਲਾਤਿਸਨੇਬਣਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਛੁਆਪਕੇਤਾਸਜਤਾ

ਯੋਕੁਛੁ ਮੇਨੁ ਕਿਸੇ ਗਜੇ ਦਾਭੈ ਹੋਇਆ ਹੋਇਸ ਕੁਕੇ ਕਬੀਲੇ ਮੇਰੇ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ੧੫
 ਰਹਿਣਾ ਰਿਓ ਉਸਨਾ ਜਿਤ ਕੇ ਫੇਰ ਲੈ ਲਵਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟ ਦੁਰ ਕੇ ਜਥੇ ਉਤਰੇ ਕੋਟ
 ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਜਦੋਂ ਲੈ ਘੁਕੇ ਉਤਰੇ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਗਤ ਦੁਰਗਲ ਯੋ ਕਠਨ ਕਿਲਾ ਲੈ
 ਲਾਇਆ ॥ ੧੯੭ ॥ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਥ ਜਨ ਨੇ ਗਏ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਿਅਨਾ
 ਲਗਾਏ ਹੋਏ ਹੋ ॥ ਚੌਕੀ ਹਿਤ ਹਿ ਬੁਲਾਵਤੁ ਰੁਏ ਪੇਗਾਰੇਣ ਵਾਸ ਤੇ ਬੁਲਾਉ ਦੇ
 ਹੋਏ ਗਾਇਕ ਸੁੰ ਅਠਾਨ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੧੯੮ ॥ ॥ ੬ ॥ ਜਬ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਿਪ ਚਿ
 ਤ੍ਰ ਨਿਹਾਰੈ ਜਦੋਂ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿਤ੍ਰੀ ਹੋਈ ਮੁਰਤੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਖੇ ॥ ਇਨਗ
 ਨੀ ਸੋਕਾ ਜਾ ਬਿਗਾਰਿ ਯੋ ਇਨਾ ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਨੇ ਕੁਛੁ ਗਣੀ ਨਾਲ ਖੋਟਾ ਕਰਮ
 ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਸਾਹਤ ਨੇ ਤਿਨ ਪੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਯੋ ਦਿਲੀ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਪਾਸ ਤਿ
 ਨ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਏ ॥ ੯ ॥ ਤਨਿਕ ਭਨਕ ਤਨਕ ਮਾਤ੍ਰ ਪੁਨ ੧੦ ॥ ਲਿ
 ਖਿ ਕੋ ਲਿਖੋ ਪਠੀ ਇਕਾ ਦੇ ਯੋ ਲਿਖ ਕੁਕੇ ਲਿਖਿ ਆਹੋ ਉਂ ਪੁਰਵਾਨਾ ਇਕ ਦੇ ਹ
 ਥੁਰੇ ਜਿ ਆਜੇ ਨ ਲਾਵ ਦੀ ਖਾਂ ਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸਟ ਅਸਟ ਤਾ ਮੇਭਟ ਰੂਰੇ ਅ
 ਠਾ ਅਠ ਸੁਰ ਮੇ ਗੋਲੀ ਆ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਕਰ ਕੇ ਰੂਲਿ ਆਇ ਚ ਪਾਇ ਯੋ ॥ ੨੮
 ॥ ਗੋਰਾ ਬੰਦ ਲਤ ਖਾਣ ਦਾਨ ਉਸੀ ॥ ਇਕ ਸੋ ਨਹਿਨ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੯੯
 ॥ ੬ ॥ ਸਿਵਾਫਿ ਕਰਹਿ ਗਿਰਤ੍ਰੀ ਆ ਬੋਲ ਦੀ ਆਂ ਹੈ ॥ ਰੁਹਰ ਲਹੂ ਕਰ
 ਕੀ ਬੋਲ ਦੇ ਹੋ ੧੩ ॥ ਹੋਤ ਨਿਕਤ ਨਿਕਲਾ ਗਿਗਾਏ ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰਤ੍ਰ ਨ ਸਿੰਧ
 ਹਿ ਬੀ ਦੀ ਧਾਰ ਦੇ ਲਗ ਆਹੁ ਇ ਆਤਨ ਨ ਹੋਭਾਈ ਤਨਕਤਨ ਕਮਾਤ੍ਰ ਹੋਗਾਏ ॥
 ੧੪ ॥ ਮੇਰਿ ਬਾਗ ਬਾਜਨ ਕੀ ਮੇਰੇ ਬਾਗ ਘੋਰਿ ਆਰੀ ਖੀਰੁ ਸਨ ਖੀਰੁ ਕਰਿ
 ਖੀਰੁ ਆਨਾ ਲਖੀ ਭਟ ਕਰੇ ਹੋਏ ॥ ੧੫ ॥ ਛੋੜੀ ਛੋੜਨ ਪਾਰ ਛੋੜੀ ਜੇ ਛੋੜ ਪੁਣੇ ਨ
 ਪਾਰਣ ਵਾਲੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਦੇ ਸਾ ਅਸਦੇ ਸਨੇ ਹਾ ਅੰਸਾ ਇਤਾ ॥ ਜਰਬੇ ਕਹ ਉਦੇਤ
 ਭੀ ਜਲਨ ਨਾਤਿ ਆਰ ਹੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅਰਿਨਾ ਬਿਦਾਰਿ ਸਤ੍ਰ ਆਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਣ ਵਾਲ
 ਰਾਜਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜੀਵਤ ਬਾਹਾ ਪੁਰ ਜਿਉ ਦੇ ਨੇ ਜਿਸ ਨੇ ਬਚਨ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ ॥ ੨੩
 ਜੀ ਆਤ ਹਮਾਰੈ ਛੋਰਿ ਕਰਿ ਭਾਰੈ ਜਿਉ ਦੇ ਆਹੀ ਹਮਾਰੈ ਤਾਈ ਤਿਆਗ
 ਛੋਰੇ ਗਾ ॥ ਦੋਇ ਸੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੨੦੦ ॥ ੨ ॥ ਸਹਸਾਨ ਸੇਸ ਨਾਗ ੪
 ॥ ਪੇਰੀ ਬਰਾਮੀ ਬਰਤਿ ਸੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਦੇਉ ਤੇ ਕਹਤ ਸਬ ਪਾਬਿ ਚਾਰ ਕਹਿ ਤੇ
 ਹੋ ਸੁਸਟ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ॥ ੧੧ ॥ ਬਸ ਅਸੁ ਦੇ ਧਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਕੇ ੧
 ੫ ਕਤ ਜਕਰ ਹੀ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਕੁਹੇ ਹਹਾ ਹੈ ਮੇਸੇ ਕਹਿ ਦੀ ਹੋ ਹੇ ਕਮਾਰ ॥ ੧੬
 ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਤ ਮੀਗ ਕੇ ਲਹਿ ਹੈ ਸਾਖੀ ਸਤ ਸਾਥ ਦੇ ਦੇਖੇ ਹੈ ਪੰਜ ਤਤ ਚੀਰਾ
 ਤੇ ਸੁਰਜ ਏ ਸਤ ਹੈ ॥ ਹੋਗਾ ਹਿਰੇ ਕਰ ਸੋ ਤਕ ਕੁਕੁ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਿ ਤਾਰਿ ਦਾਮ ੭੪
 ਨਗਾ ਹਿਯੋ ਖਿਚ ਕੇ ਪਲਾਫਾ ਫਾਇਆ ॥ ਯਲੀ ਖਾਨੇ ਆਪੁਣੇ ਸਰੀਰ ਗੁਲ ਲਵ
 ਏ ਸੀ ॥ ੨੩ ॥ ਬਾਜਤਾ ਜਜਤ ਬਸਤ ਬਿਰਹ ਬਾਲਾ ਜਾਗਿਯੋ ਘੋਰਾ ਤੇ ਛੋੜੇ
 ਸੰਜਗਤ ਤੇ ਬਸਤ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਬਿਛੋੜੇ ਰੂਪੀ ਅਗਨ ਕੁਕੇ ਜਲ ਕਾਏ ਯਸ ਫਦੇ
 ਤੇ ਸੋ ਅੰਤੁਰ ਬਜਗ ਹਿ ਜਯਾ ਤੇ ਉਧਰਿਓ ਹੋਤਾਈ ਸੋ ਯਸ ਬਉਸ ਦੇ ਅੰਤੁ
 ਵਸਦਾ ਸੀ ਯਲੇ ਖਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਚ ਗਹਿ ਆਹੋ ਸੋ ਇਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ

ਮਾਨ ਨਾਮ ਨੇ ਜੋ ਤਿਹ ਗੁਰੇ ਤਿਸਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਨਹੀ ਮੰਦਰਿ ਸਨੇ ਭੁਕੇ ਲੇਣ ਸੀ

ਗੁਰਮਤਿ ਤਨਹੀ ਮੰਦਰਿ ਸਨੇ ਭੁਕੇ ਲੇਣ ਸੀ

੨੦੧ ॥ ਤਿਨ ਨਿਪ ਮੇਧ ਜਗਿ ਕਾਰਿ ਬਥੇ ਰਾਜ ਸੁਜਗ ਕ੍ਰਕੇ ਤਿਨ ਇਸ
ਤੀ ਅੰਨੁ ਭੁਮਾ ਸੁਰ ਵਰੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਫਟ ਕ੍ਰਕੇ ਬਿਲੋਰਦਾ ਰੁਦਾ ਗਲਿ ਸਿਵ
ਪਰਬਤ ਹਿ ਸਲ ਰੁਕਮ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਾਂਜੋ ਨਿਪ ਮੇਧ ਰਹਾ ਥਾਤੀ ਹਾਮਾ ਦੇ ਜੇ
ਇਕ ਰਾਜਾ ਹੋਰ ਹਥ ਆਜਾਵੇ ਤਿਸ ਦੇ ॥ ੬ ॥ ਦੁਰਾ ਵਤਿ ਉਰੇ ਸੁਜੀਆ
ਗ ਦੁਰਾ ਵਤੀ ਵਿਖੇ ਉਤ ਕਿਸਟ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਏ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਨਿਪ ਸ
ਗਲ ਸਸਤ੍ਰ ਗਹਿ ਜਾਗਿਐ ਤਦੇ ਮੁਰਗ ਜਾ ਭੁਮਾ ਸਰਦਾ ਵਜੀ ਸਸਤ੍ਰ ਪ
ਕੜ ਕੇ ਸਚੇਤ ਹੋਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਖਾਰੀ ਸਕੇਸ ਰਲਗੇ ਰਰ ਦੁਰਾਈ ਸਕ੍ਰਿ
ਨ ਤਿਸ ਦੇ ਬਾਣ ਲਗਾਣੇ ਕ੍ਰਕੇ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਣ ਪਾਯੋ ਜਖਮ ਮਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਕ
ਲ ਪੈਤ ਸੁਇਨਾ ਰੁਗਤ ਕਰਨ ੨੦ ॥ ਤਨ ਨਾਲ ੨੨ ਦਲਗਾਵੈ ਲਗਾ ਦਾਏ ॥
ਸੁਭ ਚਿਤਨ ਚਿਤ੍ਰ ਸੁਬਿਤ ਹਰੇ ਸੁਭ ਰਿਕਿਅਤੁ ਲਗਾ ਕੇ ਮਨ ਰੁਪੀਧਨੁ
ਗਲੇ ਦੇਹੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ॥ ੨੦੩ ॥ ਸਿਖੀ ਜੁਧ ਸੁਧਾਰਾ ਰੁਪ ਦੋ ਬਿਧਾ ਸਿ
ਖੀ ਚੈ ਬਣਾ ਕੇ ਰਾਜੇ ਅੰਨੇ ਜਿਸ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਸਿਸਾਇ ਨਿਸਿ ਚਿਤ ਮਾਤੇ ਸੁ
ਰਜਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਲੋਧਿ ਸੁਬੀਰ ਲੋਕਾ ਵਿਵੇਕ ਗਏ ਤਬ ਰਾਂਈ ਸੋਬੀ ਗਮੇ
ਪ੍ਰਸਰਗ ਲੋਕ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ॥ ਕਹਿਐ ਮਨ ਮਨੇ ਰਾਵ ਕਛੁ ਦਿਨ ਦੇ ਗਹਿਐ
ਲੋਕਾਂ ਨੁਕਹਿ ਆਰਾਜੇ ਦਾਰੇ ਕਾ ਦਿਨ ਹੋਏ ਚਿਤੁ ਰਾਜੀ ਨਹੀ ਹੋਏ ॥ ੮ ॥ ਸ
ਬਲਗ ਰਾਜਾ ਨਾਇਤ ਬੇਲਗ ਜਾਇ ਤੋ ਜੇ ਰੇਤਾਂਈ ਰਾਜਾ ਨਾਉ ਦਾਨੁ ਹੀਤ
ਬਤਾਂਈ ਮੇਜੁ ਧਨੁ ਜਾਵਾਗੀ १੩ ॥ ਹੋ ਜੋ ਪਾਏ ਨਿਪ ਰਹੇ ਮਾਰਿ ਅਬਲਾ ਦੇ
ਹੋਰਾਈ ਜੋਗ ਜੋ ਰੈ ਦੇ ਪਾਏ ਸੋ ਸੋਇ ਸਤੀ ਨੇ ਮਾਰਿ ਰੇਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਮਾਰ ਜਖ
ਮਾ ਕ੍ਰਕੇ ੨੨ ॥ ਮਾਰ ਪਰਨ ਤੇਰਹੀ ਸਿਪਾਹਨ ਯੋਕਿਐ ਗੋਲੀ ਦੀ ਮਾਰ ਪੈਣੇ
ਗਹਿਗਈ ਜੇ ਰੇਤਾਂ ਸਿਪਾਹੀ ਅਨੇ ਇਉ ਕੀਤਾ ॥ ਸਰ ਕਿਸਰ ਕਿਕਰ ਸਕਤੀ
ਕਾਰਤਿ ਹਰੇ ਚਲੇ ਤੁਰਤੁ ਰਕੇ ਹਥਾਵਿ ਚਤੁਲ ਦਾਰਾਂ ਫੜ ਕੇ ਤਿਸ ਕਿਲੇ ਦਲਚ
ਲੇ ॥ ਦੇਸੈ ਚਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੦੪ ॥ ੨ ॥ ਬਗਤਿ ਗਈ ਲਵਾਇ ਬਾਗ
ਨੁਲੇ ਗਈ ॥ ੫ ॥ ਤਖਤਾ ਪਰਬਾਪੀ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿ ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ ਟੇਢੇ ਉਪਤਖਤਾ ਦੇ ਕੇ
ਉਪਉਸਥਾਪੀ ਬਾਬਿਛਾਇਆ ਬਣਾ ਕੇ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦੇਨੇ ਪਾਇਨ ਪਗੀ ਯੇਜਾ
ਇਕੇ ਇਸ ਦੇ ਦੇਹੀ ਪੰਗੀ ਜਾ ਕੇ ਪਈਏ ॥ ਹੋਆਇ ਸਕੇ ਮਨਲੀ ਜਿਯੇ ਚਿਤ ਬਿ
ਰਮਾਇ ਕੈ ਹੋਰਾਈ ਜੋਗੀ ਦਾ ਮਨ ਮੇਹਤ ਕਰ ਲਈਏ ॥ ੭ ॥ ਇਹ ਦਿਸਤੇ ਉਹ ਦਿ
ਸਿਪੁ ਭਗਯੋ ਇਸਤ ਫਤੇ ਜੇ ਦੇ ਉਸਤ ਫਰਾਸਾਇ ਮਤਾਂ ਜੋਗੀ ਨੇ ਦਸਰੀ ਤਫਮੁ
ਹਮੇ ਕੁਲਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਤੈ ਸੋਨਿਪ ਸੋ ਕੋਊ ਕਰੇ ਗਣੀ ਕਹਿਦੀ ਹੋ ਬਾਤਾਂ ਤਾਂ ਸੋਗ
ਜੇ ਸਾਬਕੇ ੧੩ ॥ ਕਰ ਭੁਟੀ ਬਿਜਗਾਇ ਹਥ ਨਾਲ ਟਮਕੇ ਜਗਾਇ ਕ੍ਰਕੇ ॥ ਯਹੋ ਸਿ
ਖ ਖਾਤੁ ਪਰੇ ਲਿਖ ਕੇ ਖਾਤੁ ਪਰ ਖਗਾਏ ॥ ਸੁਰਗ ਦੇ ਖਿਤੁ ਅਦੇਖੁ ਸੁਗਾਏ ਪਤ ਚਤ
ਰ ॥ ਪਹਿਲੇ ਸੁਰਗ ਦੇ ਖਿਜਾਫੇ ਰਪਿ ਥੀਰੇ ਖੀ ਸੁਗਾਏ ਹਾਹੁਣ ਲੇ ਦੇ ਪਤਾਲ ਦੇ ਖਣ
ਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਧਿ ਆਸਿ ਧਿਯਾ ਸਿਧ ਸੁਭਾ ਤਿਨ ਨੁਕਹਿ ਦੇਹੇ ॥ ਦੇਸੈ ਪਾਂਚ ਰਾਤ੍ਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੦
੫ ॥ ੨ ॥ ਨੇ ਜੋ ਬਨਗਾਇ ਕਸੁਤ ਸਾਹਿਬ ਰਿਯੋ ਨੇ ਜੋ ਬਨਗਾਇਨਾ ਮਕ੍ਰਕੇ ਸਾਹੁਕ
ਹਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ਲਲਤਾ ਉਰੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਫਾਤੀ ਸਾਬ ਲਲਚਾਇ ਕੈ ਮੁਤੁ ਕੁਲ

ਇਆ ॥ ਜੇ ਤਿਯ ਜੇ ਬਨਵੇ ਤੁਜੇ ਇਸਤੀ ਭਿੰਨ ਜਾਨਹੈ ਤੇ ਪੁਰਸਬੀ ਜਾਨਹੈ ॥
 ॥ ਸਿਤਤਿਖੇ ॥ ਨੇ ਪੇਨੇ ਹਨ ਗੋਰੇ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਏ ਖੋਆ ਪਹੈ ਤੇ ਅੰਏ ਖਾਹੈ ਨੇ ਹਲਾਕਿ
 ਆਹੈ ॥ ੮ ॥ ਸੇਤ ਸੰਗ ਸੇਤਿ ਨਿਤ ਕਾਯੇ ਸੇਦਾਂ ਹੋਇਆ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਸਦੀ
 ਸੋਕਣ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਵਤ ਬਣਾਉ ੧੨ ॥ ਦੇਕੁ ਕਟਕੁ ਕਟੀ ਮੰਗਾਈ ਦੇਕੁ ਕਟ
 ਤੇ ਇਕ ਕੁਕੜੀ ਮੰਗਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਤਮਧਨ ਤੇਵੈ ਜਿਅਤੇ ਜੇਹੈ ਤਸੀਧਨ ਤੇ ਜਾਓਗੇ
 ਜਾਜੀ ਅਤੇ ਜਾਓਗਾ ॥ ਦੇਸੇ ਛੇ ਗੱਰੇ ਤੁਇਤੀ ੨੦੬ ॥ ੨ ॥ ਦੇਸਤ ਲਟੀ ਬਸਨ ਨਹਿ
 ਦੇਵਹਿ ॥ ਤਲਟੀ ਦੇਸਨੁ ਬਸਣਾ ਦੇਵੇ ॥ ੨ ॥ ਦਲਦਲ ਏਕਤ ਕਾਇਕੇ ਜਿਲਣਇ
 ਕਥਾ ਦੇਖਕੇ ॥ ਗਹਿਗਹਿਤ ਰਨਤਰੁ ਕਤੇਲਏ ਤੇ ਜੇਤਰਨ ਅਵਸਥਾ ਸੇਇਸਤੀ
 ਨੇਪਕਣੁ ਪਕੜਲਏ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਨ ਖਾਨੁ ਚੁਬਰੇ ਸੁਤਾ ਕੇਆਇਕਰ ਜੇਨ ਖਾਨੁ ਕਹਿਅ
 ਗਈ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰੀਆ ਕੇਤੁ ਬਰਲੇ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਇਨੈ ਬਾਂਹ ਅਪਨੀ ਹਜ਼ਰਤ ਹਿਮਿ
 ਲਾਇਹੈ ਹੇਭਾਈ ॥ ਇਸਦੀ ਬਾਹੁ ਫੁਕੇਆ ਪੁਣੀ ਫੁਕੇ ਪਾਤਸਾਹਨੁ ਮਿਲਾ ਦੇਵ
 ਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਉਪਰਤਨ ਕਬਾਹੁ ਅਹਿਤਾਰਿਯੇ ਉਪਥੋਰਾ ਜੇਹਾ ਰੇਤਾ ਪਾਇਤਾ ॥ ਸੇਜਰ
 ਜਾਤਨੈ ਕੰਨਿਹਾਰਿਯੇ ਸੇਜਾਲਣਵਾ ਲਾਦਾਰਨਾ ਥੋਰਾ ਬੀ ਦੇਖਿਆ ॥ ਦੇਸੇ ਸਾਤਰ
 ਰਿਤੁਇਤੀ ॥ ੨੦੭ ॥ ਅਚਪਲ ਦੇਵੀ ਨਾਮ ਸੀਤਿਸਦਾ ॥ ਜਾਕੇ ਪੁਤਨ ਧਾਂਮ ਜਿ
 ਸਦੇ ਪੁਰ ਪੁਤਨ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥ ੮ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਤਰਾ ਜਾਇਹ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਕੁਤਾਇਹੈ ਰਾਜਾਇਸ
 ਨੁਕਰੇ ॥ ਅਤਪਤ ਛੜਦਾਨਾਉ ੧੪ ॥ ਹਿਰਿਤਰਨਤਰਨੀਗ ਦੇਖਕੇ ਤਰਨੀਜੁ ਵਾਵਸ
 ਬਾਂਜੇ ਜਾਰਹੈ ਤਿਸਦੇ ਅੰਗਾ ਦੇਸੇ ਆਠਹਾਰਿਤੁਇਤੀ ੨੦੮ ॥ ੧੦ ॥ ਬਾਂਕਸੀ ਬੀਨ
 ਬਾਂਕਸ ਸਤਸਾਰ ਖੀਬੀਨ ਲਗਾਈਹੈ ਤਾਲਮਿਰੰਗਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨਕਟਾਰੇ ਕੇਸੀਆਂ ਤੇਮਿ
 ਵੰਗਕਰਦਤੇ ਕਟਾਰ ਸਾਰ ਖੇਲਗਾ ਦੇਹੈ ॥ ਜੁਲਸੀਜੋਨ ਲਾਟਾ ਅਗਾਈ ਸਾਰ ਖੀਚੈ
 ਦੁਆਂਦੀਚਾਂਦਨੀ ਲਗਾਈਹੈ ਜਗਾਈਸੀ ਜੇਬ ਜਾਨੇ ਸਾਰ ਖੀਚੈ ਭਾਲਗਾਈਹੈ ਸ
 ਖੀਘਨ ਸਾਗਕੇ ਸਾਰ ਕੇਆਹੈ ਹੇਸ ਖੀਕ ਪੁਰਹੈ ਕਿਸਾਰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਆਰੇਹੈ ॥ ਡੋਗ ਸੋਰ
 ਗਰੇਗ ਸਾਰ ਖਾਗਾਗ ਲਗਾਈਹੈ ਬਿਗਾਗ ਸੋਬੇਲਬੇ ਬੇਰਾਗ ਸਾਰ ਖਾਬੇਲਣ ਲਗ
 ਦਾਹੈ ਬਾਹਿਦ ਬੁੰਦਨ ਬਾਨਾਬੀਸਾਰੇ ਬਦਲਵੀਆਂ ਬਦਾਹੈ ਕਿਬਾਣਹੈ ਬਿਸੁਲੇ ॥ ਬਾ
 ਸੇਬੇਨ ਬਨ ਸਾਰ ਖੇਬਰਨ ਲਗਾਈਹੈ ਤਲਾਜੇ ਸੇਬੁਖ ਬਰਛੈ ਜੇ ਸੇਗੈਣੇ ਲਗਾਈਹੈ ਹ
 ਰਨਹੈ ਹਿਭੁਜੰਗਨ ਕਾਰੇ ਹਾਰਨਹੈ ਪੈਕਾ ਲੇਸਰ ਪੈਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਲਾਪ ਸੇਬਾਰਨਾ ਬਿ
 ਲਾਪ ਸਾਰ ਖੇਹਾ ਬੀਲਗਾਈਹੈ ਬਿਆਪਸੀ ਬਾਸਾਬੀ ਆਠਬਹੀਰੀ ਰਾਪਸਾਰ ਖੀ
 ਬਾਸਨਾ ਵਾਲੀਪਿੰਣ ਜੇਬਹਿਦਹੈ ਸੇਲਗਾਈਹੈ ॥ ਕਾਕਸੀ ਕੋਕਿਲ ਕੁਕੜ ਕਾਲਸੀ
 ਕੋਇਲਾਰੀ ਕੁਕੜਾਂ ਉਸਾਰ ਖੀਭਾਇਆਨ ਕਲਗਾਈਹੈ ਮਿਨਲ
 ਲਪਹੀਕਿਛਰੀਹੀ ਕੋਲਦੀ ਨਾਲੂ ਸਪਸਾਰ ਖੀਲਗਾਈ
 ਪੜੀਹੈ ਕਿਛਰੀਹੈ ॥ ਭਾਰਸੀ ਭੁੰਨ ਭੁਠਸਾਰ ਖੇਘਲਗਾਈਹੈ ਭੁ
 ਖਨ ਭੁੰਦਾਇਕਰੇਣੇ ਲਗਾਈਹੈ ਜੇਨ ਕੀਨ੍ਹਾਲੁ ਸੇਜਾਤਨ ਹੀਗੀ
 ਲਾਟਨਾਲ ਜਲੀਜਾਤੀਹਾਂਗੀ ਸਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ਬੇਰੀਸੀ ਬੀਆਰ
 ਖੀਪਿੰਣ ਲਗਾਈਹੈ ॥ ਬਿਲਾਪ ਸੇਬੇਲਬੇ ਰੇਣਸਾਰ ਖਾਬੇਲਣ
 ਬਾਨਸੀ ਬੀਨ ਬਾਣਸਾਰ ਖੀਬੀਨ ਲਗਾਈਹੈ ਬੀਜਤੁ ਬੀਥਾਰੇ
 ਸੇਲਗਾਈਹੈ ॥ ਜੇਗਸੇ ਜੇਗ ਜੇਗਸਾਰ ਖੇਘਪੁਲਗਾਈਹੈ
 ਦੁਖੰਗ ਮੁਚੰਗ ਵਾਜਾਭੁਥੇ ਸਾਰ ਖਾਹੈ ਅਨੰਗਕਿਅੰਕਸਾ ਅੰਕਕਿਆ ॥ ਰੇ ਅੰਗ
 ਵਿਖੇਕਾ ਮਹੈਕਿਅੰਗਾਨੁ ਆਰੇਵਛੁਰੇਹੈ ਵਾਅਕਾਂ ਦੇਕਿ ਆਰੇਹੈ ਧਚਾਂਦਨੀ ਚੇਰ

॥ ਸਿਤਤਿਖੇ ॥ ਨੇ ਪੇਨੇ ਹਨ ਗੋਰੇ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਏ ਖੋਆ ਪਹੈ ਤੇ ਅੰਏ ਖਾਹੈ ਨੇ ਹਲਾਕਿ
 ਆਹੈ ॥ ੮ ॥ ਸੇਤ ਸੰਗ ਸੇਤਿ ਨਿਤ ਕਾਯੇ ਸੇਦਾਂ ਹੋਇਆ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਸਦੀ
 ਸੋਕਣ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਵਤ ਬਣਾਉ ੧੨ ॥ ਦੇਕੁ ਕਟਕੁ ਕਟੀ ਮੰਗਾਈ ਦੇਕੁ ਕਟ
 ਤੇ ਇਕ ਕੁਕੜੀ ਮੰਗਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਤਮਧਨ ਤੇਵੈ ਜਿਅਤੇ ਜੇਹੈ ਤਸੀਧਨ ਤੇ ਜਾਓਗੇ
 ਜਾਜੀ ਅਤੇ ਜਾਓਗਾ ॥ ਦੇਸੇ ਛੇ ਗੱਰੇ ਤੁਇਤੀ ੨੦੬ ॥ ੨ ॥ ਦੇਸਤ ਲਟੀ ਬਸਨ ਨਹਿ
 ਦੇਵਹਿ ॥ ਤਲਟੀ ਦੇਸਨੁ ਬਸਣਾ ਦੇਵੇ ॥ ੨ ॥ ਦਲਦਲ ਏਕਤ ਕਾਇਕੇ ਜਿਲਣਇ
 ਕਥਾ ਦੇਖਕੇ ॥ ਗਹਿਗਹਿਤ ਰਨਤਰੁ ਕਤੇਲਏ ਤੇ ਜੇਤਰਨ ਅਵਸਥਾ ਸੇਇਸਤੀ
 ਨੇਪਕਣੁ ਪਕੜਲਏ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਨ ਖਾਨੁ ਚੁਬਰੇ ਸੁਤਾ ਕੇਆਇਕਰ ਜੇਨ ਖਾਨੁ ਕਹਿਅ
 ਗਈ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰੀਆ ਕੇਤੁ ਬਰਲੇ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਇਨੈ ਬਾਂਹ ਅਪਨੀ ਹਜ਼ਰਤ ਹਿਮਿ
 ਲਾਇਹੈ ਹੇਭਾਈ ॥ ਇਸਦੀ ਬਾਹੁ ਫੁਕੇਆ ਪੁਣੀ ਫੁਕੇ ਪਾਤਸਾਹਨੁ ਮਿਲਾ ਦੇਵ
 ਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਉਪਰਤਨ ਕਬਾਹੁ ਅਹਿਤਾਰਿਯੇ ਉਪਥੋਰਾ ਜੇਹਾ ਰੇਤਾ ਪਾਇਤਾ ॥ ਸੇਜਰ
 ਜਾਤਨੈ ਕੰਨਿਹਾਰਿਯੇ ਸੇਜਾਲਣਵਾ ਲਾਦਾਰਨਾ ਥੋਰਾ ਬੀ ਦੇਖਿਆ ॥ ਦੇਸੇ ਸਾਤਰ
 ਰਿਤੁਇਤੀ ॥ ੨੦੭ ॥ ਅਚਪਲ ਦੇਵੀ ਨਾਮ ਸੀਤਿਸਦਾ ॥ ਜਾਕੇ ਪੁਤਨ ਧਾਂਮ ਜਿ
 ਸਦੇ ਪੁਰ ਪੁਤਨ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥ ੮ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਤਰਾ ਜਾਇਹ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਕੁਤਾਇਹੈ ਰਾਜਾਇਸ
 ਨੁਕਰੇ ॥ ਅਤਪਤ ਛੜਦਾਨਾਉ ੧੪ ॥ ਹਿਰਿਤਰਨਤਰਨੀਗ ਦੇਖਕੇ ਤਰਨੀਜੁ ਵਾਵਸ
 ਬਾਂਜੇ ਜਾਰਹੈ ਤਿਸਦੇ ਅੰਗਾ ਦੇਸੇ ਆਠਹਾਰਿਤੁਇਤੀ ੨੦੮ ॥ ੧੦ ॥ ਬਾਂਕਸੀ ਬੀਨ
 ਬਾਂਕਸ ਸਤਸਾਰ ਖੀਬੀਨ ਲਗਾਈਹੈ ਤਾਲਮਿਰੰਗਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨਕਟਾਰੇ ਕੇਸੀਆਂ ਤੇਮਿ
 ਵੰਗਕਰਦਤੇ ਕਟਾਰ ਸਾਰ ਖੇਲਗਾ ਦੇਹੈ ॥ ਜੁਲਸੀਜੋਨ ਲਾਟਾ ਅਗਾਈ ਸਾਰ ਖੀਚੈ
 ਦੁਆਂਦੀਚਾਂਦਨੀ ਲਗਾਈਹੈ ਜਗਾਈਸੀ ਜੇਬ ਜਾਨੇ ਸਾਰ ਖੀਚੈ ਭਾਲਗਾਈਹੈ ਸ
 ਖੀਘਨ ਸਾਗਕੇ ਸਾਰ ਕੇਆਹੈ ਹੇਸ ਖੀਕ ਪੁਰਹੈ ਕਿਸਾਰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਆਰੇਹੈ ॥ ਡੋਗ ਸੋਰ
 ਗਰੇਗ ਸਾਰ ਖਾਗਾਗ ਲਗਾਈਹੈ ਬਿਗਾਗ ਸੋਬੇਲਬੇ ਬੇਰਾਗ ਸਾਰ ਖਾਬੇਲਣ ਲਗ
 ਦਾਹੈ ਬਾਹਿਦ ਬੁੰਦਨ ਬਾਨਾਬੀਸਾਰੇ ਬਦਲਵੀਆਂ ਬਦਾਹੈ ਕਿਬਾਣਹੈ ਬਿਸੁਲੇ ॥ ਬਾ
 ਸੇਬੇਨ ਬਨ ਸਾਰ ਖੇਬਰਨ ਲਗਾਈਹੈ ਤਲਾਜੇ ਸੇਬੁਖ ਬਰਛੈ ਜੇ ਸੇਗੈਣੇ ਲਗਾਈਹੈ ਹ
 ਰਨਹੈ ਹਿਭੁਜੰਗਨ ਕਾਰੇ ਹਾਰਨਹੈ ਪੈਕਾ ਲੇਸਰ ਪੈਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਲਾਪ ਸੇਬਾਰਨਾ ਬਿ
 ਲਾਪ ਸਾਰ ਖੇਹਾ ਬੀਲਗਾਈਹੈ ਬਿਆਪਸੀ ਬਾਸਾਬੀ ਆਠਬਹੀਰੀ ਰਾਪਸਾਰ ਖੀ
 ਬਾਸਨਾ ਵਾਲੀਪਿੰਣ ਜੇਬਹਿਦਹੈ ਸੇਲਗਾਈਹੈ ॥ ਕਾਕਸੀ ਕੋਕਿਲ ਕੁਕੜ ਕਾਲਸੀ
 ਕੋਇਲਾਰੀ ਕੁਕੜਾਂ ਉਸਾਰ ਖੀਭਾਇਆਨ ਕਲਗਾਈਹੈ ਮਿਨਲ
 ਲਪਹੀਕਿਛਰੀਹੀ ਕੋਲਦੀ ਨਾਲੂ ਸਪਸਾਰ ਖੀਲਗਾਈ
 ਪੜੀਹੈ ਕਿਛਰੀਹੈ ॥ ਭਾਰਸੀ ਭੁੰਨ ਭੁਠਸਾਰ ਖੇਘਲਗਾਈਹੈ ਭੁ
 ਖਨ ਭੁੰਦਾਇਕਰੇਣੇ ਲਗਾਈਹੈ ਜੇਨ ਕੀਨ੍ਹਾਲੁ ਸੇਜਾਤਨ ਹੀਗੀ
 ਲਾਟਨਾਲ ਜਲੀਜਾਤੀਹਾਂਗੀ ਸਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ਬੇਰੀਸੀ ਬੀਆਰ
 ਖੀਪਿੰਣ ਲਗਾਈਹੈ ॥ ਬਿਲਾਪ ਸੇਬੇਲਬੇ ਰੇਣਸਾਰ ਖਾਬੇਲਣ
 ਬਾਨਸੀ ਬੀਨ ਬਾਣਸਾਰ ਖੀਬੀਨ ਲਗਾਈਹੈ ਬੀਜਤੁ ਬੀਥਾਰੇ
 ਸੇਲਗਾਈਹੈ ॥ ਜੇਗਸੇ ਜੇਗ ਜੇਗਸਾਰ ਖੇਘਪੁਲਗਾਈਹੈ
 ਦੁਖੰਗ ਮੁਚੰਗ ਵਾਜਾਭੁਥੇ ਸਾਰ ਖਾਹੈ ਅਨੰਗਕਿਅੰਕਸਾ ਅੰਕਕਿਆ ॥ ਰੇ ਅੰਗ
 ਵਿਖੇਕਾ ਮਹੈਕਿਅੰਗਾਨੁ ਆਰੇਵਛੁਰੇਹੈ ਵਾਅਕਾਂ ਦੇਕਿ ਆਰੇਹੈ ਧਚਾਂਦਨੀ ਚੇਰ

ਚਿਤਾ ਚਹੁ ਓਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਚਾਂਦਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਪੀਚੋ ਹੀ ਤਰਫੀ ਹੋਈ ਪੈ ਕੋ ਕਿ
 ਕ ਲਕ ਕਾ ਕੰਝ ਕਸੀ ਮਾਰੇ ਕੋ ਲਾ ਦੀ ਕੁ ਕਜੇ ਹੋ ਸੋ ਹੁ ਕਸਾਰ ਪੀ ਮਾਰ ਦੀ ਹੋ ਫੁਲੇ ਨ ਫੁ
 ਲ ਫਨੀ ਫਨੀ ਆਰੇ ਫੁਲੇ ਹੋ ਏ ਫੁਲ ਨ ਹੀ ਸੁਪ ਹੋ ਫੁਲਾ ਵਾਲੇ ॥ ੨੧ ॥ ਚਟਕ ਚਟਕ ਵੈਥਾ
 ਤੋ ਮਟ ਕਿ ਬਤਾਇਓ ਸਤਾ ਬੀ ਸਤਾ ਬੀ ਬਤਾ ਕੁ ਦੇ ਮਸ਼ਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹੇ ਗਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਜ ਕੁ ਰੀ ਗ ਕ ਹਾ ਕ ਰਿਤਾਰੇ ਕੋ ਲ ਤੇ ਮਿ ਗਾ ਕਿਆ ਹੋ ਸਭ ਤਿ ਸਦੇ ਨੇ ਤੁ ਓ ਪ੍ਰਤਾ ਹਣੇ ਕਰੇ
 ਹੋ ਏ ਰੁ ਝ ਪੀ ਨ ਹੋ ਕੇ ਝ ਝ ਕਾਰੇ ਸਮੁਹ ਮਛੀ ਆ ਕੇ ਝ ਝ ਕਾਰ ਰਿਤੇ ਹੋ ॥ ਅੰਤ ਕ ਸੋ
 ਨ ਸੋ ਚ ਦੇ ਅੰਤ ਕ ਰਣ ਵਾਲੇ ਪੈ ਧੀਰ ਜ ਮੇ ਚ ਨ ਧੀਰ ਜ ਦੇ ਦੁਰ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਪੈ ਲਾ
 ਲ ਚੀ ਲੋ ਚ ਨ ਲਾ ਲਾ ਤਿ ਹਾਰੇ ਲਾ ਲ ਚੀ ਹੋ ਲੋ ਚ ਨ ਹੋ ਪਿਆ ਰੇ ਤੋ ਹੋ ॥ ੨੬ ॥ ਦੁਰ ਗਾ ਦੇ
 ਤ ਫਲ ਦੁਰ ਗਾ ਹੁ ਏ ਤੁ ਹੋ ਏ ਆ ਫਲ ੩੧ ॥ ਚਾਰ ਕਿ ਏ ਚ ਖਰੇ ਪ੍ਰਿਧ ਨੇ ਤੁ ਬਣਾ
 ਕੇ ਹੋ ਦੀ ਸੀ ॥ ਫਲ ਸੋ ਏ ਲੋ ਹਾ ਥਰ ਚਿਤ ਗ ਚਿ ਸੋ ਦਿਯੋ ਸੋ ਫਲ ਹਾ ਥਾ ਵਿਖੇ ਲੋ ਕੋ ਹ
 ਛਾ ਜੋ ਲਗਾ ਵਾਸੀ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਦੋ ਰਿਤ ਗਾ ਜੋ ਨ ਬੋ ਸਿਆ ਨੇ ਸੋ ਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮ ਜਾ ਨਿ ਸੋ ਏ
 ਬਿਛ ਵਾ ਫਲ ਹੋ ॥ ੩੪ ॥ ਹੋ ਤ ਵ ਤਿ ਯਾ ਤਿ ਹੁ ਏ ਯ ਹੋ ਗ ਜਾ ਤੇ ਰੀ ਏ ਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਉਸ
 ਚੰਡਾਲ ਨੁ ਦਿਤਾ ੩੫ ॥ ਸਦਾ ਤੁ ਗ ਨਿਤਾ ਕੋ ਫਲ ਹ ਮ ਤੇ ਲੀ ਜੇ ਯੇ ਸਦਾ ਤੁ ਰ ਨ ਤਾ ਏ
 ਦੇ ਦੇ ਵ ਵਾਲਾ ਫਲ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਲੋ ਲਈ ਏ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਰਹਾ ਕੀ ਦਹੀ ਬਿਛੋ ਕੇ ਦੀ
 ਸਾ ਰੀ ਹੋ ਏ ਨੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੀ ਗਿ ਯਾ ਗਿਣਤੀ ੪੦ ॥ ਆਨ ਜਰਾ ਰਹਾ ਯੇ ਹ ਮ ਕ ਫਲ ਲੀ ਆ
 ਕੇ ਜਗਾ ਦੇ ਦੁਰ ਕੁ ਨ ਵਾਲਾ ਫਲ ਮੇ ਨੁ ਦਿਤਾ ਪੈ ੪੧ ॥ ਬਿਝ ਕੋ ਬਰ ਚਾ ਓ ਉਠ ਦੀ ਹਾਂ
 ਬਰ ਕਾ ਕੋ ੨ ॥ ਤਨ ਕੋ ਤਨ ਕੋ ਨ ਹਿਤਾ ਪ ਕਿਯੋ ਤਨ ਦਾ ਤਨ ਕ ਮਾਤ੍ਰ ਬੀ ਤਾ ਪ ਨ ਹੀ ਕ੍ਰਿਯਾ
 ਦਿਯੋ ਨਿਪ ਦਿਤਾ ਗ ਜੇ ਨੁ ੪੪ ॥ ਅਧਿਕ ਆ ਪੁਭ ਖਿਯੋ ਨਿਪ ਅਧਾ ਫਲ ਅਪਰਾਜੇ
 ਨੇ ਪਾਧਾ ॥ ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਮਤੀ ਕਹ ਦੀ ਨੋ ਅਧਾ ਕਰੁ ਪ ਮਤੀ ਬੇਸ਼ਾ ਨੁ ਦਿਤਾ ॥ ਭਿਰਿ
 ਯਾ ਮਿਲ ਉਣ ਵਾਲੀ ੪੫ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਲਯੋ ਅਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਏ ਨੁ ਲਾ ਏ ਆ ੪੧ ॥ ਬੀਸਾ
 ਰ ਸੰਭਾਰ ਛਕੀ ਮਨ ਮੇ ਹੋ ਸਨ ਬਿਸਾਰ ਕੋ ਬਿਹੋ ਸੀ ਨਾਲ ਤਿਪ ਰੋ ਹੋ ਰਹੀ ਆਂ ਤੇ ਨ ਅਨਮੇ
 ਹਨ ਮੇ ਮਨ ਮੇ ਹਨ ਵਾਲੇ ਗਾ ਜੋ ਦਿਚਾ ॥ ੫੧ ॥ ਹਰਿ ਗਾ ਜਹ ਆਰੇ ਗਾ ਜੇ ਆ ਕੇ ਗਾ ਜੇ ਮੇ ਰੇ ਬ
 ਚਨਾ ਸਤਿ ਪੁਰ ਮੁਓ ਹੀ ਕਾਰਾ ਨਿਸਚੇ ਕੁ ਕੇ ਝੁ ਠ ਤੇ ਹੀ ਕਾਰ ਮਹਾ ਦੇ ੫੪ ॥ ਕਰਤ ਜਗਾ ਸੀ
 ਤ ਸੋ ਏ ਜਰਾ ਦਾ ਜਿਤਣਾ ਸੋ ਕਾਲ ਹੀ ਕਰ ਦਾ ਹੋ ॥ ੫੫ ॥ ਪਿੰਡ ਅਵਾਗਾ ਪਾ ਰੈ ਸਗੀਰ ਉ
 ਗਾ ਪਾਰ ਆ ਓ ਵਾਜਾ ਦਾ ਹੋ ॥ ੫੭ ॥ ਆਸਾ ਕੀ ਆਸ ਕੁ ਨ ਵਾਲੇ ਗਾ ਜੇ ਆ ਕੀ ਸਰਤ
 ਰਤ ਰਤ ਨ ਦੀ ਤਰ ਕੇ ਤੁਰਤ ਸਹ ਸਧਾਰ ਕੋ ਸਾਜ ਹ ਜਾਗਾ ਪਾਰਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ੬੧ ॥ ਏਕ ਮੁੰ
 ਭੁਭਰ ਥਰ ਪਿਤੁ ਚੁ ਅਤ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ਇਕ ਚਰ ਖੇ ਦੇ ਮੁੰਨੇ ਤੇ ਪਿਓ ਚੇ ਦਾਂ ਭੁਰ ਥਰੀ ਨੇ ਦੇ
 ਖਿਅਾ ੬੪ ॥
 ਸਾਸਨ ਹੀ ਉ
 ਲਹੁਤੀ ਬਾਲਕ
 ਮਰਗਾਈ ਆਂ
 ਟਨ ਜਾਨ ਦੀਖਿ
 ਹੋ ਏ ਹੀ ਭੁਏ
 ॥ ੧ ॥ ਜਨੁ ਰਤਿ ਪਤਿ ਕੀ ਪਿਯਾ ਸੁਗਾਜੇ ਮਾਨੋ ਕਾ ਮ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੋ ਭੁ ਦੀ ਹੋ ॥ ੨ ॥
 ਨਿਧਨ ਦੇ ਨੇ ਨਿਧਾ ਕੋ ਵਾਨ ਦੀ ਨ ਨਿਧ ਕੋ ੧੦ ॥ ਆਨੁ ਹੋ ਤੁ ਬਚ ਮਾਨ ਲਯੋ ਗਈ ਦਾ
 ਹਿਤ ਮੰਨ ਕੇ ਬਚਨ ਮੰਨ ਨਾਲਾਇਆ ਦੋ ਏ ਸੋ ਦਸ ਚ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੧੦ ॥ ਤਿ
 ਹਾ ਅਧਿਕ ਤੇ ਮ ਪੁਰਾ ਰਿਯ ਰਹੈ ਅਧਕ ਉਤ ਮ ਪੁਰਾ ਤਿਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗਹਿ ਦੀ ਸੀ ॥

ਅੰਮਿਤ

ਸੀਤਰਿਤਾਕਿਤਪੁਰੁਦਹਿਤਾਤਿਹ ਸੀਤਰੁਤਾਕਿਤਪੁਰੁਪੁਤੀਸੀਤਿਸਦੀ॥ ੭੭
 ੩॥ ਛੇਲਕਾਅਰਕੇਤੈਮਹਿਅਨਮਿਲਾਇਏ ਛੇਲਕਾਅਰਨਾਮਮਿਤ੍ਰਕੇਤੈਮੇਨੁਲਿ
 ਆਕੇਮਿਲਾਏ॥ ੫॥ ਛੇਲਛੇਲਨੀ ਸ੍ਰੀਵਤੈਸ੍ਰੀਵੀ ਹਿਜਨੁਕਨਵੇਨਿਧਿਰਾਂਕੁਸੁਪ॥
 ਈਆਜਾਇਨਮਾਨਇਸਕੰਗਲਣੀਨੇਨੋਨਿਧਾਪਾਈਆਹੈ॥ ੭॥ ਜਨੁਕਰਿ
 ਪ੍ਰੇਮਫਾਂਸਾਜਿਯੋਫਸੀਮਾਨੋਪ੍ਰੇਮਕੁਕੇਫਾਹੀਵਤਫਸਗਈਏ॥ ੧੬॥ ਧਾਇਪ
 ਈਦਾਈਪਈਦੋਸੈਗਿਆਰਹਚਰਿਤਾਇਤੀ੨੧੧ ॥ ੩॥ ਚਲਨਚਤੁ
 ਰੀਕੋਬਿਖੇਚੇਚਲਚਾਰਪ੍ਰਬੀਨਚਾਤਰੀਕੇਚਲਨਾਬਿਖੇਚੇਚਲੀਸ੍ਰੀਵਸਰੁਪੁ
 ਸੀਗੁਣਕੁਕੇਪ੍ਰਬੀਨਸਾ॥ ੭॥ ਨਰੀਮਨੁਖਾਦੀਆਇਸਤੀਆ॥ ੮॥ ਚੁਰੁ
 ਲੇਹਿਲਗਾਇਛਾਤੀਸਾਥਲਗਾਇਲਈਏ॥ ੧੦॥ ਚਿਕਨਿਅਹਿਚੀਕੁਦੇਕ
 ਸਾਦਾਲਾਜੁਗਕੋਰਕੁਕੁਜੁਗ॥ ੧੨॥ ਕੁਰਸੁਠੀਆਂ੨੩॥ ਲਹੈਨਕੋਰਾਜਾਕੁ
 ਕਰਈਗਾਜਾਣਵਾਨਹੀਕਿਆਕੋਆਕੁਮਕਰਦੀਹੈ॥ ਦੋਸੈਬਾਹਰਚਰਿ
 ਤਾਇਤੀ॥ ੨੧੨ ॥ ਅੰਗਰੁਬਾਲਕੁਪਸਮਵਾਕੀਹੋਗਇਸਤੀਉਸਦੇਰੁਪਦੀ
 ਤੁਲਨਹੀਹੈ॥ ੨॥ ਲਹਿਨਗਈਗਾਜਾਬਡੇਚਹਿਚਹਿਰਹੇਅਨੋਕਲਣੀਨਗ
 ਈਗਾਜਾਬਡੇਚਾਹਚਾਹਚਹੇਅਨੋਕਾਂਹੀ॥ ੩॥ ਚਛਮਤੀਲਹਿਲੀਨਚਛਮ
 ਤੀਨੇਦੇਖਲਾਇਆ॥ ੭॥ ਚੁਰਿਕੇਚਰਕੇਮੰਜਾ੧੧॥ ਚੀਨੀਜਾਣੀ੧੫॥ ਨਹੀ
 ਕਮਾਹਿਨਅਜਾਏਕੀਜੈਬਿਅਰਥਹੀਮੇਨੁਮੇਮੇਨਗੁਆਉ॥ ਕਾਪਰਦੀਕੇ
 ਸੀਸਤੁਰੁਹੈਸਿਵਜੀਪ੍ਰਸਿਰਮੇਗਾਚਰਾਦੇਵੇਗਾ॥ ਦੋਸੈਤੇਰਹਚਰਿਤਾਇਤੀ
 ੨੧੩ ॥ ੪॥ ਲੇਖਤਇਹੈਭਵਨਮੇਭਈਘਰਦੇਦਰਵਾਜੇਉਪ੍ਰੇਲਿਖਦੀ
 ਹਈ॥ ਗਾਂਅਸਹਾਈਮੇਰੇਬੀਤਹਾਡੁਬੰਗਾਅਸਹਾਈ॥ ੮॥ ਓਧਰਚਲੀਓਧਲੁਚ
 ਲੀ॥ ੨੧੪ ॥ ਅੰਗਰਾਂਸਿਤਾਸੈਸਦਾਲਰਤੁਰਹਤਰਨਪਹਿਸੇਅੰਗਰਾਂਤਿ
 ਸਦੇਸਾਥਲਕੁਦਾਹਿਦਾਸੀਰਣਦਿਖੇਧੀਰਜਦਾਨ॥ ੧॥ ਕਲਸਨਉਸੀ੫
 ਪਠੈਹੈਮਨੁਖਕੁਜਕੇ॥ ਮੇਮਨਮੇਸਿਵਪੁਜਣਜਾਦਾਹੀ॥ ੭॥ ਉਤੇਦੁਸਮਨਨਦੁਤ
 ਪਠਾਯੋਓਧਰਤਿਸਗਜੇਦੇਬੈਰੀਆਨੁਦੁਤਬੁਜਿਆਜੋਗਾਜਾਸਿਵਾਂਦੇਮੰਦੁਪਾਸ
 ਆਇਆਹੈ॥ ੮॥ ਅਬਲਾਸਾਹਿਤਨਿਪ੍ਰਤਿਗਾਹਿਲਈਚਾਜੇਦੇਸੰਜੁਗਤਾਇ
 ਸਤੀਛਕੁਲਈ॥ ੮॥ ਤਰੁਨਕਲਾਇਸਤੀਦੋਨਾਉਸੀ॥ ੨੧੫ ॥ ਬਲਕੀ
 ਖਾਣੇਕੀਜੋਗੀਦੋ॥ ਭੁੰਜਕੁਤੁਨਕੇਕੁਰਾਹੇਦਿਚਸਾਹਿਅਾ॥ ੨੧੬ ॥ ਛੇਲਕੁਸ
 ਪਾਤਸਦਾਸੂਰਸੂਰਮਾ ਸੰਬਗਾਰਲਾਜਤਨਿਰਕਾਮਬੀਦੇਖਕੇਲੋਤੁੰਦਾਹੈਜ
 ਸੀਹਤਸੂਰਤਿਸਪੁਤਮਿਠੇਸੁਭਾਉਵਾਲਾਮਿਠਿਅਤਡਾਵਾਲਸ੍ਰੀਵਸਰੁਪੁਵਾਲ
 ਸਪੁਤ੍ਰਹੈ॥ ੨॥ ਕਨਕਬਜਾਦੇਸਦੇਗਾਜੇਨੋਜਿਤਿਆ॥ ੩॥ ਬਹੁਰਿਕਨਉਜਿਸਕੀ
 ਸੁਤਾਛੇਰਕਨੋਦੇਸਦੇਗਾਜੇਦੀਪੁਤੀ੫ ਛਾਜਕਰਨਛਜਕੀਏਨਾਗਾਰਪਠਨ
 ਗੀਰੀਆਉਪ੍ਰੇਕਪਾਦਾਇਕਟੀਗੀਏ॥ ੬॥ ਚਾਦਿਆਸਚਾਂਦੇਸਾਦਿਆਨਮਹਿਅ
 ॥ ਬਾਰਿਛਕੁਕੇਖੰਡਬੰਦੇਲਾਬਿਦਾਰਿਯੋਬੁੰਦੇਲਪੰਡੀਆਨੁਮਾਰਿਆ॥ ਖੁਨੋਸਿਖੀ
 ਰਿਸਨਬਿਹੀਰਿਯੋਰੋਪਕੁਕੇਖੀਡਿਆਸਾਥਮਾਰਿਆ॥ ਪਨਿਮਾਗਸਦਫੇਰਮ
 ਰੁਟਿਆਨੁਤਿਲੀਗਤਿਲੀਗਦੇਸਦਿਆਂਤੁਰੁਕੁਰੁਕੁਦੇਸਦਿਆਨੁ॥ ਨਿਪਸਰ
 ਬੀਰਸ੍ਰੀਵਸਰਸਮਹੀਦਈਮਹਿਇਸਨਗਹਿਗਾਜਾਸੂਰਬੀਰਤੇਸ੍ਰੀਵਦੇਗਾ
 ਹੈਪ੍ਰਬੀਰਦੀਤੀਹੈਪ੍ਰਬੀਰੇਗਾਜੇਆਨੁਪਕੁਕੇਆਪਣੇਕਰਕੇ॥ ੭॥ ਬਰਬਰੀਨ
 ਕੋਬਰਬਰਦੇਸਾਦਿਆਨੁਜਿਤਕੇਬ੍ਰਹਮਾਣੀਨਬਹਸਾਣੀਆਨੁਮਾਰਿਆ॥ ਗਰਬ

ਅਰਬ ਕੋ ਦਾਹਿ ਅਰਬ ਦੇ ਸਾਹਿ ਅਰੇ ਗਰ ਬਨੁ ਸਾਡ ਕੇ ਸਰਬ ਦਰ ਬਿਨ ਕੋਈ ਨਿ
 ਯੇ ਸਭ ਬਨ ਦਾਹਿ ਅਨੁਦੰਡ ਦਿਤਾ ਅਰਬ ਖਰਬ ਰਿਪ ਦਰਬ ਅਣਗਿਣਤ ਸ
 ਤੁਅਨੁ ਚਬ ਕੇ ਜਰਬ ਛਿਨ ਇਕ ਮੇ ਮਾਰੇ ਸੇਭਾ ਵਾਲੇ ਇਕ ਛਿਨ ਵਿਖੇ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਸਰ
 ਬ ਚਗ ਬਿਅਨ ਚਗ ਬਿ ਚਬ ਟਵਾਲਿਅਾਂ ਸਭ ਬਨ ਚਬ ਕੇ ਮਾਲ ਨੇਰ ਦੇਸ ਹੋਇ ਦਰ
 ਜੀਤ ਪਾਂਚੀ ਦਿਸਿ ਜੈ ਕੋਇ ਯੇ ਹੇਭਾ ਈ ਜਿਤ ਦਾ ਨਗਾਂਗ ਪੁਰਬ ਦਿਸਾ ਦੇ ਜੈ ਕੁਣ ਨੁਬ
 ਇਅਾਂ ॥੧०॥ ਸੁਰ ਸਰ ਸਸੁ ਭਯੋ ਨਹੀ ਗੋ ਸੁਰ ਮੇ ਚਿਉ ਕੋ ਤਿਉ ॥੧੧॥ ਦਸੋ ਨਾਗ ਭਾ
 ਗੋ ਦਸੋ ਦਿਸਾਨ ਹਾਥੀ ਭੁਜ ਗਏ ॥੧੨॥ ਤਬ ਲ ਨਗਾਂਗ ॥੧੩॥ ਕਬੂਜ ਬਸਦ ਨਾਓ
 ਹੋ ਕੋਟਿ ਚੋਨੀ ਕੋ ਕਟ ਕ ਹੇਭਾ ਈ ਕੋਟੇ ਚੀ ਆਂ ਦੀ ਮੇਨ ॥੧੪॥ ਫਲੀ ਦੇ ਜਿਅਨ ਜੀਤ ਵਲੀ ਦੇ
 ਜੀਅਾਂ ਨੁ ਜੀਤ ਕੇ ॥੧੫॥ ਕਹਨ ਪੋਸਰੀ ਤਨ ਪਰੇ ਪੁਗਾਣੇ ਪੋਸਤੀ ਦਾਤ ਨੁ ਪਾਰ ਕੋ ਨਿਹੀ
 ਗ ਸੀਸਾਰ ॥੧੬॥ ਫਾਂਸੀ ਪਾਸ ਫਾਹੀ ਤੇ ਕਹਾਣਾ ਪਾਂਚ ਸਹਾਸ ਸਾਰ ਤੇ ਮਾਰਤ ਤਾ ਕੋਤਾ
 ਸ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਅਸਵਾਰਨ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਭੋਯੋ ॥੧੭॥ ਤਰੁਨਿ ਇਸਤੀ ॥੧੮॥ ਆ
 ਪੁਰਿ ਦਿਤ ਰਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਭਯੋ ਆਪ ਜੁਧ ਵੇਦਾਸ ਤੇ ਉਦੇਹੀ ਦਾ ਭਾਇਅਾਂ ॥੧੯॥ ਭਲਾ ਬ
 ਢ ॥੨੦॥ ਬੋਲਿ ਅਰਸਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਯੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਅਰਸਤੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨੁ ਮੰਤ੍ਰਾ ਬਿਚਾ
 ਰਿਅਾਂ ਬਲੀਨਾ ਸਜੇ ਤੰ ਸੀਨੁ ਬੁਲਾ ਭੋਯੋ ॥੨੧॥ ਗੋਲਿ ਤੁਮਲ ਛਿਅ ਦਸਰੇ ਬ
 ਨੀ ਬਾਣਾ ਵਾਲੇ ਸੁਰ ਮੇ ॥੨੨॥ ਮਕਰ ਕੰਡਾ ਜਿਹ ਭਗਿਯੇ ਮਛੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਜਿਥੇ ਪਾਏ
 ਆਹੋ ॥੨੩॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵਤ ਬਮੰਤ੍ਰ ਬਤਾਯੋ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਦੇਵਤਿ ਅਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਦਸਿਅਾਂ
 ੪੫ ਉਪਚਾਰ ਉਦਮਾ ਜਿਤਿ ਯੋਜਗਤ ਨ ਜਰੁ ਰਹੈ ਮੁਹ ਪਦਾ ਮਰੀ ਜਗ ਕੂਕੇ ਜਿਤਿ
 ਆਰਹੇ ॥੨੪॥ ਹੋ ਜਾਤਨ ਲਹਿ ਓਨ ਜਾਇ ਹੇਭਾ ਈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਦੇਖਿ ਅਲਹੀ ਜਾਰਾ
 ਪ੍ਰਿਣਾ ਜਿਅ ਜਾਨਿਯੇ ਦਾਇਆ ਜੀਅਾ ਵਿਖੇ ਜਾਣੀ ਦੀਹੋ ॥੨੫॥ ਕੁਨੀਰ ਖੋਟਾ ਜ
 ਲ ਹਮਰੀ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਜੀਯੇ ਹਮਾਰੀ ਤਗਾਂਦ ਖੀ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਜੀਯੇ ਗਾ
 ੫੧ ਅਛਲ ਛੈਲ ਛੈਲੀ ਛਾਲਿਯੋ ਅਛਲ ਛੈਲ ਨੁ ਇਸਤੀ ਨੇ ਛਾਲਿਅਾਂ ਸੁਕਾ ਬਿ
 ਕਾਲ ਤਬ ਹੀ ਭਯੋ ਪੁਰਨ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰ ਕਬੀ ਸਾਹਿਬ ਕਹ ਤੇ ਤੇਤਿ ਸੀ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਕ
 ਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੁਗਾਯੋ ਇਅਾਂ ਅਗੇ ਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹੇ ਗਾ ਦੋਸੇ ਸਤਾਗ ਚਰਿਤਾਇਤੀ
 ੨੧ ॥੧॥ ਹੋਰੇ ਤਾ ਕੇ ਸਾਸਿ ਸੁਰ ਰਹੇ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਇਕੇ ਚੰਦ ਮਾਤੇ ਸੁਰ ਜਬ
 ਟਾ ਕੋਤਿ ਨਾ ਦੇਈ ਹੋਰ ਹੋਰੇ ਹੇਭਾ ਈ ॥੨॥ ਸੀਰ ਸਰੀਰ ਗਮਤੀ ਜੀਅ ਮਾਰੀ ਸੀਰ
 ਸਰੀਰ ਗਮਤੀ ਜੇ ਤੇਹੀ ਮਾਰ ਦਿਤੀ ॥੩॥ ਸਭਾ ਹਿਨ ਲਹਤ ਗਵ ਕਹਿ ਜਾਰੀ ਸਭਨਾ
 ਦੇ ਦੇਖਾਇਆ ਗਾ ਮਗਰਿ ਮਾਰਾ ਜੇ ਨ ਦਾਹ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਇਉ ਕਹਿ ਕੇ ਸਾਡ
 ਦਿਤੀ ॥੪॥ ਭਯੋ ਸੁਰ ਸੁਲਹੋਇ ਅਸੀ ਇਸ ਕੁਕੇਰਾ ਜਾ ਮਰਗਾਇਅਾਂ ॥੫॥
 ੧੮ ॥ ਖੰਡ ਗਾਡ ਕੇ ਤਟ ਖੰਡ ਗਾਡ ਕੇ ਪਾਸ ਬਾਦਰ ਹੀ ਮਹਿ ਗਾਂਉ ਰਹੀ
 ਮਾਬਦ ਗਾਂਉ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਚਪਲਾ ਗਮਤੀ ਨਾਉ ਸੀ ३ ॥ ਗਾਇ
 ਸਾ ਖੁਲ ਭਯੋ ਖੁਸਾ ਲਗਾਇ ਦੇਸਾ ਬ ॥੧॥ ਖਾਹੇ ਮਨ ਚਾਰਿਯੋ ਮੁਲਾਣਿ ਆਨੇ
 ਕਹਿਅਾਂ ॥੨॥ ਏਸੇ ਉਨੀ ਚਰਿਤਾਇਤੀ २੧੯ ॥ ਜਨੁ ਕੀ ਸਸਵਾਰੀ ਮਾਨੋ ਇਕ
 ਏਹੇ ਈਈ ਸੁਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ ॥੩॥ ਜਾਨ ਹੋਤ ਕੀ ਕੈ ਸਮਝਾਈ ਆਪਣੀ ਹਿਤੁ ਜ
 ਟਕ ਕੇ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥ ਸੀਸੇ ਸਰਾਬ ਕ ਸਰਾਬ ਦੇ ਕੁਰੇ ਹੋਏ ਸੀਸੇ ਹੈ ਕਿ ਮਤ
 ਕਿਧੈ ਮਦ ਗਾ ਕੇ ਸੇਪੁ ਆਰੇ ਬਹੁ ਕੇ ਮਸੂ ਮਦ ਗਾ ਕੇ ਪਿਆਲੇ ਹੋ ॥੫॥ ਬਾਨ ਨ ਸੇਮਿ
 ਗ ਬਾਰਨ ਸੇ ਬਾਣਾ ਸਾਰ ਖੋਹੈ ਮਿਗਾ ਦੇ ਬੰਦੇ ਸਾਰ ਖੋਹੈ ਤਰਵਾਰਨ ਸੇ ਕਿ ਬਿਖੀ ਬਿ
 ਖਿਆਰੇ ਤਲਵਾਰ ਸਾਰ ਖੋਹੈ ਮਿਸਾ ਹੋ ਬਿਖਵਾਏ

ਨਾਰਨਕੇ ਇਸਤੀਆ ਕੇ ਪੈ ਕਜਗਾਰਨ ਕੇ ਕਜਲਵਾਲੀਆ ਕੇ ਪੈ ਵਖਰਾਨਕੇ ॥ ੮
 ਵਖਰੇਟਾਰਨਵਾਲੇ ਪੈ ਕਿਕਿਧੋਨੀਦਨਿਦਾਰੇ ਕੇਕਿਧੋਨੀਦਵੇਵਲੇਹੋਏਏ ॥ ਨੇਹਜਗੇ
 ਕਿਰਗੇਰੰਗਕਾਹੁਕੇ ਪ੍ਰੇਮਕੁਕੇਜਾਗੇਹੋਏਹੋਰੰਗੇਰੰਗਿਕਾਹੁਕੇ ਰੰਗੇਹੋਏਹੋਕਿਸੀ
 ਦੇਪ੍ਰੇਮਕੁਕੇ ਮੀਤਕੇਨੈਨਸਖੀਗਸਿਘਾਰੇ ਮਿਤਕੇਨੈਤ੍ਰਹੇਸਖੀਪ੍ਰੇਮਵਾਲੇਹੋ ॥ ੯
 ਅਜਰਪ੍ਰੇਮਗਾਰਹੋਜਗਤੋਬਿਨਾਹੋਕੇਜਗਤਵਿਚਰਹਾਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਰਹਸਜਨ
 ਕੇਸਧੀਸੰਜਣਦੇਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇਮਾਗੇਹੋਈ १੦ ॥ ਮਨਭਾਵੰਦਾਮਾਨਨੀ ਮਨਭਾਉਦਾ
 ਮਾਨਵਾਲੀਕੇ १੧ ॥ ਤਰੁਨਿਤਾਂਕੀਭਈ ਇਸਤੀਇਸਦੀਹੋਈ ॥ ਦੋਸੈਬੀਸਚਹੋਰੇ
 ਇਤੀ੨੨੦ ॥ ਈਸਫਜੇਅਨਮੋਈਸਬਜਈਆਂਦੇਵਿਚਰੇਦਾਸੀਸਮਨਖਨ
 ਉਕੁਕੇਪਠਾਣਾ ॥ ਤੁਮਨਤੰਮਲੁ ॥ ਨਿਰਖਰਹਤਪੁਰਹੁਤ ਦੇਖਦਾਰੈਸੀਇਕੁਤਿਸਨੁ ॥
 ੫ ॥ ਐਠਾਇਕੇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਚੋਸਨਭੁਯੋਦੇਮਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸੁਵਾਲੇਹੋਇਅੰ
 ਸੁਭਾਉ ॥ ੨ ॥ ਗੁਲਮਿਹਰਭੁਖਿਯੇ ਗੁਲਮਿਹਰਨਾਉਕਹਿਦੇਸੇ ॥ ਹੋਅਸੁਰੇਸਰਿ ੩
 ਨਨਾਥਕਿਸਾਸਿਕਾਰਿਮਾਨਿਯੋ ॥ ਭੁਈਅਸੁਰਾਂਦਾਈਸੁਰੈਕਿਸੁਰਜਹੈਕਿਚੰਦਮਾ ੪
 ਕੁਕੇਮੰਨਿਏਤਿਸਨੁ ॥ ੫ ॥ ਮਾਨਿਹਿਤੁਕਹੰਮੀਤਮਿਲਾਯੇ ਲਿਅਕੇਪਿਘਾਗੀਨਮਿ
 ਤੁਮਿਲਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਗਟਕਹਿਯੋਪ੍ਰੇਮਸਾਥਚਰਿਤੁਰਿਖਾਇਕਰਿਖਾਚਨਕ
 ਹਿਆਪਤੀਦੇਨਾਲਪ੍ਰਗਟਹੀਚਲਿਤੁਰਿਖਾਯੁਕਰਕੇ ॥ ਆਪਨਮੇਧੈਇਕਦੁਮ
 ਮਾਧੁਗਭਾਇਹੋ ਆਪਣੇਆਪਨੁਮੇ ॥ ਇਕਾਬ੍ਰਿਛਦੋਵਿਚਗਭਹੋਕੁਕੇ ॥ ੭ ॥ ਛਲਹਿ
 ਛਲਗਹਿਹੋਛਲਨਖੀਛਲਕੇਸਿਟਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਨਕਬਡੇਚਨਾਰਤੁਰੇਸੇਵਤ
 ਭਈਜਾਣਕੇਬਡੇਚਨਾਰਦੋਬ੍ਰਿਛਹੋਤਸੈਦੀਭੋਈ ॥ ਵਹੈਬ੍ਰਿਛਮਹਿਗਭੁਹਾਕਰਿ ੧੪
 ਯੇਓਸੋਬ੍ਰਿਛਦੋਵਿਚਦੇਆਉਕੁਕੇਤਾਮੇਅੰਚਿਤਰੁਨੈਵਹਿਭਾਗੀ ਖਿਚਕੇਤੇਤਿਸਦੇ
 ਚਓਇਸਤੀਪਾਰਿਤੀ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਨਿਉਕਰਿਦੁਮਮੀਤਕਾਦਿਤਾਕੁਲਯੇ ਅਕੇਮਿ
 ਤਨੈਬ੍ਰਿਛਉਕੁਕੇਤਿਸਨੁਕਢਲਾਇਆ ॥ ੨੨੨ ॥ ਛਰਹਰੇਜੂਨਛਲਾਜੂਨ
 ਵਛਹਾਜੂਨ ਸਮਤਵਨਕੀ ਤਿਸਦੀਸਮਾਨਤੀਨਭਵਨਨੋਹਿਅਨਤਿਨਾਭਵਨ
 ਵਿਖੇਹੋਰਨਹੀ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮਕਾਲਸਮੇਅਨਸਾਗ ॥ ੭ ॥ ਨਹਿਨਾਹਿਸੇਕਰਤਨਾਸਕਹਿ
 ਤਹਭੁਯੋਨਾਸਹੋਣੇਵਾਲਾਨਾਹੀਨਾਹਕਰਤਾਹੋਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਹਾਤੀਤੁਚਾਗਿਲੇਲ
 ਕੈਹਰੀਆਂਤੇਖਲਕੀਤੇਓੜਹੀ ਹਤਮਾਸੁਦਾਨਭਏ ਰੈਦਾਮਾਸੁਦਾਣੇਨਾਲਰਸੁ
 ਕੇਘੋਕੇਨੁਖੁਵਾਇਤਾ ॥ ਦੋਸੈਤੋਈਚਰਿਤੁਇਤੀ ੨੨੩ ॥ ਇਕਚੰਦਸੇਰਾਜਧੀ ॥
 ਇਕਚੰਦਸੇਰਾਜਧੀਕਿਧੋਰਾਜਧੀ ॥ ਅਲੀਕਿਸਕੇਜਗਦੀਸ ਕਬੇਰਹੈਕੋਬਿਸਲੇ
 ਐਸਾਸੁਦਰਾਜਧੀਬਿਸਨਕੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਕਲਾਤਾਂਕੀਤ੍ਰਿਯਾ ਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰ
 ਕਲਾਤਿਸਦੀਇਸਤੀਸੀ ॥ ੩ ॥ ਨਵਲਕਅਰਨਾਮਸੀ ॥ ੧੯ ॥ ਈਹਛਲਛਲੀਯੇ
 ਸੁਬਾਮ ॥ ਇਸਛਲਕੁਕੇਛਲਲਾਇਆਐਸਤੀਨੇ ॥ ਦੋਸੈਚੰਬੀਚਰਿਤੁਇਤੀ ੨
 ੨੪ ॥ ਬਾਗਣਸੀਨਗਰੰਕਾਬਿਰਾਜੈਕਾਸੀਨਗਾਇਕਾਬਿਰਾਜਦਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਤਕੁ
 ਅਗਨਿਪਕੋਇਕਸੁਤਬੁਹ ਸੁਨਤਕੁਅਰਨਾਮਕੁਕੇਇਕਰਾਜੇਦਾਪਤੁਸਿਸੇਸਟਾਕ
 ਕੋਰਤਿਪੁਤਿਕੀਪੁਤਕਾਕੋਰਤਿਕੋਅਵਤਾਕੋਤਾਕਾਮਦੀਪੁਤੀਕੋਕਾਮਦਾਹੀਅ
 ਵਤਾਰਹੋ ॥ ੩ ॥ ਜਬਚਖਚਾਗਮਤੀਚਖਚਾਗਮਤੀਨਾਉਸੀਜਦੋਤਿਸਦੇਰੁਪਨੁਦੇਖਿ
 ਯਾਹੋਰਕਿਸੇਰਾਜੇਦੀਪੀਸੀ ॥ ੫ ॥ ਕਰੇਰਿਕਓਰਕੈਕੋਕਾਹੀਇਕਤੁਛਕੁਕੇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਗ
 ਜਾਸੁਰਜਾਇਹਆਹੀ ਸੁਣਹੋਰਾਜਾਇਹਸੁਰਜਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅੰਤਨੈਅੰਤਿਮੰਤਕਾਰਿਥ

ਰਿਆਦਈਉਡਾਇਮੰਤ੍ਰਾਦੇਨਾਲਪੁਜਕ੍ਰਕੇਥਾਈਉਡਾਇਤੀਅਕਾਸਨੁ।ਨਿਸਨ
 ਇਕਸੋਜਾਨਿਯੋਗਗਨਭਹਿਯੋਥਹਗਾਇਚੰਦਮਾਸੋਜਾਣੀਦਾਹੈਅਕਾਸਾਦੇਗਇ
 ਸਪ੍ਰਕਾਭਟਿਰਹਹਾਹੈ।ਦੋਸੋਪਚੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੨੫ ॥੬॥ਪੁਨਥੇਫਨਕੇਦਰਬੁ
 ਧਰੋਹਾਰਿਧਰਤਭਯੋਪੁਨਾਸੋਫੀਆਦਾਪੁਨਧਰਿਆਹੋਇਆਚੁਗਕੇਆਪੰਪ੍ਰਕਖ ਏ
 ਦਾਹੋਇਆ॥੮॥ਤਬਲੋਕਹਿਯੋਆਥਿਤਾਇਕਾਠਿਕਰਦੀ।ਜੇਯੋਤਬਤੋਤ੍ਰੀਆਥਿਤ
 ਨੇ।ਇਕਠੀਕਰੀਚੋਧਰੀਪਾਂਸੋਮੰਗੀ॥੧॥ਕਾਜਿਕਰੋਰਿਕਤਫਾਰਧਜਾਨੇਜਬਲਾਹਿ
 ਯੋਕਾਜਤੇਕਟਵਾਲਨੇਜਦੋਕੇਤਾਰਪਈਆਂਦਾਖਜਾਨਾਦੋਖਿਅਮਾਂਹੋਮਸਲਾਇ ੧੧
 ਹੈਮਸਹੁਰਥੇਭਾਈਏਬਚਨਸਾਰੇਪ੍ਰਗਟਹੈ ੧੨।ਵਾਕੇਖਾਨਾਨੇਲਿਖਿਯੋਉਸਦੇਖਾ
 ਨਾਨੇਲਿਖਿਆਪਾਤੁਸਾਹਨੁਬਣਾਕੇ।ਦੋਸੋਫਬੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੨੬ ॥ਗਾਤ੍ਰਿਤਸੇ
 ਰਾਜਾਬੀਬਾਹਿਸੋਗਾਜੇਨੁਪ੍ਰਕ੍ਰਕੇਬ੍ਰਹਮਾਹੋਰਨਾਬਣਾਇਸਕਿਆਤਿਸਜੇਹਾ॥੧॥
 ਨਾਮਰਹੋਤਿਹਤਰਨਕੇਸੀਮਨਮਾਲਮਤੀ।ਸੀਮਨਮਾਲਮਤੀਤਿਸਦੀਇਸਤ੍ਰੀਦ
 ਨਮਰਾਖਿਆਹੋਇਆਸੀ॥੨॥ਨਾਮਰਾਇਮਹਬੁਥਮਹਬੁਥਰਾਇਨਾਮਸੀ।ਪੁਬ
 ਚੰਗਾ॥੩॥ਅਮਿਤਤਰਨਕੇਰੁਪਾਬੀਰਾਜੈਤਿਸਜੁਆਨਦਾਅਮਿਤਹੀਰੁਪਾਬੀਰਾਜਦਾ
 ਸੀ॥੪॥ਲਾਹਿਸਹਿਚਗਾਇਗਹਿਤੁਬਲਾਈਦਾਸੀ।ਇਕਪਿਆਰੀਜਾਣਕੇਬੁਲਾਈ
 ੧ਲੇਲਚੰਚਲਾ॥੧॥ਇਹਛਲਛੈਲੀਛੈਲਸੁਛਾਲਿਪਤਿਕੋਗਈ।ਇਸਛਲਕ੍ਰਕੇ
 ਇਸਤ੍ਰੀਮੰਤ੍ਰਪਤੀਨੁਛਲੁਗਈ।ਦੋਸੋਸਤਾਈਦੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੨੭ ॥ਰਤਿਪ
 ਤਿਕੀਤੇਰਤੀਕੀਦੋਹਾਂਦੀਛਬਲਜਤਹੋਜਾਂਦੀਹੋ॥ਪਾਤਾਜੀਕੀਤੁਗਾਇਕੇਅਸਾਦੀ
 ਚਿਤ੍ਰਗਹੋਪੈਣ।ਘੋਰੇਨੁਤ੍ਰਾਕੇਸਾਡੀਤੁਫਦੇਰਾਹੋਣ।ਜਾਲਮਜਟਲਦਹੋਨੇਨੁ
 ਨਚਾਵਣਾ।ਜਾਲਮਦਖਦੇਦੋਣਵਾਲੇਦੋਹਾਂਨੇਤ੍ਰਾਨਚਾਉਣਾ।ਅੰਜਨਾਦੇਵਾਇਥਾ
 ਦੁਬੀਸਖਚਾਇਸਰਮਾਜੇਰੁਪਾਉਣਾਹੋਏਹੋਨੇਤ੍ਰਾਂਰੁਪੀਬਾਣਾਨੁਬਾਢਚੜਾਈਹੋ
 ਖੁਸਾਲੀਨੁਬੜਾਇਅਨੰਦਨਬਧਾਕੇਨਾਲੇਕੈਫਾਨੁਚੜਾਵਣਾ।ਨਾਲੇਸਰਾਬਨੁਛਕਕੇ
 ਅਮਲਚੜਾਉਣਾ।ਬਦਨਾਦੇਖਾਣਾਸਾਨੁਮੁਖਰਿਖਾਉਣਾਸਾਨੁਛਾਤੀਨਾਲਲਾਣਾਅ
 ਤੋਨੇਣਾਨਲਿਨੇਣਜੋਰਿਦੋਹਾਂਨੇਹੁਲਾਵਣਾਛਾਤੀਦੋਨਾਲਲਾਉਣਾਨਾਲੇਨੇਤ੍ਰਾਨਾਲਨੇ
 ਤਜੋਰੁਕੇਅੰਧਾਜੇਹਾਂਨੇਹੁਲਾਉਣਾ।ਮੇਹੀਪਿਆਰੇਮਾਲਿਖਿਆਨੁਜਾਣਾਮਿਲੇਖਿ
 ਨਾਨਹੀਜਾਣਾਸਾਈਯਾਹੇਸਾਈਆ॥੧॥ਪਤਿਯਾਛੋਰਿਲਖੀਪਿਅਕਹਾਪਤੀਆ
 ਖੇਲਕੇਦੇਖੀਪਿਆਰੀਕਹਾਹੈਉਹਓਥੇਤੇ॥੮॥ਸਾਚਕੁਨਿਸਚੇਕ੍ਰਕੇ॥੯॥ਆਤ੍ਰਪ
 ਲਾਛਸਮਾਂਦੇਪਖਦੀਆਂਸਤੁਕਤੋਪਿਉਦੇਪਖਦੀਆਸਤੁਕਲਾਂਨਕਾਵਿਚਜਾਪੇਣਾ॥੧੦
 ਸਗੁਯਾਕੇਪਾਪੁਣਾਕ੍ਰਕੇ੧੪॥ਪਸੁਰਿਆਪੁਸੁਲੀਆਜਾਣਗੀਆ॥ਹੀਰੁਆਛ
 ਤਾ੧੬॥ਬਹੁਰਿਮੇਖਰੇਬਾਪਿਯੋਫੇਰਮੇਖਨਾਲਬੀਨਿਆਗਾਜੇਨੁ॥੧੭॥
 ॥ਕਰਿਕੈਨਿਪਹਿਸੰਦਸ਼ਾਦਯੋਉਡਾਇਕੇਕ੍ਰਕੇਰਾਜੇਨੁਗਤੀਉਡਾਉਣਾਕ੍ਰਾਇ
 ਤਾ॥ਮਿਤ੍ਰਹਮਾਰੇਸਧਾਇਹਦੇਦਮਾਮੇਜਾਇਮਿਤ੍ਰਮੇਰਹੇਸਾਹਾਇਨਗਾਰੇਬਜਾਉ
 ਦਾਜਾਦਾਹੈ॥ਦੋਸੋਅਠਾਈਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੨੮ ॥ਫਲਪਾਨਮਦਪਾਨਸੇਜਸੁ ੬
 ਤੋਕੋਗਚਿਯੋਸਤਫਾਰੀਚਾਅਗਉਆਹੋਇਆਮਦਰਾਪੀਕੇਸੁੰਦਰਸੇਜਾਨੁਬ
 ਣਾਇਆ॥੮॥ਦੁਹੁਰਾਥਾਂਦ੍ਰਿੜਬਦਨਧਰਤਭੀਜਾਇਕੇਦੋਹਾਂਧਨਾਲਤੁਕ
 ਰੁਕਰਕੇਮੂੰਹਫੜਦੀਹੋਈਜਾਕੇ।ਬਾਇਭਈਮੁਰਗਾਯੋਦਈਉਠਾਇਕੇਪੈਣ
 ਭਰੁਕਗਈਮੇਰੇਗਾਜੇਨੁਇਸਪ੍ਰਕਾਰਬਾਤਉਡਾਇਗੀ॥

ਮੁੰਦਿ ਮੁੰਦਿ ਮੁਖਰਖਤ ਕਹਾਉ ਕਰਤ ਹੈ ਮੁੰਦ ਮੁੰਦ ਕੇ ਮੁਖਰਖ ਦੀ ਹਾਕਿਆ १੨
 ਏ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਸਾ ਕੁਲ ਹੈ ਵਿਆ ਕੁਲਾਸਾ ਸੋ ਕੋ ਗਾਮ ਬਾਸਿ ਅਨੁ
 ਅਨਿਧਾਰਿਯੋ ਅੰਖਿ ਨਹਿ ਰਿਯੋ ਗਾਮ ਬਾਸੀਆ ਨੇ ਮਾਕੇ ਪਕਤਿ ਹੋਇਆ
 ਦੇਖਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਅਰਧ ਦੁਪਹਰੀ ਨਿਜ ਕਰਪਿਯਾਹਿ ਸਿਧਾਰਿਯੋ ਅਧੇਰਿ ਨ
 ਦੇਖੇ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਲ ਪਤੀ ਮਾਰਿਆ ਮੁੰਦ ਮੁੰਦ ਮੁਖਨਾ ਕਹਹਾ ਕਹਿ ਕੋਰ
 ਕੋਰੀ ਮੁੰਦ ਮੁੰਦ ਮੁੰਦ ਨ ਕਹਹਾ ਕਹਿ ਕੇ ਚੁਪਕਰੀ ॥ ਦੇਸੀ ਉਕਤੀ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ॥
 ੨੩੧ ॥ ਬਿਰਧ ਛਤ੍ਰ ਤਿਹਨਾ ਮਾ ਬਿਰਧ ਛਤ੍ਰ ਤਿਸਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਮਦਨ ਕੁਮਾਰ
 ਗਨਿਹ ਖਕਰ ਗਈ ਮਦਨ ਕੁਮਾਰ ਨੁ ਦੇਖਣਾ ਕੁਗਈ ॥ ੫ ॥ ਹੋਟ ਰਿਆਗੇ ਹੋਭਾਈ
 ਅਗੁਤਰ ਕੇ ॥ ਏਥਾਗ ਬਾਗ ਸਿੰਗੇ ॥ ਦੇਸੀ ਬਤੀ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੨੩੨ ॥ ੧ ॥ ਬਾ
 ਇ ਬਿਲਾਸ ਭਲੀ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਪੰਣ ਬਿਲਾਸ ਵਾਂਗੀ ਪਿਆਰੀ ਵਗਦੀ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਬੀ
 ਬਾਲ ਹੁਤੀ ਬਿਖੁ ਭਾਨ ਕਲਾ ਇਸਤੀ ਬਿਖ ਭਾਨ ਕਲਾ ਨਾ ਮੁੰਦੀ ਸੀ ॥ ੫ ॥ ਪਾਨੀ
 ਪਾਨ ਤਬੈ ਮੁਖ ਦੇਹੋ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਤਵੇ ਮੁਖ ਨੁ ਦੇਵਾਂਗੀ ॥ ੬ ॥ ਮਕਰੀ ਖੁਇ ਕੋ ਮ
 ਜਾਣ ਖੁਆ ਕੋ ॥ ਰੀਝੀ ਏਵਹ ਮਰਯੋ ਰਿਝੀ ਰਿਝ ਕੇ ਓਗ ਜਾਮ ਰਿਆਸ ਦੋਤ
 ਕਹਗਹਿ ਲਯੋ ਮੋਕਣ ਨੁ ਛੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਇਨਰਾ ਜਾ ਕੇ ਗੁਭਿ ਅਨਕਿਯਾ ਬਨਾਇ
 ਕੈ ਇਸਾਈ ਨੇਗਾ ਜੇਦਾ ਗੁਰਾ ਬਣਾਓਣਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦਬਾਇਤਾ ਜਿਮੀ ਵਿਚ ਵਾਇ
 ਸਗਾਣੀ ਨੇਗਾ ਜੇਨੁ ਗੁਰੇ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਨਲਹੇ ਚਖ ਸਭ ਨਾ ਦੇਨੇ ਤ੍ਰਿਦੇ
 ਖਾਇਆ ॥ ਓਹਿ ਬਿਧਿ ਪਤਿਹ ਨਿਓ ਸਾ ਬਿਧਿ ਨ ਲਪਤੀ ਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਇਹ ਛੁਸਯ ०
 ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਯੋ ਇਸ ਛੁਲ ਦੇ ਨਾਲਾ ਇਸ ਸੋ ਕਣ ਨੁ ਟਾਲੂਆ ॥ ਦੇਸੀ ਤੇਤੀ ਚਰਿਤ
 ਇਤੀ ੨੩੩ ॥ ਨਿਪਤ ਕਲਾਇ ਕਾਇਸਤੀ ਸੀ ਸਹਰੇ ਕੋਟ ਰਾਏ ਵਿਚਾਗਹਿ ਦੀਸੀ
 ੧ ॥ ਨਿਪ ਬਰਸੇ ਨਤ ਹਾਕੋ ਨਿਪ ਬਰ ਰਾਜਾ ਬਰਸੇ ਨੇਤਿ ਬੇਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ਗਾਜਿਅੰਦਿ
 ਚੇਸੇ ਸਟਾ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਰਿਯਾਤਿ ਨਤੁ ਰਨਿ ਰਲਹਾ ਜਦੋਤਿ ਸਾਇਤੀ ਨੇਜੁ ਦਾ ਪੁਰਸਰੇਖਿ
 ਆ ॥ ੪ ॥ ਪਰਮ ਪਾਟਕੀ ਬਡੀ ਆਪਟ ਦੀਆਂ ਲਾਸਾਂ ਦਾ ਪੁਰਾ ਬਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਹਾ
 ਇਕੋ ਬਹਾਉਣਾ ਕਰਦਾਇਆ ਕੁਣ ਮੰਦਰੇ ਹੋਨੁ ॥ ੨ ॥ ਰਾਵਨ ਲਹਿਯੋ ਗਜਾ ਪੁਦਿ
 ਚਆਇਆ ਨਾਜਾਇਆ ਚੋਰਿ ਅਨਭੁਟ ਬੁਲਾਇਯੋ ਦਾਸੀਆ ਨੇ ਭਟਨੁ ਬੁਲਾਇ
 ਆਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਅਲ ਜਾ ਕੇਤਾ ਸਚੇਰਾ ਤਿਹੁ ਭਾਖਯੋ ਜੀਅ ਵਿਚਲ ਜਾ ਕੇ ਰਾਜੇ
 ਦਾ ਭੈ ਕੇ ਚੇਰਤਿ ਸਨਕਹਿਆ ॥ ਹੋਪੀ ਤੁਪ ਛਾਨੀ ਚਿਤਨ ਮਾਰਿ ਭਿਹਗਾ ਖਿਯੋ ਚਿਤ
 ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਿਤ ਨਾਪ ਛਾਣੀ ਮਾਰਹੀ ਛਿਖਾ ਮਾਤਿ ਸਨਾ ॥ ੨੩੪ ॥ ੩ ਸੀਚ ਸੀਚ ਕੇ ਬਾਰ
 ਮਾਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪਾਕੇ ਕੁਮਾਰਿਕੀ ਕੁਇਰੀਕੀ ਜਾਣੁ ਲਈ ॥ ੧੪ ॥ ਹੋਲਹਿਹਾਇ ਲਹਿ
 ਜਾਣਕੇ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਾਪੇ ਮਾਸਕੀ ਜਿਯੋ ਨਿਰਬਾਹਈ ਆਸਕੀ ਦੀਨਿ
 ਆਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰਬਾਹਈ ॥ ੨੩੬ ॥ ਪਹੁਚਿ ਸੁਤਨ ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਣ ਕਰਈ ੫੦
 ਚਕੇਤਨ ਤਿਸ ਦੇਨੁ ਜਖਮ ਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤਾਜਹਿ ਤਾਜਨ ਮਾਰਿਯੋ ਕੇਨ ਕੇਰਤਾ ਮਾਰਕੇ
 ਏਲਪਟ ਲਾਕੇ ਕੰਠ ਭੁਏ ਅਬਲਾ ਗਈ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਕੰਠ ਨਾਲ ਇਸਤੀ ਲਪਟ ਗਈ
 ਨਤਨ ਕਾ ਆਸਨ ਭਰਿਯੋ ਨਤਨ ਕਮਾਤ ਬੀਆਸਣ ਤੋਰੀ ਗਿਆ ॥ ੨੩੭ ॥ ਸੁ
 ਭਸਰੁਪ ਮੁੰਦ ਸਰੁਪ ਨਰਸਿਧ ਰੁਪ ਅਨੁਪ ਨਰਸਿਧ ਨਾਉ ਸੀ ਅਨੁਪ ਮਰੁਪ ਸੀ ॥
 ੧ ॥ ਬਿਆਨੀ ਪ੍ਰਸੁਤ ਹੋਈ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਰਕੇ ॥ ੨ ॥ ਅਸਨ ਭੁਏ ਸੀਸਾ ਹਥਾ ਦੇ ਨਾਲ
 ਪਾਛੇ ਕਹਟੀ ਕਾਕਰ ਪਾਰਿਯੋ ਪੰਜ ਮੇ ਦੇਹ ਬਟਿਕਾ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸੀ ਉਨਤਾਲੀ ਸਮੇ
 ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੨੩੮ ॥ ੪ ॥ ਤਿਨਾਲੇ ਜਾਇ ਕੇ ਕਥਾ ਦਾ ਬੀਗੁਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਕੇ

ਮੁੰਦ ਮੁੰਦ ਮੁਖਰਖਤ ਕਹਾਉ ਕਰਤ ਹੈ ਮੁੰਦ ਮੁੰਦ ਕੇ ਮੁਖਰਖ ਦੀ ਹਾਕਿਆ १੨

ਦੇਸੋਚਾਲੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੨੪੦ ॥ ਪ੍ਰਸਾਨਿਯੇ ਨਿਸਚੇਨਕਰੀਏ ॥ ੧੯ ॥ ਨੇਹਾਬਿਨਾ
ਨਿਪਦੈਗਏਬਖਾਨਿਯੇ ਨੇਹਤੋਬਿਨਾਕਿਤਨੇਹੀਗਾਜੇਹੋਗਏਕਹੀਦੇਹੈਕੋਈਨਹੀਜਾ
ਣਦਾਉਨਾਨਾਹਿਨਿਰਖਜਗਤਕੇਨਾਥਨਾਰਿਨਿਹਗਾਇਏਦੇਖਕੇਜਗਦੇਸੁਆਮੀ
ਜਿਸਨਾਮਿਗਨਿਦਾਈਦਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਲਨਾਜਿਉਸਰਕੇਪਰੇਸੇਲੇਦੀਨਿਆਈਰੜਕ
ਦੇਹੈਧੰਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਰਪੀਰੇਤ੍ਰੀਏਕਾਢਿਕਲੇਜਾਲੇਹਿਜਿਨੁਯਾਤੇਆਧਿਕਬਿਸ੍ਵ
ਸਮਰਕਲੇਜਾਕਦਲੇਰੇਰੇਇਸਤੇਆਧਿਕਹੀਸੀਸਾਹੋ ॥ ਪਾਲਨੇਪਾਪੁਰੇ ॥ ੧੩ ॥
ਜਿਨਮਹਿਜਨਤੁਲੇਪਨੇਹਮਸੇਬੈਠਿਹਜਾਰਜਿਨਾਵਿਚਬੈਠਕੇਹਮਾਰੇਸਾਰਥੇ
ਹਜਾਰਾਂਹੀਮਨਖੁਲਦੇਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਚੰਚਲਾਨਕੇਚਿਤਕੋਚੰਚਲਾਇਸਤੀਆਦੇ
ਚਿਤਕੋ ॥ ੧੫ ॥ ਪਰਦੇਸੋਨਸੀਪੀਤਕਹੀਕਾਹੁਨਹੀਕਰਨੀਪਿਆਰਾਕਾਹਿਦਾਏਪਰਦੇਸੀ
ਕੇਸਾਥਪ੍ਰੀਤਕਹੀਹੋਕਿਸੇਨੇਨਹੀਕਰਨੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਕਲਾਮਖਿਅਨਨਾਨਿਹਾਏਸਭ
ਨਾਨਾਅਖੀਅਨਾਲਦੇਖਦੇਹੋ ॥ ੧੭ ॥ ਜਗੀਜਗਿਨਦੇਹੈਕਹੀਜਲੀਹੋਈਜੇਗਨ
ਹੋਕੋਕਹੀਚਲੀਜਾਉਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਬੀਸਬਿਸੇਨਿਸਚੇਕਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਰਿਯੋਕਾਦਾਦਾ
ਪਾਇਨਕਾਇਰੀਚਿਜਾਉਕਰਿਕਰਿਆਗਦਾਦਾਪ੍ਰਾਚਰਿਸਕਾਇਰਨੇਹਾਜੇਨਗੁਸੇ
ਹੋਕੇ ॥ ੨੦ ॥ ਗਿਰੇਮਹਲਕੇਤਰੇਨਿਪਤਿਕਹੰਡਾਰਿਕੋਰੰਗੋਹੋਏਮੰਦਰਦੇਹੰਡਾਰ
ਜੇਨਾਸੇਟਕੇ ॥ ਪਰਜਾਪਟਕਨਬਾਂਧਿਸਿਰਪਰਾਮਾਉਕੋਪਰਜਾਦੇਲੋਕਾਸਿਰਉ
ਪਰਸਾਢੇਬੰਨਕੇਆਏਸੋਗਕਰਕੇ ॥ ਦੇਸੀਇਕਤਾਲੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੨੪੧ ॥ ੧ ॥
ਆਸਕੁਲੀਜਿਬੁਹੁਰੇਆਸਕਦੀਨਿਆਈਅਟਕੀਤ੍ਰਿਖਮੁਹਤਹੋਈ
ਇਸਤੀ ॥ ੨ ॥ ਕਿਬੁਨਾਥਕੇਸੋਕਨਬਦਨਦਿਖਾਵਈਨਾਥਦੇਸੋਕਕਰ
ਕੋਕਿਸੇਨੁਮੁਖਨਹੀਦਿਖਾਉਦੀ ॥ ੨੪੨ ॥ ੨ ॥ ਸੋਤਨੀਨਕੇਸੁਤਸਹਿ
ਤਸੋਕਣਨੁਪੁਤ੍ਰਦੇਸੀਜੁਗਤਦੇਖਕੇਅਤਸੈਕਕੇਪਤਾਪੁਤਿਨਾਦਾ ॥ ੬ ॥ ਸੋਫੀ
ਖੋਰਿਅਕਹੰਤਲੇਪਲਮੇਤਜੇਪਾਣਸੋਫੀਥਾਇਸਤੀਦੇਕਹਿਹਿਅਤਾਈ
ਰਾਜੇਪਾਸਪਲਾਵਿਚਪਾਣਤਿਆਗਦਿਤੇ ॥ ੭ ॥ ਤਉਬਚਨਤਤਗਤਸੁਨਾ
ਦੈਤਉਭੀਤੋਤਲੇਬਚਨਸੁਣਾਉਦੀਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਾਭੁਯੋਜੇਸਦਤਕੇਤਉਤਿ
ਹੋਰੇਪੁਤਕਿਆਹੋਇਆਜੇਸੋਕਣਦਾਹੋਤਾਂਭੀਥੁਆਰਪੁਤ੍ਰਤਾਹੈਤੁਹਾਡੇਨਾ
ਲਮੇਗਾਸਨਥੀਧਹੈ ॥ ੨੪੩ ॥ ੨ ॥ ਜਾਤਜਿਤੋਰੰਤੁਪਾਤਿਜਿਮਿਭਯੋਜਾਂਦਾਂ
ਸੋਥੇਕਾਂਅਦੀਨਿਆਈਸੁਦਹੋਇਆਦੁੈਉਜਾਗਿਪਾਛੇਬਨਗਯੋਉਜਰ
ਕੋਪਿਛੇਬਣਹੋਗਾਇਆ ॥ ਤਿਸਦੇਮਗਰਲੇਕਚਲੇਗਏ ॥ ੩ ॥ ਜਾਨੁਕਥਰਖ
ਕ੍ਰਿਪਾਥੀਦਗਯੋਮਾਨੋਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪੀਬਦਲਬਰਖਗਯੋ ॥ ਜਨੁਕਾਬਿਸਿਖਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕਹੰਚਾਏਮਾਨੋਤਿਨਾਲੇਕਾਂਦੇਨੇਤਾਰੂਪੀਥਾਣਭੀਭਕਰਨਦੇਨੇਤਾਂਦਾਦੇਖਣਾਹੋਜੇ
ਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਦੇਹੋ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਿਖਪੁਜਨਗਰਸਾਹਾਇਕਤਾਂਕੇਤਿਸਗਜੇਦੇਸ
ਹਿਰਬਿਚਬ੍ਰਿਖਪੁਜਨਉਸਾਹੁਕਾਰਹੋਦਾਸੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਚਰਪ੍ਰਗਟ ॥ ੧ ॥ ਅਸੀ
ਬਰੀਯਹਪ੍ਰੀਤਨਿਸਾਦਿਨਹੋਤਖਰੀਖਰੀਅਵੀਹੈਰਿਦੋਵਿਚਠਗਾਬੁਟੀਦੀ
ਨਿਆਈਪ੍ਰੀਤਗਤਾਰਿਨੇਹੀਦੀਹੈਚੜਦੀਚੜਦੀ ॥ ੧੩ ॥ ਲਾਲਾਭਏਪਿਆਰੇਦੇ
ਨਾਲ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰੋਬਾਲਬੋਲੀਬਨਾਹੋਪਿਆਰੇਦੇਰਨਾਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਚਨਾਬਿਕਾਨੇਕ
ਅਰਕੇਕਹੇਕਾਅਰਕੇਸੀਗਾਕਾਅਰਕੇਬਚਨਾਬਿਕੇਹੋਏਕਹੇਕਾਅਦੇਸਾਥਸੋਖੀ
ਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਗਾਡੀਭੀਤੰਤਰਗਾਖਿਯੋਕੋਪਦੇਹੋਠਦਬਰਖਿਆਹੋ ॥ ਦੇਸੋਚੋਆਲੀਚ

ਲਿਖਿਤੀ ੨੪੪ ॥ ੧॥ ਅਮਲੀ ਨ ਕੇ ਕਛ ਕੇ ਨਹਿ ਕਹੈ ਅਮਲੀ ਅਨੁਕਛ ੨੦
 ਕੁ ਕੇ ਨਹਿ ਕੇ ਦਾ ॥ ੨॥ ਬਾਹਨ ਸੇਫੀ ਸੀਤਲਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਸੇਫੀ ਰੀਤਾ ਸੀਤਲਾ ਦੇ ਬਾ
 ੧੨ ਹਨ ਦੀ ਗਤਿ ਪੈ ਬਰਤਾ ਜਿਨ ਤਿਨ ਮਸਤਕ ਪਰ ਜਿਨ ਮੰਤਕ ਪ੍ਰਮਾਗ ਬਸੁਦੀ
 ਹੈ ਅਮਲੀ ਲਾਈ ਹੈ ਮਸਤਕ ਦੀ ॥ ਤਕਰੀ ਕਰ ਤਕਰੀ ਹਥੈ ਵਿਚਰੈ ਦੀ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ
 ੧੪ ॥ ਹੋ ਦਾਨ ਖਾਂਡ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਬਹੁਰ ਜਗਤੇ ਗਏ ਦਾਨ ਤੇ ਖੰਡਾ ਬਜਾ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਫੇਰ
 ਚਗਤ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ॥ ੧੮ ॥ ਖੰਡੀ ਖੰਡੀ ਸਨ ਖੇਤ ਖਲਨ ਖੰਡਨ ਸੇ ਖੰਡ ਬ ਖੰਡਾਂ ਵੇ
 ਲੇ ਗਏ ਖੰਡੀ ਆਂ ਦੇ ਮੰਜੁਗਤ ਖੇਤ ਵਿਚ ਖਲਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡੀ ਆਸਾ ਬ ਖੰਡ ਦੇ ਹੋ ॥ ਅ
 ਮਲਨ ਪੀਏ ਤਿਕਿ ਕੇ ਅਮਲਨ ਪੀਕੇ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਕਰ ਦੇ ਨਹੀ ਜੇ ੨੧ ॥ ਅਮਲੀ ਨ
 ਕਹੈ ਠਾਨ ਤੁ ਅਮਲੀ ਆਨੁ ਰਲਾਉ ਦੀ ਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਕਹਨਾ ਚੰਚਲ ਨ ਕੋ ਚਿਤ ਇਸਤੀ
 ਆਂ ਦੇ ਚਿਤ ਨੁ ਤਾ ਮਿਨਿ ਨ ਭੁੰਗਾ ਭਾਵ ਤਮ ਨ ਦੇ ਹੀ ਇਸਤੀ ਆਂ ਨੁ ਭੁੰਗਾ ਮਨ ਭਾਉ ਦੇ
 ਦਿੰਦੇ ਹੋ ॥ ੨੪ ॥ ਸਰਮ ਨਾ ਕਹੈ ਸਰਮਿ ਦਾ ਹੋ ਕੇ ੨੫ ॥ ਅਸਧਾਰਨ ਲਗਿ ਜਾ
 ਹਿ ਸੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਜਾ ਦੇ ਹੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਘਰ ਜਿਨ ਆਇ ਜ
 ਗਤ ਮੇਂ ਜਸ ਕੇ ਪਾਇਓ ਜਿਸ ਚਤੁ ਪੁਰ ਜਨੇ ਸੁਭ ਕੁਮਾਨੁ ਕਰ ਕੇ ਜਗਾਂ ਵਿਚ ਅਕੇਜ 3
 ਜਪਾਇ ਆਏ ॥ ਧਨਾ ਪਿਰਸ ਜਿਨ ਲਯੋ ਧਨ ਦਾਰਸਾ ਜਨੇ ਲਾਇ ਆਏ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਰੀ
 ਧਨ ਕਹੈ ਦੀਯੋ ਇਸਤੀ ਆਂ ਨੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋਧਾਲਾਇ ਸੁਗੀਧੀ ਲਾਕੇ ੨੮ ॥ ਗਹਿਕੇ
 ਤੇ ਕਨਿਤੁ ਹੰਤ ਤਰਲਤਾ ਜੇ ਨ ਆਰਿਯੋ ਪਕੜ ਕੇ ਤਰਤ ਹੀ ਇਸਤੀ ਨੁ ਜਨੇ ਕੋਰ ਕੁ ਆ
 ਮਾਹਿ ਆ ॥ ੩੪ ॥ ਭੁੰਗਾ ਖਾਇ ਰਾਜਾ ਜਾਗਿਯੋ ਭੁੰਗਾ ਖਾਕੇ ਰਾਜਾ ਜਾਚੇ ਤੋ ਹੋਇ ਆ ॥
 ੩੬ ॥ ਮਨੇ ਫਾਂਫਾਂ ਪੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਗਾਟ ਜੇ ਸੋ ॥ ਮਨੇ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਫਾਹਿ ਮਹੋਇ ਆ ਕਾ ਲੂ
 ਹਰਣੁ ਦੀ ਹੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੩੭ ॥ ਸੇਤਾਨ ਭੁਤ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਦੋ ਸੋ ਪੈਤਾਲੀ ਚਰਿ
 ਤੁ ਇਤੀ ॥ ੨੪੫ ॥ ਤਿਲ ਕਕੜਿ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਕਨਾ ਮਕੁ ਕੋਇ ਕਛ ਜਾ ਸੀ ਸੇਟਾ ॥ ਕ ਲ
 ਛੇ ਮਕਰਣ ਇਕ ਸਾਹ ਕੀ ਸੁਤਾਰ ਹੋ ਸੁਕੁ ਮਾਰ ਛੇ ਮਕੁਣ ਸਾਹੁ ਕਾਹ ਦਾਨਾਉ ਸੀ
 ਤਿਸਤੀ ਪੁਤੀ ਇਕ ਸੀ ਕੁ ਮਾਰ ਅਵਸਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸੂਰਨ ਮੰਜਰੀ ਅਟਕੀ ਕੁ ਅਰ
 ਨਿਹਾਰ ਕਰ ਸੂਰਨ ਮੰਜਰੀ ਨਾ ਮਕੁ ਕੇ ਮੋਹ ਤੋ ਹੋਈ ਚਿਤ ਬਰਨ ਨਾ ਮਜੇ ਗਜੇ ਦਾ
 ਬੇਟਾ ਸੀ ਤਿਸ ਪ੍ਰ ॥ ੪੦ ॥ ਇਕ ਠਾਸੁ ਨ ਅਨੁਪ ਮਹਮ ਹੈ ਇਕ ਬਾਉ ਸੁਣੇ ਨਹ ਮਨੇ ਅ
 ਨੁਪ ਮਘੇ ਰੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਣਗੁਲ ਕਖੰਦੇ ਪੁ
 ਲੇ ਬਹਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਭਿਹਮੇ ਖਚੈ ਤਹਾਂ ਲਗਾਵੈ ਤਦੇ ਭਿਹਮੇ ਖਚੈ ਮੇ ਖਉ ਪ੍ਰਮਾਏ
 ਦੇ ਸੋ ਛਿਤਾ ਲੀ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ॥ ੨੪੬ ॥ ਗਤਿ ਤਿਹ ਹਰਤ ਨਿਰਖਿਰਤਿ ਪ
 ਤਿਦਾ ਬਿਰਤ ਤੇਰਤ ਤਾਪਤੀ ਦੇ ਮੇਤਿ ਸਦੀ ਛਬਨੁ ਦੇ ਖੰਡੇ ਦਬਗਹਿ ਦੇ ਸੇ ॥ ੪੭ ॥
 ਹਕ ਨਿਰੁਪੇ ਦਾਨਾਉ ੮ ॥ ਹਾਟ ਪਾਟ ਬਜਾਰ ਬੰਦ ਨਵਾਏ ਸਾਇਨੇ ਦੀ ਆਂ ਜਾ ਲੀ ਆ
 ਦੀ ਜਾਨੁ ਕਰਾਂ ਕਨਿਪ ਨਿਪ ਪਾਈ ਮਾਨੇ ਕੇ ਗਾਲ ਨਿਪਨ ਨੇ ਨੀ ਨਿਪ ਪਾਈ ਤੇ ॥
 ੧੪ ॥ ਕੇ ਕਨ ਕੇ ਮਤ ਕੇ ਚਰਚੇ ਕੇ ਕਦੇ ਮਤ ਨੁ ਚਿਚਾਰ ਦੇ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਧਾਇ ਸੁਤਾ ਤੁਬ
 ਕਾਇਰ ਹਕਾਰੀ ਦਾਈ ਦੀਧੀ ਤੁਦੇ ਕਾਇਰੀ ਨੇ ਬੁਲਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਅਨਤਿ ਯਾ ਕੇ
 ਲੇ ਗਿਹ ਗਯੋ ਹੋਗ ਇਸਤੀ ਨੁ ਪਹਲੇ ਗਾਇ ਆ ॥ ਦੇਇ ਸੋ ਸੇਤਾ ਲੀ ਚਰਿਤੁ ਇ
 ਤੀ ੨੪੭ ॥ ੧ ॥ ਕਿਰਣਾ ਧੋਰ ਸੁਰਜ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਧਨੁ ਖਟੇ ਕੋਰ ਪੁਨਿਹ ਹਤ
 ਜਗਤ ਸੇ ਪੁਰਾ ॥ ਜਨਾ ਦੇ ਧਨ ਖਟੇ ਕੋਰ ਦੀ ਪੁਨ ਨਾ ਲੁਸਾਰਾ ਜਗਤ ਪੁਰਣ
 ਹੋਗ ਹੀ ਦਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਧਾਰ ਨਿਸਚੇ ਕੇ ॥ ੧੧ ॥ ਰਹਿ ਹੋਵੈ ਛਪ ਰਹੇ ॥

੧੨॥ ਬਿਮੁਖ ਘਰ ਫਿਰ ਪਰਨਾ ਵਿਸੈ ਅਨੁਤਾ ਲੀਚ ਰਿਤੁ ਇਤੀ ੨੪੮ ॥ ਮੈ
 ਨ ਬੁਲ ਨ ਨਿਪਤ ਹੁ ਬੁਭਮਤ ਸੁਲਛਨ ਮੈ ਨਰਾਜਾ ਸੀ ਸੁਭਮਤ ਵਾਲਾ ॥ ੧
 ਮੀਸੀ ਬਿਚਛਨ ਨਾਰੀ ਬਿਚਛਨ ਮੰਜਰੀ ਨਾਰੀ ਸੀ ਤਿਸਦੀ ਸੇਸਟਾ ॥ ੩॥ ਜਨੁਕ
 ਸਾਨ ਪਰ ਬਿਸਖ ਦੇ ਉਬਾਢ ਨ ਪਰੇ ਮਾਂ ਨੇ ਸਾਣ ਉਪਰ ਖੇਹੋ ਏ ਬਾਣਤਿ ਖੇਹੋ ॥ ੪
 ੨ ਟਕਤ ਹਿਅ ਕੇ ਮਾਂ ਬੁਰਕੇ ਦੇ ਖੇਹੋ ਦੇ ਵਿਚ ਸਦਾ ਪਿਯਰਾ ਤੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ
 ਹੈ ॥ ੧੨॥ ਕਹਿ ਦੇ ਰੋਤ ਵਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਬਿਧਿ ਸਬ ਕਹਿ ਦੇ ਵਾਗਾ ਤੇ ਰੋਪਤੀ ਤਾਈ
 ਏ ਸਾਰੀ ਬਿਧਿ ਜੇ ਮੈ ਨੁਤ ਕਹਿ ਦੀ ॥ ੧੪॥ ਬਿਮਨ ਮਨ ਉਦਾਮ ਨ ਹੋਈ ਤੇ ਮੈ ਜੋ ਸੇ
 ਏ ਤੁਹਿ ਮਾਰੇ ਮੈ ਏ ਸਤੀ ਜੇ ਸੇਈ ਪਤੀ ਤੇ ਨੁਮਾਰੇ ਗਾ ॥ ੧੬॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਗਿ
 ਹ ਪ੍ਰਗਟਿ ਯੇ ਹੋਰ ਹੁ ਕਰਿ ਭੁਤ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭੁਤ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਏ
 ਖੇਰਾ ਜਾਜੀ ॥ ੧੮॥ ਨਿਰਖ ਹੁ ਕਾਤਿ ਅਚਰਿਤੁ ਸੁਧ ਚੇ ਦੇ ਖੇਰਿਆ ਏ ਸਤੀ ਨੇਚ
 ਲਿਤ ਬਣਾਇਆ ॥ ੧੯॥ ਤਰਨ ਨਿਨਕਰ ਇਸਤੀ ਦੇ ਹਥ ਹਿਰਦਾ ਨਾ ਦੇਈ ਏ ॥
 ਦੇ ਮੈ ਉਨਚਾ ਸਵੇਚਾਰਿਤੁ ਇਤੀ ੨੪੯ ॥ ੨॥ ਸਾਹ ਪੁਤਾ ਬਿਖਭੁ ਪੁਜਾਇਕ
 ਬਿਖਭੁ ਪੁਜਨਾ ਮਕ ਕੋਇਕ ਸਾਹੁ ਕਾਰਦਾ ਪੁਤਸੀ ॥ ਗਿਸਿਯੋਗਤਿ ਕੋਧੋਹੇਇ
 ਕਾਮ ਦੇਵਾ ॥ ੪॥ ਪੁਤਾ ਮਾਵਤ ਮੰਚਰਾ ਮੁਖ ਭਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਉ ਦੇ ਦੇ ਮੁੰਤ ਪਲ
 ਪਾ ਦੇਤਾ ॥ ੧੦॥ ਅਜੇਤ ਸਿਧਿ ਉਸਦਾ ਪਿਉਸੀ ਪਾਤਤਾ ਦੇ ਸੇ ਪਚਾਸ ਚਾਰਿਤੁ
 ਤੀ ੨੫੦ ॥ ਹੇ ਜਨੁਕ ਚਲੇ ਹੋ ਸੰਗ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਸਕਲ ਮਨ ਹੋਭਾਈ ਮਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਜਾ
 ਕੇ ਸਾਰਿਆ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਚਲੇ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਕਿਣ ਕੇ ਨਹੀ ॥ ੪॥ ਕਲ
 ਪਾ ਬਿਛੁਤੁ ਜਕ ਅਰਕੋ ਨਿਰਖ ਗਈ ਲਲਚਾਇਆ ਕਲ ਪਾ ਬਿਛੁਤੁ ਜਨ
 ਮਾਹੁ ਕਾਰਦਾ ਕਾ ਅਰਕੋ ਨਿਰਖਿ ਗਈ ਲਲਚਾਇਆ ਤਿਸ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੁ ਦੇਖ
 ਕੇ ਗਏ ਦੀ ਪੁਤੀ ਮੁਹਤ ਹੋਰ ਹੀ ॥ ਠਗਾਨਾ ਇਕ ਸੇ ਨੈਨ ਦੇ ਠਗਾ ਜਿਉਰ ਹੀ ਸ
 ਗਾਇ ਠਗਾ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸਾਹ ਖੇਨੇ ਤੇ ਦੇ ਠਗਾ ਦੀ ਨਿਆਈ ਲਾਇ ਹੀ ਹੈ ॥
 ਪਾ ਕਾਟ ਕਾਟ ਕਰਿ ਖਾਏ ਹਥਾਂ ਨੁ ਬਢ ਬਢ ਕੇ ਖਾਂ ਦੀ ਹੋ ਜਿਹ ਜਿਥੇ ॥ ੬॥
 ਹੋ ਪਰੀ ਲੋਗਾਈ ਤਾਹਿ ਸਤਹਿ ਤਤੁ ਤਿਅ ਕਹਿਯੋ ਹੋਭਾਈ ਪਰੀ ਉਤਾ ਕੇ ਲੇ
 ਗਈ ਉਸ ਸਾਹੁ ਕਾਰ ਦੇ ਪੁਤ ਨੁ ਤਿਥੇ ਤਤੁ ਕਾਲ ਹੀ ਤਿਸਾਇਤੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ॥
 ੩ ੧੦॥ ਲਲਿਸਾ ਸਨ ਕੇ ਕਰਤ ਲਲਿਸਾ ਸਨ ਕੇ ਕਰ ਦੇ ਹੋਏ ੧੧॥ ਭੁਮਾਂ ਭੁਜਤ
 ਇਸਤੀ ਨੁ ਭੋਗਿਆ ੧੨॥ ਬਿਕਟ ਕਰਨ ਰਾਜੇ ਦਾਨਾ ਉਸੀ ਗਹਿਬ ਹਿਆ
 ਤਿਹ ਪਿਯੋ ਪਿਤ ਹਿਰਿ ਖਰਾਯੋ ਪਕੜ ਕੇ ਬਾਹ ਯਾਰ ਦੀ ਨੁਆਪ ਏ ਪਿਉ ਨੁ ਦਿ
 ਖਾਇ ਦਿਤਾ ਕੁਇਰੀ ਨੇ ॥ ਦੇਸੀ ਇਕਾਵਨ ਚਾਰਿਤੁ ਇਤੀ ੨੫੧ ॥ ਬਨਿਤਾਨੀ
 ਕਾਇਸਤੀ ਮਾਂ ਮਨੇ ਕਾਂਹੀ ॥ ੧॥ ਤਕੀ ਸੁਤਾ ਸੁਖ ਮਤੀ ਸੁਨੀ ਤਿਸਦੀ ਪੁਤੀ ਸੁ
 ਖਮਤੀ ਨਾਮ ਸਣੀ ਹੈ ॥ ੩॥ ਅਦਕਰ ਮਤਰ ਹੀ ਛਾਬਿਤਰ ਦਾ ਬਿਮਦ ਕਰ ਕੇ ਮ
 ਸਤ ਹੋਈ ਹੋਈ ਤਿਸਦੀ ਸੇਭਾ ਦੇ ਹੋਠ ਬਰ ਹੀ ॥ ੬॥ ਤਿਅ ਜੋ ਰਿਰ ਹੀ ਠਕੀ
 ਠਗਾ ਜਿਯੋ ਇਸਤੀ ਠਗਾਈ ਠਗਾ ਦੀ ਨਿਆਈ ਨੇ ਤੇ ਜੇ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ੮॥ ੧੦॥ ਛੇ
 ਲਨਿਛੈ ਲਨ ਤਾਜਿਯੋ ਸਹਾਈ ਛੇ ਲਨੀ ਤੇ ਛੇ ਲਤਾਜਿ ਮਾਨ ਹੀ ਸੁਹਾਉਦਾ ॥
 ੧੧॥ ਤਬ ਤਹ ਤਾਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਵਤ ਭਯੋ ਤਦੇ ਤਿਥੇ ਤਿਸਦਾ ਪੁਤਾ ਮਾਉ ਦਾ ੮
 ਹੋਇਆ ॥ ੧੮॥ ਦਰਿਕਾ

ਗੁਰਮਗੁਰਪ੍ਰਯੋਗ ਗੁਰਾਹੀਰਹਿਆਮੀਤੁਦੀਨਿਆਈਪ੍ਰਗਟਨਾਜਾ ੨੧
 ਇਆਯਦੇਸੈਬਾਵਨਚਰਿਤਾਇਤੀ੨੫੨ ॥੨॥ਲਿਬੇਦਰਪਸੇਕੋਅਵ
 ਤਾਰਲੀਬੇਉਦਰਵਾਲੀਜਟੀਪਸੁਦਾਅਵਤਾਰਸੀਗਾਰਧਪਜੋਨਿਡਰ
 ਕਰਤਾਰਗਾਧੇਦੀਜੋਨਵਿਚਪਾਉਆਹੈਕਰਤਾਰਨੇ॥੫॥ਤਿਹਤਿਅਹੋਰ
 ਨਨਦਸੋਪਰੀਤਿਸਾਇਸਤੀਜੀਯੇਦੀਸਰਨਣਨਨਾਲਪਈ॥੧॥ਪਤਿਗ 3
 ਯੋਅਬਹੀਅਨਤਨਿਹਾਰਪਤੀਗਇਆਹੈਹੁਹੋਰਕਿਤੇਦੇਖਿਆ॥
 ੨॥ਜਾਇਨਿਭੋਰੀਜਟੀਨਭੋਗਕੇ੨॥ਦੇਹਛੀਨਤੇਦੇਹਮਾਤੀਤੇ੧੩॥ਸਰ
 ਅਨੰਗਰਬਹੀਤਿਹਮਾਰਕਾਮਨੇਤੁਦੇਹੀਤਿਸਰੇਬਾਣਮਾਰਿਆ॥ਬਲ
 ਸੈਦਾਬਿਗਨਿਤਰਦੀਨਾਬਲਸਾਬਰਬੇਕੇਪਟਾਂਦੇਹੋਠਦੇਲਾਇਆ॥੧੪
 ਬਹੁਹਾਰਬਹੁਤਹਾਰਿਆਹਾ॥੨੧॥ਸਾਚਕਹਿਤਤਿਅਮਿਤਸਚਕਹਿ
 ਦੀਹੋਹੋਤਿਅਮਿਤ॥੨੩॥ਸਥਾਰਸਦੇਹੋ॥੨੫॥ਜੀਤਹੋਰਨਨਦਤੇਲੀਨੀ
 ਨਨਦਤੇਸਰਤਾਜਿਤਲਈ॥ਤੇਲਮੁਤਕਹਦੀਪਜਗਾਯੋਤੇਲਨਮੁਤਕ
 ਹਿਕੇਦੀਵਾਜਗਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਦੇਹੋਕਰਵਾਯੋ॥ਪਤੀਨੁਦੇਰੇਕੇਬ੍ਰਹਮਭੋ 4
 ਜਨਕਰਵਾਇਆ॥੨੬॥ਅਧਿਕਹਰੀਛਅਧਕਹੀਚੜ੨॥ਜਾਰਪੁ
 ਤੁਭੇਦੀਪਾਦਿਖਾਯੋਪੁਤਦੇਨਾਲਬਾਲੂਕੇਦੀਵਾਦਿਖਾਇਆਉਲਟਾਤਾ
 ਪਹਕਰਉਲਟਾਤਿਸਪ੍ਰਕਰਲਾਇਆ॥ਦੇਸੈਤਿਰਪਨਚਰਿਤਾਇਤੀ੨੫੩
 ॥੧॥ਅਤੀਲਹੋਰਲੋਹੰਗਮਤੀਮਲਕਨਾਮਬਲੇਚਕਾ੨॥ਯਾਕਹੋਰਮ
 ਤੇਰਹਾਅਧਾਇਸਨੁਮੇਤੇਅਧਾਨਰਹਿਆਹੈ॥ਦੇਸੈਪਚਪਨਚਰਿਤਾਇਤੀ
 ੨੫੪ ॥ਸਿਰਾਰੀਸਰੂਦਾਬ੍ਰਿਛਜੁਗਲਜਾਮਨੁਦੇਪ੍ਰਕਾਰੇਜਾਮਣ
 ਨਾਰਿਅਰਨਲੀਏਰਨਾਰਅਨਾਰਨਾਰੀਗਜੈਨਾਰੀਅੰਸੋਭਦੀਹੈ॥੧
 ੪॥ਲਲਨਾਕੇਇਸਤੀਅੰਕੇ੧੫॥ਜੈਸੇਮਨਿਲਾਲਨਕੀਮਾਲਾਨਾਂਲਾਂਦੀ
 ਮਾਲਾਦਿਖੈਜੈਸੇਮਣੀਸੋਭਦੀਹੈ॥ਮੇਸੇਇਸਤੀਅੰਦਿਚਰਾਜਾਸੋਭਦਾਹੈ
 ੧੬॥ਫੁਲਪਾਨਕੇਉਲੈਆਦੈਕੋਈਸਰਾਬਲੈਆਉਦੀਹੈ॥੨੫॥ਰਾਜਪਾਟਰਾ
 ਜਾਸਿੰਘਾਸਣਾ॥੨੬॥ਧਕਧਕਅਧਿਕਹਿਦੈਤਿਹਭਈਬਹੁਤਹੀਰਿਦੇਦਿ
 ਚਾਚਿਤਾਹੋਈ॥ਚਟਪਟਸਤਾਈ॥੨੭॥ਨਾਥਸਨਾਥਅਨਾਥਹਿਕਿਆ
 ਹੋਨਾਥਮੇਅਨਾਥਨੁਕਿਤਾਰਥਕੀਤਾ॥੩੦॥ਯੋਬਚੁਸੁਨਿਲੋਪਿਤਤੇਭਈ
 ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦਾਬਚਨਸੁਣਕੇਤੇਲੋਪਹੋਗਈਆ॥ਦੁਸੈਛਪਨਚਰਿਤਾਇ
 ਤੀ੨੫੬ ॥੪॥ਅਨੁਹਾਰਕਰੀਪੁਜਾਰੀਪਾਪਤੁਨਪ੍ਰਾਤੁਕਰਕੇ੬॥ਨਾਨੀਛ
 ਟੀ॥ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਕੈਤੁਰਨਾਉਰਮਾਝੁਬਿਡੁਬੇਲਕੇਛੇਕਕਰਦੇਹੋਰਿਦੇਦਿਚ੨੭
 ਹੋਜਿਅਜਾਨੀਮਹਿਗਾਧਿਜਾਨਿਪਿਪਾਨਪਨਹੋਜੀਦੀਪਿਆਰੀਜੈਮੇ
 ਨੁਹਪਣਾਹੈਰਾਂਮੇਰੇਪਾਣਾਰਾਧੁਨਪੀਆਹੈਉਸਨੁਮਿਲਾਓ॥੧੦॥ਆਗ
 ਮਨਆਉਦੀ੧੧॥ਸੀਸਫੁਲਚੈਕਕਰਨਫੁਲਛੇਡੁ੧੨॥ਨੀਲਹਰਿਤਮਨ
 ਪ੍ਰਈਭਲੀਨੀਲੀਤੇਹਰੀਅੰਮਣੀਅੰਦੀਮਾਲਾਪ੍ਰਈਹੋਚੀਰੀ॥ਜਨੁਤੋਹ
 ਸਿਉਡਗਨਿਕਹਚਲੀਮਾਨੇਤੇਮਣੀਅੰਦੀਮਾਲਾਤਾਰਿਆਨੁਹਸਕੇਚਲੀ॥

੧੬॥ ਜਿਹੋਭੀਤਰਪਤੀਆਗਾਹਿਗਈ॥ ਜਿਸਮਾਲਾਵਿਚਪੜਕਾਰੀਦਗਈ
 ਸੀਸਖੀ॥ ੧੮॥ ਲਾਲਮਾਲਕੋਪਿਆਰੇਨੇਮਾਲਕੋਸਿਰਧਾਰਾਸਿਰਹਲਾਇ
 ਆਦੇਸੋਸਤਾਵਨਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੫੭॥ ਕੇਸਤਮਾਂਧਾਮਤਿਹਨਾਗੀਕੇਸੁ
 ਤਮਾਨਾਮਕੁਕੇਤਿਸਦੇਘਾਇਸਤ੍ਰੀਸੀ॥ ੪॥ ਸਿਖੇਸਿਖਾਕੇ॥ ਮਿਥਨਭੇਦਕਾਮਭੇ
 ਗਦਾਭੇ੨੧੦॥ ਜਬਤੋਰ੍ਹੀਪਾਨੰਦਮੁਹਿਜਾਯੇਜਦੇਤੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨੇਮੇਨੁਉਤਪਤਕੀ
 ਤਾਹੈ॥ ੧੮॥ ਤਮਾਕਿਤੇਗਕੀਤਬਤਿਹੋਘਾਇਪ੍ਰਗਾਰਿਯੇਤਮਕਕੁਕੇਤੇਗਦਾਪਾ
 ਉਮਾਰਿਆਤਿਸਨੇ॥ ੨੧॥ ਚੀਤਮਾਨੰਮਹਿਮੰਤ੍ਰਸਿਖਾਯੇ॥ ਚੀਤਮਣੀਮੰਤ੍ਰਮੇ
 ਨੁਸਿਖਾਇਆਹੈ॥ ੨੫॥ ਜਾਤਨਾਦਿਅਤਾਨਕਕੇਕੁਆਵਾਪੀਕੁਕੇਦਿਤਾ॥ ੩
 ੧॥ ਜਿਹਨਭਜਾਤਿਹੋਘੋਹਨਾ॥ ਜਿਸਨੇਨਹੀਭੋਗਿਆਸੀਤਿਸਨੁਪਾਉਕੁਕੇਮਾਰਿ
 ਆ॥ ਦੋਸੋਅਠਾਵਨਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੫੮॥ ੩॥ ਪੁਰਵਏਪੁਰਵਏਖੇਉਤਪਤਹੋਏ
 ਹੋ॥ ੫॥ ਦਿਨਮਨਜੁਯੋਨਰਗਜਸੁਰਜਦੀਨਿਆਈਨਰਾਦੇਗਾਯੋ॥ ੧॥ ਸੋਲਹਯੁ
 ਕੁਕੁਅਰਜੈਸਾਛੋਟਾਕੁਅਰਜੈਰਹੈ॥ ੮॥ ਪੁਨਟੀਕਾਕੇਪੁਤ੍ਰਸੰਘਣੀਯੋ॥ ਫੁਰਬ
 ਰੇਪੁਤ੍ਰਨੇਮਾਰੀਯੋ॥ ਕਵਨਚਰਿਤ੍ਰਕਹੋਕਹਾਬਿਚਾਰੇਕਹਿਆਤਿਸਨੇਮਨਵਿ
 ਚਕੋਣਸੇਚਾਰਿਤ੍ਰਨਾਬਿਚਾਰਾ॥ ੧੩॥ ਉਦਿਤਦੇਉਤਿਆਰਦੇਮੇ੧੧॥ ਨਿਭਰਤਾ
 ਕਰਨਤਾ੨੪॥ ਉਤ੍ਰਮਾਗਨਾਉਤਮਾਇਸਤ੍ਰੀਦਾਰੇਖਬਨਾਕੇ੨੬॥ ਹੋਕਵਨਿਸਾ
 ਦੁਕਹਿਕਹਿਯੋਸਤਾਤੇਏਸਭੁਆਹੋਇਸਤ੍ਰੀਤੁਕੋਣਹੋਕਹੁਕਹਿਅਤਿਸਦੇਤਾਂ ੭
 ਈਗਾਜੇਨੇ॥ ੨੧॥ ਏਅਪਨੀਆਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਹੋਕੇਮੇਰੀਦੋਸੋਉਨਸਠਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ
 ੨੫੯॥ ਜਗਿਮ੍ਹੀਜਗਤਦਾਈਸੁਸੀ॥ ੫॥ ਭੇਨ੍ਰਿਪਕੀਆਗਿਆਗਈਗਾ
 ਜੇਦੀਆਗਿਆਨਾਲਗਈਦੋਸੋਸਾਠਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੬੦॥ ਅਹਿਧੁਜਨਾਮ
 ਰਾਜੇਦਾਸੀ॥ ਜਗਵਯੋਪੁਭਾਕਰਜਗਤਵਿਖੇਉਤਪਤਹੋਆਏਸੁਰਜਾ॥ ੩॥
 ਰਿਕਰੀਬਿਸੰਭਾਰਕਾਮਨੋਬਿਸੰਭਾਲਕੀਤੀ॥ ਭੁਏਨਲ੧੩॥ ਤਸਕਰਤਰਚੇਰਦੇ
 ਨਾਦੋਸੋਇਕਸਠਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੬੧॥ ੨॥ ਹੋਯਾਮਾਨਿਨਿਕੇਮਨਹਿਮਨੋਹਰਿਲੇ
 ਰਾਯੇਹੋਭਾਈਇਸਮਾਨਨਦੇਅਨਕੇਮਾਨੇਚਰਾਏਗਾਇਆਹੈ॥ ੮॥ ਵਹੀਸਖੀਯਾ
 ਪਹਿਇਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰਿਯੋਉਸੀਸਖੀਨੇਇਸਮਾਨਕਾਰਦੇਬੇਟੇਪਾਸੁਇਸ
 ਪੁਕਾਰਾਆਕੇਕਹਿਆ॥ ਦੋਇਸੋਬਾਸਠਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੬੨॥ ਛਟਾਬਰਬਿਜੁਲੀ
 ਦੀਨਿਆਂਏਸੇਸਟਾ॥ ੪॥ ਜਸਕਰਨਇਹਬਾਤਨਜਾਨੀਜਸਕਰਨਨੇਏਹਬਾਤਜਾਣੀ
 ਨਾਗਜੇਦਾਛੋਟਾਭਾਈਅਜੇਚੰਦਦਾ॥ ੧॥ ਸਾਮਭੁਗਿਯਾਕੋਇਸੇਹੋਨੋਨਜਾਨਹਿਰਾਮ
 ਸੁਣਪਾਕੇਇਸਦੀਇਸਟੇਲਣਨਮਾਰਾਗਿਇਸਕੋਨਯਾਨੇਗਾਗਾਜਾ॥ ਕਹੋਨਾਮਦੇ
 ਚੀਤਿਸਠਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੬੩॥ ੧੦॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਾਨਾਇਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕੁ
 ਕੇਤਿਸਪਰੀਦੇਰਿਦੇਦੀਥਾਤਜਾਣਕੇ॥ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹੀਅਪਛਗਨੁਰਿਖੀ॥
 ੧੩॥ ਏਕਦਿਵਸਮੁਨਿਚਲੀਅਪਛਗਾਧੋਏਕੋ॥ ਅਪਛਗਾਕਹਿਦੀਹੈ
 ਇਕਦਿਨਹੇਮੁਨੀਅਪਛਗਾਜਾਦੀਆਂਸੀਆਂਦੋਰਕੋ॥ ਨਿਰਖਕੁਅਰਿਕੋ
 ਰੁਪੁਬਿਚਹੋਕੁਅਰਨਾਮਕਰਕੇਕੁਅਰੀਦੇਰੁਪਨੁਦੇਖਕੇਰਹੀਉਰਧਾਇਕੋਮੁ
 ਹੋਤਹੋਰਹੀਆਂਪਰੀਆਂ॥ ੨੧॥ ਵਾਕੀਸੁਪੀਆਈਉਸਕੁਅਰੀਕੀਥਾਤ
 ਆਦਆਗਈ॥ ੨੩॥ ਵਾਕੋਚਿਤਾਉਖਤਭੀਤਹਾਉਸਕੁਅਰੀਕੀਮੁਕਤ
 ਲਿਖਾਦਿਤੀਤਿਥੇ॥ ੨੪॥ ਰੋਇਗੋਇਦਿਗਨੋਨਨਹੁਹਰਬਹਾਵਈਰੋਕੋਨੇ
 ਤਾਰਪੁਤ੍ਰਜੈਤ੍ਰਾਤੇਵਗਾਉਦਾਨੇਵਾਉਸਮੁਰਤਦੇਨੇਤ੍ਰਦੇਖਕੇਤੇਆਪਣੇ
 ਨੇਤ੍ਰਾਤੇਰਵਨਕਰਕੇਜਲਵਗਾਉਦਾਨੇ॥

ਹੋਰੋਟਿਨਕਰੈਬਿਚਾਰਨਤਾਕੋਪਾਵਈਹੇਭਾਈਕੋਡਾਈਬਿਚਾਰਨੁਕਿ ੨੨
 ਉਨਕਰੋਨਹੀਤਿਸਕਅਰੀਕੋਪਾਉਦਾ॥੨੫॥ਨਾਟਕੀਮਦਾਗੀਦੀਇਸਤੀ
 ਨਿਤਇਬੋਸਿਆਨਗਨੀਪਰਬਤਦੀਇਸਤੀਨਿਜਤਿਅਜਾਨੀਐਆਪਈ
 ਉਨਦੀਇਸਤੀਜਾਣੀਦੀਹੋ॥ਗਵਿਤਨਜੁਜਈਸੁਰਜਨੇਆਪਣੇਤਨਤੇਉ
 ਤੁਪਤਕਰੀਹੋਵਾਸੁਰਜਦੀਪੁਤੀਜਮਨਾਤੇਸਦੀਪੁਤੀਹੋ॥ਹੋਚੇਟਕਚੋ
 ਤੁਰੇਖਾਇਚਤੁਗਚੋਤਲੇਗਈ॥੨੬॥ਮੁਰਤੀਗੁਪੀਚੇਟਕਮੰਤ੍ਰਾਦਿਖਾਕੋਚ
 ਤੁਰਾਚਿਤਨਲੇਗਈਹੋ॥੨੬॥ਚਿਤ੍ਰਚਤੁਰਕੋਵਨਾਬਿਖੇਲਿਖਤੀਭਈਮੁਰਤੀ
 ਕਾਅਰਕੀਕੁਅਰੀਦੇਪਗਬਿਖੇਜਾਕੋਲਿਖਦੀਹੋਈ॥੨੭॥ਦਿਨਦਿਨਪਿਯ
 ਰਹਿਤਕੁਅਰਤਨਜਾਵਈਤਨਕਰਕੇਕਾਅਰੀਦਿਨਦਿਨਪੀਲੀਹੋਦੀਜਾਈ
 ਹੋ॥ਕਿਹੋਕਹੈਕਿਸਨਕਹੇ॥੩੪॥ਮੁਹਿਸਰਦਾਹਪਰੀਕੀਉਰਿਧਬਖਾਨੀ
 ਐਪਰੀਆਂਦੀਸੁਦਾਰਪਰੀਕੀਮੇਪਿਆਮਾਰੀਕਹੀਦੀਹਾਂ॥ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਰਪਤੁਰੁ
 ਈਚਿਤ੍ਰਹੋਈਤੇਰੀਮੁਰਤਦੇਖਰੀਹੋਈ॥੪੧॥ਹਾਇਹਾਇਵਹੁਪਰੀਉਚਰੈ
 ਹਾਇਹਾਇਉਪਰੀਕੋਹਿਦੀਹੋਜੇਪਾਹਿਕੁਅਰਦੇਪਾਸਗਈਜੀ॥੪੩॥ਅਬਤੋਲੇ
 ਯਾਹਿਬਰਿਯੋਚਹਤਮਿਲਨਨਤਾਕਹਦੀਨਹੁਣਤੁਇਸਗਜੁਕਅਕੁਬਰਿ
 ਆਚਾਹੁਦੀਹੋਤਿਸਕਅਰੀਨਤਾਂਮਿਲਣਹੀਨਾਦਿਤਪਰੀਕਿਹਿਦੀਹੋਸੁਦਾਪਰੀ
 ਨੁ॥੪੬॥ਮਹੋਬੁਬਕੇਪਿਆਰੋਕੇਪਲਕਨਲਾਗਹਿਜਾਮ॥ਇਕਪਹਿਰਬੀਸਾ
 ਰੀਗਤੁਦਿਚੋਪਲਕਾਂਲਗਦੀਆਂਕਿਆਨੀਦਨਹੀਪੈਦੀ॥੫੨॥ਕਹਰੀਦੇ
 ਉਦੋਨੋਨੇਤਮਾਰਣਵਾਲੇਹੋ॥੫੩॥ਹੋਮਦਨਤਾਪਤਨਤੁਈਸਦਾਜਿਅਮੇਜਰੋ
 ਹੋਸਖੀਕਾਮਦੇਗਪਨਾਲਤਪਾਈਹੋਈਸਦਾਹੀਜੀਅਦਿਖੇਜਲੁਦੀਹਾਂ॥ਗ
 ਜਕੁਅਰਤੋਜਿਹਬਰੈਲਾਇਕਹੋਗਜਕੁਇਰਤੁਜਿਸਦੇਲਾਇਕਹੋਬਰਣੇਦੇ
 ਜਾਕੀਪਰੀਲਗਹਿਸਭਪਾਇਕ॥ਜਿਸਦੀਆਪਰੀਆਸਕੁਦਾਸੀਆਂਲਗ
 ਦੀਆਹੋ॥੫੪॥ਗਾਜਕੁਅਰਤੋਗਾਜਪਰੀਬਰੁਮੇਗਾਜਪਰੀਦੇਸੁਣਦਿਆ
 ਗਾਜਕੁਇਰਤੋਨੁਇਉਕਹਾਂਗੀਹੋਗਾਜਕੁਇਰਤਪਰੀਆਂਦੀਸੁਦਾਰਨੁਬਰਲੇ
 ੬॥ਦੇਵਦੇਕੇਧਨ੬੫॥ਪ੍ਰਥਮਾਥੀਆਹਤਾਸੋਜੋਮੋਰਕਗਾਇਤਪਾਹਿਲੋਮੋਰਾਥੀ
 ਆਹਤਿਸਕਅਰੀਨਾਲਕਗਦੇਵੇ॥੬੬॥ਜਿਹਤਿਹੋਸਹਚਰਜਾਨੀਪਠੈਇਹ
 ਪੈਦਈਜੇਸਗਾਜਪਰੀਨੋਤਿਸਨੁਦਾਸੀਜਾਣਕੇਇਸਗਾਜਕਇਰਕੇਪਾਸਭੋਜ
 ਦਿਤੀਸੀ॥੬੭॥ਅਗਰਜਾਮਹੋਕੇਕਸਤੁਰੀਮਹਕਰਹੀਹੋ॥੭੨॥ਹੋਬਨਬਸੀਤ
 ਕੀਭਾਂਤਿਸੁਭਰਿਧੁਰਿਭੀਹਰੀਹੋਭਾਈਬੰਦੀਤਦੇਬਣਦੀਤਗਾ੩੩੩੩ਕੋਹ
 ਰੀਹੋਈਹੋ॥੭੬॥ਬਿਵਤਤਰਾਂ੨੦॥ਅਨਤਬਰਹੋਰਹੀਗਾਗਾਜੇਜਬਲਹਾਗਾ
 ਜੇਜੇਦੇਖਿਆ॥੨੨॥ਬਿਰਹਮਤੀਮਿਤੁਵਾਸੰਗਗਈਬਿਰਹਮਤੀਨਾਮਸੀ
 ਸੇਮਿਤੁਦੇਨਾਲਉਸਦੇਪਰਨੁਚਲੀਗਈ॥੨੩॥ਜਾਨਕਚਲਾਧਿਗਾਰਯਹੋਨੇਸ
 ਤਸਾਜਮਿਗਾਰਮਾਨੇਸਿਗਾਰਰੁਪਧਾਰਕੇਸੋਧੁਧਿਗਾਰਕਰਕੇਹਾਲਿਅ
 ਹੋ॥੫॥ਚਾਗਚਿਤ੍ਰਨੀਚਿਤ੍ਰਕਿਪਾਤੀਮਾਜਾਨਿਐਚਿਤ੍ਰਨੀਇਸਤੀਦੀਉਂਦੁਮੁਰ
 ਤੀਅੰਮੇਸੀਜਾਣੀਦੀਹੋਵਾਸੰਦਚਿਤ੍ਰਲੇਦੀਚਿਤ੍ਰੀਹੋਈਮੁਰਤੀਜਾਣੀਦੀਹੋ॥੫
 ਕ੍ਰਿਤਿਬਾਈਹੋ॥ਤੋਨੇਤੋਦੇਨੋ॥੧੦॥ਹੋਹਵਾਂਕੇਇਹਗਈਉਸਗਾਜੇਕੋਰਾਜਾ
 ਸੇਤੁਸੰਗਤੇਰੁਈਗਾਜਾਦੇਸਾਥਸੁਤੇਤੇਰੁਦੀਹੋਗਈ॥੧੩॥ਇ

ਅਗੇ
 ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ

ਵਿਖੇ ਲਗਾ ਕੇ ਦਾ ਅਸਾ ਦੇ ਕੁਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਤਿਨ ਦੀ ਅਸਾ ਕੇ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩
 ਜੋ ਨਾ ਸਿਲਾ ਮਹਿਤਾ ਹਿਫਸਾ ਦੇ ਪਥਰ ਦੇ ਪੁਜਣ ਵਿਚ ਤਿਸਨੁ ਫਸਾ ਦੇ ਦੇ ॥ ੬੪ ॥
 ਲਛਮੀ ਹਰਿ ਜੀ ਯੋ ਤਿਯੋ ਲੈ ਜਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਉ ਕਰ ਕੇ ਧਨੁ ਚੁਰਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ॥
 ੧੬ ॥ ਕਾਹੁ ਅਫਲ ਪੁਯੋ ਗਬਤਾ ਦੇ ਕਿ ਸੋ ਨੁਨਿਸ ਫਲ ਮੰਤ੍ਰ ਦਸਾ ਦੇ ਦੇ ॥ ਕਾਨ
 ਨ ਜਿਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਗਤ ਧਨੁ ਪਰ ਕਾਂਦਾਂ ਦੀ ਨਿਅਾਈ ਪਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਜਿਯੋ ਕਿ
 ਲਕਾ ਮਛਰੀ ਯੇ ਦੁਪਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਲ ਕਾਰੀ ਅਮਾਰ ਦਾ ਹੋ ਮਛਰੀ ਉਪਦ੍ਰਿਪਿ ॥
 ੧੧ ॥ ਬੁਸਤੁ ਤੋ ਕਰੇ ਹੋ ਮਾਨੋ ਬਾਹਿ ਬਿਦਿਆ ਧਰ ਬਿਅਰਥ ਹੀ ਬਿਦਿਆ ਨੁ ਧਾਰ
 ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਮਾਇ ਇਕੁ ਹੋ ਕੇ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਰ ਲਉ ਪੰਥ ਚਾਰੇ ਕੁਮਾਨੁ ਬਹੁ ਤੇ ਦੇ
 ਤਾਈ ਚਾਰੇ ਕੰਦਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਖੇ ਫਿਰਿਆ ੧ ॥ ਸੁਠਾ ਕਹੁ ਸੁਠਾ ਹਮ ਕੈ ਹੈ ਸੁਠੇ ਨੁ ਅ
 ਸੀ ਸੁਠਾ ਕਹਿ ਦੇ ਹਾਂ ॥ ਕਰ ਕੈ ਹੈ ਕਰ ਕ੍ਰਾਂਦੇ ਹੈ ॥ ੬੨ ॥ ਇਕ ਦਾ ਇਕ ਦਾਰੀ ॥ ਜੋਰ ਦਾ
 ਬਲ ਦਾਲਾ ੧੦੫ ॥ ਸਿਯੋ ਹੈ ਸੇਵੇ ਹੈ ੧੧੧ ॥ ਪਤਿਤੀ ਦਾਲ ਬਿਸਾਰੇ ਹਲਦੀ ॥ ੧
 ੧ ॥ ਸਾਪਗ ਫਸ ਕੇ ਦੇ ਬਿਦਾ ਗਏ ਸੀ ਦੇ ਸਾਪਾ ਦੇ ਤੇ ਹੋਏ ੧੨੦ ॥ ਤੇ ਮਹਿਤਾ ਗਾ
 ਥਬ ਤੇ ਹੈ ਤੇ ਮੇਨੁ ਗਥਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਦੇ ਦਸਾ ਗਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਧਨ ਨ ਮਿਤ ਮੇ ਅਗੇ ਦਸ ਗੁ
 ਟਾ ਪਨ ਮਿਲੇ ਗਾਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਮੇ ਦੇ ਇਸੇ ਫਾਸ ਠਿਕ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੬੬ ॥ ੧ ॥ ਓਪ
 ਤ ਸਮੀਪ ਪਤੀ ੧੬ ॥ ਭਵਾਰੇ ਭਲਾਵਾ ॥ ੨੬੭ ॥ ੧ ॥ ਦੁਹ ਓਥੀ ॥ ਦੇ ਤਵੇ ਤੇ
 ਤਉ ਤ ੧੦ ॥ ਦੇ ਵਛ ਗਈ ਪ੍ਰਮੇਸਨੇ ਛੁਡਾਈ ॥ ੨੬੮ ॥ ਨਰੋਰ ਨ ਪਾਰਾ ਰੋਲਾਨ ਹੀ
 ਪਾਇਆ ॥ ਦੇ ਸੋ ਉਨ ਹਤ ਰਚਿ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੬੯ ॥ ਪਟਤਰ ਬਰੇ ਬਰੇ ਈਏ ॥ ੨ ॥
 ਉਖਲਿਖਤੁ ਲੇਖਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਲਿਖਣ ਲਿਖ ਦੀ ਗੀਨੇ ਵਤ ਪੁੰਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ੬੨ ॥
 ਨਭਾ ਵਤ ਕੇ ਭੋਗ ਕਮੇ ਹੈ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਅ ਮਨ ਭਾਉ ਦੇ ਭੋਗ ਕਮਾਵਾ ਗਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਰਮਿਯੋ ਕਰਤ ਗਨੀ ਭਏ ਤਵਨ ਪੁਰਖ ਰਵਣਾ ਕਰ ਕੈ ਹੈ ਗਣੀ ਤਿਸ ਪੁਰਸ ਦੇ ਨਾਲ
 ਦੇ ਸੋ ਸਤਰ ਗਾਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੦ ॥ ੧ ॥ ਤਿਹ ਪੁਰਸ ਦੇ ਸੋ ਕੇ ਬਾਸੀ ਮਾਝੇ ਦੇ ਸੇ
 ਪੁਰਦਾ ਬਾਸੀ ਥਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਹਿ ਨਿਰਖ ਰੁਪਾ ਸਿਰ ਨਿਆ ਯੋ ਜਿਸਨ ਦੇਖ
 ਕੈ ਰੁਪ ਨੇ ਬੀ ਸਿਰ ਨਿਵਾਇਆ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਤੁ ਹਿਥਾਰ ਦਾਨ ਬਹੁ ਕੀਨ ਮੇਨੇ ਤੇ ਨ ਬਹੁਤ
 ਵਾਰੀ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਪੁੰਨਿ ਬਾਰ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਤੇ ਮੇਨੁ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਹੀ ਪੁੰਨ ਕੀਤੀ
 ਦੇ ਸੋ ਬਹੁਤ ਰਚਿ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੨ ॥ ੬ ॥ ਚਿਕਤਸਾ ਮੇਥਦ ੧੧ ॥ ਤਾਹਿ ਜਾਨਤ
 ਮਹਿ ਕਹਤੁ ਬਤਾਈ ਜੇਤੁ ਜਾਣ ਦੀ ਸੀਤਾ ਮੇਨੁ ਅਗੇ ਨ ਕਹਿਅ ਦੁਖ ਬਤਾਈ ਦੇ
 ਬਾਰਤਾ ॥ ਦੇ ਇਸੇ ਹੋਤੁ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ॥ ੨੭੪ ॥ ਬੀਰ ਬਸਤੁ ਹਬਾਸੀ ਜਹਾ
 ਬੀਰ ਬਾਸੀ ਬਸ ਦੇ ਹੈ ਜਿਥੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਛਿ ਦਰਗਜਾ ਜਿਸਨੁ ਮੇਰਾ ਮਿ
 ਤ੍ਰ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮਾਛਿ ਦਰਗਜਾ ਹੈ ਜੋਗੀਆ ਦਾ ॥ ਲਹਨੁ ਕੁਛ ਕਾਜਾ ਆਇਆ ਹੈ
 ਤੇ ਹੋ ਨਿਆਉ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਤੇ ॥ ਦੇ ਸੋ ਪਚਹਤੁ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੫ ॥ ੨ ॥ ਤਹਾ ਛ
 ਬੀਲ ਦਾਸ ਬੇਛਤੀ ਤਿਥੇ ਛ ਬੀਲ ਦਾਸ ਨਾਮ ਕੇ ਛਤੀ ਸੀ ॥ ਅਤ੍ਰੀ ਅਸਤੁ ਪਾ
 ਨਵਾਲਾ ਸੀ ॥ ੧੬ ॥ ਭੀਦੁ ਨਾਮ ਮੁਰਖ ਦਾ ਖਤਾ ਜੁਨ ਖਾਵੇ ਦਾਉਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਾਵੇ ॥
 ਦੇ ਸੋ ਛਹਤੁ ਰਚਿ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੬ ॥ ੨ ॥ ਸਵਤਨ ਕੀ ਅਨੁਹਾਰਿ ਰੁਪ ਮਤੀਰੇ
 ਮੁਹੰਗੇ ਸੀ ਮੁਖ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰਖ ਭੁਈ ਨਿਜ ਨਾਰਲ ਰਿਤਾਹਿ ਦਈ ਨਿਜ ਨਾਰ ਪੁਰ
 ਖੋਈ ਆਪਣੀ ॥ ਇਸਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਤਿਸਨੂੰ ਦੇਇਤੀ ਆਪਣੀ ਇਸਤੀ ਜਾਣ ਕੇ ॥ ਦੇ
 ਇਸੇ ਸਤੁ ਹਤ ਰਚਿ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੭ ॥ ੨ ॥ ਦਤਿਤਾ ਗਾਇ ਹੋਸਨਾ ਤਾ ਕੇ ਹੋਸਨ ਗਾਇ
 ਨਾਮ ਕੇ ਪੁਤੀ ਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਛਿਨ ਕਰ ਛਿਨ ਮਾਤੁ ਸਾਂਤੀ ਨਹੀ ਪੈਦੀ ॥ ਅਨਾਈ ਨ ਉਦੀ ਭਈ

ਸਿਉ ਤਿਉ ਕਰ ਕੇ ਧਨੁ ਚੁਰਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ॥
 ਜਿਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਗਤ ਧਨੁ ਪਰ ਕਾਂਦਾਂ ਦੀ ਨਿਅਾਈ ਪਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥
 ਲਕਾ ਮਛਰੀ ਯੇ ਦੁਪਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਲ ਕਾਰੀ ਅਮਾਰ ਦਾ ਹੋ ਮਛਰੀ ਉਪਦ੍ਰਿਪਿ ॥
 ਬੁਸਤੁ ਤੋ ਕਰੇ ਹੋ ਮਾਨੋ ਬਾਹਿ ਬਿਦਿਆ ਧਰ ਬਿਅਰਥ ਹੀ ਬਿਦਿਆ ਨੁ ਧਾਰ
 ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਮਾਇ ਇਕੁ ਹੋ ਕੇ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਰ ਲਉ ਪੰਥ ਚਾਰੇ ਕੁਮਾਨੁ ਬਹੁ ਤੇ ਦੇ
 ਤਾਈ ਚਾਰੇ ਕੰਦਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਖੇ ਫਿਰਿਆ ੧ ॥ ਸੁਠਾ ਕਹੁ ਸੁਠਾ ਹਮ ਕੈ ਹੈ ਸੁਠੇ ਨੁ ਅ
 ਸੀ ਸੁਠਾ ਕਹਿ ਦੇ ਹਾਂ ॥ ਕਰ ਕੈ ਹੈ ਕਰ ਕ੍ਰਾਂਦੇ ਹੈ ॥ ੬੨ ॥ ਇਕ ਦਾ ਇਕ ਦਾਰੀ ॥ ਜੋਰ ਦਾ
 ਬਲ ਦਾਲਾ ੧੦੫ ॥ ਸਿਯੋ ਹੈ ਸੇਵੇ ਹੈ ੧੧੧ ॥ ਪਤਿਤੀ ਦਾਲ ਬਿਸਾਰੇ ਹਲਦੀ ॥ ੧
 ੧ ॥ ਸਾਪਗ ਫਸ ਕੇ ਦੇ ਬਿਦਾ ਗਏ ਸੀ ਦੇ ਸਾਪਾ ਦੇ ਤੇ ਹੋਏ ੧੨੦ ॥ ਤੇ ਮਹਿਤਾ ਗਾ
 ਥਬ ਤੇ ਹੈ ਤੇ ਮੇਨੁ ਗਥਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਦੇ ਦਸਾ ਗਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਧਨ ਨ ਮਿਤ ਮੇ ਅਗੇ ਦਸ ਗੁ
 ਟਾ ਪਨ ਮਿਲੇ ਗਾਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਮੇ ਦੇ ਇਸੇ ਫਾਸ ਠਿਕ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੬੬ ॥ ੧ ॥ ਓਪ
 ਤ ਸਮੀਪ ਪਤੀ ੧੬ ॥ ਭਵਾਰੇ ਭਲਾਵਾ ॥ ੨੬੭ ॥ ੧ ॥ ਦੁਹ ਓਥੀ ॥ ਦੇ ਤਵੇ ਤੇ
 ਤਉ ਤ ੧੦ ॥ ਦੇ ਵਛ ਗਈ ਪ੍ਰਮੇਸਨੇ ਛੁਡਾਈ ॥ ੨੬੮ ॥ ਨਰੋਰ ਨ ਪਾਰਾ ਰੋਲਾਨ ਹੀ
 ਪਾਇਆ ॥ ਦੇ ਸੋ ਉਨ ਹਤ ਰਚਿ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੬੯ ॥ ਪਟਤਰ ਬਰੇ ਬਰੇ ਈਏ ॥ ੨ ॥
 ਉਖਲਿਖਤੁ ਲੇਖਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਲਿਖਣ ਲਿਖ ਦੀ ਗੀਨੇ ਵਤ ਪੁੰਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ੬੨ ॥
 ਨਭਾ ਵਤ ਕੇ ਭੋਗ ਕਮੇ ਹੈ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਅ ਮਨ ਭਾਉ ਦੇ ਭੋਗ ਕਮਾਵਾ ਗਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਰਮਿਯੋ ਕਰਤ ਗਨੀ ਭਏ ਤਵਨ ਪੁਰਖ ਰਵਣਾ ਕਰ ਕੈ ਹੈ ਗਣੀ ਤਿਸ ਪੁਰਸ ਦੇ ਨਾਲ
 ਦੇ ਸੋ ਸਤਰ ਗਾਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੦ ॥ ੧ ॥ ਤਿਹ ਪੁਰਸ ਦੇ ਸੋ ਕੇ ਬਾਸੀ ਮਾਝੇ ਦੇ ਸੇ
 ਪੁਰਦਾ ਬਾਸੀ ਥਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਹਿ ਨਿਰਖ ਰੁਪਾ ਸਿਰ ਨਿਆ ਯੋ ਜਿਸਨ ਦੇਖ
 ਕੈ ਰੁਪ ਨੇ ਬੀ ਸਿਰ ਨਿਵਾਇਆ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਤੁ ਹਿਥਾਰ ਦਾਨ ਬਹੁ ਕੀਨ ਮੇਨੇ ਤੇ ਨ ਬਹੁਤ
 ਵਾਰੀ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਪੁੰਨਿ ਬਾਰ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਤੇ ਮੇਨੁ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਹੀ ਪੁੰਨ ਕੀਤੀ
 ਦੇ ਸੋ ਬਹੁਤ ਰਚਿ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੨ ॥ ੬ ॥ ਚਿਕਤਸਾ ਮੇਥਦ ੧੧ ॥ ਤਾਹਿ ਜਾਨਤ
 ਮਹਿ ਕਹਤੁ ਬਤਾਈ ਜੇਤੁ ਜਾਣ ਦੀ ਸੀਤਾ ਮੇਨੁ ਅਗੇ ਨ ਕਹਿਅ ਦੁਖ ਬਤਾਈ ਦੇ
 ਬਾਰਤਾ ॥ ਦੇ ਇਸੇ ਹੋਤੁ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ॥ ੨੭੪ ॥ ਬੀਰ ਬਸਤੁ ਹਬਾਸੀ ਜਹਾ
 ਬੀਰ ਬਾਸੀ ਬਸ ਦੇ ਹੈ ਜਿਥੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਛਿ ਦਰਗਜਾ ਜਿਸਨੁ ਮੇਰਾ ਮਿ
 ਤ੍ਰ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਮਾਛਿ ਦਰਗਜਾ ਹੈ ਜੋਗੀਆ ਦਾ ॥ ਲਹਨੁ ਕੁਛ ਕਾਜਾ ਆਇਆ ਹੈ
 ਤੇ ਹੋ ਨਿਆਉ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਤੇ ॥ ਦੇ ਸੋ ਪਚਹਤੁ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੫ ॥ ੨ ॥ ਤਹਾ ਛ
 ਬੀਲ ਦਾਸ ਬੇਛਤੀ ਤਿਥੇ ਛ ਬੀਲ ਦਾਸ ਨਾਮ ਕੇ ਛਤੀ ਸੀ ॥ ਅਤ੍ਰੀ ਅਸਤੁ ਪਾ
 ਨਵਾਲਾ ਸੀ ॥ ੧੬ ॥ ਭੀਦੁ ਨਾਮ ਮੁਰਖ ਦਾ ਖਤਾ ਜੁਨ ਖਾਵੇ ਦਾਉਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਾਵੇ ॥
 ਦੇ ਸੋ ਛਹਤੁ ਰਚਿ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੬ ॥ ੨ ॥ ਸਵਤਨ ਕੀ ਅਨੁਹਾਰਿ ਰੁਪ ਮਤੀਰੇ
 ਮੁਹੰਗੇ ਸੀ ਮੁਖ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰਖ ਭੁਈ ਨਿਜ ਨਾਰਲ ਰਿਤਾਹਿ ਦਈ ਨਿਜ ਨਾਰ ਪੁਰ
 ਖੋਈ ਆਪਣੀ ॥ ਇਸਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਤਿਸਨੂੰ ਦੇਇਤੀ ਆਪਣੀ ਇਸਤੀ ਜਾਣ ਕੇ ॥ ਦੇ
 ਇਸੇ ਸਤੁ ਹਤ ਰਚਿ ਰਿਤਾਇਤੀ ੨੭੭ ॥ ੨ ॥ ਦਤਿਤਾ ਗਾਇ ਹੋਸਨਾ ਤਾ ਕੇ ਹੋਸਨ ਗਾਇ
 ਨਾਮ ਕੇ ਪੁਤੀ ਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਛਿਨ ਕਰ ਛਿਨ ਮਾਤੁ ਸਾਂਤੀ ਨਹੀ ਪੈਦੀ ॥ ਅਨਾਈ ਨ ਉਦੀ ਭਈ

ਭੋਗਦੇ॥੧੩॥ਜਬਕੁਜਪੈਜਲੇਗਾਇਹਬਾਮਾਜਦਭੋਗਣਗੇਲੇਕਇਸ ੮੪
 ਤੇਰੀਇਸਤੀਨਾਤਾਕੇਭੋਗਮਾਫਿਲਿਖਿਦਿਯੋਰਿਸਗਣੀਨਗਜੇਨੇਲਿਖਿ
 ਤਾਭੋਗਜਿਸਨਾਲਤੇਰੀਮਰਜੀਪੈਤਕਰਤੇਨਮਾਫਹੈ॥੧੪॥ਤਿਗਨਵੇਚਰਿ
 ਤਾਇਤੀ੨੮੩ ॥੧੦॥ਕਹੁਨਾਬਿਨਸਾਤਾਹਿਪਛਨਹੁਕਦੇਨਹੀਤਿਸਦਾਬੀ
 ਰਜਗਾਇਆਪਛਾਣਹੁ॥੧੨॥ਜਹਛੈਬਿਛਗਗਨਤਨਹਰੇਜਹਾਬਿਛਾਸ
 ਕਾਸਦੇਨਾਲਲਗਹਰੇਹੈ॥੨੦॥ਆਪਿਕਨਿਹੋਗਾਕਿਯੇਬਹੁਤਹੀਖੁਸਾਮਤਕੀ
 ਤੀ॥੨੧॥ਹਮਕਹਿਸਿਵਤੁਹਿਆਪਬਤਾਯੋਰਾਜਾਕਹਿਦਾਹੈਹਮਾਰੇਤਾਈਸਿ
 ਵਨੇਆਪਕਾਹਿਕੇਦਾਸਿਆਹੈ॥੨੨॥ਸੋਚੋਗਨਵੇਚਰਿਤਾਇਤੀ੨੮੪ ॥੧੫॥
 ਨਮੁਨਾਰਭੁਰਤਜਨਭੁਰੀਕਾਮਰੁਪੀਸੁਨਿਆਰੇਨੇਮਾਨਸੰਚੇਦਿਚਛਾਨੀ
 ਹੈ॥੨੩॥ਦੁਤਕੋਜਨਜਾਯੋਮਾਨੋਪ੍ਰਕਾਸਦਾਹੀਜਾਇਆਹੋਇਆਹੈ॥੨੪॥
 ਤਿਹਭੁਰੁਆਪਨਕਰਿਯੋਤਿਸਦਾਭੁਟਪੁਣਾਗਜੇਨੇਕਰਿਆ॥੧੦॥ਸੁਤਮੁ
 ਰਕੀਅਨੁਹਾਰਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਦੇਮੁ ॥੨੫॥੧੩॥ਸੋਇਹਹੈਤਿਉਹੀਲਪਟਾਈ
 ਯਾਰਨਾਕੋਭਿਨਕੋਜਿਉਪੈਲਗਜੇਨਾਲਸੰਦੀਸੀਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਗਜੇਨਾਲਸੰਗਿ
 ਦੀਹੈ॥੧੪॥ਅਨੁਹਾਰਸਦਾਦੇਸੋਪੰਚਾਨਵੇਚਰਿਤਾਇਤੀ੨੮੫ ॥੧੬॥ਛਿ
 ਨਾਇਕੋਕਛਾਕੋਮਦਅਨਤੇਕਲਾਸੁਤੇ੮॥ਵਾਰਸਭੁਈਮਾਲਕਹੋਈਮਾਤ੍ਰ
 ਲਈ॥ਮਾਇਆਲਈ॥ਦੋਇਸੋਛਿਆਨਵੇਚਰਿਤਾਇਤੀ੨੮੬ ॥੧੭॥ਬਿਜੈਸੁਰ
 ਖਤੀਇਕਰਹੈਬਿਜੈਸੁਰਨਾਮਖਤੀਇਕਰੇਦਾਸੀ॥ਸਿਧਪਾਲਤਾਕਹਜਗਕੋ
 ਸਿਧਪਾਲਓਸਦਾਗੋਤਸੀ॥ਵਾਅਲਪੁਈਹੋਈਸੀ॥ਸਮਸਦੀਨਦਿਲੀਸਰਿ
 ਵਾਨਾਸਮਸਦੀਨਦਿਲੀਦਾਪਾਤਸਾਹਤਿਸਦਾਦਿਵਾਨਸੀਸਿਧਪਾਲ॥੨੮॥
 ਤਹੁਤੀਕੋਹਰੀਬਾਗਜਾਦੀਹੋਦੀਸੀਛੋਰਣੀਬਚੇਦੇਸੰਜਗਤਾ॥੪॥ਅਰਥਰਹ
 ਤਨਮਾਤਕੁਖਤਰਅਧਾਸਰੀਰਸੇਰਦਾਮਾਤਾਦੀਕਖਾਬਿਰਸੀਤੇਅਧਾਬ
 ਹਰਸੀ॥ਅਮਰਹਨਾਕਰਗਜਮਸਤਕਸਤ੍ਰਦੇਹਾਬੀਦੋਮਥੇਪ੍ਰਹਥਸੇਰਨੇਮਾਰਿ
 ਆ॥੫॥ਜੋਤਿਨਸਾਹਨਚਿਤਤੇਟਾਰੇਜੋਤਿਸਦੇਹਰੇਨੇਜੁਣੇਪਾਤਸਾਹਸੋਚਿਤਤੇਨ
 ਦਿਸਾਰੇ॥੬॥ਸਿਧਸਾਪੁਰਸਸੇਰਤੇਸਪੁਰਸਾ॥੧੨॥ਚਤੁਰਚਿਤੇਰੀਚਤੁਰਬੀ
 ਮੁਰਤੀਲਿਖਾਣਵਾਲੀ॥੧੪॥ਤਨਨਾਮਖਿਚਕੋਕਿਛਿਆਰਕੂਡੀਆਸਪੁ
 ਰੇ॥੧੫॥ਚਾਰਣਭੁਟ੨੮॥ਰੇਤੀਮਾਤ੍ਰਬਰੇਤੀਦਿਚ ੪੧॥ਲਛਮਨਪੁਤ੍ਰਹਿਰਾਗਿਰੇ
 ਗਿਤਿਯਉਚਰਿ॥ਲਛਮਨਪੁਤ੍ਰਨੂਲੂਦਿਚਪਾਦਿਤਾਇਸਤੀਕਹਿਕੋ॥੪
 ੫॥ਕਾਮਕਨਾਮਸੈਨਾਦਾ॥੫੬॥ਬੁਝੇਕੋਕ੍ਰਿਸਾਨੇਬੀਜਣਵਾਸਤੇਕ੍ਰਿਸਾਣ
 ਜੋਸੋਕਮਾਦਨੁਕਢਦੇਹੈ॥੬੧॥ਬਗੀਬਿਯੋਤਿਗਰੇਸਮੇਸੀਤਜੋਸੇਸੀਤਦੇ
 ਸਮੇਜੋਸੇਪੁਛਾਕਾਂਦੋਬਿਉਤਕੇਟਕਰੇਕਰਕਾਸਿਟੇਹੋਏਤੇਹੈ॥੬੫॥ਨਾਇਸੁਨ
 ਈਆਰਚੰਗਉੜ੧੨॥ਕਿਤੇਨਾਦਨਾਦੇਕਿਤੇਨੇਨਗਾਰਿਆਨੁਬਜਾਉਦੇਹੈ॥
 ਕਿਤੇਨਾਦਪੁਰੇਕਿਤੇਨੇਸੰਖਪੁਰਦੇਹੈ॥੧੭॥ਅੰਗਖਤੀਉਮੰਗੋਘੋੜਿਆਨੁਟਪ
 ਉਦੇਹੈ॥੧੮॥ਅੰਨੋਬਾਗਨਿਜਲਾਪੁਲੇਕਾਲਜੋਸੀਮਾਨੇਸੈਨਾਕੇਤਾਈਪੁਲੇਕਾਲਕੀ
 ਅਗਨਜੋਸੇਸਾਕੁਦੀਹੈਅੰਸੇਮਾਰਤੇਹੈਸਰਮੇ॥੨੩॥ਕਿਤੇਛੋਰਜੋਤਿਯਾਭੇਸਾ
 ਰੇਕਿਤੇਨੇਮਨਖਾਂਦੇਬਸਤਾਤਿਆਗਕੋਇਸਤੀਆਰੇਭੇਸਨੁਧਾਰਦੇਹੈ॥ਅੰਨੋਕੁ
 ਭੇਟਾਦੇਕੇਨਿਹੇਥੇਖਸਾਮਤਕਦੇਹੈ॥੨੭॥ਲਖੇਭੀਰਠਾਦੇਕਪ੍ਰੇਰੇਹਸਾਰੀਦੇਖਕੋਕ
 ਇਹਾਂਦੀਸਾਰੀਦੇਹੋਕੀਮਦੀਹੈ॥੨੮॥ਸੁਨਾਵੈਪੁਭੈਬੈਰਬਿਦੇਤਸਾਵੈਸੁਣਾਉਦੇਹੈਸਿ

ਇਯ

ਧਪਾਲੁ ਨੁ ਤੇ ਸਮੁਹ ਪਠਾਣਾ ਨੁ ਭੋਇ ਦੇ ਪੈ ॥ ੯੧ ॥ ਪਰਿਯੋ ਪਾਸ ਜੇ ਜਰਣ ਪਾਇ
 ਆ ੯੨ ॥ ਤਿਨ ਕਹ ਗਜਾ ਮਸਾ ਮਕੋ ਕਿਯੋ ॥ ਤਿਨਾ ਨੁ ਮਸਾ ਮਦੇ ਸਦਾ ਰਾਜਾ ਕੁ
 ਰਿਆ ॥ ਦੋਇਸੇ ਮਤਾਨ ਦੇ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੨੯ ॥ ੪ ॥ ਧਰਕਰ ਭੇਸ ਕੋ ਭੋਲ ਕੇ
 ਧਾਰਕੇ ਭੇਸ ਸਿਕਾਰੀ ਰਾ ॥ ੯ ॥ ਸੇਤਾ ਕੁਹ ਨਰ ਨਾਰਿ ਪਛਾਨੈ ਸੋ ਰਾਜੇ ਰਾ ਬੇਟਾ ਤਿਸਨਾ
 ੬ ਗੀਨ ਨਰ ਕੁ ਕੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਭੇਜਨ ਜਾਨ ਛੁਪਾਤੁ ਰਾਈ ਭੁਖੈ ਨ ਮਾਨੈ ਭੇਜ
 ਨਦੀ ਥਾਲੀ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਦੋਸੈ ਮਠਾਨ ਦੇ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੨੯੨ ॥ ਇਕਾ ਅਵਤੁਤ
 ਮੁਛੁ ਤਨਿ ਪਾਗਾ ਇਕਾ ਅਵਤੁਤ ਨਾ ਮਕੁ ਕੇ ਛਤੀ ਰਾਜਾ ਸੀ ॥ ਅਵਤੁਤ ਮਤੀ ਤੋ
 ਮਦੀ ਧੀ ਰਾਨ ਉਸੀ ॥ ਦੋਸੈ ਨਿਯਾਨ ਦੇ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੨੯੩ ॥ ਸੋ ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ
 ਤਾਇ ਕਰਾਜਾ ਸੀ ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਤਨਾ ਉਕੁ ਕੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਸੀ ॥ ੯ ॥ ਇਹ ਨ ਲਹਤ
 ਬੇ ਮੇਸ ਨਿਲਾਜਾ ਇਸ ਬਾਤ ਨੁ ਨੀ ਜਾਣਦਾ ਬਾਬਈ ਮੇਸੀ ਏ ਇਸ ਬੀਨਿ
 ਲਾਜ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੦੦ ॥ ਇਸਟ ਦੇ ਵਤਾਰ ਹਤ ਦੁਲਾਰੀ
 ਇਸਟ ਦੇ ਵਤਾ ਤਿਸਦੀ ਪੁਤੀ ਦਾਨ ਉਸੀ ॥ ੨ ॥ ਉਤਰਾ ਬੇਗ ਨਿਪੁੰ ਸਕ ਬਨੇ
 ਸਤਾ ਪੁਬ ਦੇਣਾ ਵਾਲੇ ਹੀ ਜਹੇ ਜੇ ਬੇਬੁਤ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮਹਿਕ ਦੇ ਖਲ ਪਕਰ
 ਦੇ ਪਾਯੋ ॥ ਮੇਰੇ ਖਕੇ ਦੇ ਦਾ ਦੇ ਪਣਾ ਕਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤੀਨ ਸੋ ਇਕ ਰਾ ਕਿਤ
 ਸਮਾਪਤ ੩੦੧ ॥ ੨ ॥ ਮਦਨ ਭਗਿਤਿ ਆਭੁਰ ਤੁਭਾਏ ਕਾਮ ਰੁਪੀ ਸੁਨਿ
 ਆਰੇ ਨੇ ਸੋ ਚੇਦਿ ਚਦਾ ਲੈ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਪਤਮਾਰਿਯੋ ਜਿਹ ਕੇ ਹਿਤ ਗਯੋ ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਕਹਿ ਦੇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਦਾਸ ਭੇਪਤੀ ਮਾਰਿ ਆਗਾਇਆ ਸੀ ॥ ਤੀਨ ਸੋ ਦੋਇ ਚਰਿਤਾਇ
 ਤੀ ੩੦੨ ॥ ਉਹਿ ਰਾਜਾ ਤੁਨ ਕੇ ਟਨ ਭਈ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਉਨੀ ਹੋਈ ਗਈ
 ਜੋ ਸੀਨੀ ਮਾਸਨ ਬਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ॥ ਦੋ ਪਾਛਿ ਮਾਪਨ ਕੀਨ ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਖ ਕੋਤ ਬੋ ॥ ਦੋਸ
 ਮੇ ਪਹਿਲੀ ਇਸਤੀ ਦਾ ਬਖਾਸਿਆ ਏ ਬਚਨ ਦੇ ਰਿਤਾ ਸੀਨੀ ਮਾਸਣ ਨੁਗਾ ਜੇਨੇ ॥ ਤੀਨ
 ਸੋ ਤੀਨ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੦੩ ॥ ਚਤੁਰ ਕੁਇਰ ਤਿਹ ਨਾ ਮਭਨਿਜੋ ॥ ਚਤੁਰ ਕੁ ਅਰ
 ਨਾ ਮਕਹੀ ਦਾ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਬਿਧਿ ਆ ਦੇਈ ਨਾ ਮੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਹ ਕਾ ਸਿਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ ਖਿ
 ਚੀ ਕੁਕੇ ॥ ੧ ॥ ਦਹਿਤਾ ਕਾ ਮਕੋ ਗਈ ਕਹਾ ॥ ਪੁਤੀ ਕੋ ਆ ਕੰਮ ਕੁ ਗਈ ਜਾਣ ਨਾ ਸੋ ਕਿ
 ਆ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਚਾਰ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੦੪ ॥ ਕਨਕਾ ਅਵਤ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਛਾਹੀ ॥ ਸ
 ਇਨੇ ਨੁ ਰੁਪਾ ਕੇ ਮਾਨੈ ਸੋ ਚੇਦਿ ਚਦਾ ਲੈ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਜਨੁ ਤਿਹੁ ਤੁ ਆਖ ਮੇ ਸੋ ਕਿ
 ਨੀ ॥ ਮਾਨੈ ਤਿਸਦੀ ਅਖਾਵਿ ਚ ਸੋ ਕਣੇ ਹੋ ਗਾ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ਨਿਪੁਤਤਨ ਸੋਈ ਰਾਜੇ ਨਾਲ
 ਸੁਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮਹਿ ਅਰਬ ਲਾਪਤਿ ਕੀ ਜਾਨੁ ਮੇਨੁ ਗਾਜੇ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਜਾਣਹਾ ॥
 ਉਪਤਿ ਪਯਾਰੀ ਚੰਦ ਮਾਰੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਗਈ ਆਪਿ ਆਗੀ ਆਹੈ ਸੋ ਬਿਛੁਤਾਣ
 ਗੀ ਆ ॥ ਤੀਨ ਸੋ ਪਾਂਚ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੦੫ ॥ ਬਰਗਾਇ ਚ ਕੇ ਦੇ ਬਣਾਇ ਚਾਦੇ ਸ
 ਬਸਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ॥ ਸਕਾਨੀ ਇਕਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਬਾਂਧੇ ਮੀਧਿ ਸਿਹ ਜਾਤ ਗਈ ਆ ਮੀਜੇ ਹੋ
 ਨੁ ਮੁਧਾ ਕਰ ਕੇ ਯਾਰ ਨੁ ਬੰਨ ਲਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਨਿਚੇ ਸਟ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ ॥ ਭੇਜਦਿ
 ਯੋ ਜਿਹ ਜਾਨ ਤਿਹੁ ਤੁ ਹਨਿ ਯੋਗ ਦਾਰ ਭੇਜਦਿ ਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਤਿਸ ਨੁ ਤੁਠਾ ਜਾਣ ਕੇ
 ਮਾਰਦਿ ਤਾ ਮੁਰਖ ਨੇ ॥ ਤੀਨ ਸੋ ਛੇ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੦੬ ॥ ਪਰੇਸਾ ਪਾਸੋਂ ਹੋ ਸਾ ਅੰਮਰ
 ਬਸੀਨੈ ਪੁਨੀ ਹੋਰ ਬਸੀਨੀ ਆ ਬਹੁਤੀਆ ॥ ਚਿਪਕ ਪੁਤਿ ਯੋਨਾ ਚਿਓ ॥ ੯ ॥ ਨਿਪਾਹਿ ਕਰ
 ਮਗਨਾ ਗਜਾਨੁ ਮੰਗਤਾ ਕੁਕੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮੁਰਪਰਦਾਰ ਕੁ ਖਿਯੋ ਇਨ ਰਾਜਾ ਇਸ ਰਾਜੇ ਨੇ
 ਜਾਇਆ ਮੇਰੇ ਉਪਰੇ ਮੇਰੀ ਪੁਤੀ ਨੇ ਪਨ ਦਾਰ ਏ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤੀਨ ਸੋ ਸਾਤ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ॥
 ੩੧ ॥ ਤਾਇਨੀ ਨਿਹਾਰੀ ਤਾਇਨੇ ਕਢ ਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਖੇ ਜੁ ਮੁਰਕਹੀ ਪਿਯ
 ਪਾਨਾ ਪੀ ਆਨੇ ਕਹਿ ਆ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਣਾ ਨੁ ਰਖੇ ਹੋ ਪਿਆਰੀ ॥

ਯਾਰ

੧੧॥ ਧਾਇਓਸਦੈ ਦਾਈ ਦਾਸਰੁ ਪਥਣ ਕੇ ਕਢਾ ਦਿਤਾ ਯਾਰਨਾ ਤੀਨ ਸੈ ਅਡਚ ੮੫
 ਚਿਤਾਇਤੀ ੩੦੮ ॥ ਜੇ ਜਨ ਅਰਧ ਉਰਧ ਤੇ ਪਰਾ ਜੇ ਪੁਰਸ ਉਪ੍ਰਤੇ ਹੋਣਾ ਭਿਰਿਯਾ
 ੩੧੬ ॥ ਕੈਸ ਸਤੋਰੋਹ ਨਾਇਹ ਜਈ ਕੈਚੈ ਰਮਾ ਤੋਰੋਹਣੀ ਦੀਏਹ ਜਾਇਹੋਈਹੋ ॥
 ਲਗੀ ਅਟਕ ਲਗੀ ਪੀਤਾ ਤਾਸੇ ਭੇਸ ਪਾਰ ਕੇ ਸੁਤੀ ॥ ਤਿਸ ਸਾਹਥਾ ਕੇ ਸਪਾਰ ਕੇ ਸੇ
 ਇਸਤੀ ॥ ੧੦॥ ਕੀਪੁ ਸਤੁ ਜੁਤਿ ਅਤਿ ਹਾਰੇ ਭਈ ਹੋਗਾ ਜਪੁ ਤੇ ਜੋਤੁ ਹਾਰੇ ਉਪਾਇ ਸਤੀ
 ਮੋਹ ਤੋਹਈ ॥ ੧੪॥ ਦੋਨ ਕਹਾ ਦੇਣਾ ਕਹਿ ਆਸੀ ਜੇ ਦੁਤੀ ਨੇ ਸੋ ਦਿਤਾ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਇਕਾਰ
 ਸਚਾਰਿ ਚਾਇਤੀ ॥ ੩੦੧੧ ॥ ੧॥ ਸਿਖਿ ਆਗਾ ਮਥਿ ਰਾਗੀ ਦਈ ॥ ਸਿਖਿ ਆਰਾਮ
 ਨਾਮ ਦੀ ਤਿਸ ਨਾ ਬਿਰਾਗੀ ਨੇ ਦਿਤੀ ॥ ੨॥ ਚਿਤ ਮੇ ਚਰਿਤ ਬਿਚਾਰੇ ਕਈ ॥ ਪ॥ ਜਿਨ ਤ
 ਜੇਗੀ ਸਿਵਾ ਹੋਓ ਠੇ ਜੇਗੀ ਨੇ ਕਹਿ ਆਮੋ ਸਿਵਾ ਨਗਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾ ॥ ੮॥ ਢੰਗਾ ਸ
 ਬਬ ਦਾ ਬਣਾਓ ॥ ੧੧॥ ਗਾਇ ਬਿਰਾਗੀ ਯਾਹਿ ਭੋਗਤੁ ਭਈ ਬਿਰਾਗੀ ਗਾਇਹਾ ਜੋਨੁ ਭੋ
 ਗਾਈ ਹੋਈ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਬਾਰਹ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੧੨ ॥ ੪॥ ਨਾਇ ਨਿਕਟੀ ਨਾ ਕੋ ਕੋ ਕੋ
 ਰ ਨਾਇਣ ਬਢੇ ਹੋਏ ਨ ਕਨੀ ਲੈ ਕੇ ਹਥ ਦਿਚਾ ॥ ੬॥ ਸੋਨ ਪੁਲਤ ਲਹੂ ਪੈਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ॥ ਤੀਨ ਸੈ
 ਤੋਹ ਹਰਿ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੧੩ ॥ ਜੇਗ ਨਾ ਮੇਸੀ ਨਾਰੀ ਲਾਇ ਕਨਹੀ ਮੇਸੀ ਇਸਤੀ ॥ ੧੦
 ਸਿਰਤਾਜਾ ਸਿਰੋਮਣੀ ॥ ੧੩॥ ਨੇਗੀ ਮਹਤ ਨ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ਚੋਪਦਾਰਨੁ ਭੇਜ ਕੇ ਮਹਿ
 ਬਾਅਣ ਨੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਚੋਦਹ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੧੪ ॥ ਪਾਲੁ ਸੁਪਛਾ ਮਹਿ ਤੇ
 ਕ੍ਰਿਪਤਾ ਤੋਹ ॥ ਪਾਲ ਸੁਪਛਾ ਮਨਾਮ ਕ੍ਰਕੇ ਪੈਦਾ ਸੀ ਗਾਜਾ ਤਿਸ ਸਹਿਰਦਾ ॥ ਪ॥ ਗਾਨੀ
 ਜਾਇ ਜਾਰ ਪਰ ਮੇਯੋ ॥ ਗਾਣੀ ਨ ਜਾ ਕੇ ਨਾਲੁ ਜਾ ਲੂਕੇ ਪਰ ਆਜਾਈਓ ॥ ੬॥ ਦਮਕ
 ਹੋਰੇ ਕਿਗਾਈ ਜਨੁ ਮਾਰਿ ਕੋ ॥ ਦਮਨ ਰੋਕ ਕੇ ਮਾਨੇ ਮਰਣਾ ਕਰਗਈ ॥ ਆਸੁ ਪੁਲਤੁ ਅਖਿ
 ਯਾਪਤਿ ਭਈ ਪਤੀ ਦੀ ਅਖੀ ॥ ਆਂਦੇ ਵਿਚੇ ਅੰਤੁ ਭਿਗਦੀ ਆਂਹੋਈ ਆ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਪੰ
 ਦਹ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੦੧੫ ॥ ਗਾਜ ਬੇਲ ਨਾਗ ਬੇਲ ਪੈਣ ਦੀ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਭਿਗੀ ਹੋ ॥
 ਬੁਝਾ ॥ ਸੁਛਾ ਬਿਰਾਇ ਸੁਧ ਪਾਇ ਸਿ ਸੁਧ ਪਾ ਕੇ ਸੁਛਾ ਬਿਰਾਇ ਨੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਸਲ
 ਕੇ ਮਾਝੁ ਸਿਰੀ ਦੇਵਿਚ ਬਕਰਿ ਅਹਿ ਜਾਗ ਬੁਕਰੀ ਨੁ ਜਾਲੁ ਦਿਤਾ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਸੋਲਹ ਚ
 ਚਿਤਾਇਤੀ ੩੧੬ ॥ ਗਾਜਾ ਦੇਸ ਬੰਗਾ ਲਾਗੀ ਹੋ ਬੰਗਾ ਲੇ ਦੇਸ ਦਾ ਗਾਜਾ ਹੀ ਤਾਨਾ ਮਸੀ
 ੧॥ ਜਨ ਕਰਿ ਫੁਲ ਅਬਾਸੀ ਰਹੀ ਮਾਨੋ ਗੁਲਾਬਾ ਸੀ ਫੁਲ ਰਹੀ ਹੋ ॥ ੩॥ ਜਨੁ ਮਨਸਾ
 ਦੇ ਜਏ ਅਨੰਗਾ ਮਾਨੇ ਮਨ ਕ੍ਰਕੇ ਦੇ ਮੇਪਿ ਉਪਤ ਕਾ ਮਨੇ ਉਤਪਤ ਕੀ ਤੇ ਪੈਸਾ ਹੁਕਾ ॥ ੪॥
 ੨॥ ਖਨ ਕੇ ਦੁਖਨ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਛਾਣੀਦਾ ਹੋ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਸਤੁ ਚ
 ਚਿਤਾਇਤੀ ੩੧੭ ॥ ੨॥ ਪੁਰ ਪਰਾਜ ਫਲਾਂ ਦਾਂਗਾ ਜਾ ਫਲਾ ਕੋ ਲਫਲਾ ॥ ੪॥ ਮਨਹਾਤੁ
 ਮਨੇ ਹੋਣਾ ॥ ੩੧੮ ॥ ੧॥ ਆਸੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹਿ ਮੈਰੋ ਤਰੀ ਮੇਸੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹਿ ਹੋਰ ਉਤਰੀ
 ਇਸਤੀ ॥ ੪॥ ਝਾਗੀ ਗਾਪਿ ਸੀ ਸਜਲ ਰੁਠਾ ਜਲ ਦੀ ਝਾਗੀ ਰੁਠ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਸਿਰ ਉਪਾਲਿਆ
 ਦੀ ॥ ਕਰਤਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਾ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਉਨੀ ਚਰਿਤਾਇਤੀ ੩੧੯ ॥ ੨॥ ਬਿਖਨ ਉਪਾਠਿ
 ੬॥ ਸਿੰਘਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਨਧਰ ਚਰਨ ਨੁ ਫੜ ਕੇ ॥ ਪਰ ਕਰ ਪਰ ਗਿਰ ਰਖ ਕੇ ਹ
 ਥ ਉਪ੍ਰਪ੍ਰਤ ਨਾਇਹ ਹਰਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ਅਖਾਹੋ ਨਾਸਲੀ ਲਾਕ ਗੀ ॥ ੧॥ ਨਰਕਾਸੁਰ ਭੁਮੰ
 ਸੁਰਾ ॥ ੮॥ ਸਭੈ ਸਚੁ ਨਤਾ ਸਪੁਰਣ ਕਥਾ ਖੋਲ ਕੇ ਜੇ ਕਰ ਦੇ ਜਾਈਏ ॥ ੧੫॥ ਸੋ ਜਬੋ
 ਈ ਸਮਗੀ ਬਣਾਈ ॥ ੨੧॥ ਲੱਥੇ ਦੇ ਨਾਮ ਗਾਫੇਦਾ ॥ ੨੨॥ ਕਹੂੰ ਅਗੁਲਿ ਤਨ ਦਸਤਾਨੇ
 ਕਹੂੰ ਅਗੁਲਿ ਕਾਇਰ ਤਨੇ ਝਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਅੰਗੁਲੀ ਆਭੇ ਆਂਦੇ ਲੈ ਕੇ ਸੁੰਦਰੀ ਆਂਦੇ ਰਤ
 ਨਹਿ ਗੋਪਏ ॥ ੩੩॥ ਬਪੋ ਚੰਗ ਚੰਗੀ ਬੰਨ ਕੇ ਤੀਮ ਤੀਮ ਲੂਟਾ ਲੂਟਾ ਆਨੇ ॥ ਗਾ ਕੂਚ
 ਹ ਬਰਛੀ ਆਵਾ ਲੂ ਆਨੇ ਮਾਨੇ ਅਸਤੁ ਹਾਥੀ ਪੋਰਿਆ ਹੋ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਚੰਬੀ ਚਰਿਤੁ
 ਚਿਤੀ ੩੨੦ ॥

ਸੁਕਾਵਤੀ ਬਸਤ ਜਾ ਕੇ ਪੁਰ ਜਿਸਦਾ ਪੁਰ ਸੁਕਾਵਤੀ ਨਾਮ ਕੁਕੇ ਬਸਦਾ ਸੀ ॥ ੧੩ ॥

ਸੁਕਾਵਤੀ ਬਸਤ ਜਾ ਕੇ ਪੁਰ ਜਿਸਦਾ ਪੁਰ ਸੁਕਾਵਤੀ ਨਾਮ ਕੁਕੇ ਬਸਦਾ ਸੀ ॥ ੧੩ ॥
ਇਹ ਨਸ ਮੇਰੇ ਇਸਦੇ ਅਨਸਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਇਕੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੨੧ ॥ ੨ ॥
ਅਸਫਲ ਮੇਲ ਲੈ ਗਏ ਜੋਗਿ ਫਲ ਮੁਲ ਲੈ ਗਏ ॥ ੧੬ ॥ ਇਹ ਅਨਸਰੇ ਇਸ
ਨੁਦੇ ॥ ੧੭ ॥ ਕੇਸਫਲ ਸੇ ਸੇਵੇ ਜੁ ਕੇਵੇ ੨੪ ॥ ਕਰਤਾਰ ਬਾਹਮਾ ਤੀਨ ਸੇ ਬਾਈ
ਜਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੨੨ ॥ ੧ ॥ ਦੁਰਗਾਨਾ ਨਾਮ ਨਿਵਾਜ ਦਾ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਤੇਈ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੨੩ ॥ ੨ ॥ ਲਟਕਨ ਨਾਮ ਮਹਤ ਕਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕੇਫਲ ਸਾਥ ਰਸ ਮਸੇ
ਕਰਿ ਸਭ ਨਾਮ ਮਲਾ ਲਮ ਸਤ ਹੋ ਕੇ ॥ ੧੮ ॥ ਉਘਾਧੇ ਉਚੀ ਚਾਂਗ ਮਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥
ਅੰਗਨਾ ਬੈਰੇ ਵਿਚ ॥ ੨੪ ॥ ਨੇਬੀ ਮਹਤਾ ਚੇਪਦਾਰ ਤੇ ਪਟਵਾਰੀ ਸਭ ਬੁਲਾਏ ॥ ਤੀਨ
ਸੇ ਛੁਬੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੨੬ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਸਹੇਟ ਤਿਸ ਨੇ ਸੇ ਕੇਤ ਕੁਕੇ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਅਠ
ਈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੨੮ ॥ ੫ ॥ ਮੰਨਤਿ ਨਾਮ ਸੁਖ ਏਵਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿ ਆਰਤ ਨਾਮ ਜਾਤ
ਕਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਰਸਮ ਸੁਖ ਅਨ ਉਠਾ ॥ ਦਾਤੀ ਰੁਪੀ ਝਾਤ ਕੁਕੇ ਪੁਰਸੰਬਰ ਦੇ ਪੈਨਾ ॥ ਤੀਨ
ਸੇ ਚਿਨ ਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੨੯ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਨੇ ਪਾਪ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇ
ਤੀ ੩੩੦ ॥ ੧ ॥ ਖਿਖਰ ਉਚੀ ॥ ੬ ॥ ਬਾਖੀ ਨਾਮ ਬਾਕੀ ਦਾ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਬਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥
੩੩੨ ॥ ੧ ॥ ਬਾਜਿਨ ਪੋਰੀਆ ॥ ੧੨ ॥ ਗਏ ਕਾਬੀਨ ਇਕ ਜਖਮ ਨਾਲ ਹੀ ਥਾਹ ਪੈ ॥ ਤੇ
ਆਗਨ ਸੇ ਦੇਵਾ ਪੁਰਾ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਤੇਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੩੨ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਗਾਜਿਅ
ਤ ਜਿਹ ਨਿਰਖ ਸਾਸਨਾ ਫੇਰ ਜੀ ਪੈਦਾ ਸੀ ॥ ਜਿਸ ਨੁਦੇ ਖਕੇ ਜੇ ਸੇ ਕਦ ਹੋਵੇ ਪੁਰਖ ॥
੪ ॥ ਲੋਇਲਾਮ ਲੈ ਕੇ ਚਿਠੀ ॥ ੧ ॥ ਸਕਲ ਰੁਜੁ ਸਭੇ ਹਾਜਰ ਕਾ ਜੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਆਪ
ਆਪ ਮਹਿਤੇ ਉਨ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਏਵੇ ਚਤੇ ਦੇ ਮੇ ਪੁਰਸਾਇ ਸਤੀ ਸੇ ਮੇ ਇਸਤੀ
ਨੁ ਨਾ ਜਾਣ ਸਾਕੇ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਤੇਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੩੪ ॥ ੨ ॥ ਲਿਖ ਲਿਖ
ਮਹਿਯ ਹੈ ਪਠਾਈ ॥ ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਏ ਬਾਤ ਭੇਜੀ ॥ ੩੦ ॥ ਰੇ ਸੇਖ ਜੇ ਸੇ ਸਮਾਈ
ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਸ ਪੁਕਾਰ ਸਮਾਈ ਸੇਖ ਗਾਗਨ ਸੁਣ ਕੇ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਡਿਗ ਪੈਦੇ
ਨਾ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਛਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੩੬ ॥ ੧ ॥ ਆਤ ਪਤਾ ਚਰਚਾ ਭੀ ਜੇਈ ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਨੇ
ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਦੇਖੀ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਸੇਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੩੭ ॥ ੨ ॥ ਛਾਛਕਾ ਮਨੀ ਕੀਪੁ
ਜਾਹਿਤ ਕੁਮਾਇਆ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸਤੇ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਅਠਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩
੩੮ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜਤੁਰੁ ਲਖਿਯੋ ਜਾਨਾ ਸਬ ਜਬ ਜੇ ਜਤੁਰੁ ਦੇਖ ਕੇ ਰੁਜਾਇਆ ॥ ਇਸ
ਤੀਨੇ ਕਾਰਿਆ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਚਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੪੦ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਬਣਾ ਕੇ ਹਰੀਫ
ਸਿੰਘਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਚਤੁਰਾ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਬਾਅਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੪੨ ॥ ੬ ॥ ਛੋਛ ਲਿਛੋਲ
ਚਿਕਸਿ ਅਨਗਈ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਕੇਸਾਵਾਲਿ ਆਨੁ ਛਲਗਈ ॥ ਇਸਤੀ ॥ ੧ ॥ ਭਾਖ
ਸਕਤ ਨਹਿ ਬਾਤ ਲਜਾਵਤ ਕਹਿਨ ਹੀ ਸਕਦੇ ਬਾਤ ਲਜਤ ਹੋਏ ਇਸਤੀ ਕੁਕੇ ॥ ਤੀਨ ਸੇ
ਪੈਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੪੫ ॥ ੩ ॥ ਸੁਜਾਰੁ ਮਾਨ ਕੀਤਾਰੁ ਚੀ ਮਨ ਦੀ ਕੁਕੇ ॥ ੪ ॥
ਨਗਰ ਪਾਈ ਪਾਕੇ ॥ ੫ ॥ ਜਬੈਟ ਨਾਨੇ ਕੇਫਕੇ ਜੇਰੇਤ ਰਾਹੇ ਸਗਾਬਦੇ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਛਤਾਲੀ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੪੬ ॥ ੨ ॥ ਇਕਰਣ ਦੁਲਹ ਸੇ ਨਹਿ ਪਤਿਤ ॥ ਇਕਰਣ ਦੁਲਹ ਸੇ ਨਹ
ਜਾਸੀ ਤਿਥੇ ॥ ੬ ॥ ਗਨੀ ਬੋਲ ਜੁਗੀ ਪੁਲੀਨਾ ॥ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੁਰਗ ਲਾਉਣ ਦਾ ਲਾਬ ਲ
ਲਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਰਾ ਜਾਲ ਖਰਾਇ ਯੇਰ ਖਵਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਜਾਦਾ ਰਖਵਾਰਾ ਦੇਖਗ
ਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਨੇਤ ਲੁਣ ਲੈ ਦੀਪੇ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਸੇਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੪੭ ॥
ਜਸਮਨ ਮਾਨੇ ॥ ਦੁਗਲੁਣ ਨਾ ਜਾਣੇ ਚਿਸਨਾ ॥ ਸੁਰਨ ਕੇ ਕੁਪਾ ਲਹੁ ਦੇਖੁ ਹੋਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇਨ
ਕੇ ਹਰਤਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ਮੇਨਾ ਕਹਿ ਦੇਸੇ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਮੇਰੇ
ਰੋਹ ਖਰੇ ਭੇਜਤਾ ॥ ਤੀਨ ਸੇ ਅਠਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੪੮ ॥ ੧ ॥ ਖਿਖਾਏ ਕਾ

ਬਿਲਾਹਿ ਬਿਲਾ

ਖਖਤਇਕਲਿਖਕੇਭੇਜਿਆ॥੨॥ਸੁਰੀਤਾਏਲਣਾ॥੩॥ਤਿਸਮਖਤੇਲਿਖਾਬਿਖਾਪ੨੬
ਹਾਈਤਿਸਦੇਮੁਖਦੁਆਰਾਏਲਣਦੇਚੰਨੀਲਿਖਕੇਭੇਜੀ॥ਤੀਨਸੌਓਨਚਾਸਚਰਿਤ੍ਰਤੀ
੩੪੯॥॥ਮੁਰਨਰਕੇਸਭਾਅੰਗਬਣਾਏਮੇਰੇਸਭਮਨੁਖਦੇਅੰਗਬਣਾਏਤੇਤੇਨਾਂਡੀਨ
ਸੋਪਚਾਸਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੫੦॥॥ਅਸੁਮੇਸਾਭੀਨਸੌਇਕਾਵਨਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੩੫੧
ਸੁਤਾਜੇਬੁਤਲਹੁਤੀਤਵਨਕੀਗਤਨੁਜੇਬਦੇਣਵਾਲਾਚੰਦਮਾਤਿਸਦੇਤਲਤਿਸਦੀ
ਪ੍ਰਤੀਸੀ॥ਤੀਨਸੌਤਿਵਜਾਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੫੩॥॥ਤਿਹਬਾਲਾਤਿਸਦੀਕੀਨੀਅਸੀ॥
ਤੀਨਸੌਤੋਡਜਾਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੫੪॥॥ਦੇਹਿਸਾਂਤਰਦੇਸਦੇਅੰਦਾਨਨਗਾਧਪਾਠਿਏਨੇਰਾ
ਜਾਅਇਆ॥ਤੀਨਸੌਛਿਵਜਾਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੩੫੬॥॥੩॥ਅੰਗਰਾਅੰਗਿਆਰਬਖਾਏ
ਹਾਕਿਬੁਲਾਇਆਗਈਨੇਤੀਨਸੌਸਤਵਜਾਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੫੭॥॥੨॥ਨਿਸਾਚਰਚੰਦ
ਮਾ॥ਕੁਰਗਈਕੁਰਗਈ॥ਜਸਹੇਰਾਅਹੇਰੀਜੇਸੇਦੇਖਦਾਹੈਤੇ੩੫੮॥॥੨॥ਨਰਨਾਹਰਪੁਰਸ
ਦਾਰਾਜਾਤੀਨਸੌਇਕਾਤਟਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੬੧॥॥੨॥ਗਜਕਾਅਰਿਲੇਬਨਕਸਿਧਵਤ
ਗਜਕਾਇਕਨਾਮਨੇਕਾਦਾਗਖਿਅਹੇਇਆਸੀ॥੩੬੩॥॥ਹਵਾਈਨਾਮਬੰਦਕਦਾਧਾਮੰਤਰੀਧਾ
ਮਉਤਰੀ॥੩੬੪॥॥ਚਹਬਚਨਾਮਚਬਚੇਦਾ॥੩੬੬॥॥੧੫॥ਗੁਹਜਥੀਰੀਦੇਦੀਥੀਜੀਥੀ॥੩੬੭॥
ਤਿਥੇਦਾਗਜਸੀ॥੬॥ਅਰਸਕੀਥਾਤੁਲੀਤੇਸਰਗੀਨਾਬੀਬਾਦਭੂਪੁਤਹਕੇਤੇਬੀਬਦਸੇ
੬॥ਬੀਭਾਬੀਬਾਦਨਗਾਧਪਾਧੇਨਿਅਮਾਈਰਾਜਾ॥੭॥ਲੋਕਸਭਰਾਜਾਦੇਪਾਸਪਥੇ
੮॥ਕਨਕਪਿੰਜਰੀਪਰੀਹੁਤੀਤਹਾਕਨਕਪਿੰਜਰੀਨਾਮਕਰਕੇਇਕਪਰੀ
ਹੀਰੀਸੀਤਿਥੇ॥ਅਰਮਕੇਤਰਾਨੀਕੇਬਸਮਹਮਰਕੇਤਰਾਣੀਦਾਨਾਉਸੀਉਸਦੇ
ਬਸਪਰੀਥੀ॥ਬੀਰਗਥਿਤਹਦੀਆਪਠਾਈਬੀਰਨੁਅਚਾਧਕੇਤਿਸਪਰੀਦੇ
ਨਾਲਭੇਜਾਇਤਾ॥ਤੀਨਸੌਬਹਤਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੩੭੨॥॥ਮੁੰਡਿਯੋਬਿਗਾਗੀਯੋ॥੧
੯॥ਕਰਾਮਾਤਾਇਕਾਅਸਮੇਕਰਾਮਾਤਾਇਕਾਸਿਸਾਹਿਬਵਿਚਰੇ੧੯॥॥ਜਿਨਕੋਚੰਦ
ਹਲੇਕਚਕਰਕਰਮਾਨਿਯਤਜਿਸਦੇਦੁਕਮਰੁਪੀਚਕਕੇਹਥਵਿਚਚੰਦਾਂਲੋਕਜਾਈ
ਹੈ॥੨੩॥॥ਤਿਹਪ੍ਰਸਾਦੀਨਿਜਪ੍ਰਾਨਬਚਾਯੋਤਿਸਦੇਵੀਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਕੇਪਾਣਾ
ਬਚਾਇਆ॥ਤੀਨਸੌਚੰਦਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੭੪॥॥੬॥ਬੀਚਸਮਿਯਾਨਾਕੋ
ਚਾਨਣੀਦੇਵਿਚਾਸਿਉਦਿਤਾਤੀਨਸੌਛੰਦਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੩੭੬॥॥ਨਹਿਸਾਸਿਸ
ਮਕਹਿਯਤਮਾਨਨਜਿਹਚੰਦਮਾਥੀਜਿਸਦੇਮੁਖਦੀਬੰਰੇਬਰਨਹੀਕਹੀਦਾਗੇ
ਖਰੁਭੁਖੁਵੇਦਾਕੰਡਾ॥੧॥ਬੀਥਾਤਗੇਲੂਥਾਂਦੀਤਹਿਸੁਘਰਤਿਸਚਤ੍ਰੇਤੀਨਸੌਓਨ
ਸੀਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੩੭੯॥॥੧॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਸੁਰਸਤੀਦਾਮਾਇਆ॥ਤੀਨਸੌਅਸੀਚਰਿ
ਤ੍ਰਤੀ੩੮੦॥॥੫॥ਭਾਖੀਨਾਬਸਾਂਤਹੋਮੇਰੀਪਤੀਨੁਕਹਿਆਮੇਰੀਮਾਈਹੋ॥੬॥
ਮਤਮਲਖਾਇਕਰੁਦਪਰੈਹੋਮੇਤੇਤਾਇਸਨੁਦੇਖਕੇਇਕਠੇਹੀਚਪਹੋਜਾਵਾਗੇ॥ਤੀਨਸੌ
ਉਕਿਯਾਸੀਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੩੮੧॥॥ਜੋਨਿਰਖਤਤਿਯਪਤਹਿਨਿਹਾਰੈਜੇਦੇਖ
ਦਿਯਾਇਸਤ੍ਰੀਦੇਉਸਦੇਪਤੀਨੁਹੋਗਇਸਤ੍ਰੀਦੇਖੋ॥੨॥ਮੁਬਤਲਾਹੈਮੁਹਤਹੋ
ਰਹੀ॥ਮੁਸਭੁਰਈਤਿਹਸਾਥਕੋਹਾਇਮਾਸੇਸਭਪਦਾਰਥਦੇਕੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿ
ਆ॥ਸਾਥਪਾਤਮਾਥਾਨੇਕੇਇਖਾਤਮਾਥਾਨੇਦੇਸਾਥਉਕਹਿਆਤਿਸਾਇਸਤ੍ਰੀਕੋ॥੮॥
ਨਿਜਾਮੰਗਾਆਪਣੇਹਥਨਾਲਾਅੰਗਅਖੁ॥ਤੀਨਸੌਬੀਆਸੀਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੩੮੨॥॥
ਗਜਬਾਟਪਰਹਾਟਉਸਾਰੇਗਜੇਦੇਰਸਤੇਪ੍ਰਹਟਉਸਾਰੀ॥੩॥ਪ੍ਰਤਾਚਿਚਲਾਯੋਹੀਰੀ
ਆਚਲਾਈਆ॥੧੧॥ਅਪੁਨੀਕਬਜਕਾਢਕੁਲਈਅਪਣੀਚੰਡੀਬੀਲਾਖਦੀਕ
ਢਲਈ॥ਸੋਰਪਈਏਈਓਦੇਵਿਚਪਾਦੇਤੀ॥੧੨॥ਮੁਨੈਯਾਮਨਖਾਤੀਨਸੌਪਚਾਸੀ
ਚਰਿਤ੍ਰਤੀ੩੮੫॥॥੧॥ਗੀਸਮਗਤੁਬਗੀਸਾਂਦਾਮਰਾਤਬਾਤੇਨਾਰਿਖਾਓਦੀਆ
ਸਰੋਦਾਗਾਗਸਣਕੇਅੰਗਜੁਦੇਜੁਦੇਹੋਜਾਣੇਏਗੀਸਾਦਾਮਰਾਤਬਾਤੇ॥ਤੀਨਸੌਸਤਾਸੀ
ਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੮੭॥॥੧॥ਫਰੁਮਾਬੀਚਚੰਪੀਵਿਚਪਾਉਆ॥ਤੀਨਸੌਨਵਾਸੀਚ
ਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੮੯॥॥੫॥ਰੋਜਨਮੰਦਬਾਰਓਸਦਾਮੰਦਕੇ੩੯੧॥॥੧॥ਕਰੀਸ
ਨਾਉਸਿਫਤਕਰੀ॥ਤੀਨਸੌਬਾਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਤੀ॥੩੯੩॥॥੧॥ਅਦਨਸਨਾਹਤਤਤ

ਸਰਬ ਸ੍ਰੋਤ ਪੁਰਾਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥

ਤਜਨੁ ਭਰੀ ਕਾਮਰੂਪੀ ਸੁਨਿਆਰਨੇ ਮਾਂ ਨੇ ਸੀ ਚੇ ਵਿਚ ਢਾਲੀ ਪੁਤਲੀ ॥ ਤੀਨ ਸੀ ਤਿ
ਰਾਨ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੮੩ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ਜਲ ਕੇ ਸਾਥ ਭਿਗਾਇ ਉਛਾਗ ਜਲ ਦੇ ਨ
ਲਸ ਰਾਹੀ ਨੁ ਤੇ ਕਉ ਛਾਲਾ ਦਿਤਾ ਉਪ੍ਰੀ ਨਲ ਚਿਸ ਦੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤੁ ਜਨ ਪੈਠੇ ਭੁਪ ਕੇ ਸ
ਥਾ ਸਰ ਮੁਖੁ ਭੇਜੇ ਬਡੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪ ਉਸ ਦੇ ਕੁ ਇਰ ਪਾਸ ਰਹੀ ॥ ਤੀਨ ਸੀ
ਚੋਗ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੮੪ ॥ ॥ ਸਰ ਬਾਸਿ ਪੁਰ ਗਤੁ ਜਿਹ ਕੋ ਪੈ ਸਰ ਬਾਸਿ ਪੁ
ਪੁਰ ਵਿਖੋ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਲਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਦਸ ਟਾਸਿ ਪਤਾ ਕੋ ਕੁਤਾ ਭਨਾ ਦਸ ਟਾਸਿ ਪਾਸੀ
ਦਲ ਥੀਰ ਦਾ ਭਾਈ ਸੀ ॥ ੬ ॥ ਭੁਤ ਨਾਸ ਕਰ ਭੁਤ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਇ ਬੁਲਾਏ ॥ ੧
ਕਾਉ ਪਕਰਿ ਗਨਤਰ ਲੇਈ ਕਿਸੇ ਨੂ ਫਰਕੇ ਪਟਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਦਬਾ ਲੈ ਦਾ ਹੈ ॥ ਤੀਨ ਸੀ ਛਿ
ਆਨ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੮੬ ॥ ॥ ਕੋਤ ਕਲਖਾ ਕਹਾਤਿ ਨ ਕਰਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇ ਖਿ
ਆਤਿ ਜਾਇ ਸਤੀ ਨੋ ਕਿ ਆ ਕੀਤਾ ॥ ਚਾਰ ਸੌ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੦੦ ॥ ॥ ਚਿਹ
ਲ ਚਾਲੀ ਗੀ ਜਾਨ ਲਘੁ ਭੁਰਿਆ ਹੋਇ ਆਸੀ ॥ ਜਾਨ ਕਾ ਚਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਗਨਿਯ
ਤਮਾਸਾ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਰੀ ਮੁਰਤਾ ਵਿਚਾਰੀ ਦੀ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਪੁਣਤ ਹਮਾਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹਮਾਰੀ
੪ ॥ ਰਿਸਾ ਕਲ ਭਈ ਗੋਸੇ ਕੁ ਕੋ ਵਿਆ ਕੁਲ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮੇ ਸਾਕ ਹੋ ਕੁ ਕਰ ਮ ਕਹੋ
ਮ ਤੇ ਭਯੋ ਮੇਥੁ ਆਨੁ ਹੋ ਲੋ ਕੋ ਕਹਿ ਦਹਾਤੁ ਸੀ ਕਹੋ ਮੇ ਤੋ ਕੀ ਕੁਰ ਮ ਹੋ ਗਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ੧੦
ਥਜੁ ਹਾਕ ਹਕ ਨਿ ਜੁ ਹਾਕ ਰਾਜੇ ਨੁ ਪਤੀ ਬਣਾਇ ਆ ਆ ਪਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗਤਾ ਗੀ ਜ
ਆਂ ਲੋ ਬਖਾਨਤ ਗਤਾ ਨਾਮ ਦੇ ਚੰਦਾ ਤਿਨ ਦੇ ਚੰਦਾ ਆਇ ਚ ਅਜੇ ਤੇ ਰੀ ਆਇ ਆ ਦੇ
ਚਾਲੀ ਕੀ ਜਾ ਅਭ ਤਾਂ ਈ ਕਹਿ ਦੇ ਪੈਨਾ ॥ ਚਾਰ ਸੌ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੦੨ ॥ ॥ ੬
ਦੀ ਪਦਾਨਤ ਰੁਨੀ ਤਿਹ ਕੀਨ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਇਸਤੀਨੋ ॥ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ
੪੦੩ ॥ ॥ ਫੁਲਿ ਲਾਇ ਨਾਮ ਫਲਾ ਕਰ ਕੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਖ ਤਨ ਪਤੀ ਦੇ ਸਾਥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਲੋ
ਪੁਭੇ ਜੀ ॥ ਚਾਰ ਸੌ ਚਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੦੪ ॥ ॥ ਸਾਤਿ ਸੀਧਾਇ ਕੁਭੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਜੇ ਸ
ਤਮੀ ਪਿਨਾ ਮ ਕੁ ਕੋ ਇਕ ਰਾਜਾ ਕਹੀ ਦਾ ਸੀ ॥ ੬ ॥ ਜਗ ਨਾਥਾ ਠਾਨੇ ਸੁਤ ਸੰਧਨੇ ॥ ੬
ਗਦਾ ਗਾਰਿਸਟ ਭਾਰੀ ਗਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਤਿ ਸੀਧੇ ਦੇ ਵਿਸਾਇਤ ਧਾਯੋ ਸਤਿ ਸੀਧਿ
ਨਾਮ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਾਂ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਰੀਆ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹ ਕਹ ਕਹਿ ਟਾਟਾ ਸਬਰ
ਕਾਰਿ ਕੋ ਕਾਲਿ ਹਾਸ ਸੁਨਾਵੈ ਕਲਾਹ ਸਕੇ ਸੁਣਾਉ ਈਐ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹੁ ਸਿਵਾਸਾ
ਮੁਹਿ ਫਿਕਰਾਹੀ ਨ੍ਰਿਤੋ ਗਿਦਰੀ ਆਸਾ ਮਣੇ ਬੋਲ ਦੀ ਆ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਸੰਕਟਾ ਬਿ
ਭੁਰ ਚਾ ਗਤੁ ਦੀ ਨਿਆਈ ਕਿਲਾ ਗਚੇ ਆਰਾਜੇ ਸਾਤਿ ਸੀਧੇ ਨੋ ਕ੍ਰਿਚਾ ਬਿਭੁਰ
ਕ੍ਰਿਯੋ ਅਸਰਿ ਸਜਬ ਕ੍ਰਿਜ ਦੇ ਅਕਾਰ ਕਿਲਾ ਗਚੇ ਆਰੀ ਰਘੁ ਦਾ ਤਨਾ ਮ ਅਸ
ਗਾ ਦੇ ਗਾਯੋ ਨੇ ਜਦੋ ॥ ੨ ॥ ਗਾਥਾ ਬਨ ਦੀ ਤੀ ਸੁਰਗ ਪੁਰਾਯੋ ਗਾਥੀ ਆਵਾ ਲਿਖ ਆਨੇ ਹਾਥੀ
ਅੰਦਾ ਲਿਖ ਆਨੁ ਸਰਗ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪ੍ਰੀ ਮੁਯੋ ਸੀ ਪ੍ਰਦ ਜੋ ਸੀ ੨੫ ॥ ਰਦ ਨ ਛਰ
ਹੋ ਗਾਨੁ ॥ ੨੬ ॥ ਉਹਿ ਕ੍ਰਿ ਇਹ ਇਹ ਕ੍ਰਿ ਉਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਦੋ ਰਘੁ ਦਾ ਕੁ ਦਾ ਨੋ ਕੋ ਸਤਿ ਸੰ
ਧਿ ਨੋ ਖੰਡਾ ਮਾਰਿ ਆਤੇ ਸਾਤਿ ਸੀ ਪਿਨੁ ਸਿੰਧੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਘੁ ਦਾ ਕੁ ਨੋ ਮਾਰਿ ਆ ਦੇ ਮੇਮ
ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਭਈ ਤੇ ਜੋ ਤੋ ਨੋ ਤੇ ਏ ਕ ਬਾਲਾ ਹੋਈ ਤੇ ਜਾਤਿ ਨਾ ਦੇ ਤੇ ਇਕ ਇਸਤੀ ॥
੩੩ ॥ ਸਗਤ ਕੀ ਗਨੀ ਦੁਲੇ ਰੰਦੀ ॥ ੩੬ ॥ ਪਹਰਾਨਾ ਗਾਜੀ ਆ ॥ ਅਤੁ ਲੁਬੀ ਰਜ ਕਿ
ਹ ਚਿਰਿ ਸਾਨਾ ਅਤੁ ਲੋ ਬਲ ਵਾਲਾ ਮੁਦਾ ਸਬੀ ਰਜ ਕਿਸਦੀ ਤੁਫਰਾ ਪੋਹੇ ਇ ਆਏ
੪੧ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰੇ ਕਾਢੇ ਮਰਣ ਲਗੇ ਜੋ ਸੁਦਾਸ ਕਢ ਦੇ ਹੈ ॥ ੪੫ ॥ ਬਾਨੀ ਬਾਣਾ ਵਾਲੇ ॥
ਪਾਲਿਯਾ ਪੁਸਲੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਵਾਹੁ ਰੰਗ ਪਾਕੇ ॥ ੪੭ ॥ ਓਠੈ ਨੇ ਕੋ ਜੋ ਓਠ ਦੇ ਹੋ ਅਨੇ
ਕੋ ਜੋ ਪੈ ੪੮ ॥ ਲਾਹੇ ਨਾਮ ਲਾ ਲਾ ਕਾ ॥ ੫੦ ॥ ਕਿਤ ਕ ਮਰਤ ਕੋਤ ਰਨ ਸੀ ਪਾਠੋ ਕਿਤ ਨੇ ਈ ਕ
ਮਰੇ ਹੋਇ ਸਤੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ॥

੫੫॥ ਹਰਕੁ ਹਰਨਾਮ ਅਟ ਅਟਕ ੬੧॥ ਮੇਧਤੇ ਮਿਥੁ ਤੇਹਾ ਥੀਯੋ ਰੇ ਉਰੇ ਰੇ॥ ੮੭
 ੬੨ ਦਸੋ ਦਿਸਨੁ ਕਹੁ ਰਿਗਾ ਦਸੋ ਦਿਸਨੁ ਰੁਗਦਿਤਾ॥ ੬੫॥ ਤਿਲ ਰਿਲ ਪਾਇ ਤਿ
 ਲਤਿਲ ਪ੍ਰਜੀਤ ੬੬॥ ਵੰਤੀ ਹਾਥੀ ੬੭॥ ਸੱਬੁ ਨਾਮ ਦਿਤੀ ਦਾ॥ ੭੨॥ ਛਮ ਕਾਰੇ ਦ
 ਮਾਰੇ॥ ੭੩॥ ਮਾਨੋ ਮਾਰਤ ਵੇਈ ਮਾਰਿ ਜਾਵੇ ਮਾਨੋ ਕਾਲੋ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਚਿਈ ਮਾਰੇ
 ਯੋ॥ ੭੪॥ ਏਕੋ ਪੁਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਗਹਿਗਈ॥ ਇਕ ਪੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾਰ ਹਗਾਇਆ॥ ੮੧॥
 ਕਮਲੇ ਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ੮੨॥ ਬਿੰਦੁ ਲਹੀ ਜਨਾ॥ ਪਬਿ ਪਿਸਾਨ ਪਗਨ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਪੈਰਾ
 ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਤਾ ਦਾ ਪੀਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇਰੇ॥ ੮੩॥ ਸੁਰਿਧ ਨਾਮ ਸੁਹਿਰ ਦਕਾਸਤਿ ਸੀ
 ਪੀਸਤਿ ਤਾਨਿ ਦਾਸਾ ਸਤ ਪ੍ਰਤ ਗਹੇ ਸਤ ਭਾਈ॥ ਵਿਖੋ ਇਸਾ ਬਿਤ ਹੋ॥ ੮੪॥ ਦਿਤ ਜ
 ਅਦਿਤ ਜਨ ਬੈਰਬ ਢਾਵਾ ਦੇਤਾਂ ਤੇ ਦੇਵਤਿ ਅੰਦਿ ਚ ਬੈਰਬ ਧਾਇਆ॥ ੮੫॥
 ੮੬॥ ਰਛਰਛ ਕਰਿ ਸਬਦ ਚਿਹਾੜੇ ਰਖਿਆ ਕਰਾਗਾ ਰਖਿਆ ਕਰਾਗਾ ਏ ਬਚਨ ਕ
 ਰਿਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ॥ ੯੦੨॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਗ ਪਾਨਿ ਪਧਨੁ ਗਜਾਗਾ ਪਨ ਚਰਾ ਸੇਵ
 ਕਨਕਾ ਜਾ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ ਪਤ ਤੇ ਪਨ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾਂ ਰਖਣ ਦਾ ਸਤੇਗ ਜਾ ਰਖ ਪ੍ਰਚਰਿਅ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਾ ਹੋਤਾ ਬਿਮਨ ਬਸ ਓਦਾਸ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਬਸ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ੯੦੭॥ ਹਕ
 ਹਕੀ ਨਾਮ ਯਕਾ ਯਕੀਕਾ ੯੦੮॥ ਪ੍ਰਸੇਤਾ ਪ੍ਰਸੇਉ॥ ੯੦੯॥ ਭੁਟਾ ਚਾਰ ਜਗੁ ਪਤ ਬ
 ਧਰਾ ਭਟਨੇ ਤਿਸ ਤੇ ਰੁਪਧਾਰਿਆ॥ ਕਰਖਾ ਬਾਰ ਛੰਦਾ ਵਾਲੀ ਬਾਰ ਚਿਹਾਰ ਦਾਂ
 ਇਆ॥ ੯੧੩॥ ਬਾਜਤ ਰੁਭਰ ਭਾਕਹਿ ਭੀਖਨ ਬਜਰੀਆ ਪੈ ਨਤ ਹੀ ਅਭਾਭਾ ਕੇ
 ਭਾਇਆ ਨਕਾ॥ ੯੧੪॥ ਢਾਢ ਸੈਨ ਢਾਢੀ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ॥ ੯੨੦॥ ਭੁਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਸ ਦੇਵੇ
 ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਹਾਂ ਪੈ ਨ ਕਿਤੁ ਨਿਆਵੇ ਦੇਹ ਜਾ ਰਬਾਹਾਂ ਪੈ ਕਿਤੁ ਨਿਆਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਜਾ
 ਰਬਾਹਾਂ ਪੈ ਕਿਨਾ ਕੇ ਕਿਨਾ ਦੇਵੇ ਬਾਹਾਂ ਪੈ॥ ੯੩੧॥ ਹਰਗਰਾ ਨਾਮ ਹਰਕਾ॥ ੯੩੨॥ ਚਾਦ
 ਰਿਖੋ ਲਿਹੋ ਲੀਖੋ ਲਕੇ॥ ੯੩੩॥ ਬਹੇ ਜਾਤ ਜਗ ਬਿਛਤ ਰੰਗਾ ਬਹੇ ਜਾਵੇ ਪੈ ਜਿਥੇ ਪੈ ਰਿ
 ਆਂ ਰੁਪੀ ਬਿਛਾ॥ ੯੩੪॥ ਅਛਰੀ ਤਨ ਕਿਅੰਗਾ ਰਿਖੋ ਜੋ ਛੋਟੀ ਆਂ ਮਛੀ ਆਂ ਦੀ ਨੇ
 ਆਈ ਅੰਗ ਲੂਟੀ ਆਂ ਸੋਭਦੀ ਆਂ ਪੈ॥ ਗਾਹ ਸੇ ਤੰਦੁ ਏ ਸਾਰ ਪੈ॥ ੯੩੬॥ ਕਹੁ ਅੰਗ
 ਲਿਤਾਣ ਕਿਤੇ ਦਸ ਤਨੇ ਕਟੇ ਪਏ॥ ਕਹੁ ਅੰਗਿ ਲਕਾ ਦਿ ਕੇਰਤ ਨਗ ਜੈ ਕਿਤੇ ਅੰ
 ਗੁਲੀ ਆਤੁ ਆਇ ਲੈ ਕੇ ਮੁੰਦਰੀ ਆਂ ਦੇ ਰਤਨ ਸੋਭਦੇ॥ ੯੩੮॥ ਗੋਪਾ ਨਾਮ ਗੋਪੀ
 ਏਕਾ ਰਜੀਲੇ ਰਜਪੁਤ ਵਾਸੋ ਭਰੇ॥ ੯੪੧॥ ਕਿਤੇ ਦਸ ਟਲੂਟੇ ਕਿਤੇ ਦਸ ਟਲੇਟੇ
 ੯੪੨॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦਸ ਟਲਿਧਨ ਕਹਾਏ ਦਸ ਟਲਿਧਨ ਤਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣ ਰੁਪੀਧ
 ਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਏ॥ ੯੪੭॥ ਹਾਇਲ ਜਖਮੀ॥ ਉਪਾਵ ਹਿ ਬੋਲੇ॥ ੯੪੬॥ ਪੈਨੇ ਨਾਮ ਦੇ
 ਲਦਾ॥ ੯੫੭॥ ਛੈਨ ਛੈਣਾ ਕਹੁ ਬਗਲ ਤਰੰਗਾ ਬਾਜੇ ਬਜਾਵੇ ਕਿਤੇ ਬਗਲ ਤਰੰਗਾ ਬਾ
 ਜੇ ਨੁਬਜਾ ਉਦੇ॥ ੯੬੦॥ ਗਜਾਗਾ ਜ ਬਡੇ ਹਾਥੀ॥ ੯੬੨॥ ਪਾਟ ਛਾਟੇ ਪਟਾ ਪ੍ਰਚ ਪ੍ਰਣ
 ਮਾਰਤੇ॥ ੯੬੪॥ ਕਹੁ ਚੰਦਲਾ ਅੰਚਲਾ ਕੰਬਣਾਵੇ ਕਿਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਂ ਬਸਤ੍ਰ ਨੁਬਣ
 ਓਦੀ ਆਂ॥ ੯੬੬॥ ਗਿਰੇ ਪਾਕਸ ਹੀ ਦਯਾ ਕੀ ਨੂੰ ਕੋਲਿ ਸਚੇ ਕ੍ਰਕੇ ਪਦਿਤੁ ਸਹੀ ਦਿਤੇ ਕੇ
 ਰਿਗੋ॥ ੯੬੭॥ ਬਾਨੇ ਤਬੀ ਹੋਏ ਠਾਵੇ ਬਾਣਾ ਵਾਲੇ ਸੁਰਮੇ ਸੁਰਮੀ ਆਤੁ ਉਠਾ ਉਦੇ॥ ੯੭੦॥
 ੯੭੧॥ ਨਕਜੇ ਸੇ ਨਾਕੁ ਆਜੇ ਸੇ॥ ਲੁਸੇ ਤੰਤੁ ਪਤੀ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਜੇ ਸਾ ਬਿਰਛ ਦਾ ਮਢ ਜੇ ਸੇ ਬਿ
 ਨਾ ਪਤਾ ਤੇਰੇ ਦਾ॥ ੯੭੧॥ ਮੁਨੇ ਫਨ ਸੇ ਬਾਰਿ ਮੇ ਬਸਤ੍ਰ ਫਾਟੇ ਮਾਨੇ ਸੁਰਮਾ ਮਾਰਖੇ ਜਲ
 ਵਿਚ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਟੇ ਹੋਏ॥ ਮਨੇ ਪੰਚ ਬਕਤ ਨ ਕੋ ਨਾਗ ਜੇ ਸੇ ਮਾਨੇ ਪੰਜਾ ਮੁਹਾਵਾਲੇ
 ਸੁਪਜੇ ਸੇ ਹਰ ਕੁੰਡਾ ਦੇ॥ ੯੭੨॥ ਸਨਾਹੀ ਨ ਕੇ ਸਨਾਹੀ ਆਰੇ ਅਸਦਾ ਰਪਾ ਰਬੰਧ ਦੇ
 ੯੭੩॥ ਮੇਨੇ ਤੀਸਾ ਬਿਯਾ ਮਨ ਕੋ ਨਾਗ ਜੇ ਸੇ ਮਾਨੇ ਤੀਤੇ ਦੇ ਬਤੀ ਮਣਾ ਦੇ ਸਪਜੇ ਸੇ ਹਰ
 ਜਾਵੇ॥ ੯੭੬॥ ਮੁਹਾਫਲ ਬੰਡੇ ਪੁਛਲ ਤਹੇ ਕਾ॥ ਦਿਰਭੀ ਪ੍ਰਸੇਕਾ ਨਾਮ ਲਖੇ ਲਾਸਤ
 ਮੇ ਦੇਖ ਮਹਾਕਾਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਰੁਪੀ ਮਾਸ ਦੇ ਤਾਮੇ ਨੁਗੇ ਪਸਾਰੂ ਪੀ ਬਾਜ ਆਏ॥ ਨਿਸਾਨੇ

ਪੰਨਾ ੧੭੩ ਭਾਗ ੨ ਪੰਨਾ ੧੭੩

ਨਾਮ ਭੁਵੇਰਾ ੧੭੨ ॥ ਛਾਪੇ ਨਾਮ ਬਚਾਉ ਦੇਖੋ ॥ ੧੭੩ ॥ ਮਨੋ ਬਾਰਣੇ ਸੇ ਚੜ੍ਹੇ ਇੰਦੁ
ਲਾਜੇ ਮਾਨੇ ਮੇਗਾ ਵਰਤਿ ਪ੍ਰਚਰਿ ਮਾਹੋਇਆ ਇੰਦੁ ਲਜਤ ਹੀਰਾਹੇ ॥ ੧੭੪ ॥ ਰੋਹ ਪੁਤ੍ਰ
ਅਸਤੁ ੧੭੫ ॥ ਕਾਕ ਬਾਹੀ ਕਾਂਝਿ ਬਾਹਨ ਹੋ ਜਿਨਾਹੇ ॥ ੧੭੬ ॥ ਟੁਕ ਨਾਮ ਬੋਝਾ ਜੇਹਾ ੧੭੭
੩ ॥ ਕੁੰਡਤ ਹੋਇ ਖੁੰਦੇ ਹੋਕੇ ॥ ੧੭੮ ॥ ਰੋਵੇ ਏਕ ਰੁਪ੍ਰੇ ਜਾਹੀ ਤੇਵੇ ਤੇ ਮਕਾਲ ਪੁਰ
ਖਾਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ॥ ੧੭੯ ॥ ਪਨਿਗਿ ਸਿਤਨ ਤਿਨ ਸ੍ਰਾਸਨਿਕ ਚੇ ਪੁਨਾਗੁ ਸੇ ਲਲਜੇ ਰੇ
ਸ੍ਰਾਸਕ ਦੇ ॥ ੧੮੦ ॥ ਏਕਨ ਉਪਰ ਰੁਹੇ ਮਧਿ ਪਾਗ ਇਕ ਬੀਤਿ ਨਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਹੋ ਮਸਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ॥ ੨੦੬ ॥ ਕਾਟਿ ਨਿਹੰਗ ਕਰਾਖਾ ਦੇ ਪਾਗਿ ਨੇਹੰਗ ਖਾਂ ਇਕਨ
ਦੋ ਪਤ੍ਰ ਕੇ ਰਖਿ ਆ ॥ ੨੧੫ ॥ ਨਿਕਰ ਸਮੰਹਾ ॥ ੨੧੭ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਤ ਨਾਮ ਛੇਰ ਕਾ ਪ੍ਰਾਖਿ
ਖਿਤ੍ਰ ਕੇ ੨੧੮ ॥ ਪ੍ਰਾਇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਜੀਤ ਕਾ ॥ ੨੨੪ ॥ ਸਰਕਿ ਨਾਮ ਖਿਚ ਕੇ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰ
ਨ ਲੇ ਗਾਗਾ ਤਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੁਲੇ ਕੇ ਜੀਉ ਭੁਜਗਾਇਆ ॥ ੨੨੫ ॥ ਗੋਮੁਖ ਰਣਾ ਸਿ
ਗਾ ॥ ੩੩੦ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਸੇ ਬਿਨੁ ਸੀਸੇ ਤੇ ॥ ੩੩੧ ॥ ਬਡ ਰਾਪ ਸ ਨਾਮ ਰਾਖ ਸਦਾ ॥ ੩੩੨
੩ ॥ ਹੁਅੰ ਸਬਦ ਹੰਕਾਰ ਸਬਦਾ ੩੩੫ ॥ ਹੋਏ ਸਘਾਤਾ ਮਾਲ ਖਹਿਲੀ ਆਹੋ ਗਾ
੩੩੭ ॥ ਪੀਨ ਕਕਟ ਦੇ ਸੀ ਮੇਟਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਲਕਰਾ ਅਸਥਾਨ ॥ ੩੪੧ ॥ ਗਾਦ ਨਾਮ ਰੇ
ਗਾਦਾ ॥ ੩੪੮ ॥ ਤਿਨ ਕਹਾਵੀ ਨੇ ਮੇ ਸਬਰ ਦਾਨ ਤਿਨ ਨੁ ਮੇ ਸਾਬਰ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ॥
ਤੋ ਮਤੇ ਹੋਹਿ ਅਵਧ ਪ੍ਰੀਨ ਨਾ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਤੇਹੀ ਅੰਧ ਧਰ੍ਮ ਆਹੋ ਟਰੀ ਆਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਦੀਆ ॥ ੨੬੩ ॥ ਪੁਣੇ ਨਾਮ ਨਗਾਰੇ ਦਾ ॥ ਕਾਠੀ ਕਾਲੂ ੨੬੪ ॥ ਬਿੰਤ ਕੀ ਕਿ
ਤ ਜੇ ਸੀ ਉਪਜੀਵ ਕਾ ਕੀ ਕਿੰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੨੬੫ ॥ ਪੇਲੇ ਪਕੇ ਲਦੇ
ਹੋ ॥ ੨੬੮ ॥ ਨਿਸਾ ਕੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਚੰਗੇ ਲਥੇ ਦੇ ਗਫੇ ॥ ੨੭੦ ॥ ਪ੍ਰਾਹੇ ਗਰਜ
ਣੇ ਨੁ ਭਹ ਗਾਨੇ ਭੁਜਗਾਇ ॥ ੨੭੧ ॥ ਰੂਕਿ ਨਾਮ ਭੁਣਦਾ ॥ ਭੁਕਾਏ ਬਜਰੀ ਆਹੋ
੨੭੫ ॥ ਅਸੁਰਾ ਰਦਨ ॥ ਖੁਲ ਜਟਾਉ ਰਾਖ ਸਦਾ ਨਾਉ ਸੀ
੨੭੬ ॥ ਬਿਮੁਖਾ ਹਵ ਪ੍ਰੇ ਕੈ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਕੇ ਜੁਧੰਤੋ ॥ ੨੮੫ ॥ ਬਾਸੁ ਸਤੁ ਇੰਦੁ ਅ
ਸਤੁ ੨੮੬ ॥ ਆਸਟ ਨਾਮ ਸਗਾ ਬਦਾ ॥ ੨੮੭ ॥ ਨਿਧਨ ਕਹਾ ਨਿਧਨ ਤਾਹੁ ਪ੍ਰ
ਪਤ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣਾ ਰੂਪੀ ਧਨ ਤੋ ਬਿਨਾ ਹੋਏ ॥ ੨੮੮ ॥ ਦੈਤ ਪਰਾਜਨ ਤੇ ਰਹਿਗਾਏ
ਦੈਤ ਉਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਰਹਿਗਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਬਾਚਾ ਕਰਖ ਬਾਣੀ ਦਾ ਖਿਚਣਾ ੩੦੫
ਕਲਿ ਨਾਮ ਕਾਲ ਭੁਗਵਾਨ ਦਾ ॥ ਮਹਾ ਅਸ ਬਰੁ ਸਿਰੇ ਮਣੀ ॥ ੩੧੦ ॥ ਹਾਂਕਿ ਨਾਮ
ਦੀ ਗਾਰ ਕੇ ੩੧੫ ॥ ਸੰਨਤ ਕੇ ਕੇ ਸਰਪਾ ਸਿਡਾਗ ਹਿਲਹੁ ਕੇ ਤਾਂਈ ਜੇਗਾਂਉ ਚੰਜਾਨਾ
ਲਾਸਿ ਦੇਹੀ ਆਨੇ ਕੇ ਸਰਪਾਉ ਦੇਹੀ ॥ ੩੧੮ ॥ ਕਿਹ ਕਹਾਟ ਟਾਟਾ ਸਬਦ ੩੧੯
ਧਾਮ ਰਨ ਬਰੇ ਰਣ ਦਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਰਜਾ ਵਡੇ ॥ ੩੨੩ ॥ ਕਹਿ ਪੁਲਧਾਨੀ ਕਿਤੇ ਰਣ ਭਾਮ
ਕਾ ਵਿਖੇ ਪੁਣੇ ਨਗਾਰੇ ੩੨੫ ॥ ਕਹਿ ਫੇਟ ਭਾਬੀ ਜੁਝੇ ਬਾਂਧਿ ਜਾਬੀ ਕਿਤੇ ਸੰਫੇ ਨਾਲ
ਭਥੇ ਨੁ ਬੰਨ ਕੇ ਸਰੀ ਨਾਲ ਮਰੇ ਪ੍ਰੇ ਹੋ ॥ ੩੩੦ ॥ ਬਾਮਾਂ ਦੁਲੇ ਦੇਵੀ ॥ ੩੩੮ ॥ ਕੇਤਿ
ਕੋਰਨ ਕੇ ਹਰੀ ਫਾਰੇ ਕਿਤ ਨਿਆਨੁ ਹਥਾਨ ਲਛੇ ਕੇ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ੩੪੩ ॥ ਸੰਨ ਪੁਲ
ਤ ਪ੍ਰੇ ਲਹੁ ਵਗਦਾ ਜਾਦਾ ਹੋ ॥ ੩੪੪ ॥ ਬਿਲਖਤ ਨਹੁ ਏ ਹਰੁ ਗੋਤੁ ਨਾਕਾ ਰੁਦੇ
ਏ ॥ ੩੪੮ ॥ ਤੀਹਤ ਫੰਗ ਗੋਲੀ ਆਤੁਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਬਾਣਾ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ॥ ੩੫੨ ॥
ਪਾਖਰੇ ਪ੍ਰੇ ਰੇਦੀ ਸੀਜਾ ਬਖਤ ਰਮਨ ਪਦੀ ਸੀਜੇ ॥ ੩੫੬ ॥ ਉਲਕਾ ਪਾਤ ਚਾਅ ਤਿ
ਅੰਦਾ ਰੇ ਗਣਾ ਹੋਇਆ ॥ ੩੫੭ ॥ ਕਹਾਕਿ ਬੋਲਦੀ ਆਹੋ ॥ ੩੫੮ ॥ ਜਲਜਿਯ ਸੇਰ
ਮੈ ਜਲ ਦੇ ਜੀਆ ਸਾਰ ਖੇ ਸੇਰ ਦੇ ਹੋ ॥ ੩੬੦ ॥ ਪ੍ਰੇ ਬਰਾਸੀ ਖਭਾਟਿ ਆਰੇ ਪ੍ਰੇ
ਹੋਏ ਸੀਖਾ ਵਿਚ ਬੜੇ ਹੋ ਮੇ ਸੇ ਸੁਰ ਮੇ ਨੇ ਜੇ ਆਨਾ ਸੁਪ ਹੋਏ ਹੋਏ ॥ ੩੬੩ ॥ ਕਾਲ ਕਹਾ

ਲੀਨਾ ਮਾਗਿਆ ਦਿਤੀ ॥ ੩੬੯ ॥ ਮਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਮਾਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ॥ ੩੭੦ ॥ ਬੀਸ ੮੮
 ਹਸਾ ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨ ਬੀਜਾਰ ਬਾਣਹਾ ਖਸੁਰ ਲੀਪੁ ਕਾਰ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਸਪੁਜਛਾ ਤੇ ਬਿਧਨਾਨ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪੁਜ ਦੇਉ
 ਪ੍ਰਛੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ॥ ੩੭੧ ॥ ਦਾਤੇ ਯਸ ਤੁਕੋ ਸੀ ਸਉਤਾਯੇ ਦਸਰੇ ਬਾਣ
 ਨਾਲ ਸਤੁ ਦੇਰ ਬਵਾਹੀ ਦਾ ਸਿਰਉ ਤਾਇਆ ॥ ੩੭੨ ॥ ਦੋਰ ਬਚਕੂ ਦੋਰ ਬਚੇ
 ਪਈਏ ॥ ਛਿਨ ਕਮੇ ਬਕੁ ਇਕ ਛਿਨ ਬਿਖੇ ਸੁੰਦਰ ਵਾਟੇ ਦੇ ॥ ਮਾਰਿ ਦੇਸੁ ਭਜਗ
 ਕੇਗ ਜਾਨੇ ॥ ਮਾਰਿ ਤੇ ਸੁਭਜਗ ਤੇ ਗਜੇ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ॥ ੩੭੩ ॥ ਦੋਉ ਅ
 ਰਿਕਾਰਿ ਦੇ ਮੇਸਤੁ ਦੇ ਹਥ ਕਟੇ ॥ ਨਰਨਾਹਰ ਨਗ ਵਿਚ ਜੇ ਛੇਹ ਵਤ ਕਾਲ ਭਗ
 ਵਾਨ ਹੈ ॥ ੩੭੪ ॥ ਦਾਸਿ ਜਾਨ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਦੇਵ ਤੇ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਦਾਸ ਜਾਨ
 ਕੇਹ ਮਾਰੇ ਤਾਈ ਬਚਾਲ ਓਜੀ ॥ ੩੭੫ ॥ ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕਿਯੋ ਸਿਵ ਨੂੰ ਦੇਗ ਗੀਕੀ
 ਤਾ ਜਿਨ ਕਾਲ ਜਿਸ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ॥ ੩੭੬ ॥ ਸਿਵ ਗੁਨ ਨਾਮ ਸੰਗੁ ਏਦਾ ੩
 ੮੮ ॥ ਜਬ ਉਦਕ ਖਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ਜਦੋ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਕਰਣ ਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਸ੍ਰਾਸ ਖਿ
 ਚਣਾ ਕਰਿ ਮਾਕਰਤਾਰਾ ਕੇ ਮਾਇ ਕੇ ਹੀ ਬਹੁ ਸਾਮ ਪ੍ਰਯਾਇ ਜੋ ॥ ਜਬ ਮਾਕਰ ਖ
 ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂ ਜਦੋ ਨਾਨੁ ਸ੍ਰਾਸ ਖਿਦਰੇ ਹੋ ਬਹੁਤ ਤੇ ਇਕੋ ਦਾ ॥ ੩੮੯ ॥ ਬੁਝ
 ਨਾਮ ਬੁਧ ਦਾ ॥ ੩੯੦ ॥ ਨਿਰਲੰਬੁ ਲਭ ਦੇਨਹੀ ਅਸੰਤੁ ਅਚੰਭ ਹੋ ॥ ਅਨਾਮ
 ਤਨਿ ਸਚੇ ਕਰ ਦੇਹੈ ॥ ੩੯੧ ॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੋ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵ ਬਡਾ ਜੇ ਸਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕ
 ਸਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਛੇਟਾ ਜੇਹਾ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ॥ ਚੀਨ ਤਨੁ ਹਿਰਿ
 ਜਾਣ ਦੇਨਹੀ ਭੇਦਾ ॥ ੩੯੨ ॥ ਕਹੀ ਸਿਮਾਟਿ ਭਯੋ ਸੰਕਰਾਇ ਕ੍ਰੋਠਾ ॥ ਕੇ ਤੇ ਸੰ
 ਕੋਚ ਕੇ ਸੰਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ॥ ੩੯੩ ॥ ਜੇਕੋ ਲਕਥਿ ਜੋ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ॥ ੪੦੨ ॥ ਗੀਥ ਕਰਾ
 ਪੁਰਣ ਸੁਭਗਤਾ ਗ੍ਰੰਥ ਪੁਰਣ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸੁਭਗਤਾ ਏਨੇ ਲਗਤਾ ਹੋਇਆ ॥ ੪੦੩ ॥
 ੩ ॥ ਹੋ ਜੇ ਯਾਕੀ ਏਕ ਬਾਰ ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ਤੋਰਾਈ ॥ ਏਨਾਰੀ ਚੌਪਈ ਕਾਲ ਭਗ
 ਵਾਨ ਤੇ ਕਾਲੀ ਦੀ ਉਸਤਤ ਦੀ ॥ ਇਕ ਬਾਰੀ ਕੋਈ ਮੁਖੋ ਕਹੈ ॥ ੪੦੪ ॥ ਸੰਬਤ
 ਸਤਰਹ ਸਹਸਰ ਭਇਜੇ ਸੰਮਤ ਸਤਾਂਗਾਂ ਸੈਕਹੀ ਦਾਸੀ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸਰ ਛੁਨਤੀ
 ਨਕਹਿ ਜੇ ਪੰਜਾਤੇ ਤਿਨ ਤਿਨ ਜਾਉ ਪ੍ਰਕਹੀ ਦੇਸੀ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਰੇ ਚਾਰ ਸੰ
 ਚਾਰ ਚਹਿਤਾਇਤੀ ॥ ੪੦੪ ॥ "

੧ ਥੀ ਦਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤੇ ਹੈ ॥ ॥ ੩

ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੇ ਜੋ ਜਪੇ ਰੇ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ ਜੋ ਤਿਹਾਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪ ਦੇਹੈ ॥ ੪ ॥ ਭੁਯੀ ਜਗ ਬੀ
 ਰਤੁ ਹੀ ਜਗੁ ਵਿਚ ਸੁਰਮੀ ਹੋਹੈ ਮਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ਕਰਵਾਰ ਨਾਮਾ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਤੇ ਪਤ ਪਦ ਜੇ ਲੀਜੀ ਮੇਰ ਛੇਵਾਸ ਮੁਹਿ ਜਾਨ ਤੇਰੇ ਪਦ ਹੋ ਪਤਰੁ ਵਤੋਰੇ
 ਪਤੀ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜੇ ਲਈ ਏਤਾਂ ਗਧਿ ਮਾਕਰ ਦੇਹੈ ਦਾਸ ਜਾਣਕੇ
 ਮੇਨੁ ਵਾ ਮੁਹਿ ਦਾਸ ਦੀਰ ਖਾਜਾਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁਛ ਗਬੀਦੁਕ ਸਰਬੰਗ ਸੁਖ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬੁਗਦਾ ਨਾਮ ਕਟਾਰ ਦਾ ॥ ਅਰਧ ਰਿਜਕ ਯਾਦ ਕਰ ਕੇ ਰਿਜਕ
 ਦਿ ਦੇਹੈ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਪਤਲ ਤੇ ਸੁਰਗ ਤੇ ਲੋਕੇ ਦਾ ਅਗਾਧ ਏਕ ਕੋ ਰਿਜਕ ਦਿ
 ਦੇਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਹੀ ਪੰਜਾ ਸੁਭਗਤ ਕੀ ॥ ਤੁਹੀ ਉਤਪਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਕੀ
 ੧੮ ॥ ਤੇ ਬੀ ਦਿਯਾ ਜਗ ਬਕਤ ਹਾਇ ਕਰੇ ਬੇਦ ਬਿਯਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁਖ ਦਾ

ਗੁਣੇ ਹੀ ਬੇਦਾਰੀ ਬਿਦਿਆ ਦਾ ਬਖਿਨ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਬਿਸਖਨ
 ਮਬਾਦ ਬਨਖਾਗੁਨ ਬਾਣ ॥ ੨੦ ॥ ਭੈਣੀ ਗਲੇ ਤਕਸਜਿਸਰਾਘੁ ਸੋਬਾਣੈ
 ਸਤੁ ਅਰ ਸਤੁ ਦੇ ਮਾਹਣੇ ਦਾਲਾ ਬਾਣ ਸਸਬਾਨ ਚੰਦ ਬਾਣ ॥ ਕ੍ਰਿਪਨ ਤਲਵਾਰ
 ੨੧ ॥ ਤੁਮ ਪਾਇਸ ਪਟਾਸ ਸਤੁ ਬੀਤ ਮੀਹੇ ਦੀ ਅਤਵ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੈ ੨੨ ॥ ਸੀਸ ਸਤੁ
 ਤਲਵਾਰ ਅਰਿ ਬਹੁ ਕੂ ਕਰਿਯਾਰ ਹਥ ਦਾ ਸਤੁ ਬੀਤ ਲਵਾਰ ॥ ਸਕੁ ਸੁਰੇਸਰ
 ਹੋਵੇ ਵੀ ਇੰਨੁ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾਈ ਸੁ ੨੩ ॥ ਜੇ ਖੰਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ ਜੇ ਤੇ ਤਲਵਾਰ
 ਦੇ ਬੰਨੇ ਬਿਨਾ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ੨੪ ॥ ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਬਿਛੋਰੇ ਦਾ ਬਾਣ ਮੋਹਨ ਤੇ ਆਇ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਸਤੁ ਸੇਰ ਸਸਤੁ ਦੀ ਸੇਹਾ ਸੀ ਜਾਹਿ ਬ ਸਿੰਘ ਰਾਹਿ ਦਾਲ ਦਾ ਸਤੁ ਸਮ ਸੇਹਾ ॥
 ਕਤ ਜਾਲ ਜਮ ਕੇ ਭਏ ਜਮ ਦੇ ਜਾਲ ਤੇ ਛੁਟ ਗਏ ਹੈ ੨੬ ॥ ਸਾਰੀ ਗੱਰਿ ਪਨ ਖਰਾਸ
 ਤੁਤਲਵਾਰ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਿਆਉ ॥ ੧ ॥ ੨੭ ॥ ਦੁਸਟ ਨਾਮ ਸਤੁ ਦਾ ॥ ਜਗੀਨ
 ਬ ਦਵੀ ਕੇ ਸਿਸਟੇ ਸਕੇ ਦੇਵੀ ਕੇ ੨੮ ॥ ਨਾਥ ਦੇਵੀ ॥ ਮਮਈ ਸ ਮੇਰੀ ਏਈ ਸੀ ਕੇ ੨੯
 ਅੰਤ ਪਤਿਭਾਖ ਅੰਤ ਨੁ ਸਤੁ ਨਾ ਦੀ ਪਤੀ ਤਲਵਾਰ ੩੦ ॥ ਭਵਹਾ ਭੈ ਦੇ ਨਾ ਸਕਰਣ ਵ
 ਲੀ ਦੇਵੀ ॥ ੩੧ ॥ ਪਨ ਸੇਰ ਨਾਮ ਨ ਸਟ ਦਾ ਰਦਨ ਨਾਮ ਕਟਾਰ ਦਾ ੩੨ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਕੀ ਦਾ
 ਸਿਰ ਅਰਿ ਉਚਰਿ ਮ੍ਰਿਗ ਰੀ ਦਾ ਅਰਿ ਮ੍ਰਿਗ ਸਿਰ ਅਰਿ ੪੦ ॥ ਕਰੀ ਕਰਾਂਤ ਕ ਹਾਥੀ
 ਦਾ ਹਥ ਸੁੰਤੁ ਤਿਸ ਦੇਵ ਦਛਾਲੀ ਕਾਲਾ ਯੁਪ ਕਾਲ ਦਾ ਸਸਤੁ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬਾ ॥
 ਰਾਚੇਲ ਕਰਕ ਕੇ ਚਲਣਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸੋਤਲਵਾਰ ॥ ੪੧ ॥ ਸਕਤ ਕਰੀ ਕਰ ਸਕਤ
 ਨੇਹਾ ਬੀਤਿ ਸਦਾ ਹਥ ਸੁੰਤੁ ਦੁਸਰਾ ਪਾਠ ਕਸਤ ਕਰੀ ਕਰ ਕਸ ਕੇਤ ਕਰੀ ਕਰ ਹਥ ਦਿ
 ਚਾ ॥ ਪੁਨਿ ਅਰਿ ਬਹੁ ਕੇ ਹਥ ਦੇਵ ਦਛਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ॥ ਸਸਤੁ ਰਾਜ ਤਲਵਾਰ ੪੪
 ਜਿਤਿ ਯੇਹੁ ਮਾਮਰੁ ਸਾਮ ॥ ਜਿਤਿ ਮਾਹੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹ ਦੇ ਲੈ ਦੇ ਤਾਂ ਏਈ ॥ ੪੬ ॥ ਪ੍ਰਿਥ
 ੩ ॥ ਮਸਕਤਿ ਪਦ ਉਚਰ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਬਰਛੀ ਬਿਚਲੀ ਲਕ ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਨ ਕਹਿ ਸਕਤ ਬੀ
 ਮੇ ਬਹੁ ਕੇ ਕਹਿਣਾ ਬਿਸੇ ਸਕ ਕੇ ਫਲਾਣਾ ਲੀ ਬੁਛੀ ॥ ੪੯ ॥ ਕੁੰਤ ਨਾਮ ਹਾਥੀ ਦੇ ਸਿ
 ਦਾ ੫੧ ॥ ਯਸਟੀ ਸੁ ਚੰਗੀ ਲਾਹੀ ॥ ਅਰਧੀਗ ਅਧੀਲ ਕੜੀ ਅਧਾਲੇ ਹਾ ੫੨
 ਸਸਨ ਕੇ ਰੁਸ ਚੰਦ ਮਾਦੇ ਅਕਾਰ ਸਬਲ ਸੁਭਟ ਹਾ ਬਲੀ ਸੁਰਮਿ ਆਰੇ ਹਤ ਕੁਦ
 ਦਾਲੀ ਬੁਛੀ ੫੩ ॥ ਛਤੁ ਪਰ ਬਰਛੀ ॥ ੫੪ ॥ ਪਟੇਤ ਕਚ ਘੜੂਕਾ ਪੁਨਿ ਅਰਿ ਬਹੁ
 ਕੋਇ ਨਾ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਸਤੁ ਬਰਛੀ ੫੫ ॥ ਗੜੀ ਆ ਬੁਛੀ ਤਿਸ ਡੀ ਬਰਛੀ ਭੋਰ ਦੀ ਬ
 ਛੀ ਸਕਤ ਬੁਛੀ ॥ ੫੬ ॥ ਚਕੁ ਕੇ ਨਾਮ ਚਲੇ ॥ ਸਸਤੁ ਚਕੁ ੫੭ ॥ ਨਰਕਾ ਸੁਰ ਭੁਮਾ ਸੁ
 ਰ ੬੧ ॥ ਚੰਦੇਰੀ ਨਾਥ ਸਸਪਾਲ ੬੩ ॥ ਜਿਸਨ ਇੰਨੁ ਅਨੁਜ ਆਯੁ ਪ ਛੋਟਾ ਭਾਈ
 ਇੰਨੁ ਦਾ ਬਾਵਨ ਤਿਸ ਦਾ ਸਸਤੁ ਚਕੁ ॥ ੬੪ ॥ ਬਜ੍ਜੇ ਅਨੁਜ ਬਜ੍ਜੇ ਪਾਰ ਨੇਵਾਲ
 ਇੰਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਬਾਵਨ ੬੫ ॥ ਬਿਰਹ ਨਾਮ ਮੋਰ ਦਾ ਮੋਹ ਮਕਟ ਪਾਰ ਨਵਾਲੇ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ੭੧ ॥ ਅਘਨਾਸਨ ਅਘਾਸਰੇ ਦੇ ਨਾ ਸਕਰੇ ਨਵਾਲੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ੭੨ ॥ ਸੀਉ ਪੇੜ ਕੇ
 ਸੁਭਾਇ ਦਾਨ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰਾ ਦੁਤੀ ਧਿਆਇ ਇਤੀ ॥ ੭੩ ॥ ਬਾਣ ਕੇ ਨਾਮ ਚਲੇ
 ਪਨਜ ਬਾਣ ॥ ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਬਾਣ ਪਨ ਚਾਚਲਾ ੭੬ ॥ ਬੀਸੀ ਬਸਣੇ ਦਾਲਾ ਬਾਣ ੮੦ ॥
 ਚਾਰਕ ਛੇਕ ਕੁਣੇ ਦਾਲਾ ਬਾਣ ੮੨ ॥ ਪੰਛ ਨਾਮ ਛਿਗਾ ਦੇ ਪਾਰ ਨਵਾਲਾ ਬਾਣ ॥ ੮੩ ॥
 ਛੀ ਪਰੀ ਸਪੰ ਖੁਧਰੁ ਪਛੀ ਅੰਤ ਪੰਛੀ ਦੇ ਛਿਗ ਪਰਾਂ ਦਾਲਾ ਪੰਛੀ ਸਹਿਤ ਖੰਡੀ ਦੇ ਬੀ
 ਪੰਛੀ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਖੰਡੀ ਦੇ ਨਾ ਸਕਰੇ ਨਵਾਲਾ ਬਾਣ ॥ ੮੪ ॥ ਚਰ ਦਿਚਰਣ ਦਾਲਾ ਬਾਣ
 ੮੫ ॥ ਖੇ ਅਕਾਸ ੮੬ ॥ ਅਸਮਾਨ ਅਕਾਸ ਸਿਪਿਹਿਰਸ ਅਕਾਸ ਦਿਵ ਅਕਾਸ ਗ
 ਰੁੰ ਨਾਮ ਅਕਾਸ ਦਾ ॥ ੮੭ ॥ ਪਰ ਚੰਦ ਮਾਦੇ ਪਾਰ ਨਵਾਲਾ ਚੰਦ ਬਾਣ ॥ ਦਾ ਅਕਾਸ

੧੧੯॥ ਤਿਸ੍ਰਿਮੁ ਅਰਬਲ ਬਤ ਨਿਸਚਹਾ ਕਹਿਸਿ ਸੁਰਜੇਨਾਉ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਣ
ਅਰੀ ਅਰਜੁਨ ਸਦਾ

੯੮॥ ਗੋ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਣਾ ਮਰੀਚ ਕ੍ਰਿਣਾ ਦਾਨਾ ਮਛੰਟਾ ਪਰ ਕ੍ਰਿਣਾ ਦਾਨਾ ਮਧਰ ੯੯
ਉਨ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ਼ ॥ ੯੯॥ ਰਜ
ਨੀ ਸਰਨਾ ਮਗਤ ਦਾਇਨਹਾ ਨਾਮਗਤ ਦਾ ਧਰ ਰਤ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧਰ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ਼ ॥ ੯੦॥ ਚਰ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਬਿਚਰਣ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਧਰ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਬਾਣ ॥ ੯੧॥ ਸਾਸਿ ਉਪਹਾਜਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਉਤਪ
ਤ ਕ੍ਰਨ ਵਾਲੀ ਗਤ ੯੨॥ ਅੰਧ ਪਤਿ ਨਾਮਗਤ ਦਾ ਨਿਸਈ ਸੁਗਤ ਦਾ ਨਾਉ ਨਿਸਰ
ਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚੰਦ੍ਰਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ॥ ੯੩॥ ਪਾਨਿ ਪਰ
ਕਹ ਬਹੁ ਰੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਬਾਣ ੯੪॥ ਸਤ ਨਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੯੫॥ ਜਲ ਪਤਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਲ ਲੈ ਜੰਮੁੰਦ੍ਰ ਨਦੀ ਪਤਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਤ ਨਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
੯੬॥ ਸਭ ਖੁਖਨ ਕੇ ਨਾਮ ਲੈ ਬਿਰੀਆ ਕਾਹਿ ਲੈ ਏਕ ਸਭ ਮਛੰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ
ਇਕ ਬੇਰੀ ਤਿਨਾ ਦਾ ਮਾਸ ਰਾਸ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸਤ ਨਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ੯੭॥ ਪਰੀਨ ਗਨ ਕੇ ਪ
ਰਤੀ ਵਾਲੇ ਪਰ ਬਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਹਿ ਕੇ ਧਰ ਤਿਨ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਨਿ
ਧਰ ਬਹੁ ਰੇ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ਼ ॥ ੧੦੦॥ ਅਰਿ ਉਚਰੀਐ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਸਤ੍ਰ
ਪਹਾੜ ਕਹੀਐ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ
ਅਕਾਸ਼ ੧੦੧॥ ਪੁਰ ਪਧਨ ਖੁਫਲਾਂ ਦੇ ਧਨ ਖੁਫਲਾ ਕਾਮ ਆਯੁ ਪਤਿ ਸਦਾ ਸਸਤ੍ਰ
ਬਾਣ ੧੦੨॥ ਕੁਮਰ ਕਹਿ ਪਨ ਚੰਡੀਆ ਦਾ ਚਿਲਾ ਜਿਸ ਦਾ ਧਰ ਉਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ
ਧਨ ਪਾ ॥ ੧੦੫॥ ਸਤ ਭਲ ਕਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹਿ ਸਭ ਨਾਮ ਖੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਹਿ ਕੇ ਧਰ
ਤਿਨ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ੧੦੬॥ ਜਿਹੋ ਪਰ ਚਿਲੇ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਧਨ ਪਾ ਸਤ
ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਣ ॥ ੧੧੦॥ ਫੇਕ ਪਰ ਬਾਗੁ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ॥ ੧੧੧॥ ਪੁਰ ਪਤਿ ਸਿੰਦ੍ਰ
ਅਸੁਰ ਨਾਮ ਸਤ੍ਰ ਕਾ ਮਦਾਸ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣ ॥ ੧੧੨॥ ਕਰਨ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣ ॥ ੧੧੫॥ ਅ
ਰਜਨ ਅਯੁਧ ਅਰਜਨ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣ ॥ ੧੧੬॥ ਨਿਸਨ ਨਾਮ ਅਰਜਨ ਕਾ ਕ੍ਰਿਸ
ਨ ਭਨ ਸੇਵਤ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇ ਸੇਵਣੇ ਜੋ ਗਭੀ ਅਰਜਨ ਕਹੀ ਦਾਤੇ ਅਸਿਲੈ ਨਾਇਐ
ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ॥ ੧੧੭॥ ਕੇਸਗੁਰ ਨਾਮ ਅਰਜਨ ਸਾਚੀ ਸੰਬਿ ਸਜੇ ਬੀਖ ਬੇਬੀ ਬਾਣ
ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਰਜਣ ॥ ੧੧੮॥ ਬਿਜੇ ਅਰਜਣ ਕਪਿ ਪੁਜ ਅਰਜਣ ਜੇ ਦੁਬਰਿ
ਜੇ ਦਰਬਰ ਮੇਧਨ ਦਾ ਭੁਟੇਈ ਆਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਅਰਜਣ ॥ ਸੁਰਜਨ ਜਾਹਿ ਕਰਣ
ਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਅਰਜਨ ॥ ੧੨੦॥ ਅਨੁਜ ਇੰਦ੍ਰ ਤਨ ਜ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰਜਨ ੧੨੧॥ ਨਰ ਕ੍ਰਿਨਿ
ਦਾਰਨ ਬਿਸਨ ਜੀ ਤਿਸ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਬਾਣੁ ਭਗਵਾਨ ੧੨੨॥ ਅਨੁਜ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ॥
੧੨੩॥ ਅਕਰ ਕੇਤ ਨਾਮ ਕਾਮਦਾ ੧੨੪॥ ਸੰਬਰਾਹਿ ਕਾਮਾ ॥ ਤਿਪੁਰਾਹਿ ਸਿੰਦ੍ਰ ਅਰਿ
ਕਾਮ ੧੨੬॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰੰਗ ਗਾ ਸੁਭਾਇ ਦਨ ਮਿਗ ਤਿਸ ਦੇ ਗ੍ਰਾਸਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ॥ ਬਿਖੀ
ਨਾਮ ਬਾਣ ਖਾਸੀ ਪਰ ਕਾਨੀ ਪਰ ਬਾਣ ॥ ਤ੍ਰੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਬੀਖਾ ਧਰ ਤਿਸ ਦੇ ਧਰ
ਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ॥ ੧੨੯॥ ਸਰਤੇ ਸਜਾ ਬਿਖ ਬੀਸੀ ਕਾਨੀ ੧੩੦॥ ਬੰਖਾ ਸਨੀ ਬੀਖਾ ਬਿ
ਸਖਾਰ ਜਬ ਖਾਨ ਬਿਖਨੁ ਪਹਿਲੇ ਕਹਿ ਕੇ ਧਰ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ੧੩੨॥ ਕਲਕੁਟ
ਬਿਖ ਦਾਨ ਉਕਸਟ ਕਹਿ ਬਿਖਾ ॥ ੧੩੪॥ ਬਿਆਧਿ ਨਾਮ ਬਿਖ ਦਾ ਬਿਖੀ ਮੁਖ ਨਾਮ ਬਿਖ ਦਾ
੧੩੫॥ ਖਪਰਾ ਬਾਣ ਨਾਲ ਕ ਬਾਣ ਧਨ ਖਸਤਿ ਧਨ ਖਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਣ ॥ ਸਕਰ ਕਾਨ ਸਰਕਤੇ
ਦਾ ਕਾਨ ਬੀ ਬਾਣ ਨਗ ਚਭਲੀ ਪੁਰਸਾਂ ਦੇ ਬਾਣ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ॥ ੧੩੬॥ ਜਸੁ ਅੰਕਰ ਜਿਹ
ਹੋਇ ਨਿਸ ਬਾਣ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਕੇ ਜਸੁ ਪੀਅੰ ਕਰਹੇ ਦਾਹੇ ॥ ਤਾਹਿ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਇ ॥
ਤਿਸਨੁ ਦਸੇ ਕੋਈ ਕੀਹੋਇ ਆਬਾਣ ਹੋਇ ਆਬਾਣ ਬਾਰਣਾਹਿ ਬਣ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣ ॥

੧੩੮॥ ਅਪਨਾਨਕੀ ਆਪਣਿ ਮਾਦੀ ੧੩੯॥ ਜਦ ਪਤਾਰਿ ਕਿਸਨ ਦਾਸਤੁ ਬਾਣਾ॥
 ਬਿਸਨਾਧ ਪੁਆਰਿ ਬਿਸਨਾਨਾ ਮਬੀਸ ਕੇਸੁਆ ਮੀ ਕਿਸਨ ੧੪੦॥ ਹਲ ਪਰ ਨਾਮੋ ਬਲੁ
 ਦੁਰਾ ਅਨੁਜ ਛੇਟਾ ਭਾਈ ਕਿਸਨਾ ੧੪੧॥ ਰੇਵਤੀ ਸ ਬਲੁ ਰੂ ੧੪੨॥ ਤਾਲ ਕੇਤੁ ਬਲੁ ਰੂ ੧੪੩॥
 ਗਲਿ ਬਲੁ ਰੂ ਦਾਨਾਉ ॥ ਕਿਸਨਾ ਗਜ ਕਿਸਨ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮਾ ਜਿਸ ਦਾਸੇ ਬਲੁ ਰੂ ੧੪੪॥
 ੩॥ ਨੀਲਾਂਬਰ ਰੁਕਮਿ ਆਤੁ ਕਰਿ ਪਉਰੇ ॥ ਏਕਾ ਅਰਿਭਾ ਪੁਲੇ ਮਹਰਖਣ ਦੇ ਮਾਰਣ ਦਾ
 ਲਾ ਬਲੁ ਰੂ ੧੪੫॥ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਅਭੁ ਮੰਨਤਿ ਸਦਾ ਸਤੁ ਬਾਣਾ ੧੪੬॥ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ
 ਤੁਭੀ ਮਸੈਨਾ ॥ ਅਨੁਜ ਅਰਜਣ ਸੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਅਭੁ ਮੰਨਾ ੧੪੭॥ ਸਰਬਾ ਬਿਆ ਪਕ ਪੈਣ ਸ
 ਰਬਦਾ ਪੈਣ ਸਲ ਪਾਜਨ ਜਨਾਨੁ ਸਲਣ ਵਾਲੀ ਪੈਣਾ ਤਨੁ ਜੁਭੀ ਮਸੈਣ ੧੪੮॥ ਬਾਰਜ
 ਲੁ ਅਰਿਤਿ ਸਦਾ ਸਤੁ ਪੈਣਾ ੧੪੯॥ ਅਰਿ ਪੈਣ ਤਨੁ ਜੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਭੀ ਮਸੈਣਾ ੧੫੦॥ ਅਗ
 ਨ ਅਰਿ ਅਗਨ ਦੋਸਤੁ ਜਲ ਜਲ ਦਾਸਤੁ ਪੈਣ ੧੫੧॥ ਹਿਮ ਨਾਮ ਜਲਿ ਬਕਹਾ ਕਦੀ
 ਜਲ ਦੇ ਮਗੇ ਬੇਬੇ ਜੇ ਬੈਦਲ ਭੀ ਮਭੈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪੈਣ ੧੫੨॥ ਦਰ ਜੇਧਨ ਅਰਿ ਭੀ ਮ
 ਸੈਨਾ ੧੫੩॥ ਪੁਸਤ ਪਿਤੁ ਰਾਸ ਦੁਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੁਰ ਜੇਧਨ ਅਰਿ ਭੀ ਮਸੈਨ ੧੫੪॥ ਦਸਾਸਨ
 ਦੁਰ ਮਖ ਦੁਜੈ ਦੁਰ ਜੇਧਨ ਦੇ ਭਾਈ ਆਂ ਕੇਨਾਮ ਅਰਿ ਭੀ ਮਸੈਨ ੧੫੫॥ ਦਸ ਲਕਰ ਤੋਰਿ
 ਖਾਮਾ ਦੇ ਕਹਿ ਦੁਰ ਜੇਧਨ ਦੇ ਭਾਈ ਦਸ ਲਕਰ ਤੋਰਿ ਖਾਮਾ ਦੇ ਤੇ ਲੇਕੇ ॥ ਅਨੁਜ ਤਨੁ ਜੁ ਛੇ
 ਦਾ ਭਾਈ ਅਰਜਣਾ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਅਭੁ ਮੰਨਾ ੧੫੬॥ ਭੀਖ ਮਾਅਰਿ ਅਰਜਣ ੧੫੭॥ ਭੀਖ
 ਟਜ ਨਾਮ ਗੀਗਾ ਕਾ ਜਾਨ ਦੀਅਰਾ ਜਾ ਗੋਤਿ ਆਤੁ ਉਤੁ ਪਤ ਹੋਈ ਜੇ ਸੇਗੀ ਗਾ ੬੦॥ ਭੀਖ
 ਜਾ ਨਾਮ ਗੀਗਾ ਦਾ ੧੬੧॥ ਨਾ ਕਾਲ ਗੀਗਾ ਸਰ ਤੇ ਸਰੀ ਗੀਗਾ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀਖ ਮਾਪਿ
 ਭਾਮਾ ਅਰਿ ਅਰਜਣ ਸਤੁ ਰਿਤਿ ਸਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਸਤੁ ਬਾਣਾ ੧੬੨॥ ਸੀਤਨ ਸਾਤ ਲਗ
 ਜਾ ੧੬੩॥ ਘਾਂਗੇ ਯਨ ਦੀਅਰਾ ਭੀਖ ਮਾਪਿ ਤਨੁ ਮਾ ਮਰਿਤ ਜ ਨਦੀ ਦਾ ਜਾ ਯਾ ਭੀਖ ਮ
 ੧੬੪॥ ਤਾਲ ਕੇਤੁ ਬਲੁ ਰੂ ਦਾਸਤੁ ਜਨਿ ਤਾਲ ਕੇਤੁ ਤੇ ਸਵਤਾ ਸਿਭੀ ਖਮ ਕੇਨਾਮ ਸੁਤ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥
 ੧੬੫॥ ਸਿਖਿਯ ਅਰਜਣਾ ੧੬੬॥ ਭਾਰ ਦੁਜ ਦੇ ਨਜ ਪਿਤੁ ਦੇਣਾ ਚਾਰ ਜ ਦਾ ਪਿਤਾ
 ਭਰ ਦੁਜਾ ੧੬੭॥ ਬੀਧ ਭਾਈ ਅਰਜਣ ੧੬੮॥ ਦੁਭਿਯਾ ਯੁਧਿਸਟਰ ਪੰਚਾਲਿ ਪ
 ਤਿ ਯੁਧਿਸਟਰ ਭੂਤ ਅਰਜਣ ੧੬੯॥ ਪਰਮਰਾਜ ਯੁਧਿਸਟਰਾ ਪਰਮਰਾਜ ਯੁਧਿਸ
 ਟਰ ੧੭੦॥ ਕਾਲ ਜਧਰ ਮਜ ਸੰਲਿ ਰਿਪੁ ਯੁਧਿਸਟਰ ੧੭੧॥ ਬਈਵ ਸਤ ਨਾਮ ਪ੍ਰਮਰਾ
 ਦ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਯੁਧਿਸਟਰ ੧੭੨॥ ਬਹੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਫੇਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿਣਾ ਕਰਣ ਅਨੁਜ ਭਾਈ ਰਿ
 ਸਦਾ ਅਰਜਣ ੧੭੩॥ ਕਾਲਿੰਦੀ ਅਨੁਜ ਜਮਨਾ ਦਾ ਭਾਈ ਪੁਸ਼ਪ ਰਾਤਨੁ ਜੁ ਪੁਤ੍ਰ ਯੁਧਿ
 ਸਟਰ ੧੭੪॥ ਪੰਡੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਰ ਰਾਜ ਭੁਨ ਯੁਧਿਸਟਰ ੧੭੫॥ ਭੀਮਾ ਗਭੁਨਿ ਯੁਧਿਸਟਰ
 ਅਰਜਣਾ ਗ ਯੁਧਿਸਟਰ ਦੇਹਾਂ ਤੇ ਵਡਾ ਹੋ ਅਰਜਣ ਦਾ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਅਭੁ ਮੰਨਾ ੧੭੬॥
 ੭॥ ਨਕਲ ਬੀਧ ਸਹ ਦੇਵ ਨਕਲ ਦਾ ਭਾਈ ਸਹ ਦੇਵ ਅਨੁਜ ਯੁਧਿਸਟਰ ਬੀਧ
 ਰਾਈ ਅਰਜਣ ੧੭੭॥ ਜਿਗੇਸੇਨ ਦੇ ਪਤੀ ਪਤਿ ਯੁਧਿਸਟਰ ਸਤਾਂਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਸਤੁ
 ਬਾਣਾ ੧੭੮॥ ਯੁਧਿਸਟਰ ਦਮਨਾ ਪਿਸਟ ਦਮਨ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਪਤਿ ਯੁਧਿਸਟਰਾ
 ੧੭੯॥ ਦੁਪਦੇਵੇ ਰਿਪੁ ਦੇਣਾ ਚਾਰ ਜ ਦਾਸਤੁ ਦੁਪਤ ਰਾਜ ਜਾ ਕਹਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਈ
 ਦੇ ਪਤੀ ਪਤਿ ਯੁਧਿਸਟਰਾ ੧੮੦॥ ਦੁਪਦੇਵੇ ਜਾਮਾਤਾ ਯੁਧਿਸਟਰ ਅਨੁਜ ਅਰਜਣ
 ੧੮੧॥ ਅਰਿ ਯੁਧਿਸਟਰ ਦਮਨਾ ਭੁਗਲਿ ਭੈਣ ਪਤਿ ਭੂਤ ਅਰਜਣ ੧੮੨॥ ਅਸੁਰ ਰਾਜ
 ਗਵਣ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਘਨਾਦ ਗਤ ਕਰ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ਬਾਰਹਾ ਜਲ ਦੇ ਨਾਸਕ
 ਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣਾ ॥ ਦਗਾਇ ਪਦਸਟਾਂਤ ਕਰ ਦਰਿਅ ਓਦਾਇ ਸਟਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਿਸ ਦੇ
 ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਬਾਣਾ ੧੮੫॥ ਆਂਦੀ ਸੁਤ ਨਕਲ ਸਹ ਦੇਵ ਅਗੇ ਯੁਧਿਸਟਰਾ ੧੮੬॥
 ਜੁਜ ਅਰਜਣਾ ਅਰਿ ਬਾਲੀ ਉਸ ਦਾਸਤੁ ਬਾਣਾ ਅਰਿ ਬਾਣੀ ਆਰਿ ਗਵਣ ਰਿਪੁ
 ਬਾਣਾ ੧੮੭॥ ਗਵਣ ਨਕਲ ਸਾਸਤ ਗਵਣ ਜੋ ਰਿਸ ਵਾਲਾ ਅਸਰ ਹੋਏ ੧੮੮॥ ਮੇ
 ਘਪੁਨ ਮੇਘ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪੁਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਮੇਘਨਾਦਾ ॥ ਪੁਨ ਨਿਸ ਬਰਲ ਦੀ ਨਿ
 ਆਈ ਸਸਰ ਕਰਨਾ ਦਾਸਤੁ ॥

ਪਿਤਕਹਿ ਗਾਵਣ ੧੯੩ ॥ ਅੰਬੁਦਧੁਨਿ ਜਲਰੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਦਾਲ ਤਿਸ ਦੀ ੧੯੩
 ਨਿਆਈ ਪੁਨਕੁਨ ਵਾਲਾ ਮੇਘ ਨਾਦ ੧੯੩ ॥ ਧਾਰਾ ਧਰ ਬਦਲ ੧੯੪ ॥ ਧਨ ਨਾਮ
 ਬਦਲਦਾ ੧੯੬ ॥ ਰਾਤ ਪਿਤਾ ਗਾਵਣ ੧੯੭ ॥ ਧਾਰਾ ਧਰ ਬਦਲ ॥ ਜਲ ਧਰ ਬਦਲ
 ੧੯੮ ॥ ਪਾਨੀ ਧਰ ਬਦਲ ॥ ੨੦੦ ॥ ਧਨ ਸੁਤ ਜਲ ਧਰ ਬਦਲ ੨੦੧ ॥ ਅੰਬੁਦ ਜਲ
 ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਦਲ ਪੁਨ ਉਸ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪੁਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੇਘ ਨਾਦ ॥ ਗੁਨ
 ਨਨਿ ਪਾਨ ਹੋਗਣ ਨਿਪਾਨੇ ॥ ੨੦੨ ॥ ਧਾਰਾ ਬਾਰ ਬਦਲ ੨੦੫ ॥ ਮਤ ਸੁਅਛਿ ਮਛੀ
 ਦੀ ਅਖ ਅਰਿ ਉਸ ਦਾ ਸਤੁ ਬਾਣਾ ॥ ੨੦੮ ॥ ਸਫਰੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਛੀ ਦੀ ਨੇਤ੍ਰ ੨੧੧ ॥ ਜ
 ਲਚਰ ਮਛੀ ੨੧੨ ॥ ਬਕਤ੍ਰ ਗਜ ਮਛੀ ਦੇ ਮੁਖ ਦਾ ਨੇਤ੍ਰ ੨੧੩ ॥ ਮੀਨ ਕੇਤ ਨਾਮ ਕਾ
 ਮਦਾ ਚਖ ਕਹਿ ਅਰਿ ਉਸ ਦੀ ਅਖ ਦਾ ਸਤੁ ਬਾਣਾ ॥ ੨੧੪ ॥ ਸੰਬਰਾਰਿ ਕਾਮ ਦੇ
 ਚਖ ਪੁਜ ਉਸ ਦਾ ਤ੍ਰਿਤਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਮਛੀ ਦੀ ਅਖ ਉਸ ਦਾ ਸਤੁ ਬਾਣਾ ॥ ੨੧
 ੫ ॥ ਪਿਨਾਕੀ ਸਿਵ ਅਰਿ ਕਾਮ ੨੧੮ ॥ ਕਾਰਤ ਕੇ ਪਿਤ ਸਿਵ ੨੧੯ ॥ ਬਿਰਲ
 ਬੈਰ ਕਰ ਬਾਰਿ ਹਾਬੁਲ ਤਕ ਬਲ ਵਾਨਾ ਬੈਰੀ ਆਂ ਦੇ ਛਿੰਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਲਰੇ
 ਸੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਲ ਤਾਕਰ ਕੇ ਬਲ ਵਾਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣਾ ॥ ਬਾ
 ਰਣਾਂ ਤੁਹਾਥੀ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ ਬਲ ਹਾਬੁਲ ਦੇ ਨਸਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਿਸਖ ਬਿਉ
 ਦੇਖਾਣ ਵਾਲਾ ਬੀਰ ਪਾਤਨ ਬੀਰਾਂ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ ਬਰਬਾਨ ਮੈਸਟ ਬਾਣਾ ॥ ੨੨੦
 ॥ ਸਲਲ ਧਰ ਸਿਵ ॥ ੨੨੨ ॥ ਪਿਨਾਕੀ ਪਾਨ ਨਾਮ ਸਿਵ ਦਾ ੨੨੩ ॥ ਸੁਰਧਰ ਸਿਵ
 ੨੨੪ ॥ ਰਿਪੁ ਬਾਣਾ ॥ ੨੨੫ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਂਗਾ ਸਾਮੁਹ ਚਲਤ ਸਸਤ੍ਰ ਦੇ ਤੇ ਸਾਂਗਾਂ ਦੇ ਸਾ
 ਮਣੇ ਜਾਦਾ ਹੋ ਬਾਣ ਸਤ੍ਰ ਮਾਨ ਕੇ ਖਾਪੁ ਸਤ੍ਰ ਦੇ ਮਾਨ ਕੇ ਨਾ ਸਕਦਾ ਹੋ ॥ ਜਪੀ ਅਤ
 ਤਾ ਕੇ ਜਾਪ ਜਪੀ ਦਾ ਹੋ ਦੇਵੀ ਰੂਪ ਜੋ ਬਾਣ ਹੋ ਤਿਸ ਦਾ ਜਾਪ ॥ ੨੨੬ ॥ ਸਿਰੁ ਨ
 ਮਾ ਸਿਵ ਜੀਰਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਅਰਦਨ ਨਾਮ ਕ੍ਰਣੇ ਵਾਲਾ ੨੨੯ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਣ ਅਰਦਨ
 ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਣ ਦੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣਾ ॥ ੨੩੦ ॥ ਰਿਪੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਦ ਪ੍ਰਥਮ ਕਹਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
 ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਅਗਾਸਤ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਕ੍ਰਿਤ ਲੇਣ ਕਾਨ ਪਦ ਅਗੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਨ ਹੋਇਆ ਬੀ
 ਸਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ਥੀਤ੍ਰ ਅੰਤਿ ਕਰਿ ਖਤ੍ਰੀ ਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰੋ
 ਹਰਿ ਸਰੁ ਨਾਮ ਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੇਰ ਬਾਣਾ ॥ ੨੩੪ ॥ ਅਰਿ ਸਭ ਸਤ੍ਰਾ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ਸ
 ਸਿਪਾਵਰ ਦੁਲ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣਾ ॥ ੨੩੬ ॥ ਸਮਰ ਸੰਦੇਸੇ ਜੁਪ ਦਾ ਸੁਨੇ ਗਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ
 ਬਾਣਾ ॥ ੨੩੬ ॥ ਸਭੇ ਬੈਰਨ ਰਖਿ ਆਕਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੁਖ ਧਾਮ ਸਭੇ ਅਖੁ ਜੋ ਬਾਣ
 ਨੇ ਲਗਾ ਦੇ ਹੈਵਾ ਜੋ ਸਭ ਨਾਰੀ ਗਾਂ ਦੇ ਬਾਣ ਹੋ ਸੇ ਮੇਰੀ ਰਖਿ ਆਕ੍ਰਣ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁ
 ਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ੨੩੭ ॥ ਬਰ ਅਰਿ ਬਲ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣਾ ॥ ੨੩੮ ॥ ਵਖਣ ਕ੍ਰਿਤ ਖਣ
 ਦੀ ਸਿਰ ਸੋਗਾ ਮਕਮਾਰ ਵਖਣ ਦਿਸਾਨੁ ਖਣਾ ਦਿਤਾ ਹੋ ਸਰਨੁ ਰਾਮ ਹੋ ਦਕੁ ਮਾਰਨੇ ॥
 ੨੩੯ ॥ ਰਿਸਗਾ ਮੈਰੂਰਿ ਰਿਸ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਟਵਾਲਾ ਗਾਣਾ ਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣਾ ॥ ਰਿਸ ਤਾਂ ਕੇ
 ਬਿਸਰਾ ਕੀ ਯੋਸੀ ਰਘੁ ਪਤ ਕੇ ਬਾਨ ਗੁਮੇ ਨੇਤ੍ਰਿ ਕੋ ਬਿਨਾ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਰਘੁ ॥
 ਤ ਕੇ ਬਾਣਾ ਸਾਥਾ ॥ ੨੪੦ ॥ ਬਲੀਈ ਸਦਾ ਸਮੀਸ ਕੇ ਜਾਹਿ ਕਹਾਵਤ ਬੀਪ ਦੀ ਸੁ
 ਜੇਦ ਸਮੀਸ ਗਾਵਣ ਜਿਸ ਕੇ ਭਾਈ ਬਲੀ ਕਹਾਉ ਦੇ ਸੇ ॥ ਕਬੀਪ ਕਬੀਪ ਪਤ੍ਰ ਹੀਪ
 ਕ੍ਰਿਤ ਬੋਸਿਟਾ ਦੇਤੇ ॥ ਬੀਧਰਿ ਬਾਲੀ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣਾ ॥ ੨੪੨ ॥ ਬਨੁ ਮਾਨਈ ਸਰ ਸੁਰਦਿ ਅ
 ਨੁ ਜੁਗਾਈ ਬਾਲੀ ॥ ੨੪੪ ॥ ਅਨੇਕਾਨੇ ਲੇਹੁ ਅਨੇਕਾ ਹੀ ਲੇਹਿ ॥ ੨੪੫ ॥ ਅਸਤ੍ਰ ਅਰਿ ਬਾ
 ਣਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ਸਤ੍ਰਾਂ ਤੁਕੇ ਸਤ੍ਰਾਂ ਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਬਾਣਾ ॥ ੨੪੭ ॥ ਤੁਨ ਤਾਨ ਬਿਜੇ
 ੨੪੮ ॥ ਸਰ ਅਰ ਬਾਣ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣ ਦੁਸਰਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਆਪਿ ਆਉਇ ਭੀ ੩

੧ ਸੀਗਿਸਤਰੀਗੀਵਧਰਬਰਣਾਯੁਕਤਮੰਤ ਫਾਹੀ॥੨੫੩॥ਭੁਵਧਰਾਜ
 ਮਰੀਧਾਰੀਹੋਈਜਲਧਰਾਜਹਥੀਆਰਬੰਮੁਦਾਰਾਭਾਜਾਵਰਣਤਿਸਦਾਹਥੀ
 ਆਰ ਫਾਸੀ॥੨੫੪॥ਗੀਗਾਏਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਈਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰਦਾਈਸਵਰ ੨੫੬॥ਜਟ
 ਜਗਨਦੀ ਗੀਗਾ ਕਰਿਤਹਾ ਥੇਟੇਕਰਮਾਂਦੇਨਾਸਕੂਨਵਲੀਗੀਗਾ ੨੫੮॥ਗਿਪਸਤੁ
 ਗੀਗਾ ਪਾਤਿ ਵਰਣਾ ੨੫੯॥ਨਾਸਨੀਸਾਮਸੰਤੁਰਾਖੁ ਗੀਗਾਦਾਈਸਵਰਣਤਿਸ
 ਦਾਸਸਤੁਫਾਹੀ॥੨੬੧॥ਤਉਸਾਰਾਸਤੁਬਖਾਨਕੈਭੇਰਕਰੰਥਬਖਾਨ ਬਰਫਾ
 ਸਤੁਤੇਪੁਰਾਤਾਦੋਈਨਟੇਵਾਲੀਗੀਗਾ॥੨੬੨॥ਗਿਰਨਾਸਨੀਗੀਗਾ ਨਾਥ ਵਰ
 ਣਾ॥੨੬੩॥ਫੋਕੀ ਪੰਛੀਦਾਨਾਉਨੇਕੀਪਾਂਥਪਰਪਤੀਪਰੀਨਾਮਪੰਛੀਕੋਹੀਏ॥੨
 ੬੪॥ਸੁੰਦਰਾਮਪਤਨ ਪਾਪਾਨੁਕਸਟਦੇਵਦਾਲੀਗੀਗਾ ੨੬੫॥ਪੰਥਾ ਨਾਮਪ੍ਰਬਤਭਾ
 ਦਨਈਸ ਨਾਮਕੂਨਦਾ ਲੀਗੀਗਾਤਿਸਦਾਈਸਵਰਣਾ॥੨੬੬॥ਜਲਨਾਇਕਵ
 ਰਣ ਬਾਗਸਤੁਜਲਹੀਜੇਸੁਰਾਅਸਤੁਹੋ ੨੬੮॥ਜਮੁਨਾਏਸ ਵਰਣ ੨੬੯॥ਕਾ
 ਲਿੰਦ੍ਰੀਏਰੁਜਮਨਾਦਾਇੰਦ੍ਰਵਰਣਾ॥੨੭੦॥ਕਾਲਿੰਨਜਾਧਰਮਗਾਰੀਭੋਣਜਮਨਾ
 ੨੭੧॥ਸੁਰਜਪੁਰਕੋ ਸੁਰਜਦੀਪੁਤੀਜਮਨਾ ੨੭੨॥ਸੁਰਾਅਤਮਜਾਸੁਰਜਦੀਪੁ
 ਤੀਜਮਨਾ ੨੭੫॥ਕਾਲਪਿਤਾਧਰਮਗਾਰਾਪਿਤਾਸੁਰਜਾ॥੨੭੬॥ਗੋਹਿਤਾ ਗੰਸ
 ਨਵਾਲੀਫਾਹੀ ੨੮੧॥ਕਾਮੰਦ ਨਾਮਫਾਹੀਦਾ॥੨੮੨॥ਕਿਸਨਬਲਭਾ ਜਮਨ ੨੮੪
 ਕਾਲਾਮਕਾਲਕਰਾਭਾਤਿਨੇਨਾਮਕਾਲਦੇਆਯੁਧ ਫਾਹੀ ੨੮੫॥ਸੁਰਜਪੁਤਧਰ
 ਮਭ ਸਸਤੁਉਸਦਾਸਸਤੁਫਾਹੀ॥੨੮੭॥ਗੁਨਰਿਦਾਕਰਦਿਨਪਤਿਨੇਨਾਮਸੁਰਜਦੇਕ
 ਰਿਕੇਸਤਪੁਤਪਰਮਗਾ॥੨੮੮॥ਦਿਨਮਣਿਦਿਵਕਰਿਰੇਣਹਾਤਿਨੇਨਾਮਸੁਰਜਕੋ
 ੨੮੯॥ਨਿਸਾਰ ਗਤਦਾਸਤੁਦਿਨਨਾਇਕ ਸੁਕਜ ੨੯੩॥ਜਮਸਸਤੁ ਫਾਹੀ ੨੯੪॥
 ਬਈਵਸਤਪ੍ਰਮਗਦਾਨਾ ੨੯੫॥ਕਾਲਾਮਸਤੁਧਰਮਗਦਾਸਸਤੁਫਾਹੀ ੨੯੬॥
 ਪਿਤਰਗਾਜ ਪ੍ਰਮਗਉ ੨੯੭॥ਦੰਡੀਨਾਮਪ੍ਰਮਗਾ॥੩੦੧॥ਪਿਤ੍ਰਏਸਗਾਂਧਰਮਗਉ॥
 ੩੦੨॥ਸਕਲਜਗਤਕੇਨਾਮਲੇਖਾਏਕ ਪ੍ਰਮਗਉਅਸਤੁ ਉਸਦਾਅਸਤੁਫਾਹੀ॥
 ੩੦੭॥ਜਾਮੀ ਜਮਦੀਫਾਹੀ॥੩੦੮॥ਦਿਸਾਬਾਰਈਏਸਪਛਮਦਿਸਾਦਾਈਸੁ
 ਵਰਣਾ॥੩੧੦॥ਠਗਆਯੁਧ ਫਾਹੀ ੩੧੧॥ਬਾਹਿਰਾ ਠਗਦਾਨਾਮ ੩੧੪॥ਪੰ
 ਥਕੁਖਨਰਾਦੇਵਿਚਥੇਣਵਾਲਾਠਗ ੩੧੬॥ਗਾਹਰਿਪਨਾਮਠਗਦਾ ੩੧੮॥ਮੁੰ
 ਲਕਾਲਮਾਲਦੁਲੇਦਾਕਾਲਕੂਨਵਾਲਾਠਗ॥੩੨੦॥ਜਾਕੇਰੁਰਤੇਸੇਸੁਨੇਪਥ
 ਕਨਉਬਰਿਯੋਕੋਇਜਿਸਠਗਦੇਰੁਰਤੇਰਾਹੀਕੋਈਨਹੀਬੁਝੀਆ॥੩੨੧॥
 ਥਿਖੀਆਥਿਉਰੇਣਵਾਲਾਠਗ॥੩੨੩॥ਚੰਦ੍ਰਕੁਗਾਨਾਉਧਨਾਦਾਏਪਾਤਿ
 ਉਸਦਾਪਤੀਵਰਣਾ॥੩੨੪॥ਸਤੁੰਦਨਾਥ ਵਰਣਾ॥੩੨੭॥ਗਾਵੀਸਾਵੀ
 ਮੇਗਾਵਤੀਜੇਗਵੀਹੋ॥ਆਯੁਧਏਸ ਈਸਵਰਣਤਿਸਦਾਅਸਤੁਫਾਹੀ॥
 ੩੨੮॥ਸਾਵੀਈਸਵਰਾਵੀਸਭਨੁਵਰਣ ੩੨੯॥ਜਲਾਧਿਏਸ ਅਟਕਦਾ
 ਈਸੁ ਵਰਣਾ॥੩੩੦॥ਬਿਹਾਥਿਏਸ ਅਟਕਦਾਈਸੁਵਰਣਾ॥੩੩੧॥ਸਿੰਧਨ
 ਮਅਟਕਦਾ ੩੩੨॥ਨੀਲ ਨਾਮਅਟਕਦਾ ਏਸ ਵਰਣ ੩੩੩॥ਅਸਿਤਬਾਰਜ
 ਮਨਾਪਾਤਿ ਵਰਣ ੩੩੪॥ਕਿਸਨਾਕਿਸਨਦੀਏਸਤੀਜਮਨਾਏਸਵਰਣਾ॥੩
 ੩੫॥ਭੂਮਿਕਾਏਭੂਮਿਕਾਨਦੀਦਾਈਸੁਵਰਣਾ॥੩੩੬॥ਤਪਤੀਨਾਮਜਮਨਾ
 ਜਾ॥੩੩੭॥ਬਾਰਗਾਜਵਰਣ ਸਮੁਦੇਸ ਵਰਣ ਸਰਤਨਦੀਪਤਵਰਣ ਸਰਪਪਤਿ
 ਤਮਾਉਦਾਪਤੀਵਰਣਾ॥੩੩੮॥ਬਰਣਬੀਰਹਾ ਵਰਣਜੇਬੀਰਾਂਦੇਮਾਰਣਵਾਲਾ
 ਕਹਿਕੋ॥੩੩੯॥ਨਦੀਗਾਜਵਰਣਸਰਤੀਸਵਰਣ ਸਮੁੰਦਰਾਟ ਵਰਣਾ॥੩੪੦॥

ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰੇਸ ਵਰਣ ੩੪੩॥ ਜਗਤਪਿਤਾਸੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾਦਾਪੁਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਰ ੯੧
 ੩੪੫॥ ਸੁਰਸਤੀਈਸਰਾਸਤ੍ਰ ਸੁਰਸਤੀਦਾਈਸ੍ਵਰਣਫਾਹੀਤਿਸਦਾਅਸਤ੍ਰ॥
 ੩੪੭॥ ਈਸਰਾਸਤ੍ਰ ਵਰਣਦਾਅਸਤ੍ਰਫਾਹੀ ੩੪੯॥ ਦਾਘਦਨਿਧ ਛੀਰਸੰਮ੍ਰਿ
 ਦਾਈਸ ਵਰਣ ੩੫੦॥ ਪਾਨਿਧ ਖੀਰਸੰਮ੍ਰਿਦਾ ੩੫੧॥ ਸੋਨਜਲਹੁਦੇਉਤਪਤ
 ਕ੍ਰਨੇਵਾਲੀਈਸਤੀਅਨਿਧਲਹੁਦਾਸੰਮ੍ਰਿਦਾਈਸ ਵਰਣ ੩੫੩॥ ਰਜਨਾਮ
 ਰਿਤਕ ਲਹੁਦਾਸੰਮ੍ਰਿਦਾਈਸਰਾਸਤ੍ਰ ਵਰਣਦੀਫਾਹੀ ੩੫੪॥ ਨਾਗਜੇਇਸ
 ਤੀਆਦਾਜਾਇਆਲਹੁਤਿਸਦਾਸੰਮ੍ਰਿਦਾ ੩੫੫॥ ਇਸਤ੍ਰਜਾਆਦਿਉਚਾਰਕੇ
 ਨਿਧਕਹਈਸਬਖਾਨਾਇਸਤੀਆਦਾਜਾਇਆਲਹੁਤਿਸਦਾਨਿਧਤਲਾਉ
 ਉਸਦਾਈਸਸੰਮ੍ਰਿਦਾਸੰਮ੍ਰਿਦਾਈਸ੍ਵਰਣ ੩੫੬॥ ਬਨਿਤਾਨਿਧਇਸਤੀਆ
 ਦੇਲਹੁਦਾਸੰਮ੍ਰਿਦਾ ੩੬੦॥ ਅੰਜਨਾਨਕੇਨਾਮਲੇ ਇਸਤੀਆਦੇਨਾਮਲੇਕੇਜਾ
 ਕਹਿਲਹੁਲਹੁਦਾਸੰਮ੍ਰਿਦਾ ੩੬੪॥ ਨਰਜਾਇਸਤੀਦਾਨਾਉਜਾਉਸਦਾਜਾਇ
 ਆਲਹੁ ੩੬੬॥ ਫਨਿਜਾਨਾਗਾਰੀਆਪੁਤੀਤਿਸਦਾਜਾਇਆਰਧ ੩੬੯
 ॥ ਪੇਦਧਦਾਸੰਮ੍ਰਿਦਾਈਸ ਵਰਣ ੩੭੧॥ ਸਰੋਵਰਈਸਤਲਾਉਦਾਈਸਵਰ
 ਣ ੩੭੩॥ ਅਘਜਾਧਰਮੇਘਦਾਜਾਇਆਜਲਤਿਸਦੇਧਾਰਣਵਾਲਾਤਲ
 ਉਤਲਾਉਦਾਪਤੀਵਰਣ ੩੭੪॥ ਬਾਰਧਰਤਲਾਉ ਧਰਸੰਮ੍ਰਿਦਾਈਸ੍ਵਰਣ
 ੩੭੭॥ ਅੰਬਦ ਬਦਲਜਾਜਲਧਰਤਲਾਉਈਸਰ ਵਰਣ ੩੭੯॥ ਬਾਰ
 ਬਦਲ ੩੮੦॥ ਨੀਰਧਰਤਲਾਉ ੩੮੧॥ ਹਿਰਨਾਮਤਲਾਉਦਾਈਸ ਵਰਣ
 ੩੮੨॥ ਹਰਧਰਜਲਧਰਤਲਾਉ ੩੮੩॥ ਜਲਜਤਾਣਤਲਾਉ ੩੮੪॥
 ਹਰਪ੍ਰਤਲਾਉਜਲਪ੍ਰਤਲਾਉਬਾਰਪ੍ਰਤਲਾਉਨਿਧਿਉਸਦੀਨਿਧਸ
 ਮ੍ਰਿਦਪਤਿਵਰਣ ੩੮੫॥ ਨੀਗਰਿਤਲਾਉਦਾਨਾਮ ੩੮੭॥ ਧਾਰਾਧਰਜਬਰ
 ਲਦਾਜਾਇਆਜਲਨਿਧਤਲਾਉ ੩੮੯॥ ਦਾਘਦਨਿਧ ਖੀਰਸੰਮ੍ਰਿਦਾਈ
 ਸ ਵਰਣ ੩੯੧॥ ਸਬੀਰਨਕੇਸੇਸਟਸੁਰਮਿਆਦਾਨਾਉਗਿਸਤਨਿਗਸ
 ਟੇਵਾਲੀਫਾਹੀ ੩੯੨॥ ਬਾਰਨਿਧਤਲਾਉ ੩੯੩॥ ਪੁਰਿਕੇਧਰਨਿਨਾਮਤਲਾਉ
 ਦਾ ੩੯੪॥ ਬਾਰਦਾਅਰਿਜਲਦੇਦੇਵਵਾਲੀਪ੍ਰਥੀਤਿਸਦਾਸਤ੍ਰਜਲਨਿਧ
 ਸੰਮ੍ਰਿਦਾਈਸਰਾਸਤ੍ਰ ਸੰਮ੍ਰਿਦਾਈਸ੍ਵਰਣ ੩੯੫॥ ਤੇਤਾਂਤਕਨਾਮਪ੍ਰਥੀਕ
 ਨਿਧ ਸੰਮ੍ਰਿਦਾ ੩੯੬॥ ਝਖੀਤਾਣਤਲਾਉਈਸ ਵਰਣ ਮਤਸਤਾਣਤਲਾਉ
 ੩੯੮॥ ਮੋਨਕੇਤ ਮਛੀਤਾਣਤਲਾਉ ੩੯੯॥ ਨੀਰਕੇਜਾਜਲਦੇਜੀਵਾ ੪੦੦
 ॥ ਬਾਰਜਤਾਣਜਲਦੇਜੀਵਾਦਾਰਖਕਤਲਾਉ ੪੦੧॥ ਜਲਜਤਾਣਤਲਾ
 ਉ ੪੦੨॥ ਨੀਰਜਤਾਣਤਲਾਉ ੪੦੪॥ ਰਿਪਅੰਤਕ ਫਾਹੀ ੪੦੮॥ ਤਨਭਿ
 ਪੁਰਗ ੪੦੯॥ ਅਸੁਆਰਿਪ੍ਰਣਦਾਸ੍ਰਤ੍ਰਗ ਅੰਤਿਅਤਕ ਅੰਤਨੁਅੰਤਕ
 ਰੇਵਵਾਲੇਪ੍ਰਦਨਕਹੁ ਫਾਹੀ ੪੧੧॥ ਪ੍ਰਿਤਨਾਂਤਕ ਸੇਨਾਤਿਸਦੇਨਾਸਕਰਣਵ
 ਲੀਦੁਸਰੀਸੇਨਾ ੪੧੩॥ ਬਾਰਨੀਧੀਰਿਆਵਾਲੀਸੇਨਾ ੪੧੭॥ ਗੋਨੀਹਾਥੀਅੰ
 ਵਾਲੀਸੇਨਾ ੪੧੮॥ ਪਤਿਨੀਗਾਜਿਆਵਾਲੀਸੇਨਾ ੪੨੦॥ ਰਿਪਖਿਪਸਤ੍ਰਅ
 ਦੇਖਪਾਉਦਵਾਲੀਫਾਹੀ ੪੨੪॥ ਜਧਨਿਜੋਧਿਆਵਾਲੀਸੇਨਾ ੪੨੫॥ ਰੋਪ
 ਈਰਿਪਾਵਾਲੀਸੇਨਾ ੪੨੬॥ ਅਰਿਣੀ ਸਤ੍ਰਆਵਾਲੀਸੇਨਾ ੪੩੦॥ ਰਿਪਜਨਦੇ
 ਸੁਗਾਜੇਆਦੇਗਜੇਤਿਨਵਾਲੀਸੇਨਾ ੪੩੪॥ ਚਾਵਨੀਗਾਜੇਆਵਾਲੀਸੇਨਾ ॥

੪੩੭॥ ਪੁਜਨੀ ਫਿਰਿਆਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੩੮॥ ਏਤਨੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
 ੪੪੧॥ ਦੋਯਧਨੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੪੨॥ ਸਾਵਨਜੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ
 ਸੈਨਾ ੪੪੫॥ ਤੁਰੰਗੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੪੬॥ ਏਤਨੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
 ੪੪੮॥ ਪਦਮ ਗਾਥੀ ੪੫੦॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਾਥੀ ੪੫੨॥ ਇੰਦ੍ਰਣੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
 ੪੫੪॥ ਕਰਨੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੫੫॥ ਸਿੰਧੂ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੫੬॥ ਅਨਰ
 ਪੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੫੮॥ ਹਰਨੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੬੦॥ ਬਾਜਨੀਘੋ
 ਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੬੨॥ ਚਤੁਰਥੇਧਿਆਉਤੀ ੪੬੪॥ ਬਾਹਨੀ ਰਿਪਘੋਰੀਆਂ
 ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੬੬॥ ਸਿੰਧੂ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੬੮॥ ਸਿੰਧੂ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
 ਰਿਪਘੋਰੀਆਂ ੪੬੯॥ ਅਰਬਾਨੀਘੋਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੭੦॥ ਕਿਕਾਣੀਘੋਰੀਆਂ ਵਾਲੀ
 ੪੭੧॥ ਮੁਖਮਾਸਾਨੀਘੋਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੭੨॥ ਆਪਨੀ ਅਧਪਤੀਗਾਥੀਆਂ
 ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੭੩॥ ਪ੍ਰਭੂ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਰਿਪਘੋਰੀਆਂ ੪੭੪॥ ਸਿੰਧੂ ਗਾਥੀਆਂ
 ਸੁਗਮੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੭੫॥ ਸਕਲਛਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਲੀਕਾਹਿਛਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ
 ਸੈਨਾ ੪੭੬॥ ਆਤਪਤੀਛਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੭੭॥ ਛਿਤਪਤਾਛਿਤ੍ਰਾਂ ਗਾਥੀਆਂ
 ਦਾਅਸਰਗਾਥੀ ਸੈਨਾ ੪੭੮॥ ਰਉਦਨ ਦੁਸਰੀਆਨੁਰਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
 ੪੭੯॥ ਸਤਰੰਗ ਸਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੮੦॥ ਮਥਨੀ ਮਥਨ ਮਥਨੇ ਵਾਲੀ ਦੁਸਰੀ ਸੈ
 ਨਾਤਿਨਾਰੇ ਮਥਨੇ ਵਾਲੀ ਰਿਪਘੋਰੀਆਂ ੪੮੧॥ ਸਿੰਧੂ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੮੨॥ ਸਕਟਨੀ ਗ
 ਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੮੩॥ ਅਸਕਵਚਨੀ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
 ੪੮੪॥ ਚਰਮਣੀ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੮੫॥ ਚਰਮਣੀ ਛਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ੪੮੬॥
 ਸਬਦਸਲੋਣੀ ਸਬਦਥੇਧਣੀ ਰਿਪਘੋਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੮੭॥ ਚੜ੍ਹਾਣੀ ਚੜ੍ਹਾਵਾਲੀ
 ਸੈਨਾ ੪੮੮॥ ਅਜਨੀ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੮੯॥ ਨਿਸਤਿਸਨੀ ਤਲਵਾਰ
 ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੯੦॥ ਸਸਤ੍ਰੇਸਰਣੀ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੯੧॥
 ਸਸਤ੍ਰੇਸਰਣੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੯੨॥ ਖਲਖੰਡਨ ਖਲਾਂ ਦੇ ਖੰਡਨ ਵਾਲੀ
 ਸੈਨਾ ੪੯੩॥ ਕਵਚਾਂ ਤਕੀਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਰਿਪਘੋਰੀਆਂ ਅਰਿਬੰ
 ਦੁਰਪ ੪੯੪॥ ਧਾਰਾਧਰਨੀ ਤਲਵਾਰ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੯੫॥ ਦੁਸਟਦਾ
 ਹਨੀ ਤਲਵਾਰ ੪੯੬॥ ਦੁਰਜਨਦਬਕਨੀ ਤਲਵਾਰ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
 ੪੯੭॥ ਬਾਰਬਰਜਨੀ ਦਾਰਬਰਜਨੇ ਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ਰਿਪਟੀ ਰਿਪਘੋਰੀਆਂ ੪੯੮॥
 ੪੯੯॥ ਸਿੰਧੂ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਬਾਣੀਉਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੦੦॥ ਬਾਨਦਾਇਨੀ
 ਬਾਣੀ ਦੇ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੦੧॥ ਪਨਜਪ੍ਰਹਾਰਨ ਚਿਲੇ ਦੇ ਵਛਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ
 ਨੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਉਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੦੨॥ ਸਤ੍ਰੇਸਰਣੀ ਸਤ੍ਰੇਸਰਣੀ ਮਾਰਣ ਵਾਲੀ
 ਸੈਨਾ ੫੦੩॥ ਪਨਜਪ੍ਰਹਾਰਣੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੦੪॥ ਨਿ
 ਪਾਵਾਲਾ ਬਾਣ ੫੦੫॥ ਨਤਚਰ ਬਾਣ ਵਾਲੀ ੫੦੬॥ ਪਟਨੀ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ
 ਸੈਨਾ ੫੦੭॥ ਬਿਯੁਗਨੀ ਸਮੁਹਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੦੮॥ ਬਜਟੀ ਬਜਟੀ ਸੈਨਾ
 ੫੦੯॥ ਬਲਦੀ ਬਲਦੀ ਸੈਨਾ ੫੧੦॥ ਦਲਣੀ ਦਲਣੇ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਮਲਣੀ
 ਰਿਤਣੀ ਬਾਜਨੀਆਂ ਵਾਲੀ ੫੧੧॥ ਦੋਧਪਰਨੀ ਨਗਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀ
 ੫੧੨॥ ਨਾਦਨਦਨੀ ਨਗਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀ ੫੧੩॥ ਦੋਧਪਰਨੀ

ਪਨਨੀ ਨਗਾਰਿ ਅੰਦੀ ਪੁਨਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੬੧ ॥ ਘੋਖ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ॥ ੫੬੨
 ਨਾਦਨਿ ਸਨੀ ਨਗਾਰਿ ਅੰਦੇ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ੫੬੫ ॥ ਛੁਛਨੀ ਛੁਛੁੰ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੬੬
 ੮ ॥ ਸੀਖਨਾਦਨੀ ਸੀਖ ਦੇ ਸਬਦ ਵਾਲੀ ੫੭੦ ॥ ਪਲਕੁ ਛੁਛਨਾਦਨਿ ਮਾਸ ਦੇ ਰੁਖਣ ਵਾ
 ਛੇਰੁ ਤੇ ਸਦੀ ਨਿਆਈ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੭੧ ॥ ਬਿਆਪਨਾਦਨੀ ਸੇਰਦੀ
 ਨਿਆਈ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੭੨ ॥ ਹਰਜ ਛੁਛੇਰ ੫੭੩ ॥ ਪ੍ਰੀਤਗੀ ਕੁਛੇਰ ਵ
 ਤ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੭੪ ॥ ਹਰਨਾ ਮਛੇਰ ੫੭੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਗੀ ਨਿਘੋਖ ਨਿਛੇ
 ਰ ਵਤ ਬੇਲਣ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੭੮ ॥ ਪਸੁਪਤਾਰ ਪਨਨੀ ਪਸੁਅੰਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਗਾਥੀ ਤਿ
 ਸਦਾ ਸਤੁ ਛੇਰੁ ਤਿਸਦੀ ਨਿਆਈ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੮੦ ॥ ਪਸੁਪ੍ਰੇਸੁ ਛੇਰ ੫੮੧
 ੧ ॥ ਗਜਨਿ ਗਾਥੀ ਦਾ ਸਤੁ ਛੇਰ ੫੮੨ ॥ ਸੰਉਤਿ ਯਰ ਪਨਨੀ ਗਾਥੀ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ
 ੨ ਛੇਰੁ ਤਿਸਦੀ ਨਿਆਸ ਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੮੫ ॥ ਸਿਧਰਾਰਿ ਪਨਨੀ ਗਾਥੀ ਦਾ ਮ
 ਰੀ ਛੇਰੁ ਤਦ ਵਤ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੮੬ ॥ ਨਾਗਾਰਿ ਪਨਨੀ ਗਾਥੀ ਦਾ ਸਤੁ ਸੇ
 ਰੁ ਤਿਸਦੀ ਨਿਆਈ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੫੮੭ ॥ ਬਰਿਯਰ ਗਾਥੀ ਦਾ ਸਤੁ ਸੇਰ
 ੫੮੮ ॥ ਬਲਿਯਰ ਗਾਥੀ ਦਾ ਸਤੁ ਛੇਰ ੫੮੯ ॥ ਬਪੁ ਬੰਦੁਕ ੬੦੧ ॥ ਪਤਰਿ ਮਾਰਿ
 ਪਤਰ ਦਾ ਮਰੀ ਗਾਥੀ ਤਿਸਦਾ ਮਰੀ ਛੇਰ ੬੦੪ ॥ ਹਯਨਿ ਮਰ ਪੋਰਿਆ ਦਾ ਮ
 ਰੀ ਸੇਰ ੬੧੨ ॥ ਬਾਹਨਾਂਤ ਕਨੀ ਪੋਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸੇਰ ਤਦ ਵਤ ਸਬਦ ਕੁ
 ਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੬੧੩ ॥ ਸਰਜਜ ਪੋਰਾ ਮਰਿ ਸੇਰ ੬੧੫ ॥ ਸਿਧਾ ਅਰਿ ਪੋਰੇ ਦਾ ਮਰੀ
 ਸੇਰ ੬੧੬ ॥ ਬਾਨਾ ਮਪੋਰੇ ਦਾ ਰਿਰਿ ਸਤੁ ਸੇਰ ੬੧੮ ॥ ਅਰਬਾ ਮਰ ਪੋਰਿਆ ਦਾ ਸਤੁ ਸੇ
 ਰ ੬੨੦ ॥ ਗਿਰਿ ਨਿਆਰਿ ਪੋਰੇ ਦਾ ਮਰੀ ਸੇਰ ੬੨੧ ॥ ਪੁਰਿ ਮਰਿ ਪੋਰੇ ਦਾ ਮਰੀ ਸੇਰ
 ੬੨੩ ॥ ਸਿਰਿ ਮਰਿ ਮਿਰਾ ਦਾ ਮਰੀ ਛੇਰੁ ਤਿਸਦੀ ਨਿਆਈ ਸਬਦ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ
 ੬੨੫ ॥ ਰਿਣਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਿਰਾ ਮਿਰਾ ਦਾ ਮਰੀ ਛੇਰ ੬੨੬ ॥ ਭੁਚਰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਿਥੀ
 ਚਰਣ ਵਾਲਾ ਮਿਰਾ ਤਿਸਦਾ ਮਰੀ ਛੇਰ ੬੨੭ ॥ ਸੁਭਟਸ ਤੁ ਸੁਰਮਿ ਮਾਨੁ ਮਚਨ
 ਵਾਲੀ ਬੰਦੁਕ ੬੩੦ ॥ ਆਦਿ ਜੁਧਨੀ ਜੋਧਿਆ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ਮੰਤ ਕਨੀ ਬੰਦੁਕਾ
 ੬੩੭ ॥ ਨਾਲ ਨਾਮ ਬੰਦੁਕ ਦਾ ਬੰਦਨੀ ਬੰਦੁਕ ਜਬਰ ਜੀਗਾ ਨਾਮ ਬੰਦੁਕ ਦਾ ਸੁਤਰ
 ਨਾਲ ਪੁਰਨਾ ਲਗਾ ਲੈ ਬੰਦੁਕ ਚਰਣ ਕੁਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦੁਕ ਪਰ ਜੁਆਲ ਤਲੀ
 ਕਾਰ ਮਗਨ ਦੇ ਕੁਨ ਵਾਲੀ ਬੰਦੁਕ ੬੪੧ ॥ ਪਨਪਨਨੀ ਬਦਲ ਵਤ ਸਬਦ ਕੁਨ
 ਵਾਲੀ ਬੰਦੁਕ ੬੩੬ ॥ ਰਿਪਈ ਮਿਪਈ ਸਤੁ ਅੰਦਾਲੀ ਸੇਨਾ ਦੇਖ ਪਾਉਣ ਵਾ
 ਲੀ ਬੰਦੁਕਾ ਏ ਪਿਛਲੀ ਤੁਕਰੇ ॥ ੬੪੮ ॥ ਗੋਲਾ ਅਸਟਿ ਗੋਲੇ ਦਾ ਮਾਸਟ ੬੫੦
 ॥ ਆਲਾ ਅਣੀ ਪਰ ਵਾਲੀ ॥ ੬੫੧ ॥ ਸਦਨ ਨਿਪੁ ਵਾਲੀ ੬੫੨ ॥ ਗੋਲਾ ਕੋਤ ਨਿ
 ਗੋਲੇ ਦੇ ਪੁਵਾਲੀ ੬੫੭ ॥ ਗੋਲਾ ਲਿਆਲੀ ਗੋਲੇ ਦੇ ਸੇਣ ਵਾਲੀ ੬੫੮ ॥ ਮੁਕਤ
 ਨਿਛਰਣ ਵਾਲੀ ੬੬੨ ॥ ਸਕਤਨੀ ਛੁਛਣੀ ੬੬੬ ॥ ਜੁਆਲਾ ਬਕਤੀ ਜੁਆਲਾ
 ਦੇ ਉਗਲ ਛੁਛਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦੁਕ ੬੭੩ ॥ ਭੁਮਿਜਾ ਬਿਛ ੬੮੦ ॥ ਪਨਜਜ ਬਦਲ
 ਦਾ ਜਾਇਆ ਜਸਉ ਸਦਾ ਜਾਇਆ ਬਿਛ ॥ ੬੮੧ ॥ ਜਲਤਰ ਬਿਛ ॥ ੬੮੪ ॥
 ਰਜਜਲ ਦਾ ਜਾਇਆ ਬਿਛ ੬੮੫ ॥ ਭੁਰਗੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਪੁਤਾ ਬਿਛ ੬੮੬ ॥ ਚੀਨ ਕਰ
 ਜੋਹੀ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਣੇ ॥ ੬੮੮ ॥ ਰੁਹਨਾ ਮਪਤ ਬਿਛ ੬੮੯ ॥ ਉਤਭੁਜ ਬਿਛ ੬੯੬
 ਪਤੀ ਨਾਮ ਬਿਛ ੬੯੭ ॥ ਪਰਾਧਾਰ ਨਾਮ ਬਿਛ ੬੯੮ ॥ ਪਗਾਰਾ ਬਿਛ ੭੦੦
 ॥ ਪਰਾਨਾਇਕ ਬਿਛ ੭੦੧ ॥ ਪਰੀਰਾਦ ਪਰਤੀਰਾਗਾ ਬਿਛ ੭੦੬ ॥ ਪਰਾਇ
 ਰੁ ਬਿਛ ੭੦੭ ॥ ਪਰਾਪਾਲਕ ਬਿਛ ੭੦੮ ॥ ਤਰਜ ਬਿਛ ਦਾ ਜਾਇਆ ਬਿਛ ਨਾ
 ਬਚੇਗਾ ਬਿਛ ਵਾਲੀ ਆਦਿਕ ੭੦੯ ॥ ਨਾਇਕ ਚੰਗੀ ਗੁਲੀ ਕਦੀ ਹੋਈ ਬਿਛ
 ਦੀ ੭੧੧ ॥ ਛਲਨਾਇਕ ਬਿਛ ੭੧੪ ॥ ਤਰਨੁ ਮਨੁ ਜ ਬਿਛ ਦਾ ਪੁਤਾ ਬਿਛ ਤਿਸ

ਸਿਲਾਈ ਪੰਨਾ ੧੦੮
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੦੯
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੦
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੧
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੨
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੩
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੪
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੫
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੬
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੭
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੮
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੧੯
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੦
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੧
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੨
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੩
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੪
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੫
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੬
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੭
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੮
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੨੯
 ਮਰਦਾਨੀ ਪੰਨਾ ੧੩੦

੨ ਦਾਦਾਈ ॥ ਬਿਛ ਨਾਇ ਗਲੀ ਕਢੀ ਹੋਈ ਬਿਛ ਵਿਚੋਂ ॥ ੨੪ ॥ ਤਰਨੀ ਬਿ
 ਛਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੨੫ ॥ ਬਲੀ ਸਨਾਮ ਬਿਛ ਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਛ ਪ੍ਰਾਮਾਤਿ ਬਿਦੁਕਾ
 ॥ ੨੭ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਰਿ ਛੇਰ ਦਾਸਤੁ ਬਿਦੁਕ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰਜ ਛ ਨਾਮ ਛੇਰ ਦਾ ॥ ੨੯ ॥
 ੧ ॥ ਪਸਪਤੋਸ ਹਾਥੀ ਦਾਈ ਸਪੇਰ ਅਰਿ ਬਿਦੁਕ ॥ ੩੦ ॥ ਪਸਪਤੁ ਬਿਦੁਕ ॥ ੩੧ ॥
 ੨ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਜਨ ਕਾਲੇ ਚੰਮ ਦਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ॥ ੩੨ ॥ ਨੈਨੇ ਤਮ ਮ੍ਰਿਗ ॥ ੩੩ ॥ ਸਵ
 ਤਸਵਤਤਨਿ ਮ੍ਰਿਗਣੀ ਦੀ ਸਉਕਣ ਹੋਰ ਮ੍ਰਿਗਣੀ ਪਾਤਿ ਮ੍ਰਿਗ ॥ ੩੪ ॥ ਸੇ
 ਤਮਾਸਿਤ ਚਿਟੇ ਤੇ ਕਾਲੇ ਚਰਮ ਦਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ॥ ੩੫ ॥ ਉਦਰ ਸੇਤ ਮ੍ਰਿਗ ॥ ੩੬ ॥
 ਚਾਰਨੇਤੁ ਬਿਦੁਕੇਤੁ ਦਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਪਤ ਛੇਰ ਨਾਥ ਸਰਦੁਲ ॥ ੩੭ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਹਰਣੀ
 ॥ ੩੮ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀਆ ਪਿਪਤ ਛੇਰ ਪਾਤਿ ਸਰਦੁਲ ॥ ੩੯ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਇੰਦੁ ਮ੍ਰਿਗ ॥ ੪੦ ॥
 ੪ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਗਜ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਇਕ ਸੇਰ ॥ ੪੧ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਅਨਜ ਮ੍ਰਿਗਣੀ ਦਭਾਈ ਮ੍ਰਿਗ
 ॥ ੪੨ ॥ ਤ੍ਰਿਣਚਰ ਮ੍ਰਿਗ ਪਾਤਿ ਸੇਰ ਅਰਿ ਬਿਦੁਕ ॥ ੪੩ ॥ ਤ੍ਰਿਣਹਾਤੀ ਕ ਕਥਾ ਦੇ
 ਖਾਣ ਦਾਲੇ ਮ੍ਰਿਗ ਕੇ ॥ ੪੪ ॥ ਤ੍ਰਿਣਹਾਰਿ ਪ੍ਰ ਮ੍ਰਿਗ ਦਾਸਤੁ ਸੇਰ ਨਾਥ ਸ
 ਰਦੁਲ ॥ ੪੫ ॥ ਗੁਸਤਾਰਿ ਪ੍ਰ ਘਾਹ ਦਾਰਿ ਪ੍ਰ ਮ੍ਰਿਗ ॥ ੪੬ ॥ ਉਰ ਵਿਜ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਜਾਇਆ ਪਾਸ ॥ ੪੭ ॥ ਬੈਂਸੁ ਪਰਜਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਜਾਇਆ ਪਾਸ
 ॥ ੪੮ ॥ ਪੁਰਨਿਜਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਜਾਇਆ ਪਾਸ ॥ ੪੯ ॥ ਵੀਪਨਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕ
 ਚਰ ਮ੍ਰਿਗ ਸਤੁ ਬਿਦੁਕ ॥ ੫੦ ॥ ਸਿਸਟਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੫੧ ॥ ਬਿਛ ਨਿ ਬਿਛ
 ਦਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੫੨ ॥ ਪਰਏ ਸਰਣੀ ਪਰਤੀ ਦੇਈ ਸੁਬਿਛਾ ਬਿਛਾਵਾਲੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੫੩ ॥ ਪਗਾਰਾਟਨੀ ਪਗਾਰੇ ਗਜੋ ਬਿਛ ਬਿਛਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਜਾਨਾਇ
 ਕੇਚਰ ਘਾਸ ਚਰਣ ਦਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਛੇਰ ਨਾਇਕ ਤੇ ਸਦਾ ॥ ੫੪ ॥ ਬਾਰਧਨੀ ਸ
 ਮੰਦਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੫੫ ॥ ਨੀਰਗਾਸ ਕੋ ਸਮੰਦ ਸਮੰਦਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ॥ ੫੬ ॥ ਨੀਗਲ ਅਨੀ ਸਮੰਦਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੫੭ ॥ ਬਾਰਾ ਲਖਣੀ ਸਮੰਦਾ
 ਵਾਲੀ ॥ ੫੮ ॥ ਕੀਨਿ ਪਨੀ ਜਲ ਦਾਸਮੰਦਾ ਤਿਸਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੫੯ ॥ ਅੰ
 ਬੁਜਨੀ ਜਲ ਦੇ ਉਤ ਪਤਕੁਣ ਦਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੬੦ ॥ ਬਾਰਿਰ ਜਲ ਦਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਧਰ ਪਾਰਨੇਵਾਲ ਸੇਰ ॥ ੬੧ ॥ ਮੇਧੁਜਨੀ ਜਲ ਦਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੬੨ ॥ ਹਰ
 ਨ ਜਲ ਦਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੬੩ ॥ ਨਦਨੀ ਨਦਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੬੪ ॥ ਨਯਨੀ ਨਦੀਆ
 ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੬੫ ॥ ਨਾਦਿਨ ਨਦੀਆਵਾਲੀ ॥ ੬੬ ॥ ਤਰੀਗਨਿ ਨਦੀਆਂ ਦਾ
 ਲੀ ॥ ੬੭ ॥ ਅਗਵਿਕਰ ਗਰਿਨ ਪਹਿਲੇ ਕਨਾਰਿਆਵਾਲੀ ਨਦੀ ॥ ੬੮ ॥ ਛੇਰ
 ਨਨੀ ਪ੍ਰਗਵਾਲੀ ਨਦੀ ਤਿਸ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਦਾ ਜਾਇਆ ਪਾਸ ॥ ੬੯ ॥ ਬਿਛ ਕੋ
 ਦਨਿ ਬਿਛਾ ਦੇ ਕਟਣ ਦਾਲੀ ਨਦੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਦਾ ਪਾਸ ॥ ੭੦ ॥ ਜਲੇਰ ਸ
 ਸਨੀ ਜਲ ਦੇ ਸਿਮਟੇਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੭੧ ॥ ਕ੍ਰਿਤਾ ਅਰਨੀ ਗੰਗਾਵਾਲੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੭੨ ॥ ਕਾਰਕੰਦਨੀ ਕਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਟਣ ਦਾਲੀ ਨਦੀ ॥ ੭੩ ॥ ਕਲੁਸ
 ਸਨੀ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਨ ਦਾਲੀ ਗੰਗਾ ॥ ੭੪ ॥ ਗੰਗਨੀ ਗੰਗਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿ
 ਥੀ ॥ ੭੫ ॥ ਜਨੁਵਨੀ ਗੰਗਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੭੬ ॥ ਗੁਰਗਿਰਥਨੀ ਗੰਗਾਵਾਲੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੭੭ ॥ ਜਟਨੀ ਜਟਾਂਵਾਲੀ ਗੰਗਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ੭੮ ॥ ਨਦੀ ਗਟਨੀ
 ਨੀ ਗੰਗਾਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਤੁ ਬਿਦੁਕ ॥ ੭੯ ॥ ਬੀਖਮ ਜਨਿਨ ਨੀ ਖਮਦੀਆਈ
 ਗ ॥ ੮੦ ॥ ਨਦੀਈ ਸਨੀ ਗੰਗਾ ॥ ੮੧ ॥ ਨਦੀਨਾਇਕ ਨੀ ਗੰਗਾ ॥ ੮੨ ॥ ਸਰ
 ਤਾਬਗਨੀ ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਸੇਸਟਰੀ ਗੰਗਾ ॥ ੮੩ ॥ ਸਰਤੋਦ ਗੰਗਾ ॥ ੮੪ ॥ ਜਮੁਨ

ਨੀਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੨੩੬॥ ਕਾਗਲਿੰਦਨੀਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੨੩੭॥ ੨੩
 ਬਲਭਾਪ੍ਰਿਅਾਰੀਜਮਨਾਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੨੩੮॥ ਬਸਦੇਵਜਾਕ੍ਰਿਸਨਬਲ
 ਭੁਨਨਿਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੨੪੧॥ ਮੁਸਲੀਧਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸ
 ਦੀਪ੍ਰਿਅਾਰੀਜਮਨਾ ੨੪੨॥ ਬਾਪੁਰਧਰਬੰਸੀਧ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਦੀਪ੍ਰਿਅਾਰੀਜ
 ਮਨਾ ੨੪੩॥ ਬੰਸੀਧਰਧਰਨਿਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਦੇਧਾਰਨਵਾਲੀਜਮਨਾਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ੨੪੪॥ ਬੰਸੁਇਸਕ੍ਰਿਸ਼ ੨੪੫॥ ਬੰਸੁਇਸੇਸੁਣੀਕ੍ਰਿਸ਼ਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੪੬
 ਜਦਨਾਇਨਾਇਕਾਕ੍ਰਿਸ਼ਦੀਇਸਤੀਜਮਨਾ ੨੫੧॥ ਦੁਆਰਕੇਅਨੀਨਿਕ੍ਰਿਸ਼
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਵਾਲੀਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੨੫੪॥ ਦੁਆਰਵਤੀਨਾਇਕਨਿਨ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੨੫੫॥ ਦੁਆਰਕਾਧਨਨਿਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੬੦॥ ਜਗਤੇਸਰਨਿਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੬੧॥ ਅਨ
 ਸੁਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੬੨॥ ਜਗਤੇਸਰਨਿਨਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਦੀਪ੍ਰਿਅਾਰੀਜਮਨਾ ੨੬੩॥ ਹਲੀਕ੍ਰਾ
 ਕਦੰਦਭੁਜਾਬਸਦੇਵਦਾਪੁਤ੍ਰਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਦੀਪ੍ਰਿਅਾਰੀਜਮਨਾ ੨੬੪॥ ਬਾਲਿਆਨੁਜੀ
 ਤਨਨਿਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੬੫॥ ਰਭਿਰਦੇਆਕ੍ਰਾਤਨਨੀਬ
 ਨਨਬਲਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੬੬॥ ਬਲ
 ਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾਤਿਸਦੇਕਨਾਰੇਦਾਘਾਸ ੨੬੬॥ ਬਲ
 ਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾਤਿਸਦੀਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿ
 ਥੀ ੨੬੭॥ ਕਾਮਪਾਲ, ਖੇਨਾਪਾਲਬਲਭਦ੍ਰ ੨੭੦॥ ਰਿਵਤਿਰਵਨਨਜ
 ਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸ਼ ੨੭੧॥ ਗਾਮਅਨੁਜਨਨੀਬਲਦ੍ਰਦਾਭਾਈ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੭੨॥ ਤ੍ਰਿਣਵਰਤਅਰਨਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਵਾਲੀਜ
 ਮਨਾ ੨੭੬॥ ਬਕੀਆਤਕਨਿਨਪੁਤਨਾਰੇਮਾਰਨਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਸ਼ਵਾਲੀ
 ਜਮਨਾ ੨੭੭॥ ਪਤਨਾਗਨਿਨਨਾਗਪਤੀਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੭੮
 ੨॥ ਸਕਟਾਸੁਰਹਨਨਗਭਾਸੁਰਦੇਮਾਰਣਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜ
 ਮਨਾ ੨੮੦॥ ਨਰਕਾਂਤਕਨਿਨਭੁਮਾਸਰਦੇਮਾਰਣਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀ
 ਜਮਨਾ ੨੮੧॥ ਨਰਕਹਾਭੁਮਾਸਰਦੇਨਾਸਕਰਨਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀ
 ਜਮਨਾ ੨੮੫॥ ਮਧਵੰਦਨਨੀਮਧਕੇਦਲਣਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਸ਼ਦਾ
 ਲੀਜਮਨਾਸਬਦੇਦੁਛੇਰ ੨੮੯॥ ਕਾਲਜਮਨਾਮਹਕ੍ਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਸ਼ਵਾਲੀ
 ਜਮਨਾ ੨੯੦॥ ਨਰਕਅਰਨਨਿਭੁਮਾਸੁਦਾਅਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ
 ੨੯੧॥ ਕੇਸਕੇਸਆਕਰਖਨਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੯੦॥ ਬਾਸਦਿ
 ਵੇਸਨਨੀਬਸਦੇਵਦਾਈਸਾਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੯੧॥ ਅ
 ਨਕਦੰਦਭੇਸਨਨਿਬਸਦੇਵਦਾਈਸਾਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੯੨॥
 ਹਸਨਰਕਸਨੀਨਨਗਾਂਦਾਆਰਿਚਿਰਸਾਂਨੁਪਿਚਣਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀ
 ਜਮਨਾ ੨੯੩॥ ਨਾਗਾਇਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੯੪॥ ਬਾਗਲਯ
 ਜਲਦੇਵਿਚਪ੍ਰਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੯੬॥ ਨਾਰਕੇਤਨੀਨ
 ਜਲਦੇਵਿਚਪ੍ਰਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੨੯੬॥ ਜਲਬਾਮਨਨੀ

ਦੁਆਰ
 ਕਾਟਸਾ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੦੩॥ਜਲਸੀਕੇਤਨ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੦੬॥ਮੇਘਜਨਨਿਜਲਵਾਲੀਨਦੀ ੯੦੮॥ਗੀ
 ਗਭੇਟਨੀਸਰਸਤੀਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੦੯॥ਅਰਨਥਾਰਨੀਭਾਲਜਲ
 ਵਾਲੀਸਰਸਤੀ ੯੧੨॥ਅਰਨਤਰੰਗਨਿਲਾਲਜਲਵਾਲੀਸਰਸਤੀਸਰ
 ਸਤੀਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੧੮॥ਸੰਤੋੜਵਨਨੀਸੰਤੋੜਵਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੨੦॥ਸਰ
 ਸਨਾਰਨੀਸੰਨਾਲੇਵਾਲੀਸੰਤੋੜਵ ੯੨੩॥ਸਤੁਗਾਮਨੀਸਤੋੜਵਤਿਸਵਾਲੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ੯੨੪॥ਸਤਤਰੰਗਨੀਸੰਪ੍ਰਵਾਹਵਾਲੀਸਤੋੜਵ ੯੨੬॥ਬਿਆਸਨੀ
 ਬਿਆਸਨਦੀਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੨੭॥ਬਿਆਸਨੀਬਿਆਸਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯
 ੨੮॥ਪਾਸਸਕਤਨੀਫਾਹੀਦੇਕਟਵਵਾਲੀਬਿਪਾਸਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ੯੩੦॥ਬੁਠਣਾਇਥਫਾਹੀਤਿਸਦੇਕਟਵਵਾਲੀਬਿਪਾਸਾ ੯੩੩॥ਗ
 ਵਨਨੀਗਵੀਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੩੫॥ਚੰਦ੍ਰਭਾਗਨਲਪੁਲਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ੯੩੭॥ਚੰਦ੍ਰਾਨਜਨੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਭਾਗਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ੯੪੦॥ਮਯੀਕਸਹੋਰਨਨੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਸਕੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਭਾਗ ੯੪੧
 ਅਰਮਨਜਨਨੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਕੇਬਹੁਰੇਤਿਸਦੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨਤਿਸਵਾਲੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ੯੪੩॥ਨਿਸਾਇਸਰਨਨੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੪੪॥ਭੋਨਾਪ
 ਪਨੀਗਤਦਾਪਤੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੪੭॥ਬੁਨਨਾਮਪੁਤ੍ਰਕਾ
 ਘਾਸ ੯੫੦॥ਨਿਸਯਨੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੫੩॥ਨਿਸਚਰਨਨੀ
 ਗਤਾਦਿਖੋਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ੯੫੪॥ਸਤਚਰਘਾਸਦੇਚਰਨਵਾਲੀਮੁਗ ੯੫੬॥ਨਿਸਾਰਵਨਨੀਚੰਦ੍ਰ
 ਮਾਰੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੫੭॥ਦਿਨਅਚਰਵਨਨੀਗਤਗਤਾਦਿਚਬਿ
 ਚਰਨੇਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੫੮॥ਚਰਜਮਰਵਨਨੀਪੁ
 ਰਜਦਾਜਗਇਆਦਿਨਤਿਸਦੀਅਰੀਗਤਗਤਾਦਿਖੋਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰ
 ਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੫੯॥ਤਿਮਿਯਰਰਵਨਤਿਸਦਾਅਰੀਦਿਨਰਿ
 ਨਦਾਸਤੁਗਤਗਤਾਦਿਖੋਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ॥
 ੯੬੦॥ਚਰਜਰਿਰਵਨਨੀਪੁਰਜਦਾਜਗਇਆਦਿਨਦਿਨਦਾਅਰੀਗਤ
 ਗਤਾਦਿਖੋਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ੯੬੧॥ਗਵਿਜਰਿਰਵਨਨੀਪੁਰਜਦਾਜਗਇਆਦਿਨਦਿਨਦੀਅਰੀਗ
 ਤਗਤਾਦਿਖੋਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨਤਿਸਵਾਲੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ੯੬੫॥ਦਿਨਪੁਜਾਮਰਦਿਨਦਾਅਧਪਤੀਸੁਰਜਸੁਰਜਦਾਜਗਇ
 ਆਦਿਨਦਿਨਦੀਅਰੀਗਤਗਤਾਦਿਖੋਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਚੰਦ੍ਰਮਾ
 ਰੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੬੬॥ਦਿਨਗਾਜਿਅਰਸੁਰਜਦਾਅ
 ਰੀਗਤਰਵਨਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀ ੯੬੭॥ਚੰਦ੍ਰਜੋਨਨੀਆਦਿਬਖਾਨੇਚੰਦ੍ਰਮਾ
 ਜੋਚਾਨਣੀਵਾਲੀਤਿਸਕੀਭੋਏਚੰਦ੍ਰਭਾਗ ੯੭੦॥ਸਸਓਪਸਖਨੀ
 ਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਸਮੀਪਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੭੩॥ਨਿਸਯਭਗਾਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭੋਏਚੰ
 ੭੪॥ਚੰਦ੍ਰਗਟਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਭਗਾਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੭੫॥ਚੰਦ੍ਰਗਵਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀ
 ਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ ੯੭੮॥ਦਿਨਅਚਰਚੰਦ੍ਰਮਾਰੀਤਿਸਦੀ
 ਭੋਏਚੰਦ੍ਰਨ

੬੬੧੫ ਜਥੇ ਨਕਰ ਚਾਨਣੀ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤਿਸਰੀ ਤੇ ਟੁਕਾ ੬੪
 ੬੬੨ ੧ ੧ ਮੀਯੋ ਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੬੬੪ ੧ ਮੀਗ ਬਾਹਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੬੬੫ ੧ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਚੰ
 ਦ੍ਰਮਾ ਭੈਣ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਗਾ ੬੬੬ ੧ ਮੀਗ ਨਾਥ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭੈਣ ਟੁਕਾ ਟੁਕਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਜਾਇਆ ਪਾਸ ਚਰਣ ਵਾਲਾ ਮੀਗ ਨਾਥ ਤਿਸਰਾ ਕਾਲਾ ਹਰਣਰਿ
 ਪਾਤਿਸਰਾ ਛੇਰਪਤਿ ਪਤੀ ਸਰਦਲ ਰਿਪੁ ਬੰਦੁਕਾ ੬੬੭ ੧ ਨਦੀ ਗਾਟ ਸੁਤ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤਿਸਰੀ ਭੈਣ ਟੁਕਾ ੬੬੮ ੧ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ ਚੰ
 ਦ੍ਰਮਾ ੬੬੯ ੧ ਨਦੀ ਨਾਇਕ ਜਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੬੭੦ ੧ ਸਰਤਿ ਸ ਸਰਤ
 ਦਾਈ ਸੁਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਿਸਰਾ ਪੁਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੬੭੧ ੧ ਸਰਤ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ੧੦੦ ੧ ਤਮਚ
 ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਟੁਕਾ ੧੦੦ ੧ ਤਮਹਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਟੁਕਾ ੧੦੦ ੨ ਤਮ
 ਅਰਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੦ ੩ ਤਿਮਹਰਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੦ ੪ ਤਿਮਹਰ ਦਨ ਅਨੇਰੇ
 ਦੇ ਨਾ ਸਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੦ ੫ ਤਿਮਹਰ ਨਿਕੇਰਨ ਅੰਧੇਰੇ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾ
 ਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਨਮਾਨੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰੇ ੧੦੧ ੧ ਉਰਗ ਗਾਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੧ ੨ ਉ
 ਰਗ ਭੂਪਣੀ ਭੂਪਥਾਨੇ ਤੁਗਰਿਆਂ ਦਾ ਭੂਪੁਤਾ ਗਤਿਸਰਾ ਪਤੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚੰਦ੍ਰ
 ਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਟੁਕਾ ੧੦੨ ੧ ਤਾਰਾ ਲੁਖਣੀ ਗਤਿਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭਗਣ ਟੁਕਾ ੧੦
 ੨੨ ਤਾਰਾ ਗਿਹਣ ਇਸ ਗਤ ਗਤ ਦਾਈ ਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੨ ੩ ਉਰਗ ਨਿਕੇ
 ਰਿ ਗਤ ਦਾਈ ਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੨੪ ੧ ਰਿਖ ਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਸਪ ਦਾ ਪੁਤ ੧੦੨੪ ੧ ਮਨਿ
 ਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੩ ੦ ੧ ਬਿਤ ਉਤਮ ਜ ਉਤਮ ਬਿਤੀ ਵਾਲਾ ਰਿਖੀ ਤਿਸਰਾ ਪੁਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੩ ੧
 ਮਾ ੧੦੩ ੧ ਤਪਿਸ ਉਚਾਓ ਕਸਪ ਦਾ ਪੁਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੩ ੨ ਜਵਨ ਕਰਣ ਚਾਨ
 ਣੀ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੩ ੪ ਕ੍ਰਿਸਨਿਨ ਮੰਤ ਅਨੇਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰ
 ਮਾ ੧੦੩ ੫ ੧ ਸਿਆਮ ਮੁਗਤਿ ਨਿਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ਜਮਨਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਤ
 ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸ ੧੦੩ ੬ ਤਪਤਨੀ ਜਮਨਾ ੧੦੩ ੭ ਸੁਰਜ ਪੁਤ੍ਰਕ ਜਮਨਾ ੧੦੩ ੮ ਮੰ
 ਨਨੀ ਮਾਨਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ੧੦੪ ੧ ਸਮਯਾਣੀ ਮਾਨਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ੧੦੪ ੨ ਗਰਬ
 ਇ ਗਰਬ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ੧੦੪ ੩ ਦੁਪਨਾਨੀ ਹੰਕਾਰ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ੧੦੪ ੫ ਪੀਅ
 ਣੀ ਮਾਨਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ਜਮਨਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੦੪ ੬ ਪਿਖਣੀ ਬੁਧੀ ਦਾਨਾਵ
 ਲੀ ਸੇਨਾ ਰਿਪੁ ਬੰਦੁਕ ੧੦੪ ੭ ਮੇਧਣਿ ਬੁਧੀ ਦਾਨਾਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੪ ੮ ਸੇਮੁਖ
 ਨੀ ਬੁਧੀ ਦਾਨਾਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੪ ੯ ਅਨੀਖਨ ਬੁਧੀ ਦਾਨਾਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੫ ੧ ਭੂਨੀ
 ਸੇਭਾ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੫ ੨ ਅਭਾਨੀ ਵਿਸੇਸ ਕ੍ਰਕੇ ਸੇਭਾ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ਰਿਪੁ ਬੰਦੁ
 ਕ ੧੦੫ ੫ ਸੁਖਮਾਨਿ ਬੁਧੀ ਦਾਨਾਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੫ ੬ ਧਰਮਨ ਧਰਮ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ
 ੧੦੫ ੭ ਕ੍ਰਾਂਤਨੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੫ ੮ ਬਾਜਨੀ ਘੋਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦
 ੬੨ ਤਾਕੋ ਅੰਤ ਅੰਤ ਕਰਪਦੇ ਕੇ ਭਾਗੀ ਅੰਤਿਸਰੇ ਅੰਤ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦੁਕ
 ਇਸ ਪਦੇ ਨੇਰ ਥੇ ਦੇਈਏ ੧੦੬ ੩ ਸੇਧਵਨੀ ਘੋਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ਅਰਿ ਬੰ
 ਦੁਕ ੧੦੬ ੪ ਅਰਿਬਨੀ ਘੋਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੬ ੫ ਰੇਤਨੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ
 ਸੇਨਾ ੧੦੭ ੦ ਦੁਯਧ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੭ ੪ ਇਭੁਣੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇ
 ਨਾ ੧੦੭ ੫ ਅਦਧਰਨੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੭ ੬ ਤਿਧੁਨੀ ਗਾਥੀਆਂ
 ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੮ ੦ ਮਨਕਪਨੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੮ ੨ ਹਰਨੀ ਗਾਥੀ
 ਆਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੮ ੧ ਦੁਮਾਮਰਿ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੮ ੬ ਰ
 ਫਲਪਰਾਮਰਣੀ ਗਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ੧੦੮ ੭ ਫਲਦਾਇਕ ਬੰਦੁਕ ਤਿਸ

ਦਾ ਅਰੀਹਾਥੀਹਾਥੀਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੦੮੧॥ ਧਰਾਧਰਨਪ੍ਰਿਥੀਰੇਧਾਰਨਦ
 ਲੇਖਿਛੁਅਰਹਾਥੀ ੧੦੮੨॥ ਪੁਰਗਟ ਬਿਛੁਅਰਹਾਥੀ ੧੦੮੪॥ ਫਲਿਸਬਿ
 ਛੁਅਰਿਹਾਥੀਹਾਥੀਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ਰਿਪਬੰਦੁਕਾ ੧੦੮੬॥ ਧਰਿਸਅਰਣੀ
 ਬਿਛੁਦਾਅਰੀਹਾਥੀ ੧੦੮੮॥ ਰਦਨਛੇਦਨੀਛੁਪੇਰੇਏਦੇਦਾਦਾਲੀਹਾਥੀ
 ਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੦੦॥ ਦਿਤਨਕੇਹਾਥੀਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ਅਰਣੀਦੁ
 ਸਰੀ ਸੈਨ ਅਰ ਬੰਦੁਕ ੧੧੦੩॥ ਸੁਆਮਨੀਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੦੪॥
 ਅਧਪਨੀਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੦੫॥ ਧਰਾਦੇਰਨੀਦਿਤੁਡਾਰੇਧਾਰਨਦਾਲੇ
 ਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ਅਰਣੀ ਸਤੁਣੀਬੰਦੁਕ ੧੧੦੭॥ ਪਤਣੀਪਤੀਗ
 ਜੇਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੧੦॥ ਬਪੰਕਰਈ ਬਪਰੇਕਰਨਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੧੧॥
 ਕਰਣੀਦਾਸਾਂਦਾਲੀਸੈਨ ਅਰਣੀ ਬੰਦੁਕ ੧੧੧੩॥ ਅਨਗਨੀ ਦਾਸਾਂਦਾਲੀਸੈਨ
 ੧੧੧੬॥ ਧੁਜਨੀ ਬੁੰਡੀਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੧੮॥ ਕਾਮਿਸੈਨ ੧੧੨੦॥ ਬਿਰੁਥਨ
 ਨਾਮਸੈਨ ੧੧੨੨॥ ਧਨਨੀ ਧਨਖਾਂਦਾਲੀਸੈਨ ਅਰਨੀ ਸਤੁਣੀਬੰਦੁਕ ੧੧੨੪
 ਦਿਖਆਕਪਨੀ ਧਨਖਾਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੨੬॥ ਕਾਰਮੁਕਨੀ ਧਨਖਾਂਦਾਲੀਸੈ
 ਨ ੧੧੨੭॥ ਰਿਪਸੰਤਾਪਨ ਧਨਖਾਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੨੮॥ ਰਿਪਬੰਡਣੀ ਬਾਣ
 ਨਾਲਰਿਪਾਂਤੁਬੰਡਣਦਾਲੀਸੈਨ ਸੁਘਰੁਚਬਖਾਨੇ ਹੇਚੰਡੇਚੀਸੁਰਕੁਕੇਕ
 ਹਿਦੇਦੇ ੧੧੨੯॥ ਦਸਟਦਾਹਨੀਸੈਨ ੧੧੩੦॥ ਰਿਪਘਾਇਣੀ ਸਤੁਆ
 ਦੇਆਰਨਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੩੨॥ ਪਤੰਚਨੀਚਿਲੇਦੇਧਾਰਨਦਾਲੇਧਨਖਪਨਖਾਂ
 ਦਾਲੀਸੈਨ ਨਨੀਅੇ ਧਾਰੀਅੇ ੧੧੩੩॥ ਸਤੁਭੰਜਣਿ ਧਨਖਾਂਕੁਕੇਸਤੁਆਂਤੁਭੰ
 ਨਣਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੩੪॥ ਹਰਸਕਤਣ ਧਨਖਾਂਨਾਲਬਾਣਾਤੁਛਰੁਣਦਾਲੀ
 ਸੈਨ ੧੧੩੫॥ ਹੇਕਾਬਕਾਬਿਤਕੇਭੀਤਰਸਦਾਪਮਾਨੀਅੇ ਹੇਭਾਈਕਾਬਿ
 ਤਾਦਾਲੇਕਾਬਕੇਰੀਬਾਂਦਿਚਸਦਾਹੀਨਿਸਚੇਕਰਣਾ ੧੧੩੮॥ ਪਨਚਨੀਪ
 ਨਖਚਿਲੇਦਾਲੇਧਨਖਾਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੪੦॥ ਦਿਖਆਸਜਨੀ ਬਾਣਦਾਲੀਸੈਨ
 ੧੧੪੧॥ ਕਾਰਮੁਕਜਨੀ ਧਨਖਦਾਜਾਇਆਬਾਣਬਾਣਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੪੨॥ ਰਿ
 ਪਤਾਪਣੀਸੈਨ ੧੧੪੫॥ ਸੁਹਿਰਦਣੀ ਪਿਆਰਿਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੪੭॥ ਧਖਾਇ
 ਨਣੀ ਸਾਖਿਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੪੮॥ ਸੁਜਨਨੀ ਸੇਸਟਜਨਾਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੪੯॥
 ਮਰਤਣੀ ਮਰਦਾਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੫੩॥ ਮਾਨਨੀ ਮਾਨਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੫੬॥ ਮਾ
 ਨਦਨੀ ਮਨਖਾਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੫੭॥ ਪ੍ਰਿਥੀਗਟਨੀ ਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੫੮
 ਛਿਤਣੀਸਣੀ ਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ਅਰਣੀ ਬੰਦੁਕ ੧੧੫੯॥ ਛੁਤਿਸਣੀ ਛੁਤੀ
 ਆਂਦੇਈਸੁਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੬੦॥ ਛੁਮਿਐਸੀਐਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸੁਗ
 ਜੇਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ਮਥਣੀ ਬੰਦੁਕ ੧੧੬੨॥ ਪਵਲਧਰਿਸਣੀ ਪਵਲਦੀ
 ਧਾਰੀਹੇਈਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸੁਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੬੩॥ ਬ੍ਰਿਖ
 ੧ ੨ ਭੁਧਰਿਸਟਣੀ ਬਲਦੀਧਾਰੀਹੇਈਪ੍ਰਿਥੀਤਿਸਰੇਈਸੁਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂ
 ਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੬੪॥ ਪਵਲੇਸਣੀ ਪੋਲਦੀਈਸਰੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦਲੇ
 ਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂਦਾਲੀਸੈਨ ੧੧੬੫॥ ਆਰਿਸਵਲਾਇਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥਮੇ
 ਪੋਲਦੀਈਸੁਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦਾਲੇਗਾਜੇ ੧੧੬੭॥ ਗਾਇਸ ਬਲਦਾਦਾ

ਈਸਰੋਧੇਲੋਲਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਇਸਣੀਗਾਜਿਆਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੬੮ ੬੫
 ੧੬੮ ੧ ॥ ਭਾਵੇਸਣੀਗਾਜਿਆਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੬੮ ੧ ॥ ਭੁਗਵੇਸਣੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇ
 ਈਸਰਾਜੇ ੧੧੭੦ ॥ ਜਗਤੀਸਣੀਜਗਤੀਨਾਮਪ੍ਰਿਥੀਕਾਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇ
 ੧੧੭੧ ॥ ਬਸੁਮਤੇਸਣੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇ ੧੧੭੨ ॥ ਬਸੁਪੇਸਣੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇ
 ਈਸਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੭੩ ॥ ਬੇਸੁੰਧਰਾਏਸਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂ
 ਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੭੪ ॥ ਬਸੁਮਤੇਸਣੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇ ੧੧੭੫ ॥ ਬਸੁ
 ਰਣੀਸਮੁੰਦਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇ ੧੧੭੬ ॥ ਸਮੁੰਦਰਣੀਏਸਣੀ
 ਸਮੁੰਦਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇ ੧੧੭੭ ॥ ਭੁਗਵੇਸਣੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ਰੇਈਸਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੭੮ ॥ ਭੁਗਵੇਸਣੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾ
 ਜੇ ੧੧੭੯ ॥ ਆਦਸਾਰਗਾਸਮੁੰਦਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਏਸਰਾਜੇਰਰਰਨੀਬੰਦੁਕ
 ਮਾਰਨਵਾਲੀ ੧੧੮੦ ॥ ਮਹਾਮਰਣਵੀਬਡੇਸਮੁੰਦਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪਤਿਰਾਜੇਗਾ
 ਜਿਆਵਾਲੀਸੇਨਾਮਰਦਨੀਮਰਦਨਕਰਣਵਾਲੀਬੰਦੁਕ ੧੧੮੨ ॥ ਨੀਗਾਜਾ
 ਨੀਜਲਦਾਪ੍ਰਸਮੁੰਦਸਮੁੰਦਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਨਾਇਕਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧
 ੧੮੩ ॥ ਜਲਾਲਖਣੀਸਮੁੰਦਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪਤਿਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ
 ੧੧੮੪ ॥ ਬਾਗਝਣੀਸਮੁੰਦਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪਤਿਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੮੫
 ਧਰਇਸਣੀਧਰਤੀਵੇਈਸਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੮੬ ॥ ਲੋਰਬਰੇਸਣੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੮੭ ॥ ਗੋਰਾਏਸਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾ
 ਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੮੮ ॥ ਗੋਰਾਏਸਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾ
 ਜੇ ੧੧੮੯ ॥ ਕੁੰਭਨਾਸਨੀਹਾਥੀਆਂਦੇਆਸਣਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇ
 ੧੧੯੦ ॥ ਮੇਦਏਸਣੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ਪਾਕੀਪਾਉਕੂਨ
 ਵਾਲੀਬੰਦੁਕ ੧੧੯੧ ॥ ਲਾਅਪਿਪਈਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੯੨ ॥ ਦੇਸਏਸ
 ਣੀਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੧੯੩ ॥ ਜਨਪਦੇਸਣੀਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ਅੰ
 ਤਰਤਕਨੀਅੰਤਰਣਵਾਲੀਦੁਸਰੀਸੇਨਾਤਿਸਦੇਅੰਤਰਣਵਾਲੀਬੰਦੁਕ ੧੧੯੪ ॥ ਮਾਨ
 ਵੇਦਣੀਮਨੁਖਾਂਦੇਇੰਦਰਾਜੇ ੧੨੦੧ ॥ ਲੋਕਗਾਜਨੀਲੋਕਾਂਦੇਗਾਜੇਆਂਦੀਸੇਨਾ ੧੨੦
 ੨ ॥ ਦੇਸੇਸਨੀਰਵਨੀਭਾਏਦੇਸਾਂਦੇਈਸਰਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੨੦੩ ॥ ਬਿ
 ਗਾਪ੍ਰਿਥੀਏਸਰਾਜੇ ੧੨੦੪ ॥ ਕਾਸਪਾਪ੍ਰਿਥੀਇਸਣੀਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੨੦੫
 ਆਦੇਨਾਮਨਾਗਨਕੇਪ੍ਰਿਥਮਬਖਾਨਕੇਆਦਵਿਖੇਪੇਲੋਨਾਗਾਂਦੇਨਾਮਲੋਕੇਪਿਤ
 ਣੀਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਇਸਣੀਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ਪਾਤਨੀਬੰਦੁਕ ੧੨੦
 ਸਰਪਤਾਤਣੀਸਰਪਾਂਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਇਸਣੀਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂ
 ਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੨੦੧ ॥ ਇੰਦੁਏਦੁਈਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਈਸਰਾਜੇ ੧੨੦੨
 ਦੇਵਦੇਵਣੀਇੰਦੁਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਏਸਰਾਂਤਕਨੀਗਾਜੇਆਂਵਾ
 ਲੀਸੇਨਾਤਿਸਦੇਅੰਤਰਣਵਾਲੀਬੰਦੁਕ ੧੨੦੩ ॥ ਮੱਕਤਾਤਇੰਦੁਦਾਪਿਤਾਕਸ
 ਪਕਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਰੇਪਤੀਗਾਜੇਗਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੇਨਾ ੧੨੧੦ ॥ ਸਤਕ੍ਰਿਤਿਸ
 ਣੀਇਸਣੀਇੰਦੁਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਤਿਸਦੇਲੇਗਾਜੇ ੧੨੧੧ ॥ ਸ
 ਚੀਪਤਿਸਣੀਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੧੨੧੨ ॥ ਸਕੁਦਨਤਾਤਣੀਇੰਦੁਦਾਪਿਤਾਕਸਪ
 ਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੧੨੧੩ ॥ ਕਉਸਕੇਸਕਉਸਕਨਾਮਾਇੰਦੁਤਿਸਦਾਪਿਤਾਕਸਪ
 ਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ

੨੨

੧੨੧੪ ॥ ਬਾਸ ਦੇਸਣੀ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੨੧੫ ॥ ਬਹਰਾ
 ਇਸ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੨੧੬ ॥ ਮਘ ਦੇਸਣੀ ਇਸਰਣੀ
 ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰੇਗਾਨੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੧੭ ॥ ਮਾਤਲੇਸ
 ਣੀ ਮਾਤਲਾ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰੇਗਾਨੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੧੮ ॥ ਜਿਸਨ ਦੇ
 ਸਣੀ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੨੧੯ ॥ ਪੁਰੰਦਰਾ ਇਸਣੀ ਇੰਦ
 ਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਰਾਜੇਗਾਨੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੨੦ ॥
 ਬਜ ਪਾਰਿਸਣੀ ਬਜ ਦੇ ਪਰਣਵਾਸ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ੧੨੨੧ ॥ ਤੁਗ ਖਾਨੁ ਪਿਤਾ ਇਸਣੀ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਿ
 ਸਵਾਲੇ ਰਾਜੇਗਾਨੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੨੨ ॥ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ
 ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ਉਚਾ ਸ੍ਰਿਵਾਏਸ ਇਸਏਸਣੀ ਉਚਸਵਾਰਾਏਸ
 ਸੁਰਜ ਇਸ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇਗਾਨੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ॥
 ੧੨੨੪ ॥ ਹਯਾਣੀ ਇਸਣੀ ਇਸਣੀ ਘੋਰੁ ਆਦਾਈ ਸ੍ਰਿਚੀ ਸ੍ਰਵਾਤਿਸਦਾਈਸ
 ਸੁਰਜ ਸੁਰਜ ਰਾਈਸ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ੨੨੨੫ ॥ ਗਾ
 ਜੇਗਾਨੇ ਨੀ ਪ੍ਰਭਣੀ ਘੋਰੁ ਆਂਦਾਂ ਪਤੀ ਉਚੀ ਸ੍ਰਵਾਤਿਸਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਰਜ ਉਸਦਾ ਪਿ
 ਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ੧੨੨੬ ॥ ਅਪ੍ਰੇਏਸਣੀ ਇਸਣੀ ਇ
 ਸਣ ਘੋਰੁ ਆਂਦਾਈਸ ਉਚੀ ਸ੍ਰਵਾ ਉਚੀ ਸ੍ਰਵਾ ਰਾਈਸ ਸੁਰਜ ਸੁਰਜ ਰਾਈਸ ਕਸਪ
 ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇਈਸ ਰਾਜੇ ੧੨੨੭ ॥ ਬਾਹਰਾਨੇ ਰਾਜਣੀ ਉਚੀ ਸ੍ਰਵਾ
 ਉਚਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਰਜ ਸੁਰਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ ੧੨੨੮ ॥ ਆਇ ਇਸ ਪਿਤਾ ਪਿਤਣੀ ਘੋ
 ਰੁ ਆਦਾ ਰਾਜਾ ਉਚੀ ਸ੍ਰਵਾ ਉਸਦਾ ਪਤਿ ਸੁਰਜ ਸੁਰਜ ਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਰਾਜੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੨੯ ॥ ਬਾਜ ਰਾਜ ਉਚੀ ਸ੍ਰਵਾ ਪ੍ਰਭਣੀ
 ਸੁਰਜ ਪਿਤਣੀ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਰਾਜੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ਅਰਣੀ
 ਬੰਦੁਕ ੧੨੩੦ ॥ ਹਸਤੀ ਇਸ ਐਗਵਤ ਪ੍ਰਭ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ
 ਰਾਜੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੩੧ ॥ ਟਿਗਰ ਗਾਥੀ ਆਦਾ ਰਾਜਾ
 ਐਗਵਤ ਪ੍ਰਭ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਸੁਤ ਕਸਪ ਪ੍ਰੇਪੁਰਾ ਰਾਜੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇ
 ਨ ੧੨੩੨ ॥ ਦਰਦਰਾ ਐਗਵਤ ਰਾਇ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿ
 ਥੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੩੩ ॥ ਦਾਪਿ ਇਸ ਐਗਵਤਿ ਇਸਣੀ
 ਐਗਵਤ ਰਾਈਸ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਾ
 ਲੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੩੪ ॥ ਪਦਮਾਏਸ ਗਾਥੀ ਆਂਦਾਈਸ ਐਗਵਤ
 ਇਸ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ
 ੧੨੩੫ ॥ ਬਾਹਰੇ ਰਾਜੇ ਐਗਵਤ ਐਗਵਤ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ੧੨੩੬ ॥ ਬਜਾਲ ਹਪਤਿ ਐਗਵਤਿ ਪਤਿ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅ
 ਰਦ ਮਾਰਣਵਾਲੀ ਬੰਦੁਕ ੧੨੩੭ ॥ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਗਾਥੀ ਆਦਾਏਸ ਐਗਵਤ
 ਇਸਣੀ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਆਂ
 ਦਾਲੀ ਸੇਨ ਹਤੀ ਬੰਦੁਕ ੧੨੩੮ ॥ ਕੰਭੀਏਸ ਐਗਵਤ ਇਸ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ
 ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਆਂਦਾਲੀ ਸੇਨ ੧੨੩੯ ॥ ਕੁ
 ਜੇਸ ਐਗਵਤ ਇਸ ਇੰਦਰਾਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਪਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ
 ਨਮਾਦਾਲੀ

੧੨੪੧॥ ਕਰੀਏੜ ਮੇਰਾਵਤ ਇੰਦੁ ਤਿਸਦਾਇੰਦੁਇੰਦੁ ਪਿਤਣੀਕਸਪਕਸਪ
 ਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਇੰਦੁਣੀਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੪੨॥ ਤਰਾਅਹ ਹਾਥੀਪ੍ਰਭ
 ਉਸਦਾਪ੍ਰਭਮੇਰਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਇੰਦੁ ਪ੍ਰਭਣੀਇੰਦੁਦਾਪ੍ਰਭਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿ
 ਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਪ੍ਰਭਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੪੩॥ ਸਉਤ੍ਰਿਸ ਮੇਰਾਵਤਤਿ
 ਸਇੰਦੁਇੰਦੁਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ਇੰਦੁਣੀਈਸ੍ਰਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈ
 ਨਾ ੧੨੪੪॥ ਸਿੰਧਰੇਸ ਮੇਰਾਵਤ ਇੰਦੁਇੰਦੁਪਤਿਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ਪ੍ਰਭਣੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਸੁਆਮੀਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੪੫॥ ਅਨਿਕਪੈੜ ਹਾ
 ਥੀਆਂਦਾਇੰਦੁਮੇਰਾਵਤਤਿਸਦਾਇੰਦੁਇੰਦੁਇੰਦੁਣੀਇੰਦੁਇੰਦੁਕਸਪਕਸਪਵਾ
 ਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ਇੰਦੁਣੀਈਸ੍ਰਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੪੬॥ ਨਾਗਨਾਹਿਮੇਰਾ
 ਵਤ ਨਾਇੰਦੁਇੰਦੁਦਾਪ੍ਰਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ਇੰਦੁਣੀਗੰਜੇਆਵਾਲੀ
 ਸੈਨਾ ੧੨੪੭॥ ਹਰਪਤ ਮੇਰਾਵਤ ਪਤ ਇੰਦੁਪਤਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਣੀਪ
 ਤੀਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੪੮॥ ਗਜਪਤਿ ਮੇਰਾਵਤਿ ਨਿਪਣੀਇੰਦੁ ਨਿਪਣਿ
 ਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ਨਿਪਣੀ ਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੪੯॥ ਮਾਤੰਗ ਹਾ
 ਥੀ ਚਾਰਬਾਰਨਿਪਪਦਕੋਦੀਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾਮੇਰਾਵਤਮੇਰਾਵਤਦਾਨਿਪਇੰ
 ਦੁਇੰਦੁਦਾਨਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਕੋਨਿਪਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈ
 ਨਾ ੧੨੫੦॥ ਆਰੇਗਯੰਦਨ ਹਾਥੀ ਚਾਰਬਾਰਨਿਪਸਬਦਹਿਧਰੀਮੇ ਹਾਥੀਆ
 ਦਾਗੰਜੇਮੇਰਾਵਤਤਿਸਦਾਗੰਜੇਇੰਦੁਇੰਦੁਦਾਪ੍ਰਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿ
 ਥੀਦੇਨਿਪਗੰਜੇ ੧੨੫੧॥ ਬਾਜ ਘੋੜਾ ਚਾਰਬਾਰਨਿਪਸਬਦਧਰੀਜੇ ਘੋੜਿਆਦਾ
 ਨਿਪਉਚੀਸ੍ਰਵਾਉਚੀਸ੍ਰਵਾਦਾਨਿਪਸੁਰਜਸੁਰਦਾਪ੍ਰਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨਿਪਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੫੨॥ ਬਾਹ ਨਾਮਘੋੜੇਦਾਜੇਸੇਪਿਛੇਤੋ
 ਜੇਏਜਾਨਣੇ ੧੨੫੩॥ ਥਰੀ ਨਾਮਦੇਵਤਿਆਦਾ ਚਾਰਬਾਰਨਿਪਸਬਦਕਹਿਜੇ ਦੇਵ
 ਤਿਆਦਾਨਿਪਾਇੰਦੁਇੰਦੁਦਾਨਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨਿਪਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈ
 ਨਾ ੧੨੫੪॥ ਦੇਵਸਬਦਕੋਆਦਿਥਖਾਨਹੁ ਆਦਾਥੇਥੇਵੇਵਤੇਕਹਿਕੋਨਿ
 ਪਪਦਤਿਨਬਾਰਪੁਨਠਾਨਹੁ ਦੇਵਤਿਆਦਾਨਿਪਾਇੰਦੁਇੰਦੁਦਾਨਿਪਕਸਪਕਸਪ
 ਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨਿਪਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੫੫॥ ਨਿਰਜਰਦੇ
 ਵਤੇ ੧੨੫੬॥ ਬਿਬਿਧ ਨਾਮਦੇਵਤੇ ੧੨੫੭॥ ਸੁਮਨ ਨਾਮਦੇਵਤੇ ਤੀਨਬਾਰਗਾਇਕਪ
 ਦਠਾਨਹੁ ਦੇਵਤਿਆਦਾਨਾਇਕਾਇੰਦੁਇੰਦੁਨਾਇਕਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨਿਪਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੫੮॥ ਤਿਦਵੇਸ ਦੇਵਤੇ ੧੨੫੯
 ਬ੍ਰਿਹਾਰਕ ਦੇਵਤੇ ੧੨੬੦॥ ਗਤਿਬਿਬਾਨ ਦੇਵਤੇ ੧੨੬੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਦੇਈਸ੍ਰਦੇਵਤੇ ੧੨੬੨॥ ਮਧੁ ਨਾਮਦੇਵਤੇ ਤੀਨਬਾਰਪਤਿਸਬਦਬੁਢਾਕੋਰਾ
 ਥੀਮੇਦੇਵਤਿਆਦਾਪਤਿਇੰਦੁਇੰਦੁਦਾਪਤੀਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿ
 ਥੀਪਤਿਗੰਜੇਗੰਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ ੧੨੬੩॥ ਸੁਧਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਵਾਲੇਦੇਵਤੇ
 ੧੨੬੪॥ ਪਯੁਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਲੇਦੇਵਤੇ ੧੨੬੫॥ ਅਸੁਦਾ ਪ੍ਰਾਣਾਦੇਵਤੇ ੧੨੬੬॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਵਾਲੇਦੇਵਤੇ ੧੨੬੭॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਰਬਾਰਨਿਪਸਬਦ
 ਵਨਕੋਠਾਨੀਮੇ

ਸ੍ਰੀ ੧੨੮੨੨੨੨੨

ਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਗਜੇਗਜਿਅਵਾਲੀਸੇਨ ੧੨੭੨ ੥ ਜੀਵ
ਦੰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਨ੍ਰਿਪਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪ
ਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਗਜੇ ੧੨੭੩ ੥ ਬਪੁਰਾ ਸ੍ਰੀਰਦੇਦੇਵਵਾਲੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇ ੧੨੭੪ ੥ ਦੇਹਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੭੫ ੥ ਪ੍ਰਾਣਦੰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
੧੨੭੬ ੥ ਜਗਰਿਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੭੭ ੥ ਬਿਰਪਤਾ ਬੁਢੇਪਾ ਸੰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁਰਸੰਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਸਤੁਗਾਥਗਾਥਸਾਂਦੀਅਗੀਬੰਦੂਕ ੧੨੭੮ ੥ ਜਗਾਬੁਢੇਪਾ ਹਰ ਹਰਨਟਾ
ਲਤਿਸਦੇਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਰਿ ਦੈਤ ਦੈਤਾਦੀਅਗੀਬੰਦੂਕ ੧੨੭੯ ੥ ਅਭਿਸਹਰ
ਬੁਢੇਪੇਦੇਹਰਨੇਵਾਲੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਨ੍ਰਿਪਇੰਦ੍ਰਾਇੰ
ਦ੍ਰਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਗਜੇ ੧੨੮੦ ੥ ਤਰਨਦੰਤ
ਵਾਅਵਸਥਾਦੇਵਲਣਵਾਲੀਬੁਢੇਪਾ ਅਰਿ ਬੁਢੇਪੇਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੮੧
ਜੇਬਨਾਤ ਅੰਤਕ ਜੁਵਾਦੇਅੰਤਕਰਣਵਾਲੀਬੁਢੇਪਾ ਬੁਢੇਪੇਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇ ੧੨੮੨ ੥ ਤਰਨਦੰਤਕਰ ਜੁਵਾਅਵਸਥਾਦੇਦੇਵਵਾਲੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਹੋਬੁਧਨਿਨਾਮਸੁਧਕ ੧੨੮੩ ੥ ਜੇਬਨਾਰਿਅਰਿ ਜੇਬਨਦਾਅਗੀਬੁ
ਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਨ੍ਰਿਪਇੰ
ਦ੍ਰਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਗਜੇਗਜਿਅਵਾਲੀ
ਸੇਨ ੧੨੮੪ ੥ ਚਤੁਰਥਅਵਸਥਾਅਰਿ ਬੁਢੇਪੇਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੮੫
ਜਮਪਾਸੀਜਮਦੀਫਾਜੀਦੇ ਹਰ ਹਰਨੇਵਾਲੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੮੬ ੥ ਅਰਿਬ
ਲਾਰਿ ਬੁਢੇਪਾ ਅਰਿ ਬੁਢੇਪੇਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੮੭ ੥ ਆਰਜਗਰਿਅ
ਰਿ ਆਜਾਦਾਅਗੀਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੮੮ ੥ ਦੇਹਬਾ
ਸੀਅਰਹਰ ਪਾਣਾਦਾਅਗੀਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੮੯ ੥ ਬਪੁ
ਬਾਈਅਰਅਰਸਰਿਬਾਈਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਾਣਾਦਾਅਗੀਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦੇਅਗੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੯੦ ੥ ਤਨਬਾਸੀਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਾਣਾਦਾਅਗੀਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਗੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿ
ਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਗਜੇਗਜੇਅੰਡਾਲੀਸੇਨ ਅਰਿ ਬੰਦੂਕ ੧੨੯੧ ੥
ਅਸੁਰ ਗਾਥਸਪਿਤ ਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਗਜੇਰ
ਜਿਅੰਡਾਲੀਸੇਨ ੧੨੯੨ ੥ ਗਾਛਸਾਰਿ ਗਾਥਸਾਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਨ੍ਰਿਪਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿ
ਥੀਪ੍ਰਿਥੀਨ੍ਰਿਪਗਜੇਗਜੇਅੰਡਾਲੀਸੇਨ ੧੨੯੩ ੥ ਵਾਨਵਾਰਿ ਗਾਥਸਾਦਾ
ਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੨੯੪ ੥ ਅਮਰਾਦਨਅਰ ਦੇਵਤਿਆਂਦੇਮਾਰਨਵਾਲੇਗਾਥਸ
ਗਾਥਸਾਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੀਨਬਾਰਨ੍ਰਿਪਸਥਦਾਅੰਤਤਿਹਤਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਨ੍ਰਿਪਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀ
ਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਗਜੇਗਜੇਅੰਡਾਲੀਸੇਨ ੧੨੯੫ ੥ ਸੰਕ੍ਰਮਰਇੰਦ੍ਰੇ
ਅਗੀਦੈਤਦੈਤਾਂਦੇਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਪੰਥੀਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਪਤੀ
ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਪਤੀਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਗਜੇਗਜੇਅੰਡਾ
ਲੀਸੇਨ ੧੨੯੬ ੥ ਸਤਕ੍ਰਿਤਇੰਦ੍ਰਾਅਰ ਦੈਤ ਦੈਤਾਦਾਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਗੀਗਰ ਫੁਲਗ
੨੭ ਚ ਜਸ
ਫਰਵਰੀ
੨੦ ਕਿਸਤਗਾਨ

੨੦੧੧ ਖਾਤਾ ੨੮੫ ਨੰਬਰ ਦੀ ਖਾਤਾ ਜਾਰੀ
ਖਤਰਬੀਰ ਸਾਬਤਤਬੀਰ ਦਰਗਜ਼ਸਤ
ਹੁਸ਼ੀਰ

੧੬ ਵਾਹਗੁਜੀਕੀ ਫਤਹਾ ਹੁਕਮਸਤਾ

ਜਫਰਨਾਮਾ ਹਫਤੇ ਵਾਖਤਾ ਕਮਾਲੇਕਰਾਮਾਤ ਪੁਰਣਕਰਾਮਾਤ ਕਾਅਮਾਇ
ਸਾਬਤ ਕਰੀ ਰਿਪਾਦੇ ਕੁਣਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਜਾ ਨਾਮ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਰਹਾ ਕੇ
ਖਲਾਸੀ ਰਹੀ ਮਰਹਿਮ ੧॥ ਅਮਾਬਖਸੁਗਛਿਆ ਦੇ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਰ
ਜਾ ਨਾਮ ਭਾਣੇ ਦਾ ਦਿਲ ਪੁਜੀਰ ਦਿਲ ਪਾਸਿਰ ਵਾਹਿਗੁਜੀ ਪੁਗਟ ਕੁਣਵਾਲਾ ਹੈ।
੨॥ ਖੁਬੀ ਗਲਿਆਈ ਰਹਨ ਮੂੰ ਹਸਤਾਰੂਪ ਹੈ। ੩॥ ਨਫਰਸ ਕਲੀਚੇ ਅੰਮੇਸ
ਅਰਸ ਖਸੀਆਂ ਸਰਗਦੀਆਂ ॥ ੪॥ ਜਾਹ ਹਿਜਰੂ ਪੁਗਟ ਤੇ ਪੁਗਟ ਵਾਜਾਹ
ਹੋਜਹੂ ਗਵਿਰ ਵਾਜਾਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਹੂਗਾ ਅਤਾ ਦਾਤ ਮੇਰਿ ਹਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਜਾ
ਹਰਜਹੂ ਨੇ ਤੇ ਤੇ ਨੇ ॥ ੫॥ ਅਜਮ ਅਜੇ ਮ ਬੂਝੇ ਤੇ ਬੂਝਾ ॥ ੬॥ ਫਜੀਲਤ ਵਡਿਆ
ਮਾਮਾ ਬਪਾਹ ਕੀ ਕਤ ਨਾਮ ਸਚਦਾ ਨਬੀ ਉਲਾਹਿਤਾਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਬਣਾਉਣ
ਲਾ ਹੈ। ੭॥ ਕਿਰਾਨ ਸਪਯੋਹਸਤ ਜੇ ਬੁਧੀ ਦਾ ਪਹਾੜ ਹੈ ੧॥ ਕੁਸਾਇਰ ਨਾਮ ਪੁਸੇ
ਸੁਦਾ ਹੈ ੧੨॥ ਕਿਦੇ ਜਰਗਦਾ ਹਸਤ ਇਕ ਗਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਯਕੋਸਤ ਇਕੋ ਜੇਵੇਂ ਹਿੰਗੂ
ਰੂਪ ੧੩॥ ਬਰੇਸਤ ਉਪੁਠਿਨਾ ਹੈ ੧੪॥ ਕਸੇ ਜੋ ਕੋਈ ਕਉਲ ਬਚਨ ੧੫॥ ਹਮਾਗਾਹ
ਮਾਪਿਛੀ ਦੇ ਕਸ ਜੋ ਕੋਈ ੧੬॥ ਪੁਸਤ ਪਿਠ ਅਫਤਰ ਆਪਦੇ ਪਸੇ ਪਿਛੇ ੧੭॥ ਮੁਸ
ਹਫੇ ਕਰਾਨ ਖੁਛੀ ਯਹ ਗੁਝੀ ੧੮॥ ਬਰਾਮਾਇਰ ਆਏ ੧੯॥ ਕਿਪੇ ਮਾਂ ਸਿਕਨ ਬਚਨ
ਦੇ ਤੇ ਕੁਨ ਵਾਲੇ ੨੦॥ ਵ ਅਰ ਗੁਰ ਜੋ ਕਰੇ ਨਹ ਤੁਗੋਈ ਤੁਹੀ ਨਹੀ ਕੋਦਾਰ ੨੧॥ ਮੇਗਰ
ਜੋ ਕੁਜਾਣਦਾ ਨਿਯਾਰ ਨਾਲਿਆਉਦਾ ਬਹੋਚ ਕਿਸੇ ਬੀ ਵਾਸਾ ਬਉਦਮ ਦੇ ੨੨॥ ਹਰਾਂ
ਕਸ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਰਾਂ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਆਯਦਸ ਰਸਤੇ ਆਉਦਾ ਹੈ ੨੩॥ ਅਰਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ॥
੨੪॥ ਬਖਰਦਨ ਮਾਬਖਾਣੇ ਇਕਤੀਰ ਕੇ ੨੫॥ ਜਬ ਬਿਆਮਰ ਆਇਆ ਚਸੀਰਨ ਚਖਾ
ਉਮਾ ਬੇਦਰੰਗ ਸਤਾਈ ੨੬॥ ਮੁਸਾਫ ਨੁਧਦੀ ਜਾਗਾ ੨੭॥ ਚੁਸੇ ਲੇਟ ਦਾ ਮਨਿਦਰਤ
ਦੇ ਨਵਾਲੇ ਕੀ ੨੮॥ ਦੁਕਸਰਾ ਦੇ ਮਨੁਖਾਂ ਕੇ ਤਾਈ ੨੯॥ ਮਰਦੁਰ ਕਾਇਰ ਨਿਆਮਰ
ਨਾਮਾ ੩੦॥ ਇਆ ਮਰਦਾਨ ਫਾਰ ਮਨਿਰਮਰਦਾਂ ੩੧॥ ਗਲੇ ਲਾਲ ਹਰੰਗ ਗਲਾਬ ਦੇ ਰੰਗ ॥
੩੨॥ ਅੰਬੋਹ ਅੰਬਾਰ ਚੰਦਾ ਬਹੁਤੇ ਅਜਸੇ ਗੋਇ ਖੁਰੇ ਚੰਗਾਂ ਖੁਡੀਆਂ ੩੩॥ ਕੀਨਹ ਦਸਮਨੀ
ਕੋਸ ਚਲਾ ਕੀਸੇ ॥ ੩੪॥ ਕਾਰਜਾਰ ਨੁਧਦਿਰ ਪੇਸ ਪੈਨਣ ਵਾਲਾ ॥ ਬਹਮ ਤਮਾਮ ਜਿਲ
ਵਹ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਜੋਸ ਸਾਥ ॥ ਆਯਦਸ ਆਉਦਾ ਹੈ ॥ ੩੫॥ ਈਆ ਫਿਕਨ ਧਰਮ ਦੇ ਤਾ
ਲਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ੩੬॥ ਅਉਜਾਇ ਨਾਸਹਾਇ ਕਰੀਨਦਾ ਹੈ ॥ ੩੭॥ ਪੇਮਾ ਕਸਮ ੩੮॥ ਚਿ
ਕਸ ਕੁਰਾਨ ਅਸਤ ਕਿਆ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਹੈ ਯਯਦਾ ਯਕੋਸਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਤਾਇਕ ਹੈ ॥ ਚੁ ਜੋ ਅਜੇ ਉਸਸੇ ਆਮਰੇ ਆਉਦਾ ਹੈ ਮੇਗਾਇਤ ਬਾਰ ਆਮਰੇ ਆ
ਜਾਹਾ ਕਸਮ ਅਸਤ ਮਸ ਕਸਮ ਰਸਲਦੀਦਾ ॥ ੩੯॥ ਅਗਰ ਜੇਕੁ ਹਜਰਤ ਪੁ
ਮੇਸੁ ਖੁਦ ਆਪ ਸਿਤਾਰ ਹਸਵਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਖੇ ॥ ਕਾਰ ਕੀਮ
ਮਾਹਾ ਵਾਜਹ ਸੁਵਰ ਪੁਗਟ ਹੋਵੇ ੪੦॥ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ॥ ਬਮੁਜ ਬਨ ਦਿਸਤਹ ਅਨਸਾਗਲਿਖੇ
੪੧॥ ਸਮਾਰੇ ਕੁਨੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀ ੪੨॥ ਬਿਬਾਇਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਗਾਹਤ ਨੇਰੀ ਰਸਾਂ ਪੁ
ਹਚਾਉਣਾ ॥ ੪੩॥ ਕਿਕਾਜੀ ਮਗਾਗੁ ਫਤਹ ਪੁਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹੀਆ ਹੈ ॥ ਬਿ
ਆਰੀ ਕਦਮ ਲਿਆਉਣਾ ਨਿਸਚੇ ਦਾ ਕਾ ॥ ੪੪॥ ਕਿਤਸਰੀਫ ਲਿਆਉਣਾ ਸਰੀਹ
ਦਾ ਬਾਹਮ ਸੁਵਰ ਆਪਸ ਮੇਰੇ ਹਾਂ ॥ ੪੫॥ ਬਿਆਤਾ ਆਉਤਾ ਬਮੁਜ ਪਾਸ ਮੇਰੇ
੪੬॥ ਬਮੁਜ ਮੇਰੇ ਮਾਏ ਰਾਸਾਥ ਪੋਸੇ ਮੁਰੇਲੇ ॥ ਬਖੁਰੇ ਕੁਨ ਪਕੜੀ ਸਾਥ
ਪਾਣੇ ਇਕਤੀਰ ੪੭॥ ਕਸੇ ਜੋ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਆਂ ਜੋ ੪੮॥ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਜੋ

ਬੋਰੇਏਸੁਮਾਉਪੁਖਤੇਰੇਦੇਕਨੇਮਕਰਾਗੇ॥੬੦॥ਯਕੇਕੇਵਲਬਹੀ੮੮
 ਰੀਕਿਆਲੇਬਮਨਪਾਸੇਮੇਰਿਓ੬੧॥ਬੀਰਹੇਰਾਕਰੇਮਉਸਦੇਜੇਬੀਦੇਉਮੇਉ
 ਨਾਦਾਚਾਕਰਹਾਂਬਿਆਮਦਆਏਬਾਸਾਥਫਰਮਾਨੁਮਨਹੁਕਮਮੇਨੁ॥੬੨॥
 ਹਤਮਾਮ੬੩॥ਪਰਸਤੀਪਛਾਣਦਪਾਲਣਕੁਨੀਕਹੀ੬੪॥ਬਬਾਖਦਚਾਹੀਦਾ
 ਹੈਸਨਾਸੀਕੁਨੀਪਛਾਣਕੀਤੀ॥ਨਗੁਫਤਹਕਸਾਕਸਖਗਾਸੀਕੁਨੀਨਕਹੇ
 ਏਕਿਸੇਦੇਕਿਸੇਦਾਤਛਣਾਕਰਣਾਚਾਹੀਏ॥੬੫॥ਤੁਮਸਨਦਨਸੀਸਰਵਰੇਕੁ
 ਇਨਾਤਜਗਤਦੀਸਰਦਾਰੀਦੀਮਸਨੀਦਦੇਉਪਤਬੈਠਾਹੋ॥ਕਿਆਜਬਸਤ
 ਜੋਅਸਚਰਜਹੇਇਨਜਾਨਿਆਓਈਇਹਹਮਭੀਸਫਾਤਸਿਫਤਜੇਕਰਦਾ
 ਓਦਾਹੇਆਪਣੀ॥੬੬॥ਪਰਵਹੀਧਮਦੀਪਾਲਣਾ॥ਕਿਏਫਸਤਧਿਕਾਰ
 ਤੇਸਰਸੋਦਾਰੀਈਸਰਵਰੀਇਸਤੇਬੀਸਦਾਰੀਨੁ੬੭॥ਫਤਵਹੁਮਾਮੁਰਤ
 ਬੋਤੇਰੇਨੋ॥ਜੀਯਾਂਨੁਖਸਾਨਹੀਹੋ॥੬੮॥ਅਜਨਮਤਮਾਰਤੇਰਾਬਰਖੀਨਕਸਉ
 ਪ੍ਰਖੀਨਕਿਸੇਕੇਬੇਰਰੇਗਸਤਾਬੀਦਾਬੀਨਾਤਸਭੋ॥ਤੁਹਾਨੀਜਖੁੰਨਅਸਤਤੇਰੇ
 ਤਾਈਖੁੰਨਹੋਬਾਚਾਰਪਤੇਗਸਾਥਅਕਾਸਕੀਤੇਰੇਗਦੇਬਿਜਲੀਮਾਰੇਗੀਤੇਰੇ
 ੬੯॥ਜੇਹੁਗਸਭਉਕੁ॥ਬੇਨਿਆਜਸਤਭੇਟਾਨਹੀਲੇਦਾਬੇਸੁਪਾਸਸਿਫਤਤੇ
 ਬਿਨਾਹੋਵਾਸਪਾਰਸਨਹੀਮੰਨਦਾ॥੭੦॥ਕਿਓਜੇਓਬੇਮਹਾਬਸਤਬਿਨਾਭਉਤੇਰੇ
 ਵਾਮੁਹਬਤਤੇਬਿਨਾਹੋ॥੭੧॥ਏਜਦਇਕਹੋ॥੭੨॥ਹਮਭੀਪੀਰਮੇਰੇਬੁਦੀਕੀਜੀਜੇ
 ਅਜਫੀਲਤਹਾਥੀਕੇਤਨਸੇ॥੭੩॥ਕਿਓਜੇਓਸਦਾਦੁਇਸਮਾਮਸਤਨਾ
 ਉਹੋਬੇਸੁਪਾਸਅਸਤਬਿਨਾਸਿਫਤਤੇਰੇ॥੭੪॥ਨਿਗੀਨਾਮਸਤਬਿਨਾਗੀਗਦੇਰੇ
 ਬੇਚਗਨਬਿਨਾਓਨਤੇਰੇ॥ਗਹਿਨੁਮਾਰਨਤੇਰੇਦੇਜੇਓਣਦਾਲਾਹੋਰਹਿਨਮ
 ਗਰੁਪੁਰੇ॥ਫਰਜਭਾਰਹੋਬਗੁਫਤਹਮੁਮਾਸਾਥਕਹੇਦੇਤੀਕਾਜਕੀਮਖੁ
 ਈਭੁਲਿਆਈਕੇਰਸਨਪਹੁਚਾਉ॥੭੬॥ਬਿਬਾਖਦਤੁਚਾਹੀਦਾਹੋਤੇਰੇਦਾਨਸ
 ਬਧੀ॥ਬਕਾਰੇਸੁਮਾਰੇਰਹਦਸਤੀਕੁਨੀਵਿਚਕੀਮਕੇਤੁਹਦਾਕੀਕੁ॥੭੭॥
 ੭੮॥ਚਿਕਿਆਹਾਬਹੁਤਾਸੁਰਹੁਆਕਿਜੇਉਖਚਗਾ॥ਬਚੇਕੁਸਤਹਚਾਕੁਰੇ
 ਚਾਰਾ॥ਕਿਬਾਕੀਜੇਬਾਕੀਬਿਮਾਰਾਅਸਤਤੇਰਾਹੋਪੇਦੀਦਹਮਾਰਕੁਰਣੀਅੰ
 ਸਪੁ॥੭੯॥ਚਿਮਹੀਕਿਆਮਰਦੀਹੋਕਿਅਖਗਰਚੀਗਿਆਰੇਚਾਰਖਜੇਸੰ
 ਕੁਨੀਬੁਝਾਉਣਾਕੀਤਾ॥ਕਿਆਤਸਦਮਾਰਅਗਨਪ੍ਰਜੁਲਤਕੁਕੇਬਦਉ
 ਗਕੁਨੀਚੋਤਫੇਕਰੀ॥੮੦॥ਫਿਰਦੇਸੀਏਕਵੀਸਰੇਆਹਰਮਨਾਭੁਰਨਿਆੰ
 ਦਾਹੋ॥੮੧॥ਕਿਆਬਾਰਗਹਿਹਜਰਤੁਆਅਸਸੁਮਾਜੇਮੇਬੀਤੇਤੁਬੀਦਹ
 ਗਾਹਿਰਬਕੀਤੇਆਏਹੋ॥ਅਜਾਰੇਜਓਸਰੇਜਦਾਬਾਈਵਹੋਸਾਹਰਮੁਮਾ
 ਸਾਧੀਤੁ॥੮੨॥ਵਗਰਨਹਜੇਕੁਤੁਈਤੁਹਮਭੀਫਰਮੇਸਕੁਨਦਕੁਲਾਉਦਾ
 ਕੇਰੇਗਾ॥ਤੁਗਤੇਰੇਤਾਈਹਮਭੀ੮੩॥ਬਾਸਦਹੋਵੇਗਾਬਹਿਰਵਰਫਲ
 ਦਾਇਕ੮੪॥ਬਜਾਸਾਥਜਾਨਦੇਬਰਤਗੀਬਿਹਤਰਹੋ੮੫॥ਤੁਰਾਮਨਨ
 ਦਾਨਮਕਿਅਜਦਾਸਨਾਸਤੇਰੇਤਾਈਮੇਨਹੀਜਾਣਦਾਯਾਦਾਰੀਪਛਾਣਦਾ
 ਲਾ॥ਬਹਾਮਰਬਾਹਰਮਾਓਦੀਹੋਜਿਤੇਤੇਰੇਸੇਹਾਂਬਹੁਤਪੁਰਪੁਰਖਰਾਛਿਲਸ
 ਏਕੁਲੀਬਾਤਹੀਆਬਿਦੀਹੋ॥੮੬॥ਸਨਾਸਦਪਛਾਣਹਮਭੀਤੇਤੇਰੇਨਹੀਯਾ
 ਯਦਾਕਰੀਮਪ੍ਰਮੇਸ਼ਜੇਪਾਰੇਕੁਨਵਾਲੀਵਾਯਦਾਕੁਰੀਮਕੀਨਖ

ਹਰ ਨਗਰੇਗਾ ਹਮੀਭੀ ਤੋਤੇਰੇਤਾਈ ਬਦਉਲਤਅਜੀਮਸਾਥਰਉਲਤ
 ਬਡੀਕੋਕੁਗਾਰਾਨਾਮਕੁਗਾਰਾਨਾ ਜਰਹਦਮ ਰੰਚਕਮਾਤੁਬੀ। ਸਵਮਰੇਵਾ
 ਗਾਮੇ। ੧੮॥ ਬਾਧਾਹਦ ਚਾਹੇਮਨਮੇ ਆਂਜਾਰਵਮ ਉਸਜਾਗਾਨਤੁਰਾਗਾ।
 ੧੯॥ ਖੁਸਸ ਚੰਗਾਹੈ ਅਉਰੰਗਜੇਬ ਤਖਤਨੁਸੇਭਾਦੇਣਵਾਲੁਜੋਚਾਬਕਰਕੇਬ
 ਚਾਬਕਅਸਵਾਰਹੈ॥ ੨੦॥ ਰਉਸਨਜਮੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸਵਨਾਦਿਲਦਾਹੈ॥ ੨੧॥ ਬਤ
 ਰਤੀਬਦਾਨਸ ਸਾਥਤਤਬੀਰਬੁਧੀਕੀਸੇਹੈਸੁਓਬਤਦਬੀਰਤੇਗ ਸਾਥਤਤਬੀਰ
 ਤੇਗਕੀਸੇਹੈ॥ ੨੨॥ ਹੁਸਨਲਜਮਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾਵਾਲਾਚੇਗਾਹੈਬਖਸ਼ਿਦਹੈ
 ਬਖਸ਼ਿਆਹੈਮੁਲਕਮਾਲਮੁਲਖਤੇਮਾਲਾ॥ ੨੩॥ ਮਲਾਯਕਦੇਵਤੇਸਿਫ
 ਤਮਨਿਦਚੁੰਮੇਸੇ ਸੁਰੱਖਾਬੋਦੀਵਾਲਾਤਾਰਾਸੁਕੋਹਦਬਦਬਾਓ॥ ੨੪॥ ਅ
 ਉਰੰਗਜੇਬ ਆਲਮੀ ਪਾਤਸਾਹੀਦੇਤਖਤਨੁਸੇਭਾਦੇਣਵਾਲਾਹੈ॥ ੨੫॥ ਕ੍ਰਿਦਾਗ
 ਉਦਉਰਸਤਜੇਸਹਾਇਕਜਮਾਨੇਦਾਹੈਗਾਸੇਖਾਨੇਕਹਿਆਜੇਮੇਸਾਹੈਰੋਰ
 ਗਾਤਾਂਤਸੀਮਿਲਣਕਿਉਨਹੀਜਾਂਦੇਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇਦਰਅਸਤਈਦਰਹੈ
 ਧਮਤੇਇਸਕੁਕੇਨਹੀਜਾਹੈ॥ ੨੬॥ ਬੁਧੀਦੇਖ ਗਰਦਜੇਫਿਰਣਾਬੇਵੱਛਾਂਘ
 ਦੇਵਾਲਾਈਉਹਜਮਾਜਮਾਨਾਪਸੇਪੁਸਤਅਫਤਰਪਿਛੇਪਿਠਦੇਪੈਦਾਹੈਸਮਾ
 ਜਿਸਦੇਰਸਾਨਰਾਜੀਯਾਪਹੁਚਾਉਦਾਹੈਨੁਖਸਾਨੇ॥ ੨੭॥ ਕਿਅਜਯਕਜੇਇ
 ਕਸੇਬਉਪ੍ਰਦਹਲਖਦਸਲਾਖਨੁਹਸਾਨਦਹਿਲਾਕਪਹੁਚਾਉਆਮੋਡਨੁ
 ੨੮॥ ਰੋਕਿਆਮਿਹਰਬਾਨਪ੍ਰਮੇਸ਼ਬਖਸ਼ਿਦਹਓਸਤਬਖਸ਼ਣਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ਼
 ਓਹੈ੨੯॥ ਰਹਾਈਦਿਹੋਖਲਾਸੀਦੇਦੇਣਵਾਲਾਹੈਜੁਬਾਂਗਜੁਬਾਨਕੇਤਾਈਬਸਿ
 ਫਤਸਾਥਸਿਫਤਦੇਆਸਨਾਈਪ੍ਰੀਤੀਦੇਦੇਣਵਾਲਾਹੈ॥ ੩੦॥ ਖੁਸਮਗਸ
 ਤੁਆਕੇਤਾਂਈਢੁਕੋਰਅੰਨੇਕਨਰਕਹਿਆਦਕਤਕਾਰਵਖਤਜੰਗਕੋਯਜੀ
 ਆਂਬਰੀਬੁਰਦਬੇਜਖਮਖਾਰਗਰੀਬਾਂਨਬਾਹਰਲੇਗਾਇਆਬਿਨਾਜਖਮ
 ਕੀਤੇਦੇਤੇ॥ ੩੧॥ ਹਰਾਂਕਸਕਜੋਕੋਈਜੋਉਜਸੇਰਾਸਤਸਰਦੀਕੁਨਦਰਦਾਹੈ
 ਰਹੀਮੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ਬੋਉਪ੍ਰ੧੦੧॥ ਕਸੇਜੋਕੋਈਜੋਪ੍ਰਦਮਤਖਿਜਮਤਆਉਦਆਉਦ
 ਹੈਬਸੇਬਹੁਤਾਦਿਲਵਜਾਂਦਿਲਅਜਾਨਸੇਬਰਵੈਉਪ੍ਰਉਸਦੇਅਮਾਂਗਛਿਆ
 ਆਖਦਆਵੈ੧੦੩॥ ਨਿਗਹਬਾਨਰਖਿਆਕਰਨਬਾਲਾਓਰਉਸਦਾਸਵਰ
 ਤੇਵੈ੧੦੪॥ ਤੁਰਗਾਰਨਜਰਹਸਤਤੇਰੇਤਾਈਜੇਕੁਨਜਰਹੈਸਕਰਸਕਰਾਨੇਪ੍ਰ
 ਧੰਨਤਾਪ੍ਰ॥ ੧੦੫॥ ਗਰੁਰਅਸਤਗਾਰਬਹੈਬਰਉਪ੍ਰਵਮਾਂਗਪਨਾਹਸਤਮੇਰ
 ਆਸਗਾਹੈਜਾਬਜਾਉਜਾਗਾਬਜਾਗਾਦੇਸਿਰੋ॥ ੧੦੬॥ ਕਿਬੁਗਜਸਤਜੇਗੁ
 ਜਰਦਾਹੈ॥ ੧੦੭॥ ਤੁਤੀਗਰਜੇਕੁਜਬਰਭਾਵਾਹੈਅਜਜਗਰੀਬਾਂਦਾਂਖਰ
 ੩ ਸੀਮਕੁਛਿਲਣਾਮਤਕਰਾਕਸਮਰਾਕਸਮਕੇਤਾਈਬਤੇਸਹਤਗਾਸੀਮਕੁ
 ੩ ਸਾਥਤੁਠਰੁਪੀਤੇਸੇਕੇਛਿਲਣਾਮਤਕੁ॥ ੧੦੮॥ ਹਕੇਯਾਰਬਾਸਦਸਚ
 ਯਾਰਹੈਅਗਰਦੁਸਮਨੀਰਜੇਕੁਦੁਸਮਨੀਕੇਤਾਈਬਸਦਤਨਕੁਨਦਸਾਥ
 ਤਨਦੇਸੇਦੁਸਮਨੀਕੁਭਾਵੈ੧੧੦॥ ਖਸਮਸਤੁਗਰਜੇਕੁਹਜਾਰਾਮਾਵਰਦਹ
 ਮਾਰਜੇਲਿਆਵੈ॥ ਨਯਕਮਾਉਓਰਾਨਹੀਇਕਰੇਮਉਸਦੇਨਅਜਾਰਾਆ
 ਵਰਦਿਓਪੀਰਾਦੇਆਉਦੈ॥ ੧੧੧॥ ਹਿਕਾਅਤਨਾਮਕੁਥਾਕੁ॥ ੧੧੩॥ ਅਓ
 ਮਇਸਤੀਤੇਬੀਨਾ॥ ੧੧੪॥ ਰੰਗਰੰਗਰੰਗਾਂਰੰਗਾਂਦੇਪਦਾਰਥ॥ ੧॥ ਟਾਹਗੁ
 ਹੁਜੀਕੀਫਤਹਾ॥ ॥ ਨਿਸਸਤਹਬੈਠਦਾਬੁਦਹੁਆਨਿਜ

੨ ਨਜੀਕ ਮਾਨੋ ਮਹੀ ਪੁ ਮਾਨ ਧਾਰਤਾ ਗਜਾਰੇ ਦਲੀਪ ॥ ਕਿਓਰ ਜੇ ਉਸਦੇ ੨੯
ਬੁਰ ਬਾਗਿ ਦਰ ਰਜਮ ਜੋ ਵਿਚ ਜੰਗਾਰੇ ਦਰ ਬਜਮ ਵਿਚ ਮਜਲਸ ਅਮਖ
ਤੋਹ ਕਾਰ ਪੁਖਤਾ ਕਾਰ ਬੇਗਿ ਚਾਬਕ ਰਕਾਬ ਸਤ ਜੇ ਚਾਬਕ ਰਕਾਬ ਕੋ ਸੋ ਗੁ ੩
ਸਤਾਖਰ ਸਤ ਸੁਚੇ ਹਥ ਕੇ ਸੋ ॥ ਆਚਹਾਰੇ ਚਾਰੇ ਸੁਹੇ ਪਾਤ ਸਾਂਹਨੇ ਪੰਸ ਅਤੇ
ਪਿਸਗ ਪੁਤ੍ਰਨੁ ਬੁਖਾਰ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜਰ ਜਰੀ ਕੀਆਂ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਂਰ ਬਣਾਏ
੪ ॥ ਬਿਪੁਰਸੀਰ ਪੁਛਿਆ ਦਾਨਾਇ ਬੁਧੀਵਨ ॥ ਅੰ ਓਨਾਨੇ ਚੁਜੈ ਦਾਨਸ
ਨਿਹਾਰ ਬੁਧੀ ਦੇ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ॥ ਬਤ ਮਕੀ ਨਿਸਾਬ ਮਰਾਤ ਬੇਰੇ ਪਾਸਖ ਉਤ੍ਰ
ਰੂਪੀ ਅਲੱਖ ਨੇਜਾ ਬਰਕਸਾਰ ਉਪਨੁਖੋ ਲਿਆ ॥ ੬ ॥ ਬਿਗੁਟ ਤਾ ਕਹਿ
ਅਕਿਜੇ ਖੁਸ਼ਦੀਨ ਚੀਰੀ ਧਮਵਾਲੇ ਨਗਜ ਅਜਾ ॥ ਇਥਾ ॥ ਕਿਯਜਦਾਸ
ਨਸ ਅਸਤ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰੀ ਪਛਾਣ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਪਾਤਸਾਹ ਆਜ਼ਾਦ ਨਿਆਰਮ
ਗਜ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਤੇਗਾ ॥ ੭ ॥ ਮਰਾਕੁਰ ਰਤੋ ਮਤਈ ਗੁਫਤ ਨੀਸਤ ਇਹ ਜੇਕ
ਹਿਣਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕਰਕੁਤ ਨਹੀ ਹੈ ਕਹੇ ਦੀ ॥ ਬਿਕਰਜਾਂ ਸੁਫਤ ਨੀਸਤ ਅਬੇਪ
ਜਾਨਦਾ ਬੇਸੁਣਾ ਜੈ ਸੇਕਈ ਅਚਾਣ ਕਾ ਕਿਸੇ ਨ ਬੁਛਾ ਮਾਰੇ ਉਸਨੇ ਪੀੜੁਈ ਦੀ ਹੈ ॥
੮ ॥ ਬਿਗੋਯਮ ਕਹਾ ਨੁਮਾ ਅਮਰਿਖਲਾਵਾ ਬਤੇਹਾਲ ਇਬਾਸਵਾਬ ਸਾਬ
ਤੇਰੇ ਸਾਬਕਾ ਲਿਆਈ ਰੋਇਹ ਹਵਾਲਾ ॥ ੯ ॥ ਹਰਾਂਕ ਸਕਜੇ ਸਕਿਸੇ ਕੋਤਾਈ
ਕਿਜੇ ਯਜਦਾਂ ਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਯਾਰੀ ਦਿਹਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ॥ ਕਾਂਮਗਾਰੀ ਕੁਨਰ
ਕੰਮਦਾ ਕੁਣਾ ਕ੍ਰੇਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਿਈਗ ਜੇ ਇਨਾ ਕੋਤਾਈ ਬਾਅਕਲ ਸਾਬਾਅਕ
ਲਦੇ ਆਜਮਾਈ ਕੁਲੇਮ ਅਜਮਾਉਣਾ ਕਰਾਗੇ ॥ ਮਸਤ ਮਸਤੀ ਓ ਮਸਤੀ ਸੇ
ਮਸਤ ੧੨ ॥ ਪਾਂਸਦਹਜਾਰ ਪੰਜਲਖਾ ॥ ਜੇ ਜਰਸਾਖਤ ਹਜੇਰੀ ਆਜਰੀਈ
ਆਬਣੀ ਆਂਹੇਈ ਆਂ ਜੀਨ ਕਾਠੀ ਆਨ ਓਬਹਚਨ ਮੀਬਹਾਰਦੀਆ ॥ ਸੇਸ
ਸਦਹਜਾਰ ਤਿਨਲਖਾ ॥ ਨਕਰਬਾਰੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਭਾਂਗ ਵਾਲੇ ਜੁਹ ਨਿਗਾਰ ਜਰੀਨ
ਲਮ ਤੇਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਜਾ ਉਨਾਸੇ ਮਰਦ ਆਜ਼ਾਦ ਨਿਆਰਾ ਮਰਦਸੀ ਅਜੀ
ਮਬਡੀ ਅਕਲਵਾਲਾ ਸੀ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਖਵਰ ਲਿਆਇਆ ਪੁਰਮਕਲ ਪੁਰਣ
ਅਕਲਵਾਲਾ ਖਾਨਹਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੇ ਕਜਾਂ ਉਨਾਸੇ ॥ ਸਓਸਨੇ ਬਿਬਸਤਨ ਅਜਾ
ਬਟਾਇਆ ਉਸਦਾਲਸੇ ॥ ੧੬ ॥ ਹਮੀਭੀਐਸੇ ਖਾਸਤ ਚਾਹਿਆ ਕੋਜੇ ਰੋਜੀ
ਕੁਨਰ ਬੀਜਣਾ ਕਰਾ ॥ ਖਿਰਦ ਬੁਧੀ ਬਰੇਜੀ ਕੁਨਰ ਸਾਬ ਬੀਜਣੇ ਦੇ ਕਰਾ ॥ ਸੁਕ
ਰਿ ਸੁਕਰਾਨੇ ਸਾਹਿਬ ਗਿਗ ਸਾਹਿਬ ਭਾਗੀ ਕੇ ॥ ੧੭ ॥ ਚੁ ਜਬ ਸਸਮਾਹ ਛੇਮ
ਹੀਨੀ ਆਂ ਵਿਚ ਗਸਤੀ ਦੇਹੇ ਦਰ ਉਨਾਨ ਦਫਨ ਵਾਰ ਪ੍ਰਥੀ ਵਿਚ ਗਤੀ ਆਂ
ਨਾ ਪਰੀਦਾ ਮਾਮਦਹ ਪੁਗਟ ਆਏ ਸਬਜੇ ਹੇ ਬੂਟੇ ੧੮ ॥ ਬਰੇਜੀ ਦ ਬੀਜੀਅੰ
ਕਜਾਂ ਉਨਾਤੁਖਮਾਸੇ ॥ ਬਪੁਰਵਰਦਹ ਓਰ ਪਾਲਾਣਾ ਕੀਤੀ ਉਨਾ ਕੋਤਾਈ ਬੁ
ਰੀਦਨ ਅਜਾ ਬਾਢਿਆ ਉਨਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਦਹ ਦਸਾਂਦਰਸਾਂ ਵਿਚ ਖਰਵਾਰ ਤਿਨ
ਮਣਕਦੇ ਦੀ ਪਾਈ ਦਸਾਂ ਪਾਈਆਂ ਪੰਕੀਆਂ ਦਾਇਕ ਖਰਵਾਰ ਦਾਨਹ ਅਜੇਦਾ
ਏ ਉਨਾਸੇ ॥ ੨੧ ॥ ਚੁਨਾ ਐਸੇ ॥ ਦਿਲਕੁਰਾਰ ॥ ਦਿਲਦੇ ਮਰਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹਾਏ ਬੁ
ਹੁਤੋ ਨਕਦ ਰੋਕੜੀ ॥ ੨੨ ॥ ਚਕੋਹੋਰਵਾ ਅਨਿਦਪਹਾੜ ਦੇ ਕੁਨਵਾਸੇ ਕੀ ਨੀਲਹ
ਕੁਟੀ ਵਾਤੂਪੇਰੀ ੨੩ ॥ ਬੁਝੀਰਦ ਲਏ ੨੪ ॥ ਜਰਬਾਰੇ ਜਰੀਰੇ ਭਾਰ ਨਿਸਹਾਰਨ
ਦਾਸਰਰੇ ਆਜਮ ਬਡਾ ॥ ਬਿਬਸਤ ਬੀਨਿਆਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਅਜਾਂ ਇਸੀ ਦਾਸਤੇ ੨੬

ਫਿਕੜ ਰੁਲਣਵਾਲਾ ਹੈ॥੨੧॥ ਬਹੁਜਰੀਰ ਗੁਜਰੇ ਬਰੀਨ ਮਤਸਾਲਾਇ
 ਸੀਤਰਾਸੀ ਬੇਜਵਾਲ ਬਿਨਾਦਖਤੇ॥੨੨॥ ਚੁਜਬ ਬਿਨਸਸਤ ਬੈਠਾਹੈਸੀ॥ਬ
 ਪੁਗਸਿਸਦਰਾਮਦ॥੨੩॥ ਪੁਛਣੇਦੇਆਇਆ ੨੪॥ ਬਗਤੁਕਹਿਆ ਬਿਆਰੁ
 ਲਿਆਉ॥੨੫॥ ਬਿਆਰੁ ਬਖਸੀਦਾਅਮਮਨ ਬਖਸਿਆਹੈਮੇ ਬੁਧਿਸਰਾ ਸਾਥਪੁਤਰਾ
 ਤੇ॥੨੬॥ ਦਬੀਰੇ ਮੁਨਸੀ ਕਲਮਜਨ ਕਲਮਕੇਮਾਰਨਵਾਲੇ ਕਲਮ ਬਹੁਗਰਫਤ
 ਕਲਮਨਪਕੜਿਆ॥੨੭॥ ਮੁਖਨਗ ਮੁਖਨਕੇਕਾ ਅਲੀਮ ਨੇਜਾ ਬਰਗਰਿਫਤਪਕ
 ਡਿਆ॥੨੮॥ ਚਿਕਿਆ ਬਖਸੀਰ ਬਖਸਿਆਹੈ ਮੇਸਾ ਇਨਾਕੇਤਾਈ ਹਜਾਰ
 ਹਜਾਰਾਈ॥੨੯॥ ਬਕਾਰਾਜਬੁਖੀ ਬਿਚਕਾਰਾਜਦੇਖਕੇ ਬਿਯਾਰ ਲਿਆਉ॥੩੦॥
 ਜੇਜੇ ਬਖਸੀਦਮੁਦਬਖਸ ਬਖਸੀਸਬਖਸੀਹੋਈਸੀ ਹਰਕਸ ਜੋਕੋਈ ਅਜੁ
 ਉਨਾਸੇ॥੩੧॥ ਚਾਬਿਸਨੀਦ ਜਬਸੁਣਿਆਸੁਖਨ ਅਜਮਹੀਪਾਨਮਾਨ ਫਾਰਿਸ
 ਤੋਹ ਦੇਵਤੇ ਚੁਮਾਨੀਦ ਮਲਾਇਕ ਦੇਵਤੇ ੩੨॥ ਬਿਆਰੀਮਗਪੇਸ ਲਿਆਉਮੇ
 ਹੇਅਰੇ॥੩੩॥ ਚੋਗਾਰੇ ਮੇਚਰਾਗਾਜਹਾਨਦੇ ੩੪॥ ਮੁਰਦੀਰ ਮਰਗਾਏ ਕਿਮਾਹਮ
 ਜੇਮੇਰੀ ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਕਜਾਕਹਾ ਕਾਰ ਮਰਣੇਅੰਦਰਾਮਾਗਏ ੩੫॥ ਨੇਕਬਖਤਤ
 ਲੇਤਾਲਿਆਂਵਾਲੇ॥੩੬॥ ਤੁਮਾਰਾ ਫਹੀਮ ਸਮਝਾਉ॥੩੭॥ ਸੁਫਦ ਹੋਵੇ ਬਿਆਰੇਮ
 ਪੇਸ ਲਿਆਵਾਅਰੇ॥੩੮॥ ਅਜੇਉਨਾਸੇ ਬੇਸ ਚੰਗੇ ੩੯॥ ਹੁਮਾਂਓ ਆਫਰੀਰਲਿ
 ਆਇਆ॥੪੦॥ ਪੁਛਤਨ ਚਿਲਤਾ ਬਰਗਸਤਦਾਂ ਪੇਟੀਆਂ ਗਿਰਾਂ ਭਾਰੀ ੪੧॥
 ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਜਰੇਜਾਮਹ ਜਰੀਦੇਜਾਮੇ ਨੀਮਾਅਸਤੀ ਕੁੜਤੀਆਂਬਾਹਾਂਬਿਨਾ॥
 ੪੨॥ ਦੀਨਾਰ ਮੋਰਾ ਜਰਦ ਚੰਗਿਆ॥ ਕਜੇਦੀਰਹਸੂਰ ਉਸਕੇਦੇਖਣੇਸੇਹੋਏ
 ਦੀਦਹੇ ਨੇੜ ੪੩॥ ਜੇਉਸਸੇ ਕਾਮਸੂਰ ਸਹਰਦਾਕੀਮਹੋਇਆ॥੪੪॥ ਅਜੇਉਸਸੇ
 ਦਿਹਲੀਸੂਦਅਸਤਇਲੀਹੋਇਆ॥੪੫॥ ਪੁਸਾਮਾਮਦ ਆਈ ਬਦੋਦਾਰਗਜ
 ਹਦਲੀਪੁ ਸਾਥਉਸਦੇਦਿਤਾਰਾਜੇਦਲੀਪਕਾ॥੪੬॥ ਕਿਪੇਦਾਅਜੇਮਰਦਸਾ
 ਹਨਸਹੀ ਜੇਪੇਦਾਉਸਮਰਦਸੇਪਾਤਸਾਹੀਹੋਵੇਗੀ॥੪੭॥ ਸਜਾਵਾਰਤਖਤਅਸਤਲਾ
 ਇਕਤਖਤਦੀਹੋ ਤਾਜੇਮਹੀ ਫੜਪਿਥੀਕੇਲਾਇਕਹੈ॥੪੮॥ ਬਜੇਬਰਅਜੇਮਕ
 ਸੇਭਾਦੇਵੇਗਾਉਸਮਰਦਸੇਤਾਜੇਨਗੀਫੜਜੜਾਉ॥੪੯॥ ਮੁਹਰਾ ਬਰਾਅਕਲਤ
 ਦਬੀਰ ਉਪਰੇਅਕਲਦੀਤਤਬੀਰਦੇ ਆਫਰੀ ਸਾਵਾਸੇ॥੫੦॥ ਆਲੁਦਹੀਰੇ
 ਮਗਜ ਸੁਭਾਉਵਾਲੇ॥੫੧॥ ਹਮੀਭੀਅੇਸੇ ਖਾਸਤੁਗਹਿਆ ਕਿਓਗੋਜੇਉਸਕੇਤ
 ਈ ਬਸਾਹੀਦਿਹਮ ਪਾਤਸਾਹੀਦੇਵਾਮੇ॥੫੨॥ ਬਜੇਬਰ ਅਜੇਸੇਭਾਦੇਵੇਗਾਉਸ
 ਨ ਮਰਦਸਾਹਨਸਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀਪਪਸੁਉਸਨੁ ਅਜੇਉਸਸੇ ਗਸਤੁਹੋਇਆ
 ਖਿਲਾਫਤਸਮਰਗੀਆਂਬਬਖਸੀਰ ਬਖਸੀਆਂ੫੩॥ ਸਿਪਿਸਰਾ ਤਿਨਪੁਤਾਰਿ
 ਗਰਦੁਸਰਿਆਨੁ ਆਜਾਦਕਰਦ ਨਿਆਰਕੀਤੇ॥੫੪॥ ਆਜਾਦ ਚੰਗੇ ਟਾਨਿਆਰੇ
 ੫੫॥ ਕਿਓਗੋ ਜੇਉਸਕੇਤਾਈ ਬਰੇਉਪੁ ਨਿਸਾਂਦ ਬਿਠਾਇਆ॥੫੬॥ ਕਲੀਰੇ ਕੁਜੀਆਤ
 ਹਨਗੀਜਗ ਪੁਗਣੇਗੇਜਾਂਦੀਆ ਬਰਕੁਸਾਦ ਖੋਲਾਦਿਤੀਆਂ॥੫੭॥ ਬਦੋਦਾ
 ਦ ਸਾਥਉਸਦੇਦਿਤੀ ਸਾਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਖੁਦ ਆਪ ਆਜਾਦਗਸਤਜੁਦਹੋ
 ਇਆ॥੫੮॥ ਬਪੇਸੀਰ ਪੇਰੀਹੋ ਦਲਕੇਖਫਨੀ ਰਵਾਸਦਬਰਸਤੁਰਵੀਨੇਹੋਇਆ
 ਜੰਗਲਕੇ ੫੯॥ ਬਕਾਰਾਅਸਤੁ ਲਾਇਕਹੈ ੬੦॥ ਬਮਨ ਸਾਥਮੇਰੇ ਬਖਤ ਕਰਮਾਂਦੀ
 ਆਜਮਾਈਕਨਮ ਅਜਮਾਇਸਕਾ॥੬੧॥ ਤੇਰੇਖੁਦਸਕਾਰਵਾਈਕਨਮਤੇਗਾਅ
 ਆਪੁ ਦੀਸੇਚਲਾਉਣਾਕਰਾਂ॥੬੨॥ ਚਿਕਾਇਤਤੀਸਰੀਚਲੀ॥

ਦਾਦਗਾਰ ਨਿਆਉ ਦੇ ਕੁਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਦਿਹੋ ਹਰ ਹਰ ਹਰ ਉਪਾਵਾਂ ਕੁਕੇ ੧੦੦
 ਦਿਹਾਤੇ॥ ੧॥ ਅਮਾ ਬਖਸ਼ ਸ੍ਰਗ ਛਿਆ ਦੇ ਬਖਸ਼ ਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੁਸਾਯ ਸਕੁਨੇ
 ਖਲਾਸੀ ਦੇ ਕੁਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਜੀਰ ਦਿਲ ਦੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
 ੨॥ ਕਿ ਅਜਰ ਉਹ ਦਸ ਮਨ ਬਗਾਵਤ ਦਗਰ ਦੇ ਜੋ ਜਮਾਏ ਦੇ ਦਸ ਮਨਾਸੇ
 ਲਿਆਉ ਦਾਸੀ ਉਪ੍ਰਘਟਾ॥ ੩॥ ਖੁਸ਼ ਮਾਅਫ ਕਨੇ ਸਤੁਆਨੁ ਭਾਲ ਨੇਵਾ
 ਲਾ ਸ੍ਰਾਹ ਦੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਵਲਾਇਤ ਦਾ ਦਿਲ ਛੁੱਗਾ ਜੋ ਦਿਲ ਦਾਉ
 ਦਾਗੁ ਗਨੀ ਮੁਲਖਿਰਾਜ ਹੀ ਕਾਰੀ ਆਂਕੇ ਛਿਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ॥ ੪॥ ਜਿਉ
 ਰਜਮੇ ਜੰਗ ਬਬਜਮੇ ਮਜਲਸ ਹਮ ਹਤਮਾਤ ਬੀਰ ਬਸਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੀ
 ਕਿ ਬਿਸੀਆਰ ਤੇਗ ਅਸਤੁ ਜੋ ਬਡੀ ਤੇਗ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੀ ਹੁਸੀਆਰ ਦਸਤ ਸੁ
 ਚਾਹ ਖਾਵਾ ਹੈ ਸੀ॥ ੫॥ ਨਿਵਾਲ ਹ ਖਾਣਾ ਪਿਆਲ ਹ ਪਿਆਲਾ ਸਗਾਬ
 ਦਾ ਤਿਗੁਫਤੀ ਜੇ ਕੁਤੁਕੇ ਕਿ ਜੋ ਦੀਗਾਰ ਦਸਗਾਬੀ ਸੀ ਕੋਈ ਯਕੁੰ ਸੁਦਖ
 ਬਬਜਮ ਇਕਹੀ ਹੁਆ ਹੈ ਬਿਚ ਮਜਲਸ ਦੇ॥ ੬॥ ਹਮ ਚੁਭੀ ਜੇ ਆਮੁ
 ਖਤੁ ਹਸੁਦ ਪੁਖਤਾ ਹੁਆ ਸਾਤੁ ਗੋਈ ਤੁਜੇ ਕਹੇ ਕਿ ਜੋ ਸਿਕਮ ਪੇਟ ਦੇ ਅੰ ਦਰ
 ਦੇ ਖਤੁ ਹਸੁਦ ਸਿਖਿਆ ਹੁਆ ਥਾ ਵਾਜਮਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਬਿਦਿਆ ਦਿਚ
 ੭॥ ਚੋ ਜੋ ਮਾਲਸੁ ਮਾਲ ਉਸੁਦਾ ਗਿਰਾਨ ਅਸਤੁ ਭਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਮਤਾ ਅਸ
 ਅਜੀਮ ਦੋਲਤ ਉਸਕੀ ਬਡੀ ਸੀ॥ ੮॥ ਉਸਕੇ ਬਸੇ ਅਸਤੁ ਬਹੁਤੇ ਹੋਸ
 ਨ ਕਰੀਮ ਬਡੀ ਸੀ॥ ੯॥ ਅਜੋ ਉਸਸੇ ਬਾਖਰ ਸੁਦਸਤ ਉਪ੍ਰਫਿਕ ਕੇ
 ਹੋਈ ਹੈ॥ ਵਜੀਗਨ ਬਹੁਤੇ ਵਜੀਰ ਉਸਕੇ ਪੇਸ ਪਸਤਾ ਅਗੋ ਪਿਛੇ॥ ੧੦॥
 ਦਿਹੋ ਮ ਦੇਈ ਹਮਾ ਕਿ ਗਤਾ ਜਾਇਕ ਬਾਲ ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ ਛਤ੍ਰ ਪਤਾ ਪਦਾ
 ਬਰਸਕ ਨਿਹੇ ਮ ਉਪ੍ਰਸਿਰ ਦੇਰ ਖੇਹਮਾ॥ ੧੦॥ ਕਿਰਾਮਰ ਦ ਕਿਸਮਰ
 ਕੇਤਾਈ ਅਜਖਾਨ ਹ ਬੇਹੂ ਕਨੇ ਮ ਖਾਨੇ ਸੇਬਾ ਹਰ ਕਰੇਹਮਾ॥ ਕਿਰਾਬਖ
 ਤੁਗਾਰਾ ਗਇਖ ਬਾਲ ਦੁਸਗਾ ਪਾਠ ਕਿਰਾਤਾ ਜਾਇਕ ਬਾਲ ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ
 ਛਤ੍ਰ ਪਤਾ ਪਦਾਲਾ॥ ੧੧॥ ਬੋਸੇ ਸਮੀਦਗਾ ਮਰ ਤੇਸ ਦੇ ਅੰਦਾ ਆਉਆ॥ ਬ
 ਗੁਫਤਾ ਸਾਥ ਮੀਤੀ ਆ ਦੇ ਕਹਿ ਆਸੁਖਨ ਸ੍ਰਾਹ ਪੇਸ਼ੀ ਨਹਰ ਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾ
 ਹ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਤਰਾਸੇ॥ ੧੨॥ ਜੁਬਾ ਜੁਬਾਨਾ ਹੋ ਬਤ ਨਾਭੇ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਦਾਨ
 ਹੀਲ ਹ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾ ਨਬੀਨੀ ਨਾਨ ਕਹੇਵੇ ਨਬੀਨਾ ਯਗੀ ਨਾਮ ਖੀਆ ਹੋਵੇ
 ਹਰ ਦੇਵੇ ਨੇ ਗੋਸ ਕੰਨ॥ ੧੩॥ ਹਰਾਂ ਕਸਾਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਹਸਤ ਅਠਾਂ ਆਜਮਾਯ
 ਸੁਬਵਰ ਅਜਮਾਇਸਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ॥ ਵਜਾ ਉਸਨੁ ਦਉਰ ਦੀ ਬਾਰ ਸਾਹੀ ਇਹ
 ਸੁਵਰ ਜਮਾਨੇ ਦੀ ਬਾਰ ਸਾਹੀ ਹੋਵੇ॥ ੧੪॥ ਅਜੁਬ ਅਸਚਰਜ ਹੋਰੇ ਮਾਂਰ
 ਵਾਨਾਇ ਬੁਧਵਾਨ ਦਰਈ ਜਵਾਬਾ ਵਿਚਾਇ ਸਜਬਾਬ ਦੇ॥ ਬਾਜ ਫੋਰ ਦੀ
 ਗਰ ਦੁਸਗਾ ਕਨਰ ਕੀਤਾ ਬਾ ਸਾਥ ਸਵਾਬੁ ਭੁਲਿਆਈ ਕੋ॥ ੧੫॥ ਬਕਿੰਗ
 ਸੁਦਗਾਮ ਦੇ ਬਿਗਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਏ ਦਰਿਗ ਸ੍ਰਗਾਰਿ ਛਤ੍ਰ ਛੁਲਨੁ ਪਕਸ਼ਿ
 ਆ॥ ੧੬॥ ਚਪੇਰਾ ਸਤੁ ਖਬੇਸਜੇ ਸੁਉਨੇ ਕਰਦ ਕਰਿਆ ਚਰਖੇ ਫੋਰ
 ਟਾਜੁ ਬਾਨ ਦਾ॥ ਬਰਾਮਾਵਰ ਦ ਬਾਹਗਲੀ ਆਦਾ ਸੁਖਸਨ ਸੁਖਨ ਉਨਾਨੇ
 ਚਮਨਿਦ ਕੈ ਬਰ ਤੀਰ ਕਮਾਂ ਕਮਾਣ ਕੋ॥ ੧੭॥ ਆਜਾਦ ਮਗਜ ਨਿਅਸੇ
 ਸੁਭਾਉ ਵਾਲੇ॥ ਚਰਾਮੇ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਤੇ ਤੇਨੇ ਗੋ ਕਹਿਆ ਈ ਇਹ ਦਰੀ
 ਬਰੀਗਾ ਸ੍ਰਗਾਰਿ ਛਤ੍ਰ ਸਾਥਾ ਦਿਲ ਦੇ ਪਕੜਿਆ॥

੧੯॥ ਕਸੇਰਾ॥ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਤਾਈ॥ ਵਜਾਹ ਸਤ ਉਸ ਸੇ ਅਨੇ॥ ੨॥ ਕਿਈ
 ਹਸਤ ਮੇ ਬੋ ਜੋਇ ਹ ਅਰੇ॥ ਮੇ ਬਰੇ ਤੁੰ ਗੋਈ ਹੁਨਰ ਕਹਿ ਦਾਹੇ॥ ਹੁਨਰ ਕੁਣ
 ਹਮ ਹਤ ਮਾਮ ਬਹਿਰ ਦਰਿਆਉ ਬਰ ਜੁਗਲ॥ ੨੧॥ ਦੁਸ ਨਾਮ ਦਾਦ ਗਾਲਨ
 ਹੀਰੀਤੀ॥ ਨਾਮੰਗੁ ਸਤ ਅੰਗੁ ਲੀ ਹਰ ਫਤੇਰੇ॥ ੨੨॥ ਨਾਮੰਗੁ ਮੰਦੀ ਦਿਤਾ ਦੁਸ
 ਮਨ ਕੋ ਨਾ ਅਜਾਬ ਦੇ ਸਤ ਨਹੀ ਦੁਖਾਇਤਾ ਦੇ ਸਤ ਨਾਮ ਜਵਾਬੇ ਗਦਾਰਾ ਨਹੀ ਜ
 ਦਾ ਬਾਇਤਾ ਮੰਗਤੇ ਤਾਈ ਉਦਗ ਸਤੁਆ ਕੋ ਤਾਈ ਬਮਨਿਰ ਪੇਸਤ ਪੇਸੁ ਕੇ
 ਰੀਤਾ॥ ੨੩॥ ਨਵੀ ਸਿੰਦਰ ਹੋ ਮੁਣ ਬੈ॥ ਆ ਕੋ ਤਾਈ ਜਾਗਾ ਹਰ ਫੇ ਨਿਹਾਰ
 ਹਰ ਫਦੀ ਨਹੀ ਹਖੀ॥ ਬਹੁ ਕਜਾਇ ਬਿਚਰ ਸਚੀ ਜਾਗਾਰੇ ਸਰ ਫੇਰੇ ਹਰ ਦਖ
 ਰਚਾਇ ਦਾਹੇ॥ ੨੪॥ ਦਾਰ ਦਿਦਾ॥ ਫਰਾ ਮੇ ਸਰੀ ਕੁਲਾਉਣਾ ਚੁਕਿਉ ਬਕਾਰੇ
 ਕਹਨਾ ਬਿਚਰੀ ਮਪੁਗਾਣੇ ਕੀਤਾ ਤੇਨੇ॥ ੨੫॥ ਬਬਰ ਬੁਰੀ ਮਸ ਸਹਤੁ ਸਲਾਹ
 ਕੋਸ ਨ ਕਿਸੇ ਨ ਦਾਦਨ ਦਿਦਾ ਨਹੀ॥ ਵਿਗਰ ਦੁਸਰੇ ਨਾ ਬਹਿਸ ਨਾ ਮਓ ਛਰੇ
 ਨਾ ਮਓ ਉਨੇ ਤੁੰ ਗੋ ਯਦ ਹੁਨਰ ਤੁੰ ਕਹਿ ਦਾਹੇ ਹੁਨਰ॥ ੨੬॥ ਨਬੀ ਨਰ ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ
 ਜੋ ਇਸ ਤੋ ਬਿਸਾਬ ਹਸ ਮੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਖੁਦ ਆਪ ਸਭਿ ਕਸ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰ ਕਰਦਾ
 ਨਜਰੇ ਨਜਰ ਬਰ ਬਰੀ ਸੁਭਿ॥ ੨੭॥ ਹਰ ਫੇ ਹਰਾਮ ਹਰ ਫੇ ਭੇਕੇ॥ ਮੁਦਾਮ ਹਮੇਸ
 ਬਰ ਕਾਰੀ ਗਰ ਬਰੀ ਕਾਰ ਦੁਸਰੀ ਮੇ ਬਬਰ ਤਬੀ ਨ ਫੇਰੇ॥ ੨੮॥ ਤੁੰ ਤੁਹੀ
 ਕੁਨਿਸਰੇ ਓਕੋਰ ਹਸਤ ਓਕੋਰਾਹੇ॥ ੨੯॥ ਕਦਮਗ ਕਦਮ ਕੋ ਤਾਈ ਨਦਾਰਦ
 ਨਹੀ ਰਖਰਖ ਬਿਚ ਬਦਕਾਰ ਬੁਰੀ ਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰ ਕਰਣੇ ਨਾ ਨਦਰ ਜੰਗ ਨਹੀ ਦਿਖੰ
 ਨਹੀ ਗਾਰੇ ਪਸਪਾਉ ਪੁਸਤੇ ਹਜਾਰ ਪਿਛੇ ਪੈਰ ਕੋ ਪਿਠੈ ਦਿਦਾ ਹਜਾਰਾਂ॥ ੩੦॥ ਨਦ
 ਰ ਕਾਰ ਦੁਜਦੀ ਨਹੀ ਦਿਦ ਕਾਰ ਚੋਰੀ ਦੀ ਦੇ ਆਉਦਾ ਨਦਿ ਬਾਬਿਸ ਕਨੀ ਨਦਿ ਲਫ
 ਹੁਦਾਹੈ ਕਿਸੇ ਰਾ ਨਖਾਨ ਹਖੁ ਮਰ ਬਾਜ ਨਹੀ ਜਾਰਾ ਪ੍ਰਕਲਾਸੂ ਦੇ ਨਾਰ ਹਜਨੀ
 ਨਹੀ ਰਸਤੇ ਮਾਰਦਾ॥ ੩੧॥ ਬਨਾ ਕਸ ਦੁਆਈ ਪਾਲੀ ਦੁਆਈ ਦੇਣ ਦਾ ਬਿਆ
 ਦੇ ਨਗੋ ਅਰਸੁ ਖਨ ਨਹੀ ਕੋ ਦਾਸੁ ਖਨਾ ਬਪਾਹ ਸੁ ਸਾਥ ਚਾਹਦੇ ਪਗਾਸੀ ਛਿਲਦਾ
 ਨਹੀ ਕੁਦਾ ਨਜੋ ਇਦ ਸੁਖਨ ਨਹੀ ਫੁਫ ਦਾਸੁ ਖਨ ਕੋ॥ ੩੨॥ ਬਬਰ ਕਾਰ ਬੁਰਾ ਕੀਮ
 ਕਸ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਰ ਨਦਾ ਦੀ ਪਾਇ ਦਿਚੋ ਨਹੀ ਦਿਦਾ ਪੈਗਾ ਬਜਾਇ ਬਿਚ ਜਾਗਾ ਦੇ॥ ੩੩॥
 ਬਦ ਜਦੀ ਬਿਚ ਚੋਰੀ ਦੀ ਮਤਾਗਾ ਦੇ ਬਤਰੇ ਤਾਈ ਲੋਕੇ ਨਾ ਆਲੁ ਹਰ ਸਤ ਨਹੀ
 ਗੀਰਾ ਕੁਦਾ ਹਥਾ ਬਉਪੁ ਖੁਰਸੇ ਹਰਾਮ ਦੇ ਖਾਣੇ ਉਪੁ ੩੪॥ ਖੋਰੇ ਦ ਗਹੁਦਾਨ
 ਹੀ ਭੀਰੇ ਦ ਮਾਲ ਪਕ ਕੁਦਾ ਨਹੀ ਮਾਲਾ॥ ਅਜੇ ਜਨ ਵਾਲ ਗਰੀਬਾਨੁ ਪੀ
 ਰਾ ਨਹੀ ਦਿਦਾ॥ ਅੰਦਾ ਖੁਤ ਨਹੀ ਭਾਲਣਾ ਕਰਤਾ॥ ਰਯਤ ਖੁਲਾਸ ਰਈਅ
 ਤਨ ਖਾਂ ਦੀ ਪੀਦੀ ਦੇ ਖਕੋ ਨ ਬਰਤਾ ਖੁਤ ਨ ਨਾ ਚੜਤੀ ਕਰੇ॥ ੩੬॥ ਕਿ ਅਜੁਸਾ
 ਹੁਦ ਸਮਨ ਜੋ ਦੁਸ ਮਨ ਪਾਤਸਾਹਾ ਸੇ ਬਗਾਵਤ ਹਰ ਗਰਦ ਉਪਾਇ ਆਟੇ ਪਾਟ
 ਦਾ ਪਟੇ ਦੇ॥ ੩੭॥ ਨਜਾਏ ਨਹੀ ਜਾਗਾ ਦਿਦਾ ਅਦੁਗ ਸਤੁਆ ਕੋ ਤਾਈ ਬਬਰ
 ਸੁ ਬਰਖਾ ਖਤੰਗ ਬਾਣਾ॥ ੩੮॥ ਨਗਾਮ ਨਹੀ ਅਰਾਮ ਮੈਣ ਦਿਦਾ ਸਭਿ ਰਰ
 ਵਿਚ ਦਿਖਾਰ ਵਲਾਇਤੁ ਦੇ॥ ੩੯॥ ਹਸਤ ਹੇ ਗੋ ਕਹਿ ਆ ਪੁਰ ਹੁਨਰ ਪੁਰ
 ਨਹੁ ਨਗਾ ਕੁਕੇ॥ ਬਿਆਲੁ ਦਗੀ ਗੀਦੀ ਵਸਤ ਦੇ ਉਪੁ ਦਾ ਬਿਚ ਨ ਬਸਤੀ ਕਮ
 ਰ ਨਹੀ ਬੈਨ ਦਾਲ ਕਨਾ॥ ੪੦॥ ਬਦ ਸੁਖਨ ਬੁਰਾ ਬਚਨਾ ਸੀ ਜਬਾਨ ਦਿ ਸਾਜਬ
 ਨਸੇ ੪੧॥ ਕਸਗਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਗੋਸ ਬਿਚਰੀ ਨਦਾ ਬੋਗੋਸ ਬਿਨ ਕੰਨ ਤੇ ਗੋ
 ਈ ਬਹੋਸ ਕਹਿ ਆਹੈ ਸਾਥ ਹੇ ਸਰੇ ਬੀਓਹੀ ਤੇ॥ ੪੨॥ ਕਿ ਪਸਾਹਰ ਦੇ ਪਿਛੇ
 ਪਕੁ ਦੇ ਦੇ ਵਜਾ ਉਸ ਸੇ ਖੁਦ ਆਪ ਮਨਾਸੀ ਪਛਾਣ ਕੇ ਗੋਈ ਸਹਸ ਕਹਿ ਦੇਣਾ
 ਮਾਹਾ ਦਾ ਸਾਹਾਹੇ॥ ੪੩॥ ਕਸ ੧੦

ਕਾਰਬਰਗ ਕਿਸੇਕਾਰਬਰੀਦੀ ਨਗੀਰੰਦਬੇਨਹੀਲੇਦੋਬੇ॥ਕਿਓਹਸ ੧੦੧
 ਤਜੇਓਹੋ ਬੇਬੀਨੀਏਬਿਨਾਨਕਤੇ ਨੇਕਦੰਗੀਖੋਵਾਲਾ॥੪॥੪੪॥ਨਹ
 ਉਲੇਦਿਗਰਹਸਤਨਹੀਭੋਕਰਦਾਦੁਸਰੇਦਾ ਰੀਰਾਮਜਖੁਦਾਬਿਨਾਖੁ
 ਦਾਸੇ॥ਕਿਹਿਮਤੁਦਗਾਰਾਜੋਹਿਮਤੁਦਾਲਿਆਕੇਤਾਈਦਰਾਰਦਾਨੀ
 ਪਾਇ॥ਕਿਹਿਦੋਦਿਚਪੇਰਾਂਦੇ॥੪੫॥ਬਹੋਸਾਮੰਦਰਾਮਾਮੰਦਰੋਸਦੇਦਿ
 ਚਾਮਾਏਹੁਮੇਤਮਾਮਾ॥ਕਿਕੋਸਸਚਲਾਕੀਕਨਰਕਰੇਬਸਾਥ੪੬॥ਇ
 ਨਸਾਫਨਿਉਕੀਕੋਹਿਮਤਸਤਹਿਮਤਵਾਲਾਹੋ॥ਕਿਦਰਪੇਸਅਗੋਰੁ ਮ
 ਰਬਾਉਗਰੀਬਾਦੇਆਜਜੰਸਤਗਰੀਬਹੋ॥੪੭॥ਨਹੀਲਹਕੁਨਦ
 ਨਹੀਬਹਨਾਕਰਦਾਵਕੁਤਕਾਰਜਾਰਵਖਤਜੁਪਦੇ॥ਨਹੈਬਤਨਹੀਭੋਕ
 ਰਦਾ੪੮॥ਹਰਾਕਸਕਜੋਕੋਈਜੀਇਨਹਸਤਅਠਾਸੇਗਾਜੀਬਵਦ
 ਸੁਰਮਾਹੋਦੇ॥ਬਕਾਰੇਜਹਾਂਬਿਚਕਾਰਜਹਾਂਨਕੀਕੋਰਜਮਸਾਜੀਕੁਨ
 ਵੰਜੰਗਦਾਸਾਜਣਾਕਰੇ॥੪੯॥ਕਸੇਰਾਕਿਸੇਤਾਈਕਿਜੇਈਇਹਕਾਰ
 ਕੀਮੁਆਯਦਪਸੰਦਆਏਪਸਿੰਦਭੁਆਰੁਹੇਮੰਤੀਓ॥ਵਜਾਂਸਾਹਬਾਸ
 ਦਓਪਾਤਸਾਹਹੋਏਜਹਾਅਰਜਮੰਦਜਹਾਨੁਉਸਕਾਅਰਬੀਦਹੋਏ॥
 ੫੦॥ਸਨੀਦਈਸੁਖਨਸਾਣਿਆ॥ਏਹਸੁਖਨਦਓਰਦਾਨਾਵਜੀਰਜਮਾਨੇਕੇ
 ਬੁਧਵੇਨਵਜੀਗਾਂਨੇਪੰਜਸਪਜੀਰਅਰਜੀਰੋਪਹੁਚਾਉਣਵਾਲੇ॥੫੧॥
 ਕਸੇਰਾਸਨਾਸੀਕਿਸੇਤਾਈਪਛਾਣੇਬਸਾਥਅਕਲੇਬੀਜੀਅਕਲਦੇਬਿ
 ਤਾਮਰੋਗਤਹਤੀਕਉਸਕੇਤਾਈਬਿਰਿਹਦੇਦੇਣਾਤਾਂਛਤਤਖਤੇਮਹੀ
 ਤਖਤਪਿਥੀਦਾਗਾਰਓਰਾਜੇਕਉਸਕੇਤਾਈਸਨਾਸੀਪਛਾਣੇ੫੨॥ਬ
 ਹੋਰਾਨਤਦਰਾਮਦਬਿਰਹੋਰਾਨਤਾਏਆਏਬਪਿਸਗਾਂਚਹਾਗਾਪੁਤ੍ਰਾਰੋ॥
 ਕਸੇਰੋਇਗੀਰਦਕੋਣਖੁਦੇਦੀਬਾਜੀਨੁਗੀਰਦਪਕਰੇਹਮਹਤਮਾਵਕਤ ਮ
 ਕਾਰਵਖਤਜੁਪਾਕੇ॥੫੪॥ਹਰਾਂਕਸੋਕਿਰਾਂਜਿਸਕਿਸੇਕੇਤਾਈਅਕਲ
 ਯਾਰੀਦਿਹਦਅਕਲਪੀਤੀਦੇਵੇਗੀ॥ਬਕਾਰੇਜਹਾਂਬਿਚਕਾਰਜਹਾਂਨਕੀ
 ਕੇਕਾਮਗਾਰੀਕੁਨਰਮੁਰਾਦਹਾਯਕਰੇਗਾ॥੫੫॥ਬਕਾਰਾਅਸਤਲਾਇਕ
 ਹੋਦਰਵਕਤਜੰਗਅੰਦਰਵਖਤਜੰਗਕੋ॥ਨੈਨਪਾਨਨੇਤ੍ਰਾਨੁਸਰਖੀਲਿਆ
 ਉਣਵਾਲਾਪੀਰਬੁਢੇਸਦਸੋਸਾਲਕੇਤਾਈਨਓਜਵਾਨਵੀਨਜੁਆਨ॥੫੭॥
 ੫੭॥ਹਿਕਾਸਤਹੋਬੀਚਲੀ॥ਕਰੀਮਕ੍ਰਿਪਾਦੇਕੁਣਵਾਲਾਹੋ॥੧॥
 ੧॥ਦਿਲਅਫਜਾਏਦਿਲਦੇਬਪਾਉਣਵਾਲਾਹੋ॥ਦਾਦਗਾਰਇਨਸਾਫਦੇਕੁ
 ਣਵਾਲਾਹੋ॥ਰਜਾਖੁਸੀਪੁਰਬਕਹਰਹੁਨਰਹਰਉਪਾਦਾਕਰਕੇ॥੨॥ਨੇਕਜਨਹੀ
 ਗੀਇਸਤੀ॥ਚੁਸਮਸਾਰਕਦੇਬਜੇਏਚਮਨਾ॥ਮਨਿੰਦਸਰੁਦੇਕਦਹੋਉਪਨੰਹਰ
 ਬਾਗਕੀਕੇਕਾ॥੩॥ਕਿਓਗਜੋਉਸਦਾਪਦਰਪਿਤਾਠਾਜਹੇਰਾਜਾਉਤਰਦੇਸ
 ਉਤਾਖੰਡਦਾ॥ਬਸੀਰੀਜੁਬਾਂਸਾਥਮਿਠੀਜੁਬਾਨਦੇਹਮਚੁਭੀਜੋਇਖਲਾਸਪਿਆ
 ਰਾਕੇਸਧਰਮਦਾ॥੪॥ਕਿਆਮਦਆਏਬਰਾਏਵਾਸਤੇਹੁਮੇਤਮਾਮਗੁਸਲਰੀਯ
 ਇਸਨਾਨੁਗੀਗਾਕੋ॥੫॥ਹਮੀਖਾਸਤੁਭੀਚਾਹਿਆ॥ਕਿਓਗਜੋਉਸਦਾਕੁਨਮਕਰੀ
 ਏ॥ਕਸੇਈਪਸੰਦਆਇਰਜੋਕੋਈਪਸਿੰਦਆਏਓਗਾਦਿਹਮਉਸਕੇਤਾਈਦੇਵੇ
 ਹਮ॥੬॥ਬਿਗਾਫਤਾਰਹਿਅਦਖਤਰੇਨੇਕਖੋਇਤੇਓਟੀਚੰਗੀਖੋਵਾਲੀ॥ਕਸੇਜੋ
 ਕੋਈਤੋਤੇਰੇਪਸੰਦਆਇਰਪਸਿੰਦਆਏਓਗਉਸਕੇਤਾਈਬਿਕੁਨਤਹਤਾਕਾ॥

੧॥ ਨਿਸਾਦੀ ੨॥ ਬਿਠਾਲਾਇਤੀ ਬਰਕਾਖ ਉਪਾਅਟਾਰੀ ਹਫਤਖਨ ਸਤਾਂਛ
 ਤਾਂਦਾਲੀਏ॥ ਚਮਾਹੇਮਹੀ ਮਨਿਦਚੰਦਮਾਪਿਥਕੇਕੀ ੫॥ ਦਹਾਨੇਮਖਦਹਲਕਾ
 ਦੁਸਾਰੇਦਹਨ ਪੜ੍ਹੇ ਬਰਕਸਾਰ ਉਪੋਖੇਲੇ॥ ਜਦਾਬੇਸੁਖਨਰਾਉਜਰਜਵਾਬ
 ਸਖਨਕੇਕਾਭਾਰ ਬਗਨੇਹਾਰ ਉਪੁੱਓਸਕੇਰਖਿਆ॥ ੬॥ ਕਿਨੇਕੋਜੋਭਲੇਬੁਥੀ
 ਰੇਖਗਜਹਾਬੇਸੁਮਾਰ ਬਹੁਤੇਰਾਜੇਬੋਗਿਣਤਾਤਰਦਤ ਉਦਮਰੇ ਬਾਅਮਖਤ
 ਹਕਾਰ ਪੁਖਤਾਕਾਰਹੋ॥ ੭॥ ਅਮਾਇਦ ਆਉਦਾਹੋਤ ਤੇਰੇਦੇਜਮਾਇਸਜਮਾਨੇਸੇ
 ਵਜਾਪਸਬ ਉਸਦੇਪਿਛੇਦਾਮਾਰ ਜਮਾਈਆਇਦਹੁਮਾਆਵੇਓ॥ ੮॥ ਨੁਮਾਦੀ
 ਰਦਿਖਲਾਏਰਾਜਹਾਂਬੇਸੁਮਾਰ ਰਾਜੇਬੋਗਿਣਤ ਕਾਰਬਾਰ ਲਾਇਕਾ॥ ੯॥ ਅ
 ਕ ਖਰ ਓੜਨ ਯਕੇਇਕਰਾਜਹੇ ਰਾਜਾਪਸੰਦਾਅਮਦਸੁ ਪਸਿੰਦਾਮਾਇਆਉਸਕੇ
 ਹਮਚੁ ਭੁੱਜੇਗਰਗਨਿਹੰਗ ਗਜਣੇਵਾਲਾਸੁਰਮਾ॥ ੧੦॥ ਓਮਦਹੇ ਚੰਗੇਪੇਸੁ
 ਖਾਂਦ ਅਗੇਬੁਲਾਏ॥ ਜੁਰਾਬਰਜੁਦ ਜੁਦੇਜੁਦੇ ਰੀਝੇਰੀਝਿਰਦਾਕੁਕੇ ਉਪਕੁਰਖੀ
 ਆਦੇਮਜਲਸਲਾਕੇਬਹਾਏ॥ ੧੧॥ ਬਿਪਰਸੀਦ ਪੁਛਿਆ॥ ਤੁਹਾਕਸਤੋਰੇਤਾ
 ਈਕੋਈ ਆਯਦ ਆਵੇ ਅਜਈਹਾਬਜੇਏਇਨਾਸੇਛੁਛਾ॥ ਜੁਨਾਰਜੇਦੁਦਾਗ
 ਨਰਖਣਵਾਲੇਬਾਮਣ ਪੇਸ ਅਗੇਕਰੇਬਛੜਾਮਤੀਰੋ॥ ਬਗੇਯਦ ਕਹਿਓਆਕਿ
 ਈਜੋਇਹਰਾਜਹੇ ਰਾਜਾ॥ ੧੨॥ ਕਿਓਨਾਮਬਸਤਸੁਬਛੜਾਮਤੀਜੋਓਨਾਮਬੀ
 ਨਿਆਰਾਹੁਦਾਹੋਬਛੜਾਮਤੀਰਾ॥ ਚਮਾਹੇਫਲਕਮਨਿਦਚੰਦਮਾਅਕਾਸਕੇਕੀ
 ਆਫੁਤਾਬੇਮਹੀ ਸੁਰਜਪਿਥੀਕੇਕੀ॥ ੧੩॥ ਅਜੀਰਾਜਹਾਇਨਾਗਾਜਿਆਸੇ
 ਕਸਕੇਈਨਿਆਮਦਨਜੁਰ ਨਾਮਾਇਆਨਜਰਾਵਜਾਪਸ ਉਸਤੇਪਿਛੇਅਜੀ
 ਯੰਇਨਸੇਬੁਥੀ ਰੋਖਿਆ ਪੁਰਗੁਹਰ ਪੁਰਣਮੋਤੀਆਂਦਾਲੀਨੇ॥ ਪੁਰਣਮੋਤੀਦੇ
 ਤਜੇਹੋ॥ ਨਾਜਨੀ ਇਸਤੀ ਸ ਉਸਕੀਨਿਆਮਦਕਸੇ ਨਾਮਾਇਆਕੋਈਦਿਲਨ
 ਗੀਦਿਲਾਦਿਚਜਕੁਜਾਣਵਾਲਾ॥ ਦਾਰਿਲੁਦਾਪਿਆਰਾ॥ ੧੪॥ ਗਸਤ ਹੁਆ॥ ਕਿ
 ਨਾਜਮਬਬਰਖਾਸਤਜੋਇਸਤੀਉਠਖੜੀਖੋਈ ਬਸਤ ਬੀਨੇ॥ ੧੫॥ ਜਰਗੀਸ
 ਪਿਹਰ ਜੋਰੀਦੀਢਾਲਪੇਨਕੇ ਸੁਰਜਾਬਰਾਅਉਰੰਗ ਉਪਤਖਤਦੇ ਬਰਾਮਦ ਆ
 ਇਆਚੁ ਮਨਿਦਰਉਸਨਗੁਹਰ ਪੁਰਾਸਵਾਨਮੋਤੀਕੇਓ॥ ੧੬॥ ਹਮਭੀਰਾਜ
 ਹਾ ਰਾਜੇਨੇਖਾਸਤੰਦ ਚਾਹਿਆ॥ ਦਿਗਰਗੁਨਹਦੁਸਰੇਰੰਗਦਾ ਆਗਸਤੰਦ
 ਉਸਨੇਬਣਾਇਆ॥ ੧੭॥ ਬੋਰੇਏਉਪੁਖਏਨਾਰੇ ਏਰਿਲਰੁਬਾਏ ਹੋਦਿਲਦੀ
 ਪਿਆਹੀ॥ ਕਿਗ ਜੋਕੋਈਬਿਆਇਦ ਆਵੇ ਬਜਾਏਬਿਚਜਾਗਾਇਸਦੇ॥ ੧੮॥
 ਬਪਾਹਿਨ ਮੇਦਨ ਗੁਲੇਅੰਜਮਨ ਫਲਬਾਰਾਦਾ॥ ਕਿਜਰਾਮਾਬਰੰਗਾਅਸਤੁਸੁ
 ਇਨੇਦੇਪਾਣੀਦੀਨਿਆਈਰੰਗਹੋਸੀਮਾਬਤਨਪਾਰੇਦੀਨਿਆਈਤਨਹੋ॥ ੧੯॥
 ਹਦਾਗਸਤੁ ਰਵੇਨੇਹੋਈ॥ ਗੁਲੇਸੁਹਖ ਫਲਲਾਲ ਚੁੰਜੋਸੇ ਰੀਬਜੇ ਬਗਨਉਬ
 ਹਾਰ ਬਸੰਤਦੀਬਹਾਰਦਾ॥ ੨੦॥ ਬਦਜਦੀਦਾਰਿਲ ਚੁਗਏਖੋਨਦੇਲਾ ਬਿਅਫ
 ਤੰਦਪੜ੍ਹੇਹੋਉਮਨਿਦ ਯਲੇਕਾਰਜਾਰ ਸੁਰਮੇਜੀਗਕੇਕੀ॥ ੨੧॥ ਬਿਜਦ ਮਾਰੀਬਾਂਗ
 ਆਵਾਜ ਬੋਰਵੇਉਪੁਓਨਾਕੇਕਿਖਾਤੁਨਖੁੱਸ ਪੁਤੀਆਪਣੀਗਜੇਕੀਹੋ॥ ਉਮਦਹੇਚੰ
 ਗਾ॥ ੨੨॥ ਵਜਾਦਖਤਰੀਉਸਦੀਬੋਟੀਏ॥ ਚੁ ਮਨਿਦ ਮਾਹੇਫਲਕ ਚੰਦਮਾਅਕਾਸ
 ਕੇਕੀਹੋ॥ ੨੩॥ ਜੋਅੰਬਰਦਰਾਮਦ ਸਾਅੰਬਰਦੇਵਚਾਮਾਈ ਚੁ ਮਨਿਦਾਫਰਿਸਤ
 ਹਸਿਫਤਮਨਿਦਦੇਵਤਿਆਕੇਉਸਤਤਹੋ॥ ਜੋਸਕੀਓਚੁਮਨਿਦ ਜਾਤ ਸਰੁਪਸੁਉਸ
 ਕਾਮਲਕ ਦੇਵਤਿਆਂਕੇਏ॥ ੨੪॥ ਕਿਗਦਉਲਤ ਕਿਸਕੋਤਾਈਦਉਲਤ ਇਕਬਾਲ
 ਪੁਤਾਪੁਵਾਲੀ ਯਾਰੀ ਪੀਤੀ ਰਿਹਰ ਦੇਵਗੀਕਾਮਗਾਰੀਕੁਨਰ ਮੁਗਦਹਾਸਲਕਰੇ
 ੨੦ ਗੀਅਮਦ ਆਇਆ॥ ਕਿਰਉਸਨਤਬੀਅਤ ਪੁਰਾਸਵਾਲੀਖੋਖੋਸਲੀਖਤਪੁ

ਗਟ ਮਦਾਮ ਹਮੇਸਾ ॥ ੩੧ ॥ ਬਰਦੈ ਉਪ੍ਰਿਸਦੇ ਗਿਰਾ ਭਾਗੀ ॥ ਰਉਸ ੧੦੨
 ਜਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ ਜਮਾ ਨੇ ਕੋ ॥ ੩੨ ॥ ਕਿਈ ਜੋਇਤ ਰਜਲਾ ਲਾਇ ਤਰੀ ਪੋਸਤਰੀ
 ਬਰਗੋਸਮਨ ਪਤ੍ਰੀ ਬੇਰੀ ਪ੍ਰੀਸੀ ॥ ੩੩ ॥ ਬਾਨੁ ਇਸਤੀ ਅਜੋ ਉਸਦੇ ਹਰਦੇ
 ਆਹੁ ਮ੍ਰਿਗ ਬਰਾਸਤ ਉਪ੍ਰੈ ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਹਰ ਗੋਜ ਨੇ ਕਦਾ ਚਿਤ ਮਨ ਮੇ ੩੫ ॥ ਬ
 ਆ ਗੋਸਾ ਮੰਦਰ ਮੰਦਰ ਕੀਨਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਆਇਆ ਅਜੀ ਇਨਾਸੇ ਨਾਸਖਨ ਨਾਕਾਰੀ
 ਦਾਸਖਨਾ ਬਜ੍ਜੀ ਬਸੁ ਬਿਚਗਾ ਸੇਦੇਆ ॥ ੩੭ ॥ ਨੇ ਨੇ ਕਤਨ ਇਸਤੀ ਚੰਗੇਤਨ ਦਾਈ
 ੩੮ ॥ ਕਸੇ ਫਤਹ ਮਾਰਾ ਜੇ ਕੋਈ ਫਤੇ ਮੇਰੇਤਾਈ ਕਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸਾਹਮੁਰਾ ਪਾਤ
 ਸਾਹਮੇਗਾ ਸਦਰ ਹੋਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਇਯਾਰ ਇਸਦਲਾਇਤਾ ਵਿਚ ॥ ੪੧ ॥ ਬਕੇਸੀਦਰ
 ਲਾਕੀ ਜੇਸੀਦ ਗੁਸਾ ਬਪੇਸੀਦ ਪੇਰਿਆ ॥ ੪੨ ॥ ਖੁਫਤਾਨ ਚਿਲਤਾ ੩੪ ॥ ਬਰਉਪ੍ਰਾ
 ਓਹਰ ਬਰਬਰੇ ਚੁਮਨਿੰਦ ਮਾਰੇ ਮਨੀਰ ਚੰਦ ਮਾਅਕਾਸ ਕੇਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਾ ਜੁ
 ਸਤੰਦਤੀਰ ਚੁਣ ਲਏਤੀਰ ਚੰਗੇ ॥ ੪੩ ॥ ਬਮੇਦਾਂਦਰਾ ਮਮਦ ਮਦਾਨ ਦੇਵਿਚ
 ਆਈ ਚੁਮਨਿੰਦ ਚੁਮਨਿੰਦ ਸੇਰਾ ਮਸਤ ਸੇਰਕੇਪੈ ਸੇਰਾ ਅਫਕਨੇ ਸੇਰਕੇਤਲ
 ਨਵਾਲੀ ਹੋ ॥ ੪੪ ॥ ਦਿਲਦਲੇਰ ਦਿਲਦੀਦਲੇਰ ॥ ੪੫ ॥ ਉਨਾਗਾਜਿਅਨੇ ਬਪੇਸੀਦਖੁ
 ਫਤਨ ਪੇਰਿਆ ਚਿਲਤਾ ੪੬ ॥ ਚੁਨਾਤੀਰ ਬਾਰੀਦ ਅੇਸੇਤੀਰਾਈ ਬਖਾਹੇਈ
 ਬਕਾਰਾ ਬਿਚਮਰੇਣੇ ਆਮਦ ਆਇਆ ਸੁ ੪੭ ॥ ਮੁਰਦਹਸੁਰ ਮੁਰਦੇਹੋਏ ॥
 ੪੮ ॥ ਸੁਹੇ ਪਤਸਾਹ ਦਰਾਮਾਮਦ ਆਇਆ ਬਜੰਗ ਬਿਚਜੰਗਰੇ ॥ ੪੯ ॥ ਬ
 ਜੰਬਸੁਦਰਾ ਮਾਮਦ ਬਿਚਗਾ ਸੇਦੇਆਇਆ ਚੁਮਨਿੰਦ ਅਫਰੀਤ ਮਸਤਦੇ
 ਤਮਸਤਾ ਅਜਫੀਲ ਪ੍ਰਕਰਬਦਸਤ ਫੀਲਦੇ ਅਕਾਰਾ ਬਿਚਹਥਰੇ ਲੇਕੇਆ
 ਇਆ ਅਜਮਾਸਪ ਘੋੜੇਜੇ ਆਮਦ ਆਇਆ ਬਗਾਰਦ ਉਪ੍ਰਗਾਰਦੇ
 ੫੦ ॥ ਦਰਾਮਾਮਦ ਆਇਆ ਬਰੇਸ ਸਾਬਰੇਸਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ਕਿਪਰਵਾਨ ਹੋ ਜੋਪਤੀਗਾ
 ਉਪ੍ਰਦੀਦੇਦੇਆਉਦਾਹੋ ਚੁਜੇਸੇ ਬਜੇਸ ਸਾਬਗਾ ਸੇਦੇ ॥ ੫੨ ॥ ਚੁਨਾ ਅੇਸੇ ਬਾਨੁ
 ਚੋਇਸਤੀਨੇ ਸੇਰਤਨ ਫੁਰਤਨ ਕੇਤਾਈ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿਅਫਤਾਰ ਪ੍ਰੀਆ ਚੁਮਨਿੰਦ
 ਸਰਦੇਚਮਲ ਸਰੁਬਾਗ ਕੇਕੀ ॥ ੫੪ ॥ ਖਰਾਮੀਦਹ ਉਨਾਦੇਹਾਨਾ ਮਾਰੇਕੇਤ
 ਰੀਹੋ ॥ ੫੫ ॥ ਬਾਨੇ ਇਸਤੀ ਚੁਰਖਾਸੀਦਹ ਦਰਮਨੀਦ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ ਮੋਤੀਕੋ ॥
 ੫੬ ॥ ਬਾਨੇ ਸਿਪਰ ਇਸਤੀ ਦੀਫਾ ਲਉਪਾ ॥ ੫੭ ॥ ਬਬਰਖੇਜ ਉਠੇ ਸੋਲਹ ਚੰਗੇ
 ਆਰੇ ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਚੰਗਹਰ ਮਨੀਦ ਮੋਤੀਕੋ ॥ ੫੮ ॥ ਚੁਜੇਸੇ ਆਹੁ ਹਰਣ
 ਕੇ ਗੁਰਹੰਦ ਮੇਰ ਗੋਜ ਦੇਵਾ ਲਾਸੇਗਾ ॥ ੫੯ ॥ ਹਰੇ ਹੋਹਾਂ ਅਬਰ ਬਹੁ
 ਟਿਆਂਦੇ ਸਿਕੰਜ ਦਿਚਾ ॥ ੬੦ ॥ ਬਿਅਫਤਾਰ ਨ੍ਰਿਗਿਆ ਚੁਜੇਸੇ ਸਾਖੇਤਰੀ
 ਜ ਰਾਲੀਤੇਖਟਾ ਰੁਗਦਾਹੋ ॥ ੬੧ ॥ ਦਰਾਮਾਮਦ ਮਸਾਫ ਦਿਚਾ ਆਇ
 ਜੁਧਦੇ ॥ ੬੨ ॥ ਬਜੇਸਾ ਮੰਦਰੀ ਸੁਰ ਗੁਸੇਦੇ ਮੰਦਰਹੋਇਆ ਚੁਮਨਿੰਦ
 ਦ ਕੋਹਕਾਫ ਪਬਤਗਾਰੀ ਕੀਓ ॥ ੬੩ ॥ ਹੁਮਾ ਓਹੀ ਖੁਰਦਸਰਬਖੁ
 ਲਾਇਆ ਸਰਬਤ ਮੰਤਰੁਪੀ ਕਿਆਰੇ ਚੁਮਾਮ ਜੋ ਆਰਹੁ ਬੇਨਾ ॥ ੬੪ ॥
 ਪਿਛੇ ਅਕਾਨਿਆਮਦ ਕਵਾਮ ਇਕਕਦਮਨਾ ਆਇਆ ਕੋਈ ॥ ੬੫ ॥
 ਬਮੇਦਾਂਦਰਾ ਮਾਮਦ ਬਿਚਮੇਦਾਨਦੇਆਏ ਚੁਮਨਿੰਦ ਸੇਰੇਜਬਰ ਸੇਰ
 ਜਬਰਕੀ ॥ ੬੬ ॥ ਚੁਮਨਿੰਦ ਆਫਤਾਬ ਸੁਰਜਕੇ ਚੁਮਗਰੇਦਰਾ ਬ
 ਜੇਸੇਮਾਗਰਾ ਮੁਦਿਚ ਜਲਦੇਆਉਦਾਹੋ ॥ ੬੭ ॥ ਮੁਸਤੇ ਕਬਜਾ ਬਪਾਓਸਾ
 ਬਪੇਗਦੇਮਾਰਿਆ ॥ ੬੮ ॥ ਚੁਨਾ ਅੇਸੇ ਬਿਅਫਤਾਰ ਪ੍ਰੀਆ ਨਬਰਖ
 ਸਤਬਾਜੁਨਾਉਠਿਆ ਫਰਾਸੁਏ ੩੬ ਆਸਮਾ ਅਸਮਾਨਰੀ ਜਾਨਪਰਦਾ
 ਜੁਸਾਜੁ ਜਾਨਨੇਉਤੁਣਾਸਾਜਿਆ ॥ ੬੯ ॥ ਦਿਗਰਕਸਨਿਆਮਦ ਦਸ
 ਗਕੋਈਨਾ ਆਇਆ ਕਮੀਨਾਓ ਇਫਾਜੰਗਾਰੀ ਕਰੇ ॥ ੭੦ ॥ ਕਿਪੇਸੇਜੇਅੰਗੇ

ਮੁਰਦਹਸੁਰ ਮੁਰਦੇਹੋਏ

ਚੁਮੀ
ਦੁਰਗ
ਸਿਲੀ
ਗੀਆ
ਦੁਰਗ

ਨਿਆਮਰ ਨਾਮਾਇਆ ਦਿਲਾਵਰ ਦਿਲਵਲੇ ਨਿਰੰਗ ਸੁਰਮੇ॥੫੯॥
 ਸੁਬੇਸਾਹਿ ਚੰਦਮਾ ਸਾਬਿਸਤਾਂ ਗਤੰਚੈ ਜਬ ਦਰਆਮਰ ਬਿਰਾਮਾਇਆ ਬਿ
 ਫੁਓਜਸਾਥਫੁਓਜਤਾਹਿ ਆਂਕੀਕੇ॥੬੦॥ ਬਰੇਜੇਦਿਗਰਰ ਉਸਨੀਅਤਪਨਾ
 ਹੋਬਿਚਰੇਜਦਸਰੇ ਕੇਰਉਸਨਾਈਕੇਤਾਈਆਸਗਾਦੇਣਵਾਲਾ ਸੁਰਜਚਰਿ
 ਆਆਬਾਅਉਰੰਗਦਗਾਂਮਰ ਉਪਤਖਰੇਆਇਆ ਚੁਮਨਿੰਦ ਅਉਰੰਗਸੁ
 ਹਤਖਤਰੇਉਪਜੇਸਾਪਾਤਸਾਹਾਮਾਓਦਾਹੈ॥੬੧॥ ਦੁਸੁਧੇਦੇਹ
 ਤੁਫਾਸੇ ਯਲਾ ਸੁਰਮੇ ਹਮਹਬਸਤੰਦਕਮਰਡਮਾਮਾਨੇਬੰਨੀਆਕੁਸੁਰਾਂ॥੬੨॥
 ਮੇਦਾਨ ਬਿਚਮੇਵਾਨਰੇ ਜਸਤੰਦ ਕੁਦੇਹੈ॥੬੩॥ ਦੁਅਬਰੇਮੁਸਾਫ ਦੇਬਲਾਰੀ
 ਨਿਆਈਬਿਚਜਧਰੇ॥੬੪॥ ਕੇਰਗਮਤਹਹਾਅਲਾਇਕੁਰੇਦੇਜਖਮੀ ਯਕੋਗ
 ਸਜਾਫਾਇਕੁਰੇਉਮੁਰਦੇ॥੬੫॥ ਚਕਾਚਾਕ ਕੜਾਕੜੀਦਾਸਬਦ ਬਰਖਾ
 ਸਉਠਿਆ ਤੀਰਤਫੰਗ ਤੁਫੰਗਕਾਤੀਰਗੋਲੀ॥੬੬॥ ਖਤਾਖਤਦਰਆਮਰ
 ਜਖਮਾਜਖਮਾਰੇਦਿਚਾਅਉਹੇ ਹਮਹਤਮਾਮ ਰੰਗਰੰਗ ਰੰਗਾਂਰੰਗਾਂਦੇਸੁਰ
 ਮੇ॥੬੭॥ ਜਿਤੀਰੇਤੀਰੇਸੇਵ ਅਰ ਨਾਚਪੁਬਰਛੀਆਸੇ ਨਾਟਕ ਬਾਣੇਮੇ॥੬੮॥
 ਕਿਜਾਗੋਨਿਸਾਂ ਜੋਕਾਉਦੇਮਾਨਿੰਦ ਕਾਲੇਰੰਗਦਾ॥੬੯॥ ਪੀਥੇਦਮਾ ਹਾਥੀਮਸਤਰੇ॥
 ੭੦॥ ਕੁਨਰ ਕਰੀਤੀਰਬਾਂਗ ਤੀਰਾਂਦੀਬਰਖਾ ਚੁਬਰਾਨਮੇਰਾ ਮਨਿੰਦਬਰਖਾਬੁ
 ਦਲਕੀਕੇ॥੭੧॥ ਬਰਖਾਸਮਾਦਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇਅੰਦਰਆਈਅਤੇਗਾ ਅਬਰਉ
 ਬਰਕਜੈ ਸੇਬਦਲਦਿਗਾਬਿਜਲੀਚਮਕਦੀ॥੭੨॥ ਦਹਾਨੇ ਮੁਖਦਹਲੇਰੇ
 ਲਾਂਦੇ॥੭੩॥ ਪੁਰਗਾਸਤ ਪੁਰਣਹੋਇਆ ਜਾਏਅਜਲ ਜਗਾਮੇਤਕੀਕਾ॥੭੪॥
 ਹਰਾਂਕਸਕਿ ਓਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਸਦਰ ਉਕੁਉਦੀਰੋਈ ਤੀਰਸਸਤ ਤੀਰਾਂਚੁਦਕੀ
 ਨਾਲਾ॥੭੫॥ ਬਸਦਪਹਿਲਏ ਬਿਚਦੀਮਿੰਮਰਦਾਂਦੀਬਖੀਆਂਦੇ ਗਾਜਸਤਲੀ॥
 ਗਏ॥੭੬॥ ਦੁਮਾਂਕਸ ਓਸਕਿਸੀਨੇ ਬਸੇ ਬਹੁਤੇਤੀਰਜੁਰਤੀਰਮਾਰੇ ਬਰਕਕਾ
 ਉਪਓਸਦੇ॥੭੭॥ ਬਿਅਫਤਾਰ ਪਾਇਆ ਦੇਵੇ ਦੇਉ ਚੁਕਰਖੇਗਿਰਾਂਮਨਿੰਦਅਟਾ
 ਰੀਭਾਰੀਕੇ॥੭੮॥ ਗਰਗਸਤ ਮਨਿੰਦਇਲਕੁਦੇ ਚੁਸੇਰੇਅਜੀਮੇਮਨਿੰਦਸੇ
 ਰਬਤੁਰੀ ਹਮਭੀਚੁਮਨਿੰਦ ਪ੍ਰਗਾਂਪਲੰਗ ਉਡਣਵਾਲੇਚਿਤ੍ਰੇਕੀ॥੭੯॥ ਚੁਨਾਮੇ
 ਸਾਗੋਪਲੁ ਗੋਪੀਆ ਅੰਦਾਖਤ ਤਾਲਿਆ ਸਖਤ ਸਖਤਨੇ॥੮੦॥ ਬਿਅਫਤਾਰ
 ਪਾਇਆਵਾਨੇਚੁਜੈਸੇ ਬੇਖਾਅਜੁ ਜੜਾਸੇ ਦਰਖੁਤਬਿਛਾ॥੮੧॥ ਦਿਗਰਕ
 ਸਾਨੇਆਮਰ ਦੁਸਗਕੇਨਾਆਇਆ ਅਜੇਆਰਜੇ ਉਸਸੇਲੜਨੇਨਾਇ
 ਛਾਕੁਕੇ॥੮੨॥ ਕਿਆਅਰ ਆਈ ਬਜੀਗੋਦਨੀਮਾਹਰੇਬਿਚਨੰਗਦੇਅੰਸੀਚੰਦ
 ਮਖੀ॥੮੩॥ ਸਹੇਚੀਨ ਪਾਤਸਾਹਕੀਨਕੋਸਰਤਾਜ ਰੰਗਿਨਿਹਾਰ ਸਿਰਉਪਰੇ
 ਗਖਿਯਾਲਾਲਰੰਗਦਾਛਤਾ॥੮੪॥ ਬਲਾਏਗਾਬਾਰਸੁ ਬਲਾਜੇਅੰਪੋਰੀਦਹਨਪ੍ਰਤ
 ਦਾ ਬਰਕਸਾਦਉਪਰਤੇਥੀਲੀਆ॥੮੫॥ ਸੁਬਾਆਮਰ ਹਾਤਮਾਈ ਯਕੇਇਕ
 ਫੁਓਜਗਾਸਾਜਕਰਦਇਕਫੁਓਜਦਾਸਾਜਣਾਕਰਕੇ॥੮੬॥ ਦੀਗਰਵਜਹ
 ਦੁਸੰਗੀਵਜਾਸੇ ਬਾਜੀਆਗਾਜਕਰਦ ਬਾਜੀਪ੍ਰਗਟਕੀਤੀਹੇ ਗਤਰਪੀ॥
 ੮੭॥ ਕਿਆਫੁਸੇਜੇਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈ ਹਾਤ ਲਾਨਤਹੈ॥੮੮॥ ਅਜੀਇਸਉਮ
 ਰਪਿਛਲੀਸੇਵ ਅਰ ਜੀਜਿੰਦਗੀਇਹਜੇਜਿੰਦਗੀਹੁਣਜੇਰਾਜਿਉਰੇਹਾ ਜੀਗਿਯਾ
 ਤੁਜਿਉਦੇਦੀਅਗਲੀਉਮਰਸੇ॥੮੯॥ ਬਰੇਜੇਦਿਗਰਬਿਚਰੇਜਦਸਰੇਕੇ ਰਉਸੁ
 ਕ ਨੀਯਤਾਫਿਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈਦਾਫਿਰਹੈਜੇਸਨਾਸੇਸੁਰਜਾਬਰਾਅਉਰੰਗਦਰਾ
 ਮਰਉਪਤਖਰੇਆਇਆ ਚੁਸਾਹੇਦਿਗਰ ਮਨਿੰਦਪਾਤਸਾਹਦੁਸਰੇਕੀ॥੯੦॥
 ਸਿਪਾਂਤਿ ਸਪਾਹੀ ਸੁਤਫਾ ਦੁਦਹਾਰੇ ਬਰਖਾਸਤ ਉਠੇਅਜਜੇਬੰਨੀਗ ਗਸੇਜੇ
 ਗਕੇਸੇ॥੯੧॥ ਰਵਾਸੁਰ ਰਵੀਨੇਹੈ ਬਹਰਗੋਸਹਤੀਰੇਤੁਫੰਗ ਪਾਂਸੇਹਰਕਿਸੀਕੇਕੁ
 ਨਾਰੇਤੀਰਤੁਫੰਗ ॥੯੨॥ ਰਵਾਸੁਰਦੁਦਹਾਰੇਹੈ ਜੀਨਹਕੇਸਦੁਸਮੀ

ਦੀਤਲਾਕੀਸੇ।।ਕਿਬਾਜੁਇਮਰਦਾਂਜੋਤੁੰਮਰਦਾਂਕਿਆਸੇਬਰਾਵਰਬਾਹਰ੧੦੩
 ਆਇਆਜੋਸਲਾਲੀਜੋਦੀ।।ਚੁਜੋਰਗਮਦਆਇਆਬਕਾਮਬਿਰੋਕੀਮਕੋ।।ਯ
 ਕੇਮਾਂਦਓਗਸਤਤੁਇਕਰਹਿਆਹੋਓਸਦਾ੮੦।।ਰਸਤਮਮਲਜਮਾਜਮਾਨੇਕੋ।।੯੧
 ਬਜਜਬਗੁਸੇਦੇਅੰਦਾਮਮਦਆਇਆਚੁਮਨਿੰਦਸੇਰੇਸਿਆਸੇਰਪਾਕਨਵਾਲੇਕੀ
 ਨਪੁਸੇਰਿਹਮਨਾਪਿੰਡਦੇਵਾਗਾਮੇਬਾਨੁਏਇਸਤੀਹਮਚੁਨਾਤੀਮਨਿੰਦਉਨਾਦੀ
 ੮੨।।ਬੱਧੋਸੀਦਪੋਰੀਆਬਕੇਸੀਚੋਲਾਕੀਚੋਸੇਰਮਰਦਾਨਿਹੰਗ।।ਮਨਿੰਦਸੇਰ
 ਮਰਦਾਂਸੁਰਮਿਆਂਦੀ।।੮੩।।ਬਜਾਅਸਦਰਾਮਦ।।ਬਿਚਜਾਗਾਦੇਆਇਆ
 ਚੁਸੇਰੇਅੰਜੀਮ।।ਮਨਿੰਦਸੇਰਬਡੇਦੀ।।ਬਸਾਥਕਰੀਮਬਡੀ।।੮੪।।ਚੁਪੋਰਾਸਤਖੁਬੇ
 ਨੁਸਿਧਾਕੀਰਾ।।ਖਮਕਰਦਰਾਸਤਸਜੇਨੁਬਿਗਾਕੀਤਾ।।ਗਰੇਦੇਸਬਕਮਾਂਕਮਾਦਾਦ
 ਵਾਚਰਖਅਕਾਸਤੇਤੀਚੀਨੀਚੀਨਵਲਾਇਤਬਿਖਾਸਤਉਠਿਆ।।੮੫।।ਹਰਾਕ
 ਸਕੀਉਸਕਿਸੀਨੇਨੇਜਹਨੇਜੇਨੁਬਿਅਫਤਾਦਮੁਸਤਤੁਗਲਿਆਬਿਚਮੁਠੇਦਾਦ
 ਤਾਂਗਸਤਮੁਸਤੇਦੋਰੀਆਮੁਠਾਹੋਈਆਹਮੀ।।ਤੀਚਾਰਗਸਤਚਾਰਚਸਮਹੋਈ
 ੮੬।।ਬਿਆਦੇਖਤਲਪਟੀਬਾਦੀਗਾਰੇਸਾਥਦੁਸਰੇਕੇਬਾਜਪਰਬਾਜਪੰਛੀਨੁ।।
 ਚੁਜੋਸੇਸੁਰਖਅਜਦਹਾਸਰਦੁਲਜਾਦਾਏਬੋਰਉਪੁਹਮਤੀਸੇਰਨਰਸੇਰਨਰਕੇ
 ੮੭।।ਚੁਨਾਮੇਸਾਅਫਤਾਦਡਾਲਿਆਜਿਮੀਕੁਸਤਗਾਨਸੁਜੀਮੀਕੁਠੇਹੋਇਆਸਾਥ
 ੮੮।।ਕੁਸੇਗਨਗਸਤੀਦਕਿਸੇਰਾਈਨਹੋਇਆਮਕਸੁਦਕਾਮਪ੍ਰਜੇਨਨਦਾਕੀਮਾ।।੮੯
 ਅਜੇਜੰਗਉਸਜੰਗਸੇਜੋਉਨਾਨੁਮਾਰਗੀਮਾਰਗਸਤਮਾਰੇਈਮਾਰਗੀਹੋਈ।।
 ਬਿਅਫਤਾਦਤ੍ਰਿਗਪਏ।।ਹਰੇਦੋਨੇਦਗਾਂਦਿਚਪਹਿਨਦਸਤਮਦਾਨਜੰਗਲਦੇ।।੯੦
 ਸਿਪਰਦਦਰੋਇਦੁਲਾਦਿਤੀਮੁਖਦੇਉਪੁਸੁਰਜਛਪਗਾਇਆ।।ਨੇਕਖੋਇਚੰਗੀਬੋਰ
 ਲਾਚੰਦਮਾ।।੯੧।।ਆਸੁਦਹਖੁਸੀਹੋਈਜਮਾਇਕਰਮਾਂ।।੯੨।।ਬਰਖਾਸਤਉਠੇਉਨਿ
 ਹੰਗ।।ਮਨਿੰਦਸੀਸਾਰਾਂਦੀ।।੯੩।।ਵਅਰਜਾਂਉਨਾਕੇਹਰਦੁਤਨਦੋਨੇਤਨਕਜਹਗਾਨੇਸੁਰ
 ਦਹਾਬੰਗੋਹੋਏ।।ਕਜਾਂਜੋਓਨਾਦੀਗਾਹੀਜੰਗ।।ਅਰਗਲਾਲ੯੪।।ਬਰਖਾਸਅੰਦਰ
 ਹਾਮਾਮਦ।।ਬਿਚਕੁਦਣੇਦੇਆਏਮਸਕੀਘੋਰੇਨਿਹੰਗਸੁਰਮਿਆਕੇ।।ਬੋਜਸੁਤਰੰ
 ਗੋਬੰਗੋਸਬਜਸੁਰਖੇਪੁਲੰਗਚੋਰੇਦੋਰੰਗ।।੯੫।।ਅਬਲਕੁਗਾਰਰੇਸਿਧਾਹਿਅ
 ਬਲਕੁ।।ਸਿਧਾਹਗਾਰਰੇਬੋਜਬੋਰਨਕਰੇ।।ਬਰਖਾਸਅੰਦਰਾਮਦਕੁਦਣੇਦਿਹ
 ਆਏਚੁਤਾਉਸਮੋਰਮਨਿੰਦਕੁਦਣੇਹੀਮੋਰਦੀ।।੯੬।।ਜਿਹਹਸੀਜੋਆਖੋਲ
 ਟੋਪਦੁਅਗੋਖਫਤਾਨਚਿਲਤੇਬਜੰਗਦਿਚਜੰਗਦੇਜਿਬਖਤਰਘੋਰੇਦੀਸੀਜੋਜਿਬਰਿ
 ਗਸਤਦਪੇਟੀਆਸੇਬਾਖਤੰਗਸਾਥਬਾਣਦੇਪਾਰਹਸੁਰਟਕੁਟੇਟਕੁਟੇਹੋਏ।।੯੭।।ਬਰਾਰਦ
 ਸਗਰਬਾਹਰਆਏਦੀਗਿਆਏ।।੯੮।।ਬਰਖਾਸਅੰਦਰਾਮਦਪ੍ਰਕਾਸਦੇਅੰਦਰਾਮਦਘੋਪ
 ਰੂਚਮਨਿੰਦਸੇਰੇਕੇਸੁਰਮੇ।।ਚੁਪੁਸਤੇਪੁਲੰਗਮਨਿੰਦਪਿਠਚਿਰੇਕੀ।।੯੯।।ਕਿਅਕੁਲਅਜਮ
 ਗਜਰਛਤਅਕਲੋਦਸਮੇਦੇਆਰਸੇਗਈਹੋਸਾਅਜਰਿਆਗਹੋਸਰਿਦੇਤੇਗਈ।।੧੦੦।।ਚੁ
 ਗਾਮਾਦੇਖਤਮੇਸੇਲਪਟੇਹੋਓਜਾਇਜੰਗਜਗਾਜੰਗਦੀਦੇ।।ਕਿਤੇਗਅਜਮਿਧਾਗਸ
 ਤਜੇਤੇਗਮਿਆਨੇਸੇਗਈਆਤੁਰਕਸਖਤੰਗਤੁਰਕਸਾਂਸੇਬਾਣਗਏ।।੧੦੧।।ਤਾਮਮਤੁ
 ਜਨਾ।।੧੦੨।।ਚਸੇਰੇਖੀਮਾਨੇਮਨਿੰਦਸੇਪਾਕਨਵਾਲੇਕੀਦੁਬਾਜਾਂਦੋਬਾਜਜੈਸੇਲਕੁਦੇਦੇ
 ਪੁਲੰਗਚਿਰੇਜੈਸੇ।।੧੦੩।।ਚੁਜਬਹਬਸੀਬਰਦੁਜਦਦੀਨਾਰਜੁਰਦਹਫਸਬਲਾਇ
 ਤੇਦਾਕਾਲਾਚੋਰਲੇਗਾਇਆਚੁਗਾਕੇਮੁਹਰਚੋਰੀਦਿਨਕੁਪੀਮੁਹਰਨੁਰਾਤਕੁਪੀਚੋਰਲੇਗਾਇ
 ਆ।।ਜਗਾਂਗਸਤਜਗਾਨਹੋਈਆਚੁਮਨਿੰਦਗੁਬਜੇਮਟਦੇਦੁਦਗਾਰਦਧੁਏਗਾਰਦਸੋਹਿ
 ਆ।।੧੦੪।।ਹਰਸੁਇਹਰਕੁਛਤੇ੧੦੫।।ਚੁਨਾਮੇਸੇਗਰਮਸੁਦਮਾਤਸੇਗਰਮਹੋਈਅਗਨੀ
 ਕਾਰਜਾਰਜੁਪਦੀਬਕਾਰਬਿਚਮੁਠੇਦਾਦਤਸਦਹਜਾਰਸਤਲਾਖ।।ਸਾਇਸਤਚਿਭੋਲਾ੮
 ਮਦਾਰਨਾਮਦੇਰਖਣਵਾਲੇ।।੧੦੬।।ਜਿਸਿਧੀਸਿਧੀਘੋਰੇਮੇਰਾਕਰਾਇਕਾਕੀਆਦੇਗਾਜੇ।।
 ਚੁਮਨਿੰਦਬਾਦਪਾਇਪੋਣਦੇਪੋਗਵਾਲੇ।।੧੦੭।।ਸਰਹੰਗਸਰਦਾਰਸਾਇਸਤਹਸੇਰਚੰਗੋਸੇ
 ਰਵਤਾ।।ਬਵਕਤੇਤਰੰਦਰਬਿਚਵਖਤਉਦਮਦੇਬਕਾਰੇਲਾਇਕੁਦਲੇਰਦਿਲਦੇਦਲੇਗਾ।।੧੧੦।।
 ਬਗਾਰੀਦਨਾਮਮਦ।।ਬਿਚਗਜਣੇਦੇਆਏਦਾਅਬਰੇਸਿਧਾਹਦੋਬਦਲਾਸਿਧਾਹਗਾਏ।।
 ਨਮੋਗਿਲਪੁੰਨਲਹੁਦੀਮਾਹੀਮਛੀਤਾਈਤਫੇਤੇਗਾਮਾਪ੍ਰਕਾਸਤੇਗਾਦਾਚੋਦਮਾਤਾਈਗਾਇਆ

ਚੁਨੀਕੁਸਤਗਾਮਨਿੰਦਕੁਛਤਾਈ

ਹਰਮਨੀਓਰ

੧੧੧॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਮਾਧਾਨਿ ਤਿਹਾ ਦੁਖੀ ੧੧੨॥ ਸੁਮੇ ਸੁਮ ਬਾਰ
 ਪਾਯਾਨ ਪੈਰੇ ਫੋਲਾ ਦੁਖਾ ਦੁਖ ਤੇ ਪਿਲੀ ਗਿਮਿਸਾਲ ਪਿਠਚਿ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਦਾ ੧੧੩॥ ਖੁਮੇ
 ਮਗਾਬਦਾ ਬਾਦ ਪਿਆਲਾ ਖੁਰਦ ਖਾਇਆ ੧੧੪॥ ਤਪਿਰ ਤਪਿਆ ਆਫਤਾਬ ਖੁਰਜਾਬ
 ਜਿਲਵਹ ਸਾਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਦਰਾਏ ਖਤੁ ਲਟਕੀਆਂ ਜਰਗੀਤਾਬ ਜਰੀਰੀਆਂ ਤੁਰਾਣਾ ੧੧੫॥
 ੧੧੫॥ ਰਵਸ ਤਗਾ ॥ ਯਮਾਨੀ ਯਮਨ ਵਲਾਇਤ ਰੀਆਂ ਤੇਗਾਂ ਕਮਰਦਾਸ ਤੁ ਕਮਰਦਿ ਚਰਖੀਆਂ
 ੧੧੬॥ ਚੁਜਬ ਬਜੇਸੀ ਦਜੇਗ ਸਾਬ ਜੇਸੀ ਗਰੇ ਸੁਮਨਿਰ ਕੇਸਸ ਚਲਾਕੀ ਪਿਲੀ ਗਚਿ ਤੇਰੀ ੧੧੭॥
 ਚਮਨਿਰ ਦਰੀਆਇ ਨੀਲ ਦਰਿਆ ਦੇਹ ਤੁਰਾਣਾ ੧੧੮॥ ਬਕਾਰਾ ਮਾਮਦਹ ਬਿਚਮਰੇ ਮਾਏਣ
 ਸੀਸਦਹ ਜਾਹ ਤੀਲਾਖਾ ਜੁਮਰਦ ਮੁਆਨ ਮੁਹਰ ਸੋਹਨ ਮਨਿਰ ਸੇਰਾਕੇ ਅਜਮੁਰਦ ਕਾਰ ਅ
 ਜਮਾਏ ਹੋਏ ਜਧ ਵਿਚਾ ੧੧੯॥ ਜਿਰਹ ਰਬ ਜਰਾਜ ਗਰਬ ਕੀਤੇ ॥ ਅਮਖਤ ਹੋ ਕਾਰ ਪੁਖਤਾ
 ਕਾਰਾ ੧੨੦॥ ਸੁਓਸਰੇ ਸੁਰਬਹਿਲਦਾਰ ਸਿਰਥ ਥਵਾਹੀ ਦਾ ੧੨੧॥ ਸਿਕੇਜ ਬਿਚਾ ਕਿਮਾਰੇ
 ਬਿਪੇਚੀ ਦਾਜੇ ਸਉਦਾਇ ਗੀਜ ਜੇਸਰ ਪਬਲਾਵਾ ਲੂਪਿਆ ਨ ਸੇਰੀਜ ਉਪਜਾ ਦਾਹੇ ॥ ਸਉ
 ਸਨੇ ਨਿਆਫਤ ਨਪਾਈ ॥ ਕਿਭਰ ਮਸਬਬ ਖਾਸਤ ਜੋਭਰ ਮਉਸਦਾ ਉਠਗਾਇਆ ਪਰਮਸ
 ਨਤਾਫਤ ਪਰਮਤੇ ਓਨਾ ਫਿਰਿਆ ੧੨੩॥ ਬਿਜਦ ਮਾਰਿਆ ਚੰਜਬ ਚੁਅਮ ਚੰਥ ਕੇਬਰੇ
 ਬਾਣ ਨਾਜਨੀ ॥ ਇਸਤੀਨੇ ॥ ਬਖੁਰਦੇ ਦਸਹਰਗੀ ਖਗਾਇਆ ਸਾਹਗਨੁ ॥ ਬਿਅਫਤ ਦਜਮੀ
 ਟਿਗ ਪੁਇਆ ਜੇਮੀ ਦੇਉਪਾ ੧੨੪॥ ਪਯਮਨਿ ਦਾ ਬੁਮਪਿਥੀ ਚੁਨੀ ਮਨਿਰ ਸੇਰਮਸਤ ਸੇਰ
 ਮਸਤਦੇ ੧੨੫॥ ਕਿਅਜਰਥਾ ਬਿਆਮਰ ਜੇਰਥਤੇ ਬਾਹਰਾ ਆਈ ਬਰਮਰ ਨਿਮੀ ਉਪਾਈ
 ਜਿਮੀਰੇ ॥ ਖਗਮੀ ਦਹ ਸੁਰਤੁਰਦੀ ਹੋਈ ਪੇਕਰੇ ਨਾਜਨੀ ਅਕਾਰ ਇਸਤੀ ਦੇਬਣਕੇ ੧੨੬॥
 ੬॥ ਬਯਕਰ ਸਤਬਰਦਾਸਤ ਉਪੁਇਕਹਥ ਦੇਗਖਿਆ ਯਕਪਿਆਲਹਆਬਾਇਕਪਿ
 ਆਲਾਪਾਈ ਦਾ ॥ ਬਨਿਜਦੇ ਸਹਆਮਦ ਨਜੀਕ ਪਾਤਾਸਾਹਰੇ ਆਈ ਚਪੁਗਾਉਕਾਬ ਮਨਿਰ
 ਉਡਣਵਾਏ ਪੰਛੀ ਕੀ ੧੨੭॥ ਬਗੋਯਦ ਕਹਿਆ ਆਜਾਦ ਮਰਦ ਨਿਆਰੇ ਮਰਦ ਚਗ
 ਖੁਫਤਹ ਹਸਤੀ ਕਿਸਦਾ ਸਤੇ ਸੁਤਾਪੈਤੁ ਤੀ ਦਰਖੰਨੁ ਗਰਦ ਵਿਚਲਹੁ ਘਟੇਦੇ ੧੨੮॥ ਬਦੀ
 ਦੁਤੁਗਾ ਆਮਦ ਮਈ ਜਮਾ ਦੇਖਣਤੇ ਰੋਤਾਈ ॥ ਆਈ ਹਾਂਇਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚਾ ੧੨੯॥ ਓ
 ਹਾਂਤੇ ਬਿਆਮਦਰਗੀਜਾਇਸਖਤ ਕਿਸਦਾ ਸਤੇ ॥ ਆਈ ਹੋਵਿਚ ਜਾਗਾਸਖਤਦੇ ੧੩੦॥
 ਬਾਸੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਬਿਆਰੇ ਮਲਾਸ ਲਿਆਵਾਰੀ ਲੇਥਾਹ ਸਤੀਪੈ ਬਯਜਦਾਂ ਸੁਪਾਸ
 ਉਪੁਯਜਦਾਂ ਦੇਸਿਫਤ ਕਰਾਗੀ ੧੩੧॥ ਅਜਾਂਗੁਫਤੁ ਨੀਹਾਂ ਅੰਸੇ ਕੋਣੇ ਸੇਧੀ ਮਤਨ ਚਾਦੀ
 ਦੀ ਨਿਆਈਤਨਵਾਲੀ ੧੩੨॥ ਹਰਾਂਕਸਕਿਖਾਹੀ ਜੋਕੁਫਤੁ ਚਾਹੇ ਬੁਗੋਮਨ ਕਹਮੇਤੁ ਦਿਹਮ
 ਦਿਆਮੇ ੧੩੩॥ ਖੁਦਾਵੇਦ ਬਾਸੀ ਖਾਵੇਦੋ ਤੁਏਕਾਰ ਸਖਤੁ ਤੁਇਸਕਾਰ ਸਖਤਦੇ ॥ ਬਯ
 ਕਬਾਰਕਨ ਇਕਬਾਰੀਕੁ ਨੇਕਬਖਤ ਤਲਿਆਤਾ ਲਿਆਵਾਲੀ ੧੩੪॥ ਬਿਜਦ ਪੁਸਤਪਾਓ
 ਪਿਠਦੋਪਿਛੇ ਪੈਰਾਤੇ ਫਤੁਕੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕੁਸਾਦ ਸੁਬਚਸਮ ਬਲੇਨੇਤੁ ਰਵਸੁ ਤੁ ਸੁਹਾਨਪੇਸੀ
 ਨਕਸਮ ਪਤਸਾਹਦੀ ਪਿਛਲੀਤਗ ੧੩੫॥ ਬਿਅਫਤੁਰ ਕੁਲਿਆ ਬਰਰ ਉਪੁਰਹਥ ਦੇਬਿ
 ੨ ਆਵਰਜਾ ਲਿਆਈ ਓਸਜਾਗਾ ਵਿਚਾ ॥ ਬਿਜਦਨੇ ਸਤਸ ਨਬਤਾਉਪੁਰਗੇਆਰੇ ਸੁਹਸਰੇ
 ਜਮਾ ਸਾਹਦੀ ਸਾਣੀਜਮਾਨੇਦੀ ੧੩੬॥ ਬਗਾਇਦ ਕਹਿਆ ਟਿਗਜਾਇ ਮਾਰਾਨਿਹਾਰ
 ਕਿਸਨੇ ਜਾਗਾਇ ਵਿਚਮੇਰੇਤਾਈ ਕੁਖਿਆਹੈ ੧੩੭॥ ਬਗੋਯਦਤੁਗਾਜੁਫਰ ਸੰਗਯਾਫਤ
 ਮਕਹਿਆਤੇ ਰੋਤਾਈ ਫਤੇਜੀਗਕੀਸੇਪਾਇਆਹੈ ॥ ਬਕਾਰੇਸਮਾਕਤਖੁਦਾਯਾਫਤਮੁ ਬਿਚ
 ਕੀਮਦੇਤੇ ਰੋਤਾਈ ਫੇਰਿਆਦਾਖਾਵੇਦਪਾਇਆਹੈ ੧੩੮॥ ਪਸੇਮਾਨਸਦਸਗੀਮਦਹੋਇ
 ਆ ਸੁਖਨਗੁਫਤਨਫਜੁਲ ਸੁਖਨਕਹਿਣੇਫਜੁਲਗੀਕੇ ॥ ਹਰਕਸਤੁਗੇਈ ਜੋਕੁਫਤੁਕਹੇ ਬ
 ਹਮਨਕਬੁਲ ਉਪੁਮੇਰੇਕਬੁਲਹੈ ੧੩੯॥ ਫਾਮਰੰਗਾ ॥ ਤਾਸਮਤਾਜਹਰਿਲ ਤਹੋਵਾਤਾਜੇਰਿ
 ਲਵਾਲਾ ॥ ਕਿਗੋਹਰਬਿਆਰੇਮਆਲੁਦਹਗਿਲਜੋਮਨਰੂਪੀਮੋਤੀਨੁਮੋਤੁਪੀਰੀਦੇਚਿਕ
 ਰੂਤੇਬਾਹਰਲਿਆਵਾ ੧੪੦॥ ਹਿਕਾਇਤਪ੍ਰੰਜਵੀਦਲੀ ॥ ਤੁਈਰਹਨਮਾਓਤੁਪੀ
 ਰਸਤੇਦੇਦਿਖਾਉਣਵਾਲਾਹੈ ॥ ਤਰਾਜਾਕਰੇਜੀਤੁਰਯਾਕੇਰੇਜੀਦੇਦਾਹੇ ਕਰੀਮੋਕ੍ਰਿਪਾਵੇਰ
 ਣਵਾਲਾਹੈ ਖਤਾਬਖਸੁਗਨਾਹਾਰੇਬਖਸਣਵਾਲਾਹੈ ਦਾਨਸਪਜੀਰਬੁਧੀਦੇਪੁਗਟਕੁਣ
 ਵਾਲਾਹੈ ੧੪੧॥ ਕਿਬਰਤਰਨਦੀਦਮ ਜੋਬੁਲੀਦਮਤਸੇਨਹੀਦੇਖਿਆ ਕਜੋਜੋਉਸਸੇਦੀਗ
 ਰਸਦਸਗਾ ੧੪੨॥ ਹਰਕਸੇਹਰਕੇਈ ਨਾਜਦਾਇਸਤੀਆ ੧੪੩॥ ਕਿਸੇਸਨ ਜੋਸੇਸਨੀਰੰਗਦਾ
 ਫੁਲਸੇਰਾਫਰੇਮੇਜਦਹ ਸਿਰਕੇਤਾਈਤਲੇਨੁਮਾਰੇਆਗਲੇਲਾਲਹਰਾ ਫੁਲਪਸਤਦੇ

ਤਾਂਈ ਦਾਗਬਹਰਿ ਲਸਦਹ ਦਾਗਉਪੁਰਿ ਲੇਰੇ ਹੋਇ ਆਉਸਰੇ ਹੋਠਨ ਦੇਖਕੇ॥੫ ੧੦੪
ਕਜਾ ਸੁਰਤੇ ਮਾਹਗਾਬੀ ਮਸੁਰ ਚਿਟੀ ਸੁਰਤ ਨੁ ਦੇਖਕੇ ਚੰਦ ਮਨੁ ਭੋਲੈ ਹੋਇ ਸੋ॥ ਰਸਕਈ
ਰਖਾਜੇ ਸੇਖਤ ਹਸਤਗਾਏ ਆ ਅਜੋ ਮੀਯਾਨੀ ਮਸੁਰ ਮਿਸਰੇ ਸੇ ਅਪਹੋਇ ਆ॥
ਕਪੇਲਾਨੁ ਦੇਖਕੇ॥੬॥ ਬਕਾਰੁ ਅਜ ਸੁਏ ਵਾਸਤੇ ਕੀਮਤ ਕੁਛ ਖਾਨਹ ਘਰਦੀ ਸੇ ਬੇਰੋਰ
ਵਬਾਹਰੇ ਨੇਰਵੇ ਨੇਹੀ॥ ਬਦੇ ਸੇਜ ਲਭ ਉਪਮੇ ਦਿਅ ਦੇ ਜਲ ਫਾਂਨੁ ਦੇਖਕੇ ਸੇਰ ਸੇਰ ਸ
ਗਾਬਾ ਸੇਖ ਲਸਦਹ ਇਸਕ ਪੇਚੇ ਨੁ ਹੋਇ ਆ ਜਲ ਫਾਂਨ ਦੇਖਕੇ॥੭॥ ਗੋਰ ਜਬ ਆਬੇ ਬੁਰ
ਰੀ ਆਬ ਸੀ ਇਦਰੁ ਖਸ ਜਲਦ ਰਿਅ ਚਿਟੇ ਦਿਚ ਪੇਦੇ ਮੁਖ ਚਿ ਹਮ ਹਤ ਮਾਮ ਖਾਰ ਮਾਹੀ
ਸਵਦ ਗੁਲੰਗੁ ਖਸ ਕੰਠੇ ਮਛੀ ਆਦੇ ਹੋਵੇ ਫੁਲ ਮੁਖ ਚਿ ਸਕੇ ਜੇ॥੮॥ ਬਖੁਮ ਚਿ ਬਿਰਮਾਈ ਦੇ
ਫਿਰਾਦਹ ਹਮ ਸਾਯ ਹਮਾਬ ਤੁਲੀ ਸੀ ਚਿ ਫੁਲ ਆਦਾ ਪੜਛਾਵਾ ਦਿਚ ਜਲ ਦੇ॥੯॥
ਸਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਮਸਤੀ ਸੇ ਸੁਦਹ ਨਾਮ ਨਰਗ ਸਸਗਾਬ ਹੋਈ ਨਾਮ ਨਰਗ ਸਗੁਲ ਦੇ ਪੇਰੀ ਦੇਰੁ
ਲੇਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਲਾਲ ਸਗਾਬਾ॥੧੦॥ ਬਗੁ ਫਤਾ ਸਾਥ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕਹਿ ਆ ਕਿ ਜੋ ਏਰਾ ਜੇ ਨੇਕ
ਬਖਤ ਹੋਗਾ ਜੇਗੁ ਲਿਆਤਾ ਲਿਆਂਦਾ ਲੇ॥ ਤੁਮਾਹਾ ਤੁਮੇਰੇ ਤਾਈ ਬਿਰਿਹ ਦੇਹ ਜਾਇਨ ਜ
ਦੀਕਤ ਖਤ ਜਗਾਨ ਜੀਕਤ ਖਤ ਦੇ॥੧੧॥ ਨਖੁ ਸਤੀ ਪਹਿਲੇ ਸੇਰੇ ਕਾਜੀ ਆਵਰਤ ਰਾ
ਸਤਾ ਲਿਆਵੇ ਕਰਕੇ॥ ਵਜਾਂ ਪਸ ਉਸਦੇ ਪਿਛੇ ਕਿਈ ਖਾਨਹ ਮਾਮ ਜਤ ਰਾਸਤ ਜੋਇ ਹਥ
ਤੇਰੇ ਸੇਈ ਦੇ॥੧੨॥ ਨਗਾ ਜੇਰਿ ਗਰ ਪੇਸਾ ਅਉਰਤ ਕੁਸਾਦ ਨਾਭੇ ਦੁਸਰੀ ਅਉਰਤ ਦੇਖੇ ਲਿ
ਆ॥੧੩॥ ਬਵ ਕਤ ਦਿਚ ਵਖਤ ਗਤ ਦੇ ਸੁਹਰਗ ਦੁਖ ਸੁਖ ਫਤਹ ਦੀ ਦ ਪਰੀਕੇਤਾਈ ਜ
ਬੇਦੇ ਖਿਆਸੁ ਤਾਹੋਇ ਆ॥ ਖੁਦ ਦਸਤ ਅਪਣੀ ਹਥੀ ਸਰਭ ਬੁਗੀਰ ਸਿਰ ਉਸੁ ਦਾਕਰਿ
ਆ॥੧੪॥ ਦਰਾਂਜਾ ਦਿਚ ਜਿਸੇ ਜਾਗਾ ਦੇ॥੧੫॥ ਜੋਸੇ ਤੁਗ ਫਤੀ ਤੋ ਕਹਿ ਆ ਸੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਹਮ ਚਿਨੀ ਕਰਦਹ ਅਮਭੀ ਮੇਸੀ ਕਰੀ ਹੈ ਮੇ॥ ਬਪੇ ਸੇਤੁਈ ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਸਹਮਨ ਆਵਰ
ਹਮ ਅਮ ਸਿਰ ਮੇਲਿਆਈ ਹਮ॥ ਬਜਾਨੇ ਦਿਲੇ ਬਹਤ ਸਾਥ ਜਾਨ ਦਿਲ ਕੇ ਉਪੁਤੇਰੇ ਆਸ ਸਬ
ਕੁਸੁਦਮ ਆਸ ਕਰੇਈ ਹਮ॥੧੬॥ ਕਿਇ ਮੰ ਅਜੁਰੀ ਗਤ ਕੁਨਾ ਅੰ ਕਹਿ ਆ ਚਿ ਅਹਰ ਕੋਲ
ਤੇਬ ਸਤਹਈ ਤੇ ਬੀਨਾ ਅਸੀ॥ ਤੁਮਿਗ ਕਿਉਰਿ ਦੀ ਹੈ ਜੇਗਾ ਜਾ ਕੋ॥ ਬਰਾਮ ਜਹਰ ਸਮਸਾ
ਥਕ ਫੁਨੇ ਤਾਰੇ ਜਾਨ ਮਨ ਕਸਤੁ ਹਈ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਕੁਠੀ ਗਈ ਹੈ॥੧੭॥ ਚਦੀ ਦਸ ਜਬ ਏਖਿ
ਆਉਸਨੇ ਸੇਰੇ ਰਾਜ ਏਨੇ ਜਾ॥ ਸਿਰ ਨੇ ਜੁਵਾਨ ਨੇ॥ ਬਤਰ ਸੀ ਦ ਸਾਥ ਤੇਰੇ ਕਿਏ ਬਦ ਨਿਸਾਜੇ
ਏ ਬੁਰੀ ਆਲਿਸਾਨੀ ਆਵਾਈ॥੧੮॥ ਚੁਨਾ ਜੇਸੀ ਬਦ ਬੁਰੀ ਤਕਰ ਦੀ ਖਦਾਵੇ ਦਖੇ ਸ
ਤੁਕਰ ਦੀ ਹੋਈ ਖਾਵੇ ਦਾ ਪੁਣੇ ਨਾਭਾ॥ ਕਿਮਾਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਚਿਯੋਰੀ ਅਜੀ ਕਾਰ ਬੇਸ ਕਿਯਾ
ਯਾਹੀ ਦੀ ਕਾਰ ਬੇਸ ਕਰੇਗੀ॥ ਬਬਾ ਜਾਮਾ ਮਦਮਾ ਫਿਰਿਆ ਹਮੇ॥ ਜਿਕਰ ਦਹਤੁ ਮਨ ਕਰ
ਣੇ ਤੇਰੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਜਾਮਾ ਮਦਮਾ ਦਿਚ ਭੇਰੇ ਆਇ ਆਹਮੇ॥੧੯॥ ਚੁਨੀ ਜੇਸੀ ਬਦ ਬੁਰੀ ਖੁ
ਦਾਵੇ ਦਕਾਰ ਖਾਵੇ ਦਰੇ ਨਾ ਲਕਾਰਾ ਮਰਾ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਕਰ ਦਬਾਸੀ ਕਰਣ ਲੀ ਹੋਵੇ ਗੀ
ਚਿਨੀ ਰੋਜਗਾਰ ਮੇਸਾਈ ਕੀਮਤ ਤੇਹਾ॥੨੦॥ ਸਰਗਾ ਸਿਹਤਾਈ ਦਰਾਂਜਾ ਦਿਚ ਜਾਗਾ ਦੇ ਜਿ
ਦਸਤ ਹਥੇ ਸੇ॥ ਬਰੇ ਸੀਨ ਹਥ ਸਗਾ ਬਿਜਰ ਉਪਸਿਨੇ ਦੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰੇ॥ ਬਿਜਰ ਦਹਰ ਦਸਤ ਮਾ
ਰੇਰੇ ਮੇਹਥਾ॥ ਵਾਜਾ ਰੋਜ ਉਸਰੇ ਜ॥੨੧॥ ਬੀਅੰਦਾ ਖਤ ਸਹ ਤੁਲੀ ਆ ਸਿਰ ਖਾਨਹਾ ਮਾਮ ੨੫
ਦਬਾਜ ਘਰ ਆਈ ਮਕੂਕੇ॥ ਵਾਫਿਰਿਆਈ॥ ਬਗੁ ਫਤਾ ਕਹਿ ਆ॥ ਕਿਖੇ ਜੇ ਦਯਾਹ
ਨਪਾਕ ਜੇ ਉਠੇ ਯਾਹ ਪਵਿਤੇ॥੨੨॥ ਚਿਕਿਆ ਬਦਕਾਰ ਬੁਰ ਕੀਮ ਕਰਦਈ ਰੀਤਾਇ ਹਕ
ਸੇ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਸੇਰ ਬਖਤ ਬੁਰਿਆਤਾ ਲਿਆਵਾ ਲੇਨੇ॥੨੩॥ ਬਿਰਜਾ ਬਿਰਜਿ ਸਜਗਾ
ਦੇ ਕਿਯਾ ਬੇਦ ਜੇ ਪਵਾਈਆ ਖੰਨ ਸਨਿਸਾ॥ ਖੁਨ ਦੀ ਅਲਿਸਾਨੀ ਆ॥ ਹਮ ਚਿ ਗਹਗੀਰ
ਦਹਾਹ ਪਕੜਾਇਆ ਹਮ ਹਮ ਰੇਦਮਾਤ ਮਾਮ ਰਦ ਇਸਤੀ ਆਨਾ॥੨੪॥ ਬਾਅੰਜਾ ਉਪੁਚਿ
ਸਜਾਗਾ ਦੇ॥ ਇਸਤਾ ਦਹ ਕਰਦ ਖੜੇ ਕੀਤੇ॥ ਬਜਾਏ ਬੇਰੇ ਜਿਸ ਜਾਗਾ ਦੇ ਸਰਕਾ
ਜੀਅ ਫਤਹ ਦਹ ਕਰਦ ਤੁਲਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ॥ ਹਮ ਚਿ ਸਸਬ ਲਾਸਿ ਘਨੇ॥੨੫॥ ਕਜਾ
ਏਨਿਸਾਫ ਕਰਣ ਵਾ ਲਾ ੩੧॥ ਬਰਿਲ ਹਰ ਚਿਦਾਰਦ ਬਿਚਾਦਿਲ ਦੇ ਜੇ ਕੁਛ ਰਖਦੀ ਹੈ ਸ
ਜਾਇ ਸਾਹਿਰ ਦਸਜਾ ਦੇਵੇ ਚਿ॥੩੨॥ ਬਫਰ ਮੁਦਹ ਫਰਮਾਇ ਜੇ ਲਾਦਰਾ ਚੰਗਾ ਬੁਨੁ
ਸੇਰ ਬਖਤ ਬੁਰਿਆਤਾ ਲਿਆਵਾ ਲੀਨੇ॥ ਚੋਈ ਸਕਦਾ ਕਨ ਜੋਇ ਸਦਾ ਸਿਰ ਮੇਰ
ਕੋਰੇ ੩੩॥ ਚੜ੍ਹਸ

ਆਮਦ ਬਿਚਕੀ ਮਣਦੇ ਆਇਆ ਚਸਰਦੇ ਗਿਗਮਨੀ ਦ ਸਰੁਭਾਰੇ ਦੀ॥
 ੩੪॥ ਬਦ ਕਰਦਹਾ ਅਮ ਬਗਾਕੀ ਆਏ ਤੋਰਖੁਦ ਸੁਭਾਉ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਦੇ॥ ੩੫
 ਨਮੁੰਦਹ ਕੀਤੀ ਬਚਸਮੇ ਬਾਮਾ ਸਾਬਨੇ ਤੁਰਦੇ ਸਾਥ ਉਸਦੇ॥ ੩੬॥ ਸੁਮਾਮਨ ਖਤ
 ਤੇਰੇ ਮੇ ਗੁਨਾ ਹਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਬਬੇ ਮਸਲ ਹਤ ਬਿਨਾਸ ਬਾਹਤ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ੩੭॥ ਅਹ
 ਦ ਕੋਲ ੩੮॥ ਤੇ ਮਨ ਖਤ ਕਰਦਹਾ ਅਮ ਤੇਗਾ ਮੇ ਗੁਨਾ ਹਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਕਿਏ ਜਿਗ
 ਰਸਾ ਏ ਪਿਆਰੀ ਜਾਨੁ ਦੀ ੩੯॥ ਚਗਾਈ ਕਸਮ ਕਿਸਦਾ ਸਤੋ ਇਸਨੁ ਕੁਹਾਂ ਮੇ॥
 ੪੦॥ ਕਿਖੁਨੇ ਅਜੀ ਜੇਖੁੰਨ ਇਸਦਾ ਬਰਸਰੇ ਖੁਦ ਕੁਨਮ ਉਪਾਸਿ ਰਾਮਾ ਪਣੇ ਦੇ ਕ
 ਰਾਮੇ॥ ੪੧॥ ਚਿਖੁ ਸਤਰੇ ਕਿਆ ਚੀਰੀ ਬਾਤ ਹੈ॥ ਵਮਨ ਹਜਰ ਤੇ ਕਾਬਹ ਅਲਹ
 ਵਮਾ ਮੇ ਹਜਰ ਅਲਾ ਦੇ ਮਕੇਨੁ ਜਾ ਦੀ ਹਾਂ॥ ੪੨॥ ਖਾਸ ਚੀਰੀ ਆਦੀ ਨਾ॥ ੪੩॥
 ਕਾਮਗਾਰੀ ਮੁਗਦਹਾ ਸਲ ਕਰਦੇ ਦੇਗਾ॥ ੪੪॥ ਦਰੇਗਾ ਮਜ ਕਬਾ ਲੁਜਰਾ ਮੇਸ ਯ
 ਟੀਮ ਅਫਜੇ ਸਹੈ ਕਬੀਲੇ ਸੇਜੁ ਦੀ ਹੋਊ ਗੀ ਮੇ॥ ਬਾਸ ਮਬਬਾਜ ਪੇਟਾ ਗੀ ਟਿਰਿਅੰ
 ਦੋਗੀ॥ ੪੫॥ ਮਤਾਏ ਨਕਦ ਦੋਲਤ ਰੋਕਣੀ ੪੬॥ ਦੁਬੇਰੇ ਬਰਾਮਦ ਜਬ ਬਹਰ
 ਆਈ ਦਸੇ ਮੇਜਲਸ ਪੰਜ ਮਜਲਾ॥ ੪੭॥ ਬਬਾਜ ਟਿਰਿ ਆਈ ਨੀਮ ਬਬਾ
 ਨੀ ਪੀਗਤਾ॥ ੪੮॥ ਚਿਅਮਤ ਅਜੀ ਮੇ ਜੇ ਜੇ ਚੀ ਜਾ ਬਡੀ ਆ ਗਿਗਾਂ ਭਾਤੀ॥ ੪੯॥ ਬਿ
 ਦਾਨ ਸਤ ਜਾਇਆ ਆਲਮ ਸੇਸਾਰੇ ਕਜਾਜਾ ਏਗਾ ਸਤ॥ ਕਿਸ ਜਾਗਾ ਗਈ ਹੀ
 ਚਿਦਾਨਦ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਕਸ ਕੈਸਾ ੫੦॥ ਕਿਹੋ ਸਨਤ ਬੋਧੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾਨ ਸੁਭਾਉ
 ਮਨੀਦ ਚਗਾਗੇ ਕਨਮ ਦੀ ਦੇਵੇ ਕਗਾਂ ਮੇ॥ ੫੧॥ ਟਿਕਾਇਓ ਟੋਟੀ ਚਲੀ॥
 ਨਫਰਸੇ ਕਲੀਚੇ ਨਫਰੇ ਨਾਭੀ ਹੋਵੇ ਨਫਰ ਨਾਬਾਜਾ ਹੋਵੇ॥ ੫੨॥ ਕਿਹੁ ਸਨਲ ਜਮਾ
 ੫੩॥ ਨਸਤ ਜੇਹੁ ਸਨਦਾ ਲੇਚੇ ਰੇਵਾਲੀ ਸੀ ਰੋਸ ਨਜਮੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾਨ ਦਿਲ ਕੀ ਸ੍ਰੀ
 ਜਾਂ ੫੪॥ ਅਰਥਿਸਦਾ ਕੈਸਰੇ ਸਾਹ ਕੈਸਰੇ ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾਨਾਇ ਸੀ॥ ਦਰਖਾਸਿਦ ਏਸ
 ਮਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾਨ ਸੀ ਮਨੀਦ ਸੁਰਜ ਕੇ ਰਖਾਸਿਦ ਹਮਾਹ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾਨ ਮਨੀਦ ਚੰਦਮਾ
 ਦੇ ਸੀ ੫੫॥ ਯਕੋਰੇ ਜਰੇ ਸਨਾਇ ਕਾ ਦਿਨ ਦੇ ਚੜ੍ਹਦਿਆ ਬਰਾਮਦਾ ਸਿਕਾਰ ਆਇ
 ਆਵਾਸ ਤੇ ਸਿਕਾਰ ਦੇ॥ ਹਮਾਹ ਯੁਜਾ ਅਜ ਤਾਮਾ ਚਿਤ੍ਰਿ ਚਿਪੇ॥ ਬਪਹਨ ਮਦਾਨ
 ਅੰਦਰਾਮਦ ਆਇਆ ਬਨ ਖਜੀਰ ਗਾਹ ਬਿਚਸਕਾਹ ਦੀ ਜਾਗਾ ਹੈ॥ ਬਿਜਰਗੇ
 ਰਮਾ ਰੇ ਬਾਗ ਸਿਗੇ ਆਹੁ ਪ੍ਰਿਥਾ॥ ੫੬॥ ਦਰਾਮਾਮਦ ਆਉਰਾ ਭਇਆ ਚੁਰਖਾਸਿਦ ਹ
 ਮਾਹੇ ਮਨੀਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾਨ ਚੰਦਮਾ ਦੇ॥ ਦਰਾਮਦ ਆਏ ਬਯਕਜਾਇ ਸਖਤ ਬਿਚਾਇ
 ਕਾਗਾ ਸਖਤ ਦੇ॥ ੫੭॥ ਰੋਸ ਵਿਨ ਇਕ ਬਾਲ ਪਤਾ ਪਦਾ ਯਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇਗਾ ਕਾਮ
 ਗਾਹੀ ਦੇਹਰ ਸਗਾਦਹਾ ਸਲ ਕਰੇਗਾ॥ ੫੮॥ ਬਜ੍ਜੇ ਬਸ ਦਰਾਮਦ ਬਿਚਗੁ ਸੇਰੇ ਆਏ
 ਕਿਬਰਾ ਆਹੁ ਏਯਕ ਜੇਉ ਪ੍ਰਹਣ ਇਕ ਦੇ ਬਰਾਮਦ ਦੁਸੇਰ ਆਵੇ ਦੇਸੇਗਾ॥ ੫੯॥ ਸਨਾਨੇ
 ਨੇਕਾਨੇ ਜਿਆਦੀਆਂ ਬਿਅੰਦਾ ਖਤ ਡਾਲੀਆਂ ਚਕਾਹ ਮਨੀਦ ਘਾਦੇ ਸੁਰਮਿਅਾਂ ਤੇ ਪ
 ਰਨਿ ਕਲਗਈਆ॥ ੬੦॥ ਚੁਨਾ ਜਬ ਪਹਰਾਂ ਸੁਦਹ ਬਰਖਉਦੇ ਹੋਏ ਪੁਰਜਿਕਰ
 ਗਸੁ ਸੁਦਹ ਪੁਰਣਾ ਇਲਾਂ ਸੇਹੁਆ॥ ੬੧॥ ਚਕਾਚਾ ਕਬਰਖਾਸਤ ਕਣਾ ਕਣੀ ਸਬ
 ਦਉਠੀਆ ਨੇਕੇ ਸਿਨਾ ਨੇਕਾ ਬਰਛੀ ਆਕੀਕਾ॥ ਯਕੋ ਕੇਵਲ ਰਸਤ ਬਲਾਰਾ ਖੇਜਉ
 ਠਕੇ ਅਜਬ ਗਾਮਦ ਜਹਾਂ ਆਇਆ ਜਹਾਨ ਸੇ॥ ੬੨॥ ਚੁ ਜੇਸੇ ਸੁਰੇ ਕਰਨਾਲਨ ਸਰ
 ਫੀਲ ਸਿਵਜੀ ਦਮ ਮੇਜਦਹ ਦਮ ਮਾਰਦਾ ਹੈ॥ ਬਹਮਾ ਮੇਜਦਹ ਆਪਸ ਮੇਸਰ
 ਜਾਦੇ ਸਿਥੇ ਕੋਈ ਹੋਦਾ ਹੈ ਚਿਥੇਈ ਮਰਜਾਦਾ ਹੈ॥ ੬੩॥ ਗਰੇਜੁ ਸੁਦਰਾਮਦ ਭਜਣੇ ਦਿਚ
 ਲ ਆਈ ਸਿਪਾਹ ਸੇਨਾ॥ ਬਗਾਬੁਦਰਾਮਦ ਬਿਚ ਪਤਾ ਪਦੇ ਆਏ॥ ਹੁੰਮਾਂ ਚ ਗਰਬਸਾਹ
 ਮਗਰਬਵਲਾਇਤ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਨੇਕਗਾ॥ ੬੪॥ ਕਿਖੁਨੁ ਹਾਬਿਆ ਦਹਾ ਅਸਤ ਇਕਲਾ
 ਗਹੇ ਆਏ ਬਦਿਚ ਵਕਤ ਚੁਪੇ ਸੀਨ ਵਖਰਾ ਸਿਆਮ ਕੇ ਸਮਸ ਚੁਗਾਹ ਬੁਝ
 ਜੇਸੇ ਅਸਤ ਹੋਦਾ ਹੈ॥ ੬੫॥ ਚਤਾ ਬਸਨ ਮਾਨਦ ਜਬ ਤੇਜੀ ਉਸਕੀ ਫਿਰੀ ਸਵਦੇ ਦਸਤ
 ਗਿਰੇ ਹੋਇਆ ਹਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਣਾ॥ ਚਦਜੇ ਜੇਸੇ ਚੇਰ ਸੁਵਦ ਹੋਦਾ ਹੈ ਸਬਰਾ ਅਸੀਰ

ਵਖਤਰਤਰੇ ਕੈ ੨॥ ੧॥ ਬਖਸਰੀ ਦ ਬੰਨਕੇ ਬਰਦੇ ਦਸਹ ਲੈਗਏ ਸਾਹਨ ਨਿਜ ਦਸਾਹ ੧੦
 ਨਜੀਕਾ ਮਾਪਣੇ ਪਾਤਸਾਹ ੨॥ ੨॥ ਮਾਹ ਅਫਕਨੇ ਜੈ ਸੇ ਚੰਦ ਮਾਦੇ ਗਲ ਨਵਾਲਾਹ ੨੦
 ਮਚੁ ਬਰਦੇ ਦਸਾਹ ਜੈ ਸੇ ਚੰਦ ਮਾਨੁ ਲੈ ਜਾ ਪਾਸ ਸੁਰਜ ਦੇ ਮੇ ਸੇ ਲੈ ਗੇ ਏ ਪਾਤਸਾਹਨ ੧੨॥
 ਬਖਾਨਹ ਬਖਾ ਮਾਮਦ ਬਿਚ ਘਰ ਦੇਖ ਬਖਾ ਮਾਈ ਸਾਹ ਬਸਤ ਪਾਤਸਾਹ ਬੰਨੇ ੨॥ ਦੁਜਰੀ
 ਚੇਰੀ ਦੀ ਵ ਅਰ ਮਰਦੀ ਗੁਜ ਸਤ ਮਰਦ ਮਾਈ ਗੁਜ ਰਗਈ ॥ ੧੬॥ ਨਸ ਸਤੀ ਦ ਬੰਨ
 ਬਮਜਲ ਸ ਵਿਚ ਮਜਲ ਸਦੇ ਦਿਲ ਦਿਲ ਸੇ ਗਾਂਦ ਪਿਨਹ ਚਲਾਉ ਦੇ ਪੇਗੁਏ ਦੁਜਾ ਸਾ
 ਹਖਿਜਲ ਓਸ ਸਾਹ ਦੀ ਸਰਮਿੰਦ ਗੀ ਸੇ ॥ ੨੦॥ ਚੁਜ ਬੁ ਬਿਸਨੀ ਦਈ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਇਹ
 ਖਬਾ ਜੁਸਤੰਦ ਚਣ ਲਏ ਰੀਗ ॥ ੨੧॥ ਬਪੇਸੀ ਦ ਪੇਰੀ ਰੰਮੀ ਕਬਾਇ ਗੁਮਦ ਲਾਇਤਰੀ
 ਬਖਤਣੀ ਬਜੀ ਕਾਨੀ ਬਰਨ ਸਸਤੋ ਉਪ ਬੈਠੀ ਬਿਆਮਰ ਆਈ ਬਜਾਇ ਬਿਚ ਜਾਗ
 ਦੇ ਜਿਥੇ ਮਜਲ ਸਸੀ ਬਈ ਮੇ ਨਾ ਸਿਆਣੇ ਪੈ ਕਿਨਹੀ ॥ ੨੨॥ ਚੁਬਾਦ ਮਨਿ ਦ ਪੈਣ ਦੇ ਬਤ
 ਰਕਸ ਨਿਹਾਦ ਸਾਬਤ ਰਕਸ ਦੇ ਗਖਿ ਮਾ ॥ ੨੩॥ ਬਪੇਸੇ ਅਗੇ ਚੁਗਰ ਗੀ ਦਹਾ ਮਬਰੇ ਮਨਿ
 ਦਗਜ ਦਵਾਲੇ ਬਦਲਦੀ ਚੁਦਰ ਗਿਰਦ ਹਸੇਰ ਮਨਿ ਦ ਪਾਤਸਾਹ ਲੈ ਸੇਰੀ ॥ ੨੪॥ ਦਾਮ
 ਕਰਦ ਦਾਮਾ ਕੀਤੀ ਉਮਰ ਬਰਕਤ ਦੇ ਲਤ ਯਾਦੇ ॥ ਆਜਾਦ ਬਖਤ ਨਿਮਾਰੇ ਕਰਮਾਦੇ
 ਲੋ ॥ ਸੋਜਾਵਾਰ ਦੇਹੇ ਮ ਲਾਇ ਕਛੁ ਤਰੇ ਪੈ ਸਾਇਆ ਨਤ ਖਤ ਸਾਨਿਤ ਖਦੀ ॥ ੨੫॥ ਅ
 ਜਬ ਹਰਕਾਹ ਵਾਸਤੇ ਪਾਹ ਕਾ ਦਸ ਦਸ ਵਾਰੇ ਦੇ ਸੈ ਅਸਵਾਰ ਯਕ ਅਜ ਸਕਲ ਸਾਹਇ
 ਕਸ ਕਲ ਸਾਹ ਕੀ ਸੇਹੇ ॥ ੨੬॥ ਬਿਹਤ ਰਹੁ ਮਾਨ ਸਤ ਚੰਗੀ ਚਿਥਾਤ ਹੇ ਅੰਗ ਓਨਾਂ ਤਾਈ ਬਿ
 ਇਹ ਦੇਵੇਈ ਏ ॥ ਵਗਹਨਹ ਨਹੀਤਾ ਖਦ ਆਪ ਸਚਿ ਮੋਤ ਬਰਸਗ ਬਿਨਹ ਮੋਤ ਉਪ ਸਿਰ ਦੇ
 ਰਖਾ ॥ ੨੭॥ ਬਲ ਰਜੀਰ ਕੀ ਬਿਆ ਬਰਖੁਰ ਉਪ ਆਣੇ ਚੁਬਰ ਗੇ ਸਮਨ ਮਨਿ ਦ ਪ੍ਰਤੀ
 ਬੇਕੋ ਕੀ ॥ ੨੮॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਏ ਇਹਾ ਹੁਮਾਨ ਓਤਾ ਤੁਰਾ ਤੇਰੀ ਅੰ ਬੇਖ ਬਰਕੇ ਦ ਬੁਨਜ
 ਰਾਪਟੇ ਗਾ ਮੁਨੀ ਆਦ ਸੇ ॥ ੨੯॥ ਚੁਨ ਮੇਸਾ ਈ ਇਹ ਨੁਦਾਨ ਮਮਗਰ ਸਾਹ ਬਾਸਦ ਜਾ
 ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੇ ਜੇਕਰ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਵੇ ਜਾ ਆਨ ॥ ੩੦॥ ਕਸੇ ਸਾਹ ਜੇ ਚਿਕੋਈ ਹਸਤ ਤੇ
 ਬਿਗੀਰ ਕ ਖਕ ਤੁਕ ਲੋਜਾ ਦੇ ਸੁਨਹਾਇ ਪੇਸੀਰ ਸੁਖਨ ਬਹੁ ਤੇ ਹੀਗੁਏ ਬਾਓ ਬਗਾਂਦ
 ਸਾਬ ਉਨਾ ਦੇ ਚਲਾਏ ॥ ੩੧॥ ਤਰੀ ਦੀ ਤੁਸੀ ਦੇ ਖਿਆਹੇ ਚੁਨ ਜੈ ਸਾਗ ਕੀ ਅਜ ਮਲਕ
 ਯਜਰਾ ਜੇ ਮੁਲਖ ਪ੍ਰਮੇ ਸੁਕੇ ਸੇ ਬਗਾਵਰ ਦਗਰਦ ਉਪ ਲਿਆਏ ਘਟਾ ॥ ੩੨॥ ਮਬ
 ਰ ਨਜਾਣੀ ਏ ਕਨਕ ਕਦਾ ਹੋਵੇ ਰਾਖਤੋ ਦੇ ਕਨ ਬਰਮੁਲ ਕਸਖਤ ਉਪ ਮੁਲਕ ਦੇ ਜੇ
 ਹਦ ਸਤੀ ਸੇ ॥ ਇਹ ਮਕਾਹੀ ਯਾਗ ਦੇ ਦੇਵਾ ਮੇ ਪਾਹੀ ਆਕੇ ਤਾਈ ਅਜਾ ਉਸ ੩੪ ॥ ਹੁਮ
 ਓਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹਨੇ ਮਹ ਬੁਸੀਆ ਕੋਰੀ ਆਕੇ ਤਾਈ ਪੇਸ ਖਾਂਦ ਅਗੇ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਮਰ
 ਕੀਤੇ ਸੁ ਉਸਕੇ ਕਿਓਗ ਨਿਸ਼ਾਦ ਜੇ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਬੈਠਾ ਲਿਆ ॥ ੩੫॥ ਤਾਮਾ ਜਾਦਗਾ ਸਤੀ
 ਤੁਨਿਆ ਗਾਹੀ ਦਾਸੀ ਅਜੀ ॥ ਇਸ ਸਹ ਲਚੀ ਜ ਤਛ ਚੀਜ ਸੇ ॥ ਬਗੀਰ ਲੈ ਅਜ ਜਾ ਅਜੀ
 ਜ ਜਾਨ ਸੇ ਪ੍ਰਾ ਆ ਰਹੇ ॥ ੩੬॥ ਤਾਬਦਾਰ ਤੇਜੀ ਰਤੀ ॥ ੩੭॥ ਬਿਜਦਤ ਜੀ ਆਨਹਿ
 ਮਾਰੇ ਹੋ ਕੋਰ ਤੇ ਬਹੁ ਚੋਰ ਚਾਰ ਉਪ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਾਰ ਚਾਰ ਬਗਾਫਤ ਕਰਿਆ ॥ ੩੮
 ਕਿਆ ਮਦੰਨ ਜੋ ਆਏ ਹੋ ਰੀਜਾ ॥ ਇਹ ਇਸ ਜਗਾ ਦੇ ਦਜਾ ਕਾਹਨੇ ਸਤ ਅਹ ਉਸ ਜਾਗਾ ਘਾ
 ਹਨਹੀ ਥਾ ॥ ਕਿਏ ਜਦਗੁ ਵਾਹ ਸਤ ਇਕ ਗਵਾਹੇ ਯਜਰਾ ਯਕੇ ਸਤ ਵਾਹ ਗੁਰ ਜੋ ਇਕ ਹੋ ॥
 ੩੯॥ ਦਵੇਰੇ ਮਗਾ ਬਰਗਾਫਰੇ ਗੁਆਹ ਸਤ ਬੁਨ ਮੇਰੇ ਉਪ ਗੁਨਾ ਹਰੇ ਬਖਸੇ ਦਵਾਲ ਗਾ
 ਹੋ ॥ ਪਨਾਹੇ ਆਸਹਾ ੪੦ ॥ ਰਹਾਈ ਦਿਹਾਂਦੇ ਖਲਾਸੀ ਰੇਤੀ ਪੇ ਖਦਾ ਦੇ ਦਤ ਖਤ ਖਾਵੇਰ
 ਤਖਤ ਦੇ ਨਾ ॥ ਦਿਵਾਗਾ ਸਤ ਦਿਵਾਹੇ ਜੇ ਮੰਜ ਲੈ ਟਿਕਾਣੇ ਜਾਇ ਸਖਤ ਜਗਾ ਸਖਤੀ ਕੀ ਸੇ
 ੪੧ ॥ ਸਬੋਜ ਪਾਨ ਸਬੁ ਜਰੀ ਗਦਾ ॥ ਸੁਰ ਅਸਤ ਅਕਲ ਦਾ ਹੋ ॥ ਕਿ ਜੇ ਦਰੇਵ ਕਤ ਸਬੁ ਦਿ
 ਚਵ ਖਤ ਗਤ ਦੇ ॥ ਖੁਸੇ ਰੋਜ ਜੀਗ ਮੇ ਸੇ ਚੰਗਾ ਪੈ ਰਿਨ ਜੇ ਗਦੇ ॥ ੪੨ ॥ ਰਿਕਾਇਤ ਸਤ ਦੀ
 ਚਲੀ ॥ ੬ ॥ ਬੋਸ ਮਾਰ ਬੋਗਿਣ ਤਾਕੇ ਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਬੀ ਅਤ ਬਹਾਲ ਅਸਤ ਬੇਜੀ
 ਸਦੀ ਖਿਡੀ ਹੋਈ ਸੀ ॥ ਹੁਸਨ ਲਜ ਮਾਲ ਚੰਦ ਚੇਰਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਚੁ ਜੋ ਫਜੀਲ ਤਕ
 ਮਾਲ ਵਾਰਿਆਈ ਪੁਰਣ ਥੀ ਜਿਸਦੀ ॥ ੨ ॥ ਕਿ ਇਸ ਫੰਦ ਯਾਰ ਜੋ ਇਸ ਫੰਦ ਯਾਰ
 ਨਾ ਉਪਾਤਸਾਹ ਦਾਸੀ ਅਜ ਜਗਾਰ ਖਤ ਬੁਰਦ ਜਹਾਨ ਸੇ ਅਸਬਾ ਬਲੈ ਗਾਇਆ ॥
 ਜੋ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੀ ਸੇ ਖਾਪੀ ਗਾਇਆ ਏ ਅਸਬਾ ਬੋ ॥ ਨਸ ਬਨਾਮ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦਾ ਖਤ
 ਪੁਰ ਆਪਣਾ ਬ ਉਪ ਬਹ ਮੁਸਪੁਰ ਬਹ ਮਨ ਸਾਹ ਪਤ ਨੁਸਪੁਰ ਕੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਅਜਾਉ

ਸਦੀ ਦੁਖਤਰੇ ਬੇਟੀ ਹਮ ਭੀ ਚੁਪ ਹੋ ਰਹੀ ਐ ਮਨਿ ਦਪੰ ਛੀ ਹਮਾ ਕੇ ਦੋ ਲਤ ਫਜਾਇ
ਦੋ ਲਤ ਦੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ਚੁ ਜਬ ਅਜਈ ਜਹਾ ਬਰਦ ਹਖਤ ਇਸ ਜਹਾਨ ਸੇ
ਲੋਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ ਸਥਾਥਾ ਮਰਣ ਲਗਾ ॥ ਬਉਪੁ ਦੁਖਤਰੇ ਸਪੁਰਦੇ ਬੇਟੀ ਨ
ਸੋਪਿਆ ॥ ਅੰ ਓਸ ਨੇ ਤਾ ਜੁਤ ਖਤ ਛੁੜਤੇ ਤਖਤਾ ॥ ੫ ॥ ਨਸ ਸਤੰਦ ਬਰਤ ਖਤ ਬੇਟੀ ਓਪੁ
ਤਖਦੇ ਰੁਮੀ ਹਮਾਇ ਰੁਮ ਵਲੋਂ ਇਤਰੀ ਓ ॥ ਕਿ ਬਸਤਾਂ ਬਹਾ ਹਸਤ ਜੋ ਬਾਗ ਬਹਾਰ ਦੇਣੇ
ਏ ਸਹਤ ਫਜਾਇ ਸੁਰਤ ਦੇ ਬਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ॥ ਚੁ ਬਗ ਜਸਤ ਜਬ ਗੁਜਰੇ ਬਰਦੇ ਉਪੁ ਉਸ
ਦੇ ॥ ਸਬਜਏ ਬੂਟੇ ਨੋ ਬਹਾਰ ਨਵੀਨ ਬਹਾਰ ਦਾ ਜਾਅਨੀ ਰੂਪੀ ॥ ੧ ॥ ਬਨੋ ਬਤਰ ਸੀਰ ਸਾ
ਬਨਵੀਨ ਤਾਰੇ ਪਹੁਚੀ ॥ ਚੁ ਜੋ ਬੋ ਬਸਤਾ ਬਾਗ ਦਾ ਗੁਲੇ ਫੁਲ ਸੁਗਖ ਬੇਰੁਕ ਸੀਰ ਸੁਗਖੀ
ਨਬਾਹਰ ਖਿਚਦਾ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁ ਸਨਾਅਮਦ ਬਿਚਮੁੰਦਤਾਰੇ ਆਈ ਸਤੁ ਏਨ ਉਬਹਾਰ
ਪੀਸੀਏ ਨਉ ਬਹਾਰਾ ਚੁਮਾਹੇ ਮਨਿ ਚੰਦਮਾਰੇ ਕਿ ਬਰਖੁਦ ਜੋ ਉਪਾਅ ਪੁਣੇ ਕੁਨਦਨੇ ਬ
ਹਾਰ ਨਸੀ ਬਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਿਜੈ ਸਜਿਤਿ ਫਲੀ ਖੋਓ ਸਕੀਲ ਕੁਕਾਪਨ ਕੀ ਬਰੁਦਰ ਸੀਰ ਦਬ
ਹਰ ਪਹੁਚੀ ॥ ਜੁਨੀ ਜਾਅਨੀ ਨੇ ਜਿਆ ਗਾਜ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਬਰਦੇ ਕਸੀਰ ਉਪੁ ਉਸ ਦੇ ਖਿਚੀ ॥
੧੦ ॥ ਵਿਦਾ ਸੁਰ ਵਿਦਾ ਹੋਈ ਅਜੋ ਉਸ ਸੇ ਹਾਬਤਿ ਫਲੀ ਮਿਜਾਜ ਤਾਲ ਕੁਕਾਪਨ ਕੀ ਖੋ
ਕਾ ॥ ਦਗਮਦ ਬਥਾਜ ਆਈ ਫਿਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਯਨ ਸੁਹੀ ਪਤਸਹਾਰੀ ਪਤਸਾਣੀ ਹੋਕੇ ॥
ਬਕਲ ਮਅੰਦ ਸਾਬਕਲ ਮਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇ ਖਤ ਕਾਗਜ ਮਹੀ ਕਾਰਦ ਦੇ ਅੰਦਲ ਪਟ
ਈ ਪਿਥੀ ॥ ਦਫਤਰ ਵਿਚਾਲੇ ਖਲਈ ਆਮਦਣ ਤੇ ਖੁਚਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੀਰ ਹਨਿ ਗਾਰ ਮੋਤੀ ਆ
ਦੇ ਪੁਖਣ ਵਾਲਾ ਜਹਾਗੀ ਬਚਾ ॥ ਕਿ ਬਰਦ ਲੋਗਾਈ ਅੰਦਰ ਨਾਅੰਦਰ ਸਉਸਨੁ ਬਦ
ਕਤੇ ਗਾਬਾਹ ਬਿਚਦ ਖਤੁ ਗਤ ਦੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਆਵੇ ਖਤ ਲਪਟੀ ਬਾ ਜਾਬ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸੇਰ
ਰਮਾਹ ਨੋ ਮਹੀ ਨੇ ॥ ਸਫਰੇ ਮਾਂਦ ਹਰਿਆ ਅਜਤੁ ਪੀਸਾਹ ਤਖਮ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਚੁ ਜਬ
ਨੁਹਮਾਹ ਗਸਤ ਨੋ ਮਹੀ ਨੇ ਹੋਏ ਬਾਅੰ ਸਾਬ ਉਸ ਦੇ ਬਿਸਤਨੀ ਪੇਟਰ ਹੋਨਾ ॥ ਬਕੇ ਸਸਦ
ਹਾਮਦ ਬਿਚ ਖਿਚਦੇ ਆਈ ਆਂ ਰਗੇ ਖਸਤਨੀ ਹਗਾਂ ਚੋਗੇ ਤਨਵਾਲੀ ਕੀ ਆ ॥ ੧੫ ॥
ਤਵਲਦ ਪੇਦਾ ਸੁਰ ਹੋਇਆ ਸਉਸਕੇ ਕੋਰ ਕੇ ਬਾਲਕ ਸੀਰ ਖਾਰ ਦੁਪਪੀਣ ਵਾਲਾ ॥ ਕਿ
ਖੁਦ ਸਾਹ ਸੁਹ ਅਫਕਨੇ ਆਪੁ ਪਾਸਾਹ ਪਤਸਾਹਾਰੇ ਗੁਲਨ ਵਾਲਾ ਨਾਮਦਾਰ ਨਾਮ
ਦੇਰ ਖਣ ਵਾਲਾ ॥ ਸਿਰਬੇ ਜਹਾ ਭੇਦ ਜਹਾਨ ਵਿਚਾ ॥ ਬਸੀਦ ਕ ਬਿਚ ਸੀਦ ਕਦੇ ਓਰ ਉਸਕੇ
ਤਾਈ ਨਿਗਹ ਦਾਸਤ ਆਂ ਨਿਗਾਵਿ ਚਰਖਿਆ ਓਸਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਮ ਸਕੀ ਅੰਬਰ ਪਹਾੜੀ
ਬਲੁਦ ਦਾਗੇ ॥ ਫਿਤਰ ਕਸਤੂਰੀ ਆਵੇ ਖਤੀਰ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਬਰੋ ਉਦ ਉਪੁ ਉਪੁ
ਪੁਖਾਇਆ ਅਜਨਾਫਗਾਰੇ ਖਤੀਰ ਕੇਸਰ ਸੋਭੇ ਲਿਆ ॥ ੧੭ ॥ ਬਦਸਤ ਅੰਦਰੁ ਬਿ
ਚਹਥਰੇ ਦਾਸਤ ਰਖਿਆ ਓਰ ਉਸ ਦੇ ਅਕੀਰ ਹੀਰਾ ਅਮੀਕ ਫੁਘੇਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਦਾਸ
ਤਰਖੀ ਬਰਸਕ ਰਿਜਜਰਾ ਨਿਪਾਕ ਉਪੁ ਸਕਗਨੇ ਅਜਦਾ ਪਾਕ ਕੋ ਪੀਨਤਾ ॥ ੨੦ ॥
ਸਸਤੰਦ ਬੇਨੋ ਬੇਬਰੋ ਦਲਬੇ ਉਪੁ ਦਰਿਆ ਉਦੇ ਕੀਢੇ ਦੇ ਗਾਜਗਾਂ ਧੋਬੀ ॥ ੨੧ ॥ ਹਮੀਖਾ
ਸਤ ਭੀ ਮੇਸੇ ਚਾਹਿਆ ॥ ਕਿ ਓਗ ਜੋ ਓਸਕੇ ਤਾਈ ਬਦਸਤ ਆਵਰੀਰ ਬਿਚਹਥਰੇ ਲੀ
ਆਵੇ ॥ ਕਿ ਸੀਦ ਕ ਬਸਤਹ ਜੋ ਸੀਦ ਕ ਬੀਨੇ ਹੋਏ ਨਿਕਸਤ ਆਵਰੀਰ ਤੇ ਕੀਏ ਲਿਆਕੇ ॥
੨੨ ॥ ਚੁ ਬਾਜ ਬਕੇ ਸਸ ਜੋ ਸਾਬਤੋ ਲੂਆਂ ਦੀ ਚਲਾਕੇ ਦੇ ਦਗਮਦ ਅਜਾ ਲਿਆਇਆ ਉ
ਸਨਾ ॥ ਬਦਸਤ ਬਿਚਹਥਰੇ ਦਗਮਦ ਲਿਆਇਆ ਮਤਾਏ ਗਿਰ ਦੋ ਲਤ ਭਾਹੀ ॥ ੨੩ ॥
ਸਿਕਸਤੀਰ ਤੇ ਤੀਆ ਮਹਰਸੁ ਸੀਦਾ ਉਸਨੇ ਬਹਾਏ ਵਾਸਤੇ ॥ ਪਦੀਰ ਆਮਦਹ ਪ੍ਰਗਟ
ਆਇਆ ਜਾ ਉਸ ਸੇ ਦੁਰਖਾ ਸਿਰ ਮਾਹ ॥ ਮਨਿ ਦਚੰਦਮਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਵਜਾ
ਗਾਜਗਾਂ ਅਰਓਨਾ ਧੋਬੀ ਆਂ ਦੇ ਖਾਨਹ ਪ੍ਰ ਕੋਰ ਕ ਬਾਲਕ ਚੁਨੇ ਸਤ ਜੋ ਨਹੀ ਥਾ ॥ ਈਹ
ਇਹ ਭੀ ਮੇਨ ਬਸੇ ਸਤ ਬਸੇ ਸਹੇ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਆਵਰਦ ਓਗ ਲਿਆਇਆ ਓਗ ਉਸ
ਕੇ ਤਾਈ ਰੀਝੇ ਫਤ ਆਂ ਅਕੀਕ ਲਾਇਆ ਉਸਨੇ ਹੀਗ ॥ ਸਕਰਕਰਦ ਧੀਨਤ ਕੀਤੀ
ਆਜਮ ਬੂਡਾ ਅਮੀਕ ਰੂਪਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਵਹਿ ਪਾਲਣ ਸਗ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਪਿਸਰੇ ਅਜਾਮ
ਪੁਰਬ ਭਾਕੀਤਾ ॥ ਬਯਾਦੇ ਖੇਦਾ ਕਿ ਬਲ ਬਿਚਯਾਦੇ ਆਇਆ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਕਾ
ਬਹਾਰੀ ਮਮਕਾ ਕਰੀ ਮਬਖਸਨੇ ॥ ੨੭ ॥ ਦਸੇ ਸਾਲ ਮਾਹ ਦੇ ਸਾਲ ਤਿਨ ਮਹੀਨੇ ॥ ਕਜੇਦੁਖ
ਤਰੇ ਜੋ ਉਸ ਪੋਖੀਰੀ ਬੇਟੀ ਖਾਨਹ ਮਾਰਦ ਸਾਹ ਪਾਆਈ ਯਾਦ ॥ ੨੮ ॥ ਬਰਦੇ ਉਪੁ

ਉਸਦੇ ਹੁਮਾਏ ਹੁਮਾਪੰਛੀਦੀਨਿਆਂਈ ਅਜੀਮ ਬਡੀਅਸ ਉਸਨੂੰ ੨੬ ਕਿਏਨੇਕਜਨ ਹੇਠ ੧੦੬
ਲੀਇਸਤੀ। ਕੁਜਾ ਕਹਾਸੇ ਯਾਫਤ ਪਾਇਆਹੈਇਹ ਪਿਸਰ ਪਤਖੁੱਸੇਇਤਨ ਤਨਦੀਚੰਗੀ
ਬੇਵਾਲਾ ੩੦। ਬਿਦਾਨੇਮ ਜਾਇਆਹੈਮੇ ਖਾਨੇਮ ਘੁਮੇਰੇਹੈ ਸਨਾਸੇਮਮਨ ਪਛਾਣਦੀਮੇਰੀਗਾ।
ਯਕੇਮਨਾਸਿਨਾਸੇਮ ਇਕਮੇਰੀਪਛਾਣਦੀਗ ੩੧। ਦਵੀਦੇਦਮਰਦਮ ਦੇਕਾਏਮਰਦ ਬਖਾ
ਹੋਦਕਜੇ ਬਲਾਇਆਉਸਸੇ। ਕਿਅਜਖਾਨਏਗਾਜਰਾਨ ਜੇਘੁਪੋਥੀਆਕੇਸੇਸਾਮਜੇ ਉਸਨੇ
ਉਸਨੇ। ੩੨। ਏਨੇਕਬਖਤਗੁਲਿਆਤਾਲਿਆਵਾਲੇ। ੩੩। ਬਗਾਅਮਤਰਾਹਮ ਕਹਿਤਾਹਾਤੇਰੇ
ਤਾਈਭੀ ਚਨੀਯਾਫਤੇਮ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਪਾਇਆਹੈਮੇ। ੩੪। ਯਮਬਤਹਾਲ ਦਿਖਲਾਤਾਹਾਮੇਸਾ
ਬਤੇਰੇਤਰਾ ਚੁੰਸਾਖਤੇਮ ਜੇਸੇਕੀਤੀਮੇਨੇਕਰਾ। ੩੫। ਕਿਸਾਲੇਫੁਲਾਮਾਹ ਫੁਲਾਏਸਾਲਫੁਲਾ
ਏਮਹੀਨੇ ਦਰਵਕਤਸਾਮ ਵਿਚਵਖਤਸਿਆਮਕੇ। ਕਿਈਕਾਰਕਾਰਦਹਾਮਮਨਤਮਾ
ਮਤਮਾਮਇਹਕਾਰਕੇਤਾਈਕਰਦਾਹੈਇਆਮੇ। ੩੬। ਗਿਰਫਤੇਮ ਪਕੜਿਲਾਇਆਮੇਅ
ਮੀਕ ਫੁੰਘੋਵਿਚੋ। ਯਕੇਦਸਤਾ ਇਕਹਥਨਾਲਜੇ ਯਾਫਤਮਈਅਕੀ ਪਾਇਆਹੈਹਬਾਲ
ਕਹੁਪੋਹੀਗਾ। ੩੭। ਬਦੀਦੇਦਰੀਹਰ ਦੇਖਿਆਮੇਤੀ ਗਿਰਫਤੇਰ ਪਕੜਿਆ ਜਾ ਉਸਸੇ
ਕਿਈਪਿਸਰਹਸਤਜੇਇਹੀਬੇਟਾਹੈ ਆਂ ਉਸਨੇ ਹੁਮਾ ਓ। ੩੮। ਬੁਰੇਉਪਉਸਕੇ ਤਾਜਹਸੁ
ਤਾਜੇਹੋਏ ਸੀਹਪਿਸਤਾਨਅਮੇਦਫਵਾਲੇਮੇਮੇਉਸਦੇ। ੩੯। ਅਜੇਉਸਲੜਕੇਨੇ ਹਰਦੁ
ਲਬਬਰਕਸਾਰ ਦੇਮੇਲਬਾਂਝੋਲੀਆਂ। ਨਕਰਦਸ ਨਾਕੀਤਾਉਸਨੇ। ੪੦। ਗਫਤੇਰ ਤਰੀ
ਜੇਜਹਫਲਾਇਸਤੀਫਲਾਏਪੋਥੀਦੀ। ਮਗਾਖਾਬਦਾਦਹ ਪੋਥੀਦੀ। ਇਸਤੀਨੇਕਹਿਆਮੇਰੇ
ਤਾਈਸੁਪਨਾਦੇਤਾਹੈ ਬਜੁਰਗੇ ਪੀਰ ਹੁਮਾਂ ਉਸਨੇ। ੪੧। ਚਗਾਹੇ ਦੀਵਾ ਕਿਆਂਗਾ ਕਿਆਨ
ਵਲਾ। ਇਤਦਾ ਦਰਖਸ਼ੀਦਹਾਮਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆਮੇਨੇ। ੪੨। ਜਿੰਗੀਜੇਜਰਸੁ ਗੀਜਸੇਜਰਰਿ
ਤੀਉਸਨੇ ਬਖੁਤਦਾਰ ਬਖਤਾਂਵਾਲੀਨੇਦਿਤੇ। ਵਜਾਪਿਸਰ ਉਸਬੇਟੇਤਾਈ ਖਾਨਏਖਦੀ
ਹਾਦ ਘੁਆਪਣੇਗਖਿਆ। ੪੩। ਬਗਫਤਸੁ ਕਹਿਆਉਸਨੇ ਕਿਈਗ ਜੇਇਸਕੇਤਾਈਉ
ਦਰਖਾਫਤਮ ਦਹਿਆਸੇਪਾਇਆਹੈ। ਕਿਦਾਰਾਬਨਾਮਸੁ ਜੇਦਾਰਾਬਸਾਨਾਮ ਅਜੇ
ਇਸੀਵਾਸਤੇ ਸਾਖਤਮਕੀਆਤੇਮੇ। ੪੪। ਕਿਸਾਹੀਜਹਾਗ ਜੇਪਾਤਸਾਹੀਜਹਾਨਦੀ ਬੇਟੇਮੇ
ਦਿਹੀਮ ਸਾਥਉਸਦੇਦੇਉਮੇ। ਵਜਾ ਅਰਉਸਕੇਤਾਈ ਤਾਜਫਤ ਇਕਬਾਲ ਪ੍ਰਤਾਪਦਾ ਬਰਸਬ
ਨਿਹਮਉਪਾਸਿਰਦੇਰਖਾਰਿ। ੪੫। ਮਗਾਖੁਸਤਰ ਮੇਰੇਤਾਈਚੰਗੀਅਤੁਸੇ ਆਮਦਆਇ
ਆਹੈ ਅਜਾਇਸੀਵਾਸਤੇ ਸ ਉਸਦੀ। ੪੬। ਕਿਅਜਸਾਹਓ ਜੇਉਸਪਾਤਸਾਹੀਸੇ ਰੁਖ
ਬਰਯਾਫਤਸੁ ਜਬਖਬੁਪਾਈ ਉਸਨੇ। ਕਿਦਾਰਾਬਨਾਮਸੁ ਜੇਦਾਰਾਬਸਾਨਾਮਉਸਦਮ
ਕਰਗਾਂਸੁਦਸੁ ਨਿਸਚੇਹੋਇਆ ੪੭। ਅਜਾਸੇਰਸੁਦ ਉਸਪਾਤਸਾਹੀਸੇਸੇਰਹੁਆਸਾਹ
ਪਾਤਸਾਹੀ ਦਾਗਾਇਦੀਨ ਸਹਾਇਕਦੀਨਦਾਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਸਚਦੇਪਛਾਣਨਵਾਲੇਜੇ ਅਨੁਲਯ
ਕੀਨ ਜਿਉਰਾਤਿਉਨਿਸਚੇਵਾਲਾਸੀ। ੪੮। ਸੁਰਖਫਾਮ ਸੁਰਖਰੰਗਦਾ ਮਦਾਮ ਹਮੇਸਾਦੇਸੀ
ਫੋਰੇਸੁਰੰਗੀਨਰੰਗ ਫੋਰੇਜੇਦੇਰੰਗਦਾ। ਬਸੇ ਬਹੁਤ ਦੁਕਤ ਦੇਲੇਜੰਗਦੇ। ੪੯। ॥
ਹਿਕਾਇਤਾਅਫਦੀਚਲੀ। ॥ ਦਿਲਕਰਾਰਦਿਲਨੁਜਬਰਤਾਈ। ॥ ਦਿੱਤਨਉਬਹਾਰਪ੍ਰ
ਸਿਨਤਾਦੇਣਵਾਲਾਹੈ। ॥ ਕਿਮੀਰਅਸਤ ਪਾਤਸਾਹੀਹੈ। ॥ ਹਰਯਕਹਰਕਿਸੇਨੁ ਆਮਾਂ
ਹਫ਼ਿਆ। ॥ ਸਾਹੇਅਜੀਮ ਪਾਤਸਾਹੀਅਜੀਮਦੀ। ॥ ਕਿਹਸਨਲੁਜਮਾਲਅਸਤਜੇ
ਉਦਚੇਰੇਵਾਲਾਹੈਸੀ ਕਰੀਮਕ੍ਰਿਪਾਦਾਸੀ। ॥ ਕਿਉਰਤਜਮਾਲਸਤਹੁਸਨਲਤਮਾਅ
ਸੁਰਤਦਾਕੈਸਾਮੀਦੁਹੈ ਸੀਜੇਤਮਾਮਅੰਗੇਕਕੇਸੁੰਦਰੀਆਸਾਇਸੇਖਸੀ
ਸੀ ਰੋਦਜਾਮਰਾਗਪਿਆਲੇਸੇਬਿਤਾਉਦਾਸੀ। ॥ ਜਿਫਰਜਾਨਗੀ ਵਡਿਆਈਸੇਬਾਅ
ਜਮਸਲਹਤ ਸਲਾਸੇ ਜੋਜ ਲਹਰ ਮਰਦਾਨਗੀ ਮਰਦਾਨਗੀ ਦੀਸੇਆਉਦੀਸੀ। ॥ ਪ
ਵਜਾਅਰਉਸਦੀ ਹਮਭੀ ਦੁਅਨੀਦਾ। ਨਾਜਦਾ ਇਸਤੀਆ। ਖੁਸਖੇਚੰਗੀਖਿਸੀ
੬। ਖੁਸਖਿਆਲ ਚੰਗੀਖਿਆਲਸੀ। ॥ ਬਿਦੀਦਨ ਬਿਚਦੇਖਣੇਖੁਬੀਜਹਾ ਸੁੰਦਰਤਾ
ਈਸੀਜਹਾਨਦੀ। ॥ ਜਿਹਰਫਤਕਰਦਨ ਬੋਲਣਾਕਰਦੀਸੀ ਖੁਸੋ ਖੁਸਜੁਬਾਰੇ
ਗੀਜਬਾਨਸੇਓਚੰਗਾ। ੭। ਅਜਾ ਓਬੁਦ ਬੇਰੁਮਾਨੀਦਾ। ਕਿਰੋਸਨੇਤਬੀਅਤਪ੍ਰਕਾਸ
ਵਾਨਖੁਸੀ ਹਕੀਕਤਗਾਹ ਸਚਦੇਗਵਾਹਥੇ। ੮। ਕਿਗਸਤਾਖੁਸੁਦੇ। ਤਰਦਦਸੇ
ਗਦੇਸੇਰੇਨਿਰੰਗਸੇਗਦੇਮਾਨੀਦਸੁਰਮੇਥੇ। ੯। ਦੋਨੋਪੀਲਅਕਨੇਰਾਬੀਆਰੇ
ਗਿਫਉਣਵਾਲੇਸੀ ਉਹਮਦੁਤੀਅੰਸੇ। ਬਵਕਰੋਵਿਚਵਖਤਸੁਪਦੇ

ਸੇਰੋਈਤਨਅਸਤ ਅਸਟਧਾਤੀਤਨਸੇ॥ ੧੧॥ ਯਕੇਖੁਬੋਓਇਕਤਾਂਚੀਗੇਮੁਖਬੇ
 ਉਨਾਰੇ। ਦਿਗਰਤਨਚੁਸੀਮਦੁਸਰੇਮਨਿਦਚਾਂਦੀਦੇਸਰੋਰਥੇਪਦਸੁਰਤਸਜਾਵਰਦੇ
 ਸੁਰਦਵੀਤਸੇਅਰਲਾਇਕਸੇ॥ ੧੨॥ ਵਜਾ ਅਰਥਿਨਾਈਮਾਤਾ ਕਸਕਿਸੇਦੇਆਸਫੁਤਆ
 ਸਕ ਗਸਤਰੋਈ। ਚਮਰਦਅਸਤਗੁਲਜੇਮਰਦਫੁਲਹੈਹਮਚੁਨੀਭੀਮੇਸੇਗਲ
 ਪਰਤਓਫੁਲਾਂਦੇਪੁਜਣਵਾਲੀਥੀ॥ ੧੩॥ ਸੁਬੰਗਾਹਗੋਰਦੇਸਮੇਦਰਥਾਬਗਾਹਦਿ
 ਚਸੇਣਵੀਜਾਗਾਂਦੇਆਮੰਦੇਰਆਏ। ਕਿਜੇਗਵਹਾਂਜੇਜੇਗਵਰ॥ ੧੪॥ ਬਖਾਰੇਦ
 ਬੁਲਾਏਪਸਪੇਸਪਿਛੇਅਗੇਖੁਰਦੇਕਲਾਂਛੋਟਾਵਡਾ। ਮੇਓਸਰਾਬਰੇਦਗਾਂਗਰਾਮ
 ਸਾਗਿਗਰਾਂਹਮਾਂਅਭਾਮਉਲਾਤੁਭਾਗੀਦਿਤਉਸਨੇ॥ ੧੫॥ ਬਿਦਾਨਸਤਜਾਇਆਉਸਨੇ
 ਕ੍ਰਿਅਜਮਸਤੀਅਸਜੇਮਸਤੀਸੇਸਓਮਸਤਗਸਤਮਸਤਹੋਏ। ਹਰਦੇਦੇਹਾਰੇਸਿਰ
 ਸਿਕਸਤ। ਸਿਰਕਟਲਏ॥ ੧੬॥ ਸਉਸਨੇਸਰੇਖੇਸਜੇਗਸਿਰਆਪਣੇਜੇਰਸੇ। ਦਰਾਮੇ
 ਦਆਈਬਕਰਦੇਦਸੇਰਥਾਬਕਰਦੀਹੋਈਸੇਰ॥ ੧੭॥ ਮੁਸਲਮਾਨਪਾਕਮੁਸਲਮਾ
 ਨੇਪਾਂਵੀਤੇ। ਚਿਗ। ਕਿਸਦਾਸਤੇਚੁਕਿਉਕਿਕੁਸਤੀਜੇਕੁਠੇਗਏਏਅਜੀਇਨਸੇਜਾਮਹ
 ਚਾਕਜਾਮਾਫਾਨਾਕੀਆਏ॥ ੧੮॥ ਬਖੁਰਦੇਦਮੇਸਾਬਖਾਣੇਸਰਾਬਰੇਹਰਦੁਦੇਨੇ॥
 ਅੰਉਨੇਗਸਤਮਸਤਹੋਏਮਸਤ॥ ੧੯॥ ਕਿਈਗਬਿਜਦਜੋਇਸਕੇਤਾਂਈਮਾਰਿਆ
 ਅੰਓਸਨੇਬਈਹਾਜਦੇਦਸਾਬਉਸਦੇਮਾਰਿਆਇਸਨੇ। ਜਖਮਾਬਦਿਹਮਰਾ
 ਬਿਚਦੇਖਣੇਮੇਰਦੇਹਰਦਈਦੋਨੇਇਹਕੁਸਤਹਮੰਦਕੁਠੇਗਏਏ॥ ੨੦॥ ਦਰੇਗਾਅ
 ਫਸੇਸਹੈਮਰਾਜ। ਮੇਰੇਤਾਂਈਜਾਗਾ। ਜਿਮੀਹਮਨਦਾਰਜਿਮੀਭੀਨਹੀਦਿਰੀ। ਨਦਰਲੀ
 ਜਦੋਜਖਨਾਗਲੀਦੇਜਕਦੀਬੀਦੇਖਦਿਆਂਈ। ਚਿਗਰਦੀਦਈਕਿਆਹੋਇਆਇਹ
 ਕਿਈਦੀਦਹਏਖੁੰਨਜੋਇਨਾਨੇਤਾਕੇਏਖੁੰਨਈਦੀਦਈਇਹਦੇਖਿਆਏ॥ ੨੧॥ ਬਿਹਜ
 ਬਿਹਤਹੈਮਨਤਨੇਮਨੇਤਨੇਤਰਕਦੁਨੀਆਕੁਨਮਤਿਆਗਦਾਦੁਨੀਆਦਾਕਰਾ
 ਸੁਏਮੇ॥ ਸਵਮਹੋਦਾਮੇਰਵਮਜਾਦਾਮੇ। ਦਿਸਤੁਤਫਜੀਗਲੇਦੀਖਤਚਾਕਚਾਕਜਖਮ
 ਕੀਤੇਛਪਾਛਪੀ॥ ੨੨॥ ਕਿਓਜਾਜੇਓਜਾਗਾਂਦੇਖੀਏਖਾਬਗਾਹਸੰਣੇਦੀਜਾਗਾ॥
 ਨਜਸਤਹਮਸਤਬੋਠੇਹੋਏਥੇਬਰਗਾਉਉਪ੍ਰਬੈਲਦੇਬਾਜਨਚੁਮਾਹਸਾਬਇਸਤੀਮਨਿ
 ਦਚੇਦਮਾਦੇਥੀ। ਕਿਏਨੇਕਜਨਹੇਭਲੀਜਨਾ। ਹਮਾਜੀਦਰਖਤੇਫਲਦਾਇਕਰਰਖਤ
 ਹੈਤੁਚੁਸਰਦੇਹਮਨਮਨਿਦਸਹੁਬਾਗਦੀਏਤੁ॥ ੨੩॥ ਤੇਤੁਚੁਜੇਫਲਕਅਕਾਸਆ
 ਫਤਾਬੇਯਮਾਸੁਹਜਜਮਨਵਲਾਏਦਾਏ॥ ੨੪॥ ਸਾਹਜਾਂਬਿਲਸਤ। ਪਾਤਸਾਹਜਾਂ
 ਬਿਲਸਤਾਂਦੀਹਾਂ॥ ੨੫॥ ਬਪੁਰਸਸਦਗਾਮਰਬਿਚਪੁਛਣਦੇਆਏ। ਸਿਵਜੀਪਰਸ
 ਤਸਨਮੁਦਪੁਜਣਾਕੀਤਾਉਸਨੇ॥ ਬਨਿਜਦਸੁਨਜੀਕਉਸਦੇਜੁਬਾਂਗਾਂਜਬਾਨਕੇਤਾਈ
 ਬਫਰਸਦਕਸੁਰਸਾਬਉਦਮਦੇਖੋਲਿਆ॥ ੨੬॥ ਬਦੀਦਨਸਾਬਰੇਖਣੇਤੁਗਮਨ
 ਤੇਰੇਮੇਬਸਬਹੁਤਆਜਰਦਹਮਮਅਧੀਨਹੋਇਆਹਾਂ। ਤੁਹਰਚੀਤੁਜੇਕੁਛਚੀਜਦ
 ਸਤੁ॥ ੨੭॥ ਬਹੀਗਾਮਵਿਚਵਖਤਪੀਰੀਬੁਦੇਪੇਦਾਮੇਸੁਵਮਨੇਜਾਨਤੋਦਾਮੇ। ਬਮਲ
 ਕੋਹਮਾਂਬਿਚਮਲਖਉਸਯਾਰਦੇਮਨਮੇਰਵਮਜਾਦਾਮੇ॥ ੨੮॥ ਬਦਾਨਸਤਸਾਬਬੁ
 ਧੀਦੇਦਾਨੀਜੋਈਏਵਗਾਰਈਵਫਾਅਰਜੇਕੁਇਹਫਲਦਾਇਕਇਹਫਲਦਾਇਕਲੀ
 ਬਦਤਰੀਬੁਗੀਅਤਮੇਬੇਵਫਾਨਿਸਫਲਏ॥ ੨੯॥ ਵਜਾਜਾਉਸਜਾਗਾਸੇ। ਬਿਆਮਰ
 ਆਈਬਾਗਿਰਦੇ। ਬਿਗਰਿਰਦੇਚੁਹਾਹਖੁਦੇਕਜਾਜਾਅਜੇਜੋਉਸਜਾਗਾਉਸਦੀਬੁ
 ਰਥੀਨਖੁਜੀਰਗਾਹਸਕਾਰਗਾਹ॥ ੩੦॥ ਬਸੇਰੇਵਾਸਤੇਸਿਕਾਰਸਕਾਰਦੇਆਮਦਾ
 ਇਆ। ਚੁਜੇਮਿਨਕਾਲਚੰਜਾਵਾਲੇਨੇਬਹਾਰਫੰਗਾਫੰਗਾਏ॥ ੩੧॥ ਕਿਬਰਖਾਸਤਜੇ
 ਉਤੀਪੇਸਅਭੇਸਉਸਦੇਗਵਜਨੇਬਾਰਾਸਿਗਾ। ਅਜੀਮਬਡਾ। ਚੁਮਨਿਦਬਾਦੇਨਸੀ
 ਮਪੈਣਪਾਤਾਕਾਲਕੀਕੇ॥ ੩੨॥ ਗਸਤਗਇਆਸਓਨਮਾਂਦਹਾਰੇਗਰਨਗਰਿਆ
 ਤੁਸਰਾਮਾਮਜਖੁਦਖਬਰਨਾਆਪਣੇਆਪਸੇਖਬਰਹੀ॥ ੩੩॥ ਵਜਾਓਅਰਉਸਬਾ
 ਰੇਗਾਂਸੇਗੇਸੇਬਾਤਨੇਨਉਜਾਸਾਬਤਨਕੇਨੇਜਾਨਹੋਈ॥ ੩੪॥ ਬਦੀਨਵਜਾਸਾਬਦੇਦ
 ਖਣੇਉਸਕੇਸੇਸਾਹਮਾਓਫਤਹਗਸਤਪਾਤਸਾਹਮਾਸਕਹੋਇਆ॥ ਕਿਅਜਖੁ

ਦਖਬਰਫਤਜੇਆਪਣੇਆਪਸੇਬੰਬਗਈ ਅਜਹੋਸਦਸਤਹੋਸਹਥੇਸੇਗਈ ੧੦੩
 ੩੨॥ ਤੁਗਮੇਕੁਲਮ ਤੇਰੇਤਾਈਮੇਕਰਤਾਹਾਂਤ੍ਰੇਯੁ ਜਬ ਦਸੇਚਾਰਬਾਰ ਨੋਬਾਂਗੀਆ ੧੦੪॥ ਦੁਜ
 ਖਰਕੁਕਨੁਬਗੁਫਤਨ ਸਾਬਕਹਿਏਉਸਕੇਸੇ ਕਰਕਾਰ ਕੀਤੀਕਾਰਓਹੀ ੧੦੫॥ ਬੁ
 ਥੀਦੇਖਤੁ ਗਰਦਸੇਫਿਰਜਾਣ ਬੇਵਫਾਈਜਮਾਂ ਬੁਗਾਇਸਜਮਾਂਨੇਦਾ ਕਿਉਨੇਸਿ
 ਤਾਸੁਜੇਖੁਨਖਵੇਏਉਸਦੇਨਮਾਂਦਬਖਿਸ਼ਾਂ ਨਹੀਰਹੀਉਸਇਸਤੀਵੀਨਿਸਾਂਨੀ ੧੦੬॥
 ਕੁਸਾਕਹਾਂਏਕੈਖੁਸਰਵੇਨਾਮਪਾਤਸਾਹ ਜਾਮਜਮ ਨਾਮਪਾਤਸਾਹ ਪਤਮਮਰਗਇ
 ਆ ੧੦੭॥ ਨਦਾਰਬ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾਗ ਨਾਮਪਾਤਸਾਹ ਦਰਾਮਦਸੁਮਾਰ ਨਹੀਆਉਦੇਦਿ
 ਚਗਿਣਤੀਦੇ ੧੦੮॥ ਕਿਯਕਹਮਨਮਾਦਹ ਜੋਇਕਭੀਨਹੀਰਹਿਆਏ ਸਿਦਹਬਜਾਜਿ
 ਉਦਾਬਿਚਾਇਸਜਾਗਾਏ ੧੦੯॥ ਬਿਦਿਹ ਦੇਸੁਖਰੀਗੋਫਿਰੰਗ ਸੁਖਰੀਗਰਾਫਰੰਗਦ
 ਲਾਇਤਦਾਜੁਖਾ ਵਕਤਜਦਤੇਗਜੀਗ ਵਖਤਮਾਰਣਤੇਗਦੇਜੀਗਾਦਿਚਾ ੧੧੦॥ ਬਮ
 ਨਾਦਿਹ ਸਾਬਮੇਰੇਖੁਦਗ ਆਪਣੇਆਪਤਾਈ ਪਮੋਹਸਕੁਨਮ ਫੁਫਟਾਕਰਾਮੇਆ ੧੧੧॥
 ਜਮਾਂਈਸ ਅਜਮਾਉਣਾ ਸਕੇਹਸਕੁਨਮ ਬਦਬਾਉਕਰਾਮੇ ੧੧੨॥ ਹਿਕਾਇਤਨਾਵੀ
 ਚਲੀ ੧੧੩॥ ਕਮਾਲਸ ਪੁਰਣਉਸਦੀ ਆਜਮ ਬਡਾ ਕਰੀਮ ਕ੍ਰਿਪਾਵੇਕੁਣਵਾਲਾਏ
 ਰਜਾਖੁਸੀ ਗਜਕ ਰਿਜਕਦੇਵੇਵਾਲਾਏ ਹਗਕੇਖਲਾਸੀਦੇਅਰਕੁਣਵਾਲਾਏਰਹੀਮ
 ਗਹਿਮਦੇਕੁਣਵਾਲਾਏ ੧੧੪॥ ਬਜਾਕਹਰਿਹੀਰਈ ਸਾਬੁਭਜਨਕਰਣਵਾਲਾਏ
 ਦੇਵਵਾਲਾਏਇਹ ਜਮੀਨੋਜਮਾਨ ਜਮੀਨਤੋ ਮਕਾਸਾਮਲੁਕੇਮਲਖ ਮਲਾਇਕ ਦੇਵਤਿ
 ਆਂਦਾਦੇਤਾਏ ਹਮਹ ਤਮਾਸੁ ਆਂ ਚਿਨਾ ਜਹਾਨਜਹਾਨਉਦਿਦਿਦਾਏ ੧੧੫॥ ਫਿਰੰਗ
 ਫਿਰੰਗਵਲਾਇਤਕੇਕੀ ੧੧੬॥ ਰੁਬਾਜਨ ਜੋਸਾਬਾਇਸਤੀਦੇ ਨਿਸਸਤੀਰ ਬੇਨਾਖ ਪੁਸਤੇ
 ਪਿਲਿਘੁ ਪਿਤਪਲਘੁਦੀਓਪ੍ਰ ੧੧੭॥ ਗੋਹਕਨਿਗਾਰ ਜੋਗੀਵਰੇਦੀ ਬਦੀਰਨਹੁਮਾਯੀਬਿ
 ਚਦੇਖਣਦੇਫਲਦਾਇਕਹੈ ਜਾਂਜਵਾਨਏਉਸਤਵਾਰ ਰਿਸਟਪੁਸਟਹੈ ੧੧੮॥ ਬਵਕ
 ਤੇਬਿਚੁਖਤਸੁਬਗਤਰੇ ਬਖਾਵੇਦ ਬੁਲਾਇਆ ਬਦੀਰਨਹੁਮਾਯੀ ਬਿਚਰੇਖਦੇਫਲਦ
 ਇਕਹੈ ਬਬਾਲਾਇਬੇਸਬਡਾਬੇਸਹੈ ੧੧੯॥ ਬਿਆਵੇਖਤ ਲਪਟੈ ਬਓਸਾਬ ਹਮਹ ਅ
 ਪਸਾਵਿਚ ਯਕਦਿਗਰ ਇਕਦੇਸਰੇਦੇਫਰਿ ਕਿਜਾਹਰਸਟਦ ਜੋਜਾਹਰੰਏਸੇਪੈਖਤ
 ਤੋਕੀਤਾ ਹੋਸਹੋਸਕੁਰੇ ਹਨਰਉਨਰਕੀਤਾ ੧੨੦॥ ਯਕੇਮੋਇਚੀਰਾ ਇਰੋਮਾਂਦੇਰੁਗਣਦਾ
 ਭਾਨਾਈ ੧੨੧॥ ਕਿਅਜਮੋਇਦੀਨੀ ਜੋਮੋਚਨੇਸੇ ਬਗਦਰਦਰਸ ਬਾਹਰਲੀ ਆਉਦਾਤੀ ੧੨੨॥
 ਹੋਹਗਕਿ ਉਪਉਸਦੇਜੋਕਈ ਬੀਨਰ ਦੇਖਦਾਏ ਨਵਾਨਦ ਨਹੀਜਾਣਦਾ ਸੁਖਨ ਸੁਖਨ
 ਜੋਇਸਤੀਏਕੇਪੁਰਸਹੈ ੧੨੩॥ ਕਿਅਜਹੋਇਮਰਦੇਜੋਮਖਮਰਦਕੇਸੇ ਸੁਦਸਕਲਜਨ
 ਹੋਇਆਸਕਲਾਇਸਤੀਦੀ ੧੨੪॥ ਹਰਕਸ ਸਤੁਕਈ ਕਿਈਹਮਜਨਸਮ ਸਤ ਜੋਇ
 ਹਭੀਇਸਤੀਹੈ ੧੨੫॥ ਕਿਦਰਪੇਕਰੇਜਿਦਿਚਾਮਕਾਰਦੇ ਚੁਮਨਿਰ ਪਰਹਿਸਨਾਮਸਤ ਪਰੋਪ
 ਕਾਸਵਾਨਦੀਹੈ ੧੨੬॥ ਕਿਮਕਬੁਲਸੁਰਤ ਮਨਭਾਵਤਸੁਰਤ ਚੁਮਨਿਰ ਰਖੁਸਿਰਹਮਾ
 ਹ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਚੇਦਮਾਏ ੧੨੭॥ ਸਜਾਵਾਰ ਲਾਇਕਸਾਹਸਤ ਪਾਤਸਾਹਾਰੇਏਸਾਯਾ
 ਨਤਖਤਸਾਨੀਤਖਦੀਹੈ ੧੨੮॥ ਕਦਾਮੀ ਕਿਸਦੀਹੈ ਕਿਗ ਕਿਸਦੀ ਖਾਹਗੀ ਭੁਏ ੧੨੯॥
 ਬਹਰਮੰਦ ਫਲਦਾਇਕ ਆਮਦਸ ਆਬਿਰੀਏਬਿਰੀਦਨ ਸਾਬਦੇਖਣਦੇ ੧੩੦॥
 ਬੰਗਾਹ ਗਤਰੇਸਮੇ ਬਰਦਸੁ ਲੋਗਾਇਅਹਿ ਵਭੀਖਾਨਹਪੇਸ ਅੰਦਾਘੁਆਪਣੇਦੇ ੧੩੧॥
 ਤਕਪੇਲਾਪਕੁਨੀ ੧੩੨॥ ਕਨੀਜਕ ਟੈਲਣ ਯਕੇਰਾਇਕਕੇਤਾਈ ੧੩੩॥ ਵਜ੍ਹਾ ਅਮਰਉਸਦੇਖ
 ਹਰਮਾਰਾ ਵਾਸਤੇਮੇਰਾ ਤਪਸੀਦਾਰਿਲ ਤਪਿਆਹੈਦਿਲਾ ਕਿ ਜੋਸੇਮਾਹੀ ਮਛੀਬਿ
 ਘੁਫਤਾਰ ਪਕੁਦੀਹੈ ਅਜਆਬਗਿਲ ਅਬਸੇਮਿਟੀਪ੍ਰ ੧੩੪॥ ਬਿਰੋਏ ਜਾ ਸਬਾ
 ਪੈਕ ਦੁਤੀ ਗੁਲਜਾਰਿਆ ਗਲਜਾਹਮੇਰੀਪਾਸਾ ਕਿਦਰਪੇਸੁ ਜੋਅਗੋਜਾ ਯਾਰ
 ਵਫਾਵਾਰਮਾ ਯਾਹਫਲਦਾਇਕਮੇਰਾ ੧੩੫॥ ਤੁਗਾਰਪੇਸੁਭਿਗਤੁਜੇਕੁਅਮਰਉਸਕੇ
 ਗਈ ਬਿਯਾਰੀਮਰਾ ਲੋਆਵੇਮੇਰੇਸਰੋਬਸਤਹ ਥੇਲੀ ੧੩੬॥ ਕਨੀਜਕ ਟੈਲਣ ਜਿਸਰ
 ਤਾਬਬੁਨਸਿਰਤੋਪੇਗਾਂਤੋਰੀ ੧੩੭॥ ਪੁਚੀਦਬਹਖੁਦਵਟਖਾਦਾਉਪ੍ਰਾਮਾਪਣੇ ੨੦॥ ਕਨੀ
 ਦਕਰਵਾਇਆ ਅਸਬਾਬਿਖੇਸ ਕਰਤਅਪਣਾ ਕਿਦੀਰਨ ਜੋਦਿਖਾਇਆ ਕਿਰਦ
 ਰਿਖੇਸਕਰਤਨਾਮਾਪਣਾ ੧੩੮॥ ਬਖਾਹਦ ਚਾਹਿਅਮ ੨੦॥ ਗੁਰੇਜਾਸਦਪੁ ਭਜਦਾਹੋਵੇਮੇ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਮਰੋਜ ਅਜਦੇ ਦਿਨ ਅਜਜਾਇ ਇਸਜਾਗਾਸੇ ਖੇਜਾਸਵ ਮਓਨਤਾਹੇ ਵਾਮੇ ੨੩
 ਨਤਰਸੀ ਨਾਰਗਤ ਕਨਮ ਕਰਦੀਹਾਮੇ ਬਦੀਨਵਜਾ ਸਾਥਦੇਖਣੇ ਉਸਕੇਸੇ ਨਿਹਮ
 ਰਖਾਂਗੀ ੨੪ ਚੁਖੁਸਪੀਰ ਜੋਸੁਤੇ ਚੁਥੇਖਬ ਮਨਿਦਬੇਖਬਦੀ ਗਾਸਤ ਹੋਗਈਹੇ
 ੨੫ ਬਚੁਬਸ ਗੁਸੇਸੇ ਲਗਜੀਦ ਕੀਬੀਅ ਜੋਜਾਇਓ ਉਸਜਾਗਾਓ ਖਫਤਹਰੀਦਸੁ
 ਤੇਦੇਖੋ ਚੁਮਿਹਰਸਤਪੀਰ ਮਨਿਦਬੁਰਜਦੇਤਪਾਮਾ ੨੬ ਅਜਾ ਉਸੀਦੀ ਈਖਬਰ
 ਦਾਰਸੁਰ ਇਨਾਨੁਖਬਦਾਰੀਹੋਈਹੇ ੨੭ ਬਿਖੁਸਪੀਰ ਸੁਤੇ ਯਕਜਾ ਇਕਪਲਪੁਓ
 ਤੇਯਕੇਖਾਬਗਾਹੇ ਇਕਸੋਣਦੀਜਾਗਾਇਚਾ ਅਫਤਰਨ ਪੁਰਿਆਨ ੨੮ ਬਖੀਨਮ
 ਦੇਖਦਾਮੇ ਅਜੀਖਾਬਗਾਹ ਸੋਣੇਦੀਜਾਗਾਮੇ ਯਕੇਜੁਫਤਹਰਬਾਸਮ ਇਕਦੇਗੀਜ
 ਦਾਹੋਦਾਮੇ ਚੁ ਮਨਿਦ ਖੁਰਸੈਦਮਾਹ ਸੁਰਜਤੇਚੁਰਮਾਦੇ ੨੯ ਦੁਜਾਰੋਜ ਉਸਰੋਜਗ
 ਸਤੁਹ ਗਾਇਆ ਬਿਆਮਰਦਿਗਰ ਆਇਆਦੁਸਰੇਦਿਨਾਹੁਮਾ ਓਖਫਤਹਰਦੀਦੀ
 ਦ ਸੁਤੇਦੇਖੇ ਯਕੇਜਾ ਇਕਜਾਗਾ ਬਬਰਉਪ ੩੦ ਦਰੇਗਾ ਅਫਸੇਸੈ ਅਜੀਇਸ
 ਇਸਤੀਆਪਣੀਸੇ ਹਮਲਹ ਹਲਾ ਚੁ ਮਨਿਦ ਸਾਖਤੇਮ ਕਰਤਾਮੇ ਯਫਤਸਗ ੩੧
 ਇਆਓ ਬਰਉਪਤਾਫਤਸੁ ਫਿਰਿਆਓ ੩੨ ਜੁਫਤ ਜੁਰੇਹੋਏ ਕਿਓਫਸਤ ਧਿਰਾਰ
 ਰਹੇ ਅੰਗਾ ਉਸਕੇਤਾਈ ਸਾਖਤੇਮ ਕਰਦਾਮੇ ੩੩ ਦੋਜ ਮਬਤੀਹ ਨਾਪਹੋਇਆਸਾ
 ਬਤੀਰਦੇ ੩੪ ਦੁਜਾ ਉਸੀਤਾਸੇ ਬਪੇਚਸ ਸਾਥਪੇਚਦੇਓ ਦਗਾਦੇਖਤ ਲਪਟਿਆ
 ਗੁਫਤ ਕਹਿਆ ਅਜਜੁਬਾ ਜੁਬਾਨਸੇ ਨਹੇਜੇਮਖੁ ਨਹੋਲੇ ਆਖੁਨਉਸਦਾ ਬਦਸ
 ਮਨਸਾਬਦੁਸਮਨਦੇ ਦਗਾਦੇਖਤ ਮਲਪੁਟਿਆਮੇ ਬਸਾਯਕਰਦਿਗਰ ਸਾਥਇਕਦੁਸ
 ਰੋਦੇ ਰੋਖਤਮ ਨਹੋਲਿਆਮੇ ਨਹਾ ਲੇਦਿਗਰ ਨਾਤਾਦੁਸਰੇਦੀ ੩੫ ਮਾਇਲ ਮਹਤਬ
 ਸੇਬੁਤ ਗਸਤ ਹੋਇਆ ਤਾਬਸਰ ਸਿਰਪੇਗਤਾਹੀ ੩੬ ਚਿਕਾਰੇ ਕਿਆਕੇਮਕੁ
 ਨਦ ਕੀਤਾਹੇ ਬਦਸ ਬਗੀਉਸਨੇ ਬੁਥੀਦੇਖ ਬੋਖਿਰਦ ਬਬਪੀਕੇਤਾਈ ਬਦ ਬਗਿਆ
 ਈਸੇ ਖਰਾਸੀਕਨਦ ਛਿਲਣਾ ਕਰਦਾਹੇ ਕਿਬੇਆਬ ਜੋਬਿਨਜਲਤੇ ਸਹਿ ਸਿਰਖੁਦ
 ਤਗਾਸੀਕਨਦ ਆਪਣਾਮੁਨਾਉਣਾਕਰਦਾਹੇ ੩੭ ਸਬਜਫਾਮ ਹਰੇਰੀਗਦਾ ਕਿਖੁ
 ਸਮਾਅਫਕਨੇ ਜੋਸੁਤ ਆਏ ਫਾਲਨਵਾਲਾਏ ਫਕਤਹਸਤ ਸਬਕਾਮ ਵਖਤਗਤਦੇਲਾਇ
 ਕਹੋ ੩੮ ਚਿਕਾਰੇ ਦਸਦੀਚਲੀ ੩੯ ਗਫਰ ਬਡਾਵਾਹਿਗੁਰਾਜ ਹਰਾ
 ਤੁਈ ਇਸਜਹਾਨਦਾ ਤੋਹੀ ਬਸਤਈਬੰਦਬਸਤ ਬੰਦੋਬਸਤਬੰਨਿਆਹੇ ੪੦ ਨਪਿਸਰੇ
 ਪੁਰ ਮਾਰਮਾਤ ਪਦਗਪਿਤਾ ਨਾਦਮਾਦ ਨਜਮਾਈਹੇ ੪੧ ਕਿਰੋਸਨਾਦਿਲੇਨਾਮ ਜੋਰੋ
 ਸਨਾਦਿਲਪਾਤਸਾਹਦਾਨਾ ਮਸੀਰੋਸਨਜਮਾ ਪਕਾਸਦਾਨਾਮਾਨੇਦਾਸੀ ਪਾਠ੩
 ਬੁਰਦਸਜੁਬਾ ਲੇਦੇਸੇਜੁਬਾਨਤੇ ਉਸਦਾ ਦਸਗਪਾਨ ੪੨ ਕਿਨਾਮ ਸੁਦਜੀਰ
 ਅਸਤਸਾਹਿਬਸਉਰ ਜੋਨਾਮ ਉਸਕੇਵਜੀਰਦਾਸਾਹਿਬਸਹੁਰਾ ਲੇਸੀ ੪੩
 ਦਿਆਗਸਤ ਬਧਦਾਹੇਸੀ ੪੪ ਅਜਾ ਉਸਦਾ ਬੁਰ ਥਾ ਰੋਸਨ ਜਮੀਰ ਰੋਸਨ
 ਜਮੀਰਨਾਸਾਥਸਾਹਦੇਖੇਦੇਦਾਸੀ ਕਿਹੁਸਨਲਜਮਾ ਲੇਸਤ ਬੰਦਚੇਰੇਵਾਲਾਸੀ
 ੪ ਸਾਹਚਿਨਾ ਮੇਬੁਦਪਾਤਸਾਹਉਸਦਾਨਉਖਾ ਅਦੁਰ ਸਤੁਮਾਂਕੇਤਾਈ ਜਿਮਰਦੀ
 ਮਰਦਮੀਸੇ ਬੰਗਵਰਦਦੁਦ ਉਪਾਲਿਆਉਦਾਸੀਪਟਾ ੪੫ ਬੁਰ ਥਾ ਓਉਸਦਾਤੋ
 ਸਮੰਦ ਹੋਸਦਾਲਾਸੀ ੪੬ ਈਅਤਨਿਵਾਜਸਤ ਰਈਅਤਨੁਵਤਿਆਉਣੇਵਾਲਾਸੀ
 ਗਜੀਦ ਗਰਕਕੁਣਵਾਲਾਸੀ ੪੭ ਦੁਜਾ ਅਰਉਸਦੀਦੁਖਤਰੇਬੋਟੀ ਹਸਤ ਹੋਸੀਰੋ
 ਸਨਚਗਾਮਾਨਿਦਪਕਾਸਦਾਨਚਗਾਦੇ ਕਿਨਾਮੇਅਜਾ ਜੋਨਾਮਉਸਦਾ ਬੁਰ ਥਾ
 ਰੋਸਨਦਿਆਗਾ ਬਜਰੀਰਦੀਬੋਟੀਦਾਨਾਉਰੋਸਨਦੇਮਾਗਾਈ ੪੮ ਬਮਕਤਬਾਬਿਚ
 ਮਸੀਤਦੇ ਸਪੁਰਦੇਰ ਸੋਪੇ ਹਰੇਤਿਫਲ ਦੇਮੇਬਾਲਕੇ ਕਿਤਿਫਲਸੁ ਬਾਲਕੇਬ
 ਸੇਰੋਜਗਸਤੀਦਖਿਜਲ ਬਹੁਤੇਦਿਨਖਗਾਬਹਾਪਟੀਆਨਾਲਬਸਤਤੇਮਖਕਾਲੇ
 ਹੋਈਤੀਨਾਹੇ ੪੯ ਨਸੁਸਤੀਦ ਬੰਗਾਏ ਦਲਾਇ ਬੁਧੀਦਨ ਮੋਲਾਇਰਮ ਮੋਲਖੀਰੋਮ
 ਵਲਾਇਤਕੇਪਾਸਾ ਕਿਰਿਗਮਸ ਜੋਮਹਰ ਅੰਮਰਜਬੁ ਮਉਸਦੇਲਾਇਤਤੇਪਿਥੀ
 ਦਿਤੀ ੫੦ ਦਰਾਜਾਇਦਿਚਜਾਗਾਏ ੫੧ ਬਿਖਾਰੇਸੁਖਨ ਪੜਦੇਹੋਸਖਨਹਰਕੇਸੇ

ਸਿਸਕਿਸੇਸੇ॥੧੧॥ਬਗਲਾਮੰਦਰਾਹੰਦ ਬਗਲਾਦੇਅੰਦਲਿਆਉਦੇਹੈਹਰਯਕ ੧੦੦
ਹਰਕੋਈ॥ਜਿਤੋਹੈਤੁਅੰਜੀਲਤੋਹੈਤਸੇਅੰਜੀਲਕਿਤਾਬਸੇਵਜਹੇਅਦਾਬਵਜਾ
ਅਦਬਕੀਸੇ॥੧੨॥ਦਮਕਤਬਕਨਾਨੀਦੇਮਸੀਤਾਂਕੀਤੀਆਂਹਫਤਾਅਜਜੁਬਾਂਜੁ
ਸਤਾਂਬਾਨਾਸੇਪੜਨਤੁ॥ਯਕੇਮਰਦਬਖਾਨੀਦੇਇਕਾਦਿਗਮਰਦਪੜਦੇਹੈਦੀਗਾਰਜਨਸਤ
ਦੀਸਰੀਵਿਚਾਇਸਤੀਆਪੜਦੀਆਹੈ॥੧੩॥ਤਿਫਲਾਬਖਾਨੀਦਲਕੁਕਿਆਨੁਪ
ਦੁਆਉਦਾਹੈਖੁਸਸਚੀਗਾ॥ਜਨੇਫਾਜਲਸਇਸਤੀਮੁਲਾਂਦੀ॥੧੪॥ਵਜ੍ਹਾਅਰ
ਉਸਦੇਰਹਮਿਯੀਬੁਰਦਿਚਬੀਦੇਵਾਰਕੰਧਜੀਉਸਦਾਸਤਾ॥ਯਕੇਤੋਰਫਾ
ਇਕਤਰਫਿਲਕਕੇਸੋਯਕੇਤਰਫਈ॥ਇਕਤਰਫਏਲਕੁਕੀਆਸੀਆ॥੧
੫॥ਅਬਕਸੰਥਾਬੁਰਦਲੈਜਾਦੇਥੇਹਰਦੇਹੈਮੇਜਿਹਰਯਕਹਨਗਰਕਿਸੇ
ਹੰਨਰਸੇ॥ਇਲਮੁਕਸਮਕਸਕਰਦਇਲਮਸੇਪੁਸਣਉਤਕਰਦੇਹੈਬਾਯਕ
ਦਿਗਰਸਾਥਾਇਕਕੇਦੁਸਰਾ॥ਗਾਂਦਚਲਾਉਦੇਹੈਬਗੀਯਦਜਵਾਬਕਹਿਦੇਹੈਜ
ਵਾਬਾ॥੧੬॥ਇਲਮਗਾਸਪਨਗਾਂਦਇਲਮਦਾਸੁਖਨਦਲਾਉਦੇਹੈ॥ਜਿਕਾਮਲਬ
ਤੋਸੇਬਡੇਕਹਿਤੇਹੈਜੇਜਾਇਲਚਤ੍ਰੇਸੇਜਿਨ੍ਹਾਦਗਮਿਅਰਅਸਚਰਜਸੁਭਾਉਦ
ਉਓਸੇ॥੧੭॥ਕਿਸਮਸੇਗਇਲਮੇਇਲਰੂਪੀਸੈਮਸੇਰਕੇਤਾਈਅਲੀਮਨੀਗੀ
ਬਰਕਸੀਦਉਪੋਖਿਚਦੇਹੈ॥ਬਹਰਦੇਰਸੀਦਉਪ੍ਰਦੇਹੈਪਦੁਚੀ॥੧੮॥ਬਹ
ਰਸਦਗਾਮਦਬਹਾਰਦੇਵਿਚਆਏਗੁਲੇਬੇਸਤਾਂਫੁਲਬਾਗਦੇ॥ਬਜ੍ਹੀਬਸਦਗ
ਮਦਬਿਚਗੁਸੇਦੇਆਇਆਸਹੇਚੀਸਤਾਂਪਾਤਸਾਹਚੀਨਦਲਾਇਤਦਾਕਾਮਦੇਦ
੨੦॥ਬਰਖਮੰਦਗਾਮਦਬਿਚਪ੍ਰਕਾਸਦੇਆਇਆਸਹਨਸਾਹਚੀਪਾਤਸਾਹਾਂਦਪਾ
ਤਸਾਚੀਨਦਲਾਇਤਦਾ॥ਬਖੁਬੀਦਗਾਮਦਬਿਚਸੰਦਤਾਰੇਆਇਆ॥੨੧॥ਬਖੁ
ਬੀਦਗਾਮਦਬਿਚਸੰਦਤਾਰੇਆਏਗੁਲੇਬੇਸਤਾਂਫੁਲਬਾਗਦੇ॥ਬਮੇਸਮੰਦਗਾਮਦ
ਬਿਚਖੁਸੀਆਂਦੇਆਏਦਿਲੇਦੇਸਤਾਦਿਲਦੇਸਤਾਰੇ॥੨੨॥ਜਿਦੇਵਾਰਜੇਅੰਦ
ਉਜੇਉਸਦੇਵਾਰਦੇਅੰਦਮੁਸਹਸਤਚੁਹਾਹੈਜੀ॥ਜਿਦੇਵਾਰਭਿਜੇਉਸਦੇਵਾਰਦੇਹ
ਮਭੀਚਾਜੇਸੁਰਾਖਗਸਤਛੇਕਹੈਇਆ॥੨੩॥ਬਦੀਦੇਸਾਬਦੇਖਣੇਅਜਾਉਸਥੇ
ਟੀਬਜੀਹਕੀਸੇਅੰਦਹੰਨਰਦੁਤਨਵਿਚਦੇਹਾਤਨਾਰੇ॥ਚਗਾਂਜਹਾਬਜੀਹਦੀਖੇ
ਟੀਆਫਤਾਬੇਯਮਨਸੁਹਜਜਮਨਦਲਾਇਤਦਾਪਾਤਸਾਹਦਾਬੇਟਾ॥੨੪॥ਚਨਾਮੇ
ਸਾਆਵੇਖਤਲਪੁਟਿਆਹਰਦੇਹੈਹਾਨੁਨਿਹਾਛਪਿਆਹੈਇਆ॥ਕਿਇਲਮਸ
ਰਵਦਦਸਤਜੇਇਲਮਉਨਕੇਹਥੇਸੇਗਾਉਆਹੋਸਅਜਜਹਾਹੋਸਜਹਾਨਸੇਗਈ
੨੫॥ਚਨਾਮੇਸਾਹਰਦੇਹੈਨੋਆਵੇਖਤਲਪਦੇਬਾਹਮਆਪੰਸਾਦਿਚਰਗੀਬਖੁਹ
ਬਤਸੇ॥ਕਿਦਸਤਅਜਾਇਨਾਹਫਤਜੇਹਥਾਸੇਬਾਗਾਂਗਈਆਪਾਂਅਜਰਕੇਬਪੇ
ਗਾਂਤੇਰਕਾਬਾਂਗਈਆ॥੨੬॥ਹਰਦੇਹੈਗਾਂਤੇਓ॥ਕਿਏਨੇਕਥੇਇਜੇਹੇਤਲੇਸੁਭਾਉਦਾਉ
॥ਕਿਏਆਫਤਾਬੇਜਹਾਂਜੇਹੇਸੁਰਜਜਹਾਨਦੇਮਾਹਰੇਇਚੰਦਮੁਖੀ॥੨੭॥ਬਅਥ
ਰਦੇਤਨਉਪ੍ਰਿਨਾਦੇਹਾਂਤਨਾਰੇਅਖਵੰਦਮੁਲਾਂਅਖਵੰਦਜਨਮੁਲਾਂਦੀਇਸਤੀਨੇ॥
ਚਗਾਲਾਗਾਰੀਗਸਤਕਿਸਦਾਸਤੇਮਾਨੀਹੋਈਹੈਵਜਹੇਹਮਾਂਵਜਾਉਸਸੇ॥੨੮॥
ਚਿਆਜਾਰਗਸਤਕਿਆਦਖਹੋਇਆਹੈਬਗੀਜਾਨਮਾਂਕਹਜਾਨਮੇਹੀ॥ਕਿਜੇ
ਲਾਗਮਾਨਾਚਗਾਗਸਤੀਏਕਿਸਦਾਸਤੇਹੋਆਹੈ੩੦॥ਅਜਾਰਸਬਰੀਦੁਖਕੇ
ਤਾਈਕਹਾ॥੩੧॥ਸੁਆਰਾਤੇਰੇਕਾਖਿਰਾਜੇਕੁਨਮਛਿਲਣਾਕਰਾਮੇਨਦਾਦਸਨ
ਦਿਤਾਉਨਾਨੇਜਵਾਬਾਫਰੇਬੁਰਦਤਲੇਨਲੋਗਈਹਰਦੇਤਨੇਹੈਗਾਂਤਨਾਉਇਸਕ
ਤਾਬਾਇਸਕਦੀਤੇਜੀ॥੩੨॥ਬਗਾਮਦਬਾਹਰਆਏਹਰਦੇਗੋਤੀਫਰੇਜਹੈਹਾਂਜਹਾਂ
ਨਾਂਦੇਚਪ੍ਰਗਟ੩੩॥ਬਰੇਦੁਰਗਸਤੀਦਉਪ੍ਰਿਨਾਦਿਚਿਦਰਹੈਈਤਿਫਲੀਗੁਬਾਰਲਨੁ
ਕਾਪਣਦੀਗੁਬਾਰੀ॥ਕਿਜੇਮਹਰਸਬਰਾਫਰਦਜੇਜਮਾਨੀਰਪੀਸੁਰਜਆਇਅਉ
ਪ੍ਰਿਨਾਦੇਉਨਉਬਹਾਰਮਨਿਦਨਉਬਹਾਰਦੇਬਸੀਤਦੇਬਹਾਰੇ॥੩੪॥ਵਜ੍ਹਾਫਾਜਲ
ਸਅਰਉਸਮੁਲਾਂਦੀਬੁਰਬੀਦੁਖਤਰਯਕੇਬੇਟੀਇਕਾ॥ਕਿਸੁਰਤਜਮਾਨਅਸਤ
ਜੇਸਚਸਨਾਜੀਏਹੈਤੋਤਾਜਾਜਾਏਅਕਬਾਰਜਾਏ॥੩੫॥ਜਾਜਾਪੀਹਫ

ਗ ਪਛਾਣਿਆਉਨਾਕੇਤਾਈ ਜਿਹਾਸਤਵਜਾ ਤਰਾਉਨਕੀਸੇ। ਬਗੁਫਤਸ ਕਹਿਆ
 ਉਸਨੇ ਵਹੀਖਿਲਵਤਸ ਬਿਚਾਇਕਾਏ ਖੁਸਜਬਾਂ ਚੰਗੀਜੁਬਾਨਤੇਸੀਮਤਨ ਚਾਂਦੀਵਤਤ
 ਨਵਾਲੀ॥੩॥ ਜੁਦਾਈ ਭੇਦ ਮਗਾਮਜਤੁ ਮੋਰੇਤਾਈਤੇਰੇਥੇ ਯਕਕਤਰਹਨੇਸਤਇ
 ਕਕਤਗਾਬੀਨਹੀਏ। ਬਦੀਦਨਦਕਾਲਬੁ ਬਿਚਰੇਖਣੇਦੇਦੋਕਲਬੁਤਹੈ ਬਗੁਫਤਨ
 ਯਕੇਸਤਸਾਥਕਹਿਣੇਦੇਇਕਾਏ॥੩੮॥ ਬਮਨਹਾਲਗੋਤੁਸਾਥਮੋਰੇਹਾਲਕਹੁਤਾਚਿ
 ਗੁਸਰਦਤਰਾ। ਕਿਸਾਗੁਜਰਦਾਏਤੇਗਾ। ਕਿਸੇਜਦਹਮਹ ਜੇਸਕਦਾਪੈਤਮਾਮਜਾਂਜਾ
 ਨਵਜਿਗਾਂਏਮਗਾਅਗਜੇਗਰਮੇਗਾ॥੩੯॥ ਕਿਪਿਨਹੀਸੁਖਨਕਰਦ ਜੇਸੁਖਨਦਾਛ
 ਪਾਉਣਾਕਰਣਾਯਾਰਾਖਤਾਸਤ ਯਾਗਤੇਗੁਲਾਹੈ। ਅਗਰਗਸਤਗੋਈ ਜੇਕੁਸਚ
 ਕਤੇਤਾ। ਬਰਮਨਰਵਾਸਤ ਉਪਮੇਰੇਮਨਜੁਰਾਏ॥੪੦॥ ਕਿਦੀਗਰਮਗੋਜੇਦੁਸਰੀਬਾਤ
 ਮਤਕੁਹ ਮਗਾਗਸਤਗੋ ਮੋਰੇਤਾਈਸਚਕਹਾ। ਕਿਮਜਪੁੰਨਜਿਗਰੇਜੇਖੁਨਜਿਗਰਮੇ
 ਰੇਦਾਤੇਤੋਬਿਸੇਧਾ ਦੁਜਦ ਚੋਰੀਕਰਦਕਰਣੀ ਯਾਰਾਖਤਾਸਤ ਯਾਰਾਨਾਲਗੁਲਾਹੈ
 ੪੧॥ ਅਮੀਰਨਦਜਰੀ ਪਾਤਸਾਹਾਸੇਚੋਰੀਕੁਣੀ॥੪੨॥ ਸੁਖਨਗੁਫਤਨੇਗਸਤ ਸੁਖਨ
 ਕਹਿਣਾਜਗਦ ਗੁਫਤਨਖੁਸਾਮਸਤ ਕਹਿਣਾਚੰਗਾਏ। ਕਿਹਕੁਗੁਫਤਨੇਜੇਸਚਰ०
 ਕਹਿਣਾ। ਹਮਚ ਭੀਜੇ ਸਾਫੀਦਿਲਅਸਰ ਸਾਫੀਦਿਲਦਹਿ॥੪੩॥ ਬਸੇਬਾਰਗੁਫਤ
 ਸ ਬਹੁਤਬਾਰਕਹਿਆਉਸਨੇ ਜਵਾਬਓਨਦਾਦ ਜਬਾਬਉਨਾਨੇਨਾਦੇਤਾ। ਜਵਾਬੋਜਬਾ
 ੩ ਬਲੈਦਵਾਸਤੇਜੁਬਾਂਸੁਖਨਸੁਰੀਕਿਕਸਾਰ ਜਬਾਨਸੁਖਨਮਿਠਿਆਸੇਖੋਲਿਆ॥੪੪॥ ਅ
 ਗਸਤਕੀਤੀਬਾ ਸਾਥਰੇਦਗਰਸੇਜਾਮਪਿਆਲੇਸੇ। ਕਿਹਮਹਮਸਤਸੁਦ ਜੋਤ
 ਮਾਮਮਸਤਹੈ ਮਜਲਸੇਓਤਮਾਂਮ ਮਜਲਜੁਓਤਮਾਮ॥੪੫॥ ਬਕੇਫੁਸ ਸਾਥਕੇ
 ਫਰੇਓਹਮਹਤਮਾਮ ਹਮਚੁਨਾਤੀਅੇਸੇ ਆਵੇਖਤੰਦ ਲਪਟੇ। ਕਿਜਖਮੋਜੀਗਰਜੇ
 ਜੁਖਮਜਿਗਕੇ ਬਾਜੁਬਾਰੇਖਤੰਦ ਸਾਥਜੁਬਾਨਦੇਡੋਲਤੇਏ॥੪੬॥ ਹਮਚੁਭੀਅੇਸੇ
 ਗੋਯਦਮੁਦਾਮ ਕਹਿਦੇਹੈਹਮੇਸਾ। ਬਿਨਾਨੂਜ ਸੁਮਹਬੂਬਨਾਮਪਿਆਰੇਦੇਨ
 ਮਸੇ॥੪੭॥ ਆਰਸਤਬਣਾਈ ਬਾਰੇਦਚੰਗ ਸਾਥਰਾਗਤੇਬਾਜਿਆਸੇ। ਜੁਦਾਨਨ
 ਨਉਜਆਨਾ ਸਾਇਸਤਹੈ ਚੰਗੀਆਪੈਖੁਬਰੰਗ ਚੰਗੇਰੰਗਵਾਲੀਆਂਮੋਰਤਾ॥੪੮
 ਹਮਹੋਸਤਬੇਸੁਦ ਤਮਾਮਸਤਬੇਸੇਹੁਏਆ ਖੁਬਮਸਤ ਚੰਗੀਆਂਮਸਤਾ। ਉਨਾਨੇ
 ਬਾਗਾਂ ਫਜੀਲਤ ਵਡਿਆਈਦੀਆਂ ਬਰੇਸਜਿੰਦਸਤ ਬਾਹਰਹੋਈਆਹਥਾਸੇ॥੪੯
 ਹਰਾਂਕੋਓਕੇਈਜੋਕਿਅਜਾਇਲਮਸੁਖਨਸੁਾਬੀਗਾਂਦ ਜੇਇਲਮਦਾਸਖਨਚਲਾਓਦੇ
 ਹੈ। ਕਿਅਜੁਬੇਖੁਦੀਜੇਬੇਖੁਦੀਸੇ ਨਾਮਹਰਦੇਬਖਾਂਦ ਨਾਮਦੇਮੇਕਹਿਦੇਹੈਆਪੋਆ
 ਪਣੇਮਿਤਾਏ॥੫੦॥ ਚੁਜੇਇਲਮੇਗੁਣ ਫਜੀਲਤ ਵਡਿਆਈ ਫਗਮੇਸੁਗਸਤਬੁਲ
 ਟਾਹੋਈਏ॥ ਬਿਖਾਰੀਦ ਪਕਦੇਏ ਬਾਯਕਹਿਗਰਨਾਮਮਸਤ ਸਾਥਇਕਕੇਦੁਸਰੇ०
 ਨਉਮਸਤੀਸੇ॥੫੧॥ ਹਰਾਂਕਸਕਿਜੇਕੇਈ ਦੇਰੀਨਹਰਾਪੁਗਣਾ। ਹਸਤਹੈਸੀ ਦੋਸਤ
 ਅਤਾਜੁਬਾਂਖੁਦਕੁਸਾਇਦ ਜੁਬਾਨਆਪਣੀਖੋਲੀਹੈ ਅਜਨਾਮਓਸਤ ਨਾਮਓਸਕੇਸੇ
 ਪਰ॥ ਸਨਾਸੁਦ ਪਛਾਣੇਖੁਲਾਂਦੀਬੇਟੀਨੇਕੀਈਗੁਲ ਜੇਇਨਾਫੁਲਾਦੇ ਸੁਖਨਆਸਕਾ
 ਸਤਸੁਖਨਆਸਕੀਦੇਏ। ਬਗੁਤਨਹਮਾਂਜਿਬਿਚਕਹਿਦੇਫਲਦਾਇਕਹੈ ਸੁਬਕਤਨਖੁ
 ਸਸਤਸੁਖਮਤਨੁਚੰਗਾਏ॥੫੨॥ ਕਿਅਜਿੰਦਸਕਜੇਇਕਸੇਵ ਅਰਥਸਕ ਮੁਸਕੇਕੇਲਗਾ
 ਕੇ ਉਣੇਸੇ ਅਜੁਖਮਰਖੁਖਾਣੇਖੁਨਸੇ। ਦਾਪੀਣੇਸਗਾਬਕੇਸੇਕਰਣੇਖੁਨਕੇਸੇ॥ ਕਿਪਿਨਹੀ
 ਨਮਾਦਹ ਜੇਛਪੇਨਹੀਥੈਏਹੈ ਆਮਦਆਉਦੇਹੈਬਾਹਰਾ॥੫੩॥ ਗਸਤਹੋਈਸੁਹਰ
 ੦ ਤਚਰਚਾ ਪਦੀਦਪੁਗਟਾ। ਕਿਆਂ ਜੇਓਜਾਦਹੇਸਾਹ ਸਜਾਦਾਵਦਖਤਰਵਜੀਰੰਬੇ ਅਰ
 ਟੀਦਜੀਰਦੀ॥੫੪॥ ਸਨੀਦਈਸੁਖਨਸੁਣਿਆਇਹਸੁਖਨਸਹ ਪਾਤਸਾਹਨੇਦਰਿਸਤੀ
 ਬਖਾਂਦ ਦੇਕਿਸਤੀਆਂਬੁਲਾਈਆਂ। ਜਦਾਬਰਜੁਦਾ ਜੁਦੇਜੁਦੇਉਪ ਹਰਦੇਕਿਸਤੀਨਿ
 ਸਾਦਦੇਕਿਸਤੀਆਂਦੇਬੋਠਾਏ॥੫੫॥ ਰਵਾਂਕਰਦਓਠ ਹਵਨੇਕੀਤਾਓਨਾਕੇਤਾਂਈਬੁ
 ਦੇਰੀਆਮਜੀਮ। ਬਿਚਰਦੀਆਉਬਤੇਏ। ਦਰਿਸਤੀਯਕੇਸੁਦ ਦੇਕਿਸਤੀਆਮੇਇ
 ਕਹੋਈ ਹਮਹਤਮਾਮਮੰਜ ਲੈਗਾਰੇ ਬੀਮਭੇਸੇ॥੫੬॥ ਦਰਿਸਤੀਯਕੇਗਸਤ ਦੇਕਿਸ
 ਤੀਆਂਇਕਹੋਈਆਂ ਬਹੁਕਮਅਲਾਹਸਾਥਹੁਕਮਅਲਾਹਕੇਕਿਆਹੁਆ। ਬਯਕਜੁ
 ਬਿਚਾਇਕਸਾਗਾਰੇ ਦਗਮਦ ਆਏ ਹਮਾਂਓ ਸਮਸਮਾਹ ਸਰਕਤੇਹੈਰੁਮਾ॥੫੭॥ ਸਾਹਿ

ਸਕਜਾਵਤਨਬਿਚ
ਟਾਪਾਠੀਤੋਚਗਗੇਜ
ਮਨਵਲਾਉਤਦਾਪਾ
ਬਿਚਦਰਿਆਉਭੁ

ਕਸਿਸ੍ਰੁਪਦਾਇਕਿਸਤੀਦੋਕਿਸਤੀਆਮੇਰਗਾਂਮਦਆਏਬਥ
ਇਕਜਾਗਾਦੇਦੋਮੇਤਨਾ।ਚਰਾਗੇਅਰਬਦੀਵਾਅਰਬਫਲਾਤ
ਹਾਂਚਰਾਗਜਹਾਂਨਦਾਬਜੀਰਦੀਬੇਟੀਆਫਤਾਬੇਯਮਨਪੁਰਜਜ
ਤਸਾਹਦਾਬੇਟਾ।੬੦।ਬਰਫਤੰਦ।ਤੁਰੀਬਦਰਅਯੋਇਗਾਰ
ਪੇਦੋ।ਬਾਏ।ਅੰਦਰਗਾਂਮਜੀਦੀਦੋਬਸਾਪੀਖੀ।ਤਸਾਬੇਯਮਨ

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

੨੦॥ ਬਦੀਦੀ ਦਫਿਰਾ ਦੇਖਿਆ ਉਨਾ ਕੇਤਾਂ ਈ ਬਹੁ ਫਤੀਰ ਕਹਿਆ ਕਿਏ ਬੇਰ ਜੇ ਅਨਿਰ
 ਜੇਰੇ ਆਜਾਦ ਕੇਸ ਨਿਆ ਰੇ ਧਰਮ ਟਾਲੇ ॥ ੨੧॥ ਜਿ ਮੁਲ ਕੇ ਕਾਰਾਮੀ ਕਿਸ ਮੁਲ
 ਖਦਾ ਹੋਤੁ ਬਾਮਨ ਬੁਢੀ ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਚਿਨਾ ਮੇਰਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਕਿਰਾਂਤੋ ਕਿਸਰੇ ਤਾਂ ਈ
 ਬਈ ਤਰਫ ਜੋ ਬਿਚਾਇ ਸਤ ਫਦੇ ਦੁ ਦੁ ਦੇਹੇ ॥ ੨੨॥ ਵਗਾਰਨ ਹਨੀਤਾ ਮਗਤੋ ਮੇਰੇ
 ਈ ਤੇ ਨਗੇ ਈ ਨਾ ਕਰੇਗਾ ਚਰਾ ਸਤ ਜੇਸ ਚੁਕਾ ਕਿ ਮੁਰਦ ਨਾ ਮਿਤਾ ਬਾਮਨ ਸਤ ਜੇ ਮਰਦ
 ਤੇਰਾ ਸਿਤਾ ਬੀ ਹੈ ਏਸਦ ਇਕ ਗਵਾਹ ਸਤ ਗਵਾਹੇ ॥ ੨੩॥ ਸਹਨ ਸਾਹ ਪਿਸਰੇ
 ਮਮਾ ਯੀ ਦਰਾਂ ਪਾਤ ਸਾਹਾ ਪਾਤ ਸਾਹ ਮਮਾ ਯੀ ਦਰਾਂ ਵਲਾ ਇਤਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਮੇ ਤਿਸਦਾ ॥
 ੨੪॥ ਹਕੀਕਤ ਗਲ ਬਹੁਤ ਸਾਥ ਕਹਿਆ ਸੁਓ ਸਕੇ ਪੇਸੀ ਨਹ ਹਾਲ ਪਿਛਲੀ ਤੁਸੇ
 ਕਿਬਰ ਹੈ ਜੇ ਉਪ੍ਰਿਸਦੇ ਚੁਬਗ ਜੇ ਸਚੇ ਦੀ ਜਵਾਲ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਬਹੁਤ ਪੀੜਾ ॥ ੨੫॥
 ਪਾਬ ਮਿਹਰ ਬਿਦ ਮਿਹਰ ਦੇ ਸੁਓ ਦਰਾਮਦ ਆਇਆ ਬਹੁ ਫਤ ਸਾਥ ਕਹਿਆ
 ਜੇ ਅਜ ਜੁਬਾ ਜੁਬਾਨ ਸੇ ਮਰਾ ਖਾਨ ਗਾਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਦੀ ਜਾਗਾ ਸੇ ਖੁਦ ਖਾਨ ਹਦਾਂ ਆਪ
 ਏ ਪਰਦੀ ਜਾਣਾ ॥ ੨੬॥ ਵਜੀਰਤ ਵਜੀਰਤਾਈ ਖੁਦ ਸੁਰਾ ਆਪਣੀ ਤਾਈ ਮੇਰੇ
 ਹਮਾਇਦਾ ਹਾਮੇ ਕਲਾਹੇ ਏ ਪੀ ਮੁਮਾਲ ਕ ਮੁਲਖ ਦੀ ਤੁਬਰ ਸਰਨੀ ਮੇਰੇ ਉਪ੍ਰਿਸ
 ਦੇਰ ਖੁਦਾ ਹਾਮੇ ॥ ੨੭॥ ਈਗ ਇਸ ਕੇਤਾਈ ਵ ਅਰ ਕਰਦੇ ਰ ਕਰਦਿਤਾ ਕਿਨਾ ਮੇਰੇ ਜਾਂ
 ਬੁਦ ਜੇਨਾ ਮ ਉਸਦਾ ਹਮਾ ੨੮॥ ਬਹਰਜਾ ਬਿਚਰ ਜਾਗਾ ਦੇ ਅਜੀਮ ਬਡੇ ਦਈ
 ਦੇਰ ਦੇਰਦਾ ਹੈ ਬਰਦੈ ਉਪ੍ਰਿਸਦੇ ਬਹੁ ਕ ਮੇਰੀ ਮ ਸਾਥ ਹੁਕਮ ਕਰੀ ਮ ਕੇ ਕਿਆ ਕੂਤਾ
 ਹੈ ॥ ੨੯॥ ਕਿਖਨ ਸਬਰੇ ਜੀ ਜੇ ਖੁਨ ਉਨ ਕਾ ਡੋਲਤਾ ਹੈ ਵ ਅਰ ਕਰਦੇ ਦ ਜੇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਕੇਦਾ ਇਗ ਰੋਜਾਂ ਸੁਨੀ ਦੇ ਦਸਰੀ ਜਾਗਾ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ੩੦॥ ਬਹਰਜਾ ਬਿਚਰ ਜਾਗਾ
 ਦੇ ਕਿਰਕ ਸਬਰੇ ਜੀ ਦੇਰ ਤੋਰ ਜੇਤਰ ਕਸ ਸੇ ਡੋਲਦਾ ਹੈ ਤੀਗਾ ਬਕੁ ਸਤੇ ਅਦੁਗ ਸਾਥ
 ਕਹਦਾ ਹੈ ਸਤ੍ਰ ਆਤਾਈ ਬਕਰਦੇ ਅਸੀਰ ਸਾਥ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੇਦਾ ਬਮੁਦਤ ਬਿਚ ਮੁਦਤ
 ਦੇ ਯਕੇ ਸਾਲ ਤਾਂ ਗਾਰ ਮਾਹ ਇਕ ਸਾਲ ਤੇ ਗਾਰ ਮਾਹੀ ॥ ੩੧॥ ਦਰਖ ਮਿਦ ਹਾਮਾ ਮਦ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸਣੇ ਦੇ ਅੰਦਾ ਆਏ ਚੁਰਖ ਮਿਦ ਹਾਮਾਹ ਮਨਿਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾਨ ਚੰਦ ਮਾਂਦੇ ॥ ੩੨॥ ਬਰੇ
 ਜੇਦ ਪਰੇਦਾ ਹੈ ਬਸੇ ਜੇਦ ਤਨ ਸਾਥ ਸਾਡਦਾ ਹੈ ਤਨਾਨਾ ਸੁਓ ਸਨ ਰੋਜ ਗਾਰੇ ਕੀ ਮਕੁਹ
 ਨ ਪੁਗਾਣਾ ॥ ੩੩॥ ਬਹੁ ਫਤ ਸੁ ਸਾਥ ਕਹਿਆ ਉਸਦੇ ॥ ੩੪॥ ਜੇਸ ਨੈ ਜਮੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾਨ
 ਦਿਲਦੇ ॥ ੩੫॥ ਬਾਯ ਕ ਬਾਰ ਸਾਥ ਇਕ ਬਾਰ ਗੀਰੇ ਮੁਲ ਕਤ ਮੁਲਖ ਤੇ ਫੁਗਾ ਮੇਸਗ
 ਸਤ ਤੁਲਾ ਓਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਕਿ ਅਜ ਮਸਤ ਮਸਤੀ ਹਮ ਹੋਸਗ ਸਤ ਜੇ ਮਸਤੀ ਸੇ
 ਮਸਤ ਹੋਏ ਦੀਤ ਮਾਮ ਹੋਸਗਾਈ ਹੈ ॥ ੩੬॥ ਤੁਆ ਮੁਲ ਕਤ ਉਮੁਲਖ ਪੇਸੀ ਨਹ
 ਅਗਲੇਤਾਈ ਯਾਦ ਕਨ ਯਾਦ ਕਾ ਕਿਸ ਹਰੇ ਪਦਰਾ ਜੇਸ ਹਰੇ ਪਤਾ ਕੇਤਾਈ ਆ
 ਬਾਦ ਕੀਨ ਬਸੇ ਕਾ ਵਤੈ ਅਦਾ ਦ ਕਰਫੁ ਡਿਆ ਹੈ ॥ ਓਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਾਦਾ ਓਨੇ ਕ
 ਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਾਦਾ ॥ ੩੭॥ ਨਿਗਹ ਦਾਸਤ ਨਿਗਾ ਕਰੇ ਗੀ ਧੀ ਹੈ ॥ ਫੰਜ ਸੇ ਵ ਅਰਲ
 ਕਰਤ ਮਾਮਤ ਮਾਮਲ ਸਕਰਾ ਬਰਦੈ ਮੁਦਾਮ ਉਪ੍ਰਿਸਦੇ ਹਮੇ ਜਾਈ ॥ ੩੮॥ ਆ
 ਗਸਤ ਬਣਾਇਆ ਚੰਨੈ ਬਹਾਰ ਮਨਿਦ ਨੈ ਬਹਾਰੇ ॥ ਜੁਖੀ ਜਰਖੀ ਜੇਰੇ ਸੇ ਗਾਰ ਜੇਸੇ
 ਬਖਤਰ ਹਜਾਰ ਪੈ ਆਹ ਜਾਂਤ ਸੇ ॥ ੩੯॥ ਜੇਰੇ ਸੁਭੇ ਆਸੇ ਬਰਗੇ ਸਤਦਾ ਪੇ
 ਟੀ ਆਸੇ ॥ ਗਿਗਾਂਤਾ ਗਿਗਾਭਾਰੀ ਆਤੇ ਭਾਰੀ ਆ ॥ ਜਿ ਬੰਦੁ ਕ ਮਸਹਰ ਬੰਦੁ ਕਾਮ
 ਮਸਹਰ ਵਲਾ ਇਤ ਕੀ ਆਂਜੇ ॥ ਜਿਰ ਹਰੀ ਸੀ ਜੇ ਆਂਗੁ ਮਵਲਾ ਇਤ ਦੀ ਆਂ ਉਦੇ ਸਤ
 ਓਰ ਸਤੁਲ ਦੀ ਮਾ ॥ ੪੦॥ ਚਿ ਕਿਆ ਅਜਤਾ ਜੀ ਅਸ ਪਾਂਤ ਤਾ ਜੀ ਜਾਤ ਦੇ ਪੀਰੇ
 ਓਸੇ ਪੋਲਾਦ ਨਾਲ ਪੁਲਦ ਦੀ ਨਾਲ ਬੰਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੇਨਾਈ ॥ ਹਮ ਹਾਥੀ ਦ
 ਫੀਲਾਨ ਤਮਾਮ ਪਾਕੁ ਥਾਣਦਾ ਲੇਹਾ ਬੀ ਹੈ ਅਜ ਸਬ ਮਿਸਾਲ ਮਨਿਦ ਰਾਤ ਕੇ ਸੇ
 ੭੦੧ ॥ ਹਮ ਹਸੇਰ ਮਰਦਾਨ ਤਮਾਮ ਸੇਰ ਮਰਦ ਹੈ ਵ ਅਰ ਜੇਗਾ ਵਰਾ ਜੇਗਾ ਵਰੇ
 ਕਿਸੇਰ ਅਫ ਕਨਾਰਾ ਜੇਸੇ ਗਾਂ ਕੇਤਾਈ ਤਾਲਨ ਦਾ ਲੇਸੇ ਸਗਮੇ ਬਸਫ ਅਫ ਕਨਾ ਦਿਖ
 ਹਜੁ ਪਦੇ ਤਾਲਨ ਦਾ ਲੇਹੇ ਤਿਨਾਨਾ ॥ ੭੦੨ ॥ ਬਿਚਰ ਜਮ ੭੨੩ ਬਿਚਰ ਜਪਦੇ ਹਮ

ਕਿਆ
 ਏ ਅੰਧ
 ਜੇ ਆ

ਭੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਪੀਲਾ ਅਫਕਨ ਸਤ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਤਾਲ ਨਵਾ ਲੇਹੈ ॥ ਬਬਰ ਜਮ ਅੰਦਰ ੧੧੦
 ਬਿਰਾਮ ਜਲ ਸਦੇ ਚਰਬ ਚੜ੍ਹੇ ਚਾਲਾ ਕੁਦਮ ਚਲਾ ਕਹ ਬਾਰੇ ਸੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਨਿਸਾਂ ਮੇ
 ਦਿਹਰ ਨਿਸਾਂ ਨੀਆਂ ਦਿਹੀਆ ਨੇਜ ਹਰਾ ਨੇਕ ਖੁੰ ਨੇਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨੇਕਾਂ ਨੇਖੁੰ ਨੀਆਂ ॥
 ਕਲੀਦੇ ਦ ਖਿਚੀਆਂ ਮੀਆਂ ਨਾਜੇ ਤੇਗ ਜਹ ਰਾਮਾ ਬਰੀ ਰੇਗਾ ਮਹੁਰੇ ਵੇਆ ਬਦਾਰ
 ਗਾਹੁ ਰੀਆ ਹੋਇਆ ਹੋਇ ਨਾਨਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਆਗਾ ਸਤ ਬਣਾਈ ਹੈ ਹਮ ਚੁਭੀ ਮੀਆਂ
 ਦ ਕੋਹ ਪੁਰਾ ਕੁਦੋ ਜਾਵਾ ਨਾਨੇ ਨੇਜਿਆਂ ਸਾਇਸਤ ਚੰਗੇ ਯਕਗ ਰੋਹ ਇਕ ਪਿਆਰੇ ॥
 ੧੦੫ ਬਪੇਸੀ ਦਰ ਸਤਾਰ ਪੇਰੀ ਪੁਸਾ ਕੋਬੀ ਨੀ ਦਸਤਾਰ ਦਖਤਰ ਵਜੀਰ ਬੰਦੀ ਵਜੀਰ ਦੀ ਨਾਬ
 ਬਸਤੀ ਦਸ ਮਸੇਰ ਸਾਥ ਲਕ ਦੇਬੀ ਨੀਤ ਫਵਾਰ ਜਸਤੀ ਵਤੀਚ ਚੁਣਲੇ ਚੰਗੇ ਤੀਰ ॥ ੧੦੬
 ਬਸਰਦਾਰੀ ਇਕ ਹਰ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਪੇਸੀ ਨਹ ਫੈਜ ਅਗੇ ਫੈਜ ਦੇ ॥ ਦਰਿਆਇ
 ਮੇਜ ਮਨਿ ਦਰਿਆ ਦੀਆਂ ਲੇਗੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਯਕੇ ਗੋਲ ਬਸਤੁਹ ਇਕ ਤੇ ਮਲੂਬੀ ਨੇ
 ਆ ਚੁ ਮਖਬੇਰ ਸਿਆਹ ਮਨਿਰ ਬਦਲ ਕਾ ਲੇਹੀ ॥ ਬਲਰ ਜੀ ਬਿਖੋ ਕੀ ਬਗਾਈ ਪ੍ਰੀਤ
 ਬਲਗ ਜੀਰ ਮਾਹ ਫਟ ਗਇਆ ਚੰਗਾ ॥ ਸਬੀਆ ਦੁਰਦ ਸਿਆਈ ਹੈ ਚੁ ਜੇ ਬਰ ਵੇ
 ਦੁਰ ਉਪ ਭਿਸਰੀ ਹਰੇ ॥ ਸਲਾਹੇ ਨ ਮੁੰਦ ਇਕ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਰਿਗ
 ਰੋਤੇਗੇ ਦੁਸਰੀ ਤੇਗਾਂ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੀਤੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਬੀਆਰਾ ਸਤ ਬਣਾਉਆ ॥ ਸਸ
 ਜੇਤਮਾ ਮਸਾਬਤ ਮਾਮ ਸਾਜਾਂ ॥ ਹਮ ਹੀ ਜਰੇ ਤਮਾਖੀ ਜਰੇ ਸੇ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮ ਗੋਪੀਆ
 ਦੇ ਨਾਮ ॥ ੧੧੦ ॥ ਬਬਰ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਅਕਲੀ ਮ ਵਲਾਇਤ ਸੇ ਤਾਗਾ ਜਲੂ ਸਖਤ ਜ
 ਬਰਦਸਤੀ ਸੇ ॥ ਬਬਰ ਵਨ ਲੇਗਾਏ ਸੁਹੇਬਾ ਵਪਾ ਯਸ ਹਖਤ ਘੋਰਿਆਂ ਦੇ ਅਸਦਾ
 ਰਾਮ ਸਬਾਬ ਨਾ ॥ ਵਾਬਾਦ ਪਯਾਨੇ ਕੇ ਪੁਸਾਰ ਅਸਬਾਬ ਲੇਗਾਏ ॥ ੧੧੧ ॥ ਚੁਨਾ ਜੀਗ
 ਕਰਦੇ ਦੇ ਮੇਸਾ ਜੀਗ ਕੀਤਾ ਅਜਾਮੁਲ ਕਰਾ ਉਸ ਮੁਲਖ ਕਿਆ ਕੇਤਾਈ ਨਾਲਾ ਚੁ
 ਜੇਸੇ ਬਰਗੇਰ ਰਖਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦ ਰਖਤਾਂ ਦੇ ਉਰੇ ਹੈ ਜਿਬਾ ਦੇ ਸਬਾਂ ਪੈਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕੀਸੇ
 ੧੧੨ ॥ ਕੁਸਾਯਰ ਬਪੇਸ ਖੋਲਿ ਦਿਤਾ ਮਗਾ ॥ ਬਬੇਰੀ ਮਿਮੁਲ ਕਸਹ ਮਹਰਾਇ ਰੇਸ
 ਜੇਜੇਰੁ ਹਾਂਬਾ ਹਰਾਈਆਂ ਸੀਆ ਮੁਲਖ ਤੇ ਚਹਜ ਖਮੀ ਹੈਈਆਂ ॥ ਪਰੀ ਚਿਹਰ
 ਏ ਪਰੀ ਵਤ ਚੇਰੇ ਵਾਲੀ ਏ ਹਮ ਚੁ ਭੀ ॥ ਨਿਦ ਬੇਰੇ ਨਿਯਾਦ ਸੇਰ ਪਾ ਕੁਖਾਣਵ
 ਲੇਹੀ ॥ ਕਿਖੀ ਜਰਕ ਸਾਦ ਜੇਬੀ ਜਰਖੇ ਲਕੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਹਰਜਾ ਬਿਚਾਜੇ ਸਜਾਗਾ ਦੇ ਦ
 ਵੀਰੇ ਦੋਰ ਵੀਰੇ ਬੁਕਸਤੇ ਅਜਾ ਸਾਬਕ ਹਰੀ ਹੈ ਉਨਾ ॥ ਰਸੀਰੇ ਪਹੁਚਦੀ ਹੈ ਬਬਸਤੇ
 ਅਜਾ ਬੀਨ ਦੀ ਹੈ ਉਸ ਸੇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸੁਨੀਈ ਬੁਇਆਂ ਇਹ ਅਜਾ ਉਸ ਨੇ ਬਤੀਰੀ ॥
 ਮਦ ਬਿਚਤੇ ਜੀਰੇ ਵਰਾਮਦ ਆਇਆ ਬਜਾਯ ਸਹੁਮਾ ॥ ਬਿਚ ਉਸ ਜਾਗਾ ਦੇ ਉਪ ੧੧੬
 ਬਾਮਾਗਾ ਸਤੁਹ ਬਣਾਈ ਹੈ ਚੁ ਮਨਿ ਦ ਨਉ ਬਹਾਰੇ ॥ ਆਬਦਾਰ ਜਹਰੇ ਪਾਣੀ ਫੁਲ
 ੧੧੭ ॥ ਬਪੇਸੇ ਅਗੇ ਸਫਾ ਮਾਮਦ ਮਦਾਨੇ ਆਇਆ ਚਰਹ ਯਾ ਅਮੀਕ ਮਨਿਰੇ ਰੇ
 ਆਉ ਚੁ ਪੇਰੇ ॥ ਜਿਸ ਰਤਾ ਕੁਦਮ ਸਿਰ ਪੇਰਾ ਸੇ ਹਮ ਭੀ ਚੁ ਮੇਸੇ ਆਹਰ ਗਾਗੀ ਕ
 ਲੇਹੇ ਦਿ ਚਗਾ ਰਕਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ॥ ਮਨ ਪਥੋਧ ॥ ੧੧੮ ॥ ਬਾਮਾਵਾਜ ਅਵਾਜ ਏਤ
 ਪਾਂਸਾਬਾ ॥ ਜਿਮੀ ਗਸਤ ਜਿਮੀ ਰੋਣੀ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚੁ ਮਨਿਰ ਗਲੇ ਲਾਹਰੀਗ ਫੁਲ ਲਾਲੇ ਦੇ
 ਰੰਗਾਈ ॥ ੧੧੯ ॥ ਦਸਤ ਤੀਰ ॥ ਇਕ ਹਥਾ ਦਿ ਚਤੀਰ ਫੁਤੇ ਹੈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਬਹਰਜਾ ਬਿਰ
 ਜਿਸ ਜਾਗਾ ਦੇ ਪਹਰਾ ਸਵਰ ਉਡਾਉ ਦੀ ਹੈਈ ਤੀਰਦ ਸਤੁ ਤੀਰ ਹਾਂਬੇ ॥ ਬਸਦ
 ਪਹਿਲੂਏ ਸੇ ਸੇਰੀ ਵਖੀਆਂ ਪੀਲ ਮਰਦਾ ਗੁਜਸਤ ਫੀਲ ਮਰਦਾ ਦੇ ਲੀਘਗ
 ਏਆਂ ਫੈਚਦੀ ॥ ੧੨੧ ॥ ਚੁਨ ਜੇਸੀਆ ਮੇਜ ਲੋਗ ਬੇਜਦ ਉਹੀਆ ਜਿਦ ਹਖਾ ਦ
 ਰਿਆਸੇ ਬਸੀਗ ਸਾਥ ਪਥਰੇ ॥ ਬਰਖਸਾ ਅੰਦਰਾਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦਿਦ ਚੁ ਜੇ ਨੇਰੀ
 ਗ ਸੁਗਮੇ ਆਏ ॥ ੧੨੨ ॥ ਬਤਾਬ ਸਦਗਾ ਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰਾਮਾਇਆਂ ਯਕੇ
 ਕੇਵਲ ਤਾਬ ਨਾਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾ ਅਕਾਸਤ ਵੀ ॥ ਬਰਖਸਾ ਅੰਦਰਾਮਦ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰਾਮਾਇ ਉਨਖਾਕ ਉਨਖਾਕ ਸੇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਬਤਾਬ ਸਦਗਾ ਮਦ ਬਿਚਪ

੧ ਕਾਸਦੇਆਈਆਂ ਬਹਾਰੀ ਦਲ ਸਕਰ ਬਿਚਗਜਣਦੇਆਇਆਲਸਕ
 ੨ ਰਚੁਦਗਆਇਮੇਗਮਾਨਿਦਰਗਿਆਉਤੇਬਦਲਦੀ ੧੨੪ ॥ ਬਚਰਖਮੰਦਰ
 ੩ ਮਦਫਿਰਣਦੇਅੰਦਰਆਈਆਂ ਬਚੀਨੀਕਮਾਂ ਸਾਥਰਥਾਦੇਚੀਨਵਲਾਇ
 ੪ ਤਦੀਆਂਕਮਾਂਨਾ ਬਤਾਬਮਾਮਦਸਾ ਬਿਚਪ੍ਰਕਾਦਿਐ ਤੇਗਤੇਗੋ ੧੨੫ ॥
 ੫ ਗਰੇਵ ਸਬਰ ਬਗਵਰਦ ਲਿਆਪੈ ਚੰਦੀਕਰਹੋ ਕਈਕੋਹਾਂ ਬਲਰਜੀਦ
 ੬ ਕੀਬਗਏਦਰਿਆਉ ਬਦਰਗੀਕੋਹ ਸਾਥਹੀਫਟਗਏਪਹਾੜ ॥ ੧੨੬ ॥ ਬਤਾਬ
 ੭ ਸੰ ਬਿਚਤੇਜਦੇ ਦਰਮਦ ਆਏ ਚ ਜੇ ਤੇਗੀਯਮਾ ਤੇਗੀਯਮਨਵਲਾਇਤਦੇ ॥ ੧੨੭ ॥
 ੮ ੧ ॥ ਬਤੇਜਮਾਮਦੇਨੇਜਹਏਬਾਂਸਤਈ ਬਿਚਤੇਜਦੇਆਏਨੇਜੇਬਾਂਸਾਂਦੇ ਬਜੀਬ
 ੯ ਸੁਦਰਮਦ ਬਿਚਗੁਜੇਦੇਆਇਆਹੋ ਤਨੇਨਾਜਨੀਤਨਅੰਕਤਦਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਬਸੇ
 ੧੦ ਬਿਚਰਗਮਦ ਬਿਚਬਜਣਦੇਗਿਆਈਆਂ ਨਫਰਹਾਇਕਹਰ ਨਫੀਗੀਆਬਹ
 ੧੧ ਤੀਆਂਕਹਿਰਦੀਆਂ ਜਿਤੇਪੇਸੇਵ ਅਰਨੇਜਹਨੇਜਿਓਬੇਬਪੇਸੀਦ ਪਹਿਰੀਪੇਪੁਸਾ
 ੧੨ ਕਦਹਰਰਣਭੁਮਕਾਨੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਬਜੀਬਸੁਦਰਮਦ ਬਿਚਗੁਜੇਦੇਆਏ ਕਮਾਨੇ
 ੧੩ ਕਮੰਦ ਕਮਾਨੇ ਜੇਤੀਰਤੇਫਾਂਹੀਆਂ ਸੀਮਾਬਤੀਦ ਪਾਰੇਖਰੇਦੀਮਨਿਦਾ ॥ ੧੩੦ ॥
 ੧੪ ਮਖੀਜਰੇਖੰਜਸਤ੍ਰ ਪੁਰਖੁਖਾਣੇਵਾਲੇਖੁਨਕੇ ਜੁਬਾਂਨੇਜਹਮਾਰਸੁਦਰਮਦਬਤੀ ਜੇਸੇ
 ੧੫ ਜੁਬਾਨਸਰਪਟੀਬਾਹਰਆਉਦੀਹੋ ਮੇਸੇਹੀਨੇਕਾਂਨੇਜਿਆਂਦੀਆਂ ਸੁਰਮੀਆਂਤੇਬੰ
 ੧੬ ਹਰਆਈਆਂ ॥ ੧੩੧ ॥ ਬਤਾਬਸੁਦਰਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇਅੰਦਰਆਈਆਂ ਤਫੇਪ੍ਰਕਾ
 ੧੭ ਸਦਸਰਾਪਾਨ ਲੋਕੇਪ੍ਰਕਾਸਤਾਬਨਾਕਨਾਕਤੇਫੀ ਯਕੇਕੇਵਲ ਸੁਰਖਲਾਈਗੋ
 ੧੮ ਰਿਹੰਮਨਿਦਰੀਪ੍ਰਕਾਈ ਸੁਦਰੇਈ ਖੁਨਖਾਕਸੇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਦਹਾਦਹ ਦੇਹਾਦੇਹੀਸਖਰ
 ੧੯ ਦਰਮਦ ਆਇਆ ਹਯਾਹਯਦਰਮਦ ਹਲੇਹਲੇਦੇਅੰਦਰਆਏ ਨਿਰੀਗੋਨਿ
 ੨੦ ਹੋਗ ਸੁਰਮੇਈਸੁਰਮੇ ॥ ੧੩੩ ॥ ਚਕਾਚਾਕਬਰਖੀ ਕਕਾਕਕੀਸਬਦਰਿਠਿਆ ਸਤ
 ੨੧ ਬਰਮੇਰਬਾਹਰਆਇਆਹੋ ਯਕੇਕੇਵਲ ਰੁਸਤ ਭੰਡਰੀਲਾ ਖੇਜ ਉਠਕੇ ਅਜ
 ੨੨ ਜਹਾਂਜਹਾਨਸੇ ॥ ੧੩੪ ॥ ਨਪੋਇਦਰਾਬਰਜਿਮੀ ਪੇਰੀਤੁਰਨਵਾਲਿਆਂਕੋਤਾਈਉਪ੍ਰ
 ੨੩ ਜੇਮੀਦੇਨਹੀ ਬੁਦਜਾਹੋਈਜਾਗਾ ਨਪਰੇਦਹਗਾਦਹਹਵਾ ਪੰਛੀਆਂਕੋਤਾਈਉਪ੍ਰ
 ੨੪ ਚਮਕਾਸਦੇਨਹੀ ਬੁਦਗਾਹੋਇਆਰਸਤਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਚੁੰ ਮੇਸੀਆਂਤੇਗਬਾਰੀਦ
 ੨੫ ਤੇਗਾਬਰਖੀਆਂ ਨਿਆਨੇਮੁਸਾਫ ਬਿਚਜੁਧਦੇ ਕਿਅਜਕਸਤਗਾਂਸੁਦਜੇਕਠਿ
 ੨੬ ਆਂਹੋਇਆਸੁਹੋਈਹੋ ਕੋਹਕਾਫ ਅਨਿਦਪ੍ਰਬਤਭਾਰੇਦੀ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਓ ਜੋਪੇ
 ੨੭ ਹੇਸੇ ਸਰਸਿਰੇਸੇ ਅੰਬੇਹ ਅੰਬਾਰ ਚੰਦਾਂਸੁਦਹ ਬਹੁਤੇਹੋਏ ਕਿਮੇਦਾ ਜੇਮੇਦਾਨਓ
 ੨੮ ਪੁਰਮਜਗੀਇਪੁਰਣਖੁਦੇਸੇ ਚੰਗਾਂਸੁਦਹਖੁਡੀਓਸੁਹੋਇਆਹੋ ॥ ੧੩੭ ॥ ਗਵਾਂਰ
 ੨੯ ਦਰਮਦ ਚਲਣਚਲਦੇਅੰਦਰਆਏ ਕਿਪਾਰਹਸੁਦਹ ਜੇਟਕਕੇਟਕਕੇਹੋਏ
 ੩੦ ਖੇਦਟੋਪਖਿਫਤਾ ਚਿਲਤੇ ਬਜੀਗ ਬਿਚਜੀਗਦੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਚੁਨਾ ਮੇਸੀਆਂਤੇਗਰਾ
 ੩੧ ਬਸ ਤੇਗਾਂਪ੍ਰਕਾਸੀਆਂ ਤਪੀਦਤਪਦਾਹੇ ਆਫਤਾਬ ਸੁਰਜਜੇਸੇ ਦਰਖਤਾਂਸ
 ੩੨ ਦਹਖਸਕਦਰਖਹੋਏਹੈਖੁਸਕਵ ਅਰਦਰਿਆਇਆਬੁ ਸੁਕਗਇੰਦਰਿਆਉਦਿਆ
 ੩੩ ਜਲਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਚੁਨਾ ਮੇਸੀਤਰੀਬਾਰ ਤੀਰਾਂਦੀਬਰਖਾ ਸੁਦਹ ਹੋਈਹੈ ਹਮ ਭੀਦਮ
 ੩੪ ਨਿਦ ਬਰਕ ਬਦਲਦੀਬਿਜਲੀਦੇ ਬਮਫਤਾਦਸੁਦਪਰ੍ਹੇਹੋਏਹੈ ਚੁੰ ਮੇਸੇਫਹਕਫ
 ੩੫ ਹਕਜਦੇਜਦੇ ॥ ੧੪੦ ॥ ਬਹਰਬਾਅੰਦਰਮਾਮਦ ਬਿਚਜੁਧਦੇਆਇਆ ਦੁਜੀਰੇਦੁਜੀ
 ੩੬ ਹਚਬਾਦਮਨਿਦਪੋਣਦੇਸਤਾਬੀ ਯਕੇਤੇਗਮਾਂਯੰਦਰਾਂਨੀ ਇਕਤੇਗਮਾਯੰਦਰਾ
 ੩੭ ਵਲਾਇਤਦੀਕਸਾਰਖੇਲਕੇ ॥ ੧੪੧ ॥ ਇਗਰਤਰਫ ਦੁਸਹੀਤੁਫਤੇ ਆਮਦ ਆਈ
 ੩੮ ਬਦਖਤਰਅਜਾਂ ਬੇਟੀਉਸਕੀ ਬਹਹਨਹਨੇਰਕਿਕੀਹੀਦੇਸਤਾਂਹੀਦਸਤਾਨਦੀ ॥ ੧੧

天

ਰਵਿਚ ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹ ਹਿੰਦ ਸਤਾ ਹਿੰਦ ਸਤਾ ਨਦਾ ਦੁਜਾ ਓਸਦਾ ਸੇਰ ਸਾਹੇਵ ੧੧੩
 ਜਾ ਸੇਰ ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹ ਹਿੰਦ ਸਤਾ ਸੇ। ੧੧। ਚੁਨਾਨ ਸਤ ਮੇਸੇ ਹੇ ਰਸਤਰ ਤਰਾਮੁ
 ਲਕੇਖੁ ਦਾ ਮੁਲਕਾ ਦਾ ਖੁਦਾ ਹੋ। ਰੇਜ ਦਸੁ ਦਾ ਰੁਖਿਆ ਹੋਇਆ ਛੁਪਾ ਲੇਦਾ ਸੀ
 ੧੨। ਬਿਹਾਰਿ ਹੋਰ ਪਕੜ ਲੇਦੀ ਹੋ ਸਾਹੀ ਬਹਾਰੀ ਬਿਅਫਤਾਰ ਤਾਲਕੇ ਤੁਰਗ ਕੰਜਨਾ
 ਬਪੇਸੇ ਅਗੇ ਗਰੇਜਰ ਦੋ ਕੰਦੇ ਹੋ ਚੁ ਜੈਸੇ ਅਜਬਾਜ ਮੁਰਗ ਬਾਜ ਸੇ ਪੰਛੀ ੧੦੦ ਬਿ
 ਗਰਿਦ ਲਾਏ ਹੋ ਅਜੇ ਓਸਨੇ ਹਰਦੇ ਦੇ ਮੇ ਅਸਪ ਘੜੇ ਕਲਾ ਬਡੇ। ਕਿਮਲ ਕੇਅ
 ਗਾਂਕਸ ਜੇ ਮੁਲਖਾ ਮਰਾ ਕਕੇਸੇ। ਬਿਅਮਰ ਆਏ ਸੇ ਅਜਾ ਉਸਨਾ। ਬਸੇ ਜਰਬਹੁ
 ਤਜਰ ਦੁਫੀਲ ਦੇਹਾ ਬਨਿ। ਕਿਬੇ ਤੁ ਜੇ ਬਾਹਰ ਬਿਅਦੁਰਦ ਲਿਆਏ ਹੋ ਦਰੀਯਾ
 ਇਨੀਲ ਦਰਿ ਆਏ ਹਕੁ ਸੇ। ੧੨। ਯਕੇਨਾ ਮਰਾ ਹੋ ਇਕਦਾਨਾ ਉਗਾਹ ਸੁਰਾਹੇਦਿਗ
 ਸ ਰਸੁਗਾਹ ਦੁਰਾ। ਚੁ ਮਨਿਦ ਅਮਾਹੁ ਹਰਣ ਕਲਾ ਪਾਇ ਛਾ ਲੁਪਾਉ ਦੇ ਹੋ ਅਜੀਮੇ
 ਬਡੇ ਦਨਰ ਦੇਨਹਾ। ੧੩। ਅਜਾ ਮੇਰਿ ਹਰ ਉਸਸੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਲਿਆਏ ਦੇ। ਦਜਾਪ
 ਸ ਉਸਸੇ ਪਿਛੇ ਤੁਹਾ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਬੰਨ ਬਾਨੁ ਕੁਨਰ ਘਰਦੀ ਇਸਤੀ ਕੁਰਾਂਗਾਂਗਾ ਅਮੀ
 ਤੁਮੇ ਸੇ ਰਵਾਂ ਰਵੀਨੇ। ਬਿਅਮਰ ਆਈ ਹੋ ਬਸਹਰ ਬਿਚਸਹਰ ੧੫। ਨਿਸਸਤੀ
 ਦ ਬੈਠੀ ਹੋ ਬਰਹੋਰ ਉਪਦਾਰਿ ਆਉ ਜੀਮਨਾ ਜਮਨਾ ਦੇ ਲਬਾ ਆਬ ਕੰਦੇ ਜਲ ਦੇ। ਬਿ
 ਬੁਰਦੇ ਦਬਾਰਹ ਲੇਗਾਈ ਪਿਆਲਾ ਸਰਾਬ ਦਾ ਖੁਰਦਨ ਕਬਾਬ ਖਾਣੇ ਨੁਕਬਾਬਾ ੧੬
 ਪਾਮੇਰੇ ਬਰਾਮਰ ਪਾਹਿਰ ਦੇ ਆਏ ਹੋ ਸਬੇ ਕੁਤਰੇ ਚੁ ਜਬਾ ਬਿਅਹ ਕਾਲੀ ਦੇ। ਆ
 ਬਸ ਜਲ ਉਪ ਉਸਨੇ ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਪੁਸਤਕਾ ਪੁਲੇ ਪਾਹ ਦੇ। ੧੭। ਬਸੇ ਪਾਸਬਾਂ ਬਹੁ
 ਤ ਸਪਾਹੀ ਆਨੇ। ਬਤੁਰੀ ਦਰਾਮਰ ਬਿਚਤੇ ਜੀ ਦੇ ਆਏ ਬਤਾ ਬਸਹੁਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਓ। ੧੮
 ੧੯। ਬਸੇ ਬਹੁਤ ਬਰਦੇ ਉਪ ਉਨਾ ਦੇ ਬਾਂਗ ਕੁਨਰ ਬਰਖਾ ਕੀਤੀ। ਚੁਸਾ ਬਰਕ ਅਬਰ
 ਸੁ ਜੈਸੇ ਸਾਬ ਬਦਲਾਂ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਬਹਾਂਗ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੁਨਰ ਕੀਤੀ ਹੋ। ੧੯। ਹਮੀਰੀ
 ਮੇਸੇ ਵਜਹ ਤਰਾ ਕਹਦੇ ਕੀਤੀ ਦੇਸੇ ਚਾਰਬਾਰ ਨੇ ਬਾਰੀ। ਹਮ ਤੁੀ ਆਖਰ ਓ
 ਕੇਕਨੁ ਕੁਨਦ ਕੀਤਾ ਖਾਬ ਸੁਪਨੇ ਦਖੁ ਫੁਤ ਇਖਤੀਯਾਰ ਜੇਣਾ ਇਖਤੀਯਾਰ। ੨੦।
 ਬਿਦਾਨਰ ਜਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਖੁਫਤ ਹਸਦਰ ਸੀ ਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸਬਾ ਪੇਰੁ ਸਪਾਹੀ।
 ਬਪਯਮਰਦ ਸੁਰ ਮਨਿਰ ਮਹਰੇ ਦੇ ਹੋਏ ਹਮਚਰੁ ਮੇਸੇ ਜਖਮੇ ਯਲਾ ਜਖਮੀ
 ਸੁਰ ਮੇਰੀ। ੨੧। ਰਵਾਂ ਕਰੇਰ ਤਰਣਾ ਕੀਤਾ ਓਜਾ ਉਸਜਾਗੋ ਬਿਅਮਰ ਅਜਾ ਸੇ
 ਬਿਚਾ ਆਈ ਉਸਜਾਗਾ ਦੇ। ਕਿ ਬਨਗਾ ਹੋ ਜੇ ਨਿਉ ਦੀ ਜਾਗਸੇ ਸਹਕਰ ਖੇਗਿਰਾ ਅਜ
 ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਅਟਾਰੀ ਭਾਰੀ ਬੀਜੇ ਬਿ। ੨੨। ਘਰੀਗਾ ਘੜੀ ਕੋਤਾਈ ਬਿਕੇ ਬਦਮਾ
 ਹਤਾਹੇ ਘਰੀਆ ਘੜੀ ਕੇ ਬਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ ਘਰੀਆਰ ਘਰੀਆਲੂ। ਦਜਾ ਉ
 ਸਘਰੀਆਲ ਕੀਪੁਨਸੇ ਮੇਖ ਕੇ ਬਦ ਮੇਖ ਫੇਕਦੀ ਹੋ ਬਪੁਸਤੇ ਬਿਚ ਪਿਠ ਦੇਵਾਰ ਕੰਧ
 ਦੀ ਦੇ। ੨੩। ਚੁਨਾਤਾ ਇਸੀਤਾ ਬਰਾਮਰ ਉਪ ਆਈ। ਦਿਵਾਰੇ ਅਜੀਮ ਕੀਪਬਡੀ
 ਦੇ। ਦ ਅਸਪ ਦੇ ਘਰੀਆ ਉਪ ਮੁਓ ਨਜਰ ਕਰਦ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ ਹੁਕਮਕ
 ਰੀ ਮੇ ਕੇਸੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ। ੨੪। ਯਕੇਰਾ ਬਿਜਰ ਇਕ ਕੋਤਾਈ ਆਗਿਆ ਅਜੇ ਉਸਨੇ
 ਨੀਮ ਕਰਦ ਅਪਾ ਕੀਤਾ। ਦੋ ਦਸਰੇ ਪਾਸਬਾਨਾ ਸਪਾਹੀ ਆਨੁ ਬਰ ਉਪੇ ਅਜ ਉ
 ਤਾ ਸਸੇ ੨੫। ਦਿਗਰਗਾ ਦਸਰੇ ਤਾਈ ਬਿਜਰ ਆਗਿਆਤਾ ਜੁਦਾ ਗਸਤੁ ਸਰ ਜੁਦਾ ਹੋਇਆ
 ਸਿਰਾ। ਸਿਅਮਰਾ ਬੰਬੁ ਸਤਲ ਤੀਸਰੀ ਤਾਈ ਸਾਬਹੀ ਕਹਿਆ ਸੁਦਦ ਖੁਨ ਤਰ ਹੋਇ
 ਤ ਆਖੁਨ ਦਿਚਰੇ ਦਤਰਾ। ੨੬। ਚੁਅਮਰਾ ਜੁਦਾ ਕਰਦੇ ਚੁ ਬੇਦਾ ਸਿਰਜਦਾ ਕੀਤਾ ਪੰਜਮ
 ਬਿਕੁਸਤ ਪੰਜਮਾ ਬਿਚ ਕੁਠੇ ਦੇ ਆਇਆ। ਸਸ ਮਰਾ ਬਿਕੁਸਤੀ ਦੇ ਛੇ ਮੋਤਾਈ ਕੁਹਿਆ ਹੋ
 ਜਮਦਾਰ ਮੁਸਤ ਕਟਾਰ ਮੁਠਾ ਦਿਚ ਲੇਕੇ। ੨੭। ਸਸਮ ਚੈ ਕਿਆ ਸਕਸਤ ਛੇ ਮੀਰੋ ਕੀ
 ਕੁਹੀ ਹੋ ਆਮਦ ਅਜਾ ਆਈ ਉਸਜਾਗਾ। ਕਿਹ ਫੁਤਸ ਜੇਸਤ ਮੀਰੋ ਗਿਰਾ ਬੁਰ

ਭਾਰੀ ਥੀ ਚੋਕੀ ਗਿਰਾਂ ਚੋਕੀ ਭਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਕਿਹ ਫੁਤ ਮੁਹ ਮੀ ਜੋ ਸਤ ਮੀ ਥੀ ਐਸੇ
 ਕੁਸਤ ਕੁਹੀ ਜਖ ਮੇ ਅਜੀਮ ਜਖ ਮ ਬਡੇ ਮੇ ॥ ਕਿਹ ਸਤ ਸ ਜੋ ਹਥ ਉਸਨੇ ਕੁਨ ਕੀਤਾ
 ਹੋ ਕੁਮੇ ਕਰੀ ਹੁਕਮ ਕਰੀ ਕੇਸੇ ॥ ੨੩ ॥ ਚੁਨਾ ਐਸਾ ਤਾਜੀ ਆਨਹ ਕੋਰਨਾ ਬਿਜਰ ਮਾਰਿ
 ਆ ਚਾਜੀ ਅਸ ਘੋਰੇ ਨ ਉਸਨੇ ॥ ਕਿ ਬਾਲਾ ਜੋ ਛਾਲ ਸੇ ਬਿਆਮਰ ਆਇ ਆ ਬਜ
 ਮਨ ਅੰਦਰ ਸੁਜ ਮਨਾਂ ਦੇ ਦਿਰਓ ॥ ੨੪ ॥ ਫਗ ਸਤਨ ਫਿਰਿਆ ਦਰ ਬੇ ਦਿਚ ਜਲ ਦੇ ਬਬੇ
 ਤੈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਜ ਉਸ ਸੇ ॥ ਕਿ ਜੋ ਹੋਰਤ ਹੋਰਨਾ ਬਿਆ ਦੇ ਦ ਗਹਿਆ ਹੈ
 ਸਾਹੇ ਜਹਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਜਹਾਨ ਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਕਿਹ ਦਿਵਾਂ ਪੁਰ ਦਸਤ ਦੇ ਦਾ ਨਾਲਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ
 ਇਆ ਹਥਾਨਾ ਜੋ ਸੇਰ ਸਾਹ ਜੋ ਸੇਰ ਸਾਪਾਤਸਾਹ ਬੀ ॥ ਬਹੋਰਤ ਬਿਚ ਹੋਰਨ ਗਹਿ ਦੇ ਹਮੀ
 ਭੀ ਰਫਤ ਗੋਇਆ ਆਲਮ ਸਿਸਾਰ ਦਾ ਪਨਾਹ ਆਸਹ ਪਾਤਸਾਹ ॥ ੨੬ ॥ ਕਿਹ
 ਰਾਕੁਜਾ ਬੁਰਦ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕਹਾ ਸੇ ਗਾਇਆ ਅਸੁ ਪੇ ਅਜੀਮ ਘੋਰਾ ਬਡਾ ॥ ਬਿਬਖੀ
 ਰਹਿ ਮੁਬਖਾ ਸਿਆ ਉਸ ਸੇ ਭੀ ਦੁਕਸ ਮੇ ਕਰੀਮ ਜੋ ਕਸਮ ਕਰੀ ਮਦੀ ਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ਦਰੇ ਗਾ
 ਅਫਸੇ ਸਹੇ ਹੁਇ ਓਦੀ ਦੇ ਮੇ ਮੁਖ ਉਸ ਦਾ ਦੇਖਾ ਮੇ ॥ ਬਸਦਰੀ ਜਸ ਰਬ ਸਤ ਹੀ ਜਸੇ ਸੋਧੇ
 ਲੀ ਬਖਸੀ ਦੇ ਮੇ ਬਖਸਾ ਗਾ ਮੇ ॥ ੨੮ ॥ ਗੋਰੇ ਦੀ ਦੇ ਜੇ ਕੁ ਉਸ ਦਾ ਦੇਖਣਾ ਯਾ ਫੁਤ ਮਪਾ
 ਵਾਂ ਮੇ ਕਿਹੋ ਫੁਤ ਪ੍ਰਿਕਾਰ ਹੋ ਜੇ ਨਾ ਦੇਖਾ ਮੇ ॥ ਬਜਾਏ ਦਿਗਰ ਦਿਲ ਬਿਚ ਜਾਗਾ ਦਸ
 ਗੀ ਦੇ ਦਿਲ ਨ ਜੋ ਤਾ ਫੁਤ ਮਨ ਉਸ ਸੇ ਫੇਰਾ ਗਾ ਮੇ ॥ ੨੯ ॥ ਕਿਹ ਦਿਵਾਰ ਬਖਸਦ ਜੋ ਦੀ ਦ
 ਰਬਖਸੇ ਅਗਰ ਓਮਗ ਜੇ ਕੁ ਓਮੇ ਰੇਤਾਈ ॥ ਕਿ ਜੋ ਸਦ ਸੋ ਹੀ ਜ ਹੀ ਜਸੇ ਸਰਬ ਸਤ
 ਖੈਲੀ ਬਖਸੁ ਮਦਗ ਬਖਸਾ ਮੇ ਅਰ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਚੁਸੁ ਹਰਤ ਕੁਨਾ ਨੀਰ ਜੋ ਫੁਫ
 ਟਾ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ॥ ਕਿ ਬਖਸੀ ਦ ਮਨ ਖੁੰਨ ਜੋ ਬਖਸਿ ਮਾ ਮੇ ਖੁਨ ਅਜ ਖੁਆਰ ਖੁਖ
 ਨ ਦੇਖਾ ਦੇਵਾਲਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਬਖਤ ਦਰ ਸਤਾਰ ਬੀਨੀ ਸਿਰ ਪ੍ਰਦਸਤਾਰ ਅਜ ਜੋ ਮ
 ਜਰ ਜਾਮਾ ਜਰੀ ਦਾ ਪਹਿਰਿਆ ਹੈ ॥ ਚੁ ਜੋ ਜਰ ਹੀ ਸਿਪਰ ਜਰੀ ਦੀ ਫੁਲ ਪੈਨ ਕੇ ਸੇਰ
 ਅਫ ਕੁ ਸੇਰਾਂ ਦੇ ਫੁਲ ਨਵਾਂ ਸੇਰ ਸਾਹੋ ਹੋ ਸੇਰ ਸਾਹ ॥ ਕਿ ਅਜਗਾਹ ਗਾ ਮਨ ਜੋ ਗਾ ਹੈ ਕੇ
 ਤਾਈ ਮੇ ਬਿਬੁਰ ਦੇ ਦ ਲੋਗਾਇਆ ਹਾ ਹਾ ਹਿਸਰ ਸਤੇ ॥ ੩੨ ॥ ਅਜ ਬਮਾਂ ਦਸਾਹ ਅਸਚ
 ਰਜ ਗਹਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ਬਿਖਿਰਦੀ ਜਦਾ ਬਾ ਬਿਚ ਬੁਧੀ ਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਇਹ ਜਦਾ ਬਾ ॥ ਦਿਗ
 ਰਬਾਰ ਹੀ ਯਦ ਦੁਸਰੀ ਬਾਹਕਾਰਿਆ ॥ ਕਿ ਓਸਾ ਬ ਜੋ ਸਾ ਬ ਉਸ ਦੇ ਭਾਲਿਆਈ ਨਾਲਾ ॥
 ੪੦ ॥ ਕਿਨ ਕਲਸ ਜੋ ਨ ਕਲ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਈ ਦਿ ਖਲਾ ਮਗਾ ਸੇਰਤੁਨ ਮੇ ਰੇਤਾਈ ਸਿਰਤਨਾ ਬ
 ਵਜਹੇ ਵਜਾ ਸੇ ਕੁ ਚਗ ਬੁਰਦ ਕਿ ਆਵ ਜਾ ਸੇ ਲੋਗਾਇਆ ਹੈ ਅਸ ਪੇ ਕੁਹਨ ਘੋਰਾ ਬ
 ਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਨਸ ਸਤੰਦ ਬੈਠਾ ਅਜਾਂ ਵਜਹੇ ਉਸੀ ਵਜਾ ਸੇ ਬਰੋਰੇ ਆਬ ਉਪਰ ਗਿਆ ਦੇ ਜ
 ਲਦੇ ॥ ਬਿਬੁਰ ਦੇ ਦ ਬਾ ਦਹ ਲੋਗਾਇਆ ਪਿਣੇ ਨੁਸਰਾ ਬ ਦਾ ਲੋਗਾਇਆ ਪਿਆ ਲੇ ਦਿਚ
 ਮੁਰਦਨ ਕਬਾ ਬ ਖਾਣੇ ਨੁ ਕਬਾ ਬਾ ॥ ੪੨ ॥ ਰਵਾ ਕਰਦ ਰਵੀ ਨੇ ਕੀਤੇ ਅਵਲ ਪੇ ਲੇ ਬਸੇ
 ਪੁਸਤ ਕਾਹ ਬਹੁਤੇ ਪੁਲੋ ਪਾਏ ॥ ਦਗਾ ਮੇ ਦਿਹਰ ਦਗਾ ਦਿਤਾ ਪਾਸ ਬਾਨਾ ਸਾਹ ਸਪਾ
 ਹੀ ਪਾਤਸਾਹ ਦਿਆਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ਵਜਾ ਪਸ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਬਕੇ ਸਸ ਸਾਬ ਚਲਾ ਕੀ ਦੇ ਕੁਨਾ
 ਨੀਰ ਕੀਤਾ ਲਖਤ ਲੋਘਣਾ ॥ ਬਪੋਰ ਸਦਗਾ ਮਦ ਬਿਚਤ ਰਣੇ ਦੇ ਆਇਆ ਜਿਰ ਗਿਆ
 ਇਸਖਤ ਦਰਿਆ ਉਸਖਤ ਸੇ ॥ ਬਦੀ ਦਨ ਸਾਬ ਦੇਖਣੇ ਅਜੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹ ਪਸ ਮੁਰਦਹਸ
 ਦ ਸਾਹ ਮਨਿਰ ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਹੋਇਆ ॥ ੪੪ ॥ ਪ੍ਰਕੀਯਕ ਇਕ ਘੜੀ ਬਿਆਂ ਦੇ ਰਹੀ ਗਰੁਬ
 ਫੋਪੇ ਹੋਏ ਮੁਰਜਨ ਚਕਣ ਦਿਚਾ ਵਜਾ ਜਾ ਅਰ ਉਸ ਜਾਗਾ ਬਿਆ ਮਦ ਬਿਚ ਆਈ ਹੈ ਕੁਸਾ
 ਯਦ ਤਾਨਾ ਬ ਖੋਲੀਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਘੋਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਫੁਟਾ ਬਾਗ ਰੋਗਾ ॥ ੪੫ ॥ ਲਗਾ ਮਸ ਲਗਾ ਮ
 ਉਸਨੇ ਬਿਆਂ ਦੇ ਦ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਾਹੇ ਸਦ ਸਤ ਅਸਵਾਹ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਬਿਜਰਤਾ ਜੀ ਆਨਹ ਮਾਰਿ
 ਆ ਕੋਰਨਾ ਚੁ ਅਫਰੀਤ ਮਸਤ ਮਨਿਰ ਦੇ ਤੁਮ ਸਭ ਦੀ ॥ ੪੬ ॥ ਚੁਨਾ ਅਸਪ ਐਸਾ ਘੋਰਾ
 ਖੋਜੀਰ ਉਠਿਆ ਬਰਤਰ ਬੁਲੀਰੀ ਸੇ ਜਿਸਾਹ ਜੋ ਰੂਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਸੀ ॥ ਜਿ ਬਾਲਾ ਛਾਲ ਸੇ ਬ
 ਆਮਦ ਆਇਆ ਬਦਰੀ ਆਇ ਗਾਗ ਬਿਚਦਰੀ ਆਉਤੁ ਘੋਰੇ ਵਜਾ ਗਾਏ ॥ ੪੭ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਰਸ ਜੋ ਪਾਰ ਓਹਮੀ ਭੀ ਗਾਸਤ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ ਹੁਕਮ ਕਰੀਮ ਕੇਸੇ ॥ ੪੮ ॥

ਫਰੋਰ ਤਲੇ ਆਮਰ ਆਈਏ ਅਜਾਅਪ ਘੋੜੇ ਸੇ ਕਰਦਸ ਕੀਤਾ ਚਿਸਨੇ ॥ ੧੧੩ ॥
 ਰੋਮਰ ਕਹਿਆ ਸੁਖਨ ਸਾਹ ਅਮਰ ਬੀਕਲਾਮ ਸੁਨ ਸਾਹ ਅਮਰ ਬੀਕਲਾਮ ਸੇ ॥ ੫੦ ॥ ਭੁਮ
 ਕਲਸ ਤੇਰੀ ਅਕਲ ਚਿਕਨਾਗ ਸਤ ਕਹਾਗਾਈ ਸਾਹ ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹਾ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ
 ਕਿਮਾਗਾਹ ਬੁਰਦਨ ਜੋਰ ਬੇਲੇ ਗਾਇਆ ਤਦਾ ਦਨ ਸੁਰਾਹ ਤੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁਗਾਹ ॥ ੫੧ ॥
 ਕਿਗੁਫਤਸ ਜੋ ਕਹਿਆ ਚਿਸਨੇ ਚੁਨੀਤਾ ਅੰਸੇ ਰਵਾ ਕਰਦ ਰਵੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਰਖਸ ਘੋੜਾ
 ਬਯਾਦ ਆਮਰੇ ਬਿਚ ਆਦਰੇ ਆਇਆ ਚਿਰੇ ਏਜੇ ਇਕ ਦਸ ਬਖਸ ਚਤਰੇ ਬ
 ਖਸਣ ਵਾਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ਬਿਅਫਤਾਰ ਪੁਰੇ ਪੁਸਤ ਪਿਛੇ ਅਸਪਹਾ ਘੋੜੇ ਬਹੁਤੇ ਬੇ
 ਸੁਮਾਰ ਬੋਗਿਣਤਾ ਕਿਓਗ ਜੋ ਉਨਾਰੀ ਹਮਭੀ ਬਰ ਬੋਰੇ ਬਰੀ ਕੁਨਦ ਕਸ ਸੁਰ ਕੀਤੀ
 ਕਿਸੇ ਅਸੁਰਨੇ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿਜਰ ਮਰਦ ਸਤਾਰਹਾ ਮਾਰੀ ਅੰਦਸਤਾਗ ਮਰਦਾ ਬਹੁਤੀ ਘੋ
 ਨੇ ਪੇਸ ਸਾਹ ਅਗੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਆਲਮ ਪਨਾਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਆਸਾਗਾ ॥ ੫੪ ॥ ਬੋਗਿਰ
 ਦ ਲਈਏ ਕਸੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹਰਦ ਦੇ ਮੇ ਆਹੁ ਹਰ ਵਤ ਬਗਾਕ ਘੋੜਾ ਤੁ ਤੈਨੇ ਓਗ ਓਸਕੇ
 ਤਾਈ ਬਿਬਖਸੀਦ ਬਖਸਿਆ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਦਸਤ ਹਥੀ ਤਾਕ ਇਕ ॥ ੫੫ ॥ ਚਰ
 ਕਿਆ ਮੇਕਨਦ ਕੀਤਾ ਕਾਰਹਾਂ ਕੀਮ ਬਹੁਤਾ ਬੇਖੁਦੀ ਬਿਅਕਲੀ ਸੇ ਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ
 ਕਿਗਾਹ ਜੋਗਾਹ ਕੇਤਾਈ ਅਜੇ ਉਸਨੇ ਮਨ ਹਮਾਰੇ ਸੇਲੇ ਲਇਆ ਸਰਾਹਾ ਤੁਈ ਸੁਗ
 ਹੁਤੈ ਹੀ ਦਿਗਾਏ ॥ ੫੬ ॥ ਬਿਬੁਰਦਸ ਲੇਲਾਏ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਉਸਸੇ ਅਸਪਹਰੇ ਘੋ
 ਰੇ ਦੇ ਮੇ ਅਜੀਮ ਬਡਾ ਵਜਾਹ ਉਸਕੇਤਾਈ ਬਿਬਖਸੀਦ ਬਖਸਿਆ ॥ ੫੭ ॥ ਕਿਓਗ
 ਦਗਵਰਦ ਜੋ ਉਸਕੇਤਾਈ ਦਗਵਰਦ ਅੰਦਲਿਆਹਾ ਖਾਨਹ ਘੋੜਾ ਕਿਕੋਲੇ
 ਜੋ ਬਚਨ ਕੁਨਦ ਕੀਤਾ ਮੁਸਤਕੀਮ ਤਕਰੂ ਹਕਮ ਸਾਹ ਹਕਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ॥ ੫੮ ॥ ਕੋ
 ਕਨਾਹ ਪੇਸਤਦਾ ਦਰੇਵ ਕਤ ਜੰਗਸ ਵਿਚ ਵਖਤ ਜੰਗ ਕੋ ਓਇਆ ਅਮਰ ਆਵੇ ਬਕਾ
 ਹ ਬਿਚਕੀ ਮਰੇ ਵਾਲਾਇਕਾ ॥ ੫੯ ॥ ਕਿਖੁਬਸਤ ਜੋ ਖੁਬਹੈ ਦਰਵਕਤ ਵਿਚ ਵਖਰ
 ਖਸਮ ਅਫਕਨੀ ਸਤ ਆਵੇ ਡਾਲਣ ਕੁਦੀ ॥ ਕਿਓਕ ਕੁਰਤ ਇਕ ਘੁਟ ਯਸ ਉਸਰੀ
 ਫੀਲਗ ਫੀਲਦਾ ਪੇਕੁਨੀ ਅਕਾਰ ਕੁਣ ਵਾਲੀਏ ॥ ੬੦ ॥ ਅਫਜਾਹਿ ਕਾਇਤਾ ॥
 ਰਜਾ ਬਖਸ ਖੁਸੀਦੇ ਬਖਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਖਸੀਦ ਏ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬਖਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬੇ
 ਗਿਣਤਾਈ ਵਾਬੇ ਗਿਣਤ ਪਦਾਰਥ ॥ ਰਹਾਈ ਦਿਹੋ ਖਲਾਸੀਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਾਕ
 ਪਾਦਿਤ੍ਰ ਹੈ ਪਹਵਰਦੇ ਗਾਹ ਪਹਵਸਤੀਦੇ ਕੁਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥ ਰਹੀਮੇ ਰਹਮਦੇ ਕੁਣ ਵਾਲਾ
 ਹੈ ਕਹੀਮੋ ਕਿਪਾਰੇ ਕੁਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਬ ਮਕੀਨੇ ਮਕਾਮ ਪੁਰਸਤੇ ਪਰਾ ਅਜੀਮੋ ਬਡਾ
 ਫਹੀਮੇ ਫਹਿਮ ਵਾਲਾ ਜਮੀਨੇ ਜਮਾਂ ਜਮੀਨਤੇ ਅਕਾਸਦਾ ॥ ੬੨ ॥ ਸੁਨੀਦਮ ਸੁਖਨ ਸਣਿ
 ਆਹੀਮੇ ਸੁਖਨ ਕੋ ਪਹਾੜ ਕੋ ਬਰ ਭਾਰੀ ਅਜੀਮ ਬਡਾ ॥ ਕਿਅਫਗਾਂ ਜੋ ਪਠਾਣ ਯਕੋ
 ਇਕ ਬੁਦ ਬਾ ਓਜਾ ਉਸਜਾਗਾ ਰਹੀਮ ਰਹੀਮ ਖਾ ॥ ੬੩ ॥ ਯਕੋ ਬਾਂਨੁ ਏ ਬੁਦ ਇਕ ਇਸ
 ਤੀਬੀ ਓਹਮਭੀ ਚੁ ਮਨਿਦ ਮਾਹ ਚੰਦਮਾਰੇ ॥ ਕੁਨਦ ਦੀਦਨ ਸੁਕਰਦੇ ਸੇ ਰਖੇ ਉਸਕੇ ਸੇ
 ਰਿਸਤ ਨੀਦੀਆ ਗਰਦਨ ਜਿਸਾਹ ਗਰਦਨਾ ਪਾਤਸਾਹ ਸੇ ॥ ੬੪ ॥ ਬਿਅਬਹੁ ਸਾਬਬਰ
 ਦਵਟਿ ਆਂਦੇ ਦੁਅੰਬਰੇ ਮਨਿਦ ਬਦਲਾਂਦੇ ਬਹਾਗਾਂ ਕੁਨਦ ਬਹਾਗਾਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ॥ ੬੫ ॥ ਰਖੇ ਮੁਖਸੇ
 ਗਾਂ ਸਾਬਬਿ ਮਣੀ ਆਂਦੇ ਤੀਰਬਾਂਗਾਂ ਕੁਨਦ ਤੀਗਾਂ ਰੀਬਰ ਖਾਕੁਦੀ ਸੀ ॥ ੬੬ ॥ ਰਖੇ ਮੁਖਸੇ
 ਚੁ ਜੋ ਖਲਾਸੀਦਿਹਦ ਮਹਰਾ ਖਲਾਸੀਦਿਹੀ ਸੀ ਚੰਦਮਾਨੁ ਬਈ ਤੁਹੁਣ ਘਰਨੁ ਜਾਹਾ ॥
 ਬਹਾਰੇ ਗਲਿਸਤ ਨਵੀਨ ਬਹਾਰ ਬਾਗ ਕੇਤਾਈ ਦਿਹਦ ਦਿਹੀ ਸੀ ਸਾਹਗਾ ਪਾਤਸਾਹ ਕੋ
 ਤਾਈ ॥ ੬੭ ॥ ਬਿਅਬਹੁ ਸਾਬਬਰ ਦਵਟਿ ਆਂਦੇ ਕਮਾਨੇ ਸੁਦਾਂ ਕਮਾਣਹੀ ਆਹੀ ਉਸਨਾਜਨੀ
 ਇਸਤੀਦੀਆ ਬਚਸਮ ਸੁਨਨ ਸਾਬਬਰ ਸਮਾਰੇ ਓਮਾਰੀ ਸੀ ਕੋ ਬਰੇ ਬਾਣ ਕਹਰੀ
 ਕਹਿਰਦੇ ॥ ੬੮ ॥ ਬਿਅਤੀਦਿਹਦ ਮਸਤੀਦਿਹੀ ਹੈ ਹਮਭੀ ਚੁਨੀ ਅੰਸੇ ਰੁਮਸਤ ਮੁਖਦੀ
 ਮਸਤਾਈ ਸੋ ਗਲਿਸਤਾਂ ਕੁਨਦ ਬਾਗ ਕੁਦੀ ਸੀ ਬੁਮਬੁਮ ਸੋਗੀਦ ਸਤ੍ਰੀਹੋਈ ਦਸਤ ਚੰ
 ਗਲਦੀ ॥ ੬੯ ॥ ਖੁਸੇ ਖੁਸਜਮਾਲੇ ਚੰਗੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਵਾਲੀਬੀ ਕਮਾਲੇ ਹੁਸਨ ਪੁਰਣੁ
 ਤਤਾ ਵਾਲੀਬੀ ॥ ਬਿਬੁਰਤ ਜਾਨਸਤ ਜਵਾਨ ਸੁਦਤਾਰੇ ਸਾਬਬੀ ਫਿਕਰੇ ਕਹਨਾ ॥ ੭੦ ॥
 ਸਾਬਬੁਰਦਾਈ ॥ ਯੇ ਇਕ ਯਨਖਾਂ ਹਸਨਖਾਂ ਬੁਦ ਬਾ ਓਜਾ ਉਸਜਾਗਾ ਫਗਾਂ ਪਾਣਾ ॥

ਬਿਦਾਨ ਸਹਾਮੀ ਬੁਦਜਾਈ ਦਾ ਭੁੱਖੀ ਮੇਸੇਬਾ ਅਕਲ ਸਜ੍ਹਾ ਅਕਲ ਵਾਲਾ
 ਜੁਆਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਬਾਹਮਰ ਅਪਸਾਵਿਚ ਯੁਗਰ ਇਕ ਸੇ ਦੁਸਰੇ ਨੇ ॥ ਕਿਉਂਕੀ
 ਉਮਜਨੁ ਜੇ ਲੇ ਲਾਤੇ ਮਜਨੁ ਖਿਜਲ ਸਰਮਿੰਦ ਗਸਤ ਹੀ ਦੇ ਪੈ ਸਰ ਸਿਰਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਚੁ
 ਜਬ ਬਾਹਮਰਿ ਗਰ ਸਾਥਿ ਕੇ ਦੁਸਰਾ ਹਮਰੀ ਚੁਨੀ ਐਸੇ ਗਸਤ ਮਸਤ ਹੋਇਆ
 ਮਸਤਾ ਚੁਪਾ ਮੁਚਕਾ ਬੇਜੇ ਪੈਗ ਸੇਰਕਾ ਬਾਂਗਾਈਆ ॥ ਇਨਾਰ ਫਤ ਦਸਤ ਬਾਂਗਾਂ ਹਬਾਂ
 ਤੇਗਾਈਆ ॥ ੧੨ ॥ ਤਲਬ ਕਰਦ ਚਾਹ ਕੀਤੀ ਉਸਨੇ ਖਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਖਿਲ ਵਡੇ ਇਕਤ
 ਦੇ ॥ ਮਿਮਾਂਆਮਦਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਸਹਵਤੇ ਕਾਂਆ ॥ ੧੩ ॥ ਹਮੀ ਜੁਫਤ ਖੁ
 ਰਦੇਰ ਭੀ ਜੁਨਾ ਖਾਧਾ ਦੁਸੇਰਾ ਹਮਾਹ ਨੀ ਮਹੀਨੇ ॥ ਖਬਰ ਕਰਦ ਜੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ
 ਉਸ ਦੁਸਮਨੇ ਨਿਜ ਦਸਾਹ ਦੁਸਮਨ ਨੇ ਨਜੀਕ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬਹੇਰਤੁ ਦਰਾਮ
 ਦੇ ਬਿਚਰੈ ਗਨਤਾ ਦੇ ਮਾਇ ਫਗਾਨੇ ਰਹੀ ਮਪਠਾਣ ਰਹੀ ਮਖਾ ॥ ਕਸੀ ਦਨ ਖਿਚੀ ਯ
 ਕੇਰੇਗਾ ਇਕ ਤੇਗ ਗਰਗਾਂ ਗਜਕੇ ਅਜੀਮ ਬਡੀ ॥ ੧੫ ॥ ਚੁਜਬ ਖਬਰ ਸੁਰਸੀ ਦੇ
 ਖਬਰ ਉਸਨੁ ਪਹੁਚੀ ਕਿਆ ਮੁਦ ਮੋਹਰ ਜੋਆਇਆ ਭਰਤਾ ॥ ਹਮਾਯਾਰ ਖੁਦਗਾ ਉਸ
 ਯਾਹਾ ਮਾਪਣੇ ਕੋਤਾਂਈ ਬਿਜਦ ਤੇਗਸ ਮਾਰੀ ਤੇਗ ਸਿਰ ਉਪਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹਮੀ ਤਿਥੀ ਸ
 ਤੇਤ ਮਾਮ ਮਾਸ ਉਸਦਾ ਦੇਗ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾ ਦੇਗ ਦੇ ਮੀ ਦੁਰਖਿਆ ਮਸਾਲਮ
 ਲੁਣ ਮਿਰਚਾਂ ਖਿਅੰਦਾ ਖਤ ਭਾਲਾਇਤੇ ਆਤਸਾ ਬਿਦਾਦ ਆਤਸ ਬਾਲਾਇਤੀ ॥
 ੧੭ ॥ ਮੀਹਰ ਗਾਖੁ ਗਲੀਰ ਭਰਤੇਤਾਈ ਖਵਾਇਆ ਬਾਕੀ ਬਿਮਾਦ ਬਾਕੀ ਗਹਿਦਾ
 ॥ ਹਮੀ ਹੀ ਨੇ ਕਰਾਂਗਾ ਤਮਾਮ ਨੇ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਈ ਜਿਆ ਫਤ ਕੁਨਾਰ ਆਫਤ ਕੀਤੀ ॥ ੧੮
 ॥ ਚੁਖੁ ਸੁਗਾਂਸਤ ਜੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੇਹਰ ਬਰਤਾ ਨਰੀ ਦਸ ਭਨਰ ਨਦੇ ਖਿਆ ਜੇ ਹੋਰ ਮਨੁ
 ਤੀ ਖਾ ਬਕੁਸਤਾਂ ਕੁਹਿਆ ਕਸੇਰਾ ਕਿਸੇਤਾਂਈ ਕਿਦਾ ਦਸੁ ਖਬਰ ਜੇ ਦਿੱਖੀ ਖਬਰ ਜਿਸਨੇ ॥
 ੧੯ ॥ ਸਬਜਗੀ ਸਬਜਗੀ ਗਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਲਬਾਲਬ ਬਕੁਨ ਪੁਰਣਕੁ ਦਮ ਬਦਮ ਸੁਸ
 ਸੁਸ ਨੇ ਸਕੁਨ ਪੀਣਾ ਕਾਹਾ ਗਮੇ ਭੇਹਰਦ ਆਲਮ ਦੇਹ ਲੋਕਾ ਦਾ ਫਗਮੇ ਸਕੁਨ
 ਭੁਲਾਉਣਾ ਕਹਾਂ ਮੇ ॥ ੨੧ ॥ ੧੬੧ ॥

੧੬ ਮੈਯੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਗਯੋ ਯਾਦ ਤੇ
 ਭੁਲਨਹ ਯਾਦ ਤੇ ਭੁਲਗਏ ਹੋ ਨਕੋ ਪਚਿਤਾਏ ਯਾਦ ਤੇ ਭੁਲਨਹੀ ਗਏ ਹੋ ਰੋਪਨਾ ਕਰੇ ॥
 ਬਾਰੇ ਪੁਸਾਕ ਨਿਹਾਲੀ ਸਿਜਾ ਛਤੀ ਸਥੇ ਕਿਤ ਬਿਪਨਕੇ ਛਤੀ ਸਥ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬਾਮ
 ਦੇਹੇ ਵਾਛੁ ਦੀ ਸਾਰੇ ਬਾਮਣ ਦੀ ਬਿਰਤ ਹੋਨ ਉਪਨੀਵ ਕਾਹੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪਾਅਉਪ ਪਾਪਾਂ
 ਦੇ ਸੀਮਹ ॥ ੨ ॥ ਸਿਹਲ ਉ ਸਿਹਤੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਚਟਪਟਾਇ ਸਤਾਈ ਬਿਣਾਜਿ ਉ ਕਖਰੀ ਨਿਆ
 ਈ ॥ ਬੇਜ ਬੇਜ ਕੇ ਰੋਜ ਕੇ ਹੋਤ ਰੋਜ ਹੋਤ ਲਗਵਾਸ ਤੇ ਦਯੋ ਮਿਸ੍ਰਜੁਗੇ ਮਿਸ੍ਰਨੇ ਕੋਇ
 ਦਿਤਾ ॥

1590
- 0651
621